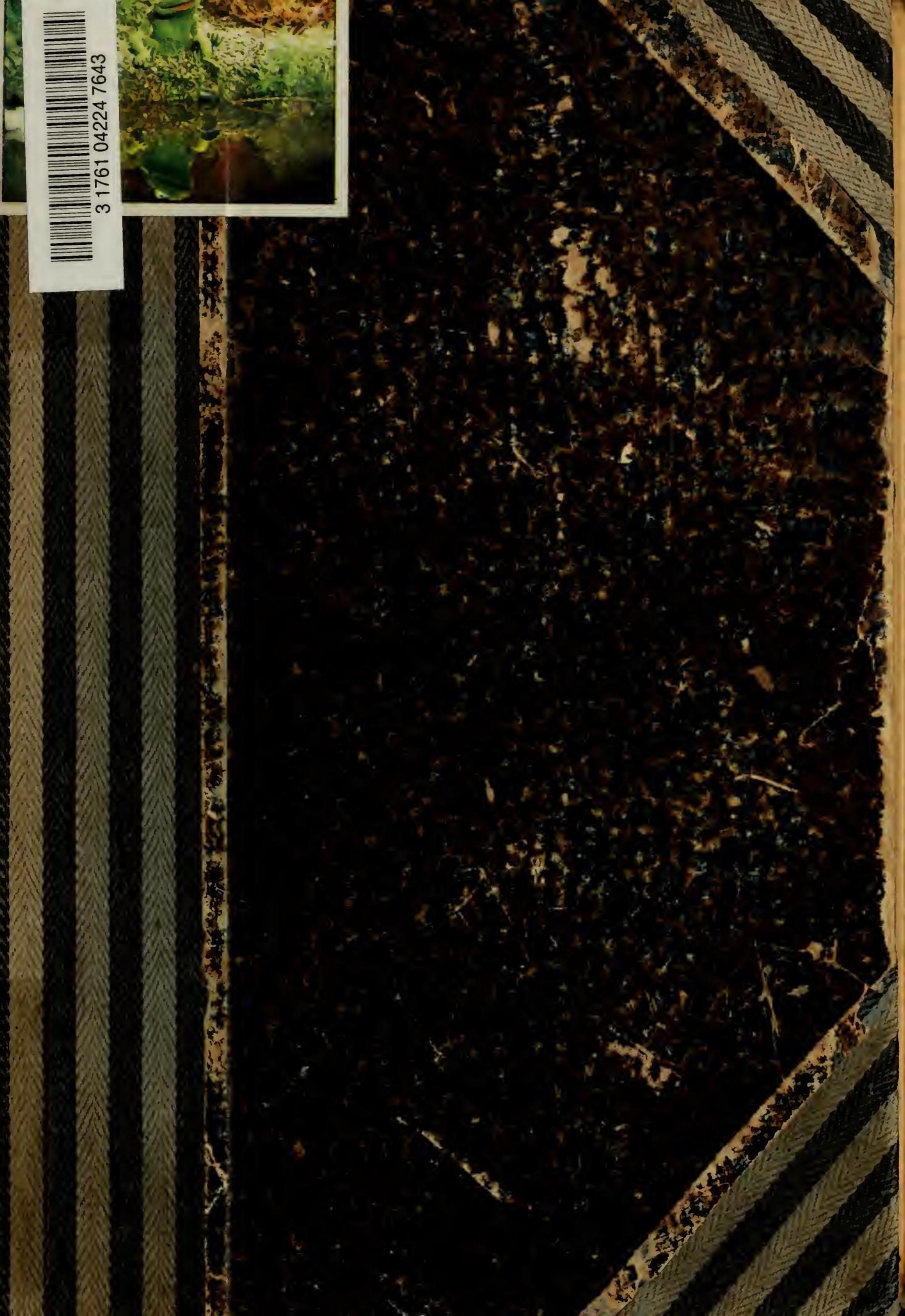


3 1761 04224 7643





Presented to the
LIBRARY of the
UNIVERSITY OF TORONTO

by

PROF. H. GORDON SKILLING

4021

$\text{Liu} \cdot \theta^{12+5}$

MAGYAR-SZERB SZÓTÁR

IRTÁK

BRANCSITS BLAGOJE és Dr. DERRA GYÖRGY,
újvidéki gör. kel. szerb főgymnasiumi tanárok.

— · · · · —
A magyar tudományos akadémiának anyagi támogatása mellett.
— · · · · —

A szerzők tulajdoná—



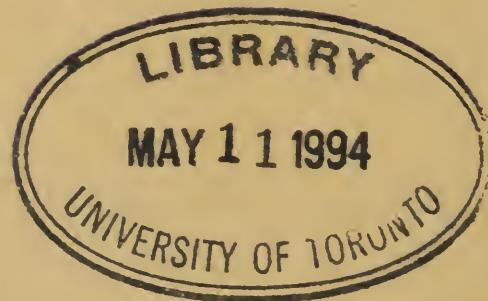
ÚJVIDÉK.
Pajevits Arzén könyvnyomdája
1889.

DRIVE
EAST

TRANSPORT

1245

1994 FRA





Előszó.

Midőn három évvel ezelőtt a magyar tud. akadémia minket felhívott a magyar-szerb szótár megírására. Éreztük a feladat egész súlyát. Egyrészt a szerb lexikographia, Karadzsics Vúknak e téren már több évtizeddel előbb kifejtett epochalis munkássága után, a mai kor követelményeihez képest, csak keveset haladt előre, másrészt pedig rendes iskolai foglalatosságunk kevés szabad időt engedett nekünk e munkára. De át levén hatva egy ilyen szótárnak elutasíthatatlan szükségeségéről, nem haboztunk a magyar tud. akadémiának e megtisztelő felhívását elfogadni és három évi szakadatlan munka után sikerült nekünk a kivánt szótárt szerencsésen végéhez is vinni.

Szótárunk kidolgozására Ballagi Mór ismert nagy magyar-német szótára szolgált nekünk alapul akként, hogy kihagyván abból mindenzt a mit fölöslegesnek tartottunk, névszerint a fölös számban előforduló összetételeket, nem különben az exact tudományok és a technologia szakába vágó kevésbbé ismert vagy egészen ismeretlen szókat, első sorban a szótár gyakorlati használhatóságát tartottuk szemünk előtt. Másfelül meg iparkodtunk a nevezett szótárban itt-ott észlelt hiányokat pótolni. Kiváló tekintettel voltunk a magyar nyelv legújabb haladására s e részben, egyéb segédeszközöken felül, tüzetesen használtuk a „Magyar Nyelvőr“ eddig megje'ent köteteit is,

mely munka, bár nem kis fáradssággal járt, bizonyára emelni fogja szótárunk belső értékét. Nagy figyelmet fordítottunk a szólásokra is, melyek a nyelv könnyebb elsajátítására lényegesen hozzájárulnak.

Főügyekezetünk egyáltalán oda irányult, hogy állítsunk elő oly szótárt, mely nemcsak az iskola szűkebbkörű szükségletének teljesen megfeleljen, hanem egyszersmind a gyakorlati élet nagyobb követelményeit is elegendő mértékben kielégítse. Vajjon sikerült-e nekünk e cél elérni vagy legalább megközelíteni, azt a tárgyilagos kritika bölcs ítéletére bízzuk, mely, reméljük, az e cél elérésére irányult fáradozásunkat méltányolni fogja.

A szótár második „szerb-magyar része“, melynek anyagát nagyobbrészt már összegyűjtöttük, nem sokára szintén sajtó alá kerül.

Újvidék, 1889. március 10-én.

A SZERZŐK.

Предговор.

Позвани од мађарске академије наука, да израдимо мађарско-српски речник, који би у првом реду одговарао школској потреби, ми смо се подухватили тог посла те смо га, након трогодишњег мучног рада, срећно и довршили. Неке немиле сметње, што невидовно беху настале у току овог нашег рада, учиниле су, те је речник мало касније довршен, него што смо били објавили, да ће изићи из штампе. Но крај најбоље воље нисмо могли тачно одржати унапред објављени рок.

Речник смо радили поглавито по шестом издању познатог великог мађарско-немачког речника Морица Балагије. Узели смо из поменутог речника све, што мишљасмо да треба да уђе у наш речник, а изоставили смо много што је или сасвим излишно, или је сасвим посебно, тако да има вредности цигло за стручњака, у чију струку зацеца. Навластито смо мислили, да су излишне у речнику оне силне састављене речи, јер ће свак из простих речи, које ће наћи у речнику, сазнати значење и сложених речи. То вреди нарочито и за глаголе сложене са честицама: át, be, el, fel, ki, meg, össze, szét, vissza

Израђујући овај свој речник, ми смо се обзирили и на најновији развитак и напредак мађарског језика. У том нам је много помогао изврсни часопис „Magyar Nyelvőr“

(Бранич мађарског језика), од кога је под уредништвом Гавре Сарваша доселе изишло 17 књига.

Што се тиче српског језика, служили смо се речницима Вука Караџића и Ђ. Поповића. Поврх њих употребили смо доста из прве књиге скупљених списка Ј. Бошковића, из црногорског законика од В. Богишића, из медицинске терминологије др. Мил. Јовановића-Батута и из академског речника хрватског или српског језика од Ђуре Даничића.

Да ће у нашем речнику, што се тиче српског језика, бити доста махна и недостатака, то признајемо, али је тому главни узрок, што је наша лексикографија након Вука, према раду других народа на овом пољу, још слабо обрађена и унапређена.

Крај свег труда и пажње, којом смо водили коректуру, поткрепле су се у нашем речнику овде онде штампарске погрешке, али су оне махом такове, да неће кварати смисла.

Други део речника: „српско-мађарски део“ ући ће takođe скорим у штампу.

У Новом Саду, пред Благовести 1889.

ПИСЦИ.

MAGYAR-SZERB RÉSZ.

Рövidítések és jelek. — Скрапливанъа и знаци.

á. é. = átvitt értelemben, у пре-
несеном смыслу.
биль. = билька, пövény.
бол. = болест, betegség.
cs. = еслекvő ige, ради глагол.
жив. = животиња, állat.
fn. = fönév, именица.
ih. = igehatározó, прилог.
isz. = indulatszó, усклик.
j. = jobb, боље.
k. = középige, средњи глагол.
km. = közmondás, пословица.
ksz. = kötöszó, свеза.

l. = lásd, види.
mn. = melléknév, придев.
мин. = минерал, ásvány.
nm. = névmás, заменица.
nr. = névrag,
nu. = névntó, постпозиција.
pb. = példabeszéd, мудра изрека.
szój. = узречица, изрека.
v. = vagy, или.
vh. = visszaható ige, повратан глагол.
vki = valaki, неки, ко.
vmi = valami, нешто, што.
vmely = valamely, какав, некакав.

A, Á.

A, a, 1.) члан, névelő; 2.) прво слово у азбуци; (км.) a ki á-t mond, b-ét is kell mondania, ко рекне једну, он не и другу; ко једну иније, мора и Á, isz. a! (уеклик чућења). [другу.]

Aba, fn. аба, бела груба чоха.

Abafti, fn. земљак.

Abajdócz, Abajdocz, mn. меновит, номеншан. — babó, fn. пека вика. — búza, наполица, j. kétszeres búza. — káposzta, fn. топрљан, l. Tátorján.

Abajdóczos, mn. меновит. — odik, k. изметнути се, изврхи се, изнапичти се. Авајгат, es. пукати, терати тамо амо, l. Kerget, Háborgat; k. l. Óbegát.

Aba jog, k. 1.) дерати се, викати; 2.) тумарати.

Aba-köntös, fn. одећа од абе. — körpönyeg, fn. огрутак од абе. — nadrág, fn. чакшире од абе. — posztó, l. Aba.

Abáll, l. Abárl, Abárol.

— Abárlás, fn. парење, барење.

Abárló, mn. és fn. који пари, чим се пари, у чему се пари. — kanál, fn. варјача, певача. — kés, fn. кухински велики нож. — tál, fn. суд за парење. — villa, fn. кухинска виљушница.

— Abárol, es. барити, обарити; опурити, запарити, парити.

Abba, mn. у тог, у тај, у ту, у то.

Abban, mn. у том, у тој. — hagy, es. оставити, оставити се, мањути, баталити, оканити се, парасити се; hagyd —! окани се! мањи! батали! прођи се тога! — marad, k. 1.) при том остати; 2.) изостати.

Abbeli, Abbéli, mn. што се тога тиче, дотични.

Abból, mn. из тог; отуд; од тога.

Abdál, es. кринити, покринити.

Ábéeze, fn. азбука, буквица, писменица; (szój.) ért hozzá, mint tyúk az — hez, разумева се у том као магарац у кантару. — rend, fn. азбучни ред.

Ábécés, fn. és mn. букварац. — könyv, fn. буквар. — tábla, fn. штица.

Ábécze-sor, fn. азбучни ред. — tanuló, fn. букварац.

Abéczéz, k. учити се азбуци, учити азбуку. — tet, es. учити азбуци.

Ábel, tn. Авел.

Ablak, fn. прозор, пенџер; vak —, баџа, баџура, слени, заднивени прозор; (szój.) nem teszi ki az — ba v. — ába, неће заденути за пенџир.

Ablak-alj, fn. банак под прозором. — atlan, ih. без прозора. — esa, fn. прозорчић, пенџерић. — deszka, fn. даека на прозору. — elő, fn. застор, завес. — fa, fn. ћерчivo, оплата, оквир. — fiá, fn. покретно окно. — fiók, fn. окно, опице. — függöny, fn. завес на прозору. — kapocs, fn. кука, квака на прозору. — lepel, fn. застор на прозору. — oeska, fn. прозорчић, пенџерић. — ol, l. Ablakoz.

Ablakos, mn. с прозорима, на прозоре; fn. стаклар.

Ablakoz, es. спадети прозорима, метнути прозоре; k. под прозори ходати. — at, l. Ablakzat.

Ablak-párna, fn. јастуче на прозору. — rác, fn. репишка на прозору, мунебак. — ráma, fn. ћерчivo, оплата. — redőny, fn. шалукатре. — rostély, fn. мунебак, репишка на прозору. — sark, — sarok, fn. шарке од прозора. — szárny, fn. крило од прозора. — talp, fn. даека на прозору. — tok, l. Ablakráma. — üveg, fn. стакло за прозоре, окно. — vánkos, fn. јастучић на прозору. — zat, fn. прозори.

Ábra, fn. фигура, форма, облик, елика, Ábrahám, tn. Аврам. {образац}

Abrak, 1.) оброк, иорција; 2.) пића, зоб; (szój.) az — piszkálja az alfelét, мучи га зоб, бешаи је, у добру је; (pb.) a vén ló is megröhögí az — ot, и стара овца се лиже; и стару се човеку мили весеље, као и младу.

Abrak-atlan, mn. иеназобљен, иенахрапљен. — babó, — borsó, fn. вика, ланик. — czipró, fn. овесеница, зобеница, овеси, зобни хлеб.

Abrakol, es. 1.) зобити, назобити, нахранити, дати нију или зоб; 2.) тући,

шибати; к. добити зоб; — t-e már a ló? је ли коњ већ изабљен?
 Abrakolathau, мн. непазобљен, непахрњен. — íl, ih. без зоби, без хране.
 Abrakos, мн. 1.) зобљен, на зоб научен; 2.) за зоб; — zsák, fn. зобница.
 Abraktalan, мн. незобљен.
 Abrakzab, fn. овае, зоб.
 Ábrál, es. сликати, насликати, представити сликом.
 Ábránd, fn. сањарија, машта, клапа, маштарија. — kér, fn. маштарија, ваздушне куле.
 Ábrándos, мн. занесен, сањалачки, фантастичан; fn. сањало, занесењак, фантаста, сањалица. — ság, fn. занесењаштво, сањалаштво.
 Ábrándoz, Ábrándozi, k. лудовати, заносити се, фантазирати.
 Ábrándszerű, мн. фантастичан, сањалачки.
 Ábrány, fn. занос, уображење, клапа.
 Abrázat, fn. образ, лице; (szój.) az emberi — sines rajta, и не изгледа на човека, права је нагрда.
 Ábrázol, es. 1.) сликати, насликати; 2.) представити; mi — e kér? шта представља ова слика? 3.) описивати.
 Ábrázolat, fn. слика, прилика, нацрт.
 Ábrázoló, fn. који слика, представља; мн. описан; — mértan, нацртна геометрија.
 Abrimes, Abrones, fn. обруч. — dorong, fn. мотка за обруч. — fa, fn. дрво за обручеве. — húzó, fn. натег за обручеве. — ol — oz, es. наобручати, оковати, опасати обручевима, набити обручеве. — os, мн. на обручеве, наобручани. — szál, fn. мотка за обруч. — vas, fn. гвожђе за обруч, гвоздени обруч.
 Abrosz, мн. 1.) чаршав, трикотажак, столњак, постољњак, плахта; (szój.) keskeny az —, танко се дроби; јришаво се храни; más — ához törlő a kését, о туђи отирач отире нож; ни платиша, ни вратини (који би рад се муктише имати); ismerem az — t, szöszből fonták, познајем те, лонче, и пре сам те гребао; познајем га као (слепац) рјав новац; 2.) карта, мапа; föld —, мапа, географска карта; telekkönyv —, картастерска мапа или карта.
 Abroszol, es. правити мапе.
 Abrut, Abruta, fn. метловина.

Abratüröm, fn. божје дрвце, срчано зеље.
 Acs, fn. дунђер, дунђерији, дрводеља.
 Acsarkodik, I. Agyarkodik.
 Ács-bárd, fn. дунђерска секира, брадва, ванџага. — hely, fn. дунђерница. — i, мн. дунђерски. — kö, fn. дунђерска, црвена крева. — levél, fn. мајсторско имено за дунђерина. — ló, fn. дунђерски пањ. — mester, fn. дунђер, дунђерији. — munka, fn. дунђерски посао. — mű, fn. грђала.
 Ácsol, es. тесати, отесати, дунђерисати.
 Acsorgás, fn. зајававање.
 Acsorog, k. зајававати, продавати зјала.
 Acstér, Ácsudvar, I. Ácshegy.
 Ácsúl ih. венто, мајсторски.
 Aczél, fn. 1.) челик, оцад, ацад, љуто гвожђе, надо; (szój.) azt sem mondta: eseréljünk — t, не рече ни беле; 2.) камилук, огњило (на пушци); мн. челичан, од челика; (szój.) — anýának tüzkő a leánya, обилата мајка, обилата и кћи; гледај коњу, је л дебела врата, а девојци каква јој је мајка.
 Aczél-edző, fn. који кали челик. — metszet, fn. челикорез. — metsző, fn. који сече челик, челикорезац. — mű, fn. работа од челика. — műves fn. челикорезац. — lap, fn. плоча од челика. — os, мн. челичан, од челика. — oz, es. надити, челичити — vénök, — véső, fn. који дуби жлеби челик.
 Aczintos, мн. челичан, тврд; á. é. јогнаст. — kodik, k. бити тврдоглав I. Akaratoskodik.
 Ad, ád, es. дати, давати, подати, пружити, пружати; tanácsul — ni, свето вати, саветовати; tudtára v. tudtul — ni, јавити, обзнатити; kézhez — ni уручити; férjhez — ni, удати, удо мити; számot — ni, положити рачу; bérbe — ni, издати под најам; egységi v. együtté — ni, оженити и удати дати једно за друго; magát vámra — ni, одати се на што; magát vámra — ni, одати се чему; bánnak — t magát, предао се тузи; részegségne — ta magát, прошио се, одати се пижу; hálát — ni, благодарити, захвалити, захваљивати; nem sokat — i vkiре v. vámra, не давати много и кога или на што; vkiре ruhát — ni

заоденути кога ; adsza ! дад овамо ! adja Isten ! дај боже ! Isten не adja ! не дај боже ! не дао бог ! (кн.) А ki sokat igér, keveset ád, ко много обриче, мало даје ; у вече триста, а у јутру пита ; а ki kérde, kell-e, nem örömet ad, ко пита (хочеш ли), рад не даје ; hogy adod ezt a lovat ? ишти ћеш продати овог коња ? Adni-venni, трговати ; Isten adta, спротаи, богац, кукавац, јадник, јадница, сиротица ; iłyen adta ! iłyen amolyan adta ! Сто му мука ! Госино му тане !

Ilyen adta embere ! Укурсуг један !

Adag, fn. оброк, порција, доза. — ol, cs. давати у порцијама или оброцима.

Adakozás, fn. дарежљивост, податљивост, подашност, изданист ; прилагаше, прилог, дар.

- Adakozat, fn. прилог, прилагаше, даровање.

Adakozik, k. 1.) бити податљив, дарежљив, издашан ; 2.) прилагати, приложити, даровати.

Adakozó, mn. податљив, дарежљив, подашан, издашан ; fn. даровалец.

Adalék, fn. 1.) принос ; 2.) податак.

Ádám, tn. Адам ; — almája, јабучица (непод грла), берикат, гъюта ; (szój.) — látott iłyen dolgot, то још никад није било.

Adás, fn. давање. — vevés, fn. трговање, ћарење, назарење. — vevési szerződés, уговор о купу и продаји.

Adat, fn. 1.) податак ; 2.) доза, порција. — ol, cs. потврдити подацима.

Ádáz, k. беснити, горопадити се, опакивати. — ik, k. побеснити.

Ádáz, mn. љут, бесан, горопадан, опак, грозан, крволован. — ság, fn. опачина, горопад. — úl, ih. опако, грозно.

Addig, Addiglan, ih. дотле, до тада. Admirál, fn. адмирал. — hajó, fn. адмиралека лађа.

Adó, fn. 1.) давалац, давало, давач ; 2.) данак, порез, пореза, царевина, харач, порција, намет, терет. — t kivetni, разрезати порез. — alá eső, што спада под порез ; a természet — ját lefizetni, одужити дуг природи, умрети.

Adó-beszedés, fn. куиљење порезе. — csikarás, fn. удараше намета, порезе.

Adódik, k. збити се, догодити се ; ha alkalom —, ако се дадисе прилика.

Adó-elengedés, fn. праштавање порезе. — fizetés, fn. плаћање данка, порезе. — fizető, fn. који плаћа порез, вергијаш. Adogál, Adogat, cs. додавати, давати. — ó, fn. давач.

Adó-hátralék, fn. стара пореза, остатак порезе. — hivatal, fn. порезно зване. — ileték, fn. порезна такса. — kivetés, fn. разрезивање порезе. — könyv, fn., порцијација, порцијска книга. — köteles, fn. és mn. порцијаш, под порцијом. — lerovás, fn. одбитак од по-

Adomia, fn. анегдота. [резе.

Adomány, fn. дар, дарило, поклон, донација, принос ; á. é. талент, дар ; — czím, fn. титула даровања. — i, mn. дарован, донацијалац. — javak, fn. дароване добра. — levél, fn. даровно имено. — nemes, fn. донацијалац илемиш. — os, mn. és fn. донацијалац, дојатар, обдареник. — oz, cs. дати, даровати. — ozó, — zó, fn. дародавац, дарователь, Adomás, fn. даровање. [даровалец.

Adomaszerű, mn. анегдотски.

Adó-ment, Adó-mentes, mn. слободан од пореза. — pótlék, fn. прирез.

Adorján, tn. Адријан.

Adó-rovás, fn. порезивање данка. — rovó, fn. порезивач.

Adós, mn. és fn. дужан, крив ; дужник ; — a vagyok még neki, још сам му малко дужан ; füllig v. torkig —, дужан до грла ; lelkével is —, дужан је и душу.

Adós-börtön, fn. затвор за дужнике. — ít, cs. натоварити дуг на што. — levél, fn. обвезница.

Adósság, fn. дуговање, дуг ; — ot esinal v. — ba veri magát, задужује се, прави дугове ; — gal terhelni, оптеретити дугом ; — ba keveredni v. bonyolódni, увалити се у дуг ; hátralevő —, стародужина ; преостали дуг. — levél, fn. обвезница. — ment, — mentes, mn. без дуга, чист. — törlesztés, fn. отпирање дуга.

Adóstárs, fn. садужник.

Adó-szedés, fn. куиљење порезе. — szedő, fn. порезник, горчило. — tiszt, fn. порезни чиновник. — vetés, fn. размест порезе. — vető, fn. és mn. који порезује.

Adóz, Adózik, k. плаћати порез, данак ; á. é. ezért — ni fogsz за то ћеш ки.

јати! — at, fn. данак, порез. — ó, mn. és fn. који плаќа порез, контрибуент, пореска глава, вергијан. — тат, es. ударити памет, данак, порезати, порезивати.

Adriai, mn. јадрански. — tenger, јадран.

Adrián, tn. Адријан. [еко, сине море, Adriána, tn. Адријана.

Adta, mn. pl. eb —, враник, ивењи; пасја вера; erősen fűjja az adtát, грди

Ádtáz, k. исовати, грдити. — [п неује.

Advent, fn. адвент, „пришествије“

Adviga, tn. Јадвига. — [(иззник). Aegyptus, tn. Мисир, Египат.

Afelé, Affelé, ih. онамо.

Afelöl, Affelöl, ih. о том.

Afféle, mn. такав.

Afini, fn. онијум.

Afonya, Áfonya, fn. боровница (биль.).

Afrika, tn. Африка. — i, mn. és fn. афрички, африкански, Африканец.

Ág, fn. 1.) грана; (szój.) — ról szakadt ember, бескућник, гоља; — on штатни madarat, правити зазубице; — eszem — ában sines, пије ми ни на крај памети; fattyú —, пданак; ültetni való —, положница; 2.) крак (у виљунке), парожак (у вила); 3.) nemzetiségi —, лоза, колено, линија; más — ból való, друге лозе; felmenő, леменő —, линија на више, на ниже; (km.) hamis kerésmény nem száll harmadik — га, неправедно течivo не прелази на треће колено.

Ágacs, Ágaeska, fn. граничница.

Aganes, fn. рогови у јелена. — osak, fn. јелени. — osodík, k. добивати, добити рогове, рогатити.

Agár, fn. хрт, огар; (szój.) hátrább az agarakkal, себи руке!

Agarász, fn. који лови с хртовима; k. ловити с хртовима. — at, fn. лов с хртима.

Agárkölyök, fn. хрче. — [тровима.

Ágas, mn. 1.) гранат; 2.) кракаст, крошињаст, крошињат, рачваст, е шароницима; fn. рање, рачве; koesi —, еврачине; kút —, соја; nyereg —, рачве на мађарском седлу.

Ágasbogas, mn. 1.) гранат, разгранат; 2.) рачваст; 3.) густ.

Ágaskodik, k. испињати се, пропињати се; чловчи.

Ágasodik, Ágasúl, k. терати гране, гранати се, разграњавати се.

Agát, Agátkő, fn. ахат.

Ágatlan, mn. без грани, без рачава.

Ágaz, es. 1.) кресати, скресавати, окретати гране; 2.) правити рачве.

Ágazat, fn. 1.) гране, гране; 2.) члан; hit — ja, члан вере; 3.) одељење.

Ágazik, k. 1.) разграњавати се, гранати се; цепати се, делити се у кракове; 2.) доводити порекло, произлазити.

Ágbog, fn. гране, пруће, ишибље.

Ágesa, fn. граничница.

Ágész, k. és es. кресати, скресавати.

Ágfürész, fn. тестера за кресање.

Agg, mn. стар, престар, матор; — kofa, бабуекера; nehéz — rókát törbe ejteni, матора лицица чува се гвожђа.

Agg, A. k. 1.) запети, стрепити, бринути се; 2.) старети; B. es. бринути се за што; eb — ja, ћаво мари, ћаво за иниме.

Aggalmas, Aggalom, I. Aggodalmas, Aggodalom.

Aggály, fn. брига, стрепња, зебња. — os, mn. сумњив, опасан, што задаје брире. — talan, mn. безопасан.

Aggastyán, fn. старац, старина. — fő, fn. стара, седа глава.

Aggaszt, es. планити, страшити, тешити, забринути. — ó, mn. што задаје страх; што постарује, што чини старим.

Aggat, A. es. 1.) вешати, павешати; 2.) па дохватае свезати, санити; B. k. стајати па путу; не aggass! бежи ми непод ногу, бежи ми с пута!

Aggaftlan, mn. 1.) неостарео; 2.) безбрежан, пезабринут.

Aggatmány, fn. нешто навешано.

Aggatódzik, k. задиркивати, ицати, заједати.

Aggatódzó, fn. és mn. задиркивало, за

Aggdáda, fn. бака, баба. [једало, пецило.

Aggi, I. Agglegény.

Aggyöngeség, fn. слабост (од старости); изнуреноест, ветушина.

Aggharczos, fn. инвалид.

Aggít, cs. чинити или учинити старим, постарати, старати.

Aggkor, fn. дубока старост. — ra jut, отарети.

Aggkór, fn. старачка немоћ, ветушина.

Agglamnos, fn. 1.) отац жеников или невестин; 2.) матори попишко.

Agglant, fn. матора девојка, уседелица.

Agglegény, fn. матори момак.

Aggnő, fn. старица, бака. — böleselét, fn. бабачко мудровање.
 Aggó, mn. забринут, застаран; fn. старачац (биль.).
 Aggodalmás, mn. 1.) брижан, забринут; 2.) опасан, што задаје бриге, сумњив.
 Aggodalom, fn. страховање, страва, зебња, брига, забринутоост; — bár vagyok, страх ме је, зебем.
 Aggódiák, k. (vmin, vmi miatt), занети, бринути се, страховати, стренити; nem aggódom rajta, за то ме није брига.
 Aggódtat, es. задавати бриге, бацати у Aggófű, l. Aggó, fn. [бригу, забринути].
 Aggoskodik, l. Gondoskodik.
 Aggott, mn. оistareo, стар; — öregség, дубока старост. — an, ih. у старости; (km.) a mit ember ifjonta tanul, — an is nehezen felejtí, што млад научи, стар не остави.
 Aggottság, fn. преживелост.
 Aggrege, fn. стара бајка, стара гатка.
 Aggság, fn. 1.) старост, 2.) брига, зебња.
 Aggsorv, l. Aggkör.
 Aggszerű, mn. оistareo, што се преживело.
 Aggúl, k. старети, оistarети, поетарати.
 Aggvén, mn. престар. [се, маторити].
 Aglál, es. оправити, прикриити стари кров од трске; оправити, закрпити Ágnes, tn. Агнес. [еведру].
 Ágnyaláb, fn. енон прућа или грана.
 Ágnyeső, fn. кресало.
 Ágosta, tn. Августург. — i, mn. аугзбуршници. — i vallás, аугзбуршка вера.
 Ágoston, tn. Августин.
 Ágota, tn. Агатија.
 Águes, fn. дрвени стуб.
 Ágit, fn. страшнутица, охоба, охобе, распутица, раснуће.
 Ágzik, k. терати гране, гранати се.
 Agy, fn. 1.) лубања; глава. — ba ítmi, лупити по глави; — ba főbe verni, добро извонитити; — ba főbe dicsérni, хвалити преко мере; 2.) мозак; nyúlt —, мождина, 3.) á. é. puska — a, кундак; kerék — a, главчина, главина.
 Ágy, fn. 1.) постеља, одар, кревет; tábori —, војнички кревет; — at bontani v. vetni, наместити кревет (за спавање); — at takaritani, наместити постељу; — nak esett, пао је у кревет, разбогло се; á. é. — terhe, ленштина, лениван, чмавало; jó — at vetett ma-

gának, добро је наместно; majd megkönyebbedik ágya szalmája, висе му ноге у грому; свабио је шеве; душа му у посу стоји; а mint veted — adat, уgy nyugszol benne, како престреци, онако ћеш и лежати; törvényes — ból, из законита брака; törvénytelen — ból, из незаконита брака; 2.) леја; 3.) корито (од реке); 4.) вртај, насад; 5.) кундак.
 Agyabugyál, es. лемати, вонитити, деветати, маќљати, бокати.
 Agyaes, fn. мали мозак.
 Agyafürt, mn. 1.) лукав, пренреден; 2.) тврдоглав, тврдоврат, јогунаст. — ság, fn. 1.) лукавство; 2.) јогунство, самовољство.
 Agyafűnő, mn. бесан, помаман.
 Agyag, fn. мура, глина, иловача; mn. od glinie, земљан. — föld, fn. иловача. — furó, fn. водени мољ. — tűr, fn. работа од иловаче. — nemű, mn. глинаст.
 Agyagol, es. 1.) лепити, правити од глине; 2.) лемати, бокати, деветати.
 Agyagos, mn. od glinie, od иловаче; — föld, земља иуна иловаче; — tál, чинија од иловаче.
 Agyagoz, es. лепити иловачом.
 Agyagpala, fn. глинисти листац.
 Agyagtalaj, fn. земљините иуно глине, иловача.
 Agyal, es. 1.) ударати по глави; 2.) насаћивати, насадити (секиру); окундичити (иунику).
 Ágyal, es. 1.) наменитати, наместити кревет; 2.) иправити леје; 3.) насаћивати, насадити (брнај).
 Agyar, fn. 1.) кал; 2.) ловачко оружје; mn. злобан, завидљив, пакостан.
 Agyaras, mn. с калима, ко има кале (зубе); fn. венар, дивље свинче; иераст.
 Agyarfehér, mn. бео као слонова кост, као филдин.
 Agyargat, es. кесити зубе.
 Agyarkodik, k. (ra, re) режати, сниктати; ревити на кога, пакостити коме, гледати иопреко на кога.
 Agyarkodás, fn. злоба, пакост.
 Agyarog, k. (ra, re) 1.) кесити зубе; 2.) злобити, пакостити.
 Agyarol, es. ударати калима.
 Agyaros, l. Agyaras.
 Agyas, mn. самовољан, јогунаст, тврдоглав.

Ágyas, fn. 1.) судожник; 2.) судожница.
 Ágyás, fn. вршај, насад.
 Ágyasház, fn. хarem.
 Ágyaskodik, k. јогути се.
 Ágyaskodik, k. живети у незаконитом браку, у конкубинату.
 Ágyásol, es. насађивати, насадити (вршај).
 Ágyasság, fn. судожништво, конкубинат.
 Ágyastárs, fn. судожница.
 Ágyatlan, mn. без мозга, глуп.
 Ágyaz, es. куцачити (пушку); насадити, метнути држаље.
 Ágyaz, es. 1.) намештати, најестити кревет (за спавање); 2.) иправити леје; 3.) насадити, направити држаље; окундацијити (пушку); ударити епице (у главчину); 4.) насадити вршај. I. Ágyásol.
 Ágybélésék, fn. вијуге на мозгу.
 Ágybeli, fn. постеља, креветне, одрене хаљине.
 Ágybér, fn. постељарина, плата за кревет.
 Ágyboríték, fn. опна на мозгу.
 Ágydeszka, fn. креветна даска.
 Ágyék, fn. елабина, бок. — fájás, fn. бедреница. — hajlás, fn. елабобочина. — háryta, fn. диафрагма, браница, мечвица, срчана преграда. — os, mn. килав, просут, иштећен. — sérv, — szakadás, fn. продер, кила.
 Ágyfa, fn. 1.) пајанта; 2.) кундак.
 Ágy-fa, fn. кревет, одар. — fal, fn. слепи, шански зид. — fenék, fn. дно од кревета. — fenékdészka, fn. дашница за кревет. — föl, fn. горња страна од кревета (где је глава).
 Ágy-fűrő, fn. 1.) велики сврдао за бушење точка; 2.) бургија за мозак. — gyulladás, fn. запаљење мозга. — hártya, fn. мождана опна.
 Ágyikérész, fn. брљ.
 Ágy-karika, fn. карика на главчини. — kér, fn. мождана опна. — koholmány, fn. маштација.
 Ágyláb, fn. 1.) доња страна од кревета (где су ноге); 2.) нога од кревета.
 Ágy-láz, fn. грозница у глави.
 Ágylepel, fn. чаршав, простирач на кревет.
 Ágylob, fn. запаљење мозга. [вету.]
 Ágymenteszet, fn. небо, застор над креветом.
 Ágyneumii, fn. постеља, креветне хаљине.
 Ágyneujtvány, fn. продужени мозак.

Agyon, ih. на мртво име, на мртац, на мртво. — beszél, es. набити уни, дођијати говором, надговорити. — durrant, es. утрескати (из пушке). — hajt, es. преморити терањем. — hallgat, es. уморити кутањем, неодговарањем. — lő, es. убити из пушке. — kövez, es. каменисати, побити камењем. — puom, es. прегњечити, угњечити. — szúr, es. пробости, иробуразити. — tapod, — tipor, es. згазити, изгазити; — üt, es. убити, узмекати, претући. — ver, es. уматити.
 Ágyrépz, fn. кошаковина, плата за ноћење, кошаковање.
 Ágyrépm, fn. утвора, авет, аветиња, ма-
 Ágysátor, fn. комарник. [питаније.]
 Ágysérv, fn. повреда мозга.
 Ágyszalma, fn. креветна слама.
 Ágyszülemény, fn. маштације.
 Ágytárs, fn. ко с другим спава, саславац.
 Ágyterítő, fn. чаршав, креветеки простираџ.
 Ágyú, Ágyu, fn. тои. — dörgés, fn. тутњава, тутањ тоиова. — fa, fn. лафета. — fül, fn. ушка од тона. — golyó — gömb, fn. тошовеко тане, ћуле. — hatlan, mn. што тои не може пробити. — ház, fn. чардак за топове. — kanál, fn. топовека ожица. — lővés, пущање из тона. — lővésnyi, mn. на домак тошу. — naszád, fn. тобџијеки брод. — öntés, fn. тополивница. — öntő, fn. тополија. — palló, fn. лафета. — por, fn. барут за топове.
 Ágyus, fn. тобџија; mn. тобџијски; — hajó, тобџијски брод.
 Ágyúszáj, fn. грло од тона. — szekér, fn. топовска кола. — szó, fn. пущава тоиова, канонада. — taliga, fn. тошовеке таљиге. — talp, fn. лафета. — tanya, fn. батерија. — teke, fn. ћуле. — telep, fn. батерија. — torok, fn. грло од тона. — töltény, fn. тошовеки набој. — töltés, fn. набијање тоиова. — töltő, fn. набијач тона (који набија и чим се набија). — üteg, fn. батерија.
 Ágyúz, k. пущати из тона; es. рушити тојом, лубардати. — ó, fn. тобџија.
 Ágyváz, fn. авет, аветиња.
 Ágyvelő, fn. мозак.
 Ágyvetés, fn. намештање кревета.
 Ágyvető, fn. који намешта кревет.

Ah, isz. ax! ox!

Aha, isz. aha! ha!

Ahá, isz. ихи! или само!

Ahé, fn. глаунак, безјак, мазгов; им. глуни.

Áhit, es. жудети, чезнути, грамзити за чим. — ás, fn. жудња, чежња. — at, fn. 1.) жудња, чежња, жуд. 2.) богољество, побожност.

Áhitatlan, им. непобожан.

Áhitatos, I. Ájtatos.

Áhítóz, Áhítózik, k. (vímí után) жељковати,

Ahagy, ksz. како. [грамзити, жудети.]

Ahol, ik. где, онде где.

Ahol, Ahol ni! isz. сио на!

Ahonnán, Ahonnat, Ahonnét, ih. од куд.

Ahova, Ahová, ih. камо, куд.

Aj, fn. жлеб, урез, зарез, ровани.

Ajak, fn. уена; бузула, лабриња (gúnyosan); ajkamoni van, на устих ми је, на

језику ми је. — as, mn. уенат. —

betű, fn. уенено писем. — hal, fn. лабрињак. — hang, fn. уенени глас. —

óez, fn. кљунак (буба). — os, mn. уенат. — szakáll, fn. кезмеш-брода,

Ajál, I. Ajánl. [брдица.]

Ajálvány, fn. писмена препорука.

Ajándék, fn. поклон, дар, јабука; újévi

—, поклон о новој години; (pb.) —

kal minden meglehet hajtani, новцу

је сав свет отворен; шта неће новац

израдити? новац чудотворац; и ћа-

вала ћеш поклоном задобити.

Ajándék-levél, fn. даровна исправа.

Ajándék-marha, fn. поклон, дар; — (pb.)

ajándékmarhának nem nézik a fogát,

поклону се у зубе не гледа; даров-

номе коњу зуби се не гледају; поклону

се зуби не беле.

Ajánlfélez, es. поклонити, покланьати,

даривати, даровати. — at, fn. поклон,

— дар. — ó, fn. даровалец, дародавац.

Ajándékvevő, fn. даропримац.

Ajándok, I. Ajándék.

Ajánl, es. 1.) пудити; magát vimínek —

aní, пудити се за ито; 2.) жртвовать,

принести; a hazának életét — aní,

давати живот за отаџбину; 3.) препору-

чить, препоручивать; magamat — om!

препоручујем се! 4.) levelet — aní,

препоручити, рекомандовать писмо;

5.) приказати, посветити (кome дело).

Ajánlás, Ajánlat, fn. попуга, препорука;

предлог.

Ajánlatlan, им. непрепоручен.

Ajánlatlevél, fn. попуга писем.

Ajánlatos, mn. вредан препорука.

Ajánlkozik, k. пудити се, препоручива-

ти се, препоручити се.

Ajánló, mn. — levél, препоручно писмо.

Ajánlott, mn. препоручен, рекомандован;

предложен.

Ajánlvány, fn. попуга, I. Ajánlatlevél.

Ajaz, es. 1.) метнути жвале коњу, зауз-

дати; 2.) зарезати, рованити, засечи,

— ó, fn. 1.) улар, оглава; 2.) поду-

нирач (уз тарабу).

Ajazóvas, fn. паочаник, паочаница.

Ajbaј, fn. невоља, мука жива, тегоба,

Ajgál, k. кличица. [нелагод.]

Ajgyalú, fn. реидо за уторе.

Ajk, Ajkas, I. Aják, Ajakas.

Ajkók, fn. устоја, с великим устима.

Aj, es. I. Ás.

Ajók, fn. сардела, срђела; argró —, сарди-

на. — mártás, fn. сое, умак од сардела.

Ajoz, I. Ajaz.

Ajtatos, mn. богодаван, богоитован, по-

божан, богоугодан, душеван, богошто-

вац; — alapítvány, задужбина. — kodás,

fn. богољество. — kodik, k. бити

богољац. — ság, fn. богољество, по-

божност.

Ajtó, fn. врата; kettős —, двоја врата;

szárnyas —, врата двокрила, врата

на две вратнице; kibuvó —, стражња, маја врата; — t keres, гледа куд ће

умаћи; — t mutatni, показати врата, истерати; ha egy — и kiverik, а má-

síkon hemegy, избаци га на једна

врата, он уђе на друга (о наметњиву

човеку). — stul berontani, учинити

што будалост, испромнишено; (pb.) hivatalan vendégnek — mögött a helye,

незвану госту место за врати.

Ajtó-eska, fn. вратоца. — fél, — félfa,

fn. довратак, довратник, рагастов. —

fogantú, fn. квака. — heveder, fn.

кушак. — húzó, fn. за што се вуче,

кад се врата затварају. — karika, fn.

халка, звекир. — kilincs, f. кука, квака.

— koczogó, fn. халка, звекир. — köz,

f. широка врата. — mellék, fn. довра-

так. — mög, fn. место иза врата.

Ajtónálló, fn. вратар.

Ajtó-ör, fn. капиција, вратар. — ragasz,

— ragaszték, — ragasztó, fn. побој, до-

Ajtós, I. Ajtónálló. [вратак, рагастов.]

Ajtó-sark, fn. шарка, петица, чеп од врата,

стожер. — szárfa, fn. довратак. — szárny, fn. крило од врата, вратница. szemöldök, fn. горни праг. — támasz, fn. дирек од врата. — tok, f. оплата, довратак. — zár, fn. брава. — závár, fn. засовница, мандал. — zörgetyű, fn. звекир, халка.

Ájúl, k. онесвеснути, обезнанити се, па-
Ajvas, fn. наочница. [сти у несвест.
Ajvéső, fn. длете за уторе.

Ajvirág, fn. етруниковач.

Akácz, Akáezfa, fn. багрен, багрена, ба-
грэм.

Akad, k. 1.) запети, запињати; забости
се; tüske — t a kezembe, забо ми се
три у руку; ott — t a sárban, заглибно
се; 2.) заквачити се, закучити се; á-
gon — t a kendője, марама му се за-
кучи за грани; 3.) (ba, be); koesímba
— t, запео за моја кола; kezembe — t,
пао ми шака; 4.) (ra, re), намерити
се; vminek nyomára — ní, наићи, ући
у траг; vķibe — ní, заподети кавгу с
ким, завадити се; belém — t, напо-
нао на мене; 5.) налазити се; ritkán
— olyan ember, ретко је нађи такова
човека; szerencséje — t, потерала га
срећа, најла му секира у мед; dolga — t,
добио је посла.

Akadály, fn. преирека, сметња, препона.
— t gördíteni v. vetni, правити сметње.

Akadályos, mn. што смета, што пречи,
на сметњи. — kodik, k. правити смет-
ње, сметати, бити на сметњи.

Akadályoz, n. спречавати, пречити; кра-
тити, бранити.

Akadálytalan, mn. неспречен. — úl, ih.

Akadás, fn. запињање. [без преиреке.

Akadék, fn. 1.) сметња, препона; 2.)
теникоћа, зазор.

Akadékos, mn. 1.) мучан, тежак, тегобан;
2.) лукав; — kérdés, лукаво питање;
3.) који запиње за свајата, који много
запреда.

Akadékoskodik, k. правити теникоће; —
vimbén —, замерати, забављати; заке-
рати, извијати.

Akadékoskodó, fn. замерало, извијало,
заштетало, критичан човек.

Akadémia, fn. академија. — i, mn. ака-
демијски.

Akademikus, fn. академик, академичар.

Akadoz, Akadozik, k. 1.) сметати, бити
под ногама; vñekek lába alá —, бити

на путу, на сметњи; 2.) запињати,
застајати (посао); 3.) музати, запле-
тати језиком.

Adakozó, fn. 1.) музало, мутонъ; 2.) о-
клевало; mn. музав.

Akádozva, mn. музажући.

Akánt, fn. կуранова креста, медвеђа
ступа (биль).

Akar, es. 1.) хотети, хотети; — ja nem
— ja, — va nem — va, хотео не хотео;
(km.) nem a mint — nők, hanem a
mint lehet, ако не можемо како хоте-
мо, а мы не можем како можемо; 2.) el
— t esni, у мало није пао; meg — t
halni, хотео је да умре, мало што није
умро.

Akár, ksz. макар, ма; — ma elmegyek,
отићи ћу колико јом данае; — előre
megmondjam, hogy nem lesz, чисто у
најред знам, да неће бити; — többet
is, ha kell, ма и вине, ако треба;
akár — akár, било — било, или —
или, а — a; — van, — nincs, било не
било; — tetszik — нем, донадало се
не донадало; — ide — oda, или овамо
или онамо; — előbb — utóbb, а пре
а после, кад било; — esak, ма само;
— pedig, или-ти; — ne is jöjjön már,
сад макар и не донао; (szój.) — a kö-
vet a bagolyhoz, — a baglyot a köhöz,
или јаје камену, или камен јајету; или
лонџем о камен, или каменом о лонџ
(тенко лонџу свакојако); ih. као, бани
као.

Akarat, fn. воља; egy — tal, једнодушно;
jó —, наклоноест; jó — ú, одан, па-
клонен.

Akarathiány, fn. немање, недостатак воље.

Akaratlan, mn. нехотичан. — úl, ih. не-
хотично, преко срица.

Akaratos, mn. самовољан, јогунаст, твр-
доглав; fn. једноумен, јогунијца. — ít,
es. учинити самовољним. — kodik, k.
бити самовољан, терати самовољу, јо-
гунити се. — ság, самовољство, јогун-

Akaratszerű, mn. по вољи. [етво.

Akarékos, mn. драговољан.

Akárhámy, mn. ма колико, колико хо-
ћеш; tudok én erre — példát, знам
за то вазди примера.

Akárhogy, Akárhogyan, ih. ма како, како
било.

Akárholt, ih. ма где, где било, где му
драго.

- Akárhonnan, Akárhonmét, ih. ма од куд, од куд било; из ока из бока.
- Akárhová, ih. ма куд, камо год, куда му драго.
- Akárki, mn. ма ко, ко му драго. — sia, fn. никоговић, ма ко, које ко.
- Akármely, mn. еваки, који му драго. — felé, ih. камо год, ма па коју страну. — felől, ih. ма од куд, ма с које стране. — ik, mn. ма који, ко му драго.
- Akármennyi, mn. ма колико, колико год.
- Akármerre, ih. куд год, куда му драго.
- Akármí, mn. што год, ма ита. — ként, — kép, — képen, ih. како му драго, ма како. — kor, ih. кад год, ма кад, кад било.
- Akármily, Akármilyen, mn. ма какав, какав му драго, какав год.
- Akármíinemű, Akárminő, mn. какав год, ма какав.
- Akármint, ih. ма како, како год, како му драго.
- Akaródzik, k. хоће му се, мили му се; нем — neki dolgozni, не ради му се, смрди му посао.
- Akarva, ih. хотимично, хотимице, нава-
Akász, l. Akácz. [лице].
- Akasz, fn. 1.) додатак; 2.) вешалица за Akaszkerék, fn. точкић у сату. [хаљине].
- Akaszkodik, k. 1.) обесити се, ухватити се за што; 2.) засукати се, запрегнути се, задићи се, подвигти хаљину; 3.) заметати кавгу.
- Akaszt, es. 1.) зауставити, заустављати, спречити, кочити; kereket — aní, кочити, паочити точак; 2.) обесити, вешати; 3.) занетљати, упетљати, скопчати, саставити, свезати.
- Akasztal, es. 1.) вешати, обесити; 2.) спречити, спречавати.
- Akasztandó, Akasztamivaló, mn. és fn. зрео за вешала, обешењачки, обешењачки.
- Akaszték, fn. нешто обешено. [иак. Akasztó, fn. вешач, целат.
- Akasztófa, fn. вешала. — ezimere, — virág, fn. обешењак; (pb.) kinek — a helye, nem hal a Dunába, ко се за вешала родно, исеће утонути; која смрт храни, другој не да.
- Akasztófávaló, fn. és mn. обешењак, који је заслужио вешала.
- Akasztol, l. Akasztal.
- Akasztolkodik, l. Akaszkodik.
- Akasztószeg, fn. скреп за вешање.
- Akaszvas, fn. паочило, ланац за паочење или кочење.
- Akhilles íma, fn. петна жила.
- Akgat, l. Aggat.
- Akként, Akkér, Akkéren, ih. тако, па тај Akkor, ih. онда, тада. [начин].
- Akkora, mn. толики, овотики; тога доба.
- Akkorában, Akkorban, Akkoriban, ih. тада.
- Akkorára, ih. за онда, donde, дотле, до оно доба.
- Akkorbeli, Akkori, mn. тадашни, он-
Akkorig, ih. donde, до тада. [дашићи].
- Akkoron, ih. онда, у оно доба.
- Akkorra, l. Akkorrára.
- Akkortájban, Akkortájt, ih. у оно доба.
- Aklál, es. скопчавати, сашивати, при-
појаввати.
- Akna, fn. 1.) мајданско окно; 2.) сопи мајдан; 3.) лагум, мина; 4.) руна за вран; 5.) вранј.
- Aknál, es. мерити, испитивати дубљину.
- Akna-lég, fn. мајдански, загуњлив ваз-
дух. — lyuk, fn. руна за вранј. — mima-ka, fn. ровење, подривање, бургијање. — só, fn. камена со.
- Aknász, fn. 1.) који сече или кона со; 2.) лагумар.
- Aknáz, es. лагумати, поткопати лагум.
- Akó, fn. аков. — fa, fn. визир.
- Akol, fn. 1.) овчара, обор, котац, стаја, питаја; (szój.) farkasnak aklot mutatni, показивати вуку овчару; 2.) паства; egy —, egy pásztor, једно стадо и један пастир.
- Akol, Akól, es. кајарити, баждарити, визирати.
- Akolás, fn. баждарење. — bér, fn. ба-
ждарина.
- Akoló, fn. 1.) баждар, кајар, који визира; 2.) визир. — fa, fn. визир. — pénz, fn. баждарина. — vas, fn. визир.
- Ákombákom, fn. свраче ноге, инрабање; — szentirás, то је свето имено, стоји
- Akómérték, fn. визир. [написано].
- Akona, fn. вранј.
- Ákos, tn. Ахатије.
- Akós, mn. од једног акова, аковче; két — hordó, двојка; három — hordó, тројка; öt — hordó, петакића; tiz — hor-
dó, десетакића, десетачка, буре (од Akóvas, fn. визир. [десет акова]).
- Akóz, es. кајарити, баждарити, визира-
ти. — ó, fn. баждар, који визира.
- Al, mn. доњи; — föld, низина, равница;

- tiszt, ижи часник, подофицир; — hang, низак, дубок глае.
Al, fn. 1.) тле, доњи део; *hegy* — ja, подножје брега; 2.) талог, мутљаг, стеља; *nép* — ja, олош, измет људи; *búza* — ja, ситно, лоше жито; *rost* — ja, жито испод решета; 3.) *zászló* — ja, батаљон, дружина; дивизија (у коњице); *század* — ja, чета, компанија; ескадрон (у коњице).
Ál, mn. лажан, фалишан, коваран, лукав, преваран; тобожњи, токоршињи.
Alá, nu. és ih. под, низ. — *aknáz*, es. поткопати, подрпти, подривати. — ás, es. поткопати, подривати.
Alabárd, fn. алабарда, оштроперац. — os, fn. војник с алабардом.
Alabastrom, fn. алабастер; mn. од алабастра.
Alább, ih. ниже, даље; — *hagyni*, попустити, уминути, одуминути (бол); — *hagyni vmiel*, попуштати, попустити; пробрџнути се; — *hagyni vmit*, спустити цену, дати јефтиније.
Alább-írt, mn. és fn. потписан; потписани.
Alább-száll, k. пасти, спасти, опасти; ударити у назад; спустити се доле, сићи се.
Alábbvaló, mn. лошији, гори, поредан.
Álablak, fn. слепи прозор, баџура.
Alábocsát, es. спуштати, спустити доле.
Alabor, fn. паочаница; — *tvetni*, упаочити.
Alácerél, es. подметнути. [точак].
Alacsón, *Alacsóny*, mn. 1.) низак, приземљаст; — *termetü*, онизак, омален, низак растом; 2.) поредан, незната; — *hivatal*, поредно звање; 3.) подао, нитковски, обешењачки, хуљински; — *tett*, обешењачки посао, подло дело.
Alacsónyan, ih. ишко; á. é. подло.
Alacsónyít, es. 1.) спустити, спуштати; 2.) побијати цену, понижавати, ружити.
Alacsónykodik, k. бити подлац, подло радити.
Alacsónylelkü, mn. подао; fn. нитков, подлац, неваљалац. — en, ih. подло, неваљало. — *ség*, fn. подлаштво, нитковство.
Alacsónyság, fn. искост; á. é. подланштво,
Aladár, tn. Аладар. [нитковство].
Aláépit, es. подзидати.
Aláesik, k. потнасти; насти под.
Aláfel, ih. горе-доле; — *jární*, ходати.
Aláfelé, ih. доле, низ. [горе-доле].
- Aláfut**, k. стрчати, стрчати се; es. подићи, подилазити.
Alag, fn. подземна градња; лагум, поткон, поддум; *holt* —, рака.
Alagmunka, fn. подземно копање.
Alagút, fn. тавник, тамник, тунел.
Alagy, fn. супстрат.
Alagya, fn. елегија, песма жалостица,
Alagyás, mn. елегичан. [тугованка].
Aláhajlik, k. нагибати се, навалити се, нагибати, пресавити се.
Aláhajol, k. сагнути се, сагибати се.
Aláhajt, cs. 1.) савити, пресавити, пресавијати, прегибати; 2.) стерати, терати доле; 3.) — ja *magát*, покорити се, подвргнути се, повиновати се.
Aláhúz, es. 1.) подвјди, подвлачити (погренику); 2.) потисати, затегнути.
Aláir, es. потписати, потписивати. — ás, — at, fn. потпис.
Alajak, fn. доња усна, усница.
Alajos, tn. Алојзије.
Álajtó, fn. слепа, тајна врата.
Alak, fn. 1.) облик, прилпка, образ, слика, направа, чин; *gyöngy* —, красан лик; ki van emberi — jából vetkőzve, сасвим нагрђен, наказа; 2.) образина, маска; 3.) лутка; 4.) дрвена глава (као мустра).
Alak, mn. леп, убав, красан, складан, диван.
Alakhű, mn. правилан, са свим на форму.
Alaki, mn. што се односи на облик, формалан.
Alakít, es. 1.) радити, правити, стварати, творити; 2.) установити, конституисати. — ás, fn. творење, установљење. — *mány*, fn. твар, творевина, створ. — ó, mn. стваралачки, творачки; — ó erő, творачка снага.
Alakjáték, fn. опсенарија, чаратанија, сијери. — os, fn. опсенар, чаратан.
Alakmütató, fn. катејдоискон.
Alakodik, l. *Alakúl*.
Alakor, *Alakorbúza*, fn. пир.
Alakos, fn. 1.) чаратан, опсенар; 2.) који носи образину, маску.
Alakos, mn. 1.) чаратански; 2.) под маском. — ít, es. маскирати, закрабујити, покрти образишом. — *kodás*, fn. чаратаније, чаратанство. — *kodik*, k. чаратанити, опсенарити, варити. — *ság*, fn. опсена.
Alakozás, fn. опсенарија, чаратанија.

- Alakozik, l. Alakoskodik.
 Alakság, fn. чаратанија.
 Alakszerű, mn. правилан, формалан, свечан. — ség, fn. правиланост, формалност. — tlen, mn. неправилан, без форме.
- Alaktalan, mn. без форме, без обличја, неформаст. — ság, fn. неформастост.
- Alaktan, fn. 1.) наука о облицима; 2.) морфологија. — i, mn. што се тиче науке о облицима, морфологији.
- Alakúl, k. 1.) правити се, начинити се, добити облик или форму, образовати се, постати, постајати; 2.) склонити се, конституисати се, установити се; — ó gyűlés, скуп за конституисање.
- Alakulat, fn. творевшина; уређење.
- Alakváltozás, fn. преобраџај, метаморфоза.
- Alakzat, fn. обличје, фигура. — tan, fn. наука о фигурама.
- Álalak, fn. образина, чувида, маска.
- Alamár, mn. лен, тром, сањив, гингав, трајав; fn. чмавало, спавач.
- Alamizsna, fn. милостиња, дар, прошевнина. — gyüjtés, fn. купљење милостиње. — kenyér, fn. прошевнина, прошевнина.
- Alamizsnálkodik, k. делити, чинити милостињу.
- Alamizsnálkodó, fn. задушан човек, задужбинар.
- Alamizsnár, Alamizsnás, fn. елемозинар, задужбинар.
- Alamizsna-szedés, fn. купљење милостиње. — szedő, fn. који куши милостињу.
- Alamuszi, fn. шуњало, лицемер, мира; mn. лукав, лицемерац, подмукао; лен, неспретан, трутав; (szój.) — macska nagyot ugrik, испод мire три ћавола вире; испод мукла и два вука; ћуталици и тихој води не вадја веровати.
- Alamuszta, mn. лукав, l. Alamuszi.
- Alamusztálkodik, k. бити лукав; бити тежак, тром, трутав.
- Alamusztaság, fn. тромост, сањивост.
- Alamúz, Alamúzság, l. Alamuszi, Alamusztaság.
- Alánő, k. (ph.) — mint az ökörarfark, напредује као рак.
- Alant, ih. доле, у низи, оздо. — as, mn. потчињен, поредан, подложан; подручан. — hord, es. носити спуштено;
- hordja a fejét, оборио главу. — i, mn. потчињен, нижи, подложан.
- Álany, fn. никл, никол.
- Álany, fn. 1.) подмет, субјект; 2.) положница. — eset, fn. први надеж, поминатив.
- Álanyi, mn. субјективан, личан. — lag, ih. субјективно, лично. — ság, fn. субјективност.
- Alap, fn. 1.) тле, основа, основа, темељ; 2.) разлог; — ot vettő, ударити темељ, основати; — ját megvetni vimek, положити, ударити темељ, засновати; 3.) фонд, заклада.
- Alap-árok, fn. темељ (ископац). — ásás, fn. копање темеља. — csont, fn. клинаста кост на лубањи. — czikk, — czikkely, fn. основни чланак. — egyenlet, fn. фундаментална једнакост. — elem, fn. стихија. — elv, fn. основно начело. — eszme, fn. основна мисао. — fa, fn. основно дрво, елеме; бирвати. — fal, fn. главни зид. — festék, fn. основна боја. — fogalom, fn. основни појам. — fok, fn. први степен код придева, позитив. — hang, fn. основни глас.
- Alapít, es. основати, оснивати, установити, установљавати, утврдити, положити темељ; поткрепити. — ás, fn. оснивање, установљење. — mány, fn. задужбина, фундација. — ó, fn. és mn. основач; — ó levél, основно имено. — vány, fn. 1.) фундација, задужбина, завештање; 2.) основно имено. — ványi, mn. фундационалан.
- Alap-jelentés, fn. основно, прво значење. — jog, fn. основно право. — kő, fn. основни камен, камен стапац, темељ. — odik, l. Alapít. — ok, fn. главни узорок, j. Főök.
- Alapos, mn. основан, темељит, разложит. — ság, fn. разложитост, темељитост.
- Alapoz, es. 1.) подмалати (слику); грундирати; 2.) утемељити, основати.
- Alap-pénz, fn. заклада, фонд. — rajz, fn. нацрт, план. — réteg, fn. први таван, слој. — sík, fn. основна површина, базис. — szabály, fn. главно, основно правило. — szám, fn. основни број, базис. — szik, l. Alapít. — szín, fn. основна боја. — szó, fn. субјект у реченици.
- Alaptalan, mn. неоснован, безразложан.

- ság, fn. неоснованост. — ár, ih. неосновано, без разлога.
- Alap-tan, Alap-tanítmány, fn. основна наука. — tét, — téte, fn. 1.) подлагање темеља; 2.) начело. — töke, fn. главница, главнина. — törvény, fn. основни закон. — tudomány, fn. основна наука.
- Alapúl, k. (on, en) оснивати ее, темељити ее, почивати; tévedésen —, оснива се на заблуди.
- Alap-vágás, fn. главни ударац у мачевашу. — vagyon, fn. основно имање. — vonal, fn. основница. — vonás, fn. главни, основни потез. — zat, fn. темељ, фундамент: грундирање.
- Álarany, fn. лажно злато, златна пена.
- Álacez, fn. образина, маска, чувида. — os, mn. под маском, маскиран.
- Alárendel, es. подложити, потчинити.
- Alárendelt, mn. és fn. потчињен, подручан, подложен, млађи, подложеник, млађешина. — ség, fn. подручност, потчињеност, субординација.
- Alárkol, es. лагумати, правити лагуме.
- Alárok, fn. лагум.
- Alásfa, fn. врста бреста.
- Alásfelez, k. 1.) ићи горе-доле, баврљати; 2.) трабуњати, извијати, правдати се празним изговорима.
- Alászáll, k. 1.) слетети, слетати, спустити се, ићи се; 2.) спасти, спадати (цена); fel meg — az ár, цена се час дуже час пада.
- Alászánt, es. заорати, загнути, подорати.
- Alátermett, mn. прост, поредан, лош. — ség, fn. поредност.
- Alatka, fn. пир.
- Alatt, mn. 1.) под; за (о времену); föld —, под земљом; büntetés —, под казном: Mátyás —, под Матијом, за време Матије: utazásom —, за муга путовања; böjt —, уз пост; két nap — el lehet készíteni, за два дана се може затворити; az egész idő —, кроз цело време; 2.) ih. доле, l. Alant.
- Alattas, mn. поредан, потчињен, подручан; fn. подручник, подручница.
- Alattesapó, l. Alúlesapó.
- Alattlevő, l. Alattvaló.
- Alattomban, ih. кришом, из потаје, крадом, тајом, испод руке.
- Alattomi, mn. потајан, крадимичан.
- Alattomkodik, l. Alattomoskodik.
- Alattmos, mn. és fn. мукао, подмукао, подао, подлац, подмукао човек. — an, ih. испод мукала, подло. — di, fn. шуњало, подлац. — kodik, k. подмукло радити, злобити. — ság, fn. подмукност.
- Alattság, fn. врентија, паламар, једек, уже за лађу.
- Alattvaló, mn. és fn. подаи, подложен, потчињен; подложник, поданик. — i, mn. поданички. — ság, fn. поданини.
- Alávág; es. подећи. [тво, поданство.
- Alávaló, mn. лош, худ; á, é. нитковски, обешењачки. — ság, fn. нитковство.
- Alávet, es. подложити, подвргнути, потчинити; — i magát, подвргава се; j. Meghódoltat, hatalma alá hajt.
- Alávon, es. подвучи, подвлачити,
- Aláz, es. 1.) понизити, понижавати; 2.) победити, савладати, покорити; 3.) — s felez, трабуња, бенеће, луна као пут о лотру, лудо се правда.
- Alázat, fn. понизност, покорност, смерност; — tal alólírt, смерно потписани.
- Alázatos, mn. покоран, понизан, смеран. — an, ih. покорно, понизно. — kodás, fn. понижавање, пузаваштво. — kodik, k. понижавати се, иштити се, пузити. — ság, fn. покорност, понизност.
- Alázcodás, Alázcodik, l. Alázatoscodás, Alázatoscodik.
- Alázódik, k. бити понижен.
- Albánia, tn. Арбанашка, Аринаутска. — i, mn. és fn. арбанашки, аринаутски, Арбанас, Аринаутин.
- Álbarát, fn. назови-пријатељ, лажни друг.
- Álbéke, fn. назови-мир, лажан мир.
- Álbérlet, fn. подзакупиштво, подзакуп; — be adni, субарендирати.
- Álbérlő, fn. подзакупник.
- Albert, tn. Алберт.
- Álbeteg, fn. és mn. претварало (који се гради болестац, богослов).
- Álbiró, fn. ижи судац.
- Albor, fn. 1.) киселица, лоше вино; 2.) комадара, ракција од хране.
- Álborda, fn. вито ребро.
- Álböles, fn. надримудрац, дрвени филозоф.
- Álböleselkedés, fn. надримудровање, мудролије, дрвена филозофија.
- Álbör, fn. усма, усмина, усјење.
- Álbuzgalom, fn. светињаштво, лицемер.
- Álbuzgó, fn. светињак, лицемер. [ство.
- Álezza, Álezás, j. Álacez, Álarczos.
- Álezáz, es. 1.) покрити маском, образи-

- ном; 2.) покрити; — ni az ágyúkat, мастирати топове.
- Alchymia, fn. алхимија. — i, мн. алхимиста, fn. алхимиста. [химијски.]
- Álesők, fn. лажни, јудии ислуђбац.
- Áld, es. 1.) благосиљати, благословити; 2.) посветити; рарот — ani, заношити; — jom Isten! Бог те (вае) благословио! Бог с тобом! 3.) Istent — ani, славити, хвалити Бога.
- Áldás, fn. 1.) благосиљање, благослов; — t adni, благословити; 2.) милостива, дар; 3.) католичко бдение. — koszorú, fn. литанија, благослов, литија. — talan, мн. без благослова.
- Áldatlan, мн. неблагословен.
- Aldi, fn. стражница, задњица; (szój.) jól hozzálatn az — hoz, дати коме по туру, избити, излунати.
- Áldjon-Isten, fn. наздравица, спаси бог!; megverte a sok —, свалило га сило „спаси бог”, онош се.
- Aldogál, k. дремати, кујати.
- Áldomás, fn. 1.) алдумаш, халвалук. — t inni, нити алдумаш; 2.) наздравица; 3.) благослов.
- Áldott, мн. благословен, блажен; — jó, — lelkű, добричина, благе дуне човек.
- Áldotteskülliő, Áldottfű, Áldotttövis, fn. блажени чакъ.
- Áldoz, es. жртвовати, приносити на жртву. — ár, fn. свештеник. — ás, fn. 1.) жртвовање; 2.) причешћивање, причест, причешће.
- Áldozat, fn. 1.) принос, жртва; engesz-telő —, жртва измирења, жртва ублажења; 2.) света тајна, светотајство. — i, мн. жртвени; — i szolgálat, служба при жртвенику. — szekrény, — tartó, fn. хранилиште светих утвари, тавернакула.
- Áldozmány, fn. жртва.
- Áldozik, k. 1.) причестити се, причешћивати се; 2.) жртвовати; 3.) á. é. — a пар, сициде зализи, седа.
- Áldozó, fn. 1.) који приноси жртву; 2.) причесник; — csütörtök v. пар, Спасов-дан, Спасово; — hétf, велика недеља; — пар, свештеник који служи.
- Áldoztat, es. причестити, причешћивати.
- Áldrágakő, fn. лажни алем, флуорит.
- Álél, k. онеевенути, обезнанити се, изгубити се, обамрети. — ás, fn. невест, несвестница.
- Álélez, fn. неслана, тобожња шала, пазови-шала.
- Aléldozás, Alélkodás, fn. несвестница.
- Alélnök, fn. потпредседник.
- Alélt, мн. онеевеную, обезнанен. — ság, fn. невест, несвестница.
- Áleredetű, мн. апокрифа.
- Alesküdő, fn. кривоклетник, кривоклет-
- Alesperes, fn. против намесник. [илица.]
- Alexandrin, fn. Александринац (стих).
- Alczredes, fn. потпуковник.
- Álezüst, fn. сребрина боја, пакфои.
- Alfa, fn. 1.) прирашће, шипље; 2.) подгрђача (на јарму).
- Alfaj, fn. нижа вреста.
- Alfegyver, fn. пишада, сабља, мач.
- Alfel, fn. задњица, стражница.
- Alfenék, fn. најдоши део од лађе.
- Álfesték, fn. белило, руменило, фракало,
- Álfog, fn. лажан зуб. [череа.]
- Álfogás, fn. мудролија, софизма.
- Alföld, tn. Алфед (угарска низа). — i, мн. és fn. алфелдски, из Алфеда.
- Algebra, fn. алгебра. — i, мн. алгебрачан.
- Álgymánt, fn. лажни дијамант.
- Álgöngy, fn. лажни бисер, ћинђува.
- Álgyi, l. Ágyú.
- Alladnagy, fn. потпоручик, подлађман.
- Álhaj, fn. лажна, туђа коса.
- Álhajó, fn. доши део лађе.
- Álhang, fn. 1.) лажни тои; 2.) фистула; — он énekelní, невати на фалзет, фистулом.
- Álhang, fn. бае, дубок глас. — ú, мн. és fn. добокогласан, баенета.
- Alhatik, k. бити дремљив, санаи, санљив; alhatnám, дрема ми се, сиавао
- Álház, fn. приземна кува. [бих.]
- Állimlő, fn. строка, нитрока.
- Állít, fn. празноверица.
- Állivatal, fn. поредно, ниже зване.
- Álhold, fn. памесец.
- Alig, ih. једва, тек, истом, истом; тенико.
- Aligha, ih. тенико, мучно. — nem, ih. маљ да не, тенико те не.
- Alighogy, ih. тек што, истом што.
- Aliglan, l. Alig.
- Alispán, fn. поджунаи, виџинијаи.
- Álisten, fn. лажни бог.
- Alj, fn. 1.) доши део, подножје; fö — a, узглавље; 2.) дио, данце; fazék — a, дио од лопица; 3.) талог, мутљаг дрождине, стеља, телфа (од кафе), цибра (од ракије, војска); 4.) плева; 5.) из-

мет (олош); — a rozs v. rozs — a, шуљак; — a dohány v. dohány — a, кржак, лош духан; a nép — a, олош, измет, фукара; (km.) a legszebb bútának is van — a, нема жита без кукоља.

Aljad, l. Aljasod. — ék, fn. талог, дрождина.

Aljas, mn. лош, непречишиен; — búza, нечишто жито; 2.) пун дрождина, стењаст; 3.) подао; поредан, пизак; прост, простачки; — ember, гејак, простак.

Aljasít, es. понижавати, понизити.

Aljasodik, k. 1.) изопачити се, изметнути се, понизивати се, понизити се, насти; 2.) постати нечист, изменшан.

Aljasság, fn. просташтво, простота.

Aljaz, es. 1.) подастрети, подсипати, посuti кртог (под коње); 2.) ударити темељ; 3.) подградити (лађу).

Aljazat, fn. 1.) темељ, основ, супстрат; 2.) плева, трине, кртог; 3.) подлога, подметач; 4.) дрождина, талог, стења.

Aljbor, l. Albor.

Aljbúza, fn. шуљак, лоше жито.

Aljegyző, fn. подбележник.

Aljfa, fn. подгръдча (на јарму.)

Aljnép, fn. измет људеки, олош.

Áljós, fn. лажни пророк.

Aljser, fn. патока од пива, танко пиво.

Alka, fn. алка (нека морска тица).

Alkalmas, mn. 1.) (ra, re), згодан, удесан, врстан, способан, прикладан; — idő, удесно време; 2.) спретан; — lakás, удобан, спретан стан.

Alkalmasint, ih. по свој прилици, јамачно; — elment, биће да је отишao.

Alkalmasít, es. оснособити, учинити удесним, згодним.

Alkalmasság, fn. способност, уденост, згода, прикладност.

Alkalmatlan, mn. 1.) незгодан, неудесан, неспретан, с неруке; 2.) невешт, неспретан, неспособан; 3.) досадан, незгодан, неспособан. — kodás, fn. досада, досађивање. — kodik, k. (nak, nek) набахивати, досађивати; узнемиривати кога. — ság, fn. досада, не-

Alkalmatos, l. Alkalmas. [прилика.]

Alkalmatosság, fn. 1.) прилика; maga — án, на својих коњих т. ј. пешице; 2.) l. Alkalmasság.

Alkalmaz, es. 1.) прилагодити, примерити, удесяти; magát — ni vmihez, при-

лагодити се чему; 2.) применити, употребити; a törvényt — mi, применити закон; 3.) употребити кога (за службу).

Alkalmazás, fn. 1.) употреба; 2.) — nyert, добио је службу.

Alkalmazékony, Alkalmazható, mn. згодан, употребљив.

Alkalmazkodás, fn. прилагођивање.

Alkalmazkodik, k. прилагодити се; привидну се.

Alkalmazott, mn. 1.) примерен, прилагођен, саобразан; 2.) примењен, практичан; — geometria, примењена геометрија.

Alkalmi, mn. пригодан; — beszéd, пригодна беседа; — költemény, пригодна песма.

Alkalmilag, ih. згодном приликом.

Alkalom, fn. згода, прилика, пригода, повод; alkalmat adni vime, дати прилике чему; megragadni az alkalmat, употребити прилику; elmulasztani v. elszalasztani az alkalmat, пропустити, упустити прилику; vimek alkalmával, o, приликом; utazásom alkalmával, приликом мога путовања; vimek alkalmából, поводом чега; betegsége alkalmából, поводом болести му; — adtán v. adandó — mal, даном приликом.

Alkalomszerű, mn. згодан, удесан. — leg, ih. згодном, даном приликом.

Alkapitány, fn. 1.) поткапетан (варошки); 2.) друге класе капетан (код коњице).

Alkar, fn. цип, ципац, цепац, двоцевица.

Alkat, fn. састав, склон; test —, грађа, телесни састав.

Alkatos, mn. јаке грађе, јака састава.

Alkat-rész, fn. саставни део.

Álkép, fn. образина, чувида, маска.

Álkermes, fn. винобој.

Alkezes, fn. јамац за јамца, пајамац.

Alkirály, fn. вицекраљ, поткраљ.

Álkirály, fn. лажни краљ.

Alkony, fn. сумрак, сумрачје, сутон.

Alkonyat, fn. вече, вечер. — kor, ih. о сумрачују, при сутону.

Alkonyecíllag, fn. вечерњача.

Alkonyi, mn. 1.) сутонски, вечерњи; 2.) западни.

Alkonyodás, Alkonyodat, fn. смркавање, сумрачавање, сутон.

Alkonyodik, k. смркава се, хвата се мрак, спушта се ноћ.

- Alkonypir, fn. вечерња румен.
 Alkonyúl, l. Alkonyodik.
 Alkot, es. 1.) саздати, створити, стварати, творити ; 2.) чинити, начинити, правити, градити.
 Alkotás, fn. творба, творење, стварање, прављење, саздање, створење.
 Alkotmány, fn. 1.) створ, творевина ; 2.) устав, конституција. — beli, — i, — os, mn. уставан, конституционалан.
 Alkotmányosdá, fn. назови-конституција.
 Alkotmányoz, es. — ó gyülés, скунинтина за давање устава.
 Alkotmányszerű, mn. уставан, по уставу. — leg, ih. по уставу, уставно. — ség, fn. уставност.
 Alkotó, fn. 1.) творац, саздатељ, створитељ ; 2.) оснивач ; мн. 1.) стваралачки, творачки ; — erő, творачка снага ; — rész, саставни део.
 Alkotvány, l. Alkotmány.
 Alkő, fn. 1.) темељ ; 2.) доњи камен (у Alkötös, fn. доњи огратач. [млину].
 Álköny, fn. лажна, крокодилска суза.
 Alku, Alkú, fn. 1.) трговина, ћар, пазар; поравпање ; — ga lépní v. — t kötni v kivel, погодити се, уговорити с ким; áll az —, стоји погодба ; jobb az ösztövér —, hogy sem a bírónak kövér végzése, боља мршава памира, него дебела парница ; боље мршав мир, него дебео процес; боља је мршава погодба, него претила иправда ; боље се с дужником погодити, него судом
 Alkúbér, fn. уговорена плата. [потезати.
 Alkudás, l. Alkuvás.
 Alkundatlan, mn. испогођен, неуговорен.
 Alkudik, k. 1.) уговорати, погађати се ; 2.) цењклати се, погађати се.
 Alkudó, l. Alkuvó.
 Alkudott, mn. уговорен, погођен.
 Alkudozik, k. 1.) уговорати, преговарати ; 2.) погађати се, цењклати се.
 Alkudozó, fn. és mn. који уговора, који се погађа ; — felek, странке које уговорају, уговорачи.
 Alkudtat, es. склонити уговор, уговори-Álkules, fn. тајни кључ. [ти, уговорати.
 Alkulevél, fn. уговор (пијемени), контракт.
 Alkumester, l. Alkusz.
 Alkusz, fn. гранићар, сензал. — dij, fn. гранићарина.
 Alkuszerű, mn. по погодби.
 Alkuszik, l. Alkudik.
- Alkuvás, fn. 1.) погађање, погодба ; 2.) цењкање.
 Alkuvó, fn. који уговора; који се погађа.
 Áll, fn. брада, подбрдак; felkopik az — a, неће се осмоћити, неће завезати ; szegre akasztani — át, гристи покте, гладовати; leesett az — а, отромбољио је нос.
 Áll, k. 1.) стајати, стати; talpon —, бити на ногу ; lábujjhelyre —, стаје на прсте, иде на прстима ; térdön —, клечати; fejre —, чловити; vesztek —, мирно стајати ; lábán — a gabona, жито је још неискошено; úgy —, mint a bálvány, стоји као киш, упашно се, укипо се ; 2.) á. é. katonának — t, стао у војнике ; szolgának — t, стао за слугу ; szavának —, остати при речи, одржати реч; neki — t a munkának, прионуо око посла; (szój.) neki — az ördögnek is, удариће и па ђавола ; helyt —, a.) постајати на свом месту, истрајати; b.) важи, стоји; bajt — ni v kivel, огледати се, поделити меѓдан ; lest —, вребати, стајати у заседи; ört —, стражарити, стражити; boszút —, осветити се ; jót — vkiért, стати добар или јамчити за кога ; igéretét — ni, држати обећање; vkinék útját — ni, стати на пут, преиречити пут; nem — hatom szó nélküл, не могу, да не кажем ; alkuba — ni v kivel, погађати се, уговорати с ким ; szóba — ni v kivel, употребити се у разговор; egy sorba — ni v kivel, барабарити се с ким, поредити се, мерити се с ким; szembe — ni v kivel, хватати се у коштац с ким, стати па супрот ; szolgálatba — ni, стати у службу ; körbe — ni, стати у паоколо; rendelkezésdre — ok, стојим ти па услуги; helyre —, опоравити се; успоставити се (ред) ; — j előlem, иди ми испред очију ! — j odább, бежи ! ид' отале ! félre v. elébb —, торњати се ; уклонити се ; 3.) састојати се ; hány kötetből — а мунка? из колико се свезака састоји дело ? колико свезака има дело ? 4.) (hoz, hez) пристати, приљубити се, прибити се, приклучити се, пријружити се; 5.) (személyt.) jó v. rossz lábon —, бити у добром, рђавом стању ; ez — v. nem —, ово стоји или не стоји, истини је или

није; kötelességeben —, у дужности ми је; érdekében —, стало му је до тога; börében —, тиче се његове које; hogy — некем ez a ruha? како ми доликује (стоји) ова хаљина? kettőn — а vásár, за пазар треба њих двоје: rajtam, rajtad stb. —, стоји до мене, тебе итд.; esőre — az idő, изглед је на кишу; sirásra — a szeme, изгледа, сад ће се заплакати; könyuppen — nála a sirás, код њега је јефтин плач; (km.) szemesnek — a világ, ко хоће да се протура кроз свет, мора добро очи отворити.

Álladalmi, mn. државни.

Álladalom, fn. држава.

Álladék, fn. састојак.

Álladzó, l. Állazó.

Állag, fn. супстанција.

Állam, fn. држава. — csíny, fn. државни преврат, покушај против државног реда. — elleni, mn. противдржавни, што је против државе. — férfi, fn. државник. — fogoly, fn. државни сужањ. — i. mn. државни. — jog, fn. државно право. — papírok, fn. државне артије. — szolgálat, fn. државна служба. — tan, fn. наука о држави; статистика. — titkár, fn. државни тајник. — ügy, fn. државни посао. — ügyész, fn. државни тужилац. — vizsgálat, fn. државни испит.

Állandó, mn. 1.) сталан, постојан; — ünnep, непокретан, непомичан празник; 2.) трајан, трајашан.

Állandóan, Állandólag, lh. 1.)стално, постојано, непрестано; 2.) трајно, трајашно.

Állandóság, fn. постојанство, трајност, трајашност.

Állandósít, cs. утврдити, учврстити, кон-

Állandóúl, l. Állandóan [солидовати].

Állany, fn. супстанција.

Állap, l. Alap.

Allap, fn. основница (у математици).

Állapít, cs. утврдити, поставити, углављивати, установљавати.

Állapodás, fn. застој, застанак.

Állapodik, k. 1.)стати, застити, зауставити се; 2.) оснивати се, темељити се; ezen — az egész dolog, на том се оснива све; 3.) слећи се, сталожити се.

Állapodott, mn. 1.) установљен, утврђен; 2.)сталожен, миран; á. é. озбиљан.

Állapodottság, fn. мироћа; á. é. озбиљ. Állapot, fn. стање, положај. [поет.]

Állás, fn. 1.) стајање, стојање; — t foglahni vki mellett v. vki ellen, стати уз или против кога; 2.) положај, место, звање, служба; 3.) одар, скела (зидарска); 4.) стање; a dolog ily — a mellett, при таквом стању ствари; 5.) стаја, шупа, појата, колница.

Állás-bak, fn. зидарски коњ. — deszka, fn. скела, скеле. — pont, fn. стојиште, становиште, гледиште.

Állat, fn. животиња, живинче; vad —, звер, зверка. — kert, fn. животињак, зверињак. — kör, fn. зодијак. — i, mn. животињски. — ilag, ih. животињски. — nem, fn. трага, животињски род. — ország, fn. животињско царство. — orvos, fn. марвени лекар. — os, mn. пун животиња; — os kert, зверињак, животињак. — öv, fn. зодијак, животињски појас. — sereglet, fn. мешаверија. — tan, fn. наука о животињама, зоологија.

Állaz, cs. уподбрадачити. — ó, fn. 1.) подбрадник, подбрадач; 2.) направљена брада (за децу).

Áll-csont, fn. вилица, чељуст. — csúcs, fn. брадица.

Álldogál, k. стојати, дреждати, презјавати.

Allegória, fn. алегорија. — i, mn. алегорија, fn. алијуда. [ријески.]

Állhatatlan, mn. непостојаји, несталан. променљив, превртљив. — kodik, k. бити непостојаји, превртљив, шеврдати. — ság, fn. шеврдање, превртљивост, несталност. — úl, lh. нестално, превртљиво.

Állhatatos, mn. постојан,сталан. — an, lh. стално, чврсто.

Állhatlan, l. Állhatatlan.

Állhatóság, fn. постојанство, стабилност.

Állik, fn. лагум, ров.

Állít, cs. 1.) стављати, ставити, постављати, мећати, неправљати; замешатати (код кутлања); talpra — aní, ставити на ноге, неправити; iskolát — aní, подићи школу; tanúkat — aní, ставити сведоке; 2.) тврдити, доказивати; beesületemre — om, на њоје поштење кажем, тако ми поштења.

Állítás, fn. 1.) намештање, стављање, постављање; 2.) тврђња, тврђење, доказивање.

Állitmány, fn. 1.) тврђење; 2.) прирок, предикат.

Állító, mn. афијмативан, позитиван. — lag, ih. 1.) афијмативно, позитивно, потврђујући; 2.) како кажу, тобоже, токре, божем, бајти. — lagos, mn. тобожни, токрини, мими.

Álltvány, I. Álltmány.

Állkapreza, Állkapocs, fn. вилица; leesik az állkapczája, пеће се осмочити.

Álló, mn. 1.) што стоји, стојан, стајани; — had, стајана војска; három — napig, три ваздуха дана; — hat óra hosszat, шест пуних сати; егу — helyben, стојеће, стојке, с ногу; — kér, кин, статуа; (pb.) vesztag — víznek, hallgatag embernek nem kell hinni, хутилици и тихој води не вади веровати; подмукло нешто пајре ће ујести; — csillag, пенокретна звезда, звезда стајаница; 2.) што дуго траје; — gűjtöles, воће, које може да се одржи.

Álló, fn. 1.) полица, ногари за сушење духана; 2.) стајац.

Állogat, es. наменитати, постављати.

Álló-bajó, fn. поштон. — hely, fn. стојиште, место за стајаше. — híd, fn. стајац.

Állók, fn. сардела, срђеља. [јави мост.

Állomány, fn. 1.) сунстаниција, састав; 2.) број (војске, итд.); az ezred — а, бројно станове регименте; I. Létszám. Állomás, fn. 1.) станица; 2.) штација; 3.) служба, звање, место. — hely, fn. штација. — i, mn. штациони; — főnök, стареница на станици. — oz, k. бити на штацији, штационирати (војска).

Állong, k. стајати, презјавати, држати. — at, es. наменитати.

Állóság, fn. 1.) постојањство; 2.) трајање.

Állósít, es. консолидовати. [пост.

Állóser, fn. старо, улежано пиво.

Állószék, fn. 1.) стајац; 2.) греда од

Állott, Állottas, mn. устајан. [крова.

Allövet, fn. клистир. — ez, es. клистирати.

Állövő, fn. интација за клистирање.

Álltaréj, fn. доња креста.

Állvaezagás, fn. цвокотање.

Állvány, fn. 1.) скела, козе, одар, статив; 2.) I. Bálvány. — zat, fn. козе.

Álma, fn. јабука; borízű —, накисела јабука; vad —, зуквара, дивљака;

(szój.) beleharapni a savanyú almába,

загристи киселу јабуку. (pb.) nem esik messze — fájától, куд ће ивер од кла-

де; tiltott — jobbízű v. tiltott almára többen вагунак, нема славјег меса од краденог; слатка смоква преко плота; а piros — is gyakorta férges, и румену јабуку често гризе прв; пајбала воћка донесе по неки и шугав плод; tővés —, татула; földi u. disznó —, чичока, мачкурена; 2.) Ádám almaja, јабучица под вратом.

Álma-bor, fn. јабуковача. — cseftka, fn. петељка. — fa, fn. јабуково дрво, јабука. — foltos, mn. грошасти, зеленко (коњ). — furó, fn. јабучи црв. — gerend, fn. режањ, кришка од јабуке, — iloneza, fn. јабучи молац. — lé, — nedv, fn. јабучи сок. — pálinka, fn. јабуковача. — sav, fn. јабукова киселина.

Álmállík, k. бити грошасти (коњ).

Álmanach, fn. алманах.

Álmáriom, fn. орман.

Álmás, mn. 1.) с јабукама; — rétes, гибаница с јабукама; 2.) пун јабука; fn. јабучњак.

Álmásderes, mn. зелен (коњ).

Álmáskert, fn. јабучњак.

Álmásröh, fn. јабучило, коњ јабукове боје.

Álmásszürke, mn. зелен (коњ), зеленко.

Álma-szár, fn. петељка од јабуке. — szellet, fn. кришка од јабуке. — szín, fn. јабукова боја. — szín, — színű, mn. јабукове боје. — szipoly, fn. јабучна пина (бубица).

Álmathan, mn. бесаи, без спа; који не санја. — ít, es. растеривати спа. — kodik, k. не моћи спавати, — ság, fn. несаница, песан, неспавање. — íd, ih.

Almavíz, I. Almabor. [несанливо, без спа.

Álmáz, k. јести јабуке.

Álmél, Álmélkodik, (on, en), k. дивити се, чудити се, спебивати се.

Álmenség, fn. привидан, лажан изговор.

Álmodik, k. és es. сневати, санјати, уснити, доњи у спу; mit álmodtál, шта ти се снило? шта си снио? arról nem is álmodtam, није ми ни у спу било; (km.) éhes disznó makkal —, гладан нас о коњају санја; maeska egérrel —, што ко мисли, о оном и санја.

Álmodó, mn. és fn. који снева, санјало.

Álmodozik, I. Álmodik.

Álmoh, fn. лажна мањовина.

Álmos, mn. 1.) санап, санљив, дремљив, посипан; igen —, мртав-сан; 2.) који

воли спавати, чмавало. — ít, es. успављивати. — könyv, fn. сановник, санарица. — odik, k. проспавати се, постетати санљив. — ság, fn. санљивост, дремљивост, сананост, дремеж. Alnoz, k. прострти, просути (плеву како постельу), постиљати. Álmű, fn. апокрифно дело. Álnap, fn. насыще. Alnem, fn. 1.) иницијал; 2.) пук, светина. Alnép, fn. пук, светина. — i, mn. пучки, простачки. — ileg, ih. пучки, простачки. Álnév, fn. лажно име, псевдоним. Álnevű, mn. под лажним именом. Álnok, mn. és fn. лукав, лажан, претворац, подмугао; претворица, лажа. — ság, fn. лукавство, лукавштина, претворство. — íl, ih. претворно, лажно. Áloe, Áloëfa, fn. алоа, алоја, алој. Álok, fn. излика, изговор. — oskodás, fn. надримудровање. — oskodó, fn. мудри. Alól, stb. I. Alúl, stb. [ца, софија]. Alom, fn. плева, кртог, слама; almot vethi, посугти, постиљати. Álom, fn. сан; — ba merüll, заспати; ál-mot látni, сан видети, уснити; (pb.) — azt jelenti, hogy aludtál, у сну дошли, у сну и отишл; a mit az ember ébren forgat, avval játszik — idétt is, што ко мисли, о оном и сань. Álombolygás, Álombolygó, I. Alvajárás, Alvajáró. Álomészszel, ih. буновио, траповесно. Álom-fejtés, fn. тумачење сна. — fejtő, fn. гатар, који тумачи сан. — hozó, mn. што успављује. — hüvelyezés, fn. тумачење сна. — hüvelyező, fn. који тумачи сан. — ital, fn. пиће што успављује. — járás, — járó, I. Alvajárás, Alvajáró. — jelenés, fn. привиђај у сну. — kép, fn. слика у сну. — kör, — kórság, fn. дрем, дремеж, мртвило. — kóros, mn. дремежан. — látás, fn. сновићење, привиђање у сну. — látó, fn. és mn. видовијак, видовит. — méz, fn. мед од мака да деца спавају. — nyomasztás, fn. мора. — rontó, mn. што парушива сан. Alomszalma, fn. трине, слама за кртог. Álom-szeszszel, ih. траповесно, мртво санано. — szuszsi, — szuszék, — táska, fn. дремало, чмавало, спавач, спавачица.

Álomtalan, mn. бесан, несанъив. — ság, fn. несан, несанъивост, неспавање. — íl, ih. без сна, не спавчјући. Álomverő, mn. што разбија сан. Áloreza, fn. образина, маска. Álorezás, mn. под образином, под маском. — an, ih. у маски. — bál, fn. бал у маскама. — kodik, k. правити се светињак, претварати се, улукавати се. — ság, fn. претварање, светињаштво. Álorezáz, es. покрити образином, маском. Álorvos, fn. надри-лекар. Alosztály, fn. иницијал разред; доњи разред. Áloz, es. I. Álorezáz; k. I. Álorezázskodik. Alpári, mn. из Алпара; — ember, простак, блуна; megjárta az — tánezot, прошао је како не треба. Álpénz, fn. лажан новац. — verő, fn. који прави лажан новац. Alperes, fn. оптуженик, тужени или тужена. Álproféta, fn. надри-пророк, лажан пророк. Alrend, fn. иницијал ред. — ii, mn. из иниџег Alrész, fn. доњи део. [реда, поредан. Alruha, fn. доња хаљина. Alruha, fn. лажно, туђе одело. Álruház, es. обући у туђе одело, преру. Alság, fn. простота. [инти. Alsó, mn. 1.) доњи; 2.) поредан; — állomás, мало, поредно зване; — ház, доњи дом (сабора); fn. доњак (карта). Alsor, fn. поземни, приземни спрат. Alsórendű, mn. поредни, нижег реда. Alszár, I. Lábszár. Álszégyen, fn. лажни стид. Alszékony, I. Aluszékony. Alszél, fn. 1.) југ, јужни ветар; 2.) доњи крај. Alszik, k. (Alunni, Aludni) 1.) спавати; ébren —, лако спава; egyet —, мало одспавати, проспавати, спавнути; (szój.) — mint a gözü, спава као зец; — mint a juhászbunda, v. mind a két fülire —, спава као тои, или као заклан; 2.) згуснути се, угрушати се, стиснути се, усирити се. Altábornagy, Altábornok, fn. генерал-лађмаи. Által, ih. (on, en) преко, кроз, по; a Dunán —, преко Дунава; nyáron —, преко лета; városon —, кроз варош, по вароши; mi. по, преко; követ —, по посданику; kezem — esett el (j. kezemetől), пао је од моје руке.

- Általában, ih. у оиште, у главном; egy Által —, l. Át. [—, уоиште.]
 Általaj, fn. земља здравица.
 Általán, ih. у оиште, скроз, махом, са свим, баш; ћутуре. — érvényes, mn. што уоиште важи. — ít, l. Általánosít.
 Általános, mn. оишти. — örököös, универзални наследник. — an, ih. уоиште; скроз. — ít, es. учинити оиштим, генерализовати.
 Általántózs, fn. трговина на ћутуре.
 Általány, fn. наушал; — ban, ћутуре, jedno на друго, одеском, ћутурице. — os, osan, l. Általános, Általánosan. — oz, es. паушалирати. — pénz, fn. наушал.
 Általdeszka, fn. клупа, даска код возара, пречка.
 Általellenben, ih. преко, преко пута.
 Általeleni, mn. што је преко пута.
 Általfa, fn. преворница, дрво по преко,
 Általjában, l. Általában. [преко дрво.
 Általpad, l. Általdeszka.
 Általút, fn. пут преко, прелаз, пролаз; раскриће, j. Keresztút. — tal, ih. у кратко.
 Általvető, fn. бисаге; — re szorúlni, дотерати до паса, морати просити.
 Altaréj, l. Álltaréj.
 Altat, es. успављивати, ишишкати, успавати; — ó dal, несма за успављавање.
 Áltat, es. варати, обмахњивати. — ó, fn.
 Alteher, fn. баласт. [варалица.
 Álteke, fn. сферонд.
 Altengernagy, fn. вице-адмирал.
 Altest, fn. трух.
 Álteve, fn. лама.
 Altista, fn. альтиста.
 Altiszt, fn. подофицир.
 Áltudós, fn. падрињига, назови-науче-
 Aluddogál, k. дремати, спавати. [њак.
 Aludik, l. Aluszik.
 Aludt, mn. угрушан, усирен, згуенут; — lé, штије, паче, дрхтилице; — tej, самокис, кисело млеко; — tenger, мртво море; — vér, усирина крв.
 Alúl, ih. оздо, одоздо, испод; ni. (он, ен); испод, ниже; a városon —, ниже варопии; nem adom két forinton —, не дам испод два форинта.
 Alúlesapó, mn. (млин) што вода од доле
 Alúlirás, fn. потпис. [тера.
 Alúlirt, mn. és fn. потписан, потписани, потписана.
 Alúlról, ih. одоздо.
- Alumman, Alummat, Alummén, Alummét, ih. садно, одоздо.
 Aluszékony, mn. дремован, дремљив, санилјив. — an, ih. дремовно. — ság. fn. дремљивост, санапост.
 Aluszik l. Alszik.
 Alút, fn. тавник, тунел.
 Álút, fn. 1.) страннутица; 2.) тајни пут, пут испод жита.
 Alutlan, mn. незаснао; неусиаван.
 Altó, mn. 1.) што успављује; 2.) што чини да се прогруна, згусне, усири; fn. сириште.
 Aluva, Aluvás, Aluvó, l. Alva, Alvás, Alvó.
 Alva, ih. спавајући, у сну. — járás, fn. месечарство, сомнамбулизам. — járó, fn. месечар, месечарка. — látás, fn. сповиђење, видовитост. — látó, mn. és fn. видовит, месечар, месечарка.
 Alvás, fn. спавање. — kor, ih. у сну.
 Alvég, fn. крај; a falú — én lakik, живи
 Alverem, fn. лагум. [на крај села.
 Alvezér, fn. подзаповедник.
 Alvó, mn. који спава, спавајив; спаваји, за спавање; — szoba, спаваћа соба; — ház, вајат, клет; fn. спавач,
 Aly, l. Alj. [спавачница.
 Am, ksz. јест, дабогме, дакако; az —, како не би, дакако! — legyen, па нека буде; — jöjjön, пека само дође!
 Ama, l. Amaz.
 Amaddig, ih. доинде.
 Amadé, tn. Амадеј.
 Amakkor, ih. тада, онда.
 Amália, tn. Амалија.
 Amarant, fn. амарант, штијир, ћипан, баршунак, кадифица.
 Amarra, ih. онамо, тамо. — felé, па опу страну, онамо.
 Amarról, ih. 1.) оданде, одонуд; 2.) о Amaz, mn. онај, она, опо. [опом, о опој.
 Amazon, fn. амозанка. — kö, fn. камен у бубрезих.
 Ámbár, Ámbátor, ksz. и ако, ма да,
 Amber, Ambra, fn. амбра. [премда.
 Ambró, Ambrus, tn. Амвросије.
 Ámde, ksz. јест али, ма, ама.
 Áme, isz, гле!
 Ameddig, ksz. докле год.
 Ámen, fn. амин; ih. тако је, запста.
 Amennyiben, ksz. у колико.
 Amennyire, ih. у колико.
 Amerika, tn. Америка. — i, mn. és fn. амерички, американски, Американец.

Amerre, ih. куд, камо; — агра, куд, туд.
 Amethyst, fn. аметист.
 Amia, fn. сом.
 Amiatt, ih. због тога, с тога, за то.
 Amiért, ih. чега ради, због чега.
 Amig, l. Mig.
 Amilyen, mn. какав; (szój.) — a kérdés, olyan a felelet, какво иштање, онакав и одговор; — a jópar, olyan a fogadj! Isten! какво „помоз-бог”, онакво и „бог помогао”.
 Amint, ih. 1.) како, ишто што; — (szój.) vettetem, угу адом, понито сам кунио, по то продајем; 2.) кад; — jöttek, кад су дошли.
 Ámit, es. варати, обмахивати, залуђивати, заслепљивати, безумити. — ás, fn. варање, заваравање, шеретлук. — gat, es. заваравати, обмахивати. — ó, mn. és fn. ито вара, варалица, шерет.
 Ammonszarya, fn. амонов рог (минерал).
 Amoda, ih. онамо.
 Amolyan, mn. онакав; ílyen —, до сто врага! госино му тане!
 Ámolyog, k. блејати, бленути, зјати, продавати зјала; — va végzi a munkát, ради као од беде.
 Amonnan, Amonnat, Amonnét, ih. одунд,
 Amott, Amottan, ih. онде. [оданде].
 Ámpolna, fn. ампула.
 Amúgy, ih. онако. — magyarosan, — legényesen, онако поштено, својски; — huszárosan, онако хусарски. — is, ih. и онако, и без тога.
 Ámül, k. 1.) чудити се, снебивати се; — bámul, чуди се и крсти; 2.) варати се, обмахивати се. — ás, — at, fn. чуђење; обмахна.
 Amulét, fn. l. Nyakszer, амалија.
 Ananász, fn. ананаас.
 Anasztász, tn. Настас, Настасије.
 Ánesolog, l. Ánesorog.
 Ánesori, mn. és fn. мамлаз, блесан, пријавало.
 Ánesorog, k. продавати зјала, блејати, бленути, зјати, зазјавати.
 Anda, mn. занесен; задубљен; расејан.
 Andalgás, fn. занос.
 Andalodik, Andalog, k. 1.) бити задубљен, дати се у мисли; 2.) заносити се, фантазирати.
 Andalodtában, ih. у заносу; мало весело, панито.
 Andapál, fn. јунак под папучом.

Andor, tn. Андрија.
 Ándorodik, k. (ба, бе) одати се, предати се (чију, игри).
 András, tn. Андрија.
 Andris, Andriska, tn. Андра.
 Anekdota, fn. анекдота.
 Anglia, tn. Енглеска.
 Angalit, Ángó-bángó, fn. мамлаз.
 Angol, tn. Енглез, mn. енглески, — hon, tn. Енглеска, Англија. — honi, mn. енглески. — kör, fn. градска болест, ражитие. — kóros, mn. ражитичан.
 Angolna, fn. јегуља, угор. — alakú, mn. јегуљаст. — fogás, fn. ловљење јегуља. — gyík, fn. вртеница.
 Angolnász, fn. који хвата јегуље; es. хватати јегуље. — at, fn. ловљење јегуља.
 Angolország, fn. Англија, Енглеска. — i, mn. английски, енглески.
 Angolos, mn. енглески. — an, ih. по енглески. — it, es. поенглезити. — kodik, k. градити се Енглез.
 Angolser, fn. портер (енглеско пиво).
 Angolúl, ih. енглески.
 Angy, fn. 1.) снаха; 2.) заова (мужевљева сестра).
 Anyal, fn. ангел, анђел, анђео; (szój.) — szól belőle, носи радостан глас; a ki — a van! v. az angyalát! Сто
 Anyál, fn. склап (риба). [му мука].
 Anyal-bőr, fn. 1.) шарен папир; 2.) бела мантија. — fia, fn. дете Исус. — fő, fn. анђеоска глава. — fű, fn. кравојац (биль). — gyökér, fn. анђелска.
 Anyali mn. анђеоски, ангелски; — jó, добар као анђео; — kar, анђеоство, анђеоски кор. — lag, ih. анђеоски.
 Anyalka, fn. анђелак, анђелче; tn. Анђелија, Ангелина.
 Anyal-kép, fn. анђеоско лице. — oz, es. звати анђелом. — szép, mn. анђеоске лепоте. — tiszta mn. невин као анђео. — vár, tn. Анђеловац (тврђава у Риму).
 Anyelika, tn. Ангелина; fn. кравојац.
 Anhinga, fn. 1.) (тица) змијоглавац; 2.) нека шкољка, што у Индији служи
 Ánikó, tn. Аница. [као новац].
 Anilin, fn. зелено белило (руменило).
 Anis, Anizs, fn. опајз.
 Anna, tn. Анка.
 Annakelőtte, ih. пре тога, пређе.
 Anakfelette, ih. мимо то, окром тога.
 Annakfolytán, ih. по том, тога ради.

Annakokáért, ih. због тога.

Annakutána, ih. после, за тим.

Annál, ksz. тим; nemél v. mentül v. mít nél több, — jobb, што више, то (тим) боље; nr. од тога, од онога; nagyobb —, вели од тога; код тога, код онога.

Anyi, mn. толико. — ad, fn. тантијема. — an, ih. толико (нас, вас, њих). — han, ih. у толико. — felé, ih. на толико страна. — féle, mn. толиковрстан, тако различит. — felől, ih. с толико страна. — ra, ih. тако; дотле; — ra memuire, колико-толико. — szor, ih. толико пута. — val, ih. тим, то; — val inkább, тим пре.

Antal, tu. Антоније; sz. — tüze, гр'онина, брика; (szój.) — a feje, тунав је.

Anti, tn. Тонка, Тона.

Antik, mn. старински.

Antus, tn. Тонка, Тона.

Anyu, fn. 1.) мати, мајка; édes —, рођена мати; mostoha —, мањија, маћа, маћеха; — leánya, сунита мати; (szój.) anyja hasában sem volt jobb dolga, што ју било боље и у мајчиној утроби; megfogta az anyját, осигурао се, сачувао је беле паре за прве дане; lányok anyja, уседелица; (rb.) eb anyának kutyó a leánya, куја мати, куја и кин; néz meg az anyát, vedd el a leányát, гледај коњу је л' дебела вратат, а девојци каква јој је мајка; каква мајка, онакова и ћерка; гледај мајку, а узми ћерцу; 2.) anyák kinja, то је измешљотина; 3.) тадог од вишне или спрета; 4.) тучак (код била).

Anyá-ágyn, fn. бабине, бабиње. — bátya, fn. јујак. — betű, fn. калун за слова. — esavar, fn. орах, матица.

Anyáska, fn. мајчица, мајкица.

Anyácsa, fn. поругављив назив посрушљејућерице.

Anyá-egyház, fn. мати црква, главна црква. — disznó, fn. крмача с прасаци. — fa, fn. семењак. — fal, fn. главни зид. — fi, fn. род с материне стране. — gyülekezet, fn. саборна црква. — gyilkolás, fn. матероубиство. — gyilkos, fn. матероубица. — himvirág, fn. двосполови цвет.

Anyag, fn. материја, градиво, материјал; á. є. узорок, новод.

Anyagi, mn. материјали, ствараји. — lag, ih. материјално, стварио.

Anyagias, mn. материјалистичан. — an, ih. материјалистично. — ság, fn. материјализам.

Anyai, mn. 1.) материји, материјски; — szeretet, материја љубав; — fájdalom, материјски бол; 2.) с материје стране, по матери; — örökség, наследство од матере, материјство.

Anyaikep, Anyailag, ih. као мати, материјски.

Anyai-skola, fn. главна школа. — jegy, — jel, fn. младеж, брадовница, белега.

Anyájos, l. Anyányi.

Anyá-juh, fn. овца с јагњетом. — kartár, — kas, fn. пресед (у челарству).

— kedvez, fn. мајчин син. — kelen-eze, — köprü, l. Anyakaptár. — könyv, fn. протокол, матрикула.

Anyálkodik, k. бити место матере, бри-

Anyaló, fn. кобила. [нутри се као мати.]

Analog, k. умилавати се матери.

Anyámasszonu, fn. мати; — biccéje, материја маза; — katonája u. kínja, шушнича, мекушац, кукавица, мама. — os, mn. страшњив.

Anyá-méh, fn. 1.) материца; 2.) материца (чела). — ffi, fn. материњак.

Anyá-méreze, fn. баждарска мера. — néne, fn. тетка, тета. — nyelv, fn. материјни језик.

Anyányi, mn. 1.) (тиче) полетар; 2.) на удају, на удаџбу (девојка).

Anyá-per, fn. основна, фундаментална материја. — rész, fn. материјство. — rokon, fn. рођак по матери. — rozs, fn. нечисто жито, уродница, суржица.

Anyás, mn. és fn. нежан, размажен, мајкина маза, пека.

Anyaság, fn. материјство.

Anyasejt, fn. материца.

Anyásít, es. обратити у матери цркву.

Anyásodik, l. Anyálkodik.

Anyásodik, k. 1.) постати полстар, добивати крила (тице); 2.) зрећи, развијати се, дорасти (за удају); 3.) добити нову материју (челе), оматичити се; 4.) постати матером црквом.

Anyásrőf, l. Anyacsavar.

Anyásul, l. Anyásodik.

Anyá-súly, fn. нормална мера. — szál, fn. прашник, прашњак (у биља). — szár, fn. бадрљица, стабљика. — szentegyház, fn. материји црква. — szültmeztelelen, mn. го наг, го као од мајке ро-

ћен, го голцат. — társ, fn. прија (мати зета или снаже). — tej, fn. мајчино млеко. — templom, fn. матична црква.

Anyátlan, mn. без матере, сироче. — odik, — úl, k. 1.) изгубити матер; 2.) изгубити матицу (челе), обезмати. Anyátlanúl, ih. без матере. [чити се.]

Anyá-toll, fn. ирво перје у тици. — tyúk, fn. квачка. — város, fn. главни град. — vér, fn. род по матери. — virág, fn. цвет сemeњак.

Anyáz, es. материти, звати матером.

Anyjok, Anyjuk, fn. мајка, мајчица (каже Мађар жени према деци).

Anyó, Anyóka, fn. мајчица, мајкица.

Anyolog, l. Anyalog.

Anyós, fn. 1.) пунница, баба, свекрва; 2.) бака.

Anyúl, ih. 1.) по матери; — testvérek деца од једне матере; 2.) матерински; — bánik vele, поступа с њим као мати.

Anyus, fn. мајчица, мајкица.

Ár, l. Zár.

Ара, fn. отац, баба, бабајко; арја sia, сушти или други отац; vak apád, држи ти за луду другог, не мене; то приповедај свом дечи, а не мене; ilyet még az apád sem látott, није ти ни дед то видео.

Apácsa, fn. калуђерица, дувна; írgalmas apáczák, милоердне сестре. — fő, fn. опатовица.

Apacs, fn. пловац (дрво уз мрежу).

Apacsó, Apacsu, fn. мотка за мрежу.

Apad, k. 1.) онадати, опасти, осекијути; — a víz, онада вода; 2.) смањивати се, спаљињавати; сасушијивати се (боље).

Apadás, Apadat, fn. онадаје, нестајање, сасушивање.

Apadék, fn. осека, одслека.

Apadhatatlan, Apadhatlan, mn. неиспрнив, неопрнлив. — ság, fn. неиспрнивост, — úl, ih. неиспрниво.

Apaldoz, k. полако онадати, губити се, нестајати, смањивати се.

Apagyilkos, fn. оцувица. — ság, fn. оцубиство.

Apáka, Apáka, fn. тајко, дедунка, хале, ћако.

Apalín, mn. женски. — szívű, mn. кукавички, страниљив, бојазан.

Apály, fn. осека. — és ár v. — és dagály, осека и илима.

Aparokon, fn. род по оцу.

Apás, mn. очина или татина маза.

Apaság, fn. очинство.

Apaszt, es. 1.) смањивати, мањити, омањивати, обалити, побити; 2.) саушијивати, чинити да онада.

Apát, fn. опат, игуман; czimzetes v. sűveges —, почасни, титуларни опат.

Apatárs, fn. пријатељ (отац зета или снаже.)

Apát-asszony, fn. опатица. — i, mn. опатски, опатов, игумански. — oskodik, k. опатовати. — ság, fn. игуманија, опатовина, игуманско звање.

Arjok, fn. татица (говори жена мужу према деци).

Aró, Aróka, fn. дедушка, татушка, татица.

Ápol, es. неговати, гајити, пјтати; дворити, гледати. — ás, — at, fn. нега, дворење, дворба. — da, j. Ápolház. — gat, es. неговати; дворити.

Ápoló, fn. és mn. чувар, болничар, који двори. — ház, — intézet, fn. болница, дом за оскрбљивање, оскрбионица.

Ápor, fn. смрад, вана, апа, задах.

Aporkodik, k. дизати се на јачег.

Áporodik, k. ударати, смрдети, давати, заударати (вода, јаја).

Áporodott, mn. устајан, смрдљив.

Após, fn. 1.) таст, старац, пунак; свекар; 2.) прамдеда, прадед.

Apostol, fn. апостол; — ok cselekedetei, дела апостолска; — ok lovai járni, путовати „апостолски“, припадити чешнице. — i, mn. апостолски. — ilag, ih. апостолски. — kodik, k. апостоловати, бити проповедник. — ság, fn. апостолство.

Apránként, ih. по мало, по малко.

Aprányi, mn. малечак, мајушан, сићушан.

April, Aprilis, fn. април, травањ.

Aprít, es. 1.) комадати, сећи, ситнити, мрвити, тринити, дробити; (szój.) van mit — nia a tejbe, има од чега живети; (pb.) ha — ottad, meg is edd, сам дробио, сам кусао; 2.) уситнити, ситно корачати; 3.) l. Tereferél.

Apró, mn. ситан, дробан, мали; — gyermek, ситник, ситна дечица, пилеж; — ga vágni, иситнити, испарчетати, псецнати; öregje apraja, велико и мало; apraja után a nagyja is elhull, смрт не нази ни младо ни старо.

Apró-árus, fn. трговчил. — boguójú, мн. ситиозри. — bojtörján, fn. сирњача. Apróesepröö, Aprócsseprü, fn. ситник, ситнице, маленкост. Apród, fn. 1.) паж, илемче, чељаде, млађи; 2.) шегрт. Apródonként, I. Apránként. Apródzik, к. mrвити се, дробити се, раснајдати се, трипнти се. Apró-göbees, fn. ситна сачма. — gyöngy, мн. ситни, дробни бисер. — ka, мн. сићушан. — kólte, — köte, fn. осна, осеница. — kötés, мн. осеничав. Aprólék, fn. 1.) ситниеж; líd — а, ситнек од гуске, пилав; 2.) иверје; 3.) маленкости, ситнице. Aprólékos, мн. 1.) ситац, сићушан; 2.) опиширац, подробан, потанак. — kódik, к. бочити се са ситницама. — ság, fn. 1.) ситнице, ситнираја; 2.) потанкост, опишириош, појединост. Aprómajorság, Áprómárha, fn. живина. Aprón, Aprónként, I. Apránként. Aprópéñz, fn. ситни новац; nínes — em, немам ситних. Á propos, ih. збиља, априоно. Aprós, мн. ситац, сићушан; — túl ese-prüstitl, са свим пртљагом. Apróság, fn. ситница. Apróserét, fn. ситна сачма, итичара. Aprósít, fn. искитнити, исећи, умалити. Aprósodik, к. умалити се, искитнити се. Aprószemű, мн. ситиозри. Aprószentek, fn. невина деца; — napja, дан невине деце. Aprószer, fn. детаљ, трговина па мало. — es, fn. који ипродaje у малом. Aprószölő, fn. ситно грожђе, розине. Aprótözs, fn. мала трговина. — ér, fn. трговчин. Apráz, es. 1.) ситничи, искитничи; 2.) играти у ситним корацима; 3.) бле-бетати, торокати; 4.) опиширио рас-Aprózik, I. Apródzik. [прављати. Aprál, ih. 1.) по оцу; — testvérek, деца од једног оца; 2.) очински, као отац, Árpál, I. Zápál. [отачки. Aprus, fn. татица, тајко. Ar, fn. 1.) цена; мн az — а, по што је? nagy — on kel, скуно се продаје; olesó — on kapható, јефтино се може добити; uminek — át fölverní, дићи цену; — t szabni, таксирати, утврдити цену; szabott —, утврђена цена;

minden — он, по што по то; semmi — он, ни по што; потом — он, буд за што; (szój.) megadta az — át, платио је попашу; mást beszél Bodóné, mikor a bor — át kérík (хтеш би да забашури немио разговор). 2.) поплава, потон; 3.) шило.

Ara, fn. млада, невеста, нева.

Arab, fn. Арапин, Арап; мн. арапски. — mézga, fn. (арапска) гума. — úl, Arad, tn. Арад. [ih. арапски.

Árad, к. најдолазити, бујати, расти (о води); á. é. sok baj — t reánk, многа се невоља излила на нас; — a minka, посао се гомила. — ás, — at, fn. поплава, потон.

Aradij, fn. дар невести.

Áradmány, fn. напесена земља.

Áradoz, K. 1.) најдолазити, бујати, расти, залевати (вода); 2.) á. é. писати, говорити опиширио; 3.) обиловати.

Áradvány, fn. напесена земља, алувиум.

Arak, fn. арак.

Áralakú, Áralt, мн. као шило, шиласт.

Áram, fn. струја. — lik, к. струјити. — láš, fn. струјање. — lat, fn. струја.

Aranka, fn. 1.) вилина коса (трава); 2.) tn. Златница, Златојка; 3.) река Аранка.

Aránt, I. Iránt.

Arany, fn. 1.) злато; mosott —, изапрано злато; — nyal futtatott, златом преплетен, позлаћен; vert —, ковано злато; злато у жици; fehér —, платина; (szój) vékával méri az — at, пресипа му се благо; nem mind — а mi fénylik, идије све злато, што се сија; a ki jó reggel kell, — at lel, ко рано рани, две среће граби; nem mindenütt hever az —, не висе никде колачи од драчи; не падају с неба печени голубови; kinek nínes — а, szolgálatát ajánljá, ко не може да плати, ваља да моли; 2.) дукат, жутница; мн. златан, од злата, злаћен. Aránu, fn. размер, пропорција; egyenlő — ban, у једном размеру, иодједнако; bal —, несаразмерница.

Aranyász, cs. прати злато; fn. I. Aranymosó. — at, I. Aranymosás.

Arany-bánya, fn. мајдан од злата. — begy, fn. жуја (тица). — bogár, fn. златна золь. — esíkos, мн. са златним пругама.

Arány-ellenes, мн. несаразмеран.

Arany-ér, fn. 1.) златна жиља у мајдану; 2.) шуљеви, мајаси. — érez, fn. златна руда. — eres, mn. шуљава. — érem, — érme, fn. златница. — fáezán, fn. кинески, златни фазан. — fakó, mn. риђаст. — farkas, fn. шакал. Arány-fokozat, Arány-folyamat, fn. прогресија. Arany-fonál, fn. златна жиља. — futtatás, fn. позлађивање. — fű, fn. росоне. — füst, fn. телеј. — gyapj, — gyapjú, fn. златно руно. — gyapjas, fn. вitez златнога руна. — gyökér, fn. дивљи крип, ченјез. — hab, fn. телеј. — haj, fn. златна коса. — hal, fn. златна рибница. — hím, — himzés, fn. златни вез. — himző, fn. ко везе златом. — hon, fn. елдорадо, рај. Arányító, fn. мерило, мера. Aranya, fn. вилица коса (трава). Arany-kém, fn. алхимијета. — kor, fn. златно доба. — kő, fn. хризолит. — kulesos, fn. коморник. Aránylag, ih. саразмерно. — i, — os, mn. саразмеран. — oz, es. поставити у размер. Aránylik, k. односити се, стајати у размеру; 2. úgy — 6-hoz, mint 3 a 9-hez, 2 стоји према 6 као 3 према 9. Aranylik, k. жутети се као злато. Aránylat, fn. размер, пропорција. Arany-málinkó, Arany-mályá, fn. жутовљка, етнадица. — mérleg, — mérő, fn. вага за злато. — metszet, fn. златорез. — mosás, fn. испирање злата. — mosó, fn. златопер. Aránymutató, fn. економент. Aranymű, fn. посао од злата. Aranyműves, fn. златар, кујунџија. — bolt, fn. златарица, кујунџијица. Aranyos, mn. 1.) позлаћен, злађан; (km.) mesterembermek — а keze, занат је златан; 2.) пун злата; 3.) á. é. — mise, јутрење, рана миса. Arányos, mn. саразмеран. — ít, es. стављати у размер. — ság, fn. саразмерност. Aranyoz, es. златити, позлатити, позлаћивати. — at, fn. позлата. Arányoz, l. Arányosít. Aranyozó, fn. златар; mn. за злађење. Arany-pej, mn. угасено жут. — pénz, fn. златни новац. — perecz, fn. златна гривна. — pillangó, fn. телеј, варак,

кошар, ник. — rög, fn. грудва злата. — salák, fn. бронза или шлакња од злата. — sárka, mn. és fn. риђаст (коњ), риђани. — sarkantyús, fn. вitez златне мамузе. — sík, fn. варак, тележ, ник. — sodrony, fn. жиља од злата. Arány-sor, fn. прогресија. — súly, fn. специфична тежина. — szám, fn. логаритам. — számí, mn. логаритмички. — számlag, ih. логаритмички. — szerű, mn. саразмеран, пропорционалан. — szerűség, fn. саразмерност. Arany-szín, fn. златна боја. — szín, — színi, mn. златне боје. Aránytalán, mn. несаразмеран. — ság, fn. несаразмерност. Arany-tartalmú, mn. што има у себи злата. — varró, l. Aranyhímző. — vegyes, mn. изменан са златом. — verő, fn. телејар. — virág, fn. воловеко око. — vonó, fn. жива трава, l. Zárnýitóff. Arányzat, fn. пропорција, прогресија. — os, mn. саразмеран, пропорционалан. Aranyzsufa fn. кулап (коњ). Árapály, fn. плана и осека. Arasz, fn. недаљ, недаљ. — nyí, — os, mn. е недаља, од недаља. — ol, es. мерити недаљем. — t, l. Arasz. Áraszt, es. плавити, тошити; á. é. a hold — ja fényét, месец расина свој ejai. Arat, es. жети, жијести; (кн.) ki mint vet, ugy —, како сејси, тако ћени и жети; а ki szelet vet, vihart —, ко ветар сеје, буру жење. Aratás, fn. жетва; — ideje, време жетви или косидби. — i, mn. жетвени, жетевачки; — i lakmározás, већеље о жетви. Aratós, fn. és mn. жетелац, жијетвар; за жетву, жетелачки; — áldomás v. lakoma, већеље о жетви, добрнишница; — gép, машина што коси; — rész, рис, рисарски део. Árbees, fn. процена, вредност по про- Árbeeslés, fn. процена. [цени] Árbocz, fn. арбор, арбус, катарка. — fa, fn. катарка. — kas, — kosár, fn. кошар (на броду). — köté!, fn. уж од катарке. — os, mn. с катарком — oz, es. снабдити катарком. — talan, mn. без катарке. — talanít, es. скинути катарку. Ár-esökkentés, fn. опадање цене. — esökkentés, fn. обалнивање, обарање цене. Arez, fn. 1.) лице, лайита, образ; — úl

íitni v. esapni, ӯшити; arczában el-változott, променио се у лицу, иралчио се; — ra ború vki előtt, пасти пред ким на колена, пастиничине; (szój.) — ára másznai vkinék, набахивать на кога, понести се коме на душу или на гребен; 2.) arez! фронт! (команда); — úl támadni, напасти с преда.

Arcza*, l. Arcz.

Arczátlan, mn. безочац, безобразан. — kodik, k. бити безобразан. — ság, fn. безобразност, безобразлук.

Arczáz, es. карати, корити, кринти.

Arcz-esont, fn. јабучица, јагодица. — él, fn. профил. — festő, fn. који слика лица. — fintorgatás, — fintorítás, fn. бекељење, кривљење лица. — fintorgató, mn. који се криви, бекељи. — gödör, fn. јамица на образу.

Arczilagos, mn. с лица, сапред; — harez, бој с преда.

Arczjáték, fn. кривљење лица.

Arczjel, fn. лик, физиономија. — ismerő, — tudós, fn. физиономиста. — tan, — tudomány, физиономика.

Arczkép, fn. слика, прилика, портрет. — ez, es. сликати, портретирати. — festés, — festészet, fn. портретирање. — festő, fn. портретиста.

Arczkifejezés, fn. израз лица, лице.

Arczúl, ih. по лицу. — esapás, fn. шамар, ӯшика, приуниак; l. Arcz.

Arczulat, fn. лице, лик. — tan, l. Arezz-jeltan.

Arez-vérт, fn. решетка на шлему, визир. — vonal, fn. 1.) црта лица; 2.) фронтата. — vonás, fn. црта лица.

Ár-emelés, fn. дизање цене. — emelkedés, fn. скакање цене.

Árenda, fn. аренда, закун, најам; árendába adni дати под аренду; árendába venni v. fogadni, узети под закун, запунити, изнајмити.

Árendábaadó, fn. који даје под закун, арендаш.

Árendakép, ih. под закун, под аренду, под најам.

Árendál, es. узети под закун, арендирати, закупити.

Árendás, fn. закуиник, арендаш, арендатор; mn. закуинци, арендари; — jószág, fn. закуинтина.

Áresés, l. Áresökkenés.

Árestom, Áristom fn. арините, бувара.

Árfolyam, fn. текај ценâ, курс.

Árforma, mn. шиласт, као шило.

Ária, fn. арија.

Árjegyzék, fn. спис ценâ, conta, ценовник, тарифа.

Árka fn. лагум, ров, поткон.

Arkangyal, fn. аранђео.

Árkány, fn. улар (за дивљу ждребад).

Árkász, fn. лагумар.

Árkáz, k. копати лагуме.

Árkol, es. копати, правити једек, јарак. — at, fn. опкои.

Árkos, mn. пун јарака, пун јаруга.

Árkus, fn. табак, аркуш.

Ár-lap, l. Árjegyzék. — lejtés, fn. лиценција, јавна продаја на ниже. — lejtez, es. продавати на ниже. — leszállítás, fn. одбитак цене, попуштање.

Árlevél, fn. иглено линче, четина.

Armada, fn. армада.

Ármális, fn. илемићеска диплома.

Ármány, fn. сплетка, смутња, интрига, илете. — kodik, k. мутити, сплетканити, илетешити, бити смутљивац. — os, mn. és fn. смутљив, обестан, смутљивац, сплеткаш.

Ármérséklés, fn. понуэт цене.

Ármüves, fn. шилар.

Arnót, tn. 1.) Арнолд; 2.) Аријаутин, Арнаут, Арбанаас.

Árnő, fn. мишјак (трава).

Árny, fn. хлад, сен, j. Árnyék.

Árnya, fn. воловко око (трава), иванска ружа.

Árnyad, Árnyadoz, k. дотерати до паса Árnyal, fn. смут (риба). [(здрављем)].

Árnyal, es. засењавати, шатирати. — at, fn. шатирати, шатирати. — ó, fn. хладник, штит од сунца.

Árnyas, mn. сеновит, осенен, хладовит.

Árnyaz, es. 1.) осенити, засејати, бацити сен или хлад; шатирати. — at, fn. сплутета. — ó, fn. штит од сунца.

Árnyék, fn. 1.) сен, сенка; засенац, хлад; (szój.) — ától is fél, боји се и свог сена;

— a sem lehetsz, иси му ни за слурут; (km.) vékony a hajszál, mégis van — а, има и длака своју сенку; а fehér liliomnak fehete az — а, нико без греха; 2.) шатирати; 3.) заклон, уточните; 4.) сен (умрлога).

Árnyék-birodalom, fn. царство мрака, дњи свет. — hal, fn. смут. — játék,

l. Árnyjáték, — kép, fn. сплутета. — lat,

fn. шатирање, шапка. — ló, l. Árnyaló. — ol, — olat, l. Árnyal, Árnyalat. — óra, fn. сунчаник, сунчани сат. — os, mn. хладовит, сеновит. — oz, es. осенити, осењавати. — rajz, fn. силуета. — szék, fn. заход, неход, проход; gyalog — szék, себији пужник. — tartó, fn. хладник, штит против сунца. — viadal, fn. енери, онеена. — világ, fn. земаљски свет; — világból kiműlni, умрети, упокојити се.
 Árny-játék, fn. кинеске сенке. — kép, fn. силуета. — képez, es. силуетирати. — mellék, fn. полусен. — oldal, fn. страна из хлада. — rajz, fn. силуета. — rajzol, es. силуетирати. — talan, mn. без хлада, бесен. — tartó, — vető, fn. заклон од светlosti, Árujúl, fn. морски зец. [хладник]
 Ároda, l. Áruda.
 Árok, fn. јарак, јаруга, јендеј, јалак; (szój.) árkon bokron túl van, дојако је преко девет брда; akkor mondj hörpot, ha átngröttad az árkot, скочи, па онда реци хон.
 Árok-alja, fn. подграђе. — esa, fn. јаруница.
 Árol, es. таксирати, ценити, проценити.
 Áromlik, Áromlás, l. Áramlik, Áramlás.
 Árong, l. Áradoz.
 Árongyökér, Áronszakáll, fn. козлић, аронов кљун (трава).
 Ár-orr, fn. родни кљун (трава).
 Áros, fn. продавач, продајац, трговац; mn. скуп; (pb.) a mesterség, még titkos, — (вештина је скупа док је тајна).
 Árosít, es. продавати, нудити.
 Ároz, l. Árol.
 Ágra, fn. 1.) јечам; kétsoros —, озимац; csóré v. esurdé v. hámló —, крушник; laposfejű —, јарик; hatsoros, — онах; 2.) á. é. јечник (на оку), јечничак,
 Árpád, tn. Ариад. [чмичак, јечник].
 Ágra-czukor, fn. јечменни шећер. — dara, fn. јечмена прекрупа, ариакаша. — érő, mn. што с јечмом сазрева. — föld, fn. јечмен влат. — föld, fn. јечмините. — kása, fn. ариакаша, јечмена крупа. — kásalé, fn. јечменац. — kenyér, fn. јечменница. — lé, fn. пиво. — nemű, mn. јечмен.

Ágrpás, mn. с јечмом, од јечма, јечмен.
 Ágra-szem, fn. зрио јечма. — víz, fn. Ágrpávalérő, l. Ágraérő. [јечменац]

Árr, fn. ишило.
 Arra, ih. онамо, тамо; туд, онуд. — felé, ih. онамо. — nézve, ih. што се тога тиче. — való, mn. еноебан за што, за тај посао, врстан.
 Arról, mn. 1.) о том; о тој. — beszél, о том говори. (szój.) — nem tehetek, не могу шта енлом; 2.) отуд, оданде.
 Árszabály, fn. такса. — oz, es. таксирати, поставити цену. — zat, l. Árszabás.
 Árszabás, fn. таксацija, одредба цене, лимитација. — szerű, mn. по одређеној цени, по тарифи.
 Arszlán, fn. 1.) лав, арслан; 2., гиздавац, денди, кицошан.
 Árt, k. шкодити, удити, пакостити, одмагати; magát vinné — ани, начати се у што. — ás, fn. никода; (szój.) ez egyszer nem leszek — ásodra, de... овог пута нећу ти ишнита учинити, али...
 Ártalmas, mn. шкодљив, штетан. — ködik, k. штетити, шкодити. — ság, fn. шкодљивост.
 Ártalmatlans, mn. нешкодљив. — ság, fn. нешкодљивост.
 Ártalom, fn. брав, бравац.
 Ártány, fn. брав, бравац.
 Ártatlan, mn. нешкодљив; невин, прав, беззллен, безлобан. — kodik, k. градити се невин, чинити се невинит. — ság, fn. 1.) нешкодљивост; 2.) невиност. — úl, ih. невино, беззлено.
 Árterv, l. Előirányzat.
 Árthatlan, Árthatlan, mn. нешкодљив.
 Artiesóka, fn. артичок (биль).
 Ártifiola, Artifispozdor, fn. змијињак, екорзонара (биль).
 Áru, fn. 1.) роба, еспан, трг; véges —, роба на комад; (pb.) vásár nélküli is elkel a jó —, добра роба пролази и без вишара; — ba bocsátani v. creszteni, нудити, продавати.
 Áruba-bocsátás, fn. продаја. — bocsátott, mn. на продају.
 Árn-bevallás, fn. очитовање, декларација робе. — esere, f. измена робе. — ezikk, — ezikkely, fn. роба. — da, fn. продајаоница, j. Bolt. — értő, fn. који познаје робу, стручњак у роби. — forgalom, fn. промет робе. — ház, — hely fn. продајаоница, магазин за робу. — jegy, fn. стикета. — jegyzék, fn. ензек са робе, фактура. — jel, fn. обележај

робе. — küldés, fn. отирављање робе.
— küldő, fn. снедитор.
Árul, es. 1.) продавати; 2.) показивати;
3.) издавати; fogát — пі, показати
зубе; — meztelen konczot — пі, показа-
ти своју слабост.
Árulás, fn. 1.) продавање, продаја; 2.) из-
Árulgat, es. продавати. [даја, издајство.
Árulkodik, k. 1.) клеветати, онадати,
офињивати; 2.) потказивати.
Árulö, fn. 1.) продавач, продајац; 2.)
издајница, невера, издајник; мн. не-
веринчики, издајнички.
Áru-néző, fn. разгледач робе. — nyilat-
kozat, fn. очитовање робе. — s, fn.
трговац, продавач; l. Áros. — szállítás,
fn. отирављање робе. — szállító,
fn. отирављање, пошиљач робе. — szám-
könyv, fn. поисцица робе, фактура.
— számla, — számlás, fn. фактура
(рачун о роби). — szerzs, fn. набавка
робе. — szerző —, szolgáltató, fn. на-
бављач робе, лифераант. — tár —, telep,
fn. стоварните, магазин.
Árva, fn. 1.) спироче, спротан, спрота; árvák,
спирочад; 2.) — (negye), оравска
жупанија; мн. спротан, без родитеља;
á. é. egy — szót sem szólni, не речи
ни беле, ни кlete; — Ielkemre mon-
dom, тако ми дуне.
Árva-attyá, fn. спротински отац. — beli,
мн. спротински, шуниларни. — bíró-
ság, fn. спротински суд. — biztosíték,
fn. шуниларно осигурување. — esalán,
fn. мртва коприва.
Árváska, fn. спротница (биль); l. Árvaviola.
Árva-fűz, fn. жалосна врба. — gondnok,
gondviselő, l. Árva-attyá. — ház, fn.
дом за спирочад. — hivatal, fn. спро-
тинско звање. — koros, — korúság,
j. Kiskorú, Kiskorúság. — lepényfa, fn.
водена трънина. — lyánhaj, fn. ковиље.
— pénz, fn. спротински новац. — pínty,
fn. зеб, зебац. — rekettye, fn. ракита.
— rózsa, fn. планинска ружа. — rozsnok,
fn. луди љул. — ság, fn. спроти-
нство. — szegfű, fn. естии каран-
фил, каравиље. — szék, fn. спротин-
ски сто. — szülött, fn. позио рођен
(јатије, тел). — ügy, fn. спротинска
ствар. — vagyon, fn. спротинско и-
мање. — vármegye, fn. оравска жу-
панија. — viola, fn. спротница (биль).
virág, fn. l. Hóvirág.

Árvorel, l. Árvorez,
Árvérés, fn. јавна продаја с надметањем,
продаја на вине, лицитација.
Árverez, es. 1.) продавати на вине, ли-
цитирати; 2.) куповати на лицита-
цији, j. Liczitál, Kótyavetyél. — és, fn.
лицитација.
Árvetés, fn. прорачун (тројкова).
Árvíz, fn. потоц, поплава, поводаш; —
zel jött v. hajtotta ember, пробиесет,
бескућник, гоља.
Ás, es. кошати; (km.) a ki másnak ver-
met —, maga esik bele, ко другом
јаму коња, сам у њу пада.
Ásadék, fn. неконина.
Asag, fn. жарач, жарило. — ol, es. жа-
рити; á. é. туђи жарачем, макљати.
— ремет, fn. умета.
Asaly, fn. уметнуто парче у халину, ла-
Ásás, fn. коњња, коњиње. [тина.
Asatag, mn. некошан, фосилан.
Ásít, k. зевати; á. é. (ra, re) грамзити
за чим. — ozík, k. неистрајан зевати;
á. é. (ra, re) грамзити, тежити за чим,
Áska, l. Bajod. [отимати се за што.
Áskál, es. ровити, раскопавати, разри-
вати. — ódik, k. рити, бургијати,
плеткарити, коварити, интригирати.
— ódó, fn. бургијаш, бургијало.
Ásó, fn. 1.) конач; 2.) анов; мн. који
кона, чим се кона, за коњање.
Ásra, fn. витао, мотовило, чекрк.
Áspál, es. мотати, навијати.
Áspis, fn. аспида.
Asszony, fn. 1.) жена; (pb.) szép —
és rongyos köntös mindenütt megakad,
лену жену и издерану капу ласно је
стећи; az —nak hosszú a haja, rövid
az elmeje, у жене је дуга коса, а
кратка памет; házban az — helye,
жене и мачка треба да је увек дома;
három — egy vásár, три жене и јед-
на гуска чине ванар; 2.) супруга,
жена; 3.) госпођа, госпа, дама, го-
сподарица; ifjú — v. ifj' asszony, мла-
да госпођа, младика; komárn —, го-
сподија кума; (km.) nem jól foly a do-
log, hol az — viseli a gatyát, где жена
рађе обуче, тамо нема добра; 4.) де-
сетка, десетица, краљица (у картама);
5.) јетрва (жена старијег брата жени
млађега).
Asszony-barát, fn. женар. — ember, fn.
мама, млађиња. — férfi, fn. 1.) мелез;

- 2.) млачна, мекушац. — gyűlölő, fn. женохрзац.
- Asszonyi, mn. женски, за жене; женин, госпођин. — as, mn. женски. — asan, ih. женски. — lag, ih. женски.
- Asszonyimádó, fn. обожавач жена. — ka, fn. женница. — kodik, k. градити се госпоја. — kormány, fn. женска влада. — lak, fn. харем. — nem, fn. женски род. — nép, fn. женскадија.
- Asszonujoš, mn. 1.) женски; 2.) мекан, мекушки, кукавички; 3.) женар. — odik, k. постати мекушац или мама. — ság, fn. женство, женска нарав.
- Asszonyoz, es. називати госном.
- Asszonyszemély, fn. женеко, женскиње.
- Asszonyság, fn. госпођа, госпоја, госпа. — od! госпо! госпођо!
- Astúl, ih. заједно са; héjastúl, заједно с јуском; lovastúl, заједно с коњем.
- Ásvány, fn. минерал, камен. — ász, fn. минералог. — hegy, fn. рудно брдо. — i, mn. минералан. — olaj, fn. каменито уље. — ország, fn. царство камења. — os, mn. минералан; — fürdő, минерално купатило. — szén, l. Köszén. — tan, fn. минералогија; — tani, mn. минералонки. — tár, fn. збирка минерала. — tudomány, fn. минералогија. — tudós, fn. минералог. — vas, fn. фосилно гвожђе. — víz,
- Asz, l. Aszik. [минерална вода.]
- Aszag, fn. ћубре.
- Aszal, es. сунити. — mány, l. Aszalvány.
- Aszaló, fn. 1.) који сунин, сушар; 2.) нећ за сушење, пунница; 3.) mn. за сушење; — deszka, даска за сушење; — ház, пунница; — kemencze, пећ за сушење.
- Aszalódik, k. сунити се.
- Aszalt, mn. сух, сушен, осушен; — szilva, суха шљива; — szőlő, сувица, сушак, сухо грожђе; — füge, сушеница.
- Aszalvány, fn. 1.) осушен, сухо воће, калотине; 2.) суха болест, сушница.
- Aszaly, l. Asaly.
- Aszály, fn. 1.) сушна, суховица; 2.) сушница, јектика. — os, mn. сух, сув; сушан. — ság, fn. сушна, суховица.
- Aszás, fn. сушење.
- Aszat, fn. 1.) паламида; 2.) holt — мушија, сухотина. — ól, es. és k. требити паламиду. — os, mn. пун пала-
- Aszerint, ih. по том, према том. [миде.]
- Aszfa, fn. суварак, сувад, суватка.
- Aszik, k. сунити се.
- Ászka, fn. мокрица; скорак.
- Aszkór, fn. суха болест, сухобъла, сушница, јектика. — os, mn. јектичав.
- Aszkő, fn. трахит.
- Aszláz, fn. јектичава грозница.
- Aszmérték, fn. усушак, сасушак (нпр. жита кад дуго лежи).
- Ászok, mn. иопреко, иопречан; fn. подметнута дрва под бурад, бирвати. — hordó, fn. велико буре. — pénz, fn. магазарина. — ser, fn. старо пиво.
- Aszomány, fn. бухача (трава).
- Aszongya = azt mondja.
- Aszott, mn. сух, осушен. — as, fn. паламида, паламуда.
- Asztag, fn. стог; — ba rakni, — olni, денути у стогове.
- Asztal, fn. 1.) стô, трпеза, софра; játszó —, сто за игру; fiókos —, сто са чекмеџетом; kilátó —, сто за извлачење; á. é. nagy — t tart, водити велику кућу; szabad —, бесплатна храна; köz — v. társas —, заједничка трпеза; ír — a, szeretet — a, трпеза љубави; — hoz ülni, сести за сто; (szój.) magas az — a, нема шта да призе; (pb.) éhen marad, ki — nál, szemérmeskedik, у стидљива слепица празни торбă.
- Asztal-adó, fn. угоститељ. — áldás, fn. молитва при столу. — dísz, — ék, fn. настолни украс, служавник. — fia, — fiók, fn. чекмеџе, фиока. — fő, fn. прочеље, зачеље, горње место. — hazugja, fn. чаиколиз, ногузијаш. — hulladék, fn. огризине, мрве.
- Asztali, mn. столни, настолни, асталеки; — bor, настолно вино; — edény, настолни суд; — készület, настолна опрема.
- Asztal-ka, fn. столац, столни, асталчић. — kendő, fn. поколеник, поколењак, трпежњак, убрис, убрисац, салвет. — láb, fn. постолје. — mester, fn. трпезар, столник. — nemű, fn. настолни прибор. — nok, j. Asztalmester.
- Asztalos, fn. столар. — legény, fn. столареки момак. — munka, fn. столарески посао. — ság, fn. столарство.
- Asztal-pónz, fn. трпезарина, столарина. — takaró, fn. чаршав, столњак, постолњак. — teríték, fn. постављено

место при столу. — terítés, fn. постављање стола. — terítő, fn. 1.) чаршиав, столњак; 2.) који поставља сто, столник.

Asztán, l. Azután. [ник.]

Aszú, mn. сух, сув; fn. сушник. — bor, fn. самоток, канцан. — füge, fn. сушница. — kórság, l. Aszkór. — ság, fn. сушна, суховица. — szilva, fn. сухе сливе. — szőlő, fn. сухо грозде, сушник, суварак. — szőlőbor, l. Aszúbor.

Át, ih. преко; a hídon —, преко моста; l. Által.

Átabotában, ih. једно преко другог; á. é. поврнило.

Átad, es. предати, предавати. — ás, fn. предадаја. — vány, fn. предавна исправа.

Átal, l. Altal.

Átalában, ih. просеком, просечино, у средину руку, ћутуре, једно на друго; у

Átalag, fn. неко високо буре. [опините.]

Átalakít, es. променити, преуредити, преобразити.

Átalakül, k. променити се, преуредити се, преобразити се.

Átalán, l. Átalán. — fogva, ih. у опините, скроз, сквакојако. — os, mn. опинти.

Átalány, Átalányos, l. Áitalány, Általányos.

Átal-fa, l. Altfala. — gerenda, fn. переворница. — ház, fn. кућа с пролазом.

Átalkodik, k. јогунити се, бити уиоран. Átalkodott, mn. тврдоглав, окорац, тврдокоран, јогунаст, затуџан. — ság, fn. јогуниште, упориошт, затуџаност.

Átall, es. устрчавати се, предоминињати се; нем — otta azt mondani, имао је још образа, рећи ...

Átall, k. преви (на туђу страну).

Átalló, fn. диагонална линија.

Átalvám, fn. транзито-царина.

Átalvető, fn. бисаге, l. Altalvető.

Átám, fn. метљика.

Átázhatalm, mn. испроканљив.

Átázik, k. прокиснути; омекнути.

Átáztat, es. паквасити, патонити, рас-

Átbocsát, es. пропустити. [квасити.]

Átbúvik, k. провући се; имукинути.

Átesal, es. премамити, доварати, одварати.

Átesap, A. es. претерати (преко); B. k. прећи; a esorda — ott a tilosba, стадо

прелио у забрану; a víz — ott a hídon, вода прелила мост; — ott az el-

lenséghez, прешао к испријатељу, пресалдумио; á. é. изврћи се, изметнути

се; а vita személyeskedésbe esapott át, препирка се извргла у лично вређање. Áteseppeg, k. проканљивати, прокисивати. Átesúszik, k. претоциљати се; провући се (на пениту).

Átdob, es. пребацити, превурити.

Átdolgoz, es. прерадити. — ás, fn. прерада.

Átdöf, es. пробости, пробуразити.

Átdörgöl, Átdörzsöl, es. прортти.

Átdözsöl, es. пробекријати.

Átég, k. прогорети. — et, es. прогећи, прогорети.

Átél, es. проживети, провековати.

Átellenben, ih. преко пута, преко, спрођу; házam átellenében, преко од моје куће.

Átellenes, mn. што је преко пута. — en, ih. преко, преко пута.

Átelleni, mn. противложен.

Átenged, es. уступити, дати другом; k. расправити се. — mény, — vény, fn. уступак, цесија.

Átereszt, es. пронустити, пронуширати. — ék, fn. пут преко насина.

Átesik, k. 1.) иронисти кроз што, настичи преко чега; 2.) (он, ен), прекужити, претурити што; свршити.

Átfagy, k. промрзнути.

Átfázik, k. извенети.

Átfog, Átfoglal, es. обухватити, обухватати, онхитити, обрлити.

Átfogó, fn. хипотенуза.

Átfoly, k. противати.

Átfordít, k. 1.) преокренути, окренути; 2.) преводити, превести (књигу).

Átforgat, es. прелистати, пролистати (књигу).

Átföz, es. прокувати, прекувати; á. é.

Átfű, es. продухати. [исенети (ствар).]

Átsúr, es. пробунити, провртити.

Átfut, es. претрчати, протрчати; á. é. а könyvet — mi, претрчати, летимице прочитати; k. претрчати.

Átfürész, es. претестерити, претестернишати.

Átfűz, es. проденути, прометнути, пронећи.

Átgázol, es. прегазити; á. é. с муком се протурали.

Átgondol, es. размишлити, промозгати.

Áthág, es. прегазити, прескорачити; a törvényt — mi, погазити закон; k. прећи, уснити се на ону страну.

Áthágó, fn. 1.) преступник; 2.) прелаз.

Áthajít, es. пребацити, превурити, претурити.
 Áthajlik, k. превинести се (грање).
 Athajóz, es. пребродити; k. пресадувати.
 Áthangol, es. преокренути (минијење).
 Átháramlik, k. принасти другом.
 Átharap, es. прогрнести.
 Áthárít, es. па другог натоварити (грех).
 Áthasít, es. пренепити, расечи.
 Áthat, k. és es. продрети; провејавати, проницати, прожети, прожимати (ми-сао, дух); eszével — ní, прозрети, пронићи, проникнути.
 Áthatatlan, Áthatlan, mn. непробојан; недокучљив. — ság, fn. непробојност; недокучљивост.
 Átható, mn. 1.) што прониџава, прозире; 2.) прелазан (глагол).
 Áthatol, k. пробити се, продрети.
 Átház, fn. кућа с проласком.
 Athén, tn. Атина. — i. mn. és fn. ати-еки, Атињани.
 Áthelyez, es. преместити, премештати, преметнути. — és, fn. премештај.
 Áthidal, es. премостити, мостом спојити. — ó, fn. прелаз.
 Áthoz, es. пренети, пренојети.
 Áthull, k. пропасти (кроз), настти (преко).
 Áthurkol, es. обмотати, обвити.
 Áthúz, es. превући, превлачити; ировући, провлачити. — ódik, k. провлачити се.
 Áthűl, k. расхладити се, прозенети.
 Áthűt, es. расхладити.
 Átigazít, es. 1.) управити, упунити (преко); 2.) преуредити.
 Atilla, fn. 1.) атила; 2.) tn. Атила.
 Átir, es. 1.) пренисати, пренисивати; 2.) дописати (нпр. власти); 3.) пренети, пренисати на кога (земљу итд.) — ás, fn. пренис; пренос. — at, fn. допис. — ó bank, жиро-банка.
 Átizzad, k. скроз се озијити; — tam, пробио ме зијој.
 Átjár, k. проћи, пречи; es. проћи, преходити, пролазити; пробијати, пробити; a hideg esontig járja át a testet, човека пролази скроз језа. — ás, fn. пролаз; прелаз. — ó (hely), fn. прелаз;
 Atka, fn. мочац, гризлица. [скела.
 Átkarol, es. обгрлити, обухватити.
 Átkás, mn. пуни мочаца.
 Átkel, k. прећи; превести се. — és, — et, fn. прелазак. — ó (hely), fn. прелаз.

Átkínlodik, k. протурати се; es. преку-жити, премучити, пренатити.
 Átkóborol, es. és k. протумарати, прокрстарити.
 Átkos, mn. клет, проклет, кобан.
 Átkoz, es. клети, проклињати, кобити, — atos, mn. прокает, клет. — ódás, fn. клетва, проклињање. — ódik, k, клети, проклињати, исовати, грдити. (szój.) — ódik, mint a kereke-tört kesis, неује као лађар. — ódó, mn. és fn. који пеује, исовач.
 Átkozot, mn. проклет, дерац, клет; — ficezkó, te, проклете дерните, анатем-ниче један! — an, — úl, ih. проклето.
 Átköltözök, Átköltözöködik, k. пресеља-вати се, преселити се.
 Átkönyvez, es. пренети (трговац рачун).
 Átkiild, es. припослати.
 Átlábol, es. прегазити (воду). — ható, mn. што се може прегазити, плитак.
 Atlaez, fn. кумаш, атлас; mn. од атлаea, атласки. — os, — ozott, mn. од ат-лаea, сатиниран. — pillangó, fn. атлас (ленир). — szövet, fn. атласка тканина.
 Átag, fn. просек, просечни део, паушал; ih. просеком, просечно, у средњу ру-ку. — os, mn. просечни. — oz, es. наушилирати; рачунати просечно.
 Átlánezol, es. преланчити (улицу).
 Átlát, k. видети преко; (он, он) видети скроз; es. провидети, прозрети, про-зирати; спознати, увидети, увиђати.
 Átlátszik, k. провидети се.
 Átlátszatos, mn. провидан, провидљив.
 Átlátszó, mn. провидљив; félig —, про-зрачан. — ság, fn. провидљивост.
 Átleng, k. прелебдити, прелетети; es. провејавати (дух, миеао).
 Átlér, A. es. 1.) прећи, прекорачити; át ne lépd küszöbömet, да ми ниси прага пренао! 2.) погазити (закон); I. Áthág; 3.) претурити, превалити; — te már az ötvenet, претурио је већ педе-сету; B. k. (он, он) прећи, прекорачити.
 Átléptijegy, fn. пронујени лист, прону-е.
 Álikad, k. добити рупу. [ница.
 Álikaszt, es. пробуинити.
 Átló, fn. диагонала.
 Átlovagol, es. és k. прејахати, пројахати.
 Átlő, es. пробити тапетом, прокуршу-мити; k. пущати преко.
 Átlynggat, es. изрешетати, избуинити.
 Átlyukad, k. добити јаму, рупу.

Átmász, Átmászik, k. иопети се на другу страну.

Átmegy, Átmén (Átmenni), k. пречи; á. é. átment az ellenséghöz, прешао к непријатељу; sok bajon ment át, много је пренатно; а vizsgán —, положити испит.

Átmenet, Átmenetel, fn. прелаз, прелазак; пролаз, пролазак. — i, mn. прелази; — i idő, прелазио доба.

Átmér, es. премерити. — ŷ, — ū, fn. промер, диаметар.

Átmetsz, es. пресеки, просеки. — et, fn. пресек, просек.

Átnéz, k. гледати преко или кроз; а kúleslyukon — ni, гледати кроз кључницу; es. прегледати, разгледати; á. é. гледати кроз прсте. — et, fn. преглед. — ŷ, fn. прегледач, ревизор.

Átnyom, es. прогурати, протурати. — ū, k. прогуруати се, пробити се.

Átnyújt, es. пружати, иружити, додати. Átok, fn. 1.) клетва, проклетнина, проклетство; — szálljon rá, клетва га убила, ръм капао, ръга га ионала!

Átkot mondani vki, проклети кога; átkot szórni vki, проклети в. átkokkal illetni vkit, клети, проклињати; 2.) анатема, проклетство (црвено); — alá vett, анатемисати, бацити на кога анатему.

Átokhozó, mn. клет, кобан, проклет. Átolvas, es. 1.) прочитати; 2.) пребро-

Atorna, fn. виргински явор. [лити. Átökkel, es. пробости; úgy néz, mintha szemével át akarni öklelni, гледи, како да хоће да прободе очима.

Átölel, es. обгрлити. Átölt, es. пробости (иглом). — öget, es. непробадати иглом, ишевовати.

Átöltözik, Átöltözködik, k. преобући се, преоблачити се; á. é. прерушити се.

Átöltötet, es. преобући; прерушити.

Átönt, es. прелити, преручити. Átövez, es. онасати.

Átpártol, k. пречи к непријатељу. Atraczél, fn. водовски језик (биль).

Áträg, es. проглодати, прегрести. Átrak, es. претоварити, претоварати. — oda, l. Átrakodó. — odik, k. претоварити се, претоваривати се. — odó, fn. претоварилиште.

Átrándul, k. банути преко. Átrepüл, es. és k. прелетети, пролетети. Átron, k. (on, en) пробити се; — ani

az ellenség sorain, пробити се кроз непријатеље; es. провалити; a víz — otta a töltést, вода пробила долму.

Átrohad, k. протрунути.

Átruház, es. иренети (заштите, власт).

Átsegít, es. помоћи коме да преће.

Átszáll, k. пролетети; пролетети; први; пречи.

Átszállít, es. 1.) пренети; превести, преносити, превозити; 2.) приносати, отпратити.

Átszeg, es. пресећи, просећи. — és, fn. пресек, просек.

Átszelő, fn. транзверзала.

Átszenteredik, Átszenterül, k. представити се.

Átszitál, es. просејати; прорешетати.

Átszivárog, k. пробијати, прокапљивати. тајати. — tat, es. пропунити (воду); филтрирати, процедити.

Átszolgáltat, es. предати, издати.

Átszólít, es. призовати, призвати, до- Átszögelő, l. Átló. [звати.

Átszökevény, fn. пребеглица, пребег.

Átszökik, k. пребећи; добећи; десертирати.

Átszúr, es. пробости, пробуразити. — dal, es. непробадати.

Átszűr, es. процедити, предедити; филтрирати. — ŷ, fn. цедило. — ül, k. Áttanul, es. проучити. [процедити се.

Áttekint, k. гледати преко; es. прегледати, прегледати. — és, fn. преглед.

Áttér, k. пречи, прелазити; á. é. пречи у туђу веру. — ít, es. унутрити преко; á. é. преобратити у другу веру. — t, fn. обраћеник, икофита.

Áttesz, es. 1.) преместити, преметити; пременити; 2.) пренети, преносити (у рачунању); 3.) превести (књигу).

Áttétel, fn. 1.) пременитај; 2.) пренос.

Áttetszik, k. бити прозрачен.

Áttetszű, mn. прозрачан.

Áttölt, es. прелити, преручити.

Áttör, A. es. 1.) пробити, провалити; проредати, проломити; 2.) процедити; — t borsó, процећен грах; B. k. (on, en) пробити се, проредити кроз или

Áttűz, es. проденити. [преко.

Átugrik, k. és es. прескочити, прескакати.

Átugraszt, Átugrat, es. дати да прескочи.

Átúszik, k. és es. пресливвати.

Átutazik, k. és es. пронутовати.

Átfültet, es. пресадити, пресадивати.

Átiit, es. иртухи; karddal — ni прободи мачем; k. пробити, пробијати; a zsír — a papíron, маєт пробіја артију. Átvág, es. пресеки, просеки. — at fn. пресек, просек. Átvállal, es. иреузети на себе. Átváltozás, fn. преобразжай, метаморфоза. Átváltozik, k. преобразити се. Átváltoztat, es. преобразити, променити. Átvám, fn. транзито-царина. Átvándorol, k. преселити се; es. пропуштати. Átvarr, es. иронити. [товари. Átver, A. es. 1.) препорати, претерати (лонту); иргонити (стадо); 2.) прощедити (кроз сито); 3.) пробости; B. k. продрети, пробити. Átverekedik, k. протухи се, пробити се. Átverő, fn. щедило, ћетка (кухинека). — Átvés, es. прожлебити. [vas, fn. пробојац. Átvesz (Átvenni), es. примити, примати. Átvet, es. пребацити. — ô, fn. бисеге; Átvétel, fn. пријам, приманье. [теркија. Átvevő, fn. примац. Átvilágít, es. és k. просијати. Átviláglo, mn. прозрачан. Átviraszt, Átvirraszt, es. пребдити, пробити. Átvisz (Átvinni), es. пренести, преноєти. Átvitel, fn. пренос, превоз, провоз. — i, mn. превозни; — i kereskedés, транзито-трговина. Átvitt, mn. иренесен; — érteleм, пренесен смисао. Átvon, es. 1.) побријати; 2.) превући, j. Bevon. — úl, k. проћи. Atya, fn. 1.) отац, бања, бањата; édes —, рођени отац; mostoha —, очух; (pb.) a mint atyák díudolnak, fiak úgy táncolnak v. a mint atyák fújják, a fiak úgy torják, како старији свира, онако млађи ваља да игра; 2.) lelkí —, духовни отац; szent v. szentséges —, свети отац, папа; egyházi atyák, свети оци. Atya-bátya, fn. стриц (старији од оца). Atyafi, fn. 1.) рођак, својта; atyámfi! браћо! vér szerint való —, рођени род; 2.) á. é. hová való kend, atyafi? откуда сте ви, приятель? Atyafias, mn. сроднички, свој, својтљив. Atyafiság, fn. сродство, род, приятельство. — os, mn. сроднички, својтљив. Atyafisodás, fn. својакање, сроћавање, Atyafisúi, mn. сроднички. [сроћење.

Atyafúság, fn. сродство. Atya-gyilkos, fn. окоубица. — húg, fn. млађа сестра очева, тетка. — i, mn. очински, отачки; — i örökrész, очевина, очинство, баштина. — ilag, iñ. очински, отачки. — isten, fn. Бог-отац. Atyálkodik, k. очински поступати. Atya-mester, fn. који даје калфама коњака. — néne, fn. тетка (старија од оца). — öcse, fn. стриц, чика (млађи од оца). — rokon, fn. род по оцу. Atyás, mn. нежан према оцу. — kodik, Atyaság, fn. очинство. [I. Atyálkodik. Atyátlau, mn. без оца. Atyó, Atyus, fn. бањајко, тајко, тале; Atyál, I. Apól. [ћале, ћако. Augusztus, fn. август, коловоз. Ausztria, tn. Аустрија. — i, mn. és fn. аустријски, Аустријанац. Avad, I. Avél. Avadék, mn. изношен, овештан, лош; fn. бофл (роба). Avagy, Avvagy, ksz. или, или зар, али, Aval, es. заварити (киселином). [јали. Avar, fn. шевар. — os, mn. обрастао шеваром. Avas, fn. непокојен тригчаник; mn. превлав, ужежен, укварен (масло, сланина, орах, вино). — odik, fn. ужећи се, укварити се, упредавити се. Avat, es. 1.) наквасити (сукно); 2.) посветити (свештеника); lelkészszé — ni, запонити; 3.) á. é. titokba — ni, посветити у тајну; 4.) magát vmbé — ni, мешати се, пачати се у што. Avatag, mn. застарео, оветишан. — áru, оветишана роба, бофл. Avatatlan, mn. 1.) иенатопљен (сукно); 2.) непосвећен, лајник. Avatkozik, k. (ba, be), пачати се, уилетати се, мешати се. Avatmány, fn. посвећење. Avatonez, fn. искушеник, искушеница. Avatórépz, fn. капара. Avégett, Avégre, ih. ради тога, у ту сврху. Avít, es. 1.) чинити старим; 2.) изнети, изгрлати, похабати (одело). Avitt, Avott, mn. стари, изношен; оклешица, оветишан. — ság, fn. оклепаност, Avik, I. Avél. [оветишаност. Avó, fn. варило; лужило. Avél, k. 1.) старети; застарети. — hatatlan, — hatlan, mn. незастарив. Avúlt, mn. застарео; I. Avitt.

Avval, I. Azzał.

Az, 1.) члан; 2.) ин. онај, она, оно; тај, та, то; — on lenni, за тим бити, за

Azál, fn. азала (биль). [тим стати.

Ázalag, j. Ázalékféreg.

Azalatt, ih. међутим, дотле, у том, у то.

Ázalék, fn. поврће, зеље, вариво. — fér-

reg, fn. наливач, инфузорија.

Ázaszt, I. Ázat.

Azaz, ksz. то јест, то ће рећи; 100 f.

azaz száz forint, 100 t. j. сто форинти.

Ázbarea, I. Ázalag.

Azelőtt, ih. пре, преће, негда, од пре.

Azért, ih. за то, с тога, због тога; — is,

баш за то, за инат, уз пркос; — sem,

— se, баш за то не, уз пркос не; —

sem megyek, баш за то икју ићи.

Ázik, k. постати мокар, закиснути, кис-

Azokáért, ih. с тога, због тога. [пути.

Azolta, I. Azóta.

Azon, ин. онај, она, оно; исти.

Azonban, ksz. међутим, али, но, ну.

Azonegy, ин. исти, један и исти.

Azonfelül, ih. осим тога, мимо то, окром тога, еврх тога.

Azonhelyt, ih. с места, таки, одмах.

Azonít, es. узети за исто, идентификовати.

Azonkér, Azonképen, ih. тако, на тај начин, исто тако.

Azonkivül, ih. осим тога, окром тога, уз то.

Azonkorú, ин. истодобан, истог доба.

Azonközben, ih. међу тим, у том, у то.

Azonmódon, I. Azonkép.

Azonnal, ih. одмах, таки, с места, у мањ.

Azonnemű, ин. истородан. [на мањ.

Azonnevű, ин. истог имена, истионимни.

Azonos, ин. истоветан, идентичан. — ít,

es. идентификовати, узимати за исто.

— ság, fn. истоветност.

Azonoz, es. поновити, понављати, исто опет говорити. — ás, fn. таутологија.

Azonság, I. Azonoság.

Azouszerű, ин. примерен, сличан.

Azouszinű, ин. исте боје.

Azontíl, ih. 1.) од тада, после тога;

за тим; 2.) преко тога.

Azóta, ih. од онда, од тада.

Ázott, ин. покисао, пакисао.

Azsag, stb. I. Asag, stb.

Ázsia, tn. Азија. — i, mn. és fn. азијеки, азијатеки; Азијат. — ilag, ih. ази-

Azútán, I. Azután. [јатеки.

Ázstat, es. 1.) квасити, патапати; топити (кудељу); 2.) варити; пацовати.

Ázstató, fn. мочило, топило (за кудељу); ин. за топљење, за квашење; — kád, када за квашење.

Azur, Azurkék, I. Lazur, Lazurkék.

Azután, ih. по том, онда, за тим, после.

Azzal, ih. тим, с тим.

B.

Ba, nr. у; a városba, у град.

Bab, fn. 1.) пауљ; futó —, тачка; czukor —, шећерац; disznó —, боб; (szój.) — ot se ér, не вреди ни пуншива боба; 2.) педица, бебица.

Báb, fn. 1.) лутка, беба; 2.) зеница; 3.) чаура; 4.) повсемо, витлињ, евитак; egy — czérna, лутка или канчело конака; mézes, — лутка од колача; 5.) á. é. nem leszek én — ja senkinek, нећу да сам туђа подлога.

Baba, fn. 1.) лутка; 2.) беба, бебица.

Bába, fn. 1.) бабица, примаља; (pb.) sok — közt elvész a gyermek, код много бабица пронађе дете; 2. матора ве-

Bába, ин. кржљав, грав. [штица.

Bába-asszony, fn. примаља, бабица. — bukra, I. Szivárvány.

Babácska, fn. бебица, бенка; babáeskáu, луче моје! чедо моје!

Babak, fn. пунавац, божјак.

Bába-kakas, fn. коштра, иакостренеш петао. — kása, fn. пиринач у млеку.

Bábalak, fn. лутка, мариноста. — os, ин. с луткама; — os játek, игра с луткама.

Bábalkodik, k. 1.) терати бабичлук, бабовати, бабичити; 2.) á. é. кумовати (при делу).

Báb-állapot, fn. учауреност.

Bába-mesterség, fn. бабичлук. — orvos, fn. акушер.

Báb-áros, fn. луткар. — áru, fn. лутке,

Bábaság, fn. бабичлук. [играчке.

Bábaskodik, I. Bábalkodik.

Bábaszarka, fn. еврачак.

Babáz, k. играти се лутака.

Babázik, Bábázik, k. породити се, по-
Babba, I. Cseese. [бабити се].
Bábel, tn. Вавилон. — i. mn. és tn. ва-
вилоңеки, Вавилоңаң.
— Babér, tn. ловор, ловорика.
Babérez, tn. глибоваң (минерал).
Babér-fa, tn. ловорово дрво. — koszorú, tn.
ловоров венац. — fűz, tn. врета врбе.
— koszorús, — os, mn. és tn. увенчан
ловориком; прославлени, слављеник.
Bab-föld, tn. науљините. — hüvely, tn.
махуна, мехуна, божаша.
Bábikó, Bábilló, tn. штаволь, I. Lósoska.
Babirkál, k. ченркати, чеврълити.
Babirussza, tn. бабируса, калаң.
Bábjáték, tn. игра с лутками, лутке. —
os, tn. који се бави луткама.
Babka, tn. 1.) науљица; 2.) á. é. egy
babkát sem ér, не вреди ни потуре.
Bábkakas, tn. контра (петао).
Bábkalás, tn. мәдени колач. — os, tn.
лицидер, колачар.
Bab-kard, tn. науљ сабљами. — karó, tn.
татка уз науљ — kása, tn. напула од
Bablon, I. Ramm. [науља].
Báb-mű, tn. лутке, играчке. — műves,
tn. луткар, који прави играчке.
Babó, tn. грахор, грахорица, вика.
Bábó, tn. 1.) шапа, шаница; 2.) попа,
позиција (у дејствјем говору).
Baboes, Baboeska, tn. науљница, рогач.
Babóes, tn. коњска муха, I. Bögöly.
Báboeska, tn. луткица.
Babona, tn. празноверица, празноверје,
сујеверје, чини, враћнице.
Babonál, es. врачати, чарати, бајати.
Babonás, mn. празновераи, сујевераи.
— kodik, k. бити празновераи, веро-
вати у враћбине. — ság, tn. нразно-
верица, врачарија, мађије, чини.
Babonáz, es. врачати, чарати, бајати.
— ó, tn. врач, гатар, мађионик.
Babos, mn. 1.) с науљем; 2.) педав,
бобичаст.
Bábós, tn. странило, гвоздензуба.
Bábos, tn. лицидер, колачар.
Báhosgat, es. миловать, гладити.
Báboz, es. покронити, ионикронити.
Báboz, Bábozik, k. играть се лутака.
Babozik, k. играть се на науљ.
Babrál, k. 1.) ченркати, чеврълити; 2.)
бактати се око ситиница, нырати се;
3.) бръзати се, брчкати се, барцјати,
Baňganička, tn. збрка. [бръзекати].

Babráz, I. Babrál.
Bábsüttő, tn. колачар, лицидер.
Babszalma, tn. науљина, бобовина.
Babszem, tn. зрио науља; — Jankó,
згеба, нацицврк, геца, педаль-човек.
Babtok, tn. махуна.
Bábu, tn. лутка.
— Babug, tn. 1.) брадавица на син; 2.)
ветриje зеље. — os, mn. брадавичав.
Babuk, Babuka, tn. пунаваң, божјак.
Babukol, k. 1.) заинунати како пунаваң;
2.) кефкati; 3.) пишти по мраку.
Babuta, tn. пунаваң, божјак.
Bábuž, k. играть се с луткама.
Babvető, tn. гатар по науљу, који вра-
Baes, Baesa, I. Baesó. [ча у боб.
Bács, tn. Бачка.
Báesi, Báesika, tn. бата, брана, бачика,
бача, чика.
Bácska, Bácskaság, tn. Бачка.
Baesó, tn. чобанин.
Bácsvármegye, tn. Бачка жупанија.
Baesa, tn. 1.) боца, теле; 2.) безадено
детe.
— Badar, mn. неразумљив, будаласт, не-
екладан; — beszéd, несмелен разго-
вор, трабун, будажиње.
Badar, Badarog, k. говорити без сми-
ла, трабунити, трабуњати, булазити,
лунати како путо о лотру.
Bádog, tn. лим, плех; mn. од лима, пле-
хан. — mérték, tn. цимента. — mű-
ves, tn. лимар. — os, tn. és mn. лимар,
од лима — oz, es. оковати лимом. —
verő, tn. лимар.
Bagaria, tn. багарија, јухта; (szój.) мег-
вонни a bagariát, лагати, сукати; össze-
húzni a bagariát, притегнути узде;
mn. од јухте, од багарије; — bőr a
porfíja, дебео му је образ као онанак,
Bagazia, tn. углажано платно. [као ъон.
Bagázsia, tn. багажија, пртљаг.
Bagdácsol, k. екакутати, преметати се.
Bagdánurreesenye, Bagdánysült, tn. црица
исеченица („луигенбрати“).
Bagi, mn. будаласт, глуп.
Baglya, I. Boglya.
Baglyaes, tn. совица.
Baglyász, k. хватати сове.
Baglyázónyúl, tn. пинтаваң.
Baglyos, I. Boglyas.
Bagó, tn. 1.) сова, совуљага; 2.) багов,
ненесущен духан.
— Bagóes, tn. коњска муха.

Bagolesa, fn. рогачица, слани грах.
 Bagoly, fn. 1.) сова, совуљага, утина; káng —, буљина; füles —, утина, јејина; hu-hogó v. gyöngy —, пуквија, нук; á. é. o, te files —, ид' одатле, сова бубо-глава! (рв.) — is azt véli, hogy sólyom а ља, сваки циганин свога коња хвали; свака крава своје теде лиже; — is biró a barlangjában, сваки певац (петао) на њему буљинту јачи; nem lesz a —nak soha sólyom ља, из вране што пешане тенико соко постане; где је сова излетла сокола? а baglyokkal hihogass, a verebekkel esíripelj, у какво коло дођеш, онако играј; како који ветар духа, онако му се вазла обртати; 2.) ћак-новајаја.

Bagoly-borsó, l. Bagolesa. — eb, fn. болоњеско нешто. — pille, fn. вентица, појни лептир. — sapka, — súveg, fn. шубара. — tüdő, fn. сушена ја-

Bagzik, l. Bakzik. [бука].
 Bágyad, k. клонути, сустати, уморити се, уклатити се. — oz, k. умарати се, сустајати.

Bágyadt, mn. ломан, уморан, утруђен, клонуо, малакеао. — ság, fn. малакеалост, клонулост.

Bágyaszt, es. утрудити, утруђивати, заморити, сахарати.

Bagyik, fn. спрово гвожђе.
 Bágyik, Bágyl, l. Bágyad.

Bahó, l. Bohó.
 Baj, fn. 1.) бојак, мегдан; — t víní v. állani, огледати се, делити мегдан; — ra híní, звати на мегдан; 2.) не-воля, беда, јад, белај, мука, незгода, зло; mi — v. mi a —? каква незволя? mi a — od? шта ти је? који ти је андрак? — om van, зло mi је; nincs semmi — a, не фали му шинита; — ba keveredni, набелажити, паграјисати; kutyá — a sinesen, не фали му ни врага; e dolog — jal jár, то је мучан посао; más — od nincs? само још то треба; kinek-kinek meg van az ö — a, мање више свак има свог врана (неволју); (рв.) kis — t került, нагува се, бегајући од малог зла, пао у велико; — jal jár a —, беда с бедом иде; ни једно зло не долази без велике

Báj, fn. драж, милина; чар. [првије].
 Baja, tn. Baja.

Báj-alak, fn. вилиски стас.

Bajár, fn. бојар, боловар.
 Bajbones fn. тријак, грм. — os, mn. грмо-
 Bájeső, fn. калејдошка. [внт, тријан.
 Bajd, fn. ронац, коњштак.
 Baj-dal, fn. чаробна пеума. — erő, fn. ча-
 Bajfa, l. Babérfa. [робна снага.
 Bajhely, fn. мејдан, бојиште.
 Bajital, fn. чаробно пиће.

Bajja], ih. тенко, мучно; — hiszem, једва верујем; — lesz valami abból, тенко ће бити што од тога; — járó, текак, мучан.

Bájla, fn. еухроит (минераал).
 Bajlakodik, l. Bajlódik.

Bájló, mn. чаробан, дивотан.
 Bajlódik, k. мучити се, патити се, на-
 тезати, педенсати се.

Bajmol, k. мучити се, бактати се око чега. — ódik, l. Bajlódik.

Bajnár, fn. рапка (грожђе).

Bajnócsa, fn. суручница (бид.).

Bajnok, fn. борац, јунак, детић, ви-
 тез; mn. јуначи, витешки. — libusz,
 fn. 1.) вивак; 2.) убојица, прзица,
 небојина. — mester, fn. учитељ бор-
 њења. — oskodik, k. јуначки се др-
 жати, борити. — ság, fn. јунакство,
 витештво. — séged, fn. сведок при
 мегдану, секундант, девер. — társ,
 fn. ратни друг. — úl, ih. храбро,

Bajod, fn. ронац, l. Rajod. [јуначи].

Bájol, es. чарати, очарати, очињавати.
 — ó, mn. што очарава, чаробан, диван.

Bajor, tn. és mn. Баварац, баварски. — ország, tn. Баварска. — országí, mn. баварски, из Баварске. — úl, ih. ба-
 варски.

Bájos, mn. диван, бајан, чаробан.

Bajos, mn. мучан, текак, тегобан, бедан.
 — an, ih. мучно, тенко, тегобно; —

lesz ott, тенко ће бити онде.

Bajoskodik, k. мучити се, патити се.

Bajsegéd, fn. девер при мејдану.

Bajsz, Bajsza, l. Bajusz, Bajuszfű.

Bajszerző, mn. és fn. који прави незгоде.

Bajszi, l. Bajszos.

Bajszos, mn. бркат. — odik, k. брк-
 атићи, добивати брке.

Baj-szövő, mn. és fn. који заподева зло,
 који замеће кавгу, заметкавга. —

tanú, l. Bajsegéd. — társ, fn. сапат-
 ник, друг у незвони; друг у рату.

Bajusz, fn. 1.) брк, мустаћ; fél —, брк;

jobb —, bal —, десни, леви брк; 2.)

бркови, брци, науспице. — fodorító, — pederítő, fn. справа за бркове. — kefe, fn. четка за бркове. — kenő, fn. бркомаз.

Bajuszos, mn. бркат. — odik, k. добивати бркове, загарити се, бркатити.

Bajusz-pedrő, fn. бркомаз. — talan, mn. юсав, без бркова.

Baj-viadal, Baj-vívás, fn. двобој, меѓдан. — vívó, fn. és mn. меѓданија.

Bak, fn. 1.) јарац; (szój.) — ot lóni, промашити; mindig egy — от nyúz, једно те једно; — от fejni, радити зајудан посао; а — от is megfejné, помузаби и јарца; из јалове би краве теле измамио; — от tenni kertészszé, на курјаму етадо оставити; egyik — от fej, а másik rostát tart alája, један јарца музе, други ведро држи; 2.) џидарске скеле, лазила; 3.) ногари, козе; 4.) справа за мучење; 5.) маљ; 6.) седало (за кочијаша у колих). 7.) јарац у зодијаку.

Baka, fn. 1.) јежевац (биль.); 2.) бака, пешак (у војсци), I. Bakanesos, fn.

Bakafánt, Bakafántos, mn. заједљив, џандрљив, налетница. — kodik, k. бити џандрљив, заметати кавгу.

Bak-állás, fn. 1.) екеле, лазила; 2.) ногари, козе.

Bakalló, fn. 1.) гомбица; 2.) нека болест у оваци и свиња.

Bakanas, fn. цокуле, топаница, баканице. — os, mn. у баканицама; fn. пешак, (мађарски) бака.

Bákány, fn. неки рогоз.

Bakar, fn. мирисавка (грожђе).

Bakarászik, k. спотицати се, спотаћи се.

Bakator, I. Bakar.

Bakázik, k. преметнути се, преметати се.

Bakhör, fn. јарећа или козја кожа.

Bakbüz, fn. прчевина. — ё, mn. што

Bakesa, I. Baksa. [удара на прчевину.]

Bakesesa fn. кёллица.

Bakesó, fn. букавац.

Bakdáesol, k. поекакивати, скакутати, цукнати; преметати се.

Bakdühödés, fn. упала, тераше.

Bakfinez, Bakfitty, I. Bukfencez.

Bak-fordító, fn. обртник јарца. — fű, fn. прша боквица, бетонија. — gedő, fn. јаре, козлик, јарчник. — gerenda, fn. главна греда под скелама или козама. — hát, fn. насип око вино-

града. — irha, fn. јарена кожа. — kaloda, fn. пеленгир.

Bakkan, I. Bakog.

Bakkeeske, k. јарац.

Baklat, k. терати се.

Bakló, I. Bakalló. 2.)

Bakmaeska, fn. мачак.

Bakik, k. скакати (о јарцу).

Bakó, fn. 1.) ћелат, крвник, мучитељ; 2.) маљица за добои; 3.) торба, телеџак.

Bákó, fn. мамлаз, блуна, бена, мућурла, Bakog, I. Vakog. [безјак.]

Bakol, es. везати пито за седало.

Bakony, tn. бакоњска шума.

Bakonya, fn. ситнираја (роба).

Bakonyál, es. сећи шуму.

Bakonyás, fn. који тргује са ситницама.

Bakor, fn. скадарка (грожђе).

Bakoshíd, fn. мост на скелице.

Bak-őz, fn. ерндаћ. — rulyka, ћуран, ћурак. — rekesz, fn. козара.

Baksa, fn. мученичка клупа.

Baksüveg, Baksüvegfa, fn. глава од струга (занатлијског).

Bakszaka, fn. козја брада (биль.), туровет.

Bakszakáll, fn. јарећа брада. — fű, fn. горска суручица.

Bak-szary, fn. козји рог. — szekér, fn. кёллица. — szökés, fn. скок са санетим ногама. — ször, fn. драке у уху.

Baktat, k. 1.) вући се, бадати, врљати, гегати се, пимитати, егуцати; 2.) најезати у читању.

Bakter, fn. ноћни стражар, боктер.

Bakugrás, I. Bakszökés.

Bakúl, ih. глуюо, нерасудно.

Bakzik, k. терати се (о козама).

Bakzergé, fn. дивљи јарац.

Bal, mn. 1.) леви, с лева; — ra fordúlj! на лево! 2.) несрещан, зао, злехуд; — eset, несреща; — szerenese, — végzet, зла срећа, зао удеје, несреща, недава; — ra magyarázní, криво тумачити; — végzetű, злокобан; — ra érteni, криво разумети.

Bál, fn. 1.) бал, игранка; 2.) бала (напира; 3.) покровац.

Balaton, tn. блатно језеро, Балатон.

Balázs, tn. Блаж, Благоје; adósa — nak, бејак, мућурла; hű bele —! лакше бре! лакше море!

Bal-csillag, fn. несрещна звезда, зла коб. — értelém, fn. изврнут емисао. — értés, fn. криво ехватање. — eset, fn. несреща.

- Balét, fn. балет.
- Balfasz, fn. глупак, беня, простак, дедак; мн. глупи, бенаст. — kodik, k. будалити, булазити, дедачити се.
- Bal-felé, ih. лево, на лево. — felől, ih. с лева. — férj, fn. пивалер. — fogás, fn. промашај, погрешка.
- Balga, mn. луд, глуп, будаласт. fn. лудак.
- Balgálkodik, k. будалити, булазити.
- Balgaság, fn. глупост, будалаштина.
- Balgatag, fn. глупак, будала, лудак, зевзек, сметењак; мн. глупи, будаласт, сметењачки. — ság, fn. будалаштина. — úl, ih. глупо, будаласто сметењачки.
- Balgóez fn. лудак, дедак. — kodik, k.
- Balha, l. Волна. [дедачити се.]
- Bálház, fn. кућа за игранку.
- Bal-házasság, fn. женитба или удавба, која не приликује. — hiedelem, fn. обмана. — hit, fn. кривоверица.
- Bálíkő, l. Bákány.
- Bálín, fn. шараи млечац.
- Bálint, tn. Валентин.
- Balis, Bális, fn. који продаје спир; талијански торбар.
- Balita, fn. белега, знамење.
- Balitélet, fn. криво миниљење, предрасуда.
- Baljobbügyes, мн. који уме све радити и левом и десном.
- Baljós, fn. злослутник, злослутница.
- Baljóslat, fn. зла слутња, злослута. — ú, мн. злослутан, злогук, кобан, оминто.
- Balka, мн. леворук. [зан.]
- Balkán, ih. леворучки, шувачки.
- Balkány, fn. 1.) бара обрасла маховином; 2.) стражњи део лађе, крма, фара.
- Balkéz, fn. лева рука, левица, шувака.
- Balkörmű, мн. разуздан, распуштен.
- Balla, l. Ballangó. (жена).
- Balláda, fn. балада.
- Ballag, Ballagesál, k. вући се, гегати се, врљати, лапдати, бадати, егуцати.
- Ballagósavar, l. Ballangó.
- Ballangó, Ballangókóró, fn. котрљан.
- Bal-magyarázat, fn. криво тумачење.
- Bálna, fn. кит. — fogó, fn. који лови китове. — zsír, fn. масти од кита.
- Balog, fn. шуваклија, левак; мн. леворук.
- Balogacs, l. Balog.
- Balogsüti, fn. левак, шуваклија.
- Balon, fn. балон.
- Báloz, k. походити балове.
- Báloltözet, fn. балеко одело.
- Balra, ih. лево, на лево; l. Bal.
- Balról, ih. с лева, с леве стране.
- Báruha, fn. балеко одело.
- Balság, fn. зла срећа, несрећа.
- Balsiker, fn. недаћа, неуспех.
- Balsó, mn. леви, с леве руке.
- Balsors, fn. зла срећа, несрећа; — fia, злосрећник, злосрећа. — ú, ih. худе, злехуде среће.
- Balszerenese, fn. несрећа, худа срећа.
- Balszerű, mn. худ, злехуд, несрећан.
- Balta, fn. секирица, брадва.
- Baltaczím, fn. сценариста (нека детелина).
- Balta-fok, fn. телуће од секире. — nyél, fn. саниите, држале.
- Baltás, mn. са секиром.
- Baltat, es. бацати секиру или на лицу.
- Baltavirág, l. Baltaczím. [игра].
- Báltáz, es. тесати.
- Bálttenger, tn. источно море, Балтик.
- Balúl, ih. лево; á, é. несрећно, зло, напако; — venni, замерити, узети за зло; — magyarázní, криво тумачити.
- Balút, fn. страмнутица.
- Balutya, мн. глупав, будаласт.
- Bálvány, fn. 1.) стуб, статуа; só —, кип од соли; карп —, дирек од камеје; 2.) кип, идол, кумир; 3.) главно вредно на млину.
- Bálvány-hit, fn. идолопоклонство. — imádás, fn. обожавање идола. — imádó, fn. идолопоклоник. — isten, fn. идол, кумир, лажан бог. — kép, fn. кип, идол. — kígyó, fn. анаконда. — os, мн. незабожачки, идолопоклонички.
- Bálványoz, k. кланјати се идолима; es. обожавати, преко мере почитовати. — ó, мн. és fn. идолопоклонички, идолопоклонник.
- Balvégzet, fn. зла срећа, недаћа. — ü, мн. кобан, злобан.
- Bálvémény, fn. лажно, криво миниљење.
- Balzam, Balzsam, fn. миомир, балзам. — fű, fn. поповац. — illat, fn. миомир. — os, мн. миомирац, с балзамом. — oz, es. балзамисати.
- Balyita, l. Balita.
- Balyók, fn. глупак, бедак, блуна, слута.
- Balyóka, Balyókás, fn. блесан, бедак, глупак; мн. бедает, глупав.
- Bámász, l. Bámész.
- Bamba, fn. блесан, призывају, шмокљаш, бедак; мн. глуп, бедает.
- Bambó, fn. 1.) шана; 2.) пожница, попа; 3.) ноге за хватане (у неких животиња).

Bambu, Bambusz, mn. који зја; бедасти.
 Bambusz, fn. бамбус. — nád, fn. бамбу-
 сова трска.
 Bámész, fn. és mn. пријавало, бедак;
 који зија или зја, који се чуди. —
 кодик, k. блејати, чудити се, бленути.
 Bámít, es. чинити да се ко чуди, диви,
 заносити. — ó, mn. што заноси, чу-
 даш. — ólag, ih. за дивно чудо, чудно-
 Bammos, k. мумлати, гуђати. [вато.
 Bámúl, A. k. (ra, re) бленути, зјати, за-
 бленути се у што; (on, en) дивити се,
 чудити се; — (ra, re) mint a borjú az
 új karura, загледао се као тело у
 шарена врата; B. es. дивити се, чу-
 дити се (чему).
 Bámulás, fn. чуђење; — ba ejteni, за-
 дивити, занети.
 Bámulat, fn. чуђење, удивљење, mind-
 nyájunk — ára, на удивљење; — ra-
 ragadni, задивити, занети.
 Bámulatos, mn. диван, чудноват. — an,
 ih. дивно, чудновато.
 Bámulvány, fn. чудо.
 Bam, mr. у; a városban, у граду.
 Bán, fn. бан.
 Bán, es. жалити, пожалити, кајати се,
 вајкати се; — om, жао ме је, кајем
 се; nem — om, не брамим, не марим,
 не хајем; — om is én! брамим ја, ма-
 рим ја! mit — om én! марим ја! —
 ja a tettét, каје се што је учинио.
 Bánadalom, fn. кајаше, погајаше, вајкаше.
 Bánakodik, I. Bánkódik.
 Bánalom, fn. кајаше, вајкаше.
 Bánás, fn. поступање, поступак. — mód,
 fn. начин поступања, поступак; rossz —
 módban részesíteni vkit, в киме
 зло поступати.
 Bánat, fn. кајаше, туга, јад; (km.) késő
 —, ebgondolat, позио кајаше магарцу
 Bámát, tn. Банат. [под рен.
 Bánathér, Bánatrénz, fn. паниманина,
 паниманлук.
 Bánatos, mn. 1.) жалостан, тужан; 2.)
 погајнички. — ság, fn. жалост, оја-
 ћеност.
 Banesóesos, Banesókos, mn. стакластих
 Banda, fn. банда, чета. [очију.
 Bandalog, fn. пријавати, продавати зјала.
 Bandáz, k. свирати, (банда.)
 Bandi, tn. Андра.
 Bandsa, Bandsal, Bandsali, mn. és fn. раз-
 рок, шкиљав, хилав, зрикоња, шкиља,

хилјак. — ság, fn. шкиљавост, раз-
 рокост.
 Bandsal, fn. пријавало, блесан. — ít,
 — og, k. шкиљити, хилјити, гледати
 ненод ока, разроко.
 Bandukol, k. батргати се, прекретати се.
 Bángá, I. Bamba [шпенельити.
 Bangita, fn. камшиевина (дрво).
 Bangó, fn. 1.) блесан; mn. блесает, глуп;
 2.) морека ласта; 3.) мачково ухо (биль.).
 Bangócz, fn. блесаш, употан човек, све-
 жи-одренци, заврза.
 Bangy, fn. маховина по дрвећу.
 Bánhatós, mn. дружеван, ногодан.
 Bánik, k. (val, vel) поступати, занимати
 се, управљати чим; marhával —, бри-
 пути се око стоке.
 Bank, fn. банка, мењарица.
 Banka, fn. цујавац, кукавички коњиц,
 Bánka, fn. куница, I. Köpöly. [бојјак.
 Bank-adó, fn. који даје банку (у кар-
 танију). — ár, fn. банкар, сараф, мењач.
 — igazgató, fn. управитељ банке. —
 jegy, — móta, fn. банка, банкнота.
 Bankjegyforgalom, fn. промет, циркулација.
 Bankó, fn. банка, банкнота. [ја банака.
 Bánkó, fn. 1.) штака, I. Mankó; 2.) маљ,
 була, буџа, I. Bunkó.
 Bánkódás, fn. 1.) јадање, јадиковање,
 туговање; 2.) кајање, вајкање.
 Bánkódik, k. 1.) јадиковати, туговати,
 јадовати; 2.) кајати се, вајкати се.
 Bankrésvény, fn. честица банкарске.
 Bankus, fn. странило, гвозденизуба.
 Bánlás, Bánlat, fn. расправљање.
 Bannjás, mn. куждрав, кужјдрав.
 Bannjol, es. пакудравити.
 Bánol, es. расправљати.
 Báság, fn. 1.) Банат; 2.) fn. банско до-
 стојанство.
 Bánt, es. 1.) дирати; не bántsd, не ди-
 рај у то! не bánts, дај ми мира, махни
 ме се! 2.) врећати, чинити кому на
 жао; az — engemet, то ми је кри-
 во; 3.) á. é. nyavalnya — ја, пма
 велику болест; a diesvágy — ја, ра-
 спиње га, мори га похлене за славом.
 Bántalmás, mn. што врећа, увредљив.
 Bántalmaz, es. врећати, дирати, чинити
 кому крило или на жао.
 Bántalmi, mn. — panasz, — рег, тужба
 због увреде.
 Bántalom, fn. увреда, повреда; — mal-
 illetni, врећати, увредити.

Bánt

Bántás, fn. 1.) врећање, увреда; 2.) дипрање; 3.) невоља, мучење.

Bantatlan, mи. недирнут, неповређен. — úl, ih. недирнуто, без повреде, на миру.

Bántó, mn. és fn. који врећа, врећало.

Bántódik, k. бити увредљив, налазити се увређен.

Bántogat, es. врећати, задиркавати.

Bántólag, ih. увредљиво, врећајући.

Bántság, fn. увреда.

Bánya, fn. бака, бабусекера.

Bánya, fn. 1.) мајдан, рудник; só —, једни мајдан; 2.) бања, тоалница.

Bánya-bíró, fn. руднички судија. — ság, руднички суд.

Bánya-birtokos, fn. господар мајдана. — járó, I. Bányavizsgáló. — jog, fn. рударско право. — jövedelem, fn. приходи од рудника.

Bányakemencze, fn. селачка пећ (од Bánvakisértet, fn. авет, малик. [блата].

Bányálat, fn. кошаче рудника.

Bánya-lég, fn. отрован, руднички ваздух. — legény, fn. рудар. — liszt, fn. руднички ирах. — lyuk, fn. бара. — manó, fn. малик, коболд. — menet, fn. ходник кроз мајдан. — mester, fn. наставник, старешина мајдана. — mivelés, fn. рударство. — mives, fn. рудар. — munkás, fn. рудар. — nagy, fn. рударски капетан. — rend, fn. рударски ред. — rész, — részvénny, fn. куке (128. део рудника). — rom, fn. зарођен рудник.

Bányás, fn. господар рудника, рудничар.

Bányásodik, fn. 1.) остатети, окукузвити; 2.) укварити се, упредавити се, ужечи се; a túró bányásodott, укварити се спир.

Bányász, fn. рудар; mи. рударски; es. кошачи, вадити из мајдана.

Bányász-akadémia, fn. рударска академија.

Bányászat, fn. рударство. — i, mи. рударски. — ilag, ih. рударски.

Bánya-szék, fn. рударски суд. — szer, fn. рударски алат и материјал.

Bányászi, mn. рударски.

Bányász-iskola, fn. рударска школа. — kodik, k. рударити. — os, mn. рударски.

Bánya-tan, fn. рударство, монтанистика. — tiszt, fn. рударски часник. — törvény, fn. рударски закон. — ügy, fn. рударство. — ügyi, mn. рударски. — város,

Bar

fn. град са рудником, рударска варош.

— virág, fn. 1.) метвица (билаја); 2.) белугац, кварц (минерал). — vizsgáló, fn. прегледач рудника.

Bányiló, fn. бака, бабетина.

Bányol, es. ковати (бовац).

Bár, ksz. 1.) ма да, и ако, премда; 2.) o, да... бар да хоће; — jönne, да хоће доки! — soha sem láttam volna, камо среће да га писам никада видeo; 3.) угу-е bár, је ли, јед'те?

Barabás, tn. Варнаш.

Baraboly, fn. кукута.

Barabora, fn. бегем, велике егеде.

Baraborás, fn. егедан.

Baraezk, fn. бресква; кајсија; tengeri, kajszi v. sárga —, кајсија; ūrszi v. szörös —, бресква, прасква; duránczi —, глоњва, дураница.

Baraezk-fa, fn. бресква; кајсија. — mag, fn. кончица од брескве или кајсије. — os, mn. 1.) обилас кајсијама или бресквама; 2.) с бресквама или кајсијама.

Barang, mn. скиталички, скитнички; fn. 1.) скитница, помад; 2.) (буба) трчулница.

— élet, fn. скитнички, помадски живот. — ol, k. скитати се, тумарати.

Bárámy, fn. јагње, јање, јањац; Isten —, јагње божје; Неуе Христос; (szój.) szélid mint a —, миран као јагње.

Baranya, tn. Варања.

Bárány-akol, fn. котац. — béllés, fn. постава од јагњиче коже. — hőr, fn. багана, јагњича кожа. — burok, fn. коштуљница, водењак.

— csímer, fn. јагњича четврт, јагњичи череп. — ellés, fn. време јагњења, јагњиво. — farsang, fn. време између ускреа и духовса.

— fellő, fn. младеви на небу. — gyapjú, fn. јагњича вуна, јареница, јарина. — himlő, I. Juhhimlő. — hús, fn. јагњетина, јањчевина. — ka, fn. јагњешце.

— os, mn. пун јагњади. — ozik, k. јагњити се, јагњити. — szüzfá, fn. кононлика. — üröm, fn. пелен.

Baraszk, I. Baraezk.

Barát, fn. 1.) пријатељ, пријати, друг, пријак; nem vagyok — ja a hísnak, не марим за месо; (pb.) ritka madár

а jó —, прави пријатељ је редак као бела врана; nem mind — od, ki reád mosolyog, није сваки пријатељ, ко се осмејкује; ki mindenek — ja, mím-

dennek bolondja, преијатељ, иницијатељ; предобар, недобар; megbékélt — oddal ójjai bánjál, у старом думману нема новог пријатеља; szükség próbálja meg a — от, пријатељ се у невољи позије као злато у ватри; 2.) калуђер, фратар, монах; irgalmas —, милосрдни брат (калуђерски ред); fehér —, премонтератезац; cseri v. szürke —, францишканец; néma —, картаузац; tarka —, цистерцита; verves —, божјак, темпилар; patyolatos —, доминиканец; keresztes —, тринитарац; remete —, павловец.

Barát-betű, fn. готеско елово, готеско писмо. — csuha, fn. мантија, манторос. — csuklya, fn. камилавка. — élet, fn. калуђерски живот. — fa, fn. комина (дрво). — főfű, fn. маслачак, почино гумно (нека трава против грознице), l. Pitypang. — füll, fn. ташак (тесто). — garas, fn. калуђерски дар (подругљиво). — hintó, fn. камилавка.

Baráti, mn. пријатељски; калуђерски. — lag, ih. пријатељски, калуђерски. — ság, fn. калуђерство.

Barát-irás, fn. готеско писмо; (szój.) — irás ez neki, то су њему шпанска сезла. — ka, fn. калуђерче; á. é. (нека тичица) црноглавка. — kámzsa, — kápa, fn. камилавка. — kodik, k. калуђеровати. — kozik, k. братимити се, пријатељити се. — koztat, es. братимити, опријатељити. — köntös, fn. мантија. — magú, mn. црина семена (лубеница). — né, fn. прија, пријатељица, друѓа. — ocska, fn. пријан, пријаник. — os, mn. калуђерски. — oskodik, k. калуђеровати. — paréj, fn. сианаћ. — rend, fn. калуђерски ред. — ruha, fn. мантија.

Barátság, fn. пријатељство; — gal viselitetik irántad, пријатељ ти је; (pb.) addig tart a —, míg zsíros a konyha, док је чорбе, доста чорболока; неста блага, неста пријатеља; — ot temni, учинити љубав или услугу.

Barátságos, mn. пријатељски, дружеван; — egyesség, пријатељска намира. — an, ih. пријатељски.

Barátságtalan, mn. непријатељски, не-пријатаи, немио, неуљудан, недружеван. — ság, fn. неугодност, неуљудност. — úl, ih. непријатио, неуљудно.

Barát-szín, fn. угласита боја. — szín, — színű, mn. угласит, загласит. — szőlő, fn. ново грожђе. — ténez, fn. стриљивост (у шали). — zsák, fn. упакта, пртењача, бисаге; (szój.) — zsák, kocsis torka soha meg nem telik, пројајачка торба нема дна; пројајачку торбу никад не напуни (и кочијана никад не напоји).

Barázda, fn. бразда; á. é. мрштина на лицу. — billegtető, — billegény, fn. (тица) говедарка, овчарица.

Barázdál, es. браздати, браздити.

Barázdás, mn. избраздан, браздичав; fn.

Barbár, fn. варварин, варвар. [браздан].

Barborás, fn. виолончелиста.

Bárcs, fn. пска трава.

Báresak, ksz. о да, ала да, кам' да!

Bareza, fn. белега, марка, знак.

Barezaföld, Barezaság, tn. нека покрајина у Ердељу, Брашовска.

Barezag, k. рикати (о слону).

Bárd, fn. секира, палони.

Bard, fn. бард, певач.

Bárdfok, fn. ушице од секире.

Bárdol, es. тесати.

Bárdolatlan, mn. 1.) неотесан; 2.) европ. — ság, fn. неотесаност, суровост. — úl, ih. неотесано, сурово.

Bárdos, fn. секираш, сикираш.

Bárgyn, mn. блесает, глуп, туњав. — ság, fn. блесастост, глупост.

Bárha, ksz. и ако, l. Noha.

Bárholt, ih. ма где, било где.

Bárhonnán, ih. ма од куда.

Bari, Barika, fn. јање, јагњенце.

Barka, fn. 1.) маца (на палми итд.); 2.) врбица; 3.) око (у биља); 4.) бора, рапа (на кожи).

Barka, mn. шарен; tarka —, шаренкаст.

Bárka, Bárkáhajó, fn. 1.) барка; 2.) ковчег, кораб; Noe bárkája, Нојев ковчег.

Barkás, fn. који купује саће од меда.

Bárkaesiga, fn. морека чуница (жив.).

Barkásol, es. 1.) купити саће од меда, подрезивати кошице; 2.) тумарати.

Barkás, mn. 1.) пун маце, реце; 2.) пун бора или рана (на кожи); — kordoványu, длакав кордован.

Barkásít, l. Barkáz.

Barkászentelés, fn. освећење врбице.

Barkáz, es. 1.) стругати кожу; правити боре; 2.) шарати, правити шаре.

Barkáz, k. возити се, пловити на барци.

- Barkázik, k. цветати (о пальми).
 Bárki, mn. ма ко, ко био, ко му драго.
 Barkó, fn. 1.) залишак (од браде); 2.) tn. један огранак Налоца у Угарској.
 Barkócsa, fn. брекиња, оскоруна; 1.) Berkenye. — fa, fn. брекиња (дрво).
 Barkóczás, mn. шарен, пуне недица, бо-
 Barkós, mn. који има залишке. [бица].
 Barlang, fn. пећина, дупља, спила. — ol, k. скривати се по пећинама. — os, mn. пуне пећине; спиласт, дупљаст.
 Bárlink, l. Amaránt.
 Barnász, Barnászat, j. Baromtenyésztő,
 Baromtenyésztés.
 Bármely, mn. ма који, који год.
 Bármi, mn. ма шта, ма што. — ként, ih.
 ма како. — kor, ih. кад било да било.
 Barmít, l. Elbarmít.
 Barmol, k. издирати, радити као скот.
 Barnos, mn. обилан стоком. — kodik, k.
 издирати, грбати, радити као стока.
 Barnúl, ih. скотски; сурово; k. l. Elbarnúl.
 Barna, mn. мрк, мркуласт; црномањаст;
 сурац. — köszén, fn. мрки угљен.
 Barnán, ih. мрко.
 Barna-pat, fn. доломит (минер.). — rej,
 fn. мрк, вран. — piros, mn. вишњикаст.
 Barnaréz, fn. мёд, бронза. — müves, fn.
 Barnarót, mn. вишњикаст. [бронзар].
 Barnás, mn. мрк, црномањаст, црнкаст;
 отворено мрк. — an, ih. мрко.
 Barnaság, fn. мркост, црномањастост.
 Barnasárga, mn. мркожут.
 Barnásít, es. учинити мрким, загарити.
 Barnásodik, k. постати мрк, угасит.
 Barna-szín, fn. мрка масти или боја. — színű, mn. мрке боје, црнчураст.
 Barnaveres, mn. вишњикаст.
 Barnít, es. врашити, извршити.
 Barnúl, k. постати мрк.
 Báró, fn. барон. — i. mn. баронски. — ikér, — ilag, ih. баронски.
 Baróka, l. Paróka.
 Barom, fn. марва, стока, благо; скот. — akol, fn. обор. — állás, fn. 1.) број
 марве; 2.) марвени сајам. — alom, fn.
 кртог, плева под марву. — bogár, fn.
 говећи штрк. l. Röcsik. — csorda, fn.
 стадо, чопор. — elelél, fn. нића. — ember, fn. 1.) скот од човека; 2.) грави-
 љула, громораи, громоради, гороста-
 сан човек. — erejű, mn. јак као мар-
 виче. — fi, fn. живина, живад, пилад.
 — hajtó, fn. говедар, говини.
- Baromi, mn. марвени, марвени, скотски.
 — lag, ih. скотски. — ság, fn. скот-
 ера нарав.
 Barom-istálló, fn. обор, стаја. — ízék, fn.
 огризине од ниће. — járás, fn. паш-
 њак, утрива, испуст, излаз. — kerest-
 kedés, fn. марвена трговина. — ke-
 reskedő, fn. марвени трговац.
 Baromkodik, k. 1.) владати се као марва
 или скот; скотски поступати; 2.) гр-
 бити, издирати, ринати.
 Barom-legelő, fn. пашњак, l. Baromjárás.
 — légy, fn. обад, штркаљ, штрк. — módon, — módra, ih. скотски, марвени.
 — orvos, fn. марвени лекар. — örző,
 — pásztor, fn. говедар, пастир. — pi-
 acz, fn. марвени сајам. — pőcsik, fn.
 обад, штрк. — ság, fn. скотска нарав,
 сурвост, бруталијост. — tartás, — te-
 nyésztés, fn. сточарство. — tartó. —
 tenyésztő, fn. сточар. — úl, ih. скот-
 скни, марвени. — vásár, fn. марвени
 Báróné, fn. бароница. [сајам].
 Bárós, mn. баронски.
 Báróság, fn. баронство.
 Bars, tn. Барш. — megye, tn. Баршка
 жупанија.
 Barsóka, fn. нека риба у „Блатном језеру“.
 Bársony, fn. 1.) кадифа, кадива, сомот;
 2.) скрлет; mn. од кадиве, кадифли,
 сомотски, од скрлета, скрлетан.
 Bársony-biga, fn. гримиз, гримизов пуж.
 — borsó, fn. нека детелина. — csiga
 fn. гримизов пуж, гримиз. — gallér,
 fn. кадифли орглица.
 Bársonyka, fn. 1.) перјаница (билька),
 нетловна креста; 2.) нека буба.
 Bársony-kerep, fn. нека детелина. — ne-
 mű, mn. кадифаст, баршунаст. — nyer-
 reg, fn. сомотеко седло; (km.) illik mint
 szamárra a bársonyoncereg, доликује му,
 као седло матарцу. — os, mn. од сом-
 ота, сомотски. — szín, fn. скрлетна,
 пурпурна боја. — szín, — színű, mn.
 скрлетне боје, пурпурни. — virág, fn.
 кадифица, баршунак.
 Barta, Bartók, tn. Вартоломије.
 Barzing, fn. дивљи новчић.
 Bárzsing, fn. једњак.
 Basa, fn. 1.) паша; 2.) haram —, харам-
 баша; 3.) á. é. трбоња, трбушко.
 Basa-dohány, fn. турски дуван. — rózsa,
 fn. божур, — ság, fn. пашалук, ба-
 шталук.

Bástya, fn. 1.) бедем, беден, бастија, браните, башта; 2.) кула у шаху; 3.) á. é. заклон, заштита, обрана.

Bástya-bolt, Bástya-boltozat, fn. казамата. — fok, fn. бастија, бедем. — gát, fn. устава, преграда воде. — lak, fn. казамата. — mű, fn. бедем, утврђење.

Bástyás, mn. бедемом утврђен.

Bástyaür, l. Bástyabolt.

Bástyáz, cs. 1.) утврдити бедемом; 2.) преместити краља и торој (у шаху).

Baszárka, fn. ловачка торба, телевак, кожна торба, ћемадан; 2.) кожни пришлак.

Bászli, Baszta, mn. глуп, блесаје, ћабласт; fn. пријавало, зевзек, звекан,

Batár, fn. батар [будала].

Batíz, fn. батист, патист.

Batka, fn. мрака, пара, потура; nincs egy árva batkája, нема ни паре; nem ér egy batkát, не вреди ни потуре.

Batok, l. Bádog.

Bátor, mn. 1.) одважан, смео, храбар, слободан, куражан, дели, срчан; а — szívekkel szeretene társalkodik, храброме срећа помаже; јуриш је пола победе; — a kemencze mögött u. — a kicszkóban, јунак у запећку; 2.) безопасан, спугуран; 3.) á. é. leszek oly —, бићу тако слободан.

Bátor, ksz. ма да, l. Ámbátor. — bizony, l. Épenbizony.

Bátorgat, cs. слободити, соколити.

Bátorít, cs. слободити, храбрити, соколити, батрити, разговарати.

Bátorkodik, k. слободити се, усуђивати се.

Bátorodik, k. ослободити се, осмелити се.

Bátorság, fn. 1.) храброст, смелост, слобода, срце, срчаност; — ot venni, окружити се; (szój.) inába szállt a — a, ужегао мекиње, паде му срце у сару, отишло му срце у пету; 2.) сигурност, безбедност, поуздане.

Bátorságít, cs. осигурати.

Bátorságlevél, fn. исправа за слободан пролаз.

Bátorságos, mn. спугуран, осипгуран. — an, ih. спугурно. — ít, cs. осипгурати.

Bátorságtalan, mn. 1.) малакеао, клоную (духом), без срца; 2.) неосипгуран.

Bátorszívű, mn. срчан, храбар, кочоперан. — sér, fn. срчаност.

Bátortalan, mn. 1.) плашљив, бојажљив, малодушан; 2.) непоуздан. — ít, cs. обескуражити, обеспокојити. — kodik,

k. не усуђивати се, не смети. — ság, fn. 1.) неемелиштво, плашљивост, малодушност; 2.) несигурност, непоузданост. — úl, ih. плашљиво, малодушно.

Bátorúl, l. Bátorodik.

Bátran, ih. 1.) срчано, храбро, смело; 2.) безопасно, сигурно, поуздано; azt — hiheted, можеш слободно веровати.

Bátrany, fn. висмут (минерал).

Batú, l. Batyú. — bál, fn. пикник, весеље у ревени.

Bátya, fn. 1.) старији брат; bátyám или! брате! јујаче! чико! стриче! чрам! bátyám! брато! браца! бато! баћо! (поверљиво титуловање сваког старијег); 2.) земљак; 3.) дебеле гаће.

Bátyai, mn. братеки, братовљев, старијег брата.

Bátyáz, es. звати брата, баца, бата итд.

Bátyó, fn. брат, земљак.

Batyú, fn. нарамак, свежање, дењак, затомуљак.

Báya, mn. глуп, туц, ћабласт, бедаст; fn. нека животиња.

Bávászkodik, Bávúl, k. зијати, зјати, бленути, пријавати, продавати зјала.

Bazalt, fn. базалт.

Bazsa, Bazsal, Bazsál, fn. божур.

Bazsalikom, fn. босиље, босиљак.

Bazsarózsa, Bazsárlórózsa, fn. божур.

Bazsiliszk, fn. василиска (гуштер).

Be, isz. l. Beh!

Be, Bé, ih. у, унутра; esak — vele, дад га само унутра: mélyen — a földbe, дубоко у земљу; nr. у; a vízbe, у воду; Béésbe, у Беч.

Bead, cs. 1.) дати унутра; — tam az ablakon, дао сам кроз прозор; — ni orvosságot, давати медицину; 3.) предати, подисти (молбеницу, тужбу); 4.) потказати, потказивати.

Beadmány, Beadvány, fn. поднесак. — i, mn. — i jegyzőkönyv, записник о поднесцима; — i szám, број поднеска.

Beaggat, cs. 1.) повешати (одело у орман); навешати; 2.) сашити, увезати, приштетјати.

Beágyal, Beágyaz, cs. насадити у вршај.

Beakaszt, cs. 1.) обесити унутра (одело у орман); 2.) склопити, приштетјати; 3.) уместити (врата); 4.) застрти, заклонити (навешаним оделом итд.).

Beaknász, cs. заврањити, зачепити.

Beáll, k. 1.) ући; 2.) á. é. szolgálatba —

ani, стати у службу; hivatalba — ani, ступити у звање; katonának — ani, стати у војнике; 3.) — ott a tél, настала је зима; a tél — tával, кад се зазимило; soha be nem áll a szája, никад му (јој) не стоји језик; — ott a Duna, стао је Дунав.

Beállít, A. es. 1.) метнути у што; 2.) увести (у звање), уписати; B. k. (hoz, hez) доћи кому или до кога; — ottunk egy koresmába, ућемо у једну крчму.

Bearat, es. 1.) дожети; 2.) пожети.

Beárkol, es. описанчiti, опкапати.

Beárol, es. 1.) пазарити, добити за робу; 2.) потказати, потказивати; опту-

Beáruz, l. Berguház. [жити.]

Beás, es. укоцати, опкапати, закопати.

Beavat, A. es. 1.) посветити у што; 2.)

увести у звање; lelkész — nő, запо-
нити; 3.) благословити, очитати мол-
итву над породиљом; 4.) збити, збра-
ти, сабрати (сукно); B. vh. — ja ma-
gát, меши се, нача се.

Beavatás, fn. 1.) поевећење; 2.) увођење
(у звање); 3.) сабирање (сукна).

Beáztat, es. 1.) наташати, натопити, на-
квасити; потонити (кудељу, рубље);
2.) оцрнити, опасти, оклевестати.

Bebarangol, es. протумарати, промутити,
Bebeg, l. Hebeg. [прокретарити.]

Bebékőz, es. оковати, спутати, стегнути.

Bébiez, l. Bíbiez.

Bebiesakol, es. — tak neki, стегни су-
га, понели му се на кркачу.

Bebillen, k. склонити се. — t, es. скло-
нити, заклонити.

Bebizonyít, es. доказати, посведочити;
tettleg — ani, делом посведочити.

Bebizonyodik, Bebizonyosodik, Bebizo-
nyúl, k. показати се, потврдити се,
посведочити се, посвежавати се,
потврђивати се.

Beboesát, es. пустити, пунити унутра.

Bebogyel, Bebogyolál, es. умотати, увiti.

Beboltoz, es. покрити сводом.

Bebolyong, es. протумарати, пролутати,
прокретарити; k. убатргати се.

Bebonyol, Bebonyolit, es. обмотати, у-
плести, испреплестати; замрсити.

Bebonyolódik, k. заплести се, замрсити
се, заплетати се, заврсти се.

Bebordáz, es. увеновати (при ткању).

Behorít, es. 1.) покрпти, поклонити, преп-

вуки, застрти, обмотати; а felők —
ották az eget, облачи су прекрили
небо; az asztalt — ani posztóval, чо-
хом превуки сто; 2.) опнити (хаљину).

Beboronál, cs. подръзти, побранити

Beborsol, Beboroz, es. обиберити, оби-
бериесати.

Beborúl, k. 1.) паоблачити се, натуш-
тити се, покрти се; — t az ég, на-
облачило се; 2.) заклонити се, затвор-
ити се (цвеће поху).

Bebörödzik, Bebörösödik, k. хвата се
која, кора, поскорушити се.

Beböröz, es. поставити кожом. — ik, k.
хвата се кожа, кора (на млеку, рани).

Bebörtönöz, es. уханепти, затворити.

Bebujdos, es. пролутати, протумарати
као бегунац. — ik, k. убећи, ускочити.

Bebukik, k. рупити (у кућу); загијурити
се; á. é. пронасти, банкротирати.

Bebukkan, k. паети унутра, упости.

Bebú, k. увући се, ушућати се.

Bebirkol, Bebirkoz, es. умотати, увити.

Bebútat, es. дати да се ушуња, скрити.

Bebüdösít, Bebüzhít, Bebüzít, Bebüzöl, es.
насрядити, усрядити.

Becs, fn. цена, вредност; — ben tartani,
ценити, уважавати; — ben lenni, вред-
ити, важити; — ét leszállítani, по-
бити вредност.

Bécs, tn. Беч; ökör ökör marad, ha —
be hajtják is, Мартин у Загреб, Мар-
тин из Загреба.

Becsal, es. увабити, умамити. — ogat.

Becsali, fn. механа. [es. умамљивати.]

Becsap, A. k. унасти, рупити унутра,
навалити; B. es. 1.) залупити (врата),
затворити, склонити (кингуту); 2.) сју-
рити (чашу вина у грло); 3.) окаљати
(блатором); 4.) захукати, увући (у зло).

Becsapdos, Beesapkod, es. бацати се на
кога чим.

Becsapódik, k. склонити се, затворити

Becsár, fn. процена. [ee.]

Becsatol, es. закопчати, припетъяти.

Becsattan, k. залупити се, затворити
се, склонити се. — t, es. залупити,
затворити, склонити.

Becsavar, es. заврнути, завити. — odik,
k. смотати (у какву улицу), савити.

— ol, es. заврнути, завити, увртати.

Beesel, es. 1.) ценити (за вредног по-
вереня); 2.) такепрати, проценити.

Beesempész, es. укријумчарити.

Beesen, es. укријумчарити, тајно унети.
 Beesenget, es. звати звоном; k. á. é. (nak, nek) насадити кога; annak — tek, тог су намајеторили.
 Becserél, es. променити, изменити.
 Beccserepel, Beccserepez, es. покрити препом.
 Beesérték, fn. процена, процењена вредност.
 Beeses, mn. цењен, драгоцен, врстан; kérem — nevét, молим за часно име.
 Beesesít, es. ценити, уважавати, поштити.
 Becesség, fn. врсноћа, врлина. [товари].
 Beesetlen, mn. без вредности, невредан.
 Beesi, mn. што се тиче цене, вредности.
 Bécsi, mn. бечки; fn. Бечанин, Бечлија.
 Bécsies, mn. бечки, као у Бечу.
 Beesikar, es. етиенити, стегнути (руку).
 Beesinál, es. 1.) метнути унутра; 2.) запушити, затворити, зацепити (рупу); 3.) зачинити (шиле); укувати (воће); 4.) умотати, увити, спаковати.
 Beesinált, mn. учинен; зачињен, заемочен; fn. зачинак, заемочак, емочаник.
 Becsi, es. 1.) утиснути, утутнути; 2.) á. é. стегнути (новаца); 3.) уловити, укебати; k. ухватити, опити се.
 Beesipett, mn. пијан, цјап, весео.
 Beesirízel, es. улепити, слепити.
 Bécsirongy, fn. белило, руменило.
 Beesjel, fn. почаени знак.
 Bechlés, fn. цењење, процена. — i, mn. што се тиче процене.
 Bechlő, fn. процењивач, проценитељ; mn. Bechmérő, l. Bechméről. [који процењује].
 Bechméről, Bechmérész, es. 1.) поиздавати, побијати цену; 2.) кудити, ружити, онадати, маникати.
 Bechmérőlő, mn. који радо куди, опадљив, манисан.
 Bechmester, fn. процењивач, проценитељ.
 Bechnélküli, mn. невредан, без вредности.
 Bechosmóz, es. умотати, упаковати, везати у дельке (списе).
 Bécsország, tn. Аустрија.
 Beesödít, es. сакупити, сабрати у чете.
 Beesödül, k. елећи се, скупити се.
 Beesrevágyó, mn. частолубив, похлепан за славом.
 Beesszabás, fn. такеација, одређење цене.
 Beestelen, mn. 1.) невредан, без цене; 2.) бешчастан, непоштен.
 Beestelenedik, k. 1.) губити вредност; 2.) остати без части, позгубити част.

Beestelenít, es. 1.) одузети, побијати вредност; 2.) обешчастити. — ö, mn. és fn. што обешчашћује.
 Beestelenkedik, k. бешчастно радити.
 Beestelenség, fn. 1.) невредност; 2.) бешчаст; — gel illetni vkit, ружити кога, држати кому у част.
 Beestelenül, ih. 1.) без цене; 2.) бешчастно, непоштен.
 Bécs-Ujváros, tn. Бечко Ново место.
 Beesük, es. 1.) затворити, закључати, забравити; 2.) оправити у бутурницу; 3.) заклопити, затворити (књигу).
 Beccsukkan, k. затворити се, забравити се. — t, es. заклопити, затворити.
 Beccsuklyáz, es. покрити капом.
 Beccsunyáz, es. упрљати, окљати.
 Beccsunyít, es. унередити, упоганити, укаљати.
 Beccsúsz, Beccsúszik, k. 1.) увући се, упузати се; 2.) поткрасти се; — ott egy hiba, поткрада се једна погрешка.
 Beccsúszamik, Beccsúszamlik, Beccsúszamodik, k. уклизнути, увући се, упузати се, ушуњати се, уплакати се.
 Beccsúsztat, es. 1.) утарати, утутнути; 2.) подметнути; — ott szó, утутнута, уметнута реч.
 Beccsü, fn. цена, процена, такеација. — ár, fn. процена, l. Beesár.
 Beccsül, es. 1.) ценити, процењивати; 2.) уважавати, слушати, пазити, ценити, поштовати; kevésre — nő, омаловажавати, слабо пазити, не поштовати; sokra v. nagyra — nő, врло, много ценити или поштовати; többre v. följebb — nő, већма ценити, давати првенство; (pb.) ki más — magát — teti v. magát — i meg, ко хоће да га други поштују, ваља најпре сам да се поштује; док се човек сам не осрамоти, не може га нико осрамотити.
 Beccsület, fn. 1.) част, поштење, образ, поштовање, почаст; — ből, из почасти; — emre, тако ми части, поштења; — emnek tartom, сматрам за част; — tel legyen mondva, не буд' зазор; — ben tartani, поштовати; nem fog néked — et szerezni, неће ти осветлати образ; — ben járó, што се тиче части, поштења; — ben járó dolog, ствар части; — be vágó, што засеца у поштење (szój.) vkin egy szál — et nem hagyni, кога на сву меру изружити;

(рб.) fáradtsággal adják a — et, ко хоће часно, не може ласно; előbb való a — a szalonmás káposztámál, бољи је добар глас него златни пас; поштење је претежије од новаца; 2.) пристојност, уљудност; nem tud — et, не зна за пристојност; ennek fele sem —, то се никако не пристоји.

Becsület-adás, fn. одавање почасти. — adó, мн. који одаје пошту.

Becsületbeli, мн. што се тиче части, почасти; — tag, почасти члан; — dolog, ствар чести или поштења.

Becsület-bíróság, fn. суд у ствари части. — érzés, fn. осећање части, образ. — érző, мн. који има осећања за част, образан.

Becsületes, мн. частан, поштен, честит, — ember, честит човек, поштена душа. — en, ih, часно, поштено. — ség, fn. поштење, часност.

Becsület-feledés, fn. заборављање па образ. — feledő, мн. који заборавља па образ. — keverés, fn. дирање у част.

Becsületlen, мн. непоштен, бешчастан; fn. бешчесник, обрукашац. — ság, fn. бешчесност.

Becsület-per, fn. парница због увреде части. — gabló, fn. отимач части. — re vagyó, l. Beesrevágyó. — rontó, fn. és мн. који гази част. — sértés, fn. увреда части. — sértő, мн. што зашире у част. — szék, fn. суд у ствари части. — szerző, мн. што доноси част. — szó, fn. поштена реч, вера; — szavamra mondjam, тако ми поштења! — tudó, мн. уљудан. — űgy, fn. ствар части. — vagy, l. Beesvágy.

Becsülö, мн. што поштује; fn. поштовач.

Becsültet, es. дати проценити.

Becsüs, fn. проценявач, таксатор. — díj, fn. плата проценитељу.

Becs-vágy, fn. частољубље, похлена за чашу. — vesztes, мн. бешчастан. — vésztes, fn. губитак части, бешчесност.

Beeze, fn. 1.) тело, боца (у дејјем говору); 2.) кнезавац, маза; мн. на крај ерица, осетлив, кнезав.

Beczeg, l. Bézzeg.

Beczéz, Beczéztet, es. миловати, гладити.

Beczi, l. Becze.

Beczikkelyez, Beczikkez, es. учланити, инартиковати, узаконити. — etlen, мн. неузаконен; апокрифан (књига).

Beező, fn. махуна, мехуна. — ke, fn. мехуница. — s, мн. махунаст.

Beezővekel, es. оградити колем.

Beező, fn. l. Beező.

Bedagad, k. упасти (очи), отећи.

Bedagaszt, es. замесити, умесити.

Bedény, l. Bölény.

Bederez, es. посuti ињем, понасти (онију).

Bedeszkáz, es. натосати, поставити дас- Bedina, l. Вена. [кама].

Bedisznáz, es. уверијати, умрљати.

Bédő, мн. набласт, бедаст; fn. бедак, наблов.

Bedob, es. 1.) убацити; 2.) разбити: — ták az ablakomat, разбили, полунали ми прозоре.

Bedobál, es. 1.) убачивати; 2.) бацањем разбити; az ablakot — ták, полунали су иззоре.

Bedőf, es. забости, убости.

Bedől, k. 1.) упасти; сурвати се, ерушити се, развалити се; 2.) иродирати, пробијати; esak úgy dől be a füst, дим се куља унутра.

Bedönt, es. 1.) провалити, пробити; срунити, развалити; 2.) турити, отиснути (у јаму).

Bedörgöl, Bedörzsöl, es. патрти.

Bedug, es. 1.) тутијти, утурити, утурати; 2.) занущити, затиснути, зачепити, защукати (рупу). — dos, es. утурати, зантивати, ушукавати.

Bedugúl, k. зачепити се, запушиити се, занити се, затиснути се.

Beezetez, es. усрћетити.

Béékel, Beekez, es. углавити, заглавити; magát — ni, утиснути се.

Béépit, es. 1.) узијати, зазидати, уградити; 2.) запремити зградама.

Béér, A. es. 1.) дотицати, дотезати, досезати; nem éri be a takaró, није му досета дуг бељ; 2.) постићи, достићи; B. k. 1.) донирати, достизати унутра; 2.) стићи, приносити; C.) пристигнути, пристизати; 4.) (val, vel) задовољавати се; — ed azzal? Је ли ти то досета?

Beereszkedik, k. 1.) спустити се унутра; 2.) збеги се, збегнути се (платно); 3.) упустити се, упунитати се (у ствар).

Beereszt, es. 1.) пустити, пунитати унутра; 2.) покваени, натопити (сукно);

3.) углавити, умерити, удеенити, углобити (даске једну уз другу).

Beereszték, fn. заглавак, латица.
 Beeresztő, fn. оснутак, основа (у ткању).
 Beesenkedik, k. искати ее унутра.
 Beesik, k. 1.) упести; 2.) — az eső, прокисава.
 Beesett, mn. — szemek, упале очи.
 Beesteledik, Beestvéledik, k. смркавати ее, хвата се мрак.
 Beeszi (Beenni) (magát) угрести се, ује-
 Beevödik, l. Beeszi. [сти се].
 Befagy, k. замрзнути се, смрзнути се, екоцати ее, заледити се, стегнути.
 Befal, es. у један пут метнути у уета, укечити; á. é. — atták vele a szót, запушили су му уета, ућуткали су га.
 Befalaz, es. вазидати, уградити, узидати.
 Befátyoloz, es. покрити, застругти велом.
 Befeeskend, Befeeskendez, es. покрошити, попрекати.
 Befed, cs. 1.) покрити, застругти; 2.) за-
 грнути (виноград); 3.) увитьи, умотати;
 4.) поклонити (лонац).
 Befedelez, es. склонити под кров, по-
 Befedez, es. покрити, застругти. [крити].
 Befehérit, es. превући белим, обелити.
 Befejez cs. завршити, довршити, дочети.
 — és, fn. завршетак, дочетак. — öleg, ih. на свршетку, најзад, напокон.
 Befeketít, es. 1.) нацрнити, навранити;
 2.) оцрнити, опасти, оговорити.
 Befektet, es. 1.) метнути, положити (дете у колевку); 2.) уложить (новац).
 Befelé ih. унутра.
 Befelet, k. (nak, nek), отправити грубим
 одговором, насадити кога.
 Befelhősödik, l. Befellegzik.
 Befelhöz, Befellegez, es. покрити обла-
 цима.
 Befellegzik, k. наоблачити ее; (szój.) azt
 sem mondta, befellegzett, оде, а не
 рече ни беле; збоде па оде.
 Befen, es. умазати.
 Befenekel, es. заднити, метнути дно.
 Befér, k. имати места, моћи стати; —
 -e? хоће ли стати унутра?
 Beférkezik, k. увући се, упушњати ее.
 Befeszít, es. утискивати, утиснути.
 Befészkel, vh. — i magát, Befézkélödik,
 утгнездити ее, утиснути ее, улећи ее.
 Befi, fn. наертало, наметник, који често
 долази у походе.
 Befirkál, es. измрчити, помрчити.
 Befizet, es. 1.) уплатити; 2.) á. é. —
 tek neki, пресело му је.

Befog, es. 1.) ухватити, уловити, уке-
 бати; 2.) упрегнути, ухватити (коње);
 3.) запушнити (јаму руком); fogd be a
 szádat! језик за зубе! једну мање! vki
 szemét — ni, заклошити очи; 4.) (ra,
 re) a gyermeket a tanulásra — ni, при-
 тегнути дете да учи; 5.) запремати,
 заузимати, запремити, заузети; mennyi
 tért fog be? колико места запрема?
 Befogad, es. 1.) примати, примити на
 конак; — ni a meneküllöt, склонити,
 примити бегунца; 2.) примити у себе,
 имати места; — e annyi embert a mi
 termünk? хоће ли моћи стати толико
 људи у нашу дворану? 3.) узети у
 службу; inasnak, szolgának — ni, при-
 мити за шегрта, слугу... 4.) á. é. vki
 szavát — ni, примити чији савет.
 Befogadás, fn. 1.) примање; 2.) примање
 на конак.
 Befogás, fn. 1.) ухапшење; 2.) прέзање.
 Befogat, es. 1.) дати затворити, ухапен-
 ти; 2.) дати упрезати, упрећи.
 Befogdos, es. похватати; позатварати.
 Befoglal, es. 1.) уоквирити, опасати,
 опточити; 2.) обухватити, обухватати;
 3.) урачунати, ухесашти; a költségek
 — vár, трошкови су урачунали.
 Befogó, Befogóoldal, fn. катета.
 Befojt, es. 1. удавити, угушити у чему;
 2.) упригати; — ott marhalús, упри-
 гана говедина.
 Befold, Befoldoz, Befoltoz, es. закрипти
 прикрипти.
 Befoly, k. 1.) утицати, тећи унутра,
 утећи; sok pénz folyt be, утекло је
 много новаца; 2.) утицати, имати маха.
 Befolyás, fn. утицај; — sal lenni v. — t
 gyakorolni vkkire, утицати, имати ути-
 цаја на кога; nagy — ј, који много
 Befolyásol, es. утицати на кога. [може].
 Befon, es. 1.) уплести, уплетати (косу);
 уткати, запрести, усновати; — ni
 magát, заплести ее; 2.) á. é. уловити.
 ухватити у мрежу, заплести.
 Befordít, es. 1.) уваљати, окренути у-
 нутра буре; 2.) преокренути (сукно
 на наличје); 3.) угурати, утурати (у
 јаму); 4.) навратити (кога да сврне),
 Befordúl, k. 1.) накренути ее унутра; 2.)
 навалити ее, срушити ее унутра; 3.)
 (vkihez), свратити, сврнути.
 Beforr, k. срасти ее, зарасти; (pb.) ев-
 сонт —, на пеу рана, на пеу и зарасла.

- Beforrad, l. Beforr.
 Beforaszt, cs. 1.) залити оловом; 2.) залечити (рану).
 Befő, k. укувати се, уврить.
 Beföld, Befödöz, l. Befed, Befedez.
 Befött, fn. укувано воће.
 Befőz, cs. укувати — ött, fn. укувано воће, слатко.
 Befű, Befűj, cs. 1.) духати унутра; 2.) завејати, задухати; 3.) напришити.
 Befür, cs. убушити, забушити; vh. — ja magát, 1.) забости се, заденути се; a golyó — ta magát, кугла се зарила; 2.) увукн се, утрнти се.
 Befurakodik, Befurakozik, k. утрпавати се, l. Befürja magát.
 Befut, A. cs. 1.) претрчати, трком прећи; 2.) обрасти; B. k. утрчати. — os, — osgál, cs. трком прејурити.
 Befuttat, cs. 1.) дати да утчи; 2.) дати да посукне (стакло); ezüsttel, aranyusal — ni, посрбрити, позлатити.
 Befüll, Befülik, k. упарити се, ужећи се; угрејати се (соба).
 Befüstöl, cs. надимити, накадити. — ödlik, k. надимити се, накадити се. — ög, k. задимити се, напунити се дима.
 Befüstsít, cs. задимити, надимити.
 Befüstsödik, k. надимити се.
 Befüszerez, cs. зачинити (зачином).
 Befüt, cs. наложити, угрејати; (szój.) — ök én neki, даћу ја њему ветра; за пражићу ја њему чорбу.
 Befütyöl, k. дувати, звиждати унутра; (szój.) — ök én neked, даћу ја теби ветра; запражићу ја теби чорбу.
 Befüvesít, cs. дати да обрасте трава.
 Befüvesíl, k. обрасти травом.
 Befüvez, cs. напунити траве.
 Befűz, cs. уденути, удевати, прикопчати.
 Begazol, cs. пађубрити, напрвољчити.
 Bég, Béget, k. мечати, блекати, блејати (теле, јагње). — és, fn. мека, мечање.
 Begombol, cs. закопчати, скопчати. — kozik, k. закончвати се, укопчати се.
 Begöngyöl, cs. умотати, увити. — get, cs. умотавати, увијати.
 Begörbít, cs. савити (унутра), извити.
 Begörbüл, k. извити се, савити се (уни-
 Begre, l. Bögre. [тра.
 Begy, fn. 1.) гуша, вољка, воља, воље (у тица); 2.) стомак, желудац; teli hányni, szedni, tömni a — et, напунити трбух, набацати се, набокати се, на-
- ждерати се; (szój.) — ibe szedni v. veni-
 ni vmit, утубити, утубити (ради освете
 даном приликом); — iben van, утубио,
 добро се сећа (увреде).
 Begyakorol, es. увежбати.
 Begyalogol, es. пропешачити, пешке прећи; k. ући пешке куд.
 Begyek, fn. трбух (каквог суда, бурета).
 — es, mn. трбушаст, бушаст (суд).
 Begyepel, Begyepesít, es. побуеати, по-
 бушавати.
 Begyepesedik, Begyepesíl, k. обрасти
 бусеном.
 Begyepesít, cs. побусати, побушавати.
 Begyerpül, Begyerpüz, cs. оградити живим
 плотом или живом обалом.
 Begyes, mn. 1.) гушат, с великим вољ-
 ком; 2.) трбушат; 3.) пресат; 4.) охол,
 поносит, напет. — en, ih. круто, охоло.
 — kedés, fn. надимање, печене, кочење. — kedik, k. печити се, ко-
 чити се. — ség, fn. охолост.
 Begyeszkedik, l. Begyeskedik.
 Begyke, l. Hegyke.
 Begyógyít, cs. залечити, извидати.
 Begyógyül, k. залечити се, заасти.
 Begyökerezik, k. укоренити се, ухва-
 тити корена.
 Begyúr, cs. умесити, замесити, измесити.
 Begyijt, cs. сакупити, накупити; пожети.
 Begyül, k. 1.) утећи, накупити се, ући;
 — t-e sok pénz? је-ли ушло колико
 новаца? 2.) скунити се, искупити се.
 Begyülekezik, k. скупљати се.
 Beh! isz. ала! — jó!... ала је добар!
 баш је добар!
 Behajgál, Behajigál, cs. 1.) бацати унутра;
 2.) полупати (прозоре).
 Behajít, cs. 1.) бацити унутра; 2.) раз-
 бити, разлупати (прозоре).
 Behajlik, Behajol, k. свијати се, савити
 се унутра; извити се; behajló szeg,
 шупаљ кут.
 Behajz, cs. пребродити, преиловити,
 прећи бродом; k. улећи, улести.
 Behajt, A. cs. 1.) утерати, угнати; 2.)
 истерати, наплатити (дуг, порез); 3.)
 савити унутра; пресавити (лист у
 књизи); улубити (котао); 4.) затвори-
 ти (прозор); 5.) увити, умотати; B.
 k. утерати; hajts be! тераж унутра!
 Behajtás, fn. 1.) угањање, утеривање;
 2.) утеривање (дуга); 3.) пресавитак.
 Behajthatlan, mn. неистерив (дуг).

Behajtható, mn. нападатив, што се може истирати (дуг).
 Behálóz, es. 1.) преилести мрежом; 2.) заплести, ухватити у вигове.
 Behamvaz, es. посугти пешедом,
 Behanesíköl, es. пъргильти, обележити антама.
 Behánu, es. 1.) бацати, бацити унутра; 2.) засути, засинати; заринути, зарыти, заронити; 3.) бацати се на кога (блатор); 4.) метнути хлеб у нећ.
 Beharangoz, es. 1.) сазивати, сазвати звоном; 2.) објавити, растелалити (пред узече). — ó, fn. сазвивање звоном).
 Beharap, es. és k. загристи, угрести.
 Behártyásodik, Behártyázik, k. превући се кожом, кором.
 Behat, k. 1.) иродирати, продрети; 2.) имати маха, утицати.
 Beható, mn. 1. што продира, што проине; 2.) озбиљан, својски. — an, — tag, ih, живо, својски, озбиљно.
 Behatol, k. продрети, пробити се у ...
 Behavaz, es. завејати (спегом). — ik, k. пробија снег, пада снег унутра.
 Beházasodik, k. оженити се па јећи жени у кућу, призестити се. придомазетити се.
 Behaznidik, k. латањем се провући, увући.
 Beheged, k. зарасти (рана), замладити се.
 Behegedił, k. — tek neki, насадили су га, намајсторили су га.
 Behugeszt, es. задечити (рану).
 Behegyez, l. Betetöz.
 Behéjasúl, k. хвата се кора, заражује.
 Behidor, es. скунити, искупити; — t nép, е брда с дола скупљен народ.
 Behímez, es. увёсти, извёсти.
 Behint, es. покројити, посугти.
 Behívás, fn. сазив.
 Behizeleg, k., Behizelkedí mágát. улагити се, удворавати се, удворити се.
 Behomokosodik, k. засути се песком.
 Behomokoz, es. посугти песком.
 Behord, es. 1.) унети, уносити; увести, увозити, свести (храну); 2.) засути блатором (река).
 Behorpad, k. угинути се, упасти, утолећи. — oz, k. угињати се, утолегати.
 Behorpaszt, es. утишнути, угинути.
 Behoz, es. 1.) унети, увести, уносити; á, é, egy idegen szokást — ni, унести түб обичај, убичајити што түбе; 2.) доносити, одбацивати (прихода).

Behozás, Behozatal, fn. 1.) увоз, унос; 2.) а törvény — a, постављање, увођење закона.
 Behugyoz, es. умокрити. — ik, k. умокрити се.
 Behúny, es. затворити, склонити: — t szemmel, жмурећке; szemét sem húnya-ta be, ни ока није свео, није ни тренуо, није ока па око зетио.
 Behurkolódik, k. ухватити се, уловити се (у замку).
 Behúz, es. 1.) увлачити, увући; 2.) превлачити, пресвући (јастук); 3.) затворити, спустити, склонити (завесе); 4.) извући, згријути (добит).
 Behúzódik, k. јећи (у место какво) се
 Behüt, es. ухладити. [војском].
 Beidéz, es. дозвати (пред суд).
 Beigazít, es. 1.) управити, удеенити унутра; 2.) упутити унутра.
 Beigazodik, k. наћи се, разабрати се, ориентовати се.
 Beigtat, Beiktat, es. 1.) уметнути; 2.) увести (у звање), ушијати, увести, протоколисати; 3.) интерполирати; уметнути (у математ.); 4.) l. Besoroz.
 Beill (Beillani), k. имукнути; клиснути унутра.
 Beillik, k. 1.) бити прикладан, удесан, приликовати, пристајати; 2.) (nak, nek) бити за што (способан); katonának ćellenék, био би добар за војника; ćellenék ezigánynak, senki sem mondhatná, hogy nem az, могао би се издавати за циганина, не би нико рекао да није.
 Beilleszt, Beillet, es. умерити, прилагодити.
 Beir, es. 1.) ушијати, убележити; 2.) испијати (књижницу). — ás, fn. ушије. — at, es. дати ушијати. — atkozik, k. ушијати се, убележити се. — kál, es. пијарати, пиздрљати.
 Beismer, j. Elismer, Megismer.
 Beiszapodik, k. засути се глибом.
 Beiszapol, es. засути глибом, блатором.
 Beiszik, es. 1.) пропити, попити, пропбекријати; beinná a Krisztus köntöstét is, попио би покров са матере божје; 2.) упијати (земља).
 Beivás, fn. учијање.
 Bejár, k. 1.) ићи унутра, одлазити куд; es. 1.) пропутовати; — ta Tolnát, Baranyát, пропшао се света; 2.) походити, полазити, облизити.

Bejárás, fn. 1.) улазак; улаз; улажење; 2.) одлажење куд, приступ.

Bejárat, fn. улаз. — os. mn. који куд одлази: — os. vagyok nálok, одлазим к плема.

Bejáró, fn. 1.) нов западија (у еспафија); 2.) позивач на спровод. 1. Налотјелентő.

Bejáró, Bejáróhely, l. Bejárás.

Bejárós, l. Bejáratos.

Bejegesedik, Bejegesül, k. заледити се.

Bejegesít, es. заледити, залеђавати.

Bejegyez, es. убедејити, упсвати.

Bejelent, es. 1.) пријавити, пријављивати; 2.) потказати. — és, fn. пријава. — ő, fn. пријављивац, потказач.

Bejö, Bejön, k. ун; á, é. mennyi pénz jött be? Колико је новаца утекло?

Bejövet, ih. улазени; fn. l. Bejövetel.

Bejövetel, fn. улажење, улазак.

Bék, l. Béke.

Béka, fn. жаба; barna v. катона —, жрка, травата жаба; leveli —, зелена жаба; zöld v. kecske —, прекетуша; tüzes —, огњена жаба; varas —, крастава жаба, губавица; tekenős —, корињача; (szój.) bánja — а дерет, сеха се; коме је чела за кљубуком; lesz még a békára dér, доћи ће и на неа мраз; неки fűjja magát, mint a roczokos —, напео се као жаба; падуо се као уш; напео се као свечарски лонац уз ватру; (rb.) ha a tó kiszárad, magától is kiugrik a —, невоља свачему човека научи; 2.) вилица на конити коњекој; 3.) нека коњска болест.

Béka-árra, fn. барски јечам. — czenk, fn. мрмољак, пуноглавац. — egérharcz, fn. рат мишева са жабама. — fi, fn. мрмољак, пуноглавац. — fű, fn. нека трава што жеје. — gyík, fn. неки гуинтер. — hal, fn. морска жаба, морски ђаво. — héj, l. Békateknő. — ivadék, fn. жабљак, жабља јаја.

Bekakál, es. покажити.

Béka-kalán, fn. 1.) водена боквица; 2.) шкољка, коританице од шкољке. — kavics, — kövecs, fn. шљунак. — len, fn. рожац (биль.). — lencse, fn. сочива.

Békálkodik, l. Kötekedik. [вица.]

Békanyál, fn. 1.) жабљак, жабља јаја; 2.) сочива; 3.) свида што лети у јесен, l. Ökörnyál.

Békanyarodik, k. смотати, савити у...

Bekár, A. es. 1.) залапити, укепити; 2.) прогутати, пројздети; 3.) a rénzt — ni, добити патраг новац; B. k. 1.) vhovä — ni, навикнути се куд, често одлазити куд; 2.) jói — ott, добро је ухватио, наевирао се, надуникао се.

Bekárpál, es. окопати, покопати (виноград). — ás, fu. покопница.

Bekárap, es. загринути, затртати, зачепркати.

Bekárat, es. 1.) потхранити, мало нахранити (коње у путу); 2.) онити.

Bekaresol, es. скопчати, пристрѣлати.

Béka-porond, Beka-poronty, fn. жабић, пуноглавац. — potnya, fn. сочивица. — rák, fn. нека коњска болест на конити.

Bekarezol, es. урезати, угрепсти.

Békárokka, fn. коњски реи (трава уз реку).

Bekároz, es. оградити коњем. [реку].

Bekárpitoz, es. потапетати.

Békás, mn. пун жаба, жабовит; — tó, fn. жабљак, жабљак.

Béka-selyem, fn. неурађена, труба свила. — só, fn. неки шљунак.

Békász, fn. који хвата жабе, жабар; k. хватати жабе.

Békászemfű, fn. мишје ухо (трава).

Béka-szöllő, fn. тарчужак. — teknő, fn. шкољка, коританице. — tojás, fn. жабља јаја, жабљак. — var, fn. паук (коњска болест на конити). — virág, fn. 1.) жабокрек; 2.) l. Holgyomál.

Békáz, k. јести жабе.

Béke, fn. мир; hagyj békét nekem! маши ме се! дај ми мира! békét járni, преговарати о миру; — poráira v. békével nyugodjanak hamvai! мир пешаду његову!; megzavarui a békét, нарушили мир; (szój.) jobb egy — száz hadnál, бољи је залогај суха хлеба с миром, него пуни кола поклане стоке са свађом.

Béke-ajánlat, fn. понуда мира. — alkú, — alkudozás fn. преговори о миру. — angyal, fn. анђео мира. — bíró, fn. примирији, умирји судија.

Bekebelez, Bekeblez, es. саставити уједно, удржити, присајединити, спојити.

Béke-bontás, fn. нарушение мира. — bontó, fn. és mi. који нарушава мир, рушимир. — bontolág, ih. нарушавајући мир. — bot, fn. гласнитка палица. — ezikkely, fn. чланак мира.

- Bekecz, I. Bekes.
- Béke-előzmények, fn. прелиминације мира. — eszközlő, fn. миротворец, мироков. — feltétel, fn. услов мира.
- Bekeg, I. Mekeg.
- Béke-háborító, fn. és mn. што нарушава мир, рушимир. — hír, fn. глас о миру. — hírmondó, fn. гласник мира. — idő, fn. мир, време мира. — javaslatok, fn. предлози за мир. — jobb, fn. десница у знака мира.
- Béke-kötés, fn. подвешивање мира. — kötő, fn. подвешивач мира. — közbenjáró, fn. поередник мира. — láb, fn. стање мира; — lábon állni v kivel, живети с киме у миру.
- Békél, k. измирити се, помирити се. — és, fn. измирење, измира.
- Bekelepezel, cs. ухватити у вигове или Bekelet, fn. јесен. [клопку].
- Békelevél, fn. писмено о миру.
- Békélhetetlen, mn. непомирљив.
- Békéllik, I. Békél.
- Békéltet, cs. мирити, измирити, помирити. — ö, fn. измиритељ, мироков.
- Békén, ih. у миру, мирно; — lenni v. maradni, мировати; — türmi, трпљиво сносити; — várakozni, мирно, стрпљиво чекати; — nyugodjanak hamvai, мир пепелу његову! — maradj! мируй!
- Beken, cs. 1.) замазати, премазати; 2.) умазати; kenőcsessel — ni, помазати; festékkel — ni, намазати.
- Bekendőz, cs. 1.) увiti у мараму; 2.) намазати, набелити, наруменити.
- Bekeneget, cs. намацкарити.
- Béke-oklevél, Béke-okmány, fn. неправа о миру. — pálcza, fn. палица мира. — pohár, fn. чаша измирења. — pont, fn. тачка, чланак мира.
- Bekéredzik, Bekéredz kedik, k. искати се унутра.
- Bekerget, cs. утерати, угонити, увијати.
- Bekerít, cs. 1.) опколити (и. пр. непријатеља); 2.) оградити, опасати (врт).
- Békerontó, fn. нарушитељ мира, рушимир, свађалица.
- Bekertel, cs. оградити.
- Bekerül, k. 1.) допасти, доћи унутра; 2.) утећи, ући (новац); 3.) ући страм-путишом; cs. обићи, обилазити.
- Bekes, fn. ћурдија.
- Békés, Békés, mn. погодан, мирян; — úton, мирним путем или начином.
- Békeség, fn. 1.) мирисча, мир; 2.) време мира. — es, mn. кротак, миран.
- Békesértés, fn. повреда мира.
- Bekesgallér, fn. jáka (од ћурдије).
- Bekesköpönyeg, fn. бунда.
- Békésvármegye tn. бекешка жупанија.
- Béke-szegés, fn. нарушение мира. — szeretet, fn. мирољубивост. — szerető, mn. мирољубив. — szerzs, fn. миротворство.
- Békételen, Békétlen, mn. немирян, незадовољан. — kedik, k. немировати, бити незадовољан, немирян. — ség, fn. незадовољство, нестриљивост. — ül, ih. немирно; незадовољно.
- Béke-törés, fn. нарушение мира. — törő, fn. és mn. нарушитель мира; што нарушава мир. — türés, fn. стрпљивост, трпљивост, трпеж; legyen egy kis — türéssel, стрпите се мало. — türő, mn. стрпљив, трпљив, трпен. — türőség, fn. трпљивост, трпљење, трпеж.
- Békével, ih. мирно, спокојно, задовољно; legyetek — ! будите спокојни! — járni, ићи мирно својим путем; — türni v. viselni, мирно сносити.
- Bekever, cs. 1.) умешати, помешати; 2.) укаљати; sárral — ni, упрекати, ублатњавити; 3.) á. é. уплести.
- Bekeveredik, k. 1.) умешати се; 2.) уплести се; 3.) запасти; увалити се.
- Béke-zászló, fn. застава мира. — zavaró, fn. нарушилац мира.
- Bekezd, k. 1.) почети из почетка; 2.) започети, латити се, подухватити се.
- Bekezsdés, fn. зачетак, нов одсек, нова врста, зачело, алинеа.
- Bekilinesel, cs. затворити резом.
- Bekisér, cs. отпратити, опремити у бутринцу.
- Békít, cs. мирити. — és, fn. мирење, измира. — hetlen, cs. непомирљив. — hetlenség, fn. непомирљивост.
- Bekiván, cs. искати, тражити (неплаћен дуг). — kozik, k. желети, искати се унутра.
- Bekken, Bekkenő, I. Bökken, Bökkenő.
- Békló, Békó, fn. 1.) путо, ляклоце, булагија; 2.) гвожђе, оков, синџир, — ba vetni, оковати, спутати.
- Bekóborol, cs. пролутати, протумарати.
- Bekoczog, Bekoczogat, Bekopog, k. зајкузати, куцнути на вратих; cs. петуздати, излупати.

Békól, es. спутати, оковати.

Bekopogat, Bekopogtat, k. закуцати на вратих; es. истуцати, излупати.

Bekoresolyáz, es. спустити бурад у по-друм.

Bekorlátoz, es. опасати илотом, оградити.

Bekorpáz, es. носути мекињама.

Bekortyant, es. спити, сјурити у грло.

Békós, mn. окован, спутан.

Bekóvályog, es. промутити, иролутати.

Békóvas, fn. што, оков, спицир.

Bekovászsol, es. 1.) укислити, зачинити с квасом; 2.) дебело памазати боје.

Bekovászoz, es. укислити, зачинити с квасом.

Béköz, es. спутати, оковати. — atlan, mn. несанутан, неокован.

Beködösök, k. замаглити се.

Beköltözik, Beköltözködik, k. уеслити се, уесљавати се.

Beköp, es. напљувати, упљувати.

Beköppent, k. подиапити се, нацвркати

Beköröz, es. заокружити. [се.

Beköszön, k. 1.) поздравити кроз про-зор; 2.) доћи ка коме, наћи се код кога; 3.) á. é. a tél — t, настала је зима, зазимило се.

Beköszönt, k. 1.) јћи унутра поздрав-љајући; 2.) поздрављати кроз прозор; 3.) á. é. — ött a tél, наступила је зима; az új hivatalnok holnap köszönt be, нови званичник утре ће отпо-чети звање; — ö beszéd, приступна беседа, прво предавање.

Beköt, es. 1.) еvezати, завезати, увеза-ти; 2.) повезати, увезати, укоричити (књигу); 3.) завити, привезати (рану); 4.) везати марвинче у стају; 5.) за-вити се, запрести се (свила буба).

Bekötés, fn. 1.) свезивање; 2.) завој (ране); 3.) повез, увез (књиге).

Bekötetlen, mn. 1.) непривезан, незави-јен (рана); 2.) неувезан (књига).

Bekötöz, cs. 1.) увезивати, завезивати; 2.) привезивати (марвинче); 3.) зави-јати (рану); свезивати, умотавати.

Bekövetel, es. потраживати (дуг).

Bekövetkezik, k. настајати, настали.

Bekukkan, Bekukkant, k. завирити, за-вирнути унутра.

Bekukucsál, k. завиривати, завирквати.

Bekúm, Bekún, es. скупити, стиснути; — ni a kezét, стиснути пешицу.

Béküll, k. мирити се.

Beküld, es. приносати. — ö, fn. по-шиљач. — öz, es. шиљати, елати.

Békülékeny, mn. иомирљив, кротак. — ség, fn. кротоет, иомирљивост.

Békület, fn. измирење, измира.

Békültet, es. измирити, иомирити.

Bel, fn. унутрашњост; mn. унутрани, унутарни; домаћи.

Bél, fn. 1.) црево, дроб, утроба; tekervé-nyes v. horgas —, вито, суканс црево, виталце; fodros —, марамица, опор-њак; öreg —, трећи стомак у преви-вара, књига; tejes —, сирините, чет-врти стомак у превивара; nyom —, колачић, плендеш; lejár a bele, испа-ла му црева, испао му дроб; nagy — ѕ, алав, поједљив, пруждрљив; ká-ka — ѕ, слаба стомака; (szój.) pokol a bele, има стомак, могао би и шу-негле јести; 2.) језгра, језгарица (од воћа); 3.) средина (од хлеба); 4.) срце (од лубенице); 5.) стењак, свештило, фитиљ; 6.) срж (у дрвета).

Béla, tn. Бела, Адалберт, Војчех.

Béládi, mn. слаба вида.

Belát, A. k. унутра гледати; á. é. — a jövendőbe, прозире будућност; B. es.

1.) прегледати, промотрити; 2.) уви-дети, увиђати.

Belátás, fn. 1.) увиђавање; mély — ѕ, увиђаван, разборит; 2.) увиђање, раз-

Beláthatlan, mn. непрегледан. [бэр.

Belátó, mn. увиђаван.

Belátogat, k. одлазити коме у походе.

Bel-baj, fn. унутрашња болја, изнутрица. — bees, fn. унутрашња вредноет.

Belbel, k. бајити, бујити. — tet, es. у-спављивати дете певајући „буји-баји“.

Bél-bendő, fn. марамица око црева. — bontás, fn. каланье, паранье. — es-a-torna, fn. 1.) једњак; 2.) (у биља) срчница. — ese, fn. вијуга на мозгу.

— cséve, fn. тикачка пев. — csorva, fn. гад из утробе. — cső, fn. 1.) црев-ни канал; 2.) срчница (у биља). — deszka, fn. збој (на плугу), табан.

Bele, Belé, ih. унутра; mn. од, због...

Belc-agg, k. 1.) остатети; 2.) укоренити се.

Beleakad, k. 1.) запети о што, заква-чити се; — t a ruhám a szegbe, за-пела ми хаљина за ексер; 2.) наићи на што;

3.) ухватити се у коштац, сгадити се; 4.) a jó taplóba könnyen — a tüz, добра труд лако се упали.

- Beleakaszt, es. обеенти о што.
- Beleárt, es. — ja magát, начати се у ...
- Beleándorodik, k. одати се пику.
- Beleavat, es. — ja magát. Beleavatkozik, k. мешати се у што.
- Belebbez, es. интирирати, заточити.
- Beleboesátkozik, k. упунити се у што.
- Belebojtorkodik, k. тражити задевице.
- Belebolondúl, k. заљубити се у што, по-
лудети за чим.
- Belebotlik, k. 1.) јуби батргајуки се; 2.)
награпати, набасати; 3.) belebotlott a
szemem, слукајно ми запе око за њу.
- Belebőszül, k. бити киван; бити пиши-
май, попашац, лудовати за чим.
- Belebnikik, k. 1.) упасти; 2.) пропасти,
банкротирати.
- Beléchez, es. опасати летвама.
- Beléczk, fn. грозд.
- Belegyezik, k. слагати се, сложити се,
пристати, пристајати; nem egyszíhetem
bele, не могу пристати на то.
- Beleglegyedik, k. 1.) допасти, упасти ун-
тра; 2.) мешати се, трпати се у што.
- Belepít, es. узидати; утрошити у зграду.
- Belecreszt, es. 1.) пустити унутра; 2.)
уметнути (парче у халбину).
- Belefér, es. подразумевати, урачунати,
урачујувати.
- Belefárad, k. уморити се, утрудити се,
суетати у чему; — tam a munkába,
клонуо сам радећи.
- Belefér, k. стати, имати места.
- Belefog, k. 1.) почети што, латити се,
подухватити се чега; 2.) упрећи, у-
прегнути, ухватити (коње); 3.) запо-
дати, заметнути, заврнути кавгу.
- Belefogódzik, k. ухватити се за што.
- Belefojt, es. удавити (у води).
- Belefokoz, es. удецути, удевати (у иглу).
- Belefú, k. 1.) дувати, духати унутра; 2.)
убрисати се, усекнути се, изркнути се.
- Belehal, k. 1.) умрети од чега; — t a
munkába, уби се радећи; умре, а не
доврши што поче; 2.) — t a vízbe,
- Beleharap, k. загристи. [удавио се.]
- Belehel, es. ѡдеати, удахнути.
- Beleillik, k. приликовати, пристајати уз.
- Belejegyez, es. убележити, уписати.
- Belejő, Belejön, k. доћи унутра; (szój.)
belejött, mint Pilátus a Credóba, ушао
унутра, као Пилат у „ијерују“.
- Belekar, k. 1.) започети што; 2.) ма-
шати се унутра; 3.) заврнути кавгу.
- Belekapaszkodik, k. укебати се, ухва-
тити се за што.
- Belekerül, k. 1.) доснети унутра, упасти;
(szój.) — t mint Pilátus a Credóba, у-
шао унутра, као Пилат у „ијерују“;
2.) етајати, коштати; — t vagy száz
forintomba, стало ме је па сто форин-
ти; 3.) минути, проћи; — hat par,
míg . . . треба ишест дана, да . . .
- Belekeveredik, k. уменшати се, запасти у
- Belekezd, k. започети, започињати. [што.]
- Belekottyan, k. упадати, упасти у реч;
ne kottyanj bele mindenbe, не тријај
се, не бркњај се у свакита.
- Beleköt, A. es. везати у што, увезати;
2.) уплемти (име у марму); 3.) додати
као услов; (szój.) az életemet kötöm
belé, мечем главу, залажем живот; В.
k. задесити кавгу.
- Belekötekedik, Belekötölök, k. заподе-
вати кавгу.
- Bélel, es. 1.) поставити, постављати;
метати поставу; 2.) оплатити, под-
уплатити, оплаќивати (врата).
- Belelovagol, k. ујахати; — ja magát, за-
трчати се у ...
- Belemarkol, k. заграбити.
- Belemegey, Belemen, (Belemenni), k. 1.)
ући, улазити; 2.) стати, имати места;
nem mén bele, не може да стане.
- Belemerül, k. 1.) заронити, загијурити
се; 2.) задубити се, својски се одати.
- Belénd, Beléndek, fn. татула, бикови;
tölcéséres —, бунишка. — es, ти. од та-
туле; á. é. лукнаст, сулуд.
- Bélendmag, fn. семе од бунике; (szój.)
— ot evett, изгубио је памет.
- Belény, fn. тур (животиња).
- Belenyugszik (Belenyugodni), k. приста-
јати на што; задовољавати се чим;
belenyugszom ábba, право ми је.
- Beleokik, Beleokúl, k. опаметити се.
- Beleöl, es. 1.) á. é. утрошити, саранити;
— te minden pénzét a házba, сав но-
вац је у кућу саранио; 2.) á. é. ma-
gát — ni, удавити се; саратити се.
- Beleőszül, k. оседети у чему.
- Belér, k. 1.) јуби; 2.) á. é. — ett a hiva-
talba, примно је званије; — ett a szol-
gálatba, стао је у службу; — ett a fér-
fikorba, стао је на снагу.
- Belep, es. затворити, покрити.
- Belépti-díj, fn. плата за улаз. — jegy,
fn. улазница.

Beleragad, k. 1.) причити се, приленити се, прионути за што; 2.) ухватити се за што, чврсто се држати чега. В. ср. увући.
 Beleromlik, k. покварити се од...
 Belerozsdásodik, k. зарјати, зарјати се.
 Belerő, fn. унутрашња спага.
 Belerögzik, k. укоренити се, огрезнути.
 Belérték, fn. унутрашња вредност.
 Belerugtat, k. 1.) скочити, затрчати се унутра (н. пр. у воду); 2.) á. é. упасти у реч.
 Beles, mn. језгронити, једар, од језгре; — кенуér, средина (од хлеба).
 Béles, fn. гибаница; túrós —, гибаница са сиром, тужвача, тужвара; káposztás —, кунусара; tök —, буйдевара.
 Bélés, l. Béllés.
 Belesbelül, Belesleg, ih. изнутра.
 Belesüll, k. 1.) запећи се, загорети, испећи се; 2.) á. é. — t a beszédbe, запео у говору; 3.) ћабанеати се, окапити се; — t abba, није успео.
 Beleszakad, k. 1.) срупнити се, сурвати се, развалити се; 2.) откинути се (при извлачењу), закрхати се; 3.) претргнути се, утргнути се, струнити се, прекинути се, иштетити се.
 Beleszámílál, es. урачунати, убројити.
 Beleszeret, Beleszerelmesedik, k. заљубити се, загледати се.
 Beleszokik, k. привикнути се, навикнути се, обикнути.
 Beleszól, k. упадати у реч; nekem is van — óm a dologba, и ја имам ту што да рекнем.
 Beletalál, k. ногодити унутра; á. é. упутити се у што; vh. — ja magát, уме се наћи.
 Beletanúl, k. научити се, увежбати се.
 Beletelik, k. проћи, минути, протећи; nem telt bele két hétfő, és már... није прошло ни две недеље, а већ...
 Beletörök, k. закрхати се; (szój.) kemény dió az, — a fogad, тврд је то орах, поломићеш зубе; исћеш усепети; belföldtől a kése, закрхао му се нож.
 Beletud, es. ухесашти, уписати.
 Beleüm, k. сиј бити чега; — там, дотештало ми је, догрдило ми је, додипало ми је, досадило ми је.
 Beleüt, es. укуцати, закуцати, усадити. — közik, — ödik, k. ударити се, запети о што.

Belevág, A. es. 1.) засечи, ударити у што; 2.) турнути унутра; B. k. á. é. 1.) зачливати, упустити се у посао; 2.) — ni a beszédbe, унасти у реч.
 Belever, es. 1.) закуцати, укуцати, затбити; 2.) усадити, улити у главу.
 Belevesz (Belevenni), es. — i magát, уљени се; a moly belevette magát a ruhába, увукao се мольца у халјину.
 Belevesz (Beleveszni), k. 1.) пронасти, страдати; изгубити се у чему; — ett a vízbe, удавио се; 2.) завргнути, заметнути кавгу.
 Belevesz, k. изгубити, штетовати, страдати.
 Belezna, fn. греника у ткању. [дати].
 Beleznás, mn. пун греника (о платиу).
 Bélfa, fn. плетњица (на плугу).
 Bélfájás, Bélfájdalom, fn. бол у цревих, издат, настун, струна.
 Bélfájó, mn. кога боле црева.
 Belfal, fn. унутрашњи зид.
 Bélfal, fn. потпорни зид.
 Bélféreg, fn. цревна глистата, гујавица.
 Bélfoldor, fn. марамица, краљица, онорњак.
 Bélfonál, fn. потка, поутка, поучница (у тикача). — cséve, fn. цев за поучице.
 Belforgalom, fn. промет у земљи.
 Belföld, fn. унутрашњост, домовина. — i, mn. és fn. домаћи, отаџбински, унутрашњи; отаџбински, домород.
 Belga, mn. муџав, мутав. [дац].
 Belga, tn. Белгијанац. — ország, tn. Белгија.
 Belgát, fn. 1.) унутрашња долма; 2.) опкоц, бранник (у рату).
 Bélgiliszta, l. Bélféreg.
 Belgunn, tn. Белгија.
 Bélgöres, fn. вија, наступ, завијање, колика; keleti —, колера.
 Bélgynladás, fn. запаљење црева.
 Bellháború, fn. унутрашњи рат.
 Bellhám, fn. слузна покожница.
 Belhang, fn. глас у средини речи.
 Bél-hányás, fn. мизерера. — hártya, fn. марамица на цревих. — héj, fn. бељ, бељика, бакуља. — húr, fn. жица од црева. — húrka, fn. велико, задње црево, лубура, чмар.
 Beligazgatás, fn. унутрашња управа.
 Belimger, l. Ösztön.
 Belisztez, es. убрашиавити; посугти бранник.
 Beljebb, ih. већма унутра. дубље. [ном].
 Béljós, Béljóslo, fn. који разгледа црева и по том пророкује, харуспек.

Bóljóslat, fn. гатање по цревима.
 Belkapesolat, fn. унутрашња евеза.
 Bélkerék, fn. велико коло (у манипу).
 Bélkorgás, fn. крчање црева.
 Bélkő, fn. камен у бештици.
 Belkör, fn. 1.) унутрашњи круг; 2.) прстен (у дрвету), год.
 Béllejárás, fn. киле, продер.
 Béll, Béllel, es. 1.) поставити, подуплатити.
 Bellér, fn. кобасчар; марвени трговац.
 Béllés, fn. 1.) постављање, подуплађивање; 2.) постава, потплати. — fal, l. Bélfal. — szövet, fn. тканина за поставу. — telen, l. Bélletlen.
 Béllét, fn. 1.) постава, подуплати. — len, mn. непостављен, неподуплаћен.
 Bélelt, mn. постављен; подуплаћен; 2.) á. é — szájú, дебелих усана; széssel —, a.) ветроноша; б.) мришња.
 Bélllob, fn. запаљење црева.
 Belmutató, fn. сказалка (у сату).
 Bélnéző, l. Béljós.
 Belnies, fn. белензуке.
 Belocesol, cs. попрскати, полити.
 Bélokádás, fn. мизерера.
 Belombosodik, Belombosúl, k. омистати, упистати, оденути се лишћем.
 Belomboz, cs. покрти лишићем.
 Belop, es. 1.) укријумчатити, крадом унети; 2.) утунути, интерполирати. — akodik, — ódzik, — ózik, — ózkodik, k. ушуњати се, уплакати се.
 Belovagol, es. 1.) проћи јашући, обићи на коњу, прејездити, пројахати; magát — mi, затрчати се у; 2.) ујахати.
 Belöl, ih. изнутра; — em, — ed, — e... stb. a.) из мене, из тебе, из њега... б.) од мене, од тебе, од њега; Istenem! mi lesz — űnk! боже, шта ће бити од нас (с нама)! — röl, ih. изнутра.
 Belôte, fn. ендокарпум (у биља).
 Bélpoklos, fn. губав. — ság, l. Bélpokol.
 Bélpokol, fn. губа, проказа.
 Belrész, fn. 1.) унутарњост; 2.) дроб, црева, утроба.
 Bélsérv, fn. продер, киле.
 Bélsípoly, fn. цревна фистула.
 Belső, mn. 1.) унутарњи, унутрашњи, нутарњи; — ember, a.) духовник, свештеник; црквени старац; б.) старац у већој којој кући; в.) човек изнутра, душа; — rész, l. Belrész; — szolga, кућевни послужитељ; ван-

рошки сазивач; — leány, собарница; — hályog, јасна слепоћа; 2.) — szükebb; — tanács, ужи савет; 3.) пријни, интиман, l. Benső.
 Belsökép, Belsöleg, ih. 1.) изнутра; 2.) l. Bensöleg.
 Belsötelek, fn. интравиланум (добро у селу, у вароши).
 Bélszagatás, fn. завијање, наступ.
 Belszakáés, fn. кувар.
 Bélszakadás, l. Bélsérv.
 Belszél, fn. 1.) доње дрво у штампарии; 2.) унутарња ивица.
 Belszerkezet, fn. унутрашњи склоп.
 Belszolga, fn. лични елуга.
 Belszög, Belszöglet, fn. унутрашњи кут.
 Beltárs, fn. тајни ортак.
 Beltelek, fn. интравиланум.
 Béltelek, fn. трбух у јелена.
 Belterj, fn. унутарња јачина, питензија. — es, — ü, mn. интензиван, силан.
 Beltoltés, fn. унутрашња долма.
 Belueskol, es. упрекати, пеполивати.
 Belugozi, es. задужити, метнути у цећ.
 Belügy, fn. унутрашња ствар, унутрашњи посао. — ér, j. — miniszter, fn. министар унутрашњих послова; — miniszterium, fn. министарство унутрашњих послова.
 Belül, A. ии. (он, он) у оквиру, у границама; hatáskörön —; у моме кругу делања; a törvény határain —, у границама, у оквиру закона; B. ih. l. Belöl. — röl, ih. изнутра, l. Belölröl.
 Belünnen, l. Belülröl.
 Belür, fn. унутрашњи простор.
 Belvázasok, fn. l. Gerinczesek.
 Bélvész, fn. сасушивање прева.
 Belvilág, fn. унутрашњи, душевни свет.
 Belvillongás, Belvíszály, fn. унутрашњи раздор, немир у земљи.
 Belvízek, fn. биљске воде, кирши.
 Bély, fn. ерж у (дрвета); ерце (у лубенице); месо (у лимуна).
 Bélyeg, fn. 1.) жиг, знак, белега, биљег; 2.) опекотина, ожеготина, жиг; 3.) жиг (за жигосање); — et sütni vkiire. ударити жиг, жигосати; — et ütni vniire, дати обележје каквој ствари.
 Bélyeg-adó, fn. биљеговина, штемпларина. — áthágás, fn. преступ у биљеговини. — bér, fn. штемпларина. — birság, fn. глоба због биљеговине. — díj, fn. штемпларина.

Bélyeges, mn. 1.) биљегован, штемилован; 2.) означен жигом, печатом.

Bélyegez, es. 1.) означити, обележити; 2.) биљеговати, штемиловати; 3.) жигосати. — ѿ, fn. који удара жиг.

Bélyeg-fokozat, fn. екала штемиларнице. — hiány, fn. мањавоест биљеге. — hivatal, fn. штемиларко звање. — jóvedék, fn. доходак од штемиларнице. — köteles, mn. што потпада под штемиларнику. — ment, — mentes, mn. слободан од штемиларнице. — metsző, fn. штемилар, који реже жигове. — pénz, fn. штемиларница. — tő, fn. калун (за новице). — vas, fn. жиг, гвожђе за жигосање. — zés, fn. 1.) биљеговање, ударање жига; 2.) обележавање; 3.) жигосање. — zet, fn. обележај. — zett, mn. 1.) означен, обележен; 2.) жигосан, маркиран. — ző, mn. значајан, карактеристичан. — ző (vas), fn. жиг, гвожђе за жигосање.

Belyukad, k. проредати се, добити рупу. Belyukasz, es. пробити, направити рупу. Belz, l. Belebbez.

Bemagol, es. набубати (лекцију).

Bemálház, es. смотати, везати у дејке.

Bemar, es. — ja magát, es. угрести се.

Bemarat, es. дати да (киеслина) нагризе.

Bemarkol, A. k. машити се унутра, пружити руку унутра; B. es. заграбити.

Bemárt, es. умакати, умочити; á. é. magát — ani, бити острижен, оставити вуцу, страдати. — ogat, es. умакати, Bemász, Bemászik, k. 1.) умилети, упушати се, ушуњати се; 2.) adósságba — ní, заглибити се (у дут).

Bemázol, es. 1.) премазати, премазивати, замазати; 2.) умрљати, умехјати.

Bemegy, Bemén (Bemenni), k. 1.) ући, улести, улазити; lóháton —, ујахати; 2.) стати, l. Befér; 3.) a kikötőbe bemenni, улести у пристаниште.

Bemenés, fn. улажење.

Bemenet, fn. 1.) улаз, улазак; 2.) приступ; tilos a —, забрањен је улазак; ih. при уласку. — ár, fn. улазница, плата за улазак. — el, fn. улазак. — jegy, fn. улазница.

Bemer, es. напристи, награбити. — ít, es. 1.) напристи; 2.) затијурити.

Bemerül, k. 1.) загњурити се; 2.) потопити, утонути; 3.) á. é. задубити се. ezBemesl, es. окречити, обелити.

Bemetsz, es. урезати, усечи.

Bemoeskít, Bemoeskol, es. убрљати, упрљати, укаљати, умазати, умрљати.

Bemoeskolódik, Bemoeskúl, k. упрљати се; умрљати се, улонати се (хальину). Bemohosodik, Bemohosúl, k. зарасти маховином.

Bemond, A. es. 1.) објавити, огласити; 2.) онтужити; 3.) признавати, некајати кривицу. B. k. (nak, nek) избрјесити; majd — ок ён неки, очитају ја њему буквицу.

Bemondó, fn. место за објављивање.

Bemorzsol, es. удробити, умрвiti.

Bemutat, es. 1.) представити, приказати; 2.) изнети, показати; 3.) — ní az áldozatot, принести, приносити жртву; 4.) поднети, презентирати (меницу). Bemutatás, fn. 1.) приказ, представљање; 2.) подношење, презентација; elfogadás végett —, fizetés végett —, подношење (менице) на примање, на исплату.

Bemutató, fn. 1.) приказиваč, који представља; 2.) подносење (менице).

Bemutatos, Bemutatott, mn. представљен; коме је поднесена меница, презентат.

Ben, nr. у (на питање где?), a kerthet, у врту; ih. унутра.

Bena, tn. Бенедикта. Сиасојка, Сиаса.

Béna, fn. богаљ, богац; mn. богаљаст, хром, сакат, баигав, кљакав, кљаст.

Benádal, Benádz, es. покрити трском.

Benádosodik, k. обрасти трском.

Bénaság, fn. кљакавост, сакатост, хромотиња, хромоћа.

Bencze, Bene, tn. l. Benedek.

Bencze, fn. 1.) Бенедиктинац; 2.) зека.

Bendi, fn. крчаг широка грла.

Bendő, fn. 1.) бураг, трбух, трбушиша; 2.) листоња, неалтир (трчићи желудац у преживара).

Benedek, tn. Бенедикт, Сиасоје; — szerezte, бенедиктински ред.

Benépesít, es. настанити, насељити.

Benéz, k. 1.) гледати, гледнути унутра; 2.) завирнути, сврнути на један часак.

Beng, fn. гроздић, гроздак.

Benge, fn. 1.) око (на биљу); 2.) малина; кутја —, пасјаковина.

Bengesárga, fn. нека жута боја.

Bengész, l. Böngész.

Bengezőld, fn. нека зелена боја.

Bengyel, es. увијати, умотавати, замо-

тавати. — e, fn. дењак, завекљај, замотуљак, пакет. — ít, es. езвизивати.
 Beni, Béni, tn. Венијамин.
 Bénít, es. сакатити, убогаљити.
 Benn, ih. унутра; — em, — ed, — e...
 stb. у мени, у теби, у њему; mi hasznad bennet, која ти је вајда отуд? Bennértett, mn. заједно урачунан.
 Benneteket, nm. вас.
 Bennfoglalt, mn. што се унутра налази; заједно урачунан.
 Bennföld, l. Belföld.
 Bennható, (ige), mn. непрелазан глагол.
 Bennsül, k. запети, застати.
 Bennszülött, mn. урођен; fn. урођеник.
 Bennülő, mn. 1.) који седи унутра (нпр. у колих); 2.) упао (око); fn. који воли код куће седети, чуваркућа.
 Bennüköt, nm. нас.
 Bennvám, fn. ђумрук у земљи.
 Benő, tn. l. Benedek.
 Benő, k. 1.) обрасти, зарасти, урасти; (szój.) benött a feje lágya, није виш дете; 2.) зарасти, залечити се.
 Benövés, fn. зараживање.
 Benső, mn. 1.) нутарњи, унутрашњи; 2.) присни, срдачан. — kér, — kéren, — leg, ih. 1.) изнутра; 2.) присно, интимно, срдачно. — ség, fn. присно пријатељство, интимност, срдачност.
 Bensül, k. запети, застати.
 Benszülött, l. Bennszülött.
 Bent, ih. унутра.
 Bénül, k. охронути, убогаљити се.
 Bénült, mn. охронуо. — ság, fn. хромо- Benzég, fn. бензид. [тиња, хромоћа.
 Benyálaz es. попљувати, упљувати.
 Benyálásodik, k. превући се белим (језик).
 Benyargal, k. уједити; ујахати; es. обићи једећи, прејурити.
 Benyel, es. прогутати.
 Benyilik, k. отворати се унутра.
 Benyiló (szoba), fn. побочна соба.
 Benyít, es. отворити; k. ући, рушити.
 Benyom, es. 1.) угинути, утиснути; 2.) утешити, уштампати, упечатати. — ás, fn. утисак, упечатак. — at, fn. утисак (штампарски), утештање. — ódik, k. 1.) утолећи се, угинути се; 2.) усадити се; удубити се, урезати се. — tat, es. 1.) утиснути, упечатати, утешити; 2.) доврћи. — úl, k. утиснути се, продрети унутра.

Benyújt, es. 1.) додати (кроз прозор); 2.) поднети, подносити (молбеницу); 3.) дати, додати (медицину болеснику). — mány, ványm, fn. поднеак.
 Benyúl, k. машити се унутра. — ík, k. пружати се, дотицати (унутра).
 Benyügöz, es. везати споном (коња).
 Benyüsstöz, es. усновати, присновати (тикачки), увести.
 Beok, Beokik, k. увежбати се, упутити се, очушити се.
 Beoktat, es. обучити, увежбати (војника). — ás, fn. обука, вежбање, вежба.
 Beolajoz, es. намазати зејтином или олајем, зазејтинити, обуљити.
 Beólmoz, es. залити оловом.
 Beolt, es. 1.) накаламити (вођку), присипити; 2.) a gyermeket — ní, пелцовать. каламити, наврнути осипице; 3.) подеирити; 4.) загасити крећ.
 Beolvas, es. уброяјти.
 Beomlik, k. опасти, ерунити се, свалити се.
 Beomlaszt, Beomlít, es. срушити (унутра), свалити, развалити.
 Beónoz, es. накалајисати; залити оловом.
 Beoreczátlanikodik, k. утискивати се, утравнати се, наметати се.
 Beordít, A. es. испунити урликом; B. k. урликати унутра.
 Beoroz, es. укријумчарити. — kodik, k. укријумчарити се.
 Beoson, Beosont, k. ушуњати се, клипнути, умаћи, шмукнути унутра.
 Beoszt, es. 1.) разделити, поделити; 2.) увретити, узети у војнике. — ás, fn. подела.
 Beótvarasodik, k. окраставити се, ократити се.
 Beöltötget, es. зачепити, запушити, ушушнати.
 Beöltözök, Beöltözködik, k. обући се.
 Beöltöztet, es. обући (попа, калуђера).
 Beömlök, k. улевати се, куњати, тећи унутра.
 Beönt, es. 1.) улити; 2.) залити, запојати.
 Bepadol, es. поставити даскама.
 Bepakol, A. es. 1.) завити, упаковати; 2.) á. é. смркити, потрошити, смазати; B. k. торњати се, селити се.
 Bepalánkol, es. оградити прошћем.
 Bepalláz, es. патосати.
 Bepanaszol, es. оптужити, пријавити суду.
 Beparancsol, es. заповедити кому да дође.

Верартол, es. утврдити обалу фашинама.
 Вераттан, k. рушити унутра, искренуты.
 Верапзитосодик, k. обрасти травом.
 Веречкел, 1.) хитнути, тутнугти унутра;
 2.) углавити, заглавити (клиновима).
 Вересэтель, es. 1.) защепатити; 2.) á. é. умръжати, искрмачити.
 Верелхеседик, k. напунити се перја.
 Веренэседик, Веренэзеседик, k. поилес-
 Верел, es. тужити. [нивити].
 Вериккелейз, es. напунити кръущти.
 Верилант, l. Betekint.
 Верлантál, es. засадити.
 Верольял, Верольяз, es. повити (дете).
 Вероросодик, Вероросул, k. напранити се.
 Веророз, es. 1.) напранити; 2.) напудеро-
 вати; 3.) попрашити, посугти (иссано).
 Верюк, k. пънугти у...; es. напънувати.
 Bér, fn. 1.) плата; 2.) најам, кирија; — be adni, дати под најам; — be fogad-
 ni v. venni, изнајмити; — ben tartani, држати под најам; (pb.) szegődött — osztott koncz, у погодбе ерѣбе нема.
 Beragad, A. k. лепити се, крпити се
 (очи); (szój.) — t a szája, умукнуо је,
 нуткац! B. es. увѹћи.
 Beragaszt, es. 1.) слепити, улепити; 2.)
 метнугти (прозоре).
 Berajzol, es. 1.) урисати, упратити; 2.)
 испртати (теку).
 Berak, es. 1.) товарити у...; 2.) а ке-
 нуверет — ní, метати хлеб (у пећ); 3.)
 узијати; 4.) заронити, заеути. — odik,
 k. натоварити се.
 Berándül, k. банути у...
 Beránt, es. 1.) увѹћи; 2.) запражити; á.
 é. ugyan — ották, тог су избрзели.
 Berbe, Berbés, fn. шконац.
 Berbecz, Berbecs, fn. шубара.
 Berbencze, l. Börhöneze.
 Berbetél, i. Berbitél.
 Berbite, 1.) брђање, кланриње; 2.)
 враџбина, басма.
 Berbitél, es. és k. говорити басме, бајати.
 Bérese, fn. бела лоза, павитина.
 Bérez, fn. 1.) гора; 2.) врлест, главица.
 Berezel, l. Tojóz.
 Bérczes, mn. горовит, врлетан.
 Berczi, fn. Адалберт, Војчех.
 Bérczi, mn. гореки, брдски.
 Bércz-ör, fn. стража на вису. — tó, fn.
 планинско језеро. — tűz, fn. ватра на
 Berecz, fn. пегава подмуклица. [вису].
 Bereg, k. терати се (овце), гонити се.

Bereghvármegye, tn. Верешка жупанија.
 Berék, fn. берак, луг, гај, шумарак; (szój.) — ben a farkas. mi o ney, а пае на
 врата; ill a —, nád a kert, шумангеле!
 Bereked, k. 1.) затиснути се, затворити
 ее; запести, застати; 2.) промукинути.
 Berekeszt, es. 1.) затиснути, затворити;
 2.) закључити, завршити. — és, fn.
 завршетак; затворање. — ésül, ih. на
 евришетку, закључно. — ô, fn. és mi.
 завршетак; завршили; — ô beszéd, за-
 вршили говор.
 Berekvirág, fn. саса, шукундека.
 Bérel, es. 1.) најмити, најимати; 2.) ирт-
 илатити (у позоришту). — vény, fn.
 пишемено о најмању, уговор о закуну.
 Berena, fn. 1.) тараба; 2.) брана.
 Bérenez, fn. 1.) најамник, најмљеник;
 2.) волар, говедар, пастир; tn. на-
 јамнички, за плату.
 Berendel, es. позвати пред суд. — és,
 fn. позив пред суд.
 Berendez, es. уредити, удејити. — és,
 fn. уређење, уредба.
 Berény, fn. трг, тржиште, емпорија.
 Béres, fn. 1.) најамник, најмљеник; 2.)
 бирен, слуга; heti —, слуга на недељу.
 Béres, mn. најмљен. — kedik, k. слу-
 жити, бити бирен.
 Beresz, es. 1.) запилити; 2.) утрти,
 патрти.
 Bereteszel, es. затворити резом, закра-
 чунати, запречити.
 Berétra, fn. барета (свештеничка капа).
 Beretva, Beretvál, l. Borotva, Borotvál.
 Béréy, fn. закупна година.
 Berezez, es. бакаријати, обакрити.
 Bér-fizető, fn. кирајција. — garas, fn.
 порез на кирију.
 Bérföld, fn. 1.) арендована, закупљена
 земља; 2.) баштина, феудум. — i, mn.
 1.) што се тиче закупне земље; 2.)
 феудски, феудали; — rendszer, феу-
 далија система.
 Bérgyilkos, fn. крвник, убица из потаје,
 мучки убица. — ság, fn. мучко убиство.
 Berhe, fn. кожна кецеља, претача.
 Bér-hintó, fn. најмљена кола. — hív, fn.
 клетвеник, вазал. — idő, fn. трајање.
 Berill, fn. берил (минерал). [закупна].
 Bér-inas, fn. слуга за плату. — jószág,
 fn. закупно добро. — jövedelem, fn.
 доходак од закупа. — juhász, fn. на-
 јамник, чобанин под плату, пристав.

| | |
|---|---|
| Berke, I. Birke. | Bertalan, tn. Вартољомеје. |
| Berkebárány, fn. јагње с кратким ковр- частим руном. | Bertők, fn. зрина (у сребрара). |
| Berkenye, fn. брекиња, оскоруша. — fa, fn. оскорушово дрво, оскорушовац. | Berűg, es. ударити; k. á. é. опити се. — aszkodik, k. јурнути у... |
| Berkes, mn. громовит. | Beruház es. уложити новац, инвестира- ти. — ás, — at. — mány, fn. инвести- ции. |
| Bérkéve, fn. закупни спон. | Berve, mn. крвљу попрскан. [ција]. |
| Berkez, k. ходити по гори (ловећи). | Bervén, fn. зимзелен. |
| Berkéz, k. терати шибље. | Berze, mn. чупав; fn. неки лан. |
| Berki, mn. горски, шумски. | Berzed, k. 1.) кострешити се, јежити се; стршити; 2.) противити се, ко- чочерити се; ражљутити се. |
| Bérkoesi, fn. најмљена кола, фиакер. — s, fn. киприција, фиакериџија. | Berzeng, k. 1.) кострешиити се, јежити се; — tem, језа ме је пролазила; 2.) гневити се. — ó, fn. és mn. зишарало; који бесни. |
| Berkőze, fn. ћула, сопа, кијача. | Berzenkedik, k. кострешити се; 2.) зи- |
| Bér-köteles, mn. под порезом. — kötés, fn. уговор о најму. — lak, fn. стан под киприју, — lakó, fn. киприџија, укућанин. — legény, fn. лакај. | Berzen, l. Berzed. [парати]. |
| Bérlekezik, k. претплатити се. | Berzenye, l. Berze. |
| Bérlel, l. Bérel. | Berzseny, Berzsenyfa, fn. варзилово дрво. |
| Bérlemény, fn. закуп; закупштина. | Berzsenverfürt, fn. винобој. |
| Bérlet, fn. 1.) закуп; 2.) претплата. — i, mn. закупнички; — i pénz, закуп- нина, киприја; — i szerződés, уговор о најму, закупни уговор. — pénz, fn. плата за најам; претплата. — szünet, fn. обустављај претплата. | Besajtol, es. утиснути, упресовати. |
| Bérlevél, fn. 1.) закупни уговор; 2.) уговор | Besajtoz, es. посугти, намазати спром.. |
| Berling, fn. гушчја трава. [са чељади. | Besánczol, es. оштранчити. |
| Bérőlő, fn. 1.) закупник; 2.) претплатник. — társ, fn. сузакупник; супретплат- ник; ортак. | Besárosodik, k. ублатњавити се, укаљати |
| Bérmál, es. кризмати, миропомазати. | Besároz, es. ублатњавити, укаљати. (се. |
| Bérmaolaj, fn. миро. [ás, fn. кризма. | Besavanyít, es. укиселити. |
| Bérment, Bérmentes, mn. плаћен, фран- киран; слободан од дажбине. — en, ih. франкирано, плаћено; слободно (од данка). — ít, es. платити (пошту). | Besegít, es. помоћи кому да уђе. |
| Bérmunkás, fn. најамник, посленик. | Besétál, k. ушетати; es. прешетати. |
| Bernát, tn. Бернардо. | Besodor, es. 1.) усукати, заврнути; 2.) увући; majd — t az örvény, умало нас не увуче вртлог. |
| Bernyák, k. врњокати, њавркати, мау- Berogy, k. упасти, сурвати се. [кати. | Besodródik, k. 1.) усукати се; 2.) бити увучен (од вртлога). |
| Beroham, fn. упадај, насртај, навала. | Besompolyodik, k. угегати се. |
| Berohan, k. упасти, насрнути, насртати, уревати. — ás, fn. насртај, најезда. | Besorol, es. уврстити. |
| Beront, A. k. упасти, уринути, рупити; B. es. обити, развалити (врата). — ás, fn. насртај. | Besoroz, es. 1.) уврстити; 2.) асентирати. |
| Beroskad, k. срушити се, схорити се. | Besóz, es. усолити, насолити, метнути у саламуру; (szój.) — ott neki, дао му је ветра, научио га је памети. |
| Berozsadásodik, k. зарђати. | Besöpör, es. шчепитити унутра; á. é. sok pénzt — ní, згрнути силан новац. |
| Berögött, mn. укорењен. | Besöpped, k. упасти, утолећи се. |
| Berreg, k. 1.) режати (пас); 2.) кесити се. | Besötétedik, k. смркнути се. |
| Bér-szerződés, fn. уговор о најму. — szolga, fn. слуга за плату. | Besötétilt, Besötétöl, es. помрачити. |
| Berta, tn. Берта. | Besötétföl, k. смркнути се. |
| | Besövényel, Besövényez, es. оградити |
| | Besrófol, es. ушрофовати. [плотом. |
| | Bestélélek, Bestyelélek, fn. бештија, скот. |
| | Besüdamlik, k. шмурнути у ... |
| | Beság, k. és es. дошапнути. — all, es. дошантавати. |
| | Besugárol, Besugároz, es. обасјавати, оза- равати, озарити. |
| | Besugárzik, k. ејати унутра. |

Besugdos, es. дошантавати.

Besúgó, fn. дошантавало.

Besuhad, Besuhan, k. клиснути, шмукнити у ...

Besujt, es. 1.) хитнути у ... 2.) разбити

Besurran, k. шмукнути у ... [треском]

Besiüt, k. сјати унутра; es. ударити жиг.

Beszádol, es. заврањити, заченити.

Beszáguld, k. уједити; es. преједити.

Beszakad, k. 1.) упасти; 2.) ерушиити се, скрхати се.

Beszakaszt, Beszakít, es. ерушиити.

Beszalad, k. утручати; es. прећи трком, претрчати.

Beszalaszt, es. угонити, увијати.

Beszáll, k. 1.) улетети; 2.) свратити се,

увратити се; настанити се (војска);

3.) сести (у кола, у лађу), улести; 4.)

á. é. örökségbő — aní, примити на-

следство; 5.) улести у пристаниште.

Beszállásol, Beszállásoz, es. настанити, уквартиљати.

Beszállít, es. 1.) довести (храну); 2.) 1. Beszállásol.

Beszalmáz, es. посути еламом.

Beszalonnáz, es. нализати еланином.

Beszámít, es. 1.) урачунати, урачунавати; 2.) изравнати, компензовати; 3.) уписати (у грех). — ható, (— hatlan), mn. што се може (не може) уписати у грех. — ol, es. есконтирати.

Beszámlál, es. уброяјати.

Beszámol, es. разрачунати, ликвидовати.

Beszánt, es. заорати, узорати, поорати.

Beszappanoz, es. насапунити.

Beszéd, fn. 1.) беседа, говор, разговор, диван; — be ered v. ereszkedik, упушта се у разговор; vki — ébe belevágni, упадати кому у реч; másra fordítani a — et, обрнути други разговор; mire való a sok —? шта ту треба ваздан говорити? — közben, у разговору; (pb.) milyen az ember, olyan a — je, какав човек, тако и збори; sok — nek sok az alja, ко много беседи, много и лаже; 2.) говор, беседа, слово, орација; diesérő —, похвална беседа; esketési —, говор о венчању; halotti —, надгробно слово; egyházi —, црквена беседа, придика; élő v. szóbeli —, жива реч; rögtönzött —, импровизирана беседа; törvényszéki —, судска беседа; — et mondani (tartani), говорити (држати) слово, словослови-

ти; 3.) празан разговор; az esak —, то је пуст глае, то ее само говори.

Beszédalak, fn. облик беседе.

Beszed, es. скупити, покупити; az adót — ni, наплатити, истерати порез.

Beszedeget, es. скупљати, утеривати

Beszédejtés, l. Nyelvjárás. [дуг].

Beszédes, mn. разговоран, говорљив, беседив. — en, ih. беседиво, разговорно. — ség, fn. говорљивост.

Beszéd-folyamat, fn. ток, свеза говора.

— képleg, j. Szóalakzat. — mód, fn. начин говора. — rész, fn. врста речи.

— szérv, fn. оруђе, орган говора.

Beszeg, es. порубити.

Beszegesel, es. занитовати.

Beszegel, Beszegez, es. заковати.

Beszegődik, k. (nak, nek) најмити се, стати (за слугу), ангажовати се.

Beszegődtet, es. (nak, nek) најмити, ангажовати.

Beszél, es. és k. 1.) говорити, беседити, разговарати, диванити, зборити; magának v. magában — ni, у себи говорити; mily nyelven v. nyelvet —? каквим језиком говори? — ik, говоре, говори се, прича се; süketnek, holt-nak — ni, глухом, мртвом беседити; глувима је ушима узалуд придика; görzbe beszélni, говорити у тартањ или у ветар,ベンетати; könnyü az okosnak — ni, лако је с паметним диванити; lelkére — ni, к серцу говорити; — j vele, ha tudsz németül, сад говори с њиме, ако можеш! úgy — mint a jól őrlött, иде му језик као млиново коло (као у жене); (pb.) ki sokat —, vagy sokat tud, vagy hazud, ко много говори или много зна или много лаже; 2.) причати, приповедати, l. Elbeszél.

Beszéldégél, Beszélget, es. és k. диванити, разговарати се, диваникати. — és, fn. диван, разговор.

Beszélő, fn. приповедач; mn. који говори,

Beszély, j. Elbeszélés. [за говор.

Beszemetel, Beszemetez, es. пађубритьи, натрунити.

Beszemelenkedik, k. безобразно се утишнути.

Beszennyesedik, k. упръжати се, укаљати се.

Beszennyesít, Beszennyez, es. упръжати.

Beszentel, es. осветити. [огнусити],

Beszeplösödik, k. опегавити (лице), олеванвити.
 Beszerez, es. 1.) набавити, прибавити; 2.) наместити, смеестити (у службу).
 Beszerzsés, fn. 1.) набавка; 2.) смеештање.
 Beszí, es. 1.) успеавати, успеати, упинјати, упити; 2.) удишати, увлачити.
 Beszinel, es. обояти, набојадиши; матгáт — пi, умилити ее, удворити се.
 Beszínlés, fn. улагивање.
 Beszivárgás, fn. ендосмоза, ушијање.
 Beszivárog, k. ушијати се, упити се; á. é. улехи се, пробијати; ez a szokás sok országba beszivárgott, овај се обичај улегао у многе земље.
 Beszivás, fn. ушијање, удишење.
 Beszivat, es. дати да се ушије, да се угрнае; дати да ко удише.
 Besziv, l. Beszí. — ódik, k. упити се.
 Beszokik, k. привикнути се, обикнунти.
 Beszoktat, es. навикнути, привикнути.
 Beszól, k. говорити унутра; á. é. свратити се, увратити се, сврнути.
 Beszolgál, A. k. 1.) водити (унутра), гледати у...; ez az ajtó — a kertbe, ова врата воде у врт; ez az ablak — az udvarba, овај прозор гледа у авалију; 2.) продирати; а пар — az ablakon, сунце сија кроз прозор; B. es. пружити, додати унутра.
 Beszolgáltat, es. предати, дати.
 Beszólít, es. звати унутра.
 Beszór, es. посугти.
 Beszorít, es. притиснути међу... причињнути. — kozik, k. утегнути се (стегнути халбину). — ólag, l. Kizáró.
 Beszorúl, k. бити сужен, стиснут. [lag.
 Beszö, es. уткати, уплести.
 Beszögezel, es. занитовати.
 Beszögez, es. заковати клинцима.
 Beszörösödik, k. обрасти длаком.
 Beszörpöl, es. усркати, посркати.
 Beszövés, fn. уплетање, утканье.
 Besztercze, tn. Бистрица. — bánya, tn. Бањска Бистрица (у Угарској).
 Beszür, es. 1.) убости, забости; заденути; 2.) уметнути; — t szó, уметнута реч.
 Beszurkol, es. насыпнити, засыпнити.
 Beszurkoz, es. насыпнити, засыпнити.
 Beszüretel, es. обрати, доброти.
 Beszürküll, Beszürkülödik, k. сиркавати се, сиркнути се.
 Betábláz, es. укњижити, интабуловать. ás, fn. интабулација.

Betakar, es. 1.) покрити, застругти; 2.) увозити, увести (храну); 3.) загрунти (лозу). — ít, es. увеети, свеети (храну). — ódzik, k. покрити се.
 Betákoz, es. закрнити.
 Betanít, es. научити, обучити; a lovát — ni, бýрати коња.
 Betanúl, es. научити (на памет).
 Betapaszol, es. везати рану мелемом.
 Betapaszt, es. уленити, заленити; száját vkinék — ani, запушили кому уста.
 Betapod, es. угазити, утабати; k. ући.
 Betapos, es. угазити, измъльти.
 Betarisznyál, Betarisznyáz, es. турати у торбу.
 Betart, es. 1.) запушити (уста); 2.) држати унутра; k. l. Eltarlt.
 Betaszigál, es. поутурати.
 Betaszít, es. утурати, угурати.
 Beteg, mn. болестан, болан, немоћан; halálos —, на смрт болан; fn. немоћник, болесник, болесница.
 Beteg-ágy, fn. болеснички одар. — ágyas, fn. породиља. — edik, k. оболети; halálra — edni, на смрт се разболети.
 Beteges, mn. болешљив, болестив, болован. — kedik, k. куњати, поболевати. — ség, fn. болешљивост. — ül l. Be-Betegház, fn. болница. [tegül.
 Betegít, es. проузроковати болест.
 Betegség, fn. болест, болезана, боља, немоћ, болештина; (pb.) hosszú —nek ásó a vége, дуга болест, смрт готова.
 Betegszék, fn. собни нужник.
 Betegszik, l. Betegedik.
 Betegül, ih. болеснички; k. оболети.
 Beteker, es. 1.) увитьи, усукати (папир); 2.) обмотати.
 Betekint, k. 1.) гледати у..., завирнуть; 2.) бандути, сврнути се на часак; — ettem Pálhoz, свратих мало до Павла.
 Betekints, fn. чарда.
 Betelés, fn. 1.) испуњење; 2.) заспење.
 Betelik, k. 1.) напунити се; 2.) (val, vel) заситити се; 3.) l. Beteljesedik.
 Beteljesedik, Beteljesül, k. испунити се, збити се, стечи се, уродити; a jóslat —, испуниће се пророчанство.
 Beteljesít, es. испунити, извршити.
 Betemet, es. заронити, засети (јаму).
 Betér, k. 1.) свратити, свратити се; 2.) стати, имати места.
 Beterel, es. 1.) угнати, утерати (стоку); 2.) навити лађу.

Beterít, es. покрити, застрти.
 Betérít, es. свратити, навратити.
 Betérrő, fn. свратните, страња.
 Betesz (Betenni), es. 1.) метати, метијути у...; 2.) затворити; tedd be az ajtót, затвори врата! tedd be a bieskát, заклони брицу! 3.) метати у лутрију („сековати“); 4.) уложити (новац); 5.) поставити у звање; 6.) увести, узети (у рапчуи); 7.) овлаш израдити; empek a munkának ugyan betettél, ово си израдио
 Betét, Betétel, fn. улог. [као твој инос!
 Betetéte, es. дати метијути у...
 Betetéz, es. покрити (кровом); 2.) завршити (камару); 3.) á. é. крунијати (râd).
 Betét-jegy, fn. исправа о улогу. — tár, fn. депозитна каса.
 Betéve, ih. затворено; á. é. на памет, на изуст.
 Betévelyedik, k. забасати, заљутати у...
 Betevés, fn. улагање.
 Betevő, fn. уложник; mn. који улаже; за улагање; — falatja sines, нема ни закуске, нема коре суха хлеба.
 Betevődik, k. затварати се, затворити се, заклонити се.
 Betilt, es. забрањити; узанити. — ás, fn. забрана; узанћење.
 Betipor, es. угазити, нагазити (купус).
 Betódül, k. нагрнути, уревати у...
 Betol, es. утурати, скљујити. — akodik, k. утрававати се, утрнати се. — ólik, k. бити угуран. — ong, k. утискнити се. — úl, k. утишнути се.
 Betonika, fn. српац, црна боквица.
 Betoppan, k. рунијити у...
 Betorkol, es. запушити уста, ућуткати.
 Betorlik, k. засути се, загушити се.
 Betořoldík, k. нагомилати се; засути се (блатом).
 Betölt, es. 1.) насунти, напунити; 2.) испунити; a dohányszag — ötte a szobát, сва соба удара на духан; 3.) направити долму, насунти; 4.) запунити (башу); 5.) á. é. испунити, извршити; — ötte a szavát, одржао је реч; 6.) запремити, испунити (званије).
 Betöltötget, es. 1.) напивати; 2.) наспинати; 3.) засипати, зарањати.
 Betöm, es. 1.) запушити, загушити; 2.) надети, надевати; 3.) á. é. vki száját — mi, запушити кому уста.
 Betör, A. es. пробити, провалити (прозор); обити (врата); заломити, прекр-

хати; B. k. провалити, продрети (разбојници). — és, fn. 1.) иробијање; најала (разбојничка), насртaj, упад (у туђу земљу). — ik, k. разбити се; betört az ablak, разбио се прозор; (km.) szólj igazat. — ik a fejed, ко пешину гуди, гудалом га по прстима бију.
 Betud, es. урачунати, уписати; bünül — ni, уписати у грех. — ás, fn. урачујавање. — ható, mn. што се може урачунати или у грех уписати, кажњив.
 Betuszkol, es. стрпати, скљујити у...
 Betü, Betű, fn. ишеме, слово; — szerint, буквально, слово по слову, дословце; kövér — k дебела слова; dölt — k, курзивно ишемо; írás — k, рукописна слова; tört — k, фрактурно ишемо; barát —, готово ишемо; — ket szedni, слагати слова; (km.) a — megöl, а lélek megeleyenít, слово убија, дух оживљава; (szój.) ez az ő megölő — je, то му је пронаст.
 Betüanya, fn. матица, калуп од слова. — csere, fn. мењање гласова (шпр. gunyhó = kumyhó). — foglalás, fn. пријање. — forma, fn. калуп од слова. — játék, fn. анаграм. — metszés, fn. резање слова. — metsző, fn. словорезац. — minta, fn. калуп од слова. — öntés, fn. ливење слова, словоливница. — öntő, fn. словолија. — öntödé, — öntőműhely, fn. словоливница. — rejtvény, fn. логограф.
 Betürend, fn. азбрчни ред; — ben, по алфабету, азбучним редом. — es, mn. што иде азбучним редом.
 Betüsor, Betüsorozat, fn. азбучни ред. — ban, ih. азбучним редом. — os, mn. што је по азбучном реду.
 Betü-számtan, fn. алгебра. — szedés, fn. слагање слова. — szedő, fn. слагач. — talány, fn. логограф. — tartó, fn. држало (штампарско). — váltás, fn. анаграм. — vetés, fn. алгебра. рачунање са словима. — vetési, mn. алгебрачан. — vető, fn. алгебранста.
 Betüz, k. срицати. — ô, fn. букварац.
 Betüz, es. 1.) приденути, зашити, пришити; 2.) уденути; убости; увёсти.
 Betüzel, k. уложити, добро заложити; 2.) пукни, пущати, палити у... 3.) á. é. — tek neki, тог су добро насадили.
 Betyár, fn. 1.) беспосличар, бећар, скитница. — kodik, k. бећарити се. — os,

мп. бећарски; простачки. — ság, fn. бећарство; просташтво. — táncz, fn. иека сељачка игра.
 Beúszik, k. уплывати; es. препливати.
 Beút, fn. улаз, улазак.
 Beutaz, es. пропутовати, обићи. — ik, k. допутовати у...
 Beül, k. сеети у...; á. é. заузети. — tet, es. посадити унутра; усадити, насадити (државе).
 Beüt, A. es. 1.) пробити; a hordó fenekét — ni, провалити дно у бурета; 2.) утерати, зашорити (лопту у башту); 3.) укуцати, закуцати; 4.) á. é. mindenbe — i az orrát, свуда забада свој нос; B. k. 1. упасти, наернути (у туђу земљу); 2.) а менукő — ött, ударио гром у... 3.) поћи за руком; — ött неки. пошло му за руком; 4.) напрасно се појавити; — ött fogamba a fajás, наједаред ме заболе зуб; — ött a zendülés líre, пуче глас о побуни.
 Beüvegez, es. метнута у стакло.
 Bevadász, es. прокрстарити ловећи.
 Bevádol, es. оптужити; пријавити. — ás, fn. оптужба, пријава. — ó, l. Vádló. — t, l. Vádolt, Vádlott.
 Bevág, A. es. 1.) засећи; 2.) усећи, урезати; 3.) залупити, треснути; — ta az ajtót, лупио вратима; (szój.) vkinék útját — ni, пресећи кому пут; B. k. 1.) ударити, усећи; 2.) á. é. ez nem vág be az én szakomba, ово не засеца у моју струку.
 Bevakol, es. улепити, замалтеријати.
 Bevakoskodik, k. напишати јећи (у мраку).
 Bevall, es. признати, исказати (пред судом). — ás, fn. исказ, фасија. — ó, fn. исказач.
 Bevált, es. 1.) променити, изменити (новац); 2.) искупити (реч). — ás, fn. измена; искупљење.
 Bevám, fn. увозна царина.
 Beváendorol, k. уселити се; es. пропутовати, проћи.
 Bevár, es. причекати, дочекати.
 Bevaradzik, Bevarasodik, k. зарасти, хватати се кора (на красти).
 Bevarr, es. ушити; зашити.
 Bevásárol, es. пакуповати, напазарити.
 Bevásik, k. позијтрити се, извести се.
 Bevásznaz, es. превући платном.
 Bevégez, es. свршити, довршити, дочети, докрајчити, докончати; életét — ni, завршити живот, скончати.

Bevégzés, fn. довршетак, дочстак.
 Bevégződik, k. свршити се, довршити се.
 Bevehetetlen, mn. 1.) недовољан (разлог); 2.) неосвојив (град).
 Bevehető, mn. 1.) mentség, дољнина извршила; 2.) освојив.
 Bever, A. es. 1.) укуцати; 2.) утапкати, убити (земљу); 3.) разбити, полупати (прозор); 4.) á. é. nem birtam — nincs fejébe, не могући му упити у галву; 5.) сподобити, смирити, смазати (јело); B. k. — az eső szobámba, прокисава ми соба; C. vh. a medve — te magát a barlangba, медвед се спратио у пећину.
 Bevereget, es. 1.) укуцавати; утапкавати, убијати, табати.
 Beverekedik, k. утискивати се, утиснути.
 Bevéresít, Bevérez, es. окрвавити. [се.
 Bevés, es. ужалбити; á. é. урезати (у памет), утубити.
 Bevesszőz, es. увијати прутом.
 Bevesz (Bevenni), A. es. 1.) примити (новац); 2.) узети, узимати (лек); 3.) á. é. примити (савет); 4.) узети у..., увретити; 5.) примити у милост; 6.) освојити (град); 7.) á. é. nem veszi be a gyomrom, не подноси ми stomak; B. vh. — i magát, 1.) увијати се; a nedvesség bevette magát a falba, упила се влага у вид; 2.) утврдити се, угнездити се; az ellenség bevette magát, непријатељ се утврдио.
 Bevét, Bevétel, fn. 1.) примање (као пазар); — i rovat, рубрика за примање; 2.) заузеће, освојење.
 Bevet, es. 1.) убацити, увурити; 2.) разбити, разлупати (прозор); 3.) метнути (хлеб у пећи); 4.) усејати, засејати.
 Bevetemedik, Bevetődik, k. запасти, заћи, забасати.
 Bevett, mn. узет; примљен; ez nálunk — szokás, то је у нас адет.
 Bevezet, es. 1.) уводити, увести; á. é. új rendet — ni, поставити, унети нов ред; 2.) написати увод; 3.) приказати, представити.
 Bevezetés, fn. 1.) увађање; 2.) увод; 3.) приказ, l. Bevezetés.
 Bevezető, fn. 1.) уводилац; 2.) приказиваč; 3.) — (játék), предигра.
 Bevilágít, es. обасјавати, озаравати, обасјати, озарити; k. сјати у...
 Bevirágóz, es. посугти цвећем.

Bevisz (Bevinni), es. 1.) упосити, унети; 2.) затворити (роба); 3.) á. é. — egy szokást, унети какав обичај; (szój) bevitték a sárba, заопијаше га; навратити га на танак лед.

Bevitel, fn. увоз, унос; — i tilalom, забрана увоза; — i vám, l. Bevám.

Bevon, es. 1.) увући; 2.) затворити, спустити завесе; 3.) навући, пресвући (јастук); 4.) спустити једра; 5.) превући (бојом); vékony festékkel — ni, лако обояднеати.

Bevonúl, k. 1.) ући, уселити се; 2.) а катонák — tak, војници су се искушили („наруковали“ су).

Bezálogoz, Bezálogosít, es. узапитити, узети у залог (за дуг).

Bezár, es. 1.) забравити, закључати; 2.) онколити; 3.) завршити, j. Bejelez. — kozik, k. затворити се, забравити се (сам себе). — ódik, k. затварати се, затворити се. — ol, es. закракунити, замандалити. — ólag, ih. урачунавајући, склузивно. — ólagos, mn. инклузиван. — úl, k. l. Bezáródik.

Bezávárol, es. закракунити, замандалити.

Bezeg, l. Bezzeg.

Bezoár, Bezoárkő, fn. безоар.

Bezúdít, es. 1.) треснути у... 2.) разлупати, разбити; 3.) j. Felzúdít.

Bezúdál, k. грунтути у...; бушити, пасти с треском.

Bezúz, es. расцепнати, размрекати.

Bezzeg, isz. међер, бре, богме; fn. јака страна, форс; abban áll a — je, то му је јака страна.

Bezzent, es. дрнути. — ō, fn. тетик, квака на пуници.

Bezsebel, es. стегнути, стрнати у цеп.

Bezsíroz, es. умастити, умрљати.

Bial, fn. биво. — zerge, fn. бивоче.

Bibak, fn. 1.) буба, шапкин, вуцибатина; 2.) епицактие (биль.).

Bibasz, Bibaszt, fn. имокљан, бена.

Bibe, fn. ранџа; што боли на рани; itt a dolog bibeje, ту боли! ту је чвор! eltaláltad a bibéjét v. bibéjére tapintott-tál, погодио си где боли, погоди куд треба! (pb.) kiki a maga bibéjét érzi v. kinék-kinek az ō bibéje fáj, свак зиа своју, а Мијат његову; свак зна шта има за клобуком; 2.) ожилјак (на биљци).

Bibees, fn. 1.) вивак; 2.) блебетало.

Bibelödik, Biberkél, k. ситничарити, бактати се око ситница, писличарити.

Bibés, mn. осетљив, тугаљив.

Bibeszár, fn. прашник, матица (биљна).

Bibi, l. Bibe.

Bibicz, fn. вивак.

Bibires, Bibiresó, Bibiresók, fn. брадавица, израстоа; пуха, пухица (биљ.)

Bibiresos, Bibiresós, mn. брадавичав. — osodik, k. добити брадавице.

Bibirkél, l. Biberkél.

Biblia, fn. библија; (szój.) beszéljünk a bibliából, говоримо о другом чему! — i, mn. библијски, библнични.

Bibolya, l. Íbolya.

Bibor, Bibor, fn. скрлет, порфира, пурпур, гримиз. — ajak, fn. румена уена. — bogár, fn. прави црвац, кончилила. — esiga, — ga, fn. гримиз. — ka, fn. кончилила. — köntös, fn. огратач од порфира. — la, fn. порфир (минер.). — nemű, mn. пурпурен, од порфира. — nok, fn. кардинал, j. Biboros. — nokság, fn. кардиналство. — os, mn. és fn. скрлетан, од порфира; кардинал. — oz, es. обући у порфиру. — piros, mn. црвен као скрлет. — ruha, fn. одећа од порфира. — szín, fn. скрлетна боја. — szín, — színű, mn. скрлетан.

Bibusz, fn. вивак.

Biecen, k. 1.) храмати, нахрамивати; 2.) превагнути; преметнути се. — t, es. 1.) чинити да се љуља, раскламирати; 2.) климати главом.

Biesak, fn. брица, кеба, бичкија; (szój.) igen feni a — ját, наонтиро је зуде.

Biesaklik, k. 1.) клецати (у ходу), нахрамивати; 2.) изместити се (нога).

Bieska, fn. брица, бритва, кеба; (szój.) betörök a bieskája, таман момче за дверство! мали је он за то!

Bieskahal, fn. уставница (риба).

Bieskás, mn. с брицом; fn. крадикеса, цебеске, fn. брица. [порежка].

Bieskia, fn. бичкија.

Bieze, mn. хром, цотав.

Biezeg, Biezereg, k. 1.) кламкати се, кламитати се; љуљати се (чун); 2.) нахрамивати, шантуцати, шантопрцати.

Biezertes, mn. хром; fn. хромац, шантопрцало.

Biffláz, k. és cs. бубати (лекцију).

Biga, fn. шарени пуж.

Bige, fn. 1.) гром, шипраг; 2.) l. Pige. — beező, fn. бигноција, трубач (биль).
 Bigees, l. Gyümöleskert.
 Bigenövény, fn. трава која се бокори.
 Bigéz, l. Pigéz.
 Bigyeg, k. висити, отромбољити се.
 Bigyerít, Bigyeszt, es. припетъати.
 Bigygyen, k. обесити се о што.
 Bigyggyeszt, es. обесити; ajkát — eni, спустити бузуле.
 Biharvármegye, tn. Бихарека жупанија.
 Bika, fn. 1.) бик; falu bikája, сеоски бик; bőlöm — v. vízi —, букавац; nádi —, мишар; 2.) платка (у тароку).
 Bika-horgjú, fn. биче. — csék, fn. волуј-
 Bikácska, fn. биче. [ска жила].
 Bikacsol, k. супротити се, ићи уз нос.
 Bika-esök, fn. волујска жила. — hajsz, fn. хайка на бикове. — harez, fn. бој
 Bikálkodik, l. Biujálkodik. [бикова].
 Bikaölő, fn. који убија бикове, матадор.
 Bikapénz, fn. 1.) плата за бика; 2.) плата за платку у тарок-картању.
 Bikásdi, fn. игра „бикова“. — viadal, fn. бој бикова.
 Bika-vér, fn. гром, јак шиљерац (у шали).
 Billesírta, fn. поточарка, говедарка.
 Billiárd, fn. билијар. — oz, k. билијарити се.
 Bilimes, fn. вериге, букагије, оков; — et vetni v. verni vkiре, оковати кога; — re tenni, бацити у окове, стегнути. — el, — ez, es. оковати, стегнути спутати. — es, mn. окован, у окових.
 Biling, fn. 1.) гроzd; 2.) брафушак, брабоњак, пурак.
 Bilingérez, k. набирчити, палетковати.
 Bilinges, mn. гроzdаст.
 Bille, fn. реса, китица.
 Billeg, k. климати, кламкати се, кламирати. — et, es. чинити да кламиће, додиривати, потресати.
 Billegény, Billegető, fn. говедарка, плиска, овчарица; fehér —, говедарка.
 Billegő, fn. вентил.
 Billegtet, l. Billeget. — ő, l. Billegető.
 Billen, k. 1.) цупчати; љуљати се; 2.) превагнути. — es, l. Billegény.
 Billenges, mn. гроzdаст.
 Billent, es. 1.) љуљати, инхати; 2.) одапети (пунку); 3.) — ő, l. Billentyű.
 Billentyű, fn. 1.) вентил; 2.) заклонац; 3.) тасна; 4.) тетник; језичац (на кло-

њи). — s, mn. с вентилом, са заклоницем; стаснама, с језичићем. — z, es. направити тасне. — zet, fn. тасне.
 Billikom, fn. бокал. — oz, k. шити
 Billing, l. Biling. [бокалом].
 Billió, fn. билион.
 Bimbó, fn. 1.) пуша; 2.) брадавица (на епен). — eska, fn. пушница, пурпак. — dzík, k. пунити. — fű, fn. маслачак. — képű, mn. као пуша. — s, mn. пуни пуша. — udvar, fn. коломбар (црно на епен). — zik, k. пунити, терати пуше.
 Bines, fn. зеба, l. Pinty.
 Bindász, fn. брадва.
 Binderít, es. 1.) усукати; 2.) што вешто учинити, измајсторијати.
 Bingó, fn. пљива падалица (што опадне сама); mn. што виси.
 Bir, es. és k. 1.) имати, држати; kit — feleségiő? кога има за жену? sok jószággal —, има много добара; 2.) моћи, бити у стању; a mint — om, како могу; nem — om öt pénzzel, не могу да му надојамим новца (pb.) ki — ja az marja, ко је јачи тај тлачи; ко је јачи онај и кобачи; ко је јачи онај и старији; 3.) моћи сносити, моћи ноенити; nagyon nehéz, nem — od te azt, не можем ти то, тешко је; (szój.) alig — om fejem, једва држим главу; alig — om lábaimat, спадох с ногу; једва се држим на ногу; alig — om kezeimet, једва могу рукама; (pb.) sokat székkér sem —, преко мере никаква добра није; 4.) — ja magát, држи се; jól — ja magát, a.) још је у снази; б.) добро стоји, имућан је; (szój.) alig — ja magát, једва се држи; 5.) vkiivel — ni, моћи се с ким мерити; 6.) vimore — ni, склонити, приволети на што; mi — t arra? шта те је наперало на то? 7.) доспети, доћи; jó kézre — t, дошло је у добре руке.
 Birál, es. оцењивати, критиковати. — ás, fn. оцењивање.
 Birálat, fn. 1.) критика, оцена; — alá venni, узети на оцену; 2.) суд (медицински). — i, — os, mn. критички. — ilag, — osan, ih. критички.
 Birálgat, es. претресати, оцењивати.
 Birálkodik, k. бити судија, критичар.
 Biráló, fn. оцењивач, рецензент, критичар; kontár —, надри-, вајни кри-

тичар; мн. критички; — elviség, критицизам (у филозофији).
 Birás, fn. имање, државе; vminek — — ában lenni, имати што у власти.
 Biráskodik, k. 1.) судити; 2.) градити се судија; 3.) прети се, наредити се.
 Birásvágы, fn. лакомост, грамзивост.
 Birdogál, es. имати, пепрестано држати.
 Biréstrom, fn. барата, свенитеничка капа.
 Birge, fn. шуга, евраб.
 Birgés, mn. шугав, шандрав. — edik, k. опутати се.
 Birha, fn. бубуљак (бубица).
 Birhatatlán, Birhatlan, mn. 1.) што се не може имати или добити; 2.) који нема права да има држи или има.
 Birható, mn. 1.) што се може имати; 2.) што се може посети.
 Birizgál, es. ченркati.
 Birjog, j. Birtokjog.
 Birka, fn. овца. — akol, fn. овчара, овчарница. — képír, fn. овчји лик, глув.
 Birkás, fn. овчар, чобанин. [пак.
 Birke, fn. 1.) овца, овчица; 2.) маца (на дрвени); 3.) лиснати грана.
 Birkés, fn. овчар, чобанин.
 Birkozás, fn. хрвање, трљање, јачање.
 Birkozik, Birkózik, k. хрвати се, трљати се, хватати се (у коштац).
 Biró, mn. који има; fn. 1.) ималац; 2.) судија, судац, кадија, биров, кмет; öreg —, велики судац; — elibe menni, ићи пред суд; (tréf.) — hárán tört só, слабо ујрнаша со.
 Birodalmi, mn. државни.
 Birodalom, fn. царевина, царство, држава.
 Bíróház, fn. судница.
 Bírói, mn. судеки, судачки, судбени; — eljárás, судеки поступак; — állomás, судеко место; — hatóság, судека власт; — kézhez letenni, депоновати или положити пред судом; — megue, кадилук; — szék, судбени сто.
 Bírókér, Bíróképen, Bírólag, ih. судеки.
 Biról, l. Birál.
 Biromány, l. Birtok.
 Birós, fn. који има да прима; кредит, десни лиет у трговачкој књизи.
 Biróság, fn. суд, судство; első, másod, harmad —, први- други- трећи- или првог- другог- трећег степена суд. — i, mn. судеки.
 Birósít, es. уписати за добро (на десни лиет у трговачкој књизи).

Biróskodás, fn. суђење, кметовање.
 Biróskodik, k. 1.) кметовати; 2.) парби-
 Birószék, l. Biróiszék. [ти се.
 Birótárs, fn. сасудија, сукмет. — tétel, fn. постављање судије. — tiszt, fn. аудитор, војнички судија. — választ-
 mány, fn. судско поравнање.
 Birs, fn. гуња, дгуња.
 Birság, fn. глоба. — ol, es. оглобити.
 Birs-alma, fn. гуња, дгуња. — bor, fn. гуњовача. — fa, fn. гуња (дрво). — íz, l. Birspér. — körté, fn. гуњача (шека крушка). — pép, fn. мäst, ма-
 шун од гуње. — sajt, fn. мустац. — szín, fn. гуњина боја. — szín, — színű, mn. гуњнице боје.
 Birtok, fn. 1.) државина (посед); — ában lenni vminek, имати, држати што; vmit — ba venni, узети у државину, притиснути; vminek — ába lépní, прими-
 ти у државину; — on belül, интра доминум; — on kívül, екстра доми-
 нум; 2.) добро; közös —, заједничко добро; 3.) имање, сермија, својина; 4.) земља, област.
 Birtok-adó, l. Földadó. — átruházás, fn. преношење, пренесавање добра. — ezím, fn. титула државине. — ejtés, fn. генитив. — háborítás, fn. узнемирива-
 ње у добру. — i, mn. имаовински. — jog, fn. државинско право, право на имање. — könyv, l. Telekkönyv.
 Birtoklás, Birtoklat, fn. државе.
 Birtoknév, fn. име по добру, предикат пред презиме.
 Birtokol, es. држати, имати.
 Birtokos, fn. ималац, држалац, држац; mn. имућан. — eset, fn. други падеж, генитив. — társ, fn. сунималац, супо-
 седник.
 Birtok-rag, fn. 1.) наставак генитива; 2.) наставак за својину. — rész, fn. пар-
 цела. — társ, fn. сунималац, судржац.
 Birvágы, fn. лакомство, лакомљење.
 Bisalma, fn. гуња, дгуња.
 Bisereg, l. Bizsereg.
 Bislet, k. 1.) проважати се, излизити-
 улазити; 2.) терати се.
 Biszke, fn. 1.) кушина; огроzi; 2.) сја-
 њана овца.
 Bitang, mn. 1.) задутао; без газде; — marha, битацга; — ember, скитница, битацга; 2.) пуст, изопачен; — rá hagyni v. ereszteni, оставити да се

изоначи; fn. 1.) битанга, зајутало марвинче; 2.) скитница, лонција, потукач, протуха; 3.) плен, l. Zsákmány. Bitang-istálló, Bitangól, fn. штала за зајуталу марву.

Bitangol, es. 1.) трајити; 2.) отимати; k. луњати се.

Bitó, fn. 1.) целат, крвник; 2.) ступа, трлица; 3.) l. Bitófa. — fa, fn. 1.) брлина, кара, пеленгир, срамотиште; 2.) колац где се марвинче веже кад га кољу.

Bitol, l. Bitangol.

Bitól, es. набијати, трлити (лан).

Bitonya, fn. рана.

Bitonyás, mn. рањав.

Bitor, fn. отмичар, узурнатор; mn. отмичареки, грабљив.

Bitorlás, fn. отимање, узурнација.

Bitorló, l. Bitor.

Bitorol, es. отимати, узурповать.

Bitringes, mn. болешњив, слабуњав.

Bival, Bivaly, fn. биво. — bika, fn. биволски бик. — boes, — borjú, fn. бивоче. — bőr, fn. бивољача. — gulyás, — os, fn. који чува биволе. — ökör, fn. биво. — tehén, fn. биводица. — zerge, fn. бивоче.

Biz, isz. зашта! доиста! у истини! вала! била! — Isten! бога ми! — igaz! богме истини! — úgy! богме тако!

Biz (vmit vkiire), es. 1.) поверити; — díram! остави ти то мени; 2.) наручити.

Bizakodás, fn. поуздане.

Bizakodik, k. (ban, ben) уздати се, осланјати се.

Bizalmas, mn. поверљив, поуздан. — an, ih. поверљиво, поуздано. — ság, fn. поверљивост, поузданост.

Bizalmatlan, mn. неповерљиво. — kodik, k. немати вере у... — ság, fn. неповерљивост. — íí, ih. неповерљиво.

Bizalmi, mn. — férfi, човек од вере; — levél, поверилица.

Bizalom, fn. поверење; á. é. узданица.

Bizás, fn. 1.) поверање; 2.) налагање; 3.) Bizat, fn. 1.) налог; 2.) поверење. [уздање.

Bizatlanság, fn. неповерљивост.

Bizgat, es. дражити, подстрекавати.

Bizik, k. (ban, ben, hoz, hez) уздати се, поуздати се; — magához, узда се у се; bízom ön becsületszavában, осланјам се на вашу поштену реч; bízhatni benne, поуздан је.

Bizó, mn. који се узда, осланја; fn. наложилац, мандант.

Bizodalmas, stb. l. Bizalmas.

Bizodalmatlan, stb. l. Bizalmatlan.

Bizodalom, Bizodalmi, l. Bizalom, Bizalmi.

Bizomány, fn. 1.) наруџбина, комисија; 2.) поверено добро, аманет. — áru, fn. роба у комисију. — i, mn. — i. üzlet, комисиона радња. — kereskedés, — tözs, fn. комисиона трговина.

Bizományos, mn. — áru, комисиона роба; fn. комисионар, опуномоћеник.

Bizon, l. Bizon.

Bizon, fn. 1.) јамачност; — ra mondrom, кажем за јамачно; minden — nyal, зацело! 2.) доказ, l. Bizoniték.

Bizon, ih. богме! доиста, заштину; — Isten! бог ми је сведок, бог и душа! épen —, како не би! баш! таман! — ába, — ára, ih. доиста, зацело.

Bizonít, es. доказивати, сведочити; es-küvel — ani, заклетвом потврдити; — ani vkiire vinit, доказивати што против кога. — itó, fn. és mn. доказивац, доказан; — ó eszköz, доказно средство.

Bizonítvány, fn. сведоцба, сведочанство; szegénységi —, сведоцба спромаштва; iskolai —, школска сведоцба.

Bizonykodik, l. Bizonyoz.

Bizonylat, fn. доказ, проба.

Bizonyúval, ih. зацело, јамачно.

Bizonyodik, k. обистањавати се; még nem bizonyodott reá semmi, још се ништа није доказало против њега; rábizonyudoott a lopás, доказало се да је крао.

Bizonyol, es. доказивати; уверавати.

Bizonyos, mn. 1.) неки, некакав; 2.) известан, одређен; — órában, на урено време; 3.) поуздан, сигуран; — vagyok benne, о том сам сигуран; (pb.) jobb kevés —, mint sok bizonytalán, боље данас пет, него сутра шест. — an, ih. јамачно, поуздано, зацело. — ít, es. уверавати. — odik, l. Bizoniodik. — ság, fn. извесност.

Bizonyoz, k. 1.) потврђивати; 2.) правдати се, пртеривати се. — ó, fn. 1.) пртеривало; 2.) потврђивач.

Bizonyoság, fn. 1.) поузданост; 2.) доказ; — ot tenni, сведочити; 3.) сведок; Isten a — om, Бог ми је сведок! — téTEL, fn. сведочење. — tevő, mn. és fn. што сведочи, сведок.

Bizonytalan, mn. неизвестан; az még —, то се још не зна; (km.) el ne hagyd a mit birsz — okért, ко тражи веће,

- изгуби и оно из вреће; не траки преко хлеба погаче! — kodik, k. двоумити. — ság, fn. двоумица, неизвесност. — úl, ih. неизвестно.
- Bizonyúl, k. потврдити се; rá — t a lo-pás, доказало се да је крао.
- Bizott, mn. 1.) поверен, наложен; 2.) поверљив; fn. I. Bizottas. — as, fn. овлашеник, мандатар. — mány, j. — ság, fn. одбор, комисија. — mányi, j. — sági, mn. одборски.
- Biztat, es. 1.) храбрить, обадравати; 2.) подбадати; bámpre — ní, навраћати на грех; 3.) тешкоти; egy napról a másikra —, тешка ме од једног дана па други. — ás, fn. храбрење; тешкоти. — ó, mn. што храбри, тешка.
- Bizton, ih. зацело, поуздано. — lét, — ság, fn. безбедност.
- Biztos, fn. повереник, комесар; rendőri —, полицијски повереник; 2.) поуздан човек; mn. поуздан, сигуран; — lehetsz benne, у то се можеш поуздати; — ra venni, држати у тврдо, као у виску. — an, ih. поуздано, јамично.
- Biztosít, es. 1.) осигуравати; асекурирати; 2.) уверавати, богмати; arról — alak, о том те уверавам. — ás, fn. осигурање; асекурација. — ék, fn. јемство, гаранција. — ó, fn. és mn. осигурач, за осигурање; — ó társaság, друштво за осигурање. — van, fn. исправа о осигурању, полица.
- Biztosság, fn. 1.) сигурност, јемство, гаранција; 2.) одбор; 3.) поверништво.
- Bizvást, ih. 1.) поуздано, за јамично; 2.) спокојно; — elutaszhatsz, можеш слободно путовати.
- Bizseg, k. 1.) врвети, кинити, крчати, гамизати; 2.) брицети, сврбети; 3.) пунчати, притати (дрво на ватри).
- Bizsekör, fn. свраб, рафанија.
- Bizsereg, k. сврбети, I. Bizseg.
- Bób, Bóba, fn. 1.) ћуба, кукма, капа (тичја); 2.) пунђа, бун.
- Bóbás, mn. капораст, ћубаст.
- Bóbáz, es. вући за перчић, кикати.
- Bobiska, fn. закрабуљена особа.
- Bóbiskol, k. климати главом.
- Bóbita, fn. 1.) ћуба, кукма; 2.) перчић; 3.) бућ, пунђа.
- Bóbítás, Bóbos, mn. капораст; с пунђом.
- Bóbóz, I. Bóbáz. [ћом, бућоглав.
- Boes, fn. 1.) медињ, мече; 2.) бивоче; 3.) луна (справа у мајдану).
- Boesájt, I. Boesát.
- Boesánandó, mn. опростиш. — lag, ih. опростишко.
- Boesánat, fn. опроштење; опроштај; — ot kérek, опростиште! — ! пардон! опростиште! ezer — ! молим по сто пута за опроштење! — kérés, fn. молба за опроштење. — os, mn. опростиш.
- Boesárd, tn. Буркард.
- Boesát, es. 1.) пустити, пуштати, отпустити; vizsgára —, принудити испиту; a hajót tengerbe —, порицнути лађу у море; áruba —, продавати, изнети на пазар; zsákmányra —, дати да се пъачка; szélnek —, махнати, баталити; feledések —, предати забораву; szabadon —, пустити на слободу; vkit esküre —, пустити да се ко закује; 2.) издати (налог); 3.) праштати, Isten bocsáss, прости Боже!
- Boesátkozik, k. (ba, be) 1.) упуштати се, пустити се; beszédbe —, упуштити се у разговор; 2.) tengerre —, навести се, отиснути се на море.
- Boesátmány, fn. наредба, заповест.
- Boesátvány, fn. 1.) отиусни лист, отпустница; 2.) наредба.
- Boeska, fn. 1.) бачва; 2.) тона.
- Boeskor, fn. 1.) опанци, сандале; felkötni a — t, привезати опанке; (szój.) elrugta a — t, отео се, постао је господин; 2.) блато на паницима у зенци; — bőr az orczája, образ му као опанак.
- Boeskoros, mn. és fn. који носи опанке; á. é. племићи ироналице. — odik, — úl, k. каже се о зенцу кад му се налепи блага па ноге.
- Boeskor-szíj, fn. обуваћи кајши, опута. — telek, fn. 1.) поводац, улар; 2.) обувави кајши.
- Boeos, mn. — bunda, медвеђа бунда, Boesú, I. Búesú. [медведица.
- Bóczér, mn. маљав.
- Bóczér, Bóczérhaj, fn. колтун.
- Bocezeros, mn. чупав, I. Borzas.
- Boezi, Boczó, fn. теленце, бόца; á. é. бе-зазлено дете.
- Boda, Bóda, fn. ручица, држак, држеље.
- Bodae, fn. јуне.
- Bodáesol, I. Bugdáesol.
- Bodag, Bodak, fn. нека лепиња.
- Bódár, mn. наркотичан.

Bódavéd, fn. бранник од мача.
 Bodáz, k. унакрст трчати.
 Bódé, fn. буда, даничара, чатрља.
 Bódék, l. Bódítószer.
 Bódnergó, fn. сакалуда, звекан.
 Bódés, fn. чатръбар.
 Bódi, tn. Срећко.
 Bódi, mn. 1.) сулуд, ћакнут, сумахнут; 2.) — szílva, нека шиљива.
 Bódít, es. 1.) опијати, заносити, онеевештити; 2.) заљубити. — ék, fn. наркотин; — ó szer, наркотин.
 Bodnár, fn. бачвар, качар. — kés, fn. бачварски нож. — műhely, fn. бачварница. — ság, fn. бачварство.
 Bodobáes, fn. нека буба трчуљица.
 Bodoes, mn. пезрео, зелен (воће); á. é. — eszű, жут око уста. жутољунац;
 Bódog, tn. Срета, Сретен. [fn. l. Bogyó.
 Bódolog, l. Bódorog.
 Bodon, Bodonka, fn. барилце, буренце.
 Bodonez, fn. пољска кошеница.
 Bedony, l. Bodon.
 Bodor, mn. кудрав, крецов, коврчаст; fn. 1.) кудра, коврчица; 2.) шепут, машна; 3.) зарукавље.
 Bódor, mn. 1.) скитнички; 2.) наркотичан; — szer, опојно средство, наркотик.
 Bódorgás, fn. скитање, скитња. [тих.
 Bodorit, es. кудравити, коврчити; пра-
 Bódorka, fn. велики гњурац. [тих боре.
 Bodorodik, k. усковрчити се, коврчити се.
 Bódorog, k. тумарати, скитати се.
 Bodri, mn. кудрав; fn. кудроња; tn. име пса. — fej, fn. кудроња.
 Bodrog, fn. речица у Угарској.
 Bodros, mn. коврчаст, усковрчен. — ít,
 Bodrosúl, l. Bodorodik. [es. коврчити.
 Bodroz, es. усковрчити.
 Bódul, k. занести се, опити се, онеевесити. — ás, fn. занос, несвестица.
 Bódult, mn. занет, опијен. — ság, fn. онеевесност, опијеност.
 Bodza, fn. зова; földi v. gyalog —, анти. — bél, fn. ерж из зове. — bogyó, csete, fn. бобица од зове. — fa, fn. зовово дрво; золовина, зовина; (szój.) az én kardom sem — fa, и мој мач сече. — puska, fn. пушка од зове.
 Bodzás, mn. 1.) пун зове, обрастао зовом; 2.) костоболан, подагричан. — odik, — úl, k. добити подагру.
 Bog, fn. 1.) чвор; 2.) врх, вршак (код биља); 3.) парожак (на рогу).

Boga, fn. чвор.
 Bogács, Bogámes, fn. чкаљ, бадаљ, пајси стриц; bókoló —, магарећи чкаљ. — körö, fn. паламиде. — os, mn. пун чкаља. — pillangó, fn. (лентир) чкаљац.
 Bogár, fn. 1.) буба, црв, зарезник; büdös —, смрдибуба; bongó v. dongó —, зујача; egy szarvú —, једнорожац; szarvas —, јеленак (буба); fényes —, пољски брзак; öszi —, зрикавац; se-lyemtermő —, евилена лентирица; (szój.) bogara van, има црва (бубу) у глави; 2.) вранац (коњ).
 Bogaras, mn. немирлан (коњ, због буба).
 Bogarász, fn. бубар; k. хватати бубе; á. é. цуњати. — at, fn. бубарство.
 Bogárbáb, fn. нимфа, чаура, ларва.
 Bogárhátú, mn. — kocsi, покривена кола.
 Bogározik, k. 1.) бежати, немирлати због инсеката; 2.) á. é. подекакивати, скакутати; — a ló, коњ скоче упронице, коњ члови; mindig esak —, несташан је, илахује.
 Bugár-sejt, fn. матичњак. — szemű, mn. приоок. — szín, — színű, mn. светлоцрни. — tau, — tudomány, fn. наука.
 Bogárzik, l. Bogározik. [о бубама.
 Bogas, mn. 1.) чворовит, богав; 2.) гранат, разгранат. — odik, k. постати чворовит; разграњавати се.
 Bogdásol, l. Bokdásol.
 Bogdám, tn. Богдан.
 Bogdánypecesenye, l. Bagdánypecesenye.
 Boglárv, fn. 1.) розета; 2.) опточен камен; 3.) петља, копча; 4.) љутин (биљ.).
 Boglárfa, fn. платан (дрво). — gyártó, fn. ременар. — ka, fn. 1.) љутин (биљ.); 2.) (лентир) аргус. — os, mn. пун розета, пун опточеног камења. — virág, fn. љутин (биљ.).
 Boglya, fn. 1.) пласт; boglyákba rakni, денути у пластове; 2.) (kemencze), fn. сењачка пећ (лепљена).
 Boglyas, mn. чупав, разбарашен.
 Boglyáz, es. денути у пластове.
 Boglyos, l. Boglyas.
 Bognár, fn. колар.
 Bogomér, tn. Богомир.
 Begos, stb. l. Bogas, stb.
 Bogoz, cs. везивати или дренирати чворове. — ik, k. 1.) учворити се, добити чворове; 2.) добивати парошке на роговима (ојелену).

Bogrács, fn. котлић. — hús, — oshús, — fn. наприкаш у котлину.
 Bogszarvas, fn. јелен ком су израсли
 Bogyiszló, tn. Богислав. [парошици].
 Bogyó, fn. бобица, пуне, боба, јагодица.
 Bogyol, Bogyolál, cs. мотати, увити.
 Bogyola, fn. 1.) омотач; 2.) бреме, дењак.
 Bogyóla, fn. коколит (минер.).
 Bogyolat, fn. дењак, замотуљак.
 Bogyós, mn. бобичаст; пун јагода.
 Bogyoszló, tn. Болеслав.
 Bogyóz, cs. бобати, побобати. — ik, k.
 Bogzik, l. Bogoziik. [зријати се].
 Bohó, mn. луникаст, сулудаст; fn. лудак.
 Bohóez, fn. дедак, лакридијаш, арлекин; á. é. szemüveges —, наочарка (змија).
 Bohók, mn. еменџи, лакридијанки.
 Bohóka, fn. 1.) лудак, лакридијаш; 2.) лакридијанка.
 Bohókás, mn. лакридијанчи.
 Bohóság, fn. лакридија.
 Bohóskodik, k. лакридијати, лакридијати.
 Bohózat, fn. лакридија. — os, mn. лакридијанчи.
 Bojár, fn. бољар, (влашки илемић); 2.) јунак, l. Vajnok.
 Bojász, mn. који лута: k. лутати.
 Bojgat, l. Bolygat.
 Bojhos, mn. рутав, вунат.
 Bojposztó, fn. вунена материја.
 Bojt, fn. 1.) кудра, рута; 2.) ројта, кваена; 3.) калем, наврт; 4.) бус, бокор.
 Bojt, cs. 1.) подстицати; бунити; 2.) полагати (позу).
 Bojtár, fn. овчар, чобанин, бојтар. — kodik, k. чобановати, овчарити.
 Bojtezüst, fn. сребрне жице.
 Bojtika, l. Bojtvirág.
 Bojtogat, cs. бунити, пундати.
 Bojtorján, fn. чичак, чкаљ; apró —, спрњача; (szój.) tökre hányni —t, радити улудо. — os, mn. пун чичка.
 Bojtorkodik, Bojtorodik, k. тражити
 Bojtorvány, fn. чичак. [ината].
 Bojtos, mn. 1.) рутав; кудрав; 2.) искрнићен ројтама; 3.) бусаест, бокораст.
 Bojtosmedve, fn. кудрави медвед.
 Bojtosodik, k. орутавити.
 Bojtoz, cs. 1.) кудравити; 2.) искритити ројтама. — ik, k. рутавити.
 Bojtvirág, fn. леденик (иска трава).
 Bók, fn. поклон, наклон, комплимент.
 Boka, fn. чланак (у ноге), баглама, глежаш; (szój.) szél verje össze bokáját,

обесили га, бодгá!; мајт мегüti érte bokáját, пресећиће му.
 Bóka, fn. трагант, козлинац (билька).
 Bokacsont, l. Boka.
 Bokákol, k. подргивати се, штуцати.
 Bokál, fn. алхемида (билька).
 Bokanes, l. Bakanes.
 Bókány, fn. никл.
 Bóklál, k. тумарати.
 Bókol, k. 1.) сагибати се; 2.) клањати се: правити комплименте. — ás, fn. клањање. — at, fn. наклон, комплимент. — gat, k. клањајати.
 Bokolyó, fn. чобања, барилце.
 Bókony, fn. бок од лађе, l. Hajóborda.
 Bokor, fn. 1.) бокор, бус, грм, цбуни, рапиће; (szój.) tüskén bokron keresztül, у воду и у ватру; nem minden — ban terem v. nem minden — ban lelni páját, не можеш свуд наћи; мало му је паре; — ból ugrott ember, а.) пеизана делџа; б.) пепкусан човек, невежа; kiugratni a puylat a — ból, истерати мачка на одак; (km.) mikor Isten puylat teremtett, — ról is gondoskodott, бог је дао зубе, даће и хлеба; 2.) испупт, машчија; — ra kötni, везати на шенут; 3.) кита, струк, венац; — ba kötni, везати у киту; egy — kules, низ кључева; egy — gerlicze, пар грилица.
 Bokor-fa, fn. шибље. — fenyő, fn. клек.
 Bokratlan, mn. 1.) без цбуна, рапчишћен; 2.) распарен.
 Bokréta, fn. 1.) стручак, кита, перјаница; 2.) крупа од цвета.
 Bokréta, mn. закићен, с перјаницом.
 Bokréáz, cs. закићити.
 Bokrodzik, k. бокорити се, убокорити се.
 Bokros, mn. 1.) цбунаст, цбуновит, убокорен; 2.) па шенут; 3.) с паром; ihol itt — ával a példa, има ту примера ваздан; 4.) нагомилан; — foglalatos-ság, силан посао; 5.) плашљив, пазорљив, зазорљив, ћудљив (коњ). — odik, — ál, k. 1.) бокорити се, убокорити се; 2.) гомилати се; bokrosodnak a gondok, бригá је све вине; 3.) зазирати, ћудити се, зазрети (о коњу). — ság, fn. ћудање, ћудљивост (коња).
 Bokroz, cs. 1.) правити цбуц, киту; 2.) украсити шенутима. — ik, k. бокорити.
 Bóklat, cs. сагибати, климати. [ти се.
 Ból, nr. 1.) из; a városból, из града; 2.) од; fáhól, ваšból, од дрвета, од гвожђа;

3.) á. é. из, од, са; mi lett abból a do-
logból? шта би с оном ствари? szána-
kozásból, из еажаљења; tréfából, од
шале, из шале.

Boldi, Boldis, Boldiszár, tn. Валтазар.
Boldog, mn. 1.) сретан, срећан, блажен;
— emlékezetű, блажене усномене; —
Isten! благи Боже! 2.) á. é. a bot —
v. — abb vége, дебели крај, дебли
крај; — boldogtalan, зван незван, сва-
ко, и кусо и русо; tn. Срећко.

Boldogasszonу, fn. Богородица, Богома-
ти; kis —, мала госпојина; nagy —,
велика госпојина, успеније; — bogá-
ra, буба мара; — csípkéje, кушина,
црна јагода. — haja, вилина коса; —
hava, јануар, сечаш; — katonaја, мама,
шуша, куквица. — narja, — срете-
није; — tenyere, бадаљ.

Boldogít, es. урећити, урећавати; Isten
— sa ót! Бог да му душу прости! —
ás, fn. урећење. — ó, mn. és fn. што
урећава, блажен, урећитељ.

Boldoglét, fn. срећа, блаженство.

Boldogok, fn. блажени, покојни.

Boldogság, fn. срећа, блаженство; köz
—, општа срећа. — os, mn. és fn. сре-
ћан, блажен, блаженик, блаженица;
— os szűz, богородица дева.

Boldogtalan, mn. несрећан, бедан, злo-
срећан; fn. несретник, злосретник,
јадник. — ít, es. унесрећити. — odik,
k. унесрећити се, страдати. — ság, fn.
несрећа, беда. — úl, ih. несрећно,
бедно. — úl, k. l. Boldogtalanodik.

Boldogúl, k. 1.) урећити се, постати бла-
жен; 2.) (vmivel) успети, прокопеати;
azzal nem — sz! нећеш се набрати меда!
Boldogúl, ih. срећно, блажено; — élj!
срећан био! збогом!

Boldogulás, fn. урећење, напредовање.
Boldogult, mn. упокојен, блажен; fn. по-
којник, покојница.

Bolgár, tn. Бугарин, Блгарин; mn. бу-
гарски. — ország, tn. Бугарска. — úl,
ih. бугарски.

Bolha, fn. буха, бува. — csípés, fn. ујед
од бухе. — fű, fn. бухача, бушнина
(трава). — kandies, fn. бухач. — ro-
hár, fn. напитак пред спавање.

Bolhás, mn. пун буха, пун бува.

Bolhasertecsék, l. Bolhaffi.

Bolhásít, es. напунити бува.

Bolhásodik, k. напунити се бува.

Bolhász, fn. који хвата буве; es. хватати,
требити буве.

Bolház, es. требити од бува. — kodik,
k. требити се од бува.

Bólint, es. климнти. — gat, l. Bólogat.

Bólog, k. климати, махати (главом). —
— at, k. климатати.

Bolond, mn. луд, будаласт, бенаст; —
dolog, луд посао; — beszéd, будала-
штина; — lépést követni el, учинити
будалаштину; fn. луда, лудак, будала;
sült —, сакалуда; udvari —, дворска
луда; futó —, права луда; — dá ten-
nő vkit, залудити, зајовити; vkitból —
от ѹзни v. vkit — nak tartani, држати
за луду, вући за нос; (szój.) — is
tudja, то и луд зна; járja megint a —
ját v. rájött a — ja, спомало га на
ново лудило; (pb.) terem a —, ha nem
vetik is, луд се не тражи са свеком,
већ се и сам покаже; —nak is tetszik
fa szablyája, сваки циганин свога коња
хвали; — és gyerekek leghamarabb
mondják ki az igazat, деца, будаље и
шкјани правду говоре; а — dal nem
jó tréfálódni, с лудим се није шалити;
a ki — dal közli dolgát, végre maga
is megesztelenül, ко се с трицама по-
меша, ваља да га свиње изеду.

Bolond-gomba, fn. отровна гљива; —
gombát evett, яо је бунике, полудео
је. — hagymáz, fn. лудило, безумље.
— ház, fn. лудница.

Bolondít, es. залуђивати, вући за нос.

Bolondjában, ih. будаласто, у лудо.

Bolondóra, fn. лудило; rájött a —, спо-
мало га опет лудило.

Bolondos, mn. луцкаст, будаласт; fn. бу-
дала, лакридијаш. — kodás, k. лудо-
вање, бестијање. — kodik, k. лудова-
ти, бестијати. — kodó, fn. лакридијаш.

Bolondoz, es. називати лудом. — ik, k.
лудовати, будаљити; ne — zál! не
лудуј! не копај трица! — ni vki.
терати с киме спрдњу, збијати шалу;
— ó, fn. лакридијаш.

Bolondság fn. 1.) лудост, лудорија, бу-
далаштина; 2.) маленкост, багатела;
(szój.) fele sem —, нема шале.

Bolondúl, ih. будаласто, лудо; k. 1.) по-
лудети, побудаљити; 2.) лудовати, бу-
даљити; 3.) залудити се за киме; vki
belebolondúlni, залудити се за ким;
— ni vki után, полулети за ким.

- Bolony, fn. велебиље.
 Bolonyik, fn. гренак (биљка).
 Bolt, fn. 1.) свод; 2.) дућаи, болта.
 Bolt-hajlás, fn. испуниченост свода. — Hajtás, fn. свод. — Hajtásos, mn. сведен, пунчаст, на свод. — Hajtásosz, es. дини на свод, испуничили.
 Bolti, mn. дућанска; — ár, дућанска цена.
 Boltos, mn. сведен, на свод; fn. дућанчија. — nő, fn. дућанчињица.
 Boltoz, es. болтати, градити на свод. — at, fn. свод, таваница. — atlan, mn. без свода. — atos, — ott; mn. сведен, на свод. — ottan, ih. на свод.
 Boltszer, fn. дућанска роба.
 Boly, fn. гомилица, хрина; hangya —, мравињак; kígyó —, змијињак.
 Bolyg, k. лутати. — ás, fn. лутање. — atag, mn. што тумара, луталачки.
 Bolygat, es. узнијемиривати; á. é. чеврљити, чаккати; не bolygasd mindig azt a dolgot, немој је једно те једно.
 Bolygó, fn. 1.) тумарало, лутало; 2.) планета, бараклија; kis —, планетонд; mn. што лута; — csillag, бараклија, планета; — kert, лавиринт, l. Tömkeleg. — fény, v. — tűz, варљива светлост.
 Bolygóeskák, fn. планетоиди.
 Bolygócz, fn. планетонд.
 Bolygóünnep, fn. светачац (о ком се до подне сме радити).
 Bolyh, fn. рута, маља, вұна. — os, mn. рутав, маљав.
 Bolyhoz, es. учинити маљавим, ранавим.
 Bolyó, mn. l. Bolyóka, fn. 1.) воће (у дећем говору); 2.) бобица, зрно.
 Bolyog, k. лутати, басати, блудити.
 Bolyóka, Bolyókás, mn. 1.) луцкаст; 2.) шаљив. — ság, fn. бедастост.
 Bolykáz, k. лудити се, лакријати.
 Bolyong, k. тумарати. — ó, mn. што блуди, луталачки.
 Bolyos, mn. гомиличав, у гомили.
 Bomba, fn. бомба, кумбара, лубарда. — ágyú, fn. топ за лубарданье. — csöte, fn. ватра од лубарде. — hártyás, fn. лубарданье. — lövész, fn. лубардар. — mentes, mn. што не пробија бомба.
 Bombárdla, fn. лубарда, кумбара.
 Bombász, fn. 1.) лубардар; 2.) лика (на дрвству); 3.) бомбаке.
 Bombáz, es. és k. лубардати. — at, fn. лу-
 Bombék, fn. око (на биљу). [барданье.
 Bomfordi, fn. букван, тикван, шмокъан.
- Bomlad, — ozik, k. распадати се, рашичвати се, растворати се. — ozás, fn. распадање, расуло.
 Bomlás, fn. пропаст, распад, расуло.
 Bomlasz, fn. медуза (животиња).
 Bomlaszt, es. рушити, растворати, расстројити, рашичвати.
 Bomlatag, Bomlékony, Bomló, mn. што се руши, тромпац, распадњив.
 Bomlik, k. 1.) распадати се; — a vásár, разилази се вашар; 2.) á. é. — a házi béke, руши се мир кућевин; bomolj meg! полудео богдâ! 3.) будалити; не bomoljatok! не правите лудорије! már megint bomlik! онет му дошли виле.
 Bomlott, mn. порушен, растројен, поремекен; — haj, разбарашена коса; — héke, нарушен, покварен мир; — eszű, смущен, који је померио намеку. — ság, fn. 1.) распад, растројство; 2.) смущеност, поремећеност у мозгу.
 Bomol, l. Bomlik. — hataatlan, mn. 1.) нераспадњив, нерашчињив; 2.) неразлучан, нераздвојан.
 Bones, fn. 1.) ројта, кита; 2.) бршљан, зимзелен.
 Bonesok, fn. коњски реп (у Турака одличје (паша), тур. — os, mn. с тугом, одликаван тугом; három — os basa, паша с три туга.
 Bonesvirág, fn. брињлан, зимзелен.
 Bonez, fn. 1.) огрлица, огрље; 2.) бут.
 Boncz-eszköz, fn. справа за парање тела. — kés, fn. нож за парање тела.
 Bonczol, es. парати, сецирати. — ás, fn. парање, сецирање. — ó, fn. анатом. — ó, mn. за парање. — ó terem, соба за сецирање.
 Boncztan, fn. анатомија. — i, mn. анатомски. — tudomány, fn. анатомија. — tudományi, mn. анатомски. — tudós, fn. анатом.
 Bondor, fn. нека биљка, l. Savar.
 Bondorodik, k. уковрчити се.
 Bóné, fn. мала мрежа, загажња. — z. k. és es. ловити загажњом.
 Bonfordi, l. Bomfordi
 Bong, k. зујати, бумбарати. — ás, fn. зука, Bongyol, stb. l. Bonyol. [бумбарање.
 Bongyor, fn. кудроња; mn. кудрав.
 Bonyu, Bonya, mn. рутав.
 Bont, es. 1.) разграђивати, кварити; érűletet —, рушити зграду; hajat —, расправити косу; hidat —, скинути

моest; tábor —, кренути табор; ágyat —, наместити кревет (за спавање); levelet —, отворити писмо; esirkét —, калати, распорити, шиле; tényezőkre —, растворити у факторе (у матем.); zászlót —, развити барјак; 2.) á. é. barátságot —, прекинути пријатељство; békét —, парунити мир; házas-ságot —, раскинути брак; (km.) szük-ség törvénnyt —, нужда закон мења; потреба закона нема; 3.) I. Ront.

Bonta, mn. шарен. — sólyom, fn. бер-брески соко.

Bontakozik, k. 1.) кварити се, распадати се; развијати се (барјак); 2.) á. é. (szój.) nehezen —, тешко изговора.

Bontás, fn. кварење, растворење, ана-лиза: калање.

Bontó, mn. што квани, руши, раздваја; — fésű, расправљач, ретки чешаљ; — akadály, што квани брак.

Bontogat, es. раскваривати; растворати; разрешавати; разлучивати.

Bonyodalom, fn. заплет, замршај.

Bonyodalmas, mn. заплетењ, замршен.

Bonyol, Bonyolít, es. 1.) заврести, за-плести; 2.) умотати. — ás, fn. за-плет; умотавање.

Bonyolodás, fn. замршај, заплет.

Bonyolodik, Bonyolódik, k. замрсити се, заплести се; haborúba —, увалити се у рат, бројдити.

Bonyolodott, Bonyolt, mn. заплетењ, за-мршен. — ság, fn. замршеност, за-плет, замршај, „заплетењо живјете.“

Bonyolól, l. Bonyolodik.

Bor, fn. вино; keresztelt —, крштено (водом) вино; konty alá való —, слатко вино; égett —, ракија; (szój.) meg-használt neki a — v. utóérte a —, стигло га вино; (pb.) ezégér nélkül is elkel a jó —, добра се ствар сама хвали: добро вино и без венца прође: а — шутаја кибен mi lakik, човек се у пићу позије; — ban lakik az igazság v. nincs —nak titka, што трезан мисли, то пијан говори; többen halnak meg a — ban, mintsem a tengerben, више је њих заклала чаша, него сабља.

Borág, fn. винова лоза. — akó, — akoló, fn. визирџија. — alolás, fn. визи-рење. — alag, fn. вински лагум. — alja, fn. киселица (винска). — áros, — áruló, fn. винар. — árulás, fn. про-

даја вина. — ász, l. Borismerő. — ászat, fn. винарство.

Borbély, fn. бербер, берберин, брица. — kés, fn. бријач, бријачица. — le-gény, fn. берберски момак. — műhely, fn. берберница.

Borbogár, fn. мушица; á. é. пијанац, винколозић.

Borbolya, fn. дивљи шимшир.

Borbuzgás, l. Borerjedés.

Bores, fn. осипице.

Boresa, tn. Варвара.

Bor-esp, fn. чеп; á. é. пијандура. — csiszár, fn. винар, вински трговац; á. é. испичтура, пијаница. — cső, fn. натегача. — czégér, fn. венац над грчмом. — czibere, fn. вареник.

Borda, fn. 1.) ребро; 2.) брдо (тикачко); bordába szedni, уврстити; egy bordába szöttek, на један су калуп; саста-ла се лажа и паралажа; два дедака, обадва једнака; алија и балија. два брата.

Bordal, fn. винска песма, почашица.

Bordalap, fn. слезница-рутица (биљ.).

Bordált, mn. жиличаст (лист).

Bordamag, fn. гладаш (биљ.).

Bordás, mn. жиличаст (лист).

Bordátlan, mn. без ребара; без жила.

Bordáz, cs. 1.) навити на брдо, насно-вати; 2.) снабдити брдом; 3.) напра-вити бок лађи. — at, fn. ребра (од лађе.)

Bordély, fn. бурдељ. — os, fn. који др-жи бурдељ. — oskodik, k. држати бурдељ.

Bordézsma, fn. вински десетак.

Bordieza, fn. ојић.

Bordó, fn. 1.) прдаљка; 2.) писак на пз-
Bordon, fn. чкаљ. [води од лука.]

Bordósip, fn. 1.) дулац, писак; гајде; 2.) бае у оргуља. — os, fn. гајдаш.

Bor-dús, шп. винован, виноградан. — eczet, fn. винско спрће. — égető, fn. који пече ракију.

Borék, fn. 1.) завој, омотач; 2.) мошње, кеса. — sérv, fn. киле.

Bor-ének, fn. винска песма. — erjedés, fn. врење вина. — fa, fn. чокот. — fejtés, fn. претакање вина. — féreg, fn. муши-ција. — forrás, fn. врење вина. — föld, fn. виноградска земља. — fiuge, fn. рибизла. — hamisító, fn. који прави лажно вино. — ház, fn. 1.) крчма; 2.) качара.

Borhimlő, fn. бакарни пос (због пића); kiverte а—, добио је први пос. — s. mn. бакрена поса.

Bor-hordó, j. Boroshordó. — hűtő, fn. хладилница. — illat, fn. винска арома. — ismerő, fn. стручњак у вину. — isten, fn. бог вина, Вах. — isza, — iszák, fn. винопија, пијанац.

Borit, cs. 1.) (vímire) поклонити; (ba, ve) вргнути (у јаму); 2.) vmiivel) покрити, застругти; 3.) опнити; 4.) оплатити, подуплатити; обложити; 5.) á. é. уврти, умотати; ködbe — va, увијен у маглу; lángba —, запалити.

Borítás, fn. покривање; поклапање; поруб; оплата.

Boríték, fn. 1.) покривало, омотач; 2.) поклонац; 3.) завој, куверта; 4.) оплата (столарска). — atlán, mn. без оплате, непокривен; незавијен. — os, mn. у куверти; застругт. — oz, cs. метнути у куверту. — papiros, fn. папир за захијање, за куверте. — üveg, fn. поклонец (стаклен). — vászon, fn. платно за умотавање, за паковање.

Borítgat, cs. умотавати, поклапати.

Borító, fn. справа за поклапање; mn. за покривање; — kas, кошар за живину; врника; — tál, чинија за поклапање; — üveg, стаклен поклонец.

Bor-ivás, fn. нијење вина. — ivó, fn. винопија. — íz, fn. вински кус. — ízlelő, fn. оконшач, огледач вина. — izű, mn. — izű alma, пакисела јабука.

Borjas, mn. с телетом; — tehén, стенона права.

Borjazik, k. телити се; á. é. бљувати. Borjú, fn. 1.) теле; — k, телад, теоци; rongott —, одбијено теле; bak —, јеленче; tengeri —, морско теле; üszke —, длане; vízi, — огњена жаба; (szój.) eldült a — бенне, разјарио се; megfordult a — бенне, одъутрио се; kinék borja, пyalja, кога срп, онај се пчеше; 2.) телекак.

Borjú-aprólék, fn. сипнијеж од телета. — bőr, fn. телечка кожа, телетина. — ezímer, — ezomb, fn. телечки бут, чепер. — farkkóró, fn. дивизма. — fej, fn. телечка глава; á. é. шмокљан. — fodor, fn. црева, опорвици од телета. — fóka, fn. морско теле, фока. — hús, fn. телетина. — kötél, fn. удар за теле. — nyíró, — nyúzó pénteken, o

светом никад. — pázstor, fn. теочар. — pecsenye, — sült, fn. телече печење. — s, l. Borjas. — szájú ing, конуша алватних рукава. — tánczot jární, скакути. — zik, l. Borjazik.

Borka, fn. винце; tn. Борка.

Bor-kereskedés, fn. винарска трговина. — király, fn. бекрија, лужинца, древна пијаңдура. — koresolya, fn. 1.) палије; 2.) јело за којим вино клизи; 3.) пијаница. — kő, fn. стреш. — kút, fn. кисели извор, кисела вода. — légy, fn. мушица. — lél, l. Borszesz. — levek, fn. вареник. — mérés, fn. точење вина; крчма. — mérő, fn. крчмар; крчма; винска вага. — mérték, fn. винска мера. — nemisza, fn. воденица, који не пије вина.

Bornót, fn. бурмут.

Bornyas, l. Borjas.

Bornyasz, mn. ћампасти, глуп.

Bornyász, fn. теочар.

Bornyomó, fn. газач: mn. који муља; чим се муља; где се муља; — kád, — zsák, када, врећа за муљање.

Borný, l. Borjú.

Boročka, fn. винце, винанице.

Borogat, cs. 1.) умотавати, облагати; паковати; a szalonmát a papírba —ni, уврти сланину у папир; virágokra eserepeket —ni, покрити цвеће превојима; 2.) jéges ruhával —, хладити (главу, чело).

Borogatás, fn. паковање; облагање; hídeg —, хладни облози.

Borogatmány, fn. облог; напаравање.

Boróka, fn. клека, смрека; боровица. — bogyó, fn. смрекиња, вења. — bor, — pálinka, fn. смрковача.

Borona, fn. браона, влача; fogas, —, дрљача, зубача. — fal, fn. 1.) плот од трија; 2.) зид на зунце. — fog, fn. зубац од дрљаче. — hajó l. Tutaj.

Boronál, cs. влачинти, бранати, дрљати. — ás, fn. влачење; дрљање.

Borong, k. мутити се, облачити се, потмурити се. — at, stb. l. Borogat, stb. — ó, — ós, mn. мутан, потмуран, потушен; — ó virág, невен.

Boros, mn. 1.) винован, винородан; — vidék, предео где роди вино; 2.) вински, за вино; — hordó, винско буре; — pohár, винска чаша; 3.) од вина; — pohár, чаша од вина (неопрана);

4.) — kulesár, подрумар; 5.) помешан с вином; 6.) á. é. ѡориут, напит. Borosodik, к. подиапити се, ођорити се. Borosrigó, fn. бели дрозд. Borosság, fn. ѡориуост. Borosta, fn. четка (за главу); meszelő —, четка за кречење; gyalog —, четка без перајице (ненасађена); (szój.) olyan a haja, mint a —, има косу као чесније. Borostál, es. четкати главу. Borostaszprí, fn. умета, пајалица. Borostyán, fn. 1.) бришљан, ловор; 2.) јоргован. I. Orgonafa. — boguó, fn. ловорница. — fa, fn. бришљан (дрво), ловорика. — koszorú, fn. ловоров венац. — koszorús, fn. ловором увенчани, бакалар. — levél, fn. ловоров лист. Borostyánkő, fn. ћелибар. — müves, fn. који ради с ћелибарам. Borostyámos, mn. 1.) пун ловорике; — erdő, ловорова шума; 2.) украшен ловориком. Boroszlán, Boroszlánfa, fn. ликовач. Boroszló, tn. Вратислава; (име) Борислав. Borotva, fn. бритва, бријач, брајачница; (km.) nem minden botból válik —, од сваког дрвета не гради се стрела. — fok, fn. телуђе од бријача; (réf.) éles mint a — fok, оштар као кеба. — kö, fn. брус, гладењица. Borotvál, es. бријати, људити. — ás, fn. бријање. — atlan, mn. необријан. — kozik, k. људити се, бријати се. Borotvás, fn. 1.) бритвар; 2.) берберин. Borotva-szíj, fn. бријачки кајши. — tok, fn. корице, футрол за бријаче. Boroz, k. пити вина. — ás, fn. пијанка. Borozda, fn. бразда. — köz, fn. разор. Borravaló, fn. напојница, бакшиш; itt van egy kis —, ево мало на вино. Bors, fn. напар, бибер; török —, наприка; egész v. töretlen —, крупни бибер; törött —, истуџан, сипни бибер; (szój.) — ot törni vki orra alá, натрти коме рена под нос; (km.) kiesiny a —, de erős, мален лоичић брзо прекипи; малена је тица препелица, ал умори Borsadék, fn. пиперин. [коња и јунака. Borsav, fn. винска киселина. — as, mn. с винском киселином. Bors-ešeje, fn. биберово дрво. — dobosz, fn. биберњача. Borseprí, fn. талог од вина, киселица. Bors-evő, fn. тукан, биберождер (тица). — ffí, fn. чубар. — íz, fn. биберов кус.

— ízű, ти. биберова куја. — millye, fn. биберњача. Borsó, fn. грах, грашак; gyalog —, вински грах; abrak v. ló —, лањак, вика; fárafolyó —, рогачица, слани грах; (szój.) falra hánuya a — t, спа воду у море; лупа воду у авану; — t törtek az orczaján, богињав је, рапав је. Borsóeska, l. Borsóka. Borsóldzik, k. којестрешити се, јежити се; — a hátam, кожа ми се јежи. Borsó-fa, fn. жута багрена. — hüvely, fn. грашкова махуна. — ka, fn. бобица; икрица, меҳурлица (евињска болест). — kás, ти. икричав, бобичав (болесно евињче). — kór, l. Borsóka. — leveles, fn. супа од грашка. Borsol, es. биберити; k. vki orra alá — ni, натрти кому рена под нос. Borsos, mn. што мирише на бибер, обибери; á. é. прескуц, папрен. Borsós, 1.) с грахом; 2.) бобичав (болест); — bőr, јежури; 3.) кудрав, коб. Borsosíti, fn. чубар. [врчајет. Borsoska, fn. 1.) колачић с бибером, напрењак; 2.) наана (биљ.); 3.) дивљи Borsosmenta, fn. наана (биљ.). [рен. Borsószalma, Borsószár, fn. граховница. Borsoz, l. Borsol. Borsózik, k. 1.) постати бобичав (бол.); 2.) l. Borsódzik. Borsózsizzik, fn. грашков жижак. Bors-örlő, fn. журнало за бибер. — por, fn. сипни бибер. — poros, mn. és fn. с бибером; нека чорба. — szeleneze, fn. биберњача. — szem, fn. зрио бибера; á. é. — szem Jankó, аршин-брода, педаљ-човек. — tartó, fn. биберњача. — törő, l. Borsörlő. Borszag, mn. задача на вино. — ú, mn. што се осећа на вино. Borszeplő, stb. l. Borhimlő, stb. Bors-szesz, fn. спирит од вина. — szín, fn. винска боја. — szín, — szinű, mn. винске боје. — szívó, fn. натегача, натега. — szürő (kósár), fn. корпа за цећење вина. — talan, mn. без вина. — tár, fn. вински магазин. — termesztsés, fn. виноградарство. — termesztő, fn. виноградар. — termő, mn. винородан (предео, година). — tized, fn. десетак на вино. — tömlő, fn. винска мешина. Ború, fn. 1.) мутноћа; натуштеност; (szój.) derüre — ra, преко и уздуј; — ra

derű, после кине иде лéпо; иосле жалости радост; 2.) á. é. јад, туга.
Borúl, k. 1.) мутити се, облачити се; az ég —, облачи се; á. é. lángba —, букинти; kődbe — t a vidék, магла притисла крај; szemei könnybe — tak, очи му се напушише суза; virágba —, осути се цветем (дрво); arezra —, поникнути, пасти ичице; vki lábaihoz —, пасти иред ким на колена; nyakába —, пасти око врата; keblére —, пасти на груди; 2.) главичати се, главичити се, l. Fejedzik.

Borúlat, fn. облачине, облаци.

Borúlt, Borús, mn. натуштеи, потмуран. Bor-vámi, fn. царина на вино. — vírág, fn. вински плесан. — víz, fn. киселак,

Borz, fn. јазавац. [кисела вода.

Borza, fn. 1.) костобоља; 2.) лукумић, шешпирин (тесто); 3.) морски јеж.

Borza, stb. l. Bodza, stb.

Borzad, k. грозити се, стресати се, ужасавати се; јежити се, кострешити се. — ás, fn. јежење. — alom, — ály, fn. гроза, језа, страва; — alom fog el, спојада ме гроза, пробиши ме жмарци.

Borzadoz, k. згрожавати се.

Borzag, fn. апта.

Borzalmas, mn. грозан. — ság, fn. грозота.

Borzalom, fn. страва, гроза, јежња.

Borzan, l. Borzad.

Borzás, mn. костоболан.

Borzas, mn. чупав, накострешен, ку-
ждрав. — fejű, mn. черупав, чупав. — galamb, fn. күштрави голуб. — hal, l. Csepűhal. — ít, cs. чупати, рашичу-
пнати. — kodik, k. кострешити се. — odik, k. постати чупав, окуждравити.

Borzaszt, cs. 1.) ужасавати, пренеражавати; 2.) кострешити, јежити (косу).

— ó, mn. ужасан, грозан; ez — ó, то же зло и наопако! — bá, — ólag, lh. Borzaz, cs. чупати, черупати. [ужасено.

Borz-bör, fn. јазавчина. — deres, mn. сив, сур. — eb, fn. јазавачко песто. — lak, fn. јазбина. — láz, fn. грозница што тресе. — lyuk, fn. јазбина.

Borzogat, cs. 1.) пренеражавати; 2.) чепити. — Bot, fn. 1.) батина, штац, палица; bimbók, fütykös, furkós —, буџа, ћула, кипчача; (szój.) olyan mint a —, a.) туп (нож) као кеба; б.) глуп као ноћ; — tal ütheti nyomát! може га сад тражити! отишao без трага! — ba futott v. ugrott, натрчао на батину; наишao на песницу; а — vastagabb vége még hátra van, главно тек долази; (pb.)

Borzsák, fn. винска мешана; á. é. шијанац. Borzsufa, fn. шадо (вруће вино с јаји). Bosnyák, tn. Босанџ, Босњак; mn. босанеки. — hon, — ország, fn. Босна. — úl, lh. босанеки.

Bosong, k. кинети, врвети.

Bosszankodik, Bosszamt, l. Boszankodik, Bosszú, l. Boszú. [Boszant.

Boszankodik, Boszonkodik, k. ѡутити се. Boszant, Boszont, cs. ѡутити, гневити, ередити. — ó, mn. што једи, досадан.

Boszor, fn. мртвачка глава (лепир).

Boszorka, Boszorkány, fn. 1.) вештица, врачара; vén —, ордуља; 2.) мора, ноћница; nyomja a —, дави га ноћница; 3.) á. é. враголанка; te kis —! ти враже мали!

Boszorkánykodik, k. врачати.

Boszorkány-kör, fn. врзино коло. — mester, fn. грабанијаш, вештац. — nyomás, fn. мора, ноћница, вада. — oz, cs. уврачати, урећи, опчишити. — pille, fn. нека вештица (лепир). — ság, fn. враџбина, чини, мађије. — táncz, — ünner, fn. врзино коло.

Boszú, fn. 1.) освета, одмазда; vkin — t áll, осветити се кому; — t forral, спремати освету; vkin — ját tölteni, искалити срце на коме; 2.) пизма, кив; — jára a világna, свету уз пркос.

Boszú-állás, fn. освета, одмазда. — álló, mn. és fn. осветнички, киван; осветник. — kivánat, fn. пизма. — kivánó, mn. киван, осветљив, пизмен.

Boszúl, cs. светити, осветити, окајати, покајати. — ás, — at, fn. освета. — atlant, mn. неосвећен, непокајан. — atlantul, lh. неосвећено, без освете. — ó, fn. és mn. осветник, осветнички.

Boszús, mn. срдит, ѡутит. — an, lh. срдито, ѡутито. — ság, fn. срдитост, срђба. — os, mn. срдит.

Boszú-töltés, fn. освета, одмазда. — vágy, fn. осветљивост, пизма. — vágyas, mn. осветљив, пизмен.

Bot, fn. 1.) батина, штац, палица; bimbók, fütykös, furkós —, буџа, ћула, кипчача; (szój.) olyan mint a —, a.) туп (нож) као кеба; б.) глуп као ноћ; — tal ütheti nyomát! може га сад тражити! отишao без трага! — ba futott v. ugrott, натрчао на батину; наишao на песницу; а — vastagabb vége még hátra van, главно тек долази; (pb.)

késő —nak nagyobb a súlya, што доџије, то горе; minden —nak végén a feje, копац дело краси; 2.) á. é. ország —ja, жезло, скитар; püspöki —, владичанска штака; fül —ja, кирица; (szój.) füle — ját sem mozdítja, и не шумиња.

Botdühönz, fn. мргодости, стари уча.

Botfej, fn. глупак; (km.) — től görés a gondolat, од луда човека луд и посао.

Botikó, fn. чвор, кврга. — s, mn. чворо-

Botkaláes, fn. батина. [вит, квргаст.

Botkó, l. Botikó.

Botladozik, Botlakozik, k. забатргавати се.

Botlás, fn. батргање, спотицај; á. é. по-
грешка.

Botlaszt, es. учинити да се спотакне.

Botlékony, mn. спотакљив; трошан.

Botlik, k. спотициати се, посртати.

Botló, mn. који се спотиче; fn. мећајица,
жарач. — s, mn. који се спотиче.

Botó, Botóka, fn. главица, гáва(у тепању).

Botókál, es. четкати (главу).

Botol, A. es. 1.) кресати, покресивати;
2.) тући, деветати; 3.) мутити воду (у
рибарству); B. k. l. Botlik.

Botor, mn. луд, блесает; fn. дедак, луцпрада.
— kál, — kázik, k. батргати се, спо-
тициати се. — kodik, k. дедачити се.
— ság, fn. глупост, дедаштво. — úl,
ih. глупо, лудо.

Botos, fn. ципеле од клобучине, од пу-
сти, ботуше; mn. с палицом, с шта-
пом; — szolga, пандур.

Botoz, es. батинати, деветати, лемати.

Botpuska, fn. пушка у штану.

Botránkozás, Botránkozat, fn. саблазан,
брока, зазор.

Botránkozatos, mn. саблажњив, зазоран.
— ság. fn. саблазан.

Botránkozik (ban, ben; on, en) k. са-
блажњавати се.

Botránkoztat, es. саблажњавати. — ó, mn.
саблажњив.

Botrány, fn. саблазан, зазор, шкандал.
— könyv, fn. кроника шкандала. —
os, mn. зазоран, шкандалозан.

Botrog, fn. морски рак.

Botromász, mn. егуцав, који се спотиче.

Boz, fn. зова.

Boza, fn. буза од проје.

Bozout, fn. 1.) кудра, коврч; 2.) нека
буба. — haj, fn. кудрава коса. — os,
mn. кудрав, коврчаст. — szakáll, fn.
креџава брада. — ször, fn. кудра.

Bozót, fn. честа, густа, шиб, гунтара.
— os, mn. обрасло треком и рогозом.

Bozsong, k. хујати, брујати, l. Zsibong.

Bö, mn. 1.) простран, алватан, комотан;
— ruha, алватно одело; 2.) обилан,
обилат; — kelet, јака прођа; nálunk
ez a gyümölcs —, тог је воћа у нае-
довољане, тушта; vminek — vében
lenni, изобиловати, имати у обиљу;
nincs — vében a pénzuek, не пресипа-
му се новац; (szój.) bőben bűdös, szük-
ben édes, преко мере никаква добра
нице; 3.) опширан, простран; — be-
széd, опширан говор; 4.) издашан;
— aratás, — szüret, богата жетва, бер-
ба; — kezü, издашан, лакеруке.

Bőbeszédd, mn. говорљив, разговоран.
брбљав; — ember, бесетко; — ség, fn.

Böcze, fn. боца, теле. [говорљивост.

Böczög, Böczölész, k. батргати се.

Böczör, mn. батргав. — ög, k. батргати се.

Böd-be! issz. важ унутра! (гускама).

Bödke, fn. кутија.

Bödö, fn. цев.

Bödöge, fn. крчаг од вина.

Bödön, Bödöny. fn. 1.) буренце, барилце.
2.) сек (на бунару). — ke, fn. буренце.

Bödül, k. рикнути, зарикнати.

Böf, 1.) подриг, штуцавица, ригавица;
2.) лавеж (паса).

Böfekel, k. 1.) ригати, ицати, подриги-
вати се; 2.) пушити јако као Турчин.

Böffen, k. 1.) штуцнуги, подригнуги се;
2.) упости у говор. — t, k. 1.) шту-
циати; 2.) залајати, лануги.

Böfög, k. штуцати, ригати. — és, fn. под-
Bög, fn. чвор. [ригивање.

Bög, k. 1.) рикати, букати, мукати, бу-
цати; 2.) дречати. — és, fn. 1.) рика,
рикање; 2.) дералье, дрека. — et, es.
1.) чинити да риче; 2.) раздрекати.

Bögö, fn. виолин, велике егеде; kis —,
виолончел; — t húz, свира у велике
егеде; mn. што дречи, дрекало. — s,
fn. егедаш.

Bögöly, fn. штрк, штркаљ, обад.

Bögöncze, fn. вршитавац (мајмун).

Bögös, mn. чвровит.

Bögöz, es. везивати, везати чвор. — ik,
k. замрсити се, уклупчати се.

Bügre, Bügrécske, fn. лончић.

Bögü, l. Bögöly.

Bögy, stb. l. Begy, stb.

Büjt, Böjt, fn. пост; (szój.) teli hassal

könnű a — öt diesérni, ласно је с
пуним трбухом пост хвалити; — öt
szegni, омренти ее, премренти.
Böjtéles, mn. постан; — étek, поено јело.
Böjt-előj, fn. покладе. — előhava, — elő-
hó, fn. фебруар, вељача. — elői, mn. по-
кладин. — i, mn. посни. — más, — más-
hava, — máshó, март, марач, ожујак.
— mási, mn. мартачи, марчански. — пар,
Böjtöl, es. постити. [fn. посни дани.
Böjtös, mn. посни; постан; fn. посник.
Bök, fn. 1.) бод, убод; 2.) бодља.
Bök, es. бости, убадати.
Bükse, fn. обад, коњска муха.
Bükdös, Bükdöz, es. убадати.
Böke, mn. чвровит; кукаст; fn. ћуда.
Bökés, fn. бадање, убадање.
Bököt, fn. бод, убод.
Bökezű, mn. дарежњив, податљив, лаке,
простране руке. — ség, fn. издањност.
Bökézzel, ih. издањио; капом и длаком.
Bökken, l. Bukkan.
Bökkenő, mn. ранав, чомбовит, гредовит;
fn. чвр, теникоћа; (szój.) itt a —, ту
Bökő, fn. који боде, убадало. [је чвр.
Bököcze, fn. бодља, бодљика.
Bökös, mn. бодљив, бодљикав.
Bökseb, fn. убод, рана од убода.
Bökösző, fn. заједњива реч, пецање.
Bököt, es. бацати штогод да се врхом
забоде.
Böküsزonyasok, fn. тврдоперке (рибе).
Bökvers, fn. енграм.
Böl, nr. 1.) из; Egerböl, из Јегре; 2.)
од; ezüstböl, од сребра; 3.) á. ё. од,
из; a gyermekból mi lett? шта би од
детета? 4.) збор, са; szégyenböl, од
срамоте, збор срамоте.
Böles, mn. мудар; fn. мудрац, мударац;
világi —, филозоф.
Böleselem, Böleselet, fn. филозофија.
Bölesleti, mn. филозофеки. — leg, ih. фи-
Bölesleettan, fn. филозофија. [лофофики.
Böleselkedés, fn. мудровање.
Böleselkedik, k. мудровати, филозофијати.
Böleselkedő, fn. мударац, филозоф.
Böleselmi, Böleselmileg, l. Bölesleti, Bölk.
Böleselő, fn. мудрац, филозоф. [eseletileg.
Bölesen, ih. мудро.
Böleseség, fn. мудрост. — tan, fn. фило-
зофија (наука)
Bölesész, fn. мудрац, j. Böleselő.
Bölesészet, fn. филозофија. — i, mn. фи-
лозофеки. — ileg, ih. филозофеки.

Böleske, mn. свезнао, свезилица, на-
димудрац.
Böleső, fn. колевка, луља. — ének, —
dal, fn. песма уз колевку. — de, j.
— ház, fn. дом за нејач.
Bölény, fn. тур (животиња).
Bölömbika, fn. букавац, белембика.
Bölömböl, Bömböl, k. 1.) рикати, бука-
ти, мукати; 2.) дерати ее, дречати.
Bönesölék, fn. укоренљено блато (на ха-
љини итд.).
Bönedvű, mn. сочан. — ség, fn. сочиност.
Böng, k. зујати, бумбарати.
Böngé, fn. набирчење, палетковање.
Böngés, fn. зука, зујање.
Böngész, fn. класобер; es. és k. пабир-
чиши. — et, fn. пабирчење.
Bönget, k. рикати. — és, fn. рика.
Bönye, fn. липаји.
Bönyés, mn. липајив.
Bör, fn. 1.) кожа, крзио; 2.) опна, опо-
на, љуска: — ét lefejténi, ољуштити;
(szój.) rossz — ben van, уфтијијо је;
majd kibúvik v. kingrik — éböl, да
искочи из коже: nem fér a — ébe, не
зна куд ће од обести; — ét félti, боји
се за своју кожу; — ére megy, тиче
се његове коже; — ében áll, ради се
о његовој кожи; esak a csontja — e,
сама кост и кожа; szöröstül bőrostül,
заједно с кожом и длаком; до длаке;
а — ét is lehúzták, одерали му и ко-
жу с леђа; ráhült a — e, охладио се,
умръјо је; könnyű más — éböl hárásat
hasítani, ласно је туђим рукама за вре-
ло гвожђе хватати; kis — ben is ember
lappang, мали човечуљак у час сукне;
и у бухе жучи има; kiki a maga —
ét viszi a vásárra, свак своју кожу на
вашар носи; 3.) скоруп, кожа на мле-
ку; mn. од коже, кожан.
Bör-alma, fn. кожњача јабука. — áros,
fn. кожар. — áru, fn. кожна роба. —
árulás, fn. продаје кожа. — atka,
Börböneze, fn. кутијица [fn. гагрица.
Börbetegség, fn. кожна болест.
Böresáva, fn. сепија.
Börese, fn. кожница.
Börez, fn. чвр на концу.
Börezöl, es. опасти (кобилу).
Börezös, mn. замршци (конац)
Bördő, fn. 1.) телечак, торба; 2.) цев од
била, l. Bordó stb.
Bör-egér, fn. слепи мини, љиљак. — спуу,

fn. ъириш. — ergyű, fn. кожни штит. — esőlék, fn. струготине, стиаци од коже. — etlen, mn. без коже; без ѡуске. — fejlés, fn. ѿуштење, лињање. — gyár, fn. кожарска фабрика — gyártás, fn. кожарство, табакача. — gyártó, fn. кожар. табак. — hámlás, fn. ѿупитење, лињање. — hártya, fn. 1.) кожура; 2.) пергамент. Börhe, fn. 1.) кожна прегача; 2.) кајишац; 3.) кожне јахаће чакшире. Bör-horholó, fn. стругач за кожу. — hulladék, fn. струготине од коже. — ing, fn. кожушак. — iszák, fn. телечак, кожна Börke, fn. кожура, кожурица. [торба. Bör-keczele, fn. кечељац од коже. — kéreg, fn. жуљ. — kereskedés, fn. кожарска радња. — kereskedő, fn. кожар. Börkés, mn. кожуричаст. Bör-készítés, fn. чињење коже. — készítő, fn. табак, који чини кожу. — kiütés, fn. бубуљице. — korpázás, fn. 1.) перутање; 2.) чишћење коже мекињама. — láda, j. — ös láda, fn. кожно сандуче. — moh, fn. липашај. — munka, fn. работа од коже. — nadrag, fn. кожне чакшире. — nemű, mn. кожаст. — пүй, fn. гагрица. Böröeske, fn. кожница, опна. Böröez, fn. топовска кола; — re! на кола! (да се навали топ); — rö! спусти топ! Börödzik, k. хвата се кожа, зарапљује. Böröl, es. 1.) поставити, покрити кожом; 2.) испрашити тур. Börönd, Böröndlő, j. Börös láda. Börös, mn. кожан; кожнат; — láda, кожно сандуче. — ödik, k. укожити се, добивати кожу. Böröz, es. превући кожом, укожити. — et, fn. кожна постава, кожа. Bör-pállás, fn. огуљена кожа (нпр. од јањања). — poklos, mn. губав. — poklosság, fn. губа. — portéka, fn. кожна роба. — seny, fn. липашај. — szemölcs, fn. брадавица на кожи. — szenny, — szepplő, fn. липашај. — szín, fn. кожна боја. — telem, mn. без коже. — tok, fn. кожне корице, кожни футрол. Börtön, fn. тамница, тавница, апсана, бувара, ариште; nehéz v. súlyos —, тешка робија. — ór, — ös, fn. тавничар, профес. — öz, es. апсенти. — ül, k. á. é. бити стегнут (болест). Börvén, fn. зимзелен.

Bőr-vész, fn. пелагра (кожна болест). — virág, l. Börkiütés. Börze, Börzö, fn. трине од конопље. Börzik, k. добивати кожу, кожити се. Bör-zuzmó, fn. липашај. — zsák, fn. кожна врећа; á. é. трбух. Bös, mn. обилан, изобилан. Böség, fn. 1.) обиље, изобиље; обилато, берићет; 2.) пространост, алватност (халине); 3.) опширност (говора); — gel, изобила, обплато; — szarva, рог изобиља. Böséges, mn. обилат, обилан. — en, ih. обилно, бозболе. Böségszarú, fn. рог изобиља. Böstörködik, l. Berzenkedik. Böstörö, fn. 1.) аван; 2.) туџало. Bösz, fn. бес, помама, горопад; mn. помаман, горопадник, горопадница. Böszavú, mn. говорљив, разговоран. Bösze, l. Pimasz. Böszít, es. распаљивати, разјарити. Böszke, l. Pöszméte. Böszül, k. зграњивати се; vmiče — ni. добити ћеф или ник на што, бити испиман на што. — et, fn. махнитост. Böszült, mn. смущен, махнит, бесан. — ség, fn. махнитост, беснило. Bö-tartalmú, mn. богате садржине, језгронит. — termő, mn. плодовит, издашан, наспорит. Bötké, fn. коленице, трешњен (у биља); кромпир (у биља). Bötkés, mn. трешњенаст; с кромпиром (као подземном стабљском). Bötkő, fn. чвор, кврга, чворуга. — eske, fn. чворић, квргица. Bötkös, mn. чворовит, квргаст. — ödik, добијати кврге. Bötök, fn. чвор, чланак, коленице. Bötykő, Bötyök, l. Bötkő, Bötök. Bövelbb, mn. потањи, опширији. — en, Bövelkedés, fn. обиље. [ih. потање. Bövelkedik, (ban, ben, val, vel), обиловать. Böven, ih. 1.) обилно, изобила; 2.) потанко, опширио, подробно; — elég, доста и довољно, бозболе, бозболице. Bövérii, mn. цун крви, рањен. — ség, fn. цунокрвност, рањеност. Böves, mn. изобилан, богат. — kedik, имати изобила. Bövít, es. 1.) проширавати; 2.) множити. Bövül, k. 1.) проширавати се; 2.) множити. Bözse, Bözsi, tn. Лизица. [жити се.

- Brácsa, fn. велике егеде.
- Brassó, tn. Брашова (град у Ердељу). — vidéke, брановска област.
- Brekeg, k. крекетати. — és, fn. крекет.
- Brekeke, fn. крекетање.
- Briliánt, fn. брилијант, алем. — os, mn. искићен алемима.
- Britt, tn. Британац; mn. бритеки, британски. — ūl, ih. британски.
- Bronsz, fn. бронза, туч, мёд; mn. од бронзе, од мёди. — kolomp, fn. меденица. — gyűrű, fn. медењак (прстен).
- Brúg, k. зујати.
- Brúgatuyú, fn. чигра, жврк, зујача, зујалица.
- Brúgó, fn. велике егеде. — s, fn. егедам баснета.
- Brúgóz, k. свирати у велике егеде.
- Bú, fn. 1.) туга, жалост; — nak adta magát v. fejét, одао се тузи; szegre akastaní a — t. прегалити, отужити се; (szój.) — ját látod te még annak, пренеће теби то још, попамтићеш ти то! sok esztendei — sem fizethet ki egy pénznyi adósságot, сто мисли дуга не илаћа; sok ösz hajat szerez a —, брига прига.
- Búb, fn. 1.) буб, перчин, кика; 2.) кукма, капа, куба; 3.) теме.
- Buba, fn. 1.) лутка; 2.) девојчица.
- Búba, fn. перчин, кита.
- Búbánat, fn. јад, туга.
- Búbás, mn. кикат, с перчином.
- Búbáz, es. кикати, вући за перчин.
- Bubojeska, fn. неки першун; трубелика.
- Buboresek, fn. брадавица.
- Buborék, fn. мехур, бућа, клобук на води; — ot lápuni, клобучити се.
- Buborékol, k. клобучити се, пенушићи се, кључати, вртићи. — ás, fn. пенушење.
- Buborékos, mn. пуни бућа, мехура.
- Buborka, l. Uborka.
- Búbos, fn. пећ од кала; mn. капораст; — galamb, капораст голуб; — an lépeget, ићи као па штулама.
- Búboz, cs. 1.) накитити, направити ресу, перчин; 2.) кикати, вући за кике.
- Bubus, fn. гвоздензуба, j. Mimus.
- Bucsak, fn. груда.
- Bucsér, fn. сађура, сађурица.
- Búcsú, fn. 1.) опроштај, растанак; — t venői, оправити се; — t adni, отпустити; — t mondani, оправити се, казати збогом; (szój.) — t vett a kápuelfától v. a faképtöl, оде без збогом и без опроштаја; 2.) црквена слава, буч; 3.) литија; 4.) хацилук; — t jární, ићи у хацилук, па поклоњење; 5.) опроштај греха; — t nyerni, добити опритеље греха.
- Búcsú-áros, fn. који продаје опроштај греха. — csók, fn. пољубац о растанку. — ének, fn. 1.) песма о растанку; 2.) пеема хацијска; 3.) опело. — év, fn. света година, година праштава греха. — fia, fn. поклон са славе. — hely, fn. хацилук. — héts, fn. недеља праштава греха. — járás, fn. 1.) литија; 2.) хацилук. — járó, fn. поклонник, хација. — lakoma, fn. част при растанку. — látogatás, fn. опроштајна посета. — levél, fn. 1.) опроштајно писмо; 2.) отијесница (војничка); 3.) l. — hirdetvény. — leveles, mn. отпущен (војник). — par, fn. црквена поклоњења, хација. [слава].
- Búcsú-szó, fn. опроштајна реч. — tor, fn. весеље при растанку. — vásár, fn. 1.) буч; 2.) продаја отијесница од греха. — vét, — vétel, fn. опроштај. — vétlen, ih. без опроштаја.
- Búcsúz, Búcsúzik, k. праштави се, оправити се, растајати се. — ás, fn. праштава, растајање. — atlan, ih. без опроштаја. — ó ének, песма о растанку. — tat, es. оправити се с покојником у краткој беседи. — tató, fn. реч о растанку, опроштај.
- Buez, l. Czomb.
- Buezka, fn. брежуљак од песка.
- Buezkáz, es. 1.) играти се око брежића од песка; 2.) с муком тражити или наћи. — ik, k. преметати се.
- Buezkó, mn. дежмекаст, зделаст; fn. 1.) кврга, чвор; 2.) бут.
- Buezkós, mn. 1.) зделаст; 2.) чворовит. — odik, постати чворовит.
- Buezó, fn. буцов (риба); mn. нераван.
- Buezok, fn. незграџи комад, гружен.
- Buda, tn. Будим. Ó —, Стари Будим; (szój.) több veszett — alatt, то је још и бо же помози; (pb.) nem egy par érült — vára, није Будим за један дан сарбаћен.
- Buda, Bndafa, fn. банање (игра).
- Budafáz, k. банијати се.
- Budai, fn. Будимац; mn. будимски.
- Budár, fn. 1.) проход; 2.) субаша.
- Búdog, k. 1.) скривати се; 2.) гњујати се.

- Budoga, fn. пупавац.
 Búdogtat, es. загњуривати.
 Budonka, fn. буренце, l. Bodonka.
 Buфа, fn. образ, буџма; мн. буџмаст.
 Bufál, es. 1.) ташкоти по образих; 2.) буџмаст. [бати (песнишом).
 Búfej, fn. јадник, сирак.
 Búfelejtő, mn. што растерјује бригу, разбибрига; fn. (fréf.) вешала; — ge fel-Buffau, k. затутњити. [kötni, обеенити.
 Bufog, k. потмуло тутњити; es. бубати.
 Bufol, es. бубати. [at, es. бубати.
 Bufti, mn. буџмаст; fn. 1.) буџма, буџоња; 2.) глупак, глупан.
 Búg, Bug, fn. 1.) голубињак; 2.) дењак, свежањ, ручица; 3.) округла семењача неког биља, нпр. лана.
 Búg, k. 1.) зујати; 2.) гукати, гугукати 3.) цврлити се (о крмачама).
 Buga, fn. 1.) округла семењача неког биља, нпр. лана; 2.) чаура (свилене бубе); 3.) ручица (влаћа), свешчић; 4.) бућ, ћуба; кунине у проје итд.
 Buga, mn. шут; — ember, простак.
 Bugacs, fn. винска мушкица. [ћаблов.
 Buga-gereben, fn. гребени за лан. — légy, fn. ланова шишарица.
 Bugás, mn. ћубаст, бућаст.
 Búgás, fn. 1.) гукање, гугут; 2.) зујање, бумбарање; 3.) цвеђење.
 Búgat, es. пуштати чигру да зуји; бујати (о букавици). — ó, l. Bugatyú.
 Búgatyú, fn. зврчка, велика чигра. — z, k. играти се чигре.
 Bugáz, es. чешљати, гребенати (лан).
 Buggyan, es. шикнути, покујати. — t, es. дати да шикне, да покуја.
 Buglyos, mn. ћубаст, китњаст.
 Búgócsiga, l. Búgatyú.
 Bugoly, fn. ћуба, бућ, кита.
 Bugolya, fn. 1.) перчин; 2.) кита, струк.
 Bugolyáz, es. китити (главу).
 Búgond, fn. брига, јад. — os, брижан.
 Bugósíp, fn. фагот.
 Bugris, mn. бедаст; fn. гејак, бүгер.
 Bugyboka, fn. пупавац.
 Bugyborék, fn. клокот, пенушење. — ol, k. клокотати, пенити се, брботати.
 os, mn. што брбоће. пенушиав, пун бућа.
 Bugyka, fn. 1.) мотка за бућкање воде (у рибара); 2.) l. Butykos.
 Bugykáz, es. мутити воду (код рибара).
 Bugykos, fn. крчаг (е уским грлом а широким трбухом) што клокоће.
- Bugyli, fn. дрвена брица.
 Bugyog, k. 1.) шикнати, брботати, кујати; 2.) брబљати, музати; 3.) квоцати.
 Bugyoga, fn. 1.) крчаг уска грла; 2.) врело, врутак, студенац.
 Bugyogány, fn. буће при куљању или Bugyogó, fn. плундре. [врењу.
 Bugyogós, mn. што шикће. брбоће: fn. плундравши.
 Bugyogtat, es. загњуривати, барбукати.
 Bugyol, es. умотавати.
 Bugyola, fn. 1.) умотач, замотач, бомича; 2.) замотуљак, пак.
 Bugyolál, Bugyoláz, es. умотати.
 Bugyor, fn. 1.) бућур; пак; 2.) l. Butor.
 Bugyorog, k. брботати, пенушити се.
 Búhely, fn. скровиште.
 Biјa, Búja, mn. 1.) блудан, похотан, блуднички; 2.) бујан; — termés, бујни род; fn. блудник.
 Bujadög, Bujakór, Bujakórság, fn. венерична болест, вранџ. вренга.
 Bujálkodás, fn. 1.) блуд, похота; 2.) бујност.
 Bujálkodik, k. терати блуд; бујати.
 Bujálkodó, mn. 1.) похотан, похотљив; 2.) бујан. — lag, ih. 1.) похотно; 2.) буј.
 Bujamirigy, fn. венерична болест. [но.
 Buján, ih. 1.) похотно; 2.) бујно.
 Bujaság, fn. похотљивост.
 Bujasenyy, fn. вренга, венерична болест. — es, mn. венеричан, вренгав.
 Bujavágы, fn. похотљивост.
 Bujdi, fn. будоар (женска соба за облајдоклás, fn. скривање. [чење).
 Bujdoklik, Bujdokol, k. крити се.
 Bujdosás, fn. сакривање, потуџање.
 Bujdosik, k. крити се, потуџати се.
 Bujdosó, fn. 1.) који се крије, бегунац, скитница, емигрант; — ba ment, ju-tott, одбећи, отићи у изгнанство; 2.) планета; mn. што лута, тумара; — esillag, планета; — hal, — madár, тица, риба што се сели, што путује; — köszén, костобоља што тумара по телу; — lélek, утвора, авет; — roha-rat inni, пити уоколо, редом око стола.
 Bújik, i. Búvik.
 Bujkál, k. скривати се, потуџати се; á, é, egész пар könövekben —, ваздан је над књигом.
 Bujkás, Bujósdi, Bujóska, fn. игра „жмуре“; — t játszani, играти се „жмуре“. Bujóskáz, k. играти се жмуре.
 Bujt, es. 1.) полагати (лозу); 2.) сакрити,

скривати; 3.) бунити, пундати. — ás, fn. полагање лозе; буњење; скривање.
 Buјtat, es. 1.) сакривати; 2.) бунити, пундати.
 Buјtó, fn. буниџа. [ти. — ó, fn. буниџа.
 Buјtó-ág, fn. положницица (лоза). — fa, fn. тачка за положницицу. — töke, fn. чокот положник.
 Buјtogat, es. бунити. — ó, fn. буниџа.
 Buјtovány, Buјtvány, fn. положницица.
 Buk, fn. 1.) пад; 2.) стрмен, окомак; 3.) пагиб; — ra áll, пагнuto је (буре); — ra álltani, пагнuti, павалити.
 Bukár, I. Buvár, — oz, k. гњурати се.
 Bukás, fn. 1.) пад; 2.) загњуривање; 3.) банкротство; 4.) платка у игри. — i, mn. банкротеки.
 Buкdáesol, k. преметати се, гњурати се.
 Buкdál, k. каже се за лађу, кад предњим делом већма утоне.
 Buкdkik, Buкdklik, I. Buкdácsol.
 Buкdol, k. загњурити се.
 Buкdosik, k. 1.) падати; 2.) загњурива-
 Buкdoslat, es. загњуривати. [ти се.
 Búkergető, mn. és fn. разбибрига; á. é. вино.
 Bukfencz, fn. премет; — et vettő, преметнути се; — et hányni, преметати се. — el, — ezik, k. преметнути се. — ezve, ih. стрмоглавке.
 Buкkan, k. (ra, re) наини на што; на-
 трапати, набасати; нагазити.
 Buкik, k. 1.) падати, пасти; hanyatt —, преметнути се; 2.) загњурити се; 3.) изгубити у игри, остати платка; 4.) банкротирати; пропасти; 5.) á. é. а vizsgán —, пасти на испиту.
 Búkór, fn. сета, меланхолија. — os, mn.
 Buкott, fn. проопалица, банкрот. [сетан.
 Bukrueza, fn. гњурачица (дивља патка).
 Buksi, fn. главоња, главурдан.
 Buкta, fn. погача из пепела.
 Buјtat, es. 1.) рушити, обарати; 2.) за-
 гњуривати; 3.) унесрећити; 4.) распир-
 штати банку у картању; 5.) довести
 до банкротства; 6.) свалити на испи-
 ту. — ó, fn. засут мајдан.
 Bulázó, fn. дугачка женска повезача.
 Buliklik, Bulikol, I. Turbékol.
 Bulya, mn. 1.) редак (платно); 2.) I. Buјja;
 fn. женска повезача.
 Bulyál, Bulyáz, es. умотати, увијати.
 Bunda, fn. 1.) ћурдија, бунда; juhász v.
 paraszt —, кожух; 2.) вучје крзио,
 курјачина.
 Bundás, mn. és fn. с бундом, у бунди;

(нас) бундан, рундов; á. é. — kenyér, пофезна, моча с јајима.
 Bundzsi, fn. рундово нестанце.
 Bungyika, fn. ћурдија.
 Bunkó, fn. 1.) ћула, буџа, маљ; 2.) про-
 цеп код шмрка.
 Bunkós, mn. буџаст, ћуласт; — (bot), fn.
 ћула, буџа, кијача, тољага; (szój.) hár-
 tra van még a —, része најгоре још долази; á. é. — modor, неспретан, не-
 отесан манир.
 Bura, fn. стаклен поклонац, реципијент.
 Burdé, fn. подземни стан; I. Putri.
 Burdó, fn. 1.) телечак; 2.) мешана.
 Burduga, fn. врутак, вредо.
 Burgonya, fn. кромпир, јабука земљача,
 земљака, кртола; — hajában, пасуво
 (тесто) с кромпиром.
 Burgonyás, mn. с кромпиром; — kenyér.
 хлеб са кромпиром.
 Burjad, k. обрасти коровом, травуљином.
 Burján, fn. травуљина, коров, бурјан. —
 káposzta, fn. неки кељ. — ol, k. расти
 као травуљина, као из воде. — os,
 mn. пун травуљине. — osodik, k. обра-
 сти травуљином. — zik, k. бујати као
 травуљина, разврежити се.
 Burjás, mn. бујан, обилат.
 Burkó, fn. чаура.
 Burkol, es. 1.) умотати, свезати у дењак;
 2.) постављати каменом, помостити,
 калдрмисати. — ás, fn. паковање; кал-
 дрмисање.
 Burkolat, fn. 1.) дењак; 2.) калдрма, помост.
 — kő, fn. плочњак, камен за калдрму.
 Burkolódik, Burkolózik, k. умотавати се.
 Burkony, fn. 1.) мантила, умотач; 2.)
 планке, ребра од лађе. — a, fn. жен-
 скпи огратач.
 Burkos, mn. лиснат. — odik, k. улистити
 Burkozik, k. уврти се, увијати се. [се.
 Burkus, tn. Прус; mn. пруски. — úl, ih.
 пруски; á. é. неотесано, грубо.
 Burnót, fn. бурмут; — ot színi, — ol,
 шмркati бурмут. — millye, — szelen-
 eze, fn. бурмутница.
 Burnyasz, mn. глуп, I. Bornyasz.
 Burok, fn. 1.) омотач, опона, кошуљица;
 ban született, рођен у кошуљици, ви-
 довњак, срећан; 2.) чвор на кошују
 (при швењу); 3.) лисната грана; 4.)
 шенут, машнија; 5.) тара (у трговини).
 Buroknja, fn. опна, омотач.
 Burokol, k. гукати.

- Buroksúly, fm. дара.
- Burtok, fm. лицеје. — os. мн. лиенат.
- Burukkol, k. гукати.
- Burványoz, k. пенушити се.
- Bús, mn. тужан, сетан, смућен; (szój.) — mint a kereke-törött szigánya, жалостан, као да су му се подавиле воденице.
- Busa, fn. главурдан, главоња, мн. глатав; á. é. тврдоглав.
- Busás, mn. 1.) надувен, подбую (образ); 2.) упоран, тврдоглав, груб; 3.) обилат; — ár, паирена цена.
- Busásan, ih. обилато; — hoznai gyümölcsseit, обилата плода донети, донести берниета; 2.) — oda beszélni vkinkek, коме поштено очитати, откесати.
- Búsfűz, fn. жалосна врба.
- Búsít, es. ожалостити, сневеселити.
- Búska, fn. дебелоглавац (лентир).
- Búskodik, l. Buslakodik.
- Bútskomoly stb. l. Búskomor stb.
- Búskomor, mn. сетан, туробан. — ság.
- Búslakodás, fn. туговање. [fn. сета,
- Búslakodik, k. туговати, јадовати.
- Búsolg. Búsolog, k. туговати, јадовати.
- Búsong, l. Búslakodik.
- Búsul, k. јадиковати, печалити се; неки — ni magát, предати се јаду; неки — ta magát az idő, замутило се, натуштило се; (pb.) — ion a ló, elég nagy a feje (остави бригу, нек се стара ко
- Búsvíg, mn. трагикомичан. [хоће].
- Busz, fn. омар, запара.
- Buszma, mn. 1.) буцмаст; 2.) смућен.
- Buta, mn. глупав; fn. глупак, звекан.
- Bútalau, mn. безбрижан, без јада. — úl,
- Bután, ih. глупо, лудо. [ih. безбрижно.
- Butaság, fn. глупост, бенаштво.
- Butat, es. скрити, заклонити; (szój.) valakit zsákba — ní, сабити у тикву.
- Búteli, Búteljes, mn. јадован.
- Butella, fn. бутела.
- Butít, es. заглушити, заглушијивати.
- Bútor, fn. 1.) намештај, покућство, покућанство; 2.) пртљаг. — os, fn. продавач намештаја. — os, mn. с намештајем. — oz, es. меблирати. — zat, fn. намештај.
- Butúl, k. заглушити, оглушавити.
- Butyka, fn. брља, глиб. l. Kátyú.
- Butykos, fn. крчаг уска грла.
- Butyor, fn. буђур, пртљаг.
- Buválkodik, k. печалити се, јадовати.
- Buvár, fn. 1.) гњурач; 2.) гњурац; 3.) испитивач, истраживач. — harang, fn.
- гњурачко звоно. — ka, fm. гњурац. — kodik, k. ронити, гњурати се; á. é. испитивати. — kutya, fn. пас гњурач.
- Buvárlás, fd. испитивање, истраживање.
- Buvárlík, Buvárol, k. испитивати.
- Buvár-lúd, fn. гуска гњурачица. — vér, fn. гњурачки окlop.
- Búvik, k. крпти се, сакривати се.
- Búvó, fn. скровиште; mn. који се крије.
- Buvóeskázik, k. играти се жмуре.
- Búvó-hely, fn. сакривалиште, зачкољица. — lik, — lyuk, fn. зачкољица.
- Búza, fn. пшеница, жито. török —, кукуруз; (pb.) ritka —, melyben konkoly ninesen, нема жита без кукоља.
- Búza-alj, fn. жито испод решета. — féreg, fn. житни жижак. — fő, fn. влат. — föld, fn. житниште. — ház, fn. житница. — kenyér, fn. житни хлеб. — koszorú, fn. венац при дочетку жетве, жетвени венац. — liszt, fn. житно брашно. — marok, fn. ручица влаћа. — ocsú, fn. очинци. — piacz, fn. житна пијаца.
- Búzás, mn. пшеничан, житородан.
- Búza-szem, fn. зрно жита; (km.) vak tyúk is talál néha — szemet, и хорава кока наће зрно. — szentelés, fn. освећење жита. — tarló, fn. стрињка. — termesztés, fn. производње, сејање жита. — termő, mn. житородан. — varjú, fn. црна вра.
- Búzátlan, mn. без жита. [на, гачац.
- Búzatok, Buzatoklász, fn. осија.
- Búza-verem, fn. житна јама. — virág, fn. 1.) житни цвет; 2.) различак; 3.) најфиније брашно.
- Buzdít, es. подстицати. — ás, fn. подстак, подстрек.
- Buzdúl, k. узварети, ускипети; á. é. одушевити се, распалити се.
- Buzér, fn. броћ. — festék, fn. броћаста масти, боја.
- Buzgalmas, mn. ревностан, уердан, ватрен. — an, ih. ревно, ревносно.
- Buzgalom, fn. ревност, уерће; — ra ger jedni, распалити се, одушевити се.
- Buzgány, l. Buzogány.
- Buzgár, fn. 1.) вир, врело, студенац; 2.) вртлог; 3.) ревнитељ, ревносник.
- Buzgárlík, Buzgárzík, k. клубучити се.
- Buzgás, fn. врење, вир; á. é. ревност.
- Buzgó, mn. што кипи; — forrás, врело; á. é. ревностан, одан, усрдан; — imá, топла молитва.
- Buzgóan. Buzgón, ih. узварело; ревносно.

Buzgódik, Buzgódozik, k. бити ревностан. Buzgólkodás, fn. ревност; побожност. Buzgólkodik, k. ревновати; бити побожан. Buzgóság, fn. 1.) ревност; 2.) побожность. Buzma, m. надут, охол, напет. Buzmálkodik, k. бити надут. Buzog, k. вртиш, кинети, комешати се; á. é. ревновати, бити побожан. Buzogány, fn. 1.) буздован, топуз, шестонерац; 2.) һула, буџа; 3.) рогоз. — fű, fn. ишино црасе. — kérő, mn. буџаст. — os, mn. és fn. буџаст; с буздованим, буздованија. Buzong, k. 1.) коменијати се, кинети; 2.) ревновати. — ás, fn. време, ревност. — ó, mn. és fn. занесен, занесењак. Buzzan, k. уекипети, узварети. Bű, fn. (szój.) sem — t sem bát nem mondott, не рече ни беле. Bű, fn. чар, драж, чаролија. — báj, fn. чар, милина, драж. — bájol, es. очаровати. Bűbájos, mn. чаробан; fn. врачар, мађиник. — kodik, k. бајати, баҳорити. — ság, fn. баҳорење, бајање, враћбина. Büdöseske, fn. стеница, k. Poloska. Büdör, fn. смрдљива смола (биљка). Büdös, mn. смрдљив; á. é. — neki a munika, смрди му посао; — ben maradt, ошвањио се. Büdösbabunk, Büdösbanka, fn. нупавац. Büdöses, mn. смрдељав, што заудара. Büdös-fa, fn. смрдљиво дрво. — féreg, fn. стеница. — fű, fn. смрдљива перуника. Büdösít, es. наемрадити, засмрадити; k. уемрадити се. Büdöske, fn. кадифица; mn. што заудара. Büdöskés, mn. смрдељав. Büdöskő, fn. сүмпор. — yes, mn. сүмпоровит. — virág, fn. сүмпоров цвет. Büdöslik, k. смрдести, напити. Büdösödik, k. уемрдити се. Büdössége, fn. смрад. Bühatalom, fn. чаробна моћ. Bükk, Bükk, fn. 1.) буква; 2.) буков жир, буквица; mn. буков. — es, l. Bükkös. Bükkfa, fn. буква, буквица; mn. буков. Bükkmakk, fn. буквица, буков жир. Bükköl, Bükkölöt, es. жирити. Bükkön, Bükköny, fn. вика, лањик. Bükkös, fn. буквик; mn. буков. Bükkör, fn. чаробни круг, врзино коло. Büly, l. Cserebüly. Bümester, fn. мађиноник, виленик.

Bűn, fn. 1.) грех; 2.) злочин; eredendő v. eredet szerinti —, праотачки грех; elkövetett v. cselekedető —, учинен грех; néma —. онанија; boesánandó —, оправдив грех; — t temi v. elkövetni, згрешити; — iil tulajdonitani, учиневати у грех; — be keverni, а.) окривити; б.) извести на грех, увалити у зло; (szój.) utálom mint a — t, мрзим на њ, као на прилог врага. Bűn-bak, fn. онај који је па огранију, па коме се кола сломију. — bánás, — bánat, fn. кајање, покора, покајање. — bánó, mn. és fn. покајнички, покорник, покорница. — biró, fn. казнени судац. — boesánat, fn. опроштај греха; амнистија, помиловање; — bocsátó hatálom, власт оправдана од греха. — bukás, fn. пад, сагрешење. — díj, fn. глоба. — cselekvény, fn. казнено дело. — eset, fn. казнени случај. — feledés, — feledség, fn. опроштење, амнистија. — fenytő, mn. казнени. Büng, k. зујати, брујати. Büngyónás, fn. исповед греха. Bühnedő, mn. кажњив. — ség, fn. кажњивост. Bünhödés, fn. 1.) огрешење; 2.) испаштавање. Bünhödik, k. és es. 1.) грешити; 2.) казнати, кавити, испаштати грехе. Bünhöldő, mn. грешнички; покајнички. Bünhödtet, es. казнити. Bünlöncz, fn. грешник, злочинац. Bünlöszt, l. Bünhödtet. — és, fn. казна. Bünjel, fn. сведоцба злочина, corpus delicti. — jog, j. Büntető jog. — közössége, fn. сузложин. — mentes, mn. невин, слободан од злочина. — oldozat, fn. ослобођење од греха, апсолуција. Bünlöl, es. налагити, находити за крива. Bünös, mn. és fn. грешник, злочинац, грешаш, злочиначки; megrögzött v. rögzött —, окорео грешник; —nek nyilvánítani, прогласти за крива. Bünnösödik, k. постать грешником. Bünnösség, fn. грешност, кажњивост. Bünpér, Bünpör, fn. казнена, криминална парница. — peres, — pörös, fn. криминалиста. — részes, fn. сукривац. — részesség, fn. сузложинство. — rovás, fn. казнени списак. — rögzött, mn. окорео, огрезао у греху. — súly, fn. терет греха, кривице. — szerző, fn.

вишовник злочина. — társ, fn. сукривац. — telier, fn. терет греха.
 Büntelen, mn. недужан, невин. — ség, fn. невиност. — ül, lh. невино, за Büntény, fn. злочин. [прá бога].
 Bünterhelt, mn. оптерећен грехом. — ség, fn. гречништво.
 Büntét, Büntett, fn. злочин.
 Büntet, es. казнити, кажњивати; pénzzel — ni, глобити, казнити новчано; halállal — ni, казнити смрћу.
 Büntetés, fn. казна, казнига; — re mél-tó, кажњив; — alkalmazás, употреба казни; testi —, телесна казна; — elengedése, ослобођење од казне; — — спуштение, ублажење казни; — foka, степен казни. — kimérés, мера казни; — súlya, тежина казни; — súlyosítása, поощрење казни; — végrehajtása, извршење казни; — alá esni, потпасти под казну.
 Büntetési, mn. казнен. — eset, казнени елучај.
 Büntetget, es. еваки час казнити.
 Büntethető, mn. кажњив. — ség, fn. кажњивост.
 Büntetlen, mn. некажњен. — ség, fn. некажњеност. — ül, lh. некажњено, на лиху, бескарно.
 Bütető, mn. казнен, криминалан; fn. казнитељ; — bíró, казнени судија; — — bíróság, fn. криминални, казнени суд; — eljárás, казнени поступак; — jog, казнено, криминально право; — per, криминална парница; — perrend-tartás, казнени парнички поступак. — törvény, криминални закон; — törvénykezés, криминални поступак; — törvényszék, криминални суд.
 Büntett, fn. злочин. — es, fn. злочинац.
 Büntetvény, l. Büntetés.
 Büntevő, fn. злочинац. — törödés, fn. кајање, покора. — törvény stb. j. Büntető törvény stb. — ügy, fn. казнена, криминална ствар. — vág, fn. криминална тужба. — vádi, mn. казнени, криминални; — vádi eljárás, казнени поступак. — vallás, fn. исповест, пред судом; исповед (греха). — valló, fn. покорник, покорница исповедник, исповедница. — vétek, fn. злочин.
 Bürpálca, fn. чаробна палица.
 Bürke, fn. 1.) маца (на дрвету); јелова пишарица; 2.) l. Börke.

Bürrök, fn. кукута.
 Bürrű, fu. ћупријица (преко потока); tener — је, превлака, водоток, земаљска узина. — zet, fn. скеле, лазила (у мајдану или зидарству).
 Büség, fn. гад, лотиња, нечиет.
 Büszemély, fn. лоћа.
 Büszhödik, Büszhödök, l. Büzhödik.
 Büszít, l. Büdösít.
 Büszke, mn. 1.) поносит; 2.) охол.
 Büszkélkedik, k. (val, vel, ban, ben) дичити се, поносити се, кочити се.
 Büszkeség, fn. понос, дика.
 Büszkít, es. дичити.
 Büszküll, k. понети се, узохолити се.
 Büszödik, l. Büszhödik.
 Bütű, fn. крај, врх. — kert, fn. врт у врху дворишта. — s, mn. затубаст. — z, es. направити затубасто.
 Büty, fn. нишан (на пушци).
 Bütykö, l. Bütyök.
 Bütykös, mn. чворовит, квргаст.
 Bütyök, fn. 1.) глежањ, чланак, зглавак; 2.) чвор, коленце (на стаблице).
 Büv, fn. чар, чаролија. — eső, fn. капајдоској.
 Büv-vegyész, fn, алхимијета. — vegytan, алхимија.
 Büv-ereklye, fn. амајлија. — erő, fn. чаробна снага. — ész, fn. врачар, мађоник, бајач. — kör, fn. чаробни круг.
 Büvöl, es. баҳорити, бајати, чарати. — és, — et, fn. чаролија, враџбина. — ö, mn. чаробан; fn. баҳорити, мађоник, бајач, бајалица, баҳорица.
 Büvös, mn. — asszony, вештица, l. Büvölö.
 Büvszer, fn. 1.) чаролија; 2.) амајлија.
 Büz, fn. смрад, тоња, запаха; (szój.) se izé, se — e, нит смрди, нит мирише; — be keverni, окајати.
 Büz-aszat, fn. смрдљива смола, девесиљ, девесиље. — bogár, fn. смрдлуба.
 Büzegek, fn. бром-метали.
 Büzel, Büzelít, l. Büzlel.
 Büzeny, fn. бром.
 Büzhít, es. смрадити, засмрадити.
 Büzhödik, k. усмрдити се.
 Büzlel, es. онущити, омирисати.
 Büzlik, k. смрдити, давати.
 Büzöl, es. насмрадити, усмрадити, смрадити. — ög, k. смрдити, тоњати, давати.
 Büzös, mn. смрдљив, смрадан, — it, es. засмрадити. — ödik, k. усмрдити се.
 Büzsö, fn. течан, чист амонијак.

Cs.

Csa, наставак за десинутива, шир. ратакса, поточић.
 Csá, l. Csáli, Cselő; — ra, v. — val megy, иде у лево; (szój.) egyik — ra, másik hajszra, један овамо, други онамо; један лево, други десно (вуче); — ra vinni az éneket, кварати певање.
 Csáb, fn. вабљење, мамљење, мамак.
 Csába, mn.; лако заводљив; глуп.
 Csába-íre, fn. нека чудотворна биљка.
 Csábakeszeg, fn. некакав шаран.
 Csábanya, fn. подводница, куплерка. — fény, fn. варљива светлост, опсена.
 Csábít, es. (ra, re) заводити, заваравати. — ás, fn. завођење. — ó, fn. és mn. заводник; заношљив, примамљив.
 Csábos, mn. примамљив, заношљив.
 Csabrag, Csábrág, fn. абајлија, цапраг, l. Csótár. — os, mn. с абајлијом.
 Csábszó, fn. примамљива реч.
 Csából, k. бити заведен.
 Csaesi, fn. магаре, чачи.
 Csaeska, mn. брбљав, разговоран, говорљив; fn. 1.) брбљов, брбљуша; 2.) папагај.
 Csaeskafeske, Csaeskaloeska, l. Csaeska.
 Csaeskálkodik, k. блебетати, брбљати.
 Csaeskamadár, Csaeskár, fn. еврака.
 — Cseskaság, fn. брбљавост, говорљивост.
 Csaeskazöld, mn. зелен као папагај; fn. папагајска боја.
 Csaesog, k. брбљати, талаварити. — ány, fn. еврака, чавчица. — ás, fn. блебет, брбљање. — ó, mn. és fn. брбљав, блебетав; брбљавац, брбљуша.
 — Csadaj, fn. шипраг, гром.
 Csádé, l. Csáté,
 Csáforta, fn. ручица у преси.
 Csafrinka, l. Csafra.
 Cságat, es. терати на десно волове; á. é. — ja a dolgot, окреће ствар.
 — Csahítál, k. кефкати, лајати, штектати.
 Csahó, fn. веверица, l. Mókus.
 — Csahog, k. кефкати, лајати.
 — Csahol, k. кефкати, лајати; á. é. брбљати, блебетати; es. кресати ватру, l. Csihol. — ás, fn. 1.) лавеж; 2.) кресање ватре. — ó, fn. 1.) лајало; 2.) што креше ватру.
 — Csahos, mn. брбљав, лајав; fn. блебетало, Csaj, fn. веверица, l. Mókus. [кефкало.

Csajbos, mn. крив, срлав.
 Csajbuta, Csajbutag, fn. звекан.
 Csajhos, mn. каон, каљав, улонан; fn. попужа, доћа.
 Csajka, fn. шајка, чамац. — kérő, mn. Csajkász, fn. чамиџија, возар. [чупаст.
 Csajkáz, k. возити се на чамиџу. — ható, mn. плован.
 Csajkó, fn. ухолеж, ухолежа.
 Csajpota, Csajtos, l. Csajbuta, Csajhos.
 Csajva, fn. кокица, гудељ.
 Csak, ih. 1.) само, тек, истом, цигло; — most tudom, тек сад знам; — annyi, само толико; még — két óra, тек је два сата; — ki vele! дад га само на поље! — az előtt, отонч, мало час; 2.) непрестано, све; — néz, непрестано гледи; — kiált, виче на виче; — nem akar, неће па неће.
 Csák, fn. 1.) шиљак; 2.) клин, ексер, чавао; 3.) шипак, l. Csáp.
 Csákány, fn. 1.) чаканац; 2.) наџак; 3.) нека фрула. — kalapács, fn. чаканац. — кара, fn. нека мотика, пијук. — kapocs, fn. скоба, пијавица, кука. — os, mn. с наџаком. — oz, es. ударати Csakbár, l. Báresak. [наџаком.
 Csakha, ih. осим ако, до ли, већ ако.
 Csakhogy, ksz. само да, само нека; само што, само; — tudod, само кад знаш.
 Csakkör, fn. лоћика (трава).
 Csáklya, fn. 1.) кука, чакља; 2.) l. Kor-Csáklyás, mn. кукаст, с куком. [esolya.
 Csáklyáz, es. заквачити, одуширати чакљом; k. тоциљати се, корчуљати се.
 Csaknem, ih. скоро, готово, по готову, умalo; — ellittem, мало што не поверовах.
 Csákó, fn. 1.) чаков, клобук; 2.) вô или крава са напоље извијеним роговима, чаков. — állandzó, fn. ремен на клобуку.
 Csákós, mn. с чаковом, под чаковом.
 Csákósszarvú, mn. с напоље извијеним Csáktornya, tn. Чайковац. [роговима.
 Csakugyan, ksz. занета, доиста, баш.
 Csal, fn. превара, лукавство, замка, клоња; — t vetrő, наместити замку.
 Csal, es. 1.) варати, обмахивати; — ják elöl hátul, варају га откуд год ко; 2.) мамити, вабити.
 Csalaesattogató, fn. царић, палчић.

Család, fn. породица, фамилија. — ануа, домаћица. — ара, — атъа, fn. домаћин. — fenntartó, fn. хранитељ; á. é. последњи мушки потомак у породици. — fő, fn. старешина, глава (породице). Családi, mn. породички, породични, фамилиарни; — élet, породични живот; — kör, породични круг. Család-kép, fn. слика целе породице. — név, fn. породично име. — os, mn. фамилијаран. — tag, fn. члан породице. — üpper, fn. породична светковина. Csalafinta, fn. 1.) варалица, гламаза, смутњивац; 2.) заводник, наводитељ на зло. Csalafintáskodik, k. варати, шарлатанити. Csalámbozik, k. витлати се, тумарати. Csalamádé, Csalamálé, fn. чест кукуруз за пићу. Csalán, fn. коприва, жега, жара; árva —, мртва коприва; (pb.) a mi —, esíp az korán, зарана се види. пита ће бити коприва; које дрво хоће да буде криво, рано се савија. Csalán-esattogató, Csalán-esattogó, fn. царнић, попићи, палчић. — csípés, — égetés, fn. ожег или шклонац од коприве. — fonál, fn. прећа од коприве, — os, mn. пун коприва. — patyolat, — szövet, fn. муселин. — pillangó, fn. копривац. Csalárd, mn. лажан, лажњив, преваран, лукав. — kodik, варати. — os, mn. лажан. — ság, fn. лукавство, лажњивост. — úl, ih. лажно, преварно. Csalás, fn. варање, превара. Csalatkozik, k. варати се, бунити се. Csálé, isz. és fn. стук (при терању волова); á. é. esáléra áll az asztag, камара се најерла; esáléra megy a jövedelem, имање иде куд не треба. Csalékony, mn. варљив, преваран, лажан. — an, ih. варљиво, преварно. Csalembér, fn. варалица. Csálés, mn. és fn. (во) левак. Csalétek, fn. јело за мамљење (шишева, звериња, риба), мамац. Csalfa, mn. лажњив, варљив. Csalfaj, Csalfajú, fn. варалица. Csalfákodik, Csalfálkodik, k. бити варали. Csalfaság, fn. лукавство, вараница. [ца. Csalfény, fn. варљива светлост. Csalhang, fn. глас мамљења. Csalhatatlan, Csalhatlan, mn. непогрешан, непогрешив. — ság, fn. непогрешност. úl, ih. непогрешно.

Csali, l. Csalfa. Csáli, l. Csálé. Csalit, fn. грм, жбуни, шушњарак. — os, mn. жбуновит, пун шушњарака. Csalkér, fn. варљива елика, опсена, ширмера, фантом. — zet, fn. обмахна, машинације, плузија. Csalkert, fn. лавиринт. Csallóköz, tn. острво на горњем Дунаву. Csalma, fn. турбан, чалма. Csalmadár, fn. вабац, тица што ваби. Csalmás, mn. под чалмом; tn. Турчин. Csalmatok, fn. буника, мантимена. Csaló, fn. варалица; mn. преваран. Csalódás, fn. обмахна, варање; érzékelbi —, варање чула; szem v. láttani —, оптичко варање. Csalódik, k. варати се, обмањивати се; ha nem csalódom, ако се не варам. Csalogány, fn. славуј. Csalogat, es. вабити, мамити, варати. Csalóka, mn. 1.) варљив; 2.) угуреуеки. Csalóka, fn. јелова шишарица. Csalólag, ih. варљиво, лажњиво. Csal-ösvény, fn. странптица. — síp, fn. спирала за вабљење. — szín, fn. опсена, обмахна. — szó, fn. глас вабљења. — tojás, fn. полог. — tűz, fn. ватра за трећење гусеница. — út, fn. странптица. — vetés, fn. замка. — vető, fn. који меће клонку, ловац. Csalya, mn. кратких унутра извијених рогова; шут, без рогова; fn. нека буба. Csalyva, fn. скрабус (буба). Csamangó, fn. живодер, кожодер, дерач. Csamesog, Csámesog, l. Csemeseg. Csammog, Csámmog, l. Csemeseg. Csámp, fn. 1.) чашица на колену; 2.) бут. Csámpás, Csámpáslábjú, mn. сабљастих ногу, ерлав; á. é. невешт, употан. Csämpolya, l. Csímpolya. Csámporodik, k. ускиснутп, почети цикнупти (вино). Csámporú, mn. кисео. Csanak, fn. 1.) суд од врбове коре; 2.) l. Csónak. Csanál, l. Csalán. Csanesog, Csánesog, l. Csemeseg. Csangó, mn. што рђаво звечи; fn. Чангов (буковински Мађар). Csángó, mn. 1.) кисело вино; 2.) патока, рђава ракија. Csaniga, mn. батргав; l. Csánk. Csánk, fn. прегибало на нози; — ot vetni,

подметнути ногу; gyorsan szedi — jait, лако скоче на ноге; брз је.

Csántér, fn. бирвади, бирвати.

Csap, fn. 1.) чеп; 2.) славина; — ra verni, ударити (на) славину; — op creszteni v. venni, оточити на славину; — ról mér v. árul, продаје на славину; on van a hordó, буре је начето; — alja, подвалак под буре; (szój.) iszik mint a —, ивије као гуја; 3.) jég —, клица; nyelv —, језичац, реса; 4.) траг од дивљачи у снегу.

Csáp, fn. пишак; serteképő — ok, чекињасти пишици.

Csap, A. es. 1.) ударати, лупати; ne esapd oly erősen az ajtót, не лупај вратима; arezúl v. pofon — ni, динути, ћушити; nyakon — ni, звизнути преко ушију; legyet — ni, убити муху; lármat — ni, падати (дићи) вику; csigát — ni, окретати се, вртети се; (szój.) nem oda —, a hová néz, једно мисли, друго говори; á. é. szelet — ni, правити ветар; levet — ni, удварати се, куришати; marhát a legelőre — ni, истерати марву у поље; 2.) чешљати, канатити вуну; 3.) пљеснути рукама; 4.) бацити, вурити, треснути; földhez — ni, бречити о земљу; B. k. jobbra v. balra — ni, ударити десно или лево; félre — ni, скренути; fölfelé — a láng, пламен лиже у висину; a villám a házba — ott, гром ударио у кућу.

Csapa, fn. траг од дивљачи.

Csapadék, fn. падање (киша, снег), влага.

Csapahó, fn. нови снег (ловачки).

Csapán, Csapant, I. Csappan, Csappant.

Csapantyú, fn. перкусиона капела. — s, mn. е перкусионом капелом (пушка).

Csapárok, fn. ярак за одвођење воде.

Csapás, fn. 1.) удар, ударац; (szój.) egy — sal kettőt ütni, једним ударом две мухе згодити; 2.) á. é. удар, пошасти, пеерећа; elemi —, елементарна пеерећа; ez Isten — а гајтунк, то је божја казна на нама; 3.) траг (од дивљачи); 4.) утрине, лијавада; 5.) калкатура.

Csapási, mn. — szolgalom, сервитет на лијаваду.

Csapat, fn. 1.) гомила, чета, одељење, колона; — utója, крај од колоне; szabad —, добровољачка чета; felmentő — ok, војска ради ослобођења од оп-

саде; zsoldos — ok, пајамничке чете; 2.) партија (робе).

Csapatint, ih. разом (не врхом).

Csapatol, es. разделити по колонама.

Csapatos, mn. у гомили. — an, ih. у гомили, гомилице.

Csapat-őr, fn. четник. — tűz, fn. плотонска ватра. — vezér, fn. четник.

Csapáz, es. тражити, ишчити. — at, fn. лов по трагу.

Csapda, fn. замка, клоња; mn. I. Csapdi.

Csapdi, mn. ветрењасти, лакомислен; fn. ветрогоња, ветрењак. — ság, fn. лакомисленост, ветрењаштво.

Csapdos, Csapdoz, es. ударати, лупати.

Csap-erő, fn. перкусиона снага. — fa, fn. дрво за чепове. — fajd, fn. јаребица. — fegyver, fn. перкусиона оружје. — fordító I. Csapszív. — fűró, fn. сврдло за чеп. — fű, fn. минији три. — ház, fn. биртија. — híd, fn. мост за дизање.

Csapinó, fn. косина. — s, mn. кос.

Csapint, es. ишијути, лупити, жиџијути. — ás, fn. ударац.

Csapjog, fn. право крчмарења.

Csapka, I. Sapka.

Csapkod, es. ударати; ostorral — ni, ишибати; k. (о тици грабљивици) слетети, сунути на плен.

Csapkules, fn. петао на славини.

Csaplár, Csapláros, fn. механија, бртани. — kodik, k. крчмарити. — né, fn. крчмарница. — ság, fn. крчмарство.

Csap-lynk, fn. руна за чеп. — műves, fn. славинар. — nyelv, I. Csapszív.

Csapó, fu. 1.) ваљар, чајар; 2.) швигар; 3.) мухотук, муварник; 4.) силицик, раз.

Csapó-ajtó, fn. врата за спуштање и дизање. — csiga, fn. чигра.

Csapodár, mn. лакоуман, ветрењасти; fn. 1.) ветропир, ветрогоња; 2.) ласкавац, удварач. — kodik, k. ласкати, удварати се. — ság, fn. ветропирство. — úl, ih. лакомислено.

Czapódeszka, fn. даска за спуштање и Csapodi, I. Csapdi. [дизање.

Csapódik, k. 1.) заливити се, затворити се; 2.) ударати; az eső az arcdba —, киша бије у лице.

Csapó-fa, fn. 1.) раз, силицик; 2.) хускија, полуѓа; 3.) клечка. — font, fn. римска вага, кантар. — föld, fn. I. Márga. — ház, fn. ваљарска кућа. —

- gát, fn. гат за одбивање воде. — híd, fn. мост за дизање и спуштање. — kalitka, fn. клоња.
- Csapol, cs. 1.) точити на славину; 2.) ударити на славину; 3.) снабдити чепом.
- Csapólag, ih. са стране, испрека, окрзнув.
- Csapólegény, fn. вазарски момак.
- Csapolya, fn. јендеј за одвођење воде.
- Csapó-mérleg, fn. кантар. — mester, fn. вазар.
- Csapong, k. 1.) живети разуздано; 2.) бљудети; 3.) скретати; колебати ее. — ás, fn. бљудња; распуштан живот; скретање. — ó, mn. раскалашан, разуздан, што тумара. — ór, fn. патрола.
- Csaponólag, l. Csapinósan.
- Csaponvétel, fn. ударање славине.
- Csapórúd, fn. помоћница (на возу сена).
- Csapos, mn. с чепом, са славином; — szőlő, сланкаменка.
- Csapos, fn. 1.) јелен у другој години; 2.) који туђе вино точи.
- Csapott, mn. 1.) разован; 2.) пртеран; — tannló, пртеран ћак; 3.) — kalap, низак шешир; 4.) кратак (хаљина).
- Csapovíz, fn. вода што шипба у вис.
- Csapoz, cs. снабдити, чепом.
- Csapózsínór, fn. дунђерски канап; (szój.) eljár a — mellett, живи уредно, као сат.
- Csappan, k. 1.) мршавити, омришавити, спасти с меса; 2.) залипити се, затворити се с треском.
- Csappanó, mn. испречен, кос; fn. зврчка. — ajtó, горња врата за спуштање и дизање. — s, l. Csapinós.
- Csaprant, cs. 1.) затворити с треском, залипити; 2.) одапети (да пукне). — tuyú, fn. перкуенона капела.
- Csappénz, fn. крчмарина.
- Csáprág, fn. абајлија.
- Csapraítés, Csapraverés, Csapravevés, fn. ударање (буџета) на славину.
- Csap-szeg, Csap-szög, fn. заворањ у славини. — szék, fn. механа. — szív, fn. петао на славини.
- Csapta, Csaptá, fn. клоња, клонка. — nyelv, fn. језичац на клоњи.
- Csaptat, cs. 1.) узбијати (нпр. треку на крову); 2.) хватати у клоњку, клоњу.
- Csaptató, fn. 1.) набијач (за кров); 2.) језичац у клоњи; 3.) клоња; — ba csett, долијао.
- Csapszi, mn. пудљивачки.
- Csapzig, ih. до пвице.
- Csárda, fn. чарда, (szój.) ki a legény a esárdában? ко је момак, нек доће!
- Csárdás, fn. 1.) крчмар у чарди, чардаш; 2.) чардаш (мађарска игра); binkatató v. mártogató —, чардаш где играчи поклекују.
- Csárma, mn. брбљав; fn. граја, цакање (дече).
- Csármál, Csármáz, k. 1.) торокати; 2.) викати, цакати, лармати.
- Csarnak, fn. једеци који држе катарке са стране.
- Csarnok, fn. дворана, салон; trem; sör —, дворана где се пије пиво; kép —, галерија слика; oszlopos —, галерија.
- Császár, fn. ћесар, цар; — kenyere, царски, војнички хлеб. — fi, fn. царевић. — garas, fn. 1.) царски гроши; 2.) мплостиња за инвалиде. — i, mn. царев, ћесарев, царски, ћесарски. — kodik, k. царовати. — korona, fn. 1.) царска круна; 2.) различак (цвет). — körté, fn. царска крушка. — liszt, fn. фино брашино, нишесте. — madár, fn. лештарка, трћка. — metszet, fn. кад се дете из утробе исече. — né, fn. царица. — ság, fn. 1.) царство, царевина; 2.) царско достојанство. — szakáll, fn. дан и Császta, fn. честа, тричак. [ноћ (цвет)].
- Csat, fn. копча, прећица, преглица; (szój.) esak — ig vonni, не присиљавати, из тиха радити.
- Csata, fn. 1.) бој, бојак, битка; esatára kelni, отпочети бој; apró —, чаркање; 2.) кавга. — dal, fn. убојна песма, даворија. — hely, fn. бојиште, разбодијаште, меѓдан. — játék, fn. шах, шакак.
- Csataj, fn. врева, типма.
- Csatak, fn. прљавштина, гад, блато. — ol, cs. прљати, кањати. — os, mn. кањав, каон, улопан, аљкав; fn. аљкуша. — osság, fn. аљкавост, прљавштина.
- Csata-ló, fn. убојни коњ. — mező, fn. бојиште.
- Csatangol, k. тумарати, витлати ее. — ó, fn. скитница, протуха.
- Csatapata, Csátépáté, l. Csetepata.
- Csatár, fn. 1.) мушкатир; 2.) фрегата.
- Csatara, fn. чантрање; — ranna, торокуша.
- Csatarász, Csataráz, k. разметати се.
- Csatarend, fn. убојни ред.
- Csatárhajó, fn. убојна лађа, фрегата.
- Csatároz, k. чаркати ее, пушкарати се. — ás, fn. чаркање.

Csat

Csata-tér, fn. бојиште, разбојиште, по-
приите. — vesztés, fn. пораз. — zaj,
fn. убојна вика.
Csatáz, k. ратовати. — ó, fn. ратник.
Csáté, fn. 1.) ишираг, гром; 2.) (трава)
ситник. — s, mn. обрастао ситником.
Csatgyártó, fn. прећичар.
Csatináz, k. 1.) прижељкавати, певати
(о славују); 2.) лунати вратима.
Csatla, fn. припона. — kozás, fn. припо-
јење, скончовање, свеза. — kozik, k.
присаједињавати се; придружити се.
Csatlás, fn. 1.) пришајање; 2.) додатак;
3.) јармац. — vas, fn. потега.
Csatlék, fn. придржење, додатак, прилог.
Csatló, fn. 1.) припона; 2.) справа за
притеzanje коња при поткивању. —
láncz, fn. ланац за паочење. — s, fn.
предни јахач; á. é. пришинетља.
Csatol, es. 1.) прикончати; 2.) придрже-
живати; додати; magát — ní vnihez,
придружити се. — ás, fn. закопчавање;
приклучивање. — at, fn. припона. —
mány, fn. додатак, прилог. — ódik, k.
придруживати се, приклучивати се.
— vánú, fn. I. — mány.
Csatora, fn. хука, жагор, жамор.
Csatoráz, k. жаморити.
Csatorna, fn. 1.) прокон, канал; ürítő —,
канал за одвођење; csatornákra venni,
одвести на канале; 2.) олук; 3.) az ég
csatornái, ибески канали, небо; 4.)
ходник у уху за глас; 5.) цревни канал.
Csatornaforma, mn. као канал.
Csatornás, mn. са цевима, на олуке.
Csatornáz, es. канализирати. — at, fn.
канализација.
Csatos, mn. с кончом; fn. прећичар.
Csatpeczek, fn. језичац од прећице.
Csafrang, fn. 1.) клепетуша; 2.) l. Csatak.
Csatt, l. Csat. [— ol, l. Csatangol.
Csattan, k. пущнути, праснути; (pb.) vé-
gén — az ostor, коњац дело краси.
— ó, mn. és fn. што пуща, праска;
велик ефект. — ós, mn. j. Eclatáns,
еклатантан. — ósság, fn. велик ефект.
Csattant, es. пущи, праснути, пущати.
Csattantó, Csattantyú, fn. татула, бикови.
Csattog, k. 1.) пущати, праскати; 2.) пе-
вати, прижељкавати (о славују). —
ány, fn. пољски славуј. — at, es. пуща-
ти, праскати. — tat, A. es. лунати
(вратима); лепршнати (крилима); B. k.
пущати, праскати.

Csecs

Csáva, fn. мочило, тоцило, строј (којар-
еки); (szój.) esávába esett, упао у кре-
чану, донао белаја; belekeverni а
esávába, увући у зло. — hordó, — kád,
fn. буре или када за строј, сенију.
Csavál, es. чинити (коју).
Csavar, es. 1.) окретати, завртати; су-
кати, увијати; 2.) шрафити; 3.) це-
дити (рубље у прању); 4.) уједати,
штинати (нос); 5.) извртати речи.
Csavar, fn. заворањ, шајтов, шраф. —
alakú, — dad, mn. шрафаст. — ás, fn.
завртање, цећење. — ék, fn. вијуга.
— erőssége, fn. торзиона црстота.
Csavarg, l. Csavarog. — ás, fn. лутање.
— at, es. еукати, завртати.
Csavargó, mn. који лута; fn. скитница,
протуха. — s, mn. кривудав, вијугав.
Csavargőzös, fn. пропелер.
Csavar-ház, fn. матица, орах. — húzó,
справа за запушаче, вадибурма. —
int, es. заврнут, завити. — ít, es.
завртати; шрафити. — járat, — me-
net, fn. анета. — odás, fn. савијање,
савијутак. — odik, k. савијати се,
смотавати се. — og, k. смотавати
се; á. é. скитати се, тумарати. — ol,
es. шрафити. — orsó, fn. вртено.
— os, mn. на шраф.
Csavaróvíz, mn. скроз и скроз мокар.
Csavart, mn. увијен, усукан; — á. é. из-
врнут, искренут (говор).
Csavartok, fn. матица, орах.
Csavarúl, k. увијати се. — at, fn. уви-
јање. — jánye.
Csavarvonal, fn. завојица.
Csávás, mn. из сеније; fn. сенија. —
varga, fn. стројбар.
Csaváz, es. стројити, чинити кожу.
Csávé, mn. брњав.
Cse, наставак за умаљивање, пр. gyer-
mekese, детенце.
Cseber, fn. чабар, l. Csöbör.
Csécs, fn. богиње.
Csees, fn. 1.) сиса; — et adni, дати сисе,
надојити дете; — tól elválasztani, од-
ложити, одбити; 2.) сисак.
Csees-alakú, mn. као сиса. — bimbó, —
búb, fn. брадавица, сисак, пупчић од
сисе. — bimbós, mn. брадавичаст.
Cseese, fn. играчке; mn. лепићеп (у де-
тињем говору). — háb, fn. лутка за
игру. — becse, fn. играчке; — becse
ember, лицгало.

Cseesegtet, 1.) дојти; 2.) мазити, I. Кесеесел, es. дојити. [csegetet.]
 Csecesemő, fn. és мн. сисаче, наприче, синиче, одојче, дете на сиси; — s, fn. сисаче. — sség, fn. доба сисања.
 Cseserél, Cseserész, es. дрнати за сисе.
 Cséeses, мн. богињав.
 Cseses, мн. сисат.
 Csesés, мн. лен (у детињем говору). — get, es. рецити, лицкати. — ség, fn. палицканост, нацифраност.
 Csesetlen, мн. без сиса, чип, чипав.
 Csesez, es. дрнати за сисе.
 Cseséz, es. китити, цифрати, лицкати.
 Csézeszik, k. добивати богиње.
 Csesfog, fn. млечни зуб, бак.
 Cséshelyes, мн. богињав, рапав.
 Cseeshomály, fn. црио око брадавице на сиси, коломбар.
 Cses-szákos-fiahordó, fn. торбар (живот.).
 Cseske, fn. сисница.
 Cses-szoró, fn. сисаче. — tej, fn. млеко од сисе. — udvar, fn. коломбар.
 Csederít, es. és k. птишутати, крадукати.
 Cseferít, k. торокати.
 Csege, fn. чатриња (за воду); пребој.
 Csegely, Csegély, fn. заглавак. — es, мн. клинаст, као заглавак. — ez, es. заглављивати. — kövök, fn. каменице, парчад за углављивање зида.
 Cseh, tn. Чех; мн. чешки.
 Csehel, es. кефкати (о лисици).
 Cseh-garas, fn. царски, чешки гропи. — kő, fn. лажан камен. — ország, tn. Чешка. — országi, мн. чешки, из Чешке. — íl, ih. чешки; á. é. зло пашиако; — íl vagyunk, зло стојимо.
 Csék, fn. 1.) глажњевац; 2.) кленало.
 Csekél, k. сићити ее, ћудити се (коњ).
 Csekély, мн. малец, незнатаи маловажан. — ág, ишака цена; — véleményem szerint, по мом смерном мишљењу; I. Sekély. — edik, k. умалити се, постити незнатаи; ослићати, I. Sekélyedik. — el, es. сматрати за незнатаи. — értékű, мн. слабе вредности, невредан. — es, вип. мален, незнатаи. — esség, fn. незнатаиност. — ít, es. смањивати, смањати, умалити. — ség, fn. маленкоет, сипница, багатела. — íl, ih. невредно, незнатаин.
 Csekken, k. 1.) гибати се; 2.) I. Csökken.
 Cskle, fn. пругло, вигови.
 Csklész, fn. који лови из заседе es.

ловити из заседе. — et, fn. хваташе Cseklye, I. Cseklye. [у вигове.]
 Csé, fn. превара, лукавство; — t szőni, сновати сплетке, сплеткарти; — t hányni v. vefni, плести замке.
 Csél, fn. лакридија; eselet esapni, лакридијати.
 Csélesap, мн. лакомислен, ветронир; дедачки; брбљав; fn. ветрогоња, лакридијаш, ћаскало. — ás, fn. лакридијаше, ћаскање. — kodik, k. ћаскати, ћапрдати, лакридијати. — ó, fn. ветронир; лакридијаш, ћапрдало. — ság, fn. лакридијаштво; ветронирство.
 Cseléd, fn. 1.) чељаде, млађи, слуга, служавка; férfi —, слуга, мушки чељаде; nő —, женскиње, служинка; (км.) а jó — megbeesüllhetetlen kínes, добро се чељаде не може исплатити; 2.) fehér v. vászon —, женекадија; женскиње.
 Cseléd-asztal, fn. чељадски сто. — bér, fn. плата млађима, чељадска плата; — es gazda, господар који држи чељад. — ház, fn. чељадска кућа. — kedik, k. службовати. — kenyér, fn. чељадски хлеб. — rend, fn. правила за чељад. — rendelet, fn. наредба за чељад. — ruha, fn. либерија, чељадско одело. — ség, fn. чељад, млађи. — szám, fn. чељад. — szoba, fn. чељадска соба. — tartás, fn. држање млађих.
 Cselefende, fn. блудник, ћидија.
 Cselekedet, fn. дело, чин; az apostolok — ei, дела апостолека; jóságos —, дело милости. — i, мн. што се тиче Cselekedik, I. Cselekszik. [дела.]
 Cselekmény, I. Cselekvény.
 Cselekszik (Cselekedni), k. делати, творити, чинити.
 Cselekvény, fn. радња, дело, чин.
 Cselekvés, fn. делање, творење. — i, мн. акциони, што дела. — i mód, fn. начин делања, поступак.
 Cselekvő, fn. és мн. који дела, активан, делатан; — ige, радији глагол; — párt, акционица странка. — leg, ih. делотворно, делатно. — ség, fn. делатност.
 Cseleny, fn. маинган. — le, fn. маинганит.
 Cséles, мн. шаљив, лакридијанки.
 Cseles, мн. лукав, преварац, препреден. — kedik, k. вребати, бити лукав.
 Cselez, es. метати клонке, замке.
 Csalfa, fn. 1.) дрво оборено у шуми да се у њу хватају и спале мушнице; 2.) I. Csalfa.

Cselfes, mn. препреден, лукав.
 Csel-fogás, fn. лукавицца, смешница, мајсторија. — hánýás, fn. заседа. — giliszta, fn. глыста за мамъче. — húzás, fn. гамбит (у шаху).
 Csellég, Cselleng, k. 1.) мутити, тумарати; 2.) лакрдисати.
 Csellembókol, Csellembókoz, k. булзинти.
 Cselmozgás, fn. лажан нападај лађа.
 Cselő! isz. стук! (при терану волова).
 Cselők, mn. препреден; fn. препреденак.
 Cselszövénű, fn. сплетка, сплестке, интрига, смутица. — es, mn. сплесткини.
 Cselszövés, fn. сплеткарење, интрига.
 Cselszövő, mn. смутивачки; fn. сплесткаш, смутивица, интриган.
 Cselút, fn. тајни пут.
 Cselvetés, fn. заседа, вреб, лукавство.
 Cselzik, k. заваравати (о дивљачи).
 Csem, fn. клица, заметак.
 Csembe, fn. птиц, коњска муха. —
 Csembő, fn. реса, ројта.
 Csemseg, k. хлантати, мъскати.
 Csemege, fn. посластице, слатко, слаткини. — áros, fn. посластичар. — bor, fn. фино, десерт вино. — készítő, fn. посластичар.
 Csemegés, mn. 1.) обланоран; 2.) нун слаткиша; fn. 1.) оврквало, кусало; 2.) посластичар.
 Csemegéz, es. és k. јести посластице.
 Csemelet, fn. камелот (материја од кој стрети).
 Csemete, fn. 1.) младица, расадница; 2.) каламак, калам; 3.) жбуи, грм; 4.) а. ё. потомак, органак.
 Csemeteburány, Csemetekoráll, fn. племенити корал.
 Csemetés, mn. убокорен; fn. расадните. — edik, k. бокорити се, бусати се.
 Csemetzik, k. бокорити се; разврежити се, терати изданак.
 Csemesz, Csemeszszagű, fn. мириевика (грожђе), тамјаника.
 Csemp, fn. превара; кријумчарство.
 Csempe, fn. 1.) пењијак; 2.) пећ од кала; mn. кривоуст.
 Csempelődik, k. 1.) улонити се, утрудвати се; 2.) загнојити се.
 Csemvely, fn. 1.) пењијар, каль; 2.) нека мрежа.
 Csemper, mn. превараи, смутив, који кријумчари. — kedik, k. варати, кријумчарити. — ség, fn. кријумчарство.

Csempez, fn. 1.) лопац с два уха; 2.) сало.
 Csemprész, fn. кријумчар; es. кријумчарити. — áru, fn. кријумчарска роба. — kedik, k. кријумчарити. — ség, fn. кријумчарство. — [чарство].
 Csempréz, es. кријумчарити.
 Csemprüll, k. пући (о лопицу, шерпени).
 Csemprűzés, fn. кријумчарство. — üző, fn. кријумчар.
 Csen, es. крадукати, поткрадати.
 Csend, fn. мир, тишина, покој, мук. — biztos, fn. полицајеки повереник. — eleg, k. мировати (о мору, ваздуху). — élet, fn. тих живот.
 Csender, fn. гром, шумијарак. — es, mn. громовит. — es (hely), fn. шумраг.
 Csenderít, es. пољако, тихо ударати.
 Csendes, mn. мираш, тих, благ. — edik, k. стинавати се. — en, ih. мирно, тихо, из тиха. — ít, es. мирити, утишавати. — ség, fn. мир, тишина, мирноћа. — ül, k. стинавати се.
 Csendetlen, mn. немираи.
 Csendháborgató, Csendháborító, fn. és mn. рушимир, што нарушива мир.
 Csendít, es. звонити, чинити да звечи; оглашавати мртвача. — ô, fn. мртвачко звонце.
 Csendőr, fn. четник, жандар. — tanya, fn. жандареки стан. — ség, fn. четничтво, жандарство. — tiszt, fn. жандареки часник.
 Csendől, k. звечати, зујати, иништати; (km.) — a fülem, jó hirt hallok, зуји ми ухо, чују добар глас.
 Csendzavaró, fn. és mn. рушимир, што
 Csenés, fn. крадумаше. — [квари мир].
 Csenevész, mn. слабуњав. кржљав; k. кржљавити. — edik, k. кржљавити.
 Cseng, k. звечати, звонити; — a fülem, иништити ми ухо. — és, fn. звекет.
 Csenget, es. звонити, звекетати. — és, fn. звонење, звека, звекетање, цилик. — ô, mn. és fn. који звони; звонце.
 Csengetyl, fn. звонце, прапорац, кленетуша, броиза; ковчежија за кунјење новаца, лемозница. — ke, fn. звонце (билька). — s, mn. és fn. с прапорцем, са звоницем, с кленетушом; који носи лемозницу. — szó, fn. звек прапораца или броизе. — virág, fn. звонце.
 Csengő, mn. звонак, звучан; fn. 1.) звонце, прапорац; 2.) жврк. — erszény, fn. лемозница. — fű, — linka, fn. богородичина трава.

- Csengől, k. зазвечати, зазујати.
 Csenkesz, fn. власуља (билька).
 Csenő, fn. крадац.
 Csentesz, fn. полуника, l. Félkrajezár.
 Csep, fn. кап, канъла, канъница; utolsó — vérig, до последије капи крви; (km.) sok — lyukat vág, канъла канъле у кабао, а накана пун кабао; мала секира и велик дуб новали; малена је тица препелица, ал умори коња и јунака; á. é. egy — et sem, ни мрве; egy — hideg sines, ни мало није зима; egy — pel sem jobb, ни за драку није боји; egy — et sem fél, не боји се ни мало; egy — et sem látok, не видим ни прета пред себом.
- Csér, fn. млатило; — re karára termett, енажан; (szój.) felkötni a — et, обесити па велико звено.
- Csereg, k. 1.) капати, канълати; — az eső, промиче кина; 2.) — a hordó, буре цури; — a gyertya, клапи свећа.
- Cseregékény, mn. капав, канълав. — ség, fn. капавост.
- Cseregely, fn. минерал сталактит.
- Csereget, cs. дати да капа, канъле, на-канати; á. é. уловати; — ní a minka iránti szeretetet, улти љубав на рад.
- Cseregő, fn. стреха; mn. што капа. — kö, fn. сталактит. — szemű, mn. крмљив.
- Cseregős, l. Csepelyb.
- Cseregtet, l. Csereget.
- Csépel, cs. 1.) млатити, врећи, врћи; (szój.) üres szalmát — ní, млатити празну сламу; 2.) вошитити, деветати.
- Csepelyeg fn. чупава коса. — cs, mn.
- Csepenként, ih. кап по кап. [чупав.
- Cseperedik, k. ђикати, расти.
- Cseperek, k. капати, спуштити, ромнијати; cseperegő eső, росуља, сипна кина. — ít, cs. пустити да дорашњује.
- Cseperke, fn. 1.) брља; 2.) l. Csiperke.
- Csepertes, mn. крив, ерлав, хром.
- Csepesz, fn. 1.) капа (женска); 2.) l. Csepéte, fn. шираг. [Csuplesz.
- Csepelyb, Csepelyós, mn. канълаво течан.
- Cséphadaró, fn. млатило.
- Csepkö, fn. сталактит.
- Cséplés, fn. млађене, вршицда.
- Cseplesz, mn. кржълав, геџав; fn. ширже.
- Cseplesz, fn. ландра, мрежа (у анатомији). — ese, fn. ландрица, мрежница. — látonya, fn. водени бибер. — sérv, fn. Cséplet, fn. омлађено жито. [киле.
- Cséplett, mn. омлађен, овршен.
- Czeplez, l. Cseplesz.
- Cséplő, fn. 1.) млатилац; 2.) млатило. — bér, fn. плата за млађене. — fa, fn. млатило. — gép, — мий, fn. машина што врши. — szérii, fn. гумно, гувно.
- Csepelye, fn. 1.) грм; 2.) концулва (трава). — fa, fn. ширже.
- Csepelyes, mn. убокорен, грмовит; fn. ширже. — edik, k. разбокорити се.
- Csepelyeteg, fn. шираг.
- Csépnyel, fn. млатило, удра.
- Csepnyi, mn. од капи, као кап.
- Csepőcze, Csepölce, Csepőtc, fn. шираг.
- Csepp, l. Csep.
- Cseppeđ k. претворити се у канъле.
- Cseppedék, k. 1.) канъница; 2.) канълава материја. — es, mn. бобичаст, коласт, шарен.
- Csepren, k. канути; á. é. канкати; (szój.) ha nem csordúl, —, ако не цури, а оно канъле; mintha az égből — volna, као да је из облака пао; — nagyon — t, врло је пао. — et, fn. канъла.
- Cseppenként, fn. кап по кап.
- Cseppent, cs. покапати; olyan mint a — ett vér, црвен као крв.
- Cseppes, mn. канълав, канъличав.
- Csepredék, fn. ситнарија, попурица.
- Cseprente, fn. жбуни.
- Cseprő, mn. ситан; apró —, мајушан.
- Csepř, Csepř, fn. кучина; (szój.) — ben esomót, tojásban szört keresni, тражити драку у јајету. — jós, — néző, fn. гатар по запаљеној кучини.
- Csepřl, cs. 1.) лемати; 2.) псевати.
- Csepřs, mn. кучинаст. — ödik, k. замрсити се.
- Csepzik, k. заплести се, замрсити се.
- Csepzett, mn. замрщен.
- Csér, fn. морека ласта.
- Cser, fn. 1.) строј, тоцило; — ben hagyni, оставити на ћедилу; — ben maradni, остати на ћедилу; 2.) цер. — bogyó, — buga, fn. ширшка, шираша-руша, бабушка. — esáva, fn. строј, Cserese, fn. минђуна. [штава.
- Cserdít, k. és cs. ишутати, жаморити, праскати; majd közibök — ek, дају ја њима ветра!
- Cserdül, k. ишунути; праснути.
- Csere, fn. 1.) промена, размена, мењање, трампа; (szój.) — csalával jár, трам-

на иде с преваром; 2.) 1. Cserje. — alkú, fn. уговор о трампи.
Csérében, ih. у промену, једио за друго.
Csere-bere, fn. трампа, чивутарење. — berél, k. трампите, чивутарити.
Cserebí, fn. лопт духан, кржак.
Cserebogár, Cserebok, fn. кокица (буба).
Cserebokros, mn. жбуновит.
Cserebüly, fn. кокица (буба).
Csere-érték, fn. вредност у размени. — eszköz, fn. средство за измену.
Csereficsél, k. талацдарити.
Csereklye, fn. 1.) четина; 2.) стријика од треке.
Cserél, cs. мењати; трампiti; — jünk helyet, да се мењамо места; (szój.) azt sem mondta, — jünk pipát, оде а не рече ни беле. — berél, cs. трампiti. — get, cs. трампiti.
Csereg, l. Csörög.
Csere-kereskedés, fn. трампа. — kötés, fn. уговор о трампи. — levél, fn. имено о трампи.
Csérény, fn. 1.) плетер; 2.) тор, обор; 3.) лесице, лесе на колих; 4.) оплетена корпа; оплетена врата. — akol, fn. обор. — tunka, fn. корпарски посао. — vessző, fn. пруће за плетење.
Cserep, Cserép, fn. 1.) прен; 2.) земљани суд; virágos —, прен за цвеће; 3.) пењњар, каљ; 4.) ноћни суд; mn. земљан, од земље; (km.) — tálhoz fakanál, земљан суд, дрвена капика.
Cserepár, fn. пешак (војник).
Csérép-esik, fn. ишишила (за придавање конзуља на канапу при сушењу). — edény, fn. земљани суд.
Cserepedzik, l. Cserepesedik.
Cserepes, fn. који покрива преном; mn. за пренове; — kosár, корпа за пренове; 2.) од прена, преном покривен; 3.) испуцан (уста); 4.) — teknősbéka, велика морска кориљача. — edik, k. испуцати се (кожа, уста).
Cserepe, es. покривати преном. — ik, k. испуцати се (уста). — ö, fn. који покрива преном.
Csérép-fazék fn. лонац од земље. — födéł, fn. кров од прена. — földö, fn. који покрива преном. — kályha, fn. шећ од прена. — kő, fn. листац, шкриљац, l. Pala — minta, fn. калуп за прен. — mozsár, fn. авап од препа. — szavazás, fn. остракизам, гла-

сање преновима. — tál, fn. земљана чинија. — zsindely, fn. прен за кров. Csererdő, fn. церова шума, церик. Csererejtvény, fn. анаграм. Cseres, fn. церик; mn. обрастао цером. Cserés, l. Cserjés. Cseréskalmáár, fn. трговац који трампи. Cseresznye, fn. треница; ropogós, v. pongrácz —, рушитви; (km.) nem jó a nagy urakkal egy tálból cseresznyét enni, није добро с великим господом из једне чиније треница јести. Cseresznye-fa, fn. тренијово дрво. — mag, fn. тренијова кончица. — magasz, fn. мараекин. — megy, fn. слатка вишња. — pálinka, fn. тренијовача. — piros, mn. румен као тренија. Cseresznyés, fn. трениник; mn. иун тренија; за треније; с тренијама. — lepény, колач с тренијама. Cseresznye-szem, fn. пунце од треније. — szín, — színű, mn. румен као тренија. Cserez, es. стројити, чинити (кожу). Cserfa, fn. 1.) цер; 2.) церовина. Cserge, fn. 1.) губер, ћебе; 2.) гуњац. Cserged, Csergedez, k. жуборити. Csergés, fn. 1.) жубор; 2.) кленаче (о свраци); 3.) l. Csörgés. Csergeteg, mn. што жубори; fn. поточић. Cserget, es. пущкати; звекетати, l. Csörget. Csergetű, fn. кленало, чегртаљка. — z, es. клепати, чегртати. Csergő, fn. 1.) сврака; 2.) звечка, l. Csör-gő; mn. што жубори. Cserhaj, Cserhaj, fn. 1.) церова кора; 2.) крастава кора у дње цероваче. — ú, mn. раџав, крастав (дња церовача). Cseri-barát, fn. францишканец. — szergézet, fn. францишкански ред. Cserje, fn. 1.) грм, цбун; 2.) шибље. — fa, fn. грмље, шибље. — fi, fn. кенец, патицврк. Cserjés, mn. грмовит, жбуновит. Cserka, mn. кудрав. Cserkabala, fn. витао, сукаљка. Cserke, fn. кукавица медоловка. Cserkél, es. 1.) тражити са медоловком; 2.) чечати, да се што добије. — ödik, k. шуњати се око чега. Cserkesz, fn. 1.) Черкез; 2.) fn. чегртаљка; 3.) рибарско момче; 4.) неки шенир уска обода. Cserkész, fn. 1.) шуњало; 2.) који тра-

жи, вади руде ; es. 1.) цуљати ; 2.) тражити руде ; 3.) l. Cserkél. — et, Cserkő, fn. базалт. [fn. вађење руда. Cserlé, fn. штава, строј. Cserlöperlő, mn. набусент. Csermelék, l. Csörmelék. Csermely, fn. поток. Csermelye, fn. уродица, Csermöly, fn. рибљи орао. Cserpa, Cserpák, fn. дрвена кутљача. Cserszeg, k. слагати (о пушци). Csertel, es. ударати једно о друго (пушке или налице); звекетати оружјем. Csertet, l. Csörtet. Csertető, fn. 1.) церик; 2.) врх од церика. Csertölgy, fn. цер. — es, fn. церик. Cservíz, fn. штава. Cserz, es. стројити, штавити. — és, fn. чињење, штављење. — ett, mn. штављен. — ū, fn. који строји, штави. Csesz, es. стругати. Csesze, fn. жарач. Csésze, fn. 1.) шоља, филцан; 2.) служавник, подметач; 3.) шоља у кантара; 4.) чапица (у биља). Csésze-boríték, fn. периантум у биља. — kürt, fn. поћна ружница. Cseszel, l. Csesz. Cseszelődik, k. гулити се, стругати се. Csészenemű, mn. чашасти. Csészeszárny, fn. крстушац (биљка). Csésztelen, mn. без чапице. Csészike, fn. шољица, тасић, таџица. Cseszkő, fn. чизмар (у шали), криа. Csetebota, mn. блесаст, спотакљив. Cseteklik, k. испчанити се, изместити се. Csetel, l. Csetik. Csetepata, Csetopaté, fn. чарка, чаркање, кавга. — z, k. кавкити се; чаркати се. Cseter, fn. 1.) мерница; 2.) цепаница; 3.) даска. — fa, fn. цепаница, цепка. Csetert, fn. 1.) промер, пречник; 2.) l. Cseter. Csetlékeny, mn. спотакљив; á. é. — emlékezetű v. eszű, забораван; — nyelvű, a.) бројилетан; b.) муџав, мутав. Csetlik, оклизнути, омаћи се; спотакни се; á. é. зарећи се. — botlik, k. батратити се, забатргавати се. Csetres, mn. каљав; — nyelvű, злорек. Csett! isz. стук! Csett, fn. — et adott v. vetett a szája, затрчао се, слагао је. Csetteg, k. шкоцати, пузати. — et, es. шкоцати чиме, дати да шкоцца.

Csetten, k. шкоцнути; — t a puška, пушка шкоцну; — ū hang, шкоцав глае. Cséveded, mn. вретеши, цевасти. Cséve, fn. 1.) тикачка цев; esévévet vetni, сукати цеви; 2.) цев, l. Csö; 3.) клин (кукуруза). Cseveg, k. 1.) брблјати, блебетати, торокати, боботати; 2.) цвркутати (о тицама). — ū, mn. брблјав, што цвркуће. Cséveláda, fn. кутија с цевима. Csével, es. сукати цеви; k. терати клинове, заметати се (о кукурузу). — ū, fn. 1.) који суче цеви; 2.) сукалка. Cséve-nád, fn. тричица за цев. — orsó, fn. летка. Csévés, mn. 1.) цевасти; 2.) у клипу. Csevet, fn. брблјаше. — el, l. Cseveg. Csévéz, l. Csével. Cséza, fn. чезије. Csiataghely, fn. шипраг. Csiba, isz. чибе! шибе! (ису), l. Czoki. Csibe, fn. пиле, пиллица; anyányi —, ко-кошица. — beesinált, fn. пиле кувано у слатко, зачинак, за смочак. — húr, fn. слак (биљка). — hús, fn. пилетина. — reesenye, — sült, fn. пилеће печење. Csibor, fn. воденичар (буба). Csiborázik, k. 1.) крадукати; 2.) пасти идухи (марва). Csicsed, k. прокиснути (о јелу); l. Poshad. Csieseg, k. 1.) бљечкати (вода у ципелама); 2.) l. Csicsereg. Csieser, Csieserborsó, l. Csieseriborsó. Csiesereg, k. цвркутати. Csiesergés, fn. цвркут. Csieseriborsó, Csieseribükkön, fn. слани грах, састица, рогачица. Csieserke, fn. 1.) поморска конопљарка; 2.) брблуша; блебетала. Csieserkél, k. цвркутати. Csiesigat, es. ућуткивати. Csieső, fn. 1.) накит, урес; 2.) простачко Csiesog, l. Csicsereg. Csiesóka, fn. чичока, мачкурена. Csicsókáz, k. јести мачкурепе, чичоке. Csiesonka, fn. тоциљарка. Csiesonkáz, k. тоциљати се. Csiesórépa, fn. мачкурена, чичока. Csiesós, mn. налиџан, накинђурен; fn. лицкало. — ság, fn. налиџаност. Csiesóz, es. лицкати, кинђурити. Csiesörke, fn. поморска конопљарка. Csiga, fn. 1.) пуж, школка; kerti —, баштени пуж; házatlan —, голаћ; bár-

Csiga

Csiko

sony —, гризил нуж; 2.) витало; (szój.) esigára vonni, метати на муке; 3.) esa-pó —, чигра; 4.) справа за мучење; esigán kínozni, мучити на чекрку или точку; 5.) обрталь (кост на врату).

Csigaalakú, мн. нужаст.

Csiga-biga, fn. шарени нуж, пужа; á. é. 1.) тричарије; — az ő dolga, све је хаку код њега; 2.) спник a dolognak sok a esigabigája, ово је врло заплетена ствар.

Csiga-holtozat, fn. свод па завојице. — csapás, fn. терапије чигре. — csapó, који тера чигру; чим се тера чигра. — esin, fn. справа од више чекрка за узвлачење терета. — eső, fn. 1.) спирала цев; 2.) нека детелина.

Csigádad, мн. нужаст. — on, ih. па завоје.

Csiga-fészek, fn. греда, легло никольки. — fogás, fn. хваташе никольки. — fűró, fn. увијен сврдао. — grádies, fn. степени па завојице. — hát, fn. á. é. спора пошта. — héj, fn. љука од нужа или никольке. — járás, fn. спор ход. — lépeső, fn. степени па завојице. — márvány, fn. лусптура-мрамор. — menet, fn. спор ход. — mű, fn. работа од никольки. — paripa, fn. лагана војња. — posta, fn. спора пошта.

Csigás, мн. 1.) цуни никольки или нужева; као нуж; 2.) с чекром, па чекрк; fn. игра „пужева“.

Csigász, fn. који купи пужеве, никольке; es. és k. купити пужеве, никольке.

Csigat, es. 1.) јављати, чикати (коње); 2.) дражити; 3.) I. Csigat.

Csigat, es. ућуткивати.

Csiga-tár, fn. збирка никольки или пужева. — tekervény, fn. завојица, за-вијутак. — vér, fn. ситница, тричарија. — vérszín, fn. скрлестна боја. — vérszín, — vérszínű, мн. пурпуран, скрлстан. — vonal, fn. спирала.

Csigáz, es. 1.) дизати па чекрк; 2.) мучити, кинити; á. é. — za fejöt, луна главу; 3.) претеријати. — ik, k. кри-видати; вијугати се; окретати се као чигра. — ó, мн. és fn. који мучи, мучитељ. — ott, мн. претеран.

Csigazöld, fn. лохика (билька).

Csiger, Csigér, fn. чингер (вино).

Csiget, I. Csigat.

Csiggenye, fn. шипак, I. Csipke.

Csigolya, fn. 1.) обрталь (кост на врату); 2.) Csigolya (fűz), fn. жуква.

Csigolyás, fn. жуков врбак, жукник.

Csihár, fn. ирутин.

Csihed, k. утишати се (бура).

Csihés, fn. туђа луда, подлога.

Csihit, es. журити, чикати коње.

Csihol, fn. 1.) кефати, лајати; 2.) укрепати ватру кременом. — ás, fn. 1.) лавеж, кефанс; 2.) кресање ватре.

Csik, fn. 1.) чиков (риба); 2.) резанац, резанци; túros, mákos —, резанци са сиром, с маком; 3.) масница, млауз, модрица; 4.) пруга па каквој материји; 5.) гропница (свињча болја.)

Csikar, es. 1.) штишати, завијати; а hasamat — ja, завија ме у трбуху; 2.) péntz — ni vkitől, измандарити новаца.

Csikasz, мн. помаман (о вуку).

Csikász, fn. који хвата чикове; es. és k. ловити или хватати чикове.

Csikavénű, мн. тугалив; á. é. кокетан.

Csíkdad, мн. као резанац.

Csikéz, es. és k. набирчити.

Csikkan, k. 1.) изместити се, I. Fieza-modik; 2.) бити стиснут, утиснут. — t, es. утапнути, изместити; стегнути.

Csikland, es. голицати, никакљати; штишати (шир. рен нос). — ás, fn. голицаше; штишаше (о рену). — ék, fn. туга, што голица. — ékos, мн. голицав. — ós, мн. тугалив, никакљив. — oz, es. голицати.

Csikleves, fn. супа с резаницма.

Csiklós, мн. голицав, никакљив.

Csiklyaló, fn. квага.

Csíkmák, fn. резанци.

Csikó, fn. ждребе; (pb.) kicsiny — nagy derestíl hámot tanúi vonni restíl, од великог вола учи се млад орати.

Csikó-fog, fn. ждребећак; (szój.) elhányta már a — fogát, није више млад.

Csikol, es. правити ируге, шарати.

Csikoltó, Csikoltyú, fn. чикатов, криел. — szög, fn. курел, курдем.

Csikorgás, fn. шкрипа.

Csikorgat, es. шкрипнати; — ja fogait, шкргуће, шкрипи, цоконе зуби. — ás, fn. шкргут, цокот.

Csikorgób, мн. што шкрипни; што шкргуће; á. é. — hideg, цича зима. fn. ветренница (откуд дува).

Csikorgófű, fn. грациола (билька).

Csikorgós, мн. што шкрипни, што пуца.

Csikorít, es. 1.) шкрипнати; шкргутати; fogait — ja, шкрипни зубма; 2.) причкц-

њити; az íjamat az ajtó közé — ottam, причкинио сам ирет вратима; 3.) му Csikorka, fn. грациола. [чити, кинити. Csikorodik, k. пущати, покрипнити. Csikorog, k. 1.) покрипнати, цврчати; mi-ért — ez az ajtó? што цврче та вра-та? — а хо а лабак алatt, енег покрипни под ногама; 2.) кубурно живети. Csikós, fn. коњушар, чикон; мн. ea ждребетом; — канеца, кобила, која има ждребе. Csikos, мн. 1.) пун чикова; с чиковима (јело); 2.) пругаст; модричав. Csikoz, es. шарати пругама. Csikózás, fn. ждребљење. Csikózik, k. ждребити се. Csíkszemű, мн. малих очију. Csíktészta, fn. 1.) резанци; 2.) тесто за Csiling, fn. гроздак, гроздић. [резанице. Csilla, fn. 1.) неко тесто; 2.) проценак (билька); 3.) неки рогоз за везивање. Csillag, fn. 1.) звезда; álló —, звезда стајашица; futó v. hulló —, звезда што пада; bolygó v. bolydosó —, планета; üstökös —, комета, репата звезда; haj-nalemelő —, зорњача, даница; (szój.) szerenesés — alatt született, родно се под сртном планетом; feljött a — а, потерала га срећа; 2.) лица. Csillag-abrosz, fn. звездана мапа. — ala-kú, мн. звездает. — ász, fn. звездар, астроном. — ászat, fn. звездарство, астрономија. — ászati torony, звездарница. — atlan, мн. без звезде. — bürány, fn. звездости корал. — esa, fn. звездница. — eső, fn. телескоп, дурбин, очалин. — da, j. Csillagvizsgáló-torony. — dad, мн. звездает. — esés, fn. падање звезда. — év, fn. звездана година. — féreg, fn. морека звезда. — fű, fn. лена ката. — fiúrt, fn. вучји боб, лунина. — hold, fn. лиса. — hullás, fn. падање звезда. — húr, fn. звездудша (билька), видаш. — isime, — ismetret, fn. астрономија. — járás, fn. кре-тање звезда. — jós, fn. гатар по зvez-дама, чатац, астролог. — jóslat, fn. астрологија. — kép, fn. консталација. Csillagkeresztes-hölgy, fn. госпођа из ре-да звездостог крета. — rend, fn. ред звездостог крета. Csillag-korall, fn. звездости корал. — kő, fn. астроит. Csillaglik, k. сјати, треперити.

Csillag-mérő, fn. астролабиум. — par, fn. звездани, сидерички дан. — nemű, мн. као звезда. — óra, fn. звездани сат. Csillagos, мн. 1.) звездан, сјајан; — ég, звездано небо; 2.) ликаст; — ló, ли-каст коњ; 3.) звездает. Csillagoz, es. 1.) красити звездама; 2.) направити да сјај као звезда. Csillag-rendszer, fn. планетна система. — sáncz, fn. звездает онкоп. — szem, — szikra, fn. пала звезда. — talan, мн. без звезде, без звезда, — távmérő, fn. астролабиум. — tisztulás, fn. падање звезда. — vár, fn. звездает онкоп. — vetés, fn. гатање по звездама. — vető, fn. гатар по звездама. — vizsgáló, fn. звездар. — vizsgálotorony, fn. звездарница. Csillagzat, fn. сазвездје. — i, мн. си-деричан; — i forgásidő, сидерично о-бртање. — ilag, ћв. сидерично. Csillagzik, k. треперити, сјати. Csillagzó, мн. трептив, сјајан. Csillaggott, мн. брилиантран, усејан. Csillahagyma, fn. мореки лук. Csillám, fn. блесак, блеск. — ik, es. си-јати, трепетти. — ít, es. усијавати, усејати. — kő, fn. змајеве отресине, маципо злато, лиекун. Csillámlík, Csillámodik, k. трепетти, бле-шитити. Csillámos, мн. светлуџав; сјајан. Csillámoz, es. уенјавати, глачати. — ik, l. Csillámodik. Csillámiszirt, fn. светлац (мин.). Csillang, k. треперити. Csillanik, l. Csillámlík. Csillap, fn. мир, тишина; az éj — já- ban, у тихој ноћи. — at, fn. тишина; стишање (ватре, бола). — ít, es. bla-jiti, стишавати. — odik, — úl, k. стишавати се; престајати (бол); по-стати спорији, овљанити. Csillár, fn. 1.) светлац, крес; 2.) свет-ијак, лустер. Csille, fn. 1.) дуга уска кола у мајдану; 2.) шиља (чамај). — hajó, fn. сплав. — hajós, fn. сплавар. Csilleng, fn. гроздак. Csillent, es. крадукати. — ź, fn. крадац. Csillércz, fn. маципо злато. Csilleszekér, l. Csille, 1.) Csillhomok, fn. светлуџав песак. Csillog, Csillong, k. сјати, трепетти, бли-

стати се; á. é. парадирати. — ó, мн. ejajan, блестав. — vánú, fn. блесак. Csim, Csima, fn. 1.) корен; чанур; ко-чань; 2.) прокула.

Csimaz, fn. стеница. — fü, fn. баходница. — kín, fn. трава против стеница. — os, мн. стеничав. — üző, мн. што растерјује стенице.

Csimba, fn. љуљашка, пубалка.

Csimbákol, k. љуљати се, пубати се.

Csimbál, Csimbáz, es. љуљати, пубати. — kodik, k. љуљати се.

Csimbe, fn. нека муха.

Csimbelkedik, Csimbeszkedik, k. (ba, be, ra, re) укебати се за ...

Csimbók, fn. чвор; — от kötök rá! ве-заку чвор (да се сетим); — от köt-хетне rá, могао би већ престати го-ворити. — os, мн. чворовит.

Csimota, fn. младица; á. é. потомак.

Csimraj, fn. неки чичак. — kozik, Csim-pelkedik, Csimpeszkedik, l. Csimbelke-

Csimpesz, fn. брадавица на сиси. [dik.

Csimpoly, Csimpolya, fn. мешиница.

Csim, Csim (t. — ok), fn. 1.) чистота, кра-сота, убавост, укусност; 2.) лукав-штина, превара; (szój.) nem tudja a dolog — ját, не уме да започне ствар; tudja minden — ját binját, има све у малом прету; felvette a — ját vminek, ухватио је згодно ствар; 3.) уторе (на бурету, дрвеној купи итд.)

Csim (t. — ek), fn. накост, пркос; не-пристојност; állam —, државни пре-врат; — t tenni, ejteni v. elkövetni vkin, учинити пркос кому; — t tettek vele, учинили су му накост.

Csinál, cs. правити, градити, радити, чинити; mit — sz? шта радиш? adós-ságot —, прави дугова; kárt —, пра-ви штету. — gat, cs. правити, гра-дити. — ható, мн. што се може на-правити. — mány, fn. направа, ра-бота. — ó, мн. és fn. мајстор.

Csinált, мн. направљен, вештачки; — haj, направљена, вештачка коса; mondva — тумка, наручбина; — út, направљен пут, шосе.

Csinálvány, l. Csinálmány.

Csinatlan, мн. нечист; á. é. непристојан.

Csinesa, fn. баровито место.

Csinesér, fn. оков за врат, огръjak.

Csinga, fn. додатак, l. Függelék.

Csingál, Csingaszkodik. l. Csimbelkedik.

Csingér, мн. мршав; fn. чингер (вино).

Csingyalú fn. реindo за уторе.

Csinján, ih. тихо, полако; фини, паж-љиво; — bánni, фини постунати.

Csimetszö, fn. справа за уторе.

Csinnyesere, fn. цвркут чизака.

Csinogat, l. Csinosgát.

Csinol, es. обрезивати дло у бурета.

Csinos, мн. красац, убав, чист. — an, ih. лено, чисто, убаво. — bit, es. у-гладити, улепшавати. — bodik, — bül, k. уленишавати се. — gat, es. уле-пшавати; лицкати. — ít, es. украсити, украшавати. — odik, — úl, k. улениша-вати се. — ság, fn. красота, чистота. — oz, es. апремтирати (робу).

Csintalan, мн. 1.) нестанац; 2.) неуредац, неуглађен. — kodik, k. нестановати, плаховати. — ság, fn. нестаношт, рас-калашност; á. é. нечистота, неуред-ност. — úl, ih. нестанцио, раскалашио.

Csintevő, fn. калац, разузданник.

Csinvat (vászon), fn. дамаст; цвилих.

Csimy, l. Csím (Csinek).

Csimyán, l. Csímján.

Csíp, cs. 1.) штипати; ajtó közé — ni, причкињати; á. é. nyakon — ni, уке-бати; 2.) бобати, кљувати (тица); 3.) уједати (буха, стеница); (km.) akit egyszer kígyó — ett, a gyíktól is fél, кога су змије клале, тај се и гуш-тера боји; a serkéből lett tetű jobban —, гора је ваш, што у опаклију до-ђе, него која се у њој излегла; 4.) a csalán —, коприва жеже; a füst —, дим које, штина; a szél —, ветар шиба; 5.) крадујати, l. Csen.

Csipa, fn. 1.) крмез; 2.) смола на дрвету.

Csipádzik, l. Cispázik.

Csipág, cs. пребијати, смуцати.

Csipagyűjtő, fn. клуподер, шиподер.

Csipároz, k. врпољити се (због буха).

Csipás, мн. 1.) крмезив, држав; 2.) смо-ловит. — it, cs. чунити крмезу. — odik, k. окрмезати. — ság, fn. крмези-

Csipázik, k. крмезјати. [вост.

Csip-bél, fn. вито црево. — esont, fn. кук.

Csipesop, Csipesup, fn. маленкост; — pal v. — módon fizetni, илаћати проејачки.

— adósság, fn. подужница, ситни дугови.

Csipdel, Cispdes, Csipdez, cs. штипутати; штипикати; á. é. бодккати, пецати. — ó, fn. 1.) заједало; 2.) стрвина.

Cspidérek, fn. готовани, наразити.

Csipe, fm. бедро, бок. — fájás, fn. бол у кукових.
 Csiped, es. штинати, тргати. — elem, fn.
 1.) Csipetke. — és. fn. завијање у стомаку, настун.
 Csipeg, k. пијукати, цвркутати; — ő rigó, бел дрозд.
 Csipeget, es. штипутати; á. é. красти.
 Csipellérez, k. таворити се на мршавој папи.
 Csipentyű, fn. 1.) клештице; 2.) цвикер.
 Csipér, fn. потег (за обручеве).
 Csiperedik, k. скупљати се, стицати се.
 Csiperész, l. Csipellérez.
 Csiperke(gomba), fn. варгањ, рудњача.
 Csiperter, mn. хром, пребијена кука.
 Csipés, fn. 1.) једанање; 2.) јед, шклопац.
 Csipesz, fn. лекарске клеште. — ke, fn.
 клештице. — kedik, l. Csimbelkedik.
 Csipet, fn. 1.) колико се с пет претију захвати; 2.) откинуто парче; 3.) á. é.
 — ember, човечуљак.
 Csipetke, fn. трганчић, ваљушак.
 Csipetkövek, fn. цигљице за уметање.
 Csíp-fajdalom, fn. коксалгија, бол у кукових. — fájó, mn. који има коксалгију. — fogó, fn. клеште.
 Csipisz, fn. és mn. цвоњак, врло мало.
 Csipke, fn. 1.) чипка; csipkét verni, плести чипке; 2.) креца (на листу); 3.) шипак (блъка); 4.) крак (од зуба).
 Csipke-áros, fn. чипкар. — áru, fn. чипке. — béka, fn. крастава жаба. — bokor, fn. трњак. — bokros, mn. трњан.
 Csipked, es. 1.) чупкати, тргати; 2.) штипати; 3.) једати; 4.) заједати, печати, задиркивати.
 Csipke-fa, fn. дивља ружа. — him, fn. мустра за чипке. — kendő, fn. марама за чипке. — kereskedés, fn. чипкарска трговина. — kereskedő, fn. чипкар. — kötő, l. Csipkeverő. — madár, fn. стрнадица, жутовољка. — mustra, fn. мустра за чипке. — mű, fn. чипке. — pitty, fn. маџа мета (трава). — rózsa, fn. дивља ружа. — rózsabogyó, fn. шипак.
 Csipkés, mn. 1.) с чипкама; 2.) зупчаст, кренав (лист); fn. чипкар.
 Csipkeszölő, fn. купина; огроц.
 Csipkeverő, mn. што је потребно при плетењу; — párna, јастучић за чипке; fn. чипкар; чипкарка.

Csirkéz, es. 1.) поставити чипкама; 2.) назупчати, накрецавити. — et, fn. 1.) Csírog, l. Csipeg. [чипке; 2.) зупци.
 Csipor, l. Csupor.
 Csíró, fn. 1.) бок, бедро; — re sánta, хром: — re tett kezekkel, подбочено; 2.) маље што жегу; 3.) клеште; mn. што једа, пали.
 Csíró-bénaság, fn. хромотиња. — csavaritás, fn. коњека болја. — esont, fn. кук, бедро, карабатак. — fájás, fn. бол у кукових. — fogó, fn. клеште.
 Csírókés, mn. трпак, опор; бодљикав.
 Csíró, mn. 1.) оштар, љут, што гризе, пали; 2.) јаких кукова; 3.) заједљив. — en, ih. оштро, љуто; заједљиво. — ít, es. чинити љутим. — ízű, mn. оштар, опор. — ke, l. Csírókés. — ödik, — ill, k. постати оштар, опор. — ség, fn. оштрина; опорина; á. é. заједљивост.
 Csíró-vánkos, fn. Cul de Paris. — vas, fn. клеште; ватраљ, машине.
 Csippent, es. 1.) дринути; 2.) стегнути.
 Csiptet, es. причкинити, стиснути; oda — тем цјамат, причкињио сам прст; k. трептати, жмртви.
 Csiptető, mn. чим се стеже; fn. клеште; брњица; bajégető —, рудило; 2.) шипка; 3.) цвикер.
 Csir, Csira, fn. 1.) заметак, клица; — ába meuni, проклијати, прорости; — ája nőtt, нарасло му (joj) перје; — ája nő, сад ће прекинети (гневом); 2.) вртоглавица (коњека и кокошја бол); 3.) мелез, полуутан, мацат.
 Csirabogár, fn. бухач.
 Csirádzik, k. клијати.
 Csirakáposzta, fn. брокуле. — levél, fn. средица (срце листа).
 Csirás, mn. 1.) с клицом; 2.) с вртоглавицом (као болешћу).
 Csiráz, es. пеецати клице. — ik, k.
 Csiribel, k. цвркутати. [клијати.
 Csiribiri, mn. сиђушан; l. Cserebere.
 Csiri-esári, fn. ha-ky, шу-х-му-х, һирп-харп.
 Csiripel, Csiripol, k. és es. цвркутати; ezt már a verebek is — ik, то већ и врапци знају; á. é. блебетати.
 Csiriz, fn. чириз; (szój.) csipra — a fejében, има плеве у глави. — el, es. лепити чиризом.
 Csirizes, mn. умазан чиризом; за чириз: — csésze, преп за чириз; á. é. — markú, дугачких ноката.

- Csirka, fn. клиница.
 Csirkádzik, k. клијати; á. é. I. Hajnallik.
 Csirke, fn. кокоши, чиље: гуери —, во-
 дена пљука; (szój.) én sem vagyok
 mai —, ни ја инеам јучерашни; око-
 сабб акар леми а — az anyjánál, сад
 јажа какову, а кокоши ћуте.
 Csirke-beesinált, fn. зачинак од кокошке.
 béká, fn. бабурача. — fogó, fn. град-
 ливац, лола. — sült, fn. кокошце или
 чиљеће печење.
 Csirkész, es. красти кокоши; fn. I. Csirke
 fogó; — ū héja u. kánya, коба.
 Csisza, fn. поњава, асура.
 Csiszakő, fn. брус, гладељица.
 Csiszakötél, fn. у же за поњаву па лађи.
 Csiszamík, Csiszamlík, k. клизати, клиз-
 нути.
 Csiszamló, Csiszamlós, mn. клизав, гладак.
 Csiszár, fn. 1.) ковач мачева; 2.) трго-
 вац; bor —, који тргује с вином; á.
 é. пијанац, пијаница.
 Csiszárol, es. глачати, полирати.
 Csiszlik, fn. окрајак од коже.
 Csiszó, l. Csiszakötél.
 Csiszol, es. глачати, полирати. — ódik,
 k. глачати се, трти се, чешати се.
 Csistereg, l. Sistereg.
 Csít, l. Csitt.
 Csiyi-paté, l. Csetepata.
 Csitit, Csitítgat, Cstol, es. ућуткивати.
 Csitri, mn. нулав; fn. нулоња.
 Csitt, isz. ист! мир! fn. вист (картање).
 — ent, es. пукнути, l. Csattant. — ez,
 k. играти се виста. — patt! isz. мир!
 Csiürke, l. Csiesörke.
 Csivog, l. Csiprog.
 Csíz, Csízike, fn. чизак.
 Csizma, fn. чизма; (szój.) üresen hagyta
 csizmáját, умръ је; csizmám sem tö-
 rölném hozzá, не бих ни чизме отръ-
 о њега; (km.) kiki legjobban tudja, hol
 szorít csizmája, свак зна своју, а Ми-
 јат његову; где кога тиши, то он
 најбоље зна.
 Csizmadia, fn. чизмар; politikus —, који
 бистри политику; (szój.) csizmadiát
 fogott, награбуено је; ritka csizmadiá-
 nak van jó csizmája, чизмар исти нај-
 rope чизме.
 Csizma-fül, fn. истља. — húzó, fn. на-
 зувник, навлачило. — ír, — kenőcs,
 fn. масти за чизме, вике.
 Csizmás, mn. у чизмама.
- Csizma-sark, fn. петица, пета. — szár,
 fn. усмина, сара. — talp, fn. ћон. —
 vethő, fn. слушкиња за изуванье.
 Csoba, Csobán, Csobány, fn. чобања.
 Csobámez, fn. ведро с две унике.
 Csobban, k. пљуснути, брчнути.
 Csobbog, k. пљускати, брчкати по води.
 Csobolyó, fn. чобања.
 Csócs! (каку дојкиње, да их дете по-
 Csócsa, fn. ујвакано јело. [љуби].
 Csócsál, es. жвакати, жватати (деци).
 Csoda, fn. 1.) чудо; — hogy... чудо,
 што...; csodát mivel v. tesz, чини
 чуда; csodájára járnak, иде свет као
 на чудо; ez csodával határos, то је пра-
 во чудо; 2.) чудовинте, неман; mn.
 чудноват, диван; — szép, — szépségű,
 за чудо леп; — erős, — erejű, дивне
 снаге; — nagy, — nagyságú, необичне
 величине.
 Csoda-állat, fn. неман, чудовинте, крво-
 салија. — balzam, fn. чудотворан лек.
 — bogár, fn. чудан светац. — dolog,
 fn. чудна ствар. — erő, fn. ретка
 снага; á. é. чудотворна снага. — fa,
 fn. раоље, рицинус. — fi, fn. чудо од
 человека; чудњак, особитњак. — gyer-
 mek, fn. чудо од детета. — hatalom.
 l. — erő. — hit, fn. веровање у чу-
 да; шнетизам. — ír, — kenőcs, fn. ча-
 робин мелем. — kér, fn. чудотворна
 икона. — kút, fn. лековити бунар.
 Csdál, es. чудити се, дивити се. — ás,
 — at, fn. дивљење.
 Csdálalatos, mn. чудан, чудноват, диван;
 — szent, чудан светац. — an, ih. чуд-
 новато. — ság, fn. чудноватост.
 Csdálálatraméltó, mn. диван.
 Csdálékonj, mn. чудесан.
 Csdálalkodik, Csdálkozik, k. (он, ен) ди-
 вити се, чудити се; — rajtunk, hogy ...
 чуди нам се, што...; csodálkozom,
 hogy... чудо ми је, како...
 Csodamij, fn. чудо.
 Csdás, mn. чудан. — an, ih. чудно.
 Csdás-só, fn. горка со. — szent, fn. чуд-
 њак, чудан светац. — szer, fn. чудо-
 творно средство. — szerű, mn. чудно-
 ват. — szülött, fn. чудовинте, муна,
 наказа. — teremtmény, fn. чудно ство-
 рење. — tét. — téTEL, fn. чудотворство.
 — tevő, mn. és fn. чудотворан, чудо-
 творац, чудотворка. — történet, fn.
 чудан догађај. — tövis, fn. кактус.

Csók, fn. пољубац, целив, пољуб.
 Csóka, fn. чавка; (pb.) — csókának nem vágja ki a szemét, неће врана врани око пекојати. — fi, fn. чавчица. — láb, fn. стежник, тврдић (биљ.). — szemű, mn. стакластих очију. — szőlő, fn. (траже) чавчица.
 Csókás, mn. пун чавки.
 Csókdos, Csókdoz, es. целивати.
 Csókjel, Csóknym, fn. траг од пољуница.
 Csokmány, fn. ванџага.
 Csókol, es. љубити. — gat, es. љубити, цмакати. — kodik, — kozik, — ódik, — ódzik, — ózik, k. љубити се; цмакати се. — ódás, — ózás, fn. цмакање.
 Csokolád, fn. чоколада. — os, mn. с чоколадом; за чоколаду (шоља).
 Csokor, fn. 1.) машија, шепут, кокарда; — га kötni, везати на шепут; 2.) струк (цвећа).
 Csókos, mn. 1.) који воли љубити; љубљив; 2.) 1. Csókratermett.
 Csókratermett, mn. — szág, уста, створена за љубљење.
 Csollák, mn. разрок.
 Csolnak, fn. 1.) чун; 2.) кобилница (у ботан.). — ázik, stb. 1. Csónak, stb.
 Csoma, fn. 1.) младица, поданак; 2.) 1. Csuma.
 Csomag, fn. свежањ, замотуљак, пакет, коли. — ol, es. замотавати, паковати.
 Csomak, fn. брадва, ванџага.
 Csombék, Csombók, fn. чвор; — ot kötni, везати чвор. — lik, k. замрсити се. — os, mn. чворовит.
 Csombol, es. везати, свезати. — ék, fn. свежањ. — gat, es. свезивати, паковати. — ít, es. свезати.
 Csombolyodik, k. замрсити се.
 Csombor, fn. пулиш; чубар (биљ.); vad —, мајкина душница.
 Csomó, fn. чвор; — t kötni, везати чвор; fojtott v. vak —, мртвоузице везан чвор; á. é. megkötötte a — ját, паметно је улеснило; 2.) кврга, чворуга; (szój.) kákán — t keresni, тражити длаку у јајету, зановетати, закерати; 3.) свежањ, пакет; — ba kötni, попаковати; — virág, кита цвећа; — dohány, чом духана; — gall, спон прућа; 4.) á. é. поворка, читава гомила; egy — gyermek, гомила, поворка деце; egy — dolog, сто послова.
 Csomócsa, fn. чворић.

Csomócska, n. 1.) чворић; 2.) жлездица.
 Csomóesos, mn. пун квргица (лист).
 Csomódzik, k. мрсити се; клупчати се.
 Csomólék, l. Csombolék.
 Csomor, fn. отровни жабњак.
 Csomorika, fn. водена кукута.
 Csomós, mn. 1.) чворовит, квргав; 2.) у свешчићу, у спону; 3.) клупчаст. — an, ih. чворовито; у свешчићима. — odik, k. постати чворнавит; уклупчавати се. — ság, fn. чворовитост.
 Csomoszló, Csomoszlórúd, fn. мешајица, муљало.
 Csomoszol, es. муљати; мешати.
 Csomota, fn. (врста цвета) гроња.
 Csomótalan, Csomótlan, mn. без чвора.
 Csomótás, mn. штиласт, амреласт (врста цвета).
 Csomóz, es. 1.) правити чвор; 2.) повезати у дењке, у руковеди, руковедати.
 Csomózik, k. замрсити се, заплести се.
 Csónak, fn. чун. — ázik, k. возити се на чуну. — da, fn. место где се држе чамци, j. Csónakázó egyesület. — dad, mn. чунаст. — ocska, fn. чунић. — orrú, fn. ракождер (жив.). — os, mn. és fn. чунаст, чуниција. — oz, — ozik, k. возити се на чуну. — verseny, fn. надметање с чамци, регата.
 Csonk, fn. 1.) клада, пањ; 2.) окријак, кријадак, кусадак (недогореле свеће); батаљица, батаљак, бадрљица.
 Csonka, mn. 1.) криј, кријаст; сакат; кусав; чоп, чопав, кљаст, кљакав; 2.) онтећен, мањкав, непотпун; — hét, прва недеља поста; pünkösd — hete, духовска недеља; — péntek, први петак поста; — esürtörök, први четвртак четиридесетнице; fn. животиња окријених рогова.
 Csonka-bonka, mn. осакаћен, наказан, кусав. — gúla, fn. окраћена пирамида. — kúp, fn. окраћена кегла. — lobor, fn. окраћена пирамида.
 Csonkás, mn. 1.) кријаст; 2.) окресан; fn. окресана шума.
 Csonkaság, fn. кријавост; мањкавост.
 Csonkásít, es. кријити, окријити; сакатити.
 Csonkáz, es. 1.) кријити, ократити; 2.) поткресати, скресати.
 Csonkit, es. сакатити; кријити, срезати; ампутирати (ногу).
 Csonkúl, k. бити осакаћен, окријен, окријити се; á. é. претрпети штету.

Csont, fn. кост, кошћа; — van a hajában, чун је бува испод коже; hamis, rossz, gonosz —, угуреуз; онака жена; derék —, поштена душа; kemény —, мучан посао; meztelel — on veszedeknő, свађати се око голе кости (око туђе проје); — on van a jó hús, ито ближе кости, све слађе месо; нема јела без дела; mn. коштан, од кости.

Csontáir, fn. коштица. — gyümölcs, fn. воће с коштицом, коштуница. — os, mn. с коштицом, коштичав.

Csontász, fn. испитивач костију, остеолог.

Csontatlan, mn. без костију.

Csont-békő, fn. подагра, костоболја у ногама. — bőr, mn. сухоњав; esak — bőr az egész ember, сама кост и кожа. — esztergályos, fn. који струже кости. — fa, fn. свиба, сивовина. — fájás, — fájdalom, fn. бол у костима. — fene, fn. трулеж у костима, вучаш. — foglalvány, fn. зглоб костију. — forrasztó, fn. иека трава за зарашћивање. — gomb, fn. коштано дугме. — göb, fn. тофус (израстао на костима). — gumó, fn. мртва кост. — hal, fn. костреши. — halál, fn. некроза. — hamu, fn. испео од костију. — hártya, fn. периостеум, покосница. — hártyalob, fn. периоститис. — ház, fn. костурница. — husany, fn. остеосаркома. — ít, cs. претварати у кост. — kinövés, fn. мртва кост. — korong, fn. чашица у колену. — mag, l. Csontár. — metsz, fn. тестера за кости. — müves, fn. који ради с костима. — nevű, mn. костаст.

Csontoes, Csontoeska, fn. кошчица.

Csontók, mn. костат, окост.

Csontorka, fn. шкработина, изеден зуб, крњадак од зуба.

Csontos, mn. коштан, коштуњав. — odik, — úl, k. скочијити се, скочати се, претварати се у кост; á. é. крупнити.

Csont-pikkelyü, fn. костреши (риба). — rók, fn. шкрипац (коњска боља). — por, fn. прах од костију. — senyv, fn. енглеска болест, рахитис. — sorvadás, fn. остеофизија, сушчење костију. — szálka, fn. кошчица, крњадак од кости. — szú, fn. првоточина у кости. — tan, fn. остеологија. — toboly, fn. мртва кост. — törés, fn. прелом костију, костолом. — törő, 1.) mn. што

ломи кости; 2.) fn. остријж, рибљи орао. — úl, k. претворити се у кост. — üreg, fn. пупљина у кости. — üszög, l. Csontfene. — váz, fn. скелет, костур. — velő, fn. мождина, срч. — veszés, fn. првоточина у кости, вучаш. — zsír, Csopákás, l. Czopákás. [fn. дагаљ.

Csopor, l. Csupor.

Csoporth, fn. 1.) гомила, чопор, група, буљук; — ga verődni, збити се у гомилу, у буљуке; 2.) грудва.

Csoportódzás, fn. нагомилавање.

Csoportol, cs. груписати.

Csoportonként, ih. руљом, чопором.

Csoportos, mn. 1.) у гомили; 2.) грудваст. — an, ih. групимице. — ít, cs. груписати. — odik, — úl, k. 1.) групинати се, гомилати се; 2.) грудвати се. — ság, fn. грудавост.

Csoportoz, cs. груписати. — ás, — at, fn. груписање. — ik, k. стицнати се у гомиле; гомилати се. — va, ih.

Csór, l. Csavar. [гомилом.

Csórál, cs. вртсти, окретати, усукивати; á. é. — mórál, ради као од беде; не — d móráld, немој се ваздан скањивати, већ ради!

Csorba, mn. крњ; шкрабав; fn. шкработина, крњавост; á. é. мањкавост; csorbát szenvedni, претрпети штету; csorbát ejteni vki, оштетити кога; hogy — ne essék munkámon, да ми посао не пати.

Csorba fogú, mn. крезубав, крезуб.

Csorbaka, l. Csorbóka.

Csorbás, mn. истучен, крезубав (нож); оштећен; шандан, крњ (суд); мањкав.

Csorbaság, fn. крњастост; мањкавост.

Csorbaszájú, mn. сакатих уста; крњ (крнаг).

Csorbít, cs. оштетити, крњити.

Csorbóka, fn. млечац (биљ.).

Csorból, k. постати крњ; ошкрабавити; á. é. претрпети штету; — t vagyonában, окрњило му се имање.

Csorbulás, l. Csorba, fn.

Csóresódik, k. прогушати се, усирити се.

Csorda, fn. 1.) чорда; 2.) крдо, крд, стадо, руља. — beli, — i, mn. из крда, из руље. — ként, ih. чордом.

Csordály, fn. некакав врабац.

Csordanép, fn. скитнички народ; á. é. измет, олош, фукара.

Csordánként, ih. чордом, гомплама.

- Csordapásztor, fn. говедар; свињар.
 Csordás, mn. из чорде; fn. пастир; ökör —, волар, говедар; tehén —, кравар.
 Csordáz, k. скитати се у чордама; — ók, скитнице,nomadi.
 Csordít, es. 1.) дати да цури: könnycet —, сузе ронити или лити; 2.) чварити.
 Csordoga, fn. олук.
 Csordogácska, fn. огучић.
 Csordogál, k. отицати, цурити.
 Csordúl, k. поцурити, потећи.
 Csordúltig, ih. до преиспања, у врх.
 Csóré, fn. грушевина; mn. го, наг; ћелав; без длака.
 Csórésodik, k. угрушати се, грушати се.
 Csorga, fn. олук.
 Csorgál, k. отицати, цурити.
 Csorgalj, fn. жлеб (за отицање).
 Csorgás, fn. цурење, отицање. — méz, fn. опећен мед.
 Csorgat, es. дати да тече, цури.
 Csorgó, fn. 1.) стреха; 2.) олук; 3.) пазвбр, студенац; 4.) á. é. — га áll, бити најерен; — га álló kalap, оклонљен шешир.
 Csorgoda, fn. 1.) дубоко орање; 2.) олук.
 Csóri, mn. наг, го.
 Csórigál, k. цурити.
 Csormány, fn. тврдић, стежник (биљ.).
 Csormoly, Csormolya, fn. уродница. — ás, mn. уродничав, пун уродице.
 Csorog, k. цурити, течи; — a búza a zsákból, тече жито из вреће; (szój.) ha nem —, сеперег, ако не цури, а оно капље.
 Csorszlya, fn. цртало; á. é. vén —, орудља.
 Csorrán, k. поцурити. — t, es. левати.
 Csortaraj, fn. кондор.
 Csorva, fn. 1.) песак; 2.) сабура (бол). — láz, fn. грозница од stomaka.
 Csorvás, mn. 1.) песковит; 2.) сабурозан.
 Csoszgat, l. Csoszog.
 Csoszog, Csoszogat, k. гегати се, вући ноге, батати; — ó czipre v. papucs, ципеле од клобучине.
 Csoszsan, Csoszszant, k. клизнути; á. é. kedvem — t, дошао ми ћеф. прохтено ми се.
 Csoszt, Csószt, Csosztat, es. дати да
 Csótán, fn. шваба (буба). [исклизне].
 Csótár, fn. 1.) абајлија, подеедлица; 2.) гомбје о абајлији. — os, mn. с абајлијом.
 Csótol, Csótolog, k. шврљати без посла.
- Csóva, fn. 1.) омут (еламе); 2.) фитиль (за потпаливање); 3.) страшило за тици.
 Csoval, k. исклизнути.
 Csóvál, es. махати, климати; farkat —, врти репом; fejet —, маше главом.
 Csovaszt, es. 1.) испустити (да клизне) 2.) лагити.
 Csónáz, es. означити омутом.
 Csö, fn. 1.) цев; 2.) клип (кукуруза), стурац.
 Csöbör, fn. чабар, чабрица; (szój.) — ből vödörbe léprő. изех се из кала, у поток упадоч; nagy —, високо буре од 50 ока; kis —, буре од 25 ока.
 Csöbrös, Csöbörhordó, fn. чабронома.
 Csöes, l. Csees.
 Csöcselék, fn. светина, олом, пук; — ember, pha, небрига; — beszéd, говор.
 Csöd, l. Csüd. [у тартањ.
 Csöd, fn. натчая, конкурз. — bíróság, fn. конкурзуалин суд. — eljárás, fn. конкурзуалин поступак. — gondnok, fn. масакуратор. — hirdetés, fn. конкурзуалин едикт, распис. — ít, es. скупљати светину. — nyitás, fn. отворање.
 Csöded, mn. цевааст. [конкурза].
 Csödör, fn. ждребац, ајгир; hágó —, пастух.
 Csöd-per, fn. конкурзуалан процес. — tárgyalás, fn. натчаяна расправа. — tömeg, fn. конкурзуалина маса. — tömeg-gondnok, fn. масакуратор. — ügyelő, fn. заступник конкурзуалне масе. — ül, k. скупљати се. скупити се. стећи се. — et, fn. стицање; l. Csöd.
 Csöforma, mn. цевааст.
 Csög, fn. чвор; кегла; глежањ. — hög, l. Ágbog. — ös, mn. квргаст. — öz, es. правити чвор; k. куглати се.
 Csök, fn. 1.) кочањ, чокањ; 2.) клада; 3.) квасац.
 Csökevész, Csöki, mn. кржљав; fn. кржља, гера, кенец.
 Csökken, k. спадати (цена); попуштати (зима); устукнути (ревност). — és, fn. опадање; попуштање. — t, es. смањивати; ez — ti hitelünket, то нам убија.
 Csökkik, k. кржљавити. [кредит].
 Csökönödik, l. Csökönösödik.
 Csökönös, Csökönöös, mn. 1.) тврдоуст (коњ); тврдоглав, упоран; — betegség, укорењена болест. — ödik, k. јогуити се. — ség, fn. јогунство.
 Csökönöz, es. правити јогунастия.

Csök

Csökött, мн. кръжав, загезавио.
 Csöktet, к. батргати се.
 Csököt, fn. бунар на цев, чесма.
 Csöllő, fn. тикачка цев.
 Csöllönk, fn. клепало, чегрталька. — öz,
 к. клепати, чегртати.
 Csömb, fn. маља, рута; кудра.
 Csömbök, згеба, натицврк, гена.
 Csömböl, es. 1.) везати чвор; 2.) гру-
 дити се. — ödik, I. Csömbölyékesedik.
 Csömböly, fn. 1.) глава на стубу; 2.)
 кичица бришљанова цвета; 3.) I. Csömbölyéék.
 Csömbölyék, fn. 1.) пурак; 2.) чвор. —
 esedik, к. угрудвати се; постати чво-
 ровит.
 Csömek, fn. израсто, кврга (на дрвету).
 Csömör, fn. гађење; чемер; — nézni,
 гад је гледати; — ig tele vagyok, до-
 гадило ми се.
 Csömör-főző, fn. који кува буркуљин.
 — hozó, — letes, мн. гадан, отужан.
 — lik, к. гадити се; бљушти му ер-
 пе од... — lös, мн. гадњив.
 Csömöszöl, es. скркати у гомилу.
 Csömpesz, fn. кепец, кръжла.
 Csömpöly, fn. грудвица. — ödik, к. у-
 грудвати се.
 Csüng-böng, к. звечати, грохотати (ораси).
 Csönköly, fn. чланак.
 Csönkös, мн. чворовит.
 Csöpécze, Csöpréte, fn. шиб, грм.
 Csöpörödik, к. 1.) згрчити се, збегнути
 се; 2.) споро расти, запећи се.
 Csör, fn. кљун.
 Csöralma, fn. јабука што звечи (семе).
 Csörese, Csöreső, fn. минијуне.
 Csördít, es. швињати, I. Cserdít.
 Csördül, к. шуништути; звекнути.
 Csöre, мн. наг, rő; fn. клистир.
 Csöreg, fn. звечарка (змија).
 Csöreg, fn. биберождер, тукан.
 Csörege, fn. мавши, листићи, сватовац
 Csörej, fn. 'звекет; шум. [тесто].
 Csöréz, es. клистирати.
 Csörge, мн. што звечи, што шуми; fn.
 чварак. — alma, I. Csöralma. — dez,
 к. жуборити; шунштати. — kígyó, fn.
 звечарка.
 Csörgelapőr, fn. петлова креста (биль.).
 Csörgés, fn. звекет, клепет, шум; мн. с
 чварцима.
 Csörget, es. звекетати, чегртати, дри-
 дати, шунштати. — eg, мн. é s fn. што

Csúcs

жубори; поток. — ő, — tyű, fn. звеч-
 ка; чегрталька; клепало.
 Csörgő, 1.) звечка; 2.) пранорац. — alma,
 I. Csöralma. — dob, fn. бубањ, талам-
 баc. — kaesa, — réce, fn. крекеталька
 (натка); á. é. брбљов, брбъуша. —
 kígyó, fn. звечарка. — réz, fn. тележ.
 s, мн. с пранорцима. — sapka, fn. á. é.
 — sapkát visel, дедачи се.
 Csörlés, fn. сукање цеви.
 Csörlő, fn. тикачка цев.
 Csötör, fn. 1.) мерица; 2.) вртенаста кост.
 Csörmelék, fn. мрве, огризине.
 Csörög, к. звечати; шунштати; чагртати.
 Csöröl, es. сукати цеви.
 Csörömpöl, к. звечати; чантртати.
 Csörpör, fn. инат, кавга.
 Csörren, к. зазвечати; цагркинути, шуни-
 штути, буништути.
 Csörtet, к. шунштати; es. звекетати.
 Csörtöl, Csörtölöz, k. ударати оружјем јед-
 Csörzabla, fn. восковница. [но о друго.
 Csösz, fn. пољар, субаша.
 Csöszár, fn. цев.
 Csöszög, к. вући ноге, I. Czoszog.
 Csötehota, мн. спотакљив.
 Csötlük-botlik, Czötöl-botol, к. посртати.
 Csötönyöz, I. Csoszog.
 Csötörtök, fn. четвртак; (szój.). — öt
 mondani v. vetni, штроцнити, слагати
 (пумка); áldozó —, Спасово, Спасов-
 дан; kövér v. zabáló —, последни
 мрсни четвртак у месоједама; (km.)
 nincsen ám minden nap zabáló —, шије
 еваки дан Божић; kinek sok zabáló
 — e, sok hamvazó szerdája, ко хоће
 евада лено, може на Божић слено.
 Csötöz, к. батргати се.
 Csötrös, I. Csitri.
 Csöür, fn. калибер (топа).
 Csöüveg, fn. тврдо стакло, бильур.
 Csövecs, Csövecske, fn. цевчица.
 Csövény, fn. цев од пера.
 Csöves, мн. 1.) с цевљу, на цев; — kút,
 чесма; 2.) цевааст; 3.) — kukoricza,
 кукуруз у клиновима.
 Csövires, fn. поточњак (биль.).
 Csövíz, fn. чесмена вода.
 Csözik, к. заметати се (кукуруз).
 Csubor, fn. статва, статива, стативица.
 Csubukol, к. брчкати се.
 Csúcs, fn. врх, вршак, теме; окрајак,
 скут (од хаљине); — ra állítani, забо-
 сти (врхом) у земљу; 2.) I. Bibires.

Csúcs-ablak, fn. прозор на кибли. — fal, fn. забат. — födéł, fn. кров с киблом. — gerenda, fn. венчаница. — hegy, fn. шиљаст брег. — ív, fn. шиљаст евод. — jel, fn. (у грамат.) циркумфлекс. — ka, fn. вришак.

Csuesogat, es. прѣти уста.

Csuesor, fn. разводник, пајејгрожђе. — ka, fn. 1.) кромпир, l. Burgonya; 2.) сисак.

Csuesorodik, k. 1.) помаљати се; 2.) шиљити се.

Csúesos, mn. 1.) шиљаст, задењан; 2.) пун ожилјака (дрво). — ít, es. шиљити, зашиљити. — odik, k. зашиљити се. — szájú, mn. шиљастих уста. — szögü, mn. оштрокут.

Csúes-oz, es. шиљити. — pont, fn. зенит. — szöglet, fn. теменити кут.

Csuesúl, k. бујити, пајити.

Csuda, stb. l. Csoda stb.

Csudafa, fn. татула.

Csúf, mn. гадан, ружан, сраман; — név, подругљиво, изденуто име; — szó, погрдна реч; fn. подсемех, потирд, погрда; — ot úzni vkitból, ругати се, балекати се с ким; — fá tenni vkit v. — ot tenni vkivel, осрамотити; világ — jára, свету на срамоту; — ot látni, осрамотити се.

Csúf-beszéd, fn. поруга. — dal, fn. песма у погрду. — irat, fn. пасквила. — ít, es. ружити. — kép, fn. накарада. — költemény, fn. песма у погрду.

Csúfol, es. ружити, исмевати. — kodik, — ódik, k. подругивати се, спрдати се, балекати се. — ódó, fn. исмевало.

Csufondár, Csufondáros, mn. подругљив; fn. ругач, подругивалица. — ság, fn. подруг.

Csufondároz, k. подругивати се.

Csúfos, mn. сраман, погран.

CsúfpéNZ, l. Potom ár.

Csúfság, fn. погрда, поруга, спрдња; — ból, ih. из спрдње. — os, mn. сраман. — osan, ih. срамно.

Csúfúl, k. поружнети, пожгадити се; ih. срамно; — jární, грдио проћи; — megverni, избити на сву меру.

Csuha, fn. 1.) хаљина, одећа; мантија; (km.) közelebb az ing a csuhámál, ближеје кошуља него капут; 2.) гуњ, гуњац.

Csuhaszt, l. Csuvaszt.

Csuhi, Csuhú, fn. сита.

Csujtár, l. Csótár.

Csuk, fn. 1.) пилорус; 2.) царић, попић. Csuk, es. закључавати.

Csuka, fn. штука. — hegedű, fn. гуслице. — szín, — színű, mn. сивасти.

Csukás, mn. пун штука; ea штуком.

Csukaszkodik, k. закључавати се.

Csukkan, k. закључати се.

Csukladozik, k. подрагивати се.

Csuklás, fn. ригавица, штуцавица.

Csulklik, k. штуцати, штуцнути; á. é. изместити се (нога).

Csukló, mn. што штуца; fn. чукањ; зглавак.

Csuklyá, fn. 1.) камилавка, капа; 2.) мантија; csuklyát öltött v. csuklyába bújt' покалуђерио се; 3.) кеса (од папира).

Csuklyás, mn. у мантији; под камилавком; á. é. — galamb, голуб капоран, гађан. — an, ih. у мантији.

Csuklyáz, es. покрити капом.

Csukódik, k. закључавати се.

Csukol, l. Csulklik.

Csukor, l. Csokor.

Csukros, mn. 1.) с машлијама; 2.) двострук, дупли цвет.

Csukroz, es. 1.) правити машлије; везати (цвеће) у киту; 2.) кудравити.

Csuma, fn. 1.) петељка; 2.) чапур, патур, патурица; 3.) чума, куга.

Csumáz, k. вући се петељке.

Csunya, fn. дивље слатко дрво.

Csunya, Csúnya, mn. гадан, гнусан, ружан, глотан; сраман; ирјав; — féreg, вук.

Csunyálkodik, k. бити пуст, непристојан.

Csunyán, Csunyául, ih. гадно.

Csunyaság, fn. гад, гнусоба.

Csunyáz, es. прљати; гнусити.

Csunyít, es. прљати; k. унередити се.

Csunyúl, k. постајати гадан.

Csúp, l. Csúcs.

Csupa, mn. сам, све сам, цигл; — tűz ez az ember, ала је ватрен! — víz vagyok, скроз сам мокар.

Csupán, Csupádon, ih. само, цигло.

Csupasz, mn. gô, наг, голетан; ћелав. — dad, mn. мало ћелав. — odik, k. ћелавити. — on, ih. ћелаво; голетно. — t, es. чупати; перутати.

Csupol, es. скрецивати, кресати.

Csupor, fn. лончић; eltörött a —, бризну у плач; (ph.) kicsi — hamar felforr, мален лончић брзо прекипи.

Csuporgat, es. приштећивати.

Csuporít, es. скупити, стегнути.

Csuporodik, k. стегнути се; l. Csunesorodik.
Csúr, cs. l. Csavar.
Csuramkodik, k. прокапавати; á. é. бегати испод жита.
Csúrcsavar, l. Csírcsavar.
Csurdál, Csurgyál, k. пущкati; зврцкати.
Csurdy, mn. rõ, наг.
Csurga, fn. излив.
Csurgó, mn. што тече; fn. 1.) стреха; (szój.) eső elől — alá jutni, изех се из кала, у поток упадох; 2.) поточн.
Csurimuri, mn. лопи, тричав.
Csurog, Csurran, l. Csorog, Csorrán.
Csuronvíz, Csúrvíz, mn. скроз мокар; — re sírta a kendőt, сву је мараму упала.
Csusz, fn. патур, чапур. [кала].
Csúsz, k. милети; пузити; клизити, тоциљати се; fn. l. Csúz.
Csusza, fn. ваљуци, трганци.
Csuszaméék, fn. клизавост. — os, mn. клизав.
Csuszamhely, fn. брег с кога кола по шинама клизе.
Csuszamít, cs. дати да клизи.
Csuszamik, Csuszamlik, k. оклизнути.
Csuszamlat, fn. 1.) клижење; 2.) стрмен.
Csuszamos, mn. клизав.
Csuzsan, k. клизнути. — t, cs. дати да клизне.
Csuszdogál, k. поклизивати, клизати.
Csuszlegy, l. Csuszamhely.
Csuszka, fn. тоциљајка.
Csuszkál, k. клизати; тоциљати се.
Csuszkó, Csuszkora, fn. тоциљајка.
Csuszkorál, k. тоциљати се.
Csuszma, fn. пхисевмон (жив.).
Csúszik, k. пузити; гмизати; милети; клизити; тоциљати се; á. é. улагавати се; ez étel nagyon jól —, ово се јело добро омиче.
Csúsz-mász, k. пузити; вући се (пас).
Csúszó, mn. што пузи, гмиже; fn. пузавац; змија; á. é. пудљивац. — s, mn. клизав,
Csusszan, l. Csoszszan. [поцуљив.
Csúsztató(fa), fn. 1.) палије; 2.) точило (где отискују дрва низ брдо), l. Faesúsz-Csusztog, k. вући ногу о ногу. [tató].
Csúszva-mászva, ih. пузећки; пудљивач-
Csut, Csuta, fn. патур; l. Csutka. [ки.
Csutag, fn. окраћено дебло.
Csutaj, fn. гром, шиб. — os, mn. громовит. — osodik, k. обрасти шибљем.
Csutak, fn. 1.) омут; спонић; 2.) петелька; 3.) патурица. — ol, cs. затиснути омутом.

Csutka, fn. тречетљика; патурица; шапурина, шенупурина; шапурика: окомина; тулуз, озобина.
Csutkás, mn. с петельком; са шепуришом.
Csutkó, l. Csutka.
Csutkosfa, fn. срезано дрво.
Csutora, fn. 1.) чутура; 2.) дулац, писак.
Csutorás, mn. 1.) с чутуром; 2.) с писком.
Csutorodik, k. промаљати се, штрчити.
Csuvik, fn. ћук, мртвачка тица.
Csúz, fn. костобоља. — os, mn. костобољ.
Csű, l. Csö. [лан, ревматичан.
Csües, fn. 1.) окрајак, скут (од халине); 2.) писак. — himlő, fn. осна.
Csüeske, fn. 1.) окрајак, скут; 2.) мали писак; 3.) клиндра (клинаста башта).
Csüeskés, mn. 1.) на скуте; на окрајке (ипр. јастук); 2.) на писак; 3.) клиндраст.
Csüesköl, cs. 1.) правити окрајке; 2.) правити на писак.
Csüeskös, mn. са писком; l. Csüeskés.
Csüesörke, fn. пољска шева.
Csüesörödik, k. прћити се (уста).
Csüesös, mn. 1.) на скуте; 2.) на писак.
Csüesöz, cs. направити на писак.
Csüesüll, k. чучнути; l. Csuesül.
Csüd, fn. чога, глежњевац (мањих живот.); 2.) писак (у тица). — ez, — öz, k. играти се чоге. — sömör, fn. наук (коњска бол.). — tetem, fn. нека израстао на коњма.
Csüg, fn. 1.) (оглабана) чога; чипак (кост); 2.) трине (од сена).
Csügg, k. висити; á. é. mindig rajta — a szemed, све на њега (иљу) гледиши.
Csüggéd, k. клонути. — elem, fn. клонулост. — etlen, mn. неуморан. — etlenül, ih. неуморно. — ez, k. сустајати, губити духа, малодушити се.
Csüggédt, mn. клонуо, малаксао. — en, ih. клонуло. — ség, fn. малаксалост.
Csüggő stb., l. Függő stb.
Csügör, fn. вино од воћа; чингер.
Csühödik, Csühölödik, k. 1.) некобељавати се; 2.) једва устајати или једва се облачити.
Csükörög, Csükörködik, l. Csingál, Csim-Csüküllő, fn. различак. [belkedik.
Csülk, l. Csüllök.
Csülkös, mn. 1.) с омчом; 2.) с папцима; — ek, папкари.
Csülköz, k. играти се чоге.
Csülléd, k. израсти (дивље месо).
Csülleng, fn. сач (биљка).

Csüllő, fn. 1.) галеб; 2.) l. Csürlő, 2.)
 Csüllör, fn. порцеланеки пуж.
 Csüllök, fn. 1.) глежњевац (у већих жив.);
 — re! на ноге! — re карпн. скочити
 на ноге (дивљач кад пукне пунка);
 Csüng, k. висети. [2.) напак; 3.) омча.
 Csünik, k. 1.) малакесавати; 2.) кржљавити.
 Csünk, fn. кврга (на дрвету).
 Csür, fn. 1.) хамбар, житница; 2.) неки
 Csür, Csür-esavar, es. извртати. [пуж.
 Csürhe, fn. 1.) прасе; 2.) чопор прасаца;
 (szój.) egy malacz még nem —, једна
 ласта не чини пролеће; 3.) олом. фу.
 Csürhés, Csürhész, fn. свињарче. [кара.
 Csürke, fn. хамбарақ. хамбарчиқ.

Csürköl, l. Csülköz.
 Csürkölt, mn. чиграст.
 Csürkös, mn. чукъаин. шепав.
 Csürlő, fn. 1.) тикачка цев; 2.) ромбус,
 l. Dülény. — es v. nyúlt —, ромбонд.
 — ded. — kér, ih. као ромбус.
 Csürlök, fn. 1.) кегла; 2.) l. Csüllök.
 Csürlöl, es. сукати цеви.
 Csürtesavart, mn. увијен; á. é. искренут
 (эмисао); завијен, замршен (стил).
 Csürviz, l. Csúrviz.
 Csüstülih. заједно с клиповима (кукуруз);
 — hánypí. очитати буквицу, испреска.
 Csütörködik, l. Csümbelkedik. [кати.
 Csütörtök, l. Csötörtök.

Cz.

Czabár, mn. нечуван; залутао (овца).
 Czadar, es. вијати.
 Czař, fn. перчин, бућ.
 Czáf, fn. опровргавање.
 Czařat, fn. 1.) крпа; дроњак; 2.) блато;
 merő — lettem. сав сам се улонан.
 Czařatol, es. 1.) дерати; 2.) кањати; k.
 газити по блату.
 Czařatos, mn. 1.) издеран; 2.) улонам.
 Czáfol, es. опровргавати. — ás, — at, fn.
 опровргавање. — gat, es. све опроврга-
 вати. — hatlan, mn. неопровргљив, не-
 оборив. — hatlamúl, ih. необориво.
 Czařra, fn. 1.) дроња, блудница; 2.)
 Czařra, fn. крпа, дроњак. — прело.
 Czařrag, Czafrang, fn. ројта, реса; á. é.
 кињастост. — os, mn. гомбаст; á. é.
 кињаст. — oz, es. ресити.
 Czařrás, mn. изрезан, одрпан, апа-драпа;
 fn. одрпаница, адраповац.
 Czařri, Czafrinka, 1.) дроњак; 2.) блуд-
 Czakó, fn. рода. l. Gólya. [ница.
 Czammog, k. швагати се; кланцати.
 Czámoly, fn. попина капа (биљ.).
 Czandra, fn. одрпаница; блудница; mn.
 нитковски.
 Czanga, fn. овца без јагњета, подојница.
 Czangár, mn. сух, мршав.
 Czankó, fn. сливка, мутњаг, бућкуриш.
 — zik, k. 1.) пити бушкуриш; 2.)
 Czáp, fn. јарац. [шүњати се.
 Czapa, mn. бобичаст. коласт. — bőr,
 fn. шагрин.

Czápa fn. хажкуља, морски пас.
 Czáb-bőr, fn. јаретина.
 Czaphal, fn. морски курјак.
 Czaprag, l. Czafrang.
 Czár, fn. цар (руски). — né, — nő, fn.
 царица, царевна.
 Czavíra, 1.) хайдара; 2.) млада којила.
 Czebeg, l. Szeppeg.
 Czebra, fn. зебра.
 Czéda, Czédás, mn. разуздан. — kodik, k.
 плаховать. — ság, fn. несташлук, раска-
 Czedele, fn. чупав огртач. [лашност.
 Czédrus, fn. кедар. — fa, fn. кедрово дрво;
 Czédula, fn. лист. [кедровина.
 Czég, fn. фирма. — aláiró, fn. потписач
 фирме. — bízott, fn. овлашћен пот-
 писач, прокурант. — tábla, fn. фирма.
 Czégér, fn. венац (над крчмом); цимер;
 (szój.) jó bornak nem kell —, добра
 се ствар сама хвали. — es, mn. озло-
 глашен, пизван. — ez, es. ставити
 на пеленгир.
 Czél, fn. цех, задруга, еснаф. — bánya,
 fn. ортачки рудник. — bányász, fn.
 старешина ортачког рудника. — beli,
 mn. és fn. еснафски; еснафлија. —
 biztos, fn. утабаша, цехмајстор. —
 enként, ih. по еснафима. — es, mn.
 еснафски. — gyűlés, fn. еснафска
 скупштина. — ház, fn. еснафски дом.
 — jog, fn. еснафско право. — levél,
 fn. еснафска исправа. — mester, fn.
 цехмајстор, управитељ еснафа. — szé-

rő, mn. еснафски. — társ, fn. еснаф-лија. — törvény, fn. еснафски закон. Czékáz, I. Czéklézik.
 Czékla, fn. близъва, цветъла.
 Czéklál, Czéklézik, k. дембелисати.
 Czeklye, fn. вигови.
 Czél, fn. 1.) цел, смер, намера, сврха, циљ, мета; — t élérni, téveszteni, постичи, промашити цел; mi — ra? на чито? — ra vezető, удесан; — ját el-hibázni v. elvéteni, не згодити циља; azon — ból, тога ради; 2.) чуце, низаш; — ba v. — ra venni, узети на очо, нанишанити; — ba lődöz, чуца у Czéla, I. Czella. [нишан].
 Czélatlan, I. Czéltalan.
 Czélbeli, mn. намеран, намерен.
 Czeleczula, fn. амбуље, богажија.
 Czél-ellenes-elleni, mn. што не води цели, неудесан. — éretlen, ih. не постигавши цели. — gömb, fn. чуце на нушини, нишан. — irányos, mn. удесан; што служи некој цели. — irány-nyosság, fn. подесност; тенденциозност. — karika, fn. белег, нишан.
 Czella, fn. ћелија. [шајба].
 Czellekezik, I. Czankózik.
 Czelleng, k. лутати.
 Czeller, fn. целер.
 Czélos, mn. удесан, подесан.
 Czéloz, A. k. циљати, гађати, нишанити, á. é. навијати; reánk — nak, на наециљају, нама приговарају; B. es. смерати, имати на уму. — ás, fn. циљање; смерање. — gat, k. és es. ваздан нишанити. — ő, fn. нишанија; нишан.
 Czelöke, fn. ћула, тољага, сана.
 Czélszerű, mn. удесан (целиеходан). — en. — leg, ih. удесено. — tlen, stb. j. Czéltalan, stb.
 Czél-tábla, fn. биљег, нишан, шајба; á. é. туѓа луда, подлога. — talan, mn. без цели; незгодан. — talanság, fn. незгодност. — tárgy, fn. циљ. — té-vesztett, mn. неудесан, промашен.
 Czeltis, fn. Лотово дрво.
 Czél-ütő, mn. што ногаћа; згодан. — vetés, fn. узимање на нишан. — zás, fn. циљање. — zat, fn. смер; навијање. — zatos, mn. што истиче неку цел, тенденциозан. — zatosság, fn. тенденциозност. — zó, fn. нишанија; нишан.

Czement, fn. каја, цемент; mn. од каје. Czempel, fn. справа за вуну, дридало. Czenge, I. Czinke.
 Czenk, fn. 1.) керче, пестанице; 2.) пуноглавац, жабић; 3.) новак, рогрут; 4.) I. Inas.
 Czepel, es. вући, вуџарити. — ödik, k. Czerezis, fn. Јудино дрво. [вући се]. Czeremónia, fn. церемонија.
 Czeremóniás, mn. с церемонијама: fn. церемонијаш.
 Czeremóniáz, k. правити церемоније.
 Czerked, k. прикнути, прикавати; проапа. Czerkó, fn. морска ласта. [дати]. Czerkóf, fn. морска маčка.
 Czérna, fn. конац; (szój.) elfogyott a czér-nája, прекипело му; czérnát húzní a tübe, уденуты конац у иглу; mn. кончан, од конца.
 Czérna-gombolyag, fn. клуиче конаца. — harisnya, fn. кончанс чаранс. — mothar, fn. фина мухар. — sodró, fn. коловорат. — szál, fn. конац (један), кончић. — viszáló, fn. коловорат.
 Czérnáz, es. сукати, намотавати.
 Czeruza, fn. писаљка, оловка, плајваз.
 Czethal, fn. кит. — agyfaggyú, fn. китова маст, спермацет. — bárd, fn. велики нож. — esont, fn. „фишпан”, рибља кост.
 Czete, Czetcén, fn. 1.) уже од врбова прућа за воденице; 2.) крављак, крањевац (врста млечице).
 Czet-kés, fn. велики нож. — ló, fn. мрж. — velő, — zsír, fn. спермацет.
 Cziba, fn. кика, перчин; mn. хром, бут.
 Czibahó, fn. веверица, I. Evet.
 Czibak, fn. 1.) кика; 2.) двопек, пексимит; mn. цотав, хром; угандут. — lik, 1.) храмати; 2.) I. Fiezamodik. — ol, es. черупати.
 Czibál, es. черупати, вући за кике.
 Czibek, mn. хром, цотав; угандут. — el, k. храмати.
 Czibék, fn. палица с ланцем за ловљење
 Czibere, fn. киселица. [рибе].
 Czibertes, mn. хром, бут, цотав.
 Czibet(petymeg), fn. цибета (жив.).
 Czibik, fn. ражань, ибис (тица).
 Cziez, fn. циц; mn. цицан, од цица.
 Cziez, Czicza, fn. 1.) маčка; 2.) шабаш (игра). — bő, fn. веверица. — macza, fn. цица-маца. — futás, fn. игранье „шици“. — áz, k. играть се „шици“; трчати горе-доле.

Cziezeg, l. Czinezog.
 Cziezele, tn. Цецилија.
 Cziecer(borsó), fn. рогачица.
 Cziezerél, k. спаривати се (о тицама).
 Cziezfark, l. Cziezkóró.
 Cziezi, fn. сика (сика у дечјем говору);
 2.) маца, цица.
 Cziezike, Cziezka, fn. маца, цица.
 Cziezkány, fn. ровка (жив.).
 Cziezkóró, fn. куни рец, напрац, спориш.
 Cziezog, l. Czinezog.
 Cziezoma, fn. урес, накит.
 Cziezomás, mn. налицкан, углађен.
 Cziezomáz, cs. лицкати, тиринити, кип-
 тити. — ás, fn. лицкање. — at, fn. урес.
 Cziezú, fn. 1.) маца, цица; 2.) реса, овр-
 Cziezuka, l. Cziezus. [шина, маца.
 Cziezus, Cziezuska, fn. цица, цицушка,
 мицушка.
 Czifra, mn. украшен, извијен, увијен,
 шарен, цифраст; á. é. — nyomorúság,
 сјајна голотиња; — eset, емешан,
 чудан случај.
 Czifra, fn. 1.) урес, цифре; шаренило;
 (szój.) úti —, házi rossz, на путу ру-
 жица, а код куће тужница; 2.) цифра,
 брой; 3.) нула.
 Czifragyalú, fn. ренде за шарање.
 Czifrálkodik, k. цифрати се.
 Cziframetélg, l. Czifravas.
 Czifrán, ih. цифрасто.
 Czifra-vas, fn. девермавиш, ковратч (за
 тесто). — véső, fn. длете за цифрање.
 Czifráz, cs. украшавати, ресити, цифра-
 ти. — ás, fn. цифрање. — at, fn. на-
 цифраност, шаре. — ott, mn. ишаран,
 нацифран; á. é. китњаст.
 Czigány, tn. Циганин, Гурбет, Аламан;
 (szój.) nem úgy verik a — t, треба ту
 дебљи крај окренути; (pb.) — is a ma-
 ga lovát dicséri, сваки Циган свога
 коња хвали.
 Czigány-abrak, fn. фура, батине. — bol-
 ha, fn. варница (од гвожђа). — hal,
 fn. лињак.
 Czigány-kerék, fn. цигански котур; —
 kereket vetni, преметнути се; — kere-
 ket hányni, преметати се, котурати се.
 Czigány-kereset, fn. циганска заслуга,
 крађа. — kodik, k. циганисати се, ци-
 ганити се, врло се погађати; варати.
 — méz, fn. водњикаст мед. — os, mn.
 цигански. — osan, ih. цигански. —
 oz, cs. назвати, називати Циганином.

— petrezselyem, fn. кориандер. — rüg-
 dé, — rajkó, fn. Циганче, Гурбече.
 Czigányság, fn. циганија, циганлук; —
 ban jár v. sántikál, иде на превару.
 Czigány-szölő, Czigány-szurok, fn. црна
 смола. — úl, ih. цигански, гурбетски.
 Czigány-uteza, fn. 1.) цигански сокак; á.
 é. ћорекак; — utczába szorúl, заба-
 сати; 2.) душник; — utczába ment a
 falat, залогај отишао у цигански со-
 как, загријну сам се.
 Czigány-vajda, fn. цигански кмет. — zab,
 Cziger, l. Pige. [fn. овник.
 Czihé, Czihere, fn. шипраг, грмњак.
 Czihérés, mn. грмовит; fn. грмњак.
 Czihelődik, k. једва се исправити; једва
 се обући.
 Czihérész, k. цичећи се играти.
 Czihó, fn. дембел.
 Czihol, k. лајати, кефкати, штектати.
 Czihog, l. Czihérész.
 Czika, fn. 1.) клица, заметак; czikába
 indül, замеће се, клија; 2.) шабац (де-
 војачка игра).
 Czikákol, k. давити се, гушити се.
 Czikatüz, fn. ватра унакрет.
 Czikáz, k. трчати тамо амо; играти се
 „шапца.“ — ik, k. 1.) клијати, ницати;
 2.) шарати (о муњи).
 Czikk, Czikkely, fn. 1.) део од чега; egy
 — fokhaguma, чесањ, чешаљ, чесно
 бела лука; egy — alma, кришка ја-
 буке; 2.) члан (на стабљици); 3.) чла-
 нак (у новинама); 4.) члан вере; 5.)
 роба, трговачки артикљ; 6.) параграф.
 Czikkecs, fn. параграф.
 Czikkenként, Czikkelyenként, ih. па-
 раграф по параграф; члан по члан.
 Cziklász, fn. каравиље (биљ.).
 Czikó, fn. запећак. — fa, l. Cziezamacza.
 Czikória, fn. водопија (трава).
 Czikornya, fn. шаре, цифре, цифрастост
 (у писању, певању).
 Czikornyált, Czikornyás, mn. украшен,
 ишаран,нацифран. — an, ih. ци-
 фрасто, нецифрано.
 Czikornyátlan, mn. неишаран, прост.
 Czikornyáz, cs. шарати, цифрати.
 Czikszár, fn. слак (биљ.).
 Czím, fn. 1.) наслов, натпис, титул;
 адреса, фирма; aláírási —, фирмра;
 2.) законски чланак; igaz — mel, с
 пуним правом; ál — alatt, под лаж-
 ним изговором.

- Czima, фн. клица; младица, изданак.
- Czím-adás, фн. титулisanье.
- Czimbál, I. Czibál.
- Czimbalmos, фн. кимвалаш, цимбалаш; мн. с цимбалом.
- Czimbalom, фн. кимвала, цимбала.
- Czimbor, фн. пешчана јечника (биль.).
- Czimbora, фн. друг, другар, садруг, ортак.
- Czimborál, Czimborálkodik, к. друговати, ортаковати; шуровати.
- Czimborás, фн. ортак, другар.
- Czimboraság, фн. дружба, друговање, ортаклук.
- Czimboráskodik, Czimboráz, I. Czimborál.
- Czímel, I. Czímez.
- Czímer, фн. 1.) грб; 2.) цимер; (szój.) — nek kitenni, испаћи као цимер; á. é. изложити руглу, срамоти; 3.) знак, обележје; 4.) четврт, черег, черек; 5.) рогови; 6.) капа, кукма (у тици); 7.) палашка, батић, барјачић, кунина (на врху од трске); 8.) á. é. понос, дика.
- Czímeres, мн. 1.) с грбом, ограбљен; одликован; 2.) злогласан; — levél, племићко писмо; — marha, говеда, рогата марва; — nemes, племић с грбом, грбљанић, армалиста; — gazember, хула преисподња, нитков; — hazugság, преена, цука лаж.
- Czímerez, es. издати кому грб; обележити.
- Czímer-festő, фн. сликар грбова; који молује цимере. — forgó, фн. перјаница на грбу. — hordó, фн. грбонаша. — ismeret, фн. наука о грбовима, хералдика. — mondat, фн. изрека. — nök, I. Czimervizsgáló. — tan, — tudomány, фн. наука о грбовима, хералдика. — tartó, фн. грбонаша. — tudós, фн. који се разумева у хералдици. — vizsgáló, фн. прегледач грбова.
- Czimes, мн. с насловом, с титулом; назван, титуларан.
- Czímez, es. 1.) написати наслов, адресовати; 2.) називати, титулирати. — et, фн. титулatura, титула.
- Czím-kép фн. вињета. — könyv, фн. књига адреса. — lap, — levél, фн. насловни лист. — leveles, фн. армалиста.
- Czimpa, фн. 1.) носна рекавица, мрштапица; 2.) перце, листак (у ботаници). — farkas, фн. запаљење мрштапице.
- Czimpál, es. чупати.
- Czimpaorr, фн. прчаст нос. — ú, мн. прчаста носа.*
- Czimpás, мн. пераст (у ботаници).
- Czím-szalag, фн. омотач (од новина) с адресом. — szerep, фн. насловна улога. — szerző, мн. аутентичан. — tár, фн. списак адреса. — vezető, фн. потчинач фирме.
- Czímzet, фн. наслов, титулatura. — es, — i, мн. почасии, титуларни.
- Czímzett, мн. с титулом; a galambhoz — vendéglő, гостионица код голуба; адресован, упућен; a nekem — levélben, у писму, упућеном мени; фн. адресат.
- Czin, фн. цин, калај, коситер, костер; мн. цинов, коситерац.
- Czinadónia, фн. велики росопас.
- Czin-akna, фн. мајдан цина. — áru, фн. коситерна роба. — bánya, фн. мајдан
- Czinezál, es. черупати, трзати. [цина].
- Czinezér, фн. крља, криуша (буба).
- Czinezi-finezi, мн. глинџав; á. é. разма-
- Czinezinbogár, фн. крља. [жен.]
- Czinezog, к. цврчати, пинчати (о мишу); 2.) гудети, превлачити, дрмкати, ударати; 3.) кикотати се. — tat, es. 1.) тандрквати, дрмкати; звонцкати; 2.)
- Czineznér, фн. скорак. [засмејавати].
- Czineg, к. цвркутати (о сеници).
- Czinege, фн. 1.) сеница (тица); 2.) елаб, прозрачен човек. — dió, фн. неки меки орасци, што се лако лупају.
- Czines, мн. калајисан; фн. калајар, калајција, калајисар.
- Czinész, фн. који испира цин.
- Czinez, es. калајисати. — és, фн. калајисање. — et, фн. калај. — ó, фн. калајар, калајција, калајисар.
- Czingár, мн. мршав, сухоњав.
- Czingerdarázs, фн. нека зоља.
- Czingolány, фн. пољски брзак (буба).
- Czink, фн. 1.) орјатство, нитковство, злочинство; 2.) цинк, тутија.
- Czinka, фн. росопас (трава).
- Czinke, фн. сеница (тица); (szój.) czink-két fogott az orra, поцрвено му нос
- Czinkjáték, I. Pige. [од хладноће].
- Czinkó, фн. швигарица, пивигаруна, девојка.
- Czinkoli, фн. цинова пећ. [јана].
- Czinkos, фн. 1.) нитков, зликовац, лунж, харамија; 2.) сукривац; 3.) опсепар; 4.) љубавник, швалер.
- Czinkoskodik, к. 1.) бити нитков, лунж; 2.) бити опсепар, варати; 3.) швалерити се.
- Czinkosság, фн. 1.) сукриваштво; 2.) нит-

коветво, лукситетво; 3.) опепенарство.
— társ, fn. сукривац, друг у злочину.
Czin-kő, fn. цинов камен. — mosó, fn. непирач цина. — mosófű, fn. коњски реп (трава). — műves, fn. калајар, калајиџија. — művesség, fn. калајарство.
Czinóber, fn. цинобер, хеновар.
Czinöntö, fn. калајиџија. — műhely, fn. калајиџиџица.
Czinterem fn. гробље; — felé áll a rúdja, једном је ногом већ у гробу. — virág, fn. á. é. седе власи; — virág veri a Czipál, l. Czibál. [fejt, почније сејети.
Czipe, l. Czipő.
Czipekedik, k. хватати се за...
Czipel, cs. вући, вуцарати, затезати. — kedik, k. мучити се, затезати.
Czipész, fn. ципелар, превъзар. — ség, fn. ципеларски занат.
Czipellő, l. Czipő. — ke, l. Czipőke.
Czipó, fn. циповка, лепчић; (szój.) másnitt is esznek fehér — t. широк је свет (нахи ћу хлеба); — van a hátán, има гуру (грбу).
Czipő, fn. ципеле; fél —, једна ципела. — eske, fn. ципелице; fa —, кломпе, цокуле. — fűző, fn. кајиш од ципела, обувача. — húzó, fn. обувач (кост за навлачење ципела). — ke, fn. ципеллице. — kefe, fn. четка за ципеле. — kötő. — szalag, fn. обувача. — sark, fn. потпетница. — tisztító, fn. és mn. који чисти ципеле; за чишћење ципела. — varró, fn. ципелар, обућар.
Czírus, fn. ципреса, кипарис, чемпрес. — fa, fn. ципреса (дрво). — fenyő, fn. нека смрека јака мриска.
Czira, fn. 1.) мачка; 2.) вртоглавица (коњска болест).
Czirák, fn. 1.) штићеник, клиент; 2.) потомак, огранак.
Czirbolyafenyő, fn. боровика, пинь.
Czire, fn. подојница (овца, којој су јагње заклали, па јој друго подметнули).
Czirék, fn. l. Czirák.
Czirjék, tn. Кирјак (име).
Czirkál, k. обилазити, патролирати; cs. истраживати (судски), l. Czirkalmaz.
Czirkalmaz, cs. шестарити, описивати шестаром.
Czirkáló, fn. 1.) патрола; 2.) пољар, субаша; mn. што крстари; — hajó, кр- Czirkálódik, k. патролирати. [старица.

Czirkalom, fn. шестар.
Czirkász, fn. гусар.
Czirkáz, Czirkázó, l. Czirkál, Czirkáló.
Czirkölés, fn. сирак.
Czirmol, cs. каљати, пръјати; á. é. клеветати.
Czirmos, mn. 1.) зељаст; 2.) пръјав. — ít, cs. пръјати, каљати. — ság, fn. пръјавштина, гад.
Czirögat, cs. гладити, миловати. — ás, fn. [миловање.
Czirok, fn. сирак.
Cziróka, fn. мио, умиљат.
Czirókál, l. Czirögat.
Czirom, fn. пръјавштина.
Czirpel, k. цвркутати, цврчати.
Czitera, fn. цитара, китара.
Cziterás, fn. цитераш, тамбураш.
Czitónya, fn. локвањ.
Czitrom, fn. лимун. — dereszle, fn. горски першун. — lé. — nedv, fn. лимунов сок; лимунада.
Czitromos, tn. с лимуном, лимунов: — víz, лимунада; fn. продавач лимунова.
Czitromoz, cs. налимунити. [лимунар.
Czitrom-sárga, mn. жут као лимун. — sármány, fn. жутовољка, стрнадица. — sav, fn. лимунова киселина. — szelet, fn. режање лимуна. — szín, fn. лимун-боја. — szín. — színű, tn. жут као лимун. — víz, fn. лимунада.
Czitron, l. Czitrom.
Citruszfa, fn. божје дрвце.
Czitvor, fn. сетвар, пепот.
Czivakodás, Czívódás, fn. кавга, свађа.
Czivakodik, Czívódik, k. (он, ен) свађати се, инатити се, кавжити се, гложити се, препирати се (око чега).
Czivakodó, Czívódó, tn. свадљив, карљив; fn. инација, свађалица, кавгаџија.
Czo, isz.шибе! — ki! на поље!
Czobók, fn. бут, батак.
Czoboly, fn. самур (животиња); tn. са- мурли. — bőr, fn. самуровина. — kalpag fn. самурлија, самур-кашак.
Czobukál, l. Czubokol.
Czoeza, fn. гица (у дејјем говору).
Czoezó, fn. коњ (у дејјем говору). — zik, k. јахати на дрвеном коњу.
Czodora, l. Czondra.
Czohol, cs. терати коње (говорећи „czoh“). Ѣникати.
Czók, fn. талон, приложак; цубок. — mók, fn.ева ботажија; — ostúl mókostúl, с целим пртљагом.

- Czokigat, es. цакати, терати.
- Czókó, fn. кломие, дрвени цинеле, цокуле.
- Czókós, mn. с цокулама, с кломпами; fn. покулар, кломиар.
- Czolop, fn. кладетина.
- Czomb, fn. бут, бутина, стегни, горњи гњат. — ér, fn. бутина жила. — os, mn. [бутат.]
- Czompró, fn. линьак (риба). [бутат.]
- Czompolyodik, k. смутити се.
- Czondor, mn. 1.) одрица, поцепан, ритав. 2.) рапав, маљав. — a, — ás, l. Czondra, Czondrás. — lik, — odik, k. издерати се, дерати се, ценати се.
- Czondra, fn. 1.) крија, трање, рите; 2.) бекрија, лумпов; 3.) дроња, блудница; 4.) труб огртач дугих рукава у Сикуљаца; mn. ритав.
- Czondráás, mn. пекрзан, издеран, дроњав.
- Czopák, fn. бут од дивљачи; mn. пресан, гњевцаван.
- Czopáka, fn. модрина, гњевцовост (под којем у хлеба).
- Czopákás, mn. гњевцев. [ром у хлеба.]
- Czophát, fn. игра „коња“ (кад деца јашу).
- Czorhol, es. 1.) лепнити, чкрњати кожу; 2.) l. Korhol.
- Czók, Czök, mn. 1.) иниманлук, l. Bánatpént; 2.) квас, квасац (за тесто). — ös, mn. с квасцем, с квасом.
- Czölömp, stb. l. Czölönk, stb.
- Czölönk, fn. клечка што вежу на пса. — öl, k. лупнати клечком. — ös, mn. с клечком.
- Czölöp, fn. 1.) стуб, колац; 2.) маљ. — híd, fn. мост на стубове. — öz, es. кољем заграђивати, ишлотирати. — vármi, fn. стубови, коље. — verő, fn. маљ за коље. — zet, fn. палисада.
- Czörek, mn. чврст, сабијен, зденаст, дежмекастан.
- Czövek, fn. 1.) стуб, колац, дирек; 2.) кличић, клинац, чавлић. — edik, k. ђикати, прирашћивати. — el, es. кољем утврђивати. — rágó, fn. коњ који гризе јасле. — szeg, fn. нит, клинац, чавлић. — verő, — verőkos, fn. гвозден маљ за укуцавање коња. — zár, fn. ограда од стубова, од коња.
- Czubak, Czubok, fn. медвеђа шапа.
- Czuhor, Czuhorsa, fn. вратило (стражње).
- Czubokol, k. газити, шљапати по блату.
- Czueza, fn. 1.) цуцила, сисаљка; 2.) цона, швалерка; 3.) кука (од чакље), чакља.
- Czuezak, Czuczaly, Czuczelék, l. Czula.
- Czuezál, es. заквачити, забадати.
- Czudar, mn. 1.) одрица, ритав; á, é. нитковски, лунечини, гадан: fn. лунеч, нитков; ћубре, ћубретара. — kodik, k. владати се нитковски. — ság, fn. нитковство, гад. — úl, ih. радио, срамно, лунечини.
- Czúka, fn. чачић, врећница.
- Czukikása, fn. каша коју кувају да одбију дојадног госта.
- Czukor, fn. шећер; finomított —, рафиниран шећер; sárga —, жути шећер.
- Czukor-alma, fn. јабука слаткача. — báb, fn. лутка од шећера. — borsó, fn. слатки грашак, шећерац. — csipő, fn. клените за шећер. — édes, — édes-ségű, mn. сладак као шећер. — finomítás, fn. рафинира шећера. — finomító, fn. који рафинира шећер; фабрика која рафинира шећер. — ka, fn. шећерлема, бонбон. — kenyér, fn. марципан. — lél, fn. ликер. — dobosz, — millye, fn. шећерињача, шећерињица. — müves, fn. посластичар. — nád, fn. шећерија трска. — pálinka, fn. арак (пиће). — gépa, fn. шећерија репа. — sütemény, fn. посластица. — sütő, fn. посластичар. — süveg, fn. глава шећера. — szelence, fn. шећеријача.
- Czukrag, fn. сахарат. [szesz, fn. рум.]
- Czukrász, fn. посластичар. — at, fn. посластичарство; посластичара, посластичарница. — bolt, fn. посластичара. — ság, l. Czukrászat.
- Czukros, mn. ошћерен, ошћерисан, шећери; за шећер. — bolt, fn. посластичара. — ít, es. шећерити. — sütemény, fn. посластица, конфект. — szájú, mn. који воли посластице.
- Czukroz, cs. шећерити, шећерисати. — atok, fn. воће у шећеру, слатко.
- Czula, fn. 1.) завежњај, пак; 2.) бекрија, лумпов; 3.) опајдара, дилиндар (распуштена женска).
- Czuladár, fn. амал.
- Czulák, fn. стуб, колац.
- Czulhó, l. Czurhó.
- Czup, l. Суп.
- Czupák, fn. бут, бутина. — os, mn. бутат; á, é. дебео, јак, темељан.
- Czupér, mn. rô, наг.
- Czupka, fn. петељка.
- Czuprog, k. мъескати. — at, k. és es. мъескати, хлантати; цмакати.
- Czuppp, fn. цмокац, цмок, пољубац.

Czuppan, k. цмокнути. — at, fn. цмокац.
Czuprant, cs. цмокнути, цмакати. — ás, fn. цмакање.
Czuprog, k. мъескати, хлапати. — ós, mn. és fn. цмакало.

Czurhó, fn. дроља, неваљалица.
Czurhol, cs. остругати, лешити, чирњати (кожу), l. Czorhol.
Czühödik, Czühölödik, k. једва се исправљати; једва се облачити.

D.

- Dáb, l. Dib-dáb.
— Dabroez, Dabronez, fn. бубуљица (од врућине).
Daeskó, fn. 1.) пань; 2.) врећа, l. Zaeskó.
Daesó, tn. Дача, Данило.
— Daez, fn. пркос, инат; vminek — ára, уз пркос, ускос, унаточ, за инат. — og, k. труцкати се (кола), трести се.
Dacezol, k. пркосити, пји уз нос, противити се. — ás, fn. пркос, пркошење, инат.
Daczos, mn. és fn. јогунаст, упоран, пркоџија. — an, ih. упорно. — koldik, k. пркосити, противити се, јогунити се. — ság, fn. упорност.
Daczsövetség, fn. савез за нападај. — védszövetség, fn. савез за нападај и обрану.
Dad (наставак) -аст; tojás-dad, jaјаст; apró-dad, спљушан.
Dada, fn. 1.) дада, баба; 2.) bona.
Dádé, fn. дада, стари Цига; (подругљиво:) старкеља.
— Dadog, k. és cs. муцати, натуцати, брђати, заплетати језиком. — ás, fn. муцаше. — ó, mn. és fn. мутав, муџав, мутотња, муцо, муца. — va, ih. муцајући; — va elmondani, којекако исплести.
Dag, fn. оток. — a, mn. надут, буцмаст.
Dagad, k. надимати се, отицати, бујати, набубрјити, отећи; забрекнути (буре); подустати (рапа). — ás, fn. надимање, отицање, надутошт, оток. — ék, fn. оток. — ékos, mn. отечен. — ó, mn. és fn. што отиче; пабушина, потребушина. — oz, k. надимати се, отицати. — t, mn. надут, набубрен, набујао, отечен, подбуо; забрекао.
Dagály, fn. 1.) оток; 2.) поплава; — és apály, плима и осека; 3.) надутошт, охолост; 4.) бомбастичност (у писању).
Dagályos, mn. отечен; надувен, охол; á. é. бомбастичан. — an, ih. надувено; бомбастиично. — kodik, k. надимати се. — ság, fn. бомбастичност;
Daganag, fn. оток. [надутошт, охолост.]
- Daganat, fn. оток, отченост. — os, mn. отечен, надувен, подбуо.
Dagasz, l. Dugasz.
— Dagaszt, cs. 1.) мејити, гњечити; 2.) дати да нарасте, да се надме; 3.) á. é. ширити, надимати груди.
Dagasztó, fn. és mn. који меси; чим се меси, на чему се меси, за мешњу. — fa, fn. лопатица. — láb, — szék, fn. ногари, ногачи. — teknő, fn. наћве.
Dagonya, l. Dágvány.
Dágvány, fn. 1.) смольница, тепљиво благо; 2.) каљуга.
Dagonyáz, k. каљужати се (о венру).
Dágványos, mn. тепљив, смоласт.
Dajka, fn. дојкиња; száraz —, суха баба, дадија, дадиља; szoptató —, мокра баба, дојиља, дојкиња. — bér, fn. дадиљина плата.
Dajkál, cs. бабовати, служити кога као дојкиња; á. é. неговати, гајити.
kodik, k. служити као дојиља, бабовати. — ó, fn. који негује, болничар.
Dajkaleány, fn. суха баба, дадиља.
Dajkálódik, k. брижно неговати.
Dajkameze, Dajkarege, fn. бајка.
Dajkás, mn. одан дојкињи.
Dajkaság, fn. дадиљство, бабовање.
Dajkáskodik, k. бити дадиља, бабовати.
Dajkatej, fn. дојиљино млеко; (pb.) az anyatej édesebb а — nél, никад дојкиња није што мати.
Dajna, fn. дунда, крупна женска.
Dajnákodik, Dajnálkodik, k. трајити време (о женским).
Dákó, fn. даков, ке (за билијар).
Dákos, fn. нож-потајац, штилет. — bot, fn. палица с ножем.
Dal, fn. песма. — ár, fn. певач. — árda, — egylet, fn. певачка дружина. — fűző, fn. рапсод. — gyüjttemény, fn. збирка песама.
Dali, mn. красан, узорит, стасит, l. Deli.
Dalia, fn. делија, детић, јунак.
Daliás, mn. момачки, јуначки.

Dal-játék, fn. игра с песмами. — költőszet, fn. лирика — költő, fn. лирски песник. — könyv, fn. книга, певанија, песмарница. — láb, fn. такт. Dall, k. és, es. певати, појати. I. Dalol. Dallam, fn. мелодија. — os, m. мелодичан. Dallaz, es. és k. веселти, возити. Dalló, fn. певач, појац. Dalmahodik, k. дебъяти телом. Dalmata, Dalmát, tn. Далматинац. — hon. — ország, fn. Далмација. Dalmáti, fn. опера. — énekes, fn. оперски певач. — ház, fn. опера. Dalmok, fn. певач, певац, појац. j. Dalos. Dalol, es. певати, појати. Dalos, mn. пуп песама; — könyv, песмарница; fn. певач, који радо пева. Dal-színész, fn. оперски певач. — szó, fn. песма, певанка. — szűz, fn. муз. — tanez, fn. играчка уз песму. Dám, I. Dámavad. Dáma, fn. 1.) госпођа, госпа; 2.) краљица у шаху; 3.) разуздана жена. Damasz, fn. дамаст; mn. од дамаста. — mű, — munka, fn. работа од дамаста. — olt, mn. од дамаста. Dámáz, es. és k. 1.) називати дамом, госпођом; 2.) играть се „дам“. Dámkő, fn. камен у играчу даме. Dámavad, fn. ланад. Dán, tn. Данец; m. дански. Dana, fn. 1.) сокачка песма; 2.) зао дух. Danes, fn. нечишета, лотиња, неопранштина. — os, m. нечишт, прљав. — osság, fn. прљавост. Dandár, fn. 1.) чета, бригада; 2.) застава, барjak; 3.) дивља чела, оса, ос; 4.) á. é. гомила; — ja a munkának, сплесеја посла. — nok, fn. заставник, бригадир. — os, fn. барјактар. — segéd, fn. бригаде-ађутант. Dángubál, k. дангубити, беспосличити. Dánia, tn. Данска. Danol, es. певати, појати. Dámpehely, fn. панерје од северних гу- Dámúl, ib. дански. [сака. Dára, fn. прекруна, крис; darát őröl, прекрупiti; 2.) круна, град; — esik, пада лед, круна. Darab, fn. 1.) комад, парче; — számra, на комаде; — okra aprítani, издробити, некомадати; utolsó darabjáig, до последњег парчета, док га траје; milly — от adnak ма a színházban?

какво дело представљају данас у позорнику? 2.) неко време; egy — ég vártam, донекле, неко време сам чекао; egy — idő óta, од неко доба; 3.) парче пута; mentem vele egy — ig, ишао сам с њим донекле; 4.) дробљен; — ok, дробљење.

Darabant, fn. трабант, пандур. Darabesza, Darabka, fn. комадић, парченце. Darabol, es. комадати, парчетати, сипнити. — attan, ih. у крупно, неискомадано. — ó, fn. дробац, који комада, дроби. Darabonként, ih. комад по комад. Darabos, mn. 1.) на комаде, у комадима; 2.) нераван; 3.) богињав; 4.) неотесан, неизграпан, груб; 5.) рогобатан, неуглађен (стил, језик). — kodik, k. влadataci се грубо, бити неотесан. — ság, fn. незграбност, грубост. Darabra, ih. у комаде. Darabzsák, fn. завезак, неун цак. Dara-czukor, fn. издробљен шећер. — cső, fn. циганчићи, лед. — gombócz, fn. гомбоч, ваљушак од криса. — gyöngy, fn. дробни бисер. — kása, fn. крис. Darál, es. млети, жрнати; á. é. бръзати. Daraliszt, fn. прекрупа. Daráló, fn. 1.) који жрипа; 2.) жриало. Daramalom, fn. млин за прекрупу; жриало. Darás, mn. 1.) с крисом; — rétes, сабирача с крисом; 2.) с крупом; — cső, крупна. Darázik, k. падају циганчићи, нада лед. Daravirág, fn. гладуши, гладница. Darázs, fn. зоља, оса; gyilkos —, подмуклица, врста зоље. — boly, — fészek, fn. зољнико гнездо. — kő, fn. туф, туфа. — légy, fn. зоља. Dárda, fn. копъе; hajító —, цилин. — alakú, mn. копъист. — bárd, fn. омитроперац, алабарда. — hordozó, fn. копъянник, копъюноша. Dárdácska, fn. 1.) копъица; 2.) перуника. Dárdány, fn. антимон. Dárdás, fn. копъянник; mn. с копъем. Dárdáz, k. борити се копъем. Dáridó, fn. пијанка. — z, k. пијанчити. Darla, fn. трахит (минер.). Darócz, fn. 1.) дорец; 2.) грубо платно, дорочина. —; mn. груб; — ruha, грубо одело; á. é. — ember, неотесаница. — kabát, fn. дорец. — posztó, fn. дорочина.

Daru, fn. ждрал. — fi, fn. ждралић, ждралче. — hosszában, ih. једно за другим. — orr, fn. мирисави родин кљун. Darvadoz, k. облетати; оклевати. Darvas, mn. 1.) чворовит; 2.) широких, развучених рогова (во). Darvúl, ih. као ждрал. Dávid, tn. Давид. De, ksz. али, но, ну, ма, него; isz. ала! — szép! ала је леп! — biz, богме да! Deák, fn. 1.) ћак, ученик; 2.) латински језик; — ot tanúl, учи латински; mn. ћачки; латински; — élet, ћачки живот; — iskola, латинска школа; á. é. — betegség, главобоља; — konyha, апотека. Deákos, mn. ћачки; учен. — kodik, k. ћаковати, школовати се. Deákság, fn. 1.) ћаци; 2.) ћаковање; 3.) латинштина. Deáktalan, mn. 1.) нешколован; 2.) нелатински, рђаво латински. Deákúl, ih. 1.) латински; 2.) ћачки. Debben, k. уплашити се, пренеразити се, l. Döbben. Debella, fn. дрида, висока женска. Debreczen, tn. Дебрецин. Debre, Debrő, fn. вододерина. Deczeg, k. 1.) труцкати се, трести се; 2.) цвокотати (од хладноће). Deczember, fn. децембар, просинца. Déd, fn. дед, мајка. — anya, fn. прабаба, прамајка. — atya, — aра, fn. прадед, прамдеда. — ös, fn. шукундеда, шукундека. — ük, fn. чукунбаба. Dédelget, cs. мазити. Dedellye, fn. нека куља, пирога. Deged, l. Dagad. Degenet, Deget, fn. катран, коломаз. — el, cs. катранити, мазати. Dehogya, isz. јесте да! како не! таман! Deiszen, Dejszen, isz. но! а! — megadod az árat, а чекај, платићеш ти то! Dékán, fn. 1.) декан, старешина; 2.) цркењај, црквар, l. Egyházfi. — ság, fn. деканат, старешинство. Dél, fn. 1.) подне. — ben, — kor, ih. у подне, на подне. — tájban, — tájón, — tájt, око ручаног доба, око подне; (szój.) — ben gyűjtani a gyertyát, у подне свећу палити, радити пито на празно; 2.) југ; mn. јужни. — amerika, fn. Јужна Америка. Délczeg, mn. 1.) поносит, охол; 2.) југнаст, необуздан, крут; 3.) á. é. узо-

рит; — férfi, красан, узорит човек; fn. ергела. — eskedik, k. бити поносит, крут. — ség, fn. охолост, упорност. — ül, ih. охоло; необуздано. Délebéd, fn. ручање, ужина, обед. Delej, fn. магнет. — es, mn. магнетичан, магнетски. — ez, — esít, cs. магнетисати. — esség, fn. магнетичност, магнетизам. — tű, fn. магнетска игла, бусола, компас. — ző, fn. магнетизатор. Delel, k. подновати, пландовати, држати подне. — ő, mn. који поднује; где се поднује. — ő (hely), fn. пландиште. Délelött, ih. és fn. пре подне; egy — alatt elvégezhető, може се свршити за једно пре подне. — i, mn. пре подне; — i órák, часови пре подне, јутарњи. Delenkint, ih. свако подне. [часови. Délést, fn. 1.) по подне; 2.) југозапад. — en, ih. по подне. — i, mn. вечерњи, после подне. Deletszaka, ih. о подне, око ручаног доба. Delez, k. ручати на подне; l. Delel. Délfelé, ih. према југу, на југ; око подне; — jár az idő, ту је већ подне. Délféli, mn. — szél, југ, јужни ветар. Délfény, fn. 1.) сунце у подне; 2.) јуж. Delfin, fn. делфин. [на свотлост. Délgóncz, fn. јужни пол. Deli, mn. 1.) узорит, красан; — termet, узорит стас; — leány, лепота девојка; 2.) љубљен, мио; (km.) meddig hordód teli, addig leszesz —, док је чорбе, доста чорболока; докле ружица мирише, дотле свак је бегенише. Déli, fn. јужњак, југоземац; mn. јужни. Delia, l. Dalia. [подневни. Délibáb, fn. „тера баба козлиће”, фата Delicze, fn. колибри. [мортана. Delien, ih. узорито; красно. Délíg, ih. до подне. — nyitó, fn. скрлетна врба. Deliség, fn. 1.) узоритост, стаситост, красота; 2.) јунаштво. Délkelet, fn. југонисток. — i, mn. југонишчи. Délkör, fn. подневница, меридијан. Délkö, fn. 1.) пландиште, где држе пастери подне; 2.) звездарски меридијан. Délnapóra, fn. сунчани сат, сунчаник. Délnek, ih. према југу, јужно. Delnő, fn. госпа, дама, j. Úrnő. Délnyugat, fn. југозапад. — i, mn. југозападни.

Délpont, fn. тачка где је сунце у подне. — távol, fn. азимут.
 Délre, ih. јужно, на југ.
 Délsark, fn. јужни пол.
 Délszak, fn. југ. — i, mn. јужни. — Délszín, fn. подневно сунце, сунце у подне; — re hozni, изнети на видик, обелоданити; — ben ragyogni, бити у највећем сјају; — nél világosabb, јасно као сунце.
 Déltáj, fn. 1.) подне; 2.) југ. — ban, — on, — t, ih. око подне, око ручаног доба.
 Délután, ih. és fn. после подне. — i, mn. — i órák, fn. сати после подне.
 Délividék, fn. југ, јужни крај. — i, mn. és, fn. јужни; југоземац.
 Délvonat, fn. меридијан.
 Demeeskkel, l. Dömöesköl.
 Demeter, tn. Димитрије, Мита, Дмитар.
 Demjén, tn. Дамјан.
 Démutka, fn. мајкина душица, поповац.
 Denczel, es. љубљати.
 Dénes, tn. Дионисије.
 Denevér, fn. слепи миш, љињак; á. é. шарен човек, који не зна ни сам шта хоће.
 Déni, Dénis, tn. Дионисија, Дина.
 Dér, fn. мраз, иње, слана; — esett, пало иње; á. é. — borította fej, оседела глава.
 Dereze, fn. 1.) паспаљ, исевици; 2.) груб барут. — burnót, fn. крупни бурмут. — kenyér, fn. трушница. — liszt, fn. паспаш.
 Derczés, mn. с мекињама, од паспаша.
 Dér-dúr, mn. набусит, надурен, мрзолован; fn. 1.) мрзновољац; 2.) мрзовоља, пркос, набуситост; — rel dírral,
 Deréb, fn. леђа. [набусито, осорно.
 Derécsel, k. торокати, l. Trécsel.
 Derécke, fn. барска врба.
 Deredara, fn. блебет, ћаскање.
 Deredarál, Dereduesál, k. ћапрдати, блебетати.
 Dereglye, n. дерегља; понтон. — híd, fn. мост на понтоне.
 Dereglyész, fn. понтонир.
 Dereglyéz, k. возити се на дерегљи.
 Derék, fn. 1.) труп, трупина; — on fogni, обухватити; (szój.) beadta a derekát, приклонио се, предао се; 2.) дебло, стабло; 3.) крата, леђа; fáj a derekam, боле ме крата; 4.) стан (од хашње); 5.) средина, среда; víz dereka, средина воде; tavasz derekán,

усред пролећа; élet derekán, у јеку живота; 6.) á. é. главно, језгро ствари.
 Derék, mn. 1.) ваљан, честит, изврстан; 2.) стасит, красан, угледан; 3.) прав; — szög, прав кут.
 Derekal, Derekalj, fn. перина, модроц.
 Derekas, mn. ваљан, честит, поштен. — an, ih. ваљано, попитено, својски. — int, ih. поприлично, подобро.
 Derék-fájás, fn. бол у крстима. — fal, fn. побој од врата или прозора. — fogás, fn. друго јело. — had, fn. језгра војске. — itélet, fn. мериторна пресуда. — leg, ih. мериторно, у ствари. — lő, fn. 1.) бравуриста; 2.) нормала. — nyár, fn. средина лета. — ösz, fn. средина јесени. — ra-való, fn. прињак. — ség, fn. ваљаност. — ső, mn. средњи. — szekér, fn. друга теретна кола. — szeg, fn. клин што веже предњи и стражњи трап кола. — szög, fn. прав кут. — szögű, mn. правокутан. — tavasz, fn. средина пролећа. — tél, fn. средина зиме. — védelem, fn. мериторна обрана.
 Derellye, fn. пирога (тесто).
 Derél-darál, k. млети; á. é. торокати.
 Derely, fn. краљевац (биљ.).
 Dereng, k. свитати, развијати се; разведравати се. — és, fn. освитак, развијавање; ведрење.
 Dereny, fn. звездуша (корал).
 Deres, mn. посут ињем; сив, чиланаст, кулатаст; fn. 1.) зеленко; 2.) маџка, дереш, клупа на коју се поваљивало. — edik, k. осути се ињем; постати сед. — ít, es. покрити ињем; чинити Derezle, fn. селен (биљ.). [седим.
 Derít, es. 1.) ведрити, разглајивати; 2.) бистрити; 3.) á. é. развесељавати.
 Dérlel, es. посипати ињем.
 Dermed, k. 1.) кочити се, уштанити се; 2.) липсавати, кренати, — et, fn. укоченост. — ez, k. кочити се; теглити се.
 Dermedt, mn. укочен. — ség, fn. укочен.
 Dermenet, fn. грч, наступ. [ност.
 Dermengés, fn. мртвило.
 Dermeszt, es. чиниги да се укочи.
 Derü, fn. ведрина, јасноћа; (szój.) borúra —, после кишне иде лепо; á. é. ведрење, разглајење; (szój.) — re borúra di-esérni, szidni, одвех хвалити, грудити.
 Derül, k. ведрити се, разглајивати се.

Derült, mn. разведен, ведар; весео. — en, ih. весело. — ség, fn. веселост. Deszka, fn. даска; gyűrő v. sodró —, даска на којој се меси; mn. дашчан, од дасака. — bélles, fn. оплата даскама. — bolt, fn. дашчара, буда. — fal, fn. зид од дасака. — ház, fn. кућа од дасака. — kerítés, fn. тараба. — mű, fn. даске. — sátor, fn. буда, шатра, дашчара. Deszkás, mn. од дасака; fn. дашчар, дрвар. Deszkáz, cs. постављати даскама, патосати. — ás, fn. патосање. — at, fn. патос. — Detre, tn. Дитрих. [ott, mn. патосан. Dévaj, mn. és fn. несташан, раскалашан; враголан. — kodik, — og, k. несташовати, враголити, плаховати. — ság, fn. несташлук, враголанство. — úl, ih. враголански, несташно. Dévánkodik, Dévánkozik, k. колебати се, друго се саветовати, ломити се. Dévér, fn. кесега. Devernál, k. бекријати. Dézsa, fn. шавољ, дежа. Dezsér, tn. Десидерије. Dézsma, fn. десетак. — ment, — mentes, mn. слободан од десетка. Dézsmál, cs. купити десетак; á. é. десетковати. — ó, fn. који купи десетак. Dézsmás, mn. под десетком; fn. l. Dézsmáló. Dézsmaszedő, fn. који купи десетак. Dezső, tn. Десидерије. Di. 1.) наставак за речи, нпр. biójádi „жмуре“; katonásdi, игра „солдати“; 2.) k. победити, триумфовати. Diadal, fn. славље, триумф, победа; — lal bevonúlni, ући са славом, као победитељ. — ének, fn. победна песма. — i, mn. триумфалан, победни. — ív, fn. триумфални лук. — jel, fn. победни знак. — karú, fn. триумфална капија. — koesi, fn. триумфална кола. Diadalmas, mn. победни, победоносан. — an, ih. победно. — kodik, k. славити победу, триумфовати, ликовати. Diadalmenet, fn. славље, триумф. Diadalmi, mn. триумфалан. Diadalom, fn. победа, триумф. Diadalos, mn. победнички. Diák, l. Deák, stb. Dias, mn. моћан; победни. Diatlan, mn. немоћан; без вредности. Dibdáb, mn. невредан, тричав; — ember, рђа, ништа-човек. — ság, fn. рутина и путина, тричарија.

Dies, fn. слава, ј. Diesőség. — беседа, fn. беседа у славу, похвала бееда. Diesekedés, fn. хвастање, хвалисање. — nélküli legyen mondva, није да се хвалим. Diesekedik, k. (val, vel). хвалити се, величати се, хвајати се. Diesekedő, mn. хвалисање, разметљив; fn. хвалиша, разметало, разметљивац. Diesekszik, Dieselkedik, l. Diesekedik. Diesekvés, l. Diesekedés. Diesekvő, l. Diesekedő. — leg, ih. хвастајући се. Diesének, fn. славопев, славопој; — eket zengeni, певати славопеве. Dicsér, cs. хвалити, славити; — tessék a Jézus Krisztus, хваљен Исус! Dicséret, fn. 1.) похвалан; (szój.) nagy — és hazugság egy fának ágai, не ве- руј оном, који одвећ хвали; 2.) славопој. Dieséretes, mn. похвалан. — en, ih. похвално. — ség, ih. похвала. Dieséretlen, mn. неславан, незадужан хвале. Dieséretreméltó, mn. вредан хвале. Dics-fény, fn. гlorija, слава. — fü, fn. невесика. — ház, fn. пантеон. — írás, fn. спис у похвалу. — karu, l. Dia-dalkapu. — kör, fn. венац сливе. Dicső, mn. славан, дичан, величанствен. — emlékezetű, mn. славне успомене. — ít, cs. величати, дичити, узносити. — ke, fn. gloriola (неки љиљан). — ködik, k. сијати, бити у слави. — n, ih. славно, сјајно, величанствено. Diesőség, fü. слава, сјај. — es, mn. славан, величајан, величанствен. — vadászat, fn. јагма, похлена за славом. Diesőül, ih. славно, величанствено; k. славити се, обесмртити се. — t, mn. прослављен, обесмрћен. Dicsővirág, l. Diesőke. Dicsszomj, fn. жеђ за славом. — as, — ú, mn. жедан славе. Dicsszónok, fn. панегиричар, који говори у славу. — i, mn. панегирички. Dicstelen, mn. неславан. — ít, cs. обеславити. — ség, fn. беславље. — ül, ih. неславно. Dies-templom, fn. храм славе. — vágy, fn. похлена за славом. — vagyó, mn. похлепан за славом. — vers, fn. похвала, величајна песма. Dideg-dadog, k. мущати.

Didereg, k. цвокотати, цокотати, боботати, дрхтати од зиме.

Didergés, fn. цвокотање.

Díj, Dij, fn. 1.) награда, плата; 2.) цена; — t szabni, одредити цену; vki fejére nagy — at szabni, уценити чију главу; 3.) такеа; 4.) уцена, откупнина, глоба; — át megadni vimek, платити за што; 5.) á. é. судбина; — amra jutott, постигао га удес који и мене.

Dijas, mn. плаћан, плаћен, под платом; под таксом.

Dijatlan, mn. неплаћен, без плате, без таксе.

Dijaz, cs. такеирати; плаћати, платити, награђивати.

Dijmentes, mn. слободан од таксе. — ség, fn. ослобођеност од таксе.

Dijnok, fn. j. Napi dijas, диурниста.

Dij-szabály, fn. тарифа. — szabás, fn. одређење таксе, такеација. — szedés, fn. купљење таксе. — talan, mn. без плате, без таксе, неплаћен.

Dikis, fn. стругач (врста ножа). — el, es. стругати, глачати.

Diktál, cs. диктирати.

Dinka, fn. 1.) динка (првено грожђе); 2.) нека тиква, шућур.

Dinnye, fn. лубеница или дња; — görög —, лубеница; sárba —, дња. — föld, fn. бостан. — fű, fn. лозаста биљка, повијуша. — haj, — héj, fn. кора од вреже. — inda, fn. лоза од вреже. — mag, fn. семе од вреже.

Dinnyés, mn. 1.) пун дња, пун вреже; 2.) за лубеницу и дњу; 3.) од вреже.

Dinnyész, fn. бостаниција. — et, fn. бостанијулук.

Dinnyeszár, fn. корен од дње или лубенице.

Dinnyéz, k. јести вреже. [нице.]

Dinom-dámon, fn. теревенка, весеље; (km.) egy két pár —, holtig érő szánom bánom, за један часак радости, хиљаду дана жалости.

Dió, fn. 1.) орах; (szój.) kemény — ez, то је мучна ствар; férges — t sem ér, не вреди ни дуле дувана; (km.) törd meg a — t, ha belét megakarod enni, ко хоће самлести, треба засути; нема рака, без мокрих гаћа; 2.) јубучица испод грла, гљота, берикат.

Dió-bél, fn. језгро од ораха, кокошка. — d, fn. орашић. — fa, fn. орах (дрво); ораховина. — gerezd, fn. четврт, че-

сань орахове језгре. — haj, — héj, fn. орахова љуска. — kopás, fn. љуска од зеленог ораха. — olaj, fn. орахово уље. — s, mn. és fn. с орасима, од ораха; орахова башта. — szín, fn. орахова боја. — szín, — színt, mn. орахове боје. — törő, fn. клемите за крише ораха.

Dirib-darab, fn. парче, крпа, ситнија; mn. парчетаст, раскомадан, ситан. — be darabba, ih, на парчад, у комаде. — el — ol, es. комадати, парчетати. — re darabra, ih, на комаде.

Dísz, fn. 1.) украс, урес, иакит; 2.) сјај, парада; 3.) красота, бујање; 4.) á. é. дика, инос.

Dísz-ágy, fn. парадна постеља. — áru, fn. галантеријска роба. — árus, fn. трговац галантеријске робе. — csapat, fn. одабрана, парадна чета. —ék, fn. украс.

Díszleg, Diszleg, k. сјати, сјати се; парадирати. — ő, mn. сјајан.

Díszlély, fn. сјај, парада. — es, mn. сјајан, упараћен.

Díszemlék, fn. дични, почаени споменик.

Díszes, mn. украшен, дивотан; сјајан, парадан; прикладан. — en, ih. сјајно, прикладно. — ít, es. китити, частвовати. — kedés, fn. парадирање. — kedik, k. парадирати, сјати се, блестати се. — ség, fn. сјајност, красота, прикладност.

Díszfogat, Dízhintó, fn. парадна кола.

Díszít, cs. красит, ресити, китити; декорирати. — ő, fn. декоратор.

Díszíték, Díszítmény, fn. декорација; гарнитура. — rajz, fn. ориаментика.

Díszítvény, fn. декорација.

Dísz-jel, fn. почасни знак. — karp, fn. почасни лук, почасна капија. — kard, fn. почасни мач.

Díszke, mn. és fn. једногодишње јасење. — juh, fn. шиљеже, шиљетвица.

Dísz-kiadás, fn. дивот-издање. — keesi, fn. парадна кола. — korona, fn. почасна круна. — köntös, fn. парадни огратач. — kötés, fn. дивот-новез. — lakoma, fn. весеље, слава у почаст. — lel, l. Díszlet. — lés, — let, fn. бујање, цветање, бујност. — lett, cs. чинити да буја, напредује. — lett, mn. бујан, напредан (боће). — lik, k. бујати, цветати. — menet, fn. парадни пролазак или улазак. — mű, fn. 1.)

дивот-дело; 2.) галантеријска работа.
— név, fn. почасно име.
Disznó, fn. 1.) свиња, крме, свинче; tövises —, sül —, морско прасе; emse —, em —, mag —, magló —, крмача; kan — бравац, крмак, брав, назимац; нераст; (szój.) — п гуарят keres, дерко би муве, да зна од њих добити кожу; nem öriztünk együtt — kat, нишмо заједно чували свине; (pl.) makkos — makkal álmodik, ко о чему мисли, о оном и сања; nem —nak való a gyömbér, обуци крмачу у злато, она ће опет у блато; nehéz a — t a moesártól elszoktatni, што дикла навикла, то невеста не одвиче; што се с ким родило, од онога се не одучи; 2.) кец (у картама); 3.) крмача, мрља (у писању); 4.) á. é. крмак, крме (човек); — mn. свињећи, крмећи, свињски; á. é. — meleg, грозна врућина; — nagy ember, грдобра од человека.

Disznó-akol, fn. свињац, котац. — alom, fn. кртог у свињцу; (szój.) a — almot is eladná, дерко би и муве, да зна од њих добити кожу; á. é. прљав кревет. — áros, fn. свињар, трговац од свиња. — bab, fn. боб. — bőr, fn. кожурица, кожура. — burgonya, fn. чичока, мачкурепа. — csorda, fn. крд крдо, свиња. — féreg, fn. мокрица. — fertő, fn. кашуга, локва. — fűrkész, fn. самеов. — ganaj, fn. ђубре, торина од свиња. — gyík, fn. гр'оница, крајници. — gynomor, fn. свињски бураг; á. é. прождрљив стомак. — hajtó, fn. свињар, свињарче. — hal, fn. морско свинче. — halál, fn. уморство. — hús, fn. свињетина, крметина, свињеће месо; mn. од свињског меса. — káposzta, — kél, mn. крљ, чепчег. — kenyér, fn. колутка, чичока. — kereskedő, fn. свињар (трговац). — kodás, fn. свињарија. — kodik, k. свињити, правити свињарије; свињски се понашати. — krumpli, fn. чичока, мачкурепа. — láb, fn. свињске ноге, папци. — nyáj, fn. крд. крдо свиња. — nyíró, mn. (szój.). — pénteken, о светом никад, о шкрапову дне. — nyúl, fn. крмечка црна печеница. — ól, fn. котац, свињац. — oldal, fn. свињска ребра. — ölös, fn. убијање, клање свиња. — pásztor, fn. свињар, крдар. — perkelés, — perzse-

lés, fn. паљење свинчета. — pocsolya, fn. каљуга, локва. — répa, fn. мачкурепа, чичока. — rívás, fn. гурикање. — röfögés, — röhögés, fn. грохотање. Disznós, mn. свињски, свињећи, крмећи; á. é. умрђан, искрмачен. Disznóság, fn. свињарија. Disznó-sajt, fn. шваргл, кулен. — saláta, fn. отровна салата. Disznósít, cs. свињити, бръзати. Disznósíl, l. Süldisznó. Disznó-sült, fn. свињско печење. — szaka, fn. ангина. — szem, fn. мало, мутно око. — szer, fn. á. é. крмак, крме. — tor, fn. свињска даћа, част при клању свиња. — tök, fn. 1.) рапава бундева; 2.) мошница у свинчета. — tövis, fn. крављак. — úl, ih. свињски, крмећи. — vad, fn. дивље свинче. — vadászat, fn. лов на вепрове. Disznóz, cs. 1.) прљати, свињити; 2.) називати „свињом“. Disz-nyomat, fn. дивот штампа, — öltöny, fn. гала-одело. — ór, — órség, — örzet, fn. почасна стража. — polgár, fn. почасни грађанин. — ruha, fn. свечано руло. — ruházat, fn. орнат. Disztelen, mn. без украса, ненакићен; глотан; á. é. непристојан. — ít, cs. лишити украса, накарадити, наружити; á. é. обешчастити, обеславити. — kedik, k. неуљудно се понашати. — ség, fn. неуљудност, непристојност. — úl, ih. без украса; á. é. непристојно. — úl, k. изгубити украс. Disz-tér, fn. парадно место, место за параду. — terem, fn. дворана за свечаност. — toll, fn. перјаница. — tor, l. Diszlakoma. — virág, fn. цвет заукрас, Diván, fn. диван, канабе. [камелја]. Divánkozás, fn. саветовање, већање. Divánkozik, k. саветовати се, држати диван. Divat, fn. 1.) вредност; 2.) мода, адет, обичај; — ba jóni, j. Divatossá lenni; 3.) узо (у меничком праву). Divat-áros, fn. помодни трговац. — árosné, fn. помоткиња, модискиња. — áru, fn. помодна роба. — czikk, — czikkely, fn. помодна роба. — hölgy, fn. распушни женска. Divatlan, mn. неупотребљив, што није Divatlik, l. Divatozik. [у моди]. Divatlap, fn. лист или новине за моду.

Divatos, mn. што је у моди, у обичају; — sá lenni, ући у моду, у обичај.

Divatoz, Divatozik, k. бити у моди, у јеку, цветати, царовати. — ó, mn. што је у јеку, у обичају, што царује.

Divat-öltözet, fn. помодна ношња. — ra, ih. „a uso“ (у меничком праву). — ruha, fn. помодно одело. — szellem, fn. дух моде. — szerű, mn. помодни, модерни. — szerűsít, es. модернизирати. — szín, fn. боја која царује, помодна боја. — újság, fn. новине за моду. — vesztett, mn. изашао из моде. — viselet, fn. ношња по моди.

Divík, k. владати, царовати, бити у моди. Divó, mn. што је моди; fn. l. Dió.

Dob, fn. 1.) бубањ, добош; fél —, бубањ, таламбас; — ot pergetni v. vereni, добовати, ударати у добош; — ga ütni, продати на добош; á. é. изнети, обесити на велико звено, избрђавати; (szój.) — bal menni nyulászní, с добошем се зец не лови; olyan a hasa mint a —, најео се као добош; 2.) доб (венерична болест).

Dob, es. 1.) хитати, бацати, вурати, хитијути, бацити, вурити, врћи, вргнути; tüzbe — ni, бацити у ватру; (km.) egy bolondakkora követ — a kútha, hogy tíz okos sem képes kivenni, што један луд баци камен у бунар, десет паметних не могу га извадити; што један луд замреи, сто мудрих не могу размреити; 2.) тамо амо гурати, турати.

Dabaj, fn. хука, тутњава.

Dobál, Dobálgat, es. вурати, бацати; sár-ral — ni vkit, бацати се блатом на кога.

Dobálódik, k. бацати се, вурати се.

Dobancs, fn. 1.) колац, кочиј; 2.) врста

Dobasz, mn. пун, набијен. [шарана.

Dobban, k. 1.) лушијути, затутњути, тутњути, трести се; — a föld lába alatt, тутњи земља под ногу му; 2.) задрхати, затрести се, пренеразити се. — ás, fn. тутњање, тутњава, топот. — t, es. ударати ногама, топотати; l. Döbbent.

Dob-bőr, fn. звоице, бубња опна. — géim, l. Dobos-géim. — hártya, fn. бубња опна. — kas, fn. бубњи кош. — kór, fn. добови (болест).

Dobó, fn. дрвена крушка у лађара.

Dobog, k. 1.) лупати, ударати, бити, куцати (срце); 2.) тутњути, топотати.

— ó, fn. дрвени мост за дизање. — tat, es. чинити да луна, бије.

Dobóka, fn. нека тракавица.

Dobol, es. és k. добовати. бубати, бубњати. — ó, fn. бубњар, добошар, l. Dobos. — tat, es. дати добовати.

Doborog, l. Döbörög.

Dobos, fn. добошар, бубњар; mn. с добошем, с бубњем; á. é. који има добове (болест). — galamb, fn. гаћести голуб. — géim, fn. букавац, водени бик. — nagy, fn. главни, региментски добошар.

Dobosz, fn. кутија. — ka, fn. кутијица.

Dobószál, fn. уже што лађари бацају.

Dob-pálcza, fn. маљица од бубња. — pergés, -- szó, fn. бубањ, добовање. — pergetés, fn. ударање у добош.

Dobroc, fn. шога, врста шуге.

Dob-üir, Dob-üreg, fn. бубња душња. — vérés, fn. добовање. — verő, fn. 1.) добошар, бубњар; 2.) маљица. — vessző,

Dobzik, k. отицати. [fn. маљица.

Dobzó, mn. што отиче; fn. ринглов, мирабела (шљива).

Dobzódás, fn. раскошност, теревенчење.

Dobzódik, k. теревенчићи, бити раскошан, расипнати.

Dobzódó, mn. раскошит, раскошан; fn. бекрија, раскошник, распикућа.

Doh, fn. задах, смрад. — ad, k. усмрдете се, почети заударити.

Dohány, fn. духран, дуван; (szój.) nem ér egy pipa — t sem, не вреди ни дуле дувана.

Dohány-áros, fn. који продаје дуван. — árulás, fn. продаја дувана. — csutka, fn. дуваника. — dék, fn. никотин. — föld, fn. дуваниште. — kacs, — köré, fn. шепурина од дувана, дуваника. — kacsolás, fn. заламање дувана. — kereskedés, fn. трговина с дуваном. — levél, fn. лист од дувана. — millye, fn. дувачара. — nyel, fn. дуваника.

Dohányos, fn. који пуши, дуванџија; који сади дуван; mn. што мирише на дуван; дувански, за дуван; — zacskó, дуванкеса.

Dohányoz, es. напушити (собу). — ik, k. пушити, дуванити.

Dohány-szag, fn. мирис од дувана. — szedés, fn. брање дувана. — szelencze, — tartó, fn. дувачара, табакера. — termesztsés, fn. сађење дувана. — termesztő, fn. који сади дуван. — termő,

ми, где роди дуван. — vágó, fn. 1.) који реже дуван; 2.) нож за дуван.
Dohányzás, fn. пушчење, дување.
Dohányzó, mn. és fn. који пушти, дуванија.
Dohat, fn. 1.) задах; 2.) коломаз. — os.
Dohlik, l. *Dohollik*. [mn. укварен.
Dohog, k. мумлати, мрмљати.
Dohollik, k. квартити се; ударати (на плесан), у жећи се (брашино, ваздух).
Dohos, mn. плеснив, укварен, у жеђен (брашино, ваздух). — ít, es. чинити да се уквари. — odik, k. уквартити се, у жећи се, упленити се. — ság, fn. уквареност. — úl, l. *Dohosodik*.
Dohot, *Dohotel*, l. *Deget*, *Degetel*.
Dóka, fn. капутић, хаљиница.
Doktor, fn. доктор. — ság, fn. докторат.
Dolgatlan, stb. l. *Dologtalan*. stb.
Dolgolódik, l. *Dolgozgat*.
Dolgos, mn. вредан, радљив, радији, работан; fn. посленик, радији, работник.
Dolgozás, fn. радња, рад.
Dolgozat, fn. радња, посао, работа, рађевина.
Dolgozat, k. és es. радити, работати, пословати.
Dolgozik, k. és es. радити, делати; пар-
 számban —, надничити; agyon dol-
 gozta magát, прекинуо се у послу; (pb.) ki nem —, ne is egyék, ко не
 ради, нека и не једе; á. é. umire —, смерати на што.
Dolgozó, fn. радији, посленик; mn. који ради, радији; за посао, послени, радији; — пар, послени, тежатни или радији дан, тежатник; — szoba, соба за ради; — társ, сарадник; — asztal, сто за радију.
Dolgoztat, es. дати ради; nálam szokott — mi, моја је муштерија. — ó, fn. муштерија; elszólta — óimat, одвабио ми муштерије.
Dolmány, fn. долман (кратка мађарска хаљина); (km.) rongyos — ban is van okos ember, хаљина не чини человека. — ka, fn. долманчић. — os, mn. у долману.
Dolog, fn. 1.) посао, радија; — hoz látni, — hoz fogni, — ba kapni, прионути око посла, латити се посла; sok a dolga, има много посла; ezer a dolgom, имам сто послова; nincs semmi dolga, нема посла; annyi a dolga, hogy nem tudja, hol a feje, има толико посла, да не зна где му је глава; úr

dolga, кулук, робота; (szój.) bűdös neki a —, смрди му посао; nem szakad meg a — ban, није се претргао од посла; — után édes a nyugalom (после радње се слатко одмарал); más dolgába ártja magát, пача се у туђе послове; nincsen vele semmi dolgom, немам с њиме никаква посла; a dolgok íly állása mellett, кад тако стоје ствари; 2.) ствар, предмет; mi — ez? каква је то ствар? kutya —, вратска ствар; az az én dolgom, то је моја ствар; csinuya —, гадна ствар; 3.) стање; jó dolga van, добро му је, спретан је; úri dolga van, живи господски; (szój.) nincs jó dolgod, hogy azt tettek, ниси паметно урадио; 4.) до-
 грађај, пригода; (szój.) elmúlt v. meg-
 esett —nak felejtés a vége, било па и прошло; било и битисало; 5.) á. é. minőség dolgában, у погледу каквоће, што се тиче каквоће; szüken vannak kenyér dolgában, слабо имају хлеба.
Dologbeli, mn. стваран, реалан. — ség, fn. стварност.
Dologértő, fn. стручњак, вештак; mn. стручан, вештачки, стручњачки. — leg, ih. стручњачки, вештачки.
Dologgyőző, mn. дорастао за посао; радијив.
Dologi, mn. стваран, реалан. — lag, ih. стварно, реално.
Dolog-kerülés, fn. бегање од посла, не-
 радиност. — kerüllő, mn. és fn, који бежи од посла, неради. — nap, fn. радији, тежатни дан, тежатак, тежатник. — óga, fn. час радије. — szerető, mn. радијив, работан.
Dologtalan, mn. беспослен, бадаван. — kodik, k. бадавадисати, седети бадава, беспослен. — úl, ih. беспослено.
Dolgotárs, l. *Dolgozótárs*.
Dolgotevő, mn. 1.) који ради; 2.) радији. работан; — пар, радији дан, тежатник.
Dologvéghezvitlen, ih. несвршена посла, не свршиши ништа.
Domb, fn. 1.) брежуљак, хум, лединак, чот; 2.) гомила; szemét —, ћубре, бу-
 ниште; (km.) az ördög a — ga tojik, ћаво растовара на вељи стог; ко много има, много и добија.
Dombéroz, k. пијанчити, теревенчити. бебукати се. — ás, fn. теревенка. — ó, mn. és fn. бебукало, калаш.

Dombhát, fn. плећ, бјдо (од брежуљка).
 Dombik, Dombocs, Domboeska, fn. брежуљчин.
 Domboldal, fn. страна од брежуљка.
 Dombor, fn. испуниченост. — ít, es. испуничити, заокруглити. — ítő, fn. липмарека справа за покивање. — kő, fn. надгробни камен. — mű, fn. рељеф.
 Domb-ormó, l. Dombhát.
 Domborodik, k. расти, бујати, испуничити се; — az erszény, кеса му се пуни; — a kenyér, расте хлеб.
 Domború, mn. испуничен, испунает, конвекан, рељеф. — ka, mű, мало испуничен. — l, k. издизати се, бити испуничен. — mellű, fn. испущастих груди, пресат. — ság, fn. испущастост, испуниченост.
 Dombos, mn. пун брежуљака, брежуљасти. — odik, — úl, k. постајати брежуљасти; l. Domborúl.
 Dombozat, fn. брежуљци, бреговита земља.
 Domítalan, mn. раван, без брежуљака.
 Domítér, Dombtérrú, fn. западина, тераса.
 Domítető, fn. било, врх од брежуљка.
 Domieskol, l. Dömöesköl.
 Domika, fn. сурутка.
 Domolykó, fn. нека риба.
 Domó, fn. окрајка од хлеба.
 Domokos, Domonkos, Domos, tn. Доминик. — i, mn. доминикански; i — rend v. szerzet, доминикански ред; — i apácsa, Dones, l. Danes. [доминиканка].
 Dong, k. зујати, зучати, брујати.
 Donga, fn. дўѓа; á. é. vékony v. vézna don-gajú, витих, танких ребара. — csín, — csíny, fn. урези у дуги, уторе. — fa, fn. дрво за дуге. — láb, fn. уврнута, чотава стопала, чота. — lábú, mn. чотаст.
 Dongás, fn. зука, зујање; mn. с дугама.
 Dongat, es. ударати, лупати, трести.
 Dongavas, fn. справа за дуге.
 Dongó, fn. зујача, зујалица. — bogár, — légy, fn. зундарача.
 Dongóméh, fn. бумбар, l. Poszméh.
 Donk, l. Domokos.
 Dorbék, fn. пијанац. — ol, k. пијанчили.
 Dorgál, es. карати, корити, грдити. — ás, fn. грђња, карање. — atlan, mn. испокаран. — gat, es. карати, укоравати, попсивати. — ódik, — ódzik, k. чантрати, гунђати.
 Doris, Dorka, tn. Дориша.
 Dornik, fn. дивокожњак (биль.)
 Doromb, Doromblya, fn. дромбуља; á. é.

házi —, чантрато, чантгизало, чантгизалица; вадивек.
 Dorombol, Doromboz, k. és es. 1.) свирати у дромбуљу; 2.) чантрати, чантгизати; 3.) прести (о мачки).
 Dorombos, mn. és fn. с дромбуљом, дромбуљаш.
 Dorong, fn. 1.) мотка; 2.) доронга, дрвљага, кијак, кијача, удра; — (szój.) ot vetni vki elibe, чинити препреке.
 Dorongáz, es. правити доронге, мотке.
 Dorong-fa, fn. дрво за доронге, кијаче. — fánk, fn. батине, бој, l. Botkalács. — os, mn. с мотком, с кијачом; кијачки; — os fánk, l. Botkalács.
 Doroszló, fn. 1.) кресачка (за траву); 2.) кресач.
 Doroszol, es. 1.) кресати (траву); 2.) кошати (виноград по други пут); 3.) плети.
 Dorottya, tn. Доротеја. [внти].
 Dorsgadóez, fn. ослић (риба).
 Doruzsol, k. гунијати.
 Dósa, Dózsa, tn. Доминик, l. Domokos.
 Döbben, k. презати се, трзати се, плашити се. — t, es. плашити.
 Döblecz, mn. — ember, fn. згеба.
 Döböг, k. лупати, куцати.
 Döbon, Döböny, Döbörke, fn. барилце, буренце.
 Döbürgés, fn. грмљавина; тутињ, тутињава.
 Döbörög, k. громети; тутињити; döbürgő hang, громак, громовит глас.
 Döbös, Döbözke, l. Dobosz, Doboszka.
 Döczen, k. штурцнути (о колих). — t, es. ударити.
 Döczög, k. 1.) труцкать се, трести се; 2.) ѡујати се; кламкать се.
 Döczögős, mn. гредовит, рацав, нераван.
 Döddő, fn. дедак. [чагъовит (пут)].
 Dödög, k. és es. гунијати.
 Dödörög, k. 1.) гунијати; 2.) l. Didereg,
 Döf, es. бости, ударати. — dös, — döz, — öd, — öl, es. бадати, бости. — es, fn. бодење; убод, удар.
 Döföny, fn. испада, j. Kard.
 Dög, fn. 1.) стрвина, мрцина, лешница, леш; (szój.) — e van a dinnyének v. — ében van a dinnye, има вреже боле, тма; 2.) црквица; 3.) пошаст, помор; — iitött a marha közé, ударила куга у марву.
 Dög-baj, fn. помор, пошаст. — bőr, fn. црквица, мрледина. — büz, fn. смрад
 Dögenyeg, l. Dögönyeg. [од стрвина].

Dögész, fn. 1.) лешинар, стрвинар (јас-трећ); 2.) sírásó v. temető —, стрвокопац (буба).
 Dögevény, fn. баровит предео.
 Dög-evő, mn. што једе стрвине. — fa, fn. зановет (билька) — fakadék, fn. кужна мицина. — fakadékos, mn. с кужном мицином. — faló, l. Dögevő. — rő, fn. овнујска глава (у зидарству). — halál, stb. l. Dögvész, stb. — hely, fn. живодерница. — hús, fn. месо од стрвине. — kánya, fn. стрвинар. — keselyű, fn. брадан. — kór, stb. l. Dögvész, stb. — légy, fn. погана муха.
 Döglet, es. кужити. — et, fn. куга. чума, кратељ. — etes, mn. кужан, Dögleszt, cs. морити (куга).
 Döglet, fn. куга, морија, помор.
 Döglik, k. скапавати, липсавати, цркавати; á. é. цркавати, чмавати.
 Döglő, fn. црканица, мрцина, рага.
 Döglött, mn. пркнут.
 Dögmirigy, fn. кужна мицина.
 Dögnagyúzó, fn. кожодер, живодер, дерач. — hely, fn. живодерница.
 Dögöny, fn. 1.) штилет, нож- потајац; 2.) туцањ, l. Mozsártörő.
 Dögönyeg, fn. палица са штилем. — es, mn. са штилем.
 Dögönyhal, fn. сабљарка.
 Dögönyöz, es. туцати (у авану); á. é. макњати, деветати.
 Dögös, mn. мрцински, стрвински, стрвинаст; кужан. — ít, es. окужити, кужити. — ködik, k. куњати, покуњати. — ödik, k. окужити се.
 Dögrovás, fn. ровањ за црканице; á. é. — on van, душа му стоји у носу.
 Dög-szag, fn. смрад од стрвине. — szer, fn. смрђива смола. — test, fn. лешина, дртina. — vad, fn. цркнута дивљач.
 Dögvar, fn. злић, поганац, непоменик, прни пришт. — as, mn. који пати од злића.
 Dögvész, fn. куга, чума, морија, кратељ. — es, mn. кужан. — esen, ih. кужно.
 Döl, k. 1.) полегати; падати: — az élet, положе жито; — a székér, кола хоће да се изврате; 2.) наслонити се, одупрети се: falnak — t, одуиро се о зид; 3.) липти, куњати, сипати; esik az eső, csak úgy —, пада киша, све лије; — belőle a sok szó, куљају речи из њега; 4.) рушити се; — a ház, кућа се руши; (szój.) dugába — t a terve, обрши му план.

Döled, k. штрчити, вирити, помаљати се. Döledék, fn. рушевина. — es, mn. трошан. Döledékeny, mn. трошан, пропадњив. Döledez, k. 1.) рушити се, опадати; 2.) посртати, батргати се. — ett, mn. опао, разровљен, батај. Döleszkedik, k. наслањати се. Döleszszék, fn. наслоњача. Döleszt, cs. наслонити, наслањати. Döllö, fn. ленија (од њива), међа. Döllög, k. тумбати се, прекретати се. Döllöng, Dölönçsél, Döllöngöz, k. либати се, тумбати се, тетурати, ићи као пијан. Dölt, mn. положен (писме), l. Dült. Dölyf, fn. j. Dölyfösség. — öng, k. бити охол.
 Dölyfös, mn. охол, горд, обестан, кичењив. — en, ih. обесно, охоло. — ködik, k. бити охол. — ség, fn. обест, охолост. Dömböcz, fn. капуља (у анатомији). Döme, mn. здепаст, дежмекаст, здудан. Döme, Dömén, Dömjén, tn. Дамјан. Dömmög, k. мумлати, гунђати. Dömöcsköl, cs. 1.) разбијати, лупати, туцати; 2.) кљукати, набијати; 3.) лупати, лемати, бити.
 Dömöczk, tn. Дамаск. — i, mn. димишћијески. — öz, cs. дамасцирати, челичити. Dömöczköl, l. Dömöcsköl.
 Dömtör, tn. Димитрије.
 Döng, k. 1.) тутњати; 2.) зујати, зучати. — écesel, — icsél, k. зузукати. — et, cs. ударати, лупати; á. é. тући, лемати. öl, cs. набијати (земљу), табати, тапкати. — ölö(fa), fn. набијач, маљ. Dönt, cs. 1.) рушити, сваљивати, обарати, срушити, оборити, стровалити; veszélybe — eni, гурнути у пропаст; 2.) насишати, посишати; 3.) полагати (гозу); 4.) одлучивати, решавати.
 Döntő, mn. што одлучује, одсудан, пресудан; — csata, одсудна битка.
 Döntöget, cs. сваљивати, обарати.
 Döntvény, fn. одлука, решење, пресуда; едикт.
 Dördít, cs. потресати, чинити да се тресе, ори.
 Dördüll, k. тутњати, затутњати, грмнути, загрмети. — és, — et, fn. туцањ, прасак, тресак.
 Döre, mn. луцкаст, дёран, морески.
 Dörej, fn. грмљава, тутњава.
 Dörélkedik, k. дедачити се, лудирати се, будалити.

Düreség, fn. дедаштво, будалаштина.
 Dörgéese, fn. кркуша (риба).
 Dörgés, fn. громъава, тутъава; хука, клопарање.
 Dörget, es. és k. клопарати; ударати, лупати, громети. — ö, fn. és. mn. који громи, клопара; громовник.
 Dörgő, mn. громовни, громки; fn. гром.
 Dörgöcze, l. Dörgéese. [мовник.
 Dörgöl, es. 1.) трти, трънати; testet — ni, трти тело; 2.) рибати. — ödés, fn. трвење, тренење. — ödik, k. трти се, дати се протрти. — özük, k. трти се.
 Dörít, es. чинити луцкастим, обезумити.
 Dörmög, k. és es. гүнхати, мрмљати; es. жватати, жвакати.
 Döröesköl, cs. разбијати, лупати, тущати; 2.) набијати, пунити, напунити, l. töm.
 Dörög, k. громети; á. é. зипарати.
 Dörököl, es. набијати (џак).
 Dörömb, fn. дромбуља, бромбуља. — öl, — öz, k. тандрати; клопарати, зипарати.
 Dörren, k. загрмети, затутњити, праснути, гринути. — et, fn. гром.
 Dörül, k. будалити, обезумити се.
 Dörzs, fn. трвење. — eszköz, fn. средство за тренење. — fa, — gyufa, fn. палидрвце. — karika, — mü, fn. бремза. — lap, fn. површина трвења. — orvoslás, fn. трвење, тренење (као лек).
 Dörzsöl, es. 1.) трти; 2.) рибати; 3.) крунити (кукуруз).
 Dörzsölék, fn. струготина.
 Dörzsölékeny, mn. што се може распрати, окрунити. — ség, fn. круњивост.
 Dörzsölés, fn. тренење, трвење.
 Dörzsölő, fn. 1.) трло (у електричној машини); 2.) средство за трвење.
 Döszöldik, k. трти се, крзати се.
 Dövöl, k. és es. гудети.
 Dözs, fn. раскошник; пијаница. — hely, fn. место за пијанчење. — napok, fn. дани теревенченења, пијанчења, бањалије. — öl, k. пијанчићи; расипати. — ölö, l. Dözs. — pénz, fn. новац за пијанчење. — tanya, l. Dözs-hely. — társ, fn. друг у пијанчењу. — társaság, fn. друштво пијанаца.
 Drága, mn. 1.) скун; méreg —, прескун; — kines, драгоценост; igen drágább került, много је коштало; 2.) мио, драг; — testvérem! мили брате! мила сестро! (km.) kedves a mi —, што ко миљује, оно му је и драго.

Drágábbodik, k. поскупљивати.
 Drágakő, fn. драги камен, алем, адићар. — áros, fn. који продаје драгоцености или адићаре, кујунција. — áru, fn. драгоценна роба. — metszö, fn. који сече алеме. — müves, fn. кујунција.
 Drágálatos, Drágálatos, mn. слатки, мили (у шали).
 Drágál, Drágáll, cs. находити за скучо.
 Drágán, ih. скучо; — tartják, држе на Drágapöteteg, fn. инкрипавац. [цени.
 Drágás, mn. 1.) поскуп; 2.) скун (који прецењује).
 Drágaság, fn. 1.) скупоћа; 2.) скупоћност, драгоценост, адићар.
 Drágaskodik, k. бити скун, држати на цени (робу).
 Drágaszer, fn. драгоценности, бижутерија.
 Drágaszer-ész, fn. јувелир. — tözs, fn. јувелирска радња.
 Drágít, es. поскупљивати, дизати цену.
 Drágódik, l. Drágúl.
 Dragonos, Dragonyos, fn. драгун.
 Drágúl, k. поскупљивати.
 Dratva, fn. дретва (канап),
 Dratvál, es. правити дретве.
 Dráva, tn. Драва.
 Drézda, tn. Дражђани.
 Drinápoly, tn. Дринопоље, Једрене, Одрин.
 Dromedár, fn. дромедар, грбава дева.
 Drót, fn. жица, дрот; mn. дротан, жичан, од жице, од дрота; — rosta, решето од дрота. — húr, fn. жица од дрота. — húzás, fn. прављење жице. — húzó, fn. дротар. — nyujtó, fn. справа за провлачење жице.
 Drótos, mn. ea жицом; — (tót), fn. дротар.
 Drótoz, es. крипти дротом. — ó, fn.
 Drusza, fn. имењак. [дротар.
 Dsida, fn. копље; dszidát szegezní, наперити, окомити копље.
 Dsidás, fn. копљаник; улан; mn. с копљем.
 Dsidáz, es. és k. ударати, бости копљем.
 Dú, fn. илен, грабеж.
 Dúcz, Dúcza, fn. 1.) потпорњак; пречка; 2.) пупушка од хлеба.
 Dúczifáros, mn. гузат.
 Dúczol, es. подупирати.
 Dúczos, mn. 1.) набран; 2.) подупирт; 3.) с окрајком, с пупушком.
 Duda, fn. свирале, гајде, гадње; (szój.) nem lesz abból —, нема од тог ништа; tele van szóval, mint a — széllel, пун је разговора.

Dudafürt, fn. жута багрена.

Dudál, k. és cs. 1.) свирати у гајде, гадљати; (szój.) majd megtanítom keztyűbbe — ni, научићу ја њега памети; а mint —nak, игу táncolj, у какво си се коло ухватио, онако и играј; 2.) á. é. љакати, кнекати.

Dudás, fn. свирац, гајдаш; (km.) két — egy esárdában nem fér, два хата на једном јаслима не могу бити; mn. с гајдама; гајдашки.

Dudog, k. уњкати, говорити кроз нос; гуњчати.

Dúdol, Dúdolgat, k. és cs. 1.) дудукати; (pb.) mint atyák —nak, fiak úgy tancolnak, како господар свира, онако млађи игра; 2.) лајати (о курјаку).

Dudor, fn. кврга. — odik, k. висити, испуничити се; á. é. kedvem — odik, долазити ћеф. — os, — ú, mn. квргаст.

Dudorász, l. Dúdol.

Dudu, fn. дуду, нека тица.

Dudul, k. запупати (о пупавцу).

Dudva, fn. травуљина, коровина, ломиана. — csorbóka fn. зечја трава, крљ, ченчег. — fűtej, fn. нека млечика. — retek, fn. пољска ротква.

Dudvás, mn. пун травуљине. — odik, k. обрасти травуљином, коровином.

Dufál, cs. бубати, деветати.

Duff, fn. буботак.

Duffat, Duffatbor, fn. буђаво вино.

Dufla, mn. дупли.

Dug, cs. 1.) турати, трпати, туткати; забадати, набадати, задевати; а gyűrűt az ujába — ni, најући прстен, 2.) крити, скривати.

Dúg-búg, fn. мумлати, бумбарати.

Duga, fn. дуга; á. é. duggába dölni, обршити, изјаловити се; duggába döntení, померити конце, упропастити.

Dugaes, stb. l. Dugasz, stb.

Dugár, l. Dugáros. — kodás, — lás, fn. кријумчарење. — kodik, — ol, k. кријумчарити.

Dugáros, Dugárus, fn. кријумчар. — ság, fn. кријумчарство.

Dugároz, Dugáruz, cs. кријумчарити, шверцовати.

Dugáru, fn. кријумчарска роба.

Dugás, fn. запушавање, заптивавање.

Dugasor, fn. пешељуга (биль.).

Dugasz, 1.) чеп, запушач, заптивач; 2.) скровиште; — ban tartani, држати

у потаји. — cser, — fa, fn. плuto, плут, јагњеда. — húzó, — körgöm, fn. извојак, отварач. — ka, fn. мали запушач. — ol, cs. запушавати, зачепљавати. — t, cs. 1.) крити, заклањати; 2.) затварати, стезати.

Dugatlan, mn. незапущен, незатиснут.

Dugattyú, fn. цев од шмрка.

Dugdal, Dugdos, Dugdoz, Duggat, 1.) запушавати; пунити, чичкати, засађивати; 2.) склањати, сакривати.

Dughely, j. Dugasz v. Bányóhely.

Dugó, fn. запушач.

Dugogat, cs. запушавати.

Dugrépz, fn. затајен новац (при куповању за кога другог).

Dugtig, ih. пун вршком, дупком.

Dugú, fn. корице, токе, кутија.

Dugúl, k. бити затворен, запущен. — ás, fn. заптивеност, затвор. — atlau, mn. незатворен, незаптивен.

Dugúlt, mn. затворен, запущен, заптивен. — ság, fn. затвореност.

Dugva, ih. 1.) тајно, кришом; 2.) — teli, пун натучен, пун пунцат.

Dugvány, fn. сађеница, присадница, младица. — bot, fn. притка,

Duhad, l. Duvad. [тачка, тркља.

Duhaj, fn. рабијатан човек; лупеж.

Dúhajó, fn. пљачкашка лађа, гусарица.

Duhaszt, l. Duvasz.

Duhog, k. мумлати.

Dukál, k. припадати; пристојати се; kinék mi —, коме што кипира, што

Dukmál, l. Tukmál. [је чије.

Dúl, cs. 1.) пустошити; 2.) ровити, рити; 3.) егзеквирати.

Dulakodik, k. 1.) пустошити; 2.) глажити се, кошкати се; трљати се.

Dúl-fúl, fn. беснети, сиктати, дувати.

Dúlás-fúlás, fn. бес, помама, сиктање.

Dúló, mn. који пустоши; fn. горчило, утеривач порезе.

Dúlong, k. 1.) пустошити; разривати; 2.) беснети (ветар); 3.) кавжити се, глажити се.

Dúlság, fn. пустошење, пустоши.

Dúmadár, fn. грабљивица, грабљивашица.

Dúmeh, fn. трут.

Dummog, k. мумлати, l. Dümög.

Duna, tn. Дунав. — i, mn. дунавски. — mellék, fn. подунавље. — melléki, mn. подунавски, из подунавља.

Dunánimeni, mn. с ове стране Дунава.

- Dunántúli, mn. с оне стране Дунава.
- Dunda, mn. дебео, дундаст.
- Dundi, mn. 1.) дебео; 2.) глун, туноглав.
- Dunna, fn. 1.) дуња; 2.) северна гуска.
— héj, fn. павлака. — húd, fn. север-
- Dunnás, mn. с дуном. [на гуска.
- Dunnog, Dunnrog, k. уњкани, говорити
кроз нос.
- Dupla, mn. дупли; двострук, l. Kettős.
- Dupláz, es. удвоствучавати, l. Kettőz.
- Durákol, k. пијанчити.
- Durál, k. неки — ní magát, укоинистити
се, узјогунити се.
- Duránczi, mn. és fn. — barazk, — szil-
va, глобљва (бресквা или шљива што
се не цепа), дурација.
- Durbanes, fn. балавац (риба).
- Dureza, fn. пркос, јогунство.
- Durezálkodik, l. Durezászkodik.
- Durezás, mn. дурновит, осоран, упоран,
дурљив. — kodik, k. јогунити се,
пркосити; дурити се, бурити се. —
ság, fn. унорност, пркос, дурљивост.
- Durda, fn. деверика (риба); mn. дебео,
трбушат.
- Durrán, k. праснути, пући. — ás, fn.
пуцац, прасак, праска, цик (од пущи-
ке). — ó, mn. што праска; — ó lég,
праскави гас. — t, es. чинити да
праска; бичкарати (бичем).
- Durrlég, j. Durranó lég.
- Durrog, k. праскати, пущати. — at, —
tat, es. чинити да праска, пуша.
- Dnrung, l. Dorong.
- Durva, mn. 1.) груб; спров; a só dur-
vára van törve, со је истучена на
крупно; — posztó, грубо платно; —
kéz, незграпна рука; 2.) á. é. суров,
неотесан, осоран; — ember, простак,
рејак, грубијан; — tréfa, крупна, не-
слана шала.
- Durvad, Durvál, k. бивати груб, суров.
- Durválkodik, k. грубо, сурово се пони-
штати, бити грубијан.
- Durván, ih. грубо; неотесано, грубијан.
- Durvány, fn. спровина, рудимент. [ски.
- Durvás, mn. насиров; нагруб.
- Durvaság, fn. грубост; á. é. суровост,
грубијанство.
- Durváskodik, l. Durválkodik.
- Durvít, es. чинити грубим, суровим.
- Durvúl, k. постајати груб, суров.
- Durza, Durzadt, l. Durva.
- Durzad, Durzaszt, l. Duzzad, Duzzaszt.
- Dús, mn. преображен; бујаи, преобили.
- Dúsabbít, cs. 1.) богатити; 2.) прека-
љивати (руде).
- Dúsabboldik, k. 1.) богатити се; 2.)
прекаљивати се (руде).
- Dúsérez, fn. прекаљена, пречинићена руда.
- Dúsgazdag, mn. преображен, баконя.
- Dúsít, es. 1.) богатити; 2.) калити (ру-
де); — ott érez, прекаљена руда.
- Duska, Dúnska, fn. 1.) теревенка, гозба,
пијанка; 2.) алдумаш, халвалук (за
средна доласка), добродошица.
- Duskál, k.) 1.) напијати, наздрављати;
2.) инијанчити; 3.) пливати у добру,
изобиловати; 4.) барацијати по јелу.
- Duskálkodik, k. 1.) пијанчити, теревен-
чити; 2.) изобиловати.
- Duskás, fn. 1.) наздрављач; 2.) бујност,
бујаност. — kodik, l. Duskálkodik.
- Dúsodik, Dúsúl, k. 1.) богатити се, обо-
гатити се; 2.) оплеменити се, прека-
љивати.
- Dússzép, mn. прелеп .лити се (руда).
- Duszkál, k. барацијати по јелу.
- Dutka, l. Babuk.
- Dúvvad, fn. грабљива животиња.
- Duvad, k. љуштити се, одъяснити се,
пробити се (орах из зелене јуске).
- Duvászt, cs. љуштити (зелен орах).
- Dúvág, fn. лакомост, грабљивост.
- Duvatlan, mn. незајазан, незаситив, не-
спит. — kodik, k. бити неспит, незајазан.
- Dúz, fn. кврга, чвор; пуштастост.
- Dúz, es. прѣти (нос); — za az orrát,
дuri се, пући се.
- Duzma, fn. 1.) пена; 2.) напиреност, на-
дам; á. é. надутост, напетост; mn.
подбуо, поднапирен; á. é. надут; дур-
љив, усован.
- Duzmad, Duzmadoz, k. дурити се, јо-
гунити се.
- Duzmadlt, mn. подбухнуо, подбуо, подни-
пирен; á. é. надурен; јогунаст. —
ság, fn. подбуоест, поднапиреност; á.
é. надуреноест.
- Duzmálkodik, k. гуњати.
- Duzmaság, fn. поднапиреност, подбу-
лоест; á. é. напетост, надуреноест.
- Duzmaszkodik, l. Duzzaszkodik.
- Duzmaszt, l. Duzzaszt.
- Duzmog, k. 1.) дурити се; 2.) сикнати
(од беса).
- Duzmonyas, mn. јогунаст, дурновит.
- Dúzos, mn. чворнат, чворновит; пуштаст.
- Duztig, ih. пуно вршком, до претења.

Duzzad, k. 1.) надимати се, отицати, бујати, задригнути; 2.) дурити се.
 Duzzadós, mn. бомбастичан. — ság, fn. бомбастичност.
 Duzzadoz, k. отицати, l. Duzzaszkodik.
 Duzzadt, mn. подбоу, задригао; á. é. напет, надувен.
 Duzzam, fn. отечност, надутост.
 Duzzan, k. отећи, набубрите; á. é. jó kedve — t, дошао му ћеф.
 Duzzaszkodik, k. дурити се, сићити се.
 Duzzaszt, cs. напирити, надимати, надути; á. é. orrát — ja, прки нос.
 Duzzog, k. 1.) бацати клобуке, мехурое (вода); 2.) дучити се, бурити се, дурити се; гунђати. — ó, fn. гунђало.
 Dübörög, k. громети; dübörgő hang, громак, громотан глас.
 Düdörödik l. Dudorodik.
 Düh, fn. бес, бесноћа, беснило, помама; — be jönni, повилети, разјарити се, помамити се, смушити се, згранути се, разгоропадити се; — be hozni, разгоропадити, разјарити.
 Düheszt, l. Dühít.
 Dühféreg, fn. злић, поганац, пришт на прсту.
 Dühfű, fn. трава од беснила, крика.
 Dühít, cs. разјаривати.
 Dühkör, fn. беснило, лудило, бесноћа.
 Dühödés, fn. беснило.
 Dühödik, k. 1.) беснети, опакивати, горопадити се; 2.) упаливати се, пárity se (о животињи).
 Dühödt, mn. бесан, горопадан.
 Dühöncz, j. Dühös.

Dühöng, k. беснети, горопадити се. — és, fn. бес, помама. — ó, mn. бесан, помаман.
 Dühös, mn. бесан, помаман, смущен; fn. згранов човек, горопадник, горопадница. — ít, cs. разјаривати. — ködik, k. беснети, горопадити се. — ödik, k. повилети, помамити се, згранути се. — ség, fn. бесноћа, беснило, помама. — séges, mn. бесан. — ül, l. Dühösödik.
 Dühöszt, l. Dühít, Dühösít.
 Dühü, Dühübogár, fn. шпанска буба.
 Dühül, Dühült, l. Dühödik, Dühödt.
 Dül, stb. l. Döl, stb.
 Dülékeny, mn. трошан (зграда).
 Dülény, fn. ромбус, изјерени квадрат. — alakú, — ded, mn. ромбондичан. — ded, fn. ромбонд.
 Düleszkedik, k. наслањати се, одупирати се, наваљивати се.
 Düleszzék, fn. наслоњача, j. Karrosszék.
 Düleszt, cs. 1.) наслонити, наелањати; 2.) свалити, стровалити; 3.) промаљати, пружати; á. é. rám — ette szemét, разрогачио, избечио очи у мене.
 Dülöfélben, ih. у распадању; — lévő épület, трошна зграда.
 Dülöút, fn. ленија (међу њивама).
 Dült, mn. оборен, порушен; поваљан; положнут (жито); положен, кос (писање); — betű, курсивно, положено писмо.
 Dünög, Dünnyög, k. és cs. уњкati, говорити кроз нос; гунђати. — ó, mn. уњкав.
 Dürög, k. пárity se, дружити се (веће Dzsida, fn. ћида, l. Dsida. [тице.

E, É.

E- 1.) ли (у питању); igaz-e? је-ли истина? еда-ли је истина? 2.) им. овај, ова, ово.
 Eb, fn. пас, песто, кер, кера, вашка; házi —, покућар; (szój.) — ligyje, нек верује ко хоће; azt sem mondta, — vagy kutya, збоде па оде; не рече ни беле; köti az — et a karóhoz, обећава све и сва; — estíl macskástul, са свим пртљагом; — adta, сто му мука! Egyik — a másik kutya, пас ису брат; какав један, онаки и други;

пас ћео а црн, пас обоје; mindegy —, све један враг; ebre bízni a hájat, на курјаку стадо (на врапце проју) оставити; eb ura fakó, где врага! где како би да заповеда! — a szabó gyűszü nélkül, — a német kutya nélkül, без алата нема заната; (pb.) minden többet ugat az —, annál kevesebbet árt, који пас много лаје, не једа; — a kutyával hamar összebarátkozik, шуга шугу наће; обрадовала се рђа гвожђу; leforrázott — az esőtől is fél-

жежен капу хлади; кога су змије клале, и гуштера се боји; а ki — bel fekszik, bolhásan kel fel, ко са псима леже, пун буха устане; tégy jót — bel, rád mordúl v. vess kenyeret — nek, megharap érte, одрани врану, па ће ти очи ископати; ја исето из бунара вадим, а оно ме уједа; а mely — et el akarnak veszteni, dühösnevét költik, које исето хоће да убију, по-вичу: беено је; az — nek ha aranya volna is, hájat váltana rajta, није за козу есно; nehezen alkuszík meg két — egy csonton, два ата на јединим јаслима не могу бити; az — et is megbecsülik uráért, у богата Влаха и говеда су паметна; ki más — ét tartja, esak a kötél marad nála, туђу псу добро чини, а залуду; ко туђег пса пахрани, хвале не прима.

Ebadta, mn. псећи, вражди.

Ebadtáz, k. псовати, грдити.

Ebaga, fn. суједац, саједац.

Ebbeli, Ebbéli, mn. што се тога тиче, дотични.

Ebcseresznye, fn. дивља трешња, смрд.

Ebesillag fn. спирнус. [њиковина.

Ebesont, fn. псећа кост; (szój.) — beforr, на псу рана, на псу и зарасла.

Ebdüh, fn. бесноћа.

Ebéd, fn. ужина, обед, ручак; reg —, доручак; dél —, ручак; est —, вечера; — előtt, után, пре, после ручка.

Ebédel, k. és cs. ручати, ужинати.

Ebédetlen, mn. без ручка.

Ebéd-fia, fn. мали ручак. — ke, fn. кратак ручак. — kor, ih. о ручку. — lés, fn. ручанье. — lesi, — leső fn. чанко-лиз, готован, погузијаш, мукташ. — lő(szoba,) fn. ручаоница. — ött, l. Ebédkor. — társ, fn. столни друг.

Ebelkedik, k. терати се; á. ё. непристојно се владати.

Ébenfa, fn. ебеново дрво.

Éber, mn. будан; á. ё. бадар, опрезан; — álom, зечји (лак) саш. — lét, fn. бдење. — ség, fn. будноћа; опрезност,

Ébert, tn. Албрехт. [бадрост.

Ebes, mn. пун вашака; за вашке, за псе; који држи псе.

Ebész, fn. који чува или храни псе. — kedik, k. чувати псе, чуварити.

Ebfai, fn. смрђаво дрво, гореки копитак.

Ebfaj, Ebfajta, fn. пасја трага.

Ebfelj, fn. пеоглав; пасјача.

Ebféle, mn. пасји, псећи, керећи.

Ebfészek, fn. бухара.

Ebfog, fn. очијак; á. é. nagy —, угуреуз.

Ebhaj, fn. псеће сало; (szój.) — jal кентек az alfelét, пун је бува, лукав је.

Ebhal, fn. пуноглавац (перазвијена жаба).

Ebhara, fn. јуд од пса.

Ebház, fn. штенара.

Ebhendi, fn. хунцут, хуља; mn. угуреуски, хунцутски.

Ebhő, Ebhőnárok, fn. каникуле, кресови.

Ebi, mn. пасји, псећи; — hal, l. Ebhal.

Ebijesztő, mn. — péntek, петак по Ускреу.

Ebír, fn. псећа трава.

Ebkenyér, fn. трушница.

Ebkérdi, fn. (у шали) кога не питају; — nek kutyá a felelete, ко те пита, брије ли се владика.

Ebkölyök, fn. штенес, штенец.

Ebkuczkó, fn. штенара.

Ebláb, fn. пасја нога; á. é. — on járni, а) пешачити; б) бити пун бува, зло емерати. — ol, k. одишујати се.

Eblégy, fn. керећа мува.

Ebmáras, fn. јуд од пса; (szój.) — ra kutyaszőr, који ме пас јудао, својом дла-

Ebnem, fn. псећа трага. [ком лечио.

Eból, fn. штенара.

Eborcza, fn. псеће лице; á. ё. безобразник.

Ébred, k. будити се, пробудити се; eszméletre — ní, освестити се. — ez, k. будити се.

Ébredit, mn. будан, бадар. — en, ih. бадро, опрезно. — ség, fn. опрезност.

Ébreget, cs. будити; обадравати.

Érékeny, mn. бадар, будан, чио. — ség, fn. чилост.

Ébren, ih. будно, не спавајући; — tölténi az éjet, пробдити ноћ; á. ё. опре-

Ébreng, k. будити се. [зно, пажњиво.

Ébrenlét, Ébrenség, fn. будноћа.

Ébrent, Ebrente, Ébrenten, l. Ébren.

Ébrény, fn. заметак, зачедак, смбрион.

Ébres, mn. будан. — ség, fn. будноћа.

Ébreszt, cs. будити, пробудити; á. ё. подстицати, обадравати. — get, cs. обадравати, храбрити.

Ébresztő, mn. што буди; fn. будионик, ревељ; — t doholni, ударати, свирати будницу.

Ebrúd, fn. (szój.) — on kíverní, избацити,

Ébrül, l. Ébred. [истерати.

Ebség, fn. псећи род, пашчадија.

- Ebsi, mn. пасхи, пасји.
 Ebszölö, fn. кереће грожђе.
 Ebször, fn. пасча длака.
 Ebtartó, fn. стражни трај кола.
 Ebtej, fn. млечника; — en hizni, бити
 Ebtövis, fn. дивља ружа. [подмукло.
 Ebugatás, fn. лавеж паса; (pb.) — nem hallik mennyországból, слуша бог пасејег лајања!
 Ebül, ih. керећи, пасхи; á. é. — járni, зло, вршики прохи; — lenni, дотерати до паса; (km.) — gyűlt szerzedéknak — кем elveszni v. — jött, — ment, како дошло, тако прошло; неправедно стечено није благословено.
 Ebvadászat, fn. лов са псима.
 Ebvész, fn. отровни орах.
 Ebvirág, fn. мразова естрица.
 — Eisel, es. 1.) гребенати; 2.) четкати главу.
 Eseletlen, es. 1.) негребенан; 2.) нечештјан; 3.) á. é. — irály, прост слог писања.
 — Eiselő, fn. 1.) гребене; 2.) коса (хуријеска справа).
 Eset, fn. 1.) кичица; 2.) четка за главу.
 Esetel, es. 1.) превлачити, мазати; 2.) гребенати; 3.) живо сликати, описати.
 Esetprázsit, fn. лиепчији реи (биљ.). [вати.
 Ezet, fn. оцет, спрће; (szój.) olyan, mint a ki — et ivott, нешто је кисео.
 Ezet-ágyn, fn. киселица, стења. — áros, fn. спрћетар.
 Eczetes, mn. 1.) оцтен, кисео као спрће; 2.) за спрће, оцтен; — hordó, буре за спрће или од спрћета; — üveg, стакло за спрће. — edik, k. цикнуги, почети кисити. — ít, es. спрћетити, киселити. ség, fn. киселина, киселост. — ül, l.
 Eczetez, es. спрћетити. [Eczetessedik.
 Eczet-fa, fn. спрћетово, кисело дрво. — немиј, mn. оцтен. — sav, fn. оцтена киселина. — szömörce, fn. камишовина.
 Eczke-ficzke, mn. углађен, кицочки; fn. кицощан, кицопш.
 Eclatáns, mn. еклатањан, што упада у
 Éd, fn. сладост, нектар. [очи.
 Eddegél, es. és k. полако јести.
 Eddig, ih. 1.) довде; 2.) дојако, до сад; (szój.) — van, то је све. — elé, ih. до селе, дојако, дојако. — i, mn. дојакоњи,
 Ede, tn. Едвард. [досадашњи.
 Edeleg, k. (val, vel) ашиковати, драговати.
 Edelgés, fn. ашиковање, драговање.
 Edelkedik, k. 1.) alattomban —, иши кому о глави; 2.) l. Édeleg.
- Édely, j. Pilis, 2.).
 Éden, fn. raj. — i, mn. рајеки.
 Edény, fn. суд, сасуд; éjjeli —, ноћни суд; vér — ek, крвни сасуди.
 Édény, fn. берилум (мин.).
 Edény-áros, fn. лончар. — es, mn. és fn. са судовима; за судове, за лонце; лончар. — füll, fn. ушка. — ke, fn. лончић, препић. — kereskedés, fn. лончарница, лончарство. — polez, fn. по лица за судове.
 Édes, mn. 1.) сладак; 2.) мио, драг; — lelkem, душо моја; — hazánk, драга нам отаџбина; 3.) рођени; — anya, — atya, (рођена) мати, отаџ; — testvérek, рођена браћа или сестре.
 Édesd, Édesded, mn. љубак, мио, милен. — en, ih. љуко, мило.
 Édesedik, k. постајати сладак, сладнути; á. é. (hoz, hez) умилити се, постати мио; (ba, be) заљубити се.
 Édesell, es. находити за преелатко.
 Édesen, ih. слатко; мило, драго.
 Éedeses, mn. што слади, сладујав.
 Édes-fa, fn. слатко дрво, госинно биље. — get, es. сладити кому што; мамити, вабити. — gető, tn. примамљив. — gyökér, fn. слатко дрво. — ligantu, fn. каломел. — ít, es. сладити, заслађивати; á. é. примамљивати. — ke, mn. сладујав. — kedik, l. Édeleg. — mindnyájan, ih. свиколики. — örömest, ih. од срца радо. — ség, fn. сласт. — száj, — szájú, fn. és mn. који воли послостице. — telelő, fn. нека јабука зимњача. — ül, k. осладити се, ослађивати се.
 Éd-falat, fn. слаткиш. — ital, fn. шербет.
 — kenyér, fn. марципан.
 Edu, Eduárd, tn. Едвард.
 Edz, es. челичити, калити; habosra — eni a vasat, дамасцирати; á. é. а тинка — i a testet, рад крепи тело. — és, fn. челичење. — et, fn. отврдост. — etes, — ett, mn. отврднуо, очеличен. — ödik, k. чврснути, челичити се.
 Efféle, mn. такав, таки.
 Eiffelől, ih. о овом; с ове стране, отуд.
 Eg, fn. 1.) небо; egek, небеса; szabad — alatt, под ведрим небом; csillagos —, звездано небо; (szój.) mint ha — ből esett volna, као да је из неба пао; — és föld a külöombség, разлика као небо и земља; e miatt az — feneke

Ég

Egé

nem döl, за то неће свет пропасти; — re követ ne dobj, mert fejedre fordúl, но па небо пљује, па образ му пада; derült v. tiszta —, ведро небо; száraz — ből menykö, гром из ведра неба; 2.) á. é. az — haragja, божји гнев; az — re kérni, богом преклињати; — re földre esküdni, класти се небом и земљом; — be v. — re kiáltó, ишто вапије па небо; egékig magasztal, дигати у небо, ковати у звезде.

Ég, k. горести; lánggal —, буки; pislogva, lappangva, — тиња; á. é. — kezében a munka, брзо ради; — alatta a föld, жури му се; — a talpam, брзде ми табани; — az arcza, зажарю се у лицу; — ek őt látni, горим од жеље да га видим.

Égabrosz, fn. небеска карта. — könyv, fn. небески атлас.

Égal, Égalj, fn. 1.) поднебље, клима; 2.) хоризонт. — i, — szerű, mn. климатичан. — úl, k. аклиматизирати се.

Égbolt, Égboltozat, fn. небесни свод.

Egesattanás, fn. гром.

Égdegél, k. горукати.

Égdörgés, fn. праска грома.

Égékeny, mn. упаљив, горив. — ség, fn.

Egély, stb. j. Vallás, stb. [упаљивост.

Égény, fn. етер. — gyök, fn. етил.

Eger, Eger, l. Egerfa.

Eger, tn. Јегра.

Egér, fn. 1.) миш; (pb.) — sem fut mindig egy lyukba, ни мили не бежи увек у једну рупу. 2.) нека коњска болест; 3.) á. é. megindult az egere, раширео се. Egér-árpa, fn. стокласа. — cse, fn. Egererdő, l. Egeres, fn. [мишић. Egeres, fn. јовова шума, јошик; mn. пун јове, јохе.

Egeresedik, k. добити коњску болест.

Egerész, fn. који лови мишеве, мишар; k. ловити мишеве. — get, cs. ловити мишие. — kánlya, fn. мишар. — ö, mn. који лови мишие; — ö kánlya, мишар.

Egéretető, fn. мишомор, арсеник.

Egerez, cs. дрпати.

Egerfa, Égerfa, fn. јова, јоха, јелша; mn. од јове, јовов.

Egér-fakó, mn. кулатаст. — fark, fn. 1.) мишији реп; 2.) напрац. — fi, fn. мишић. — fogó, fn. мишоловка. — füll, fn. 1.) мишије ухо; 2.) мишији трн.

Egerjes, Égerjes, fn. јовљак, јошик.

Egér-kavics, fn. мишомор. — ke, fn. мишић. — kelepcze, fn. мишоловка. — kö, fn. сичан, арсеник, мишомор. — lyuk, fn. мишја рупа, надо. — pinty, fn. чиз, чизак. — rágtta, mn. од мишева изгладан. — szín, fn. мишја боја. — szín, — szinü, — szürke, mn. кулатаст, вугаст. — szörű, mn. és fn. кулатаст, кулаши, мишкулаши (коњ), кулаша (којила). — tövis, fn. мишији три, контирика.

Égés, fn. горење, пожар. — folt, fn. ожеготина, опекотина. — hely, fn. гарините, огарина; опекотина. — hólyag, fn. мехурићи, јаштерице. — jel, fn. жиг од опека. — seb, fn. опекотина, ожеготина.

Egész, mn. сав, вас, цео, читав; иеначет; — ben árulni v. eladni, прдавати у целини, у велико; — ben véve, у главном; á. é. — víz vagyok, скроз сам мокар; — testvérek, поћена браћа, сестре.

Egészsedik, k. попуњавати се.

Egészsel, cs. интегрирати.

Egészen ih. са свим, потпуно, потпунице, посве, аметимице; чак, све, баш; — odaig mentem, баш доnde сам ишао; — máig, све до данас.

Egészít, cs. потпуњати, потпуњавати.

Egészlen, l. Egészen. — es, — i, mn. тоталан, потпун.

Egészlet, fn. тоталност.

Egészseg, fn. потпуност, читавост; á. é. здравље, (szój.) jó — ben van v. jó — nek örvend, здрав је; — ére v. kedves — ére, на здравље! — ére váljék, нек вам је па здравље! — gel, isz. у здрављу! (km.) legnagyobb kincs az —, здравље је највеће благо.

Egészsges, mn. здрав, читав, држећ; — mint a makk, здрав као тресак или као кремен; — mint a hal, фришак и здрав као риба. — en, ih. здраво, у здрављу. — edik, k. оздравити, здравити.

Egészsgigi, mn. здравствен; — ügyek, здравствене, санитарне ствари.

Egészsgégtelen, mn. нездрав, болестив. — kedik, k. куњати. — ség, fn. нездравост. — ül, k. поболевати, оболети.

Egészsgégiügy, fn. здравственост. — i, mn. што се тиче здравствености.

Egésztelkes, fn. сецијаш.

Egészüll, k. потиунити се, потпуњавати се, дошуњавати се.

Egészvásár, Egészvét, Egészvétel, fn. ћутурица, купување ћутуре.

Éget, es. палити, жећи, сажнзати; szalmát —, ложити еламу; téglát —, пећи цигље; pálinkát —, пећи ракију; a nap —, сунце жеже; a paprika — i a nyelvet, паприка пали; (pb.) a mi nem — i nyelved, ne fűjjad, где ког не срби, нек се не чеше.

Égetés, fn. паљење. — jel, fn. опекотина.

Égetetlen, mn. испечен; нежежен.

Égethető, mn. сагорив, паљив.

Égettbor, fn. ракија.

Egetverő, mn. — külöombség, разлика као небо и земља.

Ég-golyó, Ég-gömb, fn. небеска кугла. — göncz, fn. небески пол. — hajlat,

mn. клима, поднебље. — hajlati, mn.

Éghető, mn. горив. [климатичан.]

Éghetetlen, mn. несаторив.

Égi, mn. небески, небесни; — háború, гимљавина; — jel, небесни знак; — madár, тица у ваздуху; (szój.) úgy

él, mint az — madár, живи као тица на грани; — ek, небесници, вишњи.

Égív, fn. небесни свод; дуга.

— Églel, es. заједати, дирати. — ödik, k. јести се, гристи се.

Égnézőhal, fn. нека морска рибица.

Égő, mn. што гори; за горење.

Ég-öv, Ég-övezet, fn. небески појас, зона, клима. — i, mn. климатичан. — rajz, fn. описание неба, уранографија.

Egres, fn. 1.) огроуз; 2.) греш; 3.) јовљак, јошик, — es, mn. од огроуза, с грешом.

Egrí, tn. Јегарац; mn. јегарски; — bor, јегарско вино; — nevet nyerni v. felkötni, изићи на глас.

Ég-sark, fn. небески пол. — szak, fn. страна света. — szakadás, fn. провала облака. — szín, fn. небеска боја. — szín, — színű, mn. плав као небо. — táj, — tájék, fn. страна неба. — tan, fn. звездарство. — teke, fn. земаљска кугла, глобус. — tengely, fn. небеска осовина. — tudomány, fn. звездарство. — tünmény, fn. небесни појав. — út, fn. „кумовска слама“ (млечни пут).

Égvény, fn. алкали. — dék, fn. алкалонд. — es, mn. алкаличан. — ít, es. алкалозирати. — ke, fn. алкалоид.

Ég-villanás, fn. еџавица, светлица. —

vizsgálás, fn. астрономија. — vizsgáló, fn. астроном, звездар. — zengés, fn. громови. — zörrenet, fn. праска громова.

Egy, mn. 1.) један; — tól — ig, свиколици, сви до једног, сви листом; (szój.) — szó mint száz, једном речи; — et mondok, kettő lesz belőle, да ти кажем нешто важно; — mindenjáráért és mindenjára — ért, један за све а сви за једног; 2.) исти; — véleményem vagyok veled, истог сам мишљења ког и ти; — et ért velünk, слаже се, подудара се с нама; некем mind —, меније је све једно; — úttal, уједно, једним путем; — folytában, непрекидно, цином; 3.) неки; volt egy király, био неки краљ; — et más, што-шта.

Egyakarat, fn. једнодушност. — tal, ih. једнодушно, сложно. — ú, mn. једнодушан. — úlag, ih. једнодушно.

Egyalakú, mn. једнолик. — lag, ih. једнолико. — ság, fn. једноликост.

Egyáltalában, Egyáltalán, ih. уопште.

Egyaránt, ih. подједнако.

Egyarány, fn. одношај, пропорција; egyenes —, прави одношај; visszás —, обратни одношај. — lag, ih. подједнако, складно. — os, mn. саразмеран, складан. — osság, ih. складност. — talan, mn. нескладан. — talanság, fn. нескладност. — ú, mn. складан. — úlag, ih. складно. — ság, fn. складност.

Egyáltalában, ih. уопште.

Egybe, ih. 1.) уједно, скупа; 2.) одмах.

Egybead, es. 1.) збројити, сабрати, адпрати; 2.) венчати.

Egybeáll, k. удржити се.

Egybeesű, mn. једнаке вредности.

Egybefoglal, es. обухватити, скупити.

Egybefűz, es. спојити.

Egybegyűjt, es. скупљати, скупити.

Egybehí, es. сазвати, сазивати.

Egybekel, k. узети се, оженити се или удати се. — és, fn. женциба, удаџба.

Egybeköt, es. свезати, свезивати.

Egyben, ih. одмах, таки.

Egzbeolvad, k. стопити се.

Egybeolvászt, es. стопити.

Egyberagad, k. спајати се, кохерирати. — ás, fn. кохезија.

Egyberő, es. сконтрирати.

Egybevág, k. подударати се; конгруијати. — ás, fn. стицај, стицање; а körülmények — ása, стицај прилика.

Egybeverődik, k. збити се у гомилу.
 Egybevet, es. 1.) упоредити, поредити; комбиновати; 2.) сконтирати; — ё könyv, сконтро-књига.
 Egybevon, es. скунити; уредити (раз-
 Egysükkük, fn. конитари. [ломак].
 Egyded, mn. једнолик. — en, ih. једно-
 лико. — ség, fn. једноликост.
 Egyéb, mn. други, ини; nincs — vagyona,
 нема другог имања. — aránt, l. Egyéb-
 iránt. — féle, mn. друкчији. — ha,
 ih. ако пак не. — i, mn. прећашњи;
 ини. — iránt, ih. у осталом, иначе. —
 kent, — kép, — képen, ih. иначе,
 друкче. — kor, ih. други пут, другдаш,
 иначе. — ünnen, — ünnét, ih. с друге
 стране, од другде. — ütt, ih. другде.
 — üvé, ih. другамо, друкуд, друкуда.
 Egyebugya, mn. неуређен; неформаст;
 незграпан; лош; невешт, употан.
 Egyed, mn. сам; fn. јединка, индиви-
 дуум. — áros, — árus, fn. монопо-
 листа. — it, es. монополисти. — áru-
 lás, — áru, — árosság, fn. монопол.
 — es, mn. једнострук. — esít, es. ин-
 дивидуализовати. — i, mn. индиви-
 дуалан. — ileg, fn. индивидуално. —
 iség, fn. индивидуалност. — it, es.
 индивидуализовати, l. Egyénít. — or-
 száglás, fn. самодрнитво. — országló,
 fn. самодржац. — rajz, fn. моногра-
 фија. — úr, fn. монарх. — uralom, —
 úrság, fn. монархија.
 Egyediül, ih. само, цигло, једино; egyses
 — v. egymaga, сам самцит, самохран.
 — es, — i, mn. једини, цигли. — ség,
 fn. самохраност. — uralkodó, fn. са-
 модржац. — valóság, fn. самоћовање,
 самоћа.
 Egy-egy, mn. 1.) по један; — egy forint
 páryja, пар по форинту; 2.) сваки.
 Egyel, es. деветати, макљати.
 Egyeleđik, k. мешати се, уплатати се.
 Egyeleg, l. Egyveleg.
 Egyeles, mn. измешан, мешовит.
 Egyeletlen, mn. неизмешан.
 Egyelít, es. мешати, смешати.
 Egyelmű, mn. једнодушан. — leg, ih. јед-
 нодушно. — ség, fn. једнодушност.
 Egyelőbe, Egyelőször, ih. први пут.
 Egyelőre, ih. унапред, за сад.
 Egyélű, mn. с једном сеченицом.
 Egyen, fn. равнина.
 Egyén, fn. јединка, индивидуум.

Egyenel, es. равнити, поравнивати; из-
 једиачити, изједиачивати.
 Egyenérték, fn. эквивалент. — ü, mn.
 једнаке вредности.
 Egyenes, mn. 1.) прав; — vonal, права
 линија; — arány, прав однос; á. é.
 — ágban v. ágon leszármazni, произ-
 лазити од директне лозе; — adó, ди-
 ректан порез, (km.) legjobb az — јт,
 најбољи је прав пут; 2.) управљен;
 — járás, управљен ход; 3.) раван;
 4.) — lelkű v. szívű, простодушан,
 истинит; 5.) изречан, изреком наређен.
 Egyénes, stb. l. Egyéni, stb.
 Egyenesági, mn. — örökösdés, наслед-
 ство у правој (директној) линији.
 Egyenesedik, k. поравнивати се; исправ-
 љати се.
 Egyenesen, ih. управо, право, управ-
 љено; директно; á. é. искрено.
 Egyenesít, es. исправљати; поравнивати.
 Egyenesröpük, fn. правокрилци.
 Egyenesség, fn. равноћа; исправљеност;
 á. é. искреност.
 Egyenest, ih. право, правце, на правац.
 Egyenetlen, mn. крив, нераван; нејед-
 ник; á. é. несложан. — it, es. чи-
 нити неравним; искривити; á. é. раз-
 јединити, завадити. — kedés, fn. не-
 слога, раздор. — kedik, k. бити у
 завади, бити несложан. — ség, fn.
 неравност; неједнакост; á. é. неслога,
 раздор. — ül, ih. неједнако; неравнос;
 á. é. несложно.
 Egyenget, es. 1.) равнити, изједиачи-
 вати; á. é. — i magát, дотерује се,
 намешта се, лицка се; 2.) деветати.
 Egyéni, mn. индивидуалец, личин. —
 eskedés, — esség, fn. индивидуализам.
 — ség, fn. индивидуалност.
 Egyénít, es. индивидуализовати.
 Egyenít, es. равнити; изједиачивати. —
 ü, mn. és fn. ито изједиачује; скватор.
 Egyenjogosít, es. изједиачити у праву.
 Egyenjogosult, Egyenjogú, mn. равнопра-
 ван. — ság, fn. равноправност.
 Egyenként, ih. појединце, један по је-
 дан; egylétt s —, сви и свак. — es,
 mn. појединце.
 Egyenköz, fn. паралелограм. — ü, mn.
 паралелан. — ileg, ih. паралелно. —
 üség, fn. паралелност.
 Egyenlék, fn. (линија) парабола. — es,
 mn. параболичан.

Egyenlékeny, mn. подједнак. — ség, fn. подједнакост.

Egyenlet, fn. једнакост, еквација.

Egyenletes, mn. једнак. — en, ih. једнако.

Egyenletlen, mn. неједнак. — ség, fn. неједнакост. — űl, ih. неједнако.

Egyenlik, k. бити једнак.

Egyenlít, cs. једначити, изједначивати. — ö. fn. екватор.

Egyenlő, mn. једнак, барабар; — akarat-tal, једнодушно. — kép, — leg, — en, ih. једнако. — oldalú, mn. истостран. — ség, fn. једнакост. — sít, cs. изједначивати. — tlen, mn. неједнак. — tlen-ség, fn. неједнакост. — z, l. Egyenget.

Egyen-méretű, mn. изометричан; једнаких делова, на једнако подељен. — mérő, mérű, fn. правачник (зидарски). — mérték, mértéküség, fn. једнака мера, размер. — oldalú, mn. истостран. — röpük, fn. правокрилци. — ruha, fn. униформа. — ruház, cs. ађустирати. — súly, fn. равнотежа. — szám, fn. број страна. — súlyoz, cs. метнути у равнотежу. — szárn, mn. равнокрачан. — szerű, mn. једнак, подједнак. — szerűség, fn. подједнакост. — szerrülen, mn. неједнак. — szög, fn. правокутник. — szögű, mn. правокутан.

Egyepetye, fn. прохтев, апетит.

Egy-értékes, fn. еквивалент. — értékű, mn. еквивалентан.

Egyértlelem, fn. једнодушност.

Egyértelmi, mn. истог значења, синониман; á. é. једнодушан, истог миншћења. — leg, ih. једнодушно. — ség, fn. једнодушност.

Eyes, mn. 1.) појединци; — ember, појединац; 2.) прост; — szám, јединина (код деклинације); — törés, једностреко преламање (светлости); 3.) једнократан; — hívás, позивање само једаред.

Eyes, fn. 1.) јединица; 2.) јединина, сингулар; 3.) форинтача. 4.) соло (игра).

Egesárulás, l. Egyedárulás. [ње].

Egyesedik, l. Egyesül.

Egyesegyedi, mn. сам самџат, самохран.

Egyesének, fn. соло.

Egyesít, cs. ујединити, уједињавати. — és, fn. уједињење.

Eyes-játék, fn. соло-игра. — leg, ih. појединце.

Egyesség, fn. 1.) јединство; 2.) слога,

споразум; 3.) поравнање, измира; — re lépní, поравнати се.

Egyesszám, fn. јединина, сингулар. — u, mn. — harmadik személy, треће лице јединине.

Egyesüll, k. 1.) спајати се, ујединити се; 2.) парити се. — és, fn. уједињење. — t, mn. уједињен; — t államok, уједињене, удружене државе. — et, l. Egylet.

Egyesváltó, fn. соло-меница.

Egyetem, fn. 1.) васељена; 2.) општина, комуна; 3.) свеучилиште, велика школа, универзитет.

Egyetemben, ih. укупно, скупа.

Egyetemes, mn. своопшти, општи; — zsinat, васељенски сабор; — áttekintet, општи преглед. — ít, cs. чинити општим, генерализовати. — ség, fn. универзалност.

Egyetemi, mn. 1.) општи; универзалан; — tüz, дешаржа; 2.) свеучилишни, универзитетски. — leg, ih. опште, универзално. — ség, fn. универзалност.

Egyetemít, cs. генерализовати.

Egyetemleg ih. укупно; солидарно. — es, — i, mn. универзалан; солидаран; — es kötelezettség, солидарна обвеза. — esség, fn. солидарност.

Egyeteműl, k. генерализовати се.

Egyetérez, k. симпатисати.

Egyetérő, mn. исте вредности.

Egyetért, k. слагати се, бити споразуман. — és, fn. споразум, слагање, слога. — ö, mn. споразуман, сложан. — öleg, ih. споразумно.

Egyetlen, mn. један једини; — a maga nemében, нема му пара; — egy, једини; — együll, самохрано.

Egyevezős, mn. с једним веслом.

Egyez, k. погађати се, уговарати.

Egyezik, k. бити сложан, споразуман; nem —, не слаже се, не пристаје; a számadás nem —, рачун се не слаже; á. é. пристајати једно уз друго, подударати се.

Egyezhetlen, mn. што се не може сложити.

Egyezkedik, k. преговарати, погађати се.

Egyezmény, fn. поравнање; уговор, трактат; хармонија, склад. — es, mn. конвенционалан; складан.

Egyező, mn. 1.) срочан, срочит, што се подудара; 2.) l. Egyenlő. — leg, ih. складно.

Egyeztet, es. доводити, довести у склад, сложити; изравнити.
 Egyfajú, mn. једнородан, исте врете.
 Egyfelé, ih. на једну страну.
 Egyféle, mn. једне врете. — kép, — képen, ih. једнако. — ség, fn. једноликост.
 Egyfelől, ih. 1.) с једне стране; (szój.) — kiverik, másfelől bemenegy, избаци га на једна врата, он ње на друга (о наертьивцу); 2.) у једну руку.
 Egyfogatú, mn. és fn. с једним коњем.
 Egyfolytában, ih. цином, непрестано.
 Egyforma, mn. подједнак.
 Egyformán, ih. подједнако, једнолико.
 Egyformaság, fn. једноликост.
 Egyfülű, mn. кријаув.
 Egyfüvű, mn. што се један пут коси или Egyhamar, ih. уекоро. [стриже.
 Egyhangú, mn. једногласан; монотон. — an, — lag, ih. монотоно; једногласно, једногласице, једногрлице. — ság, fn. монотонија; једногласност.
 Egyháromság, fn. тројство. — ú, mn. тројан, триличан.
 Egyhasi, mn. рођени (од исте матере).
 Egyház, fn. црква, богомоља, храм. — adó, fn. парохијал. — as, mn. с црквом; — as falú, село с црквом. — atya, fn. тутор. — atyák, црквени оци. — fi, fn. црквењак. — fosztás, fn. светотатство. — gazda, — gondnok, fn. тутор (црквени). — gyüllés, fn. црквени сабор, синод.
 Egyházi, mn. црковни, црквени; канонички; — átok, анатема; — beszéd, придика; — ének, појање; — év, црквена година; — javadalmas, пребендар; — javadalom, — járadék, свештеничко благодејање; — jog, црквено, канонично право; — rend, a) црквени ред; b) клир; — tanács, конзијорија; — törvény, каноничко право.
 Egyházias, mn. црквен, одан цркви; клирикалац. — odik, k. постати клирикалац. — ság, fn. оданост цркви.
 Egyházilag, ih. црквенски.
 Egyház-javítás, fn. реформација. — javító, fn. реформатор. — jog, fn. каноничко право. — jogi, mn. канонички. — kelés, — kelő, fn. уцрковљење. — kerület, fn. епархија. — kormány, fn. црквена управа. — kör, fn. парохија. — látogatás, fn. похађање цркве, црквена визитација. — megye, fn. епар-

хија, диецеза. — nagy, fn. црквени великодостојник. — nap, — napja, fn. црквена слава. — szolga, fn. црквењак. Egyhéjas, fn. животиња (мекушац) с једном љуштуром.
 Egyhetes, mn. од једне недеље.
 Egyhéti, mn. седнични.
 Egyhéví, mn. изотермичан.
 Egyhímű, mn. једномужица (биљ.).
 Egyhitű, mn. исте вере; fn. једноверац.
 Egyhúzomban, ih. цином, без престанка;
 Egyideig(len,) ih. донекле. [на душак.
 Egyidejű, mn. истодобан. — leg, ih. у исто доба. — ség, fn. истодобност.
 Egyidőbeli, l. Egykorú.
 Egyidős, mn. једнаког, истог доба.
 Egyik, nm. један; — sem, ни један; — ünk, — etek, — ük, један од нас, од вас, од њих; (szój.) — fülén be, а másikon kiereszti, на једно ухо чује, а на друго пушта.
 Egyiptom, tn. Мисир, Египат. — i, mn. és fn. мисирски, Мисирац.
 Egyiránt, ih. подједнако.
 Egyirányú, mn. истог правца, паралелан. — ság, fn. паралелност.
 Egyisten-hívés, fn. веровање у једног бога, монотизам. — hívő, fn. монотеист.
 Egyít, es. уједињавати. [теиста.
 Egykaszálatú, mn. што се једаред коен.
 Egykedvű, mn. равнодушан. — en, — leg, ih. равнодушно. — ség, fn. равнодушен.
 Egykép, Egyképen, ih. једнако. [ност.
 Egykét, mn. један-два; — szó, реч-две.
 Egykevessé, ih. нешто мало; за мало.
 Egyki, fn. неко. — leg, ih. индивидуално.
 Egykor, ih. једном, једноћ; негда. — i, mn. негдашњи. — ig, ih. за неко време.
 Egykorban, Egykoron, ih. негда, једноћ.
 Egykorú, fn. савременик, вршијак; mn. истог доба. — ság, fn. савременост.
 Egykönnyen, ih. лако, шале.
 Egyközény, fn. паралелограм.
 Egyközpontú, mn. концентричан.
 Egyközü, mn. паралелан. — leg, ih. паралелно.
 Egylábig, ih. до ноге, све до једног.
 Egylaki, mn. једнокућан (биљ.).
 Egylapos, Egylejtes, Egylejtőjű, mn. — födéł, полукров.
 Egyleg, fn. индивидуум. — i, mn. индивидуалан.
 Egylet, fn. задруга, удружење; olvasó —, читаоница. — i, mn. задружни.

Egylevelű, mn. једноперан (цвет); fn. каћунак, каћуи (биљ.).
 Egymaga, mn. сам.
 Egymás, mn. једно-друго; nem ismerik — t. не познају се; fn. што-шта.
 Egymásba, ih. једно у друго; — fonní, преплести; — szövődni, замрепти се; — ereszteni, углобити, углавити.
 Egymásért, ih. једно за друго; солидарно.
 Egymásrakövetkező, mn. што иде једно за другим.
 Egymásután, ih. 1.) узастопце, једно за другим; 2.) живо, брзо.
 Egymásután, Egymásutánság, Egymásutániság, fn. ред једно за другим.
 Egymi, fn. нешто; монада. — leg, ih. индивидуалио.
 Egynapéltű, fn. водени (тисин) цвет.
 Egynapi, mn. једнодневан; — munka, једнодневни посао; — járás, — járóföld, дан хода.
 Egynapos, mn. од једног дана (дете).
 Egynéhány, ih. неколико. — szor, ih. неколико пута.
 Egynejű, mn. с једном женом. — ség, fn. једноженство, монотамија.
 Egynémely, mn. неки, понеки, покоји.
 Egynemű, mn. једнородан, хомоген. — leg, ih. хомогено. — ség, fn. хомогеност.
 Egynevezetű, Egynevű, mn. истоимени.
 Egynyiretű, mn. што се једаред стриже.
 Egyuongámű, mn. аналог, сличан. — ság, fn. аналогија.
 Egyoldalú, mn. једнострани. — lag, ih. једностранио. — ság, fn. једностраница.
 Egyóta, ih. од неко доба.
 Egyöntetű, mn. једноставан.
 Egypatáju, mn. és fn. скопитом, копитињак.
 Egyporodás, mn. једномужица (биљ.).
 Egyre, ih. 1.) на једно; — megy, на једно излази, све једно је; 2.) увек, све, свеудиљ, непрестано.
 Egyremásra, ih. једно на друго; просеком, ћутуре; á. é. брзо, на врат на нос.
 Egyrendű, mn. истог реда, исте каквоће.
 Egyrésszént, Egyrésszről, Egyrésszt, ih. с једне стране, у једну руку.
 Egyréttű, mn. једнострук.
 Egyről-egyig, ih. сви до једног, сви листом. — egyre, ih. 1.) сви листом; 2.) не престанце. — másról, ih. о овом и оном.
 Egyseg, fn. јединство. — es, mn. једноплик, једноставан (шпр. слика). — hívő,
 Egysem, mn. ниједан. [fn. унитарац.

Egysoros, mn. од једног реда.
 Egyszakos, Egyszakú, mn. једнострук; од једне строфе (стих).
 Egyszálig, ih. до последњег струка; á. é. до ноге, до једног.
 Egyszálnyi, mn. од једног струка; á. é. — esze sincs, нема ни унче памети; — t sem, ни трунка; никако.
 Egyszéltében, ih. négy ház —, четири куће у једном реду.
 Egyszem, fn. кеџ; једно (зрно). — ü, mn. једноок, l. Félszemű.
 Egyszer, ih. један ут; једном; — egyszer v. — másszor, каткад. — egy, fn. „један пут један“, таблица.
 Egyszer-es, mn. једнострук; прост; једнократан, — esen, ih. једноструко. — esít, es. упростили, уједнострукти. — i, mn. једнократан. — iben, ih. одмах, с места, таки. — ít, es. уједнострукти.
 Egyszerre, ih. од једаред, на један пут.
 Egyszersmind, ih. уједно; у исти мах.
 Egyszersült, mn. és fn. један пут печен,
 Egyszerte, ih. једаред. [једнопек.
 Egyszerű, mn. прост, једнострук. — en, — leg, ih. просто. — l, k. уједнострукти се. — ség, fn. једнострукост; простота. — sit, l. Egyszeresít.
 Egyszükűek, fn. (биљке) једнопупчице, монокотиледоне.
 Egyszörű, mn. á. é. једне багре.
 Egyszüllött, mn. једнорођен.
 Egytag, fn. l. Egytagzat. — ú, mn. једночлан; једносложан; једноперан (биљ.) — ság, fn. једносложност. — zat, fn. једночлан израз, моном.
 Egytalpú, mn. с једним ћоном.
 Egytársaság, l. Egynejüség.
 Egytartamú, mn. изохрон.
 Egyfestvérek, fn. (рођена) браћа, сестре.
 Egyújnyi, mn. од једног палца, с прста.
 Egyúr, fn. самодржац, монарх.
 Egyuralom, fn. монархија.
 Egyúri, fn. монархичан.
 Egyúrság, fn. монархија. — i, mn. монархија.
 Egyúttal, ih. уједно, у исти мах. [чан.
 Együgyű, mn. прост, глуп; fn. простак, блуна, шмокљан. — en, — leg, ih. просто, невешто. — ség, fn. простота.
 Egyíl, k. сједињавати се.
 Együlegyig, ih. сви до једног.
 Együnnen, ih. с једне стране; — másúnnan, и одовуд и одонуд.
 Együtt, ih. скупа; (val, vel) заједно са.

Együtt-élés, fn. заједнички живот. — érez, k. симпатији. — érzés, fn. саучешће; симпатија. — es, mn. укупни, заједнички; конкретан. — esem, ih. конкретно. — hatás, fn. суделовање, саутицање. — ható, fn. кофициент. — lakás, fn. становаше с другим. — leges, mn. солидаран. — lét, — létezés, fn. коегзистенција. — országló, — uralkodó, fn. сувладар. — uralkodás, fn. сувладарство.

Együve, Együtvé, ih. заједно. — hajlik, k. конвергирати. — hajló, mn. конвергентан. — tart, l. Együvehajlik.

Egyvalaki, fn. неко.

Egyvalami, fn. нешто.

Egyvégben, Egyvégtében, ih. једно за другим, узастопне; ципом, без препрека. — [кида.]

Egyveledik, k. мешати се. — [кида.]

Egyveleg, fn. мешавина, смеса; смесище; ih. смешано, мешовито.

Egyveles, mn. смешан. — leg, — t, ih. смешано.

Egyvelez, Egyvelgez, l. Egyvelít.

Egyvelges, l. Egyycles.

Egyvelít, es. мешати, бркати.

Egyvelzet, fn. смеса, збрка.

Egyvölgyű, mn. — cseréptéglá, ћерамика. — [да, крив преп.]

Éh, isz. ax, шта! — [да, крив преп.]

Éh, fn. глад; — hel v. — en halni, умрети од глади; mn. гладан; — gyomor, гладно срце; — gyomorra, па

гладно срце, на ште (таште) срце.

Ehafájó, Ehafájós, mn. болесне јетре.

Éhbél, fn. празно, таште, посно прево.

Éhen, ih. гладно; од глади. — kórász, fn. који гладује, гладник; — szomjan, гладник.

Éhen-ni! isz. гле, ево на! — [дан-жедан.]

Éhes, mn. гладан; (ph.) — embernek a

kenyérhét is édes falat, гладну човеку слатке су и дивљаке; nem kérdi az —

has hánnyat ütött az óra, гладан трбух

не шита, колико је избило сати.

Éhesedik, k. огладиести, изгладиести.

Éhesség, fn. глад, глађа.

Ehetetlen, mn. што није за јело.

Ehető, mn. за јело.

Éhez, Éhezik, k. бити гладан; гладовати.

— tet, es. патити, морити глађу.

Ehhelyen, Ehhelyt, ih. овде.

Éh-kór, fn. пројдрљивост (као болест). —

kóros, mn. пројдрљив. — láz, fn. пројдрљив.

Éhol, Eholni! isz. ево! нуто! — [ждрљивост.]

Éhom, mn. празан, ташт; fn. празно, таште срце. — ra, ih. на ште (таште) срце.

Éhomét, fn. доручак.

Éhorvoslás, fn. лечење глађу.

Éhség, fn. глад: (ph.) keserű habot is édessé tesz az —, глади човеку слатке су и дивљаке; жедан који не прошира; — a farkast is kihajtja a bokor-ból, глад и курјака из шуме истера; legjobb szakács az —, глад је најбољи кувар; minden kigondoltat az emberrrel az —, глад на свашта човека научи.

Éhszükség, fn. глад (као невоља).

Éhül, Éhül, k. огладиести. — tet, es. мучити глађу..

Éj, fn. ноћ; — nek éjszakáján v. idején, у глухо доба ноћи.

Éj-bogár, fn. свитац, свитаљка, кресница. — bolond, — bolygó, fn. месечар, месечарка. — edény, fn. ноћни суд — egysen, fn. еквилибријум.

Éjel, Éjelez, k. ноћивати, ноћити, коначковати; бдити. — ö, fn. ноћник.

Éjellik, k. спушта се ноћ, ноћа се.

Ejenként, ih. сваке ноћи. — i, mn. ноћни.

Éjent, ih. обноћ, ноћу, преко ноћ. — i, mn. ноћни.

Éjfél, fn. ноћни, поноћа. — i, mn. ноћни; — i mise, поноћница. — kor, ih. у поноћи.

Éj-göncz, fn. северни пол.

Éjia, isz. нуто! глө!

Éjhajh, isz. пју, пјују!

Elfogadás, fn. 1.) примање; 2.) акцептација (менџе); 3.) одобрење.

Elfogadnály, Elfogadvány, fn. акцепт.

Elfogadó, fn. прималац; акцептант; mn. за примање; — terem, дворац за дочек.

Elfogat, es. дати ухватити, ухапсити. — ás, fn. ухапшење.

Elfogdos, mn. похватати.

Elfoglal, es. 1.) запремати, запремити.

Éjholló, fn. ћук.

Éji, mn. ноћни; — körjárat, — örcsapat, ноћна извидница (патрола).

Éjing, fn. пресвлачица (кошуља).

Éjiszállás, fn. конак, ноћините.

Éjjel, fn. ноћ; ih. ноћу, обноћ; — nap-pal, дану-ноћу. — edik, k. ноћа, се, спушта се ноћ. — enként, ih. сваке ноћи. — ez, k. бдити ноћу. — ezés, fn. бдешење. — ező, fn. és mn. ноћник.

Éjjeli, mn. ноћни, ноћни; — bátor, маџ-

ка; — fénybogár, свитац, кресица; — зене, ноћна свирка.
 Éjjel-járó, fn. месечар. — látás, fn. видовитост. — látó, mn. és fn. видовит, Éjjelik, k. спушта се ноћ. [видовњак].
 Éjkerengőr, fn. ноћна извидница.
 Éjkóbor, fn. ноћник, скитница. — láš, fn. ноћна скитња.
 Éjlepék, fn. ноћни лептири, лептирице.
 Éjlepke, fn. ноћни лептир.
 Éjnapegyén, Éjnapegyenlőség, fn. равнодневица, еквиноција. — i. mn. еквиноционалан.
 Éjnye, isz. ала, ај, до врага!
 Éjör, fn. ноћни стражар; ноћна стража.
 Éjpille, fn. ноћни лептир.
 Éjsark, fn. северни пол.
 Ejsötét, mn. таман, мрачан као ноћ; — lesz, mire oda érünk, биће мркла ноћ,
 Éjszak, fn. север. [док стигнемо].
 Éjszaka, fn. ноћ, ноћца; jó éjszakát! — лаку ноћ! ejnek éjszakáján, у глуво
 добра ноћи; ih. ноћу.
 Éjszakai, mn. ноћни, ноћњи.
 Éjszakamerika, tn. Северна Америка.
 Éjszakánként, ih. сваке ноћи.
 Éjszakáz, k. ноћити, провести ноћ. — ó, fn. ноћни работник.
 Éjszakfelé, ih. према северу.
 Ejszakfeli, mn. — szél, север (ветар), северни.
 Éjszaki, mn. северни; — csillag, стојна, северњача, поларна звезда; — fény
 северна светлост.
 Éjszakkelet, fn. североисток. — i, mn. се-
 Éjszakmutató, fn. компас. [вероисточни].
 Éjszaknyugat, fn. северозапад. — i, mn.
 северозападни.
 Éjszakvidék, fn. северни крај. — i, fn.
 северњак.
 Ejt. es. 1.) испустити; szemet —, испу-
 стити шепут (при плетењу); á. é. szavat —, рећи; könnyet —, пустити су-
 зу; szégyent — vkin, кога наружити;
 sebet — vkin v. sebbe — vkit, ранити;
 2.) оборити; vadat —, убити дивљач;
 veszedelemben —, довести у опасност;
 bámulatba —, задивити; kétsége —,
 бацити у очајање; aggodalomba v. nyugtalanságba —, узнемирити; gondolkodóba —, задати бриге; fogásába —, вргнути у тамницу; tévedésbe —,
 обманхнути; törbe —, уловити (у клоп-
 ку); 3.) (szój.) hibát —, погрешити;

уминек мódját v. szerét — ені, омо-
 гућити; a dolgot úgy — eni, hogy...
 тако ствар удешити, да... 4.) изгова-
 рати; jól — i a magyar szót, добро
 изговара мађарски; 5.) пропуштати;
 hogy — i a lisztet az új szitád, како
 сеје твоје ново сито?
 Ejteget, es. 1.) испуштати; 2.) склањати.
 деклиновати. — és, fn. склонидба.
 Ejtel, fn. ока (вина, пива). — es, mn.
 Ejtemény, fn. изрека. [од оке].
 Éjten-éjjel, Ejten-éjszaka, ih. у глухо до-
 Ejtés, fn. падеж. [ба ноћи].
 Ejtett, mn. — személy, пала (морално).
 Éjtnap, ih. дању-ноћу. [особа].
 Ejtödik, Ejtödzik, Ejtőzik, k. попуштати;
 Éjtszaka, stb. l. Éjszaka. [одумпнути].
 Éjváz, fn. утвора, авет.
 Ék, fn. 1.) заглавак, клин; 2.) акцент;
 hajlott —, ширкумфлекс; 3.) украс.
 Ék-alakú, mn. клинаст; — esont, клина-
 ста кост. — ded, mn. клинаст.
 Eke, fn. плуг, рало; mélyítő —, копач;
 föltögető, подгретач.
 Eke-akadály, l. Iglicze. — alj, fn. јутро
 (земље), дан орања. — balta, fn. се-
 кирица на плугу. — esont, fn. раона
 кост. — forduló, fn. увратине. — fő.
 fn. збој. — gát, l. Iglicze. — gerendely,
 fn. гредељ. — kabala, l. Ekelő.
 — kormány, fn. распон. — ló, fn. ву-
 чило. — rúd, fn. рудица.
 Ékel, es. заглављивати.
 Ekés, mn. с плугом.
 Ékes, mn. 1.) с клином; 2.) с акцентом;
 3.) украшен, китњаст.
 Ékes-beszéd, fn. китњаст говор. — edik,
 k. красити се. — en, ih. китњасто;
 magát — getni, гладити се, дотери-
 вати се. — ít, es. красити, — kedik,
 k. красити се; á. é. блистати. — mü,
 fn. галантеријска роба. — ség, fn. у-
 крас; адићарп. — szólás, fn. красноречивост, речитост. — szólástan, fn.
 реторика. — szóló, mn. речит, крас-
 норечив. — ül, k. красити се.
 Eke-szám, fn. 1.) плужна опрема; 2.) ку-
 лучење с плугом. — szarv, fn. ручица.
 — taliga, fn. колечке. — talp, fn. збој.
 — tartó, fn. који управља плуг. —
 tengely, fn. вучило. — vas, fn. рао-
 ник, лемеш.
 Éketlen, mn. 1.) без акцента; 2.) без
 накита.

Ékez, es. 1.) заглавъявати; 2.) акцентовати; 3.) красити, ресити. — et, fn. акцент.

Ék-forma, mn. клинаст. — formán, ih. клинасто. — írás, fn. клинасто писмо.

Ékit, es. украшавати, ресити. — mény, — vény, fn. украс, накит.

Ekként, Ekkép, Ekképen, ih. овако.

Ekklesia, fn. црква; ekklesiát követ, по-кору чинити.

Ekkor, ih. у ово доба. — a, mn. оволики; тог доба, тих година. — áig, ih. до-јако. — ága, — ra, ih. до ово доба.

i, mn. садашњи. — ig, ih. до ово доба. Ék-kő, fn. зворник, кључ. — mű, fn. украс, накит. — szabású, mn. клинаст, заглавчаст. — szeg, fn. заглавак. — szekrényke, fn. ковчежић за наките.

Ékszer, fn. накит, драгоцености. — áros, fn. галантериста. — áru, fn. галантеријска роба. — bolt, fn. галантеријска радња. — ész, fn. галантеријста. — észet, fn. галантеријска радња. — tartó, fn. ковчежић за драгоценности.

Éktelen, mn. незграпан, грдован, груба-хан; — alak, накарада; непристојан; á. é. — láarma, граја. — edik, k. бити унакарађен. — ít, es. унакарадити. — ség, fn. ругоба, накарада, грдова. — ül, k. бити накарађен. — ül, ih. незграпно; непристојно.

Ék-toll, fn. членка. — tü, fn. игла за накит. — ül, k. китити се. — vesztő (szó), mn. што губи акцент.

El, isz. даље; — innen, одлази!

El, ih. (у свези) од- из- раз- пре- stb. Él, fn. остица, оштица, рез, сеченица; оштрина; arcz — e, профил; — én áll, бити на челу; — ére állít, ставити на чело; a téglát — ére állítani, окренути цигљу сечимице; (szój.) — ire verni az aranyat, имати тма злата.

Él, k. és cs. 1.) живети; — jen! живео! 2.) уживати; gyöngy életet —, красно живи; kényére v. kedvére —, живи по ћефу; — i világát, живи за три света; 3.) (val, vel) употребљавати, слу-жити се (чим); ha jogommal akarnék — ni, кад бих се хтео послужити својим правом; nem — orvossággal, не узима медицине; nem — borral, не пије вина; gyanuperrel — ni, сумњати, подо-зревати на... 4.) (nak, nek) живети

за...; magának —, живи за себе; gyermekcinek —, живи за своју дену.

Elad, es. 1.) продати; 2.) дати даље; 3.) удати; 4.) á. é. издати.

Eladás, fn. продаја.

Eladdig, ih. дотле, све док...

Eladó, fn. продавач; mn. за продају; — ban van, продаје се; на удаљбу, до-рајла (девојка).

Eladogál Eladogat, es. пораздавати, по-непродавати, распачати.

Eladósít, es. задужити.

Eladósodik, Eladósül, k. задужити се.

Elágazik, k. разгранати се.

Elagg, k. остати. — ódik, k. забрину-ти се. — ott, mn. престарео, кукуљав.

Elágyal, Elágyaz, es. насадити (вршај).

Elajándékoz, es. испоклањати.

Elájúl, k. онесвеснути.

Elakad, k. запети, застати; — t a szó a nyelvén, застаде му реч у грлу.

Elalél, k. онесвеснути.

Elaljasodik, Elaljasül, k. изопачити се, насти.

Eláll, A. k. 1.) застати, стати; — t a szél, az eső, az óra, стао ветар, стала киша, стао сат; — t a lélekzete, пре-стао дисати; (szój.) szeme, szája — t bele, сав се збунюо; — t az eszem, стала ми памет; 2.) ступити; a szakácsné holnap áll el, куварица ће сутра почети службу; 3.) држати се (воће); 4.) издржати, истрајати; 5.) одустати; — t a szándékától, одустао од намере; 6.) одметнути се; 7.) a ruha —, хаљина је кабаста, неће да се при-љуби (уз тело). В. es. vkinék az út-ját — ani, препречити пут.

Elállít, es. 1. зауставити (крв); 2.) пре-местити, уклонити.

Elálmélkedik, k. задубити се у мисли; vmin —, зачудити се.

Elalszik (Elaludni), A. k. 1.) засннати; örökre —, преставити се; 2.) угасити се (ватра); 3.) á. é. престати (жар, страст); B. es. (az időt) elalunni, преспавати.

Elaltat, es. успавати, ушишката.

Eláltat, es. обмакнути, залудити.

Elaluszik, l. Elalszik.

Elalut, l. Elaltat.

Elámít, es. 1.) залудити, заварати; 2.) задивити.

Elámúl, k. (on, en; ra, re) задивити се.

Elandalodik, k. задубити се (у мисли).

Elannyira, ih. дотле, толико, тако.
 Elapad, k. опасти, усахнути. — hatlan, mn.
 Elapaszt, es. сасушити. [несасушив].
 Elaprít, es. иштнити.
 Elaprósodik, k. пентнити се.
 Elapróz, es. иштнити; á. á. збубати
 (посао).
 Elárad, k. нагрезнути, надоћи; á. é. оте-
 Eláraszt, es. поплавити. [ти мах].
 Elarat, es. és k. пожети.
 Elárkol, es. 1.) опшанчити; 2.) одвратити
 Elárul, es. продати; á. é. издати. [(воду)].
 Elárusít, es. попродавати.
 Elárverez, es. продати (на вишне), из-
 лишитрати.
 Elárvül, es. остати сироче, осиротети.
 Elás, es. закопати; откопати (туђе земље).
 Elaszsoneyosít, es. разнежкити.
 Elaszsoneyosodik, k. разнежкити се.
 Elaszik, k. 1.) усахнути, сасушити се;
 2.) изнештавити, увенути.
 Elátkoz, es. проклети.
 Elavít, es. 1.) постарати; дати да за-
 стари; 2.) изргати.
 Elavül, k. 1.) застарети; 2.) новештати.
 Elázik, k. раскисалити се; á. é. elázott,
 покисао је, насвирао се.
 Eláztat, es. 1.) расквасити; 2.) натопити
 (кононљу); 3.) á. é. оцрнити, опасти.
 Elbágyad, k. сустати, малакеати.
 Elbágyaszt, es. утрудити, заморити.
 Elbájol, es. очарати.
 Elbakafántoz(za magát) vhl. затрчати се,
 забатргати се, зарећи се.
 Elballag, k. одгегати се.
 Elbámít, es. задивити.
 Elbámül, k. (on, en; ra, re) задивити се;
 забленити се, заблекати се.
 Elbán, k. поступати; — ok én vele, ла-
 ко ћу ја с њим. — ás, fn. поступање.
 Elbarmít, es. подивљачити.
 Elbarmül, k. подивљати.
 Elbarnít, es. опалити, смагнути.
 Elbarnúl, k. поцрнети.
 Elbeszél, es. 1.) причати, приповедати,
 казивати; 2.) причањем провести (вре-
 ме). — és, fn. прича, приповетка,
 приповест.
 Elbetegesedik, Elbetegül, k. закуњати.
 Elbiczeg, k. одшантонцати.
 Elbillen, k. претегнути (вага).
 Elbír, es. 1.) моћи држати; — om még a
 kardot, још ја могу мачем; 2.) истра-
 јати; издржати.

Elbirtokol, es. предобити имање због
 застарелости.
 Elbitangol, es. проћердати, страћити.
 Elbizakodik, Elbiz(za magát), vhl. поне-
 видити се, понети се; (erejében) — ,
 превећ се уздати, изобестити се; (pb.)
 bízd el magad, ha szégyent akarsz val-
 lanni, охолост долази пред погибао и
 поносит дух пред пропаст; ко здраво
 дизе пос, тај ће скоро ићи бос.
 Elbízott, mn. обестан, охол. — ság, fn.
 обест, бес.
 Elboesát, es. отиустити; — ó levél v. —
 vány, отпусница.
 Elbódít, es. опити, занети.
 Elbódül, k. опити се, занети се.
 Elbolondít, es. залудити, обезумити.
 Elborít, es. 1.) покрити; á. é. országot
 láborúval — ani, притиснути земљу
 ратом; 2.) засути, заронити, претрлати.
 Elboroz, k. занети се.
 Elborúl, k. застрти се (небо).
 Elborzad, k. ужаенути се.
 Elborzaszt, es. пренеразити.
 Elbotorkáz, k. одбатргати се.
 Elbödít(i magát), Elbödül, k. зарикати,
 рикнути.
 Elböffent(i magát), es. изланути се.
 Elbücsüzük, k. опростити се, растати се.
 Elbücsuztat, es. опростити се (с ким)
 говором.
 Elbüjdosik, k. пеелити се у туђину.
 Elbüjik, Elbüvik, k. скрити се.
 Elbükkik, k. 1.) пасти; 2.) утонути.
 Elbüktat, es. 1.) стровалити; 2.) загуурити.
 Elbüüsít, es. ожалостити, сневеселити.
 Elbüüsül, k. сневеселити се.
 Elbüütat, es. прекрить.
 Elbutít, es. заглушиити.
 Elbutúl, k. оглушавити.
 Elbüvöl, es. очарати.
 Elesábít, es. завести, заварати.
 Elesábúl, es. завести се.
 Elesaesog, k. блебетати; es. утући време
 торочући.
 Elesal, es. 1.) заварати, одварати, према-
 мити; 2.) испипољити, пзварати (тајну).
 Elesap, es. 1.) одбанити; 2.) отерати, от-
 иустити (жену, слугу); 3.) подбити
 (ударац); 4.) скинути, поразати (ме-
 рицу жита; 5.) á. é. — ott a víz feje
 föлött, склонила се вода над њим; ва-
 лами — ta a hasát, протерало га не-
 што (у stomaku).

- Elesatakosodik, k. улонати се.
 Elesattan, k. 1.) праснути; 2.) одапети се (брава). — t, es. учинити да прасне, оналити (пушку).
- Elesavar, es. 1.) усукати, увити; á. é. изврнути (речи); 2.) одвратни. — ít, es. заврнути; одврнути; á. é. украсти, упитнити. — og, k. одшупнити се;
- Elesen, es. украсти. [дugo тумарати.]
- Elesendesedik, Elesendesül, k. стинати се.
- Elesendesít, es. стинати.
- Elesendül, k. умукнути (глас).
- Elesenevész, Elesenevészed, k. закръгла-
вии, загеџавити.
- Elesépel, es. 1.) изматати (храну); 2.) излемати; 3.) — t, m. отрица, изанђао.
- Elesepereg, k. тѣјањем нестати.
- Eleseppen, k. искапати; á. é. иронасти.
- Elesereberél, es. истрамити.
- Elescrél, es. изменити, променити.
- Eleserepesedik, k. испуцнати се (уене).
- Elesetten, k. штроцинтути, елагати (пушка). — t, es. одапети (пушку).
- Eleseveg, es. провести бръзанjem.
- Elesigat, es. ућуткати.
- Elesigáz, es. измучити.
- Elesikkán, k. 1.) опузнути се; 2.) — t a lába, утапаю је ногу.
- Elesimál, es. 1.) забацити; рѣво оставити или умотати; 2.) довести у ред; 3.) забашурити.
- Elesír, es. одштинути, одломити á. é. у-
кебати. — eget, — ked, es. пштину-
- Elesiperint, es. украсти. [тати.]
- Elesiszamlik, k. оклизнути.
- Elesodálkozik, k. зачудити се.
- Elesonkít, es. унаказити.
- Elesonkúl, es. унаказити се.
- Elesontosodik, Elesontosül, Elesontúl, k. Elesordúl, k. потећи. [стврднути се.]
- Elesoszog, k. одгегати се.
- Elestötlik, k. одбатрѓати се.
- Elesuesültat, es. успавати (детe).
- Elesúfit, es. наградити, наружити.
- Elesuk, es. забравити, затворити; — va,
- Elesúnyít, es. упрљати. [ih. у затвору.]
- Elesupaszodik, k. 1.) оголети; 2.) обе-
лавити.
- Elesúszik, k. оклизнути се; á. é. a többivel
— ez is, и то може проћи међу осталим.
- Elesuszamodik, k. оклизнути се.
- Elesiüggéd, k. клонути (духом).
- Elesiüggész, es. обескуражити.
- Elesiünik, k. ослабити.
- Élez, fn. досетка, виц; fás, izetlen, hasra
esett —, несан вип; — eket hányni,
правити вицеve.
- Elezaimrog, k. откланивати.
- Elezégéresedik, k. изпъни па рѣв глас.
- Élezel, Élezez, k. правити вицеve.
- Élezes, mn. шалъив, досетъив, домин-
лат. — en, ih. досетъиво. — kedik,
k. шалити се, доскачивати.
- Elezigánykodik, es. исциганчити.
- Elezondorol, es. подрапати (одело).
- Elezudarodik, k. постати одрианица; á.
é. ироневажалити се.
- Eldaezol, es. искамчити.
- Eldadog, k. одбръзати.
- Eldall, Eldalol, es. отпевати.
- Eldarabol, es. искомадати.
- Eldarál, es. á. é. отканати.
- Éldegél, k. таворити, тетурати, кубурити.
- Éldel, es. уживати. — és, — et, fn.
ужибање.
- Eldiesér, es. преузнети, преузносити.
- Eldob, es. одбацити. — ál, es. поодбацати.
- Eldobol, es. 1.) издобовати; 2.) одобо-
вати; 3.) продати на добони.
- Eldohányoz, es. попунити.
- Eldohosodik, Eldohosül, k. ужећи се
- Eldoroszol, es. одрубити. [(брашио).]
- Eldöczög, k. отацдржати (кола).
- Eldöd, m. предак, прадед. — i, m.
прадедовски.
- Eldöglík, k. линсавати, црквати, црћи,
мањкати; á. é. — ö délig, цркава
(чмава) до подне.
- Eldögösít, es. окужити.
- Eldögösödik, k. окужити се.
- Eldöl, k. превалити се, изврнути се; á.
é. majd —, решите се, видеће се.
- Eldönt, es. превалити, изврнути; á. é.
решити. — és, fn. решење. — etlen,
m. нерешен. — ö, m. одсудан, пре-
судан. — öleg, ih. пресудно.
- Eldörgöl, Eldörzsöl, es. отрти, стрти. —
ölik, k. састругати се.
- Eldúdol, es. од-дудукати.
- Eldug, es. склонити, сакрити, скомит-
лати, сподобити, смандарити. — dos,
es. посакривати.
- Eldurran k. праснути. — t, es. учинити
да прасне, оналити.
- Eldurrog, k. умукнути (тутањ, праска).
— at, — tat, es. непраскати.
- Eldurvít, es. подивљачити.
- Eldurvúl, k. подивљати.

Elé, nr. пред; az asztal —, пред стô ; ih. напоље; l. Elő.

Elébb, ih. 1.) већма напред; 2.) пре, радије; — utóbb, пре а после, кад било да било; az —, отонач, мало час; 3.) радије, l. Inkább.

Elébb-ad, k. (on, en) парасити се, курталисати се. — áll, k. одвући се, одшикати се. — elébb, ih. све напред. eni, — i, mn. пређашњи. — jár, k, — ићи напред (сат). — lábal, l. Ellábal. — való, mn. пречи, претежнији.

Elébe, ih. пред њега (њу), преда-њ, l. l. Elő.

Elecs, fn. сушак, водена љубичица.

Élecs, fn. оксидул.

Elezetzesedik, k. прозукнути.

Elezke, fn. водена детелина, тролист.

Éled, k. оживљавати се; á. é. — a kereskedés, трговина добива полета.

Eleddig, ih. довде, до сад.

Eledel, fn. јестиво, јело.

Elédesget, cs. одвабити, одварати.

Elefánt, fn. слон, елефант. — csont, fn. филдиш, бела кост, слонова кост; mn. белокост, белокостан. — kör, fn. елефтиазис.

Elég, ih. доста, довољно; nntig v. torkig —, доста и предоста; — az hozzá, доста то; еле...; nem — hogy... hanem, буд... туд; eleget tenni (nak, nek) задовољити; nem lesz —, неће дотећи, достати; (szój.) — egy malomban egy molnár; — egy bőr egy rókáról, једна кожа не може два меха дати.

Elég, k. изгорети, сагорети. — et, cs. спалити, сажећи. — hető, mn. сагорив.

Elégedik, l. Elégszik.

Elégedés, fn. задовољавање.

Elégedetlen, mn. незадовољан. — kedik, k. бити незадовољан. — ség, fn. незадовољство. — ül, ih. незадовољно.

Elégedett, mn. задовољан; засићен (хемијски). — ség, fn. задовољство.

Elégel, cs. сматрати за довољно, бастати.

Elegen, ih. доста (нас, вас, њих).

Elegendő, mn. довољан. — en, — leg, — képen, ih. подоста, довољане. — ség, fn. довољаност.

Eléggé, ih. доста, довољане.

Elégít, cs. задовољавати.

Elékkép, Eléggépen, ih. доста.

Elégség, fn. довољаност. — es, mn. довољан. — esen, ih. довољно.

Elégszer, ih. доста пута, доста реди.

Elégszik (Elégedni), k. задовољавати се.

Elégtelen, mn. недовољан. — ség, fn. недовољност.

Elégtét, Elégtétel, fn. задовољење, задовољштина, сатисфакција.

Elégül, k. бити задовољан. — és, — et, fn. задовољство.

Elégületlen, ih. незадовољан. — ül, ih. незадовољно. — ség, fn. незадовољство.

Elegy, fn. смеса, мешавина; смесице; mn. смешан, збркан; — gabona, наполица.

Elegy-arány, fn. одношај мешања. — belegy, fn. és mn. збрка, калабурња, тандара-мандара; мешовит.

Elegyedik, k. (ba, be) мешати се, трпати се.

Elegyenget, cs. 1.) поравнити; 2.) исправити (кавгу); 3.) á. é. наместити, исправити леђа, избити.

Elegyenlít, cs. изравнати.

Elegyes, mn. мешовит. — en, — t, ih. мешовито.

Elegyít, cs. смешати, мешати; magát — eni, пачати се.

Elegy-jövedelem, fn. бруто-доходак. — kereskedés, fn. мешовита трговина. — súly, fn. бруто-тежина. — szó, fn. попутанска реч (из два језика). — tőzs, fn. мешовита трговина.

Elegyił, k. мешати се.

Eléhezik, Eléhił, k. огладнсти.

Eléheztet, cs. намучити глађу.

Eleibe, l. Elébe.

Eleinérő, mn. рани, што рано зре.

Eleinte, Eleintén, ih. испрва, изнајпре, испочетка, испрвице.

Elejénte, Eleitőlfogva, ih. од почетка.

Eleje, l. Elő.

Elejt, cs. 1.) испустити; 2.) оборити (лов).

Elek, tn. Алекса, Бранко.

Élékeny, l. Élénk.

Elél, k. 1.) поживети (дugo); 2.) имати од чега живети; cs. доживети.

Élel, cs. уживати (корист).

Élelem, fn. ужитак, храна. — bér, — díj, fn. рента за живота.

Elélemedett, mn. остарео, преживео.

Elélemedik, mn. отарети, преживети се.

Élelementár, fn. профунтана.

Eléletlenedik, Eléletlenił, k. отупити.

Élelmes, mn. 1.) који даје зараде, који може да израњује; 2.) окретан, уменшан. — ít, cs. снабдевати храном.

Élelmetlen, mn. без хране.

Élelmез, es. нехрањивати. — vény, fn. храна.

Élelmi, mn. што се тиче хране; — költ-ség, трошак на храну; — szer, храна, житак; — vám, потрошаријан.

Elélt, mn. преживео, кукуљав. — esedik, k. окукуљавати. — ség, fn. преживелоост.

Elem, fn. стихија, живаљ, елемент; á. é. — ében van, сад је у свом елементу.

Élem, fn. 1.) живот; 2.) уживање.

Élemedett, mn. времена, у годинах.

Élemedik, k. старети.

Elemel, es. дићи, предићи (карте).

Elémelyedik, k. (tól, től) згадити се, ему-

Elémelyít, es. огадити јело. [чити се.

Élemény, fn. уживање.

Elemér, tn. Велимир.

Éemes, mn. постар, у годинах.

Élement, Élementes, l. Elem, Éemes.

Elemez, es. растворати, анализовати.

Elemi, mn. елементараи; — esapás, елементарна писрећа; — iskola, основна школа; — ismeretek, елементарна, основна знања. — ik, k. растворати се.

Elénekel, es. отпевати.

É leng, k. животарити.

Elenged, es. 1.) попустити, отпустити (од цене); 2.) оправити; k. раскравити се. — és, fn. попуштање (цене); оправити. — hetlen, mn. неопростиив (грех); непопустив, етрог (услов). — hető mn.

É leng, k. животарити. [опростиив. Élenk, mn. жив, живахан. — en, — ül, ih. живахно. — ít, es. оживљавати. — ség, fn. живахност, живост. — telen, mn. мртв, без живости. — telenül, ih. без живости. — ül, k. добивати живости, полета.

Éleny, fn. кисеоник, оксиген. — edik, k. оксидирати.

Elenyeleg k. провести у шали (време). Elenyészet, fn. пропаст, нестајање.

Elenyészik, k. пропасти, изгубити се, бити смирили, нестати.

Elenyészt, Elenyésztet, es. упропастити, стаманити; уклонити (у матем.).

Elenyez, es. покрити; забашурити.

Élenyít, es. оксидирати.

Élenyül, k. оксидирати. — et, fn. оксида-

Élenyvesztés, fn. дезоксидација. [ција.

Eleped, k. угинути (од чежње).

Elepeszt, es. убити (тугом).

Elépít, es. зазидати.

Elér, A. es. 1.) доманити, дохватити, дохитити; 2.) стићи; 3.) добавити, получити, докучити (цел); 4.) а 4-ик évet — ni, достићи 4-ту годину; B. k. 1.) приспети; 2.) досизати, донирати, досегнути.

Elereszt, es. 1.) пустити; füle mellett — eni, пустити низ уши, пречути; 2.) испустити.

Elérhetetlen, mn. недомашан, недохитан;

Elérhető, mn. постижив. [непостижив.

Elérik, k. презрети.

Elérkezik, k. приспети; nem érkezett el ennek az ideje, није тому још време.

Elerkölestelenedik, k. покварити се (морално).

Elerötlen-edés, fn. ослабелост. — edik, k. ослабити, онемоћати. — ít, es. обеснажити, ослабити.

Elért, mn. презрео.

Elértéktelen-ít, es. одузети вредност. — ül, k. изгубити вредност.

Elért, cs. — i a tréfát, зна за шалу.

Elérzékeny-edik, k. бити тронут. — ít, es. тронути. — ül, k. бити тронут.

Éles, mn. бридак, оштар; — re köszörült, наоштрен; á. é. — eszű, бистар, оштроуман; — ellentét, дрећна (што у очи удара) противност.

Éles, fn. 1.) живљење; 2.) храна.

Élesbit, es. оштрити.

Élesedik, k. оштрити се; изоштрити се.

Eleség, fn. храна, зајра. — áros, fn. који продaje јеетива.

Éles-elme, fn. оштроумъе. — elméjű, — elmű, mn. оштроуман, бистар. — elmileg, ih. оштроумно. — en, ih. оштро

Éles-hajó, fn. лађа с храном. — ház, fn. хамбар. — hivatal, fn. провијантско звање.

Elesik, k. пасти; отпасти; (tól, től) не добити; elesett a jutalomtól, не доби награде.

Élesít, es. оштрити; (malomkövet) поки- вати воденички камен.

Éléskamra, fn. кућер, спрема (за храну).

Elesküdik, es. одрећи заклством.

Élés-mester, fn. старешина од провијан- та. — mód, fn. начин живота.

Élesség, fn. оштрина.

Élesszögű, mn. оштрокут.

Élestár, fn. хамбар.

Elestevedés, fn. смркавање.

Elestevedik, k. 1.) смркавати се; 2.) оттествеедетт el. онде га је стигла смрт.

Élesíl, l. Élesedik.

Eleszik, k. ваздан јести; es. пазести; понасти (марва траву).

Éleszt, es. 1.) оживљавати; 2.) освежавати; 3.) потирирати (ватру).

Élesztő, fn. квасац, квас; mn. што оживљава, што освежава. — s, mn. с квасцем.

Élet, fn. 1.) живот, жиће; soha — emben, никад, од кад сам жив; — re halárra, па живот и смрт; — ét veszteni, погинути; — ben maradni, остати жив; 2.) начин живота; falusi —, сеоски живот; 3.) животост; (szój.) olyan mint az —, есира —, чун је живота; 4.) ужитак, житак; 5.) храна, шеница; 6.) á. é. — be léprői, ступити у живот; — be léptetni, установити.

Élet-bér, fn. рента за живота. — biztosítás, fn. осигурање живота. — bőlcseség, fn. филозофија живота. — elv, fn. животно начело. — ér, fn. бѣло, пулз. — erő, fn. животна снага.

Eletet, es. 1.) дати да изгризе (киеллина); 2.) дати да марва опае.

Élet-fa, fn. дрво живота. — fentartás, fn. ужитак, одржање живота. — fogytig, — fogytiglan, ih. до смрти. — folyam, — folyás, fn. ток живота. — fű, fn. амбра. — ház, fn. хамбар. — hű, mn. по природи, истинит, j. Eltalált. — hosszant, — hosszat, — hosszig, ih. до смрти. — idő, fn. доба живота. — írás, fn. биографија. — író, fn. биограф. — iskola, fn. школа живота. — járadék, fn. виталициум (рента за живота). — jel, — jelenség, fn. знак живота. — kép, fn. слика из живота, жанр-слика. — képesség, fn. животоест, животна снага. j. Életrevalóság. — kérdés, fn. животно питање. — kor, fn. доба живота. — leírás, l. Életrajz.

Élettlen, mn. туп. — edik, k. отупити. — it, es. отупити. — ség, fn. тупоћа.

Élet-mód, fn. начин живота. — mű, — műség, fn. организам. — nagyság, fn. природна, права величина. — nem, fn. струка живота. — pálya, fn. стаза, пут живота. — rajz, fn. животописе, биографија. — rázó, fn. дрво што у млину тресе зревеље. — rend, fn. уредност живота, диета. — rendi, mn. диететски.

Életrevaló, mn. 1.) за живот; — gyermek, дете пуно живота; 2.) умешан.

— ság, fn. животна снага; умешност.

Élet-szak, fn. одсек живота. — szer, fn. храна. — tan, fn. биологија. — tani, mn. биолошки. — társ, fn. сапутник у животу. — telen, mn. без живота, мртв. — telenül, ih. без живота. — telenség, fn. мртвоћа. — telj, — teljeség, fn. живањност. — tudomány, fn. физиологија. — tudós, fn. физиолог. — únt, mn. коме је досадио живот. — veszély, fn. погибао. — veszélyes, — veszélyeztető, mn. погибан. — vesztés, fn. губитак живота, смрт.

Eleve, ih. 1.) у напред; с почетка; — tudtam, у напред сам знаю. 2.) — érő, — i, mn. râni, l. Korai.

Eleven, mn. жив; á. é. живахан, јаторан; fn. vki — járé hágní, дарнуты у живца. — edik, k. оживљавати се. — gyökér, fn. ицепот. — ít, es. оживљавати; освежавати. — ke, mn. живахан. — kedik, k. живо се паштити, отимати се. — ség, fn. животост. — színű, mn. живе боје — te, — ten, ih. живо. — ül, ih. живо; живахно. — ül, k. l. Elevenedik. — rendeltség, fn. предестинација.

Elevesedik, k. разгијити се.

Elévesít, Elévit, es. дати да застари.

Elévül, k. застарети. — és, fn. застарелост. — hetlen, mn. незастарив.

Élez, es. онтрити.

Elfaesar, es. завити, заврнути. — odik, заврнути се; — odott a szívem, стегло ми се срце.

Elfajlik, Elfajúl, k. изметнути се, изопачити се. — ás, fn. изопачење.

Elfajult, mn. изопачен. — ság, fn. из-Elfajzik. l. Elfajlik. [опаченост.

Elfanyalodik, k. отпки с покуњеним но-

Elfárad, k. уморити се, еустати. [еом.

Elfaraszt, Elfártit, es. утрудити, заморити.

Elfásít, es. одрвенити; á. é. затупити (дух).

Elfásul, k. одрвенити; á. é. отупити, огуллати.

Elfeeseg, es. és k. забрђати се; изланути тајну.

Elfecsérel, es. страћити, спискати, издати на куле на муле.

Elfed, es. заклонити, покрити; 2.) за-

Elfejt, es. распарати. [грнути (лозу).

Elfekszik (Elfekünni), k. 1.) ваздан лежати; 2.) лећи; 3.) лећи куд на страну.
 Elfeled, Elfelejt, es. заборавити, забити.
 — kezik, k. (ról, ről) заборавити на...
 — ödik, k. бити заборављен.
 Elfelesel, es. ишатом закинути.
 Elfen, es. 1.) изгладити (крезубав нож);
 Elfenűl, k. подивљати. [2.) намазати.
 Elfér, k. моћи стати, имати места; — ni egymás mellett, слагати се.
 Elferdít, es. изврнути (смисао).
 Elférugesedik, k. уцрвљати се.
 Elférjesedik, k. удомити се, удати се.
 Elférjez, es. удомити, удати.
 Elfeslik, k. опарати се.
 Elfésül, cs. шчепшљати.
 Elfiasodik, k. окотити се.
 Elfillent, es. — i magát, слагати.
 Elfinomodik, k. профинити се.
 Elfizet, es. 1.) исплатити; 2.) потрошити;
 3.) преварити се у илаћању.
 Elfog, es. 1.) ухватити, уловити; levelet
 — ni, ухватити писмо; 2.) ухапсити;
 3.) (vki béréből) закинути (од илате).
 4.) заирекати, заузимати (места); 5.)
 á. é. — ott a félélem, спојао ме страх.
 Elfogad, es. 1.) примити; акцептирати
 (менициу); 2.) одобрити.
 Elfogadás, fn. 1.) примање; акцептација
 (менице); 2.) одобрење.
 Elfogadóny, Elfogadvány, fn. акцепт.
 Elfogadó, fn. прималац; акцептант; мн.
 за примање; — szoba, соба за дочек.
 Elfogat, es. дати ухапсити. — ás, fn.
 ухапшење; — ási parancs, налог за
 Elfogdos, es. похватати. [ухапшење.
 Elfoglal, cs. заузети, запремити (место);
 2.) заузети, освојити; 3.) отпочети
 (зваше); 4.) конфисковати, узапити;
 5.) оптерећивати (послом); nagyon el
 van foglalva, врло је у послу.
 Elfoglalt, mn. оптерећен (послом). — ság,
 fn. оптерећеност.
 Elfogódik, k. стегнути се (срце).
 Elfogúl, k. бити збуњен; бити заузет.
 — atlan, mn. несметен; непристрани.
 atlanság, fn. непристраност.
 Elfogult, mn. збуњен; пристран. — ság,
 fn. збуњеност; пристраност.
 Elfogy, k. 1.) опасти; нестати; — ott
 a pénzem, осталох без новаца; 2.) из-
 губити се, изиштиши (болесник).
 Elfogyaszt, es. потрошити. — gat, es.
 попрошити.

Elfogyatkozik, Elfogydogál, k. полако се
 потрошити.
 Elfogyhatatlan, mn. непотрошити.
 Elfojt, es. угушити, удавити; á. é. зато-
 мити; а tütet, a lázadást — aní, уту-
 лить ватру, угушити, савладати буну.
 Elfojtódik, k. бити угашен.
 Elfoltoz, es. покрнити.
 Elfoly, k. одилазити, отицати; á. é. sok
 víz — addig a Dunán, много ће воде
 дотле протећи Дунавом; á. é. проћи.
 Elfonnyad, k. увенuti. [l. Elmúlik.
 Elfonnyaszt, es. чинити да свене.
 Elfordít, es. 1.) одвратити, одбити (зло);
 2.) окренути; 3.) преврнути (лист).
 Elfordúl, k. окренути се од...
 Elforgácsol, es. исцепати; á. é. расипати
 (снагу). — ódik, k. поцепати се.
 Elforgás, fn. 1.) обрт (точка), 2.) исте-
 чење (времена).
 Elforgat, es. одвијати; преокренути; á. é.
 изврнути (речи); испревртати (листове).
 Elforog, k. обратити се; á. é. hamar —
 az idő, време брзо прође.
 Elfoszlik, k. поцепати се.
 Elföd, l. Elfed.
 Elfö, k. преврнити, укухати се.
 Elföz, es. прекухати.
 Elfrancziásít, es. пофранцузити.
 Elfrancziásodik, k. пофранцузити се.
 Elfú, Elfúj, es. 1.) одувати, отпирати;
 2.) пирењем угасити (свећу).
 Elfukarkodik, es. издрамчити.
 Elfúl, Elfúlad, k. угушити се, удавити се.
 Elfúlaszt, cs. удавити, угушити.
 Elsut, k. отрчати, одбећи; прекипети;
 cs. подићи; borzadás futott el, гроза
 ме подиће; — amik, — amlík, — amo-
 dik, k. одбесћи.
 Elfülel, es. 1.) оглушити се чега, прећи
 ћутке поред чега, l. Elereszt füle mel-
 lett; 2.) одвући за уши; k. бити унут-
 Elfüllent, l. Elfillent. [кан.
 Elfürészsel es. 1.) отестерити; 2.) зате-
 стерити (куд не треба).
 Elfüstöl, es. надимити, накадити; 2.)
 димом отерати; 3.) отерати досадна
 госта. — ódik, k. надимити се. — ög,
 k. нестати као дим, изветрити.
 Elfüstösödik, k. надимити се.
 Elfüsszerez, es. презачинити.
 Elfüvesedik, Elfüvesül, k. обрасти (травом).
 Elgagyog, es. одбръзати, откаинати.
 Elgallyasodik, k. разгранати се.

- Elgátol, es. загатити; опкопати.
 Elgazdálkodik, es. протраћити имање; k. упутити се у газдовање.
 Elgazol, Elgazosít, es. нађубритьи, натру-
 Elgázol, es. прегазити. [инти]
 Elgazosodik, k. напунити се ћубрета.
 Elgéemberedik, k. отупити. огуглати.
 Elgenyed, k. пагнојити се.
 Elgereblyél, es. одграбити.
 Elgerezdel, es. псећи на кришке.
 Elgondol, es. 1.) промислити, расудити;
 2.) емислити, намислити: nem úgy
 sült el, a mint — tam, није испало,
 као што замислих; 3.) представити,
 замислити; 4.) замислити да није ту.
 Elgondolkodik, Elgondolkozik, k. дати се
 у мисли. замислити се.
 Elgonoszodik, Elgonoszúl, k. пронева-
 љавити се.
 Elgörbed, Elgörbüll, k. искривити се.
 Elgörbeszt, Elgörbit, es. искривити.
 Elgördít, Elgörget, es. одваљати.
 Elgördül, Elgörög, k. откотурати се.
 Elgózöl, Elgózölög, k. испарити се, из-
 ветрити; излапити.
 Elgurúl, k. откотръжати се.
 Elgyaláz, es. наружити; á. é. l. Megvisel.
 Elgyalogol, k. отпешачити.
 Elgyalul, es. срендисати.
 Elgyávúl, k. омекнути, постати кука-
 Elgyengít, l. Elgyöngít. [вица]
 Elgyepesedik, k. побусати се.
 Elgyerpüll, Elgyerpüz, es. оградити.
 Elgyermekesédik, Elgyermekesül, k. 1.)
 добити децу; 2.) подетити се.
 Elgyermekesít, Elgyermekít, es. подетити.
 Elgyökerezik, k. разврежити се; отети
 Elgyöngít, es. ослабити. [мах.
 Elgyöngüll, k. ослабити. — és, fn. ра-
 слабљеност.
 Elgyötör, es. измучити, напатити.
 Elgyöz, es. 1.) издржати, издурати; 2.)
 изићи на крај, надојамити.
 Elgyüriüz, es. претеновати.
 Elhabar, es. размутити, промешати; á. é.
 Elhabog, es. измущати. [откантати.
 Elhadar, Elhadarász, cs. откантати.
 Elhagy es. 1.) оставити, остављати;
 махнути; — tam a dohányzást, махнуо
 сам пушчење; (szój.) hagyd el, kérlek,
 окани се тога, молим те; 2.) проћи,
 обићи; 3.) запустити, забаталити;
 4.) á. é. — az erő, изневерава ме
 снага; — ott a hideg, пустила ме је
- грозница; színét — ni, избелети, из-
 губити боју; 5.) magát — ni, a) за-
 баталити се; б) клонути духом.
 Elgyatott, mn. запуштен, батал. — ság,
 fn. запуштеност, батал.
 Elhajigál, es. поодбацати.
 Elhajít, es. бацити, вурити даље.
 Elhajlik, Elhajol, k. 1.) нагнути се, из-
 вити се, наднети се; нагибати се
 (магнетска игла); 2.) скренути (с пута).
 Elhajlás, fn. прегиб; деклинација (у фи-
 Elhajóz, k. отпловити. [зици].
 Elhajt, es. 1.) отерати, одвијати, одаг-
 нати; 2.) извити (ветар); 3.) помет-
 нути (пород).
 Elhajtás, fn. одагнање; 2.) пометање
 (порода).
 Elhajtat, es. дати отерати; k. одјездити.
 Elhal, k. 1.) умрети; 2.) обамрети; утр-
 нути (нога); 3.) á. é. — a szó ajka-
 mon, изумире ми реч на устах.
 Elhál, es. 1.) обљубити, облежати; 2.)
 ноћити.
 Elhalad, k.) 1.) проћи мимо... 2.) бити
 одгођен; 3.) протицати (време).
 Elhalász, es. уловити.
 Elhalaszt, es. одгодити, одложити.
 Elhalaványodik, Elhalaványúl, k. побле-
 деть, пребледети.
 Elhallgat, es. 1.) прећутати; — va,
 hogu ... а камо ли ... 2.) ваздан
 слушати; k. умукунути, ућутати.
 Elhallgattat, es. ућуткати.
 Elhallik, k. чути се до ...
 Elhalmoz, es. обасути.
 Elhalogat, es. одлагати, одгађати.
 Elhálóz, es. преградити мрежом.
 Elhamarkodik, es. преухитрити.
 Elhamiskodik, es. измандарити, изма-
 мити, изландати.
 Elhamuhodik, k. претворити се у пепео.
 Elhamvad, k. утрнути, угасити се; (km).
 régi szerelem nem hamvad el, што оми-
 ли не омрзну.
 Elhamvaszt, es. обратити у прах и пе-
 пео, спалити.
 Elhandász, cs. преухитрити, пренаглати.
 Elhangol, cs. раздесити, расклимати (жи-
 це). — ódik, k. раздесити се.
 Elhangolt, mn. раздешен; á. é. зловољан.
 — ság, fn. зловоља.
 Elhangúl, l. Elhangolódik. — t, l. Elhan-
 Elhangzik, k. умукунути (глас.) [golt].
 Elhantol, es. измргињити.

Elhány, es. 1.) одбацти; 2.) забацти;
3.) ићердати, синекати; 4.) á. é. на
двоје на троје израдити, збубати, слу-
ннати, смандрљати; — va vetrve, на
врат на нос, овлаш рађено.

Elhanyagol, es. занемарити, пренебрег-
нути, забаталити, запустити.

Elhanyatlik, k. онасти, раснасти се.

Elhanyatlott, mn. онао, батал.

Elhányódik, k. забацти се, нестати.

Elharaesol, es. прохарчти, расточити.

Elharangoz, es. одзвонити.

Elharap, es. одгристи; á. é. прогутати
(гнев). — dál, es. поодгризати.

Elharapódzik, Elharapózik, k. отимати
мах, ширити се, захватати.

Elhárít, es. отклонити. — hatlan, mn. не-

Elháromlik, k. отклонити се. [минован]

Ellásából, es. исећи у цијанице.

Ellasad, k. ићи, расићи се. — oz, k.
испуцати (земља).

Ellasít, es. расцепити. *

Ellasonlik, k. 1.) одметнути се; 2.) изо-
начити се.

Elhasonlás, fn. одметање (Адамово од

Elhasonlott, mn. изначен. [Бога].

Ellaszával, es. 1.) потрошити; 2.) израгати.

Elhat, k. доцирати до.

Elhatalmasodik, k. осилити се; отети мах.

Elhatalmazik, k. отимати мах.

Elhatároz, es. одредити, доконати, свр-
шити; magát — ћи, одлучити се, на-
капити се. — ás, fn. одлука. — at-
lan, mn. неодлучан. — ódik, k. одлу-
чить се. — ó, mn. пресудан. — ólag,
ih. пресудно. — ott, mn. одлучан.

Elhaznd, es. дажући порећи. — oz, es.
излагати; k. непрестано лагати.

Elhegedől, es. 1.) одгудети; 2.) страћи-
ти; (szój.) — te már azt szt. Dávid,
шини кући прошло!

Elhelyez, cs. разместити, понамешати.
— és, fn. дислокација (војске).

Elhempelyeg, Ellhengereg, Ellhengeredik,
k. откотурати се.

Ellhengerel, Ellhengerít, es. одваљати.

Ellhenterül, k. прућити се колико си дуг.

Ellhenyél, es. продембелисати.

Ellherdál, es. стравити, профућкати.

Ellhervad, k. увенути.

Ellhervaszt, es. сасунити, спржити.

Élhetetlen, mn. употац; глуп, смешен;
fn. смешеньак. — ség, fn. смешеньаштво.

— ül, ih. употно.

Elhever, Elheverész, es. és k. продембе-
лисати, вазда лежати.

Elhí, es. одавати.

Elhibáz, es. промашити, погрешити.

Elhibban, k. оклизнути.

Elhibít, es. промашити.

Elhídegédik, k. охладити.

Elhídegít, es. расхладити.

Elhídegszik, Elhídegít, l. Elhídegedik.

Elhidor, es. уклонити.

Elhímez-lámoz, es. забашурити.

Elhímlik, k. расути се, расиритати се.

Elhint, es. расути.

Elhírel, Ellhírlet, es. објавити, огласити.

Elhíresedik, k. изићи на глас.

Elhíresít, es. 1.) огласити, објавити; 2.)
прославити; изнести на глас.

Elhíresül, l. Elhíresedik.

Elhíresztel, Ellhírlet, es. огласити.

Elbírhed, l. Elhíresedik.

Elhisz (Elhinni), es. 1.) поверовати, веро-
вати; — em, веруюм! 2.) ионевидити
се; hidd el magád, ha veszni akarsz, ко
здраво диже нос, тај ће скорим ићи боје.

Elhitet, es. уверавати, уверити; усева-
вати, уселити у главу; — te magával,
уселио себи у главу; azt velem soha
el nem híteted, то ми никак нећем
доказати.

Elhitt, mn. уображен; дрзак. — ség, fn.
дрекост.

Elhítványít, es. учинити ложим.

Elhítványodik, Ellhítványúl, k. олонити.

Elhiúsít, es. учинити таним.

Elhiúsodik, k. ионевидити се.

Elhív, l. Elhí.

Elhízeleg, Ellhízelkedik, es. излагати.

Elhomályosít, es. помрачити, бацити у
присенак.

Elhomályosodik, k. помркнути, помрчати.

Elhomlít, es. положити (лозу).

Elhomokosodik, k. засути се песком.

Elhord, es. однети (на колих); a víz —
ta a kerítést, вода однела ограду; vñ.
hordd el magad! торњај се!

Elhordogat, es. произодијати.

Elhordoz, es. 1.) изодносити; 2.) претрип-
ти. — kodik, — óskodik, одселити се.

Elhorzsol, es. огулити. — ódik, k. огу-
лить се.

Elhoz, es. донети. [лити се.]

Ellhill, k. 1.) отнасти, онасти (лише,
коса); 2.) ионастити, изгинути.

Elhúny, k. 1.) угасити се, утрнути; 2.)

заенати; á. é. унокојити се.

- Elhúnyt, mn. ум्रъо, покоини.
 Elhurezolkodik, k. одеселити се.
 Elhurít, es. отерати, одвијати.
 Elhúz, es. 1.) одвући; 2.) одгудети, одевирати (ноту); 3.) одзвонити (подне); 4.) закинути (од плате).
 Elhúzás, fn. 1.) одвлачење; 2.) закидање.
 Elhúzodik, k. одвући се; повлачите се, отезати се.
 Elhüll, k. охладнети; á. é. — t bele, пренеразио се.
 Elhüt, es. расладити, прохладити.
 Elidegenedik, k. (tól, töl) отуђити се, отиадити се.
 Elidegenít, es. 1.) отуђити, разродити, отпаћивати; 2.) одузети, поткрастити; 3.) продати. — hetlen, (hető), што се не може (може) продати, отуђити.
 Elidegeníl, l. Elidegenedik.
 Elidomtalanít, es. пагрдити.
 Elidősít, es. добити застарелошћу.
 Elidösödik, Elidősül, k. остатети; застарети.
 Eligazít, es. 1.) упутити; 2.) расправити, изравнати; 3.) отправити, одбити.
 Eligazodik, Eligazúl, k. (on, en) разабрати се, паћи се.
 Eligér, es. обећати. — kezik, k. обећати се.
 Elijed, k. (tól, töl) поспашити се.
 Elijeszt, es. поспашити, распашити.
 Ellilan, Ellillant, Ellilanik, k. умаћи.
 Ellillatozik, k. изгубити мирис.
 Elimádkozik, es. исказати молитву; одгенохти молитвом; k. занети се у молитве.
 Elinal, k. отперјашити. [тву].
 Eliindít, es. 1.) кренути (млин). a hírt — ani, иустити глас у свет; кренуты на пут.
 Elindül, k. кренути се, поћи; — t az orra vére, ударила му крв на нос.
 Elindulás, fn. полазак.
 Elintéz, es. 1.) наредити; 2.) расправити (ствар); pert — ní, свршити парницу. — és, fn. наређење; расправљај, свршити.
 Elipall, es. забашурити. [шетак].
 Elír, es. потрошити (мастило).
 Eliramlik, Eliramodik, k. одјурити.
 Elismer, es. 1.) признавати, признати, исказати; 2.) (nak, nek) сматрати за; 3.) l. Félcismér.
 Elismérés, fn. признавање; — sel lenni vki iránt, бити кому захвалан.
 Elismervény, fn. признаница, потврда.
 Eliszamkodik, Eliszamik, Eliszamodik, 1.) оклизнути се; 2.) утећи, побећи.
- Eliszik, es. 1.) попити; 2.) пробекријати; (szój.) elitta eszét, попио памет; 3.) ушијати, уснеати (песак воду).
 Eliszkódik, k. утећи, упрцати.
 Eliszonyít, es. упрепастити.
 Eliszonyodik, k. (bele, tőle) упрепастити.
 Élít, es. оштрити, оштръжити. [ти се].
 Elítél, es. осудити, пресудити.
 Elíza, tu. Савета, Савка.
 Elízetlenedik, k. постати бъутав.
 Elízetlenít, es. объутавити.
 Elajdul, k. вриенути, закукати.
 Eljár, A. k. 1.) ходити; (szój.) — a szája, где му (joj) језик; 2.) полазити, походить; — sz-e a koresmába? идеши ли у бртије? 3.) (ban, ben) вршити; kötelességében, hivatalában . . . — ní, вршити дужност, звање . . . 4.) (val, vel) поступати; 5.) á. é. hamar eljár a keze, на зло брз; 6.) пролазити (време); — az idő, az ember észre sem veszi, проће време, и не осетиш; B. es. 1.) проћи, обићи; — tam a szobákat sorban, прошао сам себе редом; 2.) истрацкати, изгазити, искрзати (ципеле); 3.) утргти, угазити (пут); 4.) a tánczot — ní, поиграти.
 Eljárás, Eljárás módja, fn. поступак.
 Eljárdogál, k. отпаркивати.
 Eljátszik, A. es. 1.) одиграти; 2.) проиграти; 3.) á. é. изгубити, проиграти (мислот); k. заиграти се (у игрању).
 Eljegyez, es. престеновати, заручити.
 Eljegyzés, fn. престеновање, веридба.
 Eljenez, es. поздрављати са „живео“.
 Eljő, Eljö, k. доћи. — vés, fn. долазак.
 Eljövet, Eljövetel, fn. az úr — e, адвент.
 Eljut, k. приспети.
 Elkábít, es. занети, опити, заглушити.
 Elkábül, k. онесвестити се, заглухнути.
 Elkaezag, k. зацерекати се; es. процерекати (време); vh. — ja magát, пренутти у смех.
 Elkalapács, fn. кљунаст чекић.
 Elkalapál, es. 1.) поковати, поравнити (ковањем); á. é. излупати, излемати; 2.) ezt ugyan — tad, то си збубао, слупао, овлаши израдио.
 Elkallódik, k. 1.) искрзати се; 2.) разлизати се (имање); 3.) протурити се (рђав новац уз добар); 4.) ишчилиети (врлине).
 Elkallott, mn. искразан, отрицан.
 Elkámpúl, k. искривити се, развући се
 Elkanyarít, es. савити, извити. [(лице)].

Elka

Elkö

Elkanyarodik, k. савити се, смотати се (пут).

Elkar, A. cs. 1.) отгнугти, зграбити; 2.) — ták a lovak, отели му се коњи; 3.) добити, заљапити; 4.) á. é. — ta a szenvedély, страст га запела; B. k. примити рђав обичај.

Elkarál, cs. окошати; откошати; k. задубити се у копање.

Elkarap, es. загнути, заченркнати.

Elkapat, es. (vkit vmitre) научити рђаву обичају; magát — ni (a haragtól), заинети се (гневом).

Elkapdos, Elkapdoz, Elkapkod, cs. разграбити (робу).

Elkárhoz, k. бити проклест, осуђен. — ás, fn. проклестица. — tat, cs. испро-

Elkaróz, es. оградити кољем. [клети.

Elkártyáz, es. 1.) прокартати; 2.) пронести у картању; k. закартати се.

Elkásásodik, k. убрашавити се (боће).

Elkaszál, es. откосити.

Elkedvetlenedik, Elkedvetlenül, k. сневеселити се; (tól, től) изгубити вољу на...

Elkedvetlenít, es. сневеселити; покварати вољу.

Elkefél, es. штеткати; á. é. прочешњавати, пролемати.

Elkelepel, es. отклепати; á. é. откантати.

Elkel, Elkél, k. 1.) проћи, нестати; 2.) пролазити (роба); 3.) потрошити се; sok kenyér kel el nála, много се хлеба троши код њега; 4.) нарасти (тесто); 5.) — ne eső, pénz ... требало би кишне, новца ... 6.) отићи.

Elkeményít, es. учинити тврдим; пре-

Elkeményül, k. отврднути. [штиркнати.

Elken, es. размазати.

Elkendőz, cs. 1.) заручити, верити; 2.) прелепити мелем (на бубуљицу).

Elkényesedik, Elkényesül, k. размазити

Elkényeztet, es. размазити. [се.

Elképed, k. укипити се, скаменити се, ушањити се, уиронити се (од страха, чуда).

Elkér, cs. измолити. — edzik, k. измо-

Elkerget, es. отерати. [лити се.

Elkerít, Elkertel, es. оградити.

Elkerül, es. обићи; избећи; — te a fi-

gyelmemet писам приметио, омакло ми се позору; egymást — ni, мимоићи се; k. заћи (на странинутицу).

Elkerüllhetlen, mn. неминован. — ül, ih.

Elkeseredés, fn. огорчење. [неминовно.

Elkeseredik, Elkeserül, k. постати горак; á. é. озлоједити се.

Elkeserít, cs. загорчити; озлоједити.

Elkésik, k. одоцнити, задоцнити; elkéstem a postáról, задоцнио сам се на поинту.

Elkésít, Elkéslet, es. прејудиковать (меншу).

Elkészít, cs. зготовити, приуготовити.

Elkészül, k. спремити се; зготовити се.

Elkevélyedik, k. поохолити се.

Elkezd, es. започети; — ett lármázní, узе, стаде викати. — ödik, k. почнети се.

Elkiált, es. виком отерати; vh. — otta magát, викиу, продера се.

Elkietlenedik, k. опустети.

Elkietlenít, es. опустити.

Elkimoz, cs. намучити.

Elkisér, es. отпратити, испратити.

Elkiván, es. ножелети. — kozik, k. жељети отићи.

Elkoboz, es. узантити. — ás, fn. конфискација.

Elkočkáz, cs. прокоцкнати.

Elkocsikáz, Elkocsíz, k. одвести се.

Elkoldúl, es. испројачити.

Elkomolyodik, k. узбиљити се.

Elkomorít, es. сневеселити.

Elkomorodik, Elkomorül, k. стужити се, сневеселити се.

Elkontárkodik, es. овлани израдити, слушати.

Elkontárodik, k. профундерити се.

Elkontároz, cs. спрчити (хальши).

Elkopás, fn. отриданост.

Elkopik, k. отрицати се.

Elkopott, mn. отрџан; изанђао.

Elkoppad, k. понепадати (коса).

Elkoppant, mn. усекнути свећу.

Elkoptatott, mn. отрџан; изанђао.

Elkoresít, Elkoresosít, cs. искварити (мо-

Elkoresosodás, fn. изопаченост. [ралио.

Elkoresosodik, Elkoresül, k. изопачити се.

Elkorhad, es. иструнити.

Elkorheledik, k. пробекријати се.

Elkorhelykedik, cs. пробекријати (новце, време).

Elkorhol, cs. саструктурати; á. é. избрзенити.

Elkorlátol, Elkorlátoz, cs. оградити.

Elkorosodik, k. заматорити.

Elkotródik, k. оторњати се.

Elkótýál, Elkótýavetýél, es. попродајати на линклатури.

Elkölt, es. потрошити. — öget, cs. попстрошити.

Elköltözik, Elköltözködik, k. одседити се.
Elkörmöl, es. згренети (ноктима); á. é.
Elköröz, es. заокружити. [украсти].
Elköt, es. 1.) привезати на друго мес-
то; 2.) завити, привезати (рану); 3.)
поплести (вул); 4.) joszágát — ní,
заложити добро.

Elkövet, es. учинити; hibát — ní, згрени-
ти; minden — ní, севе и сва учинити.

Elkövetkezik, k. следити, настати.

Elkucorodik, k. одишуњати се.

Elkunyorál, es. испросјачити.

Elkukorékol, es.—ja magát, кукурекнути.

Elkurtít, es. ократити.

Elkruzsol, es. залечити мађијама.

Elküld, es. одаслати, послати. — öz, es.
разашниљати.

Elkülöni, Elkülööz, es. заључити (овиџе);

Elkülöndés, fn. сепаратизам. [одвојити].

Ellábal, k. побећи, отнетъјати.

Ellakatol, es. забравити локотом.

Ellakik, k. 1.) (val, vel) најести се; 2.)
(vkivel) моћи с ким заједно становати.

Ellakmároz, Ellakomáz, es. спирити па
чашћење, пролупачити.

Ellankad, k. сустати, клонути.

Ellankaszt, es. утрудити, уморити.

Ellassít, es. овлашити, успорити.

Ellassúdik, Ellassúl, k. успорити се.

Ellát, k. довидети, догледати; meddig a
szem —, докле око дошире; es. снаб-
дети, опекрбити.

Elláthatlan, mn. непрегледан. — íl, ih.
непрегледно.

Ellátogat, k. (hoz, hez; nál, nél) походити.

Ellátszik, k. видети се до... .

Ellebben, k. приути, одлетети.

Ellegyeskedik, k. 1.) проиграти (сречу);
2.) протрајити (време).

Ellehet, k. моћи бити без...; — ek a
nélkül, не морам то имати; — ek vele
szépen, могу се с њим слагати.

Ellel, es. снаћи, споштасти; — te a hideg,
спопала га грозница.

Ellen, fn. непријатељ, противник; mn.
противан, супротан.

Elleni, pu. против, супрот; — emre, —
edre, — ére... против мене, тебе,
нера...; — emre teszi, ради мени уз
пркос; — ben, — ében, ih. па против;
szokása — ére, против свог обичаја.

Ellen-ablak, fn. супротни прозор. — aj-
tó, fn. врата преко пута. — aláirás,
fn. други („према“) потисак, супотисак.

Ellenáll, k. (nak, nek) противити се, оду-
прести се, одунирати се. — ás, fn. про-
тивљење, отпор. — hatlan, mn. неодо-
љив. — hatlanúl, ih. неодољиво.

Ellen-ár, fn. противна струја. — beszéd,
fn. приговор. — birálat, fn. критика па
критику. — bizonyíték, fn. противан
доказ, опровергнуће. — császár, fn. су-
протни, анти-цар. — darab, fn. слика
и прилика, друга каквој слици. —
érv, fn. противан доказ. — érzet, fn.
антисијатија.

Ellenes, mn. непријатељски, супротни;
fn. супротник; визави. — ség, fn. су-
протност.

Ellenez, es. противити се чему, одго-
варати од... .

Ellen-fa, fn. ћерам; преворница. — fél,
fn. противна странка, противник. —
forradalom, fn. противна побуна. —
hang, fn. несклад; противан (други)
глае. — hangzat, fn. несклад, дисо-
нанција. — hatás, fn. супротно дело-
ваше. — ható, mn. супротни. — hig-
detés, fn. нова (промењена) објава. —
i, mn. противнички. — irány, fn. про-
тиван правац. — irat, fn. супротан
енис. — javaslat, fn. противан пред-
лог. — javasol, es. чинити други пред-
лог. — jegy, fn. 1.) други потисак, су-
потисак; 2.) повратна признаница. —
jegyez, es. контрасигнирати.

Ellenkedik, k. (val, vel) свађати се, за-
једати.

Ellen-kép, Ellen-képen, ih. непријатељ-
ски. — kép, fn. прилика, друга каквој
слици. — kezes, fn. други јемац. —
kezet, fn. противност, контраст.

Ellenkezik, k. (val, vel) противити се ;
(benne) бити противан.

Ellenkező, mn. супротан, противан. —
— esetben, — kép, — képen, — leg,
ih. у противном случају, иначе. — leg,
ih. напротив.

Ellen-követelés, fn. потраживање про-
тивне стране. — lábas, — lábú, fn.
антинод. — más, fn. (слика и) при-
лика. — méreg, fn. сутук, устук.

Ellenmond, k. (nak, nek) противити се,
прерицати; протестовати; противоре-
чити, противуречи. — ás, — óság,
fn. противоречавање, противоречијост,
противоречје; протест.

Ellen-munkál k. одмагати. — nyilatko-

zat, fn. противна изјава. — nyugta, — nyugtatvány, fn. повратна признаница. — ok, fn. противан разлог. — ōr, fn. контролор. — örködik, k. контролирати. — ōrzés, fn. контрола. — parancs, fn. нова (промењена) заповест. — párt, fn. противна странка. — rendelet, fn. промена наредбе. — ró, cs. сконтирати.

Ellenség, fn. иницијатељ, злотор, враг. — es, mn. иницијатељски. — esen, ih. иницијатељски. — eskedés, fn. неиницијатељовање. — eskedik, k. неиницијатељовати.

Ellensoroz, cs. сконтирати.

Ellenső, mn. супротан.

Ellensúly, fn. противна важнина. — súlyoz, es. држати у равнотежи; парализати. — szándék, fn. противан смер. — szavazat, fn. противан глас.

Ellenzegűl, k. противити се. — és, fn. противљење.

Ellenzenu, fn. антинација, ј. Idegenke-dés. — es, mn. антипатичан.

Ellen-szer, fn. противно средство, сутуѓ. — szó, fn. приговор. — szólás, fn.

Ellent, ih. против. [противоречавање.]

Ellent-áll, k. противити се. — állás, fn. отпор, одбрана.

Ellen-tanú, fn. противнички сведок. — társ, fn. супротник. — tét, fn. супротност, антитеза. — tételez, fn. сторио, l.

Ellentét. — tételez, es. контрапозити. — tétes, mn. супротан. — ti, mn. супротан, контрастан.

Ellentmond, l. **Ellenmond**.

Ellentör, k. радити на супрот. — ó, um. és fn. супротник, антагониста.

Ellent-tusa, fn. отпор. — vágás, fn. супротан удар. — vallás, — vallomás, fn. противан исказ. — válto, fn. друга меница (парница). — vélemény, fn. противно мишљење.

Ellenvet, es. приговарати, пребацвати. — és, fn. приговор. — ó, fn. приговарач.

Ellenvízsgálat, fn. друго испитивање.

Ellenz, l. **Ellenez**.

Ellenzék, fn. 1.) иренона ; 2.) ишит, l. **Ellenző**; 3.) ћерам ; преворница ; 4.) опозиција.

Ellenzékes, mn. опозициони. — kedik, k. опонирати.

Ellenzéki, mn. опозиционалан.

Ellenzet, fn. противљење; контраст, антитеза. — es, mn. супротан.

Ellenző, fn. 1.) опонент, супротник; 2.) ишит ; gyertya —, ишит од свеће ; 3.) тур.

Eller, es. обузети (трава, жито) покрити, попасти.

Ellér, k. проћи мимо..., дефилирати. — eget, k. откорачати. — tet, es. дати да прође, да дефилира.

Elles, es. увардати, уврабати ; улучити (прилику).

Ellés, fn. коћење; јагњење, телјење итд.

Ellet, fn. једна млад.

Elleto, fn. јагњило.

Ellik, k. котити се; јагњити се, телити се, штенити се итд.

Ellóban, Ellóbog, k. избуктати, изгорети.

Ellódít, es. одвурити.

Ellódul, k. оторњати се.

Ellohol, es. продеветати.

Ellop, cs. красти, поткрасти. — kod, — ogat, es. покрасти. — ódzik, — ózik, k.

Ellovagol, k. одјахати. [одшувати се.]

Ellő, fn. мати што коти.

Ellő, es. 1.) одбити тајетом (погу); устрелити; 2.) опалити; k. досизати, носити (пушка).

Ellődöz, cs. испуцати (барут).

Ellök, es. одгурнути, отурнути.

Ellős, mn. скотац, сунтен (кучка), сумашан (мачка), суждребан (кобила).

Ellövel, es. устрелити, одвалити ; k. пр-.

Ellustít, es. уленити, отромити. [путни.]

Ellustúl, k. уленити се.

Elmagyaráz, es. (криво) протумачити.

Elmagyarosít, es. помађарити.

Elmállaszt, es. учинити да изветри, да изаша, да се распадне.

Elmállik, k. изаша, распасти се, из-.

Ehnángol, es. изролати. [ветрити.]

Elmarad, k. 1.) позостати ; 2.) заостати. — hatlan, mn. неизоставан. — hatlanúl, ih. неизоставно. — oz, k. изостајати.

Elmaraszt, Elmarasztal, es. осудити; ухва-

Ehmátkásít, es. верити. [тити у кривици.]

Elmázol, es. умазати.

Elme, fn. ум, памет, умље ; elméjébe vésni v. elméjében megtartani, утубити, упамтити; megtartottad elmédben? јеси-л задржао у памети?

Elmebeteg, j. **Elmebajos**, mn. умоболан, — ség, fn. душевна болест.

| | |
|--|---|
| Elmebódult, Elmebomlott, mn. шенут, — сág, fn. шенутост. | Elnetél, cs. одрезати. |
| Elmeddül, k. изјаловити се. | Elmétyesedik, k. ометиљавити; окужи- |
| Elmegaggatás, Elmfárasztás, fn. напре- занье ума. | Elmétyesít, cs. окужити. [ти се.] |
| Elmesfuttatás, fn. игра мысли; доскакива- ние мыслей. | Elmétlen, mn. непаметан. |
| Elmegy, l. Elmén. [не.] | Elme-tompaság, fn. тупоглавость. — za- var, fn. бунило. |
| Elmegyéz, cs. омеђашити. | Elnohosodik, Elnohosúl, k. обрасти ма- ховином. |
| Elme-gyöngeség, fn. душевна слабость. — háborodás, fn. помереност ума, ше- нутост. — játék, fn. титранье мысли. — kór, fn. оболелост ума. — kóros, mn. умом оболео. | Elmond, cs. казати; приповедати. — ha- tatlan, mn. неисказан. |
| Elmél, k. размишљати, умовати. — et, fn. посматрање; теорија. — eti, mn. теоретичан. — etileg, ih. теоретично. — kedik, k. размишљати. — kedés, fn. размишљање. | Elmos, cs. оправти, спрати. — ódik, k. неплакати се, изапрати се; á. é. из- губити се. — ogat, cs. поиспирати. |
| Elmellőz, cs. отклонити; пренебрегнуть. | Elnosolyodik, k. насмејати се. |
| Elmelyed, Elmélyül, k. задубити се. | Elnosolyog, k. засмејати се (дugo). |
| Elménez, fn. шаљивчина, прикладало. — kedés, fn. прикладање. — kedik, k. прикладати, ћеретати. — ség, fn. ъас- | Elnozdít, es. уклонити, помаћи; hivatal- ból — ani, отпустити из звања. |
| Elmenés, fn. одлажење. [кање.] | Elnozdúl, k. помаћи се. |
| Elmenet, Elmenetel, fn. одлазак. | Elmulás, fn. пролажење, нестајање. |
| Elmén (Elmenni), k. отићи, одлазити; mellette —, проћи мимо...; á. é. el- ment az esze v. sütni valója, полудео је; element az eszem? ваљда сам пао на теме! — a kedve vmire, прође га воља на... | Elmulaszt, cs. пропустити, пренебрегнуть. |
| Elmenő, mn. који одлази; fn. скупљање (код војника) за одлазак. | Elmulat, k. провеселити се; cs. у весе- љу провести; у весељу пренебрећи. |
| Elmér, cs. 1.) источити (вино); 2.) раз- мерити, испродавати (месо); 3.) из- мерити; 4.) забунити се у мерењу. | Elnúlik, k. 1.) пролазити, минути, проћи (бол); 2.) протећи (време); elmúlt, било и битисало; á. é. — róla a hivatal, из- губиће звање; 3.) (tól, től) мимоћи (чаша горчине). |
| Elmereszt, cs. — eni szemeit, разогра- чиши очи. | Elnapol, cs. одгодити, одложити. |
| Elmerevedik, Elmíerevűl, k. укочити се. | Elnegyedel, cs. рашичережити; á. é. слу- шати на двоје на троје (посао). |
| Elmérugesedik, k. разжъутити се, разја- рити се; á. é. дати се на зло (рана). | Elnégyel, cs. рашичережити; á. é. про- лемати. |
| Elmérugesít, cs. разјарити; á. é. погор- ел. | Elnehezedik, Elnehezül, k. отежати. |
| Elmerít, cs. потонити. [шати.] | Elnehezít, cs. отежавати (ствар). |
| Elmérödik, k. размерити се, отићи на размерке. | Elnémetesedik, k. понемчити се. |
| Elmerül, k. утонути; á. é. задубити се. | Elnémetesít, cs. понемчити. |
| Elmés, mn. уман, духовит, домишљат. — kedik, k. прикладати. — ség, fn. духовитост; домишљатост. | Elnémít, cs. ућуткати. |
| Elmesél, cs. испричати. | Elnémül, k. умукнути, занемети. |
| Elmessződik, k. удаљити се. | Elnemzetiflenedik, k. одродити се. |
| Elmeszesedés, fn. претварање у креч. | Elnépszérütlenít, es. учинити непопу- лярним. |
| Elme-szülemlény, fn. умни производ. — tehetség, fn. душевна способность. | Elnéptelenedik, Elnéptelenül, k. опусте- ти (земља). |
| | Elnéptelenít, cs. расселити (земљу). |
| | Elnévet, cs. засмејати се (дugo); vh. — i magát, насмејати се. |
| | Elnevez, cs. именовать, называть. |
| | Elnéz, cs. 1.) гледати кроз прете, по- влађивати; 2.) превидети (не видети); k. гледати на страну; (он, он) гле- дати свуд по...; походить. |
| | Elnézés, fn. 1.) гледање кроз прете, пра- штање; 2.) превиђај. |
| | Elnök, fn. председник. — i, mn. пред- |

седнички. — ködik, l. Elnököl. — let, fn. председничество. — öl, — ösködik, k. председавати. — ség, fn. председник. Elnyakaskodik, k. узјогути се. [што. Elnyargal, k. одјездити. Elnyel, es. прогутати. Elnyer, es. задобити; получити. Elnyes, es. срезати. Elnyikkan, k. застенати. Elnyom, es. затући, затомити, потиснути, угушити; á. é. — ta az álom, свладаја га сан. — ódik, k. затрти се, бити затучен; — ódott a mellém, груди ми се стегонице. Elnymorít, es. затући, убогаљити. Elnymorodik, Elnymoról, k. убогаљити. Elnymitat, es. новрни (жито). [се. Elnyög, es. 1.) стењући прекужити; 2.) Elnyő, l. Elnyű. [које како измуцати. Elnyugodik, Elnyugszik, k. смирити се; заби (сунце); á. é. упокојити се. Elnyujt, es. 1.) раширити; 2.) растегнути, развити (тесто). — ódzik, k. пружити се. Eluyúl, k. досизати, допирати. — ik, k. протезати се, иружати се. Elnyű, es. изргати, похабати. Elokád, vh. — ta magát, поблудвао се. Eloláhosít, es. повланити. Eloláhosodik, k. повланити се. Elold, es. одрешити. — oz, es. попздарешивати. Eloldall, Eloldalog, k. отперјанити, стругнути. Elolt, es. угасити; загасити (креч); á. é. — vkinek életét — aní, одузети живот. Elolthatatlan, mn. неугасив. Elolvad, k. отопити се; окопнсти; — t a vagyona, смањило му су имање. Elolvas, es. 1.) прочитати; 2.) изброяти. Elolvaszt, es. отопити. Elomlik, k. распасти се. Elont, es. пролити. Elorezázlanodik, k. обезобразити се. Elordít, vh. — ja magát, рикнути, зарулрати, удрити у дреку. Eloroz, es. украсти. — kodik, k. украсити се, одигнути се. Elorsoz, l. Eloson. Eloson, Elosont, k. имукнути, отпирити, „измицаус“. Eloszlás, fn. распад; разлазак. Eloszlat, es. 1.) разгоити, разбити (таму); растерјати (бол, бригу); 2.) раз-

решити (скун); 3.) распудити (стадо, ромилу). Eloszlik, k. 1.) разделити се; разићи се (скун); 2.) спаснути, одуминути (бол); 3.) разбити се, престати (бриге). Eloszt, es. 1.) поделити, оделити, разделити; 2.) раздати. — ás, fn. подела, делидба. — ogat, es. поизделити. — ozik, k. поделити се. Elő, fn. 1.) предак, прајед; 2.) предни део; почетак; elejtől végig, од почетка до краја; од год до год; а tavasz eleje, почетак пролећа; az ingle eleje, стан (од конзуље); a kocsi eleje, предњи трап; (szój.) vminek elejét venni, предупредити; elején érő, рану, што рано зре; se eleje se veleje, ии репа ни ушију; (pb.) minkának jó eleje, a dolognak veleje, добро почето, скоро дочето. Elő, ih. пре, пред, напред . . . Elő, mn. жив; egy — embert sem találtunk, нијемо нашли ни живе душе; — sövénü, живи плот; á. é. — sajt, упрвљан сир; — fene, рак (болест); — beszél v. szó, жива реч; — szóval, усено, наустице. Előad, es. 1.) показати, изнети (еакривено); 2.) предавати (с катедре); 3.) представљати (глумац); 4.) излагати (писац, говорник). Előadás, fn. 1.) предавање; 2.) излагање; известитаж; 3.) представљање, представа, приказ. Előadmány, fn. известитаж, реферат. Előadó, fn. 1.) известилац; 2.) предавач. Elöagy, fn. кундак. Előajtó, fn. предња врата. Előáll, k. 1.) изићи на среду; kocsival —, дотерати кола пред... 2.) стајати на челу. Előállít, es. 1.) произвести; 2.) изнети на среду. Előálom, fn. први сан; — kor, у првом Előanyag, fn. праматерија. [ену. Előárboez, fn. боппрес, предња катарика. Előabajnok, fn. предњак (борац). Előbb, ih. 1.) преће, пре, првоч, раније; — utóbb, а пре а после; кад било да било; — említett, напред именујт; ki —, elsőbb, v. ki — jön, — öröl, ко пре девојци, онога девојка; 2.) радије, пре; ezt — hiszem, то пре ве- рујем; 3.) напред; ближе; jöjj —!

- ходи ближе; á. é. — re vinni a tudományt, унапредити науку. — revitel, fn. унапрећење.
- Előbbeni, Előbbei, mn. пређашњи, пр-
Előöbség, fn. првештво. [ванињи.]
- Előbbvaló, mn. претежнији, пречи.
- Előbe, ih. за сад.
- Előbér, fn. плата у напред. — let, fn. претплатна.
- Előbeszéd, fn. пролог.
- Előbetű, fn. глас на почетку речи.
- Előboesát, cs. пустити напред.
- Előbor, fn. 1.) алдумаш; 2.) бапаница; најбоље вино.
- Előbőr, fn. кожа за штит против светlosti; крило на шатору или колих;
2.) кеңелја; 3.) каница (кожа).
- Előcsahos, fn. és mn. букач.
- Előcsapat, fn. аван-гарда.
- Előcsarnok, fn. предњи трем.
- Előczikkelyek, fn. прелиминарије.
- Előd, fn. 1.) претходник, претеча; 2.) предак; — ek, преци, стари.
- Elődandár, fn. предња војска.
- Elődés, fn. 1.) готовањство, мукташтво;
2.) таворење, кубура.
- Elődi, mn. прадедовски; некаданији.
- Elődő, mn. és fn. муктаски, мукташ, готован, бадаваш.
- Elődik, k. 1.) кубурно животи; 2.) готовањски, муктице животи.
- Elődiség, fn. готовањство.
- Előebéd, fn. доручак.
- Előénekes, fn. који почине певање.
- Előérő, l. Elejénérő.
- Előesés, l. Iszam, Sérv.
- Előérzés, Előérzet, j. Sejtelen.
- Előest, Előeste, fn. a háború — éjen, у очи рата.
- Előfecseg, cs. напред брњати.
- Előfél, fn. глава (на новцу).
- Előfelé, ih. напред.
- Előfeltétel, fn. први услов.
- Előfi, fn. власник мајората. — ség, fn. мајорат.
- Előfizet, cs. претплатити. — és, fn. претплата. — ő, fn. претплатник.
- Előfog, fn. предњак, секутић; cs. извадити; узести преда се; припрегнути.
- Előfogalom, fn. основни појам.
- Előfogat, fn. припрега, форишан; cs. припрегнути. — os, fn. форишација.
- Előfordul, k. 1.) догађати се; 2.) налазити се; — e ott... има ли тамо...
- Előfúró, fn. предњи сврдао.
- Előfű, fn. прва трава.
- Elögát, fn. предњи гат.
- Előget, k. заслањати (светлост); не előgess, бежи с видела! оделони ми!
- Előgyomor, fn. путача, путања, гуша.
- Előgyorsaság, fn. првашња брзина.
- Előhad, fn. аван-гарда.
- Előhajt, cs. истерати напред.
- Előhalad, k. напредовати, коракнути. — as, fn. напредак; — t kor, старије, зре-
- Előhang, fn. предњи глаес. [лије доба.]
- Előhareczos, fn. предњак (у борби).
- Előhasí, mn. és fn. прворођен, првенац.
- Előhasí, 1.) први пут скотан; 2.) трбу-
- Előház, fn. доксат, трабозан. шат.
- Előhegy, fn. предгорје.
- Előhí, cs. пазвати.
- Előhír, fn. први глаес.
- Előhírdező, Előhírnök, fn. Глаеопонија.
- Előhit, fn. пресумција.
- Előhord, l. Előhoz, 2.)
- Előhoz, cs. 1.) произвести; 2.) изисти, сноменути.
- Előidéz, cs. 1.) призвати; 2.) изазвати.
- Előidő, fn. старо време. (немир).
- Előing, fn. приметача, кошуљица.
- Előir, j. Előszab.
- Előirányzat, fn. прорачун.
- Előiratok, Előírományok, fn. претходни списи.
- Előismeret, fn. претходно знање.
- Előisme, fn. пропедевтика.
- Előítélet, j. Balitélet.
- Előíz, fn. први кус.
- Előjár, k. ићи напред; — ó beszéd, пролог.
- Előjáték, fn. предигра, прелудијум.
- Előjegyez, cs. приблежити.
- Előjegyzék, fn. стража (трговачка).
- Előjegyzet, fn. прибележење.
- Előjel, Előjelenség, fn. предзијак.
- Előjog, fn. преимућество.
- Előjóslat, fn. прогноза.
- Előjő, k. 1.) појавити се; 2.) l. Előfordul.
- Előkap, cs. 1.) петрнути, потегнути (нож); 2.) наћи, најати.
- Előkaru, fn. предња ћапија.
- Előkaszás, fn. предњи косач, постнатник.
- Előkelő, mn. отмен, ноглавит. — leg, ih. отмено, — ség, fn. отменост.
- Előkép, fn. узор.
- Előképen, ih. за сад.
- Előképző, fn. префике.

- Előkér, es. изискати.
 Előkerekedik, k. искренути.
 Elökeres, es. потражити.
 Elökerít, es. набавити, створити.
 Elökerül, k. нахи се.
 Elökészít, es. приуготовити; — ö iskola, препарацдија.
 Elökészül, k. спремити се, приправити се. — et, fn. приправа, прирема.
 Előkor, fn. старо доба.
 Előkönyv, fn. страца.
 Előkötö, fn. прегача, кеџеља.
 Előkövet, fn. први гласник.
 Elöl, nu. испред; ház —, испред куће; menj szemem —! одлази ми испред очију! ih. спреда, напред; — hátul, спреда и састраг; — tűz, hátul víz, бити између ватре и воде.
 Elöl, es. убити. — dököl, es. посмишати, поубијати.
 Előlap, fn. глава (на новцу).
 Előlát, l. Elörelát.
 Előlé, fn. башница, ртница.
 Előleg, ih. 1.) унапред; 2.) нарочито, навластито; fn. предујам, вајевина.
 Előlegény, fn. предњак (војник).
 Előleges, mn. 1.) претходан; 2.) пречи, претежнији; 3.) — fizetés, плаћање
 Előlegesen, ih. у напред. [у напред.
 Előlegez, es. давати у напред (новаца), предујмити. — vény, — et, fn. вајевина.
 Előlegkép, ih. као предујам. [јевина.
 Elölép, k. ступити на среду; á. é. аванзовати. — tet, cs. дозвати пред; á. é. унапредити (у чину).
 Elölérő, mn. рани, што рано зре.
 Elöljár, k. ићи напред.
 Elöljáró, mn. што иде напред; fn. 1.) начеоник; старешина; поглавар; 2.) предлог (грамат.); 3.) предговор; — ban, унапред, у уводу.
 Elöljárói, mn. поглаварски.
 Elöljáróság, fn. поглаварство.
 Elölovag, fn. предњи коњаник.
 Elölröl, ih. спреда.
 Elölül, k. председавати. — ö, fn. председник.
 Elölvaló, mn. предњи; fn. матадор.
 Elömegy, Elömén (Elömenni), k. 1.) предњачити; 2.) напредовати.
 Elömenet, Elömenetel, fn. напредак. — es, mn. напредан.
 Elömlük, k. излити се, пролити се.
 Elömond, es. диктирати.
- Elömondat, fn. предња реченица.
 Elömozdít, es. унапређивати, унапреди.
 Elömöl, l. Elömlük. [ти, наспорити.
 Elömnika, fn. прва радња.
 Elömnükál, k. унапред радити.
 Elömust, fn. башница, ртница.
 Elömnitat, es. показивати, показати. — ás, fn. показивање. — ó, fn. показивање
 Elönév, fn. крсно име. [(менице.)
 Elönt, es. 1.) просути; 2.) угасити (водом); 3.) поплавити, потопити; á. é. — i a méreg, да пукне од једа.
 Elöny, fn. пробитачност, j. Elööbbség.
 Elönyomat, fn. прва страна печатана.
 Elönyomál, k. продирати, прорети.
 Elönyös, j. Kedvező. — ség, fn. пробитачност.
 Elöoszt, es. први делити (у картању).
 Elöör, fn. предња стража.
 Elöparanesol, es. заповедити да ко дође.
 Elöpént, fn. капара.
 Elöposta, fn. прва попита.
 Elörag, fn. префикс.
 Elörajz, fn. нацрт, план, прошипект.
 Elöránt, es. потрзати, потезати, потег.
 Elöre, ih. напред. [нути.
 Elöread, es. дати напред (слабом играчу).
 Elörebocsát, es. пустити, послати напред.
 Elöregedett, mn. преживео, прематорио.
 Elöregedik, k. остати, преживести се.
 Elörehajol, k. погијути се; — va, погијурке.
 Elörelát, cs. és k. 1.) напред („пред“) — видети; 2.) бити смотрен. — ás, fn. смотреношт. — ható, mn. што се може напред видети. — ó, mn. смотрен.
 Elörenemlátott, mn. невидован (беда).
 Elöremegfontolt, mn. напред смишљен.
 Elörendeltetés, l. Elövégzet.
 Elörenyomál, l. Elönyomál.
 Elörész, fn. предњи део; пијеме (код новаца).
 Elörohan, k. испасти, искренути. [ца.
 Elörökít, es. 1.) коначно продати; 2.) дати у наслеђе.
 Elöröl, es. самлети, помлети.
 Elörungoszkodik, k. дојурити у скоку.
 Elöruha, fn. прегача.
 Élösdi, l. Elödi.
 Elösegél, j. Elösegít, es. помогати.
 Elösejtelem, j. Sejtelem.
 Elösereg, fn. предња војска.
 Elöserked, k. шикнути, покуљати.
 Elösiet, k. 1.) дојури пред...; 2.) испредњачити од других; 3.) хитати напред.

| | |
|--|---|
| Élősködik, k. 1.) живети готовански; 2.) кубурити, таворити се. | Elővárrás, fn. први шав. |
| Elösmer, l. Elismer. | Elővásárol, cs. прескупити. |
| Elősorol, es. изрејати. | Elővéd, fn. предња војска, аван-гарда. |
| Elősoros, mn. из првог реда. | Elővégzet, fn. предестинација. |
| Elösör, fn. прво пиво. | Elővélemény, fn. напред смишљено. |
| Elöszab, cs. наредити, прописати. | Elövesz (Elövenni), cs. узети преда се; предузети. |
| Elöszak, fn. предњи члан (реченица). | Előverekedik, k. пробити се кроз. |
| Elöszalad, k. истрчати. | Elővétel, fn. прекуп. |
| Elöszáll, k. излетети пред... | Elővetés, fn. првенство (у куглању). |
| Elöszámlál, es. набројати, изрејати. | Elővezet, es. извести. |
| Elöszárny, fn. предње крило. | Elővigyázat, fn. смотреност, позор; — i intézkedés, предохрана. — os, mn. смо- |
| Elöszéna, fn. прво сено. | Elővilág, fn. стари, пра-свет. [трен. |
| Elöszeretet, fn. особита љубав, j. Külö-nös szeretet. | Elővilágít, k. светлити кому. |
| Elöszín, fn. предњи део позорнице. | Elövisz (Elövinni), cs. унапређивати. |
| Elöszó, fn. предговор. | Elővitel, fn. унапрећење. |
| Elöszoba, fn. доксат, предсобље. | Elővíró, fn. предњи борац. |
| Elöszólít, es. дозвати преда се. | Elövon, es. причући. |
| Elöszotag, fn. префикс. | Elövizsgálat, fn. претходна истрага. |
| Elöször, ih. 1.) први пут; 2.) прво... | Elöz, cs. 1.) ићи пред . . ., претицати, претећи (кога); (szój.) hátul —, ради натрашке; 2.) заславјати, l. Előget. |
| Elöszül, k. оседети. | Elözászló, fn. предњи барјак. |
| Elötag, fn. 1.) предњи черег; 2.) предњи | Elözékeny, mn. предусредљив, љубазан. |
| Elötáj, fn. предња страна. [члан. | — ség, fn. љубазност. |
| Elötalál, es. наћи, наптати. — kozik, k. наћи се; сукобити се. | Elözene, fn. увертира. |
| Elötálal, cs. изнести на сто; á. é. исто- | Elözézet, fn. што претходи; — ek, прели-минарије. — es, mn. прелиминираан; претходан. |
| Elötan, fn. пропедевтика. [рокати. | Elözimény, fn. премиса; што претходи. |
| Elöte, fn. пећар, пећњак. | Elözű, mn. што претходи; — mondat, предња реченица. — leg, ih. у напред. |
| Elötej, fn. прво млеко, грушавина. | Elözönöl, es. потопити, поплавити; k. l. Elözönlik. |
| Elötér, fn. предња страна. | Elözönlik, k. пресути се, прелити се. |
| Elöterem, fn. предња дворана. | Elpáhol, es. извонитити, излемати. |
| Elöterem, k. искренути, из небуха се појавити. — t, cs. створити. | Elpakol, es. попаковати. |
| Elöterjeszt, cs. подастрети (молбу); пред-ставити. — és, — mény, — vény, fn. поднесак; представка. | Elpalánkol, Elpalánkoz, es. оградити прошћем. |
| Elöterv, fn. прорачун. | Elpalástol, cs. прекрити; забашурити. |
| Elötét, Elötétel, fn. премиса, хипотеза. | Elpálcáz, cs. излупати палицом. |
| Elötevő, l. Elöte. | Elpállik, k. протрунути, извести се. |
| Elötökodik, k. гурати се напред. | Elpanaszol, cs. изјадати. |
| Elötoldás, fn. протезис. | Elpang, k. устајати се, усмрдати се. |
| Elötoppan, k. искренути. | Elpapol, k. вазда поповати; cs. говори-ти слово (мртвациу). |
| Elötő, fn. припољак. | Elpárlállik, k. излапити, испарити се; изветрити; á. é. разлизати се (имање). |
| Elött, nu. 1.) пред; a ház előtt, пред кућом; 2.) пре; dél —, пре подне. | Elparancsol, cs. заповедити да се однесе. |
| Elötttemez, Elötttez, l. Láttamoz. | Elparasztosodik, k. попаорити се. |
| Elöttevaló, mn. — пар, дан пред тим. | Elparlagosodik, Elparlagodik, Elparlagúl, k. упарложити се; á. é. попаорити се. |
| Elötiinik, k. појавити се. | Elpárol, cs. дати да јде у пару. — g, |
| Elöudvar, fn. предворје. | |
| Elöngor, Elöugrik, k. некочити пред. | |
| Elöünnep, fn. претпразник. | |
| Elövár, fn. спољашње утврђење града. | |
| Elöváros, l. Külváros. | |

— og, k. l. Elpárallik. — gat, — tat,
es. дати да изветри.
Elpártít, es. направити отпадником.
Elpártol, k. отнасти, одметнути се.
Elpatkol, k. á. é. заковрнути, оданести
(умрети).
Elpattan, k. распушти се; majd — mérgé-
ben, да пукне од једа.
Elpattant, es. распринати, дати да пукне;
оданести (стрелу).
Elpattog, k. попуцати, испуцати се. —
tat, es. попуцати; испраскати.
Elpazarol, Elpazérol, es. профућкати,
спурдисати.
Elpenészsedik, k. поплеснинити.
Elperdül, k. откотрънати се.
Elpereg, k. поинпадати (жито из влата);
á. é. — a nyelve, ваздан тороче.
Elperegtet, Elperget, es. 1.) откотрънати;
2.) дати да испадне.
Elpetyegeg, k. забръбълати (време); k. ваз-
дан бръбълати.
Elpihan, k. смирити се, леји спати; á.
é. упокојити се.
Elpipáz, es. испушнити, пропушнити.
Elpirít, es. упиргати.
Elpironkodik, Elpirosodik, Elpirúl, k. по-
руменети, запурити се, зажарити се.
Elpislog, k. истињати, угасити се.
Elpityeredik, k. близнити у плач.
Elporhad, k. распасти се у прах, у трулеж.
Elporhaszt, es. претворити у прах.
Elporhúl, Elporlik, k. распасти се у прах.
Elporoz, es. заеути прахом.
Elporzik, Elporzodik, k. разлетети се
као прах.
Elposványodik, k. постати мочарним; á.
é. пречи у застоју.
Elpotrohosodik, k. отрбушатити.
Elpöröl, Elpörlekedik, es. задобити пар-
бом; 2.) истронити на парнице; k.
вазда се парничити.
Elprédál, es. 1.) страйити, спискати; 2.)
залацити, отети.
Elpuhfog, Elpufol, es. отерати буботкама.
Elpuhít, es. умекшати; разнежити.
Elpuhúl, k. одмекнити; разнежити се.
Elpuhult, mn. разнежен. — ság, fn. раз-
неженост; — ember, шврћа, мекоња.
Elpuskáz, es. 1.) испуцати (барут); рас-
терати пунком; а. é. профућкати.
Elpusztít, es. опустошиити.
Elpusztál, k. 1.) опустети; 2.) пропасти
2.) оторњати се.

Elrabol, es. уграбити, отети.
Elrácsol, Elrácsoz, es. преградити ре-
шетком.
Elrág, es. изгладати, огладати. — dos,
es. изгладати.
Elragad, k. (ra, re) раширити се, пре-
нети се (кужна болест); es. отети,
отргнити; á. é. уехитити, занети.
Elragadó, mn. заношљив. — an, — lag,
ih. заношљиво.
Elragadoz, es. поотимати.
Elragadtat-ik, k. бити уехићен. — ás, fn.
уехићеност. — ó, l. Elragadó.
Elragaszt, es. окужити, заразити.
Elragyásodik, k. орапавити, обогињавити.
Elrajzik, k. разројити се; поројити се.
Elrak, es. 1.) склонити; 2.) спаковати.
— osgat, es. поекланьати.
Elregél, es. испричати.
Elrejt, es. сакрити; затајати. — eget,
es. посакривати. — ekezik, — ezik,
— özik, k. сакрити се; á. é. прета-
јати се, обамрети.
Elreked, k. промукнути, á. é. запети, за-
Elrekeszt, es. заградити. [стати.
Elrémit, es. престравити.
Elrémüл, k. престравити се.
Elrendel, es. наредити.
Elrendez, es. ставити у ред. -- kedik, k.
ставити се у ред.
Elreppen, Elrepüл, k. прнути.
Elrészegesedik, k. пропити се.
Elrészegüл, k. опити се.
Elreszel, es. опилити.
Elrezel, es. унередити.
Elrezzen, k. расплашити се. — t, es.
расплашнити
Elriad, k. поцланити се; цикнути.
Elriaszt, es. поплашити виком.
Elrikkant, Elrikolt(ja magát) vh. цикну-
ти, дрекнити.
Elripaesosodik, k. орапавити (од богиња).
Elrival(ja magát) vh. продерати се.
Eirobban, Elrobog, k. са шумом одјурити.
Elromlik, k. покварити се.
Elrondít, es. унередити; укајати.
Elrondül, k. бити укајац, унеређен.
Elrongyol, es. издерати.
Elrongyollik, Elrongyolódik, Elrongyoso-
dik. k. поиздранити се, издерати се.
Elront, es. покварити.
Elrothad, k. иструнити.
Elröffent(i magát) vh. зацерекати се;
рикнути.

Elrug, es. 1.) одгурнути; 2.) збацати, изгубити (кош потковицу); 3.) одбити (теле).
 Elrugaszkodik, Elrugtat, k. оторњати се, одјурити; á. é. az Isten t  l —, отпадити се од Бога.
 Elr  t  t, es. наружити, нагрдити.
 Elr  t  l, k. прожадити се.
 Elsaj  t  t, es. приевојити, усвојити.
 Els  nczol, es. опшанчити.
 Els  ntik  l, Els  nt  t, k. одшантуцати.
 Elsanyarodik, k. закржљавити.
 Elsap  d, Elsap  l, k. пребледети.
 Elsap  szt, Elsap  t, es. учинити бледим.
 Elsarkal, k. окренути пете, отпирити.
 Elsatny  t, es. учинити да окржљави.
 Elsatny  l, l. Elcsenev  sz.
 Elsenyved, k. осушити се; увенути.
 Elseper, es. очистити.
 Elsiet, k. одјурити; cs. пребити преко колена, преухитрити.
 Elsikamlik, Elsikamodik, k. оклизнути се; á. é. отрешити се.
 Elsiket  t, es. заглушити.
 Elsiket  l, k. заглухнути.
 Elsikkad, k. нестати; стаманити се.
 Elsikkaszt, cs. стаманити; проневерити.
 Elsiklik, k. склизнути.
 Elsikolt(ja mag  t) vh. дрекнути, врис-
 Elsil  n  y  t, es. учинити лошим. [нуту].
 Elsil  nyodik, Elsil  ny  l, k. олошати; про-
 брнунти се.
 Elsim  t, cs. згладити, поравнити; á. é. загладити, забашурити.
 Elsim  l, k. постати гладак; á. é. одшучни-
 ти се; vmi felett — ni, прећи преко чега олако.
 Elsinkof  l, es. 1.) покрасти; 2.) l. Elher-
 Els  rol, es. погренести, сахранити. [d  l].
 Elsivalkodik, k. вриснути, завршитати.
 Elsodor, cs. отргнути, однети.
 Elsompolyog, k. одгегати се, одшуњати се.
 Elsorvad, k. осушити се; увенути, усу-
 Elsorvaszt, cs. сасушити. [кати се].
 Elsov  rog, k. желети куд другамо.
 Elsov  nyodik, Elsov  nyodik. k. омрша-
 вити, спасти с меса, опасти, изгубити
 Els  z, es. пресолити. [се].
 Els  , mn. први; (km.) a ki el  bb, az —
 — bb, ко пре девојци, онога де-
 војка; fn. првак.
 Els  bbs  g, fn. првенство; — i joggal
 birni, имати првенство.
 Els  bben, ih. прво, најпре.

Els  s  g, fn. 1.) првенство; 2.) превласт-
 Els  sz  l  t, mn. прворођен; fn. првенац,
 првиче. — s  g, fn. првородство.
 Els  v  nyel, Els  v  nyez, es. оградити.
 Elsudamlik, Elsuh  n, k. умаћи, утећи.
 Elsuhog, k. прохујати.
 Elsurl  dik, k. отрти се.
 Els  rol, cs. стрти, састругати.
 Elsurran, k. клиснути, утећи.
 Elsusol, cs. затајати, забашурити.
 Els  l, k. 1.) испећи се, бити опаљен
 (сунцем); 2.) препећи се (хлеб); бити
 спржен (билька); 3.) одапети се, опа-
 лити (пушка); 4.) испасти за руком.
 Elst  lyed, k. утонути.
 Elsi  lyeszt, cs. утопити, загњурити.
 Els  t  t, es. опалити, опећи, смагнути (сун-
 це); 2.) препећи, спржити; 3.) одапети,
 опалити (пушку); 4.) á. é. а) изрећи
 тајну; s  sd el! на среду с фарбом; b)
 протурити, продати; c) остварити.
 Elszabad  l, k. отети се (коњи).
 Elszaggat, Elszakgat, cs. покидати.
 Elszakad, k. откинути се; одвалити се,
 оцепити се; hit  t  l —, одметнути се
 од вере. — ás, fn. откиданье; оце-
 љење, отпад. — oz, k. пооткидати се.
 Elszakaszkodik, k. оцепити се.
 Elszakaszt, Elszak  t, cs. откинути; отрћи.
 Elszalad, k. 1.) отрчати; 2.) одбећи.
 Elszalaszt, cs. упустити (из руку); á. é. —
 ani az alkalmat, пропустити прилику.
 Elsz  ll, k. 1.) одлетети; 2.) отићи; 3.)
 полегати (тице).
 Elsz  llankozik, Elsz  lling  zik, k. расути
 се (као прах).
 Elsz  ll  sol, cs. уквартиљати, уконако-
 Elsz  lldog  l, k. поодлетати. [вати].
 Elsz  llit, es. 1.) одвести (на колих); 2.)
 отпремити (робу).
 Elsz  m  t, cs. забројати; — ja mag  t, пре-
 варити се у рачуну.
 Elsz  ml  l, cs. нарећати, набројати, на-
 Elsz  mol, l. Elsz  m  t. [бројити].
 Elsz  n, cs. одредити, наменити; mag  t
 — ni, одлучити се на... ás, fn.
 одлука, одлучност.
 Elsz  nd  kozik, k. хтети отићи.
 Elsz  nk  z, Elsz  noz, k. одсанкати се.
 Elsz  nt, mn. одлучан. — s  g, fn. одлуч-
 Elsz  nt, cs. одорати; преорати. [ност].
 Elszapor  z, es. 1.) откантати (беседу);
 2.) зубати (посао).
 Elsz  ryal, k. одлетети.

Elsze

Elte

Elszed, cs. 1.) одузети, покупити (плен);
2.) спремити (сто); 3.) раскварити
(мост, шатор).
Elszedeget, es. покупити.
Elszédeleg, k. одбатргати се.
Elszédít, es. заисти, оиесвестити; á. é.
избезумити, извести на зло.
Elszédől, k. оиесвестити се, добити вр-
тоглавицу; — tem, завртио ми се
мозак.
Elszegényedik, Elszegényíl, k. осирома-
ништи.
Elszegényít, es. учинити спроманим.
Elszeg, es. одрезати, одсећи.
Elszegődik, k. пајмити се, стати у
Elszeldel, es. потеснати. [службу].
Elszéled, k. разићи се, распудити се.
Elszelel, k. довејати (храну); á. é. от-
пирити.
Elszelesedik, k. постати ветровит; á. é.
постати лакомислен, ветрењасти.
Elszéleszt, cs. развијати, распудити; á.
é. растерати (оток);
Elszelez, cs. пренаглити.
Elszélhedik, l. Elszéled.
Elszemtelenedik, Elszemtelenül, k. обез-
образити се, обезобразити.
Elszemtelenít, es. учинити безобразним.
Elszenderedik, k. заспати; á. é. преми-
Elszendereg, k. заспати. [нути].
Elszenderít, es. успавати.
Elszenderüll, l. Elszenderedik.
Elszenved, es. отрпети; препнатити.
Elszeret, es. преотети (љубављу) драго.
Elszerez, es. протурити, продати.
Elszí, es. 1.) ушијати, упити; испеати;
2.) попунити (духан).
Elszigetel, es. осамити, изоловати. — ō,
fn. изолатор (у физици).
Elszilajodik, k. номамити се, подивљати.
Elszilál, es. распудити.
Elszínel, es. претајивати (бол).
Elszíneskedik, cs. измандарити, изма-
Elszínlik, k. изгубити боју. [мити].
Elszível, es. отрпети, допустити.
Elszokás, fn. отдаћеност.
Elszokik, k. (tól, től) одвикнути се, от-
падити се; изобичајити.
Elszoktat, cs. одвикнути, отпадити.
Elszól, es. одговорити, одвратити; од-
бити (опирим речима); vh. — ta ма-
гát, зарекао се; k. донирати, чути се
Elszólít, es. одазвати. [до (топ)].
Elszomorít, es. растужити, ојадити.

Elszomorodik, k. спевеселити се.
Elszompolyodik, Elszontyosodik, k. сму-
тити се, спевеселити се.
Elszopik, es. исписати.
Elszór, es. 1.) расипати, раеути, растр-
кати; 2.) извејати.
Elszorít, es. 1.) потиснути; 2.) стегнути.
Elszoródik, k. разојодити се.
Elszorúl, k. бити стегнут; szivem —,
срце ми се стеже.
Elszökel, k. одекакутати.
Elszökés, fm. дезертирање.
Elszökik, k. утећи; дезертирати.
Elszöktet, es. дати да одбегне.
Elsző, es. исткati, потрошити на ткање.
Elszörnyed, Elszörnyüközik, k. ужасну-
ти се.
Elszúnyad, Elszunyidikál, k. задремати.
Elszúnyaszt, es. успавати.
Elszuszakol, es. 1.) сакрити; 2.) скинути
с врата.
Elszüretel, es. добрати; побрати.
Eltagad, es. порицати, порећи.
Eltagol, es. рашчланити, рашчинити; á.
é. провоштити, пропустити кроз шаке.
Eltakar, es. 1.) покрти; 2.) укопати,
сахранити.
Eltakarít, es. 1.) уклонити, спремити
сто; одбацити (снег); 2.) унети у жит-
нице; 3.) сахранити.
Eltakarodik, Eltakarúl, k. оторњати се.
Eltalál, es. згодити, погодити.
Eltánezel, es. одиграти.
Eltántorít, es. 1.) поколебати; 2.) навра-
тити на зло.
Eltántorodik, k. поколебати се; забатр-
гати се; á. é. заблудети.
Eltántorog, k. одбатргати се.
Eltamúl, es. научити од кога.
Eltapod, Eltapodtat, EltaPOS, es. згазити,
из. азити, прегазити.
Eltaraczkosodik, k. обрасти зубачом.
Eltart, es. подржати; á. é. израњивати,
изранити; k. потрајати.
Eltartóztat, es. задржати, закратити.
Eltarúl, k. оголети; обелавити.
Eltaszít, es. одгурнути, отурити.
Eltávolít, es. удаљити, уклонити
Eltávolodik, Eltávozik, k. удаљити се.
Eltávoztat, es. уклонити.
Eltávúl, l. Eltávolodik.
Eltébolyodik, k. забасати, залутати.
Elteker, es. одвринути (зavorањ, запушач).
Eltekint, k. 1.) гледнути на страну; á.

- é. (hoz, hez) банути до... походити; 2.) не узети у обзир, ј. tekintettel nem lenni.
- Eltékozol, cs. растећи, расточити, страхити.
- Eltelik, k. 1.) напунити се; заситити се; 2.) минути, проћи (време); а valtó ma telt el, меници је данае истекао рок.
- Eltemet, cs. саранити. — kezik, k. затрпити се.
- Eltép, cs. раскинути. — del, cs. растрогати, покидати.
- Elteperít, cs. 1.) згазити; 2.) етраћити (имање); 3.) отети, присвојити.
- Eltér k. 1.) скретати, скренути; 2.) имати места, стати; 3.) á. é. разлазити се (мишљење); — és, fn. скретање; разлађење у мишљењу. — ít, cs. свратити, одвести с пута; отуђити.
- Elterít, cs. прострти; á. é. оборити.
- Elterjed, k. простирати се.
- Elterjeszkedik, k. проширити се.
- Elterjeszt, cs. раширити, растурити.
- Eltered, k. размаћи се, раскречити се.
- Elterpeszkedik, k. раскречити се, распенчити се, раскорачити се.
- Elterpeszt, cs. размаћи; распечити.
- Elterüл, k. простирати се, пружати се.
- Eltérüл, k. скренути, скретати.
- Étes, mn. старији, постар, дугожив. — edik, k. старети. — ség, fn. старост.
- Eltesz (Elenni), es. 1.) преместити; 2.) склонити, метнути на страну; (szó.) láb alól v. útból —, склонити с пута; á. é. смакнути; 3.) дати на оставу; сачувати, оставити.
- Eltét, Eltétel, fn. остава.
- Éltet, cs. 1.) оживљавати; 2.) поздрављати са „живео“; Isten éllessen, Бог те живео; спаси Бог (при пићу)! 3.) ha Isten —, ако ме Бог поживи.
- Éltető, mn. што оживљава, живодаван.
- Eltetvesedik, k. напунити се ушију.
- Eltetetvesít, cs. напунити ушију.
- Élteúnt, l. Eletínt.
- Eltéved, k. 1.) забунити се; 2.) заљутати; 3.) забацити се (ствар).
- Eltévelyedik, k. 1.) заљутати; 2.) забадати.
- Eltévelyít, cs. завести. [чити се.]
- Eltéveszt, cs. 1.) промашити; 2.) променити (шешир).
- Eltikkad, Eltikkan, k. 1.) клонути (од врућине); 2.) усмрдити се (месо).
- Eltikkaszt, cs. уморити (врућина).
- Eltilt, es. забранити; (vkit vmitől), закратити.
- Eltipor, cs. изгазити, згазити.
- Eliprat, cs. прегазити (колима).
- Eltisztít, cs. очистити.
- Eltisztül, k. очистити се, оторњати се.
- Eltitkol, cs. затајати; á. é. забашурити.
- Eltivornyáz, cs. пробекријати.
- Eltoj, es. снети јаје.
- Eltol, cs. одмаћи, размаћи. — ódik, k.
- Eltolvajol, cs. украсити. [размаћи се.]
- Eltombol, cs. és k. изгоропадити се.
- Eltompít, cs. затупити.
- Eltompúl, k. затупити; á. é. одрвенити, отугллати.
- Eltorlaszol, cs. закрчити (барикадама).
- Eltorzít, cs. унакарадити.
- Eltótosít, cs. пословачити.
- Eltótosodik, Eltótosúl, k. пословачити се.
- Eltova, ih. далеко, чак.
- Eltökél, cs. закључити, смишлити; magát — ni, намерити, одлучити се.
- Eltökéletlen, mn. неодлучан. — ség, fn. неодлучност.
- Eltökélt, mn. науман, одлучан. — ség, fn. одлучност.
- Eltökít, cs. пронесверити, украсити.
- Eltölt, cs. 1.) изручити (воду); 2.) насыти, напунити; á. é. remény tölti el keblemet, наде су ми пуне груди; 3.) задолмити; 4.) провести (време).
- Eltöltözik, k. напунити се.
- Eltör, es. 1.) скрхати; 2.) разбити.
- Eltörleszt, cs. укинути.
- Eltörlödik, k. побрисати се, отрти се.
- Eltörödik, k. сустати, сатрти се.
- Eltöröl, cs. 1.) побрисати; 2.) укинути.
- Eltörpít, es. учинити кржљавим.
- Eltörpül, k. закржљавити, закржљати.
- Eltráfál, cs. 1.) прошалити (време); 2.) растерати (бол) шалом; k. ваздан се шалом.
- Eltud, cs. á. é. стрести с врата. [лити.]
- Eltukmál, cs. 1.) обесити другом о врат; 2.) l. Elsikkaszt.
- Eltulajdonít, cs. присвојити.
- Eltünik, k. пищезнупи; минути.
- Eltüntet, cs. стаманити.
- Eltír, cs. трпети; отрпети.
- Eltüszent(i magát) vh. кинути.
- Elugat, es. одвијати лајањем; vh. — ta magát, залајати.
- Elugrál, k. одекакутати; es. у скоку уганути (ногу).
- Elugraszt, cs. растерати.

Elugrik, k. одекочити; á. é. elugrott rajta a szemem, превидео сам.
 Elún, es. досадити, догрдити, додијати; — ja magát, досадио му је.
 Elunakodik. Elunakozik, Elunatkozik, l. Elundorít, es. огадити. [Elúnia magát.
 Elundorodik, k. згадити се.
 Elúntat, es. учинити досадним.
 Elúszik, k. отливавати.
 Elatal, es. 1.) покварити, испровалывати пут (многим колима); 2.) потрти (ильву), изгазити; 3.) одбити, l. Elutasít, k. отперјашити, одгребанити,
 Elutasít, es. упутити; á. é. одбити. — hatlan, mn. ито се не може одбити (молба). — hatlanúl, ih. неотклониво.
 Elutaz, es. страхиши (новац) на путовање. — ik, k. отпуговати.
 Eliüget, k. откасати.
 Elül stb. l. Elól stb.
 Elül, k. 1.) сести (на страну); 2.) полегати (живина, тице); 3.) слегнути се; 4.) (szój.) azzal — hetsz, с отим можем слободно изостати.
 Eliüldögél, es. преседети; k. (ваздан) засести.
 Elültet, es. 1.) засадити; 2.) пресадити; 3.) преместити, метнути на друго место (нпр. Ѣака).
 Elüt, A. es. 1.) одбити; 2.) одшорати (лопту); 3.) одвалити; 4.) поразати, скинути (мерицу); 5.) убити, претући картом); 6.) пзбити (кат); — ötte már a hatot, је-ли избило (искуцало) већ шест? 7.) á. é. скренуты (пажњу); kezéről — ni, отети испред носа; 8.) — ötte magát, одврнуо је, одрезао је; B. k. одударати, не бити налик.
 Elüz, es. одагнати, разгонити.
 Elv, fn. начело, принцип.
 Élv, fn. уживање.
 Elvadít, es. 1.) подивљачити, покурјачити; 2.) распуштити.
 Elvadúl, k. подивљати, покурјачити се.
 Elvág, es. одсечи, срезати.
 Elvágtat, k. одјездити.
 Elvágыакозик, Elvágыик, k. желети отићи.
 Elvajudik, k. 1.) мучити се (породиља); 2.) (од мука) малакеати.
 Elvakar, es. остругати. — odik, k. á. é. стругнути.
 Elválás, fn. растанак; развод (брака).
 Elválaszt, es. 1.) разлучити, оделити; а házas társakat — ani, развенчати; одавати;

брати; 2.) одвикнути; eseestől — ni одбити, одъокати (од сисе); 3.) решити, пресудити; 4.) l. Megválaszt.
 Elválaszthatlan, mn. неразлучан, нераздвојан. — ság, fn. неразлучност. — úl, ih. нераздвојно.
 Elválik, k. 1.) одвојити се, оцепити се, отиснути се, одвалити се; 2.) делити се, цепати се (пут); 3.) развесчати се; elvált asszony, распуштеница; 4.) показати се, решити се; (szój.) végén válík el, видеће се на крају.
 Elvállal, es. примити, подухватити се.
 Elvan (Elleni), k. 1.) бити удаљен; 2.) бити без чега, l. Ellehet.
 Elvánczorog, l. Elvánszorog.
 Elvándorol, k. отпутовати.
 Elvánszorodik, k. бити изнурен.
 Elvánszorog, k. отетурати се, одбратити се.
 Elvár, es. очекивати; чекати, причесати.
 Elvarr, es. зашити (рђаво); ушити.
 Elvásárol, es. откупити.
 Elvás, Elvásít, es. отупити (зубе).
 Elvásik, Elvásúl, k. 1.) утрунути (зуби); 2.) отупити; искрзати се.
 Elvásol, l. Elvás.
 Elvégez, es. свршити; довршити; á. é. доконати, закључити. — hetlen, mn. недовршив. — ödik, k. довршити се.
 Elvégre, ih. на послетку, најзад.
 Elvegy stb. l. Elegy stb.
 Elvél, es. криво мислити; vh. magát — ni, уобразити о себи.
 Elvemhezik, k. изјаловити се (кобила).
 Elver, es. 1.) одбити (батинама); 2.) протући, провоштити; 3.) потући (лед храну); 4.) одевирати; 5.) — te a hatot, искуцало је 6; 6.) скренуты (лађу); 7.) á. é. утући, профућкати; 8.) отети испред носа; 9.) az eliszomjat — ni, заложити се мало, лабрџнути.
 Elvérzik, k. изгубити крв, умрети.
 Elvesz (Elvenni), es. 1.) узети, одузети; á. é. kedvét —, убити воју; a gyertya hamvát —, усекнути свећу; a hideg elvette a szőlöt, виноград је страдао од мраза; szeme fényét —, ослепити, оћорити; 2.) ajándékot —, примити поклон; 3.) узети за жену.
 Elvesz, Elvész (Elveszni), k. 1.) нестати, стаманити се, пропасти; szörén szállán —, без трага пропасти; (szój.) rossz pénz el nem vész, неће гром у

- кошриве ; 2.) погинути ; veszszek el, ha . . . не било ме, ако . . .
- Elveszt, es. 1.) изгубити; 2.) стаманити, сатарити ; 3.) gyermeket v. magzatot — изврѣни занос, пометнути.
- Elveszteget, es. потрахити. — ūdik, k. растурити се.
- Elvet, es. 1.) одбацити ; (szój.) — ette a sulykot, пресно је слагао; 2.) посјати ; 3.) á. é. одбити; 4.) побацити (пород) ; 5.) bőrét — ni, збацити кожу, кишулъину.
- Elvét, es. промашити, погрешити.
- Elvétel, fn. узимање.
- Elvetél, k. пометнути, побацити (пород), изјаловити се. — és, fn. помет, по-метање.
- Elvetemedett, mn. окорели (грешник), безакон. — ség, fn. безакоње.
- Elvetemedik, k. огрезнути у греху.
- Elvetemít, es. покварити (морално).
- Elvetemíl stb. l. Elvetemedik . . . stb.
- Elvetödik, k. забацити се, изгубити се.
- Elvétve, ih. растркано; овда-онда.
- Élvez, es. уживати; k. благовати. — et, fn. уживање. — etes, mn. сладак.
- Elvezet, es. 1.) одвести ; 2.) одвратити
- Élvhajhászó, fn. блудник. [воду].
- Elvhíj, mn. (човек) од начела.
- Elvi, mn. начелан. — leg, ih. начелно.
- Elviddegél, es. произоднашти.
- Elvigyorog, k. és es. процерекати ; — ta magát, стаде се церекати.
- Elviharzik, k. прохујати.
- Elví, es. извојевати (натраг).
- Elvirágzik, Elvirít, Elvirúl, k. прецветати.
- Elvisel, es. 1.) носити (одело); 2.) похабити ; 3.) сносити. — hetetlen, mn. не-подносив. — hető, mn. подносив. — t, mn. изношен, похабан.
- Elvisz, es. однети, односити ; á. é. elvitte a halál, отргла га смрт ; (szój.) nem viszi el szárazon, неће проћи на лихо (олако)! k. носити (пушка).
- Elvitat, Elvitáz (vmit vkitől) es. одрећи, оспоравати. — hatlan, mn. неоспорив. — hatlanúl, ih. неоспориво.
- Elvitel, fn. одношење.
- Elvitet, es. дати однети.
- Elvitorláz, k. одједрити.
- Elviveget, l. Elviddegél.
- Elvmondat, fn. мудра изрека.
- Elvon, es. одвући; одузети; á. é. magát ymi alól — ni, извлечити се од . . .
- szájától — ni, закидати од уста; vki béréből — ni, од плате закидати ; a figyelmet — ni, одвратити пажњу ; a dologtól — ni, задржавати од посла ; a száját — ni, развући уста.
- Elvonódik, k. расејати се, разићи се.
- Elvont, mn. мислен, апстрактан.
- Elvonúl, k. 1.) отићи; 2.) повући се; 3.) развући се.
- Elvonúlt, mn. усамљен, повучен. — an, ih. повучено, усамљено. — ság, fn. повученост, самоћа.
- Elvrokon, fn. једномисленик.
- ElvtéTEL, fn. максима.
- Elzajlik, Elzajog, k. прохујати.
- Elzálogít, Elzálogol, Elzálogosít, es. за-ложити.
- Elzár, es. 1.) затворити ; 2.) оделити (у затвору). — kozik, k. затворити се, закључати се; á. é. отуђити се.
- Elzárol, Elzavárol, es. забравити.
- Elzavar, es. 1.) помести; поплашити; 2.) помешати (акта).
- Elzordít, Elzordúl, l. Elvadít, Elvadúl.
- Elzúg, k. прохујати.
- Elzüllik, Elzürlük. k. 1.) засушити се (ви-ме); 2.) степети се, одбити се у свет.
- Elzsákrmányol, es. отети као плен.
- Elzsarol, es. изнудити, отети.
- Elzsebel, es. украсти, отети.
- Elzsémbel, es. искавжити.
- Elzsibbad, k. утрнути, осећи (рука).
- Elzsibbaszt, es. учинити да утрне.
- Elzsidókodik, es. пздрамчити.
- Elzsiványkodik, k. пролупежити се; es. отети, украсти.
- Emánuel, tn. Емануил.
- Embátya, fn. старији брат по млеку.
- Ember, fn. човек ; (szój.) nézze meg az —, гледај ти то само ! gyermek —, a) дете; b) детињаст човек ; (pb.) — embernek farkas, човек је човеку злочин ; egy — nem szám, један као ни један; jó —, пријатељ ; — ek, људи, свет; fiatal —, младић; öreg —, ста-рац ; — ére akadt, намерно се на правог човека; vminek — e lenni, бити за какав посао; — legyen, a ki... ту треба детић, да . . . ; — ré tenni, подићи, направити човеком; azt hinné az —, рекао би, . . . мислиш . . . ; minden —, свак.
- Emberbarát, fn. човекољубац. — i, mn. чо-векољубив. — ilag, ih. човекољубиво

- Emberese, fn. човечуљак.
 Emberedik, k. дорашкавати, човечити се.
 Emberel, cs. имати вере у...
 Ember-etlen, mn. пуст, без света. — emlékezet, fn. памтивек; — emlékezet óta, од памтивека, од заманде. — evő, mn. és fn. људождер. — faj, fn. сој, раса људи — faló, mn. és fn. људождер. — félő, mn. és fn. á. é. дивљак. — fi, fn. човек. — fölös, mn. падчовечји, исполниски. — gyülölő, fn. човекомрзац.
 Emberi, mn. човечји, људски; (szój.) nines rajta — kép, и не изгледа на человека. — leg ih. људски. — sedik, k. човечати се. — ség, fn. људски род, човештво; човечанство, хуманист.
 Ember-ismeret, fn. познавање људи. — ismerő, fn. познавач људи. — ít, cs. учовечавати. — íz, fn. људско искрљење, колено. — ke, fn. човечуљак. — kedik, k. људски се понашати. — kerülés, fn. избегавање света. — kerülő, mn. és fn. á. é. дивљак. — kor, fn. век (људски); мушко доба. — koros, — korú, mn. дорастао, зрео. — magasságú, — magasságnyi, mn. с человека висок. — módon, — módra, ih. мушки, људски; дружевно. — nem, fn. људски род. — nyí, mn. одрастао, зрео. — nyom, fn. стопа; l. Emberkor.
 Emberség, fn. 1.) човекољубље, хуманост; а. é. поштење; — emre, тако ми поштења!; nem tud — et, не зна за ред (људност); magam — éböl, сопственом снагом, сам собом.
 Emberséges, mn. човечан, човекољубан; уљудан. — en, ih. човечно; уљудно. — ség, fn. човечност.
 Emberségtelen, mn. нечовечан, неуљудан.
 Ember-szeretés, Ember-szeretet, fn. човекољубивост. — szerető, mn. és fn. човекољубив; човекољубан. — szerű, mn. човечан, хуман. — szerűség, fn. хуманост. — szólás, fn. опадање, клевета. — szóló, fn. клеветник, опадач. — tan, fn. антропологија. — tani, mn. антрополошки. — társ, fn. ближњи.
 Embertelen, mn. нечовечан, бездушан, одљуд; неуљудан. — ít, cs. чинити нечовеком. — kedik, k. бити нечовечан. — ség, fn. нечовечност; неуљудност. — íl, ih. нечовечно; неуљудно.
 Emberül, ih. људски; својски; k. учовечавати се.
- Embervérffű, fm. богородичина трава.
 Emde, l. Ébrény.
 Eme, l. Emez.
 Eme, fn. женка; — disznó, крмача.
 Emel, cs. 1.) дизати, дићи; kalapot —, скидати шенир; kezet — vkiре, дићи руку на кога; 2.) цепати (карте); 3.) á. é. szót —, дизати глас.
 Emeleső, fn. полула, озеб, ћускија. — s, mn. што се дизже; — gép, ћерам (качија); — híd, мост за дизање.
 Emeleg, Emeleng, l. Emelkedik.
 Emelék, fn. 1.) елевација (топа); 2.) присена жртва; 3.) предигнуте карте.
 Emelés, fm. дизање; цепање (карата).
 Emelet, fm. спрат, бој, кат, под. — cs, mn. на кат, на спрат; két, három — ház, кућа на два, три спрата.
 Emelget, cs. непрестати дизати.
 Emelint, Emelít, cs. дигнути, дићи.
 Emelkedés, fn. дизање; полет.
 Emelkedett, mn. издигнут; á. é. узвишен (стил). — ség, fn. полет.
 Emelkedik, k. 1.) дизати се; 2.) расти (тесто); 3.) скакати (цена).
 Emelkedő, mn. што се дизже, што расте; az ár — ben van, цена расте.
 Emelkedvény, fn. узвишење.
 Emellett, ih. при том, уз то.
 Emelő, fn. озеб, ћускија; mn. што дизже; за дизање; — esavar, завораш (манина) за дизање; — esiga, — dörong, — fa, озеб, ћускија, полула; — gép, машина за дизање; — híd, мост за дизање.
 Emelt, mn. дигнут; узвишен. — mű, fn. отрељеф. — ség, fn. узвишеност; á. é. полет.
 Emeltyű, fn. 1.) озеб, ћускија, полула; 2.) витао, чекрк.
 Emelvény, fn. 1.) узвишено место; трибина; козе, лазила.
 Émely, fn. угрк, црв под кожом. — edik, k. (tól, től) гадити се, гнујенти се, грьштити се. — eg, — g, k. гадити се; — eg a gyomrom, мука ми је, хоћу да повраћам. — gés, fn. мука. — get, — ít, cs. причинявати гађење, терати на повраћање. — gős, mn. гадњив.
 Emelzet, fn. рељеф. — es, mn. — es mű, Emerre, ih. овамо, амо. [рељеф-посао].
 Emes, mn. спасата.
 Emés, fn. спасање.
 Émés, k. бдње.

Emese, l. Emise.

Emészt, cs. 1.) варити, сваривати, пропавъяти; 2.) трошити; 3.) á. é. гристи, морити (туга); — i magát, jede ece, grize se.

Emésztés, fn. сваривање, пробава.

Emésztetlen, mn. несварен. — ül, ih. несварено.

Emészthetetlen, mn. несварив. — ül, ih. Emészthető, mn. сварив. [несвариво. Emésztő, fn. трошач; mn. што троши; — szer, средство за сваривање; — bút, јад, тешка брига.

Emésztődik, k. гристи се, јести се.

Émett, mn. будан. — en, ih. будно. опрезно. — ség, fn. будноћа.

Emez, mn. овј. ова, ово.

Emhúg, fn. млађа сестра по млеку.

Emide, ih. овамо, амо.

Emígy, ih. овако. — es, mn. охол; на Emik, k. списати. [кратко насаћен.

Émik, k. бдити.

Eminnen, ih. одавде.

Emítet, cs. дојити.

Emitt, Emitten, ih. овде, туна.

Emleget, cs. помињати, спомињати. — özik, k. сећати се.

Emlék, fn. 1.) спомен; успомена; — ébe vésni, утубити; — ül, ih. за спомен; 2.) споменик.

Emlék-beszéd, fn. беседа у спомен. — előtti, mn. што се не памти. — ezés, fn. сећање.

Emlékezet, fn. 1.) сећање; спомен; boldog — џ. блажене успомене, блаженоупокојени; 2.) памћење; — óta, од памтивека; — ból, из главе, на памет. Emlékezetes, mn. вредан помена знаменитост. — ség, fn. знаменитост.

Emlékezetlen, mn. стародреван, давнашињи.

Emlékezik, k. (ra, re; ról, ről) сећати се.

Emlékezötéhetség, fn. памћење, памет.

Emlékezetet, cs. подсећати. — ô, fn. знак који подсећа.

Emlékezvénű, fn. сећање, реминисценција.

Emlék-ige, fn. девиза. — irás, — irat, fn. споменица. — iratok, fn. мемоари. — jel, fn. знак сећања; споменик. — könyv, fn. споменица. — mondás, — mondat, fn. изрека, девиза. — pénz, fn. споменица (новац). — szerű, mn. монумента.

Emlik, l. Emik. [лан. — szó, l. Emlékige.

Emlény, fn. споменак (цвет).

Emléz, cs. учити на изуст, j. Betanúl. — et, fn. меморирање. — et-tan, fn. мнемоника.

Említ, cs. спомињати, споменути. — és, fn. спомињање; помен. — ett, mn. поменут, речен, коснут. — get, l. Emleget.

Emlő, fn. сиса, дојка. — bér, fn. плата дојиши. — bimbó, fn. брадавица на сици. — k, mn. (врло) сисата. — s, mn. сисата; — s állatok v. — sök, сисавци.

Emő, mn. што сиса; csecs —, сисанче. Emöd, l. Ébrény.

Emse, fn. крмача.

Emtestvér, fn. брат, сестра по млеку.

Emtet, cs. дојити.

Emv, fn. гриз, химус.

En, nm. ja; — magam, ja сам.

Encsbenes, Eucesbenes, Enczenbencz, fn. пошурлије, беспослица.

Endivia, fn. ендивија, водопија (биль).

Endre, Endrő, fn. Андрија.

Ene, l. Únő.

Ének, fn. песма; esti —, серенада; — ek — e, песма над песмама (Соломонова).

Ének-beszéd, fn. речитатив. — darab, fn. песма. — degél k. певуцкати.

Énekel, k. és cs. певати; појати. — get, cs. és k. певуцкати, певушти. — hető, mn. за певање.

Énekes, fn. певач, певац, појац, појач; mn. с песмама; — könyv, песмарница; — játek, — színmű, комад с певањем.

Énekesné, Enekesnő, fn. певачица.

Énekész, j. Énekes.

Ének-iskola, fn. школа за певање. — kar, fn. певачки лик, кор. — lés, fn. певање; појање. — lő, fn. és mn. певач; певачки; за певање. — mester, fn. учитељ певања. — óra, fn. час певања. — zene, fn. вокална музика. — zet, fn. певање; мелодија.

Energia, fn. енергија, усталаштво.

Enged, k. попуштати, попустити; á. é. szónak —, слушати, послушати; — a fagy, крави се, отпушта; cs. допуштати, допустити: nem — szóhoz, не да ми, да дојем до речи; ne — d magad! не дај се! — je Isten, дао ћи Бог!

Engedékeny, mn. попустљив, мек. — ség, fn. попустљивост. — ül, ih. попустљиво.

Engedelem, fn. 1.) допуштење, допуштање; engedelmet kérek, допустите!... 2.) допуст, урлауб.

Engedelemlevél, fn. допусница.

Engedelmes, mn. 1.) послушан; 2.) по-
пустљив; благ; 3.) (лађа) што се лако
управља. — kedés, fn. слушање, по-
коравање. — kedik, k. слушати, по-
коравати се, повиновати се. — kedő,
mn. благопослушан. — ség, fn. поко-
ра, послушањост.

Engedelmez, cs. пустити на слободу, да-
ти углауб; l. Engedélyez.

Engedély, fn. допуст, дозвола, концесија.
— ez, cs. допуштати, допустити. —
levél, fn. допусница.

Engedetlen, mn. непокоран, непослушан.
— kedik, k. бити непокоран, не слу-
шати. — ség fn. непослушност. — ül,
ih. непослушно.

Engedmény, fn. уступак, допуст; концеп-
ција. — es, fn. цесионар. — ez, cs.
уступити, цедирати.

Engedvény, fn. уступница, цесионала. —
ez, cs. уступити, уступати.

Engem, Engemet, mn. мене. — ne bánts,
fn. (билька) лепи човек. — ne felejts,
fn. споменак.

Engesztel, cs. мирити, измиравати, бла-
жити. — et, fn. блажење. — etlen,
mn. непомирен. — hetlen, mn. нено-
мирљив. — hetlenség, fn. непомирљив-
ост. — hetlenül, ih. непомирљиво,
неумитно. — ö, mn. што измирује; —
ö áldozat, жртва измирења. — ödés, fn.
измирење. — ödik, k. измиравати се.

Engeteg, mn. попустљив; fn. попуст-
љивост.

Ennek-elötte, ih. пре, преће. — fölötte, ih.
поворх тога. — utána, ih. по том, после то-

Ennelfogva, ih. по том, с тога, иди. [га.
Emmenmagam, l. Émmagam.

Ennivaló, mn. за јело; fn. јестиво.

Ennyi, mn. толики; толико. — ideig, ih.
дотле, тако дуго. — re, ih. дотле;
тако, толико. — szer, ih. толико пута.

Enyeeskés, mn. балав, глупав.

Enyeg, Enyek, fn. слуз. — es, mn. слу-
зув, балав. — et, cs. замазивати, за-
башуравати. — esedik, k. балити.

Enyel, fn. шала, пошалица. — eg, — g,
k. шалити се, приклапати, ћаскати;
миловати се, ашиковати. — es, mn.
шальив. — gés, fn. приклапање, лакри-
дија, ћаскање; миловање, ашиковање.
— gö, — gös, mn. és fn. шальив; ша-
льивац, ашигдија.

Enyém, mn. мој, моја, моје.

Enyész, Enyész-ik, k. нестајати, губити
се; пропадати. — et, fn. пропаст. —
etes, mn. пропадљив. — hetetlen, mn.
непропадљив, вечит. — t, cs. тама-
нити; амортизирати. — tési alap, fn.
фонд за амортизацију.

Enyez, cs. замазивати, забашуравати.

Enyh, fn. благост; á. é. мелем. — bor,
fn. мелем-вино. — e, mn. благ, мек;
млак. — én, ih. благо. — ed, l. Enyh-
hűl. — eség, fn. благост; млачина. —
eszt, cs. блажити, l. Enyhít. — hely,
fn. заветрина; прибежиште. — ít, cs.
(on, en) блажити, олакшавати; уто-
љавати; — ítő körülmény, олакшава
околност, олакшица; — ítő szer, ме-
лем, блажило. — ital, fn. уморница. —
ö, l. Enyhe. — ödik, — ül, k. убра-
жити се, лакнути, ублажавати се, па-
тирати (бол). — ület, — ülés, fn. олак-
шање; патисање.

Enyű, Enyüs, l. Enyv, Enyves.

Enyv, fn. туткало, лепак. — ed, k. ле-
пити се, приањати. — es, mn. леп-
љив; туткалисан; á. é. — cs kéz, ду-
гачки нокти. — ez, cs. туткалицати;
лепити. — ezet, fn. туткало (на ма-
терији). — nemű, mn. лепљив, смоласт.

Ép, mn. читав, здрав, неповређен; —
eszű, чисте, непомућене свести.

Ere, fn. жуч, јед; nincs ереје, човек
без жучи.

Ered, k. (ért, után) гинути, чезнути за.
— és, fn. чежња. — ez, k. грамзити,
чезнути. — ö, mn. жудан. — öleg, ih.
жудно. — tség, mn. умор, малакеалост.

Ere-fű, fn. кичица, пролећња горчица.
— hideg(lelés), fn. жучна грозница. —
hólyag, fn. жучник, жучњак. — kedik,
k. гристи се, јадовати, страховати,
трнути. — kedő, mn. јадоморан. —
keserű, mn. горак као жуч. — kór,
kórság, fn. жутица. — kóros, — kór-
ságos, mn. жутичав. — láz, fn. жучна
болест. — mirígy, fn. колера.

Épen, ih. 1.) неповређено, читаво, здра-
во; 2.) баш, таман, истом; — nem,
никако не; — azt akarom, баш то
хочу; — bizony, како неби, бе афе-
рим; — száz, равно, управо стотина;
— karácsony парјам, лицем на божић.

Épenséges, mn. апсолутан. — ep, Épen-
séggel, ih. саевим, свакако, апсолутно.

Épentartás, fn. одржаше.
 Eper, fn. 1.) дуд; 2.) јагода; (szój.) szedi az epret, седи у јеснаест.
 Éperejű, mn. здрав, снажан.
 Eperfa, fn. дуд. — boguró, fn. дудина, дуд.
 Eperj, Eperjes, l. Eper, Epres.
 Érés, mn. једак, љут, жучан; колеричан.
 Epesár, fn. приа жутица. — os, mn. ме-
 лашоличан, жутичав.
 Epesav, fn. угљена киселина.
 Éprésít, cs. жучити, ојучити.
 Érésség, fn. 1.) жутица; 2.) колеричност.
 Epeszt, cs. једити, врећати; загорчавати;
 magát — i, једе се, гризе се; magát
 holtra — eni, жив се кидати.
 Épétlen, mn. без жучи.
 Éréz, cs. жучити.
 Epiczkél, k. скакати (о зенцу).
 Épit, cs. 1.) зидати, градити, сазидати;
 homokra —, на песку зидати; várakat
 a levegőbe —, зидати куле у ваздуху.
 á. é. зидати, рачунати, ослањати се;
 оснивати (сумњу).
 Épités, fn. зидање, градња; зидарство.
 — mód, fn. начин зидања.
 Épitész, fn. нејмар, j. Műépítő. — et,
 fn. зидарство, нејмарство, j. Műépítés.
 Épitétlen, mn. несаграђен.
 Épitget, cs. градити.
 Épitkezés, fn. градња, зидање; — i en-
 gedély, допуст за зидање.
 Épitkezik, k. градити.
 Épitmény, fn. зграда, зидање.
 Épitő(mester), fn. зидар; mn. за зидање;
 — hely, место за зидање. — mester-
 ség, fn. нејмарство, зидарство.
 Épitseg, fn. зграде.
 Épitettő, fn. градитељ.
 Épkézláb, Epkézlabú, mn. читав, здрав.
 Eplény, fn. оплен.
 Epres, mn. пун јагода или дудова; fn.
 јагодик, јагодњак, дудара.
 Eprész, k. купити јагоде; fn. који купи
 јагоде; јагодарка.
 Eprez, k. јести јагода или дудња.
 Épség, fn. читавост, неповређеношт; здрав-
 ње; — ben hágyni, maradni, оставити, о-
 стати на миру. — es, mn. здрав, читав.
 Éptan, fn. дијететика, наука о здрављу.
 Éptelen, mn. нечитав, повређен. — ség,
 fn. нечитавост, слабо здравље.
 Épül, k. 1.) градити се, зидати се; 2.)
 опорављати се, оздрављати; 3.) ду-
 шевно се кренити.

Épület, fn. зграда, зидање. — derék, fn.
 главна зграда. — eeske, fn. зградица.
 — es, mn. спасоносан, што душевно
 крепи. — fa, fn. грађа. — i, mn. за
 зграде. — kő, fn. зидарски камен. —
 osztályadó, fn. пореза на зграде. —
 rajz, fn. нацрт. — szer, fn. зидарски
 материјал.
 Ér, fn. 1.) жила; eret vágní, пустити
 крв; vki erére tapintani, опипати било;
 2.) вир, врело; 3.) поточић.
 Ér, A. k. 1.) вредити; 2.) стизати, до-
 тицати; földig ér a lába, ноге му се
 вуку по земљи (јахачу); 3.) приснети,
 доћи, стићи; 4.) mi — t rád, шта те
 је спопало? 5.) (val, vel) постићи;
 nem sokat — nél, не би много добио
 (постигао); бити барабар; két olyan
 emberrel —, вреди за двојицу таквих;
 6.) (ra, re) доеневати, имати кад;
 nem — ek rá, немам кад; mindig —
 játekra, увек му је до игре; 7.) (hoz,
 hez) дотаћи се, дотицати се; B. es.
 1.) стићи, наћи, згодити; hol — te a
 golyó? где га је погодило тане? á. é.
 снаћи, постићи (невоља); 2.) домаша-
 ти, домаћити; nem — em, nagyon
 magas, не могу да дохватим, високо
 је врло; 3.) дочекати, доживети; 4.)
 (éeszsel) —, схваћати; 5.) hazugságban
 — ni, ухватити у лажи; tolvajságon
 — ni, ухватити у крађи; 5.) viminek
 végét — ni, довршићи, дочети; nem
 tudom végét — ni, не могу да дочекам
 краја; róssz végét — ed, зло ће то
 испasti по тебе.
 Eránt, Erány, l. Iránt, Irány.
 Éresomó, fn. отечене жиле.
 Ércz, fn. руда, метал; mn. металан, руд-
 ни. — akna, — bánya, fn. рудник. —
 edény, fn. металан суд. — el, cs. ме-
 талисати, саватленисати. — ér, fn. руд-
 на жила. — es, mn. пун руда, мета-
 лан, минералан. — ez, cs. саватлени-
 сати, металисати. — fejtő, fn. рудар.
 — féle, mn. рудни. — fonál, fn. ме-
 тална жица. — hegyl, fn. рудно брдо.
 — hulladék, fn. отпади, опиљци, стру-
 горгине. — máz, l. Zománc. — mives,
 — müves, fn. рудар, који обрађује
 руде. — mű, fn. металан посао. —
 nemű, mn. металан. — olvasztó, fn.
 топионица. — salak, — sank, fn. брон-
 за, шлакња од руда. — szín, fn. ме-

тала боја. — szín, — színnü, mn. металне боје. — tan, — tudomány, fn. металургија. — termő, mn. чуи руда. tudós, fn. металург. — üveg, fn. сават. — vizsgáló, fn. испитивач руда.

Érdag, l. Éresomó.

Érdegel, es. задиркивати; к. сазревати. Erdei, mn. шумеки; — bika, тур; — kakas, тетреб; — rák, раковница.

Érdek, fn. интересе, учешће; — kel viseltetni v. lenni vimi iránt, имати интереса за што; — ében van, у његову је интересу, стало му је до ...

Érdekel, es. 1.) занимати; тицати се; 2.) l. Erdegel. — t, mn. és fn. заинтересован.

Érdekes, mn. занимљив, интересантан. — ség, fn. занимљивост.

Érdeketlen, mn. без интереса.

Érdekihiány, fn. немање учешћа, интереса. Érdeklet stb. l. Érdek stb.

Érdeklödik, k. интересовати се, разбирати се.

Érdektárs, fn. сунтересована странка. Érdektelen, mn. незанимљив; равнодушан. — ség, fn. равнодушина. — úl,

Érdekiül, l. Érdeklödik. [ih. равнодушно. Érdel, es. диркati, додиркивати.

Erdély, tn. Ердељ — i, mn. ердељски. — ies, mn. по ердељски. — iesen, ih. по ердељски.

Érdem, fn. 1.) заслуга; достојанство; nagy — ћ, врло заслужан; 2.) суштина, битност (ствари); ügy — е, главна ствар.

Érdemdjnok, fn. инскрипционалиста. Érdemdús, j. Érdemes.

Érdemel, es. 1.) заслуживати; nem — annyi fáradságot, не вреди тога труда; (km.) a ki keveset el nem vesz, sokat nem —, коме није у ораху, није ни у товару (доста).

Érdemes, mn. заслужан, достојан, вредан. — ít, es. удостојавати. — kedik, k. истицати се заслугама. — ség, fn. заслужност. — úl, k. удостојавати се, чинити се заслужним.

Érdemetlen, mn. недостојан, незаслужан. — ség, fn. незаслужност. — íl, ih. незаслужно.

Érdemi, mn. мериторан. — leg, ih. мериторно.

Érdemjavak, fn. наградна добра.

Érdemkereszt, fn. крст за заслугу.

Érdemleg, ih. 1.) по заслуги; 2.) l. Érdemileg. — es, mn. по заслуги. — i, mn. мери. Érdemetlen stb. l. Érdemetlen. [торан. Érdempénz, fn. медаља за заслугу.

Érdemtelen stb. l. Érdemtelen.

Érdemtelji, Érdemteljes, j. Érdemes.

Érdemült, mn. испужен.

Érdes, mn. рапав; онтар; á. é. заједњив. — ség, fn. рапавост; á. é. заједњивост.

Érdes, es. дирати, l. Érdegel.

Erdész, fn. шумар, лугар. — et, fn. шумарство. — eti, mn. шумареки. — ház, — lak, fn. шумарева кућа. — iskola, fn. шумарска школа.

Erdő, fn. шума, гора, дубрава, лес; avas —, стара шума; (pb.) egy fa nem —, једна ласта не чини пролеће.

Erdőbeli, l. Erdei.

Erdő-eleje, fn. пропланак. — fa, fn. шумско дрво. — gazda, fn. шумар. — gazdaság, fn. шумарство. — gazdász, fn. шумар. — hát, fn. избрежак, узбрдица. — határ, fn. крај, граница шуме. — irtás, fn. горосеча, пустошење шуме. — járás, fn. обилажење, надгледање шуме. — jog, fn. шумско право. — ke, fn. шумска (капорка) шева. — kerület, fn. ревир, шумски округ. — kerülö, fn. шумар. — köz, fn. међушумље. — lakos, fn. шумски становник. — l, es. крчити, сећи шуму. — lés, fn. крчење шуме. — mester, fn. шумар. — mivelés, fn. обрађивање шуме. — ritkítás, fn. крчење шуме. — s, mn. шумовит, горовит. — ség, fn. шумадија, шума. — sít, es. засадити шумом. — södik, — sül, k. обрасти шумом. — sz, fn. шумар. — szak, fn. шестар. — szél, fn. окрајак шуме. — szet, fn. шумарство. — tan, — tudomány, fn. шумарство. — ügy, fn. шумска ствар. — vadász, fn. шумар. — vágás, fn. шестар.

Érdúz, fn. отечене жиле.

Ered, k. 1.) извирати; произлазити, постјати, постати; ez onnan —, то је отуд; 2.) (nak, nek) neki — t az eső, спустила се киша; futásnak —, стати бегати; útnak —, кренути се на пут; — j! одлази! 3.) hának —t, предао се тузи; szóba —, упустити се у говор. Eredendő, mn. првобитни; — bűn, пратачки грех.

Eredet, fn. порекло; почетак, постане. — es, mn. генетичан.

Eredeti, fn. оригинал, изворник, првотвор, матица; mn. оригинални; првотворни; првобитан. — leg, ih. првобитно; оригинално. — ség, ih. оригиналност, првобитност.

Eredmény, fn. последак, резултат. — es, mn. успешан. — ez, cs. имати за последак.

Eredő, fn. резултант; 2.) á. é. — t fúni, свирати на полазак.

Ereget, cs. 1.) оданијати; 2.) дати да Eregetyű, l. Ergetyű. [тече.]

Erjedzik, k. врти.

Erejefogyott, mn. изможден.

Erejéig, ih. száz forint —, до 100 фор.

Erejeszegett, mn. ушкољен, уштројен.

Erek, fn. покривен ходник, наслон.

Ereklye, fn. светиња, реликвија; свете

Érelem, fn. зрење. [монти.]

Érel, l. Érel.

Érély, j. Energia. — es, mn. енергичан. — esen, ih. енергично. — esség, fn. енергичност. — telen, mn. és fn. мртав, без енергије, мртван, заваљеник.

Ércem, fn. новац, споменица, монета, мадаја. — isme, — tan, fn. нумизматика. — tár, fn. пумизматичан кабинет.

Éreny, fn. платина (метал).

Erény, fn. врлина, добродетел, честитост. — es, — teli, mn. добродетелан, врли.

Eres, mn. 1.) жилав; 2.) вировит; пун по-

Eresedik, Eresül, k. жилавити. [тока.]

Eresz, fn. 1.) надетрешница; стреха. — al, — alj, — aly, fn. олук. — csatorna, fn. олук. — et, l. Eresz. — ke, fn. кров као браник (над прозори, врати).

Ereszkedik, k. спуштати се; á. é. попуштати (уже); одвугнути, отпуштати (ко); beszédbe —, упуштати се у разговор.

Ereszkedő, fn. обронак, пристранак, осек, стрмен.

Ereszt, es. пуштати, пустити; vért —, пустити крв; ereszsz! пусти ме! hor-gonyt —, бацити котву; á. é. szakált —, пустити браду; hasat —, добија трбух; szörét — i, губи длаку. онада му длака; selymet —, прести свилу (свила лептирица); kötelet —, плести уже; (szój.) szélnek —, не хажати; búnak — i magát, предаје се тузи; neki —, напустити (псе).

Ereszték, fn. 1.) заглавак, латица; уметак; 2.) зглобница, стук (где се стичу тела).

Eresztett, fn. неко тесто у чорби.

Eresztget, cs. пупитати, l. Ereget.

Eresztögyalú, fn. струг, свлак.

Eresztős, mn. 1.) издашан; — gabona, издашина храна; — szalonna, пұна масти слапина; 2.) оцмольен (хлеб).

Eresztőszeg, fn. дрвен клинични за обућу.

Eresztvén, fn. млада шума.

Ereszvíz, fn. вода са стрехе, кишница.

Éretlen, mn. незрео; — taeskó v. fizekó, жутокљунац. — ség, fn. незрелоест. — ül, ih. незрело.

Eretnek, fn. јеретик, расколник. — es-kedik, k. бити јеретик. — i, mn. јеретички. — ez, — ít, es. правити јеретиком. — ség, fn. јерес, раскол. — tanító, fn. учитељ јереси.

Érett, vi. зарад, за; — em, — ed, — e... за (зарад) мене, тебе, њега итд.

Érett, mn. зрео. — en, ih. зрео. — ség, fn. зреост, зрелина; — ségi vizsga, испит

Erez, cs. правити жиле. [зрелости.]

Érez, cs. осећати, ћутети; vh. hogy ér-zed magad? како си?

Erezet, fn. жиле.

Érezhetlen, mn. неосетљив.

Érezhető, mn. осетан. — en, — kép, — leg, ih. осетно. — ség, fn. осетност.

Érfonat, fn. жилена мрежа.

Érföld, fn. вировита, пұна воде земља.

Ergecső, fn. цев за одвођење.

Ergető, Ergetyű, fn. пут за спуштање дрва с брдâ.

Érhegység, fn. брдо пуно ходника.

Érhomok, fn. влажан песак у мочарима.

Érik, k. зрети, сазревати, приспевати; рудети.

Érint, cs. дирати, дирнути, дотицати се, дотакнути се. — és, fn. додиривање. — etlen, mn. недотакнут. — etlenül, ih. недотакнуто. — hetlen, mn. недотакљив. — get, es. додиривати. — kezés, fn. додир. — kezik, k. додиривати се; бити у додиру. — ö, mn. és fn. што додирује; тангента.

Erj, fn. јачина, интензија.

Erjed, k. врети. — zik, k. ускиснути, поче-

Érkély, fn. алтан, доксат. [ти врети.]

Érkezés, Érkezet, fn. 1.) долазак; 2.) до-
колица, доспевање; nem volt — em, нисам имао кад.

Érkezik, k. 1.) долазити, стизати, доћи, стићи; 2.) (ra, re) имати кад, доспевати.
Erköles, fn. 1.) морал; врлина; 2.) обичај; 3.) југуство. — észkedik, k. моралисати. — i, mn. моралан. — illeg, ih. морално. — iség, fn. параветвеношт, благонаравље.

Elkölesős, mn. моралан, благообразан; јогунаст; дивљи. — ít, cs. правити моралним. — ködik, k. градити се моралним; бити јогунаст. — ség, fn. параветвеношт; југуство.

Erkölestan, fn. моралка.

Erkölestanító, fn. моралиста.

Erkölestelen, mn. неморалан, покварен. — edik, k. деморалисати се, морално се квартити. — ít, cs. деморалисати. — ség, fn. неморалност. — ül, ih. неморално; k. l. — edik.

Erkölestudomány, fn. моралка.

Érkötő, fn. превој (при пунтању крви).

Érlel, cs. чинити да зре.

Érlik, l. Érik.

Érmetszés, fn. пунтање крви.

Ernő, tn. Ериест.

Ernyed, k. 1.) цепати се, кидати се; 2.) умарати се, сустајати. — etlen, mn. неуморан. — etlenüll, ih. неуморио.

Ernyedt, mn. 1.) изрган; 2.) уморан, клонуо, раслабљен.

Ernyeszt, cs. умарати, утруђивати.

Ernyeteg, mn. 1.) што се кида, цепа, кидљив, цепљив; 2.) који сустаје.

Ernyike, l. Ernyöke.

Érnyomasz, fn. турнике.

Ernyő, fn. 1.) ишит; заклон, аријеви; (km.) fenn az —, nincsen kas, споља гладац а изнутра јадац; 2.) китица (на биљу).

Ernyőabrones, fn. обруч (над колевком).

Ernyök, l. Ernyósek.

Ernyóke, fn. 1.) амрелић, шититић; мали заклон; 2.) китица (биљна).

Ernyős, mn. 1.) покривен, заклоњен, сеновит, осовитив; 2.) — ek v. — növények, китице, шититонопе.

Ernyósszekér, fn. кола с аријеви.

Ernyöz, cs. шититити, заклањати.

Erő, fn. снага, сила, моћ; jó — ben van, у спази је; — re kapnő, ојачати, придићи се, опоравити се; nehézkedési —, важина, тежина; központfelé ható —, центриштална снага; központfutó —, центрифугална снага; (szój.) többet

ézszzel mint — vel, боља је унча памети, него сто литара снаге; — nek erejével, на силу Бога, под сиље; minden erejéből, из нетних жила; — t venni (vkin, vimin), овладати, обрвати; отети max; száz forint erejéig, до сто

Erőbeli, mn. динамичан. [форната.

Erőberz, fn. галванизам.

Erőd, Eröde, fn. тврђава; бранник, редута.

Erődít, cs. утврђивати. — és, fn. утврђење, фортификација. — észet, fn. утврђење, утврђивање. — mény, fn. утврђење, тврђава.

Erő-hagyott, mn. обесијажен. — hatalom, fn. насиље, сила. — hatás, fn. енергија. — hiány, fn. слабост. — jog, fn. право јачег.

Erőlködés, fn. напрезање, напор, натега.

Erőlködik, k. напрезати се, напињати се.

Erőltet, cs. салетати; силовати; vkiре — ni, наметати, натуривати. — és, fn. нагон, присилјавање; наметање. — ett, mn. присиљен; l. Erőtetett.

Erőmegfeszítés, fn. упирање.

Erőmű, fn. е права, машина. — beli, mn. механички. — tan, — tudomány, fn. механика. — yes, mn. és fn. механичи; механичар. — vész, fn. механичар. — vezet, fn. механизам. — vi, mn. механички. — vileg, ih. механички.

Erőnyilatkozás, fn. појављивање снаге.

Erős, mn. снажан, јак, јакостан, кренак; (km.) a ki — cbb, hatalmasabb, ко јачи, онај и кобачи; á. é. — dolog, мучна ствар; az élet —, живот је тежак.

Erősbedik, Erösbül, k. ојачавати, ојачати.

Erősbit, cs. јачати, снажити.

Erősen, ih. јако, снажно.

Erősít, cs. јачати, снажити; á. é. потврђивати, засведочавати; утврђивати (град). — és, fn. снажење; потпора, поткрепљење; á. é. потврђивање (истине); утврђивање (града). — get, cs. појачавати. — ó, mn. што снажи, крене. — ö(szer), fn. средство за опорављање. — vény, fn. потврда, потврдица.

Erős-ködik, l. Hatalmaskodik. — ecske, mn. појак. — ödés, fn. јачање, кренење. — ödik, k. окрепљавати се. — ség, fn. 1.) јачина, снага; 2.) тврђава. — ül, l. — ödik.

Erőszak, fn. сила, сиље, насилица, зулум; vkin — ot elkövetni v. tenni, силити, силовати, силом обљубити.

Erőszakol, es. пресиљавати; форепрати, силом што хтети. — ó, fn. силација; безаконик.

Erőszakos, mn. насиљан. — an, ih. насиљо, силимице. — kodás, fn. насиље. — kodik, k. зулумкарити, башнобозучити, растресати се. — ság, fn. насиље, зулумкарство.

Erőszaktétel, fn. насиље; силовање.

Erőszeggett, mn. ушкопљен; fn. ушкопљеник.

Erőtan, fn. механика. — i, mn. механички.

Erőtelj, fn. бујаност, снажност. — es, mn. бујан, снажан, j. Erős. — esen, ih. снажно, j. Erősen.

Erőtet, es. 1. Erőltet.

Erőtéteł, fn. насилица.

Erőtetett, mn. присиљен; усиљен.

Erőtlen, mn. нејак, слаб, раслабљен; á. é. без крепости (закон). — edik, k. слабити, губити снагу, крепост. — ít, es. елабити, обеснажавати, раслабљивати; одузимати крепост. — kedik, k. бити слаб; поболевати, куњати. — ség, fn. немоћ, слабост, нејачица. — ül, ih. немоћно; k. l. — edik.

Erővesztés, fn. губитак снаге.

Érpólya, fn. превој (при пуштању крви).

Erre, ih. амо, овамо. — felé, ih. на ову

Errébb, ih. ближе овамо. [страну.]

Errenézve, ih. што се овога тиче.

Érsek, fn. архиепископ, архибискуп. — i, mn. архиепископски. — ség, fn. архиепископство. — újvár, tn. град у Угарској.

Erszény, fn. кеса, тоболац, ћемер, бурза; (szój.) megfejték — ét, добро су га очерупали, окламали; (pb.) ha üres — ed, a vendégséget kerüld, ко нема новаца, нек не иде на вишар; kinek tele az — e, elég tudós, дебело лено, а богато мудро; egyik csinál — t, a másik lemet-szi azt, један дроби, а други куса.

Erszényalakú, Erszényded, mn. кесаст.

Erszényes, mn. с кесом; — ek, торбари.

Erszényke, fn. кесица.

Erszénymetsző, fn. крадикеса.

Ért, nu. по, за, због, ради; orvosért kül-dení, слати по лекара; két forintért, за два форинта; ez érdemeiért, за ове његове заслуге; barátságért, ради пријатељства; — em, — ed, — e, stb. за (ради, по) мене, тебе, њега...

Ért, es. 1.) разумевати, умети, разбијати; rosszúl —, криво разумети; — sz törökül? знаш ли турски? 2.) (hoz, hez) разумевати се; (szój.) — hozzá, mint tyűk az ábécéhez, разумева се у том као магарац у кантару; 3.) (ra, re) ö rá — ettem, на њега сам напишало (пишило); 4.) (on, en) mit kell — eni ezen a szón, шта се разумева под овом речи?

Érték, fn. 1.) вредност, валута; osztrák — ü, аустријске вредности; 2.) имање; — ül írní, уписати за добро (у потраживање).

Értékel, es. одредити цену (тргов.).

Értékes, mn. драгоцен, скруплен, многоцен. — ít, es. претворити у новац; дати вредности; упитеати у потраживање. — ség, fu. драгоценост, вредност.

Értéketlen, mn. без вредности; á. é. сиромашан, убог.

Értekezés, Értekezet, fn. 1.) разбирање, упитивање; 2.) расправа.

Értekezik, k. 1.) (ról, ről, iránt) распитивање; 2.) договарати се, договорити се; 3.) расправљати (научно).

Értekezlet, Értekezmény, fn. конференција.

Értekeződik, k. 1.) (ról, ről) распитивати; 2.) договарати се, саветовати се; магával —, размислити се.

Értékít, l. Értékesít.

Értékpapírok, fn. артије од вредности, ефекти.

Értékszabás, fn. одредба вредности.

Értékszer, l. Értékesség.

Értéktelen, mn. 1.) без вредности; 2.) сиромашан, убог. — edik, k. губити вредност. — ít, es. одузимати вредност. — ség, fn. немање вредности, безвредност. — ül, ih. без вредности; k. l. — edik.

Értékvagyón, fn. активно имање.

Értelelem, fn. 1.) разум, умље, ум; 2.) смисао, значење; kétes —, двосмислица; 3.) мишљење; egy — ben v. — en vagyunk, једног смо мишљења.

Értelmes, mn. 1.) интелигентан, разуман; 2.) разумљив, разговетан. — ít, es. обавестити. — ség, fn. 1.) разумљивост, разговетност. 2.) интелигентност.

Értelmetlen, mn. 1.) неразуман; 2.) неразумљив, нејасан. — ség, fn. безумље; 2.) неразумљивост.

Értelmez, es. тумачити. — és, fn. тумачење. — ó, fn. тумач, коментатор.

Értelmi, mn. интелектуалан. — ség, fn. интелигенција.

Értemény, fn. смисао, значење.

Értés, fn. разумевање; — ére v. — ül admí, дати па знање; — emre esett, дошло ми је до ушију.

Értesít, cs. обавестити, јавити. — és, fn. извештај. — ö, mn. што јавља; — ö hivatal, звање за обавештај. — lap, дописница. — vény, fn. програм.

Értesől, k. известити се, дознати.

Értetlen, mn. неразуман; fn. незналица. — ség, fn. неразумевање. — ül, ih. неразумно.

Érthetetlen, mn. неразговетан, неразумљив. — ség, fn. неразумљивост. — ül, ih. неразумљиво, неразговетно.

Érthető, mn. разговетан, разумљив. — en, — leg, ih. разумљиво. — ség, fn. разумљивост.

Értő, mn. искусан, вешт; fn. зналац, вештак.

Értödik, k. разумевати се; magától —, по себи се разуме.

Érül, k. додиривати се. — et, fn. додир.

Érütés, fn. ударање жиле, бйло.

Érv, fn. разлог, j. Ok, Argumentum.

Érvágás, fn. пуштање крви.

Érvágó, fn. 1.) бацкавица; 2.) који пушта крв; mn. за пуштање крви, — szerek, справе за пуштање крви.

Érvény, fn. вредност, важност, ваљаност.

Érvényes, mn. важан, што вреди, важи.

— ít, cs. давати важност, вредност. — ség, fn. не важење. — ül, ih. без важности.

Érverés, fn. бйло, ударање жиле.

Érvíz, fn. изворска вода.

Érzedelmes, mn. сентименталан. — en, ih. сентиментално. — ség, fn. сентименталност.

Érzék, fn. чуло. — beli, mn. чулан; пун.

— beliség, fn. чулиост. — csalódás, fn. вараше чула. — el, cs. при-

мћавати, опажати (чулима). — elviségt, fn. сензуализам.

Érzékeny, mn. осетљив, ганутљив. — ít, cs. чинити осетљивим, драти у срце.

— kedés, fn. осетљивост. — kedik, k. бити на крај срца, осетљив. — ség, fn. осетљивост. — telen, mn. неосет-

љив. — telenség, fn. неосетљивост. — ül, ih. осетљиво.

Érzékes, mn. чулни.

Érzékeszköz, fn. чулни орган.

Érzéketlen, mn. неосетљив, бешкјутив; без чула. — edik, k. остати без чула, постати неосетљив. — ít, cs. чинити неосетљивим. — ség, fn. неосетљивост. — ül, ih. без чула, неосетљиво.

Érzékfölötti, mn. трансценденталан, надчулан. — ség, fn. трансценденталност.

Érzéki, mn. чулан, телесан, путен. — es, mn. чулан. — leg, ih. чулно. — ség, fn. чулност, путеност.

Érzékít, cs. чинити чулним.

Érzéktele stb. l. Érzéketlen.

Érzékvilág, fn. чулни свет.

Érzel, cs. опажати, l. Érzékel.

Érzeleg, k. бити осетљив.

Érzelékeny, mn. осетљив.

Érzelem, fn. оцећај.

Érzelgés, fn. сентименталност.

Érzelgő, — s, mn. сентименталан. — ség, сентименталност.

Érzelmes, mn. осетљив. — ség, fn. осетљивост.

Érzemény, fn. афект. — es, esség stb. l. Érzelgős, Érzelgöség.

Érzés, fn. оцећање. — telen, mn. без оцећања. — telenség, fn. неоцећање.

Érzet, fn. оцећај. — es, mn. осетљив.

Érzetlen, mn. неосетљив. — ség, fn. неосетљивост.

Érzik (Érzeni), k. оцећати се, миризати.

Érzike, Érzöke, fn. мимоза (осетљива мањунаста биљка, која при додиру скупља лишће).

Érzö-szár, fn. пипак. — tehetség, fn. moh оцећања.

Érzülékeny, mn. врло осетљив, раздражљив.

Érzület, fn. оцећање.

Erzsébet, tn. Јелисавета.

És, ksz. и, па, те, а, пак; — pedig, и то.

Esdegel, k. 1.) често падати; 2.) ромпирати (киша).

Esdekel, Esdeklik, k. понизно молити.

Esdeklés, fn. молба.

Esdik, l. Esedezik.

Esdődik, k. чеснугти, l. Esenkedik.

Esedék, l. Esölék. — eny, mn. лабилац,

Esedékes, j. Lejárt. [што лако пада.

Esedezik, k. понизно молити.

Esedező, fn. молитељ.

Esedezvény, fn. молба, молбеница.

Esekedik, l. Esenkedik.

Ecély, j. Eshetöség.

Esemény, fn. догађај, пригода, случај, згода. — es, mn. случајан. — ileg, ih. случајно, згодом.

Esendő, mn. што ће се збити; што ће припасти, што иде уз...; á. é. трошак, елаб, пролазак, пропадњив. — ség, fn. трошност; кадуцитет.

Eseng, Esenkedik, k. поизнос молити, пропити; vmiért v. vmi után, чешнти за чим; имати ник, бити пишман на што.

Esernyő, fn. штит од кишне, амбрел.

Esés, fn. падање, пад; падање кишне.

Eset, fn. 1.) случај, пригода, догађај; azon — re, за тај случај; — esetben, у том случају; 2.) пад (човечји) у грех; 3.) падеж (у грамат.).

Esetes, mn. удесан за држање.

Esetleg, ih. евентуално; fn. евентуалност. — es mn. евентуалан. — esség, fn. евентуалност.

Esetlen, mn. незграпан, неподобан, невенит; — ember, пипав, употан човек, „свежи-одреши”, свезана врећа. — ség, fn. незграпност, пипавост, — ül, ih. незграпно; употно, пипаво.

Eshető, mn. што се може збити, севен туалан. — leg, ih. евентуално. — leges, mn. севентуалан. — ség, fn. севентуалност, могући случај

Esik, k. А. падати, пасти; talpra esni, пасти на ноге; orga —, пасти на нос; hanyatt —, пасти на леђа; hasra —, ударити туром о ледину; ellenség kezébe —, пасти испријатељу шака; adósságba —, увалити се у дуг; betegsége —, пасти у болест; kétsége —, пасти у очајање; gyilkosságba —, постати убица; seb —, допасти ране; seb esett rajtam, rajtad, stb. рањен сам, си...; teherbe —, затруднити; neki —, навалити на...; ágyunak —, пасти у кревет; В. (безлични) 1.) пада (киша, лед, снег, роса); (pb.) örömesteb —, a hol nedvés, ђаво растовара на вељи стог; 2.) merre — Szeged? на којој је страни Сегедин? távol —, бити удаљен; 3.) збивати се, догађати се; mikor — itt a vásár, кад пада овде вашар? 4.) jól esett neki, добро му је пријало; hogy esett a fürdés? како је пријало купање? nehezen —nekem v. nehezemre —, тешко ми је; 5.) допа-

ти; некем is esett vagy 20 forint, и мени је допало једно 20 форината.

Esk, l. Eskü.

Eskarap, fn. морски јакреб.

Eskél, k. падати, рушити се.

Esket, es. заклињати; венчати, венчавати. — és, fn. заклињање; венчање. — ó, fn. закљињач; који венчава; венчање.

Eskü, fn. присега; вера, заклетва; — t letemi, заклети се; — vel erősíténi, потврдити.

Eskiidik, l. Esküszik. [џивати заклетвом.]

Eskiidt, mn. заклет; fn. поротник; — szék, поротни суд, порота.

Eskiidtet, l. Esket.

Eskiiletételel, fn. полагање заклетве.

Eskiits, mn. клетвени.

Eski-szegés, fn. вероломство, гажење заклетве. — szegő, mn. вероломан.

Eskiüsszik (Eskiünni), k. заклињати се, клети се; esküszöm az élő Istenre, кунем се живим Богом; (szój.) testére lelkére v. mindenre —, клети се свачим.

Eskiütétel, fn. полагање заклетве.

Eskiütlen, mn. незаклет.

Eskiütt stb. l. Esküdt.

Eskiüvés, fn. заклињање.

Eskiüvő, fn. 1.) заклињач; 2.) венчање.

Eslétes, mn. отрцан; лош.

Esm... l. Ism...

Eső, fn. киша, даждја, дажд; országos —, киша свуд по земљи; pázsátás —, киша облаком; parázs —, спнта киша; szakadó v. zápor —, пљусак, плаха киша; esik az —, иде, пада киша, дажди; — re áll az idő, поглед је на кишу; (pb.) ki az — t kerüli, sokszor vízbe tapod, бежао од вашке, па пао медведу у шаке; (km.) elmuljt esőnek nem kell köpönyeg, после кишне јапунце (не треба); после боја копље

Esődék, l. Esölék. [у трње.]

Esőfél, fn. — ben van, хоће да се сруши; хоће да пада (киша).

Esőfogó, fn. где се хвата кишница.

Esőleg, ih. падајући.

Esőlék, fn. отпаци, парчад. — es, mn. пун отпадака.

Esőmérő, Esőméri, fn. справа за мерење кишне.

Esős, mn. кишовит, даждив. — ödik, k. оклешати се, расклешати се.

Eső-szakadás, fn. пљусак. — víz, fn. кишница. — zés, fn. падање (кише). — zik, k. ваздан падати (киша).

Espék, fn. надев сланином. — el, es. надевати сланином.

Espély, fn. 1.) иниција; 2.) копље.

Esperes, fn. прата; сениор. — ség, fn. протопонијат; сениорат.

Est. fn. вече, вечер. — alkony, fn. сутон, сумрак. — csillag, fn. вечерњача.

Este, fn. вечер, вече; jó estét! добар вече; (pb.) tők is — virágzik, под ноћ тикве цветају; под старост бердов.

Est-ebéd, fn. вечера. — ebédel, k. вечерати. — éden, ih. у вече.

Esteletelé, ih. пред вече, довече, с вечера.

Esteledik, k. сумрачи се, хвата се сутои, смркава се.

Esteletkor, ih. о сутону, с вечера.

Esteli, mn. вечерњи; fn. вечера. — z,

Estellik, l. Esteledik. [k. вечерати.

Estellő, fn. ливел.

Estély, fn. 1.) вечерња забава, соаре;

Estenden, l. Estennen. [2.) вече.

Esténként, ih. вечером, свако вече.

Estennen, ih. с вечера; у вече.

Est-étek, fn. вечера. — étkezik, k. вечерати. — fény, fn. вечерњи ejaj. — hajnal, fn. вечерња румен. — hajnal-csillag, fn. вечерњача. — i, mn. вечерњи. — idő, fn. вече. — ike, fn. ноћна љубичица. — lepe, fn. веснтица (ленир). — pír, fn. вечерња румен.

Estve, ih. у вече; fn. вече.

Estvéden, ih. с вечера, у вече.

Estveledik, k. смркавати се.

Estveleg, k. вече је.

Estvelenkint, ih. вечером, свако вече.

Estveli, mn. вечерњи; fn. вечера. — z,

Estvelke, l. Estike. [k. вечерати.

Estvély, l. Estély. — edik, k. смркавати се.

Estvényen, ih. с вечера.

Estvilág, fn. вечерњи ejaj.

Ész, fn. памет, разум; józan —, трезвеношт; nincs eszén v. eszén kívül van, није при себи, није зглаван; nincs esze, пема памети; eszére jött, опаметио се; eszére tért, освестио се, дошао је к себи; megitta az eszét, пошио памет; eszén járni, бити присебит, паметан; eszedben járj! пази на себе! — re venni, приметити, оназити; magát — re venni, осетити се, доестити се; eszét veszteni, изгубити памет; megbomlott v. elment az esze, поменуо је, спишо је с ума; nincs helyén az esze, није зглаван; (pb.) kit

az Isten meg akar verni, eszét veszi el, кога Бог хоће да упропасти, одузме му памет; a mennyi fő, annyi —, колико људи, толико људи; több kell —, mint erő, бόља уича памети, него ето липара енаге; nem jut eszembe, не пада ми на ум; eszébe juttatni, подсећати, подсетити; — szel tartani, памтити; eszében forgatni, преминјати; mióta eszemet tudom, откад се бе знам, од како се памтим; kíverní eszéből, избити из главе.

Észak, fn. север; l. Éjszak, stb.

Észbeli, mn. умни.

Észből, ih. па памет, наизуст.

Esze-fiezamodott, mn. шенут, хајснут. — fogyott, mn. безуман. — fordult, mn. шенут. — fárt, mn. препреден.

Eszeget, l. Eddiegél.

Eszék, tn. Осек.

Eszel, es. 1.) подбадати, пукати; 2.) улевати у памет.

Észellenes, Észelleni, mn. против памети. Eszelős, mn. ћакнут, сумахнут, сулудает. — ködik, k. бити суманут. — ség, fn. сулудошт.

Eszély, fn. памет, ј. Okosság, Ész. — es, — telen, ј. Okos, Oktalan.

Eszement, fn. полуdeo, алосан.

Eszemiszom, fn. és mn. ждеро, гурман.

Eszénlét, Eszénlétel, fn. присебитост, трезвеност.

E szerint, ih. по том, те, дакле.

Eszes, mn. паметан, отресит; бистар, општроуман; промућуран. — edik, k. оразумити, опамћивати се. — en, ih. паметно, отресито. — ít, cs. опамћивати. — kedés, fn. мудријаштво. — kedik, k. мудријашти, мудричити. — kedő, mn. és fn. свезнао, мудрица, свезлалица; мудријаш. — ség, fn. памет, разборитост. — úl, l. Eszesedik.

Eszetlen, stb. l. Esztelen.

Eszerveszett, mn. аласан, луд. — ség, fn. смущеност.

Eszezavart, mn. забуњен, сметен.

Eszik (Enni), k. és cs. јести; chetném, jeo бих, гладан сам; (szój.) ilyet még nem ettem, то још нисам доживео; két potára —, валатати, гушити се; abból nem eszel, ту се нећеш осмотити; á. é. eszi a méreg, жив се једе. Észirányos, l. Ézszerű.

Észjárás, fn. минијење, начин минијења.

Észjog, fn. умно, природно право.
 Eszkába, fn. скоба, енгеча.
 Eszkábál, Eszkábáz, es. скобљавати, утврђивати енгечама.
 Észkép, fn. идеја. — i, mn. идеалан.
 Eszköz, fn. средство, оруђе, алат, справа. — etlen, mn. непосредан. — etlenűl, ih. непосредно. — lés, fn. посредовање. — lő, fn. посредник. — lőleg, ih. посредно. — Öl, es. израђивати, посредовати.
 Észlel, es. посматрати; опажати. — et, fn. посматрање; опажање.
 Észlet, fn. силогизам.
 Eszme, fn. мисао, идеја. — csere, fn. измена мисли. — iség, fn. идеалност.
 Eszmél, 1.) бити при себи; 2.) мислити, сећати се. — edik, k. долазити к себи.
 Eszmélet, fn. свест; трезвеност; visszanyerni az — et, доћи к себи, осветити се.
 Eszméletes, mn. свестан. — sér, fn. свесност.
 Eszméletlen, mn. несвестан. — sér, fn. неизван, несвесност. — ül, ih. несвесно.
 Eszmélkedik, k. долазити к себи.
 Eszmélődik, k. премишљати, довијати се.
 Eszmény, fn. идеал, ј. Ideál. — esít, cs. идеалисати. — i, mn. идеалан. — ileg, ih. идеално. — iség, fn. идеалност. — ít, l. — esít.
 Eszmetársulat, fn. асоцијација миели.
 Eszmétlen, mn. без идеја.
 Ész-ok, fn. разлог. — rém, fn. клапа, машта, шимера.
 Észrevehetetlen, mn. неприметан. — ül, ih. неприметно.
 Észrevehető, mn. приметан. — kép, — leg, ih. приметно.
 Észrevesz (Észrevenni), es. примећавати, примићити, спазити, уочити; azon veszi magát észre... виде, да је...
 Észrevétel, fn. примедба, опаска.
 Észrevétlen, mn. неопажен, непримећен. — ül, ih. непримећено, неприметно.
 Észrevevés, fn. примећавање, опажање.
 Ézszerinti, l. Ézszerű.
 Ézszerű, mn. разуман, рационалан. — en, — leg, ih. разумно.
 Észtan, fn. логика. — i, mn. логички.
 Esztelen, mn. неразуман, нерасудан, луд; fn. беспаметњак, лудак. — kedik, k. радити као без памети, бестијати. — sér, fn. нерасудност. — ül, ih. непатентна, fn. топ. [метно, неразумно.

Esztenál, es. затворати у топ; ћубрити; Esztendei, mn. годишњи. [к. торити. Esztendő, fn. година, год, лето; — ról — re, с године на годину; (km.) sok darab kenyeret kíván egy —, више је дана него кобасица. — i, mn. годишњи. — köz, fn. годишњи рок. — nként, ih. сваке године. — s, mn. од године; hánу — s vagy? колико ти је година? — t-szaka, ih. преко године. — z, es. одлагати с године на годину. Eszterág, l. Gólya.
 Eszterga, fn. струг.
 Esztergál, es. стругати.
 Esztergály, Esztergár, fn. струг. — os, fn. стругар. — oz, es. стругати.
 Esztergás, fn. стругар.
 Esztergáz, es. стругати.
 Esztergom, tn. Острогон (град).
 Eszterha, Eszterhaj, fn. надстремница.
 Eszterház, es. правити надстремницу.
 Eszterparaj, fn. неки спанаћ.
 Eszterő, Eszterű, fn. насап за одбијање
 Esztrenga, fn. овчара. [воде.
 Esztrengál, cs. 1.) мустри овце; 2.) злодев.
 Eszváta, fn. разбој, стан. [стављати.
 Ét, fn. јело. — béről, l. Kosztos. — cső, fn. једњак, берикета, берикат.
 Étek, fn. јело, јестиво. — fogás, — fogat, fn. једно јело. — fogó, fn. столовник, трпезник.
 Étel, fn. јело, јестиво, једиво; böjt —, посно јело; hús —, мрсно јело. — bitang, fn. ждерња.
 Ételfogás stb. l. Étekfogás.
 Etele, tn. Атила.
 Etelka, Etelke, tn. Етелка.
 Ételmaradék, fn. огризине, остатци од јела.
 Étet, Etet, es. 1.) хранити, питати, крмићити, залагати; 2.) заваривати киселом; 3.) тровати.
 Étetés, Etetés, fn. 1.) храњење; 2.) заваривање, наједање.
 Étető, fn. 1.) место где се храни; 2.) отров; mn. за заваривање; — víz, вода.
 Étjegyzék, l. Étlap. [што нагриза.
 Étkes, mn. прождрљив, поједљив.
 Étkezik, k. јести, ручати.
 Étlap, fn. јеловник, ценовник јела.
 Étlen, ih. на гладно срце, не једавши; — szomjan, — itlan, без јела и пића.
 Étlenség, fn. гладноћа, таштина.
 Étmérséklet, fn. умереност у јелу, дијета.
 Étszekrény, fn. орман за јестива.

| | |
|---|--|
| Étszervek, fn. органи за храну. | Évfolyam, Évfolyamat, fn. течје године. |
| Éttárs, fn. столни друг. | Évfordulat, Évforgás, fn. нова година. |
| Étterem, Étszoba, fn. обедница, ручачница, једаоница, трапезарија. | Évforduló, fn. годишњица. |
| Étvágы, fn. исптал, тек, апетит; jó — at kivánok, добар апетит! — as, mn. кусан. — hiány, fn. нејежа. | Évgyűrű, fn. год. |
| Europa, fn. Европа. — i, mn. és fn. европски, Европљанин. — ilag, ih. по европски. | Évhászon, fn. годишња рента. |
| Ev, fn. гњуладина; гној; суквица. | Évi, mn. години. |
| Év, fn. година, l. Esztendő. | Eviczk, fn. невидљива јегуљица која се занији у сирћету. |
| Éva, tn. Ева. | Eviczkél, k. вријати се, копрцати се, баца- |
| Évad, fn. сезона, доба године. | Évik, l. Évedik. [кати се, праћакати се. |
| Evangelikus, mn. евангелички. | Évkönyv, fn. летопис. — író, fn. лето- |
| Evangéliom, Evangéliom, fn. еванђеље. | Évnar, fn. годишњица. [писац. |
| — i, mn. еванђелски. — os, mn. с еванђељем; — os könyv, еванђеље. | Évnegyed, fn. четврт године, квартал. |
| Evangelista, Evangelista, fn. еванђелист. | — es, mn. кварталан. |
| Évbér, fn. годишња плата (слузи). | Evő, mn. што једе; чим се једе, за јело; nagy, —, ждероња. |
| Évdíj, fn. годишња плата (као доходак). | Evődik, Evővik, k. 1.) гристи се, јести се, јадовати; угризати се (течност); |
| Eved, k. гнојити се, исленсати, цурити; почети се кварати. | 3.) (vkivel) заједати, задирквати. |
| Évedik, k. презрети, убранишавити се | Evő-kanál, fn. средња ожица којом се ру- |
| Évedt, mn. презрео, бранишав. [(воће).] | ча. — eszköz, fn. столна опрема. — szere- |
| Evedt, mn. загнојен. — ség, fn. гној. | rek, fn. столне опреме. — tál, fn. чи- |
| Evedz stb. l. Evez stb. | нија, здела. — társ, fn. столни друг. |
| Ével, k. годиновати. — ó, mn. што годинује, истрајан. | Évpénz, fn. годишња плата; апанажа. |
| Évelődik, k. 1.) гристи се; 2.) (vkivel) заједати кога. | Évrend, Évsor, fn. низ година, годишњи ред. |
| Évés, fn. једење; (km.) milyen az — e, olyan a dolga, какав на јелу, такав и на послу — ivás, fn. ждерање. — ideje, fn. ручано доба, ручаница. | Évszak, fn. годишње доба; сезона. — os, mn. — szelek, мусони (ветрови). |
| Éves, mn. години. | Évszám, fn. годишњи број. |
| Eves, mn. гнојаван. — edik, k. гнојити се, огијити се; укварити се. — ít, cs. чинити да се разгији или уквари. — ség, fn. гнојавност. — íll, l. — edik. | Évszámolás, Évszámolat, fn. ера. |
| Evet, Evét, fn. веверица. — ke, fn. веверичић. | Évszárad, fn. столеће, век. |
| Evez, k. és cs. веслати, возити. — gél, — get, cs. лагано веслати. — hető, mn. плован. | Évtized, fn. десетина, десетак година. |
| Evező, mn. који весла, чим се весла, за веслање; fn. 1.) веслар, веслач, возар; 2.) весло. — gúzs, fn. гужва за весло. — lapát, fn. весло. — nyel, fn. веслиште. — rúd, fn. штица (лађарска). — s, mn. és fn. с веслима, с веслом; веслар. — szár, fn. држаље од весла, веслиште. — toll, fn. брчје (брчно) перо. | Évü, mn. кét —, од две године. |
| Évezred, fn. тијећа година, милениум. | Évüll, l. Evesedik. |
| | Évüll, k. старети; застарајати. — hetlen, |
| | Evvel, l. Ezzel. [mn. незастарив. |
| | Évvers, fn. хроностихон. |
| | Ez, mn. овај, ова, ово. |
| | Ezalatt, ih. дотле, међу тим, у том. |
| | Ezelőtt, ih. пре, преће. |
| | Ezen, mn. овај, ова, ово. |
| | Ezenfelül, ih. осим овог, окром овог. |
| | Ezenként, ih. овако. |
| | Ezenkívül, ih. осим овог. |
| | Ezenközben, ih. међутим, у то. |
| | Ezzennel, ih. 1.) овим; 2.) с места, одмах. |
| | Ezentül, ih. од сада, од јако, у напредак. |
| | Ezer, fn. és mn. хиљада, тисућа; (szój.) — a szereneséje, нек хвали бога; ере- |
| | Ezeredik, mn. хиљадити. [ћан је. |
| | Ezerenként, ih. хиљадама, тисућама. |
| | Ezeres, mn. хиљадострук; fn. хиљадарка. |
| | Ezerjó(fü), fn. кичица (биль.) |
| | Ezerlábú(bogár), fn. стонога, гујин чешаљ. |

Ezterlevelü, fn. спорни, хайдучка трава.
 Ezermester, fn. стовраг, свезналица.
 Ezernyi, mn. од хиљаде; — ezer, хиљаде хиљада.
 Ezerszép, fn. красуљак, белка (биљ.).
 Ezért, ih. за ово, за то.
 Ezerte, ih. хиљаду пута.
 Ezéy, Ezidei, mn. овогодишњи.
 Ezidén, ih. ове године.
 Ezokért, ih. за то.
 Ezóta, ih. од сада, од јако.
 Ezred, fn. пуковнија, регемента. — es,
 fn. пуковник, обрштар. — i, mn. régiment.
 Ezredlik, mn. хиљадити. [ментски].
 Ezredorvos, fn. регементски лекар.
 Ezrelék, fn. pro mille.
 Ezután, ih. за овим; у будуће.

Eziüst, fn. сребро; mn. сребрни. — bánya, fn. мајдан од сребра. — füst, fn. сребрни листак. — hang, fn. сребри, јасан глас. — mosó, fn. који испира, вади сребро. — mű, fn. сребрни посао, работа од сребра. — műves, fn. кујунџија, сребрар. — öl, es. сребрни. — ös, mn. сребри, посребрен; пун сребра. — öz, es. сребрни, посребрни. — pénz, fn. сребри новац. — próba, fn. оглед сребра. — szer, fn. сребрно посуђе, сребро. — szín, fn. сребрна боја. — szín, — színi, mn. сребрне боје. — tallér, fn. сребрни талир. — verő, fn. сребрар. — virág, fn. чисто сребро.
 Ézsaiás, tn. Језанја.
 Ezzel, ih. овим, с овим.

F.

F = forint, форинта.

F. é. = folyó évi, текуће године.
 Frt. = forint, форинта.

Fa, fn. дрво; élőfák, дрвета, дрвеће; (szój.) nagy fát mozgat v. nagy fába vágta a fejszét, латио се велика посла; maga alatt vágja a fát, сам под собом дрво сасеца; a fák miatt az erdőt nem látni, од силних дрва не види се шума; (pb.) egy — nem erdő, један цвјет не чини лета; a mely fából horog akar lenni, idején meggörbüл, које дрво хоће да буде криво, зарана се савија; nehéz agg fából gúzst tekerni, маторо дрво не да се савијати; kemény fát kemény ékkel hasítják, какав пањ, таква секира; a fát se ejtik le egy vágásra, на један пут се храст не посече; minő a —, olyan a gyümölcsе, какво дрво, онаки род; tüzi —, дрво за ложење; rossz fát tett a tüzre, није добро урадио; (km.) száraz — mellett a nyers is elég, уз суво дрво изгори и спрово; mn. дрвен; á. é. — hang, потмуо глас.

Faabrones, fn. дрвени обруч.

Faállás, fn. 1.) дрвара; 2.) дрвена лазила; дрвена полица.

Fa-áros, fn. дрвар, грађар. — áru, fn. дрвећ. Fabak, fn. козе за сечење дрва. [парнија]. Fabicsak, fn. дрвена брица.

Fabök, fn. трн.

Fabrika, fn. фабрика.

Fabuga, fn. шинарица.

Faesar, es. завртати, l. Csavar. — odik, k. завртати се; стезати се; á. é. — odik az orrom, сврби ме нос; — odik a szívem, срце ми се стеже; — og, k. смотавати се; — os, mn. увијен, Facsing, fn. фашина. . . [усукан].

Facsimos, mn. кривоног, ерлав.

— Facsipa, fn. смола на дрвету.

Fácska, fn. дрвенце; дрвце.

Faesusztató, fn. точило (где се дрва низ брдо спуштају).

Fáczán, fn. фазан. — os, mn. és fn. за фазане; пун фазана; који гаји фазане. Fazipő, fn. кломпе, цокуле, l. Czókó. — s, l. Czókós.

Fáczol, es. пресавијати, пресмотавати.

Fád, es. стезати (нпр. ује).

Faderék, fn. дебло, стабло.

Faerper, fn. дуд, дудиња.

Faész, l. Faiz. — et, l. Faizás.

Fafej, fn. прави глупак, батина.

Fafészer, fn. шуша за дрва.

Fafurdanes, fn. крпуша, крпља.

Faggaszt, es. мучити, патити.

Faggat, es. 1.) пробадати (оток); 2.) мучити, патити; 3.) силом испитивати;

4.) заједати.

Faggatódzik, Faggatózik, k. 1.) силом испитивати, мучити испитивањем; 2.) чангризати, заједати.

Faggyag, fn. маснац (минер.).

Faggyal, fn. стеарин.

Faggyas, mn. лојан, мастан. — odik, k. лојанити се.

Faggyaz, es. мазати лојем, налојанити.

Faggyóczok, fn. бели прах за посипање.

Faggyú, fn. лој. — gyertya, fn. лојана свећа. — kő, fn. маснац (мии.). — s,

mn. лојем намазан, лојан. — z, es.

Fagomba, fn. гљива. [мазати лојем.

Fagót, fn. фагот (инструмент).

Fagy, fn. мраз, смрзао; k. мрзнути, смрзувати се.

Fagyal, fn. мечковач, козјак (биль.); es. l. Fagylal. — ék, fn. дрхталице, нитије.

Fagyasz, Fagyaszta, es. замрзувати.

Fagyatlan, mn. незамрзнут.

Fagydag, Fagydagamá, fn. вашац, вашни.

Fagyharmat, fn. пъве. [ца, бугаџа.

Fagyhasadék, fn. пукотина од хладноће. — os, mn. испуџан од зиме.

Fagyhatatlan, mn. што не мрзне; — hely (a jágen), врућац, ведрац.

Fagykár, fn. питета од мраза.

Fagylal, es. замрзувати. — t, fn. сладолед.

Fagyláz, fn. грозница, тресавица.

Fagyos, mn. 1.) смрзнут; 2.) мразовит; (време); 3.) студен, врло хладан; 4.) зимогроzi, зимоморан; 5.) á. é. — beszéd, хладна беседа. — ít, es. замрзувати, слеђивати. — kodik, k. занести, мрзнути. — odik, k. студити. — ság, fn. студен; зморозност.

Fagyöngy, fn. бела имена, лепак.

Fagypont, fn. тачка смрзвања.

Fagyrepedék, l. Fagyhasadék.

Fagyタルан, mn. без мраза.

Fahágó, l. Fakúsz.

Fahaj, l. Fahéj.

Fahártya, fn. лика.

Fahéj, fn. 1.) кора с дрвета; 2.) цимет. — babér, fn. циметово дрво.

Fahíd, fn. дрвени мост.

Fai, Fái, mn. с дрвета; за дрво; за дрва.

Faiskola, fn. школа за сађење дрва.

Faityúk, l. Fajd.

Faiz, k. купити дрва. — ás, fn. купљење дрва; — ási jog, право на купљење дрва.

Fáj, k. болети; — neki hogy... тишти га, што...; замука му је; arra — a fog, расту му заузбице; kinek hol

—, ott тарогатја, где кога боли онде се и чеше.

Faj, fn. сој, врета, фела, род, трага; (szój.) — fajra üt v. a jó — немагуја el — át (добра фела се не измене), куд ће ивер од кладе.

Fajankó, fn. дрвена слушкиња за изување; á. é. глупак, шимокљан.

Fajavesztett, mn. изопачен, извргнут.

Fajd, fn. кокоши (польска); — tyúk, süt-ket —, тетреб; puýr —, кокица; tó v. gatyás —, алписка кокоши; esászár-madár —, лештарка.

Fájdalmas, mn. тужан, болан; вредован. — an, ih. болно. — ít, es. чинити бол. — ság, fn. вредовност.

Fájdalmatlan, mn. без бола. — nél, ih. без бола.

Fájdalom, fn. бол, туга; szülési —, муке при порођају, преноен; — mal, с болом у срцу; — ! на жалост, жали боже!

Fájdalomdíj, fn. плата што ко одлажи.

Fájdít, es. осећати бол; a lovam egyik lábat — ja, која ми боли једна нога.

Fajdjércze, fn. тетребица.

Fájdúl k. заболети.

Fájékony, mn. вредован. — ság, fn. вредност.

Fajhal, fn. покрани. [домост.

Fájít, чинити бол.

Fajlag, ih. специфично. — os, mn. специфичан.

Fájlal, es. 1.) осећати бол; — ja a derekát, боле га креста; 2.) жалити, сажаљавати.

Fájlalat, fn. бол. — os, mn. болан.

Fajlik, l. Elfajúl.

Fajlmka, fn. неки жут мирисав цвет.

Fajnév, fn. поврено име.

Fájó, mn. што боли.

Fájós, mn. és fn. што боли; (szój.) rá akadtak a — ága, ухватили га за слабу

Fajrokon, fn. суплеменик. [страницу.

Fajsúly, fn. специфична тежина.

Fajszerű, mn. специфичан.

Fajd, Fajta, fn. фела, багра, l. Faj.

Fajtalán, mn. блудан. — ít, es. правити блудним. — kodik, k. терати блуд. — odik, k. постајати блудник. — ság, fn. блуд. — nél, ih. блудно; k. l. — odik.

Fajtáz, es. сортирати по врстама.

Fajtyúk, l. Fajd.

Fajúl, k. изметати се, изопачавати се.

Fajúl, k. заболети.

Fajvessző, fn. младица, сађеница.

- Fájvirág, fn. лепи човек.
- Fajzat, fn. пасмина, трага, поврза; колено; pokolbeli v. gonosz —, паклені
- Fajzatclüüs, fn. пометање (чеда). [род.]
- Fajzik, k. котити се; плодити се.
- Fakad, k. 1.) извирати; 2.) избијати; пупити; 3.) пущати, распуштавати се, 4.) á. é. sírva v. sírásra — ni, бризнути у плач; hahotára — ni, пренутти у смех; szitokra — ni, ударити у грдњу; haragra — ni, разјарити се.
- Fakadás, fn. 1.) извирање; 2.) бубуњица од врућине, пухвица, чибуљица; 3.) терање, пушљење.
- Fakadék, fn. 1. бубуњица, чибуљица; 2.) вир, извирање. — os, mn. бубуњичав.
- Fakadoz, k. 1.) истицати, извирати. 2.) терати, пупити.
- Fakalapács, fn. маљица.
- Fakamara, fn. комора за дрва.
- Fakanál, fn. дрвена кашика.
- Fakaszt, es. чинити да пупи; чинити да извире; á. é. könnuyeket — ani, терати сузе на очи; sírásra — ani, расплакати; haragra — ani, ражљутити.
- Fakemény, Fakeménységű, mn. тврд као
- Fakén, fn. жути лепак (биљ.). [дрво.]
- Fakép, fn. дрвена слика; (szój.) ott hagyni a — nél, оставити као осуђена; búcsút venni a — töl, отићи без збогом и без опроштаја.
- Fakereskedés, fn. трговина с дрвн., дрвн. Fakereskedő, fn. дрвар. [варство.]
- Fakgat, l. Faggat.
- Fakín, fn. жути лепак (биљ.).
- Fáklya, fn. машала, букиња.
- Fáklyás, mn. с машалом; — menet, — zene, баљада.
- Fakó, mn. 1.) жућкаст; (ló) риђа, риђан. (szój.) — ra jutni, постићи срећу; ebura —! при Милојка! 2.) избелено (материја); 3.) неокован(кола); 4.) eszű, глун.
- Fakoha, fn. дрвен кремен; á. é. nem ér egy fakohát sem, не вреди ни потуре;
- Fakóhangya, fn. шумски мрав.
- Fakópej, mn. жућкаст.
- Fakós, mn. риђаст.
- Fakósarga, mn. és fn. риђан, риђа.
- Fakova, l. Fakoha.
- Fakő, fn. окамењено дрво.
- Faköpönyeg, fn. шиљбокана.
- Fakötés, fn. „ластин реп“ (у зидарству).
- Fakúl, k. жутети; белети (материја).
- Fakupa, fn. дрвена купа (суд):
- Fakúsz, fn. пузавац, детлић.
- Fal, fn. 1.) зид; köz —, претин, пребој, olasz —, шпански зид; 2.) дувар; (szój.) — nak menni, á. é. ударити главом о дувар; натрчати; akár a — nak beszélj, говорио њему, а говорио празним дуваровима (све једно); a falnak is van füle, и зидови имају уши; 3.) основа (материје).
- Fal, es. ждерати, пројдирати.
- Faláb, fn. дрвена нога; штула. — as, mn. који иде на штулама. — ú, mn. који има дрвену ногу.
- Falalap, fn. основ, темељ.
- Falám, fn. пипак (у буба). — ol, es. јести (о бубама).
- Falangya, fn. ракушац (неки паук).
- Falánk, mn. алав, пројдрљив; fn. ала, изелица. — ság, fn. алавост, пројдрљивост. — úl, ih. алаво.
- Falapát, fn. дрвена лопата.
- Falárd stb. l. Falánk stb.
- Falat, fn. залогај, окусак; betevő — ja sinesen, нема ни мрве за јело; (szój.) kemény — ez neked, то је тешко за тебе; e keserű — ot nyelnie kell, ову горку чашу мора испити; á. é. egy — rapirom sincs, немам ни парче папира.
- Falatka, Falatoeska fn. залогајак.
- Falatol, l. Falatozik.
- Falatozás, fn. залагање (јелом).
- Falatozik, k. лабрџијти, заложити се.
- Falaz, es. 1.) зидати; 2.) опасати точак наплацима.
- Falazat, fn. зидови, платна.
- Falesapó, fn. мистрија.
- Falesont, fn. слепоочна кост.
- Faldogál, es. пројдирати.
- Faldokol, Faldos, es. ждерати, валатати.
- Fal-fecske, fn. брегуница. — festészet, fn. фреско-моловање. — festő, fn. фреско-молер. — fű, fn. Петрова трава (јуж-)
- Falga, fn. опкоц. [ноевр. баљка].
- Fal-gyám(oszlop), fn. потпорник, стуб. — hasadék, fn. пукотине у зиду. — izzadás, fn. влага по зидовима.
- Fali, mn. за дувар, за зид; — naptár, календар за дувар; — óra, сат за зид.
- Falka, fn. чопор, руља, гомила; egy — lúd, чопор гусака; egy — ökör, целец волова; egy — madár, јато тица; egy — farkas, руља курјака.
- Falkánként, ih. руљом, јатомице.
- Falkárpít, fn. застор на зиду.

| | |
|---|--|
| Falkás, mn. адэлфичан (цвет). | Fanyalodik, k. rá —, загристи у киселу ябуку, по невољи што чинити. |
| Falkony, fn. неки топић. | Fanyalog, k. 1.) радити као од беде; 2.) стењати; 3.) кубурити. |
| Falkő, fn. зидареки камен. | Fanyar, мн. опор, трпак, каптар; á. é. осоран. |
| Falkúsz, Falmászó, fn. неки детлић. | Fanyarkás, mn. патриак, нешто опор. |
| Falmű, fn. зидови. | Fanyarodik, k. 1.) постати опор; 2.) l. Fanyalog. |
| Fa-ló, fn. дрвен конь. | Fanyarog, k. 1.) кубурити; 2.) ломити се. |
| Faló, mn. és fn. који пројађре; ember —, људождер. | Fanyarság, fn. опорнина. |
| Falók, fn. torkos —, ждера (животиња). | Fanyarú, l. Fanyar. |
| Fal-oszlop, fn. стуб уз зид. — ragasz, fn. плакат. — repedék, fn. пукотина у зиду. — szönyeg, fn. ћилим за зид. — támasz, — támaszték, fn. подупирач. — tetű, fn. стеница. | Fanyelű, mn. е дрвеним држањем; á. é. ja- |
| Faltörő, mn. што ломи зид; — kos, гвоздени ован за рушење зидова; á. é. — ember, городадник, зграјов. | Fanyirő, fn. маказе за кресање. [дан.] |
| Falu, fn. село; поље; — n, на селу; (km.) minden — ban más törvény, колико је села, толико је павичаја. | Fanyomat, fn. дрворез. |
| Falu-beli, mn. és fn. сеоски; сељанин. — biró, fn. сеоски кнез. — eska, fn. сеоце. — ház, fn. сеоска (варошка) кућа. — kata, fn. трчилаџа. — nagy, fn. кмет. — nép, fn. сељани, сељаци. | Faołaj, fn. уље. — os, мн. са зејтином. |
| Falul, k. уцати, l. Faluz. | Faolló, fn. маказе за кресање. |
| Falusí, mn. сеоски; пољски. — as, мн. сељачки. — asan, — lag ih. сељачки. | Fapiaež, fn. дрвара. |
| Faluz, k. 1.) сељакати се, ићи од села до села; 2.) луњати се, скитати се по селу; 3.) живети на селу. | Far, fn. 1.) стражњица, задњица, тртица; (szój.) — ba rúgni, дати ногом у стражњицу, петерати кога; megrakták a — át, добро су га провошили; (km.) nem lehet egy — ral két nyerget ülni, једном махачом на два кваса не може се седети; 2.) стражњи део (кола, здања). |
| Faluzumó, fn. нека маховина. | Fára, fn. парохија, нурија, жупа. |
| Fa-mászó 1. Fakúsz. — metszés, fn. кеинграфија. — metszet, fn. дрворез. — mézga, fn. смола на дрвећу. — moly, fn. дрвомор. — munka, Famű, fn. дрвена работа. — műves, fn. дрводеља. | Fárad, k. 1,) морити се, умарати се; 2.) трудити се; soha se —jon, немојте се трудити! (szój.) rest kétszer —, лен даље иде. |
| Fan, fn. рута, руња. | Fáradalmas, mn. трудан, мучан. — an, ih, трудно. |
| Fancesalog, l. Fanyalog. | Fáradalom, Fáradat, fn. труд, подвиг, трудба. |
| Fancesika, fn. 1.) традескантија (биљ.); Fancesont, fn. стидна којет. [2.) жила. | Fáradatlan, mn. неуморан, неутруђен. — úl, ih. неутруђено. |
| Fánez, fn. утора; урез. | Faradék, fn. ивер, l. Esedék. |
| Fanezilla, fn. ритава женска. | Fáradékony, mn. који се лако умори. |
| Fánezol, Fánezoz, es. зарезивати, ро- | Fáradhatlan, mn. неуморан. — ság, fn. неуморност. — úl, ih. неуморно. |
| Fanemtő, fn. шумска вила. — ванити. | Fáradoz, k. (ban, ben) трудити се, потрудњивати се, издирати. — ás, fn. трудба. |
| Fanemű, mn. дрваст. | Fáradsg, fn. труд, умор. — os, мн. мучан, трудан. |
| Fánk, fn. фанјак; крофна, уштипак, питељница. — toló, fn. мустря за уштипке. | Fáradt, mn. утруђен, суетао. — an, ih. утруђено. — ság, fn. умор. |
| Fanos, mn. 1.) руњав; 2.) жилав (биљ.). — odik, k. руњавити. | Kárafolyó, mn. — borsó, грах тачкаш. |
| Fan-ször, fn. руња. — tetű, fn. пљошилица, ролац, злеуш. | Farág, fn. дрвомор (жив.). |
| Fanzár, fn. живичињак (биљ.). | Farag, es. сечи, резати, дејати; (szój.) sokfélé fából —, тера различне занате; könnyű lágy követ — ні, лако је ходити низ воду; á. é. nem lehet belőle embert — ні, не можеш од њега чо- |
| Fanyal, fn. медвеђе грожђе. | |

века петесати; verset, szókat — ni, правити стихове, речи.
Faragászat, I. Szobrászat.
Faragatlan, mn. неотесан; á. é. груб; — ember, неотесаница; дрвендека. — ság, fn. неотесаност; грубост. — úl, ih. неотесано.
Faragesál, es. дължкини, рескати.
Faradogál, es. полако резати.
Faragmány, fn. дължарска, резачка работа.
Faragó, fn. 1.) дунђериц, дрворезац; 2.) ванчага.
Faragó-kés, fn. нож за рескање. — kő, fn. четвртаст, тесан камен. — művész, fn. вајар. — szék, fn. дължача, дължаница. — töke, fn. пањ за тесање.
Faragott, mn. дължан, тесан; — kér, кип.
Faragvány, Faragzat, I. Faragmány.
Farakás, fn. дрвљаник.
Faraktár, fn. дрвара.
Fáraszt, es. умарати, морити, утруђивати; magát — aní, трудити се. — ó, mn. што умара, трудан.
Faraz, es. свести кров. — at, fn. сведен
Farbör, fn. рударска прегача. [кров.
Farez, fn. жлеб.
Faresiga, Faresik, fn. тртица.
Faresikló, fn. потколено.
Faresok, Faresont, fn. тртица.
Fardagály, fn. 1.) бол у кукових; 2.) зvezдаста подренница (од ама на стражници); 3.) буфант, кратак кринолин.
Faredv, Faredvesedés, fn. трулеж у дрвету.
Farhám, fn. ам за стражници, подрен.
Farideg, fn. петља (анатомска). [ница.
Fárit, es. морити, трудити.
Farizom, fn. тртица.
Fark, fn. 1.) реп; варка; — at esoval, махати репом; á. é. улагивати се; — át felkötni (a lónak), подвезати реп (коњу); se füle se — a, ни репа ни ушију; — ába tört a kése, није могао пзвршити; 2.) човечји уд; 3.) á. é. szoknya — a, скут, илеп; szekér — a, стражни трап од кола; (km.) kinek szekere — án ülsz, annak nótáját duldoljad, на чијим се колима возиш, онога коње хвали.
Farkalj, fn. nagy — a van ennek, то ће имати још последица.
Farkal, k. вртети, махати репом.
Farkas, fn. курјак, вук; arany —, шакал; (szój.) nagy — ó, велик је лис! — t emlegetnek, kert alatt kullog, ми

о псу, а пас те на врата; — ra bízni a bárányt, оставити на вука овце; (pb.) a — szörét, нем акаратјат változtatja, вук длаку мења, или ћуди никада; ki — sal tart, annak vonítni kell, у какво коло доћеш, онако играј; olvasott juhot is megeszi a —, и бројене ов.
Farkas, mn. репат. [це курјак jede.
Farkas-alma, fn. вучја јабука. — bab, fn. вучји боб. — bélü, fn. és mn. алав, несит, ала. — bogyó, fn. пасквица (јагода). — bőr, — bunda, fn. вучина, вучетина. — csapda, fn. гвожђа за вука. — cseresznye, fn. велико биље, велебиље. — éh, fn. велика глад. — fene, fn. рак (бол.). — fek, fn. вучја ложа. — fi, fn. курјачић, вуччић. — fog, fn. a) курјачији зуб; á. é. секутић којији врло напред избије; b) козји рогови (биљка). — fogó, fn. гвожђа за вука. — fű, fn. сволина. — gége, fn. вучја јабука. — gyökér, fn. сволина. — gyomor, fn. вучји бураг; á. é. ала. — hályog, fn. јасна слепоћа. — harapás, fn. вукоједци. — kasza, fn. — kaszára jutni, ветні, пропасти, упропастити. — nevetés, fn. кисело смејање. — nyak, fn. á. é. јогуница. — ordítás, fn. урлик курјака. — ordító, fn. вучја јама; á. é. hideg mint a — ordító, хладно као у штенари. — ölösű, — répa, fn. сволина. — setét, fn. кокочиње слепило. — szem, fn. — et nézni, оштро гледати кому у очи. — szöllő, fn. вранишно око, крестац. — tej, fn. млекичка. — úl, ih. курјачки. — vacsora, fn. где се добије јела без пушка. — verem, fn. вучја јама.

Farkatlan, mn. кус, кусав.
Farkaz, es. правити реп.
Fark-esiktoll, fn. перје на тртици. — esont, fn. тртица. — csoválás, fn. махање репа; á. é. улагивање. — csóváló, fn. улизица. — körö, fn. дивизма. — remek, fn. варка. — szárny, fn. пераје на репу.
Farmatring, fn. подрепак, подренница. — oz, es. везати подренницу; á. é. терати.
Farol, k. пиннатранике. [кроз шибе.
Faros, mn. гузат; — asszony, дебелгуга.
Faroz, I. Faraz.
Farpofa, fn. гуз.
Farsang, fn. фашанг, покладе, месојеђе; zöld —, бела недеља. — hét, fn. по-

кладна недеља. — і. мн. покладни, ме-
сојеђски. — ol, — oskodik, к. држати
Farsziј, fn. подренница. [месојеђе].
Fartat, es. 1.) фартокати, патранке изми-
Fartol, I. Farol. [цати; 2.) испитивати.
Farzsába, fn. бол у кукових.
Fás, mn. 1.) дрвенаст; 2.) пун дрва;
шумовит; 3.) á. é. неелан (шала); fn.
Fasátor, fn. даничара, буда. [шумарак.
Faiskátor, fn. ред дрвета.
Fásít, es. чинити тушим, неосетљивим.
Fásli, fn. завој. — z es. завијати.
Fásodik, k. постајати инумовит; постајати
Fasor, fn. але, ред дрва. [дрвенаст.
Fásúl, k. тушити, постајати неосетљив.
Fasz, fn. човечји уд.
Faszeg, fn. колац, дирек.
Faszén, fn. дрвени угља.
Faszén, fn. шума, појата за дрва.
Fáthalan, I. Fátlan.
Fatárnoch, fn. надгледач дрва.
Fatartó(hely), fn. комора за дрва.
Fatető, fn. уши на дрвету.
Fattyaz, es. требити поданке, заперке.
Fattyú, fn. 1.) копиле, копилан; икембес;
fattyat vetni, родити копиле; 2.) тић,
заперак; мн. лажан, неправи.
Fattyúág, fn. изданак, тић. — galaj, fn.
бронац. — gally, — hajtás, fn. слепић,
изданак. — gyémánt, fn. лажни диа-
мант. — hang, fn. фалзет, фистула. —
kakas, fn. коштра. — réz, fn. никол.
— rozs, fn. жито што израсте на ново
на стрињаци. — vessző, fn. слепић.
Fátyol, fn. вео, превес, конрена, дувак,
прекривало; — t vetni vimore, предати
зaborаву.
Fátyolka, fn. ваничар (жив.). — félék, fn.
зрежокрилица.
Fátyoloeska, fn. велић, конренница, флор.
Fátyolos, mn. с велом, застрт. — an, ih.
под флором.
Fátyoloz, es. застирати, покривати велом.
Fátyolszita, fn. често сито.
Fausztatás, fn. спуштање дрва из воду.
Favágás, fn. сечење дрва; шестар.
Favágito, fn. најч или место за тесање.
Favágó, fn. 1.) дрвесећа; 2.) место где
се секу дрва; 3.) детлић, ковач.
Fázás, fn. осећање хладноће; мраз.
Fazék, fn. лонац, ћуп, гриац; (pb.) kiki
a maga fazeka mellé szít, евака баба
под свој лонац пири.
Fazekas, fn. лончар, бупар.

Fazekasagyag, fn. лончарски као.
Fazekasság, fn. лончарство.
Fazékfedél, fn. заклонац.
Fazékmáz, fn. глеба.
Fázékony, мн. зимогрозан, зимоморан;
fn. смрзла, зимоморница. — ság, fn.
зимоморност.
Fazékpolez, fn. полица за судове.
Fázik, k. засети; fázom, зима ми је; —
a kezem, lábam, зебу ми руке, ноге;
á. é. (tól, től) грозити се.
Fázít, Fázlal, es. смрзвати, чинити да се
Fázódik, Fázlódik, k. засети. [зебе].
Fázódás, fn. гроза.
Februárius, fn. февруар, вељача.
Fecseg, k. брбъяти, торокати. — és, fn.
блебет.
Fecsegő, мн. брбъяв; fn. брбъавац; брб-
ъуша. — ség, fn. брбъавост.
Fecsen, k. прекати, вркати, препути,
штрцинути. — t, es. ирекати, поирека-
ти, попрекивати, кронити.
Fecsel, k. прилати (поливено сребро).
Fecserékel, k. цвркутати.
Fecsérel, es. расипати, траћити.
Fecsérés, fn. расипаше.
Fecsérő, fn. расипач, расипкућа.
Fecske, мн. брбъяв; fn. ласта, ластави-
ца; (pb.) egy — tavaszt nem szerez,
једна ласта не чини пролеће.
Fecskekark, fn. ластин реп; á. é. фрак. —
ú, мн. па форму ластина репа (зидаше).
Fecskefi, Feeskefiók, fn. ластавичић.
Fecskefű, fn. змијино млеко, руса; kis —,
Fecskehal, fn. морски гавран. [ледињак].
Fecskelőcska, fn. брбъзов; брбъуша.
Fecskend, es. прекати, кронити. — és,
fn. прекаше. — ez, es. попрекивати,
покронjavати. — ező, — ő, fn. који
штрца; штрцаљка, штрцилица, шмрк.
Feeskeség, fn. брбъавост.
Feeskesósdi, Feeskesóska, fn. кисељача,
зечји кунус.
Feeskevirág, fn. змијино млеко.
Fecstej, fn. грушалица, грушавина.
Fed, es. 1.) покрти, покривати; покла-
нити; á. é. закланьати; 2.) онасати
(коњилу).
Fedd (Feddeni), es. корити, кудити.
Feddés, fn. укоравање, укор.
Feddhetetlen, мн. беепрекоран. — ség,
fn. непрекорио. — ül, ih. непрекорио.
Feddődik, Feddőzik, k. прекоравати.
Fedel, Fedél, fn. 1.) кров; — alá venni,

покрти (кућу); *egy* — alatt lakni, живети под једним кровом; 2.) за-
клопац, поклопац.
Fédel, **Fédely**, fn. повезача, шамија.
Fedél-ablak, fn. баца. — eserép, fn. цреп за покривање. — esíes, fn. врх од крова.
Fedelék, fn. кров. — es, mn. е кровом, покривен.
Fedeles, mn. покривен, е кровом; — ágy, комарник; — kocsí, покривена кола.
Feeletlen, mn. без крова; без заклоца.
Feelez, cs. покривати; поклопати. — et, fn. кров.
Fedél-fa, fn. грађа за кров. — fészek, fn. греда. — gerimez, fn. венчаница. — homlok, fn. забат. — ke, fn. кровни. — kö, fn. шкриљац, листац. — léez, fn. жиока. — nád, fn. трека за кров. — ormó, — orom, fn. врх од крова, пошивач. — szék, fn. греде. — talp, fn. позидница. — zet, fn. кров; палуба.
Fedemény, fn. кров; заклон.
Fedény, j. **Fedezet**.
Fedet, fn. кров; заклон.
Fedetlen, mn. непокривен; á. é. — fövel, гологлав.
Fedez, cs. покривати; á. é. заклањати, штитити; a költségeket — ni, намиривати трошкове.
Fedezet, fn. покривање; кров; á. é. стража, заштита. — tlen, mn. непокривен; незаклоњен; ненамирен (трошак).
Fedezget, es. покривати; á. é. претрипавати; забаштујући.
Fedő, fn. покривац, покривач, кров; заклопац; који покрива; за покривање. — lék, l. **Fedelék**. — szalma, fn. слама
Fedzik, l. **Takaródzik**. [за кров.
Fegy, fn. запт, дисциплина; стега; es. казнити. — beszéd, fn. карање. — el, l. **Fegyelmez**.
Fegyelem, **Fegyelet**, fn. запт.
Fegyelmes, mn. под заптом, дисциплиниран.
Fegyelmetlen, mn. недисциплиниран. — ül, ih. без запта.
Fegyelmez, es. заптити, држати под заптом.
Fegyelmi, mn. дисциплинаран, што се тиче запта. — leg, ih. дисциплинарно.
Fegyenez, fn. кажњеник, робијаш.
Fegyes, l. **Fegyelmes**.
Fegyetlen, mn. без запта. — ség, fn. рђав запт, разузданост. — ül, ih. без запта.

Fegyház, **Fegyintézet**, fn. робионица, казарма. — Fegylet, l. **Fegy**. [нионица.
Fegytelen, l. **Fegyetlen**.
Fegyver, fn. оружје; пушка; — t fogni v. ragadni v. — re kelni, скочити на оружје; — be állítani, дићи на оружје; — be öltözni, оружати се; — re! на оружје! (св.) nem fogja a —, не бије га тане.
Fegyver-áros, fn. пушкар. — biró, mn. дорастао за пушку. — csattogás, fn. звекет оружја. — esináló, — esiszár, fn. пушкар. — esörgés, fn. звекет оружја. — de, j. **Fegyverház**. — derék, fn. оклон. — derekas, mn. és fn. у оклону; оклонник. — es, mn. наоружан. — eskedik, k. веџбати се у оружју. — ez, es. оружати. — fogható, — ható, mn. дорастао за пушку. — gyakorlat, fn. вежбање у оружју. — ház, fn. оружница, арсенал. — hordozó, fn. оруженоша. — kedik, k. оружати се. — képes, j. — fogható. — kezés, fn. оружавање. — kezik, k. оружати се. — keztet, l. — ez. — nök, j. **Fegyver hordozó**. — szer-ház, fn. арсенал. — szünet, fn. примирје, уверица. — tár, fn. арсенал. — társ, fn. убојни друг. — tartó, fn. орман за оружје. — telen, mn. ненаправљен. — telenül, ih. без оружја. — tusa, fn. кундак. — zet, fn. оружје.
Fehér, mn. бео; fn. беланце; szem — e, бело на оку; á. é. disznó — e, сланина; (св.) foga — ét kimutatni, показати слабоет, злоћу.
Fehér-arany, fn. платина. — babos, mn. бело-педичав. — eseléd, fn. женскиње; женекадија. — edik, k. белети, побелети. — eny, fn. албумин, беланчевина. — es, mn. беличает. — fajd, fn. алпска кокот. — foltos, mn. пун белих педица. — folyás, fn. бело време. — föld, fn. креда. — hal, fn. кејега. — hangya, fn. термит, бели мрав. — it, es. белити. — ítéten, mn. небељен, ровечан. — ítlenül, ih. небељено. — ítő, fn. који или која бели, бељарица, белиља; белило (месето); белило (материја); — ítő, mn. за бељење. — kés, mn. беличает. — kör, — kórság, fn. бледоћа. — lik, k. беласати се, бељусати се. — levél, fn. бео неисписан лист. — ló, fn. ћогат, бељац. — nemű, fn. (бело) рубље. —

нér, fn. женекадија. — nyé, fn. беланце; беланчевина. — nyés, mn. од беланчевине. — ón, fn. цин, коситер, калај. — pecsenye, fn. бела печеница. — pettyes, mn. нун белих педица. — ruha, fn. рубље. — ség, fn. белина, белоћа. — senyv, fn. бледоћа. — személy, fn. женскиње. — szemlinc, fn. олигариј (риба). — templom, tn. Бела Црква. — szik, l. — edik. — tisztlás, fn. бело прање, женско време. — út, fn. млечни пут, „кумовска слама“. — ül, l. — edik. — vasárnar, fn. Томина недеља, мали Ускре.

Fej, fn. глава; — ét rázni, дрмати главом; — be v. — ére ütni, лупити по глави; — éhez vágni vkiniek vmit, удрати о главу; á. é. пребацити преко носа; — ét venni v. clütni, одрубити главу; fenhordani a — ét, дизати нос; aláhorgasztja a — ét, обороти главу; vmben törni a — ét, лупати главу око чега; füstöl bele a — e, пушти му се глава; — ére járnak, иду му о глави; — ét felütni, промолити, дићи главу; á. é. nem fér a — embe, не иде му у главу; rosszban tőri a — ét, зло смера; szeget üttött a fejembe, узнемирило ме; — e lágyára esni, пасти на теме; benött már a — e lagya, није више дете; nem az ö — éböl, није из његове главе; nagyra vetni a — ét, бацити се на велике ствари; széllel béllett a — e, није чисте памети; нема четврте даске; vmit — ébe venni, увртети у главу; — ét vimore rávetni, усудити се што; szegény — em! тешко мени! (pb.) inkább beszélek a — ével mintsem a lábával, држ' се главе, а махни се ногу; nem lehet minden — et egy kalap alá vetni, не ваља све на један капул истеривати; szólj igazat betörík a — ed, ко пептину гуди, гудалом га по претима бију; 2.) главица (купуса); ручица (лана); влат; a gabona — ét hánuya, жито влата; 3.) á. é. старешина, глава; 4.) hid — e, бранник моста; láb — e, стопала; ágy — e, узглавље; — tül, за узглавље; 5.) — ében, у име, а конто; adósság — ében, у име дуга.

Fej, es. мусти.

Fej-adó, fn. харач, главарина. — al, — alja, fn. узглавље. — ből, ih. на па-

мет. — bőr, fn. кожа на глави; оглавина. — búb, fn. перчи, капа, кукма. — degel, cs. помузивати. — delem, l. Fejedelem. — disz, fn. диадема. — ében, ih. у име, на рачун; зарад. — ees, fn. главница; капити.

Fejedelem, fn. кнез; владар. — asszony, fn. владарица; кнегиња; опатовица. — kedik, k. владати. — lak, fn. кнегевеки, владарски стан. — nő, fn. владарка; кнегиња. — ség, fn. кнегевеки. — szék, fn. престолница.

Fejedelmi, mn. кнегевеки; владарски. — leg, ih. кнегевеки; владарски.

Fejedzik, k. главичати се (купус); вла- Fejefűrt, mn. луцкаст. [тати (жито).

Fejel, cs. наглављивати; — t csízma, наглавци.

Fejenként, ih. једно по једно; на сваку Fejér stb. l. Fehér stb. [главу.

Fejérréz, fn. пакфои.

Fejért templom, tn. Бела Црква.

Fejés, fn. мужа, музене.

Fejes, mn. с главом; влатат; á. é. тврдоглав.

Fejes-bot, fn. ћула, буџа. — edik, k. влатати; главичати се. — kedik, k. јогунисти се. — keztyű, fn. рукавица без прстију. — saláta, fn. главичаста салата. — ség, fn. јогунство. — ül, l. — Fejet, fn. помузено; емулзија. [edik.

Fejetlen, mn. 1.) без главе; á. é. анархијан; 2.) непомузен. — ség, fn. безглавност; анархија.

Fejevesztetten, ih. као без главе.

Fejez, cs. 1.) расцепити; 2.) правити главу; завршити; 3.) рубити главу; 4.) сасецати (мотиком) купус.

Fejezet, fn. 1.) заглавље, глава, кápuit; 2.) oszlop — e, капитал стуба.

Fejfa, fn. 1.) надгробни крст; 2.) вратило.

Fej-fajás, fn. главобоља; egyoldalú — fajás, мрчање; мигрене. — fájós, mn. главобољан. — fék, fn. оглав, оглавник. — gyám, fn. атлас, први обртањ на врату. — híjú, mn. és fn. безглаван, безглавник. — kendő, fn. повезача, јашмак. — keringés, fn. вртоглавица. — köszvény, fn. мигрене. — kötő, fn. женска капа. — kötöbáb, fn. вешалица. — kutacs, fn. теменце. — lábuak, fn. главонози, кефалоноди (жив). — lágy, fn. теменце.

Fejledez, k. развијати се.

| | |
|---|--|
| Fejlék, fn. сволвента (у матем.). | Fék, fn. 1.) узда; поводац, улар ; á. é. — en tartani, зауздавати. |
| Fejlemény, fn. развитак. | Fekdegél, k. лешката. |
| Fejlés, fn. развој, развијање. | Fekély, fn. оток ; harapózó v. rágó —, жива рана, паједина; üszkös v. fenés —, трављача, травник. |
| Fejleszt, es. развијати. | Fekelyes, mn. пун отока. — edik, k. опајењвати се. |
| Fejletlen, mn. неразвијен. — ség, fn. не-развијеност. | Fekélyű, fn. удовница, скабиоза. |
| Fejlett, mn. живолазац. развијен — ség, fn. развитак, развијеност. | Fékemelő, fn. уздница, вођица; дизген. |
| Fejlik, Fejlődik, k. развијати се. | Fékes, mn. под уздом, зауздан. |
| Fejlődés, fn. развиће, развијање. | Fekete, mn. црни, вран; feketébe öltözve, у црнини; (pb.) — földben terem a jó búza, у црној земљи бело жито роди; |
| Fejlődség, l. Fejlettség. | у ратара црне руке, али бела погача. |
| Fejő, mn. који музе; за мужу. — asszony, fn. музила. — dézsa, — sajtár, fn. крављача, музлица. — s, mn. што се музе; — s tehén, музара. — major, — te, fn. бачија, катуни. — pont, fn. зе-нит. — re való, fn. што се мење на главу, капа. | Feketebarát, fn. бенедиктица. |
| Fejsze, fn. велика секира ; nagy fába vágta a fejszét, латио се тешка поса. — fok, fn. ушица од секире. — nyél, fn. секирите, сапните. | Feketedík, k. црнети. |
| Fejszés, fn. секираш, тестераш. | Feketefagy, fn. голомразица. |
| Fejszorító, fn. повезача. | Feketegyopár, fn. вранцова трава. |
| Fejt, Fejteget, es. 1.) парати(хаљину); гу-лити, љуштити (орах); ломити, разби-јати (камен); крунити (кукуруз); á. é. развијати; решавати загонетку; 2.) Fejtekezik, l. Fejtőzik. [отакати вино. | Feketehét, fn. црна (велика) недеља. |
| Fejtemény, fn. проблем, задатак за ре-шавање. — es, mn. проблематичан. | Feketéllik, k. црнити се. |
| Fejtetlen, mn. 1.) неоиаран; неољуштен; 2.) á. é. неодгонснут; нерајашњен; 3.) неоточен. | Feketenadály, fn. гавез. |
| Fejtető, fn. теме; fejetejére állani, чло-вити; — re állítani, окренуты тумбе. | Feketés, mn. црњкаст, мрколаст. |
| Fejthetetlen, mn. неразрешив; неразде-љив. — ség, fn. неразрешивост. — ül, ih. неразрешиво. | Feketeség, fn. црнина, црнило; вранцило. |
| Fejtő, mn. што пара, за парење; fn. 1.) тумач; 2.) шарен конац. | Feketeszemű, mn. црноок, чарноок. |
| Fejtődik, l. Fejlődik. | Feketetenger, tn. Црно Море. |
| Fejtörés, fn. лупање главе, главобоља. | Feketeüröm, fn. ђул, комоника. |
| Fejtörő, mn. што прави главобољу, гла-вобољан. | Feketevérű, mn. хипохондричан; fn. хи-похондриста. — ség, fn. хипохондрија. |
| Fejtős, mn. шарен испреплетен. | Feketit, cs. вранити, црнити, мрчити. — ó, fn. és mn. црнило ; за црњење ; csizma — ó, вике. |
| Fejtőzik, k. парати се; дрешити се. | Féketlen, mn. без узде; одуларен. — kedik, k. бити разуздан. — ség, fn. разузданост. — ül, ih. разуздано. |
| Fejtőztet, es. развијати. | Feketődik, Feketűl, k. црнети. |
| Fejvas, fn. шлем. | Fékevesztett, mn. одуларен. |
| Fejvesztés, fn. смрт, смртна казна. | Fékez, es. уздати, зауздавати; смагати. |
| Fejvétel, fn. погубљење. | — et, fn. узде, улари; á. é. заузда-ност. — etlen, mn. незауздан. |
| Fejzet, l. Fejezet. | Fekhely, fn. ложа. |
| Fejzúgás, fn. бучanje главе. | Fekirányos, mn. положен, хоризонталан. |
| Fek, fn. 1.) ложа, лежаје; 2.) подвалак. | — an, ih. хоризантално. |

tekünni menni, ини спати; á. é. неки — винек, одати се чему; szívemen —, Fekszin, fn. низъ. [лежи ми на ерицу]. Fektanya, fn. таборека стражка. Fektében, ih. лежебке, поленике. Féktelen stb. I. Féketlen stb. Fekterem, fn. вајат за спавање. Fektet, es. легати, полагати. Fekű, Feky, fn. легало, ложка. Feküvés, fn. лежање. Fekvés, fn. лежање; положај. — rajz, fn. описание положаја. Fekvő, mn. што лежи; — jószág, испокретно добро; — beteg, болник који лежи. Fekvőség, fn. испокретность, испокретно добро, баштина. Fekvősas, fn. рог (на крову). Fel, ih. és isz. rope; fn. I. Föl. Fél, mn. пола, по, полак; — akó, половаче; (szój.) — szakra vetette köpönyét, пребацио преко рамена капут; — vállról nézni, преко рамена гледати; — keztyű, једна рукавица; — csípő, једна ципела; — bajusz, један брк; — szemű, хорав; — fülére süket, глув на једно уво. Fél, fn. 1.) половина, половица; fele bor, fele víz, пола вина, пола воде; fele úton, на по пута; fele áron, за по цене; fele nyereségen lenni — vkiel, делити добит с киме наполе; feléből harmadáhóból, на двоје на троје, овален; (szój.) ennek fele sem tréfa, ово није шала; felében esett a tréfa, скупо га је стала шала; 2.) странка, партая; perlkedő felek, парци; felemben vagy? јеси ли на мојој страни? 3.) близњи, I. Felebarát. 4.) á. é. induló — ben van, таман хоће да се крене; házasuló — ben van, жени се; 5.) страна; bal, jobb —, лева, десна страна.

Fél, k. бојати се; — töle, mint ördög a tőmjéntől, бежи од њега као ѡаво од крета; nincs mitől — піс, нема се чега бојати; es. бојати се; — d az Istant, бој се Бога!

Felad, es. 1.) предати, предавати (на пошту); додавати, додати (горе); 2.) подбацивати, надавати (лопту); 3.) износити, изнести (јело); 4.) á. é. предати (град); magát — пі, предати се; 5.) мањити, окапити се, j. felagyni vñivel; 6.) пријавити, потказати, оптужити; 7.) задавати, задати (лекцију); 8.) a tejfelt — пі, скидати скоруп.

Félablak, fn. мезанин. Felabrukol, es. истрошити ииљу, зоб. Feladás, fy. 1.) додавање; 2.) предавање (на пошту); 3.) задавање; 4.) предаја; 5.) потказивање, пријава. Feladat, fn. задатак, задава. Feladó, fn. 1.) додавач; 2.) потказивач. Feladogat, es. додавати; пододавати. Feladvány, fn. задатак, проблем. Felágaskodik, k. исправити се, упропен. Felaggat, es. повешати. [ти се. Felágynz, es. наоружати топовима. Felajánl, es. приказати, попудити; szolgálatát — aní, попудити се у службу; lelkét Istennek — aní, предати богу душу (препоручити). Felajk, fn. гориња усна. Felakad, k. занести, застапти; — t a hajó, даја је насеља; a hungya — t, стала Felakaszt, es. обесити. [му мокраћа. Felakasztol, es. задићи (хаљину). Feláldoz, es. жертвовать. Feláll, k. устати, дићи се; — t az asztalra, стаде на сто; — t a szószékhe, стао на говорницу; (szój.) — ott a haja szálla, коса му се накострешила. Felállít, es. 1.) исправити; 2.) метнути, поставити; á. é. elvet, szabályt — aní, поставити начело, правило; iskolát — aní, подићи школу. Felállító, fn. установитељ. Felálló, mn. што се длиже у вис. Felállongat, Felállongat, es. исправљати. Felaprít, es. пеинити, издробити. Félárny, fn. полусен. Félasztal, fn. половина хране. Félátmérő, Félátmerő, fn. полуциречник. Felavat, es. 1.) посветити (цркву); 2.) увести у звање; 3.) први пут употребити. Felázik, k. одвугнути, овлашити. Feláztat, es. навлашити. Felbányol, es. поковати у новац. Félbársony, fn. полукадифа, плиши. Felbátorít, es. охрабрити, осоколити. Félbehagy, es. прекидати, прекинути, мањити; k. мањити се; попуштати. Félbehagyó, mn. — láz, наступила гроза. Felbel, fn. полуевила. [ница. Félben, ih. у половини; — van, у послу је, ради се; induló — van, спрема се на поездак; а ház dülő — van, кућа хоће да се сруши. Félbenhagy, l. Félbehagy. — ólag, ih. на мањове, с прекидањем.

- Félbenmarad, k. изостати.
 Félbenszakad, Félbenszakaszt, l. Félbeszakad, Félbeszakaszt.
 Felbérrel, cs. најмити.
 Félbeszakad, k. прекидати се.
 Félbeszakaszt, Félbeszakít, es. прекинути.
 Felbiggyeszt, es. напрѣти (усне).
 Felbír, es. моћи дићи.
 Felbizgat, es. узбунити.
 Felbomlás, fn. распад.
 Felbomlik, Felbomol, k. растворити се, распасти се.
 Felbonczol, es. распарати, разчланити.
 Felbont, cs. 1.) разградити; раскинути; 2.) распечатити (письмо); 3.) á. é. нарушити (мир).
 Felborít, cs. изврнути (чамац).
 Felborzad, k. накострешити се.
 Felborzaszt, cs. 1.) настршити (косы); 2.) престравити.
 Felborzaz, cs. нарапавити, накострешити.
 Felboszankodik, Felboszonkodik, k. разгневити се.
 Felboszant, Felboszont, es. разгневити.
 Felbör, fn. покожица, епидермис.
 Felbőszít, es. разјарити, помамити.
 Felbőszüll, k. помамити се, разјарити се.
 Felbujt, Felbujtat, es. подбунити.
 Felbukkan, k. извратити се. — t, es. извратити.
 Felbukik, k. 1.) преврнути се; 2.) помолити се.
 Felbuzdít, es. подстаћи, подстицати.
 Felbuzdül, k. одушевити се; ускрепити.
 Felbuzog, k. ускрепити, узварети.
 Felcsal, cs. одмамити горе.
 Felesap, cs. 1.)шибати у вис; 2.) дизати блато; 3.) натаћи на главу; 4.) изврнути (карту); 5.) ћопити; 6.) ишибати (ћака); k. (nak, nek) постати, стати за . . . — ok én katonának, одох ја у војнике; дати веру, десницу.
 Felcsapódik, k. отклопити се.
 Felcsaptat, cs. преварити.
 Felcsatol, cs. раскопчати.
 Felcsattan, k. праснути, пренути.
 Felcer, fn. фелчер, ранар.
 Felcerél, es. изменити.
 Felcserepesedik, k. испуцати се (усне).
 Felcsével, es. навити, насукати.
 Felcsigáz, cs. узвити на чекрку; á. é. презатегнути, претерати.
 Felcsinál, cs. исправити; попети; á. é. обременити (женску).
- Felcsipkék, es. исkitити чипкама.
 Felesúsz, Felesúszik, k. успузати се, успентрати се.
 Felcziczomáz, es. налицкати.
 Felczipő, fn. цокуле.
 Feldarabol, es. искомадати; разглобити.
 Feldarál, es. ижнати.
 Félded, mn. полован.
 Felderít, cs, 1.) разведрити; 2.) развеселити; 3.) расветлити, обелоданити.
 Felderűl, k. 1.) разведрити се; 2.) развеселити се, разлагити се; 3.) обелоданити се, разјаснити се.
 Féldob, fn. таламбас.
 Feldobog, k. закуцати (срце); es. лупом.
 Feldolgoz, es. обрадити. [пробудити].
 Féldombor, mn. ба-рељеф.
 Feldomborodik, Feldomborúl, k. испупчити се.
 Feldorbézol, es. спискати, пробекријати.
 Feldöl, l. Feldől.
 Feldönt, cs. превалити.
 Feldőzsöl, es. пробекријати, расточити.
 Feldug, fn. забости, изметнути (барјак).
 Feldül, es. раскопати, разорити; опустошити.
 Feldáz, cs. напрѣти (нос). — ad, k. задргнути, поднапирити се. — aszt, cs. поднапирити.
 Feldühít, cs. помамити, разјарити.
 Feldühödik, Feldühüll, k. разјарити се.
 Feldüll, k. превалити се.
 Felé, nu. према, пут; észak —, пут севера, према северу; minden —, на све стране.
 Féle, mn. (у свези); hánу —? колико-струк? minden —, од сваке руке, свакојаки; sok —, многострук; mi —? какав? magam — emberek, људи као
 Elebarát, fn. ближњи. [ја].
 Felebb, ih. више, већма горе; — бе-сülni, већма поштовати; említett, напред поменути.
 Felebbez, k. és cs. жалити се вишем суду, поднети призив, апелирати. — és, fn. апелација. — ó, fn. апелант.
 Felebbfolyamodás, l. Felebbezés.
 Felebbi, mn. горњи, напред речени.
 Felebbütni, es. 1.) више закуцати (клин); 2.) претући карту.
 Felebbvaló, mn. 1.) виши, старији; 2.) претежнији; 3.) напред поменути.
 Felebbvisz (Felebbvinni) 1.) већма дићи; 2.) подићи (цену); 3.) l. Felebbez.

Felebbvitel, fn. апелација; — i hatóság, призвавачки суд.
 Felebbvívő, fn. és mn. апелант.
 Felebbvizsgál, es. прегледати на вишем Felébe, ih. у пола. [месту].
 Felében, ih. 1.) у пола; 2.) овлаш; — harmadában, на двоје на троје, на брузу руку.
 Felébred, Felébrül, k. пробудити се.
 Felébreszt, es. пробудити; á. é. подсетани.
 Feled, es. заборављати; rajta — ní a szemét, врло се загледати.
 Feledék, Feledés, fn. заборав.
 Feledékeny, mn. забораван. — ség, fn. заборавност.
 Feledetlen, Feledhetlen, mn. незаборављен.
 Feledkezik k. (ról, ról) заборављати на...
 Feledség, fn. заборав.
 Felég, k. погорети. — et, es. спалити.
 Felegyenesedik, k. усправити се.
 Felegyenesít, es. усправити.
 Felejt, es. заборављати, заборавити; (szój.) nyakon — eni, депнути, ћупити. — hetlen, mn. незаборављен. — kezik, k. (vmiről) заборавити на што.
 Félekény l. Félénk.
 Felékesít, es. нагиздати, накитити.
 Felekezés, fn. странчарство, прављење странке.
 Felekezet, fn. 1.) странка; 2.) вероисповед, конфесија, екста.
 Felekezetes, mn. странчарски, страначки; — ség, fn. странчарство.
 Felekezeti, mn. вероисповедни.
 Felekezik, k. свезивати се, здруживати се; склапати странке; пристајати уз какву странку.
 Felekező, mn. страначки; fn. странчар.
 Felel, es. одговарати, одговорити; (vmit ért) одговарати, јамчити.
 Felél, k. оживети; es. појести. — ed, k. Félelem, fn. страх, бојазан. [оживети].
 Felelemzík, k. распасти се у стихије, иструхнути.
 Feléleszt, es. оживити, оживљавати.
 Felelet, fn. 1.) одговор; одговорност: — re vonni, звати на одговор.
 Feleletlen, mn. неодговорен. — ül, ih. без одговора.
 Féleleven, mn. полумртв, обамръо.
 Felclevenedik, Felelevenül, k. оживети.
 Felelevenít, es. оживити, освежити.
 Felelget, es. одговарати; á. é. свађати се (чевладе).

Felellik, k. истеати се; изјагњити се итд.
 Félelmes, mn. страховит, страшан; страшљив. — edik, k. бивати плашиљив. — en, ih. плашиљиво; страховито. — ség, fn. плашиљивост. — ít, es. плашити.
 Félelnemes, mn. страшан.
 Félelnemetlen, mn. неплашиљив; fn. небојша. — ség, fn. неплашиљивост.
 Felelő, mn. који одговара; fn. јамац. — s, mn. одговоран. — ség, — sség, fn. одговорност.
 Feleltet, es. преслушати, спишати.
 Felemás, mn. неједнак.
 Félemler, fn. получовек.
 Félemedik, k. препадати се, плашити се.
 Felemel, es. подићи; á. é. дићи (цену, Félemelet, fn. полуспрат. [глас].
 Felemelkedik, k. дизати се, дићи се, узвишисти се.
 Félemelt, mn. полуизвишен, ба рељеф.
 Felémelyedik, k. згадити се; — a гуомрод, смучиће ти се.
 Felémelyít, es. учинити да се смучи.
 Felemészt, es. потрошити; појести.
 Félemik, Félemlük, k. плашити се.
 Félemit, es. плашити, страшити.
 Félen, ih. 1.) на страни; út —, уз пут; úton út —, свугде; 2.) на половине; a herdó — van, буре је у пола празно.
 Felének, fn. алт-певање. — es. fn. алтиста; алтисткиња.
 Felenged, k. раскравити се, окопнити.
 Felengesztel, es. раскравити.
 Félénk, mn. бојажљив, страшљив. — en, ih. бојажљиво. — es, mn. бојажљив. — ít, es. плашити. — ség, fn. плашиљивост. — telen, mn. неплашиљив. — ül, ih. бојажљиво; k. плашити се.
 Felényi, mn. за половину; — vel drágább, у пола скупљи; — g, ih. до половине. — ge, ih. на половину.
 Felépit, es. саградити, сазидати.
 Felépül, k. саградити се; á. é. издравити, авинидати се, придићи се; постати срећан, поткојити се.
 Felér, k. стићи горе; допирати, допрети; á. é. (val, val) бити барабар, до-растар; — kettővel, вреди за двојицу; es. домашати, домашити; nem éri fel eszem v. nem érem fel észszel, не могу (намећу) да докучим.
 Félercz, fn. полуметал.
 Felereszkedik, k. 1.) дићи се горе; 2.) раскравити се.

Felereszt, es. 1.) пуштати, пустити горе; 2.) a láz —, грозница попушта; 3.) разводити, разблажити (течност).
 Félerett, mn. полуурео, назелен.
 Felérez, k. пробудити се.
 Felerölködik, k. тешком муком се успети.
 Feles, fn. учееник, заједничар; наполичар; mn. шаран; — feletlen, лихо или тако (игра); l. Fölös.
 Felesedik, k. умножавати се, l. Fölösödik.
 Feleség, fn. жена, супруга, љуба; (km.) jámbor — et esak Isten adhat, од оца сермију, а од Бога жену (ваља не).
 Feleségel, es. звати женом. [кати].
 Feleséges, mn. ожењен. — edik, k. жити се.
 Feleség-féltés, fn. љубомора. — féltő, mn. љубоморан. — i, mn. женни. — telen, mn. нежењен.
 Felesel, k. свађати се. — és, fn. свађа.
 Felesen, ih. многобројно.
 Felesít, es. 1.) умножавати; 2.) l. Másol.
 Felesket, Felesküldet, es. заклети.
 Felesküszik (Felesküldni), k. заклести се.
 Felesleg, mn. излишан, сувишан, залишан; ih. излишно; fn. претек, залиха. — es, mn. излишан; nem lesz — es, неће бити с горега; l. Felületes. — esség, fn. сувишно, претек. — ez, es. сувишне, вишне издавати. — ség, fn. обиље. — való, mn. залишан, излишан.
 Felesség, fn. обиље, l. Fölössége.
 Felesszámla, fn. Conto à metà (на поле).
 Feleszel, es. подговорити, подстаћи.
 Feleszmél, es. освестити. — edik, — kedik, k. доћи к себи, разабрати се.
 Félesztendei, Félesztendős, mn. полуогодишњи.
 Féleszű, mn. слујдаст; fn. слута.
 Feletárs, fn. наполичар (у радњи); á. é. близњи.
 Feletlen, mn. непаран; неједнак; á. é. vmihez —, недорастао за... — íl, ih. непарно, без пара.
 Féletlen, mn. неустројив. — ség, fn. неустројивост. — íl, ih. неустројиво.
 Felett, nu. над, више, чело; annak — e, поврх тога.
 Felette, ih. врло, одвећ, сувишне; — ritka, одвећ редак; — igen, одвећ, превећ.
 Felettébb, ih. превећ, одвећ. — való, mn. необичан, ванредан. — valóság, fn. ванредност.

Flelettes, mn. претпостављен, старији.
 Felettevaló, mn. превелик; fn. старешина. — ság, fn. сувишност.
 Féléves, mn. од по године.
 Félévi, mn. погодишњи.
 Felez, es. преполовљавати; l. Fölöz.
 Felfakad, k. 1.) распнути се; 2.) раскрвити се; 3.) посукњати, посукнати; 4.) узврети, ускнити.
 Felfakaszt, es. провалити (рану).
 Felfal, es. пождерати; á. é. szemeivel — mi, прогутати очима. — dos, es. прождирати, попрождирати.
 Felfed, es. открыти; отклонити.
 Felfedél, fn. полукров.
 Felfedez, cs. открыти, пронади, раскрыти. — és, fn. откриће, пронадазак. — ö. fn. откривач, изналазач.
 Felfegyverez, cs. наоружати.
 Felfegyverkedik, k. наоружати се.
 Felfejlik, k. опарати се.
 Felfejt, es. опарати; á. é. одгоненути. — eget, es. попарати.
 Felfelé, ih. горе, више, уз.
 Félfelé, ih. у страну.
 Félfelöl, ih. са стране.
 Felfeslik, k. опарати се.
 Felfest, es. премалати.
 Felfésül, cs. расправити, рашичешњати.
 Felfeszeget, es. поизобијати (врата).
 Felfeszít, es. 1.) обити (врата); 2.) рас.
 Felfintorít, es. напрћити (нос.) [пети].
 Felfitat, Felfittyéz, es. пробурлати, испреметати.
 Felfizet, es. 1.) плáтити прида; 2.) платити капару. — és, fn. приц.
 Felfog, fn. призубак (сувишан зуб).
 Felfog, es. 1.) укечити (лонту); 2.) за-
 днхи (хаљину); 3.) нахватати (киши-
 нице; 4.) примити се кога; a szegé-
 nyek ügyét Isten fogja fel, спроте Бог штити; 5.) схваћати, схватити, пој-
 мити; 6.) дочекати, одбити (ударац); 7.) обрасти; — ta a gyer az udvart,
 сва авлија обрасла травом.
 Felfogad, es. 1.) примити; узети (за слу-
 гу, шегрта); изнајмити (кућу); 2.) заве-
 товати се, заверити се; k. опкладити се.
 Felfogás, fm. 1.) задизање; 2.) примање;
 3.) схваћање, појимање.
 Felfogható, mn. појмљив, схватљив. — lag,
 ih. појмљиво. — ság, fn. схватљивост.
 Felfogó, fn. тава, тавица; mn. — erő,
 snaga схваћања.

- Felfohászkodik, k. уздахнути.
 Felfoly, k. пењати се (лоза).
 Felfolyamodik, k. апелирати, жалити се вине.
 Felfolyamodvány, fn. жалба винею mestu.
 Felfolyó, fn. поповац, иононац.
 Felfon, es. 1.) оплести; 2.) поплести.
 Felfordít, es. обриути; извратити.
 Felfordíl, k. изврнути се; á. é. преврнути се (вино); изврнути се (умрети).
 Felfordult, mn. изврнут, наопак. — ság, fn. наопакост.
 Felforgat, es. испревртати; ионизвраћати; разорити; szemeit — ní, превртати
 Felforr, Felforrad, k. уекипети. [очима].
 Felforral, es. загрејати (да кипи).
 Felforraszt, es. 1.) загрејати; 2.) залити (оловом).
 Felfortyan, k. сунути, иланути, разјарити се.
 Felfosztolódik, k. задићи се (хаљине).
 Félfödél 1. Felfedél.
 Felföld, fn. висораван; tn. горња Угарска. — i, mn. és fn. горњоземски, гор-
 Felfő, Felföl, k. узврети. [њоземац].
 Felföz, es. покувати.
 Felfrisít, es. освежити.
 Felfrisül, k. освежити се.
 Felfú, Felfúj, es. 1.) напирити, надувати;
 2.) потпирити ватру; 3.) одувати горе;
 4.) á. é. потпирити, надути, напети (лубеница); 5.) — ja magát, напети се, надути се.
 Felfut, k. 1.) устрчати; á. é. нарастити (евота); 2.) попети се, обвiti се (лоза).
 Felfuvalkodás, fn. надимање.
 Felfuvalkodik, k. напети се, надути се.
 Felfuvalkodott, mn. надут. — ság, fn. надутост.
 Felfuvódik, k. напети се, поднапирити се.
 Felfüggeszkedik, k. задићи се, подвiti се.
 Felfüggeszt, es. обесити; á. é. обуставити; суспендовать. — és, fn. обустава.
 Félfüli, fn. ведро.
 Felfüvel, es. посuti травом.
 Felfűz, es. напизати (бисер, јадра).
 Félgazda, fn. наполичар.
 Felgereblyél, es. ограбити.
 Felgerjed k. ускомешати се, ужурбати се; успамтети. — és, fn. успамтети.
 Felgerjeszt, es. распалити. [lost].
 Félgyó, fn. полукугла.
 Felgombol, es. 1.) раскошчати; 2.) прикончати; 3.) напрѣнити се.
- Felgombolyít, es. насукати, намотати.
 Félgyömb, fn. полукугла.
 Felgyarapodik, k. дорости, прирасти.
 Felgyeplöz, es. зауздати.
 Felgyúgyúl, k. оздравити.
 Felgyöngyöz, es. искитити бисером.
 Felgyújt, es. запалити. — ogat, es. попалити.
 Felgyúl, k. уналити се. — ad, k. букнити, расналити се. — aszt, es. распалити, потналити.
 Felgyúr, es. замесити, помесити.
 Felgyüll, Felgyülekezik, k. искунити се.
 Felgyür, es. засукати. — ekezik, — közik, k. засукати се.
 Felháborít, es. узиемирити.
 Felháborodás, fn. ериба, негодовање.
 Felháborodik, k. 1.) узбунити се; 2.) разгневити се; — az eréje, разјарити се; 3.) — a gyomrod, смучиће ти се, биће ти мука.
 Felhadaz, es. паоружати (људма) брод.
 Felhadnagy, fn. поручник, обрлађман.
 Felhág, k. попети се, пењати се; á. é. скакати (о цени). — ó, fn. потега: по чему се пење.
 Felhagy, k. (val, vel) останути се, оставити се чега; — ott minden reményen, изгубио је сву наду; es. задати (лекцију).
 Félhaj, Félhajazat, fn. паслон, појата, шупа.
 Felhajnalodik, k. развијава се, зори.
 Felhajt, A. es. 1.) устерати (горе); 2.) кренути (дивљач); 3.) посувратити;
 4.) задићи (хаљину); 5.) испразнити, сасути (чашу); (szój.) jól — ott, добро се најукао; B. k. 1.) возити се горе; 2.) клијати, иеклијати.
 Felhalmoz, es. нагомилати, натрати.
 Félhely, ih. полумртав.
 Felhámos, cs. метнути амове.
 Felhang, fn. 1.) диксант, сопран; mély —, алт; 2.) високи глае (у грамат.).
 Félhäng, fn. полутон.
 Felhangol, es. охрабрити.
 Felhangos, mn. sopraniста; mély —, алтиста.
 Felhány, es. 1.) узбацити; 2.) набацати, натрати (земље); 3.) поразбацати, узбурлати; 4.) приговорити, пребацити, пребацивати.
 Felharagít, es. ражљутити.
 Felhas, fn. горњи трбух.

Felhasad, k. распушати се, попуцати.
 Felhasít, es. расцепити; распарати.
 Felhasogat, es. попцепнати; попарати.
 Felhasznál, es. употребити; потрошити.
 Felhatalmaz, es. овлашћивати, овластити.
 — ás, fn. овлашћење. — ó, fn. овлаштитељ. — ott, mn. és fn. овлашћен, овлашћеник. — ottság, fn. овлашћеност. — vány, fn. овлашћење.
 Felház, fn. кућа на спрат; спрат.
 Félházhelyes, fn. газда с по паора (сестра).
 Felhérez, fn. јармац. [чије].
 Felhevít, es. загрејати.
 Felhevíl, k. загрејати се, узврети.
 Felhi, es. звати горе; позивати. — vás,
 Felhímez, es. навести. [fn. позив.]
 Féhold, fn. полуумеец.
 Félholt, mn. полумртвав, сумртвав; — ra
 verní, претући, избити на мртво име.
 Felhord, es. носити горе; — ja fejét,
 високо носи главу.
 Felhorgol, es. 1.) направити кваку; 2.)
 заквачити.
 Felhoz, es. узнети, носити горе; одвести
 (на колих); á. é. споменути. — ódik,
 k. бити споменут, доћи у разговор.
 Felhő, fn. облак. — s, mn. облачен. —
 szakadás, fn. провала облака. — tlen,
 mn. чист, без облака. — zet, fn. обла-
 ци. — zik, k. облачити се; á. é. бити
 задубљен, замишљен.
 Felhúroz, es. снабдити жицама.
 Felhúz, es. 1.) узвући; 2.) навити (сат);
 3.) обући (халбину); обути, назути
 (чизму); 4.) навући жице; 5.) horgonyt
 — ni, дићи котву; vitorlát — ni, ра-
 запети јадра.
 Felhúzakodik, k. 1.) лено устати; 2.) на
 врат на ноге се обући.
 Felibe, ih. над; — írni, писати изнад;
 — tenni, метнути нада... á. é. прет-
 Feliben, ih. у пола. [поставити].
 Felidéz, es. 1.) иззвати; 2.) навести.
 Félig, ih. до половине, у пола; — med-
 dig, колико-толико; — nyitni az ajtót,
 одишпринути врата.
 Féligás, fn. један коњ; mn. с једним коњем.
 Feligazit, es. 1.) усправити, исправити;
 2.) упутити горе; 3.) удесити више
 Feligazodik, k. усправити се. [(жице)].
 Félig-érett, mn. полуурео, назелен.
 Félig-ösz, mn. просед.
 Felijed, k. поплашити се.
 Felijeszt, es. поплашити.

Felindít, cs. покренут.; á. é. распалити.
 Felindül, k. покренути се; á. é. ускоме-
 шати се; узврети. — ás, fn. узбуђење.
 Féling, fn. (женски) кошулјац.
 Felingerel, es. раздражити.
 Felingerlődik, k. згранути се.
 Felír, cs. написати; уписати; испиши.
 потрошити; k. пишати више места.
 Felirat, fn. натпис; адреса; — i betük,
 лапидарна писмена.
 Feliszik (Felinni), es. упијати; magát fel-
 inni, напити се, наћорити се.
 Félisten, fn. полубог.
 Félittas, mn. поднапит.
 Felizgat, es. побунити, узрујати.
 Felizgúl, k. узрујати се.
 Feljajdül, k. цикнути, процвилети, про-
 пиштати.
 Feljebb, ih. више, већма горе; — emlí-
 tett, напред споменути; — verní, ли-
 цитирати. — való, mn. виши.
 Feljegyez, es. побележити.
 Feljelent, es. пријавити.
 Feljegosít, Feljogoz, es. овластити, овлаш-
 ћивати.
 Feljő, k. 1.) попети се; 2.) родити се
 (сунце); 3.) бити споменут (у говору);
 4.) a csizma nem akar — ni, чизма неће
 Feljövet, ih. идући горе. [да нађе].
 Felkaczag, k. ударити у смех.
 Felkantároz, es. метнути оглаве (коњма).
 Felkar, A. es. зграбити; дићи; а кабátot
 — ni, пребацити капут; á. é. уби-
 чајити; k. ускочити (на коња); á. é.
 убичајити се; vki előtt — ni, уми-
 лити се код кога; узвисити се, високо
 Felkapat, es. убичајити. [дотерати].
 Felkapaszkodik, k. успузати се.
 Felkapesol, es. раскопчати.
 Felkar, fn. раме; — esontja, раменица.
 Felkarimáz, es. дићи обод.
 Felkarol, es. обгрлити.
 Felkászolódik, k. једва устати.
 Felkavar, es. узмутити; á. é. ускомешати.
 Félkedv, fn. — vel dolgozni, радити као
 од беде. — ſ, mn. мрзновољан.
 Felkel, k. 1.) устати, дићи се; 2.) а пар
 — t, сунце се родило; 3.) придићи се
 (болесник); 4.) побунити се; 5.) под-
 устати (рана); нагрезнути, нарасти.
 Felkelés, fn. 1.) устајање; дизање; 2.)
 побуна, устанак.
 Felkeleszt, es. дати да нарасте (тесто).
 Felkelő, fn. устанак, усташа.

- Felkelt, es. пробудити.
 Félkemény, mn. полукуван (яје).
 Felken, es. 1.) памазати; 2.) потрошити мажући; 3.) (nak, nek) помазати, посветити за...
 Felkent, mn. помазан; fn. помазаник.
 Felkényszerít, es. патеривати; патури.
 Felkér, es. умолити, позвати. [вати].
 Felkerekedik, k. дићи се.
 Felkeres, es. потражити; истражити.
 Felkészít, es. опремити.
 Felkészül, k. опремити се.
 Felkésztet, es. подбунити, подстакни.
 Felkever, es. променити.
 Félkéz, fn. једна рука. — fejsze, fn. се-
кира за једну руку. — fúró, fn. бур-
нja. — kalmár, fn. детаљиста. — ta-
lom, fn. жриало. — sulyok, fn. маљица.
— üveg, fn. лорињет.
 Felkiált, es. викинуть; подвикинуть. — ás,
fn. поклич. — ó, fn. извикивач. — ó
jel, fn. знак усклика.
 Felkoneczol, es. измрцварити, испарити.
 Felkontyol, es. метнути кану (женску).
 Felkopik, Felkoppan, k. искрзати се; á.
é. — az álla, неће се осмочити; до-
биће шинак.
 Felkorhol, es. огулити, одерати.
 Felkölt, l. Felkelt.
 Felköntös, fn. ограч.
 Felkönyököl, k. наслонити се на лактве.
 Felköprént, es. понити на душак.
 Félkör, fn. полукруг. — ded, mn. полу-
кружак.
 Felköszönt, es. 1.) наздравити. — ö, fn.
наздрављач; 2.) наздравница.
 Felköt, es. 1.) привезати; kardot — ni,
принесати мач; (szój.) jól — ni а ga-
tyát, добро подвезати гаће; 2.) задићи,
запрегнути (халчину); 3.) обесити.
 Felkötöz, es. повезати; повешати.
 Felkötőzködik, k. запрегнути се, задићи
Félkrajczár, fn. полуника. [ее].
 Felkukorodik, k. начочити се, насора-
 Felkúszik, k. успузати се. [ънти се].
 Felkutat, es. истражити; пробурлати.
 Felkúszób, fn. горыни праг.
 Felküzd(en) magát), vh. дићи се радом,
борбом.
 Fellábad, k. оздравити. — oz, k. оздрав-
љати, придижати се.
 Fellábas, fn. војник на отпусту.
 Féllábú, mn. једноног, шантав.
 Fellajtár, fn. предњи јахач.
- Fellapátol, es. згнути лопатом; превр-
тати лопатом.
 Fellát, k. високо видети; á. é. керебе-
чиши се. — ogat, k. башути горе.
 Fellázad, k. побунити се; ускоменити се.
 Fellázaszt, Fellázít, es. побунити.
 Felleg, fn. облак. — es, mn. облачан;
á. é. шарен (материја). — esedik, k.
облачити се (небо). — telen, mn. без
облака. — vár, fn. цитадела; (szój.) ki-
szöktek a — váról, ишле му све козе
на броју; нема четврте даске у глави.
— zik, k. облачи се, мути се. — zet
Félelketlen, mn. обамрю. [fn. облаци].
 Fellel, es. паћи, паћићи.
 Fellendi, mn. повришай. — ség, fn. поври-
Fellendít, es. дати полета, маха. [истот].
 Fellendül, k. добити маха, полета.
 Felleng, fn. ајлант (биль).
 Felleng, k. узлетети. — ér, fn. вздушила
лонта. — érez, — ez, k. летати по ваз-
духу. — ö, — ös, mn. узвинен, висок.
 Fellér, k. коракнути горе; á. é. изићи
на среду. — és, fn. појављене, изла-
зак. — tet, es. дати да се појави, из-
нети на среду; á. é. упредити (на
вииши чин).
 Fellézed, k. оздравити, оздрављати.
 Fellobbam, k. букинуть; á. é. сунути, ила-
нуть; hirtelen —, на кратко је наса-
ћен. — t, es. распалити.
 Fellobog, k. букинуть.
 Fellobogóz, es. исхитити барјацима.
 Fellohol, es. потпририти.
 Felloval, es. подговорити, подбунити.
 Felmagasztal, es. величати; узићи.
 Fehmagzik, k. прорашчавати, семени-
ти се.
 Felmarad, k. 1.) остати будан, бити;
2.) заостати; 3.) á. é. emléke — so-
káig, спомен ће му се дуго одржати.
 Felmárt, es. умохити. — ogat, es. иопзу-
Felmászik, k. успузати се. [макати].
 Felmeleged, k. угрејати се.
 Felmelegít, es. загрејати.
 Felmelegszik, Felmelegül, k. разгрејати се.
 Felmén, Felmegy, k. 1.) пли горе, пењати
се; 2.) скакати (о цени); 3.) уишта-
вати се; kettő kettőből —, два од два
не остаје шинта; 4.) наћи (чиズма).
 Felmenés, Felmenet, Felmenetel, fn. узла-
Felmenet, ih. иђући горе. [зак].
 Felmenő, mn. — ágbeliek, аспенденти
(родитељи, дед, мајка итд.).

Felment, cs. ослободити; решити, диспензовать. — és, fn. ослобађање; диспензација. — ѕ sereg, fn. војска за ослобођење од опсаде. — vény, fn. диспензација.

Felmér, cs. измерити; размерити.

Felmered, k. укочити се, дизати се у вис.

Felmergeget, cs. позахвати, поцрести.

Felmeresz, cs. укочити; усправити.

Felmérged, k. разјарити се.

Felmerül, k. појавити се; á. é. az a kérédés merült fel, то је питање искрено.

Felmetsz, cs. расечи.

Félméztelen, mn. полунағ.

Felmond, cs. 1.) казивати, говорити (лекцију); 2.) отказать (стан).

Felmondás, fn. 1.) казивање (песме); 2.) отказ.

Felmos, cs. 1.) попрати; 2.) запрати (мръщу); 3.) (перући) изранити руке.

Felmosogat, cs. попирати; поиспирати.

Felmotólál, cs. насукати, намотати.

Felmunkál, cs. обрадити.

Felmutat, cs. показати, изнети.

Félnadrág, fn. á. é. сакалуда.

Felnégyel, cs. ишчтевртати, ращчережи-

Félnéne, fn. старја полусестра. [ти.

Felnevezekédik, k. одрасти.

Felnevel, cs. однеговати, одранити. — kedik, k. васпитати се, одранити се.

Felnevét, k. засмејати се.

Felnő, k. одрасти, одвркнуты; hirtelen — ni, нађикати. — dögél, k. поизрасхнивати.

Felnőtt, mn. одрастао; — lány, прирасла девојка. — ség, fn. одраслост.

Felnövekedik, l. Felnevezekédik.

Felnyal, cs. пождерати.

Felnyársal, cs. набити, набости.

Felnyergel, cs. оседлати.

Felnyílik, k. отворити се, отворати се; (szój.) most nyílik fel a szemem, сад ми је свануло пред очима.

Felnyit, cs. отворити (врата); отпечатити (пишмо); (szój.) vki szemét — ni, отворити кому очи. — ódik, k. отворати се. — ogat, cs. поотварати.

Félynym, fn. по стопе (мера).

Felnyomtat, cs. поштампати.

Felnyújt, cs. додати горе.

Felnyül, k. машати се горе. — ik, k. пружати се горе.

Felnyü, cs. истрлити (лан).

Felocsúdik, k. пренутти се, освестити се.

Felold, cs. одрешити; разрешити. — ás, fn. одрешивање; разрешење. — hatatlan, mn. нераздрешив; неразрешив. — hatlanság, fn. неразрешивост. — hatlanúl, ih. неразрешиво. — ható, mn. одрешив; разрешив. — ódzik, k. разрешити се; одрешити се. — oz, cs. дрешити; разрешавати, ослобађати, ослободити. — vánú, fn. ансолюториум.

Felolvad k. раскравити се.

Felolvas, cs. 1.) очитати; прочитати, читати; 2.) пзбројати. — ó, fn. читач.

Felolvaszt, cs. растопити.

Felomlás, fn. бубуљница од врућине.

Feloszlat, cs. разрешити; распршати.

Feloszlik, k. делити се; распадати се, распасти се; á. é. разићи се (збор).

Feloszt, cs. поделити. — ás, fn. подела.

Felosztalyoz, cs. поделити у класе.

Félő, mn. 1.) бојажљив; 2.) —, hogy... бојати се, да...

Felől, ih. 1.) са стране; minden, — одавуđ; bal, jobb —, с лева, с десна; 2.) o. j. ról, ről; valaki —, о неком, j. vala-

Felöllel, cs. обухватити, обгрлити. [kiröl.

Felolez, cs. сложити у хватове.

Felölt, cs. огрнути, узети на се. — ó, fn. огратач. — öz, cs. огратати, огнути. — özik, k. обући се. — öztet, cs. обући, облачити (другог).

Felönt, cs. 1.) засути, усути; (szój.) — ött a garatra, опио се; 2.) поливанjem

Felöröl, cs. помлети. [пробудити.

Felőlik, k. појавити се, искренити; уиести у очи.

Felötlő, mn. што упада у очи.

Felövedz, Felövez, cs. опасати, припа-

Felpakol, cs. попаковати. [сати.

Felpattan, k. 1.) распући се; 2.) ћипити; 3.) a lóra — pi, скочити на коња; 5.) осути се (бубуљицама).

Felpeczkel, cs. подупрети.

Félpénz, fn. пара, фениг.

Félpénz, fn. кашара.

Félpézel, vh. — ni magát, нагумати се.

Felperel, cs. тужити.

Felperes, fn. тужитељ. — ség, fn. тужи-

Felpezsdit, cs. дати полета. [тезство.

Felpezsdiil, k. узети полета, ускипети.

Felkipáz, cs. попушити.

Felkiperez, cs. накинђурити.

Felpiszkál, cs. прожарити (ватру); á. é. подадрети (стару свађу).

Felpittyeszt, cs. напрћити (усне).

Felpőczol, Felpőczoz, es. подупрети.
 Felporlik, k. нестать у прах.
 Felporoz, es. 1.) расути у прах; 2.) напудеровати; 3.) испрашити.
 Felpöfted, k. надути се.
 Felpöffeszt, es. поднапирити.
 Felpörös, l. Felperes.
 Felpuffad, k. надути се. — ás, fn. надам. — t, mn. надут.
 Felpuffaszt, es. поднапирити.
 Felragad, es. 1.) залепити се, прионути за...; 2.) узети, зграбити.
 Felragaszt, es. прилепити горе.
 Felrajzik, k. поројити се.
 Felrak, es. 1.) натоварити; 2.) подићи зид; 3.) изнести (јела); 4.) поелагати у Felrakodik, k. натоварити се. [гомилу].
 Felrakogat, Felrakosgat, es. натоварити.
 Felráz, es. продрмати; (сламу) претрести.
 Féltre, isz. 1.) на страну! даље! уклони ёе! (szój.) — bokor, itt a fa v. — bajusz, jön a szakál, устана, крајцаро, да седне грошић; 2.) ih. у страну; у страни; наопако, á. é. патранике.
 Féltre-beszéd, fn. бунцање, трабун. — beszél, es. трабунити, бунзати.
 Féltreesap, es. 1.) бацити на страну; 2.) гуриити, одбити на страну; 3.) накривити шешир; k. вурити се, вурати се; á. é. скретати; странствовати.
 Féltreesapás, fn. 1.) ударац на страну; 2.) скок на страну; 3.) анаколутон (у грамат.).
 Féltre-ért, es. криво разумети. — értés, fn. неспоразумљење. — eső, mn. што лежи у страни, с неруке. — fordít, es. закренути. — hely, fn. забито, скривито место. — húz, es. накривити; á. é. — húzni a száját, бекељити се. — ismer, es. не познавати добро. — ismerhetlen, mn. јасан. — itél, es. криво пресуђивати. — magyaráz, es. криво тумачити. — menni, k. ићи на страну; á. é. ићи „напоље“ (на двор). — nyom, es. потиснути на страну; a czipót — nyomni, искривити ципелу.
 Felréssz, fn. горњи део.
 Féltre-tesz, es. метнути на страну, склонити. — téTEL, — tevés, fn. склањање.
 Felreteszsel, es. отворити резу.
 Féltretör, es. искривити (ципелу, потпетицу).
 Féltre-út, fn. стрампутица, распутица. — való, mn. скровит, у страни, за

божји леђи. — ver, es. (a harangokat) звонити на ларму. — vet, es. 1.) склонити; 2.) забацити; 3.) одбацити (као непотребно). — vezet, — visz, es. заводити, завести.
 Felrezzen, k. тргнути се. — t, es. исплашити.
 Felriad, k. исплашити се, тргнути се; ћипити (из сна); бити побуњен. — ás, fn. узбуна, аларм.
 Felriaszt, es. исплашити; узбунити.
 Felró, es. урезати; á. é. утубити; felróttam neki, запамтио сам ја то!
 Felroppant, es. разбити (орах).
 Felrúg, es. стровалити ногом; k. вурити се (коњ); á. é. скочити (цена); износити, изнести (свата).
 Felrugaszkodik, k. устрчати.
 Felrugtat, k. 1.) устрчати на коњу; 2.) изнети, чинити (свата); es. дићи (цену).
 Felruha, fn. горња одећа.
 Felruház, es. оденути; á. é. обдарити (влашћу).
 Félsanda, mn. разрок, чкиљав.
 Felsárpescsenye, fn. црна печеница.
 Felsaru, fn. каљаче, калочне, назуваче.
 Felség, fn. величанство; — ed! Ваше Величанство; ó — с, Његово Величанство.
 Felség-árulás, fn. велениздајство. — áruló, fn. велениздајник. — es, mn. величанствен. — esen, ih. величанствено. — i, mn. мајестатски. — sértés, fn. повреда величанства.
 Felsegél, Felsegít, es. помоћи.
 Félselyem, fn. полуусила.
 Felseper, es. ичиштити; á. é. згрнути (новац).
 Felserdűl, k. одвркнути, одрасти.
 Felserken, k. пренути се. — t, es. пребудити; подстаћи.
 Felsívalkodik, Felsivan, Felsivít, k. поцинути, вриснути, запишати.
 Felsodor, es. засукати (брке); намотати.
 Felsohajt, k. уздахнути.
 Felsorol, es. наречјати, набројати.
 Felső, mn. горњи; fn. горњак (карта).
 Felsőbbek, fn. поглаварство.
 Felsőbbség, fn. 1.) првенство, претежност; 2.) старешинство, поглаварство.
 Felső-biró, fn. виши судац. — fegyver, fn. пишика, мач. — fok, fn. трећи степен, суперлатив. — ház, fn. горњи дом. — itélet, fn. виша пресуда. —

- Magyarország, ти. гориња Угарска. — ség, fn. старешинство, власт; á. é. претежност, супремација. — tábla, fn. великашка, магнатска табла.
- Felsúrol, es. 1.) огулити; 2.) орибати.
- Felsül, k. испећи се (од сунца); á. é. насести, не успети.
- Felsüt, es. 1.) попећи; 2.) ударити жиг; 3.) смагнути, испећи, опалити (сунце); 4.) фризирати косу; 5.) á. é. преварити; k. синути, ограничить (сунце).
- Félsz, fn. етрава; — e van v. a — bántja, споноса га страх.
- Felszabadít, es. 1.) ослободити; решити од...; 2.) (ra, re) овластити. — ás, fn. ослобођење.
- Felszabadul, k. ослободити се: бити
- Felszagat, es. пораздирати. [пуштење]
- Félszak, fn. коса равнина. — os, — ú, mn. кос. — osság, fn. косина.
- Felszakaszt, Felszakít, es. раздерати; а levelet — ani, отворити писмо.
- Felszáll, k. узлетети; попети се. — ít, es. подићи, попети.
- Félszalonna, fn. једна пола сланине.
- Felszámít, Felszámol, es. разрачунисти, паквидовати.
- Felszánt, es. 1.) узорати; 2.) изорати (наћи); 3.) преорати.
- Félszázad, fn. половина века. — os, mn. полувејковни; — os menyegző, златни сватови.
- Felszed, es. покупити; sártort, hidat — ni, покварити, скинути шатру, мост; hor-gonyt — ni, дићи котву; (szój.) — te a sátorfát, кренути се на пут; á. é. загрепести; — te magát, нагумао се.
- Felszedеget, es. покупити.
- Félszeg, mn. крив: á. é. настран, једнострани. — ség, fn. једностраност. — en, — ül, ih. настрано, једнострано. — es, l. Félszeg.
- Félszegész, fn. јевља, швоља (риба).
- Felszék, fn. вишци, призвивни суд.
- Felszél, fn. (ветар) северац, горњак.
- Felszel, es. расећи, начети.
- Félszemü, mn. једноок, ъорав. ъор.
- Felszentel, es. посветити; papságra — ni, запопити.
- Félszer, mn. језичаст (цвет); fn. 1.) наслон, шупа, стаја; 2.) ред кућа.
- Felszerel, es. опремити.
- Félszerint, ih. овлаши.
- Felszerszámoz, es. опремити, осересамити.
- Félszerü, mn. једноредан; á. é. полован.
- Felszi, es. 1.) посигнати; 2.) попушити; 3.) потрошити бурмут.
- Félsziget, fn. полуострво.
- Felszin, fn. површина: á. é. спољашност; — re emelní, изнети на површину, на помол; — re emelkedni, изићи на површину, на помол.
- Felszínes, mn. површан. — en, ih. по-
- Felszít, es. потијерити. [вршино, овлаши]
- Felszól, Felszólal, Felszólamli-k, k. про-зборити, дићи глас. — ás, fn. приго-вор, рекламија.
- Felszólít, es. позвати; позвати горе.
- Felszop, es. посигнати.
- Felszór, es. 1.) извејати; 2.) разбацити; k. довејати, извејати.
- Felszö, es. поткати.
- Felszökik, k. скочити (о цени).
- Felszöktet, es. дићи (цену).
- Felszörgöl, es. посркнати.
- Felszűr, es. 1.) пробости (рану); 2.) на-таћи, набости; 3.) побости (барјак).
- Felszuronjol, es. натаћи бајонет.
- Félt, es. брижљиво чувати, бојати се за; (szój.) — i a bőrét, боји се за кожу; 2.) бити љубоморан; — i a feleségét, љубоморан је због жене.
- Feltakar, es. открыти; l. Feltakarít.
- Feltakarít, es. 1.) поспремати (собу); 2.) сместити, свести храну.
- Feltalál, es. наћи; пронаћи; изумети; k. погодити горе отићи; vh. magát — ni, довити се, досетити се, знати се наћи.
- Feltálal, cs. изнети на сто; á. é. изнети на среду.
- Feltalálás, fn. изналазак. — ó, fn. прона-
Féltalp, fn. пенџе. [лазач, изумевач].
- Feltámad, k. 1.) вакренути; 2.) побу-
нити се.
- Feltámadás, fn. 1.) вакре, ускренуће; 2.) побуна.
- Feltámaszt, es. 1.) подупрети; 2.) вак-
ренутти, дићи из мртвих.
- Feltámagat, es. поправљати; исподу-
пирати.
- Feltápászkodik, k. с муком устати.
- Feltár, es. отворити, раскрипити; á. é. открыти (тајну).
- Feltart, es. 1.) држати у вије; 2.) спре-
чавати; 3.) израњивати, одржавати, изранити; 4.) задржати (право). j. Fenutart.
- Féltartás, fn. пола издржавања (храном).

- Feltartóztat, es. задржавати, заустављати.
 Feltárul, k. отворити се.
 Feltaszít, es. 1.) узгурати; 2.) стровалити.
 Feltát, es. рајајанити (уста).
 Féltke, fn. полукутла.
Féltékeny, mn. суревњив, љубоморан.
 — kedik, k. ревновати, бити љубоморан. — ség, fn. љубомора, суревњивост.
 Felteker, es. навигти, памотати.
 Feltekint, k. погледати горе.
 Feltereget, es. растирати (рубље).
 Felterít, es. обесити, растрти рубље; k. поставити (сто).
 Felterjeszt, es. ранирити; á. é. представити. — és, fn. представка.
Féltés, fn. бојазан за...; суревњивост.
Féltestvér, fn. полубрат, полусестра.
 Feltesz (Feltenni), es. 1.) метати, метнути горе; kalapot —, метнути шенир (на главу); kérdést —, задати, ставити питанье; levél keltét —, пставити датум; rejtélyt —, задати загонетку; (szój.) feltette az Orbán süvegét, убралио се, опио се; 2.) саставити, напијати; 3.) vmit vkiről) мислити што о коме; 4.) наумити; feltettem magam-ban, смерио сам; 5.) претпоставити; tegyük fel, hogy... узмимо, да...
 Feltét, Feltétel, fn. 1.) услов, погодба, увет: oly — mellett, с тим, да... 2.) намера, емер.
 Feltételek, Feltétes, mn. услован. — en, ih. условно.
 Feltétlen, mn. безуслован. — ih, ih. безусловен.
 Feltételez, es. условљавати. [словно].
 Feltetszik, k. 1.) појавити се, изићи из помол; 2.) упасти у очи.
 Feltett, mn. 1.) метнут; 2.) напред смијети.
 Feltéve, ih. претпостављајући. [шљен].
 Feltevés, fn. 1.) претпостављање; 2.) именем састав.
 Feltiszt, fn. вини часник.
 Feltol, es. устурати; á. é. magát — ni, наметнути се.
 Feltolakodik, k. наметати се, наметнути се.
 Feltorlódik, Feltornyosúl, Feltornyúl, k. нагомилати се.
 Feltornyoz, es. нагомилати. — ik, k. нагомилати се.
 Féltő, mn. мно, драг; — kincs, мало.
 Feltölt, es. насuti. [благо].
 Feltör, es. 1.) разбити; отворити; 2.) најуљити, огулити (јашући); подбити се у ходу; 3.) цепати (земљу), први пут орати, разорати.
 Feltörök, k. разбити се; огулити се; ојести се.
 Feltörödik, k. ојести се (јашући).
 Feltört, mn. најуљен; — bőr, жуль.
 Feltörvényszék, fn. вини суд.
 Feltud, es. урачунити.
 Feltudós, mn. és fn. надрикнига.
 Feltúr, es. разрти; á. é. узбурлати.
 Feltürkál, es. испреметати; разрти.
 Feltúrosodik, k. ојести се, оклати се.
 Feltünés, fn. сензација, хука-бука.
 Feltünik, k. упасти у очи; појавити се.
 Feltünő, mn. што упада у очи; уочан.
 Feltír, es. засукати (рукаве): подвигти (кечељу); завратити (халину). — ekezík, — közík, — ödzík, k. засукати се, завратити се, задићи се.
 Feltiáz, es. натаћи.
 Feltiivel, es. погорети, положити; á. é. распалити, подетаћи.
 Feltüzesedik, k. распалити се; зажарити се.
 Feltüzesít, es. расналити. [се].
 Feltüzesiő, l. Feltüzesedik.
 Felugrál, Felingrándozik, k. 1.) поекакати; 2.) подекакивати.
 Felugrik, k. одскочити; подекочити; á. é. Felugraszt, es. поизланити. [ћипити].
 Felugrat, es. поизланити; á. é. дипчи (цену).
 Felújít, es. зановити, обновити.
 Felújít, k. зановити се.
 Feluszt, es. напујкати.
 Felüdít, es. освежити, освежавати.
 Felüdől, k. освежити се, отргнути се, оздравити, опоравити се.
 Felügyel, es. надгледати, паставити, надзоравати. — és, — et, fn. надзор. — ő, fn. надзорник, паставјатељ. — őség, fn. надзорништво.
 Felül, k. 1.) сеести, усести; 2.) исправити се (болесник у постељи); 3.) (nak, nek) á. é. насести, напаћи на ленак.
 Felül, mn. (on, en) над, више; a városon —, више града; két forinton —, преко два форинта; már esztendőn —, већ преко годину дана; azon —, окром тога; ez — van az ő erején, ово превазилази његову снагу.
 Felülesapó, Felülesapott, mn. (млии) што вода одозго тера.
 Felüleg, Felület, fn. површина. — es, mn. површиан. — esen, ih. површино, одока. — esség, fn. површиност.

Felülfizetés, fn. прил; добровољан прилог.
 Felülhalad, cs. превазилазити, превази-
 њи, премашити. — hatlan, mn. неад-
 машан. — hatlanúl, ih. ненадмашно.
 Felülrás, Felülrat, fu. натпис.
 Felülmúl stb. 1. Felülhalad.
 Felülő, fn. — t fúni, дувати за седање на
 Felülről, ih. одозго, озгор, изврх. [које.
 Felültet, cs. 1.) посадити горе; 2.) под-
 бунити; 3.) насадити, преварити.
 Felülvízsgál, cs. прегледати на вишем
 месту, суперарбитрирати. — ás, — at,
 fn. суперарбитрација.
 Felüüt, A. cs. 1.) зашорити у вис (лопту);
 2.) отклоинти, отворити (кингу); 3.)
 попети, дићи (шатор); 4.) á. é. дићи
 цену; 5.) a fejét — ni, дићи главу;
 (szój.) — ötte az orrát, дигао нос; B.
 k. 1.) nak, nek), дати руку; 2.) val,
 vel) опкладити се.
 Felvadász, cs. половити.
 Felvág, es. 1.) расећи, расцепити; 2.)
 искљувати, искљуцати (тица); 3.) ис-
 просецати, просећи (пут); 4.) избити,
 излупати (дете); k. дати руку, опкла-
 дити се.
 Felvagdal, cs. 1.) исецкати; 2.) искљу-
 вати, искљуцати.
 Felváj, Felvájkál, cs. разрити.
 Felválik, k. оценити се.
 Félváll, fn. 1.) раме (једно); (szój.) —
 ról nézni, гледати преко рамена, фу-
 миговати; 2.) кошуљац (женски).
 Felvállal, cs. узети на рамена, на плећа;
 á. é. латити се, примити се.
 Felvallás, fn. фасија.
 Felvált, cs. променити (шешир); разме-
 нити (новац); á. é. одменити; (szój.)
 a hideg napokat a legmelegebbek vál-
 tották fel, иза хладних дана дошли су
 најтоплији.
 Felváltás, fn. мењање; одмена.
 Felváltólag, Felváltva, ih. наприменце.
 Felvan, k. бити на ногама.
 Felvánaczorog, Felvánszorog, k. отету-
 рати горе.
 Felvarr, cs. 1.) пришити; 2.) пошити
 Felvasal, cs. попеглати. [(све).
 Felvásárol, cs. покуповати.
 Felver, cs. 1.) зашорити у вис (лопту);
 2.) приковати (потковицу); 3.) обити,
 отворити; 4.) покуцати (све ексере);
 5.) замесити (тесто); 6.) натерати, дићи
 (цену); 7.) разбудити; кренути, попла-

шити (дивљач); 8.) испреметати; 9.)
 обузети; a gaz — te a földet, земља
 обрасла коровом.
 Felverekedik, Felvergödik, k. с муком се
 Féltvers, fn. полустих. [дићи, дизати.
 Felvesz (Felvenni), L. es. 1.) подићи (са
 земље); 2.) дићи (плату); kölesönt —,
 кренути зајам; 3.) примити (у друши-
 тво); 4.) метнути на себе, обући (о-
 дело); 5.) укечити; дочекати (ударац);
 6.) претпоставити; 7.) á. é. a tanítást —,
 примити поуку; 8.) отрпети; fel nem venném sokért, то не бих при-
 мио ни пошто; 9.) обзирати се; fel
 sem veszem, и не хајем за то, и не
 обзирем се; B. vh. 1.) опоравити се;
 2.) дотерати се, поправити се (марва
 на доброј пашни); 3.) отети се, потко-
 жити се (новчано).
 Felvet, cs. 1.) бацити у вис; 2.) magát
 a lóra — ni, бацити се на коња, уз-
 яхати; 3.) (szój.) majd — i a sok pénz,
 не зна куд ће с новци; majd — ette a
 bánát, да га умори туга; 4.) пребаци-
 ти (огртач); 5.) szemeit — ni, отворити
 очи; 6.) az ágyat — ni, наместити кре-
 вет; 7.) прорачунити (вредност).
 Felvét, Felvétel, fn. 1.) примање, при-
 jam; — i vizsga, пријамни испит; 2.)
 пописивање, извиђење; 3.) хипотеза,
 претпоставка.
 Felvetés, fn. 1.) бацање горе; 2.) про-
 ражуњење, рачун.
 Felvettet, cs. распрштати.
 Felvidámít, cs. разглагити, развеселити.
 Felvidámúl, k. разглагити се, развесели.
 Felvidék, fn. горњи предео. [ти се.
 Felvigyáz, k. (ra, re) припазити, причу-
 вати, надгледати. — ás, — at, fn. над-
 гледање. — ó, fn. надгледач.
 Felvilág, fn. горњи свет.
 Felvilágít, k. засветити горе.
 Felvilágosít, cs. расветлити, разјаснити;
 просветити, разумити, обавестити. —
 ás, fn. разјашњење.
 Felvilágosodik, Felvilágosúl, k. расвет-
 лить се; разјаснити се.
 Felvilágosodott, Felvilágosult, mn. про-
 свећен. — ság, fn. просвећеност, ци-
 Felvillámlik, k. севнүти. [вилизација.
 Felvillan, k. á. é. севнүти.
 Felvillaryoz, cs. электризовати.
 Felvilláz, cs. набости на виљушку, на
 виле.

Felvirad, k. 1.) освајанти; 2.) пробудити
Felvirágz, es. украсити цвећем. [еe.
Felvirágzik, k. процветати.
Felvirrad, l. Felvirad.
Felvisz (Felvinni), es. одиести, носити го-
ре; á. é. подићи цену; апелирати;
(szój.) felvitte az Isten a dolgát, Бог
му је дао среће.
Felvitel, fn. 1.) узиошење; 2.) апелација.
Felvitorláz, es. снабдити јадрима.
Felvon, es. узвући, узвлачити; (szój.) sá-
tort — ni, разанети шатор; horgonyt
— ni, диви котву; vitorlát — ni, ра-
нирить јадра.
Felvonás, fn. 1.) узвлачење; 2.) чин,
акт, радња.
Felvonó, mn. за дизање; — híd, — ка-
ри, мост, капија за дизање.
Felvonogat, es. поузлачити.
Felzár, Felzárol, es. отворити.
Felzárul, k. отворити се, отворати се.
Felzavar, es. узмутити. — odík, k. узму-
Felzendít, es. побунити. [тити се.
Felzendül, k. побунити се.
Felzet, fn. рубрум.
Félzőld, mn. назелен.
Fém, fn. метал. — dék, fn. металоид. —
éleg, fn. метални оксид. — ez, es. ме-
талисати. — le, fn. галенит. — lik,
Fen, ih. l. Fenn. [к. сјати се.
Fen, es. 1.) оштрити, брусити; 2.) мазати.
Fene, fn. рак, учац, вучач; á. é. (szój.)
mindegy —, све један враг; a fenét!
Ћавола! егуе meg a —, враг га од-
нео! губа га губала! eszi a —, под-
мукло је; mn. проклети, врашки.
Fenebb, ih. више, напред. — i, mn. на-
пред споменут.
Fenebogár, fn. коњска муха.
Feneget... l. Fenyeget...
Fenek, Fenék, fn. дно, данце, дано; (szój.)
— ére tekinteni a kancesónak, испијати
чашу данце; — ére verní, дати по-
туру; nagy — ét keríteni a dolognak,
издалека почети.
Fenekedés, fn. јарост, пизма.
Fenekedik, k. бити киван..
Fenekel, es. заднивати; á. é. лемати,
Fenekes, mn. с данцем. [шопати.
Feneketlen, mn. безадњи, бездан; á. é.
недокучљив. — ség, fn. бездан, безда-
ница; á. é. недокучљивост.
Fenekez, es. заднивати.
Fénékfész, fn. последње пиле; мезимче.

Fenék-gerenda, fn. преворница. — húzó,
fn. бачварски озб за данца. — kerí-
tés, fn. á. é. околишче.
Fenéklet, fn. дрождина, мутљаг.
Feneklik, k. насести, наследати (лађа);
á. é. запињати, запети.
Fenék-oldal, fn. хипотенуза. — telen, l.
— etlen. — tojás, fn. полог. — vonó,
Fenen l. Fennen. [fn. озб за данца.
Fenerüh, fn. слефантазис (бол.).
Fenés, fn. 1.) оштрење; 2.) мазање.
Fenés, mn. који има учац, рака; — üszög,
шуљак. — edik, k. допасти учца (бол.).
— en, ih. врашки.
Feneség, fn. грозота; (szój.) ez a —! то
је враг!
Fenevad, fn. грабљивица (животиња).
Fenez, l. Fennhérjáz.
Fenéz, k. грдити, исовати.
Fenkő, fn. брусе, гладило.
Fenn ih. горе, озгор
Fennakad, k. запињати, запети; заста-
ти; minden esékelységen —, запиње за
сваку маленкост. — ás, fn. запињање.
Fennáll, k. постојати; стајати горе. — ás,
fn. постојање. — ó, mn. што постоји.
Fennebb, ih. горе, више. — i, mn. горњи.
Fennemlített, mn. напред споменут.
Fennen, ih. охоло; — beszélni, разме-
тати се.
Fennérintett, mn. напред споменут, ко-
Fennez, l. Fennhérjáz. [снут.
Fennforgó, mn. што је у питању, речени.
Fennforog, k. постојати; a fennforgó kö-
rülmények, прилике које постоје; á. é.
бити у питању; az élet forog fenn,
тиче се живота.
Fennhagy, k. задржати, оставити (кому).
Fennhang, fn. тенор; á. é. — on beszélni,
гласно говорити.
Fennhatóság, fn. подручје.
Fennhérjáz, k. охолити се. — ó, mn. охол,
високошаран.
Fennhord (oz), es. високо носити.
Fennjár, k. 1.) придићи се (болесник);
2.) високо летети.
Fennkép, fn. идеал, идол.
Fennkolt, mn. 1.) охол; 2.) узвишен; 3.)
егзалиран.
Fennkürt, fn. хобое (војничка труба). —
os, fn. трубач, хобоиста.
Fennlátó, mn. охол.
Fennlég, fn. етир, горњи ваздух.
Fennmarad, k. 1.) преостати, преоста-

јати, претицати; 2.) одржати се, трајати; 3.) остати будан, бдити.

Fennség, fn. узвишеност, височанство. — Fennsíp l. Fennkürt. [es, mn. узвишени. Fennső l. Felső.]

Fennszó, fn. гласност. — val, ih. гласно, Fennt l. Fenn. [на глас.

Fenntart. es. 1.) одржавати, одржати; 2.) задржавати, задржати (право); 3.) издржавати, хранити, изранити.

Fenntartás, fn. 1.) одржавање; 2.) издржавање, израна; 3.) услов, задржавање права, погодба; резерва, уздржавање.

Fennuralkodik, k. имати превласт.

Fennvan (Fennlenni), k. 1.) бити на ногама; 2.) преостајати, трајати, имати.

Fennyen l. Fennen.

Fenőszíj, fn. канц за оштрене.

Fenség, Fenső... l. Fennség, Felső... Fent l. Fenn.

Fentereg, k. ваљати се.

Fentes, mn. узвишени; fn. узвишено место.

Fentő, fn. 1.) спица (у точку); 2.) инз, венац (лука); 3.) последње пиле; á. é. мезимче; 4.) неко слатко тесто с маком.

Fentőfű, fn. коњски реп (биль.).

Fenül, k. подивљати, дивљачити се.

Fény, fn. сјај; (szój.) mint szeme — étőrizni, чувати, као око у глави; — re hozni, обелоданити, изнести на видик; á. é. — tűzni, терати раскош. Fénybogár, fn. крешица, свитац.

Fénydegél, k. светлуцати.

Fényeg, fn. лак, l. Fénymáz.

Fényeget, es. претити, грозити. — és, fn. претња, грожња. — ődzik, — őzik, k. попрећивати; (pb.) ki ártani akar, nem — őzik, који прети, не свети.

Fényehagyott, mn. без сјаја, угаснуо.

Fényeleg, k. блестати, брилирати.

Fényellenzék, Fényellenző, fn. штит од

Fenyér, fn. ѡип (трава). [светlostи.

Fényér, fn. 1.) травник; 2.) ѡип, l. Fényeg.

Fényes, mn. сјајан, светао; — nappal, у по дана. — edik, k. усијавати се. — en, ih. сјајно. — ít, es. усијавати; глачати. — kedik, k. сјати се, светлити се. — porta, fn. отоманска порта, турски двор.

— ség, fn. сјајност. — ül, l. — edik. Fényez, es. глачати, полирати. — et fn. политура. — ő, mn. који глача; за глачање.

Fény-futás, fn. бегање од светlostи (бол.).

— gönczölössége, fn. поларизација светlosti. — hajlás, fn. преламање светlosti. — írás, fn. фотографисање. — irat, fn. фотографија. — írda, j. — íróműhely, fn. фотографски атеље, фотографијница. — író, fn. фотограф. — iszony, fn. бегање од светlostи (бол.).

Fenyít, es. каштиговати, казнити. — ék, fn. стега, запт. — és, fn. казњење. — ő, mn. казнен, криминалан. — ő ház, казниопица. — ő törvényszék, криминалан суд. — ő jog, криминал. Fényítő, fn. викс. [лан закон.

Fénykedik, l. Fényeskedik.

Fénykép, fn. фотографија. — el, es. фотографисати. — ész, fn. фотограф, j. Fényirő, Fényképező.

Fény-kor, fn. сјајно доба. — koszorú, — kör, fn. нимбуе (сјај око главе светлаца). — költő, fn. сјајна (буба) трчульцица. — körzött, mn. озарен. — lak, fn. престолница. — ledezik, k. светлуцати, треперити. — lik, k. сјати; сјати се, цаклити се. — máz, fn. лак, фирнајз. — mázol, es. лакирати. —

Fenyő l. Fenyű. [mázos, mn. лакиран.

Fény-sugár, fn. сунчани зрак. — szegettés, fn. ломљење светlosti. — tan, fn. оптика. — tanilag, ih. оптички. — torlat, — torlódás, fn. интерференција светlosti. — torony, fn. светиљка, фар. — törés, fn. ломљење светlosti. — törő, fn. рефрактор. — tünet, fn. сјајни метеор.

Fenyű, fn. вења, смрч, оморика; bérce, görbe v. henye —, мали бор, клек; bors v. gyalog —, црна смрека; czirbel —, лимба; fehér —, бели бор; jegenyе —, смрч; lícz v. szurok —, јела; mondola —, пињол; vörös —, ариш; mn. омориков, од смрча итд.

Fenyű-alma, fn. јелова шишарица. — bokor, fn. смрека, вења. — bunga, fn. јелова шишарица. — erdő, fn. јелик. — fa, fn. јелово дрво; боровина. — korom, fn. чађ од бора. — madár, fn. брањуг, бравењак, вењар. — mag, fn. вења. — magos, mn. с вењом. — mondola, fn. пињол. — pinty, fn. зеба. — rigó, fn. брањуг, вењар. — s, fn. јелашје. — szender, fn. штампар (буба). — toboz, fn. шишарица. — tömjén, fn. вења. — víz, fn. смрековача, боровина. —

Fényűzés, fn. раскош, луксуз. [вица.

Fenyves, mn. пуп јеле, бора, оморике; fn. јелик, борник.
 Fenyvesmadár, fn. брањуг, венјар.
 Fény-veszés, fn. интерференција светлости. — villanás, fn. сцјавница, светлица.
 — zet, fn. политура.
 Fér, k. 1.) имати меета, стати; nem — bele, не може стати у . . . á. é. nem — a fejembe, не иде ми у главу; rám — ne, добро би ми дошло; 2.) (hoz, hez) прикучити се; nem — ek hozzá, не могу да дохватим; не могу му ни близу; 3.) слагати се; (km.) két kakas egy szeméten nem —, два ата на једним јасеном.
 Fercseg, k. прскати. [лима не могу.
 Feresen . . . l. Feccsen . . .
 Férez, fn. 1.) ујамак, ујемак; — et vetni, окрнити; 2.) брава на школци.
 Férezel, es. 1.) јемчити („Фирцовати“); á. é. скрнити, збузити посао; 2.) газити (петао кокош). — és, fn. јемчење.
 Férezmű, fn. криеж, криарија, петљавија, петљавина, лом посао.
 Ferde, mn. крив, кос, нахерен.
 Ferdén, ih. криво, нахеро; á. é. наопачке.
 Ferdény, fn. трапез.
 Ferdés, mn. накрив, завојит.
 Ferdeség, fn. накривост, завојитост.
 Ferdít, es. кривити, завијати, извртати.
 Fereg, fn. 1.) црв; (pb.) a — is meggyüri magát, ha tarodják, и мрави се опру, кад их хоће да потру; van férge a szerencsének is, и срећа је ћудљива; 2.) гад, уш, стеница.
 Féreg-kór, fn. бубине. — por, fn. прах против гади. — úző, mn. што растерије гад.
 Ferenez, tn. Фрања. — iek, fn. францишканци; kis — iek, Минорити.
 Féres, mn. простран.
 Féretlen, mn. текобан; á. é. незгодан, непогодан (човек).
 Férfi, fn. човек, муж, детић; mn. мушки. — ág, fn. мушки грана, лоза. — as, mn. мушки; јуначки. — asan, ih. мушки; храбро. — asság, fn. мужество. — asszony, fn. мекушац, мама. — atlan, mn. мекушан. — atlant, es. школити, ушкоити. — ezíró, fn. мушки ципеле. — kor, fn. мушки доба. — név, fn. мушки име. — ság, fn. зрело доба. — szabó, fn. мушки кројач. — ú, fn. човек, муж. — úi, mn. мушки. — úság, fn. мужество.
 Férgeske, fn. црвић, црвак.
 Férgeges, mn. црвљив; гагричав. — edik,

k. црвљати се. — ség, fn. црвљивост; првоточина.
 Fergeteg, fn. олуј, бура, непогода. — es, mn. бураи.
 Fergetyű, fn. 1.) обртањ (на колих); 2.) зучаст точак; 3.) кука, конча на прозору.
 Ferhéz, fn. јармац. [зору.
 Férhetetlen, mn. непогодан (човек).
 Férj, fn. муж, супруг; — hez adni, удати; — hez meni, удати се; — nél van, Férjany, fn. арсеник. [удата је.
 Férjetlen, mn. неудата.
 Férjez, es. удати; — ett, mn. удата.
 Férjhez-adás, fn. удаљба. — adható, — mehető, mn. прирасла, на удаљбу, зреала. — menés, fn. удаја. — menő, mn. Férji, mn. мужевљи. [зреала, прирасла.
 Férjözvegy, fn. удовац.
 Férjtelen, mn. без мужа.
 Férjül, k. удавати се.
 Férkezés, Ferkezet, fn. прикучивање.
 Férkezhetlen, mn. неприступан. — ség, fn. неприступност.
 Férkezik, k. (hoz, hez) имати приступа, моћи се примаћи, моћи допрети.
 Ferméd, k. 1.) гнојити се; 2.) l. Förmed.
 Férös, mn. простран.
 Fertály, fn. четврт, Фрталь, l. Negyed. — os, fn. 1.) четврт (мера); 2.) четвртичар.
 Fertelemi, fn. гнусоба, грдило; á. é. блуд.
 Fertelmes, mn. гнусан, скриаван; á. é. блудан. — kedik, k. срамотовати; терлати блуд. — ség, fn. гнусоба.
 Fertez, es. 1.) заражавати; 2.) поганити; á. é. каљати, — etlen, mn. неокалjan, неосквријен. — ödik, k. заражавати се.
 Fertő, fn. каљуга, блато; tn. Мутно (неожидерско) језеро.
 Fertőz, l. Fertez. — ik, k. каљужати се; á. é. терати блуд; онанирати. — és, — ködés, fn. онанија. — ködik, k. онанирати. — tet, es. каљати, поганити; á. é. скриавити, скрнијати.
 Fesel, k. 1.) отворати се (пұна); 2.) парати се.
 Feslett, mn. опараи; á. é. распунитеи, разуздан; — élétű emberek, бескија; — élétű nő, лоћа. — ség, fn. разузданост, поквареност.
 Feslik, k. 1.) парати се; 2.) љушитити се; 3.) развијати се; (szój.) — neki a hárs, иде му све од руке, срећан је.
 Fest, es. 1.) моловати, фарбати, мастити, бојити; veresre, kékre . . . — eni, на-

првенити, оплавити ...; á. é. magát — eni, фракати се, градити се; 2.) цртати, описивати.

Festék, fn. боја, фарба. — áros, fn. Фарбар, бојација. — es, mn. фарбан; á. é. нафракан; за фарбе; — es láda, кутија за фарбе. — ez, cs. бојити, маєтити, фарбати. — ező, fn. мазало. — lap, fn. (фарбарска) плоча. — termő-bo-

Festemény, fn. слика. [gár, fn. кермез. Festeny, fn. 1.) мазало; 2.) хром (елем.). Festés, fn. 1.) моловање; фарбање; á. é. фракање; 2.) описанвање.

Festész, сликар, j. Műfestő, Képíró. — et, fn. сликарство, j. Műfestés.

Festetlen, mn. неофарбан; немолован; á. é. иенафракан. — ül, ih. немоловано.

Festmény, fn. слика.

Festő, fn. молер; фарбар; mn. за моловање; за фарбање. — arany, fn. златна боја. — bogyó, fn. винобој. — ezüst, fn. сребрна боја. — fü, fn. сач, l. Csülleng. — gyökér, fn. брох. — gyömbér, fn. росонас. — ház, fn. фарбарница. — i, mn. молерски, фарбарски; á. é. живописан. — ileg, ih. молерски; фарбарски; живописно. — korom, fn. чај од бора. — kő, fn. манганс. — leg, ih. молерски. — műhely, fn. фарбарница. — művészet, fn. сликарство. — ség, fn. фарбарство; сликарство. — szer, fn. бојадисало. — szőlő, fn. кермез.

Festvény, fn. 1.) тинктура; 2.) слика.

Fésű, Fésű, fn. чешља; ritka, sűrű —, ретки, чести чешља.

Fésühaj, fn. коса заостала у чешљу.

Fésül, cs. чешљати. — és, fn. чешљање. — etlen, mn. неочешљан. — ködik, k. Fesül l. Fesel. [чешљати се.

Fésüs, fn. чешљар; mn. с чешљем.

Fésütartó, Fésütok, fn. кутија за чешљеве.

Fesz, fn. 1.) укоченост, крутост; 2.) експанзија; 3.) á. é. усиленоост.

Feszgelet, cs. обијати (врата); á. é. претресати што, мозгати о чему; hibát — ni, корити због погрешке.

Fészek, fn. гнездо, легло; á. é. puromorult —, јадно место. — alj, fn. подсад. — fentő, fn. последње пиле; á. é. мејзимче. — rakás, fn. грађење гнезда.

Feszeleg, Feszeng, k. миголити се, врпољити се; á. é. женирати се.

Feszély, fn. женирање. — es, mn. же-
Fészter l. Félzser. [нантан, тугаљив.

Feszerő, fu. експанзивна снага.

Fesztes, mn. укочен; á. é. — ember, дрвендека. — en, ih, утегнуто; укочено. — edik, k. крутити се. — ít, es. крутити. — kedik, k. бити крут (понашањем), женирати се. — ség, fn. крутост; тесноћа.

Feszít, cs. затезати, напрезати; стезати; keresztre — eni, раснети. — és, fn. затезање; распињање. — ó, mn. és fn. застезање, за натезање; затегач (справа). — ó rúd, fn. озид, полуѓа.

Feszkelik, k. круто се понашати, бити укочен.

Fészkel, k. гнездити се. — ödik, k. вропољити се.

Fészkes, mn. с гнездом, из гнезда. — ek, fn. (бильке) наборке. — virág, fn.

Fészkez, l. Fészkel. [сложен цвет.

Feszteleken, mn. неусиљен; без женирања. — ség, fn. неусиљеност. — ül, ih. неусиљено.

Feszül, k. разапињати се, затезати се. — ékeny, mn. растегљив. — ékenység, fn. растегљивост. — és, fn. напон. — et, fn. распеће.

Feszült, mn. затегнут; á. é. — figyelem, оштра пажња. — en, ih. као запета пушка. — ség, fn. запетост, затегнутост.

Fetreng, k. ваљати се, каљужати се.

Fi, fn. 1.) деран, момче; син; á. é. szerezence — a, срећко; gaz —, угурсуз; világ —, светски човек; (szój.) — a sem lehet, није му ни за слугу; 2.) veréb —, врапче; galamb — v. fiagallamb, голупче; 3.) чекмеџе, шкрабија. 4.) bűcsú — a vásár — а, поклон са славе или с вашара; torony — а, мали тороњ (поред великог).

Fiacska, fn. синак, спични.

Fiadzik, k. младити се; котити се; (a maeskáról) мацити се; (a kutyáról) штенити се; (a kecskéről) козити се; (a juhról) јагњити се stb.

Fiág; fn. мушка лоза.

Fiahordó, fn. торбар (животиња).

Fias, mn. 1.) што има млад; 2.) с фиоком. — odik, k. добити млад; á. é. — odik az orga, цвета му нос.

Fiastik, Fiastyúk, fn. 1.) квочка; 2.) власници (звезде).

Fiatal, mn. млад; fn. младић, момак; á. é. младица, младика. — i, mn. младићски, млађан. — ít, cs. помлађивати;

magát — ítani, младити се. — кор, fn. млађано доба, младост, младина. — l, cs. сматрати за премладо. — odás, fn. помлађивање. — odik, k. помлађивати се. — on, ih. као млад; — on halt meg, умръло је као млад. — os, mn. млад. — ság, fn. младост; младеж, омладина; (pb.) — ság boldogság, младост лудост.

Fiatlan, mn. без сина; без порода.

Fiazik l. Fiadzik.

Fieskádoz, cs. прекати.

Fiesór, fn. 1.) купац, мера за ушур; 2.) дерните, пикембе, пущче.

Ficzam, fn. уганутоест, угон. — ít, cs. заврнути, уганути. — lik, — odik, k. заврнути се. — odás, fn. угон.

Fiezánk, mn. чио, лак. — ol, — oz, k. скакутати.

Fieczan, k. заврнути се. — t, cs. уганути.

Fiezkádozik, k. праћакати се (риба); бацакати се; скакутати.

Fiezkó, fn. 1.) деран; 2.) купац (мера за ушур); 3.) патока (од пива).

Figyel, cs. és k. пајити, мотрити.

Figyelem, fn. пажња, помња, позор; á. é. обзир; — mel lenni v. — be venni, обзи.

Figyelemljel, fn. знак паузе. [рати се.]

Figyelet, fn. пажња, позор, помња. — len, mn. неопажен.

Figyelmetes stb. 1. Figyelmes stb.

Figyelmes, mn. пажљив, помњив. — en, ih. пажљиво. — ség, fn. пажљивост.

Figyelmetlen, mn. испажљив. — ség, fn. испажња, испажљивост. — íl, ih. не-

Figyelmez, k. (ra, re) пајити. [пажљиво.]

Figyelmezhet, cs. чинити пажљивим. — és, fn. опомена.

Figyelő, fn. és mn. посматрач, који пази, мотри; — had, опсервациона војска.

Figyermek, mn. мушки дете.

Fika, fn. 1.) слине; 2.) (у шали) инфантеста.

Fikarez, fn. кончић; á. é. egy — ot sem, Fikás, mn. балав, слишав. [ни мрве.]

Fil, fn. елон.

Filegória, Fillegória, fn. павиљон.

Filkó, fn. горњак (карта), фиљков; á. é. tök —, шмокљан, тикван.

Filkózik, k. фиљковати се, играти се

Filleng, fn. гројдак. [фиљкова.]

Fillenget, k. és cs. полагати, лагити.

Fillent, k. és cs. лагити. — és, fn. лагарија.

Fillér, fn. пара, фениг. — ez, k. тврдо-

вати, бити цимрија. — ező, fn. цимрија, тврдица.

Fimagzat, fn. мушки пород.

Finak, fn. купац (за ушур).

Finez(a), fn. „скакање“ (игра). — ál, k. скакутати.

Finezár, mn. чио, лак. — oz, k. скакутати.

Finezol, k. скакутати.

Finezos, mn. који скакуће; fn. девер.

Findsa, fn. шоља, филџан. — szírom, fn. (тропски) орлови нокти (биљ.).

Finem, fn. мушки род.

Finév, fn. мушки име.

Fing, fn. ветар, предеж. — ik, k. пунити ветрове. — os, mn. попрдљив.

Finn, mn. фински; tn. Финн. — ország, fn.

Finny l. Finnyaság. [Финска.]

Finnya, Finnyás, mn. és fn. закерало, пробирач.

Finnyálkodik, Finyáskodik, k. закерати, пробирагти (у јелу).

Finnyásság, fn. закерање, пробирање.

Finom, mn. фини; нежан. — bíl, k. поста-

јати финији. — ít, cs. углађивати, опле- мењавати; рафинирати. — itó(gyár), fn. рафинерија. — odik, — úl, k. поста-

јати финији, дотеривати се. — ság, fn. финића. — úl, ih. фино, нежно.

Finta, mn. крив, кос. — lap, fn. скапеноедар.

Fintor, mn. искривљен; нагрђен; fn. 1.) искривљено лице, гримаса; 2.) пољска уродица (биљ.).

Fintor-arez, fn. нагрда (лица). — gás, fn. бекењење, кривљење (лица). — gat,

— ít, cs. кривити лице; прхити нос. — kép, fn. накарада, карикатура. — kodik, k. кривити лице, бекелити се.

Fintorna, mn. подругљив; fn. подруг.

Fintorog, k. 1.) бекелити се, кривити лице; 2.) сметати, бити под ногама.

Fintoros, mn. искривљен, накараћен.

Fiók, fn. 1.) млад; — veréb, врачче; 2.) филиалан, подружки.

Fiók-egyház, fn. филиална црква. — egylét, fn. филиална задруга. — gerenda,

fn. гредица. — intézet, fn. филиални завод. — madár, fn. голуждравче, тиче.

— mű, — munka, fn. разгранато дело. — ol, cs. скрецивати. — os, mn. с фиокама. — osan, ih. на фиоке. —

oz, es. делити у одеђења; правшти фиоке, чекмеџа. — pénztár, fn. филиална каса. — végrendelet, fn. кодицил. — zat, fn. фиоке.
 Firis, fn. змијуљица, гујавица (риба).
 Firká, fn. дрътинге, шкработине.
 Firkál, es. дрътати, шкрабати. — ás, fn. шкрабање, дрътане. — at, fn. дрътинге. — ó, fn. шкрабало.
 Firkant, es. надрътати, нашкрабати.
 Firma, fn. фирма.
 Firokon, fn. род по оцу, агнат.
 Firtat, Firtoungat, es. радознalo испити.
 Fisek, fn. патрона, фишек. [вати.
 Fitat, es. 1.) износити на углед, хвастати се; 2.) преметати, цуњати.
 Fitestvér, fn. брат.
 Fitet, l. Fütyész.
 Fitít, es. показивати, износити; fogát — ani, кесити се.
 Fitog, l. Fitong. — at. — tat, es. износити, показивати; — atja tudományát, размеће се знањем.
 Fitong, k. либати се.
 Fitorít, l. Fintorít.
 Fitorka, l. Mopsz.
 Fitos, mn. 1.) узвијен, посувраћен; — orr. кукаст нос; — orrú. куканоса; 2.) отворен.
 Fitty, fn. зврчка (прстима); — et hányni vki orra alá, пущати кому под нос; nagy fitytel, хвалисаво.
 Fittyeg, es. пущати прстима.
 Fittyen, k. скотрътати се. — t, l. Füttyent.
 Fitúl, fn. 1.) посувратити се; 2.) показвати се.
 Fity, fn. 1.) l. Fitty, 2.) полни; 3.) á. é. — em sines, немам ни потуре.
 Fityeg, k. климатати се, отобољити се. — ó, fn. што виси, климата. — ós, mn. отобољен.
 Fityelék, fn. навешај, додатак.
 Fityerész, Fityész, l. Fütyörész.
 Fityfene, fn. губа; (szój.) egye meg a —, губа се губала.
 Fityferékel, k. цвркутати.
 Fityfirity, fn. фићфирић.
 Fitying, l. Fity, 3.)
 Fityma, fn. капица, препутиум; mn. лош.
 Fitymál, Fitymálgat, es. омаловажавати, багателисати; мањисати; az ételben — ві, пробиравати у јелу.
 Fitymálás, fn. багателисање.

Fitymálódik, k. багателисати, фумиго-
 Fityog, k. цвилети. [вати.
 Fityong, k. климатати се. либати се.
 Fiú, fn. дечак, дечко; син, чедо. — ág, fn. мушка лоза. — i, mn. синовски. — ilag, ih. синовски. — iskola, fn. мушка школа. — ít, — sít, es. дати ћери синовска права. — talan, l. Fiatlan.
 Fiunokatestvér, fn. брат од стрица.
 Fivér, j. Fitestvér.
 Fizet, es. плаћати; kész pénzzel —, плаћа у готову; apró pénzzel —, а) плаћати ситни новци; б) избрусити.
 Fizéter, fn. кашелот (жив.).
 Fizetés, fn. плаћање; плаћа. — es, mn. са или под илатом. — i, mn. платежни; — i határidő v. пар, рок плаћања.
 Fizetés-képtelen, mn. инсолвентан. — képtelenség, fn. инсолвенција. — lak, fn. домицил. — telen, mn. без плате.
 Fizetmény, fn. исплата, салдо.
 Fizető, fn. платац, платиша; mn. платежни; — hétf, недеља плаћања. — hivatal, fn. плаћаоница. — mester, fn. хазнадар.
 Flanel, fn. сукненица, фланел.
 Flaskó, fn. бодка, флаша.
 Flastrom, fn. мелем, фластер.
 Flórian, Flóris, tn. Цветко, Цвета.
 Flóta stb. l. Fuvola.
 Fodor, fn. 1.) набор; кудра; 2.) запонци, манжетне, таџлије; 3.) жиласто дрво, мазовина; mn. кудрав, набран; es. сукати конац; коврчиши. — gallér, fn. колир. — gat, es. кудравити, коврчиши. — hab, fn. млаз на дрвету. — haj, fn. кудрава коса. — háj, fn. марамица, опорњак. — ít, es. кудравити, коврчиши. — ító, mn. és fn. за кудрављење; фризер. — ka, fn. (биљ.) госине власи. — káposzta, fn. коврчасти купус. — odik, k. коврчиши се.
 Fodradék, fn. кудре.
 Fordrázs, fn. фризер, кудравичар.
 Fodros, mn. коврчаст, кудрав; набран. — ít, es. набрати (хаљину). — odik, k. набрати се.
 Fodroz, es. кудравити; набрати (хаљину). — at, fn. боре, набор; фризура.
 Fog, fn. зуб; — a jő, добива зубе; — át piszkálni, чачкати зубе; — a közöl beszélni, говорити кроз зубе; (szój.) beletört a — a, награбују је; fáj a — a umire, бъушти му срце на...; nem vásik benne a — a v. hiába fáj arra а

— а, неће га јуести бува; ott hagyta а — át, одапео је, отегао је папке; nem fér a — ára, не може да прогори; minden garast — ához verni, чувати беле паре за црне дане; fél — ára nevet, сплом се смеје; nem fűlik a — a hozzá, није му право; — át fenni vkiре, узети зуб на кога; — át fenni vmire, оштрити зубе на што; jó — gal rosszat harap, има зубе, али нема шта у зубе; 2.) зубац; 3.) пречага; 4.) чавлић, чавао.

Fog, A. es. хватати; кечити; ловити; kezénél —, узети за руку; fegyvert — ni, скочити на оружје; fogd! узми! — játok! држте га! erősen — ni, a) стиснути; b) строго држати; á. é. perbe —, тужити; körbe —, заокружити; szaván —, хватати за реч; vkinek pártját — ni, држати кому страну; eselen —, ухватити у превари; ördögöt, törrököt, targát v. esizmadiát —, награбујти, награђивати; 2.) превати (коње); 3.) (ra, re) притегнути, присилити на...; munkára, tanulásra —, притегнути на рад, на учење; 4.) vkiре vmit — ni, подметати, подваљивати кому што, потворати што на кога; B. k. 1.) (loz, hez), латити се, прионути око, почети; 2.) (on, en), пригањати, лепити се; e harisnya —, ове чарапе фарбају, пуштају боју; a kréta nem —, креда не хвата (не пише); á. é. nem — rajta a szép szó, не лепе га се лепе речи; semmi sem — rajta, ништа не помаже код њега; 3.) a kés jól —, појд добро сече; á. é. sól — az esze, добро схваћа; C. vh. — ja magát, ... устаде ... скочи ... држ'...; aztán — ja magát, eladja mindenét, па онда брже боље продаје што је имао.

Fogaes, Fogaeška, fn. зубић, зубак.

Fogaesán, fn. грозничавица, потајница.

Fogaesolt, mn. зупчаст (лист). [биль].

Fogad, A. es. 1.) примати, примити; téhében — ni, зачети; 2.) најмити, узети (стан, слугу); fiává, gyermekévé v. örökbe —, поснити, узети под своје; 3.) á. é. szót —, слушати, покоравати се; 4.) заветовати се, заверавати се, зарећи се; szentül — tam, заклео сам се; (pb.) ember — fogadást, agg eb ki megállja, ja рекох, ја и одрекох; B. k. кладити се, опкладити се; miben — unk? о што да се кладимо?

Fogadalmazott, fn. заветник; mn. заветни.

Fogadalom, fn. завет.

Fogadás, fn. 1.) пријаме; пријам, дочек; 2.) завет; обећање; — t tenni, заветовати се; 3.) онклада; áll a —, стоји онклада.

Fogadástétel, fn. 1.) завет; 2.) онклада.

Fogadatlan, mn. иенајмљен; позван. — úl, ih. незвано.

Fogadkozik, k. изговарати се, правдати Fogadmány, fn. завет. [се.]

Fogadó, mn. који обећава, прима итд., l. Fogad; — atya, поочим; — anya, помајка; — szülék, хранитељи; fn. гостионица, механа, страња; gyalog —, страња где се не може с коли одести.

Fogadós, fn. гостионичар, механиџа.

Fogadott, mn. најмљен; примљен; — gyermek, посипњено дете; — fiú, посипнак; — leány, поћерка.

Fogadvány, fn. писмено о најму.

Fogadzik, k. добивати зубе.

Fogalakú, mn. зубаст.

Fogalnáz, es. састављати, конципирати. — ás, fn. састављање. — at, fn. концепт, саставак. — ó, fn. конциписта. — ó segéd, fn. помоћник-конциписта. — vány, fn. саставак, концепт.

Fogalom, fn. појам.

Fogamodik, k. хватати корена.

Fogamoz l. Fogalmaz.

Fogamzik l. Fogan(ik).

Fogamzat, fn. концепција.

Fogan(ik), k. заметнути се, зачести се. — ás, fn. зачињање, зачеће.

Foganat, fn. успех; мах. — lan, mn. безуспешан. — lanság, fn. безуспешност. — lanúl, k. безуспешно. — os, mn. успешан. — osan, ih. успешно. — osít, es. извршити, спроводити. — osság, fn. успешност.

Fogánes, fn. видац (биль.).

Foganik, k. хватати корена.

Foganít, es. дати да израсте; l. Foganatosít.

Fogano, mn. што хвата корена; примчив.

Foganolik, l. Fogamodik.

Foganós, l. Foganatos. — ság, fn. прим.

Foganoltt, fn. мртва коприва. [чивост.]

Foganszik, Foganzik l. Foganik.

Fogant, es. зачести, затруднисти. — ás, fn. зачехе. — atik, k. зачести (у утроби). — atás, fn. зачехе.

Foganték, Fogantó, Fogantyú, fn. држак.

Fogantyús, mn. с држком.

Fogantyúz, es. спабдети дрником.
 Fogárd, mn. лукав. — ság, fn. лукавост. — úl, ih. лукаво.
 Fogárdos, mn. лукав, препреден. — an, ih. лукаво. — kodik, k. бити препреден. — ság, fn. препреденост.
 Fogas, fn. 1.) чивилук; 2.) дръча; 3.) емућ.
 Fogas, mn. зупчаст; á. é. зубат, лајав; — meleg, — verőfény, зубато сунце.
 Fogás, fn. 1.) хватанье, кечење; ловљење; 2.) á. é. фиата, емицилиса, мајсторија; olasz —, талијанска практика; 3.) négy — étel, четири јела; 4.) апликатура (у музци).
 Fogasír, fn. видаш (биль.).
 Fogasol, es. дръяти, зубати.
 Fogásos, mn. препреден, пун мајсторија.
 Fogasrezeda, fn. катанац (биль.).
 Fogasz, fn. аграфа.
 Fogat, fn. спрег; négyes — ú. с четыри
 Fogaték 1. Foganték. [коња.
 Fogatlan, mn. без зуба. — ok, fn. крепзубице (жив.).
 Fogató, Fogatyú 1. Foganték.
 Fogaz, es. зубити. — at, fn. зупци.
 Fogbetű, fn. зубни глас, дентал.
 Fogesikorgás, Fogcsikorgatás, fn. шкргут зуба.
 Fogesorba, fn. шкработина, кръядак.
 Fogda j. Fogság.
 Fogdad, mn. зубаст.
 Fogdos, es. хватати.
 Fogékony, mn. примчив. — ság, fn. примчивост; nincs — sága ez iránt, не пријања то за њу, нема смисла за то.
 Fogéktalan, mn. неспособан. — ság, fn. неспособност.
 Fogfájás, fn. зубоболъ, зубна болест.
 Foggyökér, fn. крак од зуба.
 Foghagyma, fn. белы лук. — gerezd, fn. чесно белог лука.
 Foghagymás, mn. с белым луком.
 Foghasadás, fn. помањање зуба.
 Fogható, mn. 1.) (hoz, hez) барабар, врестан; nincs hozzá —, нема му суверста; 2.) способан, подобан; kézzel —, очевидан; kézzel — an v. kézzel — lag, очевидно.
 Foghatóság, fn. вреност, подобность.
 Fogház, fn. затвор, ариште.
 Fog-hiasok 1. Fogatlanok. — hús, fn. десни, зуберина. — húzó, fn. клеште за зубе. — jövés, fn. пробијање зуба. —

kefe, fn. четка за зубе. — korona. — koszorú, fn. круна, пань од зуба.
 Foglal, es. 1.) запремати, заузимати; magában — ni, садржавати у себи; hozzá — ni, припојити; szóba — ni, речма исказати; 2.) опточити, уоквирити; 3.) заузимати, освајати; 4.) helyet — ni, заузети место; 5.) срицати; 6.) пописвати ствари, егzekвирати; 7.) састављати (списе).
 Foglalat, fn. 1.) садржина; 2.) опток, оквиј.
 Foglalatos, mn. који се занима, заручан, у послу. — kodás, fn. занимање, руфет. — kodik, k. занимати се, радити. — ság, fn. занимање.
 Foglalék, fn. 1.) додатак, приложак; 2.) дењак; 3.) (у матем.) комплекенса.
 Foglalkodik, Foglalkozik, k. 1.) (val, vel; ban, ben) занимати се, бавити се о или чим; 2.) придруживати се; 3.) претплаћивати се.
 Foglalkodtat, es. занимати, давати послу.
 Foglalkozó, fn. претплатник; mn. у послу, заручен.
 Foglalmány, fn. 1.) заузеће, освојење; 2.) комплекенса (у матем.).
 Foglaló, fn. 1.) освајач; 2.) капара; 3.) саставак, спојник; копула. — mn. што спаја, саставља, спојни; — mód, конјункцијив.
 Foglaltató, fn. егзеквент, горчило.
 Foglalvány, fn. оплата, оквиј.
 Foglár, fn. 1.) скоба, пијавица; 2.) панцир; 3.) 1. Fogantyú.
 Foglyász, fn. који хвата јаребице; k. хватати јаребице. — at, fn. ловљење јаребица. — eb, — kutya, fn. вижња.
 Foglyoz, 1. Foglyász, k.
 Fogmáz, fn. цаклен, глета, сават.
 Fogbő, mn. што хвата; fn. 1.) ловац; 2.) клемше; 3.) клоња; 4.) држак, ручка; 5.) реципиент.
 Fogódzik, (ha, be) хватати се, хитати се за...
 Fogódzó, fn. ограда, наслон. — s, с оградом; — s lépeső, степенице с оградом.
 Fogoly, mn. és fn. 1.) заробљен, сужан, ариштанац, затвореник; 2.) јаребица.
 Fogolyfü, fn. дан и ноћ.
 Fogoly-őr, fn. стражар, тамничар. — társ, fn. сасужањ. — tukma, fn. уговор о из-
 Fogorvos, fn. зубни лекар. [мени робља.
 Fogótyu 1. Fogantyú.

Fogóvas, fn. гвожђа, кљука, клоња.
 Fogóvég, fn. за што се хвата; е dolognak nincsen — е. ову је ствар темпо запо-
 Fogparancs, j. Elfogatási parancs. [чети]
 Fog-piszkaló, fn. чачкалица. — por, fn. прах за зубе. — ragasz, fn. паста за зубе. — rev, fn. првоточ у зубма.
 Fogság, fn. сужањство, затвор, тамница; — ба vettő, вргнути у тамницу.
 Fogször, fn. нека маховина.
 Fogszú, fn. првоточ у зубма.
 Fogtat, es. 1.) заробити; 2.) сплетати, сплести интањима.
 Fogulatlan, mn. непристрани. — ság, fn. непристраница. — úl, ih. непристрано.
 Fogult, mn. пристрани. — ság, fn. при-
 страница.
 Fogva, mn. 1.) (tól, től); mától —, од да-
 пас; 2.) (nál, nél) a) због, са, по; hiva-
 talomnál —, по моме звању; ennél —,
 због тога; b) за; kezénél —, за руку;
 fiénél —, за уши; 3.) általán —, у
 оните.
 Fog-vaczagás, fn. цвокотање. — vájó, fn.
 Fogvást, l. Fogva. [чачкалица].
 Fogzik, k. добивати зубе.
 Fogzás, fn. 1.) добивање зуба; 2.) зубљење.
 Fogy, Fogyad, k. опадати, нестајати;
 fogyton —, неизрастано нестаје; — ok emlékezetemben, слаби ми памћење; — a türelmem, губим стриљење; á. é. (тес-
 лом) закуњати, губити се, чилети; — az erőm, издаје ме снага.
 Fogyadék, l. Fogyaték.
 Fogyaszt, Fogyasztol, es. трошити, сма-
 њивати.
 Fogyasztás, fn. трошење, конзумција;
 — i adó, потрошарица.
 Fogyaszték, fn. потрошак, трошња.
 Fogyasztó, fn. потрошач, конзумент.
 Fogyat, fn. нестајање; es. l. Fogyaszt.
 Fogyaték, fn. 1.) нестајање; — án van
 a bor, вино је на измаку; 2.) остатак.
 Fogyatkozás, fn. 1.) нестајање, опадање,
 губљење; 2.) недостатак; оскудица,
 мањак; 3.) махна; 4.) пар —, помр-
 чање сунца.
 Fogyatkozat, fn. недостатак, махна.
 Fogyatkozik, 1.) нестајати; 2.) трпети
 оскудицу.
 Fogydogál, k. полако нестајати.
 Fogyhataltan, mn. неисцрпив.
 Fogya (vminek), fn. нестајање; fogytán
 van a bor, вино је на измаку; hold

—, опадање месеца; élete fogytáig,
 док је жив.
 Fogytig(lan) ih. до краја, док траје.
 Fohász, fn. уздах. — kodás. fn. уздисање.
 — kodik, k. уздисати; Istenhez — kod-
 ni, молити се Богу.
 Fojt, es. 1.) давити, гушити; agyon —
 ani, угушити; vízbe — ani, удавити;
 kötele — ani vinni, чирето везати;
 belefojtani vkihe a szót, запушити у-
 ста; 2.) дерати, гренети (грло); 3.)
 пригати (месо).
 Fojtás, fn. 1.) гушење; 2.) сукња.
 Fojtó, fn. 1.) давитељ; 2.) лонац за при-
 гање; 3.) душник, нитроген; mn. што
 гуши; — keh, загушљив кашал; —
 lég, загушљив ваздух.
 Fojtogat, es. гњавити, гушити.
 Fojtós, mn. трипак, опор.
 Fojtósav, fn. салитурена киселина.
 Fojtott, mn. 1.) удављен; 2.) уприглан.
 Fok, fn. 1.) степен, ступањ; 2.) телуђе
 (од пожара); ушица (од секире или игле);
 3.) бранник, бедем; 4.) предгорје, фок.
 Fóka, fn. тулен, морски пас; 2.) l. Falka.
 Fok-hagyma, l. Foghagyma. — hatvanad,
 fn. скрупел (мера). — hely, fn. трг,
 емпоријум. — ít, es. дизати на сте-
 пене. — ív, fn. лук са обележеним
 градима, транспортер. — kő, fn. (ка-
 мен) међаш. — métré, fn. умањена мера.
 — nya, fn. скала. — nyí, mn. од ...
 Fókodik, k. сушити се (пут). [степена].
 Fokonként ih. постепено.
 Fokos, fn. нацак.
 Fokoz, es. 1.) делити на граде; 2.) ја-
 чати (гласове); потенцирати; 3.) уде-
 вати (конач).
 Fokozás, fn. потенциовање; јачање.
 Fokozat, fn. постепеност; градација:
 скала. — os, mn. постепен; — os
 föld, успорита земља.
 Fokozód-ik, k. појачавати се; — ó ér-
 deklódéssel, са све живљим штете-
 совањем.
 Fok-őr, fn. стражар на бедему. — polez,
 fn. ногари; á. é. ранг. — sor, fn. скала.
 — vár, fn. пограђична тврђава.
 Fól, fn. мајур.
 Fold, es. крипти. — oz, — ozgat, es. по-
 Folpat, fn. флуорит. [крипнат].
 Folt, fn. 1.) закрпа; — ot vettő, метиу-
 ти закрну: (szój.) — hátán — v. minden
 zsáknak akad — ja, нашла врећа

закрпу; — tal tart a ruha, крпеж кућу држи; 2.) мрља; 3.) герга, гомила (људи); јато; 4.) кék —, модрица.
Foltonként, ih. јатомице; гомилице.
Foltos, mn. 1.) закрпљен; (km.) jobb a —, mint a semmi ruha, бόље је ићи и одрт него го; 2.) умрљан.
Foltoz(gat), cs. крпити, пешњати. — ás, — at, fn. пешњавина, крпеж. — ó, fn. који крпи, крпа.
Foly, k. 1.) тећи; (a gyertyáról) клапити; (a hordóról) цурити; (a sebről) испесити; — a hasa, има пролив; 2.) á. é. пресипати се, изобиловати; 3.) ићи од руке; jóл — nak dolgai, добро му иду ствари; 4.) следити; abból —, отуд следи; — ton —, непрестано тече.
Folyadék, fn. 1.) течност; 2.) след. — mérő, fn. ареометар.
Folyam, fn. 1.) река; 2.) ток; 3.) течај, курс; 4.) струја.
Folyamág, fn. отока, рукавац. — ágy, — árok, fn. речно корито. — as, mn. текући. — at, fn. 1.) ток; 2.) уточиште; 3.) течај, курс; 4.) струја, l. Folyam. — atos, mn. конзеквентан. — — atosan, ih. конзеквентно. — i, mn. речни. — jegyzék, l. — lap. — kém, fn. ажинтер. — kémlet, fn. ажинтажа. — köz, fn. међуречје. — lik, k. струјати. — lap, fn. курсовник, лист за курс. — meder, fn. речно корито. — ik, k. l. Folyamodik.
Folyamod-ás, fn. прибежиште; молба, жалба. — ik, k. молити; жалити се. — ó, fn. молитељ. — vány, fn. молбеница, молба, рекурс.
Folyan os, mn. текући. — vidék, fn. по речје. — víz, fn. текућа, речна вода.
Folyandár l. Folyondár.
Folyány, fn. речица.
Folyanyakő, fn. флуоронд.
Folyár, mn. похотан; fn. 1.) блудник; 2.) поточић. — ság, fn. похотљивост, блуд.
Folyás, fn. течење; ток; á. é. szabad — t engedni, дати одушке.
Folyaszt, cs. дати да тече.
Folyat, cs. дати да тече; сипати детету млеко; k. водити се (краве).
Folyoga, fn. поток.
Folydogál, k. цурити, отицати, класти.
Folyékony, mn. течан. — an, ih. течно.
Folyó, mn. текућив; текући; fn. река;

(pb.) minden — k végre a tengerbe ömlenek, све реке у Дунав, а Дунав у Folyóág stb. 1. Folyamág stb. [море]. Folyó-beszéd, fn. проза. — gerenda, fn. слеме. — homok, fn. живи песак. — írás, fn. курентно писмо. — irat, fn. чеснис. — irodalom, fn. журналистика. — ka, fn. речица. — kovacs, fn. флуорит. Folyomány, fn. последица, короларнум. Folyondár, fn. гавез (биљ.). FolyópéNZ, fn. курентан новац. Folyós, mn. течан; — gyanta, балзам. Folyóság, fn. течност. Folyóseb, fn. отворена рана. Folyos 1. Folydogál.
Folyosó, fn. ходник; földött —, наслон, коридор.
Folyósság, fn. течност, течно стање.
Folyószámla, fn. конто-курент.
Folyóvíz, fn. речна вода, текућица.
Folyta, fm. последак; folytán, због, по; idő folytán, у току времена; egy folytában, непрестано; ципом.
Folytat, cs. настављати, даље радити; pert — ni, терати парницу. — ás, — mány, — vány, fn. наставак, настављање. — ólag, ih. настављајући. — ólagos, mn. непрекидни, даљи.
Folyton, ih. непрестано. — os, mn. непрестан. — osság, fn. непрекидност.
Folyvást, ih. непрекидно, непрестано, све; — beszélő, a) ваздан говорити; b) течно говорити. — i, mn. непрестан.
Fon, cs. прести; плести. [кидни].
Fonadék, fn. плетиво, предиво; плот.
Fonák, fn. налиџе; á. é. пародија; mn. искренут, наопак. — ol, cs. пародијати. — oskodik, k. наопачке радити. — ság, fn. лудост. — talan, mn. без налиџа. — úl, ih. натрапашке, наопачке; á. é. — úl beszélő, булазнити.
Fonál, Fonal, fn. конач; прећа; — at gombolyítani v. vetni, сукати прећу; á. é. elveszteni a — at, изнћи из концепта, забунити се.
Fonál-cséve, fn. калем, мосур. — dad, mn. као конач. — féreg, fn. трихина. — fűnyűg, fn. (биљ.) ланак. — gombolyag, fn. клупче конача. — ka, fn. кончник. — kás, mn. кончаст. — kö, fn. азбест. — moszat, fn. (биљ.) коначни окрек. — nyű, fn. трихина. — perecz, fn. по веемо, канчело конача. — vetés, fn. намотавање конача. — vető, fn. чунак.

Fonár, fn. (тица) ткалац, тикач.

Fonás, fn. предење, предиво.

Fonat, fn. плетеница; предиво. — os, mn. плетен; — os kalács, плетеница.

Fonaték, fn. 1.) плетеница, кика; 2.) свешчић.

Foncsor, fn. амалгам. — ol, — oz, es. амалгамијати. — os, mn. амалгамијан.

Fonesoru, mn. вртеснаст.

Fondor, fn. зелена љуска од кестена.

Fondor, mn. лукав, преирден. — kodás, fn. сплеткаренье. — kodó, fn. сплеткаши. — lás, fn. сплеткаренье; дошантавање. — lat, fn. сплетке, интрига; фиита, јудурма. — ló, fn. сплеткаши. — og, — ol, k. бити сплеткаши. — ság, fn. сплеткарство. — úl, ih. препредено.

Fonnyad, k. венути, сушити се. — at, fn. увелост. — hatlan, mn. неувели. — ó, mn. што вене. — ó, fn. чварак; чорба од крвавице. — oz, k. сасушити се, венути. — ság, fn. увелост, учмалост.

Fonnyadt, mn. учмао, лоќкав. — an, ih. увело. — ság, fn. учмалост.

Fonnyaszt, es. сасушити, чинити да вене.

Fonó, fn. 1.) прелац; презја; 2.) прело; 3.) соба где се преде; mn. што преде; за предење. — da, j. Fonó, 3.) — dik, k. преплетати се. — gép, fn. машина што преде. — ka, fn. прело; á. é. мекупац, прелац. — leány, fn. презја. — szoba, fn. соба где се преде.

Font, fn. фунта; — ra vett, мерити. — mérték, fn. фунташка мера. — nyí, mn. од... фунте. — nyíl, fn. дивчик.

Fontol, cs. мерити; á. é. размишљати. — atlan, mn. непромишљен. — ó, fn. кантар; á. é. — óra venni, размишлити. — va haladó, fn. који смотрено корача.

Fontonként, ih. по фунту; на фунту.

Fontos, mn. од фунте; — körte, крушка фунтача; á. é. важан, значан. — ság, fn. важност, значајност. — talp, fn. дебела кожа, поплат.

Font-rúd, fn. дилчик, дивчик. — serpenyő, fn. кантарница.

Fonytyorodik l. Fonnyad.

Forács, fn. кврга на дрвету.

Forbát, fn. одмазда. — ol, es. осветити, одмаздити, одмасити. — istennő, fn. богиња освете.

Fordít, es. 1.) окретати, превртати, окренути; hátat —, окренути леђа; köpönyeget —, окренути онаклију; 2.) (ra, re) обраћати; a rénzt arra — om, новац ћу на то употребити; 3.) á. é. (ra, re, on, en) jóra — ja még azt Isten, још ће то Бог на добро окрепити; ezen a dolgon — áni kell, ово ће се морати друкчије радити; ez sokat — a dolgon, ово много мења ствар; 4.) преводити (кинигу).

Fordítás, fn. 1.) превртавање; 2.) превод.

Forditmány, fn. превод.

Fordító, fn. 1.) окретач; 2.) преводилац; 3.) чекљун, кука од врата.

Fordul, k. окретати се, окрепнути се, савити се; á. é. egyet — ni, прошетати се; rosszra —, погоршати се, на зло се окрепнути; jobbra —, на боље се окрепнути, побољшати се; télre — az idő, већ вазимљује; úgy — hat, тако се може забити; tíz forintom — t rajta, на том сам добио десет форината nem azon — a dolog, није то питање; не стоји до тог.

Fordulás, fn. окретање; савијање.

Fordulat, fn. 1.) обрт; á. é. криза; расплет (у драми); 2.) мала шетња; 3.) á. é. израз (у језику).

Forduló, fn. 1.) тура; ред, чреда; 2.) увратине; 3.) плоче где се океће жељезни воз; mn. окретљив; — pont, обртина тачка.

Forga, fn. кључ, окука (реке).

Forgács, fn. ивер; (pb.) nem esik a — vágás nélkül, где се год пущи, онде ватре има; kiki lába alá vágja a — ot, евако Туре себи дере.

Forgács-fánk, fn. мавпи, l. Csőrege. — ol, es. тесати; á. é. цепати, растрзати (време). — os, mn. пун иверја; за иверје. — szék, fn. тезга, стружница. — vas, fn. стругареко длете.

Forgalmaz, es. дати у промет.

Forgalmi, mn. прометни; — töke, прометни капитал.

Forgalom, fn. промет.

Forgandó, mn. непостојан. — ság, fn. непостојаност.

Forgás, fn. 1.) обртање, окретање; ротација, обрт; 2.) вир, вртлог; 3.) кружење (крови); — ba hozni. довести у промет; 4.) az idő — а, ток времена.

Forgási, mn. ротациони.

Forgat, es. окретати, превртати ; szémeit — mi, превртати очима ; kardot — mi, витлати мачем ; 2.) превртати земљу, риголовати; 3.) жирирати (меницу); 4.) прелиставати (књигу); 5.) pént — mi, метати новац у промет; 6.) á. é. elméjében v. eszében — mi, премишљати.

Forgatag, fn. вир, вртлог; mn. окретљив.

Forgató, fn. 1.) жирант; — bank, жиробанка; 2.) који окреће (нпр. печење).

Forgattyú, fn. ручица, вртило.

Forgatványföld, fn. стрниште, угарница.

Forgékony, mn. покретљив; несталан.

Forgó, mn. покретљив; á. é. kérdésben, szóban —, што је у питању; szőnyegen —, што је на тапету; fn. 1.) перјаница; 2.) чланак, прегибало; 3.) вртлог (на води). — esont, fn. кук. — dik l. Forgolódik. — fa, fn. вретено (у млину); вратило (у тикача). — kö, fn. горњи камен у млину, горњак.

Forgolódik, k. окретати се; бити у послу; (szój.) — körülötte, mint a maeska a forró kása körül, обилази као мачка око вреле каше.

Forgó-pénz, fn. новац који је у промету. — pisztoly, fn. револвер. — szeg, fn. столица која се окреће. — szél, fn. вијор, вихар. — tengely, fn. вретено, ваљак. — töke, fn. прометни капитал.

Forgott, mn. окретан, умешан. — ság, fn. окретност, умешност.

Forint, fn. форинта. — os, fn. és mn. форинтача; што вреди форинту.

Fóris, tn. Нића, Нићифор.

Forma, fn. облик, форма; направа, капул; (као наставак) као; kúles —, као кључ; milyen —? какав?

Formál, es. градити, правити. — ódik, k. градити се, стварати се.

Forma-metsző, fn. калупар. — ruha, fn.

Formás, mn. леп, формаст. [униформа.

Formaság, fn. формалност, спољашњост.

Formaszerinti, Formaserü, mn. формалан.

Formátlan, mn. неформаст, без форме. —

ság, fn. неформастост. — úl, ih, без

Formint(szölv), fn. еланкаменка. [форме.

Forog, k. 1.) окретати се; обратити се; egyet forgott velem a világ, окрену ми се свет; sürögni — mi, врсти се, мувати се; 2.) бити у промету, циркулирати; находити се у друштву; nagy urak között —, дружи се с великим

господом; 3.) (szój.) veszedelemben —, бити у опасности; nyelvemen —, на језику ми је; fejemen —, мете ми се по глави; kérdésben —, у питању је; az forgott szóban, szönyegen, то је било у речи, на тапету; sorsa koczkán —, ломи му се судбина.

Forr, k. 1.) врети, кипети, кључати; á. é. — a méreg bennem, све се кува у мени; (szój.) torkára —, пресеће му; 2.) броботати; 3.) á. é. киптети, гами-

Forrács, fn. заметак, брадавица. [зати.

Forrad, k. 1.) кључати, врети; 2.) заражавати (рана); 3.) залити се (оловом).

Forradalmi, mn. превратан, револуционн.

Forradalom, fn. буна, револуција, пре-Forradat, fn. ожиљак. [врат.

Forradék, fn. 1.) ожиљак (на биљ.); 2.)

Forradt, mn. зарастао, срастао. [извор.

Forral, es. варити, кувати; á. é. bosszút —, мисли на освету; gonoszság —, кује,

Forraló, fn. катлан, котао. [снује зло.

Forrás, fn. 1.) врење; 2.) извор, вир, врело, врутак, студенац.

Forrás-fok, fn. степен врења. — ka, fn. изворчић. — os, mn. 1.) пун извора;

2.) пун ожиљака. — víz, fn. изворска

Forrasz, fn. заливаше, спајање. [вода.

Forraszt, es. 1.) заливати, спајати; 2.) чинити да (рана) зарашћује; 3.) дати да врп.

Forráz, es. 1.) парити, барити; 2.) наливати. — at, fn. налив.

Forró, mn. врео; кључао; (szój.) — t öntení vki alá, скувати кому попару; á. é. — fohászkodás, топла молитва.

Forró-hőség, fn. жега, припека. — láz, fn. ватруштина, врућица. — meleg, mn. врео; жарки. — n, ih. врело; á. é. топло, побожно.

Forrong, k. врети, кипети. — ás, fn. врење, узварелост.

Forró-öv, fn. жарки појас. — ság, fn. жега, жара; ватруштина; жар, вр

Forrott, mn. срастао (лист). [хина.

Forrózik, k. врети; бити распаљен.

Forrpont, fn. тачка врења.

Fortyan l. Fortyán.

Fortély, fn. лукавство, смичаљка. — kodik, l. — oskodik. — os, mn. лукав. — oskodik, k. бити препреден, употребљавати смичаљке. — osan, ih. лукаво. — osság, fn. лукавство.

Fortyan, k. 1.) узварети; 2.) угрушати се.

- Fortyog, k. ширкати.
- Fos, fn. бистра балага, бистро блато (од животиња). — ás, fn. пролив, лијавица. — ik, k. имати пролив. — os, mn. és fn. лијавичав, који има пролив, усерко. — Foszkő, fn. азбест. [oz, cs. калцити.
- Foszladék, fn. дроњак, крила.
- Foszlánczos, mn. пеџепан, одриан.
- Foszlánk, mn. цељив.
- Foszlány, fn. 1.) груб платиен огратач; 2.) ћурдија; 3.) барјак на перу, чија.
- Foszlánying, fn. кошуља без рукава.
- Foszlár, fn. драгушац (биљ.).
- Foszlat, cs. цепати, чимкати.
- Foszlék l. Foszladék.
- Foszik, k. 1.) цепати се, кидати се; 2.) љутити се (кукуруз); 3.) листати се (минерали).
- Foszló, mn. цељив; — kő, листац.
- Foszloff, mn. цепкав, цељив.
- Foszt, cs. 1.) чешљати, чијати (перје); 2.) гулити, љутити (кукуруз); 3.) пљачкати.
- Fosztatlan, mn. 1.) неољуштеи; 2.) неишчијан, неишчешљан.
- Fosztó, mn. који чија; који љутити; за љуштење; fn. пљачкаши.
- Fosztogat, cs. 1.) пљачкати, арати; 2.) чијати; 3.) љутити.
- Fosztor, mn. го, наг.
- Fosztott, mn. — toll, ишчијано перје.
- Fót, fn. стрниште; l. Folt.
- Fő, k. врети; á. é. — a fejem, бучи ми глава; csak úgy sül, —, нашао се у запари, ушерктјено.
- Fő, fn. 1.) глава; l. Fej; áhmos — vel, сањиво; bolond — vel, лудо; hajadon — vel, гологлав; 2.) главица; — be indulni, главичати се; 3.) á. é. глава, старешина; 4.) ручица, свешчић.
- Fő, mn. главни, врховни.
- Fő-apácsa, fn. опатовица. — apát, fn. опат. — asztalnok, fn. велики трпезник. — bb, mn. главицији, виши. — bbes, mn. матадор. — ben járó, mn. криминалан, што се тиче главе. — bívó, fn. врховни судац; велики среќни судац. — bíróság, fn. врховни суд; велики среќни суд. — bolond, fn. сујклата, права луда. — czinkos, fn. коловоћа. — ember, fn. знатаи човек. — eskü, fn. главна заклетва. — fő, mn. врло отмен. — gaz, fn. преписпод-
- Főccsen l. Feccsen. [њи зликовац.
- Főcsege, fn. морски прв.
- Föd... l. Fed... .
- Föhadi-kormány, fn. генерална команда. — szállás, fn. главни табор. — tanács, fn. врховни ратни савет. — tármester, fn. генерал-фелдцайгмајстор.
- Föhadnagy, fn. обраћман, натпоручник.
- Föhajtás, fn. поклон, комплимент.
- Föhatalom, fn. врховна власт.
- Föhely, fu. главно место; главни положај.
- Föherezeg, fn. надвојвода. — asszony, — nő, fn. надвојвоткиња. — i, mn. надвојводски. — ség, fn. надвојводство.
- Főiskola, fn. велика школа, академија. — i, mn. академијски.
- Főispán, fn. велики жупан. — i, mn. велики жупана. — ság, fn. велико жупанство.
- Főistállómester, fn. велики коњушник.
- Főítélőszék, fn. врховни суд.
- Főjegyző, fn. велики бележник.
- Fökamarás, fn. велики дворски коморник.
- Főkapitány, fn. велики капетан.
- Főkáptalan, fn. капитол при саборној цркви.
- Főként, Főkép(en) ih. особито, поглавито, нарочито, навластито.
- Főkóré, fn. архивраг, лола.
- Főkoppadás, fn. испадање косе.
- Főkorthely, fn. велика лупача.
- Főkormány, fn. врховно заповедништво.
- Főködik, k. стајати на челу.
- Főkönyv, fn. (трговачки) протокол.
- Föl, fn. горни део; ih. l. Fel... .
- Föld, fn. 1.) земља; 2.) њива; — et müvelni, радити земљу; 3.) száraz —, конно; mn. земљан.
- Föld-abrosz, fn. мана, обрис земље. — adó, fn. земљарина. — alatti, mn. подземни. — beli, mn. што се тиче земље. — bér, fn. бир од земље. — birtok, fn. баштина, земља. — birtokos, fn. баштинац, грунташи. — esűcs, fn. превлака, земаљска узина, петмус. — darab, fn. парцела. — darázs, fn. бумбар. — elegyes, mn. измешан са земљом. — el, cs. мешати новом земљом. — ere, fn. горчица, кичица (биљ.).
- Földes, mn. 1.) земљан, у чему има земље; 2.) који има земље. — asszony, fn. спахиница. — úr, fn. спахија, властелин. — uraság, fn. спахилук, властелинетво. — úri, mn. властелински, спахијски.

Föld

Főn

Földész, fn. ратар, j. Fölmíves.

Földetlen, mn. без земље. — föld, бели свет.

Föld-féreg, fn. глиста. — föli, mn. — föli építés, грађење горе над земљом. — fok, fn. земаљска узина. — föltti, mn. надземаљски. — gömb, fn. земаљска кугла. — harap, fn. огањ под земљом. — höz szegzett, mn. привезан за земљу.

Földi, mn. 1.) земаљски; — ерек, јагоде; — bodza, апта; 2.) земни; 3.) á. é. светски, световни; — javak, пролазна добра; 4.) домаћи; fn. 1.) земљак; 2.) — ek, смртни, људи.

Földi-bolha, fn. бухач. — borostyán, fn. добричица, добричавка. — kenyér, fn. колутка (биль.). — keselyű, fn. лешниар. — mogyoró, fn. колутка (биль.).

Föld-indulás, Föld-ingás, fn. потрес, трешња, труе, земљотрес. — irányos, mn. положен, хоризонталан. — isme, fn. геогнозија. — ismerő, fn. геогноста.

Földitök, fn. дивља тиква, l. Gönue.

Föld-jövedelem, fn. доходак од земље. — kép, fn. мапа од земље. — könyu, fn. катастер. — kör, fn. земаљска атмосфера; — köri lég, атмосферски ваздух. — közepi, — központi, mn. геоцентричан. — közi, mn. средоземан. — lakos, fn. становник земље. — leírás, fn. описание земље. — leíró, fn. географ. — len, fn. амиант, азбест (минерал). — mérő, fn. a) мерник; b) мразовац (лептир). — mívelés, fn. ратарство, земљоделство. — mívelő, — mives, fn. ратар, земљоделац. — munka, fn. копање, наспање (при грађењу железног пута). — nem, fn. врста земље. — nyelv, fn. превлака, земаљска узина. — olaj, fn. нафта. — önfutó, mn. прогнан; који је побегао из земље. — öv, fn. појас, зона. — pálya, fn. еклиптика, земљни пут. — pondró, fn. неки прегаљ. — rajz, fn. земљопис, географија. — rajzi, mn. географски. — rázkódás, — rengés, fn. земљотрес, труе. — rész, fn. део света. — réteg, fn. таван, слој земље. — rom, fn. одрањање, урвишина. — sark, fn. земаљски пол. — sarki, mn. поларни. — szakadás, fn. одрањање земље.

Földszín, fn. 1.) земљана боја; 2.) површина земље; 3.) подрум; партер;

Földszínfölötti l. Földföli. [4.) терен.

Földszínsor, Földszínt, fn. партер.

Földszínt, ih. при земљи, у партеру.

Földszíntér, fn. ареал.

Földszintes, mn. хоризонталан. — en, ih. хоризонтално.

Földszínti, mn. приземни.

Földszor(os), Földszorlat, fn. земаљска узина, превлака.

Földszög, fn. паралакса.

Földtáj, fn. край, предео.

Földtan, fn. геологија. — i, mn. геолошки.

Földtehermentesítés, fn. скидање терета са земље; — i kötelezvények, растернице.

Föld-teke, fn. земаљска кугла. — tér, — terüli, fn. терен, земљиште. — terület, fn. слој земље; површина земље; територијум. — tudomány, fn. наука о земљи. — tudós, fn. геолог. — vár, fn. земљан град; á. é. гроб; — várra ment deszkát árulni, отишао је у Недоћин, умрло је. — vármű, fn. опкопи. — véd, fn. опкоп. — vegyes, mn. помешан са

Fölé, mn. над, више; чело. [земљом].

Fölebb . . . l. Felebb . . .

Föleg, ih. поглавито, нарочито. — es, mn. особит, поглавит, нарочит.

Fölegény, fn. први, најстарији калфа.

Föléleg, fn. супероксид.

Fölény, fn. надмоћност, j. Felsöbbség.

Fölény, fn. основ.

Fölettlen, mn. без кајмака.

Fölleng, fn. брегуница.

Föl l. Fő.

Fölovász, fn. главни шумар. — mester, fn. велики коњушник.

Fölös, mn. 1.) многобројан; 2.) сувишан; 3.) простран.

Fölösleg, fn. претек; сувишак; mn. сувишан, излишан, на одмет. — es, mn. залишан, сувишан, на одмет. — esség, fn. прстек; обиље.

Fölösödik, k. 1.) хвата се скоруп; 2.) l. Felesedik.

Fölösségek, fn. претек. сувишак.

Fölött, nu. више, над, чело, сврх.

Fölötte. Fölöttébb, ih. одвећ, одвише.

Fölöz, cs. 1.) скидати скоруп; 2.) разати; 3.) шћишћавати (метлом) плеву с хране. — et, fn. горњи део. — ó, fn. раз, сплицник.

Föméltóság, fn. узвишеност. — ú, mn.

Fönebb l. Fölebb. [увзишени.

Fönév, fn. именница.

- Fönkép, fn. идеал.
- Fönlég, fn. горњи ваздух, етар.
- Fönn l. Fenn.
- Fönnelg-és, fn. охолост. — ö, mn. висо-
- Fönnkelő, mn. узвишен. [копаран.
- Fönök, fn. чеоник, брчник, старешина.
- ség, fn. старшинство, чеопиштво.
- Fönség, fn. висина; á. é. узвишеношт, ви-
- соцаштво; — ed! Ваше Височанство!
- es, mn. висок, узвишен; á. é. пре-
- Fönsik, fn. висораван, плато. [јасии.
- Fö-нугемény, fn. први, главни згодитак.
- orvos, fn. први лекар, физик. —
- rap, fn. првоосвештеник. — rapi, mn.
- првоосвештенички. — papság, fn. ви-
- соко свештенство. — pinezér, fn. први
- конобар. — polgár, fn. патриције. —
- ravasz, fn. á. é. велики лисац.
- Föresög, k. прекати.
- Fördik l. Fördik.
- Förend, fn. великашки ред; — ek, ве-
- ликаши; — ü, mn. великашки, маг-
- Fögeteg l. Fergeteg. [натеки.
- Förgetyű 1. Fergetyű.
- Förhérez l. Felhércez.
- Förméd, k. упалити се (рана); á. é. vkire
- ni, обрецијути се, окосити се на кога.
- Förtelem, Förtelmes . . . l. Fertelem, Fer-
- telmes . . .
- Föség, fn. старшинство, супремација.
- Fösvény, mn. és fn. тврд, тврдица, цим-
- рија, ципија, гагрица; (km.) — többet
- költ, скун више плаћа. — en, ih. цим-
- ријеки. — kedés, fn. тврдоваше. —
- kedik, k. тврдовати. — ség, fn. твр-
- доћа, ципилук. — ül, ih. ципијеки.
- Föszám, fn. главни, основни број.
- Föte, fn. главица на стубу.
- Fötelen, mn. некуван.
- Fötiszt, fn. 1.) виши часник; 2.) виши
- чишовник.
- Fötisztelendő, mn. високопречасни; пре-
- освештени. — ség, fn. високопречас-
- ношт; преосвештенство.
- Fötisztelethes, Fötisztelethű, mn. врло по-
- Fötisztikar, fn. штаб, штотп. [штовани.
- Fötisztseg, fn. више звање.
- Fötlen, mn. 1.) без главе; 2.) некуван.
- Fötvaj, fn. велики лупеж.
- Fötörvényszék, fn. врховни суд.
- Fött, mn. куван; — lé, уварак (за лек).
- Fötüzér, fn. тобџијеки нишанџија.
- Föudvarmester, Föudvarnok, fn. главни
- дворски управитељ.
- Fööir, fn. 1.) врховни господар; 2.) ве-
- ликаш. — aság, fn. врховна власт. — i,
- mn. великашки.
- Fövad, fn. крупна дивљач.
- Föváros, fn. главни град, престолница.
- Föveg, fn. капа, шешир.
- Föveny, Fövény, fn. песак. — baj, fn.
- камен (болест). — buvár, — ér, fn.
- јаглунић, ситна јегуља. — es, mn. és
- fn. песковит, пешчан; песковита земља,
- пескуља, грохотљика. — ez, cs. поси-
- пнати песком. — hal, l. — buvár. —
- keszeg, fn. (риба) склат. — óra, fn.
- пешчани сат. — szem, fn. зрно песка.
- torlat, fn. пруд.
- Fövés, fn. кување, кухање.
- Fövesztés, l. Fejvesztés.
- Fövétek, fn. главни, велики грех.
- Fövétel, fn. обезглављење, погубљење.
- Fövetlen, mn. некуван, сиров.
- Fövezér, fn. врховни заповедник. — ség,
- fn. врховно заповедништво.
- Fövonás, fn. главна, крупна црта.
- Fövő, mn. што ври; за кување; jól —
- bab, насуљ који се добро кува.
- Föz, es. 1.) кухати, кувати; (km.) a ki
- te, egye meg, ко је надробио, нека
- и куса; 2.) исји (пиво, ракију); 3.) á. é.
- сновати, смисљати.
- Fözde, fn. где се кува, пеће; pálinka —,
- ракијиница; ser —, пивара.
- Fözelék, fn. вариво, поврће, зелен.
- Fözés, fn. кување; пециво.
- Fözö, mn. који кува; за кување; fn. ку-
- вар; куварица. — asszony, fn. куварица.
- kanál, fn. варјача. — né, fn.
- куварка. — nő, fn. куварица.
- Fözöget, es. кувати.
- Frakk, fn. фрак. — os, mn. с фраком. —
- osan, ih. у фраку.
- Francz, fn. вранц, вренга (тајна болест).
- Franczia, tn. Француз; mn. француески.
- ország, tn. Француска.
- Francziás, mn. по француески. — an, ih.
- Francziául, ih. француески. [по француески.
- Franczos, mn. вренгав, l. Bujsenyeves.
- Franczu, l. Bujsenyeuv.
- Frank, fn. франак (новац); tn. Франк;
- mn. франачки.
- Fránya, fn. зао дух; — vigyen, бес те
- однео; — ember, враг од человека.
- Freecs . . . l. Fees . . .
- Frieska, fn. зврчка (по носу).
- Friderik, tn. Фридрих.

- Fridérika, tn. Фридерика.
- Frigy, fn. савез, уговор; — et kötni, склонити савез; — et bontani, раскнути савез.
- Frigyes, tn. Фридрик; fn. савезник; mn. савезнички. — it, es. удрожити. — iil, k. удрожити се.
- Frigytskrény, fn. ковчег завета.
- Frigytárs, fn. савезник.
- Fris, mn. 1.) свеж, тазе; (szój.) — vízre vinni, szomjan hagyni, жедна преко воде превести; 2.) чило, лак, окретан; 3.) брз; 4.) — seb, пресна рана.
- Frisel, es. 1.) освежавати; 2.) усивјавати (оружје); топити (твожђе).
- Frisen, ih. 1.) свеже; 2.) чило, живо.
- Friseség, fn. 1.) свежина; 2.) чилост.
- Frisiben, ih. у броћи, живо.
- Frisít, es. освежавати.
- Frisül, k. освежавати се; постајати чио.
- Früsstök, fn. доручак, фруштук. — öl, k. Fű, fn. сарка. [доручковати.
- Fű, es. és k. 1.) духати, дувати, пухати, пирити; 2.) orrát — ni, усекати се, усекнути се, изркнути се; (szój.) egy nótát — ni vķivel, у један рог дувати; 3.) á. é. врчати; régóta — нак егумásra, одавна врче једно на друго; (szój.) vakon —, бесни без узрока.
- Fualkodik, k. сасушивати се; l. Fuval-
- Fuatag, fn. смет, l. Fuvatag. [kodik.
- Fues, isz. фуч; — ba ment, пронаде; — om van, изгубпо сам све.
- Fúdogál, k. és es. пиркати; подухивати.
- Fúhangszer, l. Fuvóhangszer.
- Fúj, l. Fű. — kál, l. Fúdogál. — ó, l. Fúvó.
- Fukar, mn. és fn. тврд, тврдица, цинија. — kodik, k. тврдовати, цинцирати. — os, mn. тврд. — ság, fn. ципилук. — úl, ih. цинијски.
- Fúl, Fúlad, k. гушисти се, давити се; vízbe — ni, утопити се, удавити се.
- Fúladoz, k. тешко дисати, гушисти се. — ás, fn. сипња, задуха, засип. — ó, mn. сипљаив.
- Fulák, fn. 1.) орлови нокти, l. Szulák; 2.) l. Fulánk.
- Fulánk, fn. бодља; жаока, жалац. — ol, es. бости. — os, mn. бодљив; á. é. саркастичан.
- Fúlaszt, es. давити, гушисти; vízbe — ani, удавити. — ó, mn. загушан.
- Fuldoklik, k. тешко дисати, гушисти се.
- Fullajtár, fn. предњи јахач.
- Fundál, es. 1.) осинивати; 2.) измишљати.
- Fúr, es. бушити, вртети; á. é. тиштати,
- Fura, mn. смешан, l. Furesa. [нећи.
- Furadék, fn. бушотина, буша, јама.
- Furakod-ik, k. утискывати се, наметати се. — ó, mn. és fn. наметљив, на-
- Furán, l. Furesán. [метљивац.
- Furat, fn. врћење, бушење; бушотина. — lan, mn. непробушен. — os, fn. пала за лемаше.
- Furesa, mn. смешан, чудан; — nézetek, морска схваћања.
- Furesálkod-ik, k. лакрдисати. — ó, fn. лакрдијаш.
- Furesán, ih. смешно, чудно.
- Fureseság, fn. чудноватост; лакрдија.
- Furdal, es. бушити; á. é. гристи (свест); морити. — ás, fn. бушење; á. é. lelkiismeret — ása, грижа савести.
- Furdalóz-ik, k. 1.) гристи се; 2.) заједати, пејати. — ó, mn. és fn. заједало.
- Furdanes, fn. 1.) штампар, бељоточ (буба); 2.) бургијица за ваље.
- Fürécze, fn. дивља патка.
- Furfang, fn. лукавство; mn. лукав. — os, mn. és fn. лукав, препреденак, лис. — oskodik, k. бити лукав, лисичити. — ság, — osság, fn. лукавство.
- Furkál, es. бушити. — ódik, k. бургјати, бушкарати, l. Áskálódik.
- Furkó, fn. 1.) маљ, потук, набијач; 2.) буџа, ћула, сопа, кијача, батина; (szój.) minden botnak végén a — ja, конац дело краен; 3.) á. é. гејак, простак.
- Furkós, mn. сопаст, буџаст; чворнат. — bot, fn. кијача, ћула, кијак. — lábú, mn. уврнуте стопале.
- Furmányos, fn. кириција.
- Fúró, fn. сврдао, сврдло, чивињац, бургија. — bogár l. Furdanes. — csiga, fn. сврдлар (шкољка). — hulladék, fn. трине од бушења. — kovács, fn. сврд.
- Furollya, fn. фрула. [лар.
- Furollyás, fn. фрулаш.
- Fúró-műszer, fn. машина што буни. — nyel, — rúd, fn. сврдиште.
- Fúrt-agyú, mn. тврдоглав, тврдоврат. — agyúság, fn. тврдоглавство. — eszű, mn. препреден. — fejű, mn. тврдоглав;
- Fúrú l. Fúró. [лукав.
- Fustély, fn. ћула; маљ.

Fuszuly, fn. пасуль.

Fut, k. és es. 1.) трчати, бегати; неки — ni, потеши, потрчати; vesszöt — ni, трчати кроз шибе; világot — ni, тумарати; versenyt — ni, уткывати се; á. é. vki elöl — ni, бегати и спред кога; (km.) szégyenc — ni, de hasznos, бези су срамни, или пробитачни; 2.) кипети; цурити (бурс); кланити (спећа).

Futa, fn. поркет.

Futam, fn. 1.) бег, бегство; трчање; 2.) фуга (у музичи); 3.) ток.

Futamít, es. пудити, вијати.

Futamkoesi, fn. кола за уткываше.

Futam-lás, fn. бегство. — lik, — ik, — odik, k. бегати. — ló, — ó, мн. који бега. — tat, es. пудити, терати.

Futár, fn. гласник, улак, курир. — hajó, fn. корвета. — vonat, fn. бровоз.

Futás, fn. трчање, бег, бегство; —nak eredni v. indulni, пагнути бежати; —nak venni a dolgot, дати се у бегство.

Fútat, es. потпиривати.

Futékony, mn. броног, лак.

Futika I. Futrinka.

Futkár, fn. трчач.

Futkároz, Futkos, k. трчкарати.

Futkosók, fn. трчуљци (бубе).

Futnok j. Futkár.

Futó, мн. што трчи, бежи; á. é. брз; курсиван (писме); fn. 1.) трчач, улак; 2.) слон (у шаху).

Futó-árok, fn. прокоп при јуришању на град. — borostyán, fn. бришњан. — eső, fn. кратак пљусак. — eszű, мн. сулудаст. — gondolat, fn. летимична мисао. — hely, fn. тркалиште. — homok, fn. живи песак. — lag, ih, летимице. — lagos, мн. летимичан. — lépés, fn. трк. — pálya, fn. тркалиште. — paszuly, fn. пасуль тачкаш. — s, мн. броног; — s, fn. лоптање лонгамете. — sdi, — ska, fn. уткываше као игра. — tűz,

Futos I. Futkos. [fn. брза ватра.

Futrinka, fn. трчуљак (буба).

Futtában, ih. летимице, овлаши.

Futtat, es. дати да трчи, уткывати се; á. é. преплести, превући (сребром, златом); aranynyal — ni, позлатити;

elméjét — ni vinn, размишљати о чему.

Futtat-ás, fn. уткываше. — ó, fn. утр-

Fuvacs I. Fuvatyú. [кивач.

Fuvakodik, k. сушити се (на ваздуху).

Fuvalkod-ás, fn. надимаше. — ik, k. па-

димати се, печити се. — ott, мн. напет, надувен. — ottág, fn. напетост.

Fuvall, k. ћаркати, инкрати.

Fuvalom, fn. поветарац, ветрић.

Fuvar, fn. возња, кирија. — bér, — dij, fn. возарина, кирија. — levél fn. товарни лист. — os, fn. кириџија, турмар. — oz, k. кириџисати. — szekér, fn. таринце, тарна кола.

Fuvás, fn. дуваше; цирење.

Fuvász, fn. који дува, трубач.

Fuvat, Fuvatag, fn. смет. — os, мн. бурац.

Fuvat, Fúvat, es. дати да се труби.

Fuvatyú, fn. мех, мехови.

Fuvó, fn. мех, мехови, дувало.

Fuvódás, fn. надам.

Fuvogat, es. és k. дувати.

Fuvóhangszer, fn. свирака, свираљка.

Fuvóka, fn. писак, бокни.

Fuvokar, fn. држак од мехова.

Fuvola, fn. свирака, флаута, дудук.

Fuvolácska, fn. флаутица.

Fuvolakészítő, fn. флаутар.

Fuvolás, fn. 1.) свирак (у флауту); 2.) флаутар.

Fuvoláz, k. свирати у флауту, дудукати.

Fuvómív, Fuvómű, fn. свирака.

Fuvónyel, Fuvószár I. Fuvókar.

Fuvótalp, fn. скеле, одар од мехова.

Fü, fn. трава; sz. Benedek füve, каранфил; sz. László király füve, горчица; sz. Magdolna füve, одожен, мацена трава; vargák füve, вранцова трава; búzalevelű —, шириншина; diesőséges —, польски разгон; ebgyógyító —, прервина; kigyóharapta —, првоточина; rírosító —, воловеки језик; (szój.) —nek fának panaszcodni, тужити се целом свету; — hez fához kapaszkodni, хватати се за дрвље и камење; —hez harapni, отегнуты пашке; (km.) rossz — nagyra nő, коров на високо расте; мн. од ... године; harmad —, трогоче (коњ, крава).

Fü-bér, fn. попаша. — el, k. пасти траву. — ente, — entében, — enten, ih. у зелен. — evő, мн. травождер. — féle, мн. као трава, травни.

Füge, fn. 1.) смоква; 2.) вуга (тица) I.

Függőezinke; 3.) (szój.) fügét mutatni, пружати шипак, исмевати (за леђих).

Füge-bab, fn. вучји боб, дивља кава. — csiga, fn. (нека риба) смоква. — fa, fn. смоково дрво.

Fügegubóbogár, fn. смокова шишарица.
 Fügemadár, fn. громуша, волић.
 Fügés, mn. пур смокава; са смоквама;
 fn. 1.) смоквик; 2.) смоквар.
 Függ, k. висити; á. é. зависити, стояти
 до...; attól —, до тог стоји; ha tö-
 lem — не, да је по мени...
 Függágj j. Fliggőagy.
 Függdedelem, fn. зависност.
 Függelék, fn. 1.) додатак; 2.) навешај.
 Függely, fn. 1.) зависност; 2.) перпен-
 дикуларна линија; 3.) шеталица.
 Függelyes, mn. усправљен, перпендику-
 Függelyző, fn. каламир. [ларан.
 Függely, fn. стрмина, осек. — ös, mn.
 Függentyű, fn. шеталица. [стрм.
 Függér, fn. срчана жила, срчаница.
 Függés, fn. вишнење; á. é. зависност.
 Függeskedik, k. (ra, re) вешати се за.
 Függész, cs. вешати; szemeit — i, око-
 мити очи.
 Függésztek, fn. 1.) (прилепљен) оглас;
 2.) нешто обешено.
 Függeteg, mn. 1.) зависан; 2.) отицаштен,
 лабав. — ség, fn. 1.) зависност; 2.)
 лабавост.
 Független, mn. независан. — it, es. чи-
 нити независним. — ség, fn. независ-
 ност. — ül, ih. независно.
 Függetyű l. Függentyű.
 Függláncz j. Függöláncz.
 Függölom, Függón, fn. каламир.
 Függő, mn. 1.) что виси; окомит; пер-
 пендикуларан; — ben hagyni v. tar-
 taní, оставити нерешено; — ben mar-
 ad, остаје нерешено; — adósság, те-
 кући дуг; — ügy, что треба решити;
 2.) зависан.
 Függő, fn. что виси; минђуше, обоци.
 — ágy, fn. обешен кревет. — czinke,
 fn. вуга (тица). — háló, fn. комарник.
 — híd, fn. мост у ваздуху. — láncz,
 fn. ланац о врату. — lapok, fn. кате-
 те. — leg, ih. окомито; á. é. зависно.
 — leges, mn. перпендикуларан, око-
 мит. — legesen, ih. окомито, перпен-
 дикуларно. — legez, es. медиатизи-
 рати. — madár, fn. вуга.
 Függöny, fn. завес, застор, перде. — öz,
 es. красити завесима, драпирати. —
 zet, fn. драперија.
 Függős, mn. 1.) что виси; 2.) с минђу-
 Függöség, fn. зависност. [шама.
 Függőzsímr, fn. каламир.

Függvény, fn. 1.) прилепљена цедуља;
 2.) функција (у матем.). — ez, es.
 прилепити цедуљу.
 Fügölly, fn. венеричка брадавица.
 Füli, mn. травни.
 Füke, fn. травка, травчица.
 Fül, fn. 1.) ухо, уво; éles — e van,
 има добро уво; — embe jött, дошло
 ми је до ушију; — em hallatára, на
 моје уши; тако да сам чуо; esupa-
 vagyok, сав сам ухо; résen a — e,
 ослушкује; megfúrom a — edet, про-
 бушићу ја теби уши; se — e se far-
 ka, ни репа ни ушију; nagyobb — e
 mint farka, много збора а никаква
 твора; много дреке, а мало вуне; —
 ig van, до ушију је (заштубљен); meleg
 volt már a — e töve, већ се био у-
 грејао (опио); — ön kapni, зграбити
 за уши; 2.) ушка, ухо, држак.
 Fül, k. грејати се; kályhája soha sem
 —, не ложи никад: (szój.) nem — a
 foga hozzá, не прија му, не мари.
 Fülbeg, fn. сова.
 Fülbé-mászó, fn. ухолеж. ухолаж. —
 való, fn. минђуше, обоци, ушијаци.
 Fülbögár, fn. ухолеж. — csiga, fn. ушка,
 шкољка. — czimpá, fn. ресница од уха,
 кирица. — dob, fn. бубањ у уху. —
 dobhártya, fn. звонце, бубња опна. —
 dob-üreg, fn. бубња душња.
 Fülel, k. ослупливати, ћулити уши; es. ву-
 Fülemile, fn. славуј. [ћи за уши, кирити.
 Fülep, tn. Филип.
 Füles, mn. 1.) уват; 2.) с ушком, с др-
 шком; fn. увоња; á. é. магарац;
 2.) рашиљаст стуб; 3.) (kosár) цегер.
 Füleskedik. k. прислупливати; ћулити
 Füleszt, es. загревати; парити. [се.
 Fületlen, mn. без ува; без ушке.
 Fületlen, mn. испложен, негрејан.
 Füleves, fn. чорба од зеља.
 Fülez, es. правити уши; правити ушке.
 Fül-fájás, fn. ухобоља. — folyás, fn. цу-
 рење ушију. — fü, fn. чуваркућа. —
 függő, fn. минђуше. 1. Fülbévaló. —
 gomba, fn. a) ресница од уха; b) нека
 гъива. — gyónás, fn. исповест на ухо.
 — hegyl, fn. врх ува: (szój.) — hegy-
 gyel hallani, начути. — kalapács, fn.
 маљица у уху. — kanálka, fn. плаз.
 — karéj, fn. шкољка; кирица. — ke,
 fn. баџа; елени прозор. — mirígy, fn.
 заушници, заушњаци.

Fülleng, fn. брабоњак, l. Csülleng.

Füllent, l. Fillent.

Fülmile, fn. славуј.

Fülik, l. Fiil.

Fülök, fn. ушати слепи миш.

Fülop, tn. Филип.

Fül-szaggatás, fn. севање у ушима. — szivár, fn. цурење ушију. — tanú, fn. сведок (који је чуо). — tiszttító, fn. илал. — tö, fn. (szój.) megvakarni а — e tövét, почешати се за ушима. — vágó, fn. илал. — zúgás, fn. хучац, пиштање уха.

Fünyög, fn. вилана коса (биль.).

Für, Für l. Fürj.

Fürdés, fn. купање.

Fürdik, k. купати се, бањати се; (szój.) tejbén vajban —, изобиловати, живети као бубрек у лоју.

Fürdő, fn. 1.) купатило, бања, илица, топлица; 2.) који се купа; mn. за купање.

Fürdő-ház, fn. купатило, хамам. — kád, fn. када за купање. — mester, — s, fn. газда од купатила. — ruha, fn. купаће одело. — vendég, fn. бањар. — zik, k. купати се.

Füred, tn. Фиред (купатило на Блатном језеру).

Fürész, fn. пила, тестера. — al, fn. тестеротина. — alakú, — ded, mn. тестераст. — bogár, fn. дивска дрварница. — el, cs. тестерити, тестерисати. — es, mn. тестераст. — fa, fn. козе за тестерсље. — hal, fn. тестерача. — hulladék, fn. тестеротина, пилевина. — láb, — mű, fn. козе за тестерсље. — levelű, mn. рецкаст. — or, fn. тестерача (риба). — por, fn. тестеротина, пилевина.

Fürge, mn. окрстан, чио, лак.

Fürgelödik l. Sürgölödik.

Fürgén, ih. окретно, живо.

Fürgeség, fn. окретноет, лакоћа.

Fürgetyű l. Fergetyű.

Fürj, fn. препелица.

Fürjész, fn. препеличар; k. ловити препелице. — et, fn. лов на препелице.

Fürkész, fn. 1.) подмуклица (зольја); 2.) истраживач; cs. истраживати, цуњати.

Fürkész-eb, fn. вижља. — et, fn. цуњање. — ō, mn. és fn. који тражи, цу-

Fürödik l. Fürdik. [ијало.]

Füröszt, cs. купати.

Fürt, fn. 1.) увојак, витица; прamen ко-
се; — ek, золови; 2.) грозд.

Fürtfogú(hal), fn. нека риба.

Fürtös, mn. 1.) коврач; с витицама, са золовима; 2.) гроздаст.

Fürtöz, es. пласти, увијати (золове); кудравити. — et, fn. витице; золови.

Füskata, fn. мара (буба), бâбе.

Füst, fn. дим; felgomolyog a —, дим се колута; — öt vetni, пустити дим, задимити се; á. é. — öt vetett a dolog, ствар се разгласила; (szój.) — be menni, обршити, изјаловити се; egy — alatt, о једном трошку, у исти max; — öt farag, млати празну сламу; nagyobb a — je mint a lángja, много дреке, мало вуне; (pb.) ki melegedni akar, — ét is szenvedje, ко се дима не надими, тај се ватре не нагреја; — nem megy tüz nélkül, где се год пунни, онде ватре има.

Füst-arany, fn. злато у листовима. — elő, fn. патока. — faragás, fn. димњачар, оџачар. — fogó, fn. каменит зид да пречи ширење ватре. — fogta, mn. надимљен; чађав. — fű, l. — ike. — i feeske, fn. кућевна ласта. — ike, fn. росница, димњача (биль.). — lyuk, fn. одушка за дим. — nyom, fn. azon — nyomon, одмах, с места; — nyomon érní, ухватити на делу, укебати.

Füstöl, cs. кадити; (húst) сушити; k. пушити се; димити се; кадити. — és, fn. кађење, кад; димљење. — ō, fn. који кади; кадионица. — ög, k. димити се, пушити се. — ō szer, fn. кад. — t, mn. кађен; сушен (месо). Füstös, mn. димован, димљив; надимљен. — ít, cs. димити, кадити. — ödik, k. димити се.

Füst-pénz, fn. димница. — szer, fn. кад.

Füszál, Füszár, fn. струк, стабљика, па-

Füszedő, fn. травар, травара. [уљ.]

Füszer, fn. 1.) зачин; legjobb — az éhség, гладну свату и дивљаке у сласт иду; 2.) бакалска роба, шпецерај.

Füszer-áru, fn. бакалска роба. — áras, fn. бакалија. — bolt, fn. бакалица, зачињарница. — es, mn. és fn. зачињен, мириесав; бакалија. — ész, — észet, j. — árus, — bolt. — ez, cs. зачињати, зачињавати. — kereskedés, fn. бакалска трговина. — szám... l. Füszer. — szegfű, fn. караифил, караифил. — tár, fn. бакалица.

Füszinű, mn. (зелен) као трава.

Fűt

Gab

- Fűt, es. ложити, грејати; (km.) а ki nyáron nem gyűjt, télen keveset —, ко лети хладује, тај зими гладује.
- Fütej, fn. млечика.
- Fütélék, fn. гориво.
- Fütés, fn. грејање, ложење.
- Fütet l. Kutat.
- Fütö, fn. 1.) ложар; 2.) соба где се греје; 3.) l. Fütelék; mn. за ложење; — fa, fn. огрев, гориво.
- Fütözik, k. грејати се (уз пећ).
- Füty, fn. звијук, фијук, звижд. — ent, es, és k. звијукупти, звижднути. — ös, mn. који воли звиждукати; (тица) што воли певати.
- Fütyész, es. њушити, цуњати.
- Fütykös, fn. кијача, буџа.
- Fütyölék l. Fityelék.
- Fütyöl, k. звиждати; könnyen —, лако
- Fütyörész, k. звиждукати. [је њему.]
- Füvánkos, fn. јастучић са травама.
- Füveeske, fn. травчица, биљчица.
- Füvel, es. 1.) травити; 2.) опчинити. — урећи; k. пасти (траву).
- Füvelő(hely), fn. травњак.
- Füveltet, cs. пасти (марву).
- Füvente . . . l. Füente.
- Füves, mn. 1.) траван, пун траве; 2.) трављен, травом храњен; 3.) луцкаст. — edik, k. обрашћавати травом. — kedik, k. лудовати.
- Füvész, fn. ботаничар; k. ботаничарин. — et, fn. ботаника. — i, mn. ботанички. — ileg, ih. ботанички. — kedik, k. ботаничарин. — kert, fn. ботанички врт. — könnyv, fn. травник. — ség, fn. ботаничарство. — tan, — tudomány, fn. ботаника.
- Füvez, es. посыпать травом.

- Füvű, mn. траван: — szimbogár, конопица.
- Füz, fn. врба; báñatos v. szomorú —, стрмоглед, жалосна врба; csigolya —, пва, жуква; csörege —, крта врба; ezüstös —, бела врба; hanvas —, ракита; kecske —, плавниска пва.
- Füz, es. 1.) петљати, удевати; 2.) низати; 3.) плести; 4.) везати (кингу); Füz-al, fn. салицин. [5.) стезати.]
- Füzdögél, es. 1.) упетљавати; 2.) нани. Füzelék, fn. низ. [зивати.]
- Füzény, fn. поточњак (биль.).
- Füzér, fn. 1.) низ, гриња; 2.) струк, кита; 3.) гајтан; 4.) клае, влат.
- Füzéres, mn. китает; као низ.
- Füzérke, fn. 1.) влатник; 2.) ниска, гриб.
- Füzértáncz, fn. котильон. [њица.]
- Füzes, mn. пун врба; fn. врбљак, врбак.
- Füzet, fn. свезак, свеска.
- Füzetlen, mn. 1.) неувезан; 2.) ненанизан.
- Füzfa, fn. 1.) врба; 2.) врбовина; (szój.) az én kardom sem —, и мој мач сече; и моје копље боде.
- Füzfahégedlű, fn. врбове егеде; (szój.) — hez nádvonó illik, нашла шљука пр.
- Füzfakoltó, fn. водени песник. [давца.]
- Füzgúzs, fn. гужва од врбе.
- Füzijke, Füzimadár, fn. пиница.
- Füzkín, fn. усколиена пашњача (биль.).
- Füző, fn. корзет, мидер; утег; mn. за стегу.
- Füzög, l. Füzdögél. [зање; за низање.]
- Füzöld, mn. зелен као трава.
- Füző-hegy, fn. шиљ, шиљак (од узице). — sinór, fn. узица, врпца. — szíj, fn. утег; опута. — tű, fn. удевача, пглица. — váll, fn. стан за утезање.
- Füz-pille, fn. врботоч. — vessző, fn. врбов прут.

G.

- Gab, fn. жуја.
- Gabajit, es. крпiti, поправљати.
- Gabanes, fn. рага, мрцина.
- Gabarit, es. згртати.
- Gabarra, fn. габара, деретља.
- Gahna, Gabona, fn. храна, жито. — al, — alj, fn. сипно жито, орецак, отражак. — áros, fn. житар. — csúr, fn. житница. — fej, fn. влат. — féreg, fn. жижак. — föld, fn. њива. — kereske-

- dés, fn. житарска трговина. — kereskedő, fn. житар. — pálinka, fn. бата-курњача, комадара, ракија од хране. — piacz, fn. житна пијаца. — roznok, fn. ћуљ.
- Gabonás, mn. 1.) пун жита, родан; 2.) житни, за жито; 3.) са житом; fn. житница.
- Gabona-szál, Gabona-szár, fn. влат. — tár, — ház, fn. житница. — termesz-

tés, fn. сејање жита. — termő, mn. житородан. — tilalom, fn. забрана извоза хране. — tok, fn. омотач, осија. — varjú, fn. пољска врана, гачац. — vásár, fn. житни сајам. — verem, fn. житнија јама. — vesztegető, — vesztő, fn. шинодер, клунодер, залудник. Gábor, tn. Гавра. Gáborka, tn. Гаврица; fn. жуја. Gabos, fn. жуја; стрнадица. Gaesaly, fn. хваталица, стржака; одрина. Gácsér, fn. патак. — ozik, k. нарити се Gaesiba, mn. срлав. [патка]. Gaesor, fn. уврнута стопала, чота. Gácsország, tn. Галиција. Gaesos(lábú), mn. чотаст. Gadnár, fn. бирвати. Gadócz, fn. треска, бакалар (риба). Gádor, fn. заслон (од ветра), стреха. Gagát(kö), fn. ахат. Gágog, k. гакати (гуска). Gagy, fn. пир, част. Gagyog, k. 1.) тепати, мучати; 2.) бръзати. Gagyos, mn. који заплеће језиком, напит. — odik, — úl, k. подпанити се. — ság, fn. напитост. Gaj, fn. груда, грудва. Gaják, fn. гвајак, свето дрво. Gajdász, k. дерати се из свег грла. Gajdina, fn. кајгана. Gajdol, k. дерати се, певати. Gajdos stb. l. Gagyos. Gajmó l. Gamó. Gajos, mn. грудав, труцкав. Gála, fn. гала, свечано рухо. Galacs, fn. 1.) сачма; 2.) пилула. Galacsér, fn. кугла од иловаче. Galacsin, fn. пилула; l. Galacsér. — hajtó cserebüly, fn. гуидеваљ, говиоваљ. Galád, mn. прљав, гадан; погрдан; продрзлив. — ság, fn. прљавост; продрзливост; погрдност, ругота. — úl, ih. гадно, руготно; продрзливо. Galagonya, fn. глог. — pillangó, fn. глоб. Galagybetű, fn. глаголско слово. [говац. Galagyol l. Gagyog. Gálahintó, fn. батар, парадна кола. Galaj, fn. иванеко цвеће; tejoltó —, лазаркиња, првенац. Galamb, fn. голуб; örvés v. székács —, гривиаш; kaczagó —, кумрија; sziklás —, каменар; (pb.) senkinek nem repül szájába a sült —, не падају с неба печене шеве.

Galambász, fn. голубар; k. хватати го, лубове. — ölyv, fn. соко. Galambbegy, fn. 1.) голубиња гума; 2.) млађа (биль.). Galamb-búg, Galamb-dúez, fn. голубињак. — fi, fn. голубић, голупче. — fü, спорин. — ház, fn. голубињак. — i, mn. голубињи. — kosár, fn. голубињи кошар; (szój.) nem — kosár a világ, широк је свет. — os, fn. голубињак. — szín, fn. голубиња боја. — szín, — színi, mn. голубасти. — tojás, fn. голубије јаје. — virág, fn. жаворњак. Galamó, fn. талин (билька налик на чемерику). Galand, fn. врица, трака, пантъшка. — árosné, fn. платнарка. — féreg, fn. тракавица, пантълкара. — müves, fn. платнар, пантълкар. — óez, l. — féreg. — os, mn. с тракама, пантълкаст. Galang, fn. галган (тронека мириесава билька). Gálaölözöt, Gálaruhá, fn. свечано руко, гала. Galáz, fn. репак, цанихелија (биль.). Gálga(fü) fn. речух, речушница. Galiba, fn. 1.) мрдња, галиба; 2.) колиба. Galibás, mn. мучан, тегобан. — kodik, k. правити незгоде, тешкоће. Gáliez(kö), fn. витриол, галица. Galiczia, tn. Галиција. Gáliez-nemű, mn. витриолски. — os, mn. витриоличан. — sav, fn. витриолна кис. Gall, tn. Гал; mn. галски. [гелина. Gallér, fn. 1.) колир, орглица, јака; (szój.) — on ragadni, зграбити за јаку; sem ингем sem — ом, није ми ни род ни „помозбог“; nincs — omhoz varva, није ми за среће прирастao; 2.) омотач (у биља). Gallératlan, mn. 1.) без колира, без јаке; 2.) без омотача. Gallérföld, fn. клиндра. Galléros, mn. с орглицом, с омотачем. Galléroz, es. оширити јаком, направити Gallia, tn. Галија. [огрлицу. Gallóka, fn. 1.) љуљашка; 2.) шмрик с руцом. Gallkáz, k. љуљати се. [чиџом. Gally, fn. грана, границица. Gállya l. Gálya. Gallyas, mn. гранат, лиснат. — odik, — úl, k. гранати, терати гране. Galyaz, es. кресати грање. — at, fn. лишће, грање. — ik, k. гранати.

Gally-bak, fn. снажан дивљи јарац. — fa, fn. грање. — fedél, — tető, fn. сеница, хладник.

Gálna, fn. (биљка) кудравац, l. Tüdőfű.

Galócza, fn. 1.) пастрма; 2.) гънва, пе-

Galóta, fn. мала галија. [чурка.]

Galuska l. Haluska.

Galván-erő, fn. галванизам. — os, mn. галваничан. — osság, fn. галванизам. — oz, es. галванизовати.

Galy l. Gally.

Gálya fn. галија.

Galyabit, es. правити колибе, кућерке.

Gály-a-esiga, fn. морска лађица (пуж). — gáncs, fn. уставница (риба). — rab, fn. роб на галији.

Gályás, mn. који има галију.

Galyiba l. Galiba.

Gamandor, fn. дупчац (биљ.).

Gamat, fn. гад, прљавштина; mn. гадан, прљав; неуглађен. — ol, es. каљати. — ság, fn. гад. — úl, ih. гадно, каоно;

Gamba, fn. дебеле усне. [неуглађено.]

Gambás, mn. прљеуснаст.

Gamó, fn. 1.) кука, квака; 2.) штака, штула. — es, fn. кукица. — l. — z, es. вући куком; снабдити куком. — s, mn. кукаст.

Ganaj, fn. 1.) гној, ћубре, балета; гањ; (szój.) esunyá a —, de szép czipó трем utána, у црној земљи бело жито роди; 2.) бронза, шлакња.

Ganaj-bogár, Ganaj-cserebűly, fn. гунделваљ, зујак. — domb, fn. буниште, смет. — gödör, fn. јама за ћубре. — halom, fn. ћубриште. — lik, k. торити, балегати. — lat, fn. ћубре, торевина, — lé, fn. пиштевина. — légy, fn. по-гана муха. — ol, — oz, es. ћубрити, гнојити. — os, mn. пун ћубрета; на-гнојен, наћубрен. — túró, — túrony, fn. говноваљ. — verek, fn. јама за ћубре.

Gánes, fn. 1.) сметња, препрека, задева, закачаљка; — ot vettő, подметати ногу; правити сметње; 2.) махна; пре-кор; mindenben — ot talál, у свачем замера; 3.) чвор (у дрвету); 4.) ганач, ганца, кука (на лађи).

Gánesa, Gáneshal, fn. уставница (риба).

Gánesol, es. 1.) кудити; забављати, замерати; 2.) правити сметње; подметати ногу.

Gáncsoló, mn. махнисав, окоран, кар-њив; fn. замерало, закерало.

Gánesolód-ik, k. кудити, забављати, махнисати; mindenben —, цепидлачiti. — ó, mn. és fn. махнисав, цепидлака, закерало.

Gánesos, mn. 1.) погрешан, прекоран; 2.) окоран, махнисав; 3.) који прави сметње. — kodik, k. правити сметње; l. Gánesolódik. — ság, fn. махнисавост.

Gánestalan, mn. без прекора, незазоран.

Ganéj . . . l. Ganaj.

Gangaláb, fn. дустабан, раван табан.

Gangos, mn. на штулама.

Gantár, fn. бирвати.

Gányá, fn. 1.) лак плетер; 2.) прутић.

Gányó, fn. који сади дуван; l. Majoros.

Gányol, es. оградити лаким плетером.

Gar, fn. обест; nagy — ral, високонар-но: nagy — ral hirdetni, викати на Gara, fn. торокање. [сва уста.]

Garabó, Garaboly, fn. цегер, корпа. — ka, fn. цегерчић.

Garaboneza, fn. 1.) маштаније, мађије; 2.) обест.

Garabonezás, fn. грабанцијаш; mn. пуст, обестан, l. Akadékos. — kodik, l. Garad l. Garat. [Akadékoskodik.]

Garád, fn. 1.) плетер; 2.) наспи.

Garádies, fn. степенице, скале; басамак. — os, mn. на степенице.

Garádol, es. ограђивати; задолмљавати.

Garádos, mn. с плетером; с долмом.

Garagulya, fn. штула.

Garagulyáz, k. ићи на штулама.

Garál, k. торокати, талаварити.

Garas, fn. гроши; грошић.

Garasos, fn. гроши; mn. од гроша, за грош.

Garat, fn. 1.) сејало (у млину); вејало (у ветрењачи); 2.) грло; беришалька; felöntött a — ra, опио се; 3.) олук.

Garatfiók, fn. сејало (у млину).

Garatgyík, fn. ангина.

Garatos, mn. с правом мером; fn. та-ракало (при вејању).

Garattyol, es. торокати.

Garázda, mn. свадљив, инатљив; безобрзан; fn. инација, кавгација; зу-думћар.

Garázdálkodik, k. свађати се; зулум-ћарити.

Garázdán, ih. инатљиво; безобрзано.

Garázdás, l. Garázda.

Garázdáság, fn. кавжење; продрзљивост.

Garda, fn. чепа (риба).

Gárda, fn. гарда, телесна стража.

Gargarizál, Gargatol, es. испирати грло, гроботати.

Gárgya, fn. 1.) сек; 2.) ограда.

Gárgyás, mn. опасан, ограђен.

Gárgyáz, es. опасавати, ограђивати. — at. fn. ограда.

Garmada, fn. риа хране (у плеви), рибага.

Garmadál, Garmadáz, es. згртати.

Garol, k. 1) газити; 2) ићи на штулама.

Garos, mn. охол.

Gáspár, tn. Гашпар; (szój.) — van a sajtból, сир се уцрвљао.

Gát, fn. 1.) врат, долма, обрана, насин; (szój.) ember kell a — ga, треба ту момак! ember ö a — on! то је детић!

2.) ограда од трња; 3.) сметња, препрека; — от vettő, правити сметње, заустављати, спречити.

Gatárka, fn. сирак, метлан.

Gát-eresz, fn. нагиб, наелон. — erősség,

fn. дворски округ. — fa, fn. ћерам, пречница. — fal, fn. каменити вид уз морску обалу. — föld, fn. набој, земља за насицање. — ház, fn. кладара, дашчара. — láš, fn. пречење. — ló, mn. што пречи. — na, fn. лагум, ров. — nász, fn. лагумар, сапер. — nyilás, fn. прокоп, прогон, просек (на долми). — ol, es. загађивати, прегађивати; á. é. спречавати.

Gátor, fn. 1.) врата од подрума; 2.) залон, етреха; 3.) решетка; 4.) грудна преграда.

Gát-os, mn. с долмом, с преградом. — oz, es. загађивати. — szakadás, fn. провала долме. — út, fn. пут по долми.

Gatyá, fn. гаће: (szój.) nem félti német a gatyáját, ко нема ништа, не страши се од ништа; jól felkösse a gatyát, ki vele kiköt, добро мора подвезати гаће који се њиме спреже.

Gatyá-korez, fn. овењача. — madzag, fn. гаћник, свињац. — párta, — prém, fn. овењача.

Gatyás, mn. с гаћама; гаћан, гаћаст; — galamb, гаћан голуб.

Gatyaszár, fn. ногавица од гаћа.

Gatyátlan, mn. без гаћа.

Gatyáülep, fn. тур од гаћа.

Gavallér, fn. каваљер. — kodik, k. бити каваљер. — os, mn. каваљерски.

Gaz, fn. ћубре; травуљина, ломина, коровина, аврље; á. é. питков, лупеж; mn. питковски.

Gáz, fn. 1.) пруд, илићак; 2.) газ, или; 3.) лист (на пози).

Gazda, fn. 1.) домаћин, господар, госа, газда; (szój.) pincés otthon a —, ишеу му све козе па броју; фали му четврта даска; — nélkül számít, прави рачун без биртана; minő a —, олан а ћог, какав газда, онако вино; szabad a — maga házáinál, ha ágy alá fekszik is, сваки домаћин дому владика; 2.) земљоделац, економ; — szeme hizlalja a jószágot, господарове очи коња гоје; nyomorúlt —, kit a szolgatanít, тешко кући, где слуга газду (а елушкиња газдарницу) учи!

Gazdaasszony l. Gazdasszoný.

Gazdag, mn. богат; обилат; fn. богатун, богаташ. — ít, es. богатити. — odik, k. тећи, богатити се, газдити се. — on, ih. богато. — ság, fn. богатство. — szik, l. — odik. — úl, ih. богато.

Gazdálkod-ik, k. 1.) газдовати, водити кућу; 2.) интедети, тећи. — ó, tn. és fn. тецикућа, кућаник, кућаница.

Gazdaság, fn. газдинство, домазлук; економија; mezei —, пољоделство, пољска привреда. — i, mn. привредни, економски. — os, mn. привредни, интедијив. — tan, fn. наука о газдинству, економика, привреда.

Gazdáskod-ás, fn. газдовање, кућење. — ik, k. кућу кућити, економисати.

Gazdasszoný, fn. домаћица, газдарница, кућаница. — kodik, k. газдовати, кућу кућити.

Gazdász, Gazdászat, j. Gazda, Gazdaság. Gazdátlan, mn. без газде, без госе, иуст. Gazember, fn. угуреуз, ула, уља, питков, зликовац, хорјатин. — ez, es. називати хулом. — ség, fn. питковство. — ül, ih. питковски.

Gaz-si, fn. ула, лола, обешењаковић. — fü, fn. коровина, травуљина. — gyermek, — kölyök, fn. неваљало дериште.

Gázlat, k. газити воду; fn. гажење.

Gázló, fn. 1.) пруд, илићак; 2.) доњи део лађе (што је у води); 3.) ишиаквица (трап. биљ.); 4.) штакарка, барска тица; — k, штакарке (роде).

Gázlódik, k. гаџати, газити; á. é. ве-cesületben —, задирати у поштење.

Gázlólábu, mn. штакарски, дугононг.

Gázló-madarak, fn. штакарке. — malom,

fn. млин, где се точак га жењем по-
креће. — rész, l. Gázló.
Gázmérő, fn. газометар.
Gaznép, fn. фукара, олош, поганија.
Gazol, cs. насишати ћубретом; á. é. на-
зивати њом.
Gázol, cs. és k. 1.) газити, гацати, шља-
пати; á. é. vkinek beesületében —,
дирати коме у част; 2.) дубоко то-
нути, заривати се (лађа).
Gázol-ható, mn. што се може прегазити,
плитак. — ódik, l. Gázlódik.
Gazos, mn. пун коровине, ћубрета. —
ít, es. пунити ћубретом, коровином.
— odik, — úl, k. пунити се коро-
вине, ћубрета.
Gazoz, cs. посипати ћубретом.
Gazság, fn. нитковство, уљниство.
Gázsi, fn. гажа, плата.
Gáztartó, fn. газометар.
Gaztét, Gaztett, fn. недело.
Gazúl, ih. угурсуски.
Gebe, fn. para, мрцина. — d, k. кочи-
Gebél, l. Gebed. [ти се; липсати.
Gebeszkedik, k. печити се, кочити се.
Gebeszt, cs. чинити да липше.
Gébics, fn. еврачак (тица).
Geczi, fn. мушко семе, сила. — z, k.
онанирати.
Geda, Gede, fn. jape, козлић, козле.
Gedél, cs. миловати, гладити; мазити.
— és, — et, fn. миловање; мажење.
— tet, cs. дати да се тавори.
Gedelye, Gedó, l. Gödölye.
Gég, fn. гркљан, адамова јабука.
Gége, fn. 1.) грло; гркљан; 2.) душник,
душњак; подграц; nyelő —, једњак;
lélekzö —, душњак; vki gégejére fogni
a kést, метнути кому нож под грло.
Gégelob, fn. гуштер, круп (бол.).
Géges, mn. с грлом.
Gégesíp, fn. душњак.
Gégevirág, fn. кокотиња, вучја јабука.
— félék, fn. кокотиње.
Gegy, Gegyelet, fn. миловање.
Gegyel, l. Gedél.
Gejza, tn. Геза.
Gelegonya, l. Galagonya.
Gelét, fn. глета, гледа.
Gelicze, l. Gerlicze.
Gelyva, l. Golyva.
Gém, fn. 1.) чапља; kanalas —, кашичар;
szürke —, лапшиштов; 2.) ћерам, преч-
ница; 3.) гем (на ћерму); 4.) l. Gím.

Gémb . . . l. Zsémb.
Gémber, mn. укочен, смрзнут. — edik,
k. кочити се; мрзнути. — ít, es.
смрзвати.
Gémezímer, fn. перјаница од чапље.
Gémes, mn. 1.) пун чапаља; 2.) с гемом
(бунар), с ћермом.
Gémész, fn. чапљар; k. хватати чапље.
Gémfa, fn. ћерам, пречница.
Gémnyakú, mn. дуговрат.
Generál-is, fn. генерал, ћенерал. — kar,
fn. генерални штаб. — ság, fn. ге-
Genet, Genőcse, l. Geny. [нералство.
Geny, fn. гној. — bél, fn. корен од чи-
Gényle, fn. мали чкаљ. [ра, стршн.
Genyed, k. гнојити се, марзати. — ék,
fn. гнојаница. — ség, fn. гној, гњи-
ладина. — t, mn. гнојав. — tség, fn.
гњијладина. — zik, k. гнојити се.
Genyegunya, fn. амбуље.
Genyes, mn. гнојаван.
Genyeszt, cs. извлечити гној; á. é. ма-
Genyőte, fn. дивља зоб. [зити.
Geny-képződés, fn. гнојница. — kutaes.
fn. отворена рана. — nemű, mn. гнојан.
Gép, fn. справа, машина, машина.
Gépely, fn. машинерија, машина. — es,
mn. с машином, машински.
Gépész, fn. машиниста, механичар. —
et, fn. механика.
Gépezet, fn. машинерија, механизам.
Gépies, mn. механичан. — en, ih. ме-
ханично. — ség, fn. механичност.
Gépleges l. Gépies.
Gépmű, fn. машинерија.
Gépszerű, mn. механичан, машински.
Géptan, fn. механика.
Gér, fn. нека дивља патка, сивка.
Gerben fn. бодљикава гљива.
Geréb, fn. 1.) обала, гат; 2.) реза, l.
Tolózár; 3.) одација, мајурац, l. Ma-
Gerebesin, fn. лепа ката. [joros.
Gerebel, cs. гребенати. — ö, fn. гребе-
нар, гребенаља.
Gereben, fn. гребен, гаргача, гвозденка;
buga —, коса (на којој ћурчије стру-
жу кожу). — csináló, — es, fn. гре-
бенар. — el, — ez, cs. гребенати, гар-
гашити, редити; (вуну) чешљати. —
ező, fn. гребенар, гребенаља, — ke-
rék, fn. зупчаст точак. — rad, fn.
стан од гребена.
Gerébfal, fn. пообалски зид.
Gereblye, fn. 1.) грабље; 2.) загат.

| | |
|---|--|
| Gereblyél, cs. грабити, грабуљати. | Gerjelem l. Gerjedelem. |
| Gerely, fn. 1.) копље; 2.) бацавица, ланцета; 3.) ждралињак (биль.); mezei —, родни кљун. | Gerjeng l. Gerjedeze. |
| Gerelyalakú, Gerelyes, mn. копљаст. | Gerjeszt, es. 1.) узбуђивати, побуђивати; haragra — ені, разгневити; szánako-zásra — ені, умилостивити; 2.) потпиривати (ватру). |
| Gerénes, fn. нека у пола отворена школјка. | Gerle, Gerlicze, fn. грлица. — tövis, fn. зечји три, гладиш, l. Iglicze. |
| Gerenesér, fn. гричар, лончар, | Gérnye, mn. мријав, l. Görhes. |
| Gerend, fn. 1.) греда; 2.) фундамент; 3.) пруд, греда. | Gerő, tn. Гига, l. Gergely. |
| Gerenda, fn. греда, гредица; балван; (szój.) szálkát gerendának nézni, правити од муве медведа. | Geszteneye, fn. купа (трске), гомила. |
| Gerenda-deszka, fn. дебела даска. — fő, fn. крај од греде. — hajó, fn. сплав. — vár, fn. кладара, кула. — vas, fn. дебело (ливено) гвожђе. | Gesztenye, fn. кестен, кестење; (szój.) ott-hon süti a gesztenyét, чучи за пећком. |
| Gerendáz, es. метати балване, гредице. — at, fn. греде, балвани. | Gesztenyebokrétafa, fn. дивљи кестен. |
| Gerendely, fn. гредељ. | Gesztenyefa, fn. кестеново дрво. |
| Gerendély, fn. призма. | Gesztenyés, mn. с кестенем; fn. кестеник. |
| Gerend-hajó, fn. сплав. — mérleg, fn. тег. | Gesztenyesütfő, fn. кестенар, кестениција. — asszony, fn. кестенарица. |
| Gerény, fn. твор, l. Görény. [разије.] | Gesztenyc-szín, fn. кестенова боја. — szín, — színű, mn. кестенове боје. |
| Gerepesin l. Gerebcsin. | Gesztes, mn. жилав, дрвенаст. — dió, ко-Gesztet, k. касати. [штуњац.] |
| Gerezd, fn. 1.) чесно, чешањ (белу луку); 2.) кришка; 3.) бразда; рез; 4.) грозд. | Géza, tn. Геза. |
| Gerezdel, es. 1.) резати, ровашити; 2.) палетковати, пабирчити. | Gezemicze, Gezemueza, fn. 1.) тричарија; 2.) травуљница. |
| Gerezdelt, mn. реџкав, шкрбав. | Gézengüz, fn. és mn. хорјатин; иебрига; (km.) a kinek — az ura, kótyomfittya a szolgája, какав госа, онакав и слуга. — ol, cs. називати свакојаким. |
| Gerezdes, mn. ровашен, браздав; — ví-rág, вучји боб. | Giber, mn. укочен, прозебао. — edik, k. укочити се од зиме. — es, mn. укочен. — ít, cs. кочити; смрзавати. |
| Gerezna, fn. 1.) ھурдија, ھурак; 2.) миндер, Gereznás, mn. у ھурдији. [модроц.] | Gida, fn. козлић, козле, јаре. |
| Gergely, tn. Гртур, Глиша. | Gidó, tn. Гедан, Геца. |
| Gerhes l. Görhes. | Gili, Gilicze l. Gerlicze. |
| Gerincz, fn. 1.) кичма, кичменица, хрбат, хритењача, грбењача; 2.) гребен, врх; 3.) жила (у листа), | Giliszta, fn. глиста, гујавица, оклисак, поздеруша; lapos —, тракавица. |
| Gerinacz-agy, fn. кичмена мождини. — csont, fn. приљен, крајежак, обртань. — es, mn. с кичмом; — esek v. — es állatok, кичмењаци. — etlen, mn. без кичме. — fájdalom, fn. бол у хритењачи. — oszlop, fn. кичма, хритењача. — velő, fn. кичмена мождини. — velő-sorvadás, fn. сунница у кичми. | Giliszta-fű, fn. жаворњак. — hajtó, mn. што тера глисте. — lepény, fn. колачић против глиста. — mag, fn. семе (од биља) против глиста. — por, fn. прашак против глиста. — varádies, fn. Gilisztás, mn. пун глиста. [жаворњак.] |
| Gerj, fn. 1.) мицање; 2.) миазма. | Gilva, fn. гљива. |
| Gerjed, k. узбуђивати се, покретати се; haragra —, планијти гневом; lángra —, распалити се. — ékeny, mn. раздражљив. — elem, — et, fn. узбуђеност. — etes, mn. распаљен, узбуђен. — ez, k. раздраживати се, узбуђивати се. — ös, mn. раздражљив. — t, mn. узбуђен. — tség, fn. узбуђеност. | Gím, fn. јелен; кошута; лане; dám —, шарени јелен, дапак; jávor —, лош. Gimea, fn. товарна лађа. |
| | Gímn yelvüffű, fn. црна слезињача. |
| | Gímszarvas, fn. кошута. |
| | Gímvad, fn. црвена(висока)дивљач, јелени. |
| | Gindár, mn. лабав; мртван. — ság, fn. лабавост. |
| | Gipsz, fn. гипс, садра. — el, — ez, es. садрити, гипсовати. — fejtés, fn. мај- |

дан од гипса; вајење гипса. — féle, mn. садровит. — kér, fn. лик од гипса. — minta, fn. калуп од садре. — munka, — mű, fn. работа од гипса. — müves, Gira, fn. белега. [fn. гипсар. Giraffa, fn. жирафа. Girbegörbe, Girbegurba, mn. крив, веругав. Gizgaz, fn. травуљина, коровина; ћубре; mn. тричав. Gizgaz-lakó, fn. водени мољац. — nép, fn. олош. — ol, es. називати свакојаким. Glét l. Gelét. Góbé, fn. угурсуз, l. Kóré. Góbhal, Góblya, fn. главоч (риба). Gócz, fn. 1.) отчиште; 2.) гвожђа, табашце (на пушци). Góczány, fn. пучница (шкољка за јело). Gócz-húr, fn. параметар. — tav, fn. удаљење од отчишта. Gódirez, fn. руза, змијино млеко, трава. Godores, fn. (риба) балавац. [од жутице. Gógat, k. гакати. Gogó, fn. орах (у дечјем говору). Gogyola, fn. гуша, воља. Gogylás, mn. гушаст. Góhér, fn. (грожђе) ранка. Golgota, fn. (биљка) мученица. Góliát, fn. голијат, цин. — kigyó, fn. царска змија. Gólya, fn. штрк, леле, рода; родац; elvitte (kedvét) a gólya, оде му (воља) без трага; öt sem a — költötte, ип њега није рода излегла. Gólya-fészek, fn. роднино гнездо; á. é. утврђење на вису. — fi, fn. роче; — fiák, родничад. — hír, fn. конитац, масни листак. — húgy, fn. (биљка) чешља. — orr, fn. родни кљун (биљ.). — vigrág, fn. конитац. Golyhó, mn. будаљаст; fn. мућурла, звекан, безјак. — ság, fn. безјаштво. Golyó, fn. кугла, тане; зрно, ћуле; — ga tölteni, метнути тане; — val lóni, пучнати танадма. Golyóbics, Golyóbis l. Golyó. — vonacs, fn. Golyócs l. Galacs. [извојак за танад. Golyóhúzó, fn. извојак за танад. Golyóz, k. гласати куглицама, балотирати. — ás, fn. балотажа. Golyva, fn. 1.) гуша, глутун, воља; 2.) храстов вргањ; 3.) kerék —, бадаљ. Golyvás, mn. гушаст, гушав; — kerék, с бадаљем. — odik, k. добивати гушу, огушавити.

Gomb, fn. 1.) дугме, пуце; гомба; á. é. filetlen —, рутине и путина, тричаруја; 2.) обичан плесан (биль.). Gomba, fn. губа, гљива, печурка; труд; esirke —, шкрипавац; (szój.) — módra nöni v. teremni, иницати као печурка; tán esak nem evett bolond gombát, ваљда ипје јео гљива. Gombanemű, mn. гљиваст. Gombás, mn. 1.) с печуркама; 2.) гљиваст; буав. — odik, — úl, k. буавити. Gombász, fn. који купи гљиве, гљивар; k. купити гљиве. — ó, l. Gombász, fn. Gomb-esimáló, fn. гомбар. — ház, fn. калуп (дрво) за дугме. Gombibe, fn. кукавичица (биљка). Gomb-kötő, fn. гомбар, гајтаџија, врпчар. — lap, fn. дашчица за чишћење дугмади. — lyuk, fn. јама за дугмета. müves, fn. дугмар. Gombóez, fn. гомбоц, ваљушак. Gombóda, Gombolda, fn. попара. Gombol, es. закопчавати. Gomboly, fn. замотуљак; — ba kötni, умотати. — ag, fn. клупче; замотуљак. — agos, mn. клупчаст. — ék, fn. замотуљак. — gat, — ít, es. намотавати, мотати, навијати. — ító, fn. 1.) витко, чекрк, летњак; 2.) који намотава, сукач, сукаља. — odik, k. намотавати се. — og, l. Gömbölyög. — úl, l. Gömbölyü. Gomborka, fn. шуманац, ланац (биљ.). Gombos, mn. на дугмад; fn. дугмар, гомбар. — tőr, fn. рапир (нож). — tű, fn. чиода, бочка, батушка, задевача. Gombóta, l. Gombóda. Gombsüveg, fn. калота (у матем.). Gombtisztító(fa), fn. дашчица за чишћење дугмади. Gomó, l. Gumó [ћење дугмади. Gomoly, Gomolyag, fn. клупче, клупко; замотуљак; колут. Gomolya, fn. сладак (округао) сир. Gomolyg, l. Gomolyog. Gomolyít, es. умотавати; грудати. Gomolyodik, Gomolyog, k. колутати се (дим); клупчати се. Gond, fn. брига, пажња, скрб; vimore — ot viselni, пазити на што; vminek — ját v. vimiről — ot viselni, бринути се, старати се; mi — om arra? шта марам за то? lesz rá — om, гледаћу, побринућу се; — ot adni, задати бриге, посла; kinek mi — ja rá? шта се то

кога тиче? az legkisebb — om v. legkisebb — om is nagyobb annál, то ми је најмања брига; szögre a — dal, бригу на страну! (ph.) — idő előtt megvénheszti az embert, од бриге се пре времена остари; брига-прига.

Gondatlan, mn. és fn. непажљив, непропињен, иерасудан, небрига, немарин. — ság, fn. непажња, непропињеност, немар, нехајство. — úl, ih. немарно, непажљиво, непропињено.

Gondnok, fn. старатель, куратор. j. Gondviselő. — ság, fn. старательство, куратела.

Gondol, es. мыслити, судити, минити; egyet gondolni, смишлити, памислити; k. 1.) (vmivel) старати се, хаяти за што; avval ne gondolj! за то се не брини; 2.) (vmiről, vmiře) мыслити о чему, на что; атати за чим, марити за што.

Gondola, fn. гондола.

Gondolat, fn. 1.) мыслю; hol jár a — od? куд мыслиш? 2.) досетка; 3.) мышљење; egys — on lenni, бити истог мышљења.

Gondolat-jel, fn. пауза, пртица. — lan, stb. 1. Gondatlan. — menet, fn. ток мысли. — or, — orv, fn. платигатор. — os, mn. пун мысли. — töredékek, fn. мудре изреке.

Gondol-hatlan, mn. што се не може замислiti. — ható, mn. што се може замислiti.

Gondolkodás, fn. мышљење, премышљање. — tan, fn. логика. — mód fn. начин мышљења.

Gondolkodik, k. (ról, ről; on, en) мыслити; домишилati се.

Gondolkodó, mn. који мысли, мылен; — teletség, моћ мышљења; — ba ejteni, бацти у бригу; — ba esni, пасти (дати се) у бригу.

Gondolkozás, fn. мышљење. — mód, fn. мышљење, осећање.

Gondolkozik, Gondolkozó 1. Gondolkodik, Gondolkodó.

Gondoló, mn. — ra venni, размислiti, промышљати.

Gondolomra, Gondolomszerint, ih. наsumице. Gondolt, mn. мышљен; уображен.

Gondos, mn. брижљив, скрбан. — kodás, fn. старање; брижљивост. — kodik, k. (ról, ről) бринутi се, брижити се,

трепти се, скрбити се; тринутi. — kodó, mn. скрбан, брижљив. — ság, fn. брижљивост.

Gondoszlató, Gondszélesztő, mn. разбибрига.

Gondtalan, mn. безбрижан. — ság, fn. безбрежност. — úl, ih. безбрежно.

Gond-teljes, mn. брижен, j. Aggódó. — üzű, mn. разбибрига. — viselés, — visellet, fn. старање; нега; á. é. промисао.

Gondviseletlen, mn. 1.) без пеге; неоскорблjen; 2.) немарац, небрига. — ség, fn. немар.

Gondviselő, fn. старатель. — ség, fn. старательство.

Gongyola, fn. замотульак. [тезство. Gonosz, mn. зао, опак, зликовачки; — ember, зликовац; — lélek, зао дух; — kutyá, зао пас; — idő, fn. опако време; (km.) — hír szárnyan jár, зло се даље чује него добро; fn. зликовац, злоћа, безаконик; безаконица.

Gonosz-an, l. Gonoszúl. — bít, — ít, es. чинити опаким, погоријати. — indulatú, mn. злопак, зловаран. — kodik, k. чинити оначину, бити зао. — lelkű, mn. злоћуд, иакостац, опак. — nyelvű, mn. злорек, лајав. — odik, k. бивати зао. — ság, fn. злоћа, оначина; безаконье, зликоваштво. — tét, — tett, fn. злочин, безаконье. — tevő, fn. безаконик, зликовац. — úl, ih. опако, зловарно; k. l. — odik.

Gór, mn. велик, дугачак; es. расипати.

Górcső, fn. микроскоп. — i, mn. микроскопски.

Górdiό, fn. најкрупнији ораси.

Gordó, fn. прдаљка.

Gordon, fn. 1.) вибол, велике егеде; 2.) шафранька. — hegedű, — ka, fn. виболончел. — hegedűs, — os, fn. виболончелиста. — os, mn. обложен шафраньком. — oz, k. свирати на велике егеде. — síp, fn. крупни писак у оргуљи. — szeklicze, fn. шафранька.

Góré, fn. 1.) котарка, чардак, котобања; 2.) колиба; 3.) летњиковай.

Górfa, fn. дрво за пудара, за чувара.

Górgyöngy, fn. крупни бисер.

Gorjadoz, k. куњати, покуњати.

Górlábu, mn. дугоног, кракат; fn. l. Górmadár, fn. штакарка. [Górmadár.

Gornjad, k. 1.) повијати се (под теретом); 2.) куњати. — oz, k. куњати, Górnjakú, mn. дуговрат. [покуњати.

Gornyaszt, es. 1.) превијати; 2.) климати, дремати, ирокуњати; 3.) куњати. Gornyatag, mn. витак, што се превија. Goromba, mn. груб; á. é. неотесан; fn. неотесаница, грубијан. Gorombán, ih. грубо; á. é. нетесано. Gorombás, mn. груб. Gorombaság, fn. грубост; á. é. грубијан. Gorombáskodik, k. бити грубијан. [ство. Gorombául, ih. грубо, грубијански. Górszem, fn. крупно око. — ű, mn. круниоок, великих очију. Górtýuk, fn. 1.) куптрава кокош; куштра (петао); 2.) морска кокош. Góth, tn. Гот; mn. готски. Göb, fn. кврга; грба. Göbbeni, k. утонути. — t, es. утопити. Göbe, fn. 1.) дивља крмача; 2.) l. Posz-Göbees, fn. сачма. [méh. Göbéc, Göbécse, fn. шљунак. Göbhal, fn. главоч; кркуша. Gőböл, Gőbőly, fn. дебело (гојено) марвинче; стадо гојене марве. — járás, fn. пашњак, пустара. — ökör, fn. угојен во. — ös, fn. 1.) волар; 2.) марвени трговац. Gőbörödik, k. кочити се (од зиме). Göcs, fn. чвор; á. é. препрека. Göcsfű, Göcsinda, fn. слак. Göeskeresés, fn. á. é. цепидлачење. Göcsör, Göcsöre, fn. мрцина. Göesörödik, k. згедати се, грчити се, збечи се, мршавити. Göesört, fn. груда. — ös, mn. гредовит. Göcsös, mn. чворовит, чврнаст. — ödik, k. учворавати се. Göcsöz, cs. правити чвор. Göczög l. Döczög. Göde l. Gödölye. Gödény, fn. гем, несит, пеликан. — tor-kú, fn. á. é. пијаница. Gödölye, fn. козле, јаре; срндаћ. — bőr, fn. козлетина, јаретина, кострет. Gödör, fn. гудура, ривача, јама; mn. l. Göndör. — ese, fn. јамица. — ít, es. кудравити. — ke, — öcske, fn. јамица; orr alatti — ke, пролисина. Gödrény, fn. широка тракавица. Gödrös, mn. јамовит, пун јама. — di, fn. пира „сакривања у јами“. Gödröz, es. правити јаме, ровити. Gög, fn. 1.) охолост, обест; 2.) гркљан. Gögécsel, Gögicsél, k. és es. музати, тети. Göglob, fn. запаљење душњака. [пати.

Gögös, mn. охол, обестан, кичељив. — ködik, k. охолити се. — ödik, k. по-охолити се, послити се, понети се. — ség, fn. охолост. Gögsíp, fn. душњак. — aszálly, — vész, fn. сушица у душњаку. Gögyög, k. муцати, тепати. Gölödény, Gölödér, fn. ваљушак, гомбоц. Gölye, Gölye, fn. крмача; l. Gönye. Gömb, fn. 1.) кугла; 2.) глава на стубу. — alakú, mn. кугласт, сферичан. — boltozat, fn. кубе. — ded, fn. és mn. сфериод; кугласт. — háromszög, fn. сферичан тројут. — háromszögtag, fn. сферична тригонометрија. — köröm, fn. извојак за танад. — kötő, fn. гомбар. — öcs, fn. куглица. — öcz, fn. кулен, шваргла; á. é. туљак, зденаст човек. Gömböly, fn. сфера, округлина. — ded, mn. округласт. Gömbölyeg, mn. обао, округао; fn. округлина, увртањ. — ség, fn. округлина. Gömböly-get, es. смотавати, увијати. — ít, es. заокругљивати, заокружити; вазјати. — ke, fn. куглица. — ödik, k. заокруживати се; вазјати се, котурати се. — tető, fn. үбие. Gömbölyü, mn. округао. — en, ih. округло. — ség, fn. округлина. Gömbörödik l. Gémberedik. Gömbörög, k. вазјати, се, котурати се. Gömbös, mn. округао, кугласт. Gömbükör, fn. сферично огледало. Göme l. Gölye. Gömölye l. Gomolya. Gömö l. Gumó. — hal, fn. морска ластавица (риба); легбаба (риба). Gömörvármegye, tn. Гемерска жупанија. Göncz, fn. пољ. — csillag, fn. поларна (северна) звезда, стојна. — kör, fn. поларни круг. — ölit, — ölösít, es. поларизирати. — ölösség, fn. поларност. Gönczölszekér, Gönczölszekere, fn. (звезде) волујска кола; kis —, мали медвед; nagy —, велики медвед. Gönczöltelenít, es. деполаризирати. Gönd, fn. витица, зул. Göndör, fn. коврчаст, кудрав. — ít, es. кудравити, коврчити. — ödik, k. коврчи- Göngörít, es. правити куглице. [ти се. Göngy, fn. замотуљак. Göngyöl, es. замотавати, увијати. — eg, fn. 1.) замотуљак; 2.) грађа од кала. — et, fn. замотуљак, завитак. — get,

— ít, es. замотавати. — ödik, k. замотавати се.
 Göngysúly, Göngytcher, fn. тара.
 Gönye, Gönye, fn. дивља тиква.
 Gör, fn. груда.
 Görágы, fn. постелја на точкових.
 Görb, fn. реторта, l. Göreb.
 Görbe, mn. крив, извијен; — ország, брдовита земља; vmit — szemmel nézni, попреко погледати на што; fn. (— vonal) крива линија.
 Görbed, k. повијати се, искривљивати се; гурити се; á. é. грбити. — ez, k. повијати се. — t, mn. искривљен.
 Görbe-gerinezű, mn. веругав, кривудав. — hátu, mn. грбав, гурав; (о коњу) седласт. — lábu, mn. ерлав, слуконог, расколен. — nyakú, mn. кривоврат, кривошија. — száju, mn. кривоуст.
 Görbén, ih. криво; — nézni, попреко
 Görbés, mn. иакрив. [гледати].
 Görbeség, fn. кривина.
 Görbeszt, Görbít, es. кривити, искривљивати.
 Görbíl, k. извијати се, искривљивати се; l. Görbed. — et, fn. ошијавица, окука, обавид; прегиб.
 Görcs, fn. 1.) чвор, кврга; 2.) грч; 3.) Görese l. Görcshal. [мрцина, рага].
 Göresetlen, mn. без чворуга; без грчева.
 Göreschal, fn. мраморни гњус.
 Görcsmirigy, fn. кратељ, колера. — es, mn. који има колеру.
 Görösös, mn. чворнат; грчевит. — ödik, k. бивати чворнат; геџавити, кржљавити. — ség, fn. чворовитост; грчевитост.
 Görösöz, es. правити чвор; á. é. бати.
 Göreresroham, fn. грчевиц, наступ. [нати].
 Gördít, es. 1.) котрљати, ваљати; á. é. nehézséget v. akadályt — eni vki elibe, правити сметње; 2.) изврнути (лађу). 3.) á. é. az egészét rám — ette, све је на мене набацио.
 Gördül, k. ваљати се, котрљати се; á. é. csak úgy — nek ajkairól a szavak, речи све му куљају из уста.
 Gördülékeny, mn. брз, течан.
 Gördület, fn. ритам. — es, mn. ритми.
 Göreb, fn. реторта. [чап].
 Görély, fn. камење што се ваља.
 Görény l. Göröngy.
 Görény, fn. твор.
 Görfa, fn. ваљ, ваљак, l. Henger.

Görfüggöny, fm. ролетне.
 Görg, k. 1.) ваљати се, котурати се; 2.) букарити се (свињи).
 Görge, fn. ваљак. — ese, fn. валић; l. Görgécz, fn. витао. [Görgiese].
 Görgékeny, шт. што се котура, врти.
 Görgés, fn. 1.) ваљање, котрљање; 2.) букарење (свиња).
 Görget, es. ваљати, котрикати, котрљати; k. букарити се (свињи).
 Görgeteg, mn. дугуљаст, обао, ваљко-васт; fn. што се котрља; hó —, усов, лавина.
 Görgéz, k. котрљати се, котрикати се.
 Görgiese, fn. (риба) кркунша.
 Görgő, fn. 1.) ваљак, цилиндар; 2.) шкембе, мошњице (у свинчета).
 Görgyület, fn. конгломерат.
 Görhe, fn. 1.) дивљи реси; 2.) неко тесто од кукурузног брашна; 3.) оболеојелен кому не расту више рогови.
 Görhes, mn. болешљив, слабуљав. — edik, — ül, k. слабити, сушити се.
 Görhöny, fn. неко тесто од кукуруза.
 Görhös l. Görhes.
 Görkarika, fn. карика за завесе.
 Görkárpit, fn. ролстне.
 Görkocsi, fn. кола за турање.
 Görkö, fn. 1.) ваљак од камена; 2.) о- круњено, раскојано камење.
 Görnye, mn. искривљен, погнут; лоп.
 Görnyed, k. нагибати се, гурити се; á. é. грбити. — ez, k. савијати се, повијати се; á. é. куњати.
 Görnyeszt es. савијати, прегибати.
 Göröb, fn. реза, ригла.
 Görög, k. l. Görg.
 Görög, tn. Грк; mn. грчки; (szój.) — írás az nekem, то су за мене испанска села.
 Görög-dinnye, fn. лубеница. — fehér, fn. неко белило. — hon, tn. Грчка. — honi, mn. грчки, из Грчке. — munka, — mű, fn. вез. — nő, fn. Гркиња. — ország, tn. Грчка. — országi, mn. грчки. — ös, mn. грчки. — ösen, ih. по грчки. — ösködik, k. бити Грк. — ösödik, k. грчити се. — széna, fn. козји рог (биль.). — tüz, fn. грчка ватра. — ül, ih. грчки.
 Göröncs, fn. 1.) лончарско коло; 2.) чворуга (на кости). — ér, fn. грнчар, лончар. — ös, mn. чворновит.
 Göröncz, fn. жуљ. — öl, es. најужљити, огулити.
 Görönd, Göröndü, fn. вретено (на млину).

Göröngy, fn. грудва, груда, чагаль; — höz tapadni, бити везан за грудву.

Göröngyeg l. Göröngy.

Göröngyös, mn. грудовит, чагъловит.

Görszék, столица за тураче.

Görvély, fn. шкрофле. — es, mn. шкрофле. фулозан. — esedik, k. добити шкрофле. — féreg, fn. икрица, мехурица. — fű, fn. струпник. — kör, fn. шкрофле.

Görvény, fn. кртењаџи, шкрофле, l. Görvély stb.

Görzsed, Görzsörög, k. збећи се, згрутити се, l. Görnyed.

Görzsesz, cs. чинити да се грчи, да се забегне.

Göte, fn. дуждевњак, саламандар; vízi —, водени, велики гуштер.

Göth, Göthő, fn. куњање, болешљивост.

Göthös, mn. болешљив, слабуњав. — ködik, k. куњати, покуњати. — ödik, — ül, k. онемоћати.

Göz, fn. пара, дим, газ; (szój.) — ve vezélni, бенетати. — alakú, mn. параст, газовит. — erőmű, fn. парна машина, парњача. — fénykarika, fn. мали окружно сунчани сат. — fürdő, fn. парно купатило. — hajó, fn. ватрењача, парна лађа, вапор. — hajózás, fn. вожња парних бродова. — koesi, fn. ватрена кола. — kör, fn. атмосфера. — malom, fn. парни млин. — mérő, fn. паромер. — mozdony, fn. парна машинија, локомотив. — mozgony, fn. локомобил.

Gözöl, cs. парити; k. пушити се, димити се; á. é. — a feje, пушти му се глава. — g, — ög, k. пушити се, димити се. — gés, fn. пушчење, димљење. — ödik, k. пригати се. — ögtet, cs. пригати.

Gözöny, fn. парњача. [гати, пржити.]

Gözös, mn. димован, паран; fn. парњача, парна лађа, ватрена кола.

Gözszesz, fn. гас.

Göztartó, fn. газометар.

Gözü, fn. ровка (животиња).

Gözü, fn. 1.) одушка; 2.) l. Gözü.

Gözsörödik, Gözsörög, k. збећи се.

Grádics, fn. степенице; лествице. — oként, ih. постепено. — os, mn. на степенице. — oz, cs. правити степенице.

Granát, fn. гранат. — alma, fn. сладун. — gömb, fn. граната, кумбара. — kő, fn. гранат. — os, fn. és mn. гранатир; с гранатима; — os süveg, гранатирска шубара. — tüz, fn. гранате, кумбаре.

Granicza, fn. мамаљута.

Gránit, fn. гранит. — kő, fn. гранит. — os, mn. од гранита, гранитски.

Grif, fn. кондор (тица). — kő, fn. камен гриф.

Grispán, fn. меденка, гринишан.

Gráf, fn. гроф. — i, ma. грофовски. — ilag, ih. грофовски. — né, — nő, fn. грофица. — ság, fn. грофество.

Guba, fn. 1.) губа (рутав огратач); (szój.) eben gubát cserélni, дати боље за горе (у промену); 2.) трганци, ваљушици; 3.) l. Gubaes; 4.) пласан.

Gubaes, fn. шишарка, шишарица.

Gubács, fn. 1.) губар (који прави губе); 2.) који носи губу.

Gubaesbogár, Gubacslegy, fn. шишаруша; листарица.

Gubahodik, Gubalyodik, k. згранути се.

Gubamez, fn. рута, маља. — os, mn. рутав. — osodik, k. рутавити.

Gubás, mn. у (огратачу) губи; (szój.) egyik —, másik subás, један као и други.

Gubbád, k. 1.) надути се, куњати (тице); 2.) гурити се од зиме.

Gubbadoz, Gubbászkodik, k. 1.) куњати, (живина), напињати се; 2.) гурити се

Gubics l. Gubaes. [од зиме.]

Gubó, fn. 1.) шишарка; 2.) кокон; 3.) шмоќљан, дедак.

Gubóbogár, Gubólégy, fn. шишаруша; листарица.

Gubonez, fn. листарица (буба).

Gubó-pöfeteg, fn. пушта, пухара (гљива). — virág, fn. глобуларија.

Guboz, cs. черупати.

Guesma, l. Kuesma.

Guga, fn. гука, оток. — halál, fn. куга.

Gugás, mn. с гуком. — odik, k. добити гуку.

Gug, fn. чучаше; — on ülni, чучати.

Guggan, k. чучнути.

Guggaszt, cs. 1.) дати да чучи; l. Guguguayaszt; 2.) уз велико здање градити још једно ниско.

Guggod, k. чучати, чечати.

Guggol, k. чучати, чечати; cs. l. Gúnyol.

Guggonülő, Gúggos, mn. 1.) што чучи; 2.) кржљав; — bab, пасуљница, ниски па-

Guggony, fn. столица без наслона. [сузъ.]

Guggyaszt, cs. рђаво, ниско зидати.

Gugora, fn. точак на ваљку.

Gugorodik, k. чучати, чечати.

Gugorog, Gugsol, l. Kukorog. Kuksol.

- Gugyaszt, l. Guggyaszt.
- Gugyog, l. Gagyog.
- Gugyoló, fn. колиба.
- Gugyor, fn. гудура.
- Gugyorgó, mn. што чучи; fn. искра колбина.
- Gugyorodik, Gugyorog, k. чучати, чечати.
- Guja, mn. кус, прикус; fn. кусоња.
- Gula, l. Gulya.
- Gúla, fn. пирамида. — alakú, mn. пирамидалан.
- Gulaes, Gulaesos, mn. ћелав.
- Gulya, fn. говеда, гуља; mn. l. Kusza.
- Gulyás, fn. 1.) говедар; 2.) (— hús) гуљаш.
- Gumó, fn. 1.) кврга, чврљуга, гута; 2.) кромнир (биљни плод); 3.) туберкула.
- Gumós, mn. 1.) квргаст, гутав, чворуѓав; 2.) туберкулозан. — odik, k. добивати кврге; добити туберкуле.
- Gunár, Gúnar, fn. гусак. — mérgű, mn. на кратко насађен, напраен, пабрусент. — ozik, k. спаривати се (гуске).
- Gungó, fn. коња (коњушња у дечјем го-
[вору].
- Gunnyaszt, l. Gunyaszt.
- Gúny, fn. руг, подруг, подемех; — tűzni vhiből, спрдати се с ким. узнати кога у подруг.
- Gúnya, Gúnya, fn. гуњац.
- Gúnyás, mn. ко има много хаљина.
- Gunyaszt, k. куњати, l. Gubbaszkodik.
- Gúnyáz, cs. одевати (гуњцем).
- Gúny-beszéd, fn. поруга, ругање. — dal, fn. подругњива песма. — dieséret, fn. перспектива. — irat, fn. погрдан спис, иашквила, сатира; — író, fn. пашквиант; сатиричар. — kaczaj, fn. подругљив смех. — kép, fn. карикатура. — költemény, fn. сатира. — költő, fn. сатиричар. — más, fn. пародија. — név, fn. изденуто име. — szó, fn. подругљива реч. — ul, ih. у подемех. — üzés, fn. сирдња. — vers, fn. сатира.
- Gunyhó, fn. колиба, колеба.
- Gúnyol, cs. пемевати кога, ругати се кому. — ás, fn. ругање. — gat, k. подругивати се. — ó, mn. és fn. ко се руга, ругач. — ódik, k. подругивати се. — ódó, fn. ругач.
- Gúnyor, fn. пропија; сатира; j. Gúny, Szatíra. — ol, cs. пронизтрати. — os, mn. проничан; сатиричан. — osan, ih. пронично; сатирично.
- Gúnyoskodik, k. подругивати се.
- Gurbagörbe, mn. кривудав, веругав.
- Gurdaes, fn. витао.
- Gurdít, Gurdúl, l. Gördít, Gördül.
- Gurgadoz, k. теки, цурити.
- Gurgat, cs. гуркати, l. Görget.
- Gurgonya, l. Burgonya.
- Gurgula, fn. округла кутијица; 2.) „ваљак“ (игра дечја.)
- Gurguláz, cs. 1.) гротати, испирати грло; 2.) ваљати.
- Gurgulya, fn. 1.) гладац (биљ.); 2.) ваљак.
- Gurgulyáz, l. Gurguláz.
- Gurgyal, fn. колиба, чатрља.
- Gurgyalag, fn. 1.) жуња (тица); 2.) l.
- Guriga, fn. котур, калем. [Gurgyal.
- Gurigál, Gurigáz, k. играти се котурања.
- Gurit, cs. котурати; куглати се.
- Gurog, Guríd, k. котурати се. котрика.
- Gusa, fn. гума, гука. [ти се.
- Gusázik, k. добивати гуку.
- Gusztony, fn. пињаст оков на налици.
- Guta, fn. капља, прека болест, удар; mi a —, који враг? üssön meg a —, губа те губала! виле те устремиле!
- Guta-ütés, fn. капља, узма. — ütött, mn. устрељен, капљом ударен.
- Guttmézga, fn. гумигута, жута смола.
- Guvad, k. l. Duvad k.
- Guvat, fn. тврђка (тица); mn. груб.
- Gúzs, fn. гужва (од врбе); — ba temni, растирати, распрудити.
- Gúzs-abrones, fn. оплетен обруч.
- Guzsadt, k. превијати се, усуквати се. — t, mn. увијен.
- Gúzsallik, k. увијати се (као гужва).
- Guzsaly, fn. преслица. — os, fn. 1.) пре-ло: 2.) служитељ на сплаву.
- Gúzsfenyű, fn. тис.
- Gúzslik, k. превијати се.
- Gúzsol, cs. везивати гужвом; усуквати. — ódik, k. превијати се.
- Gúzsos, mn. с гужвом, на гужву.
- Güge, fn. лица у јајету спасаваца.
- Gügű, fn. окрајка, пупушка (хлебна).
- Gügyög l. Gagyog. — tet, l. Keesegtet.
- Gügyű, fn. сноп; дењак.
- Gügyüll, cs. меншати, смешати.
- Gümő l. Gumó.
- Gömöcs, fn. туберкула, квргица. — üs, mn. с квргицама.
- Güzmöl, k. премизгивати, приемакати.
- Güzzü l. Gözzü.

Gy.

Gyagya, fn. жуја (тица).

Gyak, fn. нож, потајац; cs. бости; за-
девати.

Gyaka, fn. 1.) рукуница; 2.) индијски ја-

Gyakfa, fn. ушиљено дрво, кочић. [краб.

Gyakol, es. шиљити.

Gyakor, mn. чест, учестан; ih. често.
— i, mn. чест. — iság, fn. учестаност.
— ító (ige), учестан (глагол). — ko-
dik, k. вежбати се, практиковати. —
lás, fn. вежбање.

Gyakorlat, fn. вежбање; пракса. — i,
mn. практичан. — ilag, ih. практично.
— lan, ih. неувежбан. — lanság, fn.
неувежбаност. — lanúl, ih. неувежбано.

Gyakorlatos, mn. 1.) увежбан, вешт; 2.)
— könyv, књига с важбањима, са за-
дацима; 3.) чест, учестан. — kodik,
k. вежбати се. — ság, fn. увежбаност.
Gyakorló, fn. és mn. 1.) практикант;
који се вежба; практикан; — or-
vos, практикан лекар; 2.) за вежба-
ње; — tér, место за егзерцирање; —
könyv, вежбеница.

Gyakorlott, mn. извежбан. — ság, fn.
извежбаност.

Gyakornok, fn. практикант, j. Gyakorló.
— oskodik, k. практиковати.

Gyakorol, cs. 1.) вежбати; 2.) вршити;
hatást — ní, имати утицаја, маха.

Gyakorta, ih. често; mn. чест.

Gyakós, mn. што боде, бодљив.

Gyakran, ih. често.

Gyaláz, es. ружити, бешчастити.

Gyalázat, fn. ругло, срамота, брука, гр-
дило; szégyen és —, стид и срам!

Gyalázatos, mn. сраман, бешчастив. —
ság, fn. ругло, срамота, покор.

Gyalázkodik, k. 1.) срамно радити; 2.)
оговарати, бешчастити; 3.) бити сра-
мотан.

Gyalázódik, k. 1.) оговарати; 2.) бити ру-

Gyalk, Gyalkos I. Gyilk, Gyilkos. [жен.

Gyalmos, fn. és mn. (вода) где се лови

Gyalmoz, es. ловити загажњом. [риба.

Gyalog, mn. és ih. 1.) пешачки; пешке,

пешице; — ember, пешак, пешац;

— katona, инфентериста; (szój.) nem

lehet vele — beszélni, не можеш с

њиме говорити (охол је); 2.) за пе-
шаке; — árnyékszék, собни нужник;
3.) á. é. крђав, мали; — bab, па-
суљица; —, fn. 1.) пешак; 2.) инфан-
териста; 3.) јутро, дан орања.

Gyalog-fa, fn. громље. — fenyő, fn. црна
смрека. — had, fn. пешадија. — hajó,
fn. брод за пешадију. — háló, fn. ма-
ла мрежа. — hid, fn. мост за пеша-
ке. — hintó, fn. носиљка, паланкин.
— hintós, fn. који носи паланкин. —
katonaság, fn. пешадија, инфантерија.
— kő, fn. тротоар. — levél, fn. писмо
по улаку. — ló, fn. пешак. — ol, k.
пешачити. — os, fn. пешак. — ör, fn.
пешак на стражи. — paizs, fn. лаки
штит. — posta, fn. саџија, књигоно-
шта. — ság, — sereg, fn. пешадија.
— sövény, fn. ниски плот. — szeder,
fn. купина, оструга. — tör, — török,
fn. поземно пругло за дивљач. — tűz,
fn. ватра од пешадије. — út, fn. стаза.

Gyalok, I. Gyilok.

Gyalom, fn. мрежа (рибарска); загажња.

Gyalu, Gyalú, fn. ренде, еренде, струг,
свлаќ. — fa, fn. дрво, држаље на рен-
дету. — l, cs.рендесати, ерендисати,
стругати. — latlan mn. неорендисан;
á. é. неотесан, простачки. — latlanság,
fn. неотесаност. — pad, — szék, fn.
тезга; стружница. — tok, fn. l. — fa.

Gyám, fn. подупирач, потпорњак; á. é.
тутор. — anya, fn. помајка. — apa,
— atya, fn. поочим, тутор. — atyaság,
fn. туторство. — fa, fn. потпорњак. —
fal, fn. зид потпорњак. — fi, — fiú, fn.
храњеник, пупила, сирота. — gerenda,
fn. потпорњак, слеме. — gyermek, l.
fi. — hatóság, — hivatal, fn. туторска
власт. — i, mn. туторски. — intézet,
fn. преинтилиште, алуниј. — ít, cs.
подупирати; l. Gyámolít. — kodik, k.
туторовати. — koros, — korú, l. Kis-
korú. — leány, fn. сирота, храњеница.

Gyámol, fn. потпорњак; á. é. ослонац,
потпора; cs. подупирати; á. é. помага-
ти. — atlan, mn. без потпоре. —
atlanság, fn. невоља. — atlánúl, ih. без
потпоре. — gat, — ít, cs. помагати.

— t, mn. és fn. храњеник; храњеница.
— talan, mn. без потпоре, сметен; á. é. невешт, степен, невољан. — talanság, fn. невоља; á. é. невештна. — talanúl, ih. без потпоре; á. é. невештно.

Gyámoly l. Gyámol, fn.

Gyám-pont, fn. ослонац. — rúd, fn. мотка за подупирање. — ság, fn. туторство. — szülék, fn. хранитељи, поочим и помајка. — talan, mn. без подупирача. — talp, fn. подвалак. — úr, fn. патрон. — uraság, fn. патронат.

Gyanakod-ás, fn. подозревање. — ik, k. подозревати, жалити на. — ó, mn. подозрив.

Gyanakszi, Gyanakszik l. Gyanakodó,

Gyanakvás l. Gyanakodás. [Gyanakodik.

Gyanánt, mn. као, место; vendég —, као гост.

Gyanít, es. слутити, мислити; сумњати.

Gyánkő, fn. нафта. — ás, fn. сумња.

Gyanót, fn. вивера, генета (жив.).

Gyanta, fn. бела смола, колофонија. — dék, — kö, fn. ћелибар.

Gyantár, fn. 1.) ћелибар; 2.) сув фирнајз. — os, mn. од ћелибара; с фирнајзом. — oz, es. превући ћелибаром или фирмажом.

Gyantás, mn. 1.) емоловит; 2.) превучен

Gyantáz, es. смолити. [колофонијом.

Gyanu, Gyanú, fn. сумња, подозревање; — ba esni, доћи у сумњу; — ba venni, подозревати на...; te rád van a —, на тебе се сумња.

Gyaniper, fn. сумња; — rel élt, приметио је, да се на-њу сумња.

Gyanús, fn. сумњив, подозрив, зазоран; (pb.) ki miben tudós, abban —, сећа се, кому је чела за клубоком.

Gyanuság l. Gyanú. — os, mn. врло подозрив; врло неповерљив.

Gyanúsan, ih. подозриво.

Gyanúsít, es. сумњати или жалити на кога, подозревати.

Gyanúskodik, k. подозревати.

Gyanútlan, mn. неподозрив.

Gyap, fn. вата.

Gyapár l. Gyopár.

Gyapj l. Gyapjú. — ad, k. добивати вуну.

Gyapjas, mn. 1.) вунат; 2.) arany — (vítez), (вitez) златнога руна; 3.) онтар, маљав (лист).

Gyapjas-fű, fn. смиљ, смиље. — ít, es. чинити вунатим. — odik, k. добивати вуну. — tyúk, fn. неки фазан.

Gyapjatlan, mn. без вуне.

Gyapju, Gyapjú, fn. вуна, руно; (pb.) a kinek — kell, utána jár, ко хоће самљети, ваља засути; mn. вунен, од вуне.

Gyapjú-áru, fn. вунена роба. — fésű, fn. гребен. — fésüllő, fn. a) гребенар; гребенаша; b) гребен. — fonál, fn. вуница, стрека. — fű, fn. дивизма.

gyarató, fn. a) гребен, гаргача; b) гребенар. — gyár, fn. вунара. — munka, fn. вунена роба. — műves, fn. вунар. — s, mn. вунат; за вуну. — szál, fn. вуница. — szövet, fn. вунено платно, сукниште.

Gyápol, es. 1.) бречити; 2.) гредити.

Gyaponez, fn. преља, лентирица; aranyfarú —, жутобрба; küllömböző —, гравија; fenyő, —, дувна.

Gyapor, fn. лесандриша (биљ.).

Gyapor (Gyapora), mn. плодан, што се врло плоди. — ság, mn. плодност. — ít, es. умножавати. — odik, k. множити се. — ú, mn. плодан.

Gyapos, mn. ватиран.

Gyapott, fn. памук; mn. памучан. — eserje, — fa, — fű, fn. памук. — fonal, fn. памучна прећа. — ol, — oz, es. поставити, испунити памуком. — os, mn. постављен, испуњен памуком.

— szövet, fn. картун.

Gyapoz, es. ватирати.

Gyapú, fn. сухоперник (биљ.).

Gyár, fn. творница, фабрика.

Gyarap, fn. прираст; mn. l. Gyapor. — ít, es. умножавати, наспоравати. — odás, fn. множење; напредовање. — szik, — úl, — odik, k. множити се, успевати. — ulat, fn. напредак, прираст.

Gyarat, es. 1.) гребенати, гаграти, ограбати, гаргашати, чешљати (вуну); 2.) жети (српом). — atlan, mn. негребенан. — ó, fn. 1.) гребенар; гребенаша; 2.) гаргача, гребен, ограб.

Gyári, mn. фабрички.

Gyarlik, k. опадати, бити слаб.

Gyarlít, es. слабити.

Gyarló, mn. 1.) слаб, трошан; 2.) грешњив; 3.) лоши, траљав.

Gyarlódik, k. опадати, слабити.

Gyarlóság, fn. 1.) слабоест, трошност, траљавост; 2.) грешњивост.

Gyarmat, fn. насеобина, колонија. — i, mn. колонијалан. — os, fn. насељеник. — osít, es. насељавати. — tözs,

- fn. колонијална трговина. — város, fn. насеобина.
- Gyár-mű, fn. фабричка роба, фабрикат. — műves, fn. фабричар. — nok, j. — os, fn. фабрикант.
- Gyárt, es. правити, готовити; фабриковати. — mány, l. Gyármű.
- Gyártó, mn. és fn. 1.) који прави; kerék —, колар; nyereg —, седлар; 2.) l. Gyártulajdonos, fn. фабричар. [Gyáros.
- Gyász, fn. 1.) жалост, корота; — ba borúlni, завити се у црно; — ba borítani, завити у црно, уцврдити; 2.) црнина, l. Gyászruha; — ban jární, бити у короти; — t öltényi, letenni, обући, скинути црнину.
- Gyász, mn. жалостан, тужан. — ágy, — alkotmány, fn. мртвачки одар, катафалк. — asszony, fn. нарицаља. — beszéd, fn. мртвачко слово. — dal, — ének, fn. тужбалица. — emelet, l. — ágy. — fiúz, fn. жалосна врба, стромоглед. — gyermek, fn. посмрче. — hír, fn. тужан, глас. — kiséret, fn. тужни спровод. — kocsi, fn. мртвачка кола. — lakoma, fn. даћа. — menet, fn. спровод. — mise, fn. опело. — nép, fn. спровод. — ol, es. жалити, коротовати. — os, mn. тужан. — öltözeti, fn. црнина. — pad, fn. носила. — pillangó, fn. мртвачка глава (лентир). — ruha, fn. црнина. — ruhás, mn. у црнини. — sikkantyú, fn. удовица (биљка). — szegély, fn. црни поруб на папиру. — szín, fn. црна боја. — tisztelet, fn. задушница. — tor, fn. даћа. — virág, fn. удовица.
- Gyatrá, mn. слаб, лош, јадан, трњав.
- Gyatrán, ih. слабо, лоше.
- Gyáva, mn. és fn. страшњив, плашиљив; кукавица, плашиљивац; 2.) употан, невешт; свежи-одреши.
- Gyáván, ih. 1.) кукавички; 2.) употно.
- Gyávaság, Gyávaszívüség, fn. кукавичлук.
- Gyávit, es. чинити страшњивим, употним.
- Gyávúl, k. постајати страшњивац, употан.
- Gyékény, fn. 1.) рогоз; 2.) рогожина, асура; (szój.) egy — си árulnak, у један рог дувају.
- Gyékényes, fn. асурција; mn. с асуром.
- Gyékény-ez, cs. покрпити рогозом. — fonó, fn. асурција; капамација. — födéł, fn. кров од рогоза. — kötél, fn. вунта. — szővő, fn. асурција.
- Gyémánt, fn. дијамант, алем. драгац; mn. дијамантеци. — áros, fn. кујунџија. — gomb, fn. дијамантеко дутме. — os, mn. с алемима. — tű, fn. дијамантска игла. — oz, es. опточити алем. Gyenge ... l. Gyönge ... [мима.
- Gyep, fn. 1.) бусен, бусеница, тратина, угринија, лединија; — re kivinni, извести на судилиште; 2.) тркалиште.
- Gyerpágy, fn. клупа од бусења.
- Gyeres, mn. бусенит, траван; — hely, травњак. — edik, — ill, k. бусати се. — ít, es. бусати.
- Gyepleg l. Gyerpágy.
- Gyeplő, fn. 1.) уздица, кајас; (szój.) kurtára fogni a — t, притегнути узде; megereszteni a — t, попустити узде; szedd beljebb a — t, једну мање.
- Gyeplős, mn. с уздцом; (-ló), fn. предњак.
- Gyeplöz, es. уздати, метати уздице.
- Gyermester, fn. живодер, дерач.
- Gyerp-ség, fn. травњак. — szelet, fn. бусен. — szelő, fn. бусач. — sziget, fn. оаза. — út, fn. стаза.
- Gyerpü, Gyerü, fn. живица, живи плот, жива обала, лединија. — babó, fn. живица. — bodza, fn. кркавина. — kér, fn. говедарка, овчарка. — l, — z, es. ограђивати, живичити.
- Gyer, Gyere! l. Jer, Jere!
- Gyér, mn. редак; рехав.
- Gyerék, fn. дете. — es, mn. детињаст. — esedik, k. детити се, детињити.
- Gyéres, mn. обредак. — edik, k. проређивати се. — ít, es. проређивати.
- Gyérész, fn. пропланак.
- Gyérít, es. чинити рехавим, ретким.
- Gyerkőcze, fn. деран.
- Gyermecske, fn. детенце; дечко.
- Gyermek, fn. дете; fiú —, мушкарац; leány —, девојка, женско; váltott —, подмече; (szój.) néma — nek baját az anyja sem érheti, немоме детету ни мајка не може помоћи; (pb.) kezeégett — irtózik a tüztől. ко се један пут ожеје и на хладно пуше; megholt a —, oda a komaság, умре кумче, раскиде се кумство; —. részeg, bolond mondanak igazat, деца, будале и пижани говоре истину.
- Gyermek-ágy, fn. бабине, бабиње; — ágyat fekünni, лежати у бабињама; — ágyba esni, породити се, побабити се.
- Gyermek-ágyas, fn. породиља, бабињача.

— ese, fn. детенце, детенце. — ded, mn. детињаст, наиван. — dedség, fn. детињастост, наивност.

Gyermekes, mn. 1.) детињаст, као дете; 2.) с много деце. — en, ih. детињасто; с децом. — kedés, fn. детињарница. — kedik, k. детињити, детити се. — ség, fn. детињарија.

Gyermeketlen, mn. бешчадан.

Gyermekez-és, fn. порођај. — ik, k. породити се.

Gyermek-fertőzet, fn. педерасија, мужеложништво. — fertőzö, fn. мужеложник, педераст. — i, mn. детињски; детињи. — ileg, — i módon, ih. детињски. — játék, fn. деца игра. — kor, k. детињство; — kortól fogva, из малена. — ség, fn. 1.) детињарија; 2.) l. — kor. — szám, fn. детињство. — szólás, fn. тепање, приговарање. — szurok, fn. деца нечист, макина. — telen, mn. бешчадан, без деце. — telenül, ih. без деце. — ül, ih. детињски. — üzés, — vesztés, fn. по-мет заноса.

Gyermeteg, mn. детињски, наиван. — ség, fn. детињастост.

Gyérség, fn. 1.) реткост; 2.) рехавост; местичавост.

Gyertya, fn. свећа, луč: (szój). egyenes, mint az öntött —, прав као свећа; gyertyát gyújtani az ördögnek, ћаволу припалити свећу; — hamvát venni, усекнути свећу.

Gyertya-alutó, fn. гасило; утрњач. — áros, fn. свећар. — bél, fn. стењак, фитиљ.

Gyertyácska, fn. свећница.

Gyertya-fark, fn. кусатак, кријадак свеће. — gyujtat, fn. кад се пале свеће. — gyujtatkor, ih. пред вече. — láb, fn. чирак, светњак. — mártó, fn. сапуничија, свећар. — mentő, fn. справа да се изгоре парчад од свећа.

Gyertyán(fa), fn. граб; грабовина; mn. грабов.

Gyertya-oltó, fn. гасилац; утрњач. — öntő, fn. 1.) свећар; 2.) кадуц за свеће. — szentelő(Boldogasszony), fn. Срећење. — tartó, fn. светњак, чирак. — tisztító, fn. усекач, мумаказе. — vég, fn. окрајак, кусатак од свеће. — vég-tartó, l. Gyertyamentő. — világ, fn. светлост од свеће.

Gyertyázik, k. седети (радити) при свећи.

Gyérül, k. проређивати се; бивати ре- Gyesziköl, es. ударати. [дах, рехав. Gyeszöl, es. трти. — ödik, Gyeszül, k. трти се, чешати се.

Gyik, fn. гитар; гитерица; zöld —, зеленбаћ.

Gyik, fn. крајница; гр'оница.

Gyikleső; fn. сабља.

Gyil, fn. крокодил.

Gyilk I. Gyilok.

Gyilkol, es. убијати.

Gyilkos, fn. убцица, убилац, крвник; mn. крвички, убилачки; á. é. раскалашац, ћилкош.

Gyilkos-an, ih. убилачки. — darázs, fn. подмуклица. — kodik, k. убијати. — ság, fn. (у напред смешено) убијство. — társ, fn. сукрвник. — úl, ih. уби-

Gyilok, fn. нож, аштар, потајац. [лачни.

Gyím I. Gím.

Gyimbor, fn. мела, лепак.

Gyimgyom, fn. травуљнина, коровина.

Gyira I. Gira.

Gyógy, fn. 1.) лечење; 2.) оздрављање.

Gyógyász, fn. лекар, видар, хећим. — at, fn. лекарство, хећимлук. — kodik, k. бити лекар, видати.

Gyógy-díj, fn. лекарина. — forrás, fn. лековит извор. — fű, fn. лековита трава. — fürdő, — hely, fn. лековито купатило, бања, топлица. — hatásos, mn. лековит. — ír, fn. лек, лекарија. — irat, fn. рецепт. — kezel, es. l. Gyógyít, Orvosol.

Gyógyít, es. лечити. — ás, fn. лечење. — hatlan, mn. неизлечив. — hatlanság, fn. неизлечивост. — hatlanul, ih. неизлечиво. — ható, mn. излечив.

Gyógy-kút, fn. лековит бунар. — mód, fn. начин лечења.

Gyógyszer, fn. лекарија, j. Orvosság. — áros, — es, — ész, fn. анатекар. — észet, — észség, fn. анатекарство. — tan, fn. Фармацеутика. — tár, fn. анатекара. — tani, — tanos, mn. терапеутички.

Gyógytudomány, fn. лекарство, хећимлук.

Gyógyul, k. здравити, оздравити; — a seb, рана пролази, зарашије. — ás, fn. пребол, оздрављање. — atlan, mn. неизлечен. — gat, k. преболевати, оздрављати. — hatlan, mn. неизлечив. — hatlanul, ih. неизлечиво. — ható, mn. излечив. — ó, mn. што оздравља; — ó seb, рана што зарашије.

Gyoles, fn. фино платно, без; мн. платнен. — áros, fn. ћочар. — áru, fn. платнена роба. — nemű, fn. платно; фино бело рубље.

Gyolesos, fn. платнар, базар; мн. с платном; за платно; — bolt, платнарница.

Gyoles-portéka, fn. платнарска роба. — ruha, fn. фино бело рубље; одело од фине платна; платнена крија.

Gyom, fn. коров, травуљина, ломина.

Gyomboru, fn. имела, лепак.

Gyomlál, es. плевити. — ás, fn. плевљење.

Gyomor, fn. stomak, желудац, срце; — czés —, литоња; harmadik v. leveles —, псалтир, књиге; tejes —, сиршите, четврти stomak у преживара; hártyás, mirígyes —, путача, гуши (у тици); jó gyomra van, има добар stomak; émelyeg v. kevereg a gyomrom, мука ми је, гршти ми се; gyomromból gyüllőlm, хрзим га из дубине душе.

Gyomor-aj, fn. ушће на желуцу, срце. — baj, fa. ердобоља, трбобоља. — cs, fn. вентрикул. — csuk, fn. доње ушће на желуцу. — égés, fn. горушица, лътнина. — émelygés, fü. гађење, згага, згагавица, туга, мука. — fájás, fn. бол у желуци. — fájó, мн. срдоморан. — fej, — fű, fn. ожница, лажилица, плошица. — görcs, fn. наступ, струна, издат. — hév, l. — égés. — hurka, fn. колачник (анатомски). — láz, fn. грозница у stomaku. — menés, fn. ердобоља. — nyit, l. Gyomoraj. — oltó, fn. сиршите. — rágás, fn. завијање у stomaku. — sár, fn. сабура.

Gyomos, мн. обрастао коровом. — odik, k. обрасти травуљином.

Gyomóta, fn. коровњак.

Gyomraes, fn. вентрикул.

Gyomros, мн. добра желуца; á. é. лътит. — kodik, k. бити лът.

Gyomroz, es. деветати, лемати.

Gyomyas, fn. будак, трнокоп.

Gyón, es. исповедати (се). — ás, fn. исповест, исповедање. — atlan, мн. неисповеђен. — atlánul, ih. без исповести. — ik, k. исповедати се. — ó, fn. és мн. исповедник; — ó bor, вино за причеет. — tat, es. исповедати (поп). — tató atya v. pap, fn. исповедник, духовник. — tatószék, Gyopár, fn. смиљ. [fn. исповедаоница. Gyors, mn. брз, хитар. — abboldik, k.

убрзавати се. — alkodik, k. брзати. — an, ih. брзо, хитро, живо. — áru, fn. журна роба. — aság, fn. брзодъга, брзина, брзост. — hajó, fn. брзопловка, корвета. — ír, es. стенографирати. — írás, fn. стенографија. — író, fn. стенограф. — ít, es. убрзавати. — kocsí, fn. деликанц. — lábu, мн. броног, лак. — ogat, es. убрзавати, пожуривати. — úl, k. убрзавати се. — vonat, fn. брзовоз, брзи воз.

Gyóta fn. паша, пашњак.

Gyök, mn. корен, l. Gyökér.

Gyökér, fn. корен; жила; eleven —, исціт; prüsszentő —, чемерика; gyökeret verni, укорењавати се, омлађивати се; a baj gyökere, клича зла; a körön gyökere, заноктица.

Gyökérbetű, fn. коренито слово.

Gyökeredzik, k. примати се, укорењавати се; á. é. имати свог корена, оснивати се.

Gyökeres, мн. коренит; радикалан. — edik, — ül, k. укорењавати се. — en, ih. из корена, радикально. — tül, ih. из корена, са жилама.

Gyökerész, k. вадити корење; fn. који вади корење.

Gyökeretlen, мн. без жила, без корена.

Gyökérez, Gyökerezik, k. хватати корена; примати се; á. é. a) szívéhez —, бити прирасто за срце; b) осипвати се, l. Gyökeredzik.

Gyökér-ige, fn. коренити глагол. — kara, fn. трнокоп, будак. — ke, fn. жилица, коренак. — mutató, fn. экспонент. — szó, fn. коренита реч.

Gyökfan, fn. жилица у дрвету. — os, мн. жилав.

Gyök-fejtés, Gyök-húzás, fn. извлечение корена. — hajtás, fn. изданак, поданак. — ige, fn. коренити глагол. — növény, fn. отава. — öcske, fn. жилица.

Gyökönke, fn. одољен, мацнина трава. — gyökér, fn. одољен.

Gyökösített, мн. радицпран, стари (трговина).

Gyökösségi, мн. — ret, укорењена, стара парница.

Gyököz, es. извлечити корен, радицирати. — endő, fn. радицанд.

Gyömbér, fn. ћумбијр; sárga —, испот. — es, мн. с ћумбијром. — ez, es. пописати ћумбијром.

Gyömör, Gyömöszöl, es. кљукати, набијати; муњати. — ö, fn. чим се набија; муњало.

Gyönge, mn. нежан, млад; мек; слаб. — kukoricza, млад кукуруз; — egész-ség, ровито здравље; — ember, слаботиња; — kéz, мека рука; — eledel, лако јело; — bőrű, фине коже.

Gyöngéd(ed), mn. нежан. — en, ih. нежно. — ség, fn. нежност. — telen, mn. немио.

Gyöngéértelmű, Gyöngeeszű, mn. тупав.

Gyöngélget, es. разнежавати.

Gyöngelked-és, fn. куњање. — ik, k. бити слаб, куњати. — ö, mn. болешљив, налош.

Gyöngéll, es. находити за преслаба.

Gyöngéltet, es. разнежавати.

Gyöngeség, fn. слабоет, немоћ.

Gyöngít, es. 1.) слабити; 2.) ублаживати.

Gyöngül, k. 1.) слабити; 2.) попуштали (зима).

Gyöngy, fn. 1.) бисер; 2.) око на чокоту; 3.) мела, лепак (на дрвено); mn. бисеран; á. é. красан.

Gyöngy-anyá, fm. седеф. — árpa, fn. (јечмена) каша. — bagoly, fn. кукувија, шарена сова. — bogár, fn. прекрасни рилаш. — élet, fn. прекрасан живот. — ellik, k. јати се као бисер. — ér, fn. цревар (тига). — ész, k. вадити бисер; fn. који вади бисер. — észet, fn. вађење бисера. — fa, fn. мела, лепак. — fűzér, fn. низ бисера. — ház, fn. седеф. — házas, mn. седефли. — hím, fn. ерчаник, тврдић (трава од зубобоље). — ike, fn. речна школјка. — kagyló, fn. бисерна школјка. — köles, fn. врапчје семе (биль.). — madár, fn. бисер колибри. — edzik, k. јати се као бисер. — öl, es. вести бисером. — öllik, — ölödik, — ödzik, k. јати се као бисер. — ös, mn. бисеран; á. é. красан. — öz, es. вести бисером. — özik, k. јати се као бисер. — tyúk, fn. морка. — virág, fn. ѡурђиц

Gyönyör, fn. драж, уживање, арајство, дивота. — domb, fn. мешина (анатом.). — ít, es. наслажавати. — ködés, fn. наслажавање, наслада. — ködik, k. наслажавати се. — ködtet, es. наслажавати, арајдати.

Gyönyörű, mn. диван, краеан, арајдав. — en, — n, ih. дивно, дивотно. —

ség, fn. наслада, арајство; красота. — séges, mn. красан, дивотан.

Győr, tn. Ђур.

György, tn. Ђорђе, Ђурађ.

Gyöszte, ходи, l. Jöszte!

Gyötör, es. мучити, патити.

Gyötrelem, fn. мука, патиња.

Gyötrelnies, mn. мучан. — ség, fn. мука.

Gyötréls, fn. мучење.

Gyötröd-és, fn. мука, патиња. — ik, k. патити се, мучити се.

Gyövörteny, l. Szulák.

Gyöz, es. A. 1.) побеђивати, победити, надбијати, надбити; (szój.) sok lúd disznót —, два лоша избине Милоша; 2.) ёмагати; моћи; nem — öm öt pénzzel, не могу да му најамим новаца; nem — i kifizetni, не може да исплати; nem — i szóval, не може да га надговори; nem — öm eléggé csodálni, не могу да се начудим; nem — öm nézni, не могу да га се пагледим: tovább nem — öm, не могу да је: hogy — i? како може? B. k. (on, en) бити јачи, надвладати.

Gyözedelem, Gyözelmes, l. Gyözelem,

Gyözelem, fn. победа. [Gyözelmes.

Gyözelmes, Gyözelmi, mn. победнички.

Gyözetlen, mn. непобеђен. [победан.

Gyözhetetlen, mn. непобедљив.

Gyözködik, k. отимати се о победу.

Gyözö, mn. победнички; fn. победилац, победитељ; tn. Виктор.

Gyözödelem, fn. победа.

Gyözödemes, mn. победнички; fn. победник, победилац. — en, ih. победнички.

— kedik, k. (on, en) победити, славити

Gyözödelmi l. Gyözelmi. [победу.

Gyözödik, k. уверавати се.

Gyöztes, mn. победнички; fn. победник,

Gyúnyag, fn. гориво. [победилац.

Gyufa, Gyúfa, fn. палидрвце, жигиџа.

Gyúfás, fn. жигиџар.

Gyug, Gyugasz, l. Dug, Dugasz.

Gyngó, fn. запушач. — húzó, fn. извојац.

Gyujt, es. палити, жеки. — aces, fn. припаљача. — ag, fn. потпришник. — alék,

fn. гориво. — any, fn. палило, упашљива материја. — ás, fn. паљење. —

atlan, mn. незапаљен. — ó, mn. és fn. који пали, палилац. — ogat, es. упашљивати; ужизати. — ogatás, fn. паљевина. — ogató, fn. паликућа. — ó

hajó, fn. ватренा шајка. — óka, fn.

потпала. — ó-kanóez, fn. припаљача.
— ó-lyuk, fn. ваља. — ó-tükör, fn. огледало што пали. — ó-üveg, fn. биљур.
Gyujtován, Gyujtováu, fn. зевалица.
Gyúl, k. палити се, распаљивати се.
Gyula, tn. Јулаје.
Gynlaes, наликушица.
Gynlad, k. запаљивати се, запалити се;
haragra — ni, планути гневом; szerelemre — ni, распалити се љубављу.
Gynlad-ás, fn. 1.) распаљивање; 2.) по-
жар; 3.) запаљење (болест). — ék, fn.
гориво. — ékonu, — ható, — ó, mn.
упаљив. — ozik, k. запаљивати се.
Gylam, fn. рудна смола.
Gylaszt, cs. палити, запаљивати.
Gyúlég, fn. горив ваздух.
Gyulékony, Gylható, mn. упаљив.
Gyulótok, fn. пуцавац, капела(на пушци).
Gyúlyuk, fn. ваља.
Gyúpont, fn. огњиште, жижа.
Gyúpor, fn. потпраиник.
Gyúr, es. гњечити, месити.
Gyurgyalag, fn. жуња (тица).
Gyuri, Gyuris, tn. Ђура, Ђурица.
Gyurnia, fn. материја.
Gyúró-asztal, fn. сто за мешњу. — deszka, fn. даска за мешњу. — teknő,
fn. наћве.
Gyú-szál, fn. припаљача. — szer, fn. a)
гориво; b) кресиво.
Gyutacs, fn. фитиљ, припаљача.
Gyútalan, mn. неупаљив.
Gyútáv, fn. даљина отњишта.
Gyútőese, fn. цев пуна барута за потпа-
љивање топа.
Gyügyög l. Gyagyog.
Gyühely j. Gyülöhely.
Gyüjt, es. скупљати, купити, прибррати;
(km.) a ki nyáron nem —, télen keveset fűt, ко лети пландује (хладује),
зими гладује; — szénát — eni, ку-
пити сено.
Gyüjték, fn. купљење, колекција. — es,
mn. колективан.
Gyüjtélék, fn. 1.) колекта; 2.) залиха.
Gyüjtemény, fn. збирка.
Gyüjtő, fn. скупљач.
Gyüjtőget, es. скупљати, сабирати.
Gyüjtő-méh, fn. (чела) радилица. — név,
fn. збирно име. — villa, fn. виле (за
Gyüki, fn. патиџврк. [сено]).
Gyül, k. скупљати се, купити се; мно-
Gyülees, fn. рожани корал. [жити се.

Gyüledék, fn. агрегат; mn. I. Gyülevész.
Gyülekezet, fn. скуп, збор. — i, mn. из-
скупа, за скуп.
Gyülekezik, k. скупљати се.
Gyülekező, fn. позив на скупљање (у
војника).
Gyülem, fn. агрегат. — lik, k. скуп-
љати се.
Gyülés, fn. збор, скуп, састанак, скуп-
штина; alakító —, збор за консти-
туисање; összes —, целокупна, глав-
на скупштина; ország —, земаљски
сабор; tartományi —, покрајински збор.
Gyülésez, k. збор зборити, саборисати.
Gyülés-szak, fn. периода саборисања. —
— terem, fn. саборница.
Gyülevény, fn. израст; чир.
Gyülevész, mn. с брда с дола; fn. збр-
Gyülhely, j. Gyülöhely. [ка; измет.
Gyülik, k. гнојити се.
Gyülö, fn. скупљање (код војника); —
t fúni v. verni, дувати на скупљање.
Gyülöget, k. искупљати се.
Gyülhely, fn. стециште, збориште, мес-
то за саставање.
Gyülös, es. мрзити, ненавидети. — és,
fn. мржња.
Gyülölet, fn. мрзост, мржња; — tel len-
ni vki iránt, мрзити на кога. — es,
mn. мрзак, мрзан, омрзнут. — esség,
fn. мрскост, омраза.
Gyülölség, fn. мржња, мрскост. — es,
mn. мрзан, мрзак, омрзнут. — esen,
Gyülöng, k. искупљати се. [ih. мрско.
Gyülöpont, fn. стециште.
Gyülöter, fn. место за саставање.
Gyülözaj, fn. знак за скупљање војске.
Gyülvény, fn. агрегат.
Gyülvész, l. Gyülevész.
Gyümöles, fn. плод, воће; — öt hozni v.
teremni, донети плода; (km.) az a —
legédesebb, melyet a féreg megrág, што
лепше воће, то више зољева на ње-
му; tiltott — édesebb, сладча смоква
преко плота; á. é. szorgalom — e,
плод труда; méh — e, плод утробе;
(km.) keserű a türés, de édes a — e,
трпен спасен.
Gyümöles-ágy, fn. киселица од воћа. —
áros, fn. воћар, пшњар. — árosasszony,
— árosné, fn. воћарка; пшњарица. —
bor, fn. вино од воћа; јабуковача. —
ész, fn. воћар, помолог, — észet, fn.
воћарство. — fa, fn. воћка. — kert, fn.

воњак, воњак. — kő, fn. контица.
— moly, fn. прв у воњу. — oltó (Bol-dogasszony), fn. Благовести.
Gyümölesös, mn. пун воћа; плодовит, ро-
дан; fn. воњак. — it, es. оплођавати;
чинити да иноси плода. — ödik, k. по-
старати плодан. — ség, fn. илодност,
родност.
Gyümölesöz-ik, k. доносити плода. — tet,
es. оплођавати; давати под плод.
Gyümölestartó, fn. служавник за воће.
Gyümölestelen, mn. без плода. неплодан.
— edik, k. постарати неплодан. — it, es.
чинити неплодним. — ség, fn. неплод-
ност. — ül, ih. неплодно; k. l. — edik.
Gyümöllesternő, mn. родан у воњу (пре-
Gyümöszöl I. Gyümöszöl. [део, година].)
Gyür, es. гужвати; месити; földre — ni
принушити на земљу.
Gyüredék I. Gyüret.
Gyürekezik I. Gyürközik.
Gyürem, fn. обод, посувратак.
Gyüret, fn. 1.) свитак (папира); 2.) по-
сувратак; формат.
Gyüरke, fn. окрајка (хлеба).
Gyürkés, mn. с окрајком, од окрајке.
Gyürközik, k. задизати се, запрезати се,
засукивати се.

Gyűrődik, k. гужвати се; изгњечити се.
Gyűrű, Gyűrű, fn. 1.) прстен: jegy —,
заручни прстен, бурма; 2.) пајако-
вица; 3.) пришљен (на цвету).
Gyűrű-eske, fn. прстенак. — ded, mn. пр-
стенает, колутаст. — duggató, — du-
góeska, fn. „прстенак“ (игра). — dzik,
k. колутати се, увијати се. — fa, fn.
свиба. — feszek, fn. опток прстена. —
fű, fn. лицац (биљ.). — káva, fn. онок
прстена. — ny, fn. глиста, прв.
Gyűrűs, mn. 1.) прстенаст, колутаст; 2.)
с прстеном; fn. прстеница.
Gyűrűsdí, fn. „прстенак“.
Gyűrűskígyó, fn. белоушка, водењача.
Gyűrűtlen, mn. без прстена.
Gyűrűváltás, fn. верење, прстеновање.
Gyűrűvirág, fn. невен.
Gyűrüz, es. 1.) гулити дрво; 2.) прете-
новати, l. Elgyűrüz.
Gyűrüködik, k. прстеновати се.
Gyűrüzük, k. увијати се; колутати се.
Gyűsző, Gyűszű, fn. 1.) напретак; 2.) хе-
мер, кеса за новце.
Gyűszönye I. Gyűszűvirág.
Gyűszike, fn. 1.) напртичић; 2.) чувар-
Гyűszűvirág, fn. напретак (биљ.). [кућа].
Gyűvötény, fn. гавез.

H.

Há, ksz, 1.) ако; 2.) да ли; 3.) док;
(km.) — magad ura leszel, majd pa-
ranosolhatsz, док будеш свој госа,
заповедај!
Hab, fn. 1.) пена; — ot verni tojás fe-
héréből, размутити јаје; 2.) талае, вал.
Habahurgya I. Hebehurgya.
Habakol, es. мутити, мешати.
Habár, ksz. ма да, премда; fn. пењача,
мешајница.
Habar, es. мешати, мутити; брњекати;
á. é. торокати.
Habarás, fn. мешање, размукивање; бр-
њекање; á. é. брз. неразумљив говор.
Habarász, es. мешати, мутити.
Habares, fn. буђкуриш; блато. — os,
mn. каоп, блатњав.
Habarez, fn. полни.
Habarék, fn. калабурња, буђкуриш, збрка.
Habargat, es. мешати, брњекати.
Habari, mn. брзоплетан, брњав.

Habaricza I. Habarez.
Habarít, es. мутити, мешати.
Habarló I. Habaró.
Habarnicza, fn. размукена чорба.
Habaró, fn. горња усна у коња.
Habaró(fa), Habarovessző, fn. међајица.
Habatol, es. брзо говорити, торокати.
Habda, fn. 1.) саре; високе чизме; 2.)
туљак (на листу).
Habfi, fn. морско чудовище.
Habieza, fn. обща, кубуз.
Hab-isten, fn. Нептун. — kő, fn. плавац;
— leány, fn. водена вила. — legény,
fn. неки ваљунич њ у чорби. — ne-
mű, mn. пешаст. — nő, fn. вила, нимфа.
Habog, k. муцати, l. Невег.
Habonez, fn. мали скакавац.
Habonlábbó, fn. пливач што гази воду.
Hábor, fn. немир, побуна. — g. l. Há-
Háborgás, fn. немир, буна. [borog.
Háborgat, es. унемиривати, бунити.

Háborgó, mn. немирац, незадовољан; несложан, завађен; ускомешан, узрујан; fn. немирњак, незадовољник.

Háborgós, fn. незадовољник.

Háborít, cs. 1.) узнемиравати, бунити; 2.) терати на повраћање.

Háborítatlan, mn. неузнемирен. — úl, ih. без немира.

Háborkodik, k. 1.) узнемиравати се; 2.) бити у завади, прети се; 3.) комешати се.

Háborod-ás, fn. метеж. — ik, k. 1.) узнемирити се; 2.) помамити се; 3.) ускомешати се.

Háborodott, mn. 1.) поремећен; сумахнут, шенут; 2.) завађен; 3.) ускомешан. — ság, fn. сметеност, шенуост.

Háborog, k. 1.) комешати се; á. é. бити незадовољан; 2.) — a gyomrom, муга ми је.

Háború, fn. рат; égi —, громљавина.

Háborúl l. Háborodik.

Háborús, mn. ратовољан, ратоборан.

Háborúság, fn. немир, неслога; (km.) jobb a tisztességes —, mint a színes barátság, бољи је искрен непријатељ, него лажњив пријатељ.

Háborúságos, mn. немирац.

Háborúskodik, k. кавжити се; ратовати.

Habos, mn. 1.) пенушав, пенаст; 2.) воловит; 3.) á. é. — selyem, таласавајила; — aczél, цвевер; — ga edzeni, дамасцирати.

Haboz, cs. 1.) пенити; 2.) бацати таласе; 3.) á. é. дамасцирати (челик); моарирати (материју).

Haboz-ás, fn. 1.) пењење; 2.) колебање. — ik, k. колебати се, ломити се.

Habpipa, fn. лула од истиве.

Habsi, Habsol l. Habzsi. Habzsol.

Hab-sodró(fa), fn. међајица. — szedő, fn. пењача. — tanyász, fn. бобар. — torlás, fn. ударање вала о обалу.

Habuezkol, cs. бућкати воду (рибари); k. брчкати се. — ó, fn. мотка, бућкало.

Habzik, k. 1.) пенушити се; 2.) таласати

Habzsi, mn. лаком, несит. [се.

Habzsol, cs. гумати, брзо јести.

Hacsak, ksz. већ ако, до, осим.

Haczka, Haczuka, fn. дуг огратач.

Had, fn. 1.) војна, рат; — at üzenni, огласити рат; — at viselni, водити рат; — dal megtámadni vkit, завојшити на кога; (pb.) nincs a — ban semmi

Péter bátya, браћа ка' и браћа, а тобоци ка' и крвици; 2.) ратници, војска; keresztes —, креташка војна; 3.) гомила, черга; 4.) — ak útja, кумовска слама, млечни пут.

Hadakoz-ás, fn. ратовање. — ik, k. рато-

Hadanoz l. Hadonáz, Hadarász. [вати.

Had-apród, fn. кадет.

Hadar, cs. 1.) млатити; á. é. млатати; 2.) жарити; k. торокати.

Hadarász, k. 1.) башкарти се; размахивати се; млатати (рукама); 2.) брзо, неразговетно говорити, торокати.

Hadarít, cs. променити.

Hadaró, Hadarú, fn. 1.) млатило; 2.) то-

Hadastyán j. Invalidus. [рокало.

Hadász, k. l. Hadarász.

Hadász, fn. стратег. — at, fn. бојништво, стратегија.

Hadaz, k. млатати, размахивати се; cs. опремати људма (брод).

Hadbiró, fn. авдитор, војнички судџа. — ság, fn. авдиторство. — biztos, fn. ратни повереник. — csaplár, fn. маргетан. — csoport, fn. трупа, војска.

Hadd, isz. дед, дела! — lássan, да видим! — legyen! нек буде! нек је просто! (szój.) lesz — el —, биће окршаја! биће повуци и потегни!

Had-erő, fn. убојна, ратна снага. — fi, fn. ратник. — fogadás, fn. врбовка. — fő, fn. војвода. — gyakorlat, fn. војничко вежбање; маневар.

Hadi, mn. војнички, војни, убојни, ратни; — csin, војничко лукавство; — művészet, војничка тактика; — hajó, војница, ратна лађа; — rend, a) војнички ред; b) војнички сталеж; — szék, — tanács, војнички суд; — zaj, убојна вика.

Had-ige, fn. парола. — isten, fn. Марс, Бог рата. — izenet, fn. објава рата. — járás, — járat, fn. војна, ратни поход. — kar, fn. војнички кор. — köteles, mn. под војничком дужности. — kötelesség, fn. војничка дужност. — láb, fn. a) колона; b) — (j. hadi) lábra állítani, поставити војску за рат. — mező, fn. бојиште. — mívelet, — működés, fn. војничка операција.

Had-nagy, fn. лађман. — nagyvezér, l. Altábornagy.

Had-nép, fn. војници. — onász, l. Hadarász. — oszlop, fn. колона (војске). —

osztály, fn. дивизија, војничко одељење. — osztály-parancsnok, fn. дивизионар. — oz, l. Hadarász. — rász, fn. (стара) свирка при врбовци. — segéd, fn. ађутант. — sereg, fn. војска. — szer, fn. ратна залиха. — szer-tár, fn. арсенал. — tan, — tudomány, fn. стратегија. — test, fn. војни кор. — ír, fn. Бог рата, Марс (у старих Мађара). — út, fn. a) војнички друм; b) l. Tejút. — ügy, fn. војничка струка. — ügyész, fn. аудитор. — ügyészett, fn. аудиторат. — ügy-miniszter, fn. ратни министар. — ügy-miniszterium, fn. ратно министарство. — ügyvéd, l. Hadbiró. — üzenet, fn. објава рата. — vezér, fn. вођ, војвода. — vezérlet, fn. војена команда. — vezérség, fn. војство; генералитет. — viselés, fn. војевање.

Hág, k. 1.) пењати се, ступати, стајати; (szój.) пыакáра — ni vkinék, понети се на грбачу, падвладати; пыакáра — ni a vagyonnak, растећи, спурдисати пмање; rossz fürc — ni, учинити какво зло; пыомáба — ni vkinék, бити барбар; magas polezra — ni, понети се, уздићи се; (km.) a ki nagyot —, nagyot esik, ко високо лети, на искро падне; 2.) скакати (ајгир), опацати; расти (петао), l. Tojóz.

Hágat, cs. пунтати ајгира.

Hágcsál l. Hágdogál. — ók, fn. пузавице (тице).

Hágcsó, fn. степеница, басамак. — vas, fn. гвожђе за зверове.

Hágdogál, k. полако се пењати.

Hágdos, k. пентрати се.

Hágó, mn. што се пење; за пењање; fn. узбрдица; (pb.) minden — nak van lejtője, колико је узбрдица, толико је низбрдица; 2.) ајгир, паствух.

Hágóvas, fn. шиљасто гвожђе под ноге при пењању на брда.

Hagy, Hág, A. cs. остављати, оставити; oda v. ott — ni, махнути, оставити; hátra — ni, оставити за собом; 2.) заборавити; az asztalon — tam, заборавио сам на столу; (km.) ne hagyd holnapra, a mit ma végezhetsz, што можеш да паса учинити, не остављай за сутра; á. é. hol — tad eszedet? где ти је памет? ott — ta fogát, отегао је папке; cserben — ni, оставити на цедилу; 3.) (vmit vki) оставити

кому што у наследство; 4.) пустити, пунтати, давати; hagyd alanní, пустити га нек спава; hagyj békét, дај ми мира; махни ме се; 5.) одобравати; szó nélküli — ni, немати приговора; jóvá — ni, одобрити, одобравати; helyben — ni, a) одобравати; b) провошити; c) спабдити; B. vh. 1.) ne — d magad! не дај се; 2.) színét — ni, бегети, губити боју (материја).

Hagyaték, fn. 1.) остатак, претек; 2.) заоставштина, наслеђе; — i tárgyalás, расправа о заоставштини; — i gondnok, старатељ заоставштине; — tömeg, наследство, заоставштина.

Hagyatlan, mn. незаповеђен.

Hagygyán, Hagyján, ih. хайде де; ez még —, то је још и боже помози; то је још како-тако; то још ни по јада!

Hagyma, fn. 1.) лукац, лук; veres —, прши лук; fok —, бели лук; vendég —, влашац; vett való —, арпацик; magnák hagyott —, извода; 2.) лучаста биљка.

Hagyma-fej, fn. главица лука. — fűzér, fn. венац лука. — gyökerű, mn. лучаст (биљка). — koszorú, fn. венац лука. — nemű, mn. лучаст.

Hagymás, mn. 1.) с луком; 2.) лучаст.

Hagymáz, cs. лучити, залучити. Hagymáz, fn. 1.) тип, врућица; 2.) бутило, бунцање.

Hagymázbeteg, fn. који лежи у врућици.

Hagyogat, cs. остављати.

Hagyomány, fn. 1.) завештај, оставнина, легат; 2.) предање, традиција; уобичајеност.

Hagyományos, fn. легатар, који прима завештај; mn. 1.) (tömeg) завештајни (маса); 2.) уобичајен, традиционалан.

Hagyományoz, cs. завештати, легирати.

Hah, isz. xa! — ó, fn. завештач.

Hahj, isz. ox!

Hahog, k. церекати се, грохотати се.

Hahota, fn. грохот, смех, кикот; hatotára fakadni v. hatotát ütni, грохотом се насејати.

Hahotál, Hahotáz, k. грохотати се.

Haj, fn. 1.) коса, влас, власи; (szój.) vki — ába v. vki vel — ba kapni, почупати се с ким; — ánál fogva, за ко се; (pb.) hosszú —, rövid ész, дуга коса, кратка памет; 2.) кора; љуска; љуштика (кукурузна); 3.) кров, стреха; 4.) навлака (јастучна).

Háj, fn. сало; takaró —, мрежа на превиших.
 Hajadon, mn. 1.) rô; — fővel, гологлав; 2.) неудата, неповезана (девојка); fn. девојка, поткосница.
 Hajadon-kodik, k. девовати. — i. mn. девојачки. — i jog, fn. капиларно (девојачко) право. — ság, fn. девојаштво.
 Hajah, isz. ују!
 Hajahujál, Hajahujázik, k. кликати.
 Hajál, k. 1.) кликати; 2.) бујати.
 Hajas, mn. 1.) косат, космат; 2.) с љуском; Hájas, mn. са салом. [е љуштиком].
 Hajaskeresztfű, fn. старачац.
 Hajasodik, Hajasúl, k. добивати косу.
 Hájasodik, Hájasul, k. дебљати.
 Hajatlan, mn. 1.) без косе; ћелав; 2.) Hajatlan, mn. без сала. [без коре, rô].
 Hajatlanodik, k. губити косу, ћелавити.
 Házaz, es. мазати салом.
 Hajaz, es. 1.) покривати; 2.) гулити.
 Hajazat, fn. кров; повлата (на камари).
 Hajesár, fn. хајкач, гончин.
 Haj-eső, fn. капиларна цев. — csöves-ség, fn. капиларност. — csövű edények, fn. капиларни суди.
 Hajdad, mn. власаст, као коса.
 Hajdan, ih. некад, кадгод, преће; fn. старо доба; — ától fogva, од заманде, од вајкада. — ában, ih. l. Hajdan. — i, mn. некадашњи, вајкадашњи. — kor, fn. старо доба. — oz, k. исплити на стара времена; живети по старатим обичајима. — ság, fn. стара времена. — t, — ta, l. Hajdan.
 Hajdina, fn. ељда, хељда (биль.).
 Hajdísz, fn. накит на коси.
 Hajdú, fn. 1.) пандур, плајаш; (szój.) igen tud — harangot önteni, разумева се као магарац у кантару; 2.) пешак (војник).
 Hajdú-káposzta, fn. упирган купус. — városok, tn. Хајдучке вароши (у Угарској).
 Haj-ék, fn. накит на глави. — fésű, fn. чешаљ за косу. — fodorító, fn. a) фризер; b) кудравило (твожђе). — fodrozat, fn. плестенице, фризура. — fonadék, — fonat, fn. курјук, перчин. — fű, fn. вилица коса. — fürt, fn. зул, увојка, витица, коврчица. — fürtös, mn. са зуловима.
 Hajgat, es. радити овлаш.
 Hajh, isz. авај!

Hajhász, es. 1.) гонити, ићи за чим, јагити се; 2.) грошићарити; fn. самсар, сензал, грошићар. — at, fn. самсарење, грошићарење. — dij, fn. самсарина. — kodik, k. самсарити, грошићарити. Hajhullás, fn. испадање косе. [ћарити]. Hajigál, es. бацати, врљати, хитати, вурати.
 Hajít, es. бацати, бацати, вурити, вурати. — ás, fn. хитање; хитац; — eg y — ásnyira, па дomet.
 Hajító-fa, fn. nem ér egy — fát, не вредни потуре. — horog, fn. чакља. — nyíl, fn. стрела за бацање.
 Hajk, fn. жиг на дрвећу.
 Hajka, fn. ковиље, l. Árvályanhaj.
 Hajkál, l. Hajhász.
 Haj-kenő, Haj-kenőcs, fn. помада за косу, сквара. — készület, fn. фризура.
 Hajkol, es. ровашити дрво.
 Hajkorász, es. хајкати, гонити.
 Hajkör, fn. тонзура. — öz, es. тонзи.
 Hajköötö, fn. уплатник. [рати.
 Hajla, mn. савијен; fn. апотезиз (у зидарству).
 Hajlad, k. савијати се, прегибати се. — ék, fn. прегиб, саг. — ékony, l. Hajlé-kony. — ozik, k. савијати се, прегибати се.
 Hajlam, fn. наклоност, j. Kedv. [ти се.
 Hajlandó, mn. 1.) склон, вољан, кали; 2.) одан, наклоњен. — ság, fn. на-клоност.
 Hajlár, fn. метловина, l. Jeneszter.
 Hajlás, fn. 1.) прегиб, прегибао; чукаљ, чланак; 2.) смотавање; инфлексија светlosti.
 Hajlat, fn. 1.) савијутак, прегиб; 2.) стрмен, обронак; 3.) свод.
 Hajlatlan, mn. негибак, крут. — ság, fn. крутост.
 Hajlatos, mn. 1.) гибак, прутак; á. é. погодан; 2.) стрм.
 Hajlék, fn. кров, кућиште, колиба.
 Hajlékony, mn. гибак, витак, прутак. — it, es. савијати, чинити витким. — ság, fn. гибкост, виткост. — talan, mn. негибак, крут.
 Hajlik, k. савијати се, превијати се; наднети се, надносити се, наткучити се; á. é. l. Hajol.
 Hajlít, es. 1.) савијати; (km.) addig — sd a fát, míg gyönge, дрво ваља савијати док је младо; 2.) спрезати, коњутирати.

Hajló, mn. витак, гибак; á. é. склон.
 Hajlog I. Hajlong.
 Hajlok I. Hajlék.
 Hajlomás, fn. наклоност, склоност.
 Hajlong, k. клањасати; превијати се, надносити се.
 Hajlós, mn. 1.) витак; 2.) стрм; 3.) ве-
 Hajlóság, fn. гинкост, витост. [ругав.
 Hajlósság, fn. 1.) виткост; 2.) осек.
 Hajlott, mn. извијен, крив; — út, из-
 брдит пут; á. é. — kor, старије, зре-
 дије доба; — idejű v. korú, старијег
 Hajma I. Hagyma. [добра, времешан.
 Hajmenés I. Hajhullás.
 Hajmeresztő, mn. грозан, ужасан.
 Hajnácsfélék, fn. локвани.
 Hajnal, fn. зора, цик; — ban, — kor,
 у цик од зоре, зором; hasad a —,
 пуца зора.
 Hajnal-esillag, fn. зоријача, даница. —
 hasadás, fn. свитање, освитак. — i,
 mn. јутарњи; — i mise, јутрење. —
 ieska, fn. хладолеж. — lik, — odik, k.
 зора зори, свиће. — pillangó, fn. ау-
 пора (лентир). — pír, fn. румен зоре.
 Hajnevelő, fn. 1.) вилина коса (биљ.);
 2.) жила.
 Haj-növés, fn. растење косе. — növesztő,
 mn. од чега расте коса. — nyírés,
 fn. пишиње.
 Hajó, fn. 1.) лађа, брод, корабљ; — ga-
 ülni v. szállni, укрцати се у лађу; —
 n menni, бродити; — t tenerre bo-
 esátani, поринути лађу у море; 2.) á.
 é. храмина, средина цркве; szt. Péter
 — ja, римска црква.
 Hajó-alakú, mn. попут лађе. — állás, fn.
 бродарница. — bak, fn. подвалак од
 брода. — bél, fn. унутрашњост лађе.
 — bér, fn. бродарина. — biró, mn.
 плован, бродив. — esapat, fn. флотила.
 — esat, fn. лазило (куд се пење у
 лађу). — esiga, fn. чекљун. — esont,
 fn. чунаста кост. — da j. — állás. —
 dad, mn. попут лађе. — far, fn. крма.
 — féreg, — fordanes, — fúró, fn. (буба)
 дрвоточица. — gerincez, fn. кињ, пуж.
 Hajog, k. грбити се, искривљивати се
 (као длака).
 Hajó-gyár, fn. кантир, шкар. — had, fn.
 флота. — hadvezér, fn. адмирал. —
 hely, fn. бродарница. — híd, fn. пон-
 тонеки мост. — i, mn. бродеки. —
 íme, fn. наутика. — kalauz, fn. калауз

брода. — kár, fn. a) поморска пшета;
 b) корабљар (брадавичава буба).
 Hajkáz(ik), k. бродити. — hatatlan (—
 ható), mn. исплован (плован). — ó,
 fn. бродар.
 Hajó-készítőhely, fn. бродарница. — kés-
 szület, fn. опрема лађе; оправе. — kö-
 tél, fn. паламар, вреигија, гумнина. —
 kötő, fn. уставница (риба). — láb, fn.
 подвалак под лађу. — lapát, fn. весло.
 — legénység, fn. мрнари.
 Hajol, k. савјати се; á. é. vki szárára
 — ni, освртати се на чију реч, слу-
 шати савет; korhelységre —, пагиње
 на пијанство.
 Hajolhatatlan, mn. упорац, испопустљив.
 Hajó-mester, fn. гоенодар брода. — mű-
 hely, fn. бродарница, кантир. — orr,
 fn. чекљун. — padlat, fn. дио од лађе,
 сентина. — párkány, — perém, fn. па-
 луба. — rabló, fn. гусар. — raj, —
 sereg, fn. флота. — ra-szállás, — rá-
 ülés, fn. укрцавање. — rom, — rones,
 fn. рушевина од брода.
 Hajós, fn. бродар, лађар; mn. који има
 брод; лађарски.
 Hajó-ság, fn. бродарство, марина. — szo-
 ba, fn. кајита. — terhelő, fn. баласт,
 саворња. — töredék, fn. рушевине од
 брода. — törés, fn. бродолом; — tö-
 rést szennedni, претрпети бродолом; —
 á. é. неуспети, наести. — ván, fn.
 бродарина. — vontatás, fn. ремучаше.
 Hajóz-ás, fn. пловидба. — at, fn. бродар-
 ство. — hatlan, mn. небродив. — ható,
 mn. бродив, бродан. — ik, k. бродити,
 пловити. — ó, fn. бродар, лађар.
 Haj-rípere, fn. кинђур, пакит на глави.
 — por, fn. нишесте, пудер. — poros,
 mn. a) напудерован; b) за пудер (ку-
 тија). — poroz, cs. пудеровати.
 Hajrá! isz. ура!
 Hajsó, fn. неки коцљ, стипса.
 Hajsz, isz. — ra menni, пћи десно (во).
 Hajsza, fn. хажка; lesz —, биће трке.
 Hajszál, fn. длака, влас; egy — lal sem
 jobb, ни за длаку није бољи; csak egy
 — ba került v. csak egy — on múlt,
 за длаку је фалило; egy — on függ,
 виси о концу; a hajaszála felborzadt
 v. felállt, коса му се накостреши; сав
 се наромузи; hajaszála sem görbüll meg,
 неће га ни глава заболети, неће му би-
 Hajszalag, fn. уплатник. [ти ништа.

Hajszál-alakú, Hajszál-as, Hajszál-dad, mn. власаest, као длака. — edény, fn. кашларан суд. — fejű, fn. мољац. — hasogatás, fn. цепидлачење. — hasogató, mn. és fn. цепидлачки, цепидлака. — nyi, mn. као длака танак; á. é. egy — nyit sem enged, не попушта ни у длаку. — recze, fn. кашларна мрежа. — vonás, fn. танак потез. Hajszás(ökör), mn. (во) дешњак.

Haj-szilke, fn. венац, дугачка коса. — szín, fn. кестенова боја. — szín, — színi, mn. кестенове боје. — szerítő, fn. повезача.

Hajszol, es. гонити, хажкати.

Hajszos I. Hajszás.

Hajt, A. es. 1.) терати; lovat — ani, кочијашити; 2.) окретати (точак); 3.) вијати, гонити; 4.) савијати; térdet — ani, клекнути; fejet — ani, a) поклонити се; b) предати се, приклонити главу; füleit vkihez — ani, приклонити уши, пажљиво слушати; 5.) терати напоље, отварати столицу; 6.) hasznöt — ani, доносити користи; 7.) végre —, извршити; B. k. 1.) клијати, терати (дрвеће); 2.) терати; hová hajtsak? куд да терам? 3.) (ra, re) хајати; senkire nem —, не слуша Hajtalék, fn. парабола. [никог.

Hajtár j. Hajhász, fn.

Hajtás, fn. 1.) терање; 2.) гоњење; 3.) савијање; 4.) клајање, пуштење; 5.) огранак, изданак; nyári —, летораст; fattyú —, заперак, тић, изданак; vízi —, јалов изданак; gyümölcs —, родан изданак; 6.) кочијашење; 7.) egy — ra jöttünk haza, на један потег смо дошли кући (без одмора); egy — ra kiinni, испити на душак.

Hajték, fn. превитак.

Haj-tekeres, fn. конђа. — tekerő, fn. уплетник.

Hajthatatlan, mn. непоколебив, крут. — úl, ih. непоколебиво. — ság, fn. крутост.

Hajtható, mn. гибак, витак; послушан. — ság, fn. гипкост; послушност.

Hajtó, fn. 1.) који тера; гончи; 2.) хажкач; 3.) ручица; држак; mn. што тера; што отвара (столицу); за терање; за баџање; за окретање.

Hajtó-esiga, fn. чигра. — dárda, fn. циплит. — fa, fn. a) млатило (чим се ба-

ца на воћку да се млати); b) клиза обручеве.

Hajtogat, es. 1.) вијати, терати тамо амо; 2.) пресавијати, пресмотавати (хаљину, папир); 3.) окретати; 4.) коњугирати, спрезати; 5.) magát — ni, поклањати се.

Hajtogatás, fn. 1.) вијање; 2.) пресмотавање; 3.) окретање; 4.) клањање; 5.) коњугација, спрезање.

Hajtó-háló, fn. мрежа за баџање, гриб. — ka, fn. подсвитак, посувратак. — kerék, fn. коло, велики точак. — mű, fn. справа што тера или окреће, машина. — por, — szer, fn. прах што отвара.

Hajtós, mn. што треба шибати, лен (во, Hajtott, mn. савијен, крив. [коњ.

Hajtóvadászat, fn. хажка.

Hajtű, fn. укосница.

Hajtvány, fn. што истера, летораст.

Haj-vágás, fn. шишање. — választék, fn. раздељак. — vas, fn. фризерско гвожђе.

Hák, Hákk, fn. избачен слуз. — og, k. хракати.

Hákbombok, fn. ћури-мурни, шури-бури, хокуспокус.

Hal, fn. риба; kilencszemű —, змијуљица, гујавица; lapos —, пверак, швоља; tejes —, млечац; tüskés —, мореки јеж; (szój.) szótlan mint a —, нем као риба; (pb.) fején rohad a —, с главе риба смрди.

Hal, k. умрети; vízbe — ni, удавити се; hősi hálált — ni, умрети јуначком смрћу; erőszakos halált — ni, умрети неприродном смрћу; — ni veszni vki után, гинути (цркавати) за ким.

Hál, k. спавати, спати, ноћити; (szój.) esak — ni jár bele a lélek, душа му уносу стоји.

Hála fn. хвала; — Isten v. — legyen az Istennek, хвала Богу! hálát adni, давати хвалу; hálával lenni vki iránt, бити благодаран према кому.

Hála-adás, fn. захваљивање. — adó, mn. захвалан, харан. — adólag, ih. захвално.

Halad, k. напредовати; одмицати; á. é. — az idő, време лети или пролази; (pb.) a mi — el nem marad, што је одгођено, није одбачено.

Haladás, fn. напредовање; напредак, боналадас I. Háláadás. [ъптак.

Háladat, fn. хариост, захвалност.

Háladatlan, Háládatlan, mn. незахвалан, нехаран. — ság, fn. незахвалность. — úl, ih. незахвално.

Háladatos, mn. захвалан, харан. — kodik, k. бити захвалан. — ság, fn. захвалность, хариост.

Haladék, fn. одгађање, одлагање; — nélkül, — talanúl, неодложно, не чекаји часа.

Haladékony, mn. што брзо пролази (время). — [me.]

Haladó, mn. 1.) што напредује; — párt, напредњачка странка; — k, напредњаци; 2.) прогресиван.

Haladvány, fn. прогреција.

Hála-ének, fn. захвалиница. — érzet, fn. захвално срце. — feledés, fn. незахвалность. — feledő, mn. незахвалан. Hálákokodik I. Hálalkodik.

Halál, fn. смрт, смрт; természetes —, своя смрт; erőszakos —, насилия смрт; — lal küzdeni, борити се с душом; — án van, бити на умору; — ba gyüllölni, смртно мрзити; — fia vagy, већ си покојни, погинућеш; — ra kínozni, памучити на мртво име; mind — ig, све до смрти; ló — ában sietni, трчати као без душе; — ra nevette magát, мало није пукao од смеха; (pb.) jó volna —nak, било би га добро послати по смрт (јер је врло спор).

Hálál, k. és es. захваливати, захваљати.

Halál-ágy, j. Haláloság. — ban, ih. смртно, на смрт (нпр. заљубљен). — bűntetés, fn. смртна казна. — eset, fn. смртни случај. — hozó, mn. смртоносан.

Hálalkodik, k. захваливати; ласкати.

Halál-madár, fn. ћук.

Halálora, Halálórája, fn. час умрли или смртни; исписна.

Halálos, mn. смртан; смртоносан; — aggodás. смртна страва; — ágy, смртничка постеља; — beteg, на смрт болестан; — bűn, смртни грех; — ellen-ség, дин-душманин; — kím, смртна мука; — seb, смртна рана.

Hálálosan, ih. смртно; убилачки; — gyüllőlni, мрзити из дубине душе.

Halálozás, fn. упокојење, смрт; gyakori — ok, често умирање.

Halálozik, k. умирати, мрети.

Halál-szeplő, fn. пега. — szín, fn. смртно бледило. — szín, — színű, mn. блед

као смрт или као крпа. — veriték, fn. смртни, хладни зној. — vész, — veszély, fn. куга, морица.

Halandó, mn. és fn. смртан, смртник. — ság, fn. умирање, помор; смртность.

Halánték, fn. едено око. — csont, fn. слеза. Haláp, fn. маховина. [поочна кост.

Halas, fn. рибњак; mn. пун рибе, рибан; као риба; — kofa, fn. рибарка; — Halás, fn. умирање. [tó, рибњак.

Hálás, mn. захвалан, харан.

Hálás, fn. спавање, конаковање. — pénz, fn. конаковина.

Halász, fn. рибар, алас; k. рибати, ловити рибу. — ás, fn. рибњак. — at, fn. рибарство. — gyűrű, fn. рибарски прстен (у папе). — háló, fn. тубак, черенац, рибарска мрежа. — ható, mn. где се може рибати. — horog, fn. удлица. — ka, fn. галеб. — karám, — kunyhó. fn. рибарска колеба. — lé, fn. рибља чорба.

Halaszt, cs. одлагати, одгађати. — ás, fn. одгађање; пролонгација. — hatatlan, mn. неодложен. — hatlanúl ih. неодложно. — ható, mn. одгодив.

Hálátlan, mn. незахвалан. — ság, fn. незахвалность. — úl, ih. незахвално.

Háláml, ih. из захвалности, у захвали.

Halavánu, mn. блед; сур. — an, — úl, ih. бледо. — ít, — odik, l. Halványít, Halvá-

Hálavers, fn. захвална песма. [nyodik.

Halaz, k. јести рибе.

Hal-borító, fn. кошар за рибу. — bőr, fn. шагрин. — csont, fn. рибља кост.

Haldogál, k. преноћивати.

Haldoklás, fn. умор, ропац, умирање.

Haldoklik, Haldokol, k. борити се с душом, бити на умору, бити на ком часу; haldokolva, на последњем часу.

Hal-enyv, fn. бешика од моруће. — éte-tő, fn. омам, замама. — evő, mn. és fn. који воли рибу, рибарши. — fogó, fn. рибар.

Halhatatlan, mn. бесмертан, неумрли. — ít, cs. чинити бесмертним, обесмертити. — ság, fn. бесмрће, неумрлост. — úl, ih. неумрло.

Hal-héj, fn. рибља кост; mn. од рибље кости. — hólyag, fn. рибља бешика.

Halics(ország), tn. Галиција.

Hal-ikra, Hal-ív, fn. икра. — ivadék, fn. рибић. — ívás, fn. бијење риба.

Halk, mn. тих, лаган. — an, ih. тихо.

— esa. — dad, fn. андантино (у музици). — it, es. стишавати, спуштати (глас). — kal, ih. тихо.
Hal-koesonya, fn. паче, иптије од рибе.
 — kosár, fn. котар за рибе. — kifás, fn. рибар.
Hall, es. чути; nagyot —, наглав је; ne-hezen —, глув је; (szój.) — ani sem akar róla, ни да чује за то.
Hallam, fn. глас (у грамат.).
Hallamlik, Hallamik, k. чује се, гласа се.
Hallás, fn. слух. — talan, mn. без слуха.
Hallat, es. давати гласа од себе.
Hallatlan, mn. нечуви. — nél, ih. нечу.
Hallatos, mn. чујан, гласан. [вено].
Hallatszik, k. чује се.
Halleső, j. Hallócső.
Hallé, fn. рибља чорба.
Hallérzék, j. Hallóérzék.
Hallga, mn. ћутљив, мучалјив; isz. ћут! ис! ћуткац!
Hallgat, A. k. 1.) мучати, ћутати; agyon — ni, прећи муком, ћутке, претајати; (pb.) hallgass nyelvem nem fáj fejem, језик пали, а реп плати; мукада глава не боли; a bolond is, még hall-gat, bölcsnek látszik, будала кад ћути, мисле га да је мудар; 2.) (ra, re) слушати; B. es. слушати.
Hallgatag, mn. мучалјив, ћутљив, мукада. — ság, fn. ћутљивоет.
Hallgatás, fn. 1.) мучање, ћутање, мук; — sal mellőzní, прећи муком, ћутке, прећутати; — sal szép az asszony, жена кад ћути најлепша је: 2.) слух.
Hallgatkozik, I. Hallgatózik. [шаше].
Hallgató, fn. слушалац; mn. који слуша, ћути, мукада. — lag, mn. мукло, ћут.
Hallgatódzik, I. Hallgatózik. [ке].
Hallgatóság, fn. слушаоци.
Hallgatózás, fn. прислушкивање. — ik, k. прислушкунати.
Hallgátva, ih. ћутећи; (pb.) — meg nem botlasz szóiban, брзорека пун греха; 2.) слушајући.
Hallható, mn. чујан. — lag, ih. чујно.
Hallideg, j. Hallóideg.
Hallik, k. чује се; a mint —, као што Hallk, I. Halk. [ее поговара].
Halló-eső, fn. цев за ухо. — érzék, fn. чуло слуха. — eszköz, fn. чулии прибор. — ideg, fn. живац слушац.
Hallóka, fn. ухо (у шали); húzd meg a hallókáját, вуци га за уво.

Hallomány, I. Hallomás
Hallomás, fn. чувење; — ból, из чувења; — szerint, по чувењу; — i tanú, еведок који је чуо.
Halm, fn. хум. I. Halom.
Halmag, fn. икра.
Halmány, fn. оранчић (биљ.).
Halmazlag, fn. омам, замама.
Halmaz, fn. гомила, рпа. — állapot, fn. агрегатно стање. — at, fn. рушевина.
Halmerettyű, fn. мередов.
Halmos, mn. брежуљаст, хумовит.
Halmoz, es. трилати, гомилати; á. é. обасипати. — at, fn. a) нагомиланост; b) агрегат. — atok, fn. брежуљци, хумови. — gat, es. нагомилавати, згратати. — ödik, k. гомилати се.
Háló, fn. мрежа, прећа; алов; — ba keríténi, уловити; — t vettí, метати мрежу; — ba kerülni, уловити се, долијати.
Hálóbalakú, Hálódad, mn. мрежасти.
Halódik I. Haldoklik.
Hálódzik, k. превлачити се мрежом; á. é. мутити се (очи).
Hálófejkötő, fn. спаваћа капа.
Halóföld, fn. земља где је ко сарањен.
Halogat, es. одгађати, одлагати, отезати. — ás, fn. отезање, одлагање.
Háló-hely, fn. ноћиште, конак. — ing, fn. спаваћа кошуља, пресвлачица. — komra, fn. вајат, клет, спаваћа соба. — köntös, fn. покућна хаљина, узурка.
Halom, fn. 1.) хум, хумка, брег, главина; 2.) рпа; — ra gyűjteni, загртати; á. é. — ra dönten, оборити, осујетити; — ra dölni, обршити; (km.) sok kicsinyből — nő, камен до камена падача, зирно до зрина погача.
Halomás I. Halálozás.
Halomfelhök, fn. гомилести облаци.
Hálóruha, fn. спаваће одело. — sírka, fn. спаваћа капа.
Hálós, mn. мрежаст; á. é. застрт (око).
Háló-súly, fn. олово на мрежи.
Háló-szoba, fn. спаваћа соба, клет. — szövet, fn. тап. — tanya, fn. ноћиште, конак. — társ, fn. спаваћи друг. — terem, fn. спаваћа соба.
Halott, fn. мртвац; — at idézni, призвати духове; — ak парја, задушнице.
Halottas, mn. мртвачки; — ember, позвивач на спровод; — harangozás,

мртвачко звено, оглашивање. — ének, мртвачка песма; опело; — menet, спровод.

Halottégető, fn. пећ за спаљивање мртваци.

Halotti, mn. мртвачки; — anyakkönyv, протокол умрлих; — beszéd, надгробно слово; — kisérlet, спровод, пратња; — szemle, чеш, разгледање мртваци; — takaró, покров.

Halott-jelentő, fn. називач на спровод. — kém, fn. разгледач мртваци. — kémlet, fn. чеш, разгледање мртваци. — kisérlet, fn. спровод. — kocsi, fn. мртвачка кола. — mísé, fn. парастос. sirató, fn. нарицања, нарикача. — szag, fn. мртвачки задах. — szín, fn. мртвачко бледило. — lepel, fn. покров. — tor, fn. даћа.

Hálóvadászat, fn. лов мрежама.

Halovány, mn. блед; сур; mint a kisértet, блед као смрт или купа. — kör, fn. бледоћа (као бол.); — ság, fn. бледоћа, бледило.

Hálóvetés, fn. бацање мреже, мет.

Hálóz, cs. хватати у мрежу. — at, fn. мреже; вигови. — ott, mn. ипренетан, проваљен.

Hal-pattantyú, Hal-pukkantó, fn. рибља бешника. — piacz, fn. рибља пијаца. — rekesz, fn. суп. — szálka, fn. длашка, рибља кост. — szárnú, fn. пераје. — tapogató, fn. врша, вршика. — Halt, I. Holt. [tartó, fn. барка.

Haluska, fn. ваљушак, трганац.

Haluskás, mn. с ваљушцима, с трганицима.

Halva, ih. мртав, мртво. [цима.

Halvany, fn. клор.

Halvány, mn. блед, блеђан; сур. — ít, cs. чинити бледим. — odík, k. бледити. — ság, fn. бледоћа.

Halvaszülött, mn. мртворођен.

Halvérü, mn. хладнокрван, флегматичан. — ség, fn. флегма.

Hal-vész, fn. 1.) омам за рибу; 2.) рибљи помор. — zsír, fn. рибља масти.

Halyag, Hałyog, fn. клохоника (биль.).

Hályog, fn. навлака, метаље (на очу); szürke —, бело на очу, беона, бела; (szój.) leesett a — a szeméről, отвориле му се очи.

Hályogos, mn. ко има бело на очу.

Hályogszúrás, fn. скридање белог са ока.

Hám, fn. 1.) ам; — ba fogni, упрегну-

ти; а — ból kirogni, закорачити; á. é. прекантарити, прекарданити: 2.) љуска на воху.

Hamag, fn. нечелјача, кали.

Hamany fn. калиум.

Hamar, mn. брз, жив, илах, хитар; — munika, нагао рад; — halál, прека смрт; — ész, — elme, бистар ум; — poru, напрасит; ih. брзо; hamarabb, hamarább, hamarébb, брже; — munika késő haszon, v. — mihamvas szokott lemi, хитња је вражди посао; хитња није никад добра донела; ki — ébbér a malomba, — ébbéről, и у сувачи се редом меље; ко пре седла, пре и јаше; — tanácsnak — bánás a vége, ко брзо суди, брзо се каје.

Hamarán, ih. брзо.

Hamargat, es. пожуравати.

Hamari, mn. брз, жураив.

Hamarít, es. пожурити, убрзати.

Hamarja, fn. 1.) веџје стражње ноге; 2.) брзи део у мађарској игри; 3.) утрукање; hamarját futni, утрукивати се; 4.) брзо прорицање; —, mn. брза.

Hamarjában, Hamarján, ih. на брзу руку, у брзини.

Hamar-kodás, fn. журба, наглост, брзоплетност, — kodik, mn. наглите, бити брзоплетан. — kodó, mn. нагао, брзоплетан. — ol, es. сматрати за нагло. — osan, ih. брзо, журно. — Hamarú, mn. брз. [ság, fn. брзоћа.

Hámatlan, mn. 1.) без амова; á. é. одуларен; 2.) без љуске.

Hambár, fn. хамбар; житница.

Hámbőr, fn. икожица, епидермис.

Hámesináló, fn. ременар.

Háméleg, fn. кали.

Hámfá, fn. ждренчаник, дрвчаник; (szój.) kilépni a hámfából, прекарданити.

Hámfalábu, Hámfás, mn. — ló, коњ, који на страну баца ногу.

Hámiga, fn. ајам.

Hamis, mn. лажан; претворан, коваран, аминан. — an, ih. лажно; коварно. — eskü, fn. крива клетва. — ít, cs. правити што лажно, „Фелишовати“, фалзификовати. — ítvány, fn. фалзификат. — kodik, k. a) радити коварно, коварити; b) плаховати; c) претварати се. — ol, es. сматрати за претворно, лажно. — ság, fn. претворство, коварство.

| | |
|--|---|
| Hámladék, fn. красте. | Hanák, fn. неко танко платно. |
| Hámlík, k. љумити се; гулити се. | Háncs, fn. лика. |
| Hammas, l. Hamvas. | Hancsík, fn. 1.) мргињ, анта ; 2.) кртичњак; 3.) неузорано међу њивама; 4.) бусен. |
| Hámor, fn. ковница. — os, fn. ковничар, ковач. | Hanesíkol, cs. 1.) мргињити, бележити антама ; 2.) правити кртичњаке (кртина). |
| Hámós, mn. — ló, коњ за упрезање. | Hanez, fn. несташлук. — oz, — úroz(ik), k. илаховать. |
| Hámoz, es. 1.) љумити, требити, гулити; 2.) презати, метати амове. — at, fn. амови. — atlan, fn. неољуштен ; неогуљен. | Handabanda, fn. хвалисање, разметање; лагање. |
| Hamu, fn. 1.) пепсо; гар; — vá lenni, претворити се у пепео; — vá tenni, преобратити у пепео; — hamút hinteni fejére, посугти главу пепелом ; (szój.) hamvába holt, што тиња у пепелу : á. é. мртван (човек); hamvát venni a gyertyának, усекнути свећу ; 2.) á. é. nyungodjanak békével hamvai, мир пепелу његову ! | Handabandál, Handabandáz, k. хвалисати се, разметати се. |
| Hamvágó, fn. издубљење у отињишту. — gödör, fn. јама за гар. — hodik, k. претварати се у пепео. — hugyka, fn. који седи у запећку. — pipőke, fn. пепељуга. — s, mn. пепељав. — só, fn. лужна со. — szín, — színű, mn. вугаст. сив. — szuszék, fn. сандук за пепсо. — szürke, mn. пепељаст. — vevő, fn. мумаказе. — zsír, fn. Hamu, l. Hamu. [пепељача, l. Hamag. | Handarikáz, k. размахивати се. |
| Hamvadék, fn. пепео; трулеж. | Handász, Handáz, k. 1.) размахивати се; Handra l. Czandra. [2.) торокати. |
| Hamvadékony, mn. пропадљив. | Handzsár, fn. ханџар, јатаган. — os, mn. с ханџаром. |
| Hamvadik, k. претварати се у прах, у пепео ; трнути, гасити се. | Handsék, fn. тресетаста грудва. |
| Hamvahodik, k. постајати вугаст. | Hanem, ksz. него, већ; nem ma, — holnap, није данас, него (већ) сутра; — most siess, или сад жури! |
| Hamvas, mn. од пепела; пепељаст; — szilva, шљива с пепељком; fn. 1.) пепељак, машак (на вођу); 2.) када за цећ. | Hanemha, ksz. до ли, већ ако не. |
| Hamvas-czinege, fn. вуга (тица). — fű, fn. лиска, l. Száresa. — ít, es. посипати пепелом ; правити пепељастим. — szeder, fn. купина, црна јагода. — szerda, fn. пепељава среда. — szürke, mn. вугаст. | Hang, fn. глас, звук, тон; hajlékony —, гибак глас; más — ra venni, на други глас удејсти (инструмент); alább veanni v. levinni a — ot, спустити глас; fölebb vinni a — ot, дићи (више) глас на јици; elütő — ok, нескладни гласови; összehangzó — ok, складни гласови. |
| Hamvaszt, es. спаљивати. | Hanga l. Zene. [сови. |
| Hamvatac, mn. распадљив. | Hanga(fa), fn. вресак, врес (трава). |
| Hamvaz, cs. посипати пепелом ; — ó szerda, пепељава среда. | Hangadó, fn. á. é. који даје правац. |
| Hamv-edény, Hamv-veder, fn. суд за пепео; пепеоница. — vevő, fn. мумаказе, усекач, штипаљка. | Hangamandóla, fn. илеки бадем. |
| Hámzás, fn. љумитење. — ik, k. a) љумити се; b) чистити се, чешати се (јелен роговима кад му расту). | Hangász(at) l. Hangművész(et). |

прозодија. — mérték, fn. такт (у музици); квантитет. — mértékes, mn. прозодични; квантитативан. — mű, fn. композиција. — művész, fn. музичар. — művészet, fn. музичарство. — nyomat, l. — súly. — nyújtás, fn. отезање гласа; ширење гласа. — ol, es. удешавати (жицу). — oló, fn. a) који удешава жице; b) акустична виљушка. — ora, fn. хармоника. — óra, fn. сат што избија. — os, mn. a) звучан, гласан; b) глуп. — osztadék, fn. партнтура. — oz, es. удешавати (жицу). — oztat, es. a) давати глае, шитонирати; b) читати на елогове. — rendszer, fn. гласовни систем. — rés, fn. a) гласница, писак; b) руна на инструменту; c) зев, хиатус. — rezgés, fn. трила. — rím, fn. асонација. — rovat, fn. скала. — súly, fn. нагласак, сила говора. — súlyos, mn. с нагласком; по нагласку (стихови). — súlyoz, es. наглашивати. — súly-tan, fn. прозодија. — szer, fn. инструмент, борије, свирала. — szerv, fn. гласни орган. — szerzés, — szerzemény, fn. композиција. — szerző, fn. компониста. — talan, fn. безгласан. — tan, fn. a) наука о гласовима, фонетика; b) наука о звуку, акустика. — tartam, fn. квантитет.

Hangulat, fn. душевни раеположај.

Hang-utánzás, fn. подражавање гласа, ономатопоија. — verseny, fn. музичка забава, концерт. — villa, fn. виљушка за давање гласа. — zás, fn. звучање, звук.

Hangzat, fn. звук, звуци; акорд; ресонансија. — os, mn. звучан. — osság, fn. звучност.

Hang-zavar, fn. несклад, дисхармонија.

Hangzik, k. звучати, звонити.

Hangzó, mn. звучан; fn. самогласник.

Hangya, fn. мрав. — boly, fn. гомила мрави. — les, fn. мрављи лав.

Hangyál l. Hangya. — kodik, k. радити као мрав.

Hangyapazér, fn. мрављи лав.

Hangyás, mn. пун мрави.

Hangyász, k. хватати мраве; fn. мравождер. — medve, fn. мравождер. — ó, l. Fátyolka.

Hangya-szorgalmú, mn. вредан као мрав в. као црв. — vesztő, fn. мрављи лав. — zsombik, l. Hangyaboly.

Hankalék l. Kútgém.

Hánkodik l. Hánkyodik.

Hánság, fn. баровит крај у мошонекој жупанији.

Hant, fn. 1.) буе, бусен; — tal borítani, бусати, побушавати; 2.) анта, брежулак; — ok, гробови.

Hánt, es. луштити, гулити, требити. — atlan, mn. неольуштен, неотребљен.

Hántalék, fn. љуштура.

Hántföld, fn. приница.

Hántógyalú, fn. ренде за кору.

Hantol, es. мргињити, правити анте.

Hántol, es. гулити.

Hántorgat l. Hánnyorgat.

Hantos, mn. побушен, бусовит. — odik, Hany l. Hanyoság. [к. бусати се.]

Hány, mn. колико; hánnyad magával volt? колико их је било с њиме? — ával adja a körtét, како дајете крушке?

Hány, A. es. 1.) бацати, вурати; — ni vetni, бацати тамо амо, връзати; eszét — ni vinn, лупати главу о чему; bókokat — ni, правити комлименте; hallámot, tajtéket — ni, таласати се, пенити се; szíkrát — ni, бацати варнице; kardra — ni, посећи; a kukoricza — ja zabját, кукурузи брадају, свиљају, китају; a búza kalászt —, жито влата; egyik sem — ja a másikat, нема ни једног; 2.) избацити, бљувати ватру; 3.) повраћати, бљувати; vér —, пљује крв; 4.) á. é. farát — ja, врца се; 5.) karóra — ni, набити на колац; 6.) á. é. szemére — ni, пребацивати, приговарати; B. k. majd az alfedre — ok, испрашићу ја теби тур.

Hanya l. Henye.

Hányad, fn. квота.

Hányadán, ih. како; tudom — vagyok veled, знам ја колико је сати; знам, како стојим с тобом.

Hányadék, fn. избљувак.

Hányadékföld, fn. напое, наспи.

Hányadik? Hanyadik? mn. који (по реду)? — a van ma, који је (дан) данас?

Hányados, fn. количник, квоциент.

Hányadrész, fn. аликовати део.

Hanyag, mn. млак; á. é. неатан, немаран; fn. немариш, небрига. — on, ih. немарно, неатно. — ság, fn. неатост, немар, иеглед.

Hányakodik, Hanyakodik, k. разбацавати се, башкарти се.

Hányan, ih. колико (нас, вас, њих).
 Hányas, mn. коликострук?
 Hányás, fn. 1.) бацање; 2.) згртање; 3.) повраћање; а — erőltet, хоћу да бљујем, мука ми је.
 Hanyász, fn. блатни пуж.
 Hanyatlás, fn. пагибање; á. é. опадање.
 Hanyatlik, k. 1.) натињати се; hátra —, навалити се на леђа, завалити се; 2.) á. é. — а пар, сунце се клони заходу; 3.) опадати, малаксавати.
 Hanyatló, fn. супинум.
 Hanyatt, ih. на леђа; — esnő, пасти на леђа, изврнути се; — homlok, на врат нанос.
 Hanyattá, ih. на леђа, на узнак.
 Hanyattan, ih. на леђих, наузначице.
 Hanyattol, es. окретати на леђа.
 Hanyattrugó, fn. скочибуба.
 Hányaveti, l. Hányiveti.
 Hánydogál, cs. вурати; á. é. пребацивати.
 Hányféle, mn. коликострук. — képen, ih. на колико начина.
 Hányiveti, mn. хвалисав, разметљив. — ség, fn. хвалисавост.
 Hánykódás, fn. 1.) комешање (морско); á. é. узбуђеност; 2.) иеприлика, неволја.
 Hánykódik, Hánykodik, k. 1.) немировати; разбацивати се; 2.) комешати.
 Hányókő, l. Hánytatókő. [се (море).
 Hánykolódik, k. 1.) разбацивати се; 2.) (о лађи) љуљати се на немирној води; 3.) хвалисати се.
 Hánylás, fn. калкуловање.
 Hánylat, fn. калкула.
 Hányódik, k. бити бацан тамо амо; — yetődik, витлати се, мотати се.
 Hányogat, l. Hányogál.
 Hányóhideg, Hányóláz, fn. грозница од стомака.
 Hányol, cs. калкулирати. — ó, fn. уоквирена дашчица у новчарници, на којој се одбраја и исплаћује.
 Hanyság, fn. баровит крај.
 Hányszor, ih. колико пута?
 Hányszoros, mn. коликострук; fn. европцент.
 Hánytat, es. терати на бљување; vñ. — ja magát, разбације се, хвали се.
 Hánytató, mn. és fn. што тера на бљување; — borkő, — kő, неки прах за бљување.
 Hánytföld, fn. напесена земља, наспи.

Hánytorgat, cs. 1.) износити на видик; tudományát — ja, размеће се знањем; magát — pi, хвалисати се; 2.) пребапивати, приговарати.
 Hányvet, cs. 1.) бацати, вурати; á. é. — tam vettem az eszem, лупао сам и лупао главу; 2.) корити.
 Háparipás, mn. нераван, рапав.
 Hárrog, k. дерати се (патка).
 Haronya, fn. батница двореких луда.
 Hara, fn. покровац, кострет.
 Harács, fn. 1.) харач; процена; — от vetni vimire, ударити харач; 2.) морски (рибљи) орао; —, mn. харчив, распикућа.
 Harácsol, cs. 1.) харчити, траћити; 2.) ударити харач. — ó, mn. és fn. рас.
 Háradék, fn. рпа. [пикућа.
 Harag, fn. гнев, срдња; — ban vannak, у завади су, ишле у љубави; — ra gerjedni, gyuladni, разгневити се; — ra gerjeszteni, gyulasztani, разгневити.
 Haragít, es. гневити, срдити.
 Haragos, mn. 1.) гневан, срдит, љутит; fn. злотвор; — a lenni vkinék, бити киван на кога; 2.) á. é. — tenger, бесно море; 3.) бодљив; 4.) — zöld, угасито зелен.
 Haragos-an, ih. гневно, срдито, љутито.
 — kodik, k. гневити се, срдити се.
 — ság, fn. срдитост, љутина.
 Haragszem, fn. — mel nézni, попреко гледати.
 Haragszik (Haraguđni), k. срдити се, љутити се.
 Haragtartó, mn. непомирљив; fn. злоћа.
 Haragudik, l. Haragszik.
 Haraguv ... l. Haragy ...
 Haragvás, fn. срдња.
 Haragvó, mn. љутит.
 Harák, l. Hák.
 Haramag, fn. отровница (биль.).
 Haram-banda, fn. разбојничка чета. — basa, fn. харамбана. — csapat, fn. разбојничка чета.
 Haramia, fn. харамија, пустахија, разбојник. — ság, fn. разбојништво.
 Haramiás, mn. разбојнички. — kodik, k. разбојниковати, бити пустахија.
 Hárámít, es. на другог преношти; на другог бацати (кривицу).
 Haramja, l. Haramia.
 Háramlandó, mn. што припада. — ság, fn. кадуцитет.

Háramlat, fn. припадање: — i javak v. jószág, финкалиа добра.

Háramlik, Háramol, k. припадати, припасти; свалити се; minden munka rálm — ik, све је на мене спало, сва се терет на мене свалио; rája — a szerencsétlenség, на њему се кола скрхала.

Harang, fn. звон; (szój.) felkötötte a — ot, обесно на велико звон; megkondították felette a — ot, одзвонило му је.

Harang-esa, fn. звонце (биль.). — ezámoly, fn. жаворњак. — érez, — fém, fn. туч, броиза. — fű, fn. звонце; l. Szulák. — fül, fn. уво, ушка од звона. — ház, fn. козе од звона. — kótis, l. — nyelv. — kötél, fn. уже од звона. — láb, fn. козе од звона. — tony, — nyelv, fn. клатно. — oeska, fn. звонце, звонице. — os, mn. са звоном, са звонима.

Harangoz, k. és es. звонити; kinek — nak? кога оглашују? elsőt, másodikat — nak, звоне први, други пут.

Harangozás, fn. звоњење, звона.

Harangozó, fn. звонар.

Harangontó, fn. 1.) звонолија; 2.) (-műhely), звоноливница.

Harang-rongy, fn. морски слак (биль.). — szív, fn. клатно. — szó, fa. глас од звона, звоњење. — szoba, — torony, fn. звоник. — ütő, fn. клатно. — vegy, fn. туч. — virág, fn. звонце.

Haránt, Háránt, ih. по преко, унакрст — ék, fn. унакреност; косост. — ékos, mn. кос, испречен. — nyereg, fn. жеңеко седло. — os, mn. кос. — síp, fn. попречна фрула. — szelet, fn. попречни просек. — tátuak, fn. (рибе) шиљоусне. — úl, ih. косо, испречено. — vonal, fn. попречна линија; диагонала.

Harap, fn. пожар у шуми.

Harap, es. гристи, уједати; á. é. félre — ni a szót, прогутати реч; bele — ni a savanyú almába, загристи у киселу јабуку.

Harapás, fn. 1.) уједање, ујед; 2.) залораж; egy — sem volt még ma a szájamban, исам још ни окусио данас.

Harapásbely, fn. ожиљак од уједа.

Harapdál, es. гриекати; уједати.

Harapo, mn. што гризе; fn. клените.

Harapoes, fn. плочица у апотеци, морзела.

Harapódzik, k. разједати се; á. é. ширити се, отимати мах; harapódzó daganat, паједина.

Hárapófog, fn. предњи зуб, секутић.

Hárapófogó, fn. клените.

Hárapos, Harapós, mn. што гризе; á. é. заједњив, накостан, један. — ság, fn. заједњивост, јеткост.

Harapóz l. Harapódzik.

Haraszt, fn. 1.) шиб, шибље, шикара, епногорица; (szój.) — ra kelni, изићи на глас; 2.) опало, сухо линче; (pb.) nem zörög a — szél nélkül, не говори свет зарадава (има нешто); иже без неке; 3.) напрат (биль.).

Harasztfa, fn. јова, јоха.

Harasztos, mn. лиснат; шумнат.

Haresa, fn. сом.

Harez, fn. бој, бојак, битка, ограни; рат; — ra kelni, заратити.

Harez-düh, fn. ратни бес. — ének, fn. убојна песма, даворија. — fi, fn. ратник. — i, mn. убојни, ратни. — ias, mn. ратоборан. — iasan, ih. ратоборно. — játék, fn. маневар, витешка игра. — képes, mn. дорастао до коња и оружја. — ló, — mén, fn. убојни коњ. — ol, k. борити се, ратовати, бити бојак. — os, mn. és fn. ратоборан, ратник. — rend, fn. убојни ред. — riadás, fn. убојна вика. — tan, fn. тактика. — társ, fn. убојни друг. — tér, fn. бојиште. — vágy, fn. жеља за бојем. — vagyó, fn. ратовољан. — zaj, fn. убојна вика.

Harél, k. брњајати, талаварити.

Hárem, fn. харем.

Hárfa, fn. арфа.

Hárfás, mn. с арфом; fn. арфониста. — asszony, — leány, fn. арфонисткиња.

Hárfáz, k. свирати у арфу.

Haricska, fn. хајла, хељда.

Hárint, es. одвраћати, отклањати. — kozik, — ozik, k. одшупљати се.

Haris(madár), fn. прдавац; (szój.) szarván fogják a — t, познаје се тица по перју.

Harisnya, fn. чарапа, бечва. — kötő, — szalag, fn. подвезача. — szövő, fn. чарапар.

Harisnyáz, k. плести чарапе.

Hárit, es. чистити, згртати; á. é. (vmit vkiről v. vkitől,) отклањати, одбијати што од кога; (vmit vkitő,) бацати, турати; más nyakába — ani, набацити другом на врат.

Hárit-gat, es. шчипчијавати; á. é. пабаџивати. — hatlan, mn. неотклонив,

неминован. — ható, мн. отклонив. — ó, мн. за одвраћање (цев, канал).
Harkály, **Harkány**, fn. детлић, детао,
Hárlík, к. љутити се. [жуња].
Harmad, fn. трећина; мн. трећи; — éve, еад је три године; — magával, с двојицом; (км.) — napos vendégnék ajtój mögött a helye, најмлађег госта за три дана доста.
Harmad-évi, мн. трогодишњи. — fél, мн. два и по. — fű, мн. és fn. трогоче. — hó, fn. март, охујак. — ik, мн. трећи. — ikszor, l. Harmadszor, — lat, fn. триплум. — napí, мн. тродневан. — napos, мн. од три дана.
Harmadol, es. 1.) радити на треће; 2.) делити на троје; 3.) трећачити, тројачити.
Harmados, fn. 1.) трећичар, армадош; 2.) триумвир; —, мн. — hang, терца.
Harmadszor, ih. трећи пут; треће. — i, мн. трократни; трећи.
Harmala, fn. дивља рутва.
Hármal, cs. трећачити (виноград).
Hárman, ih. тројица; троје (нас, вас, њих). — ként, ih. по троје.
Hármanez, l. **Hármonez**.
Hámas, мн. трострук, тројак; тролист (цвет); (pb.) — kötél nehezen szakad, двоетруку гужву тешко је прекинути; fn. a) тројка (карта); b) ак, тројци; c) терпет; тројо.
Hámas-ít, cs. утростручавати. — könyv, fn. Tripartitum (стари угарски законник). — odik, к. утростручавати се. — ság, fn. тројство. — szabály, fn. тројно правило.
Harmat, fn. роса; — hullott, пала је роса, било је росе; (szój.) gyönge mint —, нежан, као роса.
Harmat-esep, fn. кап росе. — fű, fn. росуља. — fű-félék, fn. росуље. — gyöngy, fn. росни бисер, росне капљице.
Harmatol, k. 1.) росити; 2.) ранити и рано радити.
Harmatos, мн. росан, роснат. — an, ih. росно. — ít, cs. орошавати. — odik, — úl, k. орошавати.
Harmatozik, k. росити.
Hármaz, **Harmaztat**, cs. утростручавати; по трећи пут радити.
Hármaztató, fn. триолет.
Harminecz, мн. тридесет.
Harminezad, мн. тридесети; fn. 1.) три-

десетина; (-hivatal), армиџија. — ik, мн. тридеести. — os, fn. тридесетичар.
Harminezan, мн. тридесеторица; тридесеторо (нас, вас, њих).
Hármonez, fn. тројак; — ok, тројица.
Hármúj, fn. морска ластавица (риба).
Hármúl, мн. по троје. у троје; к. делити се на троје.
Hárogat, es. згртати; á. é. набацивати другом на врат.
Három, мн. три; — annyi, трипут топлико; (szój.) — a tánez, на ново!
Három-ágú, мн. од три рапиље; трокрак. — b, fn. саџак, троножац. — csíkű, l. — himű. — élű, мн. с три сеченице. — emeletű мн. трокат; — emeletű ház, трокатница. — éves, мн. од три године. — fa, fn. вешала; — fal-kás, мн. тробратица (биљ.). — fejű, мн. троглав. — felé, ih. на три стране. — féle, мн. трострук, тројак. — féleképen, ih. на три начина. — főség, fn. триумвират. — hímes, — himű, мн. тромужица (биљ.). — ízű, мн. троцлан. — kaszálatú, мн. што се три пут коси, тротраван. — lábu, мн. és fn. троног; троножац, саџак. — lakú, мн. трокубица (биљ.).
Háromlik, l. **Háramlik**.
Három-levelű, мн. тролист. — nyíretű, мн. што се три пут ериже. — nyístös, мн. és fn. тројник, дрплих (платно). — oldalú, мн. тростран. — rétű, мн. трострук. — ság, fn. тројство. — ságos, мн. тројан, — sodrásu, — sodrú, — szálú, мн. од три жице. — szeg, fn. трокут. — szék, tn. Харомсек (у Ердељу). — szín, fn. триколор, три боје. — szinű, мн. тробојан; — szinű zászló, fn. тробојница. — szor, ih. трипут, триред. — szori, мн. трократан. — szoros, мн. трострук, трогуб. — szorosan, ih. троструко. — szoroz, es. утростручавати; триплирати. — szorta, ih. триред. — szótagű, мн. тро сложан. — szög, fn. трокут. — szögel, — szögít, cs. триангулати. — szög-tan, fn. тригонометрија. — szögű, мн. трокутан; (о биљци) делтаст. — tagú, мн. троцлан; од три члана.
Hars, l. **Haris**.
Hárs, fn. 1.) липа; 2.) лика, луб; (szój.) feslik неки а —, све му иде по вољи.

Harsan, k. јекнути, заорити се. — ás, fn.
Harsány, mn. што јечи, громотан. [јека]
Hárs-fa, fn. апка; липовина. — héj, fn.
липова кора; лика. — pille, fn. лип-
повијак (лептија).

Harsog, k. орити се, јечати.

Harsokodik, l. Harsolódik.

Hársol, cs. гулити.

Harsol, k. дерати се, викати. — ódik,
к. инатити се.

Harsona, fn. труба, трубља, трумбета.

Harsonás, mn. с трубом; fn. трубач.

Harsonász, fn. трубач.

Harsonáz, k. és cs. трубити, трумбета-

Harsony, Harsonya, l. Harsona. [ти.

Hárvirág, fn. липов цвет. — méz, fn.
липовац.

Hártya, fn. 1.) опна, скрамница, мембра-
на; пыákos —, слузна кожа, служ-
њача; víz hártyája, танак лед; 2.)
пергамент.

Hártya-arany, fn. телес, варак. — bőr,
fn. пергамент. — kö, fn. лискун, рус-
ко стакло. — röpükk, fn. опиокрилица.

Hártyás, mn. опнаст, мрежаст. — odik,
k. хвата се кора; зарашњивати. —
röpük, fn. опиокрилица.

Hártyázat, fn. опна, мембрана.

Hártyázik, l. Hártyásodik.

Hárty-orr, fn. вамир (неки љиљак).

Hárul, l. Háramlik.

Has, fn. трбух; német —, швалеки тр-
бух, пролив; — а megy, има пролив;
szorúlt —, тврда столица; á. é. — ra-
esett, неспретан (упоређење); — ból
beszélni, говорити с места (непропра-
ван); (km.) keveset hall az éhes —,
гладан трбух разлога не чује; üres
—nak nem elég a szép szó, гладному
трбуху не вреде лепе речи, него ко-
маће; празна врећа, готова грозница.

Hás, l. Hárs.

Hasáb, fn. 1.) цепаница; 2.) прокола; 3.)
стубац, колумна (у писању); колона,
рубрика; 4.) призма.

Hasáb-fa, fn. цепаница, цепанице; (код
лађе) подвалак. — káposzta, fn. ком-
боест. — kérr, mn. призматичан. —
lábu, mn. дебелоног. — ol, cs. цепати.
— onként, lh. цепаницу по цепаници;
по рубрикама, ступцима. — os, mn.
a) раздељен на ступице, рубрике; на
цепанице; — os káposzta, комбоест;
b) призматичан. — oz, l. — ol.

Hasacsok, fn. гастрооза (животиња).
Hasad, k. цепати се, пущати, кидати
се; á. é. — a hajnal, зора иуца, зори.
Hasad-ás, fn. цепање, пушање. — ék, fn.
пукотина. — ékonu, mn. цепак, цеп-
љив, што пуша. — ékos, — ós, mn.
испуцан, продрт. — ozik, k. цепати
се, распуцавати се.

Hasadt, mn. расцепљен, пукнут. — körg-
mű, mn. с папцима. — láb, fn. папак.

Hasadvány, fn. цепотница, где се цепа.

Hasajó, fn. вратило (предње).

Hasal, Hasalj, fn. доњи трбух, абдомен.

Hasal, k. лежати потрбушке.

Hasaló, fn. вратило (предње).

Hasang, fn. призма.

Hasas, mn. трбушат; á. é. скотан. —
odik, k. добивати велик трбух; по-
стати скотан.

Hasaszorúlt, mn. тврде столице.

Hasaszt l. Hasít.

Hasesap, fn. трокар (справа за пуштање
воде из трбуха). — ol, cs. бости трбух
у воденој болести.

Has-esikarás, fn. грижа у трбуху, струна.
— dugulás, fn. тврда столица. — erőlt-
tetés, fn. напињање. — fájás, fn. тр-
бобоља. — felszorító, fn. потпасач. —
folyás, fn. лијавица, пролив. — hajtás,
fn. пролив. — hajtó, mn. és fn. што
отвора столицу. — hártya, fn. потр-
бушина, исука. — heveder, fn. pács,
потпруг, појас.

Hasít, cs. 1.) цепати; 2.) кидати, дерати
(одело); 3.) á. é. парати (глас уво).

Hasiték, fn. разрез, прорез, растреж;
пукотина. — os, mn. разрезан.

Hasítvány-fa, fn. цепаница.

Haska, fn. презрела диня.

Haskér(eg), fn. потрбушнина. — kó, fn.
трбушчић.

Háskó, fn. 1.) степенице; 2.) дера.

Has-korgás, fn. крчање црева. — lábu-
ak, fn. гастропода, трбонози.

Haslag, lh. потрбушке; fn. pács; mn. не-
маран.

Has-lágyparások, fn. голотрбе. -- ló, fn.
потпруг, потпасач. — mánt, lh. по-
трбушке. — menés, fn. пролив.

Hasogat, cs. цепати; кидати; á. é. — ja
a lábam, сева ми у ногама. — ód-
zik, k. сева (нога). — vány, fn. прош-

Hasók, fn. трбоња, трбушко. [he.

Hason, mn. сличан, једнак. — alakú, mn.

сличан, подједнак. — bees, fn. једнаки вредноет, еквивалент; пари. — beesben, ih. ал пари. — eredetű, mn. вршињак. — érték, fn. једнака вредност, еквивалент; пари. — értéken, — értéküleg, ih. ал пари. — értékű, mn. једнаке вредности. — értelmű, mn. истог значења: сродних мисли. — érzet, fn. емпатија. — faj, fn. вреста, род. — fajú, mn. исте врсте. — fél, fn. половина. — hely, fn. паралено место (у библији). — ít, cs. сличавати, асимишавати. — ítás, fn. сличавање, једначење асимишавања. — kép, fn. слика и прилика. — kérlet, fn. метафора.

Hasonlag, ih. такоће; слично, аналог; fn. аналогија. — os, mn. сличан, аналог.

Hasonlat, fn. сличност, аналогија; приподоба. — lan, mn. неесличан. — lanság, fn. неесличност. — lanúl, ih. нееслично: неупоредиво. — os, mn. сличан; — os beszéd, говор у причама. — osság, fn. сличност.

Hasonlás, fn. завада.

Hasonlik, k. 1.) (hoz, hez) наличити, личити: 2.) (ra, re) раздавати се; захваћати се, мразити се.

Hasonlít, k. наличити; es. (vmit vmihez) испоређивати. — ás, fn. испоређење. — hatatlan, mn. неиспоредив. — hatatlanul, ih. неиспоредиво.

Hasonló, mn. és fn. сличан, подобан: (szój.) — hasonlóval hamar összeárátkozik, који кога бегенише, с оним и јегленише. — an, — kép, — lag, ih. такоће, равним начином. — ság, fn. сличност.

Hasonmás, fn. 1.) слика и прилика; 2.) факсимил; 3.) копија; 4.) á. é. atyja — a, сушти отац.

Hasonmászók, fn. гастрономија, трбониши. Hason-mérték, fn. склад, симетрија. — mértékes, — mértéki, mn. симетричан. — nemű, mn. истородан, хомоген. — nemüleg, ih. хомогено. — neműség, fn. хомогеност. — nevű, mn. истоименни. — pár, fn. паралела. — páros, mn. паралелан. — ság, l. Hasonlat. — súly, fn. равнотежа, карар. — szabály, fn. аналогија. — szenv, fn. хомеопатија. — szenvész, fn. хомеопата. — szenvi, mn. хомеопатичан. — szenvileg, ih. хомеопатично. — szerű, mn. сличан.

— szerűség, fn. сличност, аналогија. — szó, fn. еродна реч. — szóisme, fn. синонимика. — talan, mn. неесличан. — úl, k. сличавати се, асимишавати се. — úlás, fn. сличавање, асимишавања.

Hasony, fn. аналогија. — lag, ih. слично. — lagos, mn. сличан.

Has-rók fn. трбоња. — rágás, fn. грижа у трбуху. — rekedés, fn. затвор, запор. — nemek, fn. потрбушна. — sérülés, — sérv, fn. продер. — sulkálás, fn. пролив. — szorító, a) fn. потпруг, потисач; b) mn. што стеже, што затвара. — szorulás, — szorulat, fn. затвор. — tekerés, fn. грижа у трбуху. — tisztlás, fn. чишћење (стомака). — ürülés, fn. отворена столица. — vonal, fn. бела линија.

Haszinte, ksz. и ако, па ма.

Használ, k. користити, вајдити, хаснити; es. употребљавати, употребити, користити се.

Használat, fn. употреба, ужилање. — lan, mn. неупотребљен. — lanúl, ih. неупотребљено. — os, mn. користан, од вајде, пробитичан. — osság, fn. корисност.

Használ-hatatlan, mn. некористан, неупотребљив. — ható, mn. употребљив, згодан. — hatóság, fn. корист, употребљивост.

Haszna-vehetetlen, mn. некористан, неупотребљив. — vehető, mn. користан, употребљив. — vétel, fn. употреба.

Hasznol, es. употребљавати.

Hasznos, mn. користан, пробитачан; берићетан. — ít, es. чинити корисним; употребљавати на корист. — ság, fn. пробитачност, корисност.

Haszon, fn. корист, корисност, пробитачност; берићет; vimek hasznát venni, користити се чим; az hasznára van v. valik, то му је на корист; az — nali jár v. hasznot hoz, то носи користи; mi haszna? која вајда?

Haszonbér, fn. 1.) закуп, аренда; — be adni, venni, дати, узети под закуп; 2.) закупнина, аренда.

Haszon-bérel, es. закупити; најмити. — bérles, — bérlet, fn. закуп. — bérlo, fn. закупник, арендатор. — élvezet, fn. ужилање, узуфрукт. — élvező, fn. ужилаџа, узуфруктуар. — érdek, l.

— кересés, — хajtó, мн. од користи, беријетаи. — kém, fn. шпекулант. — kémkedik, к. шпекулирати. — кересés, fn. себичност, користољубље. — keresetlen, мн. несебичан. — kereső, мн. користољубив, грамзив. — kölesönszerződés, fn. уговор о паручи, о посуди. — lesés, fn. грамзивост.

Haszontalan, мн. некористан; залудан; á, é, неваљао; тричав. — kodik, k. будалити; бити небрига. — ság, fn. некорисност; будалаштина; тричарија.

— úl, ih. узалудно, заман; утаман. Haszon-tétel, fn. користовање. — vadászás, fn. грамзивост. — vadászó, мн. грамзив. — vágy, fn. грамзивост. — vét, — vétel, fn. уживање, употреба; — vételi jog, право уживања. — vevő, l. Haszonévező.

Hasztalan, мн. некористан; узалудан. — — ság, fn. узалудност; тричарија. — úl, ih. узалудно, заман.

Hat, мн. ишест; (szój.) vagy — ra, vagy vakra, или све, или ишнита.

Hat, k. 1.) (уз глаголе) моћи; írhat, може писати; 2.) (ra, re) утицати, имати маха; 3.) продирати; достизати.

Hát, fn. 1.) леђа, хрбат; грбача, крикача; — át megvetni, наслонити леђа; — at fordítani vkinék, окренуты леђа кому; egymás — ára, једно преко другог; — a mögött szólni, говорити кому за леђи; — ról megtámadni, с леђа напасти; viszket — a, сврбе га леђа; тражи крије; — ára venni, упртити, узети на уprt; minden —nak van hasa, свако „зашто“ има своје „зато“; akár akkor lássam, mikor a — am közepét, ма га никад не видео; fát lehet vágni a — án, широких је плеша; може много да трши; mintha a — a mögé hányná, чини се и певсит; и не шумиња; Isten — a mögött, за божји леђи, у страни; 2.) новршина (воде, земље); испушеност; hegyl — a, бјло, страна од брега; (szój.) világ — án nincs másá, нема му нара у свету; 3.) наслон, (од клупе); 4.) нарамак; egy — szalma, један нарамак сламе.

Hát, ksz. 1.) дакле, но том; еле; (у иштванима) па? но? — miért? а за што? 2.) дакако, да; (иронично) није него! како пеби!

Hatadló, fn. шестар.

Hátahaporjás, Hátahipás, мн. 1.) гредовит, труткав; 2.) грбав.

Hatakos, мн. трбушат.

Hátal, A. k. 1.) окретати леђа; 2.) иши натрашке; B. es. 1.) носити на кракчи; 2.) избубати, извонитити.

Hatalmas, мн. силан, моћан; fn. силник. — an, ih. силио, моћно. — kodás, fn. насиље, насилица, зулумћарство. — kodik, k. а) бити силеција, зулумћарити; б) хвастати се. — kodó, мн. és fn. насилан; силеција, зулумћар. — odik, k. сплити се, ослилити се. — ság, fn. спла, моћ. — úl, ih. силимице; k. l. — odik.

Hatalmatlan, мн. немоћан, бесилаи.

Hatalmaz, es. овлашћивати. — ik, k. отимати мах. — ás, fn. овлашћивање, овлашћење. — ó, fn. овластитељ; l. — vány. — ott, мн. és fn. овлашћен; овлашћеник. — ottság, fn. овлашћеност; право. — vány, fn. овлашница.

Hatalmi, мн. — kör, круг моћи.

Hatalom, fn. 1.) сила, моћ, власт; hatalmadban van, у власти ти је, просто ти је; 2.) власт; vki hatalma alá hattani, покорити, потчинити; hatalmába keríteni, доконати се чега; 3.) власт, право; bűnboesátó —, власт отчиштава грешова.

Hatalom-kar, fn. брахиум. — szó, fn. моћна реч.

Hatály, fn. мах, ефект; — ba lépní, ступити у живот, стати на снагу (закон).

Hatályos, мн. снажан; интензиван. — ít, es. давати маха, снаге. — ság, fn. интензивност.

Hatálytalan, мн. без ефекта, безуспешан.

— ít, es. одузети мах, чинити безуспешним. — ság, fn. безуспешност. — úl, k. безуспешно.

Hatan, ih. шесторица; шесторо.

Határ, fn. 1.) граница, међа; — t vetni, поставити границе; — t hányni, по-влачинти границу; — t járni, обилазити границе; — t szabni, одредити, поставить границе; 2.) атар; 3.) граница, мера; nem ismer — t, не зна шта је доста; 4.) рок, рочнице.

Határ-árok, fn. јарак на граници. — atlant. 1. Határtalan. — domb, fn. анта, мргињ; умка. — gróf, fn. маркграф. — halom, fn. анта; умка. — hánýás, fn. међашење. — hely, fn. пограниц-

но место. — hosszabbítás, fn. проду-
живаше рока. — idő, fn. рок, термин.
— járás, fn. обилажење границе. —
jegy, — jel, fn. обележај границе. —
kerület, fn. покрајина. — köz, fn.
сумеђа. — lakos, fn. граничар, кра-
јинник. — nap, fn. рок, термин; ро-
чиште. — ol, cs. међашти, међити,
синорити.

Határos, mn. пограничан; који се суче-
љава, међаш, суседан; velem —, мој
сусед; á. é. ez szemtelenséggel —, то
је готов (већ) безобразлук.

Határoz, cs. 1.) међити, синорити; 2.)
обилазити границе; 3.) одређивати;
4.) одлучивати; arra — ta magát, на
то се одлучио; 5.) решити, закључи-
ти (суд).

Határozat, fn. одлука, решење, закљу-
чак, изрек, пресуда; — ot hozni, ре-
шити, закључити.

Határozatképes, mn. властан да решава.

Határozatlan, mn. неодређен, неизвестан.
— úl, ih. неодређено, неизвесно.

Határozó, fn. 1.) који међи, међитељ;
2.) прилог (граматички); mn. преу-
дан, одлучан; што дели (границе).

Határozódik, k. (vimbén) ограничавати
се на . . .

Határozott, mn. одређен; одрешит. — an,
ih. одређено, одрешито; изреком. —
ság, fn. одређеност; одрешитост; пре-
цизност.

Határozvány, fn, 1.) одлука; 2.) дефи-
ниција.

Határör, fn. граничар, крајинник. —
ség, — vidék, fn. граница, крајина.

Határper, fn. распра због границе.

Határszél, fn. граница; крајина. — i,
mn. погранични; крајинички.

Határtalan, mn. неомеђен; бескрајан. —
ság, fn. неомеђеност; бескрајност. —
úl, ih. неомеђено; бескрајно.

Határ-tétel, fn. међење. — válás, fn. су-
међа. — vám, fn. погранична цари-
на. — vár, fn. погранични град. —
vidék, fn. граница, крајина. — vil-
longás, fn. препирка због границе. —
vonal, fn. размеђа, демаркациона ли-
нија. — vonás, fn. размеђа.

Hatás, fn. мањ, дејство, учинак, ефект;
(vimbé) утицање; — t gyakorolni, де-
ловати.

Hátas, mn. 1.) плечат, широк, крупан;
2.) који носи што на леђих; — olasz,
— zsidó, ђочар; 3.) за ношење на ле-
ђих; — tarisznya, уптарта; 4.) с леђима;
— szék, наслочњача; 5.) — ló, јахањи,
седлени коњ, седленик; 6.) теретни,
за терет, теглећи; 7.) висок у леђих.
Hatáskör, fn. 1.) круг делања, рада; 2.)
домет (пунке).

Hatásos, mn. учиначан, успешан, дела-
тан; — gyógyszer, добар лек. — an,
ih. делатно.

Hatástalan, mn. без ефекта, безуспешан.
— ság, fn. безуспешност. — úl, ih.
безуспешно.

Hátatlan, mn. без леђа (клупа); — ló,
коњ који није за јахање.

Hátavértes, fn. оклонник (жив.)

Hátesapát, fn. стражња војска.

Hátczímer, Hátdarab, fn. полећина.

Hatókony, mn. делатан, успешан. — an,
ih. својски, успешно. — ság, fn. ус-
пешност, делатност.

Hátfal, fn. крило од зграде.

Hátfás, fn. (сељак) дрвар.

Hátfél, fn. 1.) наличје; 2.) стражњи део,
i. Háttér.

Hágtérinez, fn. хрптењача, кичма, кич-
менјача, грбењача.

Hágyaipjú, fn. вуна с леђа.

Hátha, ksz. 1.) а ако; но ако; 2.) шат.

Hathatatlan, mn. непробојан. — ság, fn.
непробојност.

Hatható, mn. што пробија; успешан. —
s, mn. снажан, жив, енергичан. — san,
ih. својски, снажно, енергично. — ság,
fn. делатност. — sság, fn. снага, спла-
ла, енергија.

Háthoporj, fn. грба, гура. — as, mn. гр-
бав, гурав.

Hátiibör, fn. телешак; (szój.) fordítja a — t,
окреће онаклију према ветру; — önlenni,
дембелисати.

Hátír, cs. писати на леђих, индострати
(пасов). — at, fn. индосат, препис на
Hátkosár j. Hátas kosár. [леђих.]

Hátkotú, fn. царска круна (биль).

Hatkrajczáros, fn. шестак.

Hátlap, fn. наличје.

Hatlap, Hatlap, fn. хексаедар.

Hatló(szeg), fn. клин у руди.

Hatlovas, mn. на шест коња.

Hátmegé, Hátmögé, ih. иза леђа.

Hatméretű(vers), fn. хексаметар.

- Hátmög l. Háttér.
- Hatod, fn. шестина; mn. шести. — évi, mn. шестогодишињ. — fél, ih. пет и по. — hang, fn. екет (у муз.). — hó, fn. јуни, срнањ. — ik, mn. шести. — ló, fn. шестар. — ol, es. шестарити. — os, fn. екет (у муз.). — szor, ih. шест пута; шесто. — szori, mn. шестократи. — szoros, mn. шестострук.
- Hatol, k. продирати; (szój.) ötölni — ni, запињати у говору, шепртљити, бу-
- Hátoldal, fn. налије. [лазнити.]
- Hatolhetel, k. шепртљити (у говору), бу- лазнити.
- Hátormó, fn. пераја на леђих.
- Hatos, fn. 1.) шестица (цифра); 2.) шес- так (повац); 3.) хексаметар; шестерац; mn. шестострук; чега има шест (нпр. евхе).
- Hatós, mn. снажан, делатаи. — an, ih. Hatóság, fn. власт; моћ. делатно.
- Hatoska, l. Futósi.
- Hatósság, fn. енергичност.
- Hátpúp, fn. грба, гура; — ra, полеђунке.
- Hátra, ih. натраг, назад, остраг; — felé, одостраг, натрашке, унатрашке; — állani, склонити се, узбити се.
- Hátrább, ih. већма натраг; — állani, Hátrafelé, ih. натраг, натрашке. [умјани.]
- Hátrahagy, es. оставити (иза себе).
- Hátrál, k. узмицати, узмаћи. — ás, fn. узмицање. — at, fn. узмак.
- Hátralek, fn. остатак, заостатак; кусур; tartozási —, заостали дуг, рештаница.
- Hátralevő, mn. преостали. — ség, fn. остатак.
- Hátráló, fn. ретирада, узмак; — t fúni, дувати на узмак; mn. назадан.
- Hátráltat, es. дати да узмиче; á. é. ус- поравати, спречавати.
- Hátramarad, k. 1.) заостајати, заостати; 2.) преостати; 3.) остати за ким (и- мања); 4.) á. é. зачамити, заостати (у научи).
- Hátramaradás, fn. заостајање, назадак; преостајање; á. é. — t szenvedni, пре- триети штету.
- Hátramenő, mn. што иде натрашке, наза-
- Hátranapol, es. датирати на леђих. [дан.]
- Hátrány fn. штета, уштрб, j. Kár, Rö- vidség. — os, mn. шкодљив, штетан.
- Hátraszegett, mn. посувираћен.
- Hátratesz (Hátratenni), es. метнути на страну, склонити; á. é. запоставити.
- Hátratétel, fn. запостављање.
- Hátravan (Hátralenni), k. преостаје.
- Hátraver, es. узбити, узбијати.
- Hátravet, es. 1.) завалити (патраг); 2.) узбити; запоставити.
- Hátravonul, k. узмаћи, повући се.
- Hátrész, fn. 1.) полеђина, леђа; 2.) страж- ни део кола.
- Hátról, ih. с леђа, одостраг, озад.
- Hatság, fn. висораван.
- Hátsereg, fn. стражња војска.
- Hátsó, mn. задњи, стражњи; — oldal v. felület, налије; — gondolat, примисао.
- Hatszakos, fn. (стих) сестина.
- Hátszárny, fn. крило од зграде.
- Hatszeg, fn. шестокут. — ű, mn. шестоку-
- Hatszem, fn. шестица (карта). [тан.]
- Hátszíj, fn. упрта.
- Hátszin(pecsenye), fn. прна печеница.
- Hatszor, ih. шест пута. — i, mn. шес- тократан. — os, mn. шестострук. — ra, ih. на шест пута. — ta, ih. шест Hatszög l. Hatszeg. [пута.]
- Hátszű l. Hátszin.
- Háttér, fn. стражни део; дно; — be szorítni, бацити у присенак; — be szorúlni, бити потиснут; — ben rejtégetni, из потаје радити.
- Hattyú, fn. лабуд. — ágy, fn. мска по- стеља. — dal, — ének, fn. лабудова (последња) песма. — i, mn. лабудов. — nyak, fn. лабудов врат; á. é. бео врат. — toll, fn. лабудово перо.
- Hátul, ih. остраг, озад, одостраг; fn. стражњи део. — csapó, mn. (точак) што се одостраг тера. — ról, ih. од- остраг, састраг.
- Hátnlsó, mn. стражњи, последњи, крајни.
- Hátszony, fn. пераја на леђих.
- Hatvan, mn. шездесет. — ad, fn. шез- дестина. — adik, mn. шездесети. — an, ih. шездесеторица, шездесеторо.
- Hatvány, fn. потенција (матем.); — ga emelni v. — ítani v. — ozni, потен- цијати. — jel, — mutató, fn. експо- нент. — jeles, mn. експоненцијалан.
- Hátvéd, fn. стражња војска.
- Hatzugú, mn. хексагоналан.
- Hava l. Hö.
- Havad, k. окорети се, најкуљити се. — ályos, mn. жуљаив. — i, fn. (цвет) лестедај.
- Havadzik, k. 1.) снежи, пада снег; 2.) имати време (женски цвет).

Havadzás, 1. Hószám.

Havas, mn. 1.) снежан; 2.) која (женска) има време; 3.) месечар; fn. снег по брдо.

Havas-alföld, tn. Вланика. — alja, fn. подножје Ална. — elföld, tn. 1.) Вланика; 2.) Трансалиција. — eli, mn. трансалпијски. — föld, l. — elföld.

Havasi, mn. алпски; планински. — kos, планинац, горштак, брђанин; — kecske, козорог.

Havasít, es. осипати снегом.

Havasok, fn. Алпи.

Havatlan, mn. беснежан.

Havaz-ás, fn. падање снега, снежење. — ik, k. снези, пада снег.

Havi, mn. месечни. — folyás, — kórság, fn. женско прање, време.

Havika, fn. галант (билька).

Havonként, ih. месечно. — i, mn. месечни.

Ház, fn. дом, кућа; Isten — a, божји храм, богомоља; ország —, (земаљска) саборница; bolondok — a, лудница; — ról — ga, од куће до куће; odább v. tovább egy — zal, (за једну кућу) даље; sem — a, sem tüze, нема ни кучета ни мачета; (pb.) a hánny —, annyi szokás, колико је села, толико је навичаја; kiki maga — a előtt se-perjen, свак нек чисти пред својом кућом; más — ánál szemes, magáénál vaksi, у туђој кући свашта види, а у својој ништа; nagy —, nagy gond, већа глава, виште главобоље; (km.) jaj annak a — nak, hol tehén bikának jármot vethet nyakába, тешко оном газди, ког слуга учи!

Haza, fn. отаџбина, домовина, отаџбинство; ih. кући, дома; menjünk —, хайдмо кући; oda —, код куће, ide —, овде, код куће; — járni, (о кући) где се духови јављају.

Haza-árulás, fn. издајство отаџбине, велилиздаја. — áruló, fn. велики издајник. — beli, mn. отаџбинствени.

Házadó, fn. порез на кућу.

Haza-érkezés, fn. повратак дома. — felé, дома, кући. — fi, fn. a) патриота, домољуб; b) земљак. — fias, mn. патриотски. — fiatlan, mn. непатриотски. — fiság, fn. домољубље. — fiúi, mn. патриотски. — fiúság, fn. домољубље. — fiúsít, es. дати грађанеко

право. — fiúskodik, k. градити се патрота. — i, mn. отаџбинствени, земаљски; á. é. — i leány, нева. — járó(lélek), mn. авет, утвора. — jövet, ih. у повратку кући. — jövetel, fn. повратак дома.

Házal, k. торбарити, трговати по кућама. — ás, fn. торбарство. — ó, mn. és fn. торбарски, торбар.

Haza-menés, fn. враћање кући. — menet, ih. идући кући; l. — menetel. — menetel, fn. повратак кући. — menő, fn. вечерње бубњање или евирање (код војника).

Házanként, ih. од куће до куће.

Házas, mn. 1.) који има кућу; 2.) ожењен; — ok, женици; супруги.

Házas-ágy, fn. брачна постеља. — élet, fn. брачни живот. — fél, fn. супруг; супруга; друг; — felek, муж и жена, супруги. — ít, es. женити. — odás, fn. женидба. — odik, k. женити се. — párr, fn. супруги.

Házasság, fn. женидба; брак: — ra lépni, ступити у брак, ожењити се; (szój.) észssel, ne szemmel fogj a — hoz, ушима, а не очима ваља се женити.

Házasság-beli, mn. женидбени; брачни. — bontás, fn. развод брака. — bontó, mn. што квари или руши брак. — i, mn. брачни; женидбени; — i kihirdetés, оглашивање брака; — i kötés, склањање брака; — i szerződés, брачни уговор.

Házasságokivüli, mn. ванбрачан.

Házasságra-kelés, fn. ступање у брак.

Házasság-routás, fn. нарушење брака, прељубочинство. — rontó, mn. és fn. прељуботворан; прељубник; прељубница. — szerző, fn. провођација. — talan, mn. неожењен. — talanság, fn. момаштво; неожењеношт. — törés, fn. прељуба. — törő, mn. és fn. прељуботворан; прељубник; (-nő), прељуб.

Házastárs, fn. супруг; супруга. [ница.

Házasúl l. Házasodik. — andó, fn. és mn. просилац; за женидбу (зрео). — atlan, mn. неожењен.

Haza-szeretet, fn. домољубље. — szerte, ih. свуд у домовини. — tér, k. вратити се кући. — térés, fn. повратак.

Hazátlan, mn. без отаџбине. [кући.

Házatlan, mn. és fn. без куће, бескућник; — csiga, голаћ.

Haza-vágás, Haza-vágódás fn. жудња за кућом; — vénültékatoná), испужен (војак). — vesztett, мн. без домовине. — vesztő, fn. злотвор отаџбине. — visz(-vinni), es. однести кући; одвести (младу).

Ház-beli, мн. кућевни, домаћи. — bér, fn. кирија, стапарина. — birtokos, fn. кућегазда. — csúcs, fn. врх од куће. — elő, fn. прочеље, фасада; место пред кућом. — far, fn. стражни део куће. — gondviselő, fn. домостаратељ. — héj, fn. доксат. — híjazat, fn. кров. — hely, fn. кућините. — hondok, fn. прочеље.

Házi, мн. кућни, домашни; — állatok, домаће животиње. — as, мн. кућеван. — asszony, fn. домаћица, кућаница. — barát, fn. кућевни пријатељ. — héke, fn. кућевни мир. — bútor, fn. покућство. — eb, fn. покућар. — eszköz, fn. домаћи лек; l. — bútor. — fogás, fn. кућевни затвор. — gazda, fn. домаћин, госа.

Házika, fn. покућна халаница.

Házikenyér, fn. кућевни хлеб.

Házikó, fn. кућерак, колиба.

Házi-pyűl, fn. бели зец. — orvos, fn. кућни лекар. — orvosság, fn. домаћи лек. — ság, fn. кућевност. — szer, fn. домаћи лек. — ír, fn. домаћин. — zöld, fn. чувар-кућа. — kutatás, — motozás, fn. преметачина.

Ház-mester, fn. пазикућа. — nemű, fn. покућство. — nép, fn. Фамилија. — ormó, — orom, fn. врх од крова. — szarvazat, fn. рогови на кући. — tar-tás, fn. кућење, кућанство, газдовање. — tűz, fn. кућа и кућините; — tüzet nézni, пки у проспидбу, меркнати де-

Hazudás, fn. лагање. [војку.]

Hazud(ik) es. лагати; teli — ta az ember félét, напунно уши лагањем; — mintha olvasná, лаже као календар; (pb.) ki örö mest —, örö mest lop v. ki — ni szokott, lopást sem szégyenli, ко ради лаже, ради и краде; ki sokat beszél, sokat —, ко много беседи, много и лаже; слагати (пуника).

Hazudoz, k. много лагати. — ó, мн. és fn. лажљив, лажљивац.

Hazudság, fn. лаж, лагарија; (szój.) mar-kába szakadt a —, пресела му лаж; egyik — ott éri a másikat, лаже ти

боже лаже; (km.) akit egyszer — он карнак, котве hisznek annak, то једнпут слаже, други пут му се не верује, ако и истину каже; esak fél lába van a —nak, у лажи су кратке ноге в. у лажи је плитко дно.

Hazudtol, es. утеривати у лаж.

Hazug, мн. és fn. лажљив, лажљивац; hamarabb (könnyeubb) utolérni a — ot, mint a sánta ebet, у лажи су кратке ноге. [ноге.]

Hazugság, fn. лаж, l. Hazudság.

Hazugul, ih. лажљиво.

Hazul, ih. од куће. — ról, ih. од куће.

Hazumann, ih. од куће.

Házvitorla, fn. ветреница.

Házsárt, fn. кавга, инат. — os, мн. инатель, цандрљив, чантрало. — os-kodik, k. инатити се, чантрати.

He, He, isz. хеј!

Hé, fn. l. Hö.

Hebeg, es. és k. музати, мутати, патуци. — e, fn. мутонъ, музо. — és, fn. музанье, задевање, заплетање (језиком).

Hebelhóba(n), ih. кадито, кадикад.

Hebehurgya, мн. брзоплетан, пагао; fn. ветрогоня, ветрењак.

Hebehurgyálkodik, k. бити пагао, брзоплетан.

Hebehurgyán, ih. брзоплетно, пагло.

Hebehurgyás l. Hebehurgya.

Hebehurgyaság, fn. брзоплетност.

Hebehurgyáskodik l. Hebehurgyálkodik.

Hebehurja ... l. Hebehurgya ...

Hébekorba(n), ih. кадито, кадикад.

Héber, tn. Јеврејин; мн. јеврејски. — ség, fn. Јеврејство. — ül, ih. јеврејски.

Hébér, fn. натегача, l. Lopótök.

Hebetel, k. булазити, музати.

Hecz, fn. хјака, дражење, хец. — el, es. дражити, боцкати, вркати.

Heezipke, мн. малечак, мајушан.

Hedegű l. Hegedű.

Hedereg, k. климати се.

Heder(get), es. грепети, конати; vállait — ni, слегати раменима, омилати се.

Hederít, es. vállait — emi, слеги раменима; oda v. rá se —, и не осврће се,

Hedvig, tn. Јадвига. [ип мукайет.]

Hegedű, k. 1.) зарапћивати, замлаћивати се; 2.) грушати се, згушњавати се; 3.) лепити се, постајати лепљив. — ék, fn. зараслост, ожиљак. — ékeny, мн. што

брзо зарапијује. — és, fn. a) зарапијавање; b) грушање, згушњавање. Hegedű, fn. 1.) егеде, ћемане; öreg —, велике егеде; — t húzni, егедати, свирати у егеде; nyeggetni a — t, тандркати у егеде; 2.) дрвена справа за мучење злочинаца.

Hegedül, k. és cs. егедати, гудети; á. é. деветати.

Hegedüláb, Hegedűnyereg, Hegedűpalló, fn. кобилица, коњиц.

Hegedűs, fn. егедаш, гуслар; vezér —, први егедаш.

Hegedű-szeg, fn. чивија на егедама. — szó, fn. егедање. — tekerő, fn. чивија на егедама. — vonás, fn. превлачење на егедама. — vonó, fn. гудало, превлакало.

Hegeszt, cs. чинити да зарапијује; чинити да се прогруша, згусне; (у хемији) Hegít, cs. згроздити. [згроздити]. Hegy, fn. 1.) брег, брдо, гора, чот; — en völgyen, преко брда и долина, свуд; — en völgyen túl jár már, већ је замакао за гору, већ је очистио „чуства“; 2.) врх, рт; шиљак; a kés — e, врх од ножа; nyelv — ére venni vkit, оговарати; 3.) — embe, — edbe, stb. v. — ibém, — ibéd stb. преко мене, тебе v. на мене, тебе stb.

Hegy-ágyu, fn. брдски тоц. — alja, fn. подгорје; tn. планина код Токажа; — aljai bor, токажко вино.

Hegyéke, fn. лена ката.

Hegyel, cs. кидати врхове. — t, mn. за-

Hegyeresz, fn. обронак. [шиљен].

Hegyes, mn. 1.) брдовит, бреговит; — völgyes, нераван; 2.) шиљаст, општрљат; 3.) á. é. напет, надут.

Hegyesen, ih. 1.) бреговито; 2.) шиљасто; 3.) á. é. напето, надуто.

Hegyesedik, k. 1.) постајати брдовит; 2.) залијивати се.

Hegyes-farú, fn. крпуша, крипсљ (буба). — hasutinóru, fn. брезова губа. — ít, cs. шиљити, заоштравати, зашиљити. — orrú, mn. шиљаста носа. — ség, fn. зашиљеност; á. é. напетост. — szög, fn. оштар кут.

Hegyetlen, mn. 1.) без брегова; 2.) без врха; затубаст.

Hegyett, ih. над, више.

Hegyez, cs. општрљити, заоштравати, заопштрити; зарезати (писаљку); fülét —

ni, ћулити уши, рогушити се; nyelvét — ni vkire, наоштрити се на кога. Hegy-fok, fn. предгорје, кап. -- gerincz, fn. бѣло, хребат. — hát, fn. висораван, зараванак.

Hegyi, mn. брдски, горски, планински. — be, l. Hegy, 3.) — fogoly, fn. трѣка. — kék, fn. плаветна руда. — kisérlet, fn. малик, утвора. — lakos, fn. брђанин, планинац. — zöld, fn. златојој, брдски бакар.

Hegyke, mn. дрзак, обестан; охол.

Hegykélkedik, k. печити се, кочити се.

Hegykén, ih. обесно, охоло.

Hegykeség, fn. кочење, охолост.

Hegykésen, ih. обесно, l. Hegykén.

Hegy-láb, fn. подношје брега. — lakó, — lakos, fn. горштак, планинац. — láncz, fn. ланац брдѣ; бѣло. — leírást, fn. орографија. — lejtő, fn. обронак. — löveg, fn. брдски тоц. — meg, — mög, fn. страна брега, зараванак. — nek, ih. уз брдо. — nyak, fn. прејој. — nyiladék, — nyilás, fn. провалија, раселина. — oldal, fn. коса, страна брега. — ott, fn. промонтор. — öböl, fn. котао у планинама. — rajz, fn. орографија. — rajzi, mn. орографски. — ség, fn. планине, брда. — sor, fn. ланац брда. — szoros, — szorulat, fn. теснац, кланац, богаз. — szurok, fn. асфалт. — taraj, fn. венац (планински). — tó, fn. планинско језеро. — torkolat, fn. кланац, богаз. — üreg, fn. раселина. — vidék, fn. планински предео. — zúg, fn. провалија. — zuhan, — zuhanás, fn. одрањање брега.

Hehelez, Héhel, cs. гребенати.

Heheng, Hehenget, k. веџати, вејетати, јарити се.

Hehent, es. задахнути (у грамат.), аспирирати; k. веџати, l. Heheng. — és, fn. 1.) аспирација; 2.) веџање. — ös,

Hej, isz. xaj! [mn. аспириран (глас)].

Héj, fn. 1.) љуска, кожа, кора; 2.) навлака; 3.) кров.

Héja, fn. eja; јастреб.

Héjakút, fn. чешља (биљка).

Héjanczok, fn. љускари (жив.).

Héjas, mn. с љуском, у љусци, у кори, у кожи; мехунаст; — állat, љускар; — vetemény, вариво; — fa, облице.

Héjasodik, k. добивати љуску, кору.

Héjasok, fn. љускари (живот.).

Héjaz, cs. 1.) љупитити, требити, гули-
ти ; 2.) превлачити љуском, кором ;
3.) мазати ; 4.) покривати (кровом).

Héjazat, fn. 1.) љуека, кора ; 2.) кров,
таван.

Hejehuja, fn. клицање; mn. лакомислен.
— huj, isz. ијују! — ság, fn. клицање.

Hejh, ih. хай! ох!

Héjines, fn. пољски (поћни) пуж.

Héjszövet, fn. лика.

Héka, isz. хеј, чујеи!

Hékás, fn. пријан.

Hékő, fn. 1.) горњак (камен у млину) ;
2.) üsse meg a —, виле га устрилиле!

Hékút, fn. топал извор, топлица.

Héla, mn. празан (шпр. зоб); fn. дивља

Héléná, fn. мурена, пискор (риба). [зоб.

Hellénbarát, fn. филјелин.

Helvét, mn. швајцареки ; tn. Швајцарац.
— hon, — ország, fn. Швајцарска.

Hely, fn. 1.) место, простор ; nyilvános
—, явно место. — et foglalni, сеети ;
— et! места! — éból ki nem mozdúlni, не маћи се с места; ennek nincs
itt helye, том нема места овде; nincs
— én az esze, ије при чистој па-
мети; legyen — én az eszed! памет
у главу! буди паметан! — én van a
szíve, срце му је на мери; — et adni,
a) начинити места; b) одобрити, са-
слушати, уважити ; — lyel — lyel v.
— lyel közzel, a) овде онде; b) овда
онда, кадшто ; — t állani, издржати
на свом месту, држати се; hült — ét
találni, не наћи ни трага од чега ;
2.) место, село ; kis —, мало место
(село); 3.) место (у књизи); 4.) место,
званије, служба; 5.) сесија; fél —, по
сесије; 6.) — emben, — edben... на
мом месту, на твом месту... ha —
edben volnék, да еам на твом месту.

Helybeli, mn. месни, помесни, из места;
fn. мештанин. — ség, fn. простираја,
локалитет.

Helyben, ih. a) у месту; b) таки, с мес-
та. — hagy, es. одобравати, одобрить;
á. é. пролемати. — hagyás, fn. одо-
брение. — hagyható, mn. што подноси,

Helyeeske, fn. меетанице. [усвојив.

Helyenként, ih. меетимице.

Helyény, mn. деликатан, нежан. — en,
ih. нежно.

Helyes, mn. уместан; добар ; — ! афе-
рим! право! — en, ih. умесно.

Helyesbüll, k. поправити се.

Helyesel, cs. одобравати. — hető, mn.
усвојив.

Helyesírás, fn. иправоние. — i, mn, пра-
вописни.

Helyesít, es. исправљати, поправљати.

Helyeslés, Helyeslet, fn. одобравање.

Helyeslő, mn. што одобрава. — leg, ih. одо-

Helyesség, fn. умесност. [бравајући.

Helyett, ih. место, уместо.

Helyettes, fn. és mn. заменик, већил,
haja. — ít, es. замењивати, заменити.
— ítés, fn. замењивање. — kedik, k. —
служити као заменик. — ség, fn. за-
мена, сунституција.

Helyettez, l. Helyetteskedik.

Helyez, cs. метати, стављати, постав-
љати, метнути, ставити; nagy súly —
ni umire, много полагати на...

Helyezet, fn. положај.

Helyezkedik, k. намештати се, ставити се.

Helyhatóság, fn. месна власт, јуридик-
ција, муниципија. — i, mn. муници-

Helyhet, Helyhez l. Helyez. [палац.

Helyi, mn. месни, локални.

Helyírás, Helyirat, fn. топографија. — i,
mn. топографски.

Helyiség, fn. просторија.

Helyleírás, fn. l. Helyírás.

Helyőrség, fn. посада, гарнизон.

Helypént, fn. плата за место (на ва-
шаришту).

Helypótló, fn. 1.) замена, сурогат; 2.) за-

Helyrajz, fn. топографија. [меник.

Helyre-áll, k. успоставити се; á. é. — állt

az egészsége, опоравио се. — állás, fn.
успостава; опорављај. — állít, es. успо-

ставити, повратити. — hoz, es. накна-
дити, накрмити. — hozhatlan (hozha-
tó), mn. ненакнадив (накнадив). — hoz-

hatlanul, ih. ненакнадиво. — igazít, es.
исправити, ректификовати. — igazi-

tás, fn. исправак. — pótol, — üt, es.
накнадити. — való, mn. удесан; умес-

Helység, fn. место, село. [тан.

Helyszín, fn. лице места. — el, es. на
лицу места испитати, прегледати.

Helyt, ih. на месту; l. Helyett.

Hely-tartás, fn. администрација. — tar-

tó, fn. намесник, администратор. — tar-

tóság, fn. намесништво. — tartósá-
gi, mn. намеснички. — tartó-tanács,

fn. намесничко веће.

Helytelen, mn. неуместан; непристојан.

- it, es. не одобравати, негодовати.
 — kedik, k. бити непристојан. — ség, fn. неумесноет: непристојност. — ül, ih. неумесно, непристојно.
- Helyütt, ih. е —, овде.
- Helyzés, fn. стављање, метање.
- Helyzet, fn. стање, положај. — i(rajz), ситуациони (опис).
- Hembereg, Hemberget, l. Hempelyeg, Немперег, Hempelyeg, Hemperget.
- Hémérő, fn. термометар.
- Hemp, Hempely, fn. вазак.
- Hempelyeg, k. ваљати се, котурати се.
- Hempelyget, Hempelyget, es. ваљати, котурати.
- Hempereg, k. l. Hempelyeg.
- Henzseg, k. гмизати, гамизати, врвсти, киптети, крпати, камтити. — és, fn. врвљење, камћење.
- Hencsereg l. Hengereg.
- Henczeg, k. разметати се, хвалисати се.
- Henge, fn. стонога, гујин чешаљ.
- Henger, fn. ваљак, ваљуга, цилиндар. — bőcz, — buczka, fn. премет, l. Вукfencez, — bőczoz, — buczkáz, k. преметати се, преметнути се. — csiga, fn. купасти (мраморасти) пуж. — ded, mn. ваљковасти, обао, цилиндраст. — edik, — eg. k. котурати се, ваљати се. — el, es. ваљати, котурати. — es, mn. обао, ваљковасти. — ez (Hengérez), es. правити налик на ваљак. — fa, fn. летњак, чекрк (у млину). — g, l. — eg. — ge, l. — csiga. — gés, fn. ваљање. — get, es. ваљати, котрљати, тумбати. — góág, l. — edik. — gő. — gós, mn. обао, ваљковит. — gözik, l. — eg. — idomú, mn. обао, ваљковит. — ít, es. ваљати. — kerék, fn. точак на ваљку. — malom, fn. млин на ваљке. — ü, mn. обао, ваљ.
- Henrik, tn. Хенрик. [ковит.]
- Henteredett, tn. опружен.
- Henteredik, k. ваљати се; прућити се.
- Hentereg, k. ваљати се, котурати се; á. é. ваљушкати се.
- Henterget, es. котрљати, ваљати.
- Hentes, fn. касапин, месар. — kedik, k. месарити, бити касапин.
- Henye, fn. 1.) гујин чешаљ, стонога; 2.) ленивац, дембел, ленштина; mn. трапњав, лен, немаран. — fenyő, fn. лимба. — hivatal, fn. синекура.
- Henryél(kedik), k. дембелисати, леновати.
- és, fn. дембелисање. — ö, mn. és fn. лен, ленивац, дембел.
- Henryén, ih. дембелски, лено.
- Henryeség, fn. леност.
- Hépalaczk, fn. боца за грејање.
- Нерција, mn. хвастав, разметљив.
- Неренпás, mn. иераван.
- Her, fn. детелина.
- Herákol, k. хракати, хракнути.
- Herczeg, fn. војвода, херцег; кнез. — asszony, fn. херцегиња, кнегиња, војводињица. — fi, fn. кнежевић. — i, mn. војводски; кнежевски. — ileg, ih. војводски; кнежевски. — ített, mn. закнежен, завојвођен. — ség, fn. херцештво; кнежевство.
- Herczehureza, fn. 1.) тезмање; — élet, битанжење; 2.) грђња, злостава.
- Herczehurczál, es. 1.) тезмати; 2.) ружити, мучити.
- Herdál, es. траћити, расипати.
- Herdeburdi, fn. ветроопир.
- Herdel, es. с муком одећи.
- Here, fn. 1.) трут, трунташ; 2.) á. é. ленштина, трунташ; 3.) мудо, јаје; 4.) детелина.
- Heréczel, es. газити, расти (петао).
- Heréhóra, ih. — kihíni, изазвати на мег.
- Herehura, fn. кисељак. [дан.]
- Herél, es. 1.) шкопити; штројити, увртати; 2.) газити, расти (петао); 3.) подрезивати кошнице. — kedik, k. дембелисати. — ö, fn. увртач. — t, mn. és fn. ушкопљен, ушкопљеник, адумац, ја.
- Heresérv, fn. кила, клини. [ловец.]
- Herész l. Herélő.
- Herezaeskó, fn. мошињце.
- Hergel, es. 1.) газити, расти (петао); 2.) чепркати; 3.) ваљати; 4.) дражити.
- Hergelővas, fn. гвожђе за поравњивање (у кожара).
- Héries, fn. гороџвет, зечји мак.
- Hering, fn. харинга.
- Hérjes, fn. гороџвет, зечји мак.
- Herjó, fn. јаребица. — ka, fn. јаребичица.
- Herkél, es. откидати, крадукати.
- Hermecz(szíj), fn. кајиш на седлу.
- Hernyás, mn. плеснив (вино).
- Hernyász, fn. 1.) који треби гусенице; 2.) гусеничарка (инсект); k. és es. требити гусенице.
- Hernyáz, es. требити гусенице.
- Hernyó, fn. гусеница; szörös —, стонога. — báb, fn. чаура. — boly, fn.

дегло(гомила) гусеница. — irtó, fn. спра-
ва за требљење гусеница. — ka, fn. гу-
сеничица. — s, mn. гусеничав. — z, es.
таманити гусенице. — zó, l. — irtó.
Нерёче, Нерёке, fn. мавиш, листићи.
Нерег, k. режати.
Нерег, k. пукати.
Нерсен, k. пукнути.
Нервад, k. венути. — atlan, mn. неувео.
— hatlan, mn. неувели. — ozik, k.
венути. — ság, fn. увелост.
Нервадт, mn. увео. — lelkű, mn. bla-
зиран. — lelküség, fn. блазированост.
— ság, fn. увелост.
Нервасzt, es. чинити да вене, сушити.
Нерватаг, mn. увео; лоћкав. — ság, fn.
Herzsel l. Horzsol. [увелост, лоћкавост.
Несёг, fn. топлина.
Несер, fn. вруће пиво.
Несеget, es. пудити, терати са „ши“;
á. é. распинати, траћити (имање).
Несзоба, fn. соба за зиојење.
Нет, mn. седам; heted — országban, да-
леко у свету, у белом свету; heted —
országra szól, познат у целом свету;
ha — lelke van sem képes, не може
(урадити), па да га одмах ћаво узме;
fn. седмица, недеља (дана); (szój.) не-
тет havat összehordani, набулазнити.
Нет-алвó, fn. чмавало. — bíróiszék, fn.
сентемвирална таблица, суд седморице.
Нетед, fn. седмица; mn. седми. — fél,
mn. шест и по. — fü, mn. од седам
година (коњ). — hó, fn. јули, српањ.
— ik, mn. седми. — rész, fn. седмица.
— szaka, lh. преко целе недеље. —
szer, lh. седам пута; седмо.
Нетел, k. проводити недељу. — ö, fn.
Нетен, lh. седморица; седморо. [чредник.
Нетенкént, lh. недељно, седмично. — i,
mn. седмични.
Нетес, fn. 1.) седмица (цифра); седмак;
— ével, по седам; 2.) чредник; mn.
од ... недеље.
Нетештендős, Нетéves, mn. седмогодини.
Нетевény, fn. влашићи (звезде). [иши.
Нетез, es. уседмостручити.
Нетfélé, mn. седмоврестан.
Нетfő, fn. понедељник, понедељак; — n,
понедељником; у понедељник.
Нети, Нетí, mn. недељни, седмични; —
vásár, недељни ваниар, пијаци.
Нетközben, lh. преко недеље.
Нетköznap, fn. радији дан, тежатник; lh.

радијум даном, тежатником. — i, mi.
тежатнички; обичаи, евакидани.
Нétszám, fn. 1.) недељни посао; 2.) више
недеља; — ra sem látom, не видим
га по више недеља.
Нétszemélyes, mn. сентемвиралан; fn.
сентемвир. — tábla, — törvényszék,
fn. сентемвирална таблица.
Нétszemélynök, fn. j. Нétszemélyes, fn.
Нétszer, lh. седам пута. — es, mn. сед-
мострук. — i, mn. седмократан. — te,
lh. седам пута.
Нétszög, Нétszöglet, fn. седмокут. — ü,
mn. седмокутан.
Нетven, mn. седамдесет. — ed, fn. седамде-
сетина; mn. седамдесети. — edik, се-
дамдесети. — es, fn. седамдесетогоди-
шнињак. — éves, — esztendős, mn.
седамдесетогодини. — kedés, fn. раз-
метање. — kedik, k. разметати се,
хвалијати се. — kedő, mn. хвалијав.
— szer, lh. седамдесет пута.
Нетуерпетсе, Нетуерпетке, fn. маџун.
Нетуке l. Hegyke.
Нév, 1.) fn. жар, топлота; á. é. ревност;
(szój.) — et havat összehordani, натра-
буњати; 2.) mn. жарки, врео.
Нévany(ag), fn. калорикум.
Нévár, fn. лед уз обалу.
Нévesira, fn. сунчарица (болест у коња).
Нeveder, fn. 1.) пâe; колан; 2.) кунак,
летвица; 3.) труп у јелена.
Нevederez, es. пâeати, опасати.
Нeverlő, fn. коњух.
Нevederszij, fn. појде, пâe.
Нevedervas, fn. широко гвожђе, шина.
Нeven, lh. жарко, ватreno.
Нevely j. Izgalom.
Нeveny, fn. жестина; брезина; — ében,
у првој ватри; од стика, с места.
Нevenyész, fn. импровизатор; es. им-
провизирати, с места говорити; — ett
fordítás, перевод на брзу руку.
Нevenyésző, fn. импровизатор.
Нevenyéz l. Нevenyész, es.
Нevenyka, fn. евењка.
Нevenykedik, k. бити жустар.
Нévér, fn. 1.) рудар; 2.) патетача.
Нever, k. 1.) лежати; 2.) дембелисати;
3.) (о земљи) лежати необрађено.
Нeverd-el-nap, fn. свети понедељак (у
Нeveredik, k. прућити се. (иши.
Нeverész, k. леникати, дембелисати.
Нeverkezik, k. лежати.

Neverő, mn. 1.) бадаван, беспослен; — föld, необрађена земља; — pénz, новац што не носи камате; 2.) fn. дембел.
 Neverödik, k. прућити се.
 Nevertet, cs. оставити да лежи (без користи).
 Heves, mn. топал, жежак; á. é. жесток, ватрен, плах; fn. врућац (на води). — en, ih. жестоко. — kedik, k. бити плах, жесток, жестити се. — ség, fn. тошина, жестича, плаховитост. — vármegeye, fn. Хешка жупанија.
 Heveteg, fn. омар, запара; mn. спаран, запаран; á. é. i рек, жесток, напра- сит. — es, l. Heveteg, mn.
 Hevetezik, k. бити усијан, угрејан.
 Hévház, fn. топла ашта (вештачка).
 Hevitezik, k. зајкарити се.
 Hevit, cs. загрејати; á. é. подетаћи; — ó ital, пиће што загрева.
 Hévíz, fn. топлица. — ál, k. дембели- кати. — fő, fn. топли извор.
 Hévmérő, Hévmérii, fn. термометар.
 Hévmérsék, fn. температура.
 Hévség, fn. топлота, врућина.
 Heviil, k. угрејати се; усијати се, за- жарити се; á. é. успаљивати се, до- бивати вољу.
 Hevület, fn. загрејаност, жар.
 Hévviz l. Hévíz.
 Hez, nr. к. према, l. Hoz, nr.
 Hézag, fn. празнина, шупљина; — ot pótolni, попунити празнину. — gyökér, fn. кокотиња, вучја јабука. — kö, fn. камен за испуњавање праз- нице. — os, mn. крњ, мањак; пра- зан. — pótlo, — töltő, mn. és fn. што испуњава празнину, закрпа. — zik, k. имати празнину.
 Hi, isz. xi, ће!
 Hí, fn. 1.) недостатак, мањак, оскудица; vimek — ával lenni, немати чега, бити без чега; kevés — a volt, мало је фалило; egy — án száz, сто мање један в. без једног; semmi — a sincs, не фали ни мало; 2.) таван.

Hí, cs. 1.) звати, позивати; 2.) називати; именовати; hogy — ják azt az embert? како је име ономчуку? minek — — ják ezt magyarul? како се то каже мађарски? 3.) зазивати (на мегдан).
 Hiába(n), ih. заман, залуд, бадава, у ве- тар. — való, mn. a) залудан, узалу- дан; b) којекакав, тричав. — valóság,

fn. узалудност; рутина и путина. — valóskodik, k. радити којешти, швр- Hiaczint l. Jáczint. [љати].
 Hián, ih. 1.) без; pénz — volt, није имао новаца; 2.) мање; (у математ.) минус. Hiány, fn. оскудица, недостатак, мањак; мањна. — jel, fn. знак изостављања. — lat, fn. мањак, дефицит. — ol, cs. мањнисати; осећати да фали. Hiányos, mn. непотпуни, крњ, крњав, ос- кудан, мањак. — an, ih. непотпуно, мањаково. — ít, cs. крњити. — odik, k. крњити се. — ság, fn. крњавост; мањкавост.
 Hiánytöltő, mn. és fn. што попуњава праз- ницу; закрпа.
 Hiányzik, k. не достајати, фалити.
 Hiba, fn. 1.) погрешка, омашка; мањна, недостатак; 2.) забуна, ометња; 3.) кривица; nem az én hibám, hogy ... нисам ја крив, што...
 Hibahágó, fn. таванске мердевине.
 Hibapótlás, fn. накнада, компензација.
 Hibarcz, fn. брља. — os, mn. пун брља.
 Hibás, mn. 1.) погрешан, бешав; крив; 2.) мањак; 3.) á. é. крив, грешан.
 Hibásan, ih. погрешно; криво; мањаково.
 Hibásság, fn. погрешност.
 Hibátlan, mn. без погрешке; незазоран, беспогрешан; ih. без погрешке. — ság, fn. беспогрешност; незазорност. — úl, ih. без погрешке.
 Hibáz, k. грешити, правити погрешке; бунити се. — ás, fn. 1.) грешење; 2.) недостајање. — atlan, — hatlan, mn. непогрешан. — atlanul, ih. непо- грешно. — ható, mn. погрешив. — ik, k. не достајати, мањати, фалити. — tat, cs. окривљивати; мањнисати.
 Hibban, k. оклизнути се, опузнути се. — t, cs. учинити да се оклизне.
 Hibig, fn. бели слез.
 Hibít, cs. 1.) погрешити; промашити; 2.) kezét, lábat — ani, не можи довољно.
 Hibitol, cs. мањнисати. [руком, ногом].
 Hibilihubli, mn. тричав.
 Hiblövés, j. Hibás lövés, fn. промашај.
 Hibog, k. утолетати, се.
 Hibók, Hiboncza, l. Hibarez.
 Hibugrás, j. Hibás ugrás, fn. погрешан скок, Hiból, k. крњити се, постајати мањак.
 Híd, fn. мост, ћуприја; — at verni, rakni, esinálni, градити мост; — at szedni, кварати мост.

Hidal, cs. 1.) градити мост; 2.) патосати; 3.) узбурлати, разрити (кревет.)

Hidaló, fn. понтоонир.

Hidas, mn. с мостом; патосан; fn. 1.) скела; 2.) свињац.

Hidász, fn. понтоонир.

Hidaz, cs. правити мост. — at, fn. мост.

Hídbolt, fn. 1.) око (у моста); 2.) подбој.

Hideg, mn. студен, хладан; fn. 1.) хладноћа, студен, зима; а — megvette a szőlöt, грожђе је озебло; 2.) грозница; — leli v. fogja, хвата га грозница; а — rázza, тресе га грозница.

Hideg-ecske, mn. похладан. — edik, k. студети, хладнити. — en, ih. хладно. — enyv, fn. лепак од рибе. — es, mn. хлађан. — ít, cs. хладити, расхладити. — ítő, l. Hütö. — kovács, fn. бесполезен ковач, хладноков. — láz, fn. грозница. — lelés, fn. грозница; harmadnapi — lelés, трећака (грозница). — lelös, mn. грозничав. — ség, fn. хладноћа; á. é. неосетљивост. — szik, — ül, k. хладнити. — talpú, mn. неосетљив. — vér, fn. хладнокрвност. — veriték, fn. хладан зној. — vérü, mn. хладнокрван. — vérüen, — vérüleg, ih. хладнокрвно. — vérüség, fn. хладнокрвност. — vett, mn. прозебао.

Hid-fő, fn. мостобран. — hajó, fn. понтоон, тумбас. — láb, fn. скеле од моста. — lal, cs. a) патосати; b) правити мост. — láš, fn. прављење моста; патос (у штали). — lásol, cs. патосати (шталау). — nyilás, fn. отвор на

Hidogál, cs. зивкати. [мосту.]

Hidor, cs. 1.) одбирати; 2.) l. Sodor. — ít, cs. отргнуты, однети.

Híd-őr, fn. водена пасквица. — pénz, — vám, fn. мостарина, мостовина. — verő, fn. понтоонир.

Hiedékeny, mn. лаковеран. — ség, fn. лаковерност.

Hiedelelm, fn. веровање, поуздање; abban a — ben, у том уверењу.

Hiedelmes, mn. који верује, поверијив. — en, ih. поверијиво.

Híena, fn. хијена; csíkos —, пругаста хијена; foltos —, пегава хијена.

Híg, mn. жидак, течан, бистар, танак; — tojás, ровито яје; — bor, разводњено вино; — has, мека столица; — eszű v. velejű, тупоуман, глуп.

Hígaldozat, Hígaldozmány, fn. налевница.

Hígan, ih. бистро, житко; меко.

Higany, fn. жива, меркур; édes —, сарацика, сиричик. — ír, fn. ушљива масти. — ít, cs. мазати живом. — kénnet, fn. цинобер, ћеновар. — kenőes, l. — ír. — nemű, mn. живаст. — ol, l. — oz. — os, mn. са живом, меркуриалан. — oz, cs. мазати живом.

Higanyú, mn. што цури.

Higélecs, fn. меркуроксидул.

Higéleg, fn. меркуроксид.

Higgad, k. 1.) сталожити се, разблажити се, разводнити се; á. é. стишати се, умирити се; 2.) подлегати под теретом.

Higgaszt, cs. тањити, бистрити; разводнити; á. é. сталожити.

Higgadt, mn. разбистрен; сталожен; á. é. трезвен. — an, ih. разбистрено, сталожен; трезвено. — ság, fn. трезвеност.

Highalvacs, fn. сиричик, сараџика.

Higit, cs. тањити; бистрити, разблаживати; hasat —, отвара столицу, проптерује; — ók, средства за отварање столице.

Híg-kénle, fn. ћеновар. — mérték, fn. мера за течност. — ol, cs. набијати обруч. — ovány, fn. разводњена течност. — pír, fn. ћеновар, цинобер. — ság, fn. течност. — ság-mérő, fn. никнометар. — úl, k. растањивати се, разводњавати се. — víricz, fn. гостино биље.

Hihel, cs. гребенати, гаргашити. — ö, fn. гребец, грша.

Hihetetlen, mn. невероватан. — ség, fn. невероватност. — ül, ih. невероватно.

Hihető, mn. вероватан. — en, — kép, — leg, ih. вероватно. — sít, cs. аутентиковати.

Hihctséges, mn. вероватан.

Hij, Hijába . . . l. Hí, Hiába.

Hím, fn. 1.) мужјак; 2.) вез; — et varrní, a) везак вести; b) á. é. (ról, ről) угледати се; mn. мушки.

Himba, fn. љуљашка, цубаљка.

Himbál, cs. љуљати. — ó, fn. мотка за равнотежу. — ódik, — ódzik, fn. љуљати се, цубати се.

Himbal, Hímhol, fn. раоље, рицинус. — mag, fn. зрело семење, што испада из капсле. — olaj, fn. скочево уље, бели зеј.

Himesukk, fn. крвашлица (биль.). [тип.]

Hímel-hámol, k. извијати, околишити.

- Himes, mn. везен; шаран; — tojás, шарено јаје; — szimes, лицемеран, претворан.
- Himesget, Hímesít, cs. вести, шарати.
- Hímetlen mn. невезен, нешаран; á. é. одрешит, искрен.
- Hímez, cs. вести, шарати; á. é. забашуривати. — és, fn. вез, везење; á. é. околишчење.
- Himezget, cs. вести; á. é. забашуривати.
- Hímezhámoz, cs. претрпавати, забашуривати; околишти.
- Hím-fi, fn. човечуљак. — galamb, fn. голуб мужјак. — hal, fn. млечац. — i, mn. мушки. — kapoas, fn. мушка копча, мушка.
- Hímlel, cs. расипати. [шика пређица.
- Himlik, k. расипати се.
- Himlö, fn. осна, спаница, богиње; vörös —, мрасе, l. Kanyaró. — hely, fn. ожильjak, рапа (од богиња). — helyes, mn. рапав, богињав. — oltás, fn. на вртање, каламљење богиња. — s, mn. осипчај, богињав; мрасав. — zik, k. имати богиње.
- Hím-minta, fn. тестебаша. — munka, — mű, fn. рез, шарило. — nem, fn. мушки род. — немий, mn. мушког рода. — nő, fn. мелез, мацат.
- Himorja, fn. (тропска) мехунаста биљка, којој звечи семење.
- Himpellér, fn. крпа, падри-мајстор, пртњанац; (pb.) ki mindenbe kap, mindenben —, многопочињало ништ' недочињало.
- Himpellér-kedik, k. петљати, крпарати. бити фушер. — ség, fn. петљанија, крп.
- Hímpók, fn. паук (коњска болест). [пеж.
- Hímpor, fn. цветни прах. — szál, fn. прашни конац. — tok, fn. прашница.
- Hím-ség, fn. мужјанство. — szál, fn. прашни конац. — szarvas, fn. јелен мужјак. — szövet, fn. шарана материја. — tű, fn. биљорка. — varrás, fn. вез. — varrásos, mn. шаран. извезен. — varrat, — varromány, fn. вез. — varró, fn. који везе. — varrónő, fn. везиља. — vér, fn. брат. — virág, fn. мушки цвет. — zés, fn. вез, везење. — zet, fn. вез; парило. — zett, mn. везен.
- Hímzö, fn. који везе; mn. за везење. — keret, — ráma, fn. ћерћеф. — tű, fn. биљорка.
- Hinár, Hínár, fn. вога (биљ.); á. é. не воља, белај; ben van a — ban, набегају је, награјсаја је; kiszabadítani а — бól, извући из блата.
- Hinaros, Hílináros, mn. пун воге; á. é. — az ég, небо је пуно облачића.
- Hindu, fn. Индијанац; mn. индијски.
- Hinnyog, k. церити се, церекати се.
- Hint, cs. посипати, сипати; á. é. — i yeti a pénzét, расипна новац.
- Hinta, fn. љуљашка, цубаљка.
- Hintál, cs. љуљати; цуцијати. — ó, fn. дрвени коњ. — ódik, k. љуљати се.
- Hintás, mn. на љуљашку; — targoneza,
- Hinteget, cs. посипати, расипати. [чезе.
- Hinez, cs. посипати; кропити. — ö, mn. és fn. што кропи; кропило.
- Hintó, fn. кочије, пантов. — ka, fn. кочијице. — kázik, k. љуљати се.
- Hiphop, ih. хоп-хоп; — hírével jár, свуд је, и опет га нема.
- Hiron, fn. метличара (биљ.).
- Hír, fn. 1.) глас, име; — be hozni, изнети на (рђав) глас; jó — e van, на гласу је; rossz — ben van, на рђаву је гласу; — t nevet szerezni, стечи имена; — re karpi, изнеки на глас; (pb.) jobb a jó — a nagy gazdagásánál, бољи је добар глас него златан пас; 2.) глас, абер, вест; — ül adni, јавити; köz — ré tenni, обнародовать; se — e se hamva, ни трага на гласа; нема га ни од корова: — ét sem hallottam, ни чуо никам за њу или за то; — em nélküli történt, то је било без мог знања; holt — ét hallottam, чуо сам да је умро.
- Hír-adás, fn. објава, оглас. — adó, fn. објавитељ.
- Hirdet, cs. 1.) јављати, објављивати; dicséretet — ni, гласити славу, хвалу; 2.) навешћивати, оглашивати (жените у цркви).
- Hirdetés, fn. објава, обздана.
- Hirdetmény, fn. објава, оглас.
- Hirdető, fn. јављач, гласник.
- Hírel, cs. проносити, јављати; (azt) hírlik, јављају, проноси се глас.
- Híres, mn. 1.) славан, гласовит; 2.) вајни; злогласни.
- Híres-edik, k. излазити на глас (добар или рђав). — ít, cs. износити на глас. — ség, fn. глае, слава. — ül, k. проплављати се; излазити на глас.
- Híreszt, Híresztel, cs. проносити, разглашивать.

Híretlen, mn. беславан, испознат. — ít, es. обеславъати. — íll, ih. неславно.

Híreveszett, mn. озлоглашен.

Hír-hajó, fn. глаенички брод, авизо-брод. — harang, fn. дошантавало, трчила-жа. — harangol, es. дошантавати, тру-бить. — hedik, k. излазити па (рђав) глас. — hedit, mn. злогласни. — hedt-ség, fn. злогласност. — heszt, es. раз-глагливати. — hordás, fn. трубљење. — hordó, — hordozó, fn. стокућанин, добоинар, разномач гласова.

Hiriba, fn. млечница, варгањ.

Hírlap, fn. новине, лист. — i, mn. по-винарски. — író, fn. новинар.

Hírlel, es. проносити, телалити.

Hírlemény, fn. објава; програм.

Hírleszt, es. проносити, телалити.

Hírlö, fn. гласник.

Hírmondás, fn. глас, вест. — mondó, fn. гласник, улак. — név, fn. глас, име, слава. — neves, mn. гласовит, чувен. — nök, j. — mondó v. Hírdető. — örs, fn. авизо-пошта. — sugó, fn. дошантавало, трчила-жа. — szó, fn. разгла-шеност. — szomj, fn. славољубље. — szomjas, mn. славољубив.

Hirtelen, ih. напрасно, изненада, изнена-буха, па пречаш; mn. нагао, изнена-дан, плах, прек; — harag, напраси-тост; — halál, прека смрт; — haragú v. — hevűlő v. — természetű, напра-шент, прек, па крај срца; 2.) á. é. — barna, врло угасит; — szőke, пр-векаст.

Hirtelen-ében, ih. у бразини, па пречаш. — kedés, fn. препагљивање. — kedik, k. наглати, препагљивати. — ség, fn. напра-шина, наглост. — séges, mn. брзо-плетац. — íl, ih. напрасно. 1. Hirtelen.

Hírsül, l. Híresül.

Hírül-adás, fn. јављање.

Hír-vágy, fn. славољубље. — vétel, fn. пријам гласа, вести. — vivő, fn. глас-

Hiskó l. Viskó. [ник, глаеноша, Hispa, fn. бодљокожац (црв).

História, fn. историја. — i, mn. исто-ријеки.

Hisz (Hinni), es. веровати; erősen —, у тврдо веровати; (szój.) akkorhi szem, ha látom, док не видим не веруюм; hiszem is, nem is, и веруюм и не веруюм.

Hisz, Hiszen, Hiszem, isz. та, ма; — itt volt, та па ту је био!

Hiszek-egy fn. „вјерују“.

Hiszékeny, mn. лаковеран. — ség, fn. лаковерност.

Hiszem, fn. мисао, вера; abban a — бен, hogy... у тој мисли, да...

Hit, fn. 1.) вера, закон, религија; — ét elhangyni v. — étől szakadni, отнасти од вере; micsoda — et vallasz? какве су вере? 2.) вера, заклетва; — et tenni, дати веру, заклести ее; — emre! вере ми!

Hit-ágazat, fn. члан вере. — átok, fn. анатома, црквена клетва. — bajnok, fn. борац за веру. — beli, mn. верски. — bér, fn. јутарњи дар (жене од му-жа). — beszéd, fn. проповед. — bíróság, fn. инквизиција, верски суд. — bizomány, fn. фидеи-комис. — buzgó, mn. ревностан у вери, цркви. — baz-góság, fn. ревност у вери. — czikk, fn. члан вере. — düh, fn. фанатизам.

Hiteget, es. заваравати, правити најду.

Hitehagyott, fn. отпадник (од вере).

Hitel, fn. 1.) вера, вересија, кредит; — be, — re, па веру, па вересију, па по-чек; 2.) веровање, вера; — t adni vmi-nek v. vkinék, поверовати у што или кому; melynek nagyobb — eül, томе у потврду ...

Hitel, es. позивати на заклетву, закли- Hitel-bank, fn. кредитна банка. [цати.

Hit-clemzés, fn. катихизација.

Hit-elemző, fn. катихета.

Hiteles, mn. поуздан, веродостојан, ау-тентичан; — hely, locus credibilis; — másolat, веран преписе.

Hitelesít, es. оверовљавати, одостовери-ти, легализовати. — és, fn. оверовља-вање, оверовљење. — vény, fn. ве-ровница.

Hitelez, es. давати па веру, кредитирати, вересијати. — és, fn. вересијање. — mény, fn. активан дуг. — ű, fn. рукодавац, рукодавник, дужитељ, кредитор.

Hitel-hiány, fn. дискредит, немање кре-дита. — intézet, fn. кредитна задруга. — képes, mn. који заслужује кредита. — könyv, fn. вересијашница — levél, fn. кредитна исправа. — papírok, fn. кредитни папири. — szövetkezet, fn. кредитно удружење. — telen, mn. не-заклет. — telenség, fn. рђав кредит. — tet, es. заклинјати. — vásár, fn. куп-новање па почек, вересијање. — vesz-

tett, mn. који је изгубио кредит. — zálog, fn. хипотека. — zálogos, fn. хипотекар.

Hites, mn. заклет; — atya, поочим; — fiú, посинак.

Hitestárs, fn. супруг; супруга.

Hiteszegett, mn. вероломан.

Hitet, es. (ykivel vmit) доказивати кому што, уверавати кога о чему. — és, fn. заварањање.

Hitetlen, mn. 1.) неверан, неверник; — Tamás, неверни Тома; 2.) неверан, издајнички. — ség, fn. a) неверовање; b) неверство, издајништво. — úl, ih. a) неверно; b) невернички.

Hitez, Hiteztet, es. заклињати.

Hit-fél 1. Hitsorsos. — felekezet, fn. вероисповест. — hagyás, fn. отпадништво. — hagyó, fn. отпадник, апостата. — javítás, fn. реформација. — javító, fn. реформатор. — követ, fn. апостол. — község, fn. црквена општина. — len, mn. és fn. неверан, невера. — lenség, fn. неверство; неверовање. — letéTEL, fn. заклетва. — levél, fn. пропусница, исправа за слободан пролаз. — monda, fn. легенда. — nyomozás, fn. инквизиција. — nyomozó, fn. инквизитор. — rege, fn. митос, бајка. — regéi, — regés, mn. митски. — regész, fn. митолог. — regészlet, — rege-tan, fn. митологија. — rokon, — sorsos, fn. једноверац, брат по вери. — szakadás, fn. отпадништво од вере, раскол; верески расцеп. — szegés, fn. кривоклетство, вероломство. — szegő, mn. és fn. кривоклетан, вероломан; вероломнинк. — szegőleg, ih. кривоклетно, вероломно. — szó, fn. предика, проповед. — szónok, fn. проповедник. — szónoklat, fn. проповедништво. — szónoklat-tan, fn. хомилетика. — tagadó, fn. отпадник од вере. — tan, fn. веронаука, религија. — tanár, fn. вероучитељ. — tanú, fn. исповедник вере, мученик за веру. — társ, fn. једноверац. — téTEL, fn. заклетва. — téritő, fn. мисионар. — tudomány, fn. богословија, теологија. — tudor, fn. доктор теологије. — tudós, fn. теолог, богослов. — újítás, fn. реформација. — újító, fn. реформатор. — újoncz, fn. неофита, катехумен. — vallás, fn. вероисповест. — vallatás, fn. инквизиција.

— vallató, fn. инквизитор. — valló, fn. исповедник вере.

Hitvány, mn. лош, худ, јадан, вајни, чемеран, тричав; мршав. — ít, es. чинити лошим, јадним. — kodik, — kozik, k. a) мршавити; b) бити простак. — odik, k. омршавити; олошати, пребрнути се. — ol, cs. сматрати за лоше. — ság, fn. тричарца, ситнарија. — úl, ih. худо, јадно; k. l. — odik.

Hitves(társ), fn. супруг, војно, муж; супруга, жена, љуба.

Hit-vizsgálat, fn. инквизиција. — vizsgáló, fn. инквизитор.

Hiú, fn. таван; mn. ташт, сујетан, зајудан, ништаван; празан. — l, k. блати ташт; празнити се. — n, ih. таште, сујетно. — ság, fn. сујета, таштина. — ságos, mn. ташт, сујетан. — sít, cs. правити сујетним; á. é. осујећивати. — skodik, k. бити сујетан, ташт. — sodik, k. постати сујетан.

Hiúz, fn. рис. — szemű, mn. оштра ока.

Hív, mn. веран; fn. верни.

Hivácsol l. Hivogat.

Hivakozik l. Hivatkozik.

Hivalkod-ás, fn. беспосленост, беспосличење, нерад. — ik, k. a) беспослични, бадависати; b) бити уображен.

Hívás, fn. нозивање, позив.

Hivat, es. дати звати.

Hivatal, fn. служба, чин, звање; — t viselni, отправљати службу; — ból, званично. — beli, mn. és fn. званничан, службен; званничник. — i, mn. званничан. — ka, fn. службица. — kodás, fn. службовање. — kodik, k. службовати. — kodó, fn. функционар. — nok, j. Tisztviselő.

Hivatalos, mn. a) службен, званничан; b) позван (гост); fn. званична. — an, ih. службено. — kodik, k. службовати.

Hivatal-osztály, fn. департман. — rend, fn. службеник. — szoba, fn. писарница. — talan, mn. és ih. без службе.

Hivatás, fn. позив, звање; — ának él, живи за свој позив. — os, mn. поруфету, по позиву.

Hivatkozás, Hivatkozat, fn. позивање на што, цитирање.

Hivatkozik, k. позивати се, позвати се на...

Hivatlan, mn. незван; непозван. — úl, ih. незвано; непозвано.

- Hivdogál, cs. зивкати.
 Hivékeny, mn. лаковераи. — ség, fn. ла-
 Hiven, ih. верно. [коверност.
 Hivés, fn. веровање.
 Híves, mn. хладовит, свеж; fn. хлад;
 хладовина; á. é. vkit — re tenni, ба-
 цити кога у бутурници.
 Hives-edik, k. студети, застудети. — en,
 ih. свеже, хлађано.
 Hivesít, cs. расхлађивати, хладити. —
 ő, mn. што хлади, освежава; fn. a)
 хлади напитак; b) хладионица.
 Hívesség, fn. хлађаност, хладноћа.
 Hivesűl, k. студети.
 Hívít l. Hivesít.
 Hívó, fn. вабац.
 Hivogál l. Hidogál.
 Hivogat, cs. зивкати; позивати (у сва-
 тве). — ó, fn. фифер.
 Hivóka, fn. вабац (тица).
 Hivő, mn. веран; könnyen —, лаковран;
 fn. верни, који верује. — leges, mn.
 вероватан. — ség, fn. веровање, вера.
 Hívseg, fn. верност. — es, mn. веран, одан.
 Hívtelen, mn. неверан; fn. невера, невер-
 ник. — ség, fn. неверништво, неверство,
 Hizakodik, k. гојити се. [невера.
 Hizalmas, mn. 1.) питав; 2.) који се лако
 гоји. — ság, fn. угојеност, дебљина.
 Hízás, fn. гојење.
 Hízikony, mn. који се лако гоји.
 Hizeleg, k. ласкати, умиљавати се, ула-
 гивати се.
 Hizelékeny, mn. ласкав, улизички.
 Hizelgés, fn. ласкање.
 Hizelgő, mn. ласкав; fn. ласкавац, у-
 лажица.
 Hizelked-és, fn. улагивање. — ik, k. лас-
 кати, улагивати се. — ó, l. Hizelgő.
 Hizik, k. гојити се.
 Hízkór, fn. дебљина (као болест).
 Hizlal, cs. гојити, хранити, товити. —
 ás, fn. гојење. — atlan, mn. неугојен.
 — mány, fn. дебела марва.
 Hízó, mn. за гојење; fn. a) храњењик;
 дебела марва; b) (-ól) штала за де-
 белу марву.
 Hizodalmas, mn. 1.) дебео, гојазан; 2.)
 питав.
 Hizodalom, fn. 1.) гојазност; наклоност
 на гојење; 2.) питавост; 3.) гојење,
 Hízóka, fn. јарић (биль.) [гојидба.
 Hízott, mn. гојен, гојазан. — ság, fn. гојаз-
 Hízovány, fn. мишјакиња (биль.). [ност.
- Hó, isz. xo! стој!
 Hó, fn. снег; esik a —, снеги, пада снег.
 Hó, fn. месец; á. é. лудило; ha feljön a
 hava, кад му дођу лутке; hava van,
 месечар је.
 Hoban, k. бућнути, љуснути.
 Hóbolygó(s), mn. месечараи; сулудаст.
 Hóbort, fn. сулудост, шенутост. — os,
 fn. és mn. сулуда, слута; сулуд, ћак-
 нут, заврнут, шенут. — oskodik, k.
 лудовати, бити ћакнут. — osság, fn.
 лудовање, лутке, ћакнутост.
 Hóczipró, fn. крпље.
 Hód, fn. 1.) бобар, дабар; 2.) l. Hold.
 Hóda, fn. лиска, трћка.
 Hódacs, fn. месечин.
 Hodály, fn. обор, тор.
 Hódász, k. ловити боброве.
 Hódít, cs. освајати, покоравати. — ás,
 fn. освајање, освојење. — mány, fn.
 — ó, mn. és fn. што осваја, освајач.
 Hódikalap, fn. шенир од добра.
 Hódkórság, fn. месечарство.
 Hódlak, fn. боброва кућа.
 Hódol, cs. покоравати се, клањати се.
 — ás, fn. поклоњење, покорење. —
 at, fn. покорење; поштовање. — tat,
 l. Hódít.
 Hódony, fn. дабровина, кастроум.
 Hódos, Hodos, mn. лиест.
 Hó-fa, fn. (америчко дрво) кипант. —
 fajd, fn. бела јаребица. — fátyol, fn.
 снежна копрена. — felér, mn. бео
 као снег. — fergeteg, fn. мећава, ве-
 јавица. — fuat(ag), — fuvat(ag), fn.
 вејавица. — golyó, fn. грудва од сис-
 ра. — görgeteg, fn. усов, лавина. —
 gulya, l. — golyó.
 Hogy, ih. 1.) како? — is ne! како не!
 — hogy? како то? — vagy? како си?
 који си ради? 2.) пошто? — a szil-
 va? пошто су шљиве?
 Hogy, ksz. да, да би.
 Hogyan, ih. како?
 Hogyanlét, Hogylét, fn. нахођење; vki
 — éről tudakozóni, распитивати се
 за чије здравље.
 Hogyne, ih. како не?
 Hogysem, ksz. него, а да.
 Hóharmat, fn. слана, иње. — os, mn.
 осут ињем.
 Hóhér, fn. крвник, целат. — kodik, k.
 бити целат; á. é. бити окрутан. —
 ol, cs. мучити. — os, mn. целатски.

— pallos, fn. целатов налон. — ság, fn. целатство; á. é. окрутност.
 Hohó, isz. охो!
 Hólömp, fn. усов, лавина.
 Hojsza, fn. галеб.
 Hojszogat, es. терати, хајкати.
 Hóka, fn. 1.) лпеа; 2.) лисает коњ; mn. Hókás, mn. лисает. [лисает]
 Pokó, fn. хоко (жив.).
 Hókony l. Bókony.
 Hol, ih. где? ksz. — hol, час-час, сад-
 еад; — volt — nem volt, где је било
 где иије... где је било да било.
 Hólabda, fn. грудва, лопта од снега.
 Hólam, fn. снежаник. — os, mn. од сне-
 жаника.
 Hold, fn. 1.) месец (на небу); mellék v.
 vak —, памесец; (szój.) változó mint
 a —, испостојан као март; — ellen
 kutyua ugat, што пас на звезде лаје,
 то месец не хаје; 2.) лиса; 3.) јутро
 Holda l. Holnap. [земље, дан орања.
 Holdany, fn. (минер.) селениум.
 Holdas, mn. 1.) месечаран; 2.) с месе-
 цом; 3.) сулудаст, ћакнут. — ság, fn.
 месечарство.
 Hold-esiga, fn. плавуља. — esztendő, —
 év, fn. месечна година. — fény, fn.
 месечина. — fogyatkozás, fn. помр-
 чање месеца. — fogta, fn. последња
 четврт. — forgás, fn. месечево обр-
 тање. — fü, l. — ruta. — kér, fn. ме-
 сечева карта. — kór. — kórság, fn.
 месечарство. — kóros, mn. месечаран.
 — kö, fn. селенит. — köz, fn. време
 између новог и пуног месеца. — kules,
 fn. месечне епакте. — láb, fn. селе-
 ногабиум. — lakos, fn. становник на
 месецу. — más, fn. памесец. — mor-
 kóláb, fn. помрчање месеца. — mi-
 tató, fn. лунариум. — negyed, fn. ме-
 сечева четврт. — os, l. Holdas. — ru-
 ta, fn. папрадник. — szak, fn. време
 од једног новог месеца до другог, лу-
 нација. — szám, fn. месечни број, ме-
 сечне епакте. — tajték, fn. каменито
 млеко (минер.). — tányér, fn. месечева
 плоча. — tölte, fn. пун месец. — udvar,
 fn. коло око месеца. — újság, — újnlá-
 lás, fn. нов месец. — változás, fn. мене.
 — vas, fn. гвожђа, клоња, кљуса. —
 világ, fn. месечина. — világ-kép, mn.
 буџмас. — világos, mn. светао, кад
 је месечина.

Holgyomál, fn. руњавица (биљ.).
 Hollandi, tn. Холандез; mn. холандски.
 — a, tn. Холандија.
 Hollét, fn. пребивање; nem tudom — ét,
 не знам где је.
 Holló, fn. гавран, вран; ritka mint a fe-
 hér —, редак, као бела врана.
 Holló-haj, fn. врана коса. — láb, fn. нека
 проја; (трава) змијинац. — neműek,
 fn. гавранови. — szín, fn. врана боја.
 — szín, — színű, mn. вран. — varjú, fn.
 Hollyan, ih. какав? [цирила вруна].
 Holmi, 1.) mn. некакав, какав; nem a-
 karja — korhelynek adni leányát, не
 би рад ма каквом бекрији дати ћерку;
 2.) fn. нешто; ствари, пртљаг.
 Hol-mikor, ih. каткад.
 Holnap, fn. сутрашњи дан; ki tudja a
 — ot, ко зна шта ће бити сутра! ih.
 сутра. — i, mn. сутрашњи; — i пар,
 сутри дан, сутра дан. — oz, es. од-
 гађати од дајае на сутра.
 Holnapután, ih. прексутра; (szój.) — kis-
 kedden, о икристову дне, о ев. Никад.
 — i, mn. прексутранији.
 Holott(an), ksz. a, а овамо.
 Holt, mn. мртвав; á. é. — töke, мртав
 капитал; — víz, мртва вода; — ak,
 fn. мртваци; — a парjáig, до смрти.
 Holt-alag, fn. рака. — alak, fn. мртвачки
 лик. — an, ih. мртво. — aszat, fn.
 мумија, сухотина. — csalán, fn. мртва
 коцрива. — eleven, mn. полумртвав,
 обамръо. — félben, ih. полумртво. —
 fene, fn. вучаш, учац. — göres, fn. грч.
 — ig(lan), ih. до смрти. — iglani, mn.
 досмртни. — kéz, fn. мртва рука (прав-
 никчи: = за добра која се не могу про-
 дати). — kéz-tiltás, fn. амортизација.
 — ra, ih. на мртво, на мртво име. —
 kötés, fn. мртви чвор, везивање мрт-
 воузице. — tenger, tn. Мртво море. —
 test, fn. ленина. — tetem, fn. мртва
 којест. — tüz, fn. рак (бол). — víz, fn.
 мртва вода.
 Holval, ih. у јутру, сутра рано.
 Hólyag, fn. бешника, мехур; (szój.) nem
 —, hogy feltűjják, то се не може тако
 надувати (о тешком послу).
 Hólyag-alakú, mn. бешничаст, мехураст.
 — esa, fn. мехурин. — cseresznye, fn.
 пупатор. — dad, mn. бешничаст. —
 fa, fn. клокочника. — farkú, fn. цареки
 краткокрилац (буба). — féreg, fn. ме-

хурица. — fövény, — kő, fn. камен у беници. — kövedék, fn. цистин (у хем.). — mogyoró, l. — fa. — óez, fn. мехурица, l. — féreg. — os, mn. мехураст, беничаст; — os borsófa, жути бағрем. — osít, cs. правити мехуре, бенике — osodik, k. добивати мехурое. — tapasz, fn. визикатор. — zik, k. праве се мехурори.

Hómadar, fn. белы остроган.

Homag(föld), fn. песковита муря.

Homály, fn. тана, мрак, невиделица; á. é. неясность. — lepke, fn. венитица. — og, k. сумрачти се. — os, mn. мрачан, таман; неясан. — osdi, fn. мрачняк, назадњак. — osít, cs. помрачвати. — osodik, k. мркини, смркавати се. — osság, fn. тамница, тамнило; неясность. — osúl, l. — osodik.

Hombár, fn. хамбар, коши.

Homlít, cs. 1.) полагати (у газдинству); 2.) наваљивати (тои). — ványm, fn. положница.

Homlok, fn. 1.) чело; — át összehúzní v. ráncba szedni, набрати чело, на-мркити се; 2.) á. é. фронт, лице, фасада; a könyv — án, на челу књизи. Homlok-esont, fn. ченоа кост — dísz, fn. челенка; (у зидарству) фронтала. — egyenest, ih. правце, стрелимке; — egyenest eilenkező, ускоено (диаметрално) противан. — elő, fn. повез на челу. — fal, fn. предње вратило. — fal, fn. фронт. — írás, — irat, fn. напис. — kötő, fn. повез на челу. — ol, — oz, cs. стављати на фронт; зидати фронт. — sor, fn. први ред, прва линија, фронта — sütés, fn. жиг на челу — szalag, — szorító, fn. повез на челу. — zat, fn. предња страна, лице; фа-

Homojog, k. лутати. [сада.]

Homok, fn. песак; á. é. поприште, бо-јините — bűczka, — domb, fn. пешчани брежуљак. — föld, fn. пеекуља, грот хотлика. — fű, — húr, fn. пешчаница. — liget, fn. оаза, — millye, fn. пескоби-ница. — óra, fn. пешчани сат. — os, mn. песковит, пешчан. — puszta, fn. fn. пешчана пустыња. — szem, fn. зрио песка — tenger, fn. пешчано море. — torlás, — torlat, fn. пруд.

Homolygos, mn. сух, мршав.

Homolya, fn. округло слатки сир.

Homolyka, fn. ваљушак; l. Homolya.

Homolyog, k. лутати.

Homor, fn. шунъина, конкавност. — ít, cs. удубити. — ító, fn. шунъе длете. — odik, k. удубливати се, бивати конкаван. — ság, fn. сведеност. — tükr, j. — ú tükr, fn. конкавно огледало. — ú, mn. удубљен, конкаван. — ápan, ih. конкавно — úság, fn. конкавност.

Homp, fn. 1.) бусен; 2.) мргни, анта.

Hompol, cs. 1.) бусати; 2.) мргињити, обележавати антами.

Honproz l. Hompol.

Hon, fn. домовина, постојбина, завичај; ih. код куће, дома.

Hón, fn. раме; назуво, назухо. — al, — alj, fn. назуво.

Hónálág, fn. тић, изданак. — az, k. кидати тиће, кресати.

Hón-alapító, fn. оснивач отаџбине.

Hónall, cs. 1.) кидати тиће, кресати; 2.) носити под назувом.

Hónallevél, fn. тић, заперак (на дувану).

Hónalol, Honaljaz, cs. кидати тиће, зала-
Hónalüreg, fn. назухо. [мати (дуван).]

Hónap, fn. месец (дана) — i, mn. ме-
сечин. — onként, ih. сваког месеца,
месечно — os, mn. од ... месеца.
— oz, cs. одлагати од једног месеца
на други. — szám, fn. месечно прање,
женски цвет.

Honesok l. Hanesik. — túrás, fn. критичњак.

Honi, fn. земљак; домољуб. — as, mn.
домољубив. — jog, fn. грађанско пра-
во. — ság, fn. домољубље. — úi, mn.
домољубан — ú-ság, fn. домољубље.
— úsít, cs. дати грађанско право.

Hon-foglalás, fn. освојење отаџбине. — föld, fn. домовина. — földi, — i, mn.
домаћи, отаџествен.

Hón-kalap, fn. шенир за ношење под
назухом — lap, fn. лопатица, плетка.

Honleány, fn. домољупкиња.

Honn, ih. дома, код куће.

Honnan, Honnat, Honnét, ih. одакле? от-
Honnszülött, mn. урођен. [куд?]

Honol, k. пребивати, становати.

Honus, mn. домаћи; fn. суграђанин. — ít, cs. одомаћити; примити међу гра-
ђане. — ítás, — ítmány, fn. одома-
ћење; индигенат. — odás, fn. одома-
ћење. — odik, — úl, k. одомаћити се.

Honott, ih. код куће.

Hon-polgár, fn. држављанин. — szeretet,

Hont l. Hant. [fn. домољубље.]

Hontalan, mn. без домовине. — ít, cs прогнати из домовине. — úl, ih. без Hontárs, fn. суграђанин. [завичаја]. Hontmadár, fn. белоревка. Honvágý(kór), fn. чежња за кућом. Hon-véd, fn. домобранац — védelem, fn. домобранство. — védelmi, mn. домобрански; — védelmi törvény, закон о земаљској обрани, бранидбени закон. — védség, fn. домобранство. — vénuült leány, mn. матора (девојка). Hó-ömlás, Hó-ömledeg, fn. усов. — rehely, — pelyh, fn. прамен снега. — pénz, fn. месечина, месечна плата — péntes, mn. који добива плату месечно. — pihe, fn. прамен снега. Horor l. Hororj. Horores, fn. израстао; грба, кврга; неравност. — os, mn. грбав, квргав; нераван. Hororj, fn. грба, кврга. — as, mn. грбав; нераван. Hororty, fn. 1.) грба; 2.) брежуљак. Horortyag, fn. кора. — os, mn. дебелокор: одъяснут. Horpp, ih. хоп! опа! оп! (szój.) — on maradni, проћи којекако; бити преварен; akkor mondj — ot, ha átugortad az árkot, прво скочи, па онда Hoppan, k. буђнути, пасти. [реци хоп. Horpozik, k. кликати, подекакивати. Hopsza! isz. опа! Hord, fn. широка пруга. Hord, es. носити; szekeren — ani, возвити; magyar nadrágot — ani, носити мађарске чакшире; hírt — ani, разносити глаес; k. (о пушци) носити. Horda, fn. орда. Hordár, fn. носач, носац, амал. — bér, fn. понос, плата носачу. — kodik, k. амаловати. Hordas, mn. са широком пругом: 1. Ordas. Horderő, fn. домашај, важност, j. Fontosság; nagy horderejű, j. nagyon fontos. Hordó, fn. 1.) носац, носач; 2.) буре; sörös —, бечка; (pb.) üres — legjobban kong, празно буре (већма) звечи; meddig — d telj, addig leszesz deli, док је чорбе, доста чорболока. Hordócsináló, fn. бачвар, качар. Hordogat, es. нашати, вуцарити. Hordós, mn. што заудара на буре, судован. — ser, fn. пиво из бурета. —

szag, fn. заударање на буре, судовност. — szagú, mn. судован. Hordó-szék, fn. носилька, паланкин. — szíj, fn. кајши за терете Hordoz, es. носити, пртити; вући, возвити. — gat, es. вуцарити, пртљати. — kodás, fn. сељење, — kodik, k. селити се. — óskodik, k. сељакати се; (pb.) a ki sokat — óskodik, nehezen gazdagul meg, ко се сели. тај се не Hordszék j. Hordószék. [весели. Horgacs, fn. кукица — ol, es. заквачавати. — os, mn. кукаст. Horgad, k. савијати се, искривљивати се. — t, mn. крив, савијен; извијен. Horgany, fn. цинк. — réz, fn. мёд, туч Hargas, mn. кукаст, с куком; крив. — in, fn. потколен. — ít, es. кривити, извијати. — lábu, mn. ерлав. — odik, k. извијати се, искривљивати се. — ság, fn. кривотина, кривина Horgász, fn. који пеца рибу; k. пеци. — ás, — at, fn. пецање. — vessző, fn. прутило Horgaszt, es. савијати, кривити; — ott fővel, обореном главом, погњурке. Horg-éleg, fn. цинк-окецд — halvag, fn. Horgočka, fn. кукица, [цинк-хлорид Horgol, es. 1.) вући куком; á. é. vkíge — nő, водити срце на кога; 2.) плести кукицом („хекловати“). Horgony, fn. котва ленгер, сидро; — t vetni v. ereszteni v. — ra ereszkezni v. szállani, бацити сидро; — on állani, стајати (о броду); — t szedni, дижи котву. Horgony-ág, fn. зубац од ленгера. — álló, — biró, mn. осидран, — hely, fn. место за бацање сидра. — jegy, fn. веја од сидра. — oz, k. спустити сидро, осидрати се; стајати са спуштеном котвом. — szár, fn. мотка од котве. Horgos, mn. кукаст. Horgoz l. Horgol. Horgréz, fn. жути мёд, месниг. Horgúl, k. савијати се, кривити се. Horhács, fn. кврга на дрвету. — os, mn. Horhó l. Horhos. [квргаст. Horhol, es. гулити. Horhos, fn. вододерина; кланац. Hórihorgas, mn. és fn. дуг, кракат; ду Horkan, Horkant, k. ркнути. [гајлија. Horkint, k. ркнути; уздахнути при издисању (самртник); хроннути.

Horkol, k. ркати, хронити.

Horný, fn. зарез.

Hornyol, cs. урезивати. — at, fn. зарез, жлеб. — ó, fn. нож за урезивање — t, mn. изреџак, ровашен.

Horneyos, mn. изрезан.

Horneyoz, cs. ровашити, урезивати.

Horog, fn. 1.) кука, квака; 2.) удцица, пецаљка; — ra akadni v. kerülni, ухватити се; долијати; — ra keríteni, уловити; 3.) кључ за сламу

Horog-сонт, fn. кукаста кост. — dad, mn. кукаст — fa, fn. рог на кући. — ín, — madzag, fn. канап на удцици. — szakáll, fn. кука на удцици. — tú, fn. игла паетењача („хекидла“). — vonó, fn. кључ за чување сламе, сена. — zsineg l. — ín.

Horony, fn. урез, жлеб, уторе — gyalú, fn. реңде за уторе.

Hórózsa, fn. картоп, калина (биль).

Horgasz l. Horpasz.

Horgad, k. упадати, угињати се. — ás, — ék, k. угнутост. — oz, k. угињати се, упадати. — t végű, mn. угнут.

Horpasz, fn. 1.) харингин трбух; 2.) удобљење међу задњим ребрима и бутовима (у марве); á. é. трбух, бураг; megtelt a — a, набоко се, најдеро се; megföltötte a — át, напунио бураг; mn. мршав.

Horpaszodik, k. упадати (о месу), мрша-
Horpaszt, cs. удобити, угијти. [вити.]

Horsolód-ás, fn. трвење, инат. — ik, k. прети се, инатити се.

Horty, fn. 1.) ркање; 2.) поздраве (стра-
Hortyan l. Horkan. [живе.]

Hortyog, k. ркати.

Horvad, k. 1.) распадати се; 2.) l. Horgrad.

Horvát, tn. Хрват; mn. хрватски. — ország, tn. Хрватска. — os, mn. хрват-
ски. — ság, fn. хрватшина. — úl, ih. хрватски.

Horzskórság, fn. болест у слезини.

Horzsakő, fn. плавац, шумик.

Horzslövés, fn. окрз.

Horzsol, cs. гулити; стругати; — t seb, окрз. — ó, fn. кесер. — ódik, k. гу-
лити се, одерати се.

Hossz, fn. дужина; mennyi a — a, колико је у дужину? — a széle egy, колико је дуг, толико је и широк; — ában, у дужину; дуж; a folyó — ában, дуж реке; се — a se vége, ни

краја ни коица; ott esett egész — ában, паде колико је дуг; két óra — at, два сата

Hosszabb, mn. дужи, дуљи. — ít, cs. дуљити; продуживати. — odás, fn. про-
дужење. — odik, — úl, k. продужи-

Hosszaeska, mn. подужи [вати се] Hosszadalmas, mn. дуг, опишир; дуго-
трајан. — ság, fn. опишироност; дуго-
готрајност.

Hosszadalom, fn. дуготрајност; опиширо-
ност.

Hossal, Hosszall, cs. ематрати за пре-
Hosszalaz l. Vonalaz. [дugo]

Hosszan, ih. дуго, дугачко. — ta, ih.
удуж, дуж.

Hosszas, mn. дугачак, дуг, дугуљаст; á. é. дуготрајан, опишираи. — an, ih. ду-
гачко; дуготрајно — ít, cs. правити
полужим. — ka, mn. подуг. — odik,
— úl, k. дуљити се. — ság, fn. ду-
жина; дуготрајност, опишироност.

Hosszalt, ih. 1.) дуж; ntcza —, дуж ули-
це; 2.) дуго; két óra —, два сата.

Hosszirány, fn. продужен правац.

Hosszít, cs. дуљити, иродуживати.

Hossz-mérés, fn. меренje дужине. — mé-
rő, — mérték, fn. мера за дужину —
— metszet, — metszvény, fn. просек
у дужину. — rezgés, fn. лонгитуди-
нально осциловање.

Hosszú, mn. дуг, дугачак; á. é. дуго-
трајан. — dad, mn. дугуљаст. — farkú,
mn. дугорен, репат. — futoska, fn.
лонтање „лонга мете“. — ka, — kás,
mn. подужи. — karú, mn. дугорук; á.
é. крадљивачки. — lába, mn. кракат.
— röpük, fn. дугокрилица. — ság, fn.
дужина. — száru, mn. кракат, дуго-
ног; дугачке петельке, дугачка др-
жаља. — szilva, fn. шљива јајача. —
türés, fn. дуготрпљивост. — türő, mn.
дуготрпљив. — újjú, mn. дугих прети-
ју; дугих рукава. — vas, fn. цртало.

Hóstád, Hóstya, fn. предграђе.

Hósuvadás, Hósuvadék, fn. усов.

Hószám, fn. женско време, прање.

Hószem, fn. наочари за снег. — szín,
— színű, mn. снежан, бео као снег.
— teke, fn. кугла од снега. — út, fn.
прт, пртина.

Hova, Hová, ih. камо? куд? (szój.) nem
tud — lenni örömében, не зна шта ће
Hovad, k. отицати, бујати. [од радости]

Hovahamarább, ih. што пре, что брже. Hováj, Hovály, fn. ципелареки подметач. Hovatovább, ih. све даље; све више. Hó-váz, fn. човек од снега. — virág, fn. висецибаба. — víz, fn. снежканица. Hoz, pr. к, према, до; за; asztal — ülni. седати за сто; botjá — kapott, мани се штапа; má — egy hétre, од данас недељу дана; — zám, — zád, — zá... к мени, к теби, к њему... Hoz, cs. носити, доносити; gyümölcsöt —, доноси плода; világra —, донести на свет; e ház sokat —, ова кућа много (прихода) носи; itéletet —, судити, изрећи пресуду; szóba —, споменути; gyanúba —, довести у сумњу; téregbe —, разјарити; életbe — v. életre —, оживити; eszére —, опаметити; eszébe —, напоменути, подсетити. Hozatal, fn. доношење; довоз. Házivatar, fn. међава. Hozomány, fn. донос, прћија, мираз. Hózuhatag, fn. усов. Hozzá-ad, cs. додати, давати. — áll, k. a) припнити се, прилећи (хаљина уз тело); b) прибити се чијој страници. — csatol, cs. приклучити, приложити. Hozzád(ra), isz. лево! Hozzá-férhetlen, Hozzá-férkezhetlen, mn. неприступачан. — férhetlenség, fn. не-приступачност. — fog, k. (vimihez) почети што, латити се чега. — foghatatlan, mn. неиспоредив. — fogható, mn. испоредив. — foghatatlanul, ih. неиспоредиво. — foghatólag, ih. испоредиво. — járul, k. придружити се, приступити, пристати. — járulás, fn. пристајање. — jut, k. доћи до чега. — kezd, k. латити се. — lát, k. (vimihez) латити се чега, прионути око чега. Hozzámnennyúlj, fn. лепи човек. Hozzá-szokik, k. привикнути се — szól, k. умешати се у говор. — szóló, fn. реч; neki is van — szólója, има и он да каже своју. — tartozik, k. приспадати. — tartozás, fn. приспадак. — tesz, cs. давати, додати. — téTEL, fn. додатак. — tevőleg, ih. приближно. — tevőleges, mn. приближен. — törödik, k. уцнутити се, навикнути се. — való, mn. és fn. што приспада; ириличан; приспадак. — vet, cs. додати; á. é. на-гаћати, слутити, приближно рачунати.

— vetőleg, ih. приближно, вероватно. — vetőleges, mn. приближен. Hö, fn. тошлота, јара; mn. тонал, же-жак. — anyag, fn. калорик. Höbört... l. Hobort... Höcs, fn. бели детлић. Höcsik(e), Höcsök, fn. црвени детлић. Höfoghatóság, fn. капацитет за тошлоту. Hök, isz. натраг! (за одбијање живо-
Höke l. Szöke. [тиња]. Höklurut, fn. велики, магарећи камаљ, кукурекавац. Hökken, k. убезекнути се. — t, cs. у-плашисти, смести. Hököl, k. ићи натрашке (жив.). Höküllönző, fn. диференцијалан термо-метар. Höle, mn. празан, пупаль; — genyőte, дивља зоб. Hölg, fn. 1.) млада; госпа, госпођа, дама; 2.) ермелин (жив.). — bőr, fn. кожа од ермелина. — gerezna, fn. ер-мелинка, ермелином постављена ха-љина. — lak, fn. харем. — menyét, fn. ермелин, ласица. — ögr, fn. гар-дедама. — prém, fn. перваз од ер-мелина. Hölye, fn. орлови нокти (биль.); l. Hülye. Hö-mérő, fn. термометар. — mérsék(let), fn. температура. Hömörcs, fn. кврга, израстао. Hömpölgy, fn. 1.) вљак; 2.) вал, талас; 3.) окруњено камење. — јй, mn. обао, вљковит. Hömpölyget, Hömpörög l. Hempelyget, Hömutató, fn. термоскоп. [Hempereg. Höpers(enet), fn. бланда, чибуљица. Höpörcs, fn. бубуљица, пегица. — ös, mn. бубуљичав. Höresög, Höresök, fn. хрчак; mérges mint a —, нацео се као хрчак; — asszonu, наџакбаба, оитроконђа, горопадница. — ös, mn. љутит, пакостан, горопадан. — ösködik, k. горопадити се. — össég, fn. горопад, пакост. Hörg, fn. душник; k. l. Höög. — és, fn. кркљање, крчање, ропац, предушак. Höög, k. крчати, хронити, предисати. Högr, fn. гутљај, натегљај. Hörpent, cs. гуцнути, гунути, сркнути. — és, fn. сркање. — s, fn. пијанац. Hörpög, k. сркати. — et, cs. сркутати. Hörpöl, Hörpölget l. Hörpög, Hörpöget. Hörtöög, k. ркati.

Hős, fn. јупак; mn. јуначан, јуначки.
— dal, fn. јуначка пеесма.
Hőség, fn. врућнина, запара.
Hösi, mn. јуначки. — es, mn. јуначан.
— esen, — leg, ih. јуначки. — esség,
— ség, fn. јунаштво, иројство.
Hösködi, fn. разметавац, хвалиши, бу-
кчи. — ség, fn. хвалисање, јуначење.
Hösködik, k. 1.) јуначити се, хвалисати
се; 2.) бити јупак.
Hős-költemény, fn. јуначки спев. — le-
vél, fn. пронда. — nő, fn. јуначница.
— ség, fn. јунаштво. — szellem, fn.
јуначки дух. — szívű, mn. јуначан. —
tett, fn. јуначко дело. — történet, fn.
историја јупака. — vár, fn. витешки
замак. — vér, fn. јуначка крв.
Hő-vezetés, fn. енерговођење тојлоте. —
vezető, fn. топлонома. — villanyos,
mn. термоелектричан.
Hözboz, Hözböz, mn. напрасит.
Huecza, Hueza, fn. слана трава.
Hueski! isz. марш нашље!
Húd, fn. мокраћа.
Hudárló, fn. американска племењача
(билька).
Húd-esap, fn. мокраћник. — cső stb. l.
Huddik l. Hugyozik. [Hugyeső stb.
Húg, fn. млађа сестра.
Hugy, fn. мокраћа, вода, пишањак; k.
Hugyansó, fn. пишиадор. [l. Hugyozik.
Hugy-any, fn. амониум. — ár, fn. диа-
бетес (болест). — cső, fn. мокраћина
цев. — edény, fn. суд за мокраћу. —
erőltetés, fn. тешко мокрење. — fel-
akadás, fn. застој мокраће, кад се за-
веже вода. — hajtó, исп. што тера на
мокрење. — hólyag, fn. мокраћна бе-
шика. — os, fn. és mn. пошишко; по-
шишан. — ozik, k. мокрити, пишати.
— rekedés, fn. застој мокраће. —
üveg, fn. стакло за мокраћу.
Huh, isz. ху!
Huhaszt, k. викати ху!
Huhog, k. крештати (сова). — ás, fn.
крешташе. — at, k. крештати. — ó
bagoly, fn. утина.
Huhokol, Huhol l. Huhog.
Hujja, isz. ују! (szój.) egy hujjában, ци-
пом, ненрекидно.
Hujjogat, k. кликати, подвикивати.
Hujjogtat, es. подетицати.
Hujjongat, Hujjákol, k. поклицивати.
Hull, k. 1.) падати, пасти; опадати (во-

хе); hullanak könnyci, теку му сузе;
ott — ott a vére, онде му је крвица
текла; 2.) гинути.
Hulla, fn. трупина, лепшина.
Hullad, k. опадати, падати. — ék, k.
отпадак; мрве, трине; — ék fa, су-
вад. — ékos, mn. пун отпадака. —
oz, k. отпадати, опадати.
Hullajt, es. дати да пада.
Hullám, fn. вал, таласа. — csapás, fn. уда-
ранье таласа. — hegys, fn. брег од та-
ласа; таласасто брдо.
Hullámodik, k. нагињати се, хтети пасти.
Hullám-os, mn. валовит; таласав. — oz,
k. таласати се. — torlás, — torlat, fn.
где се вали ломе. — vetés, fn. тала-
сање, ударање таласа. — zás, fn. та-
ласање. — zat, fn. таласи. — zik, k.
таласати се.
Hullároz, k. отпадати, опадати; á. é.
Hullaszt l. Hullajt. [искуњати се.
Hullat, es. дати да пада; könnyeket —
ni, ронити сузе; a fák — ják leveleit-
ket, дрвета губе лишиће; — ja fogait,
испадају му зуби.
Hullatag, mn. отпадљив; пронађљив, тро-
шил. — ság, fn. трошиност.
Hullékony, mn. што пада; -- ernyő,
штит за спуштање с висине.
Hullós-sillag, fn. звезда падалица. — er-
nyő, fn. штит за спуштање с висине.
Hullog, Hullogál, Hullong, k. падати.
Hummerrák, fn. морски рак.
Húmor, fn. хумор. — os, mn. хумористи-
чан. — osság, fn. хумористичност.
Hun, tn. Хун; mn. хунски.
Hunczfutkák, Hunczotkák, fn. коврчице
над слепим оком.
Hunnyász, fn. és mn. 1.) понизан; под-
мукао, лицемеран; шуњало; 2.) неки
тотрљан. — kodik, k. шуњати се, под-
вијати се, понижавати се.
Húny, es. затворати, заклапати; szemet
— pi, зажмурити; szemet sem — tam,
ни ока нисам свој; k. играти се
Hunya, fn. гуњац, l. Gunya. [жмуре.
Hunyászkodik l. Hunnyazkodik.
Húnyik, k. затворати се (очи).
Hunyóeska, fn. игра „шмуре“.
Húnyog, k. жмирити. — at, k. жмирати,
жмиркati, чкиљити; помркивати.
Húnyor, fn. чемерица; büdös —, смрд-
љива чемерица; fekete —, кукурек.
Húnyorfű, fn. бухача.

Hunyorg l. Hunyorog. — ás, fn. жмираш. — at. k. жмирати.
 Hunnyorít, k. жмирити, чкильти.
 Hunyorog, k. жмирити.
 Hunyós(di), Hunyóska, fn. игра „жмуре“.
 Нипан l. Нипран.
 Нипикék, mn. модар; плав; fn. модрица; (szój.) felruházták a hátát — kel, на шарали су му леђа.
 Ниртажом, fn. индијски мајмун.
 Нирог, k. опадати, падати.
 Ниропыаг, fn. 1.) израсто: 2.) мехур, чибуљица; 3.) циклонец од комарица.
 Нирран, k. пасти.
 Ниррантос, mn. бљечкав, гњио.
 Нирпол, es. лупати.
 Húr, fn. 1.) жица; megfeszíteni a — t, затегнути жицу: le- v. megereszteni a — t, отпустити, испустити жицу; mogpendíteni a — t, ударити у жицу; (szój.) mindig egy — on pendülni, еве једно те једно; egy — on pendülnek, дувају у један рог; más — t pengetni, окренуты други крај; 2.) жила; 3.) Hurákol, k. хракати. [тетива, корда.
 Hurbokol, Hurbol, es. искрзати.
 Hureza, fn. рибљи кошар.
 Hurczol, es. вући, теглити, тезмати; но- сити. — kodás, fn. сељење, селидба. — kodik, k. селити се. — ódás, fn. вуџарење. — ódik, k. вуџарити се, сељакати се.
 Hurezokod... l. Hurezolkod...
 Hurdi, fn. ветрогоња.
 Hurgya, mn. несмотрен, брзоплетан; fn. брзоплет, ветрогоња.
 Hurgyálkodik, k. радити несмотрено, бити брзоплетан.
 Hurgyaság, fn. несмотреност, ветрошире.
 Húrhíd, fn. кобилица, коњиц. [ство.
 Húrit(ga)t, es. грдити, корити.
 Hurka, fn. деваница, кобасица, урка; véres —, крвавица.
 Hurkabél, fn. чмар.
 Hurkad, k. мршавити, мршати.
 Hunkatöltő, fn. 1.) надевач, који надева кобасице; 2.) надевача, справа аа надевање кобасице.
 Hurkol, es. везати шенут, омчу; давити ужетом; — ó kötél, уже за дављење марве. — at, fn. шенут, омча. — ódik, k. запетљавати се, замрсити се.
 Hurkos, fn. платнена врећа.
 Hurkoz l. Hurkol.

Húrláb, fn. коњиц, l. Húrtalp.
 Hurnya, fn. оетрижна. — gyapju, fn. стриготина, острожена вуна.
 Hurnyáz, es. стругати месо с коже.
 Hurogat, es. грдити, криити.
 Hurok, fn. петља, омча; замка, пругло; hurkot vetni, плести замке; — ra keríténi, уловити; — ra kerülni, уловити се, долијати.
 Hurom, fn. мехови од глине.
 Húros, mn. жичан; fn. (-madár) дрозд, — rigó, fn. кос. — szürke, mn. дроздове боје.
 Húroz, es. снабдевати жицама. — at, fn. жице.
 Húr-roka, fn. коловрат. — szál, fn. котур, свитац. — talan, mn. без жице, без жица. — talp, fn. кобилица, ко- [ници.
 Huruba, fn. земунница.
 Hurukkol, k. пукати, блебетати (ћурак).
 Hurut, fn. кашаљ. — ol, k. кашљати, хрипати. — os, mn. с кашљем.
 Húrzene, fn. удавање у жице.
 Hús, fn. месо; vastag —, лист (на нози); jó — ban lenni, бити пун, рањен; vén —, бабусекера; (pb.) olesó —nak híg a leve, од јефтина меса мршава чорба; mn. од меса, мрсан.
 Husadék, fn. креатин.
 Husáng, fn. шиба, прут. — ol, es. ши- [бати.
 Húsany, fn. саркома.
 Hús-áros, fn. месар. — ét, — étel, — étek, fn. мрсно јело. — ét-idő, fn. мре- — evő, mn. és fn. месојед, месождер, месоједивац. — evő-par, fn. дан мрса, мрсак. — fazék, fn. мреан лонац. — hagyó, fn. покладе, месојеће. — láš, fn. стругање меса с коже; остроготина. — lé, — levek, fn. чорба од меса. — ló(kasza), fn. коса (којарска), стругач. — mérés, fn. месаре- ње, крчмљење. — nemű, mn. месан. — ol, es. стругати месо с коже, — oló l. — ló.
 Húsos, mn. меснат; од меса; — béles, тесто с месом. — ság, fn. меснатост, Huss, isz. фук! [дебљина.
 Hús-szín, fn. боја као месо. — szín, — színű, mn. месне боје. — talan, mn. без меса. — vágás, fn. сечење меса, крчмљење.
 Húsvét, fn. ускре, вакресење. — hétfő, fn. ускршња, светла недеља. — hétfő, fn. светли, водени понедељак. — i, mn.

ускришни; — tojás, ускришье јаје, ускришак.
Húsz, mn. двадесет, дваест. — ad, fn. двадестина; 1. — adik. — adik, mn. двадести. —adol, es. a) узимати двадестину; b) казнити сваког двадесетог. — ados, fn. двадесетак.
Huszan, ih. двадесеторица, двадесеторо.
Huszár, fn. хусар. — diákság, fn. покварено латински.
Huszas, fn. двадесетак.
Húsz-évi, **Húsz-esztendős**, **Húsz-évű**, mn. двадесетогодишни.
Huszít, es. дражити, нудити.
Húszlapony, fn. икосаедар.
Húszszor, ih. двадесет пута. — i, mn. двадесеткратни. — os, mn. двадесетострук.
Huta, fn. ливница, ковница. — mester, fn. господар ковнице.
Hutás(legény), fn. ковничар.
Huttyad, k. мршавити.
Huttyaszt, es. мучити глађу.
Hufykora, fn. кеба.
Hutyorodik, k. наћикати, нарасти.
Hutyorog, k. 1.) пущати (под коленом), поклецивати; 2.) швићкати.
Húz, A. es. 1.) вући; vkit hajánál fogva — ni, вући за косе, чупати; delet —nak, звоне на подне; orrámál fogva —ni, вући за нос; njjat — ni vkel, вући се прета или клипка; fogat —ni, вадити зуб; sorsot — ni, извлечити коцку; árkot, falat — ni, повлечити јарак, зид; nadrágot — ni, обличити чакшире; 2.) á. é. nótát — ni, евирати несму; a szótagot — ni, отезати слог; huszonötet — tak rá, оцешили су му двадесетпет врућих; fizetést — ni, вући илату; a szegényeket — ni, гулити сиротину; B. k. 1.) itt nagyon —, овде је велика промаја; 2.) нагињати, бити одан; nagyon —hozzád, нагиње теби; 3.) пролетати (дивље патке).

Huzakodik, k. 1.) пружати се; neki —, замахивати, захукавати; 2.) нећкати се, противити се; 3.) облачити се (дело); 4.) бити потрзан, узнемираван.

Huzalkodik, k. наћикати; I. **Huzakodik**.

Huzam, fn. 1.) промаја, промаха; 2.) трајање; egy — ban, на једаред, на душак; egy — ban dolgozni, радити чином.

Huzamos, mn. дуготрајан. — ság, fn. дуготрајност. — t, ih. дуготрајно, трајно.

Huzás, fn. вучење, извлачење; ваћење; (ловачки) време полетања; пролетање.

Huzat, fn. свитак (шпр. жицă).

Huzavona, fn. отезање, одувлачење.

Huzdogál, **Huzgál**, es. вући, трзати.

Húz-halaszt, es. одувлачити, отезати.

Húzód-ik, k. 1.) повлачити се, отезати се; 2.) (код војника) навијати; теглити се; 4.) прибијати се уз... .

Húzodozik, k. теглити се.

Húzófont, fn. еластичан кантар.

Huzogál I. **Huzgál**.

Huzó-háló, fn. мрежа коју вуку. — kötél, fn. уже за које се вуче једек.

Huzom I. **Huzam**.

Huzópálcea, fn. налица за надувачење.

Húz-von, es. вући, тезмати, потезати; á. Hű, isz. хи! [é. патити.]

Hű, mn. верти.

Hübér, fn. баштина, државина, феуд. — es, fn. клетвеник. — i, mn. феудалан; клемтвенички. — jog, fn. феудално право. — járság, fn. феуд, баштина, тимар. — levél, fn. дјаровница. — nök j. — es. — rendszer, fn. феудални систем. — szolgálat, fn. клемтвеничка служба. — úr, fn. који даје у државу.

Hüdít, es. цедити (болест).

Hüköl, k. ићи натранке.

Hül, k. охладити се, хладити; — t helyét találni vminek, не наћи, не за...

Hüle I. **Hülye**. [стати.]

Hüledék, fn. 1.) паче, дрхталице, питије; 2.) I. **Hulla**,

Hüledez, k. бити у запари, колебати се. — és, fn. запара, неприлика.

Hülefile, mn. сметен, збуњен.

Hülemedik, k. 1.) снебивати се, чудити се и крестити се; 2.) хладити.

Hülepedik, k. охладити, хладити.

Hülés, fn. расхлађење.

Hüleszt, es. расхлађивати; á. é. задив...

Hüllő, fn. водоземац. [лавати.]

Hülye, mn. 1.) блесает, глуп; 2.) мутав; 3.) наглув; fn. блессан, мућурла. — ség, fn. блесастост.

Hüm, isz. хм! — get, k. говорити „хм“. — ment, k. rehi „хм“. — mög I. **Hün**, ih. верно. [Hüngel.]

Hüpped(ez), k. спотицати се.

Hús, mn. хлађан, хладовит.

Hüség, fn. верност. — es, mn. веран. —

szegő, mn. вероломан. — telen, mn. неверан. — telenül, ih. неверио.
 Hűsel, k. хладовать, лежати у хладу. — ö, fn. хладник, сеница.
 Hűsen, ih. хладно, хладовито.
 Hűsít, cs. хладити, освежавати. — ö, mn. és fn. што освежава, свеж напитак.
 Hűsség, fn. хладовитост: евжина.
 Hűt, cs. хладити; száját — eni, торокати.
 Hütelen, mn. неверан, невера. — kedik, k. бити невера. — ség, fn. неверетво, невера. — ül, ih. неверно.
 Hütés, fn. хлађење.
 Hütlen, mn. неверан, l. Hütelen.
 Hütő, mn. што хлadi: за хлађење; fn. хлаđenje.
 Hütöget, cs. расхлађивати. [диопница].
 Hütözik, k. хладите се.
 Hüvely, fn. 1.) корице, токе; ножнице; kardot — be dugni, a) турати мач у корице; b) престати непријатељовати; eldobni a kard — ét, борити се на живот и смрт; (pb.) két kard egy — ben meg nem fér, два љуца камена никад добро брашино млети не могу; 2.) љуска, махуна, мехуна; 3.) кутија; 4.) цагрије, сагри, ножнице на мате.
 Hüvely-dék, fn. легумин. [рици].
 Hüvelyes, mn. 1.) с љуском, с мехуном; — ek, мехунасте биљке; — vetemény, вариво; 2.) с корицама, с токама.

Hüvelyesedik, k. махунати се.
 Hüvelyez, cs. требити, луштити; á. é. тумачити (нпр. сан).
 Hüvely-fájdalom, fn. бол у материци. — téreg, fn. корише (нека школка).
 Hüvelyk, fn. палац (на руци или нози). — csavar, fn. лисичине. — el, cs. a) заламати (кидати лишће на дрвету); b) мусти.
 Hüvelykenyér, fn. рогач, ронтиљ.
 Hüvelyk-matyi, fn. педаль-човек. — puji, mn. од ... налица; — puji-ember, педаль-човек, кепец. — tyü, fn. напрстак. — vas, fn. гвожђе за стезање палца (при мучењу).
 Hüves, mn. похладан, хладан. — edik, k. студети, застудети. — ít, cs. хладити, расхлађивати. — ítő, mn. што хлadi: за хлађење; свеж напитак. — ség, fn. хладноћа. — ül l. — edik.
 Hüvít, cs. хладити, расхлађивати. — czik, k. хладити се. — ö, mn. што хлadi, што освежава.
 Hüvös, mn. хладан; хладовит; (szój.) — re tenni, бацити у хладовину (у бувару). — ít, cs. освежавати; расхлађивати. — ség, fn. хладовина; свежина.
 Hüvül, k. студети.

I, I.

I, (наставак за пријеве) = ски, ин, ов
 итд.; pest-i, пештаинки; atya-i, очин
 Ibis, fn. ражањ, ибис (тица). [итд.
 Iblany, fn. јод.
 Ibolya, fn. љубица, љубичница; fajtlinka v. sárga —, жути шебој; nyári —, плави шебој; színes —, црвени шебој.
 Ibolyakék, Ibolyaszínű, mn. љубичаст.
 Ibolyka, fn. љубичница.
 Ibrik, fn. ибрик, кантара. — ese, fn.
 Ieeze, fn. холба. [ибрнички].
 Ieczés, mn. од холбе (стакло).
 Iczeg, Iczeg-biczeg, k. кламкати се, кламитати.
 Iczinpiczin l. Inczenpincz.
 Iczkefiezke, mn. киномки, углађен.
 Iesar, Iesár l. Lőre.
 Idábh, ih. ближе амо.

Idáig, ih. довде; до сад, до јако.
 Iddogál, k. пијуцкати; пијанчити.
 Ide, ih. овамо, амо; — oda, — s tova, тамо амо; — tova, данас-сутра; скоријим; — haza, код куће; se — se oda,
 Ideál, fn. идеал. [ни овамо ни онамо.
 Idébb, ih. ближе амо.
 Ideg, fn. 1.) живац, перв; 2.) жица, жила.
 Idegbaj, Idegbetegség, fn. живчана болест.
 Idegen, mn. туђ, стран; туђински, странички; (km.) a ki — ebnek kenyeret vet, nem veszi hasznát, жени, деци и пеу туђу добро чини, а залуду; fn. туђинац, туђин, странац.
 Idegen-edik, k. прелазити у туђе руке; á. é. туђити се. — ít, cs. узимати туђе, одузимати; á. é. отуђивати, одвраћати. — kedés, fn. туђење, уздр-

живање. — kedik, k. (tól, től) отуђивати се, противити се. — ség, fn. страност; á. é. непаклоњеност. — szerű, mn. туђински. — szerűség, fn. туђинитина. — íl, ih. туђински; á. é. непаклоњено; k. l. — edik.
Ideges, mn. 1.) первозан; 2.) са жицом, са жилом. — ség, fn. первозношт.
Idegez, es. спабдети жицом.
Idegyyönge, mn. слабих живана. — ség, fn. слаби живци.
Ideg-láz, fn. врућница. — reeze, fn. рента на оку. — rendszer, fn. живчани систем. — szélhüdés, fn. бубац. — telen, mn. без живана. — zet, fn. перви.
Idei, mn. 1.) (ez) —, садашњи; овогодишњи; 2.) рани; прерани.
Ideig, ih. egy —, неко време; sok —, друго времена; — óráig, за неко време; — tartó, прелазан, пролазан.
Ideiglen, ih. привремено. — eg, fn. привизорија. — es, mn. привремени. — i, mn. привремени; прелазни. — ség, fn. привременост.
Ideigvaló, mn. привремени; прелазан.
Ideje, ih. време је...; — korán, за времена, за рана.
Idején, ih. за рана, за врућа трага, за времена. — érő, mn. râni (боће). — való, mn. râni: за времена.
Idén, ih. ez —, ове године; más —, у друго време.
Idént, ih. за времена, на време.
Idény, fn. сезона, j. Évad, Saison.
Ide-oda, ih. овамо онамо; á. é. — hat mélyföld, неких (које каквих) шест миља; — három éve lesz, данас сутра биће три године.
Idétfen, mn. 1.) пизрео; недонет; 2.) невенит; fn. недонишче, иаказа. — kedik, k. бити невенит, употан. — ség, fn. 1.) употност; 2.) невреме. — szüllés, fn. пометање. — szülött, fn. és mn. измече, недонишче.
Idetova, ih. данас сутра.
Idétt, ih. у време; ez —, у ово време; — em, — ed, — e stb. у моје, твоје, његово време итд.
Idevágó, mn. што амо засеца, спада.
Idevaló, mn. 1.) овдашњи; 2.) l. Idevágó.
Idezárt, mn. приложен, пригнут.
Idéz, es. 1.) позивати пред суд; 2.) örgödögöt — ni, гонити беса; 3.) наводити, цитирати.

Idézés, fn. 1.) позив пред суд; 2.) патвођење, цитирање.
Idézet, fn. 1.) позив пред суд; 2.) павод, цитат.
Idézetlen, mn. 1.) непозван, незван; 2.) непаведен, нецитиран.
Idéző-jel, fn. знак павода. — levél, l.
Idézvény, fn. позивница. [Idézvény]
Idom, fn. 1.) облик, направа; фигура; 2.) ритам.
Idomárv, fn. укротитељ, обучавач.
Idomatlan, mn. без обличја. — úl, ih. без обличја.
Idomít, es. 1.) градити, правити, образовати; 2.) обучавати, дресирати (кога).
Idomos, mn. лепа облика. [иа, пса.
Idomoz l. Idomít.
Idomtalan, mn. без обличја; незграпан. — ít, es. пакараћивати, збуњати, здепати. — ság, fn. незграпност; пакарада. — úl, ih. незграпно.
Idomlás, Idomulat, fn. образовање, прављење.
Idomúl, k. градити се, образовати се.
Idomzat, fn. симетрија; размер; створ, — os, mn. симетричан; ритмичан.
Idő, fn. време, доба, земај, ора; nincs — ш, немам кад; писам доколан; — előtt, пре времена; — ben, скорим; annak idejében, у своје време; maga idejében, кад буде тому време; ez — tájón v. tájban v. tájt, у ово доба; memyi az idő? које је доба? — ről — re, од времена на време; málta idejét, прошло му је време; alkalmatlan — ben, у невреме; éjfél idejében, у поноћи; ejnek idejében, поћи; mindenek van ideje, свашта има своје време; — folytán, — folytával, — jártával, с временом; az — mindenek mestere, иде време носи бреме; време свачему човека научи; legjobb orvos az —, време свашта излечи; nagy — t érni, доживети дубоку старост: jó (rossz) idő, лепо (ружно) време.
Időelötti, mn. пре времена, рани. — ség, fn. невреме.
Idő-folyam, Idő-folyás, Idő-forgás, fn. ток времена. — hagyás, fn. остављање рока. — halasztás, fn. дангуба; одговарање. — határ, fn. рок, термин. — határozás, fn. одређивање рока. — járás, fn. време; szép — járás, лепо

време. — járás-tan, fn. метеорологија.
— jártával, ih. с временом. — jel, fn. знак времени. — jós, fn. предскази-
вач времени. — kor, fn. доба. — kör, fn. период. — köz, fn. размак времена. — közben, ih. међутим, у то. — közi, mn. привремени. — közileg, ih. привремено. — leges, mn. привремени. — méretes, mn. прозодичан. — mérő, fn. хронометар. — mértan, fn. прозо-
дика. — mérték, fn. мера времени, квантитет; такт, темпо. — mértékes (verselés), mn. (стихови) по дужини и краткости слогова. — mulás, fn. за-
стара. — multával, ih. с временом. — nap előtt (után), ih. пре времениа, (до/после). — nként, ih. с времена на время, повремено, на рокове. — ny, fn. темпо. — pont, fn. време. — rend, fn. хронолошки ред.

Idős, mn. стар, времешан, временит; mennyi — ? колико му је (година)?

Idősök, mn. старији. — fi, — ik, fn. се-
ниор. — ség, fn. сениорат.

Idősít, es. чинити да застарује.

Idöske, mn. времешан.

Idősor l. Időrend.

Idősödik, k. старети.

Idösségek, fn. старост, временност.

Idősüük, k. застаривати. — t, mn. застарео.

Idő-szabás, fn. одредба времена, рока.
— szak, — szakasz, fn. одесек, доба, период; рок. — szaki, mn. повремени. — szakilag, ih. повремено. — szakirat, fn. повремени лист, часопис. — szakonként, ih. повремено, на махове, одеском. — szakos, mn. повремени. — szám, — számítás, fn. рачунање времениа. — számlálás, — számlolás, fn. хронологија. — számtan, fn. хронологија. — szerint, ih. по времену; за сад. — szerinti, mn. повремени. — szerű, mn. а) што одговара времени, подесан; б) привремени. — szerűség, fn. подесност. — táj l. Idő. — tan, fn. хронологија. — tartam j. tartás, fn. трајање. — tlen l. Idéten. — töltés, fn. провођење, забава. — töltő, mn. és fn. што забавља. — váratva, ih. мало по том, после кратког времена. — váratlan, ih. одмах. — vel, ih. с временом. — vesztegetés, fn. дангуба. — vesztegető, mn. és fn. дангубан; á. é. дангуба, ленивац. — vesztés, fn

дангубјење, дангуба, замет. — vétő, fn. хронолог.

Időz, k. 1.) боравити, бавити се; задр-
жавати се; 2.) оклевати; es. одређи-
Idült l. Üdült. [вати време; одгађати. Idült, mn. укорењен, хроничан. — baj, Idv(es) l. Üdv(ös). [дакна болест. Ifjabb, mn. млађи. — ik, mn. млађи из-
Ifjaes(ka), fn. младић. [међу двоје. Ifjadik l. Ifjudik.

Ifjan l. Ifjant, Ifjonta.

Ifjant, Ifjanta l. Ifjonta.

Ifjas, mn. младићски. — kodik, k. a) младовати; b) градити се младић.

Ifjasszony, fn. млада госпођа.

Ifjaszt, Ifjít, es. помлађивати.

Ifjatag, ih. младићски.

Ifjodik, k. помлађивати се.

Ifjonez, fn. младић, j. Ifjú.

Ifjonta, ih. у младости; дететом; (pb.) mit ember — tanúl, aggottan is nehe-
zen felejtí, што млад научи, стар не остави.

Ifjú, mn. млад, млађан; (pb.) — szokás, öreg gyakorlás, што дикла навикла, то невеста не одвиче; што се с ким родило, од онога се не одучи; fn. младић, момак.

Ifjú-an, ih. у младости. — asszony l. Ifjasszony. — dad, mn. младићски. — dik, k. помлађивати се. — i, mn. мла-
дићски. — ilag, ih. младићски. — kor, fn. младост. — lag, ih. младићски. — l, k. помлађивати се. — n, ih. у младо-
сти; младићски. — ság, fn. b) омла-
дина, младеж; b) младост.

Ig, nr. до.

Iga, fn. иго, јарам; egy — ökör, јарам волова, два вола; — alá v. igába fogni, упрегнути у јарам; — alá hajtani, подјармити.

Iga-beli, mn. за јарам. — robot, fn. ку-
лук с воловима.

Igás, mn. 1.) теглећи (во, коњ, марва);
2.) — napszám, кулук с кони или во-
лови; 3.) — híd, дрвен мост на кољу.

Igaszakmány l. Igarobot.

Igaszeg, fn. палица на јарму.

Igátlan, mn. без јарма; ненаучен на ја-
рам; á. é. разуздан.

Igaz, mn. 1.) петинит; — e? је ли пети-
на? nem — ? није тако? való — , пра-
ва (цела) петина; 2.) праведан, пра-
вичан, честит; 3.) искрен; — barátság,

искрено пријатељство; 4.) прави; — gyöngy, прави бисер; fn. 1.) истина; 2.) правда; право; — at tartani, чинити што је право; — ad van, имаш право; а nemzet — aí, народ на права; 3.) праведник; 4.) á. é. Isten — ában, својски, поштено, па сву меру.

Igaz-akarás, fn. хтети имати право, претеривање. — all, es. сматрати за истину. — án, ih. запета, доиста; правично. — ára, íh. верно, истинито. — dad, mn. вероватан. — elmiő, mn. лојалан. — elmüleg, ih. лојално. — elmüség, fn. лојалност.

Igazgat, es. управљати, водити, удешишавати, уређивати. — ás, fn. управа, управљање. — ási, mn. управни.

Igazgató, mn. за управљање, што управља; fn. управитељ. — i, mn. управитељеки. — rúd, fn. мотка за државе равнотеже. — ság, fn. управа, управитељство. — sági, mn. управни. — tanács, fn. управни одбор. — zsinór, fn. канцлер правца.

Igazhitű, mn. правоверан. — ség, fn. правоверијост, правоверство.

Igazi, mn. истинит, прави. — ság, fn. истинитост

Igazít, es. 1.) управљати, управити, удешити; útba — ani, упутити, упућивати; 2.) поправљати.

Igazítás, fn. управљање; удешивање.

Igazító, mn. és fn. што даје правац, што удешива; директива.

Igazlás, fn. оправдање; одобравање.

Igazlelkű, mn. савестан, поштен, честит. — en, — leg, ib. савесно, поштено.

Igazmondás, fn. истина, говорење истине; (km.) — nem emberszólás, (ко истину говори, не клевета).

Igazmondó, mn. истинит. — ság, fn. истинитост.

Igáz, es. прёзати у јарам; á. é. подјармљивати.

Igazodik, k. 1.) паћи се, бити начието; 2.) доказати се; reá igazodott a gyűjtás, доказало се, да је он палио; 3.) управљати се, удешишавати се.

Igazol, es. 1.) правдати, извињавати, оправдати; magát — ni, оправдати се; 2.) одобрити, одобравати; 3.) исказати, доказати.

Igazolás, fm. оправдање, оправданье; — i jegy, легитимациона карта.

Igazolatlan, mn. неопрадан, неизвињен.

Igazolhatlan, mn. неизвињив. — ság, fn. неизвињивост. — íl, ih. неизвињиво.

Igazolható, mn. извињив. — ság, fn. извињивост.

Igazolódik, k. оправдати се, оправдати се.

Igazoló-jegy, im. легитимациона карта.

Igazolvány, fn. цертификат.

Igazzág, fn. 1.) истина; 2.) правда, правичност, правица; — ot szolgáltatni, делити правину; — od van, имаш право; 3.) I. Igazolvány; isz. истина! јест!

Igazság-os, mn. праведан, правичан. — osan, ih. праведно, правично. — osság, fn. правдичност. — szeretés, — szerezetet, fn. љубав к истини; правичност. — szerető, mn. који љуби истину; правичан. — talan, mn. неправедан. — talanság, fn. безаконе, неправда. — talanul, ih. неправедно.

Igazságügy, fn. ствар правде, правда. — i, mn. што се тиче правде. — miniszter, fn. министар правде.

Igazszínű, mn. вероватан. — ség, fn. вероватност.

Igazszívű, mn. искрен, поштен. — ség, fn. поштење.

Igaztaлан, mn. неистинит; I. Igazságtaлан stb.

Igazúl, k. 1.) доказати се; nem — t reá, није се доказало за-и; 2.) бити оправдан, I. Igazodik.

Igazvallásu, mn. правоверан.

Ige, fn. 1.) слово, реч (божја(: 2.) глагол; 3.) бајма, чаролија, чаробна реч; 4.) пасмењача; 5.) á. é. nines kezem igéjére, није ми при руци.

Ige-fonál, fn. канчело. — hajlítás, — hajtогатás, fn. спрезање, конјугација. — határozó, fn. прилог, адвербиум. — kötő, fn. глаголска ѕвезда.

Igen, ih. 1.) јест, дабогме; — bizony, — is, јест, јеете; — t mondani, потврдити; 2.) веома, врло; — igen, одвећ.

Igenel, Igenez, es. потврђивати.

Igenév, fn. глаголски прилог, партиципијум.

Igenleg, ih. потврђујући, појитивно. — es, mn. позитиван. — esen, ih. позитивно.

Igenlés, fn. потврђивање. [тивио.

Igenlö, mn. што потврђује.

- Igény, fn. потраживање, захтев; — bevenni, захтевати; потраживати.
- Igényel, es. потраживати, захтевати.
- Igényes, mn. који (много) потражује.
- Igenyes l. Egyenes.
- Igénytelen, mn. смеран, скроман. — ség, fn. смерност, скромност. — úl, ih. смерн.
- Igenz ... l. Igenl ... [по, скромно.]
- Igér, es. обећавати, обриџати; нудити.
- Igéret, fn. обећање; — et tenni, обећати; (km.) sok — nem gazdagít egy keveset, лено обећање лудом радовање.
- Igérez-és, fn. обећање. — ik, k. обећати се, обећавати се, нудити се.
- Igéró, fn. 1.) обећавач; (km.) könnyen — nehezen fizet, што ко више обриче, мање одржи; 2.) нудилац.
- Igérvény, fn. промеса.
- Igéz, fn. василиска (жив.).
- Igéz, es. 1.) опчаравати; 2.) везивати конач у пасме. — és, fn. опчаравање. — et, fn. чаролија. — etes, mn. а) чаробан; б) очаран. — ö, mn. чаробан.
- Iglan, nr. до, l. Ig. [l. Bájoló.]
- Iglieze(fü), fn. гладин, зечји три.
- Igló, tn. Иглана (град).
- Ignáz, tn. Игњат.
- Igtat l. Iktat.
- Így, Ígyen, ih. овако.
- Igyekez-és, Igyekez-et, fn. паштење, труд, помња. — ik, k. паштити се, трудити се. — ö, mn. помњив.
- Igyekszik l. Igyekezik.
- Igyekvő, mn. помњив.
- Igygyel-bigygyel, ih. обесно.
- Ih, isz. јух, хaj!
- Iha, fn. подложањ (на колих).
- Iháczol, k. кликати.
- Ihar(fa), fn. јавор, l. Juhar, Jávor.
- Iharos, mn. чун јавора; fn. јаворик.
- Ihácz, fn. чобанин, l. Juhász.
- Ihatatlan, mn. нешитак.
- Iható, mn. питак. — ság, fn. питкост.
- Ihl, Ihlel, es. задахњивати, одушевљавати. — és, fn. задахњивање.
- Ihlet, fn. задахнуће, одушевљај; es. l. Ihlel. — ett, mn. задахнут, одушевљен.
- Ihog(-vihog), k. кикотати се. — ás, fn. Ihol, Ihon, isz. гле! виш! ево! [кикот.] Ihoráz, l. Ihog.
- Ij, Íj, fn. лук; — as, mn. és fn. с луком, на лук; стрелац.
- Ijas-fias, mn. гранат.
- Ijász, fn. стрелац.
- Ijed, k. плашити се, страшити се. — ékeny, mn. плашљив, страшљив. — ékenység, fn. плашљивост, страшљивост. — elem, fn. плашића, страва.
- Ijedelmes, mn. плашљив, страшљив. — kedik, k. бити страшљивац, плашити се. — ség, fn. плашљивост.
- Ijed-és, fn. плашића. — ez, k. побојавати се, страховати. — hetetlen, mn. неустрашлив. — ös, mn. плашљив. — össég, fn. плашљивост. — ség, fn. страва, плашића.
- Ijedt, mn. уплашен; — emben, — edben, — ében ... у страху ...
- Ijeget l. Ijesztget.
- Ijesz, fn. страшило, страхотиња.
- Ijeszget l. Ijesztget.
- Ijeszt, es. плашити, страшити. — get, es. заплашити. — ö, mn. што страши; за страшне; fn. страшило.
- Ijgyártó, fn. стрелар.
- Ik, fn. клин, l. Ék.
- Iker, fn. 1.) близанац, двојак, сраслица, близне; ikrek, близанци, двојици; 2.) (звезде) Кастрор и Полуке.
- Iker-bogyó, fn. смрдљиковина. — elnökklet, — elnökség, fn. двојло председништво. — es, fn. паје грожђе. — esít, es. спаривати, удружити. — gyermek, fn. двојак; — gyermek, двојици, близанци. — hangzó, fn. дифтониг. — ít l. — esít. — testvér, fn. двојак, близанац; близанка, близаница.
- Ikes, mn. на „ik“ (глаголи).
- Ikeflen, mn. без „ik“ (глаголи).
- Ikévé l. Szökőévé.
- Iklat, es. подетицирати.
- Ikra, fn. 1.) пира, мрест; 2.) жлезда (биљна); 3.) лист на пози.
- Ikrádzik, k. постајати икраст; знати се.
- Ikrás, mn. 1.) с икром; — hal, пирани, млечац; 2.) икраст, зраста.
- Ikrásodik, k. постајати икраст; знати се.
- Ikres, mn. двојан, срасто, близаначки. — ít, es. спаривати.
- Ikszeg, fn. заглавак.
- Iktat, es. увршћивати; ушиставати; уводити у звање, инсталацији. — ás, fn. увршћивање; инсталација. — ás-díj, fn. плата за увршћење (у новине). — mány, fn. експонит; писерат, увршћење.
- Iktató, fn. протоколиста; mn. за вођење, за увршћење; — könyv, записник.

- Iktatvány, fn. увритење, инсерт.
 Iktelen, mn. без „ik“ (глагол).
 Ilodom, fn. пристојност; разборитост.
 Ilodomár, Ilodomít l. Idomár, Idomít.
 Ildomatlan, mn. непристојан; неразборит.
 Ildomos, mn. паметан, разборит; пристојан. — ság, fn. добар ред; разборит.
 Ilka, tn. Илка, Јелена. [тост.
 Ill, k. 1.) миришати; 2.) бегати, стругати.
 Illa, fn. 1.) прибежините; 2.) бегање; szój.) illára venni a dolgot, загренети, стругнути; — berek nád a kert, беж? шумангеле!
 Illan, Illant, k. умаћи, отпирити.
 Illat, fn. мириш, воња. — áros, fn. миришар. — gyanta, fn. ћелибар. — lan, mn. без мириша. — os, es, mn. миришав, миришан. — oz, es. мазати миришом, намиришати. — ozik, k. миришати. — szer, fn. мириш. — szerész, fn. миришар. — szerészet, fn. миришарница. — üveg, fn. стакло с миришом. — víz, fn. миришава вода.
 Illedék, fn. пристојност, достајање.
 Illedékeny, mn. учтив, услужан. — ség,
 Illedékes, mn. пристојан. [fn. уелужност.
 Illedelem, fn. пристојност, достајање.
 Illedelmes, mn. пристојан, достојан.
 Illedelmetlen, mn. непристојан.
 Illedelmi, mn. што се тиче пристојности.
 Illeget, es. прилагођивати, удешавати; vh. magát — ni, китити се, дотеријати се; нечити се.
 Illeg, k. нечити се; — ballag, кочи се,
 Illékony, mn. пролазан. [шенури се.
 Illem, fn. пристојност. — es, mn. пристојан. — etlen, mn. непристојан. — etlenkedik, k. бити непристојан. — etlenség, fn. непристојност.
 Illendő, mn. пристојан, благообразан, путан. — ség, fn. пристојност.
 Illés, tn. Илија.
 Illeszked-és, fn. прилагођивање. — ik, k. прилагођивати се, удешавати се.
 Illeszt, es, удешавати, прилагођивати, удесити, примерити. — get, es. удешавати.
 Illet, es. 1.) додиривати; á. é. szóval sem — tem, нисам га се ни дотакао; sértő szavakkal — ni, врећати речма; 2.) l. Illeszt; 3.) тицати се; az téged nem —, то се тебе не тиче; a mi azt — i, што се тога тиче; 4.) принадати; öt illeti a dicsőség, њему припада слава.
 Illeték, fn. пристојба, такса; papi —, парохијал, ионовина.
 Illetékes, mn. властан, надлежан.
 Illetéki, mn. пристојбени.
 Illetékmentes, mn. слободан од таке.
 Illetéktelen, mn. ненадлежан, иерластан.
 Illetes, mn. примерен. — ség, fn. пример.
 Illetetlen, mn. недотакнут. [реност.
 Illetlen, mn. беспутан, непристојан. — kedik, k. бити непристојан. — ség, fn. непристојност. — ül, ih. непристојно, беспути.
 Illetmény, fn. 1.) пристојба; 2.) власност, надлежност. — es, mn. властан, надлежан.
 Illető, mn. 1.) дотични; 2.) надлежан, властан.
 Illetőd-és, fn. гаунтост. — ik, k. бити гаунут.
 Illetőleg, ih. дотично, што се тиче; с dolgot —, што се тиче ове ствари. — es, mn. дотични.
 Illetőség, fn. власност, надлежност. — telen, mn. невластан, ненадлежан.
 Illetvény l. Illetmény.
 Ilik, k. 1.) приликовати, пристојати се; az nem —, то није у реду; nem — hozzád, не стоји ти лепо, не доликује ти; 2.) снадати; ez ráad —, то се тебе тиче; nem — ide, не иде овамо; 3.) доликовати; úgy — hozzá, mint bot a tegezhez, личи као песница на око.
 Illó, mn. прелазан.
 Illog, k. 1.) шалабазати, l. Ballag; 2.) Illogat, es. миришати. [ишикати.
 Ilomba, mn. маџаст, l. Iromba.
 Illő, mn. пристојан, приличан; саобраزان; — en, — leg, — kép, ih. пристојно, саобразно; — ség, fn. пристојност, иравичност.
 Illőfillő, mn. скиталачки.
 Ilona, tn. Јелена.
 Ilonza, fn. (буба) завијач.
 Ilonka, Ilus, Iluska, tn. Јелица, Јелка.
 Illy, Illyen, mn. овакав. — félén, mn. овакав. — félekép(en), ih. овако. — forma, mn. овакав. — formán, ih. овако. — kép(en), ih. овако. — kor, ih. у овој доба, тада. — módon, ih. на овај начин.
 Ilyes, Iljetén l. Ily. [чин.
 Im, isz. гле!
 Ima, fn. молитва.
 Imád, es. молити се; обожавати. — andó, mn. за обожавање. — ás, fn. обожавати.

жавање. — at, fn. обожавање. — kozás, fn. богољубљење, молјење Богу. — kozik, k. молити Бога, молити се Богу. — k. zatlan, ih. не помоливши се Богу. — kozó, mn. és fn. који се моли Богу, богољубац. — ó, mn. és fn. који обожава, обожавач.
 Imádság, fn. молитва. — os, mn. a) молитвени; — os könyv, зборник; b) á. é. богољубац.
 Ima-ház, fn. молњница, богољубац; авра. — koszorú, fn. бројанице, оченаци. — könyv, fn. зборник.
 Imás, mn. с молитвами; — könyv, збор.
 Ima-torony, fn. минарет, минара. [ник.
 Imáz j. Imádkozik.
 Íme, Íme, isz. гле!
 Ímeg l. Ing. fn.
 Ímely, fn. нека кврга (на конју).
 Ímely(fű), fn. зубна трава.
 Ímelyeg l. Émelyeg.
 Ímént, ih. отоич, мало час. — i, mn. отоичашни, скораши.
 Ímer, fn. водени алое.
 Ímett, mn. будан, l. Émett. — en, ih. на
 Ímholt, isz. гле! ево! [јави.
 Ímide, ih. овамо, ев' овамо; — amoda, тамо амо.
 Ímigy, ih. овако; — amúgy, олако, које-
 Ímilyen, mn. овакав. [како, овама.
 Íminnen, ih. одавде.
 Ímint l. Ímént.
 Ímitt, ih. овде, ту; — amott, овде-онде.
 Ímla, fn. орлови нокти (биљ.).
 Ímmár(on), ih. већ, већ ево.
 Ímmel-ámmal, ih. овлаши, којекако, као
 Ímost, ih. мало час, отоич. [од беде.
 Ímola, fn. различак.
 Ímolya, fn. баровит предео.
 Ímre, tn. Имре.
 In, Ín, fn. 1.) жила; 2.) лист (на ноги); (szój.) — ába bízni, уздати се у своје ноге; тражити спас у бегству; elhor-dani az — át, стругнути; — ába van-nak, иду за њим у потеру; — ába szállott a bátorsága, отишло му је срце у пету; утекао је; 3.) стржаја (на пауљу); 4.) ребарце на листу.
 Inafájó, Inafájós, болестан у ногама, узет.
 Inal, A. k. 1.) бити на ногама; egész пар — tam, цели дан сам био на ногама;
 2.) умаћи (у шали); B. es. ићи у по-
 Ínas, mn. жилав. [теру.
 Inas, fn. 1.) слуга, службеник, момак;

2.) млађи, шегрт. — bér, плата калфи. — esztendő, — év, шегртска година.
 — ka, 1.) ћирица; 2.) шегрче. — kódás, fn. служење; шегртовање. — kodik, k. бити слуга; шегртовати. — kor, fn. шегртовање; службовање. — ruha, fn. либерција, ливреа. — ság, fn. шегртство; шегртовање.
 Inaszakadt, mn. узет, раслабљен. — an, ih. узето. — ság, fn. раслабљеност.
 Inazat, fn. мускули.
 Ineze, tn. Иноћентије.
 Ineseleg l. Incselkedik.
 Incselked-és, fn. a) вребање, лукавство;
 b) пецање, задиркивање. — ik, k. ра-
 дити о глави; пеци, задиркивати.
 — ó, mn. és fn. лукав; задиркивало.
 Inezenbincz, Inczenpínez, mn. нежан, ма-
 зан; слаб.
 Inezifinezi, mn. слабуњав, нежан.
 Ind, tn. Индијанац; mn. индијски.
 Inda, fn. лоза, стрјаја, хваталица.
 Indás, mn. лозан, пун стрјаје. — odik,
 k. развреживати се, терати лозу.
 Indáz, cs. скрњивати, заламати.
 Inderkedik l. Ingerkedik.
 India, tn. Индија. — beli, — i, mn. ин-
 Indianka, fn. неки ограч. [дијски.
 Indigo, fn. индиго, чивит.
 Indít, es. 1.) покретати; útnak — aní,
 опремити; vinn — aní, унапређивати;
 2.) починјати; hadat — aní, дићи рат;
 pert — aní, подићи парницу; 3.) про-
 извести, изазвати; lármát — aní, дићи
 грају; 4.) побуђивати, побудити.
 Indító, fn. покретач, виновник; mn. што
 покреће; — ok, побуда.
 Indítvány, fn. предлог. — oz, es. пред-
 лагати, предложити. — ozó, fn. пред-
 Indoház j. Indulóház, Pályaház. [лагач.
 Indok, fn. побуда, разлог, j. Indító ok.
 — ol, es. образложити, мотивирати,
 j. Okadatol.
 Indúl, k. 1.) кренути се; поћи; útnak —
 ni, кренути се, отиенути се па пут;
 mikor — a posta, кад полази пошта?
 — j! марш! neki — ni, устремити се
 на ... 2.) á. é. rothadásnak — ni, пре-
 лазити у трулеж; romlásnak — ni, пре-
 спадати се, пропадати; haragra,
 örömré — ni, разгневити се, развеселити се.
 Indulás, fn. полазак. [лити се.
 Indulat, fn. 1.) ћуд; heves —, напраси-
 тоest; 2.) наклоност; jó — tal lenni

v. viseltetni vki iránt, бити кому на-
клонjen; ellenséges — tal lenni v. vi-
seltetni, злобити, непријатељовати.
Indulatlan, mn. хладнокрвни. — ság,
fn. хладнокрвиост. — úl, ih. хлад-
нокрвно.
Indulatos, mn. страстан; жесток. — an,
ih. страсно; жестоко. — kodik, k.
бити страстан. — ság, fn. страсност,
Indulatszó, fn. усклик. [жестица].
Indulékony, mn. раздражлив. — ság, fn.
раздражливост.
Induló, mn. што се креће; за кретање;
— ban voltunk, хтели смо да се кре-
тимо; fn. корачница, марши.
Induló-ház, fn. станица (гвозденог пута).
— jel, fn. знак за полазак. — készen,
ih. спремно за полазак. — pont, fn.
полазна тачка.
Indus, tn. Индијанац, Инђанин; mn. ин-
ђански. — úl, ih. инђански.
Ineges, mn. нервозан.
Inesztrőfű, fn. лени човек (биль.).
Ing, k. љуљати се, l. Inog.
Ing, fn. конуља; (szój.) se — em se gal-
lérom, није ми ни род ни „помозбог“;
— ét is odaadja, даје и конуљу са
себе; (km.) közelebb az — a csuhá-
nál, ближа је конуља него долама.
Inga, fn. штеталица.
Ingad, k. пољујати се, задрмати се. —
öz, k. љуљати се, климатати; коле-
бати се. — ozás, fn. колебање; кли-
матање. — atlan, mn. нешколебљив.
— ó, mn. колебљив, несталан.
Ingalj, fn. доња конуља.
Ingaóra j. Ingás óra.
Ingás, fn. љуљање, климатање; колебање.
Ingás óra, fn. сат са штеталицом.
Inusat, es. љуљати, дрмати.
Ingatag, mn. што се љуља, колебљив;
непостојан. — ság, fn. колебљивост,
непостојаност. — úl, ih. непостојано.
Ingatlan, mn. непокретљив; непокретан
(добро); — ok, непокретности; — ság,
fn. непокретност, реалитет.
Ingáz, k. исцилајрати. — ás, fn. исцила-
Ingecske, fn. конуљница. [ција].
Ingékony l. Ingatag.
Ingelő, fn. стан од конуље; приметача.
Inger, fn. драж, нагон.
Ingerel, es. дражити, подетинати; пода-
древати. — hető, mn. раздражљив.
— hetőség, fn. раздражливост.

Inger-i, mn. заједљив. — ít l. Ingerel.
— kedés, fn. пецање. — kedik, k. (val,
vel) задиркавати, пецити. — kedő,
mn. заједљив. — lékeny, mn. осорљив,
раздражљив, пршиљив. — lékenység,
fn. раздражљивост, осоријост. — lés,
fn. дражење. — let, fn. дражење. —
lö, mn. заједљив. — lös, mn. раздраж-
љив. — ül, k. раздражити се; ih. као
драж, за драж.
Ingerült, mn. раздражен. — ség, fn.
раздраженост.
Inges, mn. у кошуљи; са (само) једном
Ingmássa, fn. гаје. [кошуљом].
Ingó, mn. покретљив, што се дрма, ла-
бав, кламкав; á, é. покретан (добро).
— bingó, mn. кламкав; покретан (до-
бро). — ság, fn. покретност, покрет
Ingósít, es. чинити покретним [пина].
Ingovány, fn. барунтина, баровит крај.
— os, mn. баровит.
Ingváll, fn. 1.) мидер; 2.) кратка жен-
ска кошуља.
Ingyen, mn. бесплатан; ih. забадава,
џабе; (pb.) Krisztus koporsóját sem
örizték —, ни божји се гроб забадава
не чува; — sem l. Ingyensem.
Ingyenben, ih. забадава, џабе.
Ingyenélő, fn. és mn. готован, мукташ,
бадаваш; готовански.
Ingyenes, mn. бесплатан.
Ingyenjutalom, fn. милодар.
Ingyensem, ih. ни пошто, никако; azt
— gondold, то немој никако мислити.
Inkább, ih. пре, радије; већма, боље;
mind — s —, све то већма, све бољма.
Inkábbox, Inkábbára, ih. пре, радије.
Ínláz, fn. врућница.
Innenemű, mn. жиласт.
Innen, ih. одавде; nn. (on, en) с ове
стране. с ову страну; a folyón —, с
ове стране реке.
Inneni, mn. овострани; овдаши.
Innen-onnan, ih. 1.) одовуд и одонуд; 2.)
свамо онамо, отприлике, око; — három
éve..., биће једно три године; 3.) о-
Innenső, mn. овострани. [власи, нешто].
Innenstova, Innentúl, ih. 1.) од јако, од
сад, у будуће; 2.) скорим.
Innenvaló, mn. овдаши; овострани.
Innet, Innét, ih. одавде, l. Innen.
Innivaló, mn. пијаћи, за пиће.
Inog, k. љуљати се, дрмати се, клатити
се; колебати се.

Inrók, fn. наук (коњска болест).

Inség, fn. невоља, беда, јад, оскудина; — re jutni, донасти беде.

Inséges, mn. невољан, јадан, бедан. — kedik, k. злочинити.

Instál, es. молити, просити; — om alázatosan, молим ионизно.

Ínszaggatás, fn. севање, улози.

Ínszakadás, fn. узетост.

Ínszakadt, mn. узет, l. Ínaszakadt.

Int, k. памахнути, намигнути; es. опомнијати; óva — епі, одвраћати.

Inteleml, fn. опомена; миг.

Interes l. Kamat.

Intés, fn. намигивање; опомена.

Intet, fn. миг.

Intető, fn. опомнијач.

Intéz, es. 1.) управљати, удешавати, руководити, удесити, наредити; 2.) (vmit vkihez) наперити, управити; egy kér dést — ett hozzáim, упитао ме је нешто; 3.) трасирати (меницу).

Intézés, fn. управљање; наређење.

Intézet, fn. завод, институт.

Intézett, fn. трасат (у меници).

Intézkedés, fn. наређење.

Intézkedik, k. наредити, удесити.

Intézmény, fn. установа, институција.

Intéző, 1.) mn. који управља, руководи; — körök, управни кругови; — levél l. Intézvény; 2.) трасант (у меници).

Intézvény, fn. 1.) интимат; 2.) трата, по-тегнута меница. — es, fn. ремитент.

— ez, cs. трасирати, потезати (меницу).

Intő, mn. који или што опомиње; fn. опомнијач.

Intő-jel, fn. знак опомене. — levél, fn. имено ради опомене. — rák, fn. неки рак с уздигнутим маказама. — tábla, fn. таблица за опомену.

Iny, Íny, fn. 1.) леви; 2.) непце; (szój.) nincs — ére, није му по вољи; — ére tapintani vkinék, испитати што од кога.

Iny-betű, fn. непчано слово. — daganat, fn. жабица. — encz, fn. гурман, масногузач. — es, mn. с отеченим десницами. — ez, cs. пустити крв на десницу. — hús, fn. дечени. — nyújtófű, fn. кравља сиса, бобовњак, добит. — rothadás, fn. пољачина.

Invalidus, fn. инвалид.

Ip, Ipa, fn. таст, старац, пунак; свекар. Ipar, fn. радиност, индустрија; труд.

— adó, fn. порез на занат. — ág, fn.

грана индустрије. — egyesület, — egylet, fn. радњичка задруга. — engedély, fn. допусница за занат. — i, mn. индустријски, занатлијски. — iskola, fn. занатлијска школа. — kodás, k. труд, паштење. — kodik, k. трудити се, паштити се, атати. — kodó, mn. радњив, вредан. — lovag, fn. варалица. — mű, fn. занатлијска, индустрисална роба. — os, mn. és fn. радњив, вредан; који тера занат, занатлија. — osság, fn. радњивост; занатлијство. — szabadság, fn. слобода заната. — üzö, mn. és fn. занатлијски, занатлија.

Iplik, fn. 1.) који украшава чипкама; 2.) шаре острог на мађарским чизмама; (szój.) — re kotoyogtatni, ударати (при игрању) чизму о чизму.

Ipoly, tn. 1.) Хиполит; 2.) нека река у Угарској — ság, fn. предео око реке

Ipríkál, Ipríkél, k. какити. [Ипоља.]

Ir, tn. Ирац; mn. иреки.

Ir, fn. масти; мелем; — íl, лека ради, за лек.

Ir, cs. писати; képet — ni, сликати.

Iraes, fn. 1.) сува боја; 2.) (у хем.) телурид. — festés, fn. сликање сувом

Iralom j. Irodalom. [бојом.]

Irály, fn. j. Stilus, стил, слог, начин писања. — tan, fn. стилистика. — tani, mn. стилистички.

Iram, fn. 1.) северни јелен; 2.) бег, бежање. — at, fn. трчање, трк. — hajó, fn. брзопловка. — ít, cs. натерати на трчање. — lik, — ik l. Iramodik. — lós, mn. клизав. — ó, mn. броног.

Iramodás, fn. трк, трчање.

Iramodik, k. трчати; neki —, устремити се.

Iram-os, mn. броног, брз. — szán, fn. лаке сонице. — szarvas, fn. првас, северни јелен.

Iramúl l. Iramodik.

Iránt, mn. 1.) сирам, наспрам, према; — am, — ad, — a..., према мени, теби, њему ...

Irány-adó, mn. és fn. што даје правац.

— elv, fn. руководно начело. — ferdülés, fn. скретање, аберација. — költészet, fn. тенденциозно песништво.

— lik l. Irányúl. — lécz, fn. летва за исправљање цигаља. — légy, fn. испаша на пушци. — mester, fn. низашција у тобџија. — osság, fn. тенденција

ција. — oz, es. управљати; magát — оzní, управљати се, ориентовати се. — regény, fn. тенденциозан роман. — szabály, fn. правац. — tű, fn. компање, магнетска игла. — úl, k. управљати се; цилати, смерати. — vonal, fn. дирекциона линија — vonasz, fn. диоптрама линија — zás, fn. управљање, удешивање.

Irányzat, fn. правац; á. é. тенденција; емер. — i, mn. што се тиче правца, правачин; тенденционалан. — lan, mn. без правца, без смера

Irányzék, fn. пишаш (на пушци).

Irányzó, fn. 1.) пишаш; 2.) пишашница; 3.) дионтра.

Irás, fn. 1.) писање; 2.) рукопис; szép — a van, има лепу руку; — ba temni v. foglalni, симпати; 3.) писмо (на новцу); — e vagy kér? писмо или Irásban, ih. на имено. [глава? Irásbeli, mn. писмен. — leg, ih. имено. Irás-betük, fn. рукописена слова. — díj, fn. писарина. — mód, fn. слог, стил. — tudatlan, mn. неисмен (човек). — tudó, mn. és fn. имено, учен; ученик.

Irat, fn. спис. — esomó, fn. завеждај списа. — lan, mn. неписан. — lanúl, ih. неисписано. — os, mn. исписан, писаник. — példány, fn. пропис. — tár, fn. архива, списохрана. — tárnok, fn. архивар. — tartó, fn. држало за рукопис (код слагача).

Írdogál, es. пискарати. — ás, fn. писка.

Ireg-forog, k. мувати се. [рање.

Iréne, tn. Пренка.

Íres mn. 1.) памазан; 2.) за маст.

Írez, es. мазати.

Irföld, tn. Прека.

Irgalmas, mn. 1.) милостив, милостиван, задушаш, милосрдан; — szüzek, милосрдие сестре; — barátok, милосрдни калуђери, мизерикордијанци; 2.) á. é. клети; egy — garasa sines, нема ни клете паре.

Irgalmasan, ih. милостивно, милосрдно.

Irgalmaskodik, k. бити милосрдан, задушаш, чинити милости.

Irgalmasság, fn. милосрђе. — os, mn.

Irgalmasúl I. Irgalmasan. [милосрдан.

Irgalmatlan, mn. немилосрдан; á. é. гро-
зан; страшан; — nagy zaj, страш-
на галама.

Irgalmatlan-kodik, k. бити немилосрдан.

— ság, fn. немилосрђе. — úl, ih. неми-

Irgalmatos stb I. Irgalmas stb. [милосрдно.

Irgalmaz, k. (nak, nek) смиловати се.

Irgalom, fn. милост, милосрђе; — mal lenni vki iránt, бити милостив спра-
ма кора.

Irgalom-adó, fn. милостнина. — ház, fn. дом убогих.

Irgy, fn. гнецовост (на хлебу). — es,
mn. гнецов.

Irha, fn. 1.) пра, учињена кожа; 2.)
кожа; á. é. hordd el az irhádat, торњај
се док си читав! félti az irháját, бежи,
личи; 3.) усма, усмина.

Irha-gyártó, fn. табак. — gyártás, fn.
табашитво.

Irhás, mn. с (учињеном) кожом; fn. та-

Irhasz, Irhatimár, fn. табак. [табак.

Irház, es. постављати кожом; á. é. луна-

Írhon, fn. Прека. [ти по туру.

Íridom, j. Írásmód.

Irigy, Irígy, mn. злобан, завидљив, мани;
— szemmel nézni, завидети, попреко
гледати.

Irigyel, es. (vmit vkinek v. vkitől) зави-
деть кому због чега, бити кому мани.

Irigy-elem, fn. завист, злоба. — en, ih.
завидљиво. — kedik, k. (ra, re) бити
завидљив. — kedő, mn. és fn. завид-
љив, завидљивац. — lendő, mn. због
чега се мора завидети. — lés, — let,
fn. завист, злоба. — letesség, fn. за-
видљивост. — letlen, mn. незавидљив.
— lő, fn. завидљивац. — ség, fn. за-
вист. — telen, mn. — telenül, ih. без за-
висти. — úl, ih. позлоице, из зависти.

Iringó, fn. котрљан.

Írka, fn. пропис.

Irka-firka, fn. скрабање, дрътница. —
firkál, es скрабати, дрътати. — könyv,
fn. книга за дрътње; страџа.

Irkál, es. 1.) пискарати; 2.) дрътати.

Irma, tn. Ирма.

Irmag, fn. 1.) последњи огранак; 2.) ме-
зимче, љубимче; 3.) реткост; — úl
hagyni, оставити за семе.

Írmak, fn. ситна кајсија.

Irnok, fn. писар, ћата. — i, mn. писар-
еки. — oskodik, k. бити писар. — ság,

Irnye, fn. мирица, мрча. [fn. писарство.

Irnyog, k. крекетати.

Író, fn. писац списатељ, књижевник;
mn. писаћи, за писање.

| | |
|---|--|
| Iró, fn. млаћеница, стенке. Iró-asztal, fn. писаћи сто. — betű, fn. рукописно слово. Iroda, fn. писарница, j. Iró szoba. Irodalmi, mn. књижеван, књижевнички. Irodalom, fn. књижевност, литература. — történet, fn. историја књижевности. Iró-eszköz, fn. писаћа справа; писаћи прибор. — föld, fn. креда. — füzet, Irogat, es. пискарати. [fn. тека. Irói, mn. пишев; књижевнички. Irom l. Iram. Iromány, fn. списе. — csomó, — nyaláb, fn. завежљај списа. Iromba, mn. маџаст, шарен. Iromlik l. Iramodik. Irón, fn. писаљка, плајваз, j. Czeruza. Ironga, fn. тоциљака, тоциљарка. Irongál, k. тоциљати се. — ás, fn. тоциљање. Iró-óra, fn. час писања. — papíros, fn. писаћа хартија. — polez, писаћа налоња. Íros, mn. с маслом. Iróság, fn. списательство. Iróskodik, k. књижевничити. Irospiros, mn. отворено црвен. Írós-tészta, fn. тесто с маслом — vaj, fn. растопљено масло, путер. — vajas, mn. с путером. Iró-szál, fn. 1.) писаљка; 2.) држале. — szer, fn. писаћа справа; писаћи прибор. — szoba, fn. писарница. — tabla, fn. писаћа табла. — tám l. Irópolez. — vessző, fn. писаљка. Irt, es. 1.) таманити, требити, конабити; 2.) плевити; крчити (шуму); 3.) пребирати (жито). Irtás, fn. плевљење; крчење; требљење, Irtásföld l. Irtovány. [тамањење. Irtó, mn. és fn. што истребљује; тамани. Irtódzik l. Irtózik. [тель; истребљивач. Irtóeke, fn. екстирпатор. Irtogat, es. истребљивати. Irtóháború, Irtóhad, fn. рат за истреб. Irtókapa, fn. будак, трнокоп. [љење. Irtovány, fn. крчевина. — os, mn. искр. Irtóvas, fn. будак, трнокоп. [чен. Irtóz-ás, fn. грожење, ужасавање. — at, fn. грожња, гроза. — atos, mn. грозан, ужасан. — atosság, fn. страва, грозота. — ik, — kodik, k. (tól, től) грозити се, ужасавати се. — tató, mn. грозан, ужасан. — tatólag, ih. грозно, ужасно. — tatóság, fn. грозота. | Irvány 1. Irtovány. Irúl, ih. за лек, лека ради. Irúl-pírúl, k. првенести, руменети од стида. Irvágó j. Irásivágó, fn. страст за писањем. Is, kisz. и, такође, такођер; Pál —, Péter —, и Паја и Петар; értsz — te ahhoz, баш се ти разумеваш у том! (иронично); tudom is ép, знам (га) ја! Iskátula, fn. кугија, шкатуља. Iskola, fn. школа. — beli, mn. школски. — betegség, fn. школска болест (бешање од школе) — böleseség, fn. школастика. — i, mn. школски. — ilag, ih. школски. — pénz, fn. школарина. Iskolás, mn. школски, ћачки. — an, ih. ћачки. — di, fn. педаг. — diság, fn. педагерија. — ügy, fn. школска ствар. Iskoláz, es. школовати. — ott, mn. школован, школован. — tat, es. слати у школу, школовати. Islany, fn. тренчана игла. Isme, fn. познавање, j. Ismeret. Ismer, es. позијавати; híréből — em, знам га по чувењу; (ra, re) упознати. Ismerés, fn. познавање. Ismeret, fn. знање. — es, mn. познат, знан. — esség, fn. познанство. — len, mn. испознат, незнан. — lenség, fn. непознавање; незнаност. — lenül, ih. незнано. — ség, fn. познанство. — tár, fn. збирка знања. Ismerget, es. упозијавати. Ismerkedik, Ismerkezik, k. упозијавати се. Ismerős, mn. познат; fn. знаџац, познаник. Ismerszik, k. распозијавати се. Ismert, mn. познат, познат. Ismertet, es. обзнањивати, објављивати; könyvet — ni, приказивати книгу. Ismertető, fn. 1.) објављивач; приказивач; 2.) (-jel) знамен, обележје. Ismerv l. Ismertetőjel. Ismervény, fn. знак познавања. Ismét, ih. опет, на ново. Ismétel, es. понављати. — és, fn. понављање, репетиција. — ve, ih. више Ismétlen l. Ismét. [пута. Ismétlés l. Ismételés. Ismétlő, fn. репетент. Ismétlődik, k. понављати се, поновити се. Ismétlő-óra, fn. час понављања. — sor, fn. рефрен. Ispán, fn. ишпан, одација; fő —, жупан; al —, поджупан. — i, mn. иш- |
|---|--|

- иански. — kodik, k. ишпанити. — ság, fn. испанство.
- Ispáth, fn. испат (минерал).
- Ispékel, es. надевати сланином.
- Ispita, Ispítály l. Kórház.
- Ispót, fn. 1.) оштра сирача за сечење; Istácz(fü), fn. јарчја трава. [2.) лопата.
- Istálló, fn. конушница, стајница, штала. — pénz, fn. шталарина, конушница. — s, mn. a) са шталом; b) шталачи, конушнички. — z, es. метати, затворати у конушницу. — zás, fn. храњење у конушници.
- Istárp, fn. ослонац; потиора. — ol, es. подуширати.
- Isten, tn. Бог; nagy v. jó —! волјани, благи Божје! — embere, духовник; — igazában, a) својски; b) поштено; (km.) szeme sem áll — igazában, и очи му пису као у поштена човека; — számában, на божју вересију; a jó — tudja, Бог свети зна... Бог те пита; hálá — (nek), хвала Богу! — segedelmével, с помоћу божјом; — engem úgy segéljen, тако ми Бог помогао; — ne adja, не дао Бог! — puçgoszsa, Бог да му душу прости; — nevében, a) у име божје; b) залуд; — szerelmeért, за име божје, Бога ради; — hozott, добро дошао! — neki, просто му; нека; не браним! — emre, тако ми Бога! — bizony! — látja! Бога ми! Бог и душа; — mentsen! сачувавј Богје! — hozzád! збогом! (szój.) ha — életemnek kedvez, ако ме Бог поживи; (km.) jó az —, jót ád, добар је Бог; fenn v. él az —, majd igazat lát, види Бог правду! hogy az — akárhová tegyen, mit esináltál..., Бог те видео, шта уради! lassan jő az —, de ugyan elérkezik azért, Бог је спор или достижан.
- Istenadta, mn. 1.) сиромах, убог; — embere, јадник; 2.) мио; — kis leány, красна девојчица; 3.) дјран, рђав; az — sör, то дерно пиво.
- Isten-anyा, fn. богомајка, мати божја. — asszony, fn. богиња. — el, es. обожавати. — ember, fn. богочовек. — ért! isz. забога!
- Istenes, mn. побожан; á. é. még ez csak —, ово јони и Божје помози!
- Istenesedik, k. 1.) бивати побожан; 2.) бити обожаван.
- Istenesen, ih. 1.) á. é. прилично; ez még —, то је још добро! 2.) својски.
- Istenesít, es. 1.) обожавати; 2.) правити побожним.
- Isteneskedik, k. бити побожан.
- Istenesség, fn. побожност.
- Istenesíl, k. бити обожаван.
- Istenész, fn. богослов, j. Theologus.
- Istenez, es. обожавати.
- Istenfa, Istenfája, fn. божје дрвце.
- Isten-feledés, fn. безбожништво. — felelő, mn. és fn. безбожан, безбожник. — félés, fn. страх господи, богообожљивост. — félő, mn. богообожан, богообожљив. — félőleg, ih. богообожљиво. — gúnyolás, fn. хуљење на Бога. — gúnyoló, fn. богохулитель. — haragja, fn. муња. — háza, fn. богољубља. — i, mn. божји; божански. — ihlette, mn. богоносан. — ileg, ih. божански. — imádás, fn. богоштовање. — imádó, fn. поклоник божји. — iség, fn. божанство. — szolgálat, fn. служба, летурџија. — itélet, fn. божји суд (у средњем веку). — ít, es. обожавати. — i-tisztelet, fn. богоштовање; служба божја. — káromlás, fn. хула на Бога. — káromló, mn. és fn. богохулан, богохулиник. — kedik, k. богоштовање; á. é. (nak, nek) топло се молити. — kegyelmefű, fn. грациола. — lés, fn. обожавање; молење. — né, — nő, fn. богиња, божица. — nyila, fn. гром. — országlat, fn. теократија. — ség, fn. божанство. — tagadás, fn. безбожништво, атеизам. — tagadó, mn. és fn. безбожнички, безбожник, атеиста. — taszította, mn. глуп. — telen, mn. és fn. безбожан, бегомрзак; безбожник. — telenkedik, k. бити безбожник. — telenség, fn. безбожност. — telenül, ih. безбожно. — tudomány, fn. богословље. — tudós, fn. богослов. — ül, k. постати Богом. — ülés, fn. апостоља. — ünéje, fn. мрки снежник, кантарис (буба).
- Istók, tn. Стевица; (szój.) mindenütt — свуд се налазити.
- Istráng, fn. у же, конопац, штранга. — fa, fn. ждрепчаник.
- István, tn. Стеван. — ka, tn. Стевица.
- Isza, Iszák, fn. пијанац, пијаница, ждера.
- Izsák, fn. теркија.
- Izsákos, mn. és fn. 1.) ждера, пијаница,

| | |
|--|--|
| бекрија; 2.) с теркијом; — állat, топ-бар. — kodik, k. ждерати, локати, пијанчити. | Itatlan, mn. иенапојен. — úl, ih. иенапојено. |
| Iszalag, fn. бела лоза, павитина. | Itató, fn. 1.) појиште, појило; 2.) који поји; за појење; 3.) што пронупита, пролива (хартија). |
| Iszam(sérv), fm. извала, уквара. | Itató-hely, fn. појило, појиште. — rapiros, fn. унијаћа хартија. — s, mn. што унија, унијаћи. — válú, fn. валов. |
| Iszamik, k. просути се, окилавити. | Itcze, fn. холба, ица. |
| Iszamkodik, Iszamodik, k. клизнути, клизати; l. Iszamik. | Itczés, mn. од ише, од холбे. |
| Iszánk l. Irongá. — odik l. Irongál. | Itél, cs. és k. судити; oda — ní, досудити; halálra — ní, осудити на смрт; ne — jetek, hogy ne — tessetek, не судите, да вам се не суди. |
| Iszap, fn. глиб, као, музъ, блато. — fo-lyóffú, fn. попонац. — hal, fn. чиков. — ít, cs. засипати глибом. — ka, fn. малучки рак. — odik, k. засипати се блатом. — os, mn. блатњав, глибовит. — osodik, k. засипати се блатом. — vonó, fn. гриало за вађење блата. | Itélet, fn. суд, пресуда; осудбина; — et hozmí, одсудити, донети пресуду. |
| Iszaság, fn. пијанство. | Itélet-hozatal, fn. доношење пресуде. — len, mn. неодсућен, непресућен. — mondás, fn. пресуда. — par, — парја, fn. дан суда, страшни суд. |
| Iszik, k. пиши; локати; á. é. a hajó —, даја пропушта воду; e papiro —, ова хартија пролива. | Itéletget, cs. пресуђивати. |
| Iszkába, fn. скоба, енгеча; пијавица. | Itélo, fn. 1.) судија, судац; 2.) пресуђивач; mn. што суди; за суђење; — biró, судац, кмет; — ház, судница; — nap, дан суда; — szék, суд; — szoba, судница; — tehetség, моћ пресуђивања. |
| Iszkábál, os. стезати скобама, енгечама, пијавицама; крпити. | Itész, fn. критичар, j. Műibíráló. — et, fn. критика, j. Birálás. |
| Iszkábás, mn. стегнут скобама. | Itlan, mn. без пића; étlen —, гладанжедан. |
| Iszkábáz l. Iszkábál. | Itog-fitog, k. мешкољти се, врипољти се. |
| Iszki l. Czoki. | Itt, ih. овде, ту; — ott, овде-онде. |
| Iszkorál, k. пијанчити. | Ittas(ka), mn. напит, ћорнут, сутрусан. — odik, k. поднапити се. — ság, fn. напитост. — úl, k. поднапити се. |
| Iszogat, cs. пијуцкати; пијанчити. | Itten, ih. овде, овдекар. — i, mn. овдашњи, овамошњи. |
| Iszomkórász, fn. пијаница, ждера. | Itthon, ih. (овде) код куће. |
| Iszony, fn. гроза, страва, ужас. — at, fn. страхота, гроза. — atos, mn. страхотан, грозан. — atosság, fn. гридило, страхота, ужас. — ít, cs. пренеражавати, престрављивати. — kodik, k. грозити се, препадати се. — odás, fn. грожња, препадање, ужасавање. — odik, k. (tól, től) ужасавати се, грозити се. — tató l. Iszonyú. | Ittlét, fn. присуство. |
| Iszonyú, mn. страховит, грозан. — an, lag, ih. грозно, ужасно. — ság, fn. страховитост, грозота. | Ív, fn. 1.) лук; 2.) табак (хартије), арак; 3.) свод. |
| Iszos, fn. пијанац. — ság, fn. пијан- | Ivad, fn. 1.) сезона; 2.) l. Ivadék. |
| Isztrag l. Gólya. [ство. | Ivadék, fn. 1.) икра; жабљак; 2.) пород, колено; 3.) потомак, огранак. |
| Isztragor, fn. родин кљун (биль.), пља. | Ív-aggrató, fn. вешалица за папир (у штампарији). — ágy, fn. импост (у зидарству). — alakú, mn. попут лука, |
| Ital, fn. пиће, напитак, запој; — nak adta magát, пропио се. | Iván, tn. Иван. [сведен. |
| Ital-adó, fn. данак од пића. — áldozat, fn. запојница. — mérés, fn. точење. — os, mn. одан пићу, пијанац. — osság, fn. пијанство. | Ivar, fn. 1.) пасма, поврза; 2.) слонова кост. — i, mn. пасмени. |
| Itat, cs. појити, напајати; — ni vinni, терати на појило; k. проливати, пропуштати (хартија). | Ívás, fn. пијење; локање; — nak adta magát, пропио се. |
| Itatás, fn. појење; појило. | Ívás, fn. 1.) бијење риба; 2.) презревање. |

Ív-bolt(ozat), fn. лук, свод. — csarnok, fn. покривен свод, аркада. — ded, mn. ived, k. утишити, презрети. [сведен].

Ível, es. 1.) правити па свод; бордирати, рубити; 2.) дридати (вуну).

Ívenként, ih. табак по табак.

Íves, mn. 1.) сведен, па свод; 2.) с луком.

Ívez, es. правити па свод. 1. Ível. — et, fn. свод.

Ívhártya, fn. шареница (на оку), дужница.

Ívhúr, Ivideg, fn. тетива.

Ívik, k. 1.) бити се, бацати икру; 2.) гнијити (воће).

Ívjáratok, fn. ходинци поцут лука.

Ívjegy, Ívjel, fn. штампака сигнатура.

Ívköz, fn. тетива у своду на мосту.

Ívlap, fn. фолиум (страна у тргов. књизи). — oz, es. фолирати.

Ívlik, k. савијати се па свод.

Ívnagyság, fn. фолиум, лист од целог табака, велико коло; — í könyű, книга на велико коло.

Ívnegyed, fn. четврт табака.

Ívnyi, mn. од . . . табака.

Ívó, fn. 1.) који није, испишица; 2.) машина; mn. који није; за пиће, пијачи.

Ívó, mn. што баца икру; за бацање икре.

Ívó-esésze, fn. испоља из које је није. — dal, fn. песма при пићу, почашница.

— edény, fn. пијачи суд.

Ivogat l. Iszogat.

Ívóka, 1.) пијавица; 2.) пијаџика.

Ívokáz, k. пијаџити.

Ívópohár, fn. чаша за пиће, скленица.

Ívós, mn. питак.

Ívó-szoba, fn. соба у којој се пије. — társ, fn. друг у пијењу. — terem, fn. соба где се пије. — víz, fn. пијаџа

Ívott, mn. устајаји, гњипо (воће). [вода].

Ívrét, fn. велико коло, цео табак. — ii, mn. на велико коло, на целом табаку.

Ív-szelő, fn. тетива. — szökés, fn. курбета. — tornácz, fn. аркада. — ijl, k. савијати се па свод. — et, fn. сведеност. прегибак.

Íz, fn. 1.) кус, укус, густ; hal — e van, заудара па рибу; ecez — ét érzem, осећа ми се па спрће; nines szája — ére, није му по ћефу; (szój.) se — e se büze, нит смрди нит мирише; 2.) маџун, l. Iz; 3.) пољачина; рак.

Íz, Iz, fn. 1.) зглавак; прегибао; (szój.) minden — ben reszketett, сав је дрхтао; — ig vérig, скроз; 2.) коленице,

чворић (нпр. на елами, тресци); 3.) палац (мера); 4.) á, é, é, степен (срдства). колено, пне; harmad — iglen, до трећег колена; 5.) мрва, трина; — zé porrá szakadni, искидати се па парчад; — zé porrá zúzni, сатрти у млево; 6.) маџун, пекmez; 7.) пут . . ., ред . . .; több — ben, више пути; két — ben, два пута, дваред; akkor — ben, у онај пар.

Izaes, fn. сач, l. Csülleng.

Íz-adó, mn. што зачињава. — állat, fn. зглавкар. — bütyök, fn. a) глежање, чланак; b) коленце, трешљен па бильу. — csúz, fn. узози, жигавица.

Ízé, fn. ствар; овај . . . онај . . . (при домушљању).

Izog(-mozog), k. врпольти се, мешиколити се.

Izék, fn. 1.) трике, огризине; 2.) стабљика; 3.) коленце, трешљен па бильу.

Izékes, mn. 1.) пун трина; 2.) пун чворића; 3.) тринав (вуна).

Ízel, es. кусати, коштати, купати?

Izél, k. радити; mit — sz? шта радиши? шта си узео ту којенита . . .

Ízeledik, k. (ba, be) волети; bele ízeledett a játékba, омилела му игра.

Ízelget, es. кушати, окончавати, Ízelint, Ízelít, k. куснути, окусити; k.

l. Ízeledik. — ó, fn. бглед, проба.

Ízeltető, fn. зачин.

Izen, es. поручивати, поручити; hadat — ni, огласити рат; l. Üzen. — et, fn. порука. — get, es. поручивати.

Íz-érzék, fn. чуло куса, кус.

Ízes, mn. укусан, кусан. — edik, k. бивати укусан. — ít, os. чинити укусним.

— ség, fn. укусност. — ijl l. — edik.

Ízetlen, Izetlen, mn. неукусан, бљутав; á, é. — tréfa, неслана шала. — edik, k. бивати бљутав. — ít, es. чинити бљутавим. — kedés, fn. неспособно понашање; задиркивање. — kedik, k. бити неспособан; (val, vel) задиркивати, инатити се. — ség, fn. бљутавост; неспособност. — ijl, ih. бљутаво; неспособно.

Ízevesztett, mn. без укуса.

Izgága, mn. немирај, заједљив, цандријив; fn. кавга.

Izgágalkodik, k. задиркивати, ишати, надрицати.

- Izgalmas, mn. раздражлив; узрујан. — Izgágás l. Izgága, mn. [an, ih. узрујано. Izgágaság, fn. цандрљивост, заједњивост. Izgágáskodik, k. бити цандрљив, заједњивати.
- Izgalom, fn. 1.) подстак; 2.) узрујаност. Izgás, fn. коменџај. Izgat, es. бунити, подстицати, дражити. Izgatag, mn. раздражлив. — ság, fn. раздражљивост. Izgat-ás, fn. дражење, агитација. — ó, mn. és fn. што буни, што дражи; агитатор, бунијаја. — ott, mn. раздражен, побуњен. — ottság, fn. узбуђеноет. Izgékony l. Izgatag. Izgödör, fn. чашница у прегиблу. Izgál, k. узрујати се. — t, mn. узрујан. Izhajlás, fn. прегибао. Izibe, Iziben, ih. бразо, живо; (szój.) неки је аз — esett, и њега је скупо стало. Izkór, fn. бол у зглавцима. Izland, tn. Исланд. — i, mn. és fn. исланд. Izik, k. кујати. [ески; Исланђанин. Izlel, es. кујати, коштати. Izlelit, es. 1.) добити вољу, ћеф, апетит; 2.) l. Ízelít. Izlés, fn. 1.) коштање; 2.) укус. — beli, mn. што се тиче укуса. — es, mn. укусан. — tan, fn. естетика. — telen, mn. неукусан, без укуса. — tudomány, fn. естетика. Izlet, fn. укус, — es, mn. укусан (јело); од укуса, који има укуса. — esen, ih. укусно; с укусом. — ség, fn. укусност. Izlik, k. пријати, бити укусан (јело). Izmos, mn. снажан, темељан. — ít, es. снажити, крејити. — odik, — úl, k. снажити се, јачати. — ság, fn. снажност, темељност. Izog, k. кламитати; љубати се.
- Izom, fn. мишћ, рибић, мишица. — ideg, fn. мишћни живац. — rendszer, fn. мишћни систем. Izörökség, fn. мајорат (у праву). Izráel, tn. Израиль. Izraelita, fn. Израилјанин. Izrend, fn. родослов. — i, mn. родослован, генеалошки. — ileg, ih. генеалошки, по ердству. Izrom, fn. több — ban, више пути. Iztagúak, fn. зглавкари. Íztelen, mn. неукусан. — ség, fn. неукусност. — ül, ih. неукусно. Íztudós, fn. генеалог. Izül, k. углављивати се (једно у друго). — és, — et, fn. зглавци, зглавок. Izz, fn. 1.) зној; 2.) жар, вар. Izzad, k. 1.) знојити се; 2.) посукнути; es. с муком привредити. Izzadoz, k. знојити се; es. у зноју привређивати. Izzadság, fn. знојење, зној. — törő, fn. јаглук. Izzadt, mn. ознојен, знојаван. — ság, fn. знојавност, зној. Izzajt, es. 1.) усјавати; 2.) l. Izzaszt. Izzaszt, es. знојити, ознојити. — ó, mn. és fn. што тера на зној. — ó hőd, fn. рударска пећ. — ó por, fn. прах за знојење. Izzfürdő, fn. купатило за знојење. Izzik, k. усјавати се. Izzó, mn. врео, зажарен. — dik, k. бити врео, зажарен. — lik, fn. рупа (пора) за зној. — meleg, mn. врео, жарки. Izzos, mn. знојан, знојаван. Izzótűz, fn. жар, жеравица, вар. Izzták, fn. јаглук. Izsák, tn. Исак. Izsóp, fn. исоп (биль.). — os, mn. с исопом.

J.

- Jaczany, fn. цирконијум (хем.). Jaczföld, fn. цирконија земља. Jázérint, fn. зумбул, царевац; fürtös —, пресличица. — kő, јакинт. Jáhor, fn. 1.) јавор; 2.) лош; түр (жив.). — os, fn. јаворик. Jaj, isz. joj! леле! куку! авај! — некем! тешко мени! fn. јад, бол. —

- baj, fn. невоља, мука. — bőr, fn. осетљиви део на чов. телу; — bőrére tapintottak, дирнули су га где га највећма боли. Jajdít, vh. (-ja magát), завапити, заледел. Jajdúl, k. зајаукати. [кати. Jajgat, k. јаукати, кукати, лелекати. — ás, fn. јаук, лелек, кукњава.

Jajkiáltás, fn. ледек, врисак, цвил
 Jajog, Jajol, k. цвилети, пиштати.
 Jajong, k. кукати, цвилети; — ás, fn. кукъава, тужъава.
 Jajos, mn. тужан, јадан.
 Jajpanasz, fn. јаук, ледек.
 Jajszó, fn. ърисак, запомагање.
 Jajveszékel, k. јаукати, ванити, ридати.
 Jajveszéklés, fn. кукъава, ридаше.
 Jakab, tn. Јаков, Јаша.
 Jakabol, es. варати, замагарчити.
 Jánbor, mn. побожац, благочастив; благ, кротак. — ít, cs. упитомљавати, укробавати (животиње); блажити (човека); — odik, k. бивати благ; припитомљавати се. — úl, ih. кротко, питомо; k. l. — odik. — ság, fn. побожност, кротост, питомост.
 Jancsár, fn. јаничар.

Janesi, tn. Јовица; (km.) a mit — meg nem tanult, ritkán tanúlj meg János, што Јовица не научи, Јова не по-

[стиже.]

Jani, tn. Јован, Јоша.
 Janka, tn. Јованка.
 Jankó, tn. Јован.

János, tn. Јован, Јова, Јона. — рапор-
 szága, дембелија (земља); sz. — ке-
 nyere, рошчић, рогач; — vitéz rendje,
 ред Јовановаца.

Januárius, fn. јануар, сечань.

Jár, A.) k. иши, грести, ходити; gyalog —, нешичи; kocsin —, воза се; lóháton —, јаше; iskolába —, иде у школу; — e már ez a gyermek? јел већ ишли ногом ово дете? hol —? куд тумара? hol — sz itt? откуд ти овде? mily dologban — sz? шта тражиш? magam is abban — ok, и сам се башћем око тога; (km.) lassan — j, tovább érsz, ко лакше иде, пре дома дође; jól v. rosszul — ni, добро или зло проћи; rórul — ni, награбу-
 сити, пагранеати, накаљати; jegyben — ni, бити под прстеном; eszén — ni, бити при себи; бити опрезан; vlminek utána — ni, иши за чим; vlminek végére — ni, a) докучити, прокљувити; b) довришти; c) етра-
 бити, спикати; vlkinek kedvében — ni, угаћати, говори; додворивати се; a malom —, воденица меље; hideg szél —, дува хладан ветар; szép idő —, лепо је време; az idő már őszre —, приближује се јесен; mennyi pénz

— ѕинек? колико вам новаца при-
 пада? e dolog bajjal —, ово је мучна
 ствар; hasszonnal —, доноси користи;
 nem — ja, то не иде; не ник; itt lé-
 lek —, ова је кућа пешица; B. es-
 tázczot — ni, играти; búcsút — ni,
 посити литеју; ört — ni, патролирати,
 ићи у патролу; utolját — ja, (новац)
 је на измаку; sokan — ják ezt a le-
 ányt, ову девојку многи просе.

Járadék, fn. 1.) припадак; 2.) рента; napi —, дневница; élet —, рента за живота, виталициум. — os, fn. главничар, капиталиста.

Járandórész, Járandóság, fn. пристојба.

Járál 1. Járkál.

Járás, fn. 1.) ход, ходање; а пар — а, ток еуница; 2.) ерез; 3.) ле-
 дина, јарош.

Járásbiró, fn. ерески судан. — ság, fn. ерески суд.

Járat, fn. ход; idő — ával v. idő jártá-
 val, с временом; — omban (jártomban),
 у моме путу; mi — ban v. mi — beli
 vagy? шта хоћеш овде? nem jó — ban
 van, нема чисте намере.

Járat, es. дати да иде; hirlapokat — ni,
 држати новине.

Járatlan, mn. непроходан; неутрен; á.
 é. невенит, исук. — úl, ih. невеншто.

Járatos, mn. 1.) прбходан; утрен; 2.)
 искусан; 3.) — hozzáink, често нам
 долази. — ság, fn. 1.) проходност;
 2.) искусство.

Járda, fn. тротоар, j. Gyalogút.

Járdal, k. шетати се, ходати.

Járdagal, Járdogál, k. тумарати, мутити.

Járgány, fn. витао, чекрк. — oz, es.
 вити, мотати.

Járhatatlan, mn. непроходан. — ság, fn.
 бесиуће, непроходност.

Járható, mn. куд се може иши, прола-
 зан. — ság, fn. проходност.

Járkál, k. ходати, тумарати; ide oda —,
 баврљати.

Jár-kel, k. пролазити, ходати: a járók-
 kelök, људи који туд пролазе.

Jármatlan, mn. ненаучен па јарам.

Járnol, es. хватати у јарам.

Jármos, mn. научен па јарам; — ökör,

Jármoz l. Jármol. [теглећи во.

Jármű, fn. кола, j. Járó-mű.

Járnok, fn. акнесиета.

Járó, mn. што иде, што ходи; á. é. што

- припада; fn. 1.) плићак, пруд; 2.) egy nári —, дани хода.
- Járogat I. Járdogál.
- Járó-híd, fn. скела, компа. — ka, fn. a) дете које идуци ногом; b) дечја кола за турење. — kocsi, fn. дубак, сталац, колица која дете туре.
- Járom, fn. јарам, иго; — ba fogni, презати у јарам; — alá hajtani, подјарити, искорити; lerázni a jármot, збанити, стрести иго. — esont, fn. очна кост. — fa, fn. дрво за јарам.
- Járó-mű, fn. 1.) машинерија у сату; 2.) кола. — ör(ség), fn. извидница, патрола. — szék, fn. дубак, сталац.
- Járszalag, fn. j. Jártató szalag.
- Járt, mn. утврен, угажен, проходан; minden — abb utezában, у свакој живљој улици; — omban stb, у мом путу: Alföldön — omban, кад сам путовао по доњој Угарској; — ában keltében sokat tanult, путујући које куд много је научио; idő — ával, с бременом.
- Jártányi, mn. nem volt — ереје, једва се држао на ногу.
- Jártas, mn. (ban, ben) вичан, вешт, умешан. — keltes, mn. врло вешт, печен у чем. — ság, fn. вештина, искусност.
- Jártat, es. дати да ходи; водити, водати: szemeit — ni, бацати погледе. — ó kö, fn. камен за растрирање боја. — ó(szalag), fn. водиљка, узица.
- Jártkelt, mn. многознао, врло искусан; — ember, човек који се прошао света.
- Járul, k. (hoz, hez) приминати се, примакнити се; á. é. придолазити, приступати, пристати. — ás, fn. приступање. — ék, fn. припадак, узгрдица. — ékos, mn. што придолази, узгрдишан. — nok, fn. акцијиста. — vány, fn. припадак, узгрдица.
- Járvány(kór), fn. зараза, редица, пошиљка. — os, mn. заразан.
- Jász, 1.) tn. Јазиг; 2.) fn. стрелац.
- Jászló j. Jászol.
- Jászol, fn. јасле, јасли: — kosár, fn. кошар од јасала. — rács, fn. мердение над јаслама. — rágó, fn. (коњ) који гризе јасле.
- Jaszpis, fn. јаспис.
- Jászság, tn. Јазигија.
- Jászponty, fn. јаз (риба).
- Jatacány, fn. јатаџан.
- Játék, fn. игра, играчка; egy — kártya, једне карте. — harez, fn. маневар. — ház, fn. картаоница, картарница. — kö, fn. коцка. — os, mn. és fn. који се радо игра карата, карташ, коцкаропи. — pénz, fn. тантуз. — szer, fn. играчка, играло. — szín, позорница. — társ, fn. друг у игри, сукарташ.
- Játszadozik, k. играти се, сијрати се.
- Játszás, fn. играње, сијрање.
- Játszi, mn. који се радо игра; нестаншан; досетљив; — beszéd, лакридија; — ember, шаљивчина, лакријаји. — an, ih. нестаншно, шаљиво.
- Játszik, k. és cs. 1.) играти, играти се; сијрати се; коцкати се, картати се; 2.) сијрати; 3.) e szín kékesbe —, ова се боја прелива у плаво; pénzbe v. pénzre —, игра се на новце; hedgedün —, сијира у егеде; urat —, гради се господин; вади се за господина.
- Játszma, fn. партија, j. Játék, Partie.
- Játszó, mn. који се игра; где се игра; сијраји; fn. играч, сијрач, коцкар.
- Játszodik, Játszodozik, k. играти се, сијрати се.
- Játszó-ház, fn. картарница, коцкарница. — szín, fn. боја која се прелива. — színű, mn. што се прелива. — társ, fn. друг у игри.
- Játszva, ih. играјући се; шаљевки.
- Java, fn. 1.) најбоље, језгра; — bor v, bor —, најбоље вино; — búza, најбоље жито; (km.) — korban, у цвету живота; megette кенујеге javát, прешао је најлепше године; 2.) корист; javára szolgál, на корист му је; 3.) добро, имање.
- Javában, ih. у велико; a munka már — folyt, посао је текао већ у велико.
- Javabeli, mn. — ember, човек у најбољим годинама, у најбољој снази.
- Javadalmas, fn. és mn. који ужива приходе, благодејанац, бенефицијат.
- Javadalmaz, es. установити приход за кога, плаћати, дотирати кога. — ás, fn. дотација.
- Javadalmi, mn. што се тиче дотације.
- Javadalom, fn. плата, свештеничко bla-
- Javak, fn. добра. [годејање]
- Javal, es. 1.) одобравати; 2.) саветовати; предлагати. — ás, — at, fn. 1.) одобравање; 2.) предлагање, предлог.

Javára, ih. (коме) у корист, у хатар.
 Javas, fn. чаратан, шарлатан.
 Javaslás, fn. 1.) саветовање; предлагање; 2.) шарлатанство.
 Javaslat, — téTEL, fn. предлог, савет; — ot tenni, предложити.
 Javasló, fn. предлагач.
 Javasol, es. 1.) предлагати, саветовати; 2.) шарлатанити.
 Javit, es. поправљати, поправити, оправљати, бъшати. — ás, fn. поправљање, поправка, оправка. — ék, fn. поправка. — gat, es. поправљати. — hatlan, mn. неоправљив. — mány, fn. поправка. — b, fn. és mn. коректор; што поправља; — ó intézet, дом за поправљање.
 Jávor, fn. 1.) явор; fodor —, клен, кун; jókori —, млеч; 2.) лош; түр (жив.).
 Javorfa, fn. явор, яворика.
 Javorgím, Jávorszarvas, fn. түр; лош
 Javos l. Javas. [жив.].
 Javoslás, fn. шарлатанство.
 Javosol, es. шарлатанити.
 Javúl, k. поправљати се, поправити се. — ás, fn. поправљање. — ékony, mn. Jazmin, fn. ясмин, ћемин. [неоправљив].
 Jég, fn. лед; туча, град, крупа; (km.) — hárán is elél, свуда се протура, свуд се зна наћи; — re viinni, навестити на танак лед.
 Jég-bércz, fn. ледена гора. — czukor, fn. ледени шећер, бели кандис. — csap, fn. ледена свећа, леденица. — dara, fn. крупа. — dícz, fn. ле-
 Jegees l. Jegeez. [Дена гора].
 Jegeez, fn. кристал; mn. кристали, од кристала. — edés, fn. кристализације, кристализација. — edik, — esedik, k. кристализати се. — isme, fn. кристалографија.
 Jeged, k. слеђавати се; кристализовати се. — és, fn. кристализација.
 Jegel, es. слеђавати. — lik, k. слеђавати се.
 Jegenye(fa), fn. топола. — fenyü, fn. бела јела.
 Jegenyés, mn. засаћен тополама; fn. тополик.
 Jeges, mn. ледан; леден; fn. глечер. — edik, k. хвата се лед, заљавати се. — ít, es. заљавати.
 Jégeső, fn. град, туча, крупа.
 Jegestenger, fn. ледено море.

Jegesül, k. заљавати се.
 Jegeneszt, es. заљавати, кристализати. — és, fn. кристализација.
 Jegez l. Jegel.
 Jég-fok, fn. ступањ замрзавања. — gypsz, fn. машино стакло. — hegyl, fn. ледена гора, глечер. — hideg, — hidegségü, mn. студен, леден. — ít, l. Jegeszt. — kár, fn. штета од туче. — lencse, fn. кристално сочivo. — medve, fn. бели (ледени) медвед. — nyilás, fn. a) врућац; b) пукотина од студени (на дрвету).
 Jegeez-isme, Jegöczrajz, Jegöcztan, fn. кристалографија.
 Jég-repedékes, mn. испуцан од зиме (дрво). — riadás, fn. пукотина на леду. — róka, fn. северна лисица. — síkam, fn. тоциљака. — szakadás, fn. ломљење леда. — szem, fn. зрино леда, зрино крупне. — szívü, mn. ледена српца. — tenger, fn. ледено море. — torlás, — torlat, fn. нагомилавање леда, брег од леда. — verem, fn. леденица. — zápor, fn. јака туча. — zik, k. хвата се лед, мрзнути. — zuzó, fn. справа за пробијање леда.
 Jegy, fn. 1.) знак, обележје; 2.) белега, жиг; 3.) билета, цедуља; 4.) јутарњи дар (жени од мужа); 5.) прстен; — ben lenni v. járni, бити под прстеном, бити заручен; — be adni, верити, заручити; — et váltani, a) верити се, прстеновати се; b) извадити (купити) билету.
 Jegy-adomány, fn. мираз. — ajándék, fn. мираз, прићија.
 Jegybeli, mn. заручни.
 Jegyben-járók, fn. вереници, заручници.
 Jegyes, mn. 2.) обележен, описан; 2.) рованец; fn. вереник, вереница, младожења, млада. — ek, fn. вереници, заручници, младеници.
 Jegyetlen, mn. необележен, неозначен.
 Jegyez, es. бележити, назначавати; vkit magának —, прстеновати.
 Jegy-gyűrű, fn. венчани прстен, заручни прстен. — ing, fn. венчана кошула. — frás, fn. знаковно (шифровано) писање. — ke, fn. билета, цедуљица. — pénz, fn. мираз. — ruha, fn. венчана хаљина. — ruházat, венчани опрема. — sütő(vas), fn. жиг (гвожђе), рудило. — szelő, fn. цедуљар. — sze-

- döhivatal, fn. цедуљарница. — ül, ih. за мираз. — válás, fn. прстеновање. — váltó, fn. пртеш, јабука.
- Jegyzék, fn. 1.) белешка, нота; 2.) допис; списак; тарифа. — könyv, fn. бележница. — lap, fn. ценовник, тарифа. — válás, fn. дописивање.
- Jegyzemény, fn. 1.) обележје, сигнатурा.
- Jegyzés, fn. 1.) бележење; 2.) белешка.
- Jegyzet, fn. белешка, примедба, нота.
- Jegyzetlen, mn. необележен.
- Jegyző, fn. 1.) бележник, нотарош; 2.) дневник; мн. који бележи; за бележење. — i, mn. бележнички. — könyv, fn. записник, протокол. — könyví, mn. записнички, протоколеки. — könyví-leg, ih. протоколарно. — ség, fn. бележништво, нотаријат.
- Jég-zaj, fn. шумтање леда; санте. — zátony, fn. велика санта.
- Jel, fn. 1.) знак; белега; 2.) миг, знак; elismerésem jelleül, у знак моје захвалности. — adás, fn. давање знака, миг. — beszéd, fn. говор у знацима, пантомима. — beszédi, mn. пантомимски.
- Jelel, cs. 1.) означавати, показивати; 2.) кандидовати. — ö, mn. és fn. који бележи, који означава, значајан; маркер.
- Jelett, mn. означен; fn. кандидат.
- Jelen, mn. садашњи; присутан; ih. присутио, овде; — lenni, бити ту, присуствовати; nincs —, није ту; fn. садашњост. — ben, ih. сада, данас.
- Jelenés, fn. 1.) појављивање, излажење; 2.) појава; sz. János — eínek könyve, књига о откривењу св. Јована.
- Jelenet, fn. 1.) појава; 2.) призор, појава. — es, mn. у призорима. — ez, cs. поделити у призоре, поделити на појаве,
- Jelenget, cs. пријављивати, дојављивати.
- Jelenidő, fn. садашње време (у грам.).
- Jelenik, k. појављивати се; излазити (новине).
- Jelenkezik, k. јављати се, показивати се.
- Jelenkor, fn. садашњост, садашње доба.
- Jelenleg, ih. сада, данае, у овај мах. — i, mn. садашњи, данашњи.
- Jelenlét, Jelenlétel, fn. присуство, присутошт.
- Jelenlívő, mn. присутан; чега има.
- Jelennemlívő, mn. одсутан.
- Jelennen, ih. еада.
- Jelenség, fn. 1.) знак, обележје; 2.) предзнак, слутња; 3.) појава, феномен.
- Jelent, cs. 1.) значити; mit — ez a szó? шта значи ова реч? 2.) јављати, јавити; — i magát, јавља се.
- Jelenték, fn. значај. — eny, mn. значајан, знаменит. — enyen, ih. знатно. — enység, fn. знатност, знаменитост. — telen, mn. незнатаан. — telenül, ih. незнатно.
- Jelentes, mn. знатан, значајан. — ség, fn. з ачајност.
- Jelentés, fn. 1.) значење, значај, знамен; 2.) објава, пријава, достава; 3.) известија; — tenni, известити. — té-tel, fn. извешће.
- Jelentetlen, mn. нејављен, непријављен. — ül, ih. непријављено.
- Jelentget 1. Jelenget.
- Jelentkezik 1. Jelenkezik.
- Jelentő, fn. 1.) објавитељ, пријављач; 2.) известилац; мн. што показује, што јавља; значајан. — mód, fn. индикатив (грам.).
- Jelentő-s, mn. значајан, важан. — ség, fn. 1.) значење; 2.) значајност.
- Jelentősség, fn. значајност, важношт.
- Jelentvény, fn. известија.
- Jelenvaló, mn. присутан. — ság, fn. присутошт.
- Jeles, mn. одличан, врстан. — en, ih. одлично; особито. — kedik, k. одликовати се. — ség, fn. одличност. — ül, ih. a) одлично; особито; b) на-властито.
- Jelez, cs. обележавати; јављати, дати знак. — mény, fn. обележје. — et 1.
- Jelfejtés, fn. тумачење знакова [Jelzet].
- Jelfejtő, fn. тумач знакова.
- Jelige, fn. лозинка, мото, девиза.
- Jeligés, mn. с мотом, с лозинком.
- Jel-írás, fn. знаковно писмо. — ísme, fn. наука о знаковима. — kép, fn. знамење, знамен. — képes, — képi, mn. еликован, символичан. — ileg, ih. еликовно, символички. — képez, cs. представљати у елици.
- Jelleg, fn. белега, жиг, тип. — es, mn. типичан.
- Jellem, fn. карактер. — es, mn. карактеран. — ez, cs. карактерисати. — rajz, fn. карактерна црта. — telen, mn. бескарактеран. — vonás, fn. карактерна црта. — zet, fn. каракте-

ристика. — zetes, — ző, мн. карактеристичан. — zetesen, — zőleg, ih. карактеристично.

Jelmez, fn. костим.

Jel-mondás, Jel-mondat, fn. мото, девиза — név, fn. 1.) лозника, парола; 2.) фирма. — öl 1. Jelel. — szavalás, fn. мимика. — szó, fn. парола, лозника, изрека. — tűz, fn. фар.

Jelvény, fn. 1.) обележје; 2.) знаменje, симбол; 3.) одличје, украс.

Jelzálog, fn. залог на иенокртности, хипотека, застава. — os, мн. хипотекаран.

Jelzet, fn. обележај, означај; сигнаторија. — es, мн. означен; одликован.

Jelzett, mn. обележен, маркиран.

Jelző, fn. прост додатак, атрибут, епитетон. — s, мн. е атрибутом.

Jenes, tn. Дина, Диоиније.

Jenő, tn. Ђена, Гена.

Jer, isz. ходи! хајде!

Jércze, fn. 1.) женка (код тица); 2.) Jere, isz. хајде! [кокош, кокица].

Jeremias, tn. Јеремија.

Jerke, fn. овца (женска).

Jerómos, Jerus, tn. Јероним.

Jertek, isz. хајдете!

Jerüink, isz. хајдмо!

Jeszke, Ijeszke, mn. ћудљив, илашибљив (коњ).

Jó, mn. 1.) добар; — szag, мирие; — színben van, добро изгледа; — arany, право алато; — családból való, из добре куће; — nagy, повелик; — drága, поскуп; — darab, подобро парче; — ideje, hogy elment, поодавна је отишао; — sokáig maradt, подуго се забавио; — korán, врло рано; — lélekkel, с чистом савешћу; — dolga van, добро му је, срећан је; — reggelt! добро јутро! — napot! добар дан! — estét! добар вече! — éjt! лаку ноћ! — orra van, има фини нос; (szój.) — ember mint a falat kenyér, добар човек, као добар дан; а милијен а — par olyan a fogadj Isten, какво „номозбог“, онакво и „богномогао“.

Jó, fn. добро, благо; javam, javad, java..., моје, твоје, његово добро... mi — t hoztál, које добро? (km.) ki mással — t teszen, magának keres, учини добро не кај се, учини зло на-

дај се; — vá hagyni, одобравати, одобрить; — vá tenni, исправити; — rá magyarázni, на добро тумачити.

Jóakarat, fn. благоволење, паклоност. — ú l. Júakaró.

Jóakaró, мн. доброхотан, паклоњен; fn. добрурад, пријатељ.

Jobb, mn. 1.) боли; 2.) десни; 3.) á. é. — atya, — apa, деда, мајка; fn. десница, десна рука; — jár, кому с десна; — aeska, мн. мало боли. — aeskán, ih. мало боле.

Jobbadán, Jobbára, ih. већином.

Jobbág, fn. племићи, аристократи. — i, мн. племићки, аристократки. — iság, fn. племићство, аристокрација.

Jobbág, fn. јобај, куличник. — i, мн. јобајски. — ság, fn. јобајство; јобаји. — telek, fn. јобајска есесија. — törvény, fn. урбаријални закон.

Jobban, ih. боље, бољма, већма; — van, боље му је; — szeretem, (већма) волим.

Jobbanlét, Jobblét, fn. бољитак.

Jobbára, ih. већином, већим делом

Jobbfél, fn. десна страна; — re esik, лежи на десно.

Jobb-felé, ih. на десно, десно. — féle, мн. бољи, вренији. — felöl, — felül, ih. с десна. — ik, мн. бољи (од два, три ...).

Jobbít, es. исправљати, исправити, по-бољшати. — ás, fn. исправљање, по-бољшање, исправка. — gat, es. исправљати. — hatatlan, мн. непоправљив. — ható, мн. исправљив. — mány, — vány, fn. исправка.

Jobb-kéz, fn. десна рука, десница. — ra, ih. с десна. — szomszéd, fn. десни сусед.

Jobbúl, k. исправљати се, исправити се. — ás, fn. исправљање. — atlan, мн. непоправљен.

Jóeská, mn. подобар, поприличан.

Jóeskán, ih. подобро, поприлично.

Jóclején, ih. за времена.

Jóerkölesű, mn. благообразан, моралан.

Jóérzelmű, мн. добромислен, добромислен. — ség, fn. добромисленштво.

Jófajta, fn. добра врста.

Jófélben, ih. — van, добио је своје.

Jóféle, mn. добар, прави.

Jóformán, ih. 1.) приличан; 2.) по свој прилици.

Jog, fn. 1.) право, власт; — ában áll v-

- gal bír, властан је; teljes — gal, с пуним правом; mi — gal? с каквим правом? 2.) правица.
- Jogakadémia, fn. правна академија.
- Jogar, fn. жезло, скриптар, j. Királyi páleza.
- Jogász, fn. правник. — at, fn. правништво. — i, — ati, mn. правнички.
- Jog-ezím, fn. правна титула. — egyenlőség, fn. равноправност. — ellenes, mn. против права, незаконит. — elmélet, fn. правна теорија. — elv, fn. правно начело. — erejű, mn. правоизвршавањ, пуноважан. — erő, fn. пуноважност; — erőre emelkedni, постати пуноважан. — gyakornok, fn. правнички вежбеник. — hallgató, fn. правник, слушалац права. — i, mn. правни. — igény, fn. правно потраживање. — ilag, ih. правило, по праву. — kiszolgáltatás, fn. правосуђе.
- Jogos, mn. праведан, оправдан; властан. — an, ih. праведно, оправдано. — ít, es. овлашћивати, овластити. — ítattalan, mn. неовлаштен. — íttott, mn. овлаштен. — ítvány, fn. овлашћење, област, власт. — ság, fn. право; правда. — últ, mn. овлашћен. — últ-ság, fn. овлашћеност.
- Jogszerű, mn. правичан, по праву, по правди. — en, — leg, ih. правично. — ség, fn. привично.
- Jogszolgáltatás, fn. правосуђе.
- Jogtalan, mn. бесправан; неправедан. — ság, fn. неправда. — úl, ih. неправедно.
- Jog-tan, fn. наука о праву, право. — tanár, fn. професор права. — tanuló, fn. правник. — tudomány, fn. наука о праву. — tudor, fn. доктор права. — tudós, fn. правник.
- Joh, fn. јетра, прна цигерица.
- Jóhangzat, fn. благогласност. — ú, mn. Johanka, tn. Јованка. [благогласан].
- Jóhírű, Jónévű, mn. на добру гласу.
- Jóhiszem, fn. беззленошт, поштење, искреност, добра намера; — mel, поштено, с добром намером. — ü, mn. беззлен, поштен, добронамеран. — üleg, ih. дебронамерно, искрено, bona fide. — üség, fn. поштење.
- Jóillatú, mn. мириесав, мирисан.
- Jóindulat, fn. односест, доброта, доброхудношт; — tal lenni vki íránt, би-

- ти кому одан. — ú, mn. добар, на-
клонеен.
- Jójzlésű, Jójzletű, mn. од укуса.
- Jójzű, mn. укусан. — en, ih. укусно; á. é. — t неvetni, слатко се смејати; — t enni, слатко (с апетитом) јести.
- Jókedy, fn. добра врља; széles —, раз-
драганост. — ü, mn. весело, расположе-
жен, добре воље. — üen, — üleg, ih. весело. — üség, fn. расположеношт.
- Jókor, ih. 1.) зарана, за времена; у добри час; épen — jösz, баш добро што си
- Jókora, mn. повелик. [дошао; 2.) рано.
- Jókoránt 1. Jókor.
- Jókori, mn. рани.
- Jókorra, ih. зарана; у добри час.
- Jól, ih. добро, ваљано, веома; — esett neki, a) пријало му је; b) тако му и треба; — lakni, најести се; — laktam vele, сит сам га, доста ми га је; — van! добро! — van —! нека нека! добро добро!
- Jólelkű, mn. савестан. — en. — leg, ih. савесно. — ség, fn. савесност.
- Jélét, fn. добро стање; благостање.
- Jóllakás, fn. си тоест, најест.
- Jóllakott, mn. сит. — ság, fn. си тоест.
- Jóllehet, ih. ма да, премда, и ако.
- Jóllét, fn. здравље.
- Jóltehetetlen, mn. употан, невешт; — magával, не уме да помогне себи. — ség, fn. невештина, употност.
- Jóltesz, k. (vkivel) чинити кому добра.
- Jóltevő(ség) 1. Jóltevőseg.
- Jónuemű, mn. благонраван, врестан.
- Jóralvaló, mn. ваљан, честит. — ság, fn. ваљаност, вреноћа.
- Jóreménységű, Jóreményű, mn. ваљан, од кога се добру надати.
- Jós, fn. пророк, гатар, врач; mn. пророчки, гатареки.
- Jóság, fn. доброта. — os, mn. благ, милостив. — osság, fn. благост.
- Jós-asszony, fn. пророчица, врачара, гата-
ра. — da j. — hely, fn. пророчи-
ште. — ige, fn. пророчанство, про-
рочанска реч. — lás, fn. гатање, вра-
чање, прорицање. — lat, fn. проро-
чанство. — ló, fn. пророк, врач; га-
тар. — nő 1. Jósasszony. — ol, es.
прорицати, пророковати, гатати. — szelleм, fn. пророчански дух, видови-
тост. — szó, fn. пророчанство. — vessző, fn. чаролијски прут.

Jószág, fn. 1.) добро, имање; земља; 2.) роба; 3.) марва, стока, благо, сермија; apró —, живина. — os, mn. имућан. — talan, mn. без имања.
 Jószagú, mn. миришљив, мирисан.
 Jószántából, Jószántan, ih. добровољно.
 Jószerivel, ih. с леним. [од добре воље.
 Jószerű, mn. добар, доброћудан.
 Jószívű, mn. добротлив, добра срца. — ség, fn. доброта.
 Jótáll, k. стајати добар, јемчити. — ás, fn. јемчење. — ó, fn. јемац, јамац.
 Jótelietetlen 1. Jótelietetlen.
 Jótékony, mn. благодатаи, добротворан, доброчин; — ezélu előadás, добротворна представа. — ság, fn. добротворност.
 Jó-természetű, mn. доброћудан, добра нарави. — termetű, mn. стасит. — tét, — téTEL, — tétemény, — tett, fn. добро дело, доброчинство; благодат. — tevő, mn. és fn. добротворан; добротвор, доброчинац. — tevőség, fn.
 Jóthívés, fn. оптимизам. [доброчинство.
 Jóthívő, fn. оптимиста.
 Jóváhagy, fn. одбравати, одобрити. — ás, fn. одобрење. — ólag, ih. с одобрењем, одбравајући.
 Jóval, ih. много, сила; — nagyobb, доста већи.
 Jóvolt, fn. 1.) доброта; — ából, добротом, из доброте; 2.) корист; — unk kiványa, то иште наша корист.
 Józan, mn. трезан; á. é. трезвен; a — ész, здрав разум. — ít, cs. чинити трезним; чинити трезвеним, опамећивати. — odik, k. трезнити се; опамећивати се. — on l. Józanúl, ih. — ság, fn. трезвеност, свест, здрава најмет. — úl, ih. трезно; трезвено; k. l.
 József, tn. Јосиф, Јосим. — odik.
 Józsi l. József.
 Jő, Jőn, k. долазити, доћи; jöttön — ni, брзо доћи; szokásba — ni, ући у обичај; méregbe — ni, разјарити се; kedvem — tt, добио сам вољу; világgra — ni, родити се, доћи на свет; világosságra v. napvilágra — ni, изаћи на видело; a gyermeknek fogai — nek, дете добива зубе; eszére — ni, опаметити се; magához — ni, доћи к себи, прибрати се.
 Jöddögél, Jödögél, k. долазити (често), Jöszte! та ходи! [допаркивати.

Jón l. Jő.
 Jött, mn. дошао; fm. долазак; — emkor, о моме доласку. — ment, fn. és mn. протуха, скитница, пробиевет.
 Jövedék, fm. дохоци (државни, од царине, интемила итд.) дажбина. — i, mn. дажбински.
 Jövedelem, fm. доходак, приход.
 Jövedelmes, mn. хасновит, што доноси (много) прихода; — hivatal, масна служба. — ít, cs. чинити хасновитим; — ítni magát, исплаћивати се, рентира-
 Jövedelnetlen, mn. без прихода. [ти се.
 Jövedelmez, cs. доносити (прихода); — ó, mn. хасновит.
 Jövedelmi, mn. од прихода. — adó, fn. доходарина.
 Jövendő, mn. будући, потоњи; fn. будућност, будуће време (грам.); — t mondani, предсказывати. — beli, mn. будући, потоњи. — ben, ih. у будућем, у напредак.
 Jövendöl, cs. прорицати, предсказывати. — és, fn. прорицање, предсказываше. — ó, mn. és fn. што предсказује; предсказивач.
 Jövendő-mondás, fn. прорицање, предсказываше. — mondó, fn. предсказач, гатар. — re, ih. у будућем. — ség, fn. будућност; потомство.
 Jövés, fn. 1.) долажење, долазак; 2.) пупа, око (на биљци). — menés, fn. долажење и одлажење.
 Jövet, fn. долазак; ih. при доласку, при повратку; városból —, долазећи из града. — el, fn. долазак.
 Jövevény, fn. доњак, придошица.
 Jövő, mn. што долази; будући; fn. будућност; будуће време (грам.). — leg, ih. у будућем.
 Jövő-menő, mn. што иде тамо амо.
 Jövőmúlt, fn. друри футурум.
 Jövőtény, fn. козја крв, орлови нокти
 Juczi, tn. Јуца. [(биљ.);
 Judás, tn. Јуда; — t fogott, обесио се. — esók, fn. јудин пољубац.
 Judit, tn. Јудита.
 Juh, fn. овца; (km.) rossz —, mely saját gyapját el nem birja, којој овци руно смета, онде није ни овце ни руна; a jó — nem sokat béget, de sok gyapjat ád, добра овца много не блеји, ал' много вуне даје.
 Juha, fn. подложањ, l. Iha.

Juh-akol, fn. обор, овчара.

Juhar, fn. јавор; mn. јаворов, од јавора.
— fa, fn. јаворово дрво; јаворика.

Juhász, fn. овчар, чобанин, пастир. — at, fn. овчарство. — bojtár, fn. овчар, чобанин. — bot, fn. чобанска батина.
— csillag, fn. звезда овчарница. — dal, fn. пастирска пеесма. — eb, fn. чобански пас. — hajlék, fn. глада, кућер — gyermek, fn. чобанче. — ít, es. питомити, ублаживати. — kodik, k. служити као чобанин, пастирити.
— kutyá, fn. чобански пас. — leány, fn. пастирка. — ik, — odik, k. учи-
томљавати се, стишавати се. — ság, fn. пастирење. — sír, fn. фрула.

Juhászik l. Juhászik.

Juh-bárány, fn. женско јагње. — bögöly, fn. овчја мұва. — bőr, fn. овчја кожа. — fejőte, fn. овчарница. — ganaj, fn. торевина, овчја балега. — himlő, fn. строка. — kas, fn. обор, торина.
— mogoró, fn. торевина. — nyáj, fn. стадо овца. — ól, fn. овчара. — os, mn. ко има овца. — pásztor, fn. чобанин, чобан, овчар. — rekesz, fn. обор. — sajt, fn. овчји сир. — tej, fn. овчје млеко. — tenuésztés, fn. овчарство. — tetű, fn. крља.

Jujh, isz. jyx!

Jujj, isz. yj! хej! — ig tele, пун вришком;
— ig lakni (vmyivel), најести се и претко и уздуж; наестити се, удостити се (чега).

Julesa, Julesi, Juli, tn. Јула, Јулка.

Julins, fn. јули, српаш.

Junius fn. јуни, липаш.

Jus, fn. право, l. Jog.

Jut, k. приенети, доћи; ezélez — ni, постичи мету, цел; hogy lehet ahoz — ni? како се долази до тога? szegénységre — ni, осиромашити, посрпнути; tönkre — ni, пропасти; romlásra — ni, опадати, пропасти; özvegységre — ni, обудовити; nem — eszembe, не пада ми ни ум; nekem is — belôle, и мени ће дотећи отуд; osztályrészül — ni, пасти у део, допасти.

Jutalék, fn. удео, деоница.

Jutalmas, mn. 1.) умерен, јефтин; 2.) хасновит, пробитачан.

Jutalmatlan, mn. ненаграђен. — úl, ih. ненаграђено, без уздарја.

Jutalmaz, es. награђивати. — ás, fn. награђивање. — atlan, mn. ненаграђен. — atlanúl, ih. ненаграђено.

Jatalom, fn. награда, плата. — bíró, fn. досуђивач награде. — díj, fn. пре-
мија. — játek, fn. корисница. — kér-
dés, fn. питање (задатак) за награду.
— osztás, fn. подела награде.

Jutány, fn. корист, добит. — os, mn. јефтин, по умереној цене. — osan, ih, по умереној цене.

Juttat, es. учинити да ко (што) доће до... a küldeményt vkihez — ni, доставити кому пошиљку; kézhez — ni, уручити; eszébe v. emlékezetére — ni, напоменути, подсветити; tudomására — ni, јавити; kifejezésre — ni, изразити; koldusbotra — ni, довести до про-
јектског штапа.

K.

Ka, наставак за умањивање, нпр madár-ka, тичица.

Kaba, fn. нека коба.

Kába, mn. туи, тупоуман.

Kabak, fn. тиква, тикивица (суд).

Kabala, fn. (матора) кобила.

Kabálkodik, k. зверати, бленути.

Kabar l. Habar.

Kábáság, fn. тупост, туњавост.

Kabát, fn. капут, огратач. — os, fn. és mn. капуташ, у капуту.

Kábául, ifi. тупо, туњаво.

Kábít, es. онесвешћивати, опијати; á. é. залуђивати. — ás, fn. онесвешћивање. — ó, mn. што заноси, опојан.

Kabocza, fn. цврчак, цикада.

Kából, k. онесвеснути, онесвешћивати се. — ás, — at, fn. несвестица.

Kábúltság, fn. несвест, обнезнањеност.

Kaes, fn. 1.) лоза, врежа; хваталица;

2.) ручица, шапица.

Kaesä, Káesa, fn. патка; á. é. измишљо-
тина, роткva. — ól, fn. пачињак.

Kaesáz, Káesáz, k. ловити патке.

- Kacsér, fn. чатак.
- Kacsiba, mn. кривоног, ерлав. — láb, fn. ерлона.
- Kacsing, Kacsingat, k. 1.) ишкиљити, жмирити; 2.) намигивати. — ás, fn. намигивање.
- Kacsint, k. 1.) жмирити, намигивати;
- Kacsintgat l. Kacsingat. [2.) штребецати.
- Keskaring, fn. шара, цифра.
- Keskaringó, fn. шара, завој (линија); лавиринт. — s, mn. увијен, вијугав, кривудав.
- Keskaringóz, -es. шарати, цифрати.
- Kacsłabuk, fn. животиње цироподе.
- Kacsó, fn. ручица, шачица.
- Kácsog, k. гакати, чаңгратати, клепати.
- Kaesol, es. кидати, заламати (дуван). — odik, k. хватати се, пењати се (о лози).
- Kácsong, k. намигивати, лено се гледати.
- Kacsont l. Kacsint.
- Kacsor, fn. косир, ери.
- Kacsos, mn. лозаст. — odik, k. пуштати
- Kaesósok, fn. глодари (животиње). [лозу.
- Kaesoz l. Kaeſol.
- Kaea, fn. нож за стругање коже, коса.
- Kaezag, k. és es. перекати се, смејати се грохотом.
- Kaczagánu, fn. кожни ограч. — os, у кацагању.
- Kaczagás, fn. грохот, смејање, перекаше.
- Kaczagó, fn. смејач; mn. што се смеје; — béká, крекетуша (жаба); — gallamb, кумрија.
- Kaczaj, fn. смех, грохот. — t ütni v. indítani, ударити у смех.
- Kaczar l. Kaczor.
- Kaczér, mn. кокетан, гиздав, швалепаст. — leány, fn. намигуша. — kodik, k. кокетовати, ашиковати. — os, mn. кокетан. — oskodik l. Kaczérkodik. — ság, fn. кокетност.
- Kaczki, mn. гиздав; fn. гиздаш.
- Kaczor, Kaczúr, fn. 1.) косир; 2.) бријач. — os, mn. зупчаст (лишће).
- Kád, fn. бачва, чабар, када; áztató —, дужница.
- Kádár, fn. бачвар, кадар, интер. — inas, fn. a) бачвареки шегрт, момак; b) натер за обручеве.
- Kadarka, fn. скадарка (грожђе).
- Kádárság, fn. бачварство.
- Kadét, fn. кадет.
- Kádieska, fn. кадица, чабрица.
- Kaffog(at), k. гроктати (свинче).
- Káfor l. Kámfor.
- Káforka, fn. ведрица, ведро.
- Kaftán, fn. кафтан.
- Kagykagyilló l. Kagyló.
- Kagyló, fn. 1.) школка; 2.) лука, конхијла. — hátu, набран, на боре. — kő, fn. скамењена школка. — mű, fn. направа од школки. — teknő, fn. коританице од школке.
- Kagyó l. Kagyló.
- Kahácsol l. Köhécsel.
- Kahol, k. кефкати, лајати. — ás, fn. кеф.
- Kajabál l. Kiabál. [кање.
- Kajács, mn. кос, нахерен. — ság, fn. нахереност. — úl, ih. нахерено.
- Kaján, mn. злобан, завидљив, пакостан; fn. завидљивац. — kodik, k. злобити, пакостити. — ol, es. злобити, завидети (ком на чему). — ság, fn. злоба, пакост. — ul, ih. злобно, пакосно.
- Kajes, fn. кука; — ot vetni, подметати ногу. — i, mn. ерлав. — os, mn. кукаст. — osodik, k. искривити се.
- Kajdács, fn. напагај.
- Kajdál, k. викати, дерати се.
- Kajdlász, fn. букач; k. викати, дерати се. — at, fn. вика, дрека.
- Kajdáz l. Kajdál.
- Kajfos, mn. охол.
- Kajla, mn. крив, извијен. — fülli, mn. Kajlad, k. искривљивати се. [клопав.
- Kajlaszt, es. искривити, кривити.
- Kajlatechén, fn. крава са на доле искривљеним роговима.
- Kajmaes, fn. кука, квака. — os, mn. кукаст.
- Kajmó, fn. кука. — s, mn. кукаст.
- Kajol, k. на доле се савијати.
- Kajom, fn. 1.) штака; 2.) ленгер, котва.
- Kajsz, fn. прамалеће.
- Kajsza, mn. крив, кос, нахерен.
- Kajszán, ih. извијено, нахерено.
- Kajszás, mn. накрив.
- Kajszaság, fn. нахереност.
- Kajszsi, mn. râni, што рано зре. — baraczk, fn. кајсија.
- Kajtár, fn. és, mn. пуњало; халав, облапоран. — kodik, k. пунјати; овркивати, бити облапоран; чинити штету.
- Kajtat, es. пунјати, истраживати (руде).
- Kajtor, fn. пунштало (у рударници).
- Kaka, fn. детине трице.
- Káka, fn. сита; (szój.) kákán csomót кесні, тражити длаку у јајету. —

- бélü, mn. a) слаба стомака; b) про-
брáч (у јелу).
Kakad(szeg), fn. курељ, курдељ (на плугу),
Kakálni, k. és cs. какити.
Kakas, fn. 1.) петао, кокош, певац; (pb.)
— is úr a maga szemetén, еваки пе-
вац на свом буњишту јачи; a jó —
ritkán kövér, дебеле кокоши не носе
јая; 2.) петао на пушци; 3.) петао
на крову, ветрењак.
Kakás, mn. умeљан.
Kákás, mn. чун сите; fn. рожњача (ме-
сто где расте сита и рогоз).
Kakas-esirke, fn. петлић, млад петао. —
czímer, fn. спориш (трава). — ka, fn.
петлић, мали петао. — kodik, k. a)
петловати; b) чловити, пропињати се,
— láb, fn. петлова нога, новчић (биль.).
— szó, fn. кукурекање. — tej, fn. ди-
нар у јајету. — illő, fn. пајанта. —
viadal, fn. бој петлова. — vitorla, fn.
петао на крову, ветрењак.
Kakat l. **Kakad**.
Kákog, k. крештати, трактати.
Kákolya, fn. репув (билька).
Kákombák, fn. дръотина.
Kákombák, fn. 1.) лакрица; 2.) др-
ьотина.
Kaktus, fn. кактус, жабица (билька).
Kakues, mn. кратковид. — ál l. Kukuesál.
Kakuk, fn. кукавица. — fű, fn. поповац,
мајкина душица. — ol, k. кукати (о
кукавици).
Kalabál, cs. штрбенати (језик).
Kalács, fn. колач; térd — а, чашица (у
колену); viasz —. котур (од воска);
fejre való —, перец (на глави под
терет).
Kalács-fa, fn. габела (на воденич. колу).
— ol, cs. плести, вити.
Kalácsos, mn. од колача; — asszony,
fn. колачарка.
Kalácessütő, fn. колачар. — asszony, fn.
колачарка.
Kalácsviasz, fn. котур од воска.
Kalafinta, fn. финта, вент, лукавштина;
mn. лукав, препреден.
Kalafintál, cs. варати.
Kalák, fn. 1.) мόба, добровољна помоћ;
2.) одјаја, потказа.
Kaláka, fn. мόба, добровољна помоћ.
Kalákos, fn. потказивач крадљиваца,
Kalákpénz, fn. соџбина. [сок.
Kalamáris, fn. мастионица, дивит.
- Kalamász**, fn. коломаз. — ol, cs. мазати
(коло). — os, mn. умазан, маслен.
Kalámol, k. тумарати, тепсти се, цуњати.
Kalán l. **Kanál**.
Kaland, fn. пустоловина, пробисветство;
— ra menni, ићи у пустоловину.
Kalandor, fn. пустолов, левента, проту-
ва. — i, mn. пустоловски. — kodik,
k. скитати се, бити пустолов. — oz,
k. скитати се, тумарати.
Kalandos, mn. пун чудности, необичан.
— an, ih. необично, чудновато. —
kodik, k. ићи у пустоловину. — ság,
fn. необичност, пустоловство.
Kalandoz-ik, k. тумарати, скитати се по-
свету. — ás, fn. тумарање.
Kalángém, fn. l. Kanalasgém.
Kalangya, fn. крстина (ране).
Kalangyál, cs. денути у крстине.
Kalános, Kalánoz l. Kanalas, Kanalaz.
Kalantos, шп. напит, нађорен.
Kalantyú, Kalantyúz l. Kallantyú, Kal-
lantyúz.
Kalap, fn. шешир, клубук; le a — pal!
кану доле! свако поштовање!
Kalapács, fn. чекић, калапач; illesztő —,
сечивица. — ka, fn. калапачић, мали
чекић. — nyél, fn. држаље од чекића.
— ol, cs. ковати. — ütés, fn. ударац
Kalapál, cs. ковати, покивати. [чекића].
Kalap-béllés, fn. постава од шешира.
— ka, fn. шеширнић. — kefē, fn. четка
за шешир. — kereskedés, fn. трговина
са шеширима. — kötő, fn. трака на
шеширу. — nemez, fn. клобучина,
шеширена (материја за шешир). —
os, mn. és fn. са шеширом; шешир-
чија. — szorító l. — kötő. — toll,
fn. перјаница.
Kalaráb, fn. келераба.
Kalastrom l. **Klastrom**.
Kalász, fn. клас, влат. — at, fn. куп-
љење влаћа. — fej, fn. влат. — hegyl,
fn. осија. — odik, k. влатати. — ol,
k. купити влаће. — os, mn. влатат.
— osodik, mn. влатати. — szálka, fn.
осија. — szedegetés, — szedés, fn. куп-
љење влаћа. — szedő, fn. који купи
vlaće, класобер.
Kalausz, Kalaúz, fn. вођ, вођа, путовођа,
калауз; пилот (на мору). — kodik, k.
бити вођ, калауз. — ol, cs. водити.
— ság, fn. вођство.
Kalendáriom, fn. календар.

Kalézol, k. скитати се, тумарати.
 Kaliba, fn. колиба.
 Kaliczka l. Kalitka.
 Kalika l. Kaliba.
 Kalimpál, es. деветати, дерати.
 Kalimpáz, k. преметати се, превртати се.
 Kalineza, fn. новијуша (биљ.).
 Kalit, Kalitka, fn. клетка, кавез, крлетка, кобача.
 Kall, es. 1.) вальяти; 2.) крзати, цепати,
 Kalla, fn. дивља перуника. [хабати.
 Kallantyú, fn. 1.) реза, скакавица, кука; 2.) проштац. — z, es. снабдити скакавицом; спустити резу.
 Kallás, fn. вальяне; вальак.
 Kallatlan, mn. модрикаст, пебельен (нир. платно).
 Kalló, fn. 1.) вальак; 2.) вальар. — föld, fn. вальарска земља. — malom, fn. стуна (млин), вальарица. — s, fn. вальар. — táncz, fn. валька, валцер. — z
 Kálmán, tn. Коломан. [l. Kall.
 Kalmár, fn. трговац; hárás —, торбар (трговац по кућама). — hajó, fn. трговачки брод. — i, mn. трговачки. — imas, fn. трговачки шегрт. — kodik, k. трговати. — legény, fn. трговачки момак. — ság, fn. трговина; трг.
 Kálmós, fn. исиот [говачки сталеж.
 Kalobál, es. лупати, клобарати.
 Kaloda, fn. клада; á. é. бутурница.
 Kalodáz, es. привезати уз кладу, за- творити.
 Kalóz, fn. гусар; mn. који тумара, лута. — ás, fn. гусарење. — hajó, fn. гусарска лађа. — kodik, fn. гусарити. — lás, fn. гусарење. — ol, k. тумара.
 Kalpag, fn. калпак. [ти; гусарити.
 Kálvinista, fn. Калвин. — sajt, fn. швар- гла, кулен.
 Kályha, fn. пећ, фуруна; kályhát ūrizni, чувати пећ, чучати око пећке. — ese- rép, fn. пећњак, пећњар.
 Kalyiba l. Kaliba.
 Kamara, fn. 1.) комора, ваят, спрема, клет; 2.) земаљски сабор, комора. — elnök, fn. председник коморе. — i, mn. коморнички, камералан.
 Kamarás, fn. коморник.
 Kamasz, fn. гејак, глупак; mn. гејачки, глупачки. — évek, fn. луде (младе) године. — kodik, k. дедачити се, бити гејак. — ság, fn. дадаштво. — úl, ih. гејачки.

Kamat, fn. камата, лихва, интерес; — ok — ja v. — os —, интерес на интерес; — ra kiadni, дати под камату. — jegy, fn. купон. — láb, fn. мера камате, вредност јединице после године дана. — ol, k. носити камату. — os, mn. што носи камату. — osít, es. давати под камату, укаматити. — oz, k. носити камату. — oztat l. Kamatosít. — szelvény, fn. купон од камате.
 Kámfor, fn. камфор. — os, mn. од камфора; с камфором. — oz, es. камфорити.
 Kammog, k. кланџати; вући се.
 Kamó, fn. дрвена кука.
 Kambozsa, fn. ланена кучина.
 Kamól, es. вући куком.
 Kamós, mn. кукаст.
 Kámpiesorodik l. Kikámpicsorodik.
 Kampó, fn. кука, квака. — l, es. при- тезати куком.
 Kámpol, es. плазити се на кога. — ódik, k. плазити се.
 Kampós, mn. кукаст, с чуком.
 Kampóz, es. снабдити куком.
 Kámpúl, k. мутити се (очи); олесненити.
 Kamra, fn. комора. — i, mn. камералан.
 Kamuka, fn. камелот (материја од ко-
 Kamuti, mn. подмукао, лукав. [стрети].
 Kámva, fn. ограда (на бунару); lőcs —, шенутка (на левчи).

Kámzsa, fn. капуцина; стихар.
 Kámzsás, fn. капуцин; — barát, капу- цинер (калућер).
 Kan, fn. és mn. мужјак; мушки.
 Kán, fn. 1.) кан (татарски владар); 2.) Kanaf, fn. кончић, жлица. [канта]. Kanafáj, fn. мртва коноприја.
 Kanafos, mn. кончаст, жилав.
 Kanakúcz, fn. ћук, мала сова.
 Kanál, fn. лажица, ожица, жлица, ка- шика; (szój.) elejteni a kanalat, до- бити изврнут та шир; minden lében —, у свакој чорби мирођија.
 Kanálalakú, mn. ожичаст.
 Kanalanként, ih. кашику по кашику.
 Kanalas, mn. кашичаст; fn. плех за ка- шике, ожичњак.
 Kanalasgém, fn. кашичарка (жив.).
 Kanalaz, es. лакомо јести, валатати.
 Kanál-dad, mn. кашичаст. — ka, fn. ка- шичица. — kodik, k. трпати се свуд. — nyél, fn. кашичините. — os l. Kanalas. — tartó, fn. кашикара (где се

држе канікe). — réceze. — osréceze, fn. патка канічарка (жив.).
 Kanapé, fn. е фа, канабе.
 Kanári madár), fn. канарина.
 Kanász, fn. свињар. — kodik, k. чувати свине, бити свињар. — edik, k. изметнути се, подивљати. — os, mn. свињареки.
 Kanavász, fn. конофос (платно).
 Kanesal, mn. зрикав, шкиљав; fn. зрийкоња; — szemekkel nézni, кога преко гледати, злобити. — ít, — eg, k. шкиљити, зриката, гледати испод ока. — ság, fn. разрокост, шкиљење. — szemű, mn. és fn. шкиљав, разрок, зрикав; зрикоња. — úl, ih. разроко, шкиљаво; á, é. злобно.
 Kanesík, fn. волујека жила.
 Kanesó, fn. бокал; a — fenekepillan-tani, некапити бокал. — száju, mn. устат, великих уста.
 Kanesú, fn. — t vetni, подметати ногу.
 Kanesuka, fn. корбач, кнута.
 Kanesukáz, es. бити киутом, корбачати.
 Kaneza, fn. кобила. — csikó, fn. женско ждребе. — öszvér, fn. мула. — szamár, fn. магарница.
 Kanda, fn. сурутка; mn. rö, наг.
 Kandalló, fn. камин, огњиште.
 Kandász, fn. свињар.
 Kandér, fn. кондир; котлић.
 Kandi, mn. који радо извирује. — ablak, fn. прозорчић за проријавање.
 Kandies, mn. 1.) који радо извирује; 2.) разрок, шкиљав; fn. ћороња, ћора. — ál l. Kandikál.
 Kandikál, k. вприти, проријавати.
 Kandilla, fn. (трава) ћурак.
 Kandilyuk, fn. јама за вирење.
 Kandiság, fn. љубопитство.
 Kandiszekrény, fn. орманчић (у панорами) с величавим стаклом и сликама.
 Kandisznó, fn. нераст.
 Kandít l. Kandikál.
 Kandlúr, fn. мачак.
 Kan-eb, fn. пае.
 Kanfar, fn. врх од крова.
 Kánikula l. Kutyahő.
 Kankalék, fn. Ћерма, ћерам. — os, mn. с ћермом, на ћерам.
 Kankalik, fn. јагорчина (биль.); sugár —, висока јагорчина. — félék, fn. јагорчевине.
 Kan karočs, fn. мушка копча.

Kankó, fn. канков, тринер. — s, mn. с канковом.
 Kankus, fn. странило, гвоздензуба.
 Kankutya, fn. пае.
 Kammaeska, fn. мачак.
 Kanna, fn. канта; kávés —, пбрик за каву; öntöző —, поливаљка.
 Kanócz, fn. фитиль, лунта, етєшак. — bot, fn. налило, ужигало. — vessző, fn. ужигало.
 Kaponok, fn. каноник. — ság, fn. каноницишво.
 Kanozik, k. букарити се (свињи).
 Kapróka, Kaprólyka, fn. ћурак, пуран.
 Kanta, fn. канта. — cs, fn. кантица.
 Kantár, fn. узда, уздница; оглав; — t creszteni v. húzni, отпустити или затегнуги узде.
 Kantár-fa, fn. l. Ászok. — fej, fn. оглавник, башлук. — fék l. — szár. — os, mn. навикут на узду. — oz, es. затуздавати, метати огрглине. — szár, fn. узда, жвала.
 Kántor, fn. кантор. — böjt, fn. кватре. — kodik, k. канторовати. — par, fn. кватре.
 Kantis, fn. кратак отртак у жена и дече.
 Kánya l. Káva.
 Kánvás, mn. окован, ограђен.
 Kánya, fn. коба, јастреб. — fi, fn. кончић.
 Kanyar, fn. одсек, сегмент; парабола (линија). — ékos, mn. кривудав, не-кривудан. — erő, fn. замахна снага. — fa, fn. обруч (над колевком итд.), облучац, лучац; бранник (на пушци).
 Kanyargat, es. савијати. — ó l. Kanyu-
 Kanyargó, fn. вијугав, веругав. [ritó.
 Kanyarít, es. савијати, завртати; заошијавати. — ó, fn. нишан, колут. — ott, mn. извијен (у зидарству), закружен.
 Kanyaró, fn. оспа, богињице, мраса, спанища.
 Kanyarod-ás, fn. савијање, кривина, окука. — ék, fn. пек (на форму лука). — ik, k. савијати се, навијати, кривудати, вијугати се.
 Kanyarog, k. савијати се, веругати се.
 Kanyaros, mn. савијен, крињ; парабо-
 Kanyarós, mn. мрасав, осничав. [личан.
 Kanyarú, mn. крив, извијен, увјен. — l l. Kanyarodik. — lat, fn. савијутак, окука. — latos, mn. искривудан, кривудав.
 Kanyarvas, fn. бранник (на оружју).

Кар, es. A. 1.) добити, добивати; 2.) ухватити; labdát — ni, укечити лопти; nyakón — ni, зграбити за врат; majd kapsz! добићем ти твоје! 3.) паћи, затећи; ha otthon каром, ако га паћем код куће; B. k. (ba, be) латити се чега, почети; ráhájába — ott a tiáz, упалиле му се халпине; hajba — ni ukivel, почујати се с ким; ухватити се за кике; (on, en) нем — ok rajta, не кидам се за њим; карва каштава az alkalmom, једва је дочекао прилику; (ra, re) доћи до чега; hífre — ni, изаби на глас; lóra — ni, бацити се на коња; lábra — . отима маха, шири се; erőre — ott, отео се, ојачао је; (hoz, hez) kardhoz — ott, маши се мача; C. vh. — ja magát, скочи; не буде лењ; брже боље; — ja magát, bemén a házba, уједаред потрчи у кућу.

Кара, fn. мотика; kétágy — , нијук; tíz — szölő, десет мотика винограда; (szój.) ásó — választja el öket, гроб ће их само раставити.

Кáпа, fn. 1.) ункаш; 2.) капуцина.

Караес, Kapaeska, fn. будак.

Карадолань, fn. rágav дуван, кржак.

Карадоз, es. појимати, схваћати.

Карál, es. копати. — ás, fn. копање, копња. — gat, es. копати, прокопавати. — ódzik, k. ударати, копати ногом; ритати се.

Караньél, fn. мотичниште.

Караг, es. чеиркати, копати, загртати; á. é. приштевијати; ö — ta, más költi, један стиче, други растиче. — ász, k. чеиркати, бурлати; es. I. Kapargat. — es. fn. стругач. — esál, — gat, es. стругати, грепести, копати. — i, mn. és fn. тврд; ципија, цимрија. — ít, es. залапити, занитетети, скучати. — ó, fn. стругач.

Карás, fn. 1.) добивање, примање; 2.) копач, (pb.) — kapással, úr úrral бárátkozik, свак тражи себи равна. — növény, fn. rána, која се мотиком ради.

Kapasz, fn. конча. — kodik, k. хватати се, пузати се; vmiibe — kodni, за што се хватати. — kodó, fn. низбрдица, стрмен пут; mn. што се пење (лоза).

Карат, es. наукивати, учити чему; a gyermeket munkára — ni, дете раду учити; k. а) мало наранити или на-

појити (нпр. коње уз нут); b) лабричнути, прихватајти се (јелом).

Karatos, mn. напит, весео, накресан. — an, ih. накресано, весело. — ság, fn.

Kares I. Karoos. [напитост, ћорнутост.

Karesol, es. скончати, скончавати; за-петљавати. — at, fn. свеза; спона, копула. — atos, mn. спојен, у свези. — atosan, ih. у свези. — ék, fn. прилог, додатак. — kodik, k. скончавати се. — mány, fn. свеза. — ódik, k. свезивати се, снајати се.

Karesos, mn. с кончом; á. é. лукав (говор).

Karpeza, fn. 1.) чараша, обојак; (szój.) karpezája sem lehetne, није му ни за слугу; szoros a karpeza neki v. szorúl a karpezája, у шкрипу је; 2.) хромост (коњска бол.).

Karpezás, mn. 1.) који носи обојке или чараше; 2.) цандрљив, сгадљив; 3.) хром (коњ). — kodik, k. кавжити се. — kodó, mn. сгадљив; á. é. лукав, тугаљив (питање).

Karpezatemes, mn. хром (коњ).

Kapdos, Kapdoz, k. грабити се, машати

Kapfog, fn. вукутић: очњак.

[се. Kapint, k. машати се.

Kapintyál I. Kapargat.

Kapitány, fn. капетан. — i, mn. капетански. — ság, fn. 'капетанија.

Kapkod, k. és es. (vmi után) 1.) машати се, грамзити; 2.) па дохват, нехатно радити, мрцкејати.

Káplán, fn. капелан. — kodik, k. служити као капелан. — ság, fn. капеланство.

Káplár, fn. каплар. — kodik, k. капларовати. — ság, fn. капларство.

Каро, mn. који пришаља, хвата; — ra ütni, истелалити, исталаварити; — ra jönni, згодно доћи.

Kapoos, fn. конча, гривна, петља. — fa, fn. слеме. — ka fn. кесер. — kösönatty. fn. гривна. — vas, fn. конча.

Karogat, es. кечати, кечити.

Kápolna, fn. црквица, капела.

Karoneza, fn. губица, брњица.

Karonya I. Koronya.

Kapor, fn. мирођија, конар.

Karós, mn. што врло пролази; ez az áru igen — , ова роба има добру прођу, продаје се па јагму; fn. (-di) игра лопте у вис (за кечање). — ság, fn. добра прођа.

Káposzta, fn. купус; töltött —, сарма.
 — lé, fn. рагол.
 Káposztás, mn. с купусом; за купуе; — rétes, гибаница с купусом, купусара;
 — kert, кухинска башта, куцушијак;
 á. é. — kertbe néz, гледи у четири
 буџака, разрок је.
 Kapotnyak, fn. копитњак (биль.).
 Kappan, fn. копун. — oz, cs. копуни-
 ти петла.
 Kápráz, k. светлуцати, треперити, игра-
 ти (пред очима); — a szemem, засе-
 нуле ми очи, обневидео сам.
 Káprázat, fn. блештење; á. é. опеена.
 Káprázol, cs. заслепљивати, обмахи-
 вати. — at, fn. опсена.
 Kápráztat, es. засенявати. — ó, mn.
 што засенује, засенив.
 Kápri, fn. копар, мирођија.
 Kapros, mn. с мирођијом.
 Kaproz, cs. зачинити мирођијом.
 Kápsa, fn. торба за хлебац.
 Kápsál, k. 1.) пројајачити; крадукати;
 Kapsi 1. Kapzsi. [2.) шопати.
 Kapsz, fn. lesz majd —! извукеш лутрију!
 Kapta, fn. 1.) калуп; kaptára ütni, уда-
 рати на калуп; minden egy kaptára
 ütni, све на један калуп истеривати;
 (km.) ne tovább varga a kaptánál, свак
 нек се свог заната држи; 2.) оток на
 Kaptafa, fn. калуп. [глежњу у коња.
 Káptalan, fn. капитуль, каноништво. —
 heli, fn. és mn. каноник; канонички.
 — jószág, fn. каноничко добро, пре-
 бенда. — ság, fn. каноништво.
 Kaptány, fn. замка, клопка.
 Kaptár, fn. кошница.
 Kaptatetem, fn. израст коњу на глежњу.
 Kaptat, k. ићи, возити се (уз брдо). —
 ó l. Kapaszkodó.
 Kaptáz, es. ударити на калуп, нака-
 лупити.
 Kari, fn. капија; ne nyissanak — t, mi az
 ajtón befér, пущати из дома на врати-
 це; која крушка сама пада, не ваља
 се на њу бацати; fényes v. magas
 —, висока порта.
 Kari-bálvány, fn. довратник. — csenge-
 tyű, fn. звонце на капији. — fa, fn.
 дзв, атник; (szój.) bűcsút venni a ka-
 rufától, отићи без „збогом“. — fél(fa)
 l. — fa. — gérm, fn. пречница, ћерам
 (нпр. на долми). — kules, fn. кључ
 од капије. — n-álló, fn. капиција. —

ōr, fn. капиција; стражка на капији.
 — pénz, fn. вратарина. — s, mn és
 fn. с капијом; капиција. — sikátor,
 пут испод капије. — szín, fn. улазак
 Karit, fn. капут. [од капије.
 Kari-vám, fn. плата на капији. — zat,
 fn. портал, двери.
 Kapzsi, mn. лаком, грабљив, грамзив;
 fn. грамзивац; (szój.) egyik — a más-
 sik habzsi, један као и други. — ság,
 fn. грамзивост, лакомост. — sodik, k.
 лакомити се, грамзити.
 Kar, fn. 1.) раме, мишица; kitárt — ок-
 kal fogadni, раширеных руку дочека-
 ти; 2.) лик, кор; 3.) сила, моћ; 4.)
 стање; jó — van, у добром стању,
 очував; 5.) сталеж; — ok és rendek,
 сталежи па земаљ, сабору; 6.) на-
 елон (нпр. од столице); 7.) факултет;
 orvosi —, медицински факултет; 8.)
 кор (војнички).
 Kár, fn. квар, штета, шкода; annak —
 át vallottuk, отуд смо имали штете;
 — t szenvedni v. vallani, претрпети
 штету; — érte! штета за њега! —
 ára lenni v. szolgálni v. válni, бити на
 штету; sem — om, sem hasznom benne,
 ту нити губим, нити добијам; — ba-
 veszni, пропасти; nem sok — t tett a
 munkában v. a dologhan, није много
 наудио послу, тежак је на раду; —
 szokta az embert okossá temni v. — után
 okos az ember, штетујући уни се чо-
 век; евака штета уни човека памети.
 Karabély, fn. пушка карабинка. — os,
 fn. карабинац.
 Karácson, fn. божић, Христово рођење;
 kis —, мали божић, ново лето; nagy
 —, божић; (pb.) fekete —, fehér hus-
 vét, зелен божић, бео ускре.
 Karácsón-éj, Karácsón-este, fn. бадње
 вече, бадњи дан. — hava, fn. проси-
 нац, децембар. — hétf, fn. божићна
 седмица. — hó, fn. децембар, проси-
 нац. — i, mn. божитњи, божићни. —
 ének, fn. божићна пеема, „Рождество“.
 — kalács, fn. божићни колач.
 Karafina, fn. карафина (судић за зејтин
 Karaj l. Karéj. [и спрће).
 Karaj-fürész, fn. крива тестера. — gat,
 cs. a) у кругу окретати; b) одсечи
 окрајку од леба. — ol l. Karél. —
 os l. Karéjos. — oz, cs. заокруживати;
 правити окрајак. — vonal, fn. лук.

Karakán, mn. раскалашан. — ság, fn. раскалашность.

Karakatna, Karakatona, fn. гъурач.

Kárál, k. гакати, какотати; (pb.) a mely tyúk sokat —, keveset tojik, која кока много какоће, не носи јаја.

Karalábi, fn. келераба.

Karalj, Karaly, fn. обала (куд лађу вуку).

Karam l, Karima.

Karám, fn. обор; глада.

Karamszál l, Körmöl.

Karán, fn. свињац, коцина.

Karancsi-betük, fn. овенитана, похабана слова.

Karapol, es. кронити, прекати. — ó, fn. кронило, босилькача.

Kárász, fn. караш.

Karat, fn. карат.

Karatlan, mn. богаљ без руку.

Karatlan, mn. без штете; l. Kártalan.

Karatol, es. мерити, каратовати.

Karatos, mn. од ... карата.

Karattyol, Karatyol, k. блестати.

Karátvol l, Kárál.

Karaván, fn. карван, караван.

Kárbeeslés, fn. процена штете.

Karbóne, fn. гривна, белензуга.

Kares, fn. руцель (на косинту).

Karesont, fn. котлац.

Karesú, mn. витак, вит, протегљаст; á. é. — aratás, мршава летина. — dik, — l, k. бивати витак. — lat, fn. вој, појас (на сведри). — ság, fn. витост, протегљастост, тананост.

Karez, fn. 1.) зарез, ровани, ожилјак; 2.) овењача; 3.) поповски бир.

Karezog, k. дръзти, резати. — ás, fn. дръзане.

Karezol, es. резати, рованити, дръзти. — at, fn. греботина, зарезотина.

Karezos, mn. изгјубен; fn. рампаш (вино).

Karezoz, es. стругати, радирати.

Kard, fn. мач, сабља, ћорда; — ot rántani v. — ra kelni, потрхи мач; — ot kötni, пасати мач; (szój.) az én — om sem bodzafa, и мој мач сече; (szój.) két — egy hüvelyben meg nem fér, два ата на једним јаслима не могу бити.

Kardal, fn. песма за кор.

Kardalakú, mn. сабљаст.

Kardalnok, fn. певач у кору.

Kard-bojt, Kard-ezafrang, fn. ројта на мачу, портопе. — csapás, fn. ударац мачем; — csapás nélkül, без проле-

вања крви. — csiszár, fn. ковач оружја. — fogó, fn. балчак. — fok, fn. телуће од мача. — hal, fn. сабљарка. — ika, — ikó, fn. машини.

Kardinál, fn. кардинал.

Kard-kötő, fn. ремен на мачу. — lap, fn. иљонта, страна од мача. — lapoz, es. ударати пљошимке мачем. — markolat, fn. балчак. — orr, fn. риба сабљарка.

Kardos, mn. са сабљом, с мачем; á. é. свадљив, џандрљив. — kodik, k. борити се. — paszúly, fn. туреки боб. — ság, fn. инатљивост, џандрљивост. — tánez, fn. игра с мачевима; игра око мача.

Kardoz, k. борити се, мачевати се.

Kardvívő, fn. сабљонома.

Karé, fn. 1.) каре; 2.) l. Karéj,

Karéj, fn. 1.) окрајка, пунуника; 2.) киприца (на уху); 3.) lúk; сегмент, исек.

Karcéjos, mn. 1.) с пунуником; 2.) изви.

Karék, fn. говорница. [јен као лук. Karékesség l, Karbonez.

Karél, es. решетати, вејати.

Karének, fn. песма у кору, лик. — énekes, — éneklő, fn. певач из лика, коприста. — fa, fn. наслон, ограда, парапет. — fal, fn. презид, наслон. — felkötő, fn. превој.

Karfiol, fn. карфиол.

Kar-hajlás, fn. прегиб руке. — hatalom, fn. насилица. — hely, fn. кор (место за певање).

Kárhoz-at, fn. проклетьство, проклетиња, клетва. — atos, mn. проклет. — ik, k. бити проклет, грешити. — ott, mn. проклет: анатемник. — tat, es. проклињати, клети.

Kariesa, fn. плата врана; á. é. брбљавац, брбљуша.

Kariesál, Kariesol, k. és cs. какотати; á. é. торокати.

Karika, fn. 1.) круг, колут; 2.) беочуг, каршка; 3.) омча, ушка; 4.) брињица; á. é. karikát háný a szeme, излазе му светлаци пред очи; kötelet karikában verni, намотати уже; karikában forogni, окретати се у ковитлац.

Karikacsapás, fn. окретање; á. é. úgy megy neki mint a —, иде му од руке, иде као намазано.

Karikácska, fn. колутни; каричица.

Karikagyűrű, fn. бурма.

Karikál, es. окретати уоколо, намотавати.
 Karikás, mn. округло; с кариком; — gyűrű, бурма; fn. I. Karikásdi.
 Karikásdi, fn. (игра) котуранье.
 Karikáz, k. играть се котурева.
 Karikázik, k. — a szeme, излазе му светлаци пред очи.
 Karima, fn. 1.) крај, окрајак; 2.) обод; 3.) az ég karimája, горизонт.
 Karimás, mn. с окрајком; с ободом.
 Karimáz, es. рубити, правити окрајак; склоньшвати (шешир). — at, fn. окраини.
 Karimzsál, es. гренети. [як; поруб.
 Karimeza, fn. кенеъла, прегача.
 Karing, Karingózik I. Kering.
 Kar-keztyű, fn. дугачке рукавице, белензуке. — kosár, fn. цегер. — kötő, fn. гривна. — küllő, fn. жбница. — lábuak, fn. брахиоподи, кратконоси.
 Kárlátó, fn. прва похода родитеља уда.
 Karlócsa, tn. Карловци. [тој ћери.
 Karmacs, fn. канца, нокат; hasadt —, напак.
 Kármánkörte, fn. крушка караманка.
 Karmantyú, fn. колчак, мүф. — ka, fn. Karmány, fn. рукав. [муфић.
 Kármány I. Karmazsin. — körte, fn. крушка караманка.
 Karmazsin, fn. гримизна, кармажинска кожа. — szín, fn. кармажинска боја. — szín, — színi, mn. кармажински.
 Karmelita, fn. кармелитан.
 Kármentés, fn. никнада штете.
 Kármentes, mn. без штете, осигуран. — ít, es. накнађивати штету, осигуравати. — ítésh, fn. никнада штете. — ség, fn. сигурност од штете.
 Kármentő, fn. тава, тепсија; служавник.
 Karmester, fn. коровоћа, ликовоћа.
 Karmín, fn. кармин.
 Karmol, es. гренести; á. é, дръжати. — ás,
 Karnok j. Karénekes. [fn. гребање.
 Karó, fn. колац; — ba húzni, набити на колац; — k, колье; (szój.) kötni az ebet a — hoz, обећавати куле и гравадове; не лиши, магарче, док трава не нарасте.
 Károg, Károgat, k. грактати. — ás, fn. грактање.
 Karókerítés, Karókertelet, fn. прошће.
 Karol, es. радити руком; l. Átkarol.
 Károl, es. сматрати за штетно.
 Karolina, tn. Драгиња.
 Karoly, fn. кобац.

Károly, tn. Драгутин, Карл.
 Karom, fn. нокат, канца.
 Káromkod-ás, fn. грдиа, исование. — ik, грдити, хулити, исовать.
 Károml-ás, fh. исование. — ik, k. исовать.
 Káromol, es. хулити. [вати.
 Karónya, fn. карван.
 Karórágó, fn. који гризе јасле (коњ).
 Karorvos, fn. војнички лекар.
 Karos, mn. с руком; с наслоном; — szék, наслонъча; — olló, велике маказе.
 Káros, mn. 1.) штетан, шкодљив; 2.) оштећен. — it, es. оштећавати. — odik, k. претрпети штету. — ság, fn. штетност. — úl l. — odik.
 Karósövény, fn. прошће.
 Karóz, es. 1.) ограђивати колем; 2.) наблюјати на колац. — at, fn. коле; написада.
 Karöltve, ih. раме уз раме, упоред; испод руке.
 Kár-öröm, fn. злурадост, освета. — örvendő, mn. злурад. — örvendve, ih. злурадо.
 Karperecz, fn. гривна, презлетна.
 Kárpít, fn. застор, завеса; тапета; ленга, асура. — ég, fn. балдахин, небо. — ol, es. тапетати. — os. fn. és mu. тапетар; с тапетама. — oz, es. тапетати. — ozat, fn. тапете.
 Karpólya, fn. превој руке.
 Kárpoltás, Kárpolték, fn. накнада штете.
 Kárpoltol, es. накнађивати штету.
 Karszék j. Karósszék.
 Karszellem, fn. заједнички дух, заједница: „esprit de corps“.
 Karszorító, fn. превој руке.
 Kárt, fn. 1.) гаргача, гребени; 2.) неки дрвени суд.
 Kartács, fn. 1.) картач; 2.) гребена, гаргача. — ol, es. гребенати, гаргати (буњу); k. пущати картачима. — oz, k. пущати картачима.
 Kartalan, mn. без руку.
 Kartalan, mn. без штете. — ít, es. накнађивати штету. — ítás, fn. накнада штете. — ság, fn. неоштећеност.
 Kartám, Kartámasz, fn. наслон у столице; ограда.
 Kártékony, mn. шкодљив, штетан, — furdances, fn. мъжац у књигама. — ság, fn. шкодљивост, штетност.
 Kártérítés, fn. накнада штете.
 Kártevő, mn. шкодљив.

Karthágó, tn. Картина. — i, mn. és fn. картагински; Картинашани.

Kártó, fn. гребени.

Kártól, es. гребенати, гаргати.

Kártolyfonál, fn. чештана материја.

Karton, Kártón, fn. картон.

Kártos, fn. барилце, бурение.

Kartörés, fn. прелом руке, руколом.

Kártya, fn. 1.) карта; kártyát vettő, башати карте; kártyát osztani, делити карте; kártyát rázni, мешати карте; 2.) билета; карта; 3.) посетница.

Kártya-hányás, fn. бацање карата. — hányó, fn. који баца карте. — ház, fn. картарница. — játék, fn. картање. — játékos, fn. карташ, картаџија. — mesterség, fn. картарека вештина. — pénz, fn. новац, плата за картање.

Kártyás, fn. карташ.

Kártya-vár, fn. кула од карата; ваздушна кула. — vár, fn. бацање карата. — vető, fn. картара.

Kártyáz, k. картати се, кенати се.

Karneza, fn. каруце.

Kariügynök, fn. декан.

Kár-vallás, fn. губитак, витета. — vallott,

Karvaly, fn. кратуј; коба. [mn. оштећен.]

Karvas, fn. 1.) оков за руке; 2.) егеде.

Karvezér, Karvezető, fn. ликовођа; корифеј

Karzat, fn. галерија; емиор. — jegy, fn. улазница за галерију.

Kas, fn. кош, корпа; (szój.) teli van a —, (о жени) трудна је.

Kása, fn. каша, куља; (pb.) kinek a — megégette a száját, máskor a tarhóját is megfűjja, жежен кашу хлади.

Kása-alma, fn. брашина јабука. — fn. мухар. — góbees, fn. ситна сачма. — gyöngy, fn. дробни бисер. — kütötőg, fn. осенице.

Kásál, es. прекрупити, ситнити.

Kásás, mn. камаст; брашина (боће). — odik, k. бивати брашина.

Kásavirág, fn. јагорчина.

Kas-ka, fn. корница, кошић. — kás, fn. корпар (који продаје). — kötő, fn. корпар (који плете)

Kasmatol, es. цуљати, преметати.

Kasol, es. укрпнатавати.

Kasos, mn. с корном.

Kásta, fn. чекмеџе за слова.

Kastély, fn. дворац, замак. — nagy, fn. Kastélyos(bor), fn. пилер. [кастелан.]

Kastol, es. калати, блатњавити.

Kastos, mn. калав.

Kasúl, ih. унакрст, по преко; keresztül —, преко и уздуж.

Kasza, fn. коса; egy — alja rét, ливада што се може за дан икости; (szój.) visszafogni а kaszát, окренути опаканју.

Kaszab, fn. коса; велики нож. — ol, es. касанити; мрциварити. — olás, fn. касање.

Kasza-fén, fn. гладило, брусе. — gyár, fn. бабица за косу. — húgy, fn. штапићи, унтан (звезде). — kő, fn. брусе.

Kaszál, es. 1.) косити, жети; 2.) дерати, гулити; k. печити се, кречити ноге.

Kaszálló, Kaszáló, fn. 1.) косач; 2.) сено кос.

Kasza-mankó, fn. руџев. — müves, fn. косар. — nyel, fn. косите. — nüüg, fn. глушница (билька).

Kaszárnya, fn. касарна.

Kaszás, fn. 1.) косач, жетелац; 2.) орион, унтан (звезде); mn. с косом. — lé, fn. киселица. — üllő, fn. бабица за косу. — vas, fn. гвожђе за косу.

Kasziba, Kaszibás, mn. ерлав.

Kaszibál, Kaszimbál, k. поразбацати, измешати.

Kasznár, fn. благајник, казиачеј. — ság, fn. благајништво.

Kászolódik, k. спремати се, приправља-

Kaszt, fn. каста. [ти се.]

Kasztadió, fn. контуњан.

Kásztor, fn. дабар, бобар (жив.).

Kászu, fn. кутија од дрвене коре.

Kata, tn. Ката, Катица.

Katukol, k. клепати, чегртати.

Katalin, tn. Катарина; szt. — békája, бабурача.

Katáng, fn. воденица, змијина трава.

Katapila, fn. мекушац, муж под папучом; mn. папучић.

Káté, fn. катихизис. — z, k. учити веројауку

Katholikus, mn. католички; fn. католик.

Kati, Katieza, Katika, Katinka, tn. Катица.

Katiczászkodik, k. мешати се у женске послове; á. é. бити мекушац.

Katlan, fn. 1.) котао, казаш; катлан; 2.) кратер. — os, fn. казандија, котлар. — támasztó, — támogató, fn. á. é. испомоћ, клин.

Katona, fn. војник, војак, катаџа; рап

v. anyámasszoný katonája, мајчин јунац, кукавица; katonának állani, стати у војнике; (km.) rossz — az, kinék fegyvere is nehéz, рѣвом овну и руно смета.

Katona-állítás, fn. повачење, дизање војске. — béka, fn. травка жаба. — bélés, fn. пофезна. — ezenk, fn. војнички слуга. — czím, fn. војнички карактер. — dolog, fn. војничка ствар; (szój.) semmi az, — dolog, од тога деца раству (кад падне дете). — élet, fn. војнички живот. — i, mn. војнички. — iskola, fn. војничка школа. — kenyér, fn. профунта. — növendék, fn. војнички питомац.

Katonás, mn. војнички; — asszony, храбра жена; — leány, солдатуша.

Katonaság, fn. војничтво; милитарија.

Katonásdi, fn. игра „солдати“.

Katonáskodás, fn. војниковање, војничка служба; момчење. — ik, k. војнионати; момчти се.

Katona-szedés, fn. повачење, врбовка. — szökött, fn. бегунац, дезертирац. — tiszt, fn. војнички часник, официр. — ügy, fn. војничка ствар. — viselt, mn. који је служио цара.

Katraboeza, fn. неко тесто са сир. м.

Kátrány, fn. катран; коломаз. — ol, — oz, es. мазати; катранити. — os, mn. с катраном, од катрана; за катран (суд).

Katrinceza, fn. прслучини (дени под врат при јелу).

Katrinka, fn. кечељац, прегача.

Kattant, es. ищати језиком, школоцати.

Kattog, k. цвокотати.

Katulya, fn. кутија, шкатуља.

Katulyás, fn. кутијар; mn. с кутијом.

Katus, tn. Катица; á. é. малкоња. — kál, — kodik l. Katiczás-kodik.

Katyangol, k. тумарати.

Katyfol, Katymál, k. правити буркуљин, панчовати, калабурити.

Katymatol, es. мешати, калабурити.

Kátó, Kátyol l. Kátyú.

Katyós, mn. гъно, муљав. — odik, k. измуњати се, угњујити.

Kátyú, fn. брља, баја; глиб. — s, mn. глиб 'вит.

Káva, fn. 1.) ограда, сек; 2.) восковица Kavaes l. Kavics. [(на кљуну).

Kavar, es. мешати, мутити. — ás, fn. мешање. — ék, fn. смеса. — gat, es.

менати, размукавати. — ít, es. промешати. — ó bot, fn. чекало (воденичарско). — odik, k. a) смешати се; b) вртети се. — og, k. a) колутати се, вртети се; b) скитати се, мотати се којекуд; c) — a gyomrom, мутити се у stomаку

Kávás, mn. ограђен, опасан, опточен; — szoknya, криолин.

Káváz, es. опасивати, оградити.

Kávé, fn. кафа, кава. — bab, fn. зрно од кафе. — daráló, fn. жрило за кафу. — findsa, fn. шола за кафу. — ház, fn. кафана, кавана. — mérés, fn. точење каве. — néniike, fn. љубитељка кафе. — örlő, fn. жрило за каву.

Kávés, fn. кафеџија; mn. с кафом; од кафе; за кафу, кафен.

Kávé-szerek, fn. посуђе за кафу. — szín, — színű, mn. кафене боје. — z, k. шити кафу. — zó, fn. és mn. који шије кафу, кафараш.

Kaviár, fn. хайвар.

Kavics, fn. шљунак. — ol, — oz, es. посипати шљунком. — os, mn. шљун.

Kaz, fn. призма. [ковит, шљункаст.

Kazal, fn. камара; — ba rakni v. — ozní, денути у камаре.

Kazán, fn. 1.) казан, котао; (km.) — a fazéknak nem hárnyhatja szemére a feketeséget, ругала се шернења лопну, што је тако гарав! 2.) део Демиркалије на доњем Дунаву.

Kazánpénz, fn. новац за казан (при печењу ракије).

Kazár, Kazuár, fn. казуар (жив.).

Kázla, fn. плећница на јарму.

Kázu, fn. корпа с две ушке; mn. призмати.

Kazul, tn. Перзија; mn. перзијски. [чан.

Kazur, fn. корпа с две ушке.

Kebel, fn. 1.) прси, груди; недра; az egyház — e, крило цркве; kebelére szorítani, притиснути на груди; — ébe dugta a levelet, турила испемо у недра; (km.) kiki maga — ébe szedi az erek, свак је себи најближи; 2.) синус.

Kebelbarát, fn. присни пријатељ, ј. Testi lelki barát.

Kebel-beli, mn. задружни. — es l. Viselős.

Kebelez, es. присаједињавати, придржати.

Kebles, mn. пучаст. [жити.

Keblez l. Kebelez. — ett, mn. Bácsmegyében —, што је у Бачкој.

Kees, fn. драж, милина, љупкост.

Kecse, fn. стари војнички ограч; l. Cseese.

Kecseg, k. 1.) наслађавати се, увесељавати се; 2.) ласкати. — et, — tet, cs. мамити, вабити; á. é. тешкати.

Kecsege, fn. кечига.

Kecses, mn. мио, љубак, чаробан.

Kecske, fn. коза; (szój.) а — sem menne vásárra, de csapják hátnál, ип ѡаво не би у пакао, или мора; hogy a — is jól lakjék, a káposzta is megmaradjon, да и коза сита буде, и купус читав остане; a vén — is nyalja a sót, и стара овца со лиже.

Kecske-akol, fn. козара, козарница. — bak, fn. a) јарац; b) козе у зидарству. — bőr, fn. козја кожа; кострет. — buk, fn. стромоглављење. — bukázik, — bukoz, k. стромоглавити се, преметнути се. — bűz, fn. прчевина. — cseesű, fn. дренак, козје сисе. — disz, fn. туровет, козја брада (биљ.). — fejő l. Lappantyú. — fi, fn. јаре, козлић. — fűz, fn. врба жалостинка, ракита. — láb, fn. а) козја нога; b) козе; c) клеште за вађење зуба; d) козе за тестерене. — lábui, mn. козоног. —ollo, fn. козле, јаре. — pásztor, fn. козар.

Kecskés, fn. козар; mn. са много коза. Kecske-szakáll, fn. јарећа брада. — szem, fn. козје око; á. é. разроко око.

Kecstelen, mn. без дражи.

Kecsteli, mn. љубак, чути дражи.

Kecze, fn. кеца (рибарска мрежа).

Keczebeczel, k. скакутати.

Keczeicze, mn. хром.

Keczeg, k. пункнати језиком.

Keczel, fn. штенац, штене.

Keczél, k. скакутати.

Keczele, fn. 1.) кецеља; 2.) марама за главу, шамија; 3.) прслук.

Keezelés, mn. потисац; с прслуком; с пршњаком.

Keczely, fn. доња женска хаљина.

Keczmereg, k. вући се четворопонике.

Keczmerkedik, k. 1.) батргати се, посртати (од слабости); 2.) превијати се;

Ked l. Kend. [3.) противити се.

Kedd, fn. уторак, уторник; holnapután kis — en, о кукову дне.

Kedély, fn. j. Indulat, срце, душа, ћуд, нарав. — alkat, fn. ћуд, нарав. — állapot, fn. душевни расположай.

Kedélyes, mn. веско, жив, j. Nyájas. — en, ih. весело.

Kedesz(fü), fn. мајкина душница.

Kedv, fn. воља, ћуд, ћеф; neh z —. туроност; rossz —, зловоља; v inek —  ben lenni, бити код кога у милости; v inek —  ben j rni, умиљавати се кому, говори; jó — vel lenni, бити добре воље, бити оран; jó — van, добре је воље, расположен је; sz les jó —. раздраганост; — em duzzan, szottyan, kerekedik v. es m porodik, долази ми ћеф, прохтено ми се; — e telik benne v. —  t leli benne, ужива у том; —  t t lteni, терати своју вољу, наслађавати се; — ellen, против воље. — emre ettem (ittam), по вољи сам јео (нио); — emre van, свиди ми се, по вољи ми је; — v inek —  re tem , учинити кому по вољи; — ed rt, теби за љубав. — (km.) a kinek mi —  re vagyon, nimes az terh re, што ко рад чини, оно му је лак, ма и темко било.

Kedvel, cs. миловати, волети, љубити, марити. —  s, fn. миловање, марење. — t, mn.  s fn. мио, омиљен; љубимац, љубимица. — tet, cs. чинити малим, омиљавати. — tet , mn. пријатан, љубазан.

Kedvez, fn. j. Kedves, Kedvelt, љубимац, љубимица, l. Kedvelt. — dal, најмилија цесма. —  tek, —  tel, fn. најмилије јело. — gyermek, fn. мезимаџи, мезимче. — mond s, fn. најмилија узречица. — sz n, fn. најмилија боја.

Kedv re val , mn. што је кому по вољи, што прија.

Kedves, mn. мио, драг, љубазан, љубак. —  tel, најмилије јело; fn. љубазник, љубазница. — em! мој драгаш! — en, ih. мило, љубазно. —  t, cs. чинити малим, омиљити. — ked s, fn. љубазност, услужност. — kedik, k. чинити љубак, говори. — ked , mn. услужан. — ked leg, ih. услужно. — s g, fn. љубазност, омиљеност.

Kedvet , mn. 1.) сестан, невесео; 2.) неповољан, немио. — edik, k. сневесељавати се, губити вољу. —  t, cs. сневесељавати, кварати вољу. — kedik, k. бити малодушан, клонути духом. — s g, fn. зловоља. — ih, a) невесело, сестно; b) нерадо, без воље.

Kedvez, k. (nak, nek) 1.) бити кому наклоњен, ићи кому на руку; говети; — az idő, време је удесно; 2.) повлађивати, штедети. — et, fn. наклоњеност, милост. — tény, fn. повластица, олакшица. — ménies, mn. повластичан. — ô, mn. угодан, удесан; пробитачан. — ötlen, mn. неугодан. — ötlenül, ih. неугодно.

Kedv-hiány, fn. апатија, малост. — keresés, fn. тражење милости, додворавање. — szottyanás, fn. навада. — telés, fn. истерија воле, ћеф; — telésig, до миле воле. — töltés, fn. забава. — töltő, mn. забаван, пријатан. Kedvű, mn. jó —, весео, расположен; rossz —, зловољан, нерасположен; víg —, весео, рашијерстан.

Kefe, fn. четка, кефа. — esináló, fn. четкар. — kötő, fn. четкар; (szój.) iszik mint a — kötő, није као гуја. Kefél, cs. 1.) четката; 2.) бити, чију-клати; 3.) кламати, пулти.

Kefe-levonat, fn. скидање првог слова у штампи (четком). — seprü, fn. пажалица.

Kegy, fn. 1.) милост; милостта, благонаклоност; — be fogadni, примити у милост; — ből kiesni, пасти у немилост; 2.) драж, милота.

Kegy-adomány, fn. дар, милостиња. — beli, mn. из милости.

Kegyed, mn. Ви, Ваша милост; k. опростити, помиловать.

Kegyel, cs. миловати, бегенисати, волети; ићи на руку.

Kegyelem, fn. милост, помиловање; — be fogadni, примити у милост: — ből kiesni, пасти у немилост. — díj, fn. милостиња. — kenyér, fn. дарован хлебан. — levél, fn. писмо помиловања. — pénz, fn. плата по милости.

Kegyelet, fn. 1.) страхопопитовање, питет; 2.) дуга.

Kegyelmet, mn. Ви, Ваша милост.

Kegyelmes, mn. милостив, благонаклоњен; — uram! Преузвишени господине! Ваша екселенција! — en, ih. милостиво. — ség, fn. милост, милостивост; Ô — sége, његова екселенција.

Kegyelmez, k. (nak, nek) смиливати се на кога, помиловать кога.

Kegyelmi, mn. — dolog, ствар милости.

Kegyelő, fn. заштитник.

Kegyencz j. Kegyelt.

Kegyelt, fn. љубимац, штићеник. — hölgy, fn. љубимица, штићеница.

Kegyes, mn. милостив; милосрдан; богојажљив, побожан; — alapítványok, добротворне фондације, задужбине.

Kegyes-kedik, k. a) бити добар, милостив; kegyeskedjék megmondani, изволите казати; b) бити лицемер. — kedő, fn. богомољац, лицемер. — ség, fn. a) милост; b) побожност. — szívű, mn. милосрдан.

Kegyetlen, mn. немилосрдан, окрутан. — edik, k. бивати окрутан. — ít, cs. чинити немилосрдним, чинити окрутним. — kedés, fn. свирепост. — kedik, fn. бити свиреп. — ség, fn. немилосрдност, окрутност. — ül, ih. грозно, свирепо; á. é. веома, одвeх, k. l. — edik.

Kegyhajjhász(ó), fn. улагивач, додворавач. — at, fn. додворавање.

Kegy-istennő, fn. богиња љупкости, грација. — levél, fn. 1.) писмо помиловања; 2.) повластица, привилегија. — leveles, mn. привилегисан. — mitatás, fn. указивање милости. — pénz, fn. плата по милости. — szüüz, fn. грација, богиња љупкости. — telen, mn. немилостив, l. Kegyetlen. — úr, fn. заштитник, патрон. — úri, mn. патронатски. — úrság, fn. заштитништво, патронат. — vadászat, fn. јага за милошћу, додворавање. — vesztes, — vesztett, mn. који је пао у немилост.

Keh, fn. сипња, загуши, астма.

Kehéces, k. кашљујати; бити сипљајв.

Keheg l. Köhög.

Kehely, fn. пехар, чаша, путир; суд, сајед. — takaró, fn. застор преко чаше.

Kehes, mn. затушан, сипљајв. — ség, fn. Keheteg l. Kehes. [сипљајвост.

Kéj, fn. 1.) милота, сладост, наслада; — ét tölténi, уживати, благовати; 2.) ћеф, самовоља; — e kedve szerint, по ћефу, по милој вољи.

Kéj-eleg, k. благовати. — elem, fn. раскошан живот, наслада. — élet, fn. благовање. — elgés, fn. наслажавање, раскошан живот. — elmes, mn. a) туѓајив, деликатан; b) l. Kényelmes. — en, ih. по милој вољи. — encz, fn. раскошник, блудник. — érzet, fn. осе-

нање радости, милина. — érzetes, mn. пун милине. — es, mn. пун милине. — göz, fn. плини, гас. — hajó, fn. лађа за излет. — ház, fn. весели двор, миљак. — házikó, fn. весели дворац. — hon, fn. елиенум. — honi, mn. елиенеки. — hölgy, fn. блудница. — int, ih. по милој вољи. — ittas, mn. занесен од мила. — kastély, fn. весели дворец. — kedik l. Kéjeleg. — kocsizás, fn. вожење зарад проходње. — lak, fn. павиљон. — leány, — nő l. Kéjhölgy. — utazás, fn. путовање ради проходње. — vadász, fn. блудник, раскошник. — vadászó, mn. блуднички, раскошнички. — vonat, fn. железни воз ради продајања.

Kék, fn. плаветнило; mn. плав, плаветан, модар; — et ütni vkin, кога из ударата да изађу модрице.

Kék-almás, mn. чилашаст, зеленка (коњ). — any, fn. кобалт (минер.). — csíkos, mn. с плавом иругом, модрикаст. Kék-elek, k. плавити се, модрити се. — ellő, mn. плавичаст, модрикаст. — cres, mn. модрих жилâ. — es, mn. плавичаст. — esedik, k. плаветнити, модрить. — foltos, mn. с плавим негама. — gálicz, fn. плаветна галица.

Kék-ít, cs. плаветнити. — ö, fn. плавило (боја).

Kék-kór, fn. циаоноза (болест). — kő, fn. плави камен, плаветна галица. — leny, fn. кобалт. — lő, mn. плаветникаст. — sav, fn. пруска киселина. — ség, fn. плаветнило. — szemű, mn. плавоок. — színű, mn. плаве боје. — tarka, mn. жерав (коњ). — űl, k. плавити, плаветнити. — virág, fn. различак. — zöld, mn. плавозелен.

Kel, fn. кељ.

Kel, Kél, k. 1.) дизати се, устајати; 2.) растти (тесто); отицати; 3.) мицати; 4.) прокљувити се [пиле из јајета]; 5.) пролазити, имати проће (роба); lóra — ni, усести на коња; fegyverre — ni, устати на оружје; — ni vki ellen, дићи се на кога; útra — ni, поћи на пут; rá — t a sor, дошао је ред на њега; nem — bele két héjt, неће проћи ни две недеље; á, é, a пар —, сунце се рађа; az én kalapomnak lába — t, мој је шенир до био ноге, укради су ми шенир; — t

Ujvidéken 1886-ик јеви новемвр хоб 20-апн. (дато) у Новом Саду 20. но Келебола, к. скитати се. [вембра 1886. Келхажти, Kelekuti, mn. луцкаст; fn. ветрогонија.

Kelékeny, mn. што лако узавре, ускисне. Kelekóla, mn. а) кривудав; б) ветреняст; fn. ветрошир.

Kelekólál, k. скитати се.

Kelem, fn. лица (бильна).

Kelemen, tn. Клементије.

Kelemföld, fn. предео под Герзелесом Kelencze, fn. кониница. [код Будима. Kelendő, mn. што пролази, што има проће; што се употребљава. — ség, fn. проћа.

Kelengye, fn. мираз; невестина опрема.

Kelengyéz, cs. опремити (невесту).

Kelentyü, fn. држак (на акову).

Kelep, fn. клешадо; чегрталька.

Kelepeze, fn. клонка, ловка, клонча; — t vetni, наместити клонку; — be esni v. kerülni, упести у клопку.

Kelepczél, cs. намештати клонку.

Kelepel, k. клепетати; чегртати. — és, fn. кленет. — ö, fn. а) кленач; b) кленадо; гингара.

Kelepes, mn. с клепалом.

Kelepiczél, k. концирати се, праћакати се.

Kelés, fn. 1.) устајање, дизање; 2.) проћа (робе); 3.) ускисавање, растење (теста); 4.) израст, чир; арго —, бубуљица.

Keléses, mn. чираив; бубуличав.

Keleszt, cs. дати да тече; чинити да расте (тесто). — ö, fn. квасац.

Kelet, fn. 1.) проћа (робе); 2.) течај, курс; 3.) датум; 4.) исток.

Keleti, mn. источни, источњачки. — tener, источно, балтичко море; fn. источњак, оријенталац.

Kelet-India, tn. источна Индија.

Keletekez-és, fn. постајање, посташе, постанак. — ik, k. постајати, постати. — tet, cs. чинити да постане; датирати.

Keletlen, mn. 1.) нетражен, без проће (роба); 2.) некисео, бесквасан.

Keletmek, Keletre, ih. према истоку, нут истока.

Kelevény, fn. гнојаница; чврљуга. — es, mn. чираив; чврљугав.

Kelevész, Kelevéz, fn. конље. — es, mn. с конљем.

Kel-fej, fn. главица келья. — káposzta, fn. кель.

Kell, k. 1.) требати; nem — nekem, не треба ми; mi kell? шта хоћем? nem — неки а шмунка, не воли радити; 2.) требати, потребовати; ha pénz —, ако потребујеш новаца; 3.) el — mennem, морам одлазити; a szüléket tisztni —, родитеље ваља поштовати; (szój.) úgy — неки! тако му треба!

Kellék, fn. захтев, потребоћа. — ez, cs. захтевати.

Kellem, fn. пријатност, љупкост, драж. — es, mn. пријатан, угодан. — ít, cs. чинити пријатним, угодним. — etlen, mn. непријатан. — etlenség, fn. непријатност. — etlenűl, ih. не-Kellement(es) I. Kellem(es). [пријатно. Kellemít, es чинити пријатним.]

Keilemő, mn. пријатан, убав.

Kellemtelen, mn. без дражи.

Kellet, fn. нужда, потреба. — inél több, више него што треба, више него што је право. — e korán, за времена, у своје време. — én túl, одвећ, преко мере.

Kellet, k. допадати се, свидети се; — ék Heródesnek, допаде се Ироду; cs. мјилити, чинити пријатним; — i magát, умиљава се.

Kelletes, mn. свидљив. — en, ih. свидљиво, донађљиво.

Kelletlen, mn. 1.) непотребан, излишан; 2.) непријатан; 3.) зловољан. — kedik, k. бити досадан. — ség, fn. a) зловољност; b) досадност; c) излишност.

Kellő, mn. мио, пријатан; прикладан, уместан; потребан. — en, — kép, — leg, ih. прикладно; како ваља. — ség, fn. a) захтев; b) љупкост.

Kelme, fn. материја, сукно; лопта роба.

Kelmed I. Kegyelmed.

Kelő, mn. што се диже; што расте; што пролази (роба); fn. плићак.

Kelős(ség) I. Kelendő(ség).

Kelősít, es. отворати прођу (роби); да-ти промета.

Kelt, es. будити; á. é. изазивати, заме-

Keltez, es. датирати. [тати.

Keltő, fn. és mn. будилац, будилиник; што буди; — óra, сат будилиник.

Kelyh I. Kehely.

Kém, fn. увода, ухода, шипон; á. é.

испитивач. — el, cs. уходити, шипо-нити; испитивати.

Kémél I. Kimél.

Kemencze, fn. пећ, фуруна, пећка; (szój.) bátor a — mögött, јунак у запећку; kemenczét örizni, седети уз пећ, дем-белиеати.

Kemeneze-siók, fn. пећњак. — pénz, fn. плата за нециво. — száj, fn. врата од пећи. — tevő, fn. пећар, пећњак.

Kemeny, fn. титаниум (у хем.).

Kémény, fn. димњак, оџак. — adó, fn. порез на димњаћ, оџачарина.

Kémény, mn. тврд, чврст; á. é. строг, окрутан; — lovas, који чврсто седи у седлу. — bőrű, mn. тврдокор; жуљаш. — ded, mn. потврд. — edés, fn. стварљивање; стварднуост. — edik, k. тврднути, чвренути — en, ih. тврдо; á. é. строго; окрутно. — es, mn. потврд. — eszik I. — edik. — héji, mn. тврдокор. — héjuak, fn. школке, конхилије.

Kéményít, cs. 1.) стварљивати; 2.) крутити, шкробити, штирквати; (szój.) neki — i magát, охрабри се.

Kéményítetlen, mn. нестврднут; неу-шитиркан. — itő, fn. és mn. шкроб, штирак; mn. што стварљује; за штиркање. — ke, mn. потврд. — kedik, k. тврднути; á. é. бити строг, окрутан. — kérgű, mn. тврдокор; тврде љу-еке. — nyakú, mn. тврдоврат, тврдо-глав. — ség, fn. тврдоћа, чвртоћа; á. é. строгост, окрутност.

Kéményseprő, fn. димњачар, оџачар. — bér, fn. оџачарина.

Kémény-szájú, mn. тврдоуст. — székű, mn. затворен, тврде столице. — szik I. Kéményedik. — szívű, mn. тврда срца. — szívüség, fn. тврдо срце, тврђа срца.

Kémény-tisztító, fn. димњачар.

Kéményül I. Kéményedik.

Kémés, mn. шипонски. — kedik, k. шип-онити, муфлозити

Kémkő, fn. проба, оглед.

Kémle, fn. проба. — dezik, k. испити-вати, истраживати.

Kémlel, es. шипонити, уходити; испити-вати. — et, fn. испитивање, истра-живанање. — ó, fn. испитивач; ухода.

— ódik, k. шипонити; испитивати.

Kémlös, fn. ухоћење; испитивање.

- Kémlet, fn. ухоење; испитивање.
 Kémlő, fn. шинон, ухода; испитивач; mn. који уходи; који испитује.
 Kém-papiros, fn. лакмус. — ség, fn. ухоење, шинонство. — szemle, fn. извидница. — szer, fn. реагене. — tan, fn. хемија; наука о реагенцији. — torony, fn. кула, чардак за мотрење. — vessző, fn. сонда. — vesszöl, es. сондирати, испитивати.
 Ken, es. 1.) мазати; magát — ni, фракати се; torkát — ni, испирати грло, локати; másra — ni bünét, товарити кривицу на другог; 2.) á. é. подмазивати, митити.
 Kén, fn. сумпор. — bíz, fn. сумпоров смрад. — csap, fn. сумпор за вино.
 Keneze, fn. Фирнајз.
 Kenczés, mn. Фирнајзован.
 Kenezéz, es. Фирнајзовати.
 Kend, mn. Ви (међу простима); halja —, чујете ли! es. мазати; брисати.
 Kedefende, fn. фракање, мазање.
 Kendel I. Kender.
 Kendeliez(e), fn. конопљар (тица).
 Kendepir, fn. крмин.
 Kender, fn. конопља, кудеља; mn. конопљан, кудељан, пртен. — áztatás, fn. тоњење кудеље. — farkú, mn. белорен, белогриван. — fésű, fn. кудељни гребени. — fonal, fn. кудељна прева; кудељни конац. — föld, fn. кудељиште. — hám, fn. пртени амови. — icze, — ike, fn. конопљар (тица). — kötél, fn. конопац, кудељно уже. — látó, fn. мустра од кудеље. — mag, fn. кудељно семе. — mag-olaj, fn. конопљано уље. — magos, mn. педаст, бобичаст. — törés, fn. набијање, сечање кудеље. — törő, fn. сечалица, трлица. — vászon, fn. кудељно платно.
 Kendez, es. титуларати са „Ви“ (прокредитор). — k. брисати се. [стачки]
 Kendő, fn. марама. — fa, fn. дрво с марамама (после еватора). — fogás, fn. веридба. — lakás, fn. јабука, прстен.
 Kendőszer, fn. черса, фракало.
 Kendőz, es. мазати, фракати. — etlen, mn. ненамазан. — get, es. мацкарити, фракати. — ködik, k. мацкарити се, фракати се. — ö(szer), fn. фракало, Kénecs, fn. сулфурат. [черса].
 Kenedék, fn. маст, фракало. — es, mn. намазан.
- Keneget, es. мазати, премазивати.
 Kenekedik, k. мазати се; мазати косу; (yki körül) улизивати се.
 Kéné, es. сумпорити.
 Kéneny, fn. висмут.
 Kéneny, fn. сумпор.
 Kenés, fn. мазање. — fenés, fn. мацка-
 Kénes, mn. сумпоровит. [рење].
 Kéneső, fn. жива. — s, mn. живаст.
 Kenet, fn. маст, мазање; utolsó —, свештање масла. — el, es. мазати. — es, a) mn. намазан; помазан; — beszéd, света беседа; b) fn. који прави маст.
 Kenetlen, mn. ненамазан.
 Kenetolaj, fn. свето уље, миро.
 Kéncz, es. сумпорити. — et, fn. сумпоренење.
 Ken-fen, es. мацкарити, мазати; magát — ni-fenni, дотеривати се, лицкати се.
 Kéngőz, fn. сумпоровита нара.
 Kengyel, fn. 1.) стремен, зепгија; (szój.) jobb lábával keresi a — t, спасо се као пиле у кучине; 2.) петља на чакијрама.
 Kengyeles, mn. са зепгијама; с петљама.
 Kengyelszár, fn. квишица на зепгијама.
 Kengyeltelen, mn. без зепгија. — ül, ih. без зепгија.
 Kén-koh, fn. таоница за сумпор. — kő, fn. сумпор. — kősav, fn. сумпорна киселина. — köves, mn. сумпоровит. — kövez, es. сумпорити (вино). — lap, fn. сумпорило (за вино). — lél, fn. сумпорни етар. — nemű, mn. сумпораст.
 Kenő, fn. 1.) мазач, мазало; 2.) мазало.
 Kenőcs, fn. кењача, маст, викс. — millye, fn. кутија за маст. — öl, es. кењачити, мазати. — ös, mn. намазан; за маст. — szelencze, fn. кутија за маст.
 Kenő-fenő, fn. мазало, шарлатан. — ség, fn. шарлатанство. — festék, fn. фракало, маст, черса. — olaj, fn. уље за мазање. — pénz, fn. новац за подмазивање, подмита.
 Kén-sav, fn. сумпорна киселина. — savas, mn. сумпорокисели. — szag, fn. сумпорни мирис.
 Kénszerít I. Kényszerít.
 Ken-szesz, fn. сумпорни етар. — szín, сумпорна, жута боја. — szín, — színnü, mn. сумпорне боје.
 Ként, nr. a) као, попут; Istenként, као Бог; b) (on, en) esoportonként, гоми-

лице; seregenként, јатомице; osztályonként, по разредима.
Kéntelen, mn. без сумпора. — ít, cs. олободити од сумпора.
Kénül, k. сумпорити се, насумпорити се.
Kény, fn. 1.) самовоља, воља, ћеф; 2.) удобност; — t úzni, терати ћеф; nincs — ére a munka, не ради му се; смрди му посао; — ére v. — e kedve szerint élni, живети по ћефу, рахат живети.
Kény-becs, fn. лично омиљо, афекциона вредност. — biró, fn. избрани судац. — biróság, fn. избрани суд. — elem, fn. удобност; згода, спретност; — eleme tenni magát, разузурити се.
Kényelmes, mn. удобан; згодан, спретан. — en, ih. удобно, спретно, па тенини. — ség, fn. удобност, спретност.
Kényelmetlen, mn. неудобан, незгодан, неспретан. — ség, fn. неудобност, незгода.
Kényen, Kényén, ih. угодно; згодно, спретно.
Kenyér, fn. хлеб, хлебац, крух; puha v. lágy —, мек, влажн хлеб; házi —, кућевни хлеб; (szój.) vkit egy — еп lenni, с киме друговати, ортаковати; a maga kenyérén lenni, радити па своју руку; megette már kenyere javát, претурно је већ најлепше године; a császár kenyerét enni, служити цара; (km.) keserű a más kenyere, горак је туђ хлебац; vkit kenyerétől megfosztani, одузети кому службу; vkinet kenyeret szerezni, наћи кому службу.
Kenyéráros, Kenyéráruló, fn. хлебар. — asszony, — nő, fn. хлебарица.
Kenyér-bél, fn. средина (од хлеба). — bolt, fn. хлебарница. — domó, — dínez, окрајка од хлеба.
Kényére, ih. згодно, спретно; по ћефу.
Kenyeres, mn. који има хлеба; хлебан, за хлебац. — pajtás, fn. побратим, друг. — bolt, fn. хлебарница. — kosár, fn. корпа за хлеб. — kofa, fn. хлебарица.
Kenyerez, cs. јести хлеба, дробити (хлеб).
Kenyér-fa, fn. хлебно дрво. — hánýolapát, fn. лопата за метање хлебова у пећ. — héj, fn. кора од хлеба. — hínáry, fn. немање хлеба, оскудица. — kamara, fn. хлебница, хлебара. — ke, fn. хлепчић. — levek, fn. хлебна чорба. — liszt, fn. хлебно брашно.

morzsalék, fn. мрвице (од хлеба). — nek való, mn. за хлебац. — rép, fn. попара. — rúp, fn. окрајка, пупушка. — sütés, fn. печење хлеба, мешња. — tartó, fn. хлебник. — telen, mn. без хлеба; без зараде. — törés, fn. ломљење хлеба. — törésre került a dolog, дошло је до прелома. — vesztegető, fn. бадавација. — virág, fn. нивен.

Kényes, mn. 1.) поносит, кичелив; á. é, ez kényes dolog, ово је тугаљива ствар; 2.) мазан, пежан.

Kényes-edik, k. 1.) понети се, поневидити се; 2.) постати мазан, размазити се. — en, ih. охоло; á. é. тугаљиво. — ít, cs. чинити охолим; размазити, разнекити. — kedés, fn. вркочење, керебечење; пренемагање. — kedik, k. керебечити се; пренемагати се. — ség, fn. охолост, иононитост; пренемагање; тугаљивост.

Kényez(tet), cs. мазити. — és, fn. мажење.

Kény-hatalmi, mn. деспотски. — hatalom, fn. деспотизам. — ítélet, fn. пресуда изабраног суда. — kedik, k. терати самовољу. — kedvezmény, fn. прекаријум. — kegy, fn. поверьљивост, дисципреција. — leg, ih. самовољно, по ћефу. — leges, mn. самовољац; по вољи. — legesség, fn. самовоља. — parancs, fn. деспотска заповест; указ. **Kényszer**, fn. приморавање, сила. — edik, k. a) кржљавити; b) бити примораван. — folyam, fn. стечај (новца) под морање. — get, cs. присиљавати, приморавати. — ít, cs. a) нагнати, присилити; b) преклињати. — ítés, fn. приморавање. — ítlen, mn. неприморан. — ítő, mn. насилан, принудан. — kölesön, fn. зајам под морање.

Kényszerű, mn. по нужди, силом; — foglalkozás, занимање по невољи; — szolgálat, служба под морање.

Kényszerűlve, ih. присиљено, натерано.

Kényszerűség, fn. присиљеност, нужда, невоља; — ből, по невољи.

Kénytelen, mn. приморан, принуђен; l. Kedvetlen. — ít, es. приморавати. — ítés, fn. приморавање. — kedik, k. бити примораван, морати. — ség, fn. нужда, невоља. — íl l. — kedik.

Kénytet, cs. силити; сметати (јенирати).

Kény-úr, fn. деспота, насиљник. — igra-

lom, — uraság, fn. деспотија. — јри, mn. деспотски. — úrilaq, ih. деспотски.
Кéр, fn. 1.) кин, слика; 2.) лик, лице; облик; szakasztott — е, слика и призлика, пети он; szent —, икона; álló —, кин, статуа; faragott —, кин (извајају); írott v. festett —, живописана слика; metszett —, вајарска слика; — et írni, сликати, живописати; — et faragni, вајати, резати слику; (szój.) mosd meg a — edet, уми се! vkinék — ére mászní, поисти се кому на грбачу; — éből kikelt, унакараћен; 3.) глава (на новцу); 4.) заменик, заступник; а király — е, заменик краљу: vki képet viselni, кога замењивати.

Кéр, mn. као; atyakép, као отац.

Кéр-alj, fn. поднојје кина. — állás, fn. поднојје кина, постамент. — beszéd, fn. говор у сликама, алегорија. — betű, fn. јероглиф, — csarnok, fn. галерија слика. — cső, fn. калејдоскоп. — dülás, fn. иконоборство. — dülő, fn. иконоборац.

Кéре, fn. 1.) крест, крстине (храна); 2.) рисареки део, рис; 3.) именовеки бир.

Кérében, ih. у име; а maga —, у своје име.

Кéрél, es. 1.) денути крстине; 2.) издати део рисарима.

Кéрел, es. сликати, творити, градити; правити машу. — et, fn. творевина. — öleg, ih. пластички.

Кéрен l. Kép.

Кérés, fn. везилац (снојља). — arató, fn. рисар.

Кéреп, mn. a) сликован, метафоричан; b) са сликама; — gyűjtemény, збирка слика; c) кадар, врстан, подобан; fn. сликар, трговац са сликама.

Кépesint, ih. с мером, умерено.

Кépesít (vmire), es. оснособљавати, оснобобити; — ökörmány, сведоцба о оснобобљењу.

Кépesség, fn. способност, моћ. — telens, mn. неспособан.

Кépest (hoz, hez), nr. према, напрама, спроти; erőmhöz —, према мојој снази; ahhoz —, спроти тога; hozzá —, спроти њега.

Кépesül (vmire), k. постати способан за што.

Кépesz, fn. вајар. — et, fn. вајарство.

Кépeszkedik, k. разрогачити се.

Képeszt, k. пузати се, пентрати се.

Кéрéz l. Képél.

Кéрerez, cs. a) творити, образовати; b) правити, чинити; akadályt —, прави сметњу.

Кéрpezde, fn. учитељинте, j. Képző intézet.

Кéр-faragás, fn. вајарство, кинарство. — faragó, fn. вајар, кипорезац. — gyűjtemény, fn. галерија слика.

Кéрiekzklél, Kérczkelődik, k. концирати се, врикати се, праћакати се.

Кéр-imádás, fn. балванство, идолопоклонство. — imádó, fn. идолопоклонник. — írás, fn. a) сликарство; b) сликовно (јероглифско) слово. — irat, fn. слика. — író, fn. сликар, живописац. — írói, mn. сликарски, живописан. — íróság, fn. сликарство. — írós-kodik, k. сликарти. бити сликар. — irtó l. Képdúló. — jel, fn. јероглиф. — jeles, mn. — jelesen, ih. јероглифски.

Кéрke, fn. сличица; monorú —, медаљон. Кérlap, fn. глава (на новцу).

Кépleg, ih. у слици, метафорично. — es, mn. сликован. — esít, es. метафоричати. — esség, fn. сликовно значење.

Кéplel, es. представљати; l. Képel.

Кéplési, mn. пластичан. — leg, ih. пластички, пластично.

Кéplet, Képlelet, fn. 1.) формула; 2.) представа (слика предмета у глави); 3.) трон. — es, mn. типичан. — ez, es. формулисати. — i, mi. типичан. — tan, fn. типологија.

Кéplő-müvész, fn. илустриратор.

Кépmás, fn. 1.) слика и прилика; az atya — а, сунти отац; 2.) снимак. — ol, es. пресликати, снимати.

Кépmetsző, fn. вајар, кипорезац. — mutatás, fn. лицемерство. — mutató, fn. és mn. лицемер; лицемерски. — mű, fn. слика. — művész, fn. сликар. — művész, fn. сликарство. — nyomat, fn. отисак, слика. — nyomó, fn. боенр (који прави кипове од военка). — öntő, fn. киполивац. — öntöműhely, fn. киполивница. — rombolás, fn. иконоборство. — romboló, — rontó, fn. иконоборац.

Кépség, fn. удивљење; nagy — fogta el, укинио се (узверио се) од чуда.

Кépszobor, fn. кин, статуа. — talány, fn. ребус. — tár, fn. збирка слика. — tárlat, fn. изложба слика.

Képtelen, mn. а) незграан, сакат; б) бесмислен, анесурдан; в) — ra, ге) неспособан; а. é. — drága, прескуп. — ség, fn. незграиност, неформаност; бесмисленост: неспособност. — ül, ih, нескладно, бесмислено: неспособно.

Kép-terem, fn. галерија слика.

Képül, k. правити се, образовати се.

Képvisel, es. а) заступати, замењивати: представљати. — és, fn. заступање, представљање. — et, fn. заступство. — eti, mn. заступнички. — ö, fn. és mn. заступник, представник; заступнички. — öség, fn. заступништво, представништво.

Képzékeny, mn. пластички. — ség, fn. пластичност.

Képzel, es. уображавати, замишљати: представљати. — d csak! помисли само! betegnek — i magát, увртио себи у главу да је болестан.

Képzeleg, k. сањарити. фантазирати. себи уображавати.

Képzelem. Képzelet, fn. машта, уображавање. Képzelgés, fn. уображавање. [жење. Képzelgő, mn. уображен. фантаст; fn. сањалица, фантаста.

Képzelmény, fn. машта, сањарџа.

Képzelmi, mn. имагинаран.

Képzelőd-és, fn. уображење, фантазија. — ik, k. уображавати. фантазирати. Képzelő-erő, fn. моћ представљања, уображење.

Képzelősködik, k. сањарити, фантазирати. Képzelő-tehetség, fn. уображење. [ти. Képzelt, mn. уображен.

Képzemény I. Képzelem.

Képzés, fn. прављење: представљање.

Képzet, fn. представа, слика. — es. mn. имагинаран.

Képzett, mn. образован, спреман. — ség, fn. образованост, спремност.

Képző, fn. наставак за прављење речи.

Képződ-és, fn. прављење, образовање; kores —, наказа. — ik, k. правити се, образовати се.

Képző intézet, fn. препарандија.

Kér, fn. I. Kéreg.

Kér, es. 1.) молити, просити; az égre, az istenre — lek! так, ты Бога! esdve — ni, преклониши; kölcsön — ni, тражити у зајам; 2.) искати, захтевати; számon — ni, тражити рачуна; két forintért már — te, већ ми је нудио

два форинта; 3.) leányt v. leány kezét — ni, просити девојку.

Kérd, es. питати; (km.) а ki — i kell-e, nem örömet ad, ко пита ради не дaje. Kérdegél, es. молјакати.

Kérdés, fn. питање; az a —, то је питање; nagy —, велико питање; — i tenni v. intézni, управити питање; — be venni, сумњати о чем: a milyen a —, olyan a felelet, какво питање, онакав и одговор; jobb egy — egy napi járóföldnél, ко шита с пута не залази: питајући у Јерусалим.

Kérdésbeli, Kérdéses, mn. упитан, који што) је у речи.

Kérdés-pont, fn. тачка испитивања (сведока). — téTEL, fn. стављање питања.

Kérdetlen, mn. неупитан, неупитан. — ül, ih, неупитано.

Kérdez, es. питати, запитати. — és, fn. питање. — kedik, k. питати, распитивати се. — kedés, fn. распитивање. — ö, fn. és mn. шита ч, I. Kérdő. — ösködés, fn. распитивање. — ösködik, k. (vミ iránt), распитивати се.

Kérdő, mn. који пита, упитан; fn. питање; — re vonni, fogni v. venni, узети на одговор, узети кога на миндрос. — névmas, fn. упитна заменица. — jel, fn. знак питања. — leg ih, питајући. — pont, fn. тачка за испитивање (сведока). — szó, fn. упитна речица.

Kerdől, k. добивати несвестицу, онесвеснути. — és, fn. вртоглавица.

Kerecsen, fn. јастреб.

Kéredzik, Kéredzkedik, k. молити се, искати се.

Kéreg, fn. 1.) кора, љуска; 2.) жуљ (на руци); 3.) површина.

Kéreg-dugasz, Kéreg-dugó, fn. запушач

Kéregél, es. молјакати. [од коре.

Kéreget, es. пројејачити, бугарити. — és, fn. пројејачење. — ö, fn. скупљач милостиње, пројекак.

Kéreg-fa, fn. јагњеда, плuto. — héju, mn. дебеле љуске, тврдокор.

Kerek, mn. округло; — bolt, купола, кубе; — számban, у округлом броју; — válasz, одсечан одговор; — szóval, одсечно, категорично.

Kerék, fn. 1.) точак, котур, коло; 2.) округлина, круг; kereket kötni, упачити точак; kereket megoldani v.

kiakasztani, одрешити точак; ötödik — девети у плугу; kereket oldani, охладити, ухватити супгреб; megy a —, ha hájazott v. úgy forog a —, ha kenik (памазана кола добро иду); egy kereke hiányzik v. meghomlott a kereke, фали му четврта даска у глави; — be állami, стати у округ; jár a kereke, тороче, брбла; pereg a kereke, иде му језик као ветрењача.

Kérék-abroncs, fn. шина на точку. — agy, fn. главчина. — ágy, fn. тулац. — alakú, мн. точкаст. — csap, fn. мажданик.

Kerekcsíp, fn. сарачке клените.

Kerekded, mn. округласт. — ség, fn. округлина.

Kerekedik, k. 1.) доинети, стиhi куд; ha-za — ni, приинети куhi; 2.) постати, произиhi; mi fog ebből kerekedni, шта ће се отуд излеhi? támezba —, ухватити се у игру; kedvem kerekedett, прохтело ми се, добио сам ћеф; neki — ni, устати, диhi се.

Kereken, ih. округло; á. é. отворено, одсечно, одрешито.

Kerekes, mn. a) на точкове, с точком; b) округласт; fn. колар.

Kerekesső, fn. халка, „рингешшил“.

Kereketlen, mn. без точка.

Kerekez, es. мучити точком.

Kérék-fal, fn. наплатак. — forga, fn. мажданик.

Kerekföld, fn. земљокруг, земаљски шар.

Kérék-fnró, fn. велики сврдао, сврдо. — gyártó, fn. колар. — heveder, fn. шина. — hosszant, ih. обло, овално. — hosszú, мн. овалан, дугуљаст.

Kerekít, cs. округлити, заокругљавати; á. é. направити; szép öltönyt kerekített ebből a kelméből, направио је лену хаљину од ове материје; (szój.) nagy fenecket — ett beszédének, захватио је беседу из далека, ваздан развезао.

Kerekít-mény, fn. округлина. — ö, fn. ципеларске клеште.

Kérék-köpönyeg, fn. округло женски ограч. — kötés, fn. паочење точка. — kötő, — lánez, fn. ланац за паочење точка, паочаница. — nyom, fn. колосек. — párr. fn. бицикл. — rokka, fn.

Kerek-répa, fn. бела репа. [коловрат.

Kerekség, fn. округлина, облина; föld — e, земљокруг; világ — e, васељена.

Kerékszám, fn. округло број.

Kerékszeg, fn. мороклинац.

Kérék-szék, fn. коларско стезало за (точкове). — talp, fn. наплатак. — talprszeg, fn. мажданик. — táncz, fn. окружла игра.

Kerekűl, k. заокругљавати се. — et, fn. округлина.

Kérék-vágás, fn. a) колосек, вагаш; b) ширина између точкова. — vas, fn. шина. — zet, fn. точкови.

Kérel, es. мирити, измирити, l. Kéredzik. Kérelem, fn. молба.

Kérelmez, cs. молити, просити. — ö, fn. молитељ, просилац.

Kéremény, fn. молба. — ez l. Kérelmez.

Kereng, Kerengél, k. вртети се, кружити; — velem a világ, окреће ми се свет; hogy — a vér ereiben? како му кружи крв у жилама?

Kerengés, fn. врћење, циркулација; á. é. околишнење.

Kerenglépeső j. Kerengő lépeső.

Kerengő, fn. валька, валцер; — t jární, играть вальку; мн. што кружи; — ö beszéd, говор на широко разведен. — csillag, планета; — ö lépeső, степенице на завоје; — út, страннутица; — ör, стража што кретари.

Kerengős l. Kerge.

Kerep, fn. клепало; чегртаљка; szarvas

Kerép, fn. скела. [—, звезда (биљка).

Kerepel, cs. чегртати, клепати; á. é. то-

Kerephajó, fn. дерегља, скела. [рокати.

Kereplő, fn. чегртаљка, клепало; jó — je van, није му мати језик испредала.

Kereplye, fn. чегртаљка, клепало.

Kereplyéz l. Kerepel.

Kérés, fn. молење, молба.

Keres, cs. 1.) тражити; (km.) a hol nincs ott ne keress, где нема ту не тражи;

2.) заслужити, зарадити; 3.) судаки

потраживати; fején — ni vkit, искати чију главу; vki kedvét —, угађати.

Keresdegél, es. 1.) тражукати; 2.) за-рађивати.

Keresés, fn. 1.) тражење; 2.) зарађивање.

Kereset, fn. 1.) тражење; nines ott semmi

— е, нема тамо никаква посла; 2.)

заслуга, зарада; 3.) тражба; тужба.

Kereset-adó, fn. доходарина, j. — i adó.

— ág, fn. привредна грана, j. — i

ág. — forrás, fn. извор зараде, j. — i forrás.

Keresetlen, mn. 1.) истражен; 2.) без заслуге, без зараде; 2.) прост, без накита.

Kereset-levél, fn. тужба. — mód, fn. начин зараде.

Keresett, mn. 1.) тражен; што пролази (роба); 2.) стечеи, зарађен; 3.) китњасти.

Keresettelen, mn. без зараде, без заслуге.

Keresgél, cs. тражујати, пучњати.

Kereskedeleml, fn. трговина.

Kereskedelmi, mn. трговачки, трговински.

Kereskedés, fn. трговање, трговина.

Kereskedik, k. 1.) трговати, ћарити; 2.) vkin —, потраживати што од кога; 3.) (vmi után) тражити, пучњати.

Kereskedő, fn. трговац. — ház, fn. трговачка кућа. — hely, fn. трговиште. — i, mn. трговачки. — inas, fn. трговачки шегрт. — könyv, fn. трговачка књига. — legény, fn. трговачки момак. — ség, fn. трговачки сталеж. — segéd, fn. трговачки момак. — társ, fn. ортак (у трговини). — társaság, fn. трговачка дружина. — város, fn. трговачка варош.

Keresmény, fn. зарада; течевина, текциво; hamis — nem száll harmad ízre, неправедно текциве на треће колено не прелази; отето проклето.

Kereső, fn. 1.) тражилац; 2.) зарађивац.

Keresvénny, fn. тужба.

Kéresz, fn. брљ, брваль (жив.).

Kérész, fn. водени цвет (жив.).

Kereszt, fn. 1.) крст; — et vetni, крестити се, и прекрстити се; — et hányni magára, крестити се; — be tenni lábait, скрестити ноге; — re fesszíteni, распети; (szój.) — et vetni vmire, метнути крст на што, чега се одрећи; 2.) беда, неволја; senki sem lehet — nélküli, мање вине свак има свог врана; 3.) крст, крстина (жита).

Kereszt, mn. попречан.

Kereszt-ajándék, fn. кумов дар. — anya, fn. (крштена) кума. — atya, fn. (крштени) кум. — barázda, fn. нещречна бразда. — be, — ben, ih. унакрст, попреко. — csont, fn. крстарица. — esontfájás, fn. бол у крстима, прет, запало месо.

Keresztel, cs. крестити; Pálmak — ni, дати при крштењу име Павао; más-

nak v. másra — ni, покрстити; á. é. a bort — ni, крестити вино (водом).

Keresztelés, fn. крштење; — i anukönyv, књига о крштенима.

Kereszteletlen, mn. некрштен.

Keresztelked-és, fn. крштење, крштавање. — ik, k. крштавати се, крестити се.

Keresztelő, fn. 1.) креститель; 2.) крштење; 3.) част о крштењу; — ing, — kendő, крзница; — kő, кртионица;

— könyv, књига о крштенима; — levél, крштено имено; — medencze, кртионица; — par, дан крштења; — pénz, крени дар; — ruha, крзница.

Keresztelt, mn. крштен; — ek névkönyve, протокол о крштенима.

Keresztély, tn. Христијан, Крижан.

Keresztény, fn. хришћанин. — i, mn. хришћански. — ség, fn. хришћанство.

Keresztes, mn. обележен крестом; крестает, као крет; — barát, тринитарац; fn. кретоносач, крестоноша; — ek, кретоносци; — háború, — had, креташки рат; — rók, паук креташ; — vitéz, кретоносач; — zászló, креташ барjak.

Keresztez, cs. обележавати крестом; k. дести (храну); á. é. укрштавати се (расе).

Kereszt-fa, fn. 1.) чатлов; 2.) попречно дрво; 3.) крет над гробом. — fal, fn. попречни зид, презид. — felemelés, fn. крстов дан. — felmagasztalás, fn. подизање часног крста. — fűt, fn. кумче. — gerenda fn. преворница. — gyermek, fn. кумче. — hártya, fn. метвица, диафрагма. — hét, fn. недеља крстопоклоњена. — húzás, fn. a) потез попреко; b) подизање крста (место потписа). — iga, fn. дивчик. — járás, fn. a) креташки поход; b) литија. — járóhét l. Kereszthét. — járonap, fn. прошенија (литија у римокатолика). — jegy l. Keresztvonás. — koma, fn. (крштени) кум; (крштена) кума. — komaasszony, fn. (крштена) кума. — komáság, fn. (крштено) кумство. — kötés, fn. зајвој (књиге) у накрет; накрсница. — leány, fn. кумица. — levél, fn. крштеница, крштено имено. — név, fn. крштено име. — ösvény, fn. раскршће. — pénz, fn. крени дар. — rók, fn. креташ. — ség, fn. крштење; bába

v. földi — ség, критење по небољи — ség ismétlő, fn. новокрститељ, ана-бантиста. — szalag, fn. завој у па-крст, накрсница. — tűz, fn. огань у накрст (са свих страна). — út, fn. а) раскриће, раскрница; б) преки пут. — uteza, fn. попречна улица.

Keresztíl, ih. кроз, преко; vízen —, преко воде; кроз воду; á. é. azon már — estünk, то смо већ претурили; vki eszén — jární, померити кому конце; — kasúl преко и уздуж; ita-zott — kasúl, путовао је свуд.

Keresztül-visz, cs. спровести, извршити. — vitel, fn. извршење.

Kereszt-vágás, fn. попречни пресек. — varrány, — varrás, fn. шав унакрст. — vas, fn. попречно гвожђе (на вратих). — vitéz, fn. кртоносач. — vivő, fn. кртоноша. — víz, fn. вода за критење. — vonal, fn. попречна линија. — vonás, fn. знак крста (потпис).

Keresztyén l. Keresztény.

Keret, fn. 1.) оквир, оплата; 2.) коло, прстен (око месеца); 3.) кадер (вој-

Kéret, fn. молба.

Kéret, cs. 1.) дати молити; 2.) просити девојку.

Kéretlen, mn. немољен, неискан. — ül, ih. Kerevet, fn. дивац, софа. [немољено.

Kérezkedik l. Kéredzik.

Kerge, mn. брљив. — kór, fn. брљ.

Kéruges, mn. с кором; тврде коже; жу-љаив, најуљен. — edik, k. добивати кору, добивати жуљеве. — ség, fn. тврда кора, жуљаивост.

Kergeség, fn. брљ, брљивост.

Kerget, cs. 1.) вијати, гонити, терати, пудити; 2.) размиштати слова (у штампи). — ödzik, — ölödzik, k. вијати се.

Kergeteg(ség) l. Kergekör, Kergeség.

Kergül, k. брљивити, добивати брљ.

Kering l. Kereng. — ö, fn. валцер.

Kerít, cs. 1.) заокруживати; (szój.) nagy feneket —, из далека захватити; 2.) заграђивати, опасивати; (szój.) vki nyakába —, товарити кому на врат; törbe —, ловити у вигове; 3.) запа-тити, набавити; hosszan — sek annyi pénzt, откуд да зглавим толико новца? 4.) сводити, подводити (женску).

Keríték, fn. ограда, заграда, плот.

Kerítés, fn. 1.) ограда, заграда; 2.) на-бављање; 3.) свођење.

Kerítetlen, mn. незаграђен, неограђен. Kerített, mn. ограђен, заграђен.

Kerítő, fn. подводник, куплер. — asszony, — nő, fn. подводница, куплерка. — háló, fn. мрежа за ловљење, исте-завица.

Kérked-ékeny, mn. хвалисав. — ékenység, fn. хвалисавост. — i, mn. és fn. хвалисав; хвалиши, хвалисавац. — ik, k. хвалити се, хвалисти се. — iség, fn. хвалисавост. — ö 1. — i.

Kékeszkedik, Kékködik l. Kérkedik.

Kérlel, cs. блажити, умиривати, умило-стивљавати. — hetlen, mn. неумољив, неумитан. — hetlenség, fn. неумољи-вост. — hetlenül, ih. неумитно, неу-

Kernes, fn. бухач (буба). [моливо.

Kérő, 1.) молитељ, просилац, молилац; 2.) просац, просилац; 3.) проёндба; — be menni, просити девојку; 4.) пре-живавање; — t rágní, преживавати; 5.) свилац, чешљаница, l. Tépet.

Kérődz-és, fn. преживавање. — ik, k. пре-живавати.

Kérőgyomor, fn. трећи желудац, књиге.

Kérőleg, ih. молбено.

Kérőtárs, fn. сапросилац, такмац.

Kérőzik l. Kérődzik.

Kerra, fn. eja, јенина.

Kerreg, k. какотати.

Kert fn. врт, градина, башта; virágos —, перивој; (szój.) nem az ö — ében termett, то није из његове главе.

Kert-ágy, fn. леја. — éke, fn. хортензија

Kertekurtál, cs. околишити. [(цвет).

Kertel, cs. ограђивати. — et, fn. ограда, Kertes, mn. с вртом. [плот.

Kertész, fn. вртар, баштован, бостан-ција. — et, fn. вртарство, баштован-ство. — kara, fn. лучарица, узана мотика. — kedik, k. баштованити. — né, fn. баштованка. — olló, fn. ба-штованеке маказе. — ség, fn. башто-

Kertház, fn. баштени дворец. [власть.

Kerti, mn. баштени, баштенски; — bo-rostyán, јоргован; — csiga, баштени пуж; — vetemény, поврће, зеље; расад.

Kertike, fn. еврачак (тица).

Kerül, A. k. 1.) обилазити, шестарити; 2.) доћи, доспети; vki kezébe —, па-сти кому шака; haza —, доћи кући;

hová — t? куд се деде? kire — a sor? на кога је ред? 3.) (ra, re) ha

arra —, ако до тог доће; ütkezetre

— т. дошло је до судара; 4.) (ba, be) стајати, коштати; sokba —, скупо стаје; sok bajba — t, много је зиоја стало; mennyibe — t? пошто је дошло? ha mindenjárt életembe is — ne, да би било и до моје главе; B. cs. 1.) обилазити, онходити; egyet — pi, једаред обићи; 2.) избегавати; — d a rosszak társaságát, чувај се рјавих! Kerülődzik, k. извијати, навијати. Kerülék, fn. елипса. — es, — idomú, mn. елиптичан. Kerülés, fn. 1.) шестарење, обилажење; 2.) околиштење; 3.) коштање; 4.) избегавање. Kerület, fn. 2.) обилажење, шестарење; 2.) округ, окружје; 3.) обим; периферија. Kerületi, mn. окружни, диштриктски. Kerül-fordúl, k. лавирати (лађа). Kerülget, cs. 1.) обилазити; облетати; (szój.) — i mint a macska a forró kását, облизује се као мачка око време каше; 2.) ájulás — i, заврће му се мозак. Kerülhetetlen, mn. неизбежан, неминован. — ül, ih. неизбежно, немиеновно. Kerülő, 1.) mn. који обилази; — szóval, шеврдајући, околишћи; — levél, оружница; — pohár, чаша која иде око стола; — út, странцутица, охоће; 2.) fn. а) чувар, субаша; б) шестарење; — t tettünk, ишли јмо у наоколо; с) облаз, тура. Kérvény, fn. молба, молбеница. — ez, cs. молити. — ező, fn. молитељ. Kés, fn. нож; (szój.) bele tört a — e, не успеде; elejtette a — t, a) испустио је нож; б) добио је извернут тањир; a kéz sem jó a — sem jó, нема ни дара ни мара; nem gyermek kezébe való a —, није за дете нож. Kés-csináló, fn. ножар. Kese, mn. кешаст, l. Kesely, mn. Kese, fn. szalonka —, морска шљука. Késedeleml, fn. закашњивање, доцња; затезање, оклеванање; — veszedelem (ко одоцњава, штетује). Késedelmes, mn. és fn. спор; оклевало. — kedik, k. оклевати, скањивати се, задоцњавати се. — ség. fn. скањивање, задоцњавање. Késedelmezik, k. задоцњавати се, оклевати.

Késedelmi, mn. — камат, закаснина. Késedeszik l. Késedelmezik. Késed, k. крзати се, хабати се. Késedt, mn. задоцњен. Keseifa, fn. ждрепчаник. Kései, mn. касни, позни, доцни. Késel, cs. бости ножем, клати. Késeleg, Késelkedik, Késelödik l. Késedelmezik. Kesely, fn. ястреб; grif —, кондор. Kesely, mn. жућкаст, кешаст; избелено; путкаст, путоногаст. Keselysas, Keselyü, fn. ястреб. Késeng l. Késedelmezik. Keser, fn. горчина. Keserag, fn. горка замља, магнезија. Kesered-és, fn. огорчење. — ik, k. бивати горак; a. é. озлојећивати се. Keserédes, mn. горко сладак; fn. разводник (биль.). Kesereg, k. (on, en) туговати, цвилети. Késere, cs. сматрати за горко. Késer-fa, fn. горко дрво. — föld, fn. магнезија, горка земља. — fű, fn. водени бибер. Kesergés, fn. цвиљење, јадање. Késerget, cs. растуживати. Késergő, mn. узвељен, тужан. Késergúny, fn. сарказам. Késergyökér, fn. горки корен. Késerít, cs. горчити, загорчавати; a. é. озлојећивати; ожалошћавати. Késeríz, fn. горчина. Késerkedik, k. жалостити се, јадати. Késernye, mn. горак. Késeryés, mn. нагорак. Késerű, mn. горак. — föld, fn. магнезија. Kereről, k. огорчавати се; a. é. озлојећивати се; (vkin v. vmin) смиловати се; — j rajtam, смилуј ми се; cs. a) сматрати за горко; б) горко жалити испаштати; с) (vkit) жалити. , Késerűs, mn. нагорак. Késerűség, fn. горчина; a. é. туга. Késerűső, fn. горка со, глауберова со. Késerv, fn. јад, туга, невоља. — es, mn. горак; јадан. — esen, ih. горко, љуто. Késes, fn. ножар. Késés, k. задржавање, оклеванање. Késetlen, mn. без оклеванања. — ül, ih. без оклеванања. Keshed, k. хабати се; l. Fakúl. Késít, cs. прејудицирати (меницију). Késke, fn. ножић.

Késkedik I. Késedelmezik.

Keskeny, mn. узан, узак, тесан. — edik, k. сужавати се, сузити се. — en, ih. тесно, уско, узано. — ít, es. правити узано, стеснити, сузити, сужавати. — ség, fn. ускост, теснота. — szájunk, fn. стеноностомата (жив.). — ül l. — edik.

Késlekedik I. Késedelmezik.

Késel, es. задржавати, отезати. — mény, fn. одоцънене. — tet l. Késlel. — vény, fn. мораторија.

Késik, Késlik, k. оклевати, одоцъвати, часити; hol késel oly soká? где си за толико? — az órám, сат ми иде касно; vimek késni, одлагати.

Késlet I. Késlel.

Késlödik I. Késedelmezik.

Késmark, tn. Кежмарк (варон).

Késmiüves, fn. ножар.

Késő, mn. позно, касно; одоцънен.

Későeske, mn. подоцни, покасни.

Késödik I. Késik.

Késön, ih. доцне, касно, позно; jobb — mint soha, боле икад, него никад.

Későre, ih. доцки, касно.

Későség, fn. спорост.

Késszurás, fn. убод од ножа.

Késtet, es. задржавати, заустављати.

Késtok, fn. ножнице.

Kész, mn. 1.) готов, приправан, спреман; á. é. — nevetség, баш за смех; 2.) вољан, склоњен, ораи, готов; mindenre — vagyok, приправан сам на све; 3.) — szolgája, понизни слуга; 4.) a — ből élni, живети од готовине; — pénzben, у готову (новцу).

Készakarat, fn. склоност, готовост, у служност; — tal, хотимице, навалице, навлани. — os, mn. хотимичан, навланиш. — ú, mn. вољан, склон.

Készakarva, Készantag, ih. хотимице, на-
Keszeg, fn. кесега. [валице, навлани.

Keszgoldalt, ih. нахеро, поребарке.

Készel, es. претапати (метале).

Keszely, fn. кесер (справа за дубљене).

Készen, ih. 1.) спремно, готово; — va-
gyunk, готови смо; 2.) у готовини, у залихи, у приправности.

Készenlétel, fn. спремност, приправност.

Készenlevő, mn. припремлен, у залихи.

Készfizetés, fn. плата у готовом.

Keszi, fn. 1.) простор између чега; 2.) ливада која се зелени.

Készít, es. готовити (јело); чинити (ко-

жу). — degél l. Készítget. — és, fn. го-
товљене, опремање. — etlen, mn. не-
зготовљен, неизрађен; спров. — etlen,
bőr, fn. неучинена кожа. — get, es.
зготовљавати, припремати. — mény,
fn. производ, израда; препарат. —
ményes, tn. препариран. — ö, fn. és
mn. који готови, који израђује.

Keszkenő, fn. марама (чепча).

Készlet, fn. готовина, залиха.

Keszőcze, fn. киселица, шоголь.

Készpénz, fn. готовина; — ben, у го-
тову новцу; — beli v. — i vevés, куп
за готово.

Kézség, fn. 1.) спремност; 2.) готовост,
вольност; — gel, с вољом, радо; 3.)
оданост; minden — gel maradok, оста-
јем на услуги. — és, mn. вољан, о-
ран, склон. — esen, ih. вољно, орно.

Kézszólás, fn. речитост.

Kézszolgálat, fn. услугност. — ú, mn.
Készszóló, mn. речит. [услужан.

Késztelék, fn. нагон, подстrek.

Kész, Késztet, es. подстицати, подстре-
кавати. — és, fn. подстицање.

Készül, k. 1.) зготовљавати се, готовити
се; 2.) (hoz, hez) спремати се, канити
се, намеравати; mihez — sz, куд си
наумио? 3.) (ra, re) припремати се,
спремати се (за испит, за рат).

Készülék, fn. справа, апарат.

Készülés, fn. готовљене; спремање.

Készület, fn. 1.) спремање, спрема; 2.)
апарат.

Készületlen, mn. неспреман. — ség, fn.
неспремност. — ül, ih. неспремно.

Készülget, k. припремљати се.

Készülő, mn. 1.) што се готови; — fél-
ben van, ради се, у послу је; épen
— ben valék önhöz írni, баш сам вам
хтeo писати; 2.) fn. спремање; — t
fűnak, свирају на полазак.

Készüldök, k. спремати се, оправља-
ти се.

Készült, mn. зготовљен, спремљен. —
en, ih. спремно. — ség, fn. спрем-
ност, спрема.

Két, mn. два, две; fn. сумња, двоумница.

Két-ágú, mn. раињаст, раињат, раћваст.
— ágyu, mn. диклиничан (о биљкама).

— akkora, mn. двапут толико. —
annyi, mn. és fn. двапут толики; —
val, двојином. — egy, a) mn. двојни

(монархија); b) fn. жуква (биљка).

Kétel, cs. сумњати, двоумити о чему. — eg., — g, k. двоумити.
 Kétéletű, fn. водоземац, амфибиум.
 Kételgés, fn. сумња, двоумиша.
 Kételgő, fn. скептичар.
 Kételgőség, fn. сумњање, двоумица.
 Kételeked-és, fn. сумњање, двоумица. — ik, k. (ban, ben; on, en) сумњати (се) о чему, двоумити. — ō, mn. és fn. који сумња: невера.
 Kételtű l. Kétéletű.
 Kétélű, mn. с две сеченице.
 Kétskyi, Kétskyi, mn. дуалистичан (у филозофији). — leg, ih. дуалистично. — ség, fn. дуализам.
 Kétefy, fn. сумња, j. Kétség.
 Kétemeletes, Kétemeletű, mn. двокатаин, двокат; — ház, двокатница.
 Kéterputa, fn. прија, богажија.
 Kétértemlű, mn. двоемислен; á. é. за-зоран. — leg, ih. двоемислено; за-зорно. — sködik, k. двојако тумачити. — ség, fn. двоемисленост.
 Kétes, mn. 1.) сумњив; még — a győzelem, не зна се још ко ће победити; á. é. тугаљив, опасан. — en, ih. сумњиво, тугаљиво.
 Kétesít, cs. 1.) чинити сумњивим; 2.) сумњати, двоумити о чему; — em, не верујем.
 Kétes-kedik, k. сумњати, двоумити. — ség, fn. сумњивост; á. é. тугаљивост.
 Ketet l. Knutat.
 Kétéves, mn. од две године; — ló, двогодац (коњ); — juh, двизе, двизница; — kos, двизак.
 Két-évi, mn. двогодишњи, на две године. — fejű, mn. двоглав. — féle, mn. двојак, двострук. — felé, ih. на две стране; на двоје; — felé osztani, поделити на двоје. — felöl, ih. са две стране. — férjü, mn. с два мужа. — férjúság, fn. двомуштво. — fogatú, mn. és fn. на два коња, двострука припрега. — fogú, fn. és mn. двозуб, двокрак. — forintos, mn. és fn. од две форинте, двоеребријак, — garasos, fn. двогрошиак; mn. од или за два грошића. — límes, — límű, mn. двомужица (билька).
 Kétkiszerepkény, fn. самобајка, добричавка (билька).
 Kétked-és, fn. сумња, двоумица, недоумица. — ik, k. сумњати, двоумити.

Kétkedő, mn. és fn. који сумња; сумњало. — leg, ih. двоумећи. — ség, fn, Kétkeszeg, fn. трапез. [двоумица].
 Két-kör, fn. нека рибарска мрежа.
 Kétlakú l. Kételtű.
 Kétlen, mn. несумњив. — ül, ih. несумњиво.
 Kétl-és, fn. сумњање. — ik, k. сумњати.
 Kétméretű, mn. (стих) едва различна метрума, диметар.
 Kétnеjű, mn. са две жене; fn. двоженак. — ség, fn. двоженство.
 Kétnyelvű, mn. дволичан; — ember, дволичњак.
 Kétoldalú, mn. од две стране; од две струке; билатераран.
 Két-práros, — rárci, mn. од две грбе; — teve, двогрба камила, дромедар.
 Ketreccz, fn. преграда.
 Kétrét, ih. двоструко, двогубо.
 Kétrétű, mn. двострук, пресавијен.
 Kétröpük, fn. двокрилица.
 Kétség, fn. 1.) сумња, двоумица, недоумица; nincs semmi — benne, о том сумње нема; — be hozni v. vonni, сумњати се о чему; — kivül v. — en kívül, без сумње; 2.) очајање; — be ejteni, бацити у очајање; — be esni, пасти у очајање.
 Kétségeesés, fn. очајање.
 Kétségeesett, mn. очајан, очајнички. — en, ih. очајнички.
 Kétséges, mn. сумњив. — it, es. сумњати, неверовати. — kedés, k. сумњање. — kedik, k. (ban, ben) сумњати, двоумити.
 Kétségtelen, mn. несумњив. — ül, ih. несумњиво. — ség, fn. несумњивоет.
 Két-soros, mn. од два реда. — szakos, — szakú, двострук. — szám, fn. двоброј, амбо. — szántó, mn. кое, нахрен. — szárnyn, mn. двокрилан; — ajtó, двокрилна врата, двери. — szarvú, mn. дворог; á. é. — okoskodás, дип.
 Kétszem, fn. кеш. [лема (у филоз.).
 Kétszemélyes, mn. — ágy, кревет за двоје.
 Kétszer, ih. дваред, двапут.
 Kétszeres, mn. двострук, двогуб; fn. (búza) наполица.
 Kétszerez, cs. удвоестручавати, удво-
 Kétszeri, mn. двократан. [стручити.
 Kétszersült, fn. двонек, пексимит.
 Kétszerte, ih. двапут, дваред.
 Kétszerű, mn. двострук.

Kétszűkűek, fn. двоинице, дикотиједо-
Kétszínes, fn. утраквиста. [не (бильке).]
Kétszinkedik, k. претварати се; дво-
личити.
Kétszínű, mn. двојан; á. é. дволичан,
лицемеран; fn. лицемер. — leg, ih.
лицемерно. — ség, fn. лицемерство.
— sködik, k. дволичити, претва-
рати се.
Kétszínvétel, fn. причешће у оба вида.
Kéttagú, mn. двочлан.
Ketté, mn. на двоје, раз . . . пре . . .
— hasítani, пренепити на двоје. —
törni, разломити; — ágazás, распол.
Ketedrész, fn. половина, двојина.
Ketedrélt, fn. фолија. — ü, mn. у фолији.
Kéttelen, mn. несумњив.
Ketten, ih. двоје, двојица. — kent, ih.
по двоје, по двојица.
Kettes, mn. двострук; — ével, по двоје;
fn. двојка.
Kettestáncz, fn. игра у двоје.
Kettő, mn. два, две, двојица, обое;
(szój.) егует mondok — lesz belőle, да
ти кажем нешто важно.
Kettődik, mn. други; tizen —, дванаести.
Kettős, mn. двострук; fn. а) двојка; б)
дует; с) двојина, дуалис; д) близи-
нац. — cső, fn. двоцевка (пушка). —
csövű, mn. двоцев.
Kettőség, fn. двојство.
Kettős-hang(zó), fn. двогласник, дифтонг.
— hárasság, fn. двоженство, бигамија.
— it, es. удвостручити. — nyelvű, mn.
двојчан. — ödik, k. удвојити се.
удвостручити се. — pont, fn. две
тачке. — ség, fn. дуалитет (у фило-
зоф). — tagú, mn. двочлан. — út, fn.
раскршће. — ül l. Kettösödik. — vi-
adal, fn. двобој.
Kettőz, es. удвојити, удвостручити, удво-
стручавати. — et, fn. удвострученост.
— ô, fn. а) удвостручитељ; б) вези-
лац, руковедач.
Kettőztet, es. удвостручавати, удвостру-
чили.

Ketty, Kety, fn. 1.) тик-так; 2.) окрзак,
маника, гиксер (на билијару).
Kettyen, k. куцнути.
Kettyent, es. 1.) пустити да куца (сахат);
2.) пунати (уст ма, бичем); 3.) крзати,
гиксовати (на билијару).
Ketyeg, k. куцати (сахат); á. é. блебетати.
Ketyegő, fn. штаплица (на сахату).

Kéve, fn. спон. — kötő, fn. руковедач,
везилац, руковедачица.
Kevély, mn. охол, иношлив, горд: (км.)
a — félholond, охолост и лудост на
једном тргу расту; szégyen — törög
dög is neveti, смромашном а охолом
и ђаво се смеје; голог ни своји не
трче, богатог сав свет милује; —
nek orvossága lealázódás, понесен, по-
нущтен.
Kevély-edik, k. охолити се, банити се,
поносити се. — esít, — ít, es. чинити
охолим. — kedik, k. бити иношлив,
охолити се; (ban, ben v. val velj) раз-
метати се, баникарити се. — ség, fn.
охолост, запон.
Kever, es. 1.) мешати, мутити, бркати;
magát vimbé — ni, начати се у што;
magát adosságba — ni, уваливати се
у дуг; bajba — ni, у зло увалити; 2.)
преоравати, двојачити.
Keveres, fn. збрка, смеша, калабурња.
Keveredett, mn. смешан, заилетен.
Keveredik, k. (ba, ve) мешати се, упле-
тати се; adósságba —, заплетати се
у дуг.
Kevereg, k. мутити се; — a gyomrom,
преврће ми се стомак, мука ми је.
Keverék, fn. 1.) смеса, мешавина; 2.)
брашно за ракију, мајш — ezüst, fn.
нечисто сребро. — szó, fn. мешовита
реч (из два разна језика).
Keverés, fn. 1.) мешање, мућење; 2.)
преоравање, двојачење, поконица,
прекопавање; 3.) мајш.
Kevereszik l. Keveredik.
Keveret, fn. смеса, мешавина.
Keveretlen, mn. иеномешан, чист (ипр.
млеко). — ül, ih. менамешано.
Keverget, es. промешавати, размућивати.
Keverít, es. промешати.
Keverő, mn. који меша, за мешање; за
смесу; — re szántani, преоравати,
двојачити; — re kapálni, копати по
други пут.
Keverő-bot, fn. мешајица. — dzik, k. ме-
шиати се, изменати се.
Keverő-fa, fn. мешало, мешајица. — ka-
nál, fn. варјача за мешање, кутњача.
— rúd, fn. мешајица.
Kevert, mn. изменан, размућен; — rán-
totta, кајгана.
Kevés, mn. мало, малко; — sel azután,
мало по том; ben múlt, hogy . . ., у

мало, што . . . ; — be venni, багателият; több kevesebb, мање вине; (szój.) ki — sel be nem éri, sokra nem érdemes, в. а ki keveset el nem veszen, sokat nem adnak annak, ко не зна на ораху, не зна ии на товару (благодарит); sok — sokra megy, зрино по зрино погача, камен по камен налача.

Kéves, мн. киезав, кмезав.

Kevesb-edik 1. Kevesbbedik. — ít, cs. умањивати, смањивати, малити. — ül, k. умањивати се, смањивати се. Kevesebb-edik, k. смањивати се, опадати. — ít 1. Kevesbit. — ség, fn. малнина. — íl 1. Kevesbüll.

Kevesedik, k. смањивати се, опадати.

Kevesel, Kevesell, cs. сматрати за мало.

Kevesen, ih. мало (нас, вас, њих); — voltunk, мало нас је било.

Kevésig, ih. за мало.

Kevésít, cs. малити, умалити.

Kevéssé, ih. мало, нешто мало; за мало, за кратко време.

Kevésség, fn. малина.

Kevéssel, ih. мало, нешто; — ezelött, мало пре; — hamarrabb, нешто брже.

Kevésszavú, мн. малоречив, малорек.

Kévéz, cs. везати, везивати сноше.

Kéz, fn. рука; a — feje, батаљица; kezetz nyújtani, пружити руку; kezet szorítani, стиснути руку; kezemnél van, при руци ми је; keze irása, својеручан потпис; (szój.) — alatt, непод руке, потајно; — ról — re, из руке у руку; nem esik kezemre v. kezem ügyébe, с перуке ми је; kezére adni, a) дати у руке; b) ићи коме на руку; a mi csak kezébe akad, што му до руке дође; kezéről elütni, преотети; egy — re dolgozni, заједнички ради ти; kezéhez ragad minden v. könnyen kezében felejt vmit, хоће да затажи; kezet fogtam vele, руковоа сам се с њиме; kezet foghatnak, могу се руковати, један као и други; maga kezére, на своју руку; ћ kezelmábam, он ми је десна рука; kezeit kulesolja, крши, ломи руке; kezét összetenni v. kezeit keblébe dugni, скрстити руке; — hez adni, предати, уручити; itt a kezem! ево руке! köz — en forogni, ићи из руке у руку; két — zel fogni, обесручке прихватити; — től, са стране; (pb.) — kezet mos, рука руку пере;

sok — hamar kész, благословене многе ручице; kinek kinek maga felé hajlik a keze, сваки светац себи руку држи; ellenség kezébe esni v. kerülni, насти непријатељу у руке.

Kéz . . . j. Kézi . . .

Kéz-adás, fn. руководање, вера.

Kézbesít, cs. уручити, доставити. — és, fn. достава; — ési bizonyítvány, доставница.

Kéz-bilines, fn. лисичина, оков на рукама. — csók, fn. рукољуб. — csörge tyűk, fn. дайре, кастањете. — csukló, fn. прегибица.

Kezd, cs. починјати; (pb.) a ki soha sem — i, soha sem végzi, што се не почне, то се не почне; nem a ki jól — i, han nem a ki jól végzi, није ко почне, него ко сврши; jobb alant — eni, és fent végezní, малим се почне, великим свршује; nagyot — ett, kiesint végzett, високо започето, нико дочето; k. (hoz, hez) лађати се; ha egyszer hozzá —, кад се једном лати.

Kezdeget, cs. отиочињати, започињати.

Kezdemény, fn. починјање; почетак, иницијатива. — ez, cs. започињати.

Kezdés, fn. починјање, почетак; jó — nek jó hagyás a vége, добро почето пола дочето.

Kezdet, fn. почетак; — ben, с почетка, испрва, од искони; (km.) minden — nehéz, сваки је почетак тежак; rossz — nek rosszabb a vége, зло почето а горе дочето; — től végig, од кој до кон.

Kezdet-beli, мн. првашњи, почетни. — ibleg, ih. испрва, с почетка. — leges, мн. првобитан, примитиван. — nélküli, мн. без почетка, безначелан.

Kezdő, fn. a) почињало; b) почетник; c) увертира; мн. почетни, почетнички, основни; — betű, почетно слово.

Kezdő-darab, fn. увертира. — dík, k. почињати се. — iskola, fn. почетна школа. — sor, fn. прва, почетна линија.

Kezebeli, мн. што је у руци.

Kezel, cs. 1.) руковать, управљати. — és, fn. управљање, манипулација. — ési, мн. управни, j. Kezelő.

Kezelő, fn. који рукује, управни; fn. руковать, руководилац, манипулант.

Kéz-elő, fn. зарукавље.

Kézen-közön, ih. из руке у руку.

Kezes, fn. јемац, јамац; — fizess, јемац
платац; mn. а) с руком; б) приници-
томљен; в) á. é. крадљив, ноктароп.
Kezesel, Kézesít, es. јемчили.
Kezesked-és, fn. јемчење. — ik, k јем-
Kezeslábas, mn. á. é. чврст, јак. [чити].
Kezesség, fn. јемство.
Kezestárs, fn. сујемац.
Kéz-fej, fn. шака; баталница. — fogás,
fn. 1.) руковање, задавање вере; 2.)
верење, прстеновање. — foglalvány,
fn. зглобови на руци. — fogó, fn. ве-
ридба, прстеновање. — gyökér, fn.
грана од руке, пакоручница. — hát,
fn. шака.
Kézhez-adás, fn. достава. — adó, fn.
доставник.
Kézi, mn. ручни; за руку; — könyvv
ручна књига, ручник. — zálog, за-
лога (покретна).
Kéz-írás, fn. рукопис, писање. — írat,
fn. рукопис, манускрипт.
Kéz-jós, fn. врачар по длану, хиромант.
— jóslat, fn. врачање из шаке, хиро-
мантажа. — kendő, fn. убрус, пешкир.
Kezkenő, fn. цепна марама.
Kézláb, fn. négy —, четвороножке;
ép — ember, здрав, читав човек. —
majom, fn. мандрил (мајмун).
Kézmás, fn. факсимил. — ol, es. факси-
милирати.
Kézmű-áru, fn. мануфактура (роба). —
tan, fn. технологија. — ves, fn. руко-
деља, занатлија.
Kéz-pénz, fn. капара. — szár l. Alkar
— szorítás, fn. руковање, стисак ру-
ке. — tő, fn. корен руке, пест.
Keztyű, fn. рукавица, рукавице; fejes
—, á. é. кула; (szój.) megtanítlak —
be fütyölmi, даћу ја теби ветра.
Keztyűs, mn. с рукавицом; fn. рукави-
Keztyűsbolt, fn. рукавичарница. [чар.
Keztyűsség, fn. рукавичарство.
Keztyűvirág, fn. јагорчина.
Kézügyön, ih. при руци, згодно.
Kéz-vas, fn. оков за руке, лицичине. —
vonás, fn. потез, потине. — vonó, fn.
макла, макља.
Kézzelfogható, mn. сасма јасан, очеви-
дан. — lag, ih. очевидно. — ság, fn.
очевидност.
Ki, mn. 1.) ко? — az? ко је? који;
2.) — jobbra — balra, ко десно, ко
лево; — milyen, како која (роба).

Ki, ih. из . . . про . . .; ísz. наполье! ki a
karddal! вади мач!
Kiabál, es. викати, крикати; дерати се;
зинарати. — ás, fn. вика, виканье.
Kiábrándít, es. истрезнити; разочарати.
Kiábrándul, k. истрезнити се; разо-
чарати се. — ás, — at, fn. разо-
чаранье.
Kiad, Kiad, es. издавати, издати; köny-
vet — ní, издати књигу; kártyát —
ní, изиграти карту; á. é. — ta a ha-
ragját v. mérgét, искалио је срцу; lelkét —
ní, испустити душу, издах-
нути; k. (on, en) скинути с врата.
Kiadás, fn. 1.) издавање; 2.) издатак;
3.) издање (књиге); sok — om van,
имам много раскрајака; felibe —,
давање на поле.
Kiadási, mn. — rovat, рубрика издавања.
Kiadat, fn. издатак.
Kiadmány, fn. издат опис, експедит. —
oz, es. експедирати (судски).
Kiadó, fn. 1.) издавач, издавалац; 2.)
изигравач (у картању); 3.) велика
свадба; mn. који издаје; за издава-
ње; — széba, издаваћа соба, соба
за издавање; — hivatal, експедито-
ријат, отправништво.
Kiadó-i, mn. издавалачки; издавачев.
— ság, fn. издавательство, експеди-
ција. — tulajdonos, fn. власник и из-
Kiadvány, fn. експедит. [даваџ.
Kiagg, k. (ból, ből) отарети, оматорити.
Kiaggat, es. повенати на поље.
Kiaknáz l. Kiszákmányol.
Kialjaz, es. 1.) пребрати; 2.) изнети
бубре.
Kialkud, Kialkuszik, es. осигурати уго-
вором, условити.
Kiáll, k. 1.) ступити на среду; 2.) по-
мажати се; 3.) сустати; 4.) престати,
одуминути; 5.) (val, vel) вредити за...
— ok én te veled akár miben, смеш
се с тобом мерити у свему; es. истра-
јати, сносити; — ja a sarat, сме на
странином месту постојати, момак је.
Kiállhatatlan, mn. неспособан. — úl, ih.
неспособно.
Kiállít, es. 1.) изложити, изнети (робу);
2.) иставити, издати (сведоцбу); 3.)
остварити, произвести. — ás, fn. a)
изложба; b) остварење, произвођење;
c) истављање (списа).
Kialszik, k. (Kialunni) угасити се; утр-

нүти, угаснути; es. испавати; magát kialunni, испавати се.

Kiált, es. és k. викати, звати; tüzet — aní, викати „ватра”: (szój.) kigyót békát — aní, запомагати: ванити.

Kiáltás, fn. викање; вика; (szój.) nem ér egy irgalmas — t, не вреди да се речи троши о том.

Kiáltó, fn. викач, дозивач; pusztában —, који вапије у пустини; mn. који виче; што дречи (боја); égbe —, што вапије до неба.

Kiáltós, mn. који се радо дере. — di, fn. букач.

Kiátoz, k. és es. викати, дозивати. — ás, fn. викање, дрека.

Kiáltvány, fn. проглаšе.

Kiapad, k. сасушити се, усахнути.

Kiapaszt, es. сасунити, исушити.

Kiárad, k. прелити, разлити се.

Kiáraszt, es. поилавити, потопити.

Kiás, es. ископати.

Kiaszal, es. исушити; исцедити.

Kiaszik, k. истрошити се, исушити се.

Kiaszít, es. исушити, исцедити.

Kiaszott, mn. исушен, исцеђен.

Kiátkoz, es. проклети, анатемисати.

Kibékít, es. измирити.

Kibékőz, es. отцутати, скинуты пута.

Kibékül, k. измирити се.

Kibélel, Kibéllel, es. поставити хальину.

Kibérel, es. узети под најам.

Kibeszél, es. избръльти (тајну).

Kibír, es. издржати, истрајати.

Kibocsát, es. пустити на поље; rendeletet — ni, издаги наредбу; váltót — ni, издати меницу; bankjegyet — ni, издати, пустити у промет банкноте.

Kibocsátmány, наредба, указ.

Kibocsátó, fn. трасант (менице).

Kibogoz, es. размрсити, расплести.

Kibolház, es. 1.) истребити буве; 2.) ишчибукати; испињолити.

Kibont, es. размрсити, расправити, расплести; опростити, ослободити (обвезе). — akozik, k. исплести се. — ogat, es. порасплетати.

Kibonyol-ít, es. одмрсити, расплести. — ódik, k. расплести се, размрсити се.

Kiborít, es. истрести (нпр. из кола).

Kiborúl, k. 1.) испасти (нпр. из кола); 2.) изведрити се.

Kiböffent, es. изланути (тајну).

Kiböfög, es. изригати.

Kibök, es. избости; — né az oldalát, чукао би да не рекне (тајну).

Kibölesel, es. измудрить, изуметь. — kedik, k. измудрить се.

Kibövít, es. проширити, расиростирати.

Kibövül, k. проширити се.

Kibú, k. измилеги, промолити се.

Kibuggyan, k. шикнути, посукълати. — t, es. дати да посукъла.

Kibugyog, Kibugyorog, k. шиктати.

Kibujdosik, k. иселити се.

Kibukkan, k. искренуты, рупити; испасти.

Kibukik, k. испасти, искренуты.

Kibúsul, vh. исплакати се, иаядати се.

Kibuvik l. Kibú.

Kibuvnó, fn. зачкољица; á. é. — kat ke-resni, тражити изговора, шеврдати.

Kibuzog, k. извирати, куљати.

Kiesaesog, es. исторокати, избръльти.

Kiesahol, es. 1.) укресати (ватру); 2.) из-

Kiesal, es. измамити, изварати. [ланути.

Kiesap, es. 1.) истерати (марву); 2.) избацити, истерати; 3.) избити (ок); k. 1.) свраћати, свратити, скренуты; 2.) рупити (из града); 3.) излити се (река); 4.) лизати (пламен); 5.) странствовати, живети разуздано.

Kicsapó, mn. разуздан, раскалашан.

Kiesapol, es. источити.

Kiesapong, k. странствовати, живети расенуно. — ás, fn. разврат, блуд. — ó, mn. развратан, разуздан.

Kiesatol, es. раскопчати, раскоичавати.

Kiesattan, k. пренуты, распнути се; (szój.) majd hogy ki nem csattan az arcza. хоће да му пукну образи од једрине. — t, es. исторокати.

Kicsavar, es. 1.) одврнути; 2.) извити (из руку); 3.) исцедити (нпр. рубље, лимун): — ol, es. одвртати.

Kieseppeg, k. ишцурити. — tet, es. дати да

Kiesépel, es. измлатити, оврћи. [ишпури.

Kieserél, es. изменити.

Kieserepesedik, Kieserepezik, k. ишцуциати се (уста).

Kieseveg, es. избръльти, исторокати.

Kiesi, mn. мали: (szój.) — be venni, багателисати; se — je, se nagyja, нема ни кучета на мачета; — be múlt, hogy ... v. — hia volt hogy... мало што није... .

Kiesid, mn. малечак, сићушан.

Kiesigáz, es. изнудити (кињењем).

Kicsikar, es. изнудити, искамчити, искам-

Kiesike l. Kiesinyke. [кати.

Kicsinál, es. 1.) израдити, срвнити; vki-
vel vmit alattomban — ni, сковати што
у нотаји с ким: 2.) израдити, испо-
словати.
Kicsinált, mn. уденен, извршен.
Kicsinkedik, k. пырати се, бактати се
око ситница.
Kicsínosít, es. улеишати, дотерати.
Kicsiny, mn. мали, мален; — dolog,
ситница.
Kicsinyded, mn. малечак, мајушан.
Kicsinyedik, k. смањивати се.
Kicsinyel, es. побијати цену, багатели-
Kicsinyell, es. сматрати за мало. [сати.
Kicsinyenként, ih. по мало, по малко,
на крчму.
Kicsinyes, mn. мален, мајушан.
Kicsinyez, Kicsinyít, es. уманьивати, који
уманује.
Kicsinyke, mn. малечак, мајушан.
Kicsinykedő, mn. који багателише.
Kicsinylelkű, mn. малодушан. — ség, fn.
малодушност.
Kicsinylő, mn. који багателише. — leg,
ih. багателишук.
Kicsinység, fn. малина, маленкост; ih.
за мало.
Kicsiny-szerű, mn. а) мајушан; b) ни-
зак (душевно).
Kicsinyűl, k. смањивати се. — és, fn.
смањивање.
Kicsíp, es. 1.) испичунати; 2.) искамчити;
3.) á. é. magát — ni, дотерати се.
Kicsipett, mn. рецкав (лист).
Kicsipked, es. испичунавати.
Kicsiradzik, Kicsirázik, k. иеклијати, про-
клијати.
Kicsoda, mn. ко? (szój.) megmutatta —
miesoda, показао се какав је.
Kicsomáz, es. размотати (списе).
Kicsordúl, k. прелити се, испурити.
Kicsugesorodik, k. помаљати се, вирити.
Kicsúfol, es. изругати, изгрдити.
Kicsuk, es. затворити врата пред ким.
Kicsuklik (Kicsuklaní), k. иекочити, иека-
кати (из зглавка).
Kicsúsz(ik), k. 1.) измилети; 2.) измиго-
љити се; иеклизнути.
Kicsússzan, Kicsússzamik, Kicsússzamo-
dik, k. поклизнути.
Kiczégerez, es. изнети на углед; á. é.
метнути на пеленгир.
Kiczfiráz, es. иенифрати, уресити; иши-
рати.

Kiczigánykodik, k. иециганити, изварати.
Kiczikádzik, k. иеклијати.
Kidaczol, es. изнудити.
Kiderít, es. 1.) разведрити; 2.) разјас-
нити; 3.) развеселити.
Kiderüll, k. 1.) разведрити се, разгалити
се; 2.) разјаснити се; 3.) развесе-
лити се.
Kidob, es. избацити; nines — ni való
pénzem, немам новаца за избацивање.
Kidobol, es. издобовати, исторокати.
Kidolgoz, es. израдити. — ás. fn. израда.
Kidombor-ít, es. заокруглiti, испупчи-
ти. — odik, k. испупчiti се, зао-
круглiti се.
Kidorongol, k. истерати батином.
Kidöl, k. 2.) срушити се, изврнути се;
2.) навалити се напоље; 3.) клонути,
умрети. — eszkedik, k. навальвати
се напоље.
Kidölt-bedölt, mn. 1.) опао, трошан; 2.)
изгужван, изгњечен.
Kidönt, es. изврнути, превалити.
Kidudorodik, k. испучити се, помаљати
Kidug, es. промолити главу. [се.
Kidugaszol, es. очепити, одврањити.
Kidugik, k. вирити, промаљати се; (szój.)
— a szeg a zsákból, сам се одаје.
Kidühödik, k. избеснети се.
Kié? mn. чиј? чији?
Kiebrndal, es. као пеа истерати.
Kiegészedik, k. допунити се, допуња-
вати се.
Kiegészít, es. допунити, допуњавати;
потпунити. — és, fn. допуна. — ö-
rész, fn. допуна (составни део).
Kiég, k. изгорети, сагрети. — et, es.
сагорети, спалити.
Kiegyenesít, es. исправити.
Kiegyenget, es. 1.) поравнивати; 2.) ис-
прављати, поправљати.
Kiegyenít, es. 1.) исправити; 2.) по-
равнити.
Kiegyenledik, k. изравнати се, иами-
рити се.
Kiegyenlit, es. 1.) изједначити; 2.) из-
равнити, расправити; 2.) иамирити
(рачун).
Kiegyenlítés, fn. 1.) поравнање; 2.) рас-
прављање.
Kiegyez-kedés, fn. поравнање, иамира-
— kedik, k. иамирити се, поравнати
се. — tet, es. изравнити, изравнати,
Kiéh-ezik, k. изгладисти. — eztet, es-

- уморити глађу. — iél, k. изгладнети.
- Kiejt, es. 1.) исцустити; 2.) изрећи, изговарати. — és, fn. изговор; jó — еван, добро изговара (речи).
- Kiél, es. кога мукташки упронастити; vñ. сатарити се раскошним животом.
- Kielégít, es. задовољити, задовољавати; á. é. намирти, исплатити. — és, fn. задовољење, намира. — ó, mn. што задовољава, задовољив. — öleg. ih. задовољавајући.
- Kiélesít, es. изомитрити, заомитрити.
- Kielmél, es. измислити, изумети.
- Kiért, mn. преживео.
- Kiemel, es. издигни, пстаћи; á. é. наглавштавати. — kedik, k. издизати се, истицати се.
- Kiengesztel, cs. ублажити, умилостиштити. — és, fn. ублажење.
- Kiépít, cs. изидати.
- Kiépül, k. изидати се; á. é. оздравити.
- Kiér, k. 1.) помањати се; 2.) доспети напоље.
- Kiereszkedik, k. 1.) расширити се; 2.) развести (говор).
- Kiereszt, cs. 1.) пустити, пуштати (напоље); 2.) испустити (воду); 3.) отопити (масло); 4.) распространити (ханђину); 5.) испрегнути (коње).
- Kierőszakol, Kierötet, cs. изнудити.
- Kiérzik, k. осећати се чак напоље.
- Kies, mn. убав, прајатан. — edik, k. постајати убав, мио. — ít, cs. улепшавати. — ség, fn. убавост.
- Kiesik, k. испадати, испасти; kiesett az eszemből, заборавио сам; kiesett a hataltból, изгубио службу.
- Kieszel, cs. измудрити, измудровати.
- Kieszik, cs. извести, изгристи, најести.
- Kieszközöl, es. исполосовати, израдити.
- Kieszmél, es. измислити, измудрити.
- Kietet, cs. дати да се изеде; нагристи.
- Kietlen, mn. пуст; fn. пустина. — edik, k. опустети. — ít, cs. опустити. — ség, fn. пустош.
- Kievesedik, Kievül, k. изгнојити се.
- Kifaesár, cs. 1.) извити из руку; 2.) испредити; 3.) извртати (речи).
- Kifakad, k. 1.) избити, израстти (рана); 2.) планути (гневом); 3.) истерати (пупа); 4.) истицати, сукњати. — ás, fn. излив гнева. — oz, k. избијати, истеривати; гневити се.
- Kifakaszt, cs. чинити да избија, израсте.
- Kifárad, k. 1.) уморити се, утрудити се; изнемоћи; 2.) потрудити се напоље.
- Kifarag, cs. истесати. — csál, es. изре-
Kifáraszt, Kifárt, cs. утрудити. [зати.]
- Kifeccsen, k. бити испрекан. — t, es. не-
Kifeccseg, cs. избрбљати. [прекати.]
- Kifeccskend(ez), cs. испрекати.
- Kifejez, cs. изразити, изражавати; ma-
gát — ni, изразити се. — és, fn. из-
ражавање; израз.
- Kifejl-és, fn. развијање, развитак. — ik, k. развијати се, развити се. — etlen, mn. неразвијен. — eszt, cs. развија-
ти, развити. — ódik, k. развијати се, развијти се.
- Kifej, cs. измусти; á. é. опуњити.
- Kifejt, cs. 1.) распарати, опарати; 2.) ољуштити, отребити; 3.) magát — eni, извући се из клопке; 4.) развити, развијати; 5.) разјаснити, протумачити; 6.) одгоненути.
- Kifejtés, fn. 1.) развијање; развитак; 2.) разјашњивање; 3.) одгонет.
- Kifejtetten, Kifejtöleg, ih. разјашњујући, тумачећи.
- Kifejtödik, Kifejtőzik, k. 1.) расплетати се; 2.) развијати се.
- Kifelé, ih. напоље, на страну; — áll a rúdra, обрао је бостан.
- Kifeled, Kifelejt, cs. смести с ума.
- Kifényesít, cs. усипјати, углјијасати.
- Kiferdít, cs. искривити (ципеле).
- Kifesel, Kifeslik, k. опарати се, отво-
Kifest, cs. измалати. [рити се.]
- Kifésül, ишчешњати.
- Kifeszít, cs. 1.) растегнути; разапети, расширити; 2.) иставити (врата).
- Kificzam-ít, cs. ишчашити, уганути. — ítás, fn. угон. — ik, — lik, — odik, k. ишчашити се; á. é. — odott a nyelv, зарекао се; — odott az esze, изгубио памет. — odás, fn. угон.
- Kifirkál, cs. издръжати, ишкрабати.
- Kifizet, cs. исплатити. — és, fn. исплата.
- Kifli, fn. кифла, криваја.
- Kifog, cs. 1.) уловити, извадити из воде; 2.) испрегнути; 3.) зауставити, одбити (од плате); k. (on, en) 1.) надму-
дрити, доскочити кому; 2.) овладати.
- Kifogás, fn. 1.) испрезање; 2.) поговор, приговор; 3.) извлачење, изговор. — talan, mn. — talanul, ih. без поговора.
- Kifogy, k. иштећи; á. é. (ból, ből) остати

без; — tunk a pénzből, остадосмо без новаца; — unk az időből, ичено имати доста времена.
Kifogyaszt, cs. истронити; á. é. (vimból) одузети.
Kifogyhatatlan, mn. неискрыльив.
Kifoly, k. истицати, истеши. — ás, fn. излив.
Kifordít, cs. 1.) искренути, обрнути; 2.) извратити (кола).
Kifordúl, k. 1.) искренути се; (vimból) изврнути се; 2.) изићи на ч: сак.
Kiforgat, cs. испревртати, извртати; егежéből — ni, обеснажити; beszédéből — ni, збунити.
Kiforr, k. преврети; искинети; magát — ni, сталожити се. — ad, k. прекинети.
Kifoszt, cs. (ból, ből) 1.) одузети; 2.) опълчкати; 3.) огулити, ољушити; 4.) онуљити, окламати. — ogat, cs. поодузимати, поотимати; изъушити.
Kifő, k. уврить, укувати се; искинети.
Kiföz, cs. и'окувати, искувати, уварити; á. é. скувати, сковати план.
Kifű, cs. 1.) издувати; 2.) угасити (свешь); 3.) magát — ni, издувати се; 4.) az orrát — ni, изркнути се.
Kifür, cs. 1.) пробушити, провртети; á. é. — ja az oldalát, пукно би да не каже (тајну).
Kifut, k. 1.) истрчати; 2.) искинети; 3.) испурити (буре); 4.) исканати (свеша); 5.) á. é. дотећи, достати; nem fintja ki, неће бити доста.
Kifüggészt, cs. истаћи, изметнути.
Kifürkész, cs. испитати; промуфлизити, про克љувити, испиножити.
Kifiütöl, cs. извиждати.
Kigázol, k. á. é. испливати, искобелјати се.
Kigerebenel, Kigerebenez, cs. изгребенел.
Kigombol, cs. раскопчати. [нати].
Kigombolyodik, k. расплести се, размрејити се.
Kigondol, cs. измислити, измудрити.
Kigöngyölít, cs. размотати, размотата.
Kigörbit, cs. искривити, извити. [вати].
Kigörbüл, cs. искривити се, извити се.
Kigőzöl, cs. напарити, испарити. — g, k. испаравати се. — gés, fn. испарити.
Kigúnyol, cs. изругати, исмејати. [вање].
Kigyla, fn. серпентин, афит.
Ktgó, fn. змија, гуја; (szój.) — t békát kiáltani vki ellen, дизаги хайку на кога;

a kit egyszer a — megесípett, a gyiktl is fél, кога је змија клала, и од гуттерице га је страх; (pb.) нем фејлти а — farkavágását, што је дикла навикла.
Kígyó-alakú, ти. змијаст, вијугаст. — bőr, fn. кошуљица. — csípés, fn. змијни ујед. — dad, mn. змијаст. — dzik, k. веругати се, вејугати се. — fajzat, fn. змијски пород. — fű, fn. змијинац. — gyökér(fű), fn. лисичји реп. — harapta fű, fn. змијинац. — kő, fn. офтит, серпентин. — lebernyeg, fn. змијина кошуљица. — marás, fn. змијна ујед. — s, mn. a) змијевит, пун змија; b) змијаст, веругав. — szisz, fn. лисичји реп (биљ.). — zik, k. веругати се, кривудати.
Kígyógyít, cs. излечити, извидати, исце-
Kígyógyál, k. излечити се. [лити].
Kígyomlál, cs. оплевити, поплевити.
Kígyújt, Kígyúlaszt, cs. уналити, за-
жарити.
Kígyúl(ad), k. уналити се; зајарити се. — t az arcza, зајарито се у лицу.
Kihág, k. 1.) излазити, изаћи напоље; á. é. прекорачавати, прекорачити, чинити изград. — ás, fn. a) излаже-
ње; b) изград, прекришај. — ó, mn. разуздан.
Kihagy, cs. изоставити. — ás, fn. изо-
стављање. — atos, mn. елиптичан (ре-
Kihajigál, cs. поизбацивати. [ченица].
Kihajít, cs. избацити.
Kihajlik, Kihajol, k. нагињати се, нава-
љивати се; kihajló szeg, испунчен кут.
Kihajt, cs. 1.) истерати, изгонити; 2.) извигти, искривити; k. истерати (о биљу); á. é. a poharat — aní, иска-
пити (истрести) чашу.
Kihal, k. изумрети, изумирати. — ás, fn. изумирање, затрло.
Kihalász, cs. уловити, извадити из воде.
Kihallgat, cs. 1.) преслушнати, преслу-
шавати; 2.) прислушкујући дознати. — ás, fn. преслушање.
Kihallik, k. чује се напоље.
Kihamvad, k. угасити се.
Kihánt, cs. ољушити, огулити.
Kihány, cs. 1.) избацати, избацити; 2.) избљувати; 3.) испарити; a ruhát zsínórral — ni, халъину гајтанима извё-
сти; — ta a röh, осула се на ње-
му шуга.

Kihat, k. 1.) придирати, продрети; 2.) деловати, дејствовати. — ás, fn. до-
машај — ó, m. од утицаја; — erő,
результатанта.

Kihatol, k. исплести се, искобељати се.

Kiházasít, cs. разудати, поиздавати.

Kihérél, cs. уврнути, ушкодити.

Kiliever, cs. претурити, прекужити.

Kihí, es. 1.) звати напоље, изазвати; 2.)
á. é. изазивати, изазвати (на двобој);
3.) изигравати (у картању).

Kihirdet, cs. 1.) објавити, огласити, об-
народовати; 2.) a házasulandokat —
nő, навестити младенце.

Kihíresedik, k. изаћи на (рђав) глас.

Kihíresít, cs. извикати, озлогласити.

Kihíresztel, Kihirlel, es. 1.) растелалити;
2.) изви ати, озлогласити.

Kihirkedik 1. Kihíresedik.

Kihív 1. Kihí. — ás, fn. изазивање. — ó,
fn. és mn. изазивач; изазиван. —
ólag, ih. изазивајући.

Kihonosít, cs. прогнати (из земље).

Kihord, es. 1.) изнети, износити, изво-
зити; 2.) растелалити; vh. hordd ki
magadat, вуци се напоље. — ogat, —
oz, cs. поизднашати, извозити. —
ozkodik, — ozóskodik, k. иселити се.

Kihorgász, cs. упјешати (удицом).

Kihoz, cs. износити, изнети; á. é. за-
кључивати; vkit sodrából —, смести,

Kihörpent, cs. искашити. [збунити.]

Kihörpöget, Kihörpöl, cs. посркати.

Kihullik, k. испадати, испасти.

Kihúz, cs. 1.) извлачити, извући; истрг-
нути (мач); 2.) избрисати, иревући;
3.) истрајати, издурати; — tuk reg-
gelig, падржали смо до ујутру.

Kiházó(fiók), fn. чекмеџе, Фиона.

Kihűl, k. охладити се, иехладнети; á. é.
— t a hivatalából, изгубио је службу;
— t mindenéből, изгубио је све.

Kihűt, cs. расхладити; á. é. смакнути,
умртвити.

Kihüvelyez, cs. отребити, ољуштити.

Kiigazgat, cs. поизоправљати.

Kiigazít, cs. 1.) поправити; 2.) испра-
вите (рачун); 3.) одбити, отерати.

Kiigazodik, Kiigazúl, k. 1.) обистинити
се; 2.) знати се наћи.

Kiindül, k. 1.) кренути се (напоље); 2.)
á. é. — va azon szemponóból, полазећи
с тог гледишта; — ó pont, полазна

Kír, es. исписивати, исписати. [тачка.]

Kiirt, cs. потребити, утаманити; искре-
чти (шуму). — ás, fn. потребљење.

Kiismer, cs. распознати. — szik, k. рас-
познавати се.

Kiiszik, cs. испити, испијати.

Kijár, k. 1.) излазити, исходити; 2.) —
neked még egy forint, добијаш још
једну форинту; fizetése pontosan —,
плати му се тачно издаје; es. 1.) уга-
зити, утрити (шут); 2.) изгазити (обу-
ћу); vh. — ta magát прошао се, па-

Kijárás, fn. излазак. [шетао се.]

Kijármol, cs. испрегнути из јарма.

Kijáró(út), излазак, излаз.

Kijátsz, cs. изигравати, изиграти. — ik,
k. изигравати (карту).

Kijavít, es. поправити; исправити.

Kijebb, ih. већма на поље.

Kijelet, es. 1.) обележити, означити; 2.)
истаћи; 3.) кандаловати.

Kijelent, cs. изјавити, очитовати. — és,
fn. изјава, очитовање; á. é. откри-
Kijelöl 1. Kijelet. [веће (божје).]

Kijobbít, es. поправити. — ás, fn. по-
правка.

Kijózan-ít, cs. истрезнити; á. é. разо-
чарати. — odik, — úl, k. истрезниги
се; разочарати се.

Kijő, Kijön, k. изићи, излазити; sodrá-
ból — ni, збунити се, изгубити скок.

Kijövet, ih. при изласку; fn. излазак.

Kijövetel, fn. излазак.

Kijut, k. 1.) изићи; 2.) пасти у део,
припасти; (szój.) — ott neki, пазарио
је, извукao је ф.ру.

Kikámpicsorod-ik, k. majd — ott a nyel-
ve, мал' не прекраја језик.

Kikantároz, cs. скинути огрлине.

Kikanyarít, cs. 1.) шиарати; 2.) изба-
цити за рамена.

Kikap, es. 1.) отети, извiti из руку; 2.)
добити (сведоћбу); 3.) á. é. примити
бурунтију, пазарити; k. (on. en) 1.)
надмудрити; 2.) распусно живети; — i,
Kikapál, cs. искашити. [— ó, развратан.]

Kikapar, Kikaparász, cs. инчепиркати; из-
Kikapsol, cs. раскопчати. [грнущи.]

Kikászolódik, k. искобељати се.

Kikefél, es. ишчеткати; углачати.

Kikel, k. 1.) издизати се, изд-ћи се;
2.) нићи; 3.) прокљувити се, изми-
лети (шиле); 4.) vki ellen —, ћипити,
гракнути на кога; 5.) kéréből — t, на-
Kikelés, fn. ћипање, насртaj. [караћен.]

- Kikelet, fn. пролеће, прамалеће.
 Kikelt, es. изледи.
 Kikémel, Kikémlel, es. испитати, про-
 муфлизити.
 Kiképez, es. изображавати, изобразити.
 — és, fn. изображене.
 Kiképik, k. упакарадити се.
 Kikér, es. измолити; пискати; — ek
 magannak sértegetésekét, ограђујем се
 Kikeres l. Kikerics. [против увреда.
 Kikérd(ez), es. испитивати, испитати. —
 és, fn. испитивање.
 Kikerekít, es. заокружити. — és, fn. за-
 окружење.
 Kikeres, cs. 1.) истражити, истраживати;
 2.) заслужити, зарадити. — ett, mn.
 одабран.
 Kikerget, es. истерати, изгонити.
 Kikerics, fn. мразова сестрица (биль.).
 Kikerít, es. 1.) заокружити; 2.) изнаћи
 (изгубљено); 3.) набавити.
 Kikerül, es. обићи; избећи; k. а) дотег-
 нути, достати; — e ebből egy körö-
 nyeg? је ли доста ово за један огр-
 тач? b) изићи (из штампе); c) — tôle
 olyasmí, кадар је он такво што...
 Kikészít, es. израдити; учинити кожу.
 Kikezd, es. начети.
 Kiki, mn. свак, свако.
 Kikiált, es. 1.) звати напоље; 2.) изви-
 квати; rossznak — ani, извикати за
 неваљала; királynak — ani, извикати
 (изабрати) за краља. — ás, fn. изви-
 кивање; — ási ár, извикана цена. —
 ó, fn. извикивач; телад. — vány, fn.
 проглас.
 Kikirél, k. кукурек:ти (нетлићи).
 Kikisér, es. испратити.
 Kikoczkáz, es. изиграти коцком.
 Kikocsikáz(ik), Kikocsiz, k. извести се
 на колих. — ás, fn. ћетића на колих.
 Kikohol, es. измислити.
 Kikoldúl, es. испросјачити.
 Kikoplal, es. 1.) прегладовати, препо-
 стити; 2.) stomak глађу поправити;
 3.) — ni vkit vhonean, от рати кога
 подседавши га. — tat, es. уморити
 глађу.
 Kikopik, k. отрцати се, искрзати се;
 (szój.) kikopott mindenéből, изгубио је
 све, остао је го наг; kikopott a be-
 szédből, изговорио се, не зна више.
 Kikorbásol, es. искорбачати.
 Kikosaraz, es. дати кошар момку).
- Kikotlik, k. изледи се (квочка).
 Kikotol, es. изледи.
 Kikotor, es. очистити, помести.
 Kikotródik, k. оторњати се напоље.
 Kikottyant, es. избрбълати, исталаварити.
 Kikotyog, k. избрбълати.
 Kiköhlög, es. иекашљати.
 Kikölcsönöz, es. позајмити.
 Kikölt, es. изледи.
 Kiköltekezik, k. истронити се, издати
 новце.
 Kiköltöz-és, fm. исељење. — ik, — kö-
 dik, k. иселити се, исељавати се.
 Kiköp, es. испљувати.
 Kikösörül, es. изонитрити; csorbát —.
 спрати љагу.
 Kiköt, es. 1.) везати, привезати (лађу);
 2.) уловити, уговорити што за себе;
 k. 1.) искрцати се, пристати (са ла-
 ђом); 2.) заподевати, хватати се клин-
 ка; nem jó vele — ní, није добро с
 ниме заметати кавгу. — és, fn. a)
 искрцавање; b) условљење, услов.
 Kikötő(hely), fn. пристаниште, лука.
 Kikötött, mn. уговорен, условљен.
 Kiközönít, Kiközösít, es. исклучити из
 црквене заједнице, проклети.
 Kikuneczorog, es. измолити, исплакати.
 Kikumyorál, es. испројајчити.
 Kikurjongat(ja magát), vh. избебукати се.
 Kikutat, es. испитати; промотрити; про-
 цнујати; испреметати. — ás, fn. пре-
 метање, испитивање; проматрање.
 Kikiuld, es. изаслати, изашивати. — és,
 fn. изачиљање; изасланство. — ött-
 ség, fn. изасланство, депутација.
 Kikiürtöl, es. раструбити, истелалити.
 Kiküszbölb, es. прогонити, истерати (пре-
 ко прага); уклонити, избацити. — és,
 fn. избацивање, одстрањење.
 Kiküzd, es. извојевати, извојштити.
 Kilábol, k. извући се; искобељати се,
 испетљати.
 Kiladikáz, k. извести се на чамицу.
 Kilakik, k. пајести се, напити се.
 Kilát, k. гледати, видети напоље. — ás,
 fn. изглед; á. é. нада; szép kilátás,
 леп изглед; nincs kilátása, нема наде.
 Kilátszik, k. видети се (напоље); про-
 малјати се.
 Kilegeltet, es. ихранити пашом.
 Kilehel, es. издухати, издисати; — te a
 lelkét, издахнуо је, испустио је душу.
 — és, fn. издисање, одушак.

Kilel, cs. нахи, познахи: — te a hideg, ухватила га гроздница.
 Kilencz, mn. девет: — puszta faluban sines másá! нема га у читавој нахији! (подругљиво).
 Kilenchez, fm. деветина. — fél, mn. осам и по. — ik, mn. девети. — pör, парница и по, незната парница. — rész, fm. деветина. — szer, ih. девети пут; девето.
 Kilenczen, fm. деветорица: деветоро.
 Kilenczes, fm. деветица; mn. деветострук. Kilencz-féle, fm. деветострук. — fojtó, fm. неки соко. — szer, ih. девет пута. — szeres, mn. деветострук. — szög, fm. деветокут.
 Kilenczven, mn. деведесет. — edik, mn. деведесети. — es, fn. (старац) од деведесет година.
 Kilép, k. искорачити; иступити. — ö, fm. Kiles, cs. увреати, увардати. [доксат. Kileveledzik, Kilevelesedik, k. разлиставати. Kilim, fm. ћилим. [ти се. Kilines, fm. кука; скакавица. — el, cs. затворати куком. — fej, — puomó, fm. кука, квака. — tartó, fn. баглама. Kilocesan, k. испрекати се (вода). — t, cs. испрекати.
 Kilocsog, cs. á. é. исторокати; k. испрекати се. — at, Kilocsol, cs. пописрекати.
 Kilódít, cs. избацити. [скивати.
 Kilódül, k. ториати се напоље.
 Kiloggat, cs. раскламкати, раскламитати.
 Kilop, cs. покрасти. — akodik, — ódzik, k. испуњати се, украсити се. — dos, — kod, cs. покрасти.
 Kilö, k. пущати напоље: cs. a) испушчати, испући; b) избити (око).
 Kilök, cs. избацити, изгурати.
 Kilövel, k. сукњати, шикнати.
 Kilynggat, cs. прорешетати.
 Kilynkad, k. 1.) испурити; 2.) добити рупу.
 Kilyukajt, Kilyukaszt, cs. пробушити.
 Kimagaslik, k. издизати се, истицати се.
 Kimar, cs. 1.) изгристи; 2.) отерати уједањем.
 Kimarad, k. 1.) изостати, изостајати; — t házunktól, не долази нам више; 2.) (tól, től) не добити. — ás, fn. изоставити.
 Kimaraszt, cs. изоставити. [нак.
 Kimarkol, cs. заграбити, захватити.
 Kimárt(ogat), cs. поизумакати.
 Kimarúl, k. испчанити се, изместити се.
 Kimász, k. измилети, испузити.

Kimegy, Kimén (Kimenni), k. изићи, излазити; á. é. a) szokásból —, изићи из обичаја; b) свршити се; c) изгубити боју, избелети; d) kiment az eszemből, заборавио сам.
 Kimél, cs. штедети; — i a költséget, жао му је трошка; — és, fm. штедење. — et, fm. штедња, обзир. — eti napok, дани почека (у трговини). — etes, fm. штедњив, благ. — etlen, mn. нештедњив, немилостив. — etlenül, ih. нештедише, немилице. — etlénség, fm. немилосрдност.
 Kimenés, fm. излажење
 Kimenet, ih. излазећи; fm. излазак.
 Kimenetel, fm. излазак; á. é. свршетак, исход.
 Kimenít, cs. уганути. — és, fm. угон.
 Kiment, cs. 1.) избављати, избавити; 2.) изговорити (кога), оправдати
 Kimenől, k. испчашити се.
 Kimenyít, Kimenyől l. Kimenít, Kimenől.
 Kimer, k. смети напоље; k. исцрпести.
 Kimér, cs. 1.) измерити, одмерити; 2.) размерити, источити; 3.) vkinék az utat — ní, показати кому врата.
 Kimered, k. избуњити се; — t szemű, буњоок.
 Kimeresz, cs. 1.) избуњити; 2.) распечати, раширити.
 Kimérgesedik, k. упалити се, опаједити се.
 Kimerít, cs. исцрпести. — hetetlen, mn. неисцрпљив. — ö, ih. исцрпљив. — öleg, ih. исцрпљиво.
 Kimért, mn. срачуњен, одмерен.
 Kimeről, k. исцрпести се; á. é. малакати. — t, mn. изможден, клонуо.
 Kimeszel, cs. окречити; á. é. нафракати.
 Kimetsz, cs. исећи, изрезати; — ett levél, рецкав лист.
 Kimeztelenít, cs. разголитати, раздръжити.
 Kimivel, cs. изобразити. [ти.
 Kimolyáz, cs. очистити од мољаца.
 Kimond, cs. изрећи; изговарати. — ás, fn. изговор, изговарање. — hatatlan, mn. неисказан. — hatlaníl, ih. неисказано.
 Kimos, cs. испрати; á. é. — ta magát, опрао се од беде.
 Kimozdít, cs. покренути, измаћи.
 Kimozdül, k. маћи се; ki ne mozdúlj! да се ниси макао!
 Kimozgat, cs. покретати, размигољити.
 Kimül, k. 1.) преставити се, преминути,

упокојити се; 2.) (ből, ből) изгубити.
— ás, fn. упокојење, смрт.

Kimustrál, cs. очистити од олоша; — t barom, олони стоке.

Kinnutat, cs. 1.) исказивати, исказати; magát — ni, a) исказати се; b) иста- ћи се; fogafehéret — ni, издати се (злоћу); 2.) доказати, доказивати. — ás, — vány, fn. исказ.

Kiművel, cs. изобразити.

Kím, fn. мука, кишба; патиња.

Kína, tn. Кина, Кинеска; fn. кина (лек). — i, mn. és fn. кинески; Кинез.

Kímadék, fn. кинин.

Kinagyol, cs. исечи на круини (балване).

Kína, tn. Кинез, Китајац; mn. кинески

Kinál, cs. нудити; — ni vkit vñivel, ну- дити кога чим. — ás, — at, fn. ну- ћење, понуда. — gat, cs. нудити. — gatás, fn. нућење. — kozik, k. ну- дити се; давати се (прилика); vñi- vel — kozni, давати.

Kimatál, fn. послужавник.

Kines, fn. 1.) благо, адијар; a világ — e- ért sem, ни пошто, ни за живу гла- ву; 2.) á. é. — em, моје злато.

Kines-ásó, fn. конач блага.

Kinesel, k. сабирати благо.

Kineses, mn. пун блага; за благо; — ház, ризница. — edik, k. богатити се. — it, cs. богатити.

Kinesez, k. és cs. сабирати благо.

Kines-ház j. Kinesesház. — ör, fn. риз-ничар. — tár, fn. државна благајни- ца, фискус, епар. — tári, mn. епар- ески. — tárnoch j. — tartó, fn. ризни- чар. — vágy, fn. среброльубље.

Kineszel, Kineszez, cs. пањушићи.

Kín-eszköz, fn. справа за мучење.

Kinevet, cs. и немевати, исмејати. — és, fn. исмејавање.

Kinevez, cs. (vkit vminek) именовати, наименовати. — és, fn. наименовање.

Kinéz, cs. 1.) изгледати, извиривати; 2.) изгледати, видети се; cs. 1.) из- гледати, очекивати; vkitból vmit — ni, кому што с лица читати; 2.) бирати, избррати; szép ruhát néztem ki та- gammak, избрао сам себи лено одело.

Kinézés, fn. изгледање, изглед.

Kín-faggatás, fn. кињење, мучење. — ha- lál, fn. мученичка смрт. — ház, fn. мученицица. — kerék, fn. точак за му- чење. — látás, fn. мука, мучење. —

lik, k. бити мучен, мучити муке. — lódás, fn. мука, патиња, злоната. — lódik, k. мучити се, злонатити.

Kínmester, fn. мучитељ.

Kinn, ih. на полу, на двору; — levő, што је на полу; — levő adósság, не- уплаћен, неутеран дуг.

Kinos, mn. мучан, тежак.

Kínoz, cs. мучити, кињити.

Kinő, k. израсти, одвркнути. — tt, mn. израстао; á. é. гурав. — vés, fn. из- рањивање, израст.

Kín-pad, fn. мученичка клупа. — szen- vedés, fn. мука, страдање. — szer fn. справа за мучење. — tat, cs. мучити, метати на муке.

Kintorna, fn. 1.) лира; 2.) вергл.

Kintornál, k. 1.) свирати на лиру; 2.) свирати у вергл; á. é. дрнкати.

Kín-vallás, fn. мука, стајање на мукама. — vallatás, fn. метање на муке, ки- њење. — vallató, fn. мучитељ.

Kínzalmas, mn. мученички, мучан.

Kínzalom, fn. мука, мучење.

Kínz I. Kínoz. — ás, — at, fn. мучење, мука. — ó, mn. és fn. што мучи; мучитељ. — ó pad I. Kínpad. — ó szer I. Kínszer.

Kinyal, cs. излизати; — ni magát, из- лизати се.

Kinyer, cs. испословати, задобити.

Kinyilatkoz-ás, fn. очитовање, откри- вење. — ik, k. изјавити, очитова- ти; показати се. — tat, cs. изјавити; — tatás, fn. изјављивање, изјава, очи- товање.

Kinyílik, k. отворити се, отворати се.

Kinyír, cs. острићи.

Kinyít, cs. отворити, отворати.

Kinyom, cs. 1.) исцедити; 2.) интамна- ти; 3.) истишнути. — ás, fn. а) це- ћење; b) отисак. — at, fn. отисак.

Kinyomoz, cs. познаћи, пронаћи; ући у траг.

Kinyomtat, cs. 1.) интамнати; 2.) овр- би (храну).

Kinyugszik, k. оточинути; kinyugodta magát, отпочинуо је.

Kinyújt, cs. 1.) додати напоље; 2.) пру- жати; nyelvét — ani, исплазити је- зик; растегнути (тесто); 4.) развести, развући (разговор). — ott, mn. растег- нут, развезен, развучен (говор). — ózik, k. опружити се, протеглити се. —

óztat, es. опружити, растегнути; a halottat — óztatni, пружити мртваци.
 Kinyúl, k. машили се чега; сегнуги се за чим. — ás, fn. пружање. — ík, k. промаљати се: протезати се; досизати.
 Kinyű, es. ишчупати, извадити (кудељу).
 Kinyügöz, es. распустити (коња).
 Kioesódik, k. доћи к себи, разабрати се.
 Kiókad, es. избљувати.
 Kiokik, k. (ból, ből) одвикинути се, одучити се.
 Kiold, es. одвезати, одрешити.
 Kiolt, es. угасити, утрнути. — hatlan, mn. неугасив.
 Kiomlik, Kiomol, k. пасти, срушити се
 Kiont, es. излевати, излити. [(напоље).
 Kioszt, es. разделити, раздати. — ás, fn. раздавање. — ogat, es. пораздавати, разделити.
 Kiöblít, es. испрати, испирати, промуђи.
 Kiöl, es. убити; утући. [кати (уста).
 Kiömled, Kiömlík, k. излевати се, изливати се; прелити се.
 Kiömleszt, es. излити.
 Kiömöl l. Kiömled.
 Kiönt, es. излити, излевати, просинати, исути; haraggát — ni, искалити срие; k. прелити, поилавити. — ödik, k. излевати се, излити се.
 Kiöregedik, k. престарети, онемоћи.
 Kiörökít, es. исклучити из наследства.
 Kiötlik, k. 1.) истицати се; помаљати се; 2.) изићи на видело, избити; 3.) kiötött az eszemből, заборавно сам.
 Kipall, es. ишчибукати; á. é. излемати.
 Kipallóz, es. патосати.
 Kipapol, es. испредиковать; á. é. избрблјати.
 Kipáról, Kipárállik, k. испаравати се.
 Kiparancsol, es. истерати напоље.
 Kipárol, Kipárolg, Kipárolog, k. испарити се, испаравати се. — ás, fn. испарење.
 Kipattan, k. распукни се, искочити, пресунути; á. é. планути (гневом). — t, es. распршитати; á. é. оданети.
 Kipattog, k. искокати се, испущати се. — zik, k. испуцати се.
 Kipeder, Kipederít, es. усукати (брке).
 Kipelengérez, es. изнети руглу.
 Kipereg, k. омлатити се, окрунити се.
 Kiperel, es. истерати процес; — te magát, излармао се.
 Kiperget, es. окрунити, измлатити.

Kiperzsed, Kiperzsen, k. осути се (кі:асте).
 Kiperzsel, es. цепржити, опрълти.
 Kipetyeg, es. избрблјати, исталаварити.
 Kipez-kapoz, es. кечити, грабити.
 Kipihégi (magát), vli. издувати се.
 Kipihen, k. одморити се; es. — ni a fáradalmakat, одморити се од труда. — és, fn. отпочинак.
 Kipiráz, es. испущити.
 Kipirongat, es. избрусити, изгрдити.
 Kipironkodik, k. посрамљен изићи.
 Kipisszeget, es. извиждати.
 Kipiszkál, es. ишчачкати.
 Kipiszkol, es. упръзати; изружити.
 Kipked-kapkod, k. кечити, грабити.
 Kipofoz, es. ишљушати.
 Kipolyál, Kipolyáz, es. размотати (дете).
 Kipontol, Kipontoz, es. обележити тачкама.
 Kiporoz, es. непрашити; á. é. издеветати.
 Kipótol, es. доинити, попунити.
 Kipotyan, k. испасти; á. é. — t a hivatalból, избачен је из звана; — t szájából a szó, омакла му се реч, излануо се. — t, es. избацити, истрести.
 Kipotyog, k. поиспадати, испадати.
 Kipők, es. испльувати, испльунути.
 Kipörzsed, Kipörzsen, k. изасути се (кра).
 Kiprésel, es. испедити. [сте].
 Kipróbál, es. опробати, огледати. — t, mn. огледан.
 Kipuhatal, es. испитати. докучити. — ás, fn. докучење.
 Kipukkad, k. распасти се; majd — неvettében, да пукне од смеха.
 Kipuskáz, es. испуцати; magát — ni, потрошити барут, испуцати се.
 Kipusztít, es. потаманити, истребити.
 Kipusztül, k. опустети, потаманити се; — t mindenéből, остао је без чега.
 Kirabol, es. опленити, поробити.
 Kirág, es. разгрести; á. é. — ja magát belőle, пукao би, да не каже.
 Kiragad, k. истргнути, извiti, отети.
 Kiragaszt, es. изнети, прилепити (на Kirágésál, es. изгрискати. [зид]).
 Kiragyog, k. просијавати.
 Kirajzik, k. 1.) изројити се; 2.) избебукати се.
 Kirak, es. 1.) истоварити; 2.) изложити (робу); 3.) поставити; kövel — ni, калдрмисати.
 Kirakat, fn. излог; es. дати изложити.
 Kirakó, fn. калдрмџија.

Kirakod-ás, fn. истоваривање. — ik, k. (о лађи) истоваривати (се).
 Király, fn. крал. — asszony, fn. краљица — domb, fn. брежуљак за круницу са њом. — fi, fn. краљевић. — gyertya, fn. дивизма (биљ.). — gyilkos, fn. краљубица. — i, mn. краљев, краљевски; — i páleza, краљевски скриптар; — i tábla, краљевска табла; — i ügyész, фиекус. — ias, mn. краљевски. — iasan, — ilag, ih. краљевски. — ka, fn. a) краљић; b) парић (тица). — kék, fn. фина плата боја. — kodik, k. краљевати. — né, fn. краљица (жена краљева). — nő, fn. краљица (властарка). — os, mn. és — osan, ih. краљевски. — os, fn. игра шаха. — osdi, fn. игра „краљева“. — ság, fn. краљевство. — sárba, fn. фино жутило. — szilva, fn. ринглов. — szín, fn. фина боја.
 Kiránezigál, es. потргати, почунати.
 Kirándít, es. 1.) ишчанити; 2.) истргнути.
 Kirándul, k. 1.) бацити, ишетати; 2.) ишчанити се. — ás, fn. a) излет; b) угон — at, fn. излет.
 Kirángat, es. почунати.
 Kiránt, es. 1.) ишчанити, истргнути; vkit bajból —, извући из блата; 2.) испржити (месо).
 Kiráz, es. истrestи, издрмати. — ódik, k. истrestи се; раздрмати се. — ogat, es. попетресати; раздрмати.
 Kireked, k. 1.) бити искључен; 2.) изгубити промуклост.
 Kirekeszt, es. 1.) искључити; örökségből — eni, искључити из наследства; 2.) искључити из црквене заједнице. — és, fn. искључење. — ō, mn. искључан, искључив. — ōleg, ih. искључено, искључиво.
 Kirendel, es. наредити, изаслати.
 Kireped, k. понуцати. — ez, k. понесуцати се.
 Kirepít, es. пустити да излети; — ette a szót, измакла му се реч.
 Kiceről, k. излетети; — t a fejemből, изветрило ми је у глави; заборавио сам.
 Kireteszel, es. отворити резу.
 Kír, k. немило унадати у очи, немило дирати очи или уши; es. исплакати, испросјачати.
 Kirívó, mn. опор, општар; што дрчи. — lag, ih. што врећа чула.

Kirobog, k. изажи, испрчати са шумом.
 Kirohan, k. излетети, изјурити — ás, fn. испад, јуриши.
 Kiront, k. 1.) l. Kirohan; 2.) — ott a jó kedy tánczban, веесље прецило је у Kirostol, es. очимкати. [игру].
 Kirőköl, vh. исплакати се, издрекати се.
 Kiröpüll, k. излетети.
 Kirung, k. вурати се ногом. — aszkodik, k. одјурити напоље.
 Kirügyezik, k. нацуинти, запупити.
 Kis, mn. мали, мален; egy — ideig, за Kisafa, fn. ждренчаник, дрвчаник. [мало].
 Kisajátít, es. откупити. — ás, fn. откуп, откупничење.
 Kisajtol, es. испедити, измуљати.
 Kisalakol, es. очистити од шлакије (руде).
 Kisámfáz, Kisámol, es. ударати на камун.
 Kisarjad, Kisarjadzik, Kisarjazik, k. израстти (исетерати) огранак.
 Kis-áros, Kis-árus, fn. трговчић, бакал.
 Kisasszony, fn. 1.) госпођица, госпојица; 2.) мала госпојина. — hava, — hó, fn. август, коловоз.
 Kisbérés, fn. пастирче, чобашче.
 Kis-biró, fn. мали судац; кишбиров; furdalja a —, мучи га савест, има што на душни.
 Kisded, mn. мален, мајушан; fn. малиша. — óvoda j. — óvó(intézet), fn. завод за малу децу, забавниште.
 Kisebb-edés, fn. смањивање. — edik, k. смањивати се, умањивати се. — ik, mn. мањи; — ik úr, млађи девер. — it, es. смањивати; á. é. понижавати. — ítendő, fn. минуенд. — ítés, fn. смањивање, умањење. — ítőüveg, fn. стакло што умањује.
 Kisebbség, fn. 1.) мањина; 2.) штета; срамота.
 Kisebbül, k. смањијати се, умалити се. — és, fn. смањење.
 Kisebes-edik, k. израњавати се. — it, es. израњавати. — ül l. Kisebesedik.
 Kisefa, fn. ждренчаник, дрвчаник.
 Kise-fás, fn. коњ предњак.
 Kisegél, Kisegít, es. испномагати, испномоћи. — és, — ō, fn. испномоћ
 Kiselejtel, Kiselejtez, es. оделити олони, пребрати.
 Kiselmű, mn. малодушан. — ség, fn. малодушност.
 Kisemmiž, es. преварити у рачуну.
 Kiseper, es. ишчистити, помести.

- Kiseprőz, es. петерати метлом.
- Kisér, Kisér, es. пратити. — és, fn. пратење, пратња. — et, fn. пратња.
- Kisérel, es. кумати, пробати, огледати.
- Kisérget, es. испраћати; á. é. пратити (очима).
- Kiserkedez, k. избијати, сукљати на поље.
- Kiséplet, fn. покуџај, оглед, опит. — ez, es. огледати, чинити опите. — i, mn. опитни, експериментални. — kép, ih. ради огледа.
- Kisérő, fn. пратилац. — írat, — levél, fn. пропратница; проводница.
- Kisért, Kisért, cs. 1.) кушати, искушавати; 2.) јављају се нечисти дуси.
- Kisértés, fn. 1.) кушање, искушење; 2.) нечисти дуси.
- Kisértet, fn. 1.) искушење; — be vinni, водити у искушење; 2.) утвора, сабласт.
- Kisérteti-es, mn. аветињски. — esen, ih.
- Kisértő, fn. искушач. [аветињски]
- Kisérvény, fn. проводница.
- Kisétál, k. иштетати, поштетати.
- Kisgazda, fn. син или брат газдин.
- Kishas, fn. доњи трбух.
- Kishitü, mn. малодушан. — ség, fn. малодушан.
- Kishúsvét, fn. мали Ускре. [душиност.]
- Kiset, k. истрчати.
- Kiskál, k. истрчати, изрибати, изглачати.
- Kisklik, k. исклизнути, измаћи се.
- Kisimít, es. углачати, углажати; a hajat — ni, згладити коју.
- Kisimül, k. 1.) углачати се; 2.) исклизнути.
- Kisír, es. исплакати. [нутри.]
- Kiskalmár, fn. трговчић, бакал. — kodás, fn. бакаљење.
- Kiskarácson, fn. 1.) мали Божић; 2.) ново лето.
- Kiskereskedés, fn. мала трговина, бакалница.
- Kiskereskedő, fn. трговчић, бакал.
- Kiskor, fn. 1.) детинство; 2.) малолетство. — ú, mn. és fn. малолетан; малолетник.
- Kislelkü, mn. малодушан. — leg, ih. малодушно. — ség, fn. малодушност.
- Kismiska, fn. маленкост, багатела.
- Kisorsol, es. ижребати, извући коцком. — ás, fn. жреб.
- Kisotúl, es. испедити, измуљати.
- Kispap, fn. клирик.
- Kis-szerű, mn. мален; á. é. низак, по дао. — szívű, mn. плашљив.
- Kisugárzik, k. просијавати.
- Kisuhan, k. умаћи.
- Kis-új, fn. мали прст, ушњак.
- Kisurran, k. клизијути, умаћи.
- Kisusog, es. исторокати.
- Kisuvad, k. испасти, омаћи се.
- Kisiül, k. 1.) испећи се; 2.) посрнсти (од сунца); 3.) одапети се (пупка); 4.) изићи на видело.
- Kisiüt, es. 1.) испећи; 2.) опалити (сунце); 3.) одапети (пушику); 4.) изнети на видик, прољувити.
- Kisvárosi, Kisvárosias, mn. маловарошки.
- Kiszab, es. скројити, прекројити; á. é. одредити, одмерити.
- Kiszabadít, es. избавити, ослободити. — ás, fn. ослобођење.
- Kiszabadul, k. ослободити се. — ás, fn. ослобођење.
- Kiszádol, cs. очепити, одврањити.
- Kiszaggat, es. искидати, истргати.
- Kiszakad, k. искинути се; опучити се.
- Kiszakajt, Kiszakasz, Kiszakít, cs. 1.) искинути; 2.) растегнути (тесто).
- Kiszalad, k. истрчати; — t a szó, омакла се реч.
- Kiszálal, cs. одабрати, одбирати.
- Kiszalaszt, cs. пустити да истрчи, истрати; á. é. a szót — ani, изланути се.
- Kiszáll, k. 1.) излетети, излетати; 2.) излазити, изићи; 3.) искрцати се. — ás, fn. излажење; искрцање.
- Kiszállít, cs. извести, искрцати. — ás, fn. извожење; искрцање.
- Kiszámít, es. ирохесашити, израчунити. — ás, fn. хесап, рачун.
- Kiszámlál, cs. изброяјити; израчунити.
- Kiszámol, cs. израчунити. — ás, fn. рачун.
- Kiszánt, cs. изорати, поорати.
- Kiszárad, k. исушити се, осушити се.
- Kiszáraszt, Kiszárít, cs. исушити.
- Kiszed, cs. 1.) покушити; 2.) одабрати; 3.) извадити (хлеб); 4.) усuti (из чиније); 5.) á. é. a türelemböl — ni, извести из флегме.
- Kiszedeget, es. повадити; поодбирали.
- Kiszeg, es. исећи; — ni a nyakát, скретати.
- Kiszegély, fn. ектроциум. [хати врат.]
- Kiszsel, cs. исећи; извадити. — mény, fn. исек, сектор.
- Kiszzelel, cs. извејати, провејати.
- Kiszélelt, mn. обрубљен (лист).
- Kiszélesít, cs. проширити, распространити.
- Kiszellőz(tet), cs. проветрити. [нити.]

Kisz

Kiszemel, es. одабрати; одбирали.
 Kiszenved, es. поднети, отристи; k. доболовати, смирити се.
 Kiszi, fn. киселица; l. Keszőcze.
 Kiszi, es. 1.) испеати; minden zsírját — ni vkinék, пити кому крв на памуку, цедити кому власак; 2.) попутнити.
 Kiszinlel(i magát), vh. извући се под из-
 Kisziszeg, es. извиждати. [ликом].
 Kiszitál, es. просејати на сито.
 Kiszivárgás, fn. егзомоза.
 Kiszivárkozik, Kiszivároz, k. тајати, цу-
 рить; á. é. излазити на видик.
 Kiszívás, fn. испесаваше; испушчено.
 Kiszivattyúz, es. поимркati, испристи.
 Kiszolgál, es. 1.) ислужити, дослужити;
 одслужити; 2.) заслужити, зарадити;
 3.) послужити, послуживати; k. a szo-
 ba — az utezára, соба гледи на улицу.
 Kiszolgált, mn. ислужен; l. Tiszteviselt.
 Kiszolgáltat, es. издати, поздавати; igaz-
 ságot — ni, делити правницу. — ás.
 fn. издаваше.
 Kiszólít, es. зовнити напоље.
 Kiszop, es. испесати, посмеати.
 Kiszór, es. просути, раениати.
 Kiszorít, es. истиенпти, истискывати.
 Kiszorúl, k. бити истиенут.
 Kiszökik, k. избећи, утећи.
 Kiszönyegez, es. потанетати.
 Kiszörpel, es. поеркати.
 Kiszür, es. 1.) исконати, избости; avval
 акаря — ni a szemetet, тим хоће да
 ми замаже очи; majd — ja a szeme-
 det, ето ти прет очима (а још не ви-
 диши); 2.) побости (барjak); 3.) по-
 тиснути, истиенпти; 4.) извадити, из-
 булити; szúrd ki már azt a tizest, спи-
 нај (бъјуј, були) ту десетину.
 Kiszurdal, es. избоцкати.
 Kiszüür, es. ицедити. — esel, es. ицвр-
 Kita, fn. кита, повесмо. [кати].
 Kitábláz, es. 1.) поставити плочама; 2.)
 исписати из грунтовнице. — ás, fn.
 a) постављање плочама; b) испис из
 грунтовнице.
 Kitagad, es. искључити (из наследства).
 — ás, fn. искључење (из наследства).
 Kitágít, es. ранирити, проширити.
 Kitágul, k. проширити се.
 Kitakar, es. открыти, одгрнуты. — ít,
 es. спремити, поспремати. — odik, k.
 оторњати се. — ódzik, k. откривати се.
 Kitalál, es. изнаћи, погодити.

Kit

Kitálal, es. изнети (усути) јело; á. é. из-
 нети на среду.
 Kitámaszkodik, k. навалити се напоље.
 Kitánczol, es. изиграти; — ta magát,
 изиграо се.
 Kitanít, es. обучити, научити.
 Kitamúl, es. научити; испитати; k. изу-
 чить, свршити; vmióból — ni, што за-
 боравити; отиадити се од чега.
 Kitapaszt, es. изленити, заленити.
 Kitapos, es. угазити, утрти (пут).
 Kitapsol, es. иззвати ильеска се.
 Kitár, Kitáraszt, es. отворити; раши-
 рити (руке).
 Kitárogat, es. изнети на среду (на у-
 глед); á. é. истелалити.
 Kitart, es. 1.) држати напоље; 2.) из-
 држати, поднети, истрајати; 3.) из-
 државати кога; k. 1.) држати (тера-
 ти) на страну; 2.) дотрајати, дотећи.
 Kitartás, fn. 1.) истрајност; 2.) издр-
 жавање-.
 Kitartóság, fn. истрајност, дурашност.
 Kitárul, k. отворити се, ранирити се.
 Kitát, es. разјапити (уста).
 Kiteker, es. 1.) заврнути; nyakát — ni,
 заврнути кому шију; 2.) vkinék a ke-
 zéból — ni, извити кому из руке; 3.)
 одврнути (заклонац чутури).
 Kitelhető, mn. minden — módon, на сва-
 ки могући начин. — kép(en), — leg,
 ih. што могбуде боље.
 Kitelik, k. 1.) навршити се, проћи; 2.)
 (ból, ből) дотицати, дотећи; — az
 időből, има се још кад; 3.) — töle,
 какав је може то још и учинити.
 Kitép, es. искинути, испичунати.
 Kitépelődik, k. исплести се, искобе-
 љати се.
 Kitér, k. 1.) скренути, уклонити се; az
 igaz útból — ni, сићи се права пута;
 2.) имати места; 3.) más vallásra —
 ni, прећи у другу веру.
 Kitérés, fn. скретање, уклањање.
 Kiterít, es. 1.) ранирити, разастрти; 2.)
 положити мртвача.
 Kitérít, k. свратити (с пута); es. 1.) у-
 клонити; 2.) обратити у другу веру.
 Kiterjed, k. ширити се, ранирити се.
 — és, fn. распостирање. — tség,
 fn. распрострањеност.
 Kiterjeszkedik, k. распростирати се,
 протегнути се; á. é. опиширно раз-
 вести.

Kiterjeszt, es. проширити, протегнути.
— és, fn. ширење, распостранење.
Kitérő, mn. што се уклања, што скреће;
— felelet, шеврдадав одговор. — leg,
ih. скрећући, шеврдајући.
Kiterpeszt, es. распечатити, раскречити
Kiterül I. Kiterjed. [моге].
Kiterült, mn. ранирен; — karokkal fo-
gadni, дочекати раширеним рукама.
Kitesz (Kitenni), es. 1.) изложити, из-
метнути; 2.) (ból, ből) сметнути, сврг-
нутьти (са звања); kitenni vkiniek szű-
rétt, отерати кога; magát kitenni a ve-
szelelemek, излагати се опасности;
3.) изразити; k.) 1.) vkin v. vmin ki-
tenni, надманити, надмашати; 2.) ma-
gáért kitenni, показати се, одликовати
се; 3.) чинити, износити; mennyit tesz
ki az egész? колико чини се?
KítéTEL, fn. 1.) изложение, истављање;
2.) заңање; 3.) израз; 4.) додатак
(клавуза).
Kitetszik, k. 1.) види се, показује се;
2.) помалјати се; одликовати се.
Kitett, mn. 1.) изметнут, изложен; 2.)
уречен, утврђен (дан); 3.) речен,
споменут.
Kitéve, ih. 1.) изложен; подложан; 2.)
метнут, истављен (датум).
Kitevő, fn. експонент.
Kitilt, es. (tól, től) исключити, забранити.
Kitisztáz, es. очистити, испишисти;
a) — ni magát az adósságból, очисти-
ти се од дуга; b) опрати се, оправ-
дати се.
Kitisztít, es. очистити; á. é. — otta ma-
gát a vétekből, опрао се од кривице.
Kitisztül, k. очистити се; á. é. разве-
дрити се.
Kitol, es. измакнути, изгурати; á. é. —
ta a nyelvét, исплазио се, опружио
језик; majd — ta a szememet, умало
што ми не искона око.
Kitolókása, fn. каша за одбијање до-
садна госта.
Kitölt, es. 1.) излити, изручити; vkin
haragját — eni, искалити на коме
срце; 2.) испунити (време).
Kitöltöget, es. попрруживати, поистре-
Kitöm, es. испунити, набити. [сати].
Kitör, es. избити, пробити (прозор); —
ni nyakát, срхати врат; — i a hideg,
ломи га грозница; (szój.) majd — i
érte a hideg, цркао је за тим; k. из-

бити, појавити се; — t a háború,
букио је рат; — nek a lángok, из-
бија пламен.
Kitörés, fn. пробојање; а háború — e,
почетак рата.
Kitörök, k. пребити се, скрхати се; ki-
tört a lába, пребио је ногу.
Kitörlés, fn. брисање, избрисање.
Kitörlődik, k. избрисати се, затрти се.
Kitörő, mn. што избија; á. é. жив, бу-
Kitöröl, es. избрисати, отрти. [ран.
Kitréfál, es. пемејати у шали.
Kittő, Kittöl, Kittöly, fn. двострука ма-
терија.
Kitud, es. испитати, разабрати; (vkit
vmiből) исключити, исписнити. — ако-
зик, k. распитати, распитивати се. —
ódik, k. дознати се, обелоданити се.
Kitúr, es. изарити; á. é. изгурати, испис-
нути (из звања).
Kituszkol, es. изгурати.
Kitünik, k. просцјавати; á. é. a) одлико-
вати се; b) показати се, видети се.
Kitünő, mn. одличан, изврстан. — en,
— leg, ih. одлично.
Kitüntet, es. одликовати. — és, fn. од-
ликовање.
Kitüür, es. отрпети, истрајати. — és, fn.
истрајање.
Kitüüz, es. 1.) истаки, испицати, измет-
нути; táborg — ni, наместити табор;
jutalmat — ni vki fejére, кога уче-
нити; zászlót — ni, побости заставу;
2.) határnapot — ni, одредити рок.
Kitüzel, es. оналити.
Kiugraszt, Kiugrat, es. избацити; дати да
искочи; — (a)ni a vadat, кренути див-
љач из...; ngraszd ki azt a forintot!
енциј ту форинту!
Kiugrik, (Kiugrani), k. искочити.
Kiugrott, mn. — barát, калуђер, који је
обесио мантију о дрво.
Kiúszik, k. испливати.
Kiút, fn. 1.) излазак; 2.) пут и начин;
j. (vlminek) útja módja.
Kiutasít, es. истерати. — ás, fn. исте-
ривање; прогонство.
Kiül, k. сести напоље; извиривати; rán-
ezok ülteki homlokára, набрало му
Kiüresedik I. Kiürül [се чело.
Kiüresít, Kiürít, es. испразнити, истре-
сти, истоварити.
Kiürül, k. испразнити се, истрести се.
Kiüt, es. 1.) избијати, избити (зуб); (szój.)

— ni vkit a nyeregből, избацито кога из седла; — ni vkit a szándékától, одвратити кога од намере; 2.) отерати, запорити (лонту); 3.) истерати, испресати (ватру); k. 1.) изродити се, букинути (буна); 2.) излестети, испанести; 3.) избити, поискакати; — ött rajta, поискакале на њему бубулице; — ött a tűz, букинула ватра; 4.) свршити се, испансти; hogy ütött ki a játék? како је испала игра?

Kiütés, fn. 1.) избијање, искрешивање; 2.) осна, бубулица; 3.) a háború — с, рат.

Kiüt, es. истерати, изгонити. — és, fn. прогонење.

Kivág, es. 1.) исечи, одесечи; 2.) хитнути (фућиути) напоље; vh. — ta magát, исплео се, испобедао се.

Kivagdal, es. поисецати, покресати.

Kiváj, es. извајати, издубити.

Kivakar, es. изгренети, истругати.

Kivakkant, es. изланути.

Kiválaszt, es. одабрати, одабирати.

Kiválat, es. извадити заједнички фактор.

Kiválík, k. 1.) одлучити се, оделити се; разликовати се; 2.) одликовати се; — hüvelyéből, лъшти се.

Kivall, es. признати, исказати. — at, es. приморати да што искаже.

Kiváló, mn. особит, одличан. — an, ih. особито.

Kiválogat, es. поодбирали, пребирали.

Kiválólag I. Kiválóan.

Kiválóság, fn. особитост, одличност.

Kivált, ih. особито, парочито, павлатито; mn. особит.

Kivált, es. искупити, откупити; — ás, fn. откуп.

Kiváltkép(en), ih. особито, парочито.

Kiváltság, fn. повластица, привилегија. — levél, fn. повластица. — ol, es. дати повластницу, привилегисати. — olt, — os, mn. привилегисан.

Kivám, fn. извозна царина.

Kivan, k. готово је, свршило је.

Kiván, Kíván, es. желети, захтевати, искати; jó napot — ok, добар дан желим! szemre — ni vkit, желети кога идти; (km.) ki mit —, azzal álmodoz v. ki mit —, örömest hiszi. што ко жели о том и саша; — tatik. иште се, тражи се; е тошка időt —, за овај се посао иште времена.

Kivánás, fn. жељење, захтевање.

Kivánat, fn. жеља, захтев. — lan, mn. испожељен. — os, mn. жељен: — os volna, добро би било.

Kivánæsi, mn. радознао, лубонитъин. — an, — lag, ih. радознало, лубонитъиво. — ság, fn. радозналост, лубонитъивост. — skodik, k. бити радо-

Kivándorol, k. иследити се. [знао.

Kivánkozik (ra, re) k. искати се, жељети се; hazá —, отима се за кућом, жељи кући.

Kivánság, fn. жеља, жудња. — os I. Kivá-

Kivánt, mn. испожељен, жељен. [natos.

Kivántató, mn. потребан. — ság, fn. по-

Kivarr, es. ишити. [треба, захтев.

Kivasal, es. испеглати, изупијати.

Kiváslik, k. извести се, изомитрити се.

Kivedlik, k. изливати се.

Kivégez, es. погубити; magát — ni, од-

узети себи живот, убити се.

Kivégzés, fn. ногубљење.

Kivehető, mn. што се може разабрати.

— en, — leg, ih. разумљиво.

Kivénedik, Kivénül, k. остатети.

Kivénült, mn. остатрео; fn. инвалид.

Kiver, es. 1.) избити, пртерати; 2.) истући, промакљати; 3.) истерати (батином); 4.) изгонити, истерати марву; 5.) иничбукати (одело); 6.) pénznek — ni, исковати у новац; 7.) kasza élét) поковати (косу); 8.) vki fejéből v. eszéből — ni, избити из главе или из памети; 9.) szegekkel — ni, искуцати екеерима, покуцати сксере; 10.) — te orczáját a borhimlő, добно је бакаран нос.

Kiverekedik, Kivergödik, k. испобељати

Kivés, es. ижлебити, издубити. [се.

Kivesz, Kiveszen (Kivenni), es. 1.) извадити; számból v. összegből —, одбити, одрачунати; alakjából —, упакарати; minden erőmből kivett, одузело ми сву снагу; vkit nyugalmából —, извести из флегме; vkitból titkot —, испињолити тајну; 2.) закључивати, изводити; 3.) схваћати, разбирати (чулима); 4.) изузимати.

Kivesz, Kivész (Kiveszni), k. пропасти,

Kiveszt, es. утаманити. [угашути.

Kivet, es. 1.) избацити, избацити; vkit ebrudon —, истерати, изјурити кога; а нујерегбől —, избацити из седла; 2.) разрезати, разметнути порезу; 3.)

- прохесапити, израчунати; 4.) изиграти, избашити карту; 5.) fejéből v. eszéből —, избити из главе.
- Kivetél, fn. вађење; изузетак; апнак — ével, окром тога. — es, mn. изузетан. — esen, ih. изузетно. — kép(en). ih. како изузетак.
- Kivetés, fn. 1.) избацивање: размет (погреје); 2.) рачун.
- Kivetkezés, fn. свлачење; одбацивање.
- Kivetkezik, Kivetközik, k. свлачите се, скинути се; a gyászból —, скинути пррину; á. é. alakjából —, постати грдобра; kivetközött minden szeméremből, бацио је сав стид под ноге.
- Kivetkezet, Kivetközet, cs. свлачите, свући, скинути; vkit mindenéből —, комеeve одузети.
- Kivetnivaló, mn. за одбацивање; nines — pénzem, немам новаца за разбацивање (на одмет); nincs — m a dobban, немам шта да забавим.
- Kivető, mn. 1.) излишан, залишан, на одмет; nines — pénzem, немам новаца за разбацивање; 2.) што се може покудити; az — benne, то му се може замерити.
- Kivéve, Kivévéni, ih. изузимајући, изузевши, окром, разма, осим, до ли; — ha..., мањ ако ..., већ ако ...
- Kivezet, cs. извести, изводити.
- Kíví, cs. извојевати, извојштити.
- Kivicsorít, cs. исклибити зубе.
- Kivihetlen, mn. неизведљив. — ség, fn. неизведљивост.
- Kivihető, mn. изведљив — ség, fn. из Kivik I. Kuvik. [ведљивост.]
- Kivilágít, cs. осветлити; k. засветлить, светлiti напоље; — ás, fn. осветљење, илуминација.
- Kiviláglik, k. просијавати; á. é. abból —, отуд се види ...
- Kivilágosodik, Kivilágosúl, k. 1.) засветлiti, постати јасан; развидети се (дан); á. é. abból —, отуд излази; 2.) обелоданити се.
- Kivilágoskivirradtig, Kivilágosvirradtig, ih. све до белог дана.
- Kivillan, k. изветрити (из главе.)
- Kivirágzik, Kivirít, k. расцветати се, процвости.
- Kivisz, Kiviszen (Kiviuni), cs. изнети, износити; á. é. извршити, спровести.
- Kivitel, fn. 1.) изношење; 2.) извршење; 3.) извоз, експорт. — i, mn. извозни.
- Kivív, cs. извојевати, извојштити.
- Kivizslat, cs. најушквати, пашуњати.
- Kivolt, fu. — át tudakolják, питају ко је?
- Kivon, cs. 1.) извлечити, извући; gyökköt —, извући корен; (szój.) mihelyt lábam — от, чим одем од куће; 2.) одбити, одузети; 3.) правити извод; 4.) делити хемијски; 5.) провући, убити време.
- Kivonandó(szám) fn. сунтракенд.
- Kivonás, fn. 1.) извлачење; извод; 2.) сунтракција.
- Kivonat, fn. 1.) извод; 2.) сунтракција.
- os könyv, fn. книга у изводима.
- Kivonezol, cs. извући, извлечити.
- Kivonúl, k. изићи, измасирати.
- Kivül, ih. напољу, с поља; van; nu. (on, en) окром, осим, изван; magán — van, ван себе је; ezen —, осим овог; kétsség — v. kétségen —, без сумње; tréfán —, окром шале, без шале.
- Kivülről, ih. с поља; á. é. напуст, напамет, j. Betéve.
- Kizabláz, Kizaboláz, cs. одуздати.
- Kizaklat, cs. истерати, извијати.
- Kizár, cs. искључивати, искључити; örökségből —, истиину из наследства.
- Kizáró, mn. искључан, искључив. — lag, ih. искључиво. — lagos, mn. искључив. — lagosság, fn. искључивост.
- Kizökken, k. испасти из шине (кола).
- Kizöldelik, k. зазеленети.
- Kizöldűl, k. озеленети, зазеленети.
- Kizákmányol, cs. запленити, упъячкати; á. é. употребити на корист.
- Kizzarol, cs. оглобити, опъячкати.
- Kizsebel, cs. оглобити, опуљити.
- Kizzémbel, cs. љескамити.
- Klára, Klári, tn. Клара.
- Kláris, fn. корал; mn. коралан.
- Klastrom, fn. манастир, намастир. — i, mn. манастирски. — ilag, ih. манастирски.
- Koák, fn. квекет, вриска. — ol, k. квичати, врискати.
- Kcbak, fn. (суга) тиква; á. é. празноглавић, тикван.
- Kóbor, mn. és fn. 1.) скитнички; скитница, тумарадло; 2.) плетена корпа.
- Koborecz, fn. шуштанско чизметина. — ol, k. трампасто ходити, шуштати чизметинама.

Kóborgás, Kóbörlás, fn. скитање, скитња; потудање.
 Kóborgó, Kóbörlo, fn. és mn. скитница, тумарало; скитнички.
 Kóbörög, Kóböröl, k. тумарати, скитати се; потудати се.
 Kóborság, fn. скитња.
 Koboz, fn. лира (инструмент).
 Kobozi, es. 1.) пъвачкати, тлачати; a gyermek — zák a gyümöleskertet, деца тлаче вонявак; 2.) узанивати.
 Kobozmány, fn. узаниње.
 Kobozpalló, fn. кончиц, кобилица на лири.
 Kobza l. Koboz, fn.
 Kobzó, fn. фиуксе.
 Kobzol, k. és es. свирати у лиру.
 Kocczan, k. сударити се, туџити се. — ás, fn. судар. — t, es. туџнути, куцнати се (чашом).
 Kocs, Kócs, fn. изданак, тић (од дувана).
 Kócsag, fn. нека чајња. — forgó, fn. перјаница од чајње. — os, mn. с перјаницом од чајње; á. é. накнен, напит. — osodik, k. поднапити се. — toll, fn. перјаница од чајње.
 Kocsán, fn. нетелька.
 Kocsárd, tn. Божидар, Готхард.
 Koci, fn. кола, кочије; ernyős v. fedett —, тарнице, покривена кола; paraszt —, обична кола.
 Koesi-bér, fn. возарина, кирија. — futtatás, fn. утркивање на колих. — gyártó, fn. колар; каруцар. — hágeső, fn. потега. — káz, k. возати се на колих. — kenő, fn. коломаз. — láncz, fn. паочаница. — nyom, fn. траг ол кола; ирт. — pósta, fn. колека пошта.
 Kocsis, fn. кочијаш. — kodik, k. кочијашити; служити као кочијаш. — ság, fn. кочијаштво.
 Kocsiszín, fn. колница. — verseny l. Коцисфуттатás.
 Kocsiz, es. возити се. кочијашити. — ás, fn. кочијашнење.
 Kocsmá, fn. крчма, механа, биртија. — adó, fn. крчмарина. — jog, fn. право крчмарења.
 Kocsmáros, fn. крчмар, биртани, механија. — kódik, k. крчмарити, биртанити. — né, fn. крчмарница, биртаница.
 Kocsmázik, k. одлазити у крчму.
 Kocsón, fn. кичица (биљка).
 Kocsony, fn. кочањ, окомак.

Kocsonya, fn. паче, нитије.
 Kocsonyás, mn. с нитијем, нитијаст.
 Kóesos, mn. конитуњав (орах), конитуњак.
 Kocsos, k. заламати занерке.
 Kóez, fn. кучина; á. é. разбарунена коса. — ember, fn. рба од человека, никоговић.
 Kocza, fn. крмача (е прасци); mn. без матере; — gyermek, — bárány, — malac, дете, јагње, прасе без матере.
 Kocza, fn. пильанье (дечја игра).
 Koczadisznó, fn. крмача.
 Koczan l. Kocczan.
 Kocza-puszkás, fn. лови нипанџија. — vadász, fn. лови ловац.
 Koczázik, k. пильати се.
 Koczér, fn. дрвен нож.
 Koczint, es. és k. куцнути, куцнути се.
 Kóczipor, fn. нитков; tn. нитковски.
 Koczka, fn. 1.) коцка, жреб; koczkát vetni vkivel, бацати коцку, жребати; koczkára tempi, метати на коцку, куцнати срећу; megfordult a koczka, оскренула се срећа; a koczka el van vetve! коцка је пала! hatot vetett neki a koczka, послужила га срећа; saját koczkájára, на своју опасност (на своју узизу).
 Koczka alakú, mn. коцкаст. — asztal, fn. сто за коцканье. — fordulás, fn. обрт среће. — gyök, fn. кубични корен. — játek, fn. коцканье. — kö, fn. коцкаст камен. — láb, fn. кубична стопа.
 Koczkált, mn. коцкаст, на коцке.
 Koczkarendszer, fn. хексаедричан систем.
 Koczkás, mn. коцкаст, на коцке; fn. a) коцкар; b) коцканье.
 Koczka-szám, fn. кубичан број. — vetés, fn. бацање коцке, жребање, — vető, fn. 1.) који баца коцку; 2.) коцкаст пехар.
 Koczkáz, es. 1.) иправити коцке (на платну); 2.) l. Koczkázik.
 Koczkázik, k. коцкати се.
 Koczkázott, mn. коцкаст, на конке.
 Koczkáztat, es. метати на коцку, реескирати. — ás, fn. метање на коцку, реескирање. — ott, mn. реескиран; опа.
 Kóczmadzag, fn. канап. [сан].
 Koczód-ás, fn. коцканье, кавжење. — ik, k. коцкати се.
 Koczog, k. 1.) куцнати; 2.) касати.
 Koczogány, fn. ћурдија (од тигра, леопарда).

Koczogat, Koczogtat, es. és k. куцати, лупати.
 Kóezos, mn. чупав, черупав, кудрав.
 Kodáes, fn. какотање, кокот. — ol, k. какотати, раколити се; (szój.) a mely tyúk sokat — ol, keveset tojik, која коши много какоће, мало јаја носи. — olás, fn. какотање.
 Koldkodácsol 1. Kodácsol.
 Kódor stb. 1. Kóbör stb.
 Kodlúl, k. гладовати.
 Kofa, fn. 1.) пиларица; 2.) бака.
 Kofákodik, Kofálkodik, k. пиларити; á. é. торокати.
 Kofaság, fn. пиларење; á. é. торокање.
 Kofáskodik, k. пиларити.
 Kofernya, fn. калабуриња, буркуљин.
 Kofernyál, es. збркати, мешати.
 Koffantyú, fn. бака, бабускера.
 Kófiez, fn. куја, опаруша. — sör, fn. бућкуриш пиво.
 Koh, fn. ковница, тоционница, таоница.
 Koha, fn. кремен.
 Kohány, fn. таоничка творевина.
 Kohár, Kohász, fn. рудар, ковничар.
 Kohászat, fn. рударство.
 Koh-hányat, fn. глеђа. — munka, fn. рударски посао.
 Kohó, fn. вигањ, тоционница.
 Kohol, es. точити, расташати; á. é. ковати (лаж); új szót —, сковати нову реч; hazugságot —, ковати лаж.
 Koholás, fn. точјење, ковање; á. é. изминјање.
 Koholmány, fn. изминшњотин, лаж.
 Koholt, mn. изминшење.
 Kohós, fn. радник у ковници.
 Kohóz, es. купелпрати (у хем.).
 Kóka, fn. рапча (на лози).
 Kókad 1. Kókkad.
 Kókál, es. вонитити, лемати.
 Kókányoz, k. туцати се јајима.
 Kokárda, fn. кокарда.
 Kókáz, es. вући за перчин, черупати; k. туцати се јајима.
 Kokis 1. Kakas.
 Kókkad, k. вснути, бледети.
 Kokó, fn. jaje (у деџјем говору).
 Kokojenza, Kokolyza, Kokonya, fn. боровница.
 Kóknus-dió, fn. кокосов орах. — fa, fn. кокосово дрво.
 Koláka, fn. добровољна помоћ, моба.
 Kolál, k. тумарати, лупати се.

Kolandrán, fn. корнандер.
 Kolbász, fn. 1.) кобасица; 2.) земља дембелија. — ka, fn. кобасичица, — lé, fn. чорба с кобасицама. — os, mn. кобасичаст; с кобасицама. — oskodik, k. савијати се као кобасица. — töltő, fn. надевача за кобасице.
 Kolez, fn. полукадива, илини.
 Koldúl, k. просити, богорадити. — ás, fn. прошчење, прошња. — gat, es. пројачити. — gatás, fn. просјачење.
 Koldus, fn. просјак, слепац, богац, жејбраќ; (szój.) szemérmes — nak íres a tarisznyája, у стицњива слепца празна торба; minden — a maga botját dieséri, свак Џиганин свог коња хвала; а — nak még maga apja sem barrátja, голог ни своји не трпе, богатог сав свет милује; nem fél — a fosztástól, празну кућу ни луцеж не може покрасти.
 Koldus-asszony, fn. просјакиња. — bot, fn. просјачки штап; — botra jutni v. szorálni, доћи до просјачког штапа, дотерати до ијада. — csipa, fn. гума на трешњовом дрвету. — ember, fn. просјак. — fiú, fn. просјаче. — fű, fn. мала кукута. — gyermek, fn. просјаче. — kenyér, fn. пројачки хлеб. — kenyérség, fn. гољество. — leány, fn. просјакиња. — nép, fn. просјаци, жејбраци. — nő, fn. просјакиња. — pénz, fn. просјачки новац, багатела. — ruha, fn. просјачак. одело. — ság, fn. просјаштво. — szegény, mn. убоги ѡаво. — tetű, fn. крипигуз.
 Koleda, fn. скупљање милостиње, колекција.
 Koledál, es. купити милостињу. [та.
 Kolibri, fn. колибри.
 Kólika, fn. колика, вија; — bántja, има.
 Kólikás, mn. који има колику. [колику].
 Kollint, es. 1.) ударати, лупати; 2.) краткодати.
 Kolomp, fn. клепетуша, бакаруша, бронза; felkötni a — от, а) везати клепетушу; б) предводити; с) ударати у велико звено.
 Kolompár(os), fn. лимар, казапџија.
 Kolompér, fn. кромпир.
 Kolompol, k. звончкати, бронзукати.
 Kolompos, mn. с клепетушом; fn. ован к ји води; á. é. коловоћа.
 Kolompoz, es. 1.) лупати у врат; 2.) l. Kolompol.

Kolonez, fn. 1.) притега (нпр. на ћерми); клечка (у неа); 2.) брабушак. — os, mn. с брабушини; с клечком.

Kolontos, mn. луцкаст. — kodik, k. лу-

Kolop, f. горњак (карта). [довати.]

Kolosma, fn. кумовеки дар (о криштењу).

Kolostor l. Klastrom.

Kolosvár, Kolozsvár, tn. Клуж, Колашвар.

Koltant, es. купати, закупати.

Koltos fn. (риба) кркуша.

Kólya, fn. 1) паланкин, посиљка; 2) триумфална кола.

Koma, fn. кум; (szój.) kötve higyj a komának, не веруј сваком; — neki a munika, смрди му посао; — neki a fizetés, плав је платишта.

Komaasszony, fn. кума.

Komárom, tn. Коморан (град).

Komaság, fn. кумство; (pb.) meghalt a gyermek, ода а —, умре кумче. распаде се кумство.

Komáz, es. кумити, звати кумом. — ás, fn. кумљене. — ik, k. (vkivel) шалити се, спрдати се.

Komló, fn. хмель, комплов. — kert, fn. хмельник. — s, fn. és mn. хмельник; с хмельем, с компловом.

Kommadéroz, es. командовать. — ás, fn. командање. — ó, fn. заповедник.

Kommadó, fn. команда. [командант.]

Komman, k. луцинути. — t, es. лукати.

Kommog, k. вући се, гегати се.

Komócsin, fn. попино прасе (биль.).

Komoly, mn. озбиљан. — an, ih. озбиљно, озбиљски. — ít, es. чинити озбиљним, уозбиљити. — odik, k. уозбиљити се. — ság, fn. озбиљност.

Komondor, fn. чобанеки пас; (pb.) kétfelé tekints, mikor az agg — ugat, кад матор пас лаје, вала видет' шта је. — kodik, k. ленити се.

Komor, mn. суморан, турван. — g l. Komorog. — ít, es. жалостити, чинити суморијим. — ka, fn. красуљак (биль.). — kedvű, mn. турван. — kedvüség, fn. турвност. — kék, mn. угасито плав. — kodik, k. бити турван. — kóroság, fn. турвност. — kóros, mn. és fn. меланхоличан, хипохондричан; хипохондриста.

Komorna, fn. коморкина.

Komornok, Komornyik, fn. коморник. — leány, fn. коморкиња.

Komor-odik, k. растужити се. — og, k.

бити турван, сетан. — on l. úl, ih. — ság, fn. турвност, сета. — sárba, mn. угасито жут. — tekintetű, mn. мрка ногледа. — úl, ih. мрко, сетно, турвно; k. l. — odik.

Komp, fn. 1.) скела, комиа; 2.) мргињ. l. Kompis l. Hancsik. [Hanesik.]

Komplár, fn. механија, крчмар. — kodik, k. крчмарити, биртанити. — ház, — szék, fn. механа, биртија. — ság, fn. крчмарство.

Kompol, es. мргињити, l. Hancsikol.

Kompola, fn. механа, биртија.

Kompona, fn. теразије; иноња од теразија.

Komporkodik, k. прћити пос, забављати.

Kompos, mn. са скелом.

Komposztor, fn. подноожник на разбоју.

Kompoty, fn. — só, камен соли.

Komppénz, fn. скеларина.

Komra, fn. комора, l. Kamra.

Konászik, Konászodik k. стишавати се.

Konesorog, k. зајававати, скитати се.

Konecz, fn. 1.) кост (са сржи); 2.) ма-етан залогај; (szój.) карпн а — on, отимати се о мастан залогај; porba esett a — a v. elejtette a — ot v. ki-esett szájából a —, није му пошло за руком; 3.) meztelel — ot árulni, показивати своју голотину; — ra hányni, v. — ról, — ra — nő, измрцварити; 4.) egy — papiros, књига хартије.

Konezol, es. мрцварити. — ás, fn. мрцва-

Konda, fn. чопор, крд свиња. [рење.]

Kondás, Kondász, fn. свињар. — kodik, k.

Kondér, fn. кастрола. [бити свињар.]

Kondít, es. звонити, огласити. — ó, fn. — jó — ója van, има добар језик.

Kondor, mn. кудрав, коврчаст, кокорав; fn. кудрова. — ít, es. коврчити, ку-драти. — odik, — úl, k. коврчити се. — os, mn. кокорав, усковрчен.

Kondúl, k. забрујати, зазвонити.

Kong, k. брујати, звучити, звонити; — bong, хуји-зуји. — ás, fn. брујање, тутоњ. — at, es. чинити да бруји, звонити. — ó, mn. што звечи: — ó pénz, бакарни новац.

Konkoly, fn. кукољ; üszögös —, љуб; (km.) ritka búza kiben — nincsen, не-ма жита без кукоља; terem a —, ha nem vetik is, по зло не вала елчије слати (само дође).

Konkolyos, mn. пун кукоља. — odik, k. обрасти кукољем.

Конок, мн. упоран, јогунаст. fn. јогуница. — ít, es. чинити упорним. — odik, k. бивати упоран. — ság, fn. упорност, јогунство. — úl, ih. упорно, јогунасто; k. l. — odik.

Konstantinápoly, tn. Цариград, Стамбол. Kontár, fn. квадранат, крил, шалабактер. — kodás, fn. криарија, петљанија. — kodik, k. петљати, криарити. — mű, fn. петљанија, криеж. — ság, fn. петљанија.

Koutat, Kontogat, es. бунити. — ás, fn. буњење. — ó, fn. бунџија.

Konty, fn. 1.) конја, пуйча, шињон, убраџак, капица, цега; (szój.) — alá való bor, вино за женске: férre áll a — a. пијана је; 2.) ћуба, перчин.

Kontyol, es. повећавати, убрађивати.

Kontyos, мн. 1.) с конјом, убрађена (девојка); 2.) с перчином: — borsó, грех у међунама.

Konya, мн. што виси; — füllő, клопав.

Konyha, fn. кухина, кујна; Laczi konyhája, кујна у пољу, приварница; deák v. latin —, апотека; (szój.) az is hoz vmit a konyhára, и с тим је ближе кући.

Konyha-ajtó, fn. кухинска врата. — balta, fn. сатара. — diákság, fn. покварено латински. — ló, fn. теглећи коњ. — mester, fn. главни кувар. — pénz, fn. кухински трошак, менажа. — részér, fn. паракувар. — só, fn. кухинска сол.

Konyhászkodik, k. чечати по кујни, об-

Konyházik, k. овркывати. [лизивати се.]

Kopút, es. савијати, отпустити (ушу); (szój.) fülét se — ja reá, и не шумиња; nem is — hozzá, не зна ни укрепати, нема ни појма о том; egy kicsit — a magyar nyelvhez, зна нешто мађарски.

Konyorász, es. бугарити, богорадити.

Konyúl, k. превисити се, отпустити се. — t. мн. савијен, отпуштен.

Korács, fn. 1.) зелена љуска; 2.) вајарско дете; 3.) жбуњ, гром. — lik, k. љуштити се. — ol, es. a) вајати; кључати, лупати; b) љуштити.

Koradék, fn. оливотина.

Kopál, fn. коцал (камен).

Kopálík, Kprállík, k. љуштити се.

Kopály, fn. ћела, голо место.

Kopáncs, fn. зелена љуска (орахова). — ol, es. љуштити (орах); вадити језгру.

Kopár, мн. гô, голетан, неплодан; fn. голет. — odik, k. оголети. — szik, k. пасти (марва) на голети; á. é. гладовати. — ság, fn. ћела, голет.

Kopás, fn. крање, хабање, ргаве.

Kopasz, мн. és fn. ћелав; ћелоња; — baraczk, кајсија: — mentség, празан изговор; (szój.) — t beretválni, млатити празну елamu; nehéz a —nak üstökébe карви, ћелавог не можем за кике ухватити; könnүй a — t beretválni, ласно је ћелавог бријати.

Kopászat, fn. лов с каповима.

Kopasz-fejü, мн. és fn. ћелав, ћелоња. — ít, es. правити ћелавим. — odik, k. ћелавити. — ság, fn. ћелавост. — száju, мн. ћосав, голобрад. — t. es. правити ћелавим: чупати (живину): á. é. черупати, кламати, пуљити. — úl, k. ћелавити.

Kopczihér, fn. 1.) мучитељ; 2.) цинија, цимрија.

Kopré, fn. лола, угуреуз, хорјатин. — kodik, k. ћаволити. — s, мн. ћаволаст. — ság, fn. ћаволство, хорјатство. — skodik l. — kodik.

Kópiez, fn. саћурица (за јаја).

Kopik, k. крзати се, хабати се.

Koppint, es. куцинути, лупнути.

Kopja, fn. копље.

Kopjás, мн. с копљем; fn. копљаник.

Kopka, fn. игра „гомила“ („купе“).

Kopkázik, k. играти се „гомила“.

Koplal, k. гладовати. — ás, fn. гладовање. — tat, es. мучити глађу.

Koró, fn. капов, ловачки пас; rossz — враг, лола; á. é. увода.

Kopocskál i. Kopácsol.

Korog, k. куцати, лупати. — ás, fn. куциње, лупање. — at, es. és k. куцати, лупати. — ó termesz, fn. црв у дрвету. — tat, es. куцати, лунати.

Kopolya, fn. бара, калуга.

Kopolytyú, fn. шкрге. — lábuak, fn. бражиподе (жив.).

Koropuya, fn. лубања, тиквина. — bolt, fn. капић. — lepke, fn. мртвачка глава (лентир). — tan, fn. краниологија.

Kororez, fn. 1.) чварак; 2.) голет.

Kopor(gat) l. Karagat.

Koporsó, fn. a) мртвачки сандук; b) гроб: — ban fél lába, једном је ногом у гробу. — kő, fn. камен

наč гробом. — szönyeg, — terítő, fn. мртвачки покров.

Kopotó I. Kopolytyú.

Kopott, mn. отриан, искразан, похабан, изрган.

Kopottyú, Kopótyú I. Kopolytyú.

Koppad, k. 1.) љунитити се; 2.) ћелавити.

Korpan, k. пушнути, праснути; (szój.) — attól az állad, убиће те у врат; — a szeme, пари очи.

Koppant, es. 1.) учинити да пукне, да прасне; 2.) усекнути (свећу). — ó, fn. усекач, мумаказе. — ó talp, fn. — глава од мумаказа.

Koppaszt, es. чупати.

Kopri, fn. ћелоња.

Koptat, es. 1.) крзати, хабати, трацката; ргати; 2.) nyelvét v. száját — pi, говорити у лудо; а kísszöböt —, обијати праг.

Kor, fn. доба; век; време; а — lelke v. szelleme, дух времена; tanuló — omban, за мога ћаковања.

Kor, mn. око, у, о: két órakor, око (у) два сата; éjséfkor, у ноноћи; karácsokor, о божићу.

Kór, mn. болестан; fn. 1.) болест, болја, болјетица; 2.) болесник, болесница.

Kora, mn. раји. — beli, mn. és fn. из доба, сувремени; сувременик.

Korábban, ih. раније, пре.

Koraes, fn. доба; младићско доба; не доношче; egy — шак, врињаци.

Kórács, fn. лешинар.

Koraérett, mn. што рано зре, рани.

Koraeszü, mn. стармали, маторац.

Kórág, fn. болеснички одар.

Korahajtásu, mn. — vetés, рани (пролет).

Kórál I. Korász. [ни] усев.

Korall, fn. корал.

Kórállapot, fn. стање болести.

Korán, ih. рано, за времена. — érő, mn. рани, што рано доснева; — érő szőlő, рано грожђе, ранка. — kelő, fn. ранилац. — későn, ih. увек. — okos, mn. стармали. — ol, es. судити за прерано. — sem, — tsem, ih. никако, Koránt, ih. рано. [ни близу.]

Koránvaló, mn. рани. — ság, fn. раност.

Korány, fn. јутро, зора, j. Hajnal.

Koraság, fn. раност.

Korász, fn. који набирчи; k. а) пабирчити; b) тумарати; — ó féreg, курјак.

Koraszülés, fn. пометање.

Koratelt, mi. — váltó, менцица, којој је прошао рок.

Koráz, k. журити се, ићи напред (е т.).

Korbács, fn. корбач, бич, камција. — fű, fn. катанац. — nyél, fn. бичале. — ol, es. ишибати, бити камцијом. — olás, fn. шибање. — vágás, fn. шиба.

Korbély, fn. колека корна.

Kórburgár, fn. шатолог.

Kores, fn. полустан, мелез, криља; mn. полустански, наказан, измет. — faj, — fajzat, fn. измет, наказа.

Koresma, fn. крчма, биртија, l. Koesma.

Koresmáros, fn. крчмар, l. Koesmáros.

Koresolya, fn. 1.) корчуље, тоциљаче, ледењани; 2.) дечје сонице; 3.) палије.

Koresolyás, fn. 1.) тоциљач (на корчуљама), корчуљаш; 2.) који спушта бурад на палијама; mn. a) са корчуљама; b) на палије.

Koresolyáz, k. тоциљати се на корчуљама; es. спуштати бурад на палијама. — ás, fn. корчуљање; спуштање буради.

Koresos-ít, es. изопачавати, чинити кржљавим. — odik, — úl, k. изопачавати се, изметати са, кржљавити.

Korcz, fn. овењача.

Korezfűz, fn. ива.

Korezog, k. глабати, глодати.

Korda, fn. корда; (szój.) kordába fogni v. szedni, узети у корду.

Kordács I. Kartács.

Kordáz, es. ишибати.

Kordé, fn. 1.) пљачка; szabad — ra bojesát, даје на пљачканje; 2.) тричарија; nem — ba mondom, не говорим без узрока; — ra venni, узети за шаду. — beszél, fn. празан разговор. — l, es. сматрати за шаду. — ra, ih. олако, овлаш, напразно; — ment, оде у ветар. — ság, fn. узалуд-

Kordély, fn. двоколице. [ност; лакрија.]

Kordéskodik, k. будалити, лакристи.

Kordovány, fn. кордован. — os, fn. који ради кордован.

Kor-elleniség, fn. анахронизам. — elnök, fn. председник по годинама. — engedelel, — engedély, fn. опроштење од година (код малолетника). — eszme,

Kórész I. Korász. [fn. идеја времена.]

Korfonyál, k. правити буркуљини.

Korgály, Korgó, fn. трубач (тропска барска тица).

- Korgatyú, fn. клепало, чегртаљка.
- Kor-gyengeség, fn. остарелост, слабост. — gyengült, mn. остарео.
- Korha l. Korhad.
- Korhad, k. 1.) старети; 2.) трухлити; 3.) изанђати. — ék, fn. трулех од биљака. — t, mn. труо; отрицај, изанђај; троман. — váný l. — ék.
- Korhaný, fn. хумус.
- Korhantó, fn. блесан.
- Korhaszt, es. чинити да трухне; крзати,
- Korhatag, mn. труо, изанђао. — rgati.
- Kórhafárzat, fn. диагноза.
- Kórház, fn. болница, шпиталь. — i, mn. болнички.
- Korhel, Korhely, mn. немаран, распуштен; fn. калаш, бекрија. — kedik, k. дембелисати, бекријати. — leves, fn. чорба од расола. — ség, fn. раскалашност, бекријање. — ül, ih. бекријеки, раскалашно.
- Korhodik l. Korhad.
- Korhog, k. гегати се, вући ноге.
- Korhol, es. стругати, гулити; á. é. корити, крпити. — ódik, k. гулити се, крзати се; á. é. корити, грдити.
- Korhúl l. Korhad.
- Koriándrom, fn. кориандер.
- Kóriczál, Kóringyál, k. тумарати.
- Kor-isme, fn. хронологија.
- Kór-išme, fn. диагноза. — ismetan, fn.
- Korit, k. рано ићи (сат). [диагностика]
- Kor-külömbseg, fn. разлика у годинама.
- Korlát, fn. ограда, преграда; наелон, филарет; á. é. граница, мера. — lan, mn. неограђен; á. é. неограницен; необуздан. — lanság, fn. неограђено; неограницено; необуздано. — lanul, ih. неограницено.
- Kóról, k. куњати, венути, l. Kórol.
- Korláttnok, fn. канцелар, j. Kanczellár.
- Korlátol, es. оградити, ограђивати; стезати, скучавати. — t, mn. ограђен; ограничен; á. é. — t eszű, ограничен, глуп. — tság, fn. скученост, ограничен.
- Korlátoz l. Korlátol. [ченост.]
- Kórmag, fn. кориандер.
- Kormány, fn. 1.) крман, крмило, крма; 2.) влада; — t tartani, бити на крми, крманити: könnyű csendes időben — t tartani, ласно је на добром времену крманити.
- Kormány-alkat, fn. облик владе. — biztos, fn. владин повереник. — deszka,
- fn. цимер у плугу). — férfi, fn. државник. — forma, fn. облик владе. — lap, fn. владин лист. — os, fn. крманиш, корманиш. — oz, es. крмити, крманити; á. é. управљати (земљом). — pálcza, fn. владаљачко жезло. — rendelet, fn. владина наредба. — szék, fn. гувернија, дикастерија, влада. — széki, mn. владин. — toll, fn. брчно перо (у лица). — vitel, fn. државна управа. — zat, fn. управа (држава). — zó, fn. управљач, регент; гувернер.
- Kormol l. Kormoz.
- Kormos, mn. чајав: гарав; fn. рапетла (јабука). — ít, es. чајавити, гаравити. — odik, — íl, k. чајавити се.
- Kormoz, es. чајавити.
- Kornilla, fn. батренак.
- Kornjad(oz), k. куњати, поболевати.
- Kornyíkol, Kornyikál, k. гуњекати; á. é. кискати, кревелити се.
- Kóró, fn. коров.
- Kóroda j. Kórház.
- Kóródzik, k. сушити се; укоровљавати се.
- Korog, k. крчати, бурљати; — a hasa, крче му црева.
- Koroglyá, fn. кутија с лекаријама.
- Kórol(kodik), k. куњати, поболевати.
- Korom, fn. чај; гар; bési — . књеверус; á. é. másra keni kornát, на другог баца своју кривицу.
- Korom-fekete, mn. при као гар. — nemű, mn. чаја'т.
- Koromász, fn. несит, пеликан.
- Korona, fn. круна. — fa, fn. багрен. — gát, fn. крунаст бедем. — herczeg, fn. принц, наследник круне. — igénylő, — követelő, fn. претендент. — javak, fn. крунска добра. — ország, fn. круновина. — őr, fn. чувар круне. — öröklés, fn. наследништво круне. — örökösl, fn. наследник круне.
- Koronás, mn. крунисан, с круном. — tallér, fn. крунски талир, кронталир.
- Korona-vesztett, mn. обескруњен. — vírág, fn. багренов цвет.
- Koronáz, es. крунисати, окрвнити. — ás, — at, fn. крунисање. — ó, fn. венчаница (на крову).
- Korong, fn. коло (лончареко); плоча.
- Koronként, ih. повремено. — i, mn. повремени.
- Koront (Korontország), fn. Корушка. — ár, fn. Корушчанин.

Koros, mn. временит, временаш, у го-
динах.
Kóros, mn. болестан, болешлив.
Kórós, mn. коровит, громовит.
Korosma, fn. 1.) кралица; 2.) јело што
шиљу породиљи.
Korosodik, k. старети.
Korosság, fn. временност, старост.
Korosztály, fn. класа доба (за војнике).
Korott, ih. у доба; — ам., — ad., — a....
— у моје, твоје, његово... време.
Kórózik, k. коровити се, сушити се.
Korpa, fn. 1.) мекиње, трице; (szój.) —
van a fejében, има плеве у глави; té-
ged is megfejnök egy tál korpán, да-
ћеш ти то јефтиње; ki — közé ve-
gyül, megeszik a disznók, ко се са
мекињама помеша, изеду га свињи;
2.) перут.
Korpa-czibere, fn. трична киселица. —
fejű, mn. és fn. глуп; тикван, празно-
главић. — féreg, fn. мушица. — fű,
fn. црвоточина (шека маховина). —
hițvely, fn. празноглавић, букван. —
kenyér, fn. трупница. — keszöcze, —
kisze, fn. трична киселица. — lé,
fn. киселица.
Korpás, mn. 1.) мекињав; 2.) перутав.
Korpáz, cs. 1.) посипати мекињама; 2.)
грдити, кризмати; 3.) петљати, бити
Korrajz, fn. слика доба. [крица]
Korrog, k. крчати, бурљати.
Kórság, fn. a) болест, боља, болетница;
b) велика болест, падавица; á. é. bánt-
ja a —, луцкаст је.
Kórságos, mn. с великим болешћу; á. é.
сулуд.
Korsó, fn. крчаг; cseeses —, тестија;
beletekinteni a — ba, загледати бо-
калу у дио; (szój.) akár a — t a kö-
hez, akár a követ a — hoz, или jaže
камену, или камен јајету; (pb.) addig
jár a — a kútra, mig el nem förik.
која тиква често на воду иде, раз-
Korsós, fn. ћунар, љончар. [биће се].
Korszak, fn. одсек времена, епоха; — от
alkot v. képez, чини епоху.
Korszellem, fn. дух времена.
Korszerő, mn. савремен, што одговара
времену. — en, — leg, ih. савремено.
— ség, fn. савременост.
Kórszoba, fn. болесничка соба.
Korszovát, fn. 1.) прегача; 2.) семењача.
Kortan, fn. хронологија.

Kórtan, Kórtanitmány, fn. патологија. — i.
mn. патолошки.
Kortany, fn. велики тон.
Kortárs, fn. сувременик, врнињак.
Kortes, fn. кортеш. — kedés, fn. корте-
шовање. — kedik, k. кортешковати.
Kor-tévesztés, fn. анахронизам. — tudomá-
ny, fn. хронологија. — tudós, fn.
хронолог.
Kór-tudomány, fn. патологија. — tudós.
fn. патолог. — tünet, fn. појава бо-
лести.
Korty, fn. 1.) гутљај; 2.) ракија; (szój.)
nyeli a száraz — от, живи о ваздуху.
Kortyándi, fn. пијандура, испиччана.
Kortyan, Kortyant, k. гуцнути.
Kortyog, k. гутати; гротати (пијући).
Kortyol, es. срквати.
Kortyondi (fráter), fn. испиччутура, пијан-
Kortyonat, es. сркватати. [дура].
Kortyonként, ih. па гутљаје.
Kortyos, mn. одан шићу; fn. пијанац. —
odik, k. ојорити се, напити се.
Kortyoz l. Kortyog.
Kortypálinka, fn. ракија.
Kórvész, fn. морија, куга.
Korvéta, fn. корвета.
Korz, fn. Корзиканец; mn. корзикански.
— úl, ih. корзикански.
Kos, fn. 1.) ован; herélt —, шконац;
2.) маљ.
Kosár, fn. 1.) корпа, кошар; 2.) тор,
Kosaraeska, fn. корпица. [обор].
Kosaras, mn. с корном; fn. корпар.
Kosaraz, es. a) носити у корни; ловити
корцом (рибу), кошарати; b) ћубрить.
Kosárfonó, Kosárkötő, fn. корпар.
Kosárka, fn. корпица.
Kos-bárány, fn. мушико јагње. — bor, fn.
каћун (биль.) — bőr, fn. овнујска ко-
жа. — fej, fn. сведена глава у корња.
— jel, fn. знак овна (звезда).
Koslár, mn. похотан, блудан.
Koslat, k. терати се (овце). — ag l. Koslár.
Kosok, Kosók, fn. кожух.
Kosol, es. заглавити, забити, укуцавати.
Kospitol, k. овркивати.
Kosta, Kósta, fn. сеоски учач.
Kóstol, es. коштати, кушати. — ás, fn.
кошташе. — atlan, mn. неокоштан.
— ó, fn. a) који кошта; b) проба.
Kostök, fn. 1.) јаја од овна; 2.) ду-
ваникеса од овна.
Kosz, fn. краста, грнита.

Kószta, мн. што лута; — gyermek, котлер; — hír, зуцање; — lélek, утвора, авет.

Kószál, к. лутати, скитати се. — ás, fn. скитиња.

Kosz-féshék, fn. крастоња. — ír, fn. масти Koszlál I. Kószál. [за красте.

Koszlik, к. крзати се, хабати се.

Koszlott, мн. похабан, отридан.

Koszmó, fn. красте на глави.

Koszmos, Koszmós, мн. крастав, гринтав.

Koszog I. Koczog.

Koszol, cs. хабати, крзати.

Koszoresú, fn. свинјска салата.

Koszorú, fn. венац. — dad, мн. венчаст. — fa, fn. жиока. — gyertyatartó, fn. полијелеј. — s, мн. увенчан; с венцем. — tlan, мн. без венца. — z, cs. увенчавати. — zat, fn. атуља (на згради.)

Koszos, мн. крастав. — odik, к. ократати се.

Koszperd, fn. шпада, шиљаст мач. — orrú, fn. риба сабљарка.

Koszt, fn. 1.) храна; kinél vagy — on? код кога си на храни? 2.) мотка.

Kosztol, es. млатити мотком (с дрвета); к. бити на храни.

Kosztos, мн. és fn. a) који је на храни; sok — a van, многи су код њега на храни; b) који даје храни; — asszony v. — gazda, жена или човек који држи на храни.

Kóta, fn. 1.) нота (музичка); 2.) ромб, нахерен квадрат. — alakú, ms. ромб.

Kótág, k. гагати. [bast.

Kóta-író, fn. који пише ноте. — könyv, fn. књига са нотама. — papíros, fn. папир

Kotárka, fn. котарка, хамбар. [за ноте.

Kótáskönyv, fn. књига са нотама.

Kótatám, fn. налоњи за ноте.

Kótáz, es. метати у ноте; k. писати ноте.

Kótis, fn. маљ.

Kotkoda, fn. квоцање.

Kotkodácsol, Kotkodál, k. квоцати.

Kotlás, fn. 1.) лежење; седење на јајих; — ideje, време лежења; 2.) квоцање.

Kotlik, k. лéћи; седети на јајих; квоцати; á. é. — az esze, ћакнут је.

Kotló, мн. што лéже; fn. квочка.

Kotlós, мн. насаћен; — tojás, jaje испод квочке; — tyúk, квочка.

Kotnyeles, мн. дрзак, свезнао. — kedik, к. бити свезналица, дрзновит. — ség, Kotol I. Kotlik. [fn. дрзновитост.

Kotonoz, cs. пинати, цуњати.

Kotor, k. 1.) чопркати, грепести; 2.) чистити (блато из реке).

Kotorász, Kotrász, cs чепркати, цуњати.

Kotorog, k. скитати се, лутати.

Kotródik, k. вући се, торњати се.

Kotrógép, fn. багер-машина (што чисти реку).

Kotronez, fn. кудра, витица. [реку].

Kotty, fn. брђање, торок; mindenben —, свуд се траја.

Kotyán, k. квоцнути; belé —, умешати се у разговор; nem is —, није (јела) ни за један зуб. — t, cs. пиннути.

Koty, fn. ловра.

Kótya, fn. муница, лицитација.

Kótayagos, мн. напит, ћорнут. — eszű, ћакнут. — odik, k. ојорити се.

Kótýál, cs. a) продавати на лицитацији, мунтати; b) давати буд зашто.

Kótýás, мн. ћакнут, луцкаст.

Kótýavetye, fn. лицитација, муница.

Kótýavetyél, cs. мунтати, лицитирати. — ö, fn. лицитант.

Kotyfity, fn. зврчка по носу.

Kotyfol I. Kotyvaszt.

Kotylé, fn. буркуљиш.

Kotyma, fn. буркуљиш; á. é. тричарџа.

Kotymás, мн. збрљекан; — ember, ни.

Kotyó, fn. шљива. [коговић.].

Kotyog, k. 1.) квоцати; 2.) клопотати, клепати; 3.) бркњати. — ó, мн. што квоца, расквоцан; — ó malom, рђава (олупана) воденица. — ó, fn. путела, стакло уска грла. — ós, мн. што клепеће; á. é. напит, накресан.

Kotyol I. Kotyog.

Kotyom I. Kotyma.

Kotyomfity, мн. тричав; (km.) kinek — az ura, gézengűz a szolgája, какав гоеа, онакав и слуга.

Kotyos, мн. 1.) расквоцан; 2.) гњио (шљива). — odik, k. угњилити.

Kotyós, fn. шљивовица.

Kotyval I. Kotyvaszt. — ék, fn. буркуљиш.

Kotyvasz, fn. буркуљиш. — t, cs. рђаво-кувати, буркуљишити, збрљекати.

Kova, fn. шљунак; кремен.

Kovacs, fn. испат; szíkrázó —, пољски испат.

Kovács, fn. ковач; hideg —, хладноков, бесислен ковач; (szój.) nem lesz abból —, ki kalapácsot soha nem vesz kezébe, не може ковач бити, а не омрчити се.

Kovács-i, mn. ковачки. — kodik, k. бити ковач. — mesterség, fn. ковачлук. — műhely, fn. ковачница. — ol, es. ковати, сковати; — olt vas, ковно гвожђе. — ság, fn. ковачлук.

Kovacsos, mn. пун шата.

Kovad, k. љуштити се, ценати се.

Kovaföld, fn. шљункаста земља.

Kovákol, k. квечати, дречати, кревелин.

Koválík, k. љуштити се. [ти се.]

Kovályít, es. гулити, љуштити.

Kovályog, k. тумарати, крстарити.

Kovand, fn. шљунак.

Kovanemű, mn. шљункаст.

Kovany, fn. силициум.

Kovarez, fn. белутак, кварц.

Kovás, mn. шљунковит.

Kovasav, mn. шљункова киселина.

Kovász, fn. квае, кваац. — ol, es. за-киселити квасцем. — os, mn. квасан, е квасцем. — oz i. — ol. — talan, mn.

Kovaszt, es. љуштити. [бесквасан.]

Kovog, k. отворати се, цупати.

Kozák, fn. козак; á. é. вешт играч. — úl, ih. козачки.

Kozma, tn. Кузман, Кузма.

Kozma, fn. мирие од загорелога.

Kozmás, mn. загорео (јело). — ít, es. дати да загори. — odik, k. загорети.

Kő, fn. камен; mi a —! шта врага! — vé lett, окамењен; tudja a —, бес га знао! hol a — ben voltál, где си био до стога врага? nagy követ vetett a kútba v. nagy követ mozdít, хвата се велика посла; minden követ megmozgatni, све и сва употребити; együtt fúni a követ, у један рог дувати; (km.) mely követ sokszor hengergetnek, meg nem mohosodik, који се камен често преврће, неће маховином обрасти; égre követ ne vess, mert fejedre fordúl, ко више себе шљује, на образ му пада.

Köb, fn. коцка, кубус; mn. кубичан; mérték, кубична мера; méter, кубични метер; — gyök, кубични корен. Kő-baj, fn. камен (болест). — balzam, fn. нафта. — bánya, a) fn. каменити мајдан; b) tn. место код Пеште.

Köbezös l. Köpezös.

Köblös, mn. од ... кибле. — föld, fn. ју-

Köbölg, fn. кибла; ваган. [тро земље.]

Köbölg, fn. кубик.

Köböls, mn. 1.) кубичан; 2.) конкаст.

Köböz, es. кубирати.

Köcsög, tn. ћуница (за млеко); тегла. — kalap, fn. цилиндар. — ös, mn. као ћуница; као тегла; — ös kalap, Kötösök l. Köcsög. [цилиндар.]

Köeze, fn. сељачко одело.

Köczöle, Köczölye l. Keczele.

Köd, fn. магла. — daravirág, fn. гладница (билька). — kő, fn. нефелин. — lik, k. хвата се магла; — lik a szemem, магли ми се пред очима.

Ködmön, Ködmön, fn. нурдија. — ke, fn. нурак, кожух. — ös, mn. у нурдији, у кожуху.

Ködös, mn. магловит, замагљен. — en, ih. магловито. — ödik, — ül, k. замаглити се, маглити се.

Ködözött, mn. маглен, магловит.

Köemlék, fn. споменик у камену; — i betük, лапидарна слова.

Kő-eső, fn. туча, гръд, крупа. — fal, fn. каменит зид; — fali feeske, брегуница. — faragó, fn. каменорезан. — fejtés, fn. а) ломљење камена; б) мајдан од каменка. — fejtő, fn. а) који ломи (туна) камење; б) мајдан од камена — felirat, fn. натпис на камену. —

Köh, fn. кашаљ. [gyanta, fn. асфалт.]

Kő-hajítás, fn. бацање камења; дomet каменом. — hajító, fn. катапулта (праћка за бацање камења).

Köhésel, Köhenget, k. кашљуцати.

Köhent, k. накашљати се.

Köhurut, fn. велики кашаљ, хрипавац.

Köhinget l. Köhenget.

Köhint l. Köhent.

Köhög, k. кашљати, хрипати. — és, fn. кашљање, кашаљ.

Kő-hulladék, fn. отпад од камена, шљунак. — írás, fn. лапидарно писање. — írat, fn. литографија. — írati, mn. литографски. — író, fn. литограф. — ke, fn. камичак.

Kökemény, Kőkeménységü, mn. тврд као камен.

Kökény, fn. кукиња, трије. — es, mn. с тријем; — es rózsa, дивља ружа. — szem, fn. угасито око. — szilva, fn. триновача (шљива). — szölő, fn. тр

Kökorsó, fn. крчаг од камена. [њина.]

Kökörös, Kőköresin, fn. саса, шукундека; berki —, бела саса.

Kölesön, fn. зајам, рукодаће; kényszeri-
тет —, зајам под мораве; — t — nel

v. — t — ért, мило за драго; шило за огњило; жао за ерамоту; visszaadni a — t, вратити жао за ерамоту; одшалити шалу.

Kölesön ih. позајмљен, у зајам: — adni, позајмити, посудити; — kérni. искачи у зајам; — venni, позајимати, узети у зајам, посудити

Kölesön-adás, fn. узајимање, давање у зајам. — adó, fn. зајмодавац. — ház, fn. узајиманица. — képen, ih. у зајам. — kérő, fn. узајимач. — könyvtár, fn. књижница за позајимање.

Kölesönös, mn. узајамни, узајмични; међусобан. — beszámítás, fn. прецицаје дуга. — en, ih. узајамно, узајмице. — szerződes, fn. узајамни уговор. — viszony, fn. узајамни одношај. — ség, fn. узајамност, узајмица.

Kölesönöz, es. (vkitől) узајимати, узајмити, посуђивати; (vkinek) — ní, узајмити коме, дати на почек, дати у наруч.

Kölesön-szerződés, fn. уговор о наручи, посуда. — vétel, fn. узајимање, узијмање у зајам. — vevő, fn. узајимач, рукопримац. — ző, fn. зајмодавац, рукодавац.

Köldök, fn. 1.) пупак; 2.) пуччастост (штита); 3.) процеп на шмрку; 4.) пањ (на плугу). — csömör, fn. вија, колика. — fa, — gerenda, fn. гредица. — fű, fn. пупаквица. — kötő, fn. превој пупка. — ölt, mn. пуччаст (зданье). — ös, mn. с пупком; пуччаст. — szár, fn. гвоздена шипка у шмрку.

Kölen, fn. азбест (минерал).

Köles, fn. проја, просо; (szój.) fizetüink mint a —, платићемо напрено. — föld, fn. пројиште. — furó, fn. сипничар, нирало. — gyöngy, fn. врапчице семе (биљ.). — himlő, fn. оспа. — kása, fn. куља, каша. — madár, fn. Köliszst, fn. ужрнан камен. [стрнадица. Kölödör, fn. ваљушак.

Kölönez, fn. пањ, попречно дрво; á. é. несташко.

Költ, mn. дат, издат; — Budapesten..., (Дано) у Будапешти...; l. Kel, Kelt, Kelet....

Költ, es. 1.) будити; 2.) лéћи, излéћи; 3.) измишљати, изумевати; 4.) певати, спевати; 5.) трошити, издавати; (pb.) ki nem —, mintha szerezne v.

olyan mint ki keres, у радише свега више, у штедиши и још више; штедија је прво течење; fösvény többet —, скун више плаћа.

Költekez-és, fn. трошење, трошак. — ik, k. a) трошити, издавати; b) сељакати се.

Költémény, fn. измишљотина; á. é. песма, спев. — es, mn. спеван, у стиховима.

Költ-és, fn. 1.) буђење; 2.) лé жење, подсад, кот; 3.) певање, спев; песништво; 4.) трошење. — ész, fn. песник, j. Körtö. — észet, fn. песништво. — észeti, mn. песнички. — észettan, fn. поетика. — észieskedik, k. творити, (состављати) песме. — ézség, fn. песништво.

Költő, fn. 1.) песник, поета; füzfa —, водени песник; 2.) потрошач, трошација.

Költői, mn. песнички. — leg, ih. песнички. — ség, fn. песништво.

Költönez, fn. водени песник, надрипес-
Költönő, fn. песникиња. [ник.

Költöpénz, fn. новац за потрошак.

Költött, mn. измишљен.

Költöz-és, fn. сељење, селидба; сеоба. — ik, k. селити се. — ködés, fn. сељакање; сеоба. — ködik, k. сељакати се; селити се. — ó madár, fn. тица селица.

Költzsé, fn. трошак, издатај, раскрајак; — be verni, увалити у трошак. — es, mn. што иде с трошком, скун. — előirányzat, — terv, fn. прорачун (трошкова). — térités, fn. накнада трошкова, накнада. — vetés, fn. прорачун. Kölü l. Kölyü. [чун, буџет.

Kölykes, mn. што има млáд (штенце, мачиће).

Kölykez-és, fn. коћење. — ik (Kölyközik), k. котити се; мацити се (a macskáról); штенити се (a kutyáról).

Kölyök, fn. 1.) младо (маче, штене); kölykek, млáд; (km.) még az ebnek sem jó az első kölyke, први се штенци у бару бацају; 2.) дериште, пашче, пушче; kölykek, дерлад, пашчад, пушчад.

Kölyü, fn. ступа, сирзбијало. — z, es. набијати (лан); газити.

Kőmag, fn. дивља проја. — ú gyümöles, zat, fn. коштичаво воће, коштуњица.

Kömény, fn. ким, кумни; bécsi —, аниж.
— es, mn. с кимом. — magleves, fn.
кимова чорба.

Kő-mész, fn. каменити креч. — metesz,
fn. литотом (нож за ваћење камена
из бубрега). — metszés, — metszet,
fn. каменорез. — metsző, fn. és mn.
каменар, каменорезац, литограф; ка-
менорезарски. — méz, fn. сладић

Kömiv l. Kömü. [биль].
Kömüves(mester), fn. зидар. — munka,
fn. зидарски посао. — ség, fn. a) зи-
дарство; зидари; b) тајно друштво
„слободних зидара“.

Könem, fn. врата камена.

Könik, k. презревати (о вођу); á. é. уве-
нчути, пречврстати (нпр. девојка).

Könny l. Köny.

Könnyebb, mn. лакни. — edés, fn. олак-
шање, олакшица. — edik, лакнути,
одланути. — ít, es. олакшавати, олак-
шати. — ítésh, fn. олакшање, олак-
шица. — ség, fn. олакшање, ублаже-
ње. — szik l. Könnyebbedik.

Könnyebűl, k. одланути, лакнути, оду-
мишти. — és, fn. олакшање.

Könnyed, mn. лак, лакачак. — én, —
kén, ih. лако, олако, шале.

Könnyed l. Könnyebbedik.
Könnyelmű, mn. лакуман, лакомислен.
— en, — leg, ih. лакомислено. — ség,
fn. лакомисленост.

Könnyen, ih. лако, ласно; (pb.) — gyült,
— hült, како дошло, таке прошло. —
hívés, fn. лаковерност. — hívő, mn.
лаковеран. — hívőség, fn. лаковер-
ност. — vevés, fn. узимање на лако,
немар, индолениција.

Könnyít, es. олакшавати, олакшати; á.
é. ублажавати. — és, fn. олакшање,
ублажење.

Könnyű, mn. лак; — végét fogni a de-
lognak, узимати што олако; — be-
széd, течан (лак) говор; — ruha, ла-
ко, таико одело.

Könnyűd l. Könnyed. — ség, fn. лакоћа.

Könnyű-fegyveres, fn. лако оружан вој-
ник. — gyalog, fn. лак пешак. — gya-
logság, fn. лака нешадија. — had, fn.
лако оружана војска. — l, — kedik,
k. узимати олако; бивати лак; лак-
нути. — lovas, fn. лак коњаник. —
ség, fn. a) лакоћа; b) течност (у го-
вору); c) окретност.

Könting, fn. драм (мера).

Köntő, fn. еламка.

Köntölfalaz, Köntörfalaz, k. врдати, око-
линисти.

Köntös, fn. одећа, ортач; (szój.) nem
szaggatom — ét, прк'о ја за њим!

Köntös-díj, fn. итола.

Köny, fn. суза; — eket hullatnī, лити
(ронити) сузе. — ár, fn. поток суза.
— es, mn. сузан, улакан. — esen,
ih. сузно, кроз сузе. — ezik, k. су-
зити, плакати. — hullatás, fn. про-
леваше суза.

Könyomat, fn. каменотисак, литогра-
фија. — nyomatú, mn. литографичан.
— nyomda, fn. литографија. — nyom-
dász, fn. литограф.

Könyök, fn. лакат; (szój.) úgy kért, majd
lement — éről a bőr, молно је, све се
превијао. — kocuz, fn. мала шипка.
— lés, fn. наслеђање на лакат. — lő,
fn. наслон, ограда. — orsó, fn. кљак.
— öl, k. наслонити се на лакат. —
sugár, fn. гориња (танка) кост у лакту.
— szék, fn. наслонјача.

Könyör, fn. милосрђе; смерна молба. —
adomány, fn. милостиња, милодар. — g
l. Könyörög. — gés, fn. прошење; мол-
итва. — ög, k. просити; молити се.
— telen, mn. немилосрдан. — telenül,
ih. немилосрдно.

Könyörül, k. (on, en) смишловати се, са-
жалити се. — és, — et, fn. мило-
срђе; сажаљање. — etes, mn. ми-
лосрдан, благодушан. — etlen, mn.
немилосрдан. — etlenség, fn. немил-
ордност. — etlenül, mn. немилосрдно.

Könyű, fn. суза; l. Köny.

Könyv, fn. 1.) књига; — nélkül, напамет,
напузуст; Isten — e, библија; 2.) egy
— papiros, књига папира; 3.) l. Könyű.

Könyv-áros, Könyv-árus, fn. књижар. —
árulas, fn. књижарница. — boglár, fn.
прећица на књизи. — bolt, fn. књиж-
ара. — buvár, fn. љубитељ књига.
— ecske, fn. књижница.

Könyvel, es. водити књиге, тефтерити.
— és, fn. књиговодство, тефтерче.
— ö, fn. књиговоћа, тефтедар.

Könyves, mn. a) с књигом; који воли
књигу; b) l. Könyes; fn. a) књижев-
ник; b) књиговезац.

Könyvész, fn. библиограф. — et, fn. би-
блиографија.

Könyv-ez l. Könyvel. — jegyzék, fn. списак књига. — kereskedés, fn. књижарница. — kereskedő, fn. књижар. — sor, fn. канон (у библији). — szekrény, fn. шкриња за књиге. — szerzés, fn. списательство. — szerző, fn. списатель, писац. — tábla, fn. корице од књиге. — tám, — támasz, fn. налоци за књиге. — tan, fn. библиографија. — tár, fn. књижница, библиотека. — tárnok, — táros, — tár-ör, fn. књижничар, библиотекар. — tartó, fn. полица за књиге. — vezetés, — vitel, књиговодство, тефтедарство. — vezető, — vivő, fn. књиговођа, тефтедар. — vizsgálat, fn. цензура (књига). — vizsgáló, fn. цензор (књига).

Kőolaj, fn. каменито уље.

Köp, fn. пљувачка, пљувањак; es. пљувати, пљунути; vki szeme közé — pi, пљунути кому у очи.

Kő-pad, fn. каменита клупа. — part, fn. обала од камена, кеј.

Köpezős, mn. дежмекаст, здепаст, дречан, темељан; моцан, дундаст. — ség, fn. дежмекастост, здепастост.

Köpdös, Köpdöz, es. пљуцкати.

Köped, k. љуштити се.

Köpedék, fn. испљувак, хракотина.

Köpedelem, fn. испљувак, избљувак; á. é. гад, гнусоба.

Körepény, Körepényeg, fn. ограч, јапунце, плашт, кабаница; (szój.) arra fordítja a — t (et), a honnan a szél fű. окреће опаклију према ветру; (pb.) elmúlt esőnek nem kell --, после кишне јапунце.

Köpenyeg-forgató, á. é. превртљивац. — es l. Köpenyes.

Köpenyes, mn. с ограчом.

Köpenyiszák, fn. теркија.

Köpés, fn. пљување.

Köpeszt, es. 1.) љуштити; 2.) чупати (жи-)

Köpköd, es. пљуцкати. [вину].
Köpláda j. Köpöláda.

Köplény, fn. баруитина. — es, mn. баро-

Köpőcze, fn. сасуд, тигањ. [вит.]

Köpöláda, fn. пљуваоница.

Köpöly, fn. купица, рожић; — t rakni v. — özni, метати купице.

Köpönyeg 1. Köpönyeg. — es, mn. с ограчом, у јапунцу.

Köpörök, k. збећи се.

Köppen, Köpprent, k. локати, пијанчићи. — ö, fn. пијанац.

Köpü, fn. 2.) стап, бућка; 2.) кошица. Köpücze, fn. ведрица.

Köpül, es. правити масло (путер). — ö, fn. стап, бућка. — ö fa, fn. бућкало.

Kör, fn. круг; шестар; коло; — be állandó, стати у округ; magasabb körök, виши кругови; — ében maradt, остао је у своме кругу; а nép körében, у народном јату.

Kő-ragasz, fn. каја, цемент.

Kőrajz, fn. литографија. — i, mn. литографски. — ilag, ih. литографски. — oló, fn. литограф.

Kör-alakú, mn. округа, као круг. — alakúlag, ih. као круг. — beszéd, fn. перид (у грам.). — dal, — ének, fn. песма уоколо. — ded, mn. округ.

Kőrelepesent, fn. палачинке. [ласт.]

Kör-fal, fn. вид унаоколо. — fény, fn. a) глоријола (око главе светаца); b) крављак (биљ.). — fürész, fn. округла тестера. — írat, fn. a) писмо на новцу; b) окружница, циркулар.

Köris, fn. ясен; mn. ясенов. — bogár, fn. шпанска буба. — fa, fn. ясеново дрво; ясеновина. — levelűfű, fn. ясенак. — méz, fn. мана. — tapasz, fn. визнатор (лек.).

Körisme, fn. енциклопедија. — i, mn. енциклопедијски.

Körít, es. 1.) онкољавати; 2.) шестарити. — ö, fn. шестар.

Kör-ív, fn. округајаја. — játek, fn. халка („ринглингил“). — kerek, mn.

Körköly, fn. ланак (биљ.). [округајаја].

Kör-kör, fn. елипса. — képü, — körös, mn. елиптичан. — lap, fn. a) површина круга; b) куренда. — lég, fn. атмосферски ваздух. — levél, fn. окружница, циркулар.

Körmed, k. оскорушити се, мрзнути.

Körmenet, fn. лигија.

Körmeszt, es. оскорушити, мало замрзнати.

Körmetlen, mn. без ноката, без канџи.

Körmicze, fn. невен.

Körmondat, fn. период, периода (у грамат.). — os, mn. és — osan, ih. у периодама.

Körmöl, es. 1.) грепсти; 2.) ударати по прстима.

Körmöcz(bánya), tn. град Кремница.

Körmöfont, mn. плетен прстима (бич); á. é. језгротовит; бран.

Körmös, mn. 1.) с ноктима, с канцами; á. é. крадливачки; 2.) снажан, јак; fn. вуја, курја, курјак. — hal, fn. жаба (у шали). — ködik, k. панитити
Körmöz l. Körmöl. [се, укошавати се.
Körnegyed, fn. квадрант, четврт круга.
Körny, fn. околина, предео.
Könyék, fn. околина, предео. — beli,
— i, mn. околнi, из околнине.

Környékel, Környékez, cs. окруживати, опкошавати; á. é. — az álom, хвата ме сан: — a hideglelés, спонада ме језа.
Környék-ezet, fn. околина. — kép, fn. панорама. — szó, fn. областна реч, провинциализам.

Környez, Környít, Környöz, cs. опкошавати, окруживати, опколити. оисести; á. é. — i a halál, грози му смрт.

Környül l. Körül. — állás, fn. околност. — állásos, mn. опираи. — állásosan, ih. опирно. — et, fn. a) округ; b) околност. — mény l. Körülmény.

Köröm, fn. нокат; канца; конита; папак; vkiniek körmére kopintani v. ütni, күннүти по ноктима; körmére pörkölni v. ráégetni, казнити; — szakadtáig v. — szakadtig, до крајности; mind egy körmig, све до једног; körmek közé kapni, добити у своје канце; körmem közé került, пао ми је шака; körmére égett a dolog, догоредо му је до ноката; — re inni, ити до малог прста, исијати до дна; tiz körmétől él, живи из десет прстију; vkit a húsz körméről lekarpi, кога пропустити кроз шаке.

Köröm-ágý l. — gyökér. — fekely, fn. поганац под ноктом, непоменик. — feketénűi, mn. колико је црио под ноктом. — féreg, fn. зла шаш, паук. — gyökér, — ház, fn. заноктица, пакоједина. — ke, fn. ноктић. — kör l. — féreg. — ködik, k. трудити се, укошавати се. — mállat, fn. отиадање ноката. — méreg, fn. непоменик, зла шаш. — rágó, mn. мучан, тегобан. — szakadásig, ih. док не потече крв испод ноктију, до крајности. — szakaszstó, mn. врло тежак, мучан. — szálka, fn. заноктица. — vas, fn. извојац за цунку. — virág, fn. a) белега на нокту; b) невен.

Körömtsél, Körömsöl, cs. грепсти, стру-
Körönd, fn. ротунда, j. Rondeau. [гати.

Körör, fn. циклуе.

Körös, tn. река и град Кереш: fn. l. Köris . . .

Körött, ih. око, около; — em, — ed, — e..., око мене, тебе, цега . . .

Köröz, es. опкошавати, окруживати. — tet, es. a) пустити у промет (новац); b) курентирати. — vény, fn. окружнича, циркулар.

Kör-pálya, fn. округли пут. — rajz, fn. контура, нацрт. — rajzol, cs. засновати цртеж, контурирати. — rendelet, fn. окружница. — szak, fn. одсек времена. — szaki, — szakos, mn. периодичан. — szakilag, — szakosan, ih. периодично. — szél, fn. периферија круга. — szelet, fn. кружни одсек, сегмент. — szelő, fn. сектор. — szemle, fn. ноглед уоколо, преглед. — szín, fn. амфитеатер. — táncz, fn. коло.

Körte, fn. крушка; притет (крушка) на кантару. — alakú, mn. крушкаст. — bor, fn. вино од крушке. — fa, fn. крушково дрво; крушковача. — font, Körtike, fn. зимзелен. [fn. кантар.

Kör-tükörözet, fn. панорама.

Körtve, Körtvély, fn. крушка, l. Körte.

Körtvélyes, mn. пун крушака; fn. крушик.

Körút, fn. пут уоколо; округли пут, венац, савитак.

Körül, ih. около, уоколо; nn. око, од прилике, до; két száz —, до двеста, око двеста; ház —, око куће, у кући.

Körül-áll, k. стајати уоколо; cs. опколити, опкошавати. — árkol, cs. опшанчити. — belöl, — belül, ih. a) од прилике; b) на све стране, широм. — épít, cs. обзидати. — et, fn. периферија, оисег, обим. — et-szög, fn. периферијан кут. — falaz, cs. обзидати. — fekvő, mn. околнi. — fog, cs. обухватити, обухватати; á. é. уловити, заплести. — foglal, cs. опочити, уоквирити. — foly, cs. оптицати. — fon, cs. об-плести; á. é. заплести, уловити. — hajóz, cs. об-пловити. — hálóz, cs. опасати мрежом; á. é. уловити. — határol, cs. омеђанити. — hord(oz), cs. обносити, обнести; водити уоколо. — ír, cs. описати, описивати. — írás, fn. описание, парофраза. — irat, fn. натпис на новцу. — jár, cs. és k. обилазити, обићи. — karóz, cs. оградити кољем.

— kerít, es. обградити, оградити. — levő, mn. околни.
Körülmény, fn. околност, прилика, ствар; — ekhez képest, према приликама. — es. mn. опширан. — esen, ih. опширено. — esség, fn. опширеност.
Körülmetél, es. обрезати, обрезивати, опсећи. — kedik, k. дати се обрезати.
Körülnéz, es. és k. гледати уоколо; обазирати се; разгледати. — és, fn. разгледање, обазирање.
Körülütt I. Körött.
Körül-rág, es. огладати. — ragyog, es. обасјати, обајавати. — rajong, es. јатомице опколити. — röpdes, es. облетати. — sánezol, es. опшанчити. — szánt, es. обрати. — táboroz, es. опколити, опсести. — úszik, k. опливати. — utaz, es. обићи, опутовати. — vesz (-venni), es. опколити, опасати; á. é. заплести, уловити.
Körvers, fn. неема „роидо“.
Körvonal, es. a) кружна линија, круг; b) периферија; c) основни најрт; d) рајон (градеки). — oz, es. контурирати, изнети у главним цртама.
Körz-és, fn. кружење. — et, fn. скоплиса; циклус; периферија. — ik, k. кружити.
Körző, fn. шестар; — szár, fn. крак ше.
Kósó, fn. каменита ёд. [стара.
Kösöntű, fn. женски накит.
Kösöny, fn. (биљка) пупаквица.
Kössü, fn. турија.
Köstörködik, k. задирквати, пецати.
Kőszál, fn. стена. врлет, лом. — as, mn. врлетан, стеновит; — i zerge, диво.
Kőszeg, tn. (град) Кисег. [коза.
Kőszén, fn. каменити угља; barna —, мрки угља. — bánya, fn. мајдан каменилог угља.
Kőszikla, fn. каменита стена, гребен.
Kősziklás, mn. стеновит, врлетан.
Kőszirt, fn. стена, гребен, врлет,
Kőszív, fn. каменито (тврдо) срце. — ii, mn. тврда срца. — üség, fn. немилорђе.
Kőszön, es. благодарити, захваљивати; k. (vkinek) поздрављати, поздравити; nem — ök neki, ja га не поздрављам; ja му се не јављам.
Kőszönés, fn. 1.) захваљивање; 2.) поздрављање, јављање.
Kőszönet, fn. 1.) захвалност; — tel tar-

tozni vkimek, бити кому захвалан; nines benne —, не вреди много; 2.) Kőszönet, k. поздрављати. [поздрав. Kőszönőlevél, fn. захвалница.
Kőszönt, es. és k. поздрављати, поздравити (добродошликом); 2.) vkinek v. vkit —, поздравити кога (јављањем); nem — esz neki v. nem — ed öt? зар му се не јављаш? 3.) честитати; 4.) poharat — eni vkire, напијати кому у здравље.
Kőszöntés, fn. поздрављање, поздрав, јављање; честитање.
Kőszöntet, es. поздравити, поздрављати (преко другог).
Kőszöntő, mn. поздравни; fn. a) честитка; b) честитач.
Kőszörű(kő), fn. тоциљ, тоцио, брус, гладилица.
Kőszörűl, es. оштрити. бруеити, тоциљити. — és, fn. оштрење. — etlen, mn. ненаштрен, ненабрушен. — etlenűl, ih. ненаштreno. — ködik, k. (vkihez) улизивати се кому. — ödik, k. изоштрити се, искрзати се.
Kőszörűs, fn. оштрач. — szék, fn. ногари од тоциља, тоцило.
Kőszvény, fn. улози, костобоља. — es, mn. костоболан.
Köt, es. A. 1.) везивати, везати; lovat fához — ni, привезати коња за дрво; nem — ni mindenek az orrára, не кавзивати свашта кому; vkinek nyakába v. nyakára — ni, обесити кому о врат; kardot — ni, пајати мач; bőkrétát — ni, везати киту цвећа; kékébe — ni, везивати у снопље; koszorút — ni, плести венец; 2.) увезати, укоричити (књигу); 3.) плести; harisnyát — ni, плести чарапе; kosarat — ni, плести корпу; 4.) kereket — ni, паочити точак; ki jól —, jól old, ко добро веже, добро дреши; 5.) á. é. barátságot — ni, склонити пријатељство; békét — ni, подвезати мир; házasságot — ni, ступити у брак; szerződést — ni, углавити уговор; 6.) vkire — ni vmit, кому што наметати; szívére — ni vkinek, метати кому на срце; 7.) — ve hiszem, не верујем баш; B. k. 1.) vkibe — ni, заподевати кавгу, хватати се се с ким у конитац; 2.) — a gabona, храна влата; — a borsó, грах се мехуна; — a kukoricza, кукуруза

пушта киту; С. vh. nagyon — і ма-
гát, укошити се, каприцира се; nem
— öm magamat ahhoz, није ми много
до тог стало.

Kötábla, fn. каменита илоча.

Kötbér, fn. иншманлук, одустаница, j.
Kikötött bér.

Köteg, fn. свежакъ, дешакъ, нарамакъ, j.
Csomó.

Kötej, fn. фина бела кречна земља.

Köteked-ik, k. задиркивати, заједати.
— ö, mn. és fn. који заједа; пецало,
заједљивач; á. é. упоран.

Kötél, Kötél, fn. 1.) уже, једек, конопац,
најван; kötelet verni. плети уже; kö-
telen játni v. tánezolni, прати на у-
жету: (szój.) ott szakad a —, a hol
leggyöngébb, (где је уже најелабије,
онде се откине); hármas — nem köny-
nyen szakad, двоструку гужву тешко
Kötélesiga, fn. винта. [је прекинута.
Kötélék, fn. 1.) узо, веза; 2.) завој, пре-
вој; 3.) свеза.

Kötelelem, fn. j. Kötelelesség.

Köteles, 1.) mn. обвезан, дужан; á. é.
одан, kész — szolgája, одани слу-
га; — rész, законити део (у наслед-
ству); — tartozás, дуг, должност; 2.)
fn. ужар.

Kötelelesség, fn. обвеза, должност; — ed-
ben áll, у должност ти спада; — em-
nek tartom v. ismerem, сматрам за
своју должност.

Kötelelesség-érzet, fn. осећај должности. —
feledés, — mulasztás, fn. занемаривање
должности. — feledő, — mulasztó, —
szegő, mn. немарац, неатан.

Kötelez, es. везати, обвезивати. — és,
fn. обвезивање; обвеза.

Kötelezett, mn. обвезан, дужан; — tan-
tárgy, обавезан предмет (у школи). —
ség, fn. обвезаност, обвеза.

Kötelező, mn. што веже, што обвежује;
fn. 1. Kötelezvén.

Kötelezvén, fn. обвезница, задужница,
облигација.

Kötél-fék, fn. улар, поводац. — gyártó,
fn. ужар, конопар. — gyeplő, fn. пр-
тени уздице. — hágesó, fn. пртени
лестве (на бродовима). — háló, fn.
ловачка мрежа. — járó, fn. пеливан.
— ke, fn. уженце. — nemű, fn. ужад.

Kölél-ődik, k. заплетати се. — ődzik, —
őzködik, k. а) заплетати се; b) (vki-

бе) заметати с ким кавгу, инатити
се, кавжити се.

Kötél-tánczos, fn. пеливан. — tekercs, fn.
у котур увијена ужад. — verő, fn. ужар.

Kötély, fn. обвеза, j. Kötelezvén.

Kötélzet, fn. ужета.

Kötény, fn. кеңеъла, кеңеълан, прегача.
— es, mn. у кеңеъли, с прегачом. —
kötő, fn. трачак, трака од кеңеъца.

Kötés, fn. 1.) везивање, везање; 2.)
свежак; 3.) чвор; kún —, гордијев
чвор; holt —, мртвоузице везан чвор;
4.) повез, увез (књиге); 5.) плетење,
плетиво; 6.) уговор.

Kötet, fn. 1.) свезак, свеска; 2.) дешак.

Kötetlen, mn. неувезан; невезан; — be-
széd, проза. — ül, ił. неувезано; не-
везано.

Köt-hely, Köt-ige ... l. Kötő-hely stb.

Kötíválo, mn. — gazember, обешењак.

Kötő, mn. што веже; за везање; за
плетење; fn. a) веза, свеза; b) ке-
ңеъла. — czérna, fn. вул, плетиво. —
— erszény, fn. плетивача. — fék, fn.
улар. — fonál, fn. вул, плетиво. —
füz, fn. жуква. — gerenda, fn. главна
греда. — hely, fn. и, истаниште, лука.
— ige, fn. конула. — jel, fn. знак спа-
јавља. — levél l. Kötelezvén. — láncz,
fn. паочаница. — mód, fn. коњувктив.
— rúd, fn. остожје уз сено. — tűz,
fn. плетића игла, плетиља. — vas, fn.
гвоздена скоба.

Kötöd-és, fn. задиркивање, пецање, за-
једање. — ik, k. пецити, заједати,
задиркивати.

Kötöget, cs. везивати, плести.

Kötölék, Kötölék, fn. 1.) завој, превој;
2.) веза; литар; 3.) уже.

Kötöldzik l. Kötelödzik.

Kötör, fn. furtös —, зимзелена каменица.

Kötörék, fn. шлунац, камичци.

Kötött, mn. 1.) везан, свезан; — beszéd,
стихови; 2.) плетен.

Kötöz, es. везивати; спајати. — get, es.
привезивати. — ködik, k. а) засуки-
вати се, повити халгину; b) облачити
се. — ö hely, fn. завојиште (за рањене);

Kötszél j. Kötöszél, fn. доње дрво у
штампарници.

Kötszer j. Kötöszer, fn. превој, завој.

Kötszó j. Kötöszó, fn. свеза, коњунци-
ја. — halmozás, fn. полисинидетон.

Kötvény, fn. обвезница.

- Kötvon al j. Kötöjel.
- Kötönfitty, fn. оговарање, ландање.
- Kőút, fn. каменити друм.
- Kővágás, fn. 1.) сечење, ломљење камена; 2.) мајдан камена; 3.) иокивање (мишнског) камена.
- Kővágó, fn. који сече, ломи камен.
- Kővaj, fn. маснац (мишнерал).
- Kővecs, fn. шљунак, пильак. — es, mn. шљунковит. — ez, es. посипнати, по-
- Kőved, k. љуштити се. [сути шљунком.]
- Kővér, mn. дебео, гојазан, тован, претио, мастан; fn. дебљина. — betű, fn. дебело (компактно) пијемо. — bél, fn. дебело прево. — eeske, mn. подебео. — edik, k. дебљати, гојити се. — en, ih. дебело, гојазно. — es, mn. подебео. — it, es. гојити, товити. — ség, fn. дебљина, масноћа. — szik l. — edik.
- Kőves, mn. каменит, од камена. — edés, fn. скамењавање. — edik, k. скамењавати се.
- Kővészeti, mn. — betük, лапидарна слова.
- Kővéső, fn. 1.) длето за камен; 2.) каменорезац.
- Kőveszt, cs. 1.) парити, барити (месо); 2.) љуштити; 3.) скамењавати.
- Kővet, fn. посланик, поклисар; депутирац, заступник; es. a) следити, следовати, ићи за..., пратити; á. é. слушати, послушати; b) молити за оправтење; c) захтевати.
- Kővetel, fn. потраживање (трговачко); cs. потраживати, изискивати. — és, fn. потраживање, трајба. — it, es. писати у добро. — tény, fn. потраживање, захтев. — ö, fn. потраживач; претендент; mn. активан (дуг).
- Kővetkezék, fn. последак, последица: доследност. — es, mn. доследан. — esen, ih. доследно.
- Kővetkezendő, mn. што следи. — kép(en), — leg, ih. као што следи, овако.
- Kővetkezés, fn. последак, успех. — kép, ih. даље, по том.
- Kővetkezet, fn. след, последица; последак. — es, mn. a) доследан; b) с последицама. — esen, ih. доследно. — esség, fn. доследност. — ies, mn. поступан. — iesen, ih. поступни, по мало. — len, mn. a) недоследан; b) без последица. — lenség, fn. недоследност. — lenül, ih. недоследно; без последица.
- Kővetkezik, k. 1.) следити, следовати 2.) ваздан се извињивати.
- Kővetkezmény, fn. последица, следство; последак. — es, mn. с последицама, замашан.
- Kővetkező, 1.) mn. што следи; — évben, будуће године; године по том; — nemzedék, будући нараштај; 2.) fn. последователь, прејемник. — kép, — leg, ih. следствено, по том.
- Kővetkezett, es. изводити, закључивати. — és, fn. закључивање, закључак; — ésekkel tenni, правити закључке.
- Kővetlen, mn. без камена.
- Kővető, mn. који следи; fn. последователь, следбеник.
- Kővetögép, fn. катапулта (за бацање камења).
- Kővetség, fn. посланство. — i, mn. посланички.
- Kővén-válás, fn. окамењење. — vált, mn. окамењен.
- Kővez, cs. 1.) a) поћити камењем; b) помостити, калдрмисати. — és, fn. a) каменисање; b) калдрмисање. — et, fn. калдрма, помост. — etlen, mn. некалдрмисан. — et-vám, fn. калдрма, калдрмина. — ö, fn. калдрмија.
- Kővíhal, fn. кркуша.
- Kővít, es. претварати у камен, скамењавати.
- Kővűl, k. скамењавати се. — és, fn. скамењавање. — et, fn. скаменотина, скамењак. — t, mn. скамењен.
- Köz, A. fn. 1.) узан пролаз; 2.) размак; Mura —, Међумурје; Bodrog —, предео међу крајима Бодрога; 3.) á. é. semmi — öm hozzá, не тиче ме се; semmi — öm benné, немам дела с тим; semmi — öm vele, немам посла с њим; 4.) јавност; — re bocsátani, пустити у јавност, обнародовать; — zé tenni, огласити, објавити; B. mn. општи; јавни; прост; у среди; — jó, опште добро; — vélemény, јавно мишљење; — katona, прост војник; — fal, презид.
- Kőzakarat, fn. једнодушност; — tal, једнодушно.
- Közbe, ih. унутра, у среду, међу; — fogni, узети у среду; — szólni, упарати у реч; — közbe, овда-онда.
- Kőzbeeső, fn. јавна процена.
- Közbe-eső, mn. што пада у средину;

— igtatni, уметнути, увертити; — jött akadály miatt, због сметње која се испречила; — jövet(el), придолазак, мешање у...

Közbeli, mn. што је у среди; — mondat, уметнута реченица; — kormány, интересијум.

Közbelső, mn. што је у среди; посреднички.

Közben, ih. међу, у среди; за време; ebéd —, за време ручка; hétfő —, преко недеље; idő —, у том, у то; tréfá —, у шали. — eső l. Közbelső.

Közben-jár, k. посредовати, заузимати се за кога. — járás, fn. заузимање, посредовање. — járó, fn. посредник. — közben, ih. овда-онда, кадшто. — ső l. Közbelső.

Közbesít l. Közbeigjtat.

Közbeszéd, fn. обични говор; á. é. — tárgyává lenni, постати предметом оимета разговора.

Küzbe-szúr, Közbe-tesz, cs. уметнути. — téTEL, fn. уметак. — vet, cs. уметнути; magát — vett, заузимати се за..., посредовати. — vetés, fn. a) уметање; b) посредовање. — vetőleg, ih. мимогред; — vetőleg legyen mondva, мимогред буди речено.

Közbiró, fn. кмет, изабрани судац, приседник, асесор.

Közbirtok, fn. заједничка држина; супосед. — os, fn. судржитељ, компоесор. — osság, fn. компоесорат.

Közbiztonság, fn. јавна безбедност.

Közböesanat, fn. амнестија.

Közesend, fn. јавни мир. — hárítás, fn. нарушавање јавног мира.

Közdivatú, mn. свуд уобичајен.

Közé, mn. међу, посред.

Közeg, fn. орган, служитељ.

Közegyen, fn. паралела. — es, mn. паралелан. — vonal, fn. паралелна линија.

Közel, ih. близу; — van a városhoz, близу је града; fn. близина; a város — ében, близу града, на домак граду; ez — ben fog történni, то ће скорим бити; mn. близак; — rokon, блиски род, ближњик.

Közel-ebbi, mn. ближи. — ebből, ih. из ближе. — edés, — gés, — getés, fn. приближавање, примићање, зближење. — edik, — eg, — g, — get, k.

приближавати се, примићати се, зближивати се.

Közelít, k. приближавати се, близити се; cs. зближивати. — és, fn. приближење. — hető, mn. приступачан. — ő, mn. што се ближи, приближен (рачун). — őleg, ih. приближно.

Közel-látás, fn. кратковидост. — látó, mn. кратковид. — lét, fn. близкост. levő, mn. блиски, оближњи. — ödik l. Közeledik. — ről, ih. из близу. — ső, — való, mn. блиски, оближњи.

Közember, fn. прост човек; прост војник.

Közép, fn. среда, средина; közepét találta, погодио је по среди; mn. средњи.

Közép-alhang, fn. баритон. — ár, fn. просечна цена. — csapó, mn. (млин) што вода по среди тера. — en, ih. по среди. — erő, fn. центрифугална спага. — es, mn. és fn. концентричан; диаметар. — esít, es. усердеређивати, усердередити. — esül, k. усердеређивати се.

Közerett, ih. посред, у среди; a munka —, у по посла.

Közép-fal, fn. презид, пребој. — fok, fn. други степен, комаратив. — földi, mn. средоземан. — futo(erő), mn. центрифугална (снага). — had, fn. средња војска, центрум. — hang, fn. средњи глас. — hely, fn. средње место, средина. — ige, fn. средњи глагол. — iskola, fn. средња школа.

Közpít, cs. усердередити, концентрирати. — ő, mn. концентричан. — őleg, ih. концентрично.

Közép-kereső, mn. центристична (спага). — kivüli, mn. ексцентричан. — kivüliség, fn. ексцентричност. — kor, fn. средњи век. — korú, mn. средовечан. — kurtitás, fn. елизија. — leg, ih. неутрално.

Közeplet, fn. számítani —, аритметичка средина.

Közeplik, k. концентрирати се, усердеређивати се.

Közeplő, fn. диаметар; mn. концентричан.

Közép-mérsék, fn. средња температура. — mérték, fn. средња мера. — nyug, fn. цензура, j. Metszet. — pont, fn. средините, центрум. — ponti, mn. срединни.

Középrend, fn. 1.) средњи ред; (ph.) legjobb a —, најбоље се држати сре-

дине; 2.) грађански стаљек. — ји, мн. осредњи; средњи: грађанског стаљека. — üleg, ih. у средњу руку.

Középretartó, mn. центриштална (снага).
Középső, mn. средњи.

Középszám, fn. просечни број. — ítás, fn. просечни рачун.

Középszél, fn. средња дашица(штампар.)

Kösépszer, fn. осредњост. — ји, мн. осредњи. — üleg. — ün, ih. у средњу руку. — üseg, fn. осредњост.

Közép-tanoda, fn. средња школа. — tenger, fn. средоземно море. — termet, fn. средњи узраст. — ýj, fn. средњи (вештици) прст, средњак. — út, fn. средњи пут. — úl, k. концентровати се, уредеренживати се. — ütt, ih. у средини.

Köz-értelem, fn. опште значење; á. é. једнодушност. — értelmű, mn. једнодушан. — értelmüleg, ih. једнодушно.

— értelműség, fn. једнодушност. — érzelmi, mn. који има емила (воље) за

Közet, fn. камење. [опште ствари].
Köz-étel, Köz-étkezés, fn. заједничка храна.
Közvetlen l. Közvetlen. [на.

Közfal, fn. презид, претин. — esont, fn. раона кост (у носу).

Köz-gazdálkodás, fn. државно газдинство. — gyász, fn. општа жалост. — gyűlés, fn. главна скупштина. — hártya, fn. диафрагма. — hasznosít, es. употребити на општу корист. — hasznú, mn. општекористан. — haszon, — hasznúság, fn. општа корист, јавно добро. — hatalom, fn. република. — határ, fn. размеђа. — hatóság, fn. јавна власт. — hely, fn. а) јавно место; б) свакидашни израз (у књигама). — hír, fn. јавни глас; — hírré tenni, обнародовати, јавити свима и сваком; — hír szerint, по чувењу. — hitel, fn. јавни кредит. — hitű, mn. és fn. католички; католик. — hitűség, fn. католички.

Közibe, ih. међу, у сред. [толичанство].
Közigazgatás, fn. државна јавна управа. — i, mn. јавне управе.

Köz-játék, fn. интермецо. — javak, fn. јавна, државна добра. — jó, fn. опште добро (благостање). — jog, fn. државно, јавно право. — jövedelem, fn. финансије. — katona, fn. прост војник, бака. — katonaság, fn. прости војници. — kedvességű, mn. општеомиљен. — keletű, mn. уобичајен. —

kenyér, fn. профунта. — kereset, fn. а) заједничко таџиво; б) тужба јавног тужиоца. — keremény, fn. заједничко таџиво. — kéz, fn. — kézen forogni, ићи из руке у руку; служити на општу употребу. — kinestár, fn. државна благајница, фискус. — kocsí, fn. проста кола. — kocsi, fn. прост кочијаш, кириџија. — konyha, fn. приварница. — ködik, k. стајати у додир. — kultség, fn. заједнички трошак. — köprü, fn. потказиваč, сикофант. — köprüködik, k. потказивати.

Közleg, fn. орган.

Közlegelő, fn. заједнички (општински) пашњак (излаз).

Közlegény, fn. 1.) прост војник, момак, бака; 2.) паор (у шаху). — ség, fn. прости војници.

Közleked-és, fn. промет, саобраћај. — ik, k. а) имати саобраћаја; б) hogy — ik a hajó? како вози лађа?

Közlékeny, mn. који ради саопштава.

Közlélek, fn. заједнички дух, осећање за опште добро.

Közlemény, fn. саопштење.

Közlés, fn. саопштавање.

Közlödik, k. саопштавати се.

Közlöny, fn. јаван орган, гласило.

Köz-mondás, fn. пословица. — munka, fn. јавни посао. — nap, fn. радији дан, тежатник. — napi, mn. свакидашни, обични. — nem, fn. средњи род, неутрум. — nemi. — nemű, mn. средњег рода. — nép, fn. прост свет, пук. — népi, — népies, mn. простачки, пучки; из народа. — név, fn. општа именица. — nevetkező, — nevettető, fn. свачја луда. — nevező, fn. заједнички називник (матем.). — oktatás(ügy), fn. јавна настава. — orvos, fn. јавни (хирургијски или варошки) лекар. — osztályos, fn. супаслед-чик.

Közöl l. Közül.

Közöl, es. 1.) (vmit vkel) саопштити, саопштавати, јавити; 2.) тражити средњи пут.

Közömb, fn. равнодушност. — ös, mn. равнодушан. — ösen, ih. равнодушно. — ösít, es. чинити равнодушним; неутралисати. — össég, fn. равнодушност; неутралност. — ösül, k. бивати равнодушан; неутралисати се.

Közönös, mn. заједнички. — en. ih. за-

- једнички. — ség, fn. заједнина, заједница.
Közönség, fn. 1.) публика (општинаетво); 2.) општина; 3.) заједнина.
Közönséges, mn. опити; обичан; прост; — sé tenni, објавити. — en, ih. обично. — ít, cs. чинити општим, генерализовати; обнародовать.
Közöny, fn. равнодушност. — ös, mn. равнодушан; неутралан. — ösen, ih. равнодушно; неутрално. — össég, fn. равнодушност; неутралност.
Közörökös, fn. супаследник.
Közös, mn. опити, заједнички; (szój.) — lónak túros a háta, ко општицу служи, не служи никога. — en, ih. заједнички. — ít, cs. чинити заједничким, уједињавати. — jogú, fn. сучесник у праву. — ködik, k. 1.) општити, стајати у додиру; 2.) обљубити, облежати — leg, ih. заједнички. — ödik, k. бивати заједнички. — ség, fn. заједница. — ül, k. 1.) општити, имати с ким посла; 2.) у参展овати, имати заједнице; 3.) обљубити, облежати. — ülés, fn. свеза, саобраћај; обљуба, облежаше.
Között, mn. међу, у; nevetés és tréfa —, у смеху и шали; két tüz —, међу две ватре.
Közöttes, mn. — tér, простор између..., размак.
Köz-papír, fn. државна хартија. — ratus, fn. едикт — polgár, fn. обичан грађанин, плебејац. — polgári, mn. грађански, плебејски.
Központ, fn. средиште, j. Középpont. — i, mn. средишни. — ilag, ih. средишнио, концентрично. — kiülli, mn. експонтичан. — kiüliség, fn. експонтичност. — ol, cs. усередређивати, усередредити. — os, mn. средишни, концентричан, — osít, cs. усередредити, концентровати.
Közre, ih. — adni, објавити. — hat. — munkál, — működik, k. суделовати; поделати, порадити. — hatás, — munkálás, — működés, fn. суделовање; делање. — ható, mn. општекористан.
Közrend, fn. прост (нижи) ред; јавни поредак. — beli, fn. човек из простог реда. — észet, — tartás, fn. полиција; — tartási törvény, полицијни закон. — ü, mn. из нижег реда.
Közriadal, fn. генералмари.
Község, fn. општина, комуна; (pb.) ki — nek szolgál, egynek sem szolgál, ко општину служи, не служи ни кога. — i, mn. општински.
Köz-szám, fn. прост број. — szellem, fn. заједнички дух, заузимање за опште ствари. — szerű, mn. обичан, прост. — szerzemény, fn. заједничко творство. — szerző, fn. утешилац.
Közt, nu. међу, у — ünk legyen mondva v. — ünk maradjon a szó, међу нама буди речено.
Köztalp, fn. други поплат.
Köztár, fn. државна ризница.
Köztárs, fn. садруг, суграђанин.
Köztársaság, fn. република. — i, mn. републикански.
Közteher, fn. јавни терет. — visclés, fn. споштење (тегљење) јавних терета.
Köztér, fn. простор између чега; трг, тржиште, пијана.
Köztiszteletű, mn. општепопитован.
Köztörvény, fn. јавни (државни) закон.
Köztudomás, fn. опште знање; — ra juttatni, обнародовать. — u, mn. опште познат. — ilag, ih. као што је општо познато.
Közuralkodás, KÖZURALOM, fn. демократија.
Közügy, fn. јавна (државна) ствар. — i, mn. јавни. — véd, fn. генерални прокуратор. — védség, fn. генерална прокуратура.
Közül mn. између, од. [куратура].
Közvélémeny, mn. јавно мишљење.
Közvetetlen, mn. непосредан. — ség, fn. непосредност. — ül, ih. непосредно, — közvetett, mn. посредан. — közvetlen, j. Közvetetlen.
Közvetőleg, ih. посредно. — es, mn. посредан.
Közvetve, ih. посредно; преко другог.
Közvitáz, fn. прост војник, бака.
Közvonálas, Közvonálos, mn. интерлинеаран.
Közé-tesz (-tenni), cs. објавити, обнародовать. — téTEL, fn. објава.
Krajczár, fn. новчић, крајцара. — os, mn. од крајца, по крајцу.
Krakkó, tn. Кракова.
Krákog(at), k. грактати, кренитти.
Kramzsál, cs. пискарати.
Krániez, tn. Корушка.
Krepin, fn. росонас (биль.).
Kréta, fn. крева.

Krétás, mn. с кредом, од креде. — a kezem, рука ми је од креде.
 Krétáz, es. превлачити, мазати с кредом.
 Kristály, fn. кристал; mn. кристалан. — ít, es. кристалисати. — odás, fn. кристалисање. — odik, k. кристалисати се. — oz, es. кристалисати. — üveg, fn. кристално стакло.
 Kristély, fn. клистир. — oz, es. клисти.
 Kristóf, tn. Кристоф. [рати.]
 Krisztus, tn. Христос; — koporsója, Христов гроб.
 Kritika, fn. критика. — i, mn. критички.
 Kritikus, fn. критичар.
 Kritizál(gat), es. критиковати, претресати.
 Krocodill, fn. крокодил. — köny, fn. крокодилека (претворна) суза.
 Krumpli, fn. кромпир, земљача.
 Kúbó, fn. шаљивчина, лакрдијаш.
 Kubusz, fn. саћура за јаја.
 Kuesma, fn. шубара. — gomba, — szőmöresög, fn. смрчак.
 Kuczik, Kuczkó, fn. запећак; bátor a — ban, јунак у запећку.
 Kuczor, fn. баштовански нож, косир — ál, k. шћућурити се, чучати; á. é. пројајчи. — g l. Kuczorog.
 Kuczorgó, fn. ниска колиба.
 Kuczorít(ja magát), Kuczorodik, vh. és k. чучнути, чучати, шћућурити се.
 Kuczorog, k. 1.) чучати, шћућурити се; 2.) таворити се, натезати; 3.) просјачити.
 Kudarcz, fn. срам; пораз; — ot vallani, осрамотити се, отићи с покуњеним носом, бламирати се.
 Kudari, fn. некакво тесто са сиром.
 Kuf, fn. мали сасуд.
 Kufár, fn. трговчић, грк; грошићар. — kodás, fn. грошићарење. — kodik, k. грошићарити, трговати.
 Kugli, fn. кугла. — z, k. куглати се. — pálya, — hely, fn. куглана.
 Kuhant l. Köhent.
 Kuhar, fn. кривудање брежуљка.
 Kuhí, fn. срам; — t mondani, предати се, бити побеђен; — ban hagyni, оставити на цедилу; — ban maradni, остати на цедилу.
 Kuhint, k. уздисати, стењати.
 Kuhog, k. питетати, кефкати.
 Kujtorog, k. шалабазати, дреждати.
 Kuk l. Kukk.
 Kuka, mn. глуво-нем; fn. (дрвена) кука.

Kukaez, fn. прв, угрк, прегаљ, кукац. — os, mn. првљив, упрвљан. — osan, ih. упрвљано. — osodik, k. упрвљати се.
 Kukk, fn. — ot sem szólani, ни писнути; — ot sem hallottam a lármától, ишам могао ишита чути од вике; — ot égettini, претрпети штету; — ad l. Kókkad.
 Kukkan, k. писнути, кркнути; nem is — t, ни писнуто није. — t, es. писнути.
 Kuklya fn. кукуља, кукуљица.
 Kukma, Kukkó, fn. блесан, мула, ћаблов.
 Kukó, fn. јајце (у дејствјем говору).
 Kukojeza, fn. медвеђе грожђе; ósztavasz —, црна јагода; fanyal —, брусица. — bogub, fn. планика, магиња (биљ.).
 Kukora, mn. крив, савијен.
 Kukorezol, k. шћућурити се, чучнути.
 Kukorék, fn. 1.) савијутак; 2.) кукурење. — ol, k. кукурекати. — olás, fn. кукурење.
 Kukori, fn. криваја, кифла.
 Kukoricza, fn. кукуруза. — ezérna, fn. свила. — föld, fn. кукурузиште. — kár, fn. гусеничар (жив.). — léha, fn. буза.
 Kukorít, es. савијати; k. кукурекати.
 Kukorodik, k. погурити се, савијати се, Kukorog, k. чучати. [чучнути].
 Kukrejt, fn. зачкољица, скровниште.
 Kuksó, fn. кухинека со.
 Kuksol, k. чучати; шћућурити се.
 Kuktai, fn. овркивало, паракувар.
 Kuktálkodik, k. паракуварити, овркити.
 Kuktatás, fn. паракуварство. [вати].
 Kuku l. Kukó.
 Kukuba, fn. (биљка) малја.
 Kukues, fn. лоријет, гукер. — ál, — kál, k. вирити. — láda, fn. орман за пропиравање. — ol, k. вирити; гледати.
 Kukuk l. Kakuk. [на лоријет].
 Kukurieza l. Kukoricza.
 Kulaes, fn. чутура, кулача. — képü, mn. буцимаст.
 Kulak, fn. песница. — ol, es. песничати. — szarv, fn. шипак.
 Kules, fn. кључ.
 Kulesár, fn. кључар, подрумар. — kodik, k. бити кључар, подрумарити. — ság, fn. подрумарство.
 Kules-esont, fn. кључча кост, кључац. — fej, fn. прстен за кључеве. — lik, — lyuk, fn. кључаница (на брави).
 Kulesol, es. 1.) закључавати; 2.) kezeit — ni, еклапати руке. — ódik, k. закључавати се.

Kulesos, мн. с кључем, на кључ; — vár, зидом утврђена варош; fn. неко иенциво.

Kules-puska, fn. кључ којим се цуца. — szár, fn. цев од кључа. — taré, — тараж, — toll, fn. перо од кључа.

Kuli, fn. ћулава крава.

Kulimáz, fn. коломаза.

Kullanes, fn. крља, крињ; прв.

Kullant, es. 1.) лагити; 2.) ударати.

Kullint, es. штиникати, крадукати.

Kullog, k. вући се, шуњати се, гегати се; odább —, одишуњати се; (kím.) farkast emlegetnek, kert alatt —, ми о неу, а нас те на врата.

Kullogó, fn. 1.) шуњало; 2.) провођачија: провођачиница.

Kulyak, Kuumog l. Kulak, Kullog.

Kumag, fn. комаденика.

Kún, tn. Куманац; мн. кумански.

Kunesog, Kunesorog, k. 1.) просити (на ертливо); 2.) зајававати; 3.) чујати

Kunezog, Kunezol, Kunczorál, Kunczorog, k. 1.) пројејачити; 2.) markába —, Kúnház, fn. колиба. [смејати се у себи.

Kunkog, k. квечати. — ás, fn. квечање.

Kunkor, fn. суницокрет.

Kunkorék, fn. чекре на завојице.

Kunkor-ít, es. увијати, преилетати. — odik, k. увијати се, усукивати се.

Künkötés, fn. венитачки (гордијев) чвор.

Kúnik, k. затворати очи, куњати.

Kúnság, tn. Куманска.

Kunya, mn. покуњен, погнут; тром;

Kunyhó, fn. колиба. [Глиниџав.

Kunyorál, Kunyorog, k. пројејачити.

Kúp, fn. куна, кегла; кубе.

Kupa, fn. куна (суд).

Kupak, fn. 1.) заклопац (на лули); 2.) лакорина, покожица. — atlan, mn. без заклопца. — ol, es. покривати заклопцем. — os, mn. са заклопцем.

Kupalag, fn. кврга.

Kupály, fn. vasorrú —, трешњар (тица).

Kúpalakú, мн. кунаст.

Kupasvas, fn. морокванија.

Kupasz, fn. алигатор.

Kúpdad, mn. кунаст, кегласт.

Kupreč, fn. (купац), трговчић, грошићар.

Kúp-fog, fn. мастодон (жив.). — fedél, fn. кров на кубета, дом. — hely, fn. куглан.

Kpirikék, мн. модрикаст; — nadrágot szabni vkinék, пажирити кому стражицу.

Kúpjáték, fn. кугланье. — metszet, fn. пресек на кегли.

Kúpol, es. садевати у куне.

Kupolag, fn. оток.

Kupolya, fn. кунаст плетер.

Kupor, Kuporít, es. згрунти.

Kuporgat, es. згратити; á. é. приштењити, куцкати.

Kupori, mn. és fn. цунија.

Kuporodik, k. чујати, шијућурити се.

Kuporú, mn. збегнут, згрчен.

Kúros, mn. кунаст. — oszlop, fn. пирамида. — oz, k. куглаци се. — szellet, fn. пресек на кегли. — szerű, mn. кунаст. — tető, fn. кров на кубета.

Kúronal, fn. парабола. — osan, ih. параболично.

Kura, fn. дроль, лоћа. — fi, fn. ћудија, блудник; нитков.

Kurczina, fn. чварак.

Kurhéja, fn. јја, јљуга.

Kurhol, es. корити, l. Korhol.

Kurisztol, k. облетати женку (тице).

Kurja, fn. 1.) вика, дрека; 2.) курја, вук.

Kurjant, es. дрекати, дрекнути.

Kuijong, Kurjongat, es. подвиживати, бебујати се.

Kurkál, Kurkász, Kurkáz, es. преметати бурлати, цуњати.

Kurran, Kurrant, Kurrog, k. режати, врчати.

Kurrogókolty, fn. морска ластваница (риба).

Kurta, mn. кратак; (szój.) kaparj —, neked is lesz, ради на ћеш и ти имати.

Kurta-cső, fn. кратка пушка, шешана. — ebéd, fn. доручак. — farkú, mn. és fn. прикус, кус; кусења. — kigyó, fn. нека брзо змија. — koesma, fn. простира крчма.

Kurtály, fn. карабиљ, карабиника. — os, fn. карабинац.

Kurtán, ih. кратко; — fogni, стегнути.

Kurtanemes, fn. племић гоља, голаћ.

Kurtány, fn. община.

Kurtaság, fn. краткоћа.

Kurti l. Kurtka.

Kurtít, es. кратити, пократити. — ás, fn. скраћивање — mány, fn. скраћено.

Kurtka, fn. јакна, зубун. [иост.

Kurtúl, k. скраћивати се.

Kurucz, 1.) fn. куруц (име Ракоцијевих војника); (szój.) itt — világ lesz, биће жиже, биће повуци и потегни; — világ régen volt, давно било сад се приповеда. 2.) mn. клет, опак.

Kuruglyá, fn. 1.) гриало; 2.) штака.
 Kurukuru, fn. пузавац, детлић.
 Kuruttyol, k. крекетати. — ás, fn. крекет.
 Kuruzsol, k. шарлатанити, чаратанити.
 — ás, fn. шарлатанство. — ó, fn. шарлатан.
 Kurva, fn. курва. — kerítő, fn. подводник. — lak, fn. бурдељ, дроњара.
 Kurválkod-ás, fn. блуд. — ik, k. терати блуд.
 Kurvás, mn. блуднички. — kodik, k. терати блуд.
 Kurváz, cs. називати дрольом.
 Kusol, k. 1.) чучати; 2.) кушовати.
 Kushad, Kussad, k. чучати, чечати.
 Kúsz, fn. пузавац, детлић; k. l. Kászik.
 Kusza, mn. 1.) кусав; 2.) замршен; fn. Kuszadék, fn. замришјај. [кусања.
 Kuszál, cs. мрсити, замршивати. — ódik, k. замршивати се.
 Kuszált, mn. замршен. — ság, fn. замршени.
 Kúszás, fn. пузаше, пењање. [ност.
 Kuszi, fn. купца, псетанце.
 Kúszik, k. пузати се, пењати се.
 Kúszkapocs, fn. гвожђе за пењање. j. Kuszkó l. Kuczkó. [Kúszókapocs.
 Kuszma, mn. замршен.
 Kuszmál l. Kuszál.
 Kúszó, mn. који се пење, који се пуже; за пузаше: fn. пузало. — k, fn. (типче) пузавице.
 Kuszpitol, Kuszpol, cs. ргати, хабати.
 Kúszpózna, fn. мотка за пењање, j. Kúszpózna.
 Kusztor, Kusztora, fn. цепни нож.
 Kusztora, fn. кратка лула.
 Kut, Kút, fn. бунар, кладенец; ásványos —, минералиш извор; szökő —, шеврдан, водоскок; csöves —, изворник, чесма; — ba esett, заљубио се.
 Kutacs, fn. Фонтанел.
 Kútágas, fu. соја (од ћерма).
 Kutasz, fn. сонда (у ранара). — ol, cs. сондирати.
 Kutat, cs. испитивати, истраживати; предметати. — ás, fn. испитивање, истраживање; преметање. — ó, fn. истраживач.
 Kút-bödöny, fn. сек. — forrás, — fő, fn. врело, извор. — gérm, fn. ћерам, ћерма. — káva, — körül, fn. сек. — ostor, fn. шиба на ћерму. — párkány, fn. ограда од бунара. — só, fn. бунар.
 Kuti, fn. кутија. [ека сô.

Kuttog, k. шуњати се.
 Kút-veder, fn. кабао, ведро. — víz, fn. бунарска вода.
 Kutyá, fn. пас, песто, кер, вашка. — nööstény, куја, кучка; (szój.) — baja sincsen, није му ни врага; — van a kertben, није добро, биће којешта! kutyából nem lesz szalonna, а пас бео, а при, пас обое; egy —, један враг; az se —, ни то није мачји кашаљ; — se ugatja, ни вашка га не гледа; sok — пуйhalál, два лоша избине Милоша; јача су двојица него сам Радојица: ki kutyával hál, bolhásan kél fel, ко са пејмом леже, пун бува устаје; kutyába se venni vmit, ни подашта не узимати; leforrázott — esőtől is fél, ко се једаред ожеје и на хладно пуше.
 Kutyá-dolog, fn. врашки посао. — fog, fn. á. é. угурсуз. — futtába(n), ih. на бруду руку, преко колена. — gol, k. (у шапки) пешачити. — háj, fn. псеће масло; l. Ebháj. — hal, fn. мрмљак, пуноглавац. — ház, fn. штенара. — — házi, fn. гоља, празнокесић; á. é. угурсуз. — hév, — hő, fn. пасији дани, канкуле. — kölyök, fn. штене. — lakzi, fn. псећи сватови; (szój.) lesz — lakzi, биће фуре. — (á)lkodik, k. несташовати, плаховати. — marás, fn. ујед од пса. — nyúzó, fn. кожодер, шинтер. — ól, fn. штенара, керећињак. — peczér, fn. штене, штенеци. — porczió, fn. (szój.) volt része a — porczióban, пазарно је; добио је своје. — ság, fn. угурсузлук, обешењаклук. — tartó, fn. стражњи део кола. — tej, Kutyó, fn. купа, купов. [fn. млечика.
 Kutyorék, fn. кривудава линија; шара; окука (реке). — os, mn. вијугав.
 Kutyorodik, k. савијати се, веругати се.
 Kuvad, k. љуштити се, гулити се.
 Kuvasz, fn. чобански пас.
 Kuvaszt, cs. љуштити, гулити.
 Kuvik, fn. ћук. — ol, k. дерати се (као ћук).
 Kütyög, fn. ремен којима преко чела.
 Kükl-és, fn. лињање. — ik, k. лињати
 Küköres, Kükörics, fn. јагорчина. [се.
 Küll, fn. спољашњост; mn. спољашњи; á. é. туђински, стран.
 Küll-árok, fn. спољашњи опкоп. — bőr, fn. a) покожица; b) лјика (у биљака).

Küld, es. слати, шиљати, отправљати. — és, fn. шиљање. — etés, fn. изасланство, мисија.

Küldemény, fn. 1.) пошиљка; 2.) изасланство. — ez, es. разашниљати.

Küldő, fn. шиљач, пошиљач.

Küldögél I. Küldöz.

Küldöncz, fn. ордонац; изасланик.

Küldött, mn. поелан; fn. 1.) изасланик; 2.) гласник; 3.) посланик (депутирац). — ség, fn. изасланство, депутација.

Küldöz(get), es. шиљати.

Küleked-és, fn. цавељање; — ik, k. цавељати се.

Külekezik, k. 1.) показати се (Бог); 2.) цавељати се.

Külföld, fn. туђина, туђоземство. — i, mn. иноземски, туђински; fn. туђинац, туђоземац. — ies, mn. — iesen, ih. туђојемски. — ieskedik, k. градити

Küllhártya, fn. лйка. — се туђоземац.

Küllhon I. Külföld.

Küljebb, ih. већма напоље.

Külleges, mn. екстензиван.

Küllépeső, fn. спољашње степенице.

Külliő, fn. 1.) спица; — kkel ellátni, набрчити точак; 2.) жути детали.

Küllőd-és, fn. бочење, натезање. — ik, k. бочити се, натезати.

Külme, fn. спољашњост.

Kültország I. Külföld.

Külbömb, Külbömbözik I. Külbönb, Külbönbözök.

Külbön, ih. башка, особито, засебито, посепце; mn. засебит.

Külbönb, mn. друкчији; боли. — en, ih. друкучије, иначе; у осталом; боље. — féle, mn. различан, различит. — félekép(en), ih. различито. — féleség, fn. различитост. — ől I. Külbönbékkel.

Külbönböz-és, fn. разликовање. — et, fn. разлика, диференција. — ik, k. (tól, től) разликовати се; распознавати се. — ő, mn. различан, различит. — őleg, ih. различно. — őség, fn. разлика, диференција. — tet, es. разликовати; á, é. одликовати. — tetés, fn. разликовање; одликовање.

Külbönség, fn. разлика, диференција.

Külbönbék, fn. диференцијала. — el, es. диференцирати. — i, mn. диференцијалан.

Külböncz, fn. особењак, особитњак. — ködés, fn. особењаштво. — ködik, k.

бити особитњак. — ködő, fn. és mn. особењак. — ség, fn. особењаштво.

Külféle, mn. разнолик, разноврстан, различан. — kér(en), ih. разноврено, различно. — ség, fn. разноврност.

Külmít, es. одељивати, одвајати. — ett, mn. одвојен.

Külm-ködés, fn. особењаштво, сепаратизам. — ködik, k. бити особитњак. — ködő, mn. és fn. особењак; сепаратиста. — közepű, mn. екцентричан. — külön, in. оделито, башка, посепце. — leg, ih. оделито, посебно. — leges, mn. одвојен, посебан; специјалан. — legesség, fn. специјалитет. — nemű, mn. разнородан; специјалан. — ödik, k. одвајати се.

Külonös, mn. 1.) особит, посебан; 2.) изврстан; 3.) чудан, необичан. — en, ih. особито, нарочито; наиме; чудновато. — ség, fn. особитост, чудноватост.

Külonöz, es. одвајати, разликовати.

Különség, fn. разлика.

Különsúly, fn. специфична тежина.

Különszakad, k. одвојити се, оценити се (сплом). — ás, fn. цепање, одвајање.

Külon szavazat, fn. сепаратан вотум. — szenv, fn. алонација. — szer, fn. специфум. — szerződés, fn. засебан уговор. — szoba, fn. засебна соба. — valik, k. одвајати се. — vált, mn. одвојен. — vonat, fn. засебан воз. — zet, fn. диференција. — zik, k. разликовати се.

Külrész, fn. спољашња страна, лице.

Külsáncz, fn. спољашњи онкоп.

Külség, fn. спољашњост.

Külső, mn. спољашњи; fn. спољашњост. — kép'en), — leg, ih. с поља. — ség, fn. спољашњост. — város, fn. предграђе, подграђе.

Külszeg, fn. предворје. — szél, fn. спољашња страна, окрајак.

Külszerű, mn. спољашњи, формалан. — ség, fn. спољашњост, формалност. — sködik, k. истеривати форму.

Külszín, fn. 1.) спољашњост; 2.) премаз.

Kültag, fn. тајни ортак (трговачки).

Külttelek, fn. екстра-вилапум (добро изван места).

Küllerj, fn. расиростирање. — es, mn. Külü, fn. ступа. — [екстензиван,

Külliugy, fn. спољашња ствар; — i miniszter, министар спољашњих послова.

Külvár, fn. спољашња тврђавица. — mű, fn. онкоци се поља. — os, fn. подграђе, заграђе. — osi, — osias, mn. из Külvilág, fn. спољашњи свет. [подграђа.]

Külvonal, fn. спољашња линија.

Külgel, es. диференцирати. — ék, fn. диференциала.

Künn, ih. напољу, на двору.

Küppi, fn. 1.) буњка; 2.) кошница, l. Köppi.

Kürt, fn. рог, труба. — hang, fn. глас рога. — öl, es. дувати у рог, трбити, дудукати. — szó, fn. дудукање.

Kürtő, fn. димњак, оџак. — péz, fn. дим-

Kürtösfánk, fn. фура, батине. [њачарина.]

Kütszöb, fn. праг; á. é. általesett a — ön, задесила га несреща; új év — én, у Kütteg, fn. осна. [очи нове године.]

Küzd, k. борити се; halállal —, бори се с душом. — el l. Küzd. — elem, fn. борба. — és, fn. борење. — hely j. — ö hely, fn. бориште.

Küzdő, mn. који се бори, бојнички, убојни; fn. мејданџија, борац. — hely, fn. бојиште, разбојиште, мегдан. — keztyű, fn. убојне рукавице. — szekér, fn. убојна кола. — tér, fn. бојиште.

Küzköd-és, fn. борење. — ik, k. борити се.

Kvártely, fn. стан, станак. — os, mn. укојакован. — oz, cs. укојаковати.

L.

L v. l = a) lásd, види; b) lap, страница; лист.

La! isz. ето, где!

Láb, fn. 1.) нога; стопала; páros — bal, усконге; alig húzta ki a szobából a — át, тек што је крошио из соба; — alatt lenni, бити под ногама (на сметњи); — alól elenni, уклонити; á. é. смакнути; maga — án járni, бити самосталан; nagyon szedni — a közé, крупно корачати; (szój.) — at adni vkinék, подупрети кога; — at vetni, подметати ногу; — át megvetni, утврдити се ногама; á. é. ухватити корена; — áról levanni, свалити, оборити; — áról leesni, пасти; — ra kapni, отимати маха; — a kelt, добило је ноге, украдено је; fél — bal már a sírban van, једном је ногом већ у грому; ne borúlj — ához ha fejével szólhatasz, држи се главе, а махни се ногу; иди господару, а прођи се млађих; 2.) стопа (мера); 3.) подножје; hegys — a, подножје брега; a telek — a, стражњи део кућишта; harang — a, козе од звона; a hegedű — a, кобилица, коњиц; asztal — a, постолje; 4.) á. é. a gabona — án van, храна још није покошена; a sereg hadi — on van, војска је спремна за рат; béke — on, у стању мира; jó — on lenni vkivel, добро се с киме живети, пазити се; a dolognak keze — a van, ствар има

свог смисла; mind egy — ig, све до једног, до ноге.

Lábacska, fn. иона, ножица.

Lábad, k. оздрављати, оздравити, преболети; könybe — t a szeme, тоши се у сузами. — ás, fn. опорављање, пребол. — oz, k. оздрављати, преболевати.

Lábal, k. ићи, гаџати, шљапати, цапати. — hatatlan (-ható), mn. што се не може (може) прегазити.

Lábály, Láballó, fn. подножје, шамла.

Labancz, fn. подругљив назив немачких инфантериста. — nép, fn. солдатеска.

Lábas, fn. шерпења, тигањ; mn. с ногама, врло ногат. — gabona, fn. нещокашена храна. — jószág, — marha, fn. стока за гајдинство. — kodik, k. пропињати се.

Lábatlan, mn. без ноге, без ногу. — tyúk, fn. шеширини у чорби. — kodik, k. сметати, бити под ногу.

Labatol, cs. музати.

Lább, k. лебдити.

Lábbeli, mn. за ноге; fn. обућа. — késszítő, fn. обућар.

Lábbélpokol, fn. елефантиазис (болест).

Lábbó, fn. сплав; mn. што лебди.

Láb-esók, fn. целивање ногу. — csont, fn. голен.

Labda, fn. лопта; labdát játszani, лоптати се, играти се лопте.

Labdacs, fn. пилула.

Labdaverő, fn. пала за лопту.

Labdázás, fn. лоптање. — ik, k. лоптати се.
 Láb-düllő, fn. јутро земље.. — fa, fn. подножје, бирвати. — fej, fn. грана од стопале, метатарзус. — fejhát, fn. висина ноге, прегибао. — gyékény, fn. асура. — gyökér, fn. корен од ноге. — hegyl, fn. предни део стопале; прсти на ноги. — hely, fn. ногостон. — ikra, fn. лист на нози.
 Lábint, es. притиснути ногом.
 Lábító, fn. 1.) педал; 2.) лествице.
 Láb-köszvény, fn. улози, подагра. — lap, fn. табан. — lapos, mn. равных табанов. — mosás, fn. прање ногу. — moskó, fn. плакучаш. — nyí, mn. од... стопе. — nyom, fn. ногоступ, ногостон.
 Laboda, fn. лобода, спанаћ.
 Labodáz, k. обилазити, крестарити; (од лађи) лавирати.
 Lábog, k. лебдити, пливати.
 Lábog, k. газити, пливати.
 Lábol, k. газити, плавати; es. прегазити; á. é. престурити, прекужити.
 Lábpont, fn. надир.
 Lábravaló, fn. гаће.
 Lábszár, fn. цеваница, голен. — csont, fn. голенчача. — törés, fn. улом.
 Lábszedő, mn. (коњ) што скоче у скок.
 Lábszék, fn. столица за ноге, шамла.
 Lábszíj, fn. кајини за притеzanje. — az, es. кајишити, бити кајишем.
 Lábtó, fn. лествице. — fog, — fok, fn.
 Lábtok, fn. ципела, обућа. [пречага].
 Lábtő, fn. грана од стопале.
 Lábúj(hegy), fn. прст од ноге; — hegyre állani, стајати на прсту; — hegyen menni, ићи шумке, шумати се.
 Lábüttő, fn. — kö, камен спотицања.
 Laesak, fn. као, блато. — os, mn. каон, блатав.
 Laczi, Laczkó, tn. Ладислав. — konyha, fn. приварница. — konyhás, fn. мук.
 Láda, fn. сандук, ковчег. [таш, чечало].
 Ládaeska, fn. сандуче, сандучић.
 Ládafia, Ládafiók, fn. чекмеџе.
 Ládaz, k. печити се, керебечити се.
 Ládd! Láddzsa! isz. виш! где!
 Ladik, fn. чамац.
 Ládika, fn. ковчежић.
 Ladikáz, k. возити се на чамцу.
 Lafanez, mn. одриан, ритав; fn. a) рита, дронак; b) одрианина, адрановац. — os, mn. одриан.

Lafatol, es. халапљиво јести, гумати.
 Lafog, k. шунгати (халина).
 Lafol, Laftol, k. халапљиво јести.
 Lag, ih. паставак за прављење прилога; látszó-lag, ирвидно.
 Lágы, mn. мек, мекан; á. é. благ; — idő, меко време; — szívű, попустљив; млак, мека срца: fn. мекоћа; (szój.) benött már a feje — a, иже више дете; ű sem esett a feje — ára, није ни он пао на теме; — ig van, сустао је.
 Lágыad, Lágыdad, mn. мек, мекушан.
 Lágыan, ih. меко; á. é. млако, млитаво, мртво.
 Lágýék, fn. слабина, слабобочина.
 Lágýérgek, fn. мекуници.
 Lágýít, es. мекнати, умекшавати; á. é. ублаживати. — ás, fn. умекшавање, ублаживање.
 Lagymatag, Lagymatég, mn. млак. — on, ih. млако. — ság, fn. млакост.
 Lágymeleg, mn. млак. — en, ih. млако. — ség, fn. млакост, млачина.
 Lágyparások, fn. мекоперке (рибе).
 Lágyság, fn. мекота; á. é. благост; млитивост.
 Lágyszívű, mn. мека срца. — ség, fn. меко срце.
 Lágýül, k. мекнути, одмекнути; á. é. ублаживати се.
 Lágýúszonjok, fn. мекоперке (рибе).
 Lágylvarga, fn. табак, кожар.
 Lajha, mn. лен, тром; — cső, ситна кинча.
 Lajhákodik, Lajhálkodik, k. ленити се.
 Lajhál, k. сипити, ромпијати (киша).
 Lajhár, mn. лен, тром; fn. ленивац, аји
 Lajhározik l. Lajhál. [(жив.)].
 Lajhaság, fn. леност, тромост.
 Lajház, Lajhó l. Lajhál, Lajha.
 Lajhódik, Lajhól, k. уленити се.
 Lajos, tn. Ђудевит. — arany, fn. лујдор (златан новац).
 Lajstrom, fn. списак, листа, регистар. — ol, — oz, es. уписивати; — ozó hivatal, регистратура.
 Lajt, fn. дугульасто буре.
 Lajtorja, fn. лестве. — fog, — fok, fn. пречага.
 Lak, fn. стан, обиталиште, дом, конак.
 Lakadalom l. Lakodalom.
 Lakályos, mn. згодан за становије.
 Lakás, fn. 1.) становије, обитавање; 2.) стан; пребивалиште.

Lakat, fn. брава, локот; (szój.) — от ветни szájára, метиути брињицу на уста.
 Lakatlan, mn. ненастањен, пуст.
 Lakatol, es. затворати локотом; (hoz, hez) прикључити.
 Lakatos, mn. с бравом, с локотом; fn. бравар. — munka, fn. браварски посао. — ság, fn. браварство.
 Lak-bér, fn. станицина, кирија. — föld, fn. завичај. — hatatlan (-ható), mn. где се не може (може) становати. — ház, fn. стан. дом. — hely, fn. место пребивања, пребивалиште.
 Lakik, k. становати, седети, живети; vmyel —, најести се чега; jól —, најести се, наситити се; cs. ki lakja ezt a házat? ко седи у овој кући? menyekzöt lakni, широрвати шир, др.
 Lakka, fn. лак. [жати свадбу].
 Lakkoz, cs. лакирати.
 Lakkár, fn. распикућа, раскошник. — ozik, k. широрвати, благовати.
 Lakmateve, fn. ангорска коза.
 Lakmézga, fn. (плочаст) лак од гуме.
 Lakó, mn. који становује; за становаше; fn. становник, житељ.
 Lakodalmas, mn. сватовски; fn. сват. — kodik, k. свадбовати, држати сватове. — nép, fn. свати.
 Lakodalmaz, k. држати свадбу.
 Lakodalmi, mn. сватовски, свадбени; — dal. — vers, сватовац.
 Lakodalom, fn. свадба, сватови.
 Lakóbél, fn. кирајџија, укућанин.
 Lakóhely, fn. пребивалиште.
 Lakol, k. (vimiért) страдати, кијати, кавити, испаштати; eletével —, главом платити; ezért — sz. то ћеш искижати! — tat, es. казнити.
 Lakoma, fn. гозба, част, шир.
 Lakomáz, k. широрвати, частити се. — ás, fn. чашћење.
 Lakos, mn. за становаше; fn. становник, житељ. — ság, fn. житељство; николат.
 Lakozik, k. 1.) становати; 2.) частити се.
 Lakredőny l. Redőny.
 Lak-szoba j. Lakó-szoba, fn. соба у којој се живи. — tanya, fn. касарна, j. Kaszárnya. — tanyáz, cs. смештати у касарне. — társ, fn. собни друг.
 Lakzi, fn. шир, сватовска част.
 Lám, isz. гле-гле! гле!
 Láma, Lámateve, fn. лама.

Lamos, mn. аљкав.
 Lámpa, fn. лампа; фењер. — olaj, fn. уље за горење.
 Lámpás, mn. с лампом; fn. лампа; á. é. боца с вином. — os, mn. с лампом.
 Lánesa l. Lándzsa.
 Lánez, fn. ланац, верига; egy — föld, ланац земље; — ra tenni v. verni v. ветни, улаичити, стегнути у кврге. — alakú, — dad, mn. ланчаст. — fékszár, fn. ланчник на оглавама. — gyűrű, fn. карика, беочуг. — híd, fn. ланчани мост. — mű, fn. ланци.
 Láncozol, cs. везати ланцем, окивати; á. é. спајати. — at, fn. свеза, ланац; ланчани низ. — os, mn. ланчан; — os hegység, ланац брда. — os szám, fn. верижно рачунање.
 Láncozos, mn. с ланцем; ланчаст; окован: уланче!; — adta! — teremtette! — lobogos! сто му мука!
 Lánezoz, cs. уланчићи.
 Lánes-rím, fn. верижни елик. — szabály, fn. верижно правило. — szem, fn. беочуг. — tört, fn. верижни разломак.
 Lándzsa, fn. копље, цида. — alakú, mn. копљаст.
 Lándzsás, fm. копљаник; mn. копљаст; с копљем.
 Lang, fn. 1.) алкохол; 2.) најфинији део чега: — liszt, фино брашино.
 Láng, fn. пламен; — ba hozná, разбукати; — ba borúlni, букнити у пламен; — ot vettin, запожарити се.
 Lángadoz, k. пламтети, буктети.
 Láng-elme, Láng-ész, fn. велеум, геније. — elmű, — eszű, mn. генијалан. — elműség, — eszűség, fn. генијалност. — elműleg, — eszüleg, ih. генијално.
 Lángít, cs. распламћивати.
 Lángmadár, fn. фламинго (тица).
 Langol, cs. алкохолисати.
 Lángol, k. буктети, пламтети.
 Lángos, mn. пламенаст, пламенит; fn. опаљеноост.
 Langozik, Lángzik, k. пламтети, буктети.
 Lángzat, fn. пламен.
 Langy(a), mn. млак; fn. млакост. — an, ih. млако. — ad, k. бивате млак. — aság, fn. млакост. — asít, — aszt, — ít, es. чинити млаким, млачити. — asodík l. — ad. — os, mn. млак. — osít, es. чинити млаким, млачити. — osság,

- fn. млачина. — úl. k. бивати млак, смлачити се.
- Lank, mn. млитав, глинишав.
- Lanka, fn. 1.) воћњак; 2.) честа, шинраг; 3.) l. Lejt.
- Lankad, k. млитавити; сустајати; венути (бильке). — oz, k. млитавити; сустајати. — ság, fn. сусталост, умор. — t, mn. сустао, уморан. — tság, fn. клонулост, умор.
- Lankás, mn. 1.) заморац; 2.) обрастао шинрагом. — 3.) успорит, узбрдит.
- Lankaszt, Lankít, es. морити, умарати; чинити да вене (бильке).
- Lánya, fn. златна или сребрна жица.
- Lant, fn. лира; á. é. agg —, бабускера. — fark, fn. лироренка. — hal, fn. морски ѡаво. — nyereg, fn. коњиц на Lantol, es. свирати на лири. [лири.
- Lantorja, fn. залепљен прозор.
- Lantorna, fn. 1.) иежна провидна којица; 2.) латерна (отворена кулица на кубету).
- Lantos, 1.) mn. с лиром; лирски; — költmény, лирска песма; — költő, лирски песник; 2.) fn. који свира у лиру, свирач; певач.
- Lantsám, l. Lantnyereg.
- Lantverő, fn. који свира у лиру.
- Lány, fn. девојка, l. Leány.
- Lanyha, mn. млак; тром, лен; — eső, сипна киша, росуља.
- Lanyhál k. чинити, ромпињати (киша).
- Lanyhás, mn. млак, благ; — eső, сипна киша, росуља.
- Lanyhaság, fn. млакост; тромост.
- Lanyházat, fn. сипна киша, росуља.
- Lanyházik, k. чинити, ромпињати (киша).
- Lányka, fn. девојчица, девојана.
- Lap, fn. 1.) плоча; 2.) лист; страна; 3.) лист, новине; 4.) билета, писамце; 5.) а kés — ja, страна у пожа.
- Láp, fn. lápi, глиб, барушина.
- Lapa, fn. душла.
- Lápa, fn. 1.) брља, локва; 2.) конкавност.
- Lapad, k. спланињавати, спласнути (оток).
- Lapadék, Lapály, fn. lápa, низа. — os, mn. — osan, ih. у низи, у лапи.
- Lapancs, fn. мокрица, бабура (живот.).
- Lapány l. Lapály.
- Lápás, mn. мочаран, баровит.
- Lapasz, fn. лопатица, лопара.
- Lapát, fn. лопата; szóró —, вејача; svező —, весло; sütő —, лопата за пећ;
- (szój.) — tál szórják неки, пресипа му се (новац).
- Lapát-alakú, mn. лопатаст. — esor, fn. кашичара (тица). — ka, fn. лопатица. — ol, es. згртати лопатом: k. веслести. — os, mn. с лопатом, лопатаст. — oz, k. веслости.
- Lapesa, fn. швоља, своја (риба).
- Lapesont, fn. лопатица, плећка.
- Lápfenék, fn. lápi, бара.
- Lápföld, fn. баровита земља, мочар.
- Lapgömb, fn. планиглобус.
- Lapiez, fn. напрадник (билька).
- Lapiezka, fn. 1.) лопатица, плећка; 2.) мала лопата, лопара; 3.) l. Paczka.
- Lapiezkás, mn. лопатичаст, с лопатицом.
- Lapít, es. спљошињавати, чинити пљоенатим, стињавати; — ó kalapács, чекић за растинавање.
- Lap-ka, fn. цедуља, билета. — kő, fn. раван (пљоенат) камен. — mértan, fn. планиметрија. — mérték, fn. мера за површину. — mutató, fn. што показује стране.
- Lapoczka, fn. 1.) лопатица, плећка; 2.) мала лопата, лопара; 3.) ватраль, машине; 4.) l. Paczka.
- Lapoeckáz, es. ударати дашициом.
- Lapol, es. означавати стране, пагинирати. — t, mn. пагиниран.
- Laponya, fn. pávan, l. Lapály.
- Lapor, fn. некакав скакавац.
- Lapos, mn. 1.) раван, широк; пљоенат; — menykő üttötte zsebét, испразнио му се цеп; — okat pislog, лепе му се очи, сањив је; 2.) прост, простачки.
- Lápos, mn. баровит, мочаран.
- Laposdomború, mn. планконвексан.
- Laposfejű, mn. пљоеноглав.
- Laposgiliszta, fn. пљоената гъстица.
- Laposhomorú, mn. планконкав.
- Laposít l. Lapít.
- Laposka, fn. широки резанци.
- Laposodik, k. бивати пљоенат, раван.
- Laposorr, fn. пљоенат нос. — ú, mn. пљоената носа.
- Laposság, fn. пљоенина, пљоенатост.
- Lapostetű, fn. ролац, l. Fantetű.
- Laposvas, fn. рало.
- Laposvéső, fn. широко длете.
- Lapoz, es. 1.) бележити стране; 2.) прелиставати (књигу). — gat, es. превратити листове (у књизи).
- Lapór, fn. кустос (у штампарји).

Lapp, tn. Лап; mn. лапеки. — úl, ih. лапеки.
 Lappad, k. сплашивать, сплескнуть
 Lappag l. Lappaug. [оток].
 Lappagó l. Lappaantú.
 Lappan, k. скрывать се, скрытие се.
 Lappanes, fn. врата за дизање и спуштање: 2.) клоука.
 Lappang, k. скрывать се, скрытие се; шучьвати се. — ás, fn. скрывање. — ó, mn. што се скрива, потајан; везан (топлота); — ó láz, потајна грозница, потајница; — ó őr, патрола. — tat, es. скрывать, скрытие. — va, ih. тајно, кришом.
 Lappant, cs. 1.) скрывать, скрытие; 2.) смотавати, смотати.
 Lappantyú, fn. прелегуша, ноћни гавран.
 Lappasz, mn. скривен; á. é. подмукано. — kodik, k. скрытие (о рыбама); бити подмукано.
 Lap-rúd, fn. широко гвожђе. — sodrony, fn. широка жица.
 Lapszám, fn. страна у књизи. — oz, cs. бележити стране (у књизи).
 Lapszög, fn. кут међу равнинами.
 Lapta l. Labda.
 Laptáros, fn. рыбар који повлачи мрежу
 Laptér, fn. поверхня стране. [с обале].
 Lapterj, fn. поверхня садржина.
 Lapu, Lapú, fn. лопух, комодъника.
 Lapúl, k. 1.) бивати пъснат, спъошнявати се, стпињавати се, угињати се. — ás, fn. спъошнявање.
 Lapiülő, Lapvas, fn. бабица у златара (за покивање).
 Lapvésű, fn. широко длете.
 Lárfári, fn. ha-hy, һири-һари.
 Lárma, fn. вика, граја, ларма; lármát csapni. дики грају.
 Lármás, mn. пун ларме, бучан, шуман.
 Lármáz, k. és cs. викати, лармати, цаккати. — ó, fn. лармација.
 Lárva, fn. 1.) образина, крабуља; 2.) ларва (гусеница).
 Laska, fn. 1.) резанци; csöves —, макарони; 2.) мацес (о Ускреу).
 Lasnak, fn. ћебе, губер — ol, cs. деветати. — os, mn. с ћебетом; (km.) — osnak pokróczos a társa, два дедака оба.
 Lasponya, fn. мушикула. [два једнака].
 Lassaecka, mn. лаган.
 Lassacsán, Lassadán, Lassadjában, ih. полако, полагано, из тиха.

Lassan, ih. лагано; — a testtel, лакше море! (km.) — járj tovább érsz, ко лакше иде, пре дома доће; — beszélni, тихо говорити; á. é. — van, није баш здрав.
 Lassan-lassan, Lassanként, ih. полако, мало по мало, миц по миц.
 Lassít, cs. успоравати, задржавати.
 Lassodik l. Lassúdik.
 Lassú, mn. лаган, тих, спор; (pb.) — víz partot mos, тиха вода брег рони.
 Lassú, fn. спондеј.
 Lassúcska, Lassúd, Lassúdad, mn. лаган, спор.
 Lassúd-ás, fn. успоравање. — ik, k. бивати спорији, попуштати. — ó, mn. успорен; — ó mozgás, успорено крепление.
 Lassukás, mn. лаган, лагачак. [таже].
 Lassúl l. Lassúdik.
 Lassúság, fn. лаганост, спорост.
 László, tn. Владислав.
 Lat, fn. лот; — ra vetni, мерити на лот; á. é. промислити; nem sokat nyom a — ban, не вреди много; minden szót — ra tenni, свак; реч метати на кантар.
 Lát, fn. видик; — után, по виђењу (менџица); — ga, на виђење.
 Lát, A. k. видети; hazá — ní, тркнуты кући; nem — továbborránál, не види даље од носа; (hoz, hez) лађати се чега, прионуты на; jól hozzá — ní, својски прионуты, прегнути; utána — ní vminek, за чим ићи; nagyra — ní, за великим тежити; B. cs. гледати, видети; szívesen — ni vkit, кога радо гледати; színét sem — ní, нема га ни од корова; szükkét — ni vminek, трпети оскудицу; sok bút — ní, много кубурити; buját — od te még annak, пресешће ти то још; Isten — ja lelkemet, Бог и душа! Бог ми је сведок.
 Láta, Látab, fn. зеница, пупила.
 Látarány, fn. перспектива. — os, mn. из перспективе.
 Látás, fn. 1.) виђење; — ból ismerem, познајем га из виђења; 2.) привид, визија.
 Látasít, cs. потписати „видео“, видимирати.
 Látat, fn. 1.) изглед; 2.) успех; 3.) извиђај, „visum repertum“.
 Látatlan, mn. невиђен. — ba, — ban, — úl, ih. невиђено, насумче, негледан.
 Látaz l. Láttamoz. [душ.]

Láteső, fn. дурбин, j. Messzelátó. — vez, es. гледати кроз дурбин.
 Lát-ellenző, Líternyő, fn. заклон (за очи). — erő, моћ вида, j. Látó erő. — érzék, чуло вида, j. Látó érzékk.
 Láthatár, fn. зреник, хоризонт, j. Látó határ.
 Láthatatlan, mn. невидљив. — ság, fn. невидљивост. — úl, ih. невидљиво.
 Látható, mn. видљив. — an, — lag, ih. видљиво. — ság, fn. видљивост.
 Látideg, fn. живац-видица, j. Látó ideg.
 Latin, fn. Латинац; mn. латински. — osság, fn. латинитна. — ság, fn. Латинство. — úl, ih. латински.
 Lát-kép, fn. изглед, j. Látó kép. — képesség, fn. моћ вида. — kör, fn. зреник. — köz, fn. царалакса. — lelet, fn. извиђај (visum repertum), j. Látat. — lyuk, fn. зеница.
 Látmány, fn. 1.) појава; 2.) поглед. — os, mn. за гледање; — os түй, комад за гледање.
 Látnivaló, mn. може се видети; јасан.
 Látnok, fn. пророк, j. Jós. — i, mn. — ilag, ih. пророчански.
 Látó, mn. који види; fn. a) гледалац; b) оглед, проба; kender —, мустра од кудеље.
 Látogat, es. 1.) походити, похађати, полизити, посекивати; 2.) сназити (непрећа); sorra —, заредити.
 Látogatás, fn. положење, посета. — i, mn. посетни; — i jegy, (карта) посетница, j. Névjegy.
 Látogató, fn. 1.) поузник, посетилац; 2.) посета; — ba menni, ићи у походе; — szoba, соба за посете, соба.
 Látóka, fn. око (у шали). [од поседа.
 Latol(gat), es. мерити на лот; á. é. разминијати.
 Látonány, fn. 1.) појава, призор; 2.) позорје, комедија. — os l. Látmányos.
 Látomás, fn. 1.) поглед, гледање; 2.) привиђење, визија; 3.) виђење, „виза“. — oz, es. видимирати.
 Lator, fn. 1.) угуреуз, лупеж, орјатин; (km.) a ki — ral jár, — úl veszi hasznát, с ким си онаки си; 2.) блудник; mn. лупешки.
 Lator-kereszt, fn. вешала. — kodik, k. 1.) отимати, харати; варати; 2.) тернати блуд. — ság, fn. 1.) лупештво; 2.) блудништво. — úl, ih. лупешки.

Latos, mn. од . . . лота.
 Látottahallott, mn. sokat — ember, многознао човек.
 Látpont, fn. гледиште, j. Látó pont.
 Látszat, fn. 1.) виђење, изглед; — szereint, правидно; 2.) успех. — os, mn. видљив; привидан. — osan, ih. видљиво; привидно. — ra, ih. по изгледу.
 Látszeg, Látszeglet, fn. кут вида.
 Látszer, fn. оптичка справа, j. Látó szer. — ész, fn. оптичар. — tan, fn. оптичарство.
 Látszik, k. 1.) видети се, познавати се; alig — rajta, једва му се види; и не познаје му се; 2.) (nak, nek) видети се, чинити се, изгледати; jónak —, види се добар; tudósnak akar látszani, гради се научењак.
 Látszó, mn. привидан. — lag, ih. привидно, бајаги. — lagos, mn. привидан, Látszög l. Látszeg. [тобожњи.
 Láttamoz, es. потврдити са „видео“, видимирати.
 Láttan, fn. оптика. — i, mn. оптички. — os, mn. és fn. оптичан; оптичар.
 Láttat, fn. успех; es. дати видети, показивати.
 Láttáv, Láttávol, fn. доклад, домак.
 Láttaz l. Láttamoz.
 Lát-utáni, mn. — váltó, меница са роком после виђења.
 Látváltó, fn. меница на виђење.
 Látvány, fn. призор, појава, позорје; привиђај. — os, mn. за гледање (комад). — osság, — ság, fn. позорје.
 Látvonál, fn. црта с преда.
 Latyak, fn. локва, брља. — os, mn. лоћ. Láva, fn. лава. [кав.
 Laz, fn. проређена шума; mn. l. Laza.
 Láz, fn. 1.) грозница; 2.) побуна, буна; 3.) страшило.
 Laza, mn. 1.) лабав; 2.) незнатаи.
 Lazac, fn. семга, младица (риба).
 Lázad, k. бунити се. — ás, fn. побуна. — oz, k. побуњивати се.
 Lázar, tn. Лазар, Лаза.
 Lázas, mn. 1.) грозничав; 2.) бунтовни.
 Lázaszt l. Lázít. [чички.
 Láz-beteg, mn. грозничав. — ellenes, mn. против грознице. — hév, fn. ватруштина, огань.
 Lázing, k. бити обредак.
 Lázít, es. бунити. — ás, fn. буњење. — ó, fn. és mn. бунија; бунтовнички.

Lázong, k. бунити се. — ás, fn. буна.
 Lázos l. Lázas.
 Lázroham, fn. настун грознице.
 Lazúl, k. попуштати, постајати лабав; ih. лабаво.
 Lazír-kék, mn. азуран. — kő, fn. азур-камен.
 Lazsi, fn. ажија. — s. мн. с ажијом.
 Le, ih. доле, низ; (уз глаголе) од ..., с ..., раз ...; fn. — nek tartani ако esít, кола доле управљати.
 Lé, fn. сок; чорба; полевка; (szój.) levet csapni, удварати се; minden — ben kanál (v. locs), у свакој чорби мирићија; benne van a — ben, запао у платку; ō itta meg a levét, на њему се скрхала кола; egybe szürték a levet, у један рог дувају.
 Leágaz, cs. окресати (дрвеће). — ik, k. отпустити грање; á. é. водити порекло.
 Lealaesony-ít, cs. понизити. — ító, mn. сраман. — odik, k. понизити се; бити понижен.
 Lealáz, cs. понизити; magát — ni, понизити се.
 Leálarezoz, cs. открыти, скинути образину.
 Lealdozik, k. спустити се; — a пар, сунце седа (залази).
 Lealkonyodik, k. 1.) заћи, сести (сунце); 2.) смирнути се, посумрачить се.
 Lealkuszik (Lealkunni), k. исценкати, одбити, закинути од цене.
 Leállaz, cs. одланчити.
 Leálorezáz, cs. открыти, скинути обраzinu.
 Leány, fn. 1.) девојка, дева, цура, мома; 2.) кћи; mostoha —, пасторка.
 Leány-ág, fn. женска линија. — asszony, fn. девица. — béká, fn. зелена жаба. — fővel, ih. девичански. — háló, fn. ноћ пред сватове, кад удавачу теше другарине. — i, мн. девојчин; девојачки. — ka, fn. a) девојчица, девојана; b) кћерка. — kérés, fn. прошење девојке. — kérő, fn. просилац, просац. — kodik, k. девовати. — kor, fn. девојаштво, девовање; — korában, девојком. — maradék, fn. женско потомство. — negyed, fn. девојачки део (у наследству), кварталиниум. — nézés, fn. гледање девојке. — néző, fn. a) просац; b) прошење. — nézőben voltunk, ишли смо да гле-

дамо девојку. — os, мн. a) девојачки; b) који воли девојке; c) који има девојака (кћери). — oz, k. походить девојке. — ság, fn. a) девојаштво; b) девојке. — rablás, fn. отимање девојака. — som, fn. дивљи шимшир. — zik, k. развијати се, задовојчити се. — zó, fn. мома, цура.
 Leapad, k. опасти, осећи; á. é. сматрать се.
 Leapaszt, es. чинити да опадне; сматрати. Learat, es. пожети. [пъти.
 Leárbocadol, Leárbocoz, cs. скинути капа.
 Leás, cs. прекопати, закопати. [тарку.
 Leb, fn. лебдење. — bed l. Lebben.
 Lebbel, cs. махати, вртети.
 Lebben, k. ирнуть, узлетети. — es, fn. неко тесто у сељака; мн. лакомилен. — t, cs. затрести; учинити да узлети; открыти (копрену).
 Lebdez, k. лепршнати се, облетьати.
 Lebeesül, es. омаловажавати, омаловажити.
 Lebedeg, fn. језичац у грлу, ресница. [ти.
 Lebeg, k. лебдити. — ō, fn. анапест (стопа у стиху). — tet, cs. замахивать.
 Lebel, fn. ветрићак, поветарац.
 Lebeleg, k. 1.) ћарката, ћарлијати; 2.) лудирати се, дедачити се.
 Lebenke, fn. шњец, шљука.
 Lebeny, fn. скут, окрајак од халбине.
 Lebenye, Lebenyő, Lebernyeg, fn. подвоба.
 Leberetvál, cs. збријати, обријати. [ъак.
 Lebernyő l. Lebenyő.
 Lebernyeges, mn. с подвобком.
 Lebeszél, cs. (ról, ről) одговорити, одвратити.
 Lebeteged-ik l. Lebetegszik. — és, fn. 1.) побол; 2.) порођај.
 Lebetegszik, Lebetegűl, k. 1.) поболети се; 2.) породити се.
 Lebilincsel, cs. привезати, оковать; á. é. очарати.
 Lebke, 1.) мн. лак, тих; — szellő, поветарац; 2.) fn. лепир, лептир.
 Lebked, k. лебдити.
 Lebkény, мн. што лебди, лаган; á. é. ветрењаст.
 Lehkő, fn. метеор, аеролит.
 Leboocsát, es. спустити, спуштати. — kozik, k. спустити се; á. é. смиходити.
 Lebogyóz, cs. побобати, опипати. [се.
 Lebont, cs. порушити, раскварити; á. gyat — aní, наместити кревет за спавање.

Leborít, es. оборити; заклонити, за-
ронити.
Leborotvál, es. обријати, збријати.
Leborúl, k. пасти на колена, иничине.
Lebotol, es. окресати, орезати.
Lebőtyköz, es. одмрсити.
Lebtan, fn. метеорологија.
Lebugáz, es. откинути главу.
Lebí, k. ишчүйурити се, сакрити се.
Lebuí, fn. зачкољина, подземна крчма.
Lebukik, k. 1.) пасти доле; 2.) сагиути
се, ишчүйурити се; 3.) загъурути се.
Lebuktat, es. 1.) срушити; 2.) загъу-
Levas, fn. метеорско гвожђе. [рити.
Lebzsel, k. лепестовати, дембелисати.
Lebzsi, mn. трънташки, ленивачки.
Leesap, es. 1.) сдавати, одрубити; 2.)
тресиути доле; залуинти (врата); 3.)
скинути, поразати (храну); k. 1.) сле-
тети доле; 2.) ударити (гром).
Leesapódik, k. склапати се, склонити се.
Leesapol, es. оточити; tavit — ni, испу-
стити бару. — ó, fn. ярак за испу-
штаве воде.
Lecsatol, es. откончати, отиучити.
Leesattan, k. оданети се, отиучити се.
Leesavar(ol), es. одврнути, одвртати.
Leesendes-edik, k. стинчати се, утало-
жити се; утолити. — ít, es. стинчати,
уталожити. — úl, k. стинчати се.
Leesépel, es. 1.) сматрати; 2.) заченити
Lecepüll, Lecepűz, es. згазити. [уста.
Leesígat, es. ухуткати, ушиникати.
Leesillap ít, es. утишати, ублажити. —
odik, — úl, k. утишати се, ублажити
се; утолити.
Leesíp, es. откинути, одишинути; vkit
húsz· körméről — ni, искинути кому
ноокте; оборити; magát — ni, нацвр-
кати се, опити се.
Leesipked, cs. покидати, потргати.
Leeskál, es. набирчить.
Lecsókol, es. скинути пољуцием.
Leesperdi, Leespurdi, fn. брбълов, брб-
Leespocs, fn. бръла, брчканица. [луша.
Leesúsz(ik), k. склизнути, спузити се.
Leesügg, k. отпустити се, висити.
Lécz, fn. летва. — borítás, fn. кров од
летава. — el, — ez, es. прикивати,
затворати, покривати летвама. — es,
mn. од летава. — ezet, fn. летве.
Leczke, fn. лекција; предавање. — pénz,
fn. плата за предавање; школарина.
Léczkerítés, fn. ограда од летава.

Leczkéz, es. нитати, спиинати лекцију;
читати лекцију кому, растресати се
под ким; кризмати, криити. — ik, k.
говорити лекцију. — tet l. Leczkéz.
Ledér, mn. раскалашан, разуздан; ла-
комислен. — ség, fn. раскалашност;
лакомисленост. — úl, ih. раскалаш-
но, лакомислено.
Lednek, fn. кукавичица (биль.).
Ledolgoz, es. одрадити, одрађивати.
Ledlöf, es. пробости, убити.
Ledöl, k. 1.) срушити се; 2.) прилећи.
Ledönt, es. срушити, превалити.
Ledörgöl, es. отрти, отирати.
Ledörög, es. ухуткати, поразити (гро-
мом); k. загрмети.
Ledörzsöl, es. отрти, излизати. — ödik,
k. отрти се, излизати се.
Ledüll 1. Ledöl.
Lédzik, k. вући се (после болести).
Leebb, ih. ниже.
Leég, k. изгорети; majd — ett arczából
a bőr, у мал што не изгоре од стида.
Leéget, es. 1.) сагорести, сажећи; 2.)
испалити (рану).
Leéi, es. преживети, провековати.
Leemel, es. скинути, скидати.
Leendő, mn. потоњи, будући.
Leenged, es. испустити, попуштати (од
цене). — és, fn. испуст.
Leér, k. стићи доле, доинрати доле.
Leereszked-és, fn. спущтање; списхое-
ње. — ik, k. спупити се; списходи-
ти се. — ó, mn. уљудан, списходњив.
Leereszt, es. 1.) спустити, спуштати;
2.) отпустити жицу.
Leesik, k. падати, пасти доле.
Lefárad, k. потрудити се доле.
Lefarag, es. отесати.
Lefarol, Lefartol, k. натрапке се спу-
штати на соницах с брега.
Lefátyoloz, es. 1.) покрить копреном;
2.) открыти (копрену).
Lefedelez, cs. скинути кров.
Lefeg, k. висити (као дроњци).
Lefegyverez, Lefegyverkezett, es. обез-
оружати.
Lefegyverzés, fn. обезоружање.
Lefejez, es. обезглавити, ногубити.
Lefejt, es. 1.) опарати; 2.) окрунити (ку-
куруз); 3.) оточити (вино); 4.) оде-
рати, огулити (кожу); 5.) извести (у
матем.). — és, fn. парапе; кручење;
отакање; гульчење.

Lefejtő, fn. еволвента (у матем.).
 Lefékez, es. одуздати, одуларити.
 Lefektet, es. положити.
 Lefekszik (Lefekünni), k. легати, лéх i; — a gabona —, храна положе.
 Lefekvés, fn. легање.
 Lefelé, ih. доле, низ; hegyröl —, низбр.—
 Lefelez I. Lefölöz. [дице.]
 Lefetel, es. јести халапъиво.
 Leffeg, k. гунђати.
 Leffen, k. висити.
 Leffentyű, fn. дроњак (што виси).
 Lefest, es. прециртати, пресликати.
 Lefittyen, k. екотрљати се.
 Lefizet, es. отплатити, вамирити (дуг). — és, fn. отплатна, исплата.
 Lefog, es. 1.) притиснути, чрпушити; 2.) закинути (од плате); 3.) заклопити (очи самртицку).
 Lefoglal, es. узапити, узети у беглук. — ás, fn. узапћене.
 Lefokoz, es. деградирати. — ás, fn. деградација.
 Lefoly, k. отећи; протећи, проћи, истечећи (рок); sok víz — addig a Dunán, много ће воде дотле протећи Дунавом. — ás, fn. отицање, течење, ток; истечење (рока).
 Lefordít, es. 1.) преврнути, превртати; извртати; 2.) превести (с туђег језика). — ás, fn. превођење, превод.
 Lefordúl, k. изврнути се, извратити се; спнути се, спустити се.
 Leforgás, fn. истечење (времена).
 Leforgat, es. обратити, превртати; сакато преводити.
 Leforog, k. проћи, протећи (време).
 Leforráz, es. обарити, опурити.
 Lefoszt, es. ољушити; обрстити.
 Lefölöz, es. 1.) скинути скоруп; 2.) скидати, разати храну.
 Lefőz, es. скувати; á. é. насадити.
 Lefú, es. здувати, одувати.
 Lefut, k. стрчати (се).
 Lefügg, k. висити. — eszt, es. спустити, оборити, обесити доле.
 Lefülel, es. ѡщепарити за уши (за јаку); к. ником поникнути; mindenjájan — tek, сви ћуткац.
 Lefürész, es. отестерити.
 Leg, 1.) (уз суперлатив) = нај. .; — jobb, најбољи; 2.) наставак за прилоге; kérdőleg, питајући; 3.) наставак за именице, пр. ütlek, удра.

Lég, fn. ваздух, аир, j. Levegő.
 Legalább, ih. бар, најмање.
 Léglálló, mn. непробојан ваздуху.
 Léglálltan, fn. аеростатика.
 Legalsó, mu. најдоњи, најнижи.
 Legalul, ih. најниже.
 Legazemberez, Legazol, es. позагађати, испрескакати.
 Legázol, es. згазити, прегазити (с коњем); потрти.
 Légeső, fn. душник, гркњан.
 Légesatorna, fn. ваздушни канал.
 Legel, Legelész, k. пасти (марва).
 Legelő, fn. наша, пашњак, утрина. — bér, fn. попаша. — hely, fn. пашњак, пашњик.
 Legelöl, ih. спреда; попајпре; прво и Legelöször, ih. први пут; прво. [прво].
 Legelső, mn. најпрви. — ben, ih. прво и прво.
 Legeltet, es. пасти (марву); — ési jog, право на нашу. — ök, fn. момчад која воде коње на нашу.
 Légly, fn. буренце, чобања.
 Legenda, fn. легенда.
 Legény, fn. момак; детић; калфа; szegény —, лупеж.
 Legényes, mn. 1.) момачки; 2.) — leány, похотљива девојка.
 Legényke, fn. момче.
 Legényked-és, fn. a) момчење; b) момкованање; c) калфовање. — ik, k. a) момчите се; b) момковати; c) калфовати.
 Legénypukor, fn. a) момаштво; b) момковавање; c) калфовање.
 Legénység, fn. a) момачко доба; b) момчад; c) калфе; d) момци, људи; e) срчаност; á. é. разметљивост.
 Légerőmű, fn. ваздушна справа.
 Leges, 1.) (прет суперлативом) = нај и нај... — legjobb, нај- и најбољи; 2.) наставак за придеve; elő —, претходан; kép —, сликован.
 Legfelől, Legfelül, ih. највише, сасвим Legfelső, mn. најгорњи, највиши. [озго].
 Lég-fogó, fn. цев за свеж ваздух. — folyadék, fn. ваздушаста течност. — folyam, fn. промаха, промаја. — forgantyú, fn. одушка, вентилатор.
 Legföbb, mn. највиши, горњи; главни.
 Legfölebb, ih. сасвим горе; највише.
 Lég-fürdő, fn. купање у ваздуху. — fűtés, fn. ложење ваздухом. — goló,

fn. ваздушна пугла. — hajó, fn. ваздушна лопта. — hajós, fn. пловач по ваздуху. — hajózás, fn. пловљење по ваздуху. — hatlan, мн. што не прошира ваздух. — huzam, fn. промаја, промаха. — i, мн. ваздушни.

Leginkább, ih. најпре, најрадије; нарочито.

Léggáras, fn. ваздушна струја, ветромет.

Legjava, fn. a nép legjava, језгра на рода; legjavában, ih. у највећем јеку.

Léggép I. Délibáb.

Legkevésbbé, ih. најмање.

Léggő, fn. аеролит.

Legközelebb, ih. најближе; скорим, што пре.

Légglyuk, fn. одушка, баџа. — mentes, мн. заштићен, херметичан. — nemtő, fn. дух у ваздуху. — nemű, мн. ваздушаст. — nyugtan, fn. аеростатика.

Legombol, es. отучити, откопчати.

Legombolyít, es. одмотати, одмотавати.

Legottan, ih. одмах, таки, с меета.

Legördít, es. скотрљати.

Legördül, k. скотрљати се.

Legörnyed, k. погнути се, погурити се.

Légsav, fn. еалитрене киселина. — savas, мн. еалитрене киселине. — súly, fn. тежина у ваздуху. — súlymérő, fn. барометар.

Légszesz, fn. газ, илин. — es. мн. газовит. — féle, мн. газаст. — világítás, fn. осветљавање газом.

Légszivattyú, fn. ваздушни шмрк. — tan, — tudomány, fn. метеорологија. — tartó, fn. газометар.

Legtöbbnyire, ih. понајвише, мањом.

Légtükrözödés, Lég-tükörzet, fn. ваздушни појав, I. Délibáb. — tünde, fn. ваздушна вила, силфида. — tünet, — türemény, fn. ваздушни појав, метеор.

Legungol, Legungorodik, k. чучнити.

Legurit, es. турнути доле, скотрљати.

Legurul, k. скотрљати се.

Légitazás, fn. пловљење по ваздуху.

Legutó, Legutól, ih. на послетку, најпосле. — só, мн. последњи. — szor, ih. последњи пут.

Légür, fn. празан (безвоздушан) простор. — es. мн. празан, безвоздушан.

Légvár, fn. ваздушна кула; — akat épitén, куле у ваздуху градити.

Legvégső, мн. најкрајни.

Légyonás, fn. промаха, промаја.

Légy, fn. 1.) муха, муха; mindenek neki megy mint a yak —, свуд срља, као муха без главе; — ből elefantot csinálni, правити од мухе медведа; tulja mitől döglik a —, зна шта ради; није себи златвор; a légyet sem bántja v. a —nek sem vét, не би ни муху увредио; egy esapással két legyet ütni, јединим ударом две мухе згодити; 2.) очаник (на пущци).

Legyaláz, es. нагрдити, наружити.

Legyalul, es. спредијати, орендисати.

Légy-esapó, fn. мувотук, муварник. — esapta, fn. муволовка.

Legyes, мн. пун муха; — ló, коњ, који зазире од мухе; — ember, заврзан (који има бубу у глави). — kedik, k. a) махати репом; b) мувати се, бранити се од мухе (марва); c) удварати се.

Légyetető, fn. отров за мухе, мувомор.

Legyez, es. хладити ленезом; á. é. повлађивати кому. — get, es. гладити; á. é. повлађивати.

Legyező, fn. махалица, ленеза. — alakú, мн. ленезаст.

Légyfogók, fn. ситни колибри, тичје

Légyfü, fn. оман. [мухе].

Legyhed, k. омлитеати. — t. мн. мли-

Legyilkol, es. поубијати, убити. [тав.

Legyint, es. додирнути, махнути ленезом.

Légy-karó, fn. муволовка. — madár, fn. колибри. — mászlag, — méreg, fn. мувомор.

Légyott, fn. састанак, „рандеву“.

Légyölögaléza, fn. мухомора, мухача.

Legyőz, es. савладати, победити.

Légyzar, fn. мувосерина.

Legyür, es. згњечити.

Légy-ütő, fn. мувотук. — vesztő, — víz, fn. мувомор.

Leh, fn. дах; k. I. Lehel.

Léha, мн. неслан, бљутав; лоп; тром; fn. a) дембел; b) љуска; кожа.

Lehaboz, es. скидати пену.

Lehajít, es. збацити.

Lehajlás, fn. савијање; инклинација; — i tú, инклинациона игла.

Lehajlat, fn. низбрдица.

Lehajlik, k. 1.) пресавијати се; сагибати се, сагнути се; 2.) одбијати се (дуг).

Lehajlít, es. одбити, одбијати (дуг).

Lehajol I. Lehajlik.

Lehajt, es. 1.) стерати; 2.) пресавити.

Lehámlík, k. лъштити се; одъуснути се.
 Lehámoz, es. 1.) оъштити, отребити;
 2.) иергнупти (из хамова).
 Lehangol, es. смутити, сневеселити.
 Lehangolt, mn. смућен. — ság, fn. смућен.
 Lehánt, es. огулти; оъштити. [ћеношт.
 Lehány, es. збацати, збацити; омлатити.
 Leharap, es. одгристи. — dál, es. поод.
 Lehársol, es. огулти. [гризати.
 Léhás, mn. лош; неслан, блутав.
 Léhaság, fn. 1.) блутавост; 2.) тромост.
 Leheg, k. дахтати, дувати.
 Lehegyez, cs. откидати, откинути врх.
 Lehel, k. és cs. дисати, дувати; ódái a legforróbb hazafiságot — ík, оде му предишу најватренијим родољубљем.
 — és, fn. дисање, — et, fn. дах; ак, хак.
 Léhel, cs. гребенати, гаргати.
 Lehengered(ik), k. 1.) скотрънати се; 2.) прућити се.
 Lehengerel, Lehengerez, Lehengerget, Lehengerít, cs. скотрънати, сваљати.
 Leheppen, k. пасти на тур.
 Lehernyáz, Lehernyóz, es. отребити од гусеница.
 Lehet, k. може бити; — hogy elmegyek, можда ћу отићи; nem — kimennem, не снем излазити; mi — az? шта то мора бити?
 Lehetetlen, mn. немогућ. — ít, es. онемогућити. — ség, fn. немогућност. — ül, ih. немогућно.
 Lehető, mn. могућ. — en, ih. могућно.
 — kép(en), — leg, ih. по могућности, што може бити. — s, mn. приличан. — ség, fn. могућност: nincs benne — ség, не може бити.
 Lehetség, fn. могућност. — es, mn. могућ.
 Lehever, k. прућити се; cs. улежати, утвречити. — edik, k. прућити се.
 Lehidal, es. угњечити (кревет).
 Lehiggad, k. сталожити се, избистрити се.
 Lehiggszt, cs. сталожити, избистрити.
 Léhő, fn. велик дрвен левак.
 Lehord, es. 1.) сносити доле; 2.) раскварити (зграду); á. é. избрсити, измуштрати.
 Lehorzsol, es. згулти, здерати.
 Lehoz, es. донети доле; á. é. доводити, дедуцирати; закључивати.
 Lehurit, Lehurogat, cs. ућуткати; изгр.
 Lehúsol, es. скинути месо. [длти.
 Lehúz, es. 1.) свући; 2.) здерати, згулти; 3.) скинути (гола); 4.) а борт

seprejéről — ni, оточити, отакати вино; 5.) одбити, одузети; 6.) свући, скинути (одело); 7.) превући (шило).
 Lehüüt, es. раехладити; á. é. сневеселити.
 Lé-hüütő, fn. пебрига, клунодер.
 Leidegzett, mn. клонуо, тром. — ség, fn. Leigáz, es. подјармити. [тромост.
 Leir, es. 1.) пренимати; 2.) спицати, описати, описывати. — ás, fn. a) пренимање; b) описание. — at, fn. отпис, реекрп. — hatatlan, mn. неописан. — ó, fn. преписивач, писар; mn. описан.
 Leisz (Leinni), cs. 1.) отпити; 2.) magát Leitat, cs. опити. [—, опити се.
 Lejár, k. 1.) силазити; 2.) пролазити, проћи (време); e váltó — t, овој меници је истекао рок; cs. згазити, угазити, потрти (усев); a lovat — ni, преморити коња; magát — ni. изнаграти се, проћи којекако; — ta az idő azt is, и тога је време ъзто оштетило.
 Lejárat, fn. истекао рок; — i пар, рок плаћања.
 Lejárt, mn. чему је прошао рок, платив, дозрео (дуг, меница).
 Lejebb, ih. ниже. — i mn. нижи. — ít, cs. бацати на ниже; деградирати.
 Léjó, fn. велики дрвени левак.
 Lejt, fn. успоритост, низбрдица; нагиб; k. висити, лебдити, скакутати, играти. — es, mn. стрм, одеедит, успорит. — és, fn. падање (у стиху). — i, fn. трохеј. — ike, fn. неки паук што скаче. — mérés, fn. нивелисање. — mérő, fn. вага за нивелисање.
 Lejtő, fn. 1.) низбрдица, стрмен; нагиб; (szój.) minden hegynék — je is szokott lenni, колико је низбрдица, толико и узбрдица; 2.) коса равнина; 3.) скакање, игра; — t járni, играти; (szój.) a — t járja, назадује.
 Lejtőhegység, fn. успорите планине.
 Lejtős, mn. одседит, низбрдит. — ít, es. нагибати, наваљивати. — ödik, — ül. k. нагибати се. — ség, fn. стрмени.
 Lejtöség, fn. стрменистост. [тоест.
 Lejtöz, k. гибати се у игри.
 Lejtszeg, fn. кут нагиба.
 Lék, 1.) fn. рупа (на дињи); одушка.
 Lekap, es. 1.) брзо скинути (шешир); 2.) елипарати, свући (гола); 3.) отквачити; 4.) изгрдити; v. magát — ni, опити се.

Lekaszabol, es. искасанити, поклати,
Lekaszál, es. нокосити.
Lekekél, es. ишчеткати.
Lékel, es. бушити (дину); проврети,
трапанати (лубању).
Lekenyerez, es. подмитити.
Lékényszerít, es. силом одвратити.
Léképez, es. снимити, иресликати.
Lékesz, fn. трапан, лекарска бургија.
Lékez l. Lékel.
Lék-halászat, fn. ловљење иенод леда
Lékol l. Lékel. [кроз одунке].
Lekonczol, es. измриварити. — ás, fn.
покол.
Lekonyúl, k. пресавити се, отпустити
се (увео цвет).
Lekopásol, es. одвалити куцањем: из-
обијати.
Lekopik, k. отрцати се, искрзати се.
Lekoppad, k. митарити се, оливнати се.
Lekoppaszt, es. очупнати (живину); fát
—, обретити дрво.
Lekoptat, es. изргати; изобијати.
Lekorhol, es. саструктурати; á.é. искризмати.
Lekönyököl, k. наслонити се па лактова.
Lekör, es. почињувати, испињувати.
Leköszöríll, es. изоштрити, искрзати.
Leköszön, k. (ről, ről) одрећи се, дати
оставку.
Leköt, es. 1.) одренити, оданети; 2.)
подвезати (брадавицу); 3.) повезати,
завити; 4.) zálogúl — ni, преиниати
као залог; 5.) везати, привезати; па-
gyon le vagyok kötve, имам пуне руке
посла; a figyelmet — ni, обратити
шакију.
Lekötelez, es. задужити, обвезати. —
és, fn. обвезаност, обвеза. — ett, mn.
обвезан, захвалан.
Lekötöz, es. привезати, привезивати.
Leküzd, es. савладати.
Lél, fn. дух (хемијски), спиритус.
Lel, Lél, es. налазити, находити, наћи;
mi — t téged? шта ти је? a hideg — i,
има грозину.
Leláncol, es. привезати, приковати.
Lelappad, k. спасијути (оток).
Lelapül, k. иђућурити се, чучнити.
Lelbér, Leldíj, fn. належба.
Leledzik, Léledzik, k. дисати, дахтати;
bünen —, огрезао у злу.
Lelegel, es. опасти, попасти.
Lélek, fn. 1.) душа, дух; lelkemből szeretem,
од срца га волим; lelkemből

fájhalom, душа ме (због тог) боди; ki-
adni a lelkét, испустити душу, издах-
нути; hozzá száradt v. nött a lelke, не
можа да умре; lelkemből szakadt, за срце ми је при-
растao; lelkére szoltam, говорио сам
му к срцу; lelkemre mondom, тако ми
душе; — szakadva, као без душе, за-
дувано; Isten látja lelkemet, Бог ми
је сведок; 2.) срчаност, срце, одваж-
ност; lelket önteni v. verni (vkibe),
соколити, улiti храброст; lelket adni,
оживити; улiti храброст; 3.) савест;
jó — kel, с мириом душом; lelke
rajta, поси га па душни; lelkemre nem
vélhetem v. nem visz rá a —, немам
срца за то, не подноси ми; 4.) виј-
dosó v. hazajáró —, еабласт, авет; 5.)
надев (у тесто); 6.) a törvény lelke,
дух (смисао) закона; 7.) lelkem! v.
édes lelkem! душо моја (елатка)! хра-
но моја! снаго моја! 8.) nincs ott egy
árya — sem. нема онде ни живе душе;
Újvidék 23 ezer lelket számlál, Нови
Сад има 23.000 душа; 9.) jó, áldott
—, добра, честита душа! jótett —,
добричина; задушна баба; 10.) lelke
bor, lelke dohány, најбоље вино, нај-
бољи дуван.

Lélek-áros, fn. губитељ душе. — ben
járó l. Főbenjáró. — buvár, fn. психо-
лог. — emelő, mn. што уздиже душу.
— emelőleg, ih. уздижући душу.

Lelékeny, mn. домишљат. — ség, fn.
домишљатост.

Lélek-erő, fn. душевна снага. — furda-
lás, fn. грижа савести. — háborgás,
— háborodás, fn. немир душе. — har-
rang, fn. самртичко звено. — harez,
fn. борба у души. — jelenés, fn.
авети. — jelenlét, fn. присуство духа.
— látó, mn. és fn. видовит; видовњак.
— mardosás, fn. грижа савести. — szak-
adva, — szakadtan, ih. као без душе.
Lélektan, Lélektudomány, fn. психоло-
гија — i, mn. психолошки. — ilag,
ih. психолошки.

Lélektelel, mn. без душе; задуван.

Lélekvesztő, mn. што трује душу; fn.
губитељ душе.

Lélekzel, k. предисати, дисати.

Lélekz-és, fn. дисање. — ik, k. дисати.

Lélekzet, fn. дах; предушак; nehéz —,
задуха, засин; nehéz — џ, сипљав. —

vétel, fn. предушак, одушак, душак; — vétel nélkül, не одахнуши.
Lélekzöcső, fn. душњак.
Lelemény, fn. изиалазак, ироизајазак. — es, mn. доминијат. — eseи, ih. до-
мицијато. — esség, fn. доминијатост.
Lelemés, fn. наход.
Lelemesség, fn. зарада, тајни.
Lelenez, fn. находче. — ház, fn. дом за
находад.
Lelép, k. спићи; одстути. — és, fn.
силажење; одстуцаје.
Leleplez, cs. открыти, открывать. — és,
Lelés, fn. наложење. [fn. откривање.
Léles, mn. душеван. — séг, fn. душев-
Lelet, fn. налазак. [ност
Léletel, Léletezik, k. дахтати.
Lelettár, fn. списохрана; инвентар.
Lelevelez, cs. скидати лишће, обрстити.
Lelippen I. Lelapúl.
Lekendez, k. дахтати; чезиунти. — és,
— et, fn. дахтање; чежња.
Lelkes, mn. с душом; одушевљен; ду-
ховит; храбар. — edés, fn. одушевљавање, одушевљај. — edik, k. оду-
шевљавати се, одушевити се. — edett,
mn. одушевљен. — en, ih. одушев-
љено; храбро. — ít, cs. одушевљава-
вати, одушевити. — ítés, fn. одушев-
љавање, — íl, k. одушевљавати се,
одушевити се. — ílés, fn. одушевљај.
— ílt, mn. одушевљен. — ílten, ih
одушевљено. — íltség, fn. одушев-
љеност, одушевљење.
Lelkész, fn. духовник, свештеник; he-
lyettes —, администратор парохије.
— i, mn. духовнички, свештенички.
— kedik, k. бити свештеник. — séг,
fn. свештенство.
Lelketlen, mn. без душа; мртв; без
духа; á. é. бездушан. — ít, cs. обез-
душити, убити. — séг, fn. бездушије;
бездушност. — íl, ih. без душа; без-
душно.
Lelki, mn. душеван. — barát, fn. прис-
ни пријатељ.
Lelkiismeret, fn. савест; — beli dolog,
ствар савести. — es, mn. савестан.
esen, ih. савесно. — esség, fn. савес-
ност. — len, mn. бесавестан. — len-
ség, fn. бесавеност. — leníl, ih. бе-
Lelkikép, Lelkileg, ih. душевно. [савесно.
Lelkipásztor, fn. духовник, духовни па-
стир. — ság, fn. духовништво.

Lelkirokon, fn. és mn. еродник, еродан
Lelkismeret I. Lelkiismeret. [по души.
Lelkií, mn. (у свези) јо —, доброћудан;
нагу —, великолушан; hervadt —,
преживео.
Lelkület, fn. ћуд; јо — tel lenni vki
iránt, бити кому наклоњен.
Lelküség, fn. (у свези) јо —, добраћуд-
ност; нагу —, великолушност.
Lelög, k. висити.
Lelohad, k. уталожити се; спласнути;
угасити се.
Lelohaszt, cs. уталожити; учинити да
Lelomboz, cs. скинути лишће. [спласне.
Lelő, cs. одвалити или убити танетом;
k. пущати доле.
Leltár, fn. попис, инвентар. — az, — oz,
cs. пописывать, инвентрирати.
Leltgyermek, fn. находче.
Lemarad, k. 1.) отиести, изостати; 2.)
изненада пасти; 3.) бити осуђен.
Lemaraszt, cs. 1.) задржати; 2.) осудити.
Lemásol, cs. преиспрати, преиспрати.
Lemázol, cs. премазати, замазати.
Lemégy, Lemén, k. силазити; — a bö-
re, лушити му се кожа; — az ára a
gabonámak, пада цена храни.
Lemenés, Lemenet, fn. 1.) силажење, си-
лазак; 2.) залазак (сунца).
Lemeő, mn. што силази; — ág, де-
сценденти.
Lemerít, cs. 1.) утопити, загибурити; 2.)
Lemerűl, k. утонути. [оточити.
Lemészárol, cs. измрцварити.
Lemetsz, cs. одсећи, отфићарити.
Lemez, fn. плоча. — el, cs. постављати
плочама. — fürész, fn. широка тесте-
ра. — ít, cs. танити, правити плочу
(лим). — kalapács, fn. калашач за та-
њење лима. — ke, fn. плочница. —
nyomat, fn. стереотипна штампа. —
papir, fn. крут, дебео папир, картон.
— vas, fn. цртало.
Lemocskol, cs. упръжати; á. é. изгрдити.
Lemond, k. (vmiről) одрећи се, одри-
цати се чега, отказати што; — ott
hivataláról, захвалио је на служби.
vki ételéről —, изгубити наду на чији
Lemondás, fn. одрицање, отказ. [живот.
Lemondólevél, fn. отказница.
Lemorzsol, cs. окрунити; á. é. откан-
тати.
Lemos, cs. спрати, — ogat, cs. спирати.
Lemotólál, cs. одмотати, одсукати.

Len, fn. лан; мн. ланен, платисен. — áros, fn. ланар. — bársony, fn. илиш. Lénárt, tn. Леонард. Lenese, fn. сочиво; egybeszürték a len- esét, заједно шурују; jól fött neki a —, исцело му је за руком. Leneséded, mn. сочиваст. Lenescfolt, fn. пеге по лицу, леђе. — os, mn. лећаин. Lenesés, mn. сочиваст; са сочивом; — prókátor, надри-адвокат. Lenesi, tn. Ленка. Lendít, es. 1.) додирнути, помаћи; nem akar — eni semmit, ни да се прихвати чега (лен је); 2.) á. é. унапредити; ez sokat — a dölgön, ово ће много помоћи (допринети) ствари. Lendítőerő, fn. замахита снага. Lendül, k. захукати се, покренути се. — et, fn. полет, мах; — etet nyerni, добити иолета; — etet adni, дати иолета. Lenéz, k. доле гледати; es. презирати. — és, fn. презирање. Len-fej, fn. á. é. прозноглавић. — fonál, fn. ланена прећа. — föld, fn. ланиште. Leng, Lenged, Lengedež, k. дувати, ћарквати (встар); лелујати се, лепршнати се (барjak). Lenge, mn. гибак, лепршав; á. é. лакоуман. Lengedežő, fn. хоријамб (стопа у стиху). Lengedežtet, es. лелујати, повијати. Lengedi, fn. дактил (у стиху). Lengén, ih. гипко; á. é. лакомислено. Lengenád, fn. шевар. Lengés, fn. 1.) ћаркање; 2.) лепршање; 3.) осцилација. Lengeség, fn. лакомисленост.. Lenget, es. повијати, лелујати; дати да дува. Lengeteg, mn. гибак; á. é. лакоуман. Lengő, mn. гибак, лелујав; a hajót — vé tenni, отиенути да ћу на море. — s, mn. гибак. Lengyel, tn. Польак; мн. польски. — es, mn. польчики. — esen, ih. польчики. — fürt, fn. колтун. — ország, tn. Польска. — ül, ih. польски. Lenhaj, fn. влакно. — ú, mn. влакнаст; мекокое. Lenke, fn. богородичин (дивљи) лан. Len-kölyű, fn. млин за лан. Len-mag, fn. ланено семе. — olaj, fn.

уље од ланчана семена. — szedő, fn. оребло, перајница за лан. Lenn, ih. доле, оздо. Lenni l. Van. Len-olaj l. Lenmagolaj. — szak, fn. колач од лана (у олајници). Lent, ih. доле, оздо. Lentet, k. вући се, лено ићи (коњ); es. пирити (ватру). Len-tiló, fn. трлица за лан. — törés, fn. трљење лана. — törő, fn. a) који трли лак; b) трљење; c) трлица. — vászon Lény, fn. биће, суштество. [l. Gyoles. Lenyakaz, es. погубити. Lenyal, es. полизати, олизати. Lényeg, fn. суштина, језгра, битност. — es, mn. битан, важан. — ileg, ih. битно. — telen, tn. споредне вредности. Lenyel, es. прогутати, смандрљати. Lenyargal, es. одседлати. Lenyes, es. срезати, поткресати. Lenyír, es. острвићи, ошишати. Lénykép, fn. узор, идеал. Lenyom, es. 1.) пригњечити, притиснути, припушити; 2.) отиснути, одштампати. — at, fn. a) отисак; b) es. дати одштампати. Lenyomtat, es. одштампати. Lénytan, Lénytudomány, fn. онтологија. Lenyugszik (Lenyugodni) k. лећи, легати на одмор; а нар —, сунце залази, сунце седа. Lenyújt, es. додати, пружити доле. Lenyúl, k. 1.) машити се доле; 2.) висити. — ik, k. пружати се, допирати. Lenyúz, es. одерати, згулити. Leokád, es. убљувати, побљувати. Leold, es. одрешити, одашети, откопчати. — oz, es. поодрешивати. Leolvad, k. отонити се. Leolvas, es. прочитати. Leolvaszt, es. отапати, отонити. Leomlik, k. срушити се, сурвати се. Leomlaszt, es. срушити, свалити. Leopárd, fn. леопард. Leöl, es. побити, поклати. — dös, es. по- Leölnivaló, mn. за клање. [убијати. Leövedz, Leövez, es. отиасати, распасати. Lep, es. покрити, покривати; изненађивати; vkit tolvajság — ní, заестати у крађи. Lép, fn. 1.) елезина; más — e, más képe, једно збори, а друго твори; 2.) котур, колач (бошка); — et metszeni,

- подрезивати кошнице; 3.) лепак; — re kerülni, наћи на лепак; — et hányni, метати замке.
- Lép, k. грести, корачати, ступати; egyet — ni, коракнути; nagyokat —, прави круне кораке; kiesiket —, ситно корача; egyességre —, поравнати се; házasságra —, ступити у брак, узети се; szövetségre —, склонити савез.
- Lepírol, cs. дестилирати. — ás, fn. дестилација.
- Lepattan, k. пући, откинути се (жица); скочити (с коња).
- Lepese, fn. жабокречина.
- Lépcsel l. Lépdel.
- Lepesen, k. бућнути доле.
- Lepcses, Lepcsés, mn. аљкав, шлампав; тром, лен; срамотан. — en, ih. шлампаво; тромо; срамотно. — kedik, k. срамотно говорити; бити шлампав; леновати. — ség, fn. прљавшина, шлампавост; срамотан разговор; тромост.
- Lépcső, fn. степенице, басамци; скалине. — fok, fn. басамак. — kar, fn. ограда од степеница. — nként, ih. постепено. — tér, fn. степеник. — zet, fn. степени; постепено. — zetes, mn. постепен. — zeten, ih. постепено.
- Lépcsőzött, mn. на степене.
- Lépcze l. Lépeső.
- Lépezel l. Lépdel.
- Lépdegel, Lépdegél, Lépdel, k. грести, корачати, ступати.
- Lepe, fn. лепир, лентир.
- Lepesétel, cs. запечатити.
- Leped, es. покривати, покрити; увiti. — ö, fn. покривач, чаршав; (szój.) addig nyújtózzál a meddig a — öér, не пружај се преко беља; пружај се.
- Lépeget l. Lépdel. [према губеру.]
- Lepel, fn. 1.) покривач; 2.) копрена, вео; 3.) ограч.
- Lependék, fn. лентир.
- Lepényfa, fn. зановет.
- Lepentyű, fn. скут од халбине.
- Lepény, fn. лепиња. — hal, fn. липен, липљен (риба). — ke, fn. лепињица.
- Leperzsel, cs. спржити.
- Lépes, 1.) fn. колач воска; 2.) mn. с лепком; лепљив; — méz, мед са оловине.
- Lépés, fn. корачање; корак, крок; — tartani, држати корак; elvétni a — t,
- изгубити корак; — eket tenni vkiért, заузимати се за корак. — t, ih. у корак.
- Lépéstrovo, fn. ходометар, стопомер.
- Lépevő l. Léprigó.
- Lépez, es. мазати ленком; k. хватати
- Lepez, es. покривати. [тице на лепак.]
- Lépfa, fn. мотка за лепак.
- Lép-fájás, fn. далак. — fene, fn. запа.
- Lépház l. Méhház. [љење слезине.]
- Lépint, es. коракнути, кроочити.
- Lépirongat, es. избрусити, искризмати.
- Lepiszkol, cs. уирљати; á. é. избрусити.
- Lepittyed, k. отпустити се (будзуле).
- Lepittyeszt, cs. отобољити будзуле.
- Lepke, fn. лентир. — dez, k. летуцати.
- Lépkenyér, fn. саће.
- Lepkeszeg, fn. козји рог (трава).
- Lepkészlet, fn. хватање лентирова.
- Lépkór, fn. далак; хипохондрија. — os, mn. далачљив; хипохондричан. — osan, ih. хипохондрично. — ság, fn. хипохондрија.
- Lepleg, fn. покривач, застор; копрена.
- Lepletlen, mn. непокрiven; á. é. отворен, одрешит. — ül, ih. отворено.
- Leplez, cs. покривати, застирати. — et, fn. застор; — et nélküli, отворено, без оклишења. — etlen l. Lepletlen; — ö szer, палиативно средство.
- Leplő l. Lepleg.
- Lép-lyuk, fn. ћелија у саћу. — méz, fn. 1.) мед у саћу; 2.) колач воска.
- Leporoz, cs. испрашити, опајати.
- Lépő, mn. који корача; fn. спондеј.
- Lepök, cs. упљувати, попљувати.
- Leppeg, k. муцати, штрбецати.
- Leppendék, fn. оина (на илоду).
- Leppentyű, fn. 1.) заклон (штит) од светlosti; 2.) пабушина; 3.) растрриж.
- Léprigó, fn. мелани (дрозд).
- Lépsejt, fn. ћелија.
- Lépték, fn. скала.
- Léptet, es. дати да корача, пустити у корак; k. јахати у корак.
- Lepuskáz, es. убити из пушки.
- Lépvessző, fn. прутић за лепак.
- Lépvész, fn. далак. — es, mn. далачљив.
- Lerág, es. огладати.
- Leragad, es. здерати, отргнути; k. залепити се, прионути; — t a nyelve, залепио му се језик.
- Leragaszt, cs. прилепити, прилепљивати.
- Lerajzol, cs. снимити; описати.
- Lerak, cs. 1.) спртити, истоварити; 2.)

напети, намуњити (вода); 3.) избрзанити.
Lerakod-ás, fn. стоваривање; слегање (сложева). — ik, k. стоваривати се; слегати се. — ó, mn. és fn. који истоварива; место за истоваривање.
Lerángat, es. потргати, потрзати.
Leránt, es. свући доле, здерати.
Leráz, es. стрести; — ni nyakáról, ски-
Lerészegít, es. опити. [нути с вратом.
Lerészegszik, Lerészegiől, k. опити се.
Lereszel, es. отурнејисати.
Leró, es. отплатити, одужити.
Lerobotol, es. откулучити.
Lerogy(au), k. стропонити се.
Lerombol, es. разрушити, развалити.
Leront, es. разградити, развалити.
Leroskad, k. срушиити се (кућа); стропонити се (човек); подлећи.
Lerovás, fn. отплатата, одуживање. — ul, ih. у име отплаты, à conto.
Lerovat, fn. одбитак, одрачунање, рабата.
Les, es. вребати, кебати; fn. вреб, за-
 седа, бусенја; — ből, иза бусенје; — t
 hányni v. vetni, илести замке.
Lesbeteg, fn. вуја, курја.
Lesdecklik, k. вребати, кебати.
Lesdi, mn. подмукамо; који вреба.
Leségél, Lesegít, es. помоћи сићи се.
Lescked-és, Leselked-és, fn. вребање, за-
 седа. — ik, k. вребати, ићи о глави.
Leseper, es. шчистити.
Lesháló, fn. ловачка мрежа (замка).
Leshányás, fn. плетење замке.
Leshely, fn. заседа.
Lesimit, es. згладити (косу).
Lesiműl, k. згладити се; á. é. műhyű-
Leskál, es. набирчити. [рити се.
Leskedlik I. Leselkedik.
Leskél, Leskelödik, k. вребати; грозити.
Lesküdi, fn. вребач. [из потаје.
Lesködik I. Lesekedik.
Lesponya, fn. муцимула.
Lesrófol, es. одшрофовати, одврнути.
Lestorony, fn. караула.
Lestyán, fn. лесандрина (билька).
Lesürol, es. орибати.
Lesüly-ed, k. утонути. — eszt, es. за-
 гиурити, утонити.
Lesüppéd, k. унасти, утонути.
Lésürj, Lésűrű, fn. умокац.
Lesüt, k. доле сјати; es. a) опалити, опрљити; b) оборити (главу, очи).
Lesz, k. бити, постати; azon lenni, за

ним стати; (vmívé) постати, учи-
 нити се.
Lesza, fn. 1.) леса; плетена корча; ри-
 барски кошар; 2.) мотка, летва.
Leszab, es. одећни. — dal, cs. искасанити.
Leszagtagat, es. откинути, пооткидати.
Leszakad, k. 1.) откинути се, отргнути
 се; 2.) срушити се; одронити се.
Leszakaszt, Leszakajt, Leszakít, es. от-
 кинуты, устргнуты, узбрати.
Leszalad, k. стрчати, доле се стрчати.
Leszáll, k. 1.) сићи се, сићи; — t a ló-
 ról, ejaxao je; a madarak — tak, ти-
 це су елетеље; 2.) сталожити се; спа-
 сти; a gabonának ára — t, цена храни
 је тргља; 3.) спустити се; а пар le-
 szállt, сунце је зашло.
Leszállít, es. 1.) отпремати доле (робу);
 2.) умалити, обалити (цену), спустити;
 a lovasokat —, коњаницима заповеди-
 дити да с јашу с коња. — ás, fn. от-
 премање доле; обаљивање.
Leszámít I. Leszámol.
Leszámítás, Leszámítolás, fn. одрачуна-
 вање, дисконт.
Leszámítolási, mn. — üzlet, радња за
 есконтирање.
Leszámítol, es. одрачунати, есконтира-
 ти. — ó, mn. — ó bank, есконто-
 банка.
Leszámlál, es. 1.) одбити; 2.) одбројати.
Leszámol, es. és k. 1.) прорачунати се,
 прохесанити се; избројити; 2.) евриши-
 ти с ким рачун, раскредити; 3.) дис-
 сконтирати. — ás, fn. дисконто.
Leszármaz-ás, fn. порекло. — ik, k. про-
 излазити, доводити порекло. — tat,
 es. доводити порекло.
Lészás, mn. с мотком; — kert, врт с
Leszavaz, es. надгласати. [плотом].
Leszed, es. скинути, скидати; — az asz-
 tall, спремити стô; gyümölcsöt —,
 обрати воће; hernyót —, отребити
 гусенице; a ház födelét —, скинути
 кров с куће; a levek zsirját —, ски-
 нути маст са чорбе.
Leszeg, es. одећни; оборити.
Leszegez, es. заковати, приковати.
Leszel, es. одећни, одрубити.
Leszemez, es. побобати.
Leszerel, es. распремити брод.
Leszerszámol, es. одсерамити.
Leszid, es. пепсовати, избрусити.
Leszínel, es. скинути скоруп.

Leszokik (ról, ről) k. одучити се, отпадати се.
 Leszoktat, es. одвиквати, одвикнути.
 Leszól, k. викати доле; es. клеветати.
 Leszolgál, es. оделужити; k. пружати се доле.
 Leszorít, es. 1.) притиснuti, припушнiti доле; 2.) подвезати; 3.) потиснuti; 4.) обалити (цену).
 Leszű, es. откати.
 Leszűr, es. пробости. пробуразити.
 Lét, fn. 1.) биће, живот; a — ért való küzdelem, борба за живот; — re hozzá, остварити, оживотворити; 2.) борављење; ott — emkor, кад сам био онде; 3.) — emre, — edre, — ére ...; gazdag ember — edre, будући да си богат; ма да си богат.
 Letagol, es. разглобити; á. é. пролемати.
 Letakar, es. 1.) открыти; откопати; 2.) свести (пићу).
 Lét-alap, fn. биће, суштество, l. Lényeg.
 Letarlóz, es. попабирчили на стръци.
 Letart, es. 1.) држати доле; 2.) узантити.
 Letartóztat, es. 1.) задржавати, задржати; 2.) узантити; 3.) притворити.
 Letaszít, es. згурати, стурати.
 Léteg, fn. орган. — es, mn. органичан. — esít, es. организовати.
 Leteker, es. одвити, одврнути.
 Létel, fn. биће, живот.
 Lét-elem, fn. атом.
 Leteleped-és, fn. настањење. — ik, k. настанити се.
 Letelik, k. проћи, протећи.
 Lét-elo l. Létalap.
 Letenye, fn. литанија.
 Letép, es. откинути, откидати.
 Leteper, es. оборити, бречити.
 Letérdel, k. клекнути.
 Leterít, es. 1.) разастрти; 2.) повалити.
 Létes-ít, es. остварити, израдити. — ítés, fn. остварење. — íl, k. постати, остварити се.
 Letesz (Letenni), A. es. 1.) полагати, положити; a fegyvert —, положити оружје; a köpönyeget —, збацити огртач; a terhet —, спртити терет; — a hivatalt, захвалити на звању; vkit a hivatalból —, свргнути кога са звања; keresetet —, одустати од тужбе; hibát —, отрести се махне; esküt —, положити заклетву; a vizsgát —, по-

ложити испит; biztosítékot —, и положити јамчивину; életét —, дати свој живот; 2.) избрустити, искризмити; B. k. (ról, ről) одрећи се чега, одустати од чега; minden reménnyről —, позубити сваку наду.
 Letét, fn. остава, депозит. — bank, fn. депозитарна банка, j. Letéti bank. — díj, fn. плата за оставу, j. Letéti díj. — el, fn. 1.) остава; 2.) збацање (са звања).
 Letétemény, fn. депоновано добро; аматер. — es, — ező, fn. који даје на оставу.
 Letéttár, fn. депозитна каса, j. Letéti tár.
 Létczés, Létezet, fn. постојање, биће.
 Létez-ik, k. постојати; az nem —, таког чега нема. — ō, mn. што постоји, чега има.
 Letilt, es. 1.) забранити, забрањивати; a polgárok a fegyver viselésétől — ani, закратити оружје грађанима; 2.) зауставити, ударити забрану. — ás, fn. забрана.
 Letipor, es. ногазити, згазити.
 Letiprat, es. прегазити.
 Letisztáz, es. преписати на чисто; пречистити (дуг).
 Letisztít, es. очистити.
 Léflen, mn. 1.) без живота; 2.) недогодићен; 3.) нерођен, недонесен.
 Letol, es. згурати.
 Letorkol, es. ласадити, запушнiti уста.
 Letolt, es. изрочити, излити.
 Letör, es. скрхати; сломити. — del, es. изломити, покрхати. — ik, k, сломити се.
 Letördel, es. изломити, искрхати, поискидати.
 Letöröl, es. убрисати, збрисати.
 Létra, fn. лестве, мердевине, стубе. — fog, fn. пречага. — oldal, fn. струка од мердевина.
 Létrehozhatlan, mn. неостварив.
 Létrész, fn. саставни део, битни део..
 Létszám, fn. број душа, број; — kedvezért van itt ō is, и он је ту, да нас је више на броју; személyzeti —, особље, персонал.
 Létszer, fn. орган. — es, mn. органски. — esít, es. организовати.
 Lett, mn. постао; — dolog, свршен чин.
 Letür, es. 1.) отклонити; 2.) надмашпати.
 Letüz, es. приденути, придавати.

- Letyegő, mn. лигав, раскламкан.
- Legyhedik, k. раскламкати се, разлигати
- Letykó, fn. бу́куриш. [се.]
- Letyőke, fn. неко јело са сиром.
- Leüll, k. сести, посадити се; слећи се;
- ес. одседети (затвор). — spedik, k.
- сталожити се.
- Leülltet, es. посадити, позвати да седне.
- Leugrik, k. скочити доле.
- Leütt, es. одвалити, одрубити; a marhát — ni, заклати марву; k. ударити (о Lév, fn. сок, l. Lé. [грому].
- Levág, es. 1.) одесећи, одрубити; 2.) заклати, убити (марву); 3.) посећи (сабљом).
- Levagdal, es. 1.) поисецати; 2.) искасанити; 3.) искљувати, побобати.
- Lévai, mn. — fejkötő, шака преко очију.
- Levakar, es. састругати, изгренести.
- Levalík, k. оценити се, одъуснути се, одвојити се.
- Leváltó, fn. нала (за шорање лопте).
- Levarr, es. одшити.
- Levásik, k. изести се, изргати се.
- Levedzik, k. пунити се соком.
- Levegő, fn. ваздух, аир; — vel élni, живети о ваздуху; rontja a — t, фрфла (брбља) којснита; — t verdesni, говорити у ветар.
- Levegő-folyam, Levegő-huzam, fn. промаја. — i, mn. ваздушан. — járás, fn. промаја. — s, mn. што има ваздуха у себи. — tlen, mn. без ваздуха.
- Levél, fn. 1.) лист (на дрвету и од хартије); nem mozog a —, ha nem fú a szél. не говори свет забадава; 2.) писмо; nyilt —, посаница; pénzes —, новчано писмо; szabad —, патент; 3.) исправа; elboesátó —, отпуницица; elváló —, распунено, разводно писмо; 4.) keresztelő —, критено писмо, крпитеницица; úti —, путни лист, пасои.
- Levél-ajtó, fn. једно крило (од врата). — arany, fn. злато у листовима. — béka, fn. зелена жаба. — békelyeg, fn. поштански биљег, марка. — bogár, fn. златна бубица. — boríték, fn. зајвој за писмо, куверта. — czín, fn. стапило. — díj, fn. поштарина за писмо.
- Leveledzik, k. листати.
- Leveleg, fn. фолија, велико коло.
- Leveles, mn. 1.) лиснат, бренат; — ág, брената грана; — szín, шумњача, хладник; — tallér, шкуда; — térszta,
- листићи; 2.) писмом зајамчен; — pmesség, племетво са писменим повластицама; 3.) прогнат, прогоњен; fn. a) прогнаник; b) сеница (од липља).
- Levelesedik, k. пролистати.
- Levelesít, es. прогнати, протерати.
- Leveletlen, mn. без листа.
- Levelész, fn. мунцица.
- Levezel, k. дописивати, водити преписку. — ik, k. терати липље.
- Levezés, fn. преписка, дописивање.
- Levezett, mn. на листове.
- Levező, mn. који дописује; fn. дописник. — lap, fn. дописна карта. — könyv, fn. књига са примерима за писма.
- Levél-eziüst, fn. сребро у листовима. — galamb, fn. поштански голуб. — gyűjtöttszekrény, fn. сандук за писма. — hor-dó, fn. писмонота, листонота, књига.
- Levelibéka, fn. зелена жаба. [гоноша.
- Levél-író, fn. који пише писма, l. Levezökönnyv. — jegy, fn. a) поштанска марка; b) залога у књизи.
- Levelke, Levéke, fn. 1.) листак, листић; 2.) писамце, писмание; 3.) цедуља.
- Levél-lap, fn. страна. — moly, fn. лисена ваница. — nemes, fn. армалиста. — nemük, fn. писмена, исправе. — nyél, fn. петељка од листа. — nyomasz, — nyomó, fn. приуштач за писма. — oldal l. Levéllap. — papíros, fn. папир за писма. — polez, fn. подметач за писма. — posta, fn. пошта за писма. — sodró, fn. завијач (буба). — szár, fn. петељка. — szekrény, fn. сандук за писма. — szín, fn. хладник, сеница. — tár, fn. списохрана, архива. — tárnok, fn. архивар, писмохранилац. — tetű, fn. лисена ваница. — tok, fn. портфель. — váltság, fn. поштарина. — vivő, fn. листонота. — zöld, fn. кло.
- Levendula, fn. лавендула (биљ.). [рофил.
- Leventa, Leventás l. Levente, Leventés.
- Levente, fn. витез.
- Leventés, mn. витешки, кавалерски.
- Levenyöstü, fn. трепчана игла.
- Lever, es. 1.) омлатити, отрести (воће); 2.) обити (браву); 3.) kezéről — ni, отргнути, отети; 4.) забити, укуцати (ексер); a kövezetet — ni, углавити калдрму; 5.) побити (мачем); 6.) vkit lábáról — ni, оборити; a bor — te lábáról, вино га је обрвало; 7.) az árt — ni, обалити цепу; 8.) сневеселити;

e hír nagyon — te, овај. глас га је растужио; 9.) (ról, ről) одвратити.
Levert, mn. сневесељен, поражен. — ség, fn. пораженост.
Leves, mn. сочан, чорбаст, смочан; fn. јуха, чорба, полевка.
Levés, fn. постајање, бивање.
Leveske, fn. чорбица.
Levesedik, k. добивати сок, пуштати сок.
Leveses, mn. чорбаст; за чорбу; — kával, кашика за јуху; — tál, чинија за чорбу.
Levesség, fn. сочност, чорбастост.
Lestestikon, fn. лесандрина (биль.).
Levesüll l. **Levesedik**.
Levesz (Levenni) cs. 1.) скинути, скидати; a kalapot levenni, скинути шепшир; 2.) снимити, насликати; 3.) levette a szakállát, обрио је браду; 3.) свести, сводити (у извлачењу корена).
Levet, cs. 1.) збацити; 2.) скинути, сву.
Levétel, fn. скидање. [ћи (одело).
Levétet, cs. дати снимити; magát — ni, дати се сликати.
Levetkezik, k. скинути се, свући се.
Levetkeztet, cs. скидати, свући.
Levetlen, cs. без чорбе, несочан.
Levez, k. бити сочан.
Lévő, fn. велики дрвен левак.
Levon, cs. 1.) вући доле; 2.) одбити, одбијати, одузети; дисконтирати. — addó, fn. суптракенд. — ás, — at, fn. одбијање; одбитак, одузимање. — atl. cs. сконтирати. — ólag, ih. одузимајући.
Levő, Lévő, mn. што је; közel —, што је близу, оближњи.
Lezajol, k. прохујати; стишати се.
Lezárol, cs. узапити, секвестровати. — ás, fn. узапићење, забрана.
Lezeczponty, fn. бели сом.
Lézed, k. оздрављати, поправљати се.
Lézeng, k. вући се, басати, левентовати; таворити, тетурати. — ó, fn. басало.
Lezuhán, k. бүшити, пасти с хуком. — t, Lezuhint, cs. треснити доле, фућнути.
Lezúz, cs. згњечити; сатрти.
Liba, fn. гуска, гушче. — csillaghúr, fn. мишјакиња (трава).
Libánczol, k. брчкати се (деца).
Libér, mn. мршав, сух.
Libatop, fn. лобода.
Libeg, k. лелујати се, нихати се.
Libbeg-Lábbog, k. врљати, вући се.

Libbent, k. криво ходити.
Liberia, fn. либерија, ливреја.
Liberiás, mn. у либерији. — an, ih. у ли-
Libocz, Libucz, fn. вивак. [вреји.
Licse, fn. плетиво, двострук конач.
Licseg, k. испрекати се.
Licspoes l. **Locspoes**.
Lidérez, fn. 1.) живи огањ, варљива светлост; 2.) мора, морија; пулма — —, има мору.
Lidérez-denevér, fn. вампир, крвопија. — es, mn. месечарски. — kedik, k. јављају се дуси.
Lifeg-lafog, k. висити у дроњцима.
Liget, fn. луг, шумарак, гај. — es, mn. луговит. — esedik, k. шумити се, хвата се шума. — i, mn. шумски, из луга. — kert, fn. шумица, парк.
Liggat, cs. прорешетати, избушити јаме.
Ligg-lóg, k. висити (као рите).
Liba, mn. лак, незнатањ.
Liheg, k. дахтати. — ó, mn. задуван.
Lik, fn. јама, буша, рупа.
Likacs, fn. јамица, рупица. — ok, fn. шупљике, поре. — os, mn. шупљиковав, бухав. — osság, fn. шупљиковост, бухавост.
Likad, k. пробушити се, добити рупу.
Likas, mn. с јамом, пробушен. — kása, мамаљуга с млеком. — bikas. mn. шупљиковав. — ír, fn. димњача (билька). — odik, k. добити јаме.
Likaszt, cs. бушити, иробушити.
Likaz, cs. бушити, вртети.
Lila, fn. зова; orgona —, јоргован. — szín, fn. љубичаста боја. — színű, mn. Lile, fn. водени кос. [љубичаст.
Liliom, fn. лиљан. — os mn. од лиљана.
Limba, fn. љуљашка.
Limbál, Limbáz, cs. љуљати; k. љуљати
Limlom, fn. стареж, стрв. [се.
Linea, fn. врстар, ленир.
Lineáz, cs. врстарити, ленирати.
Lina, Lini, Linka, tn. Драгиња.
Linkába, fn. мора, ноћница.
Linkábás, mn. кога мучи мора.
Linkó, fn. бара, мочар.
Lipcse, fn. Липиско, Лайпциг.
Lipe, fn. лепир, лептир.
Lipecz, Liphecz, mn. лен, тром. — kedik, k. вући се, швагати се.
Lipiezkel, k. 1.) ситно корачати; 2.) храмати.
Lipeng, k. либати се, љуљати се.

- Lipót, tn. Леополд.
- Lippen, k. погнути се, шћућурити се.
- Liptó, tn. Липшава. — vármegye, fn. Липшавска жупанија.
- Lirom-Lárom, fn. лудорије, будалаштине.
- Liszt, fn. брашино. — áros, fn. брашинар. — bogár, fn. брашинар (буба). — el, k. a) бити брашинав, имати у себи брашин; b) стругнути. — enyv, fn. лешак од брашина. — cresztő, fn. левак кад пролази брашино.
- Lisztes, mn. брашинав, од брашина, за брашино. — hordó, fn. буре за брашино. — kas, — szekrény, fn. сандук за брашино (у млину). — zsák, fn. цак од брашина.
- Lisztez, es. посипати брашином, брашнавити.
- Liszt-hullató 1. Liszteresztő. — láng, fn. фино брашино, ниште. — lőpor, fn. ситан барут. — neműek, fn. плодови што садрже у себи брашино. — por,
- Litánia, fn. литанија. [fn. паспаль.
- Literatura, fn. књижевност, литература.
- Lityeg-fityog, k. висити у ритама.
- Lityeg-lotyog, k. климатати. климати се.
- Lity-loty, fn. буркуљиш; mn. тричав.
- Lizinka, fn. насквица.
- Ló, fn. коњ, хат, кљусе, парип; nyerges v. hárás —, jaxańi коњ; igás —, теглєћи коњ; szárnyas —, крилати коњ; Пегаз; — ra ülni, усести на коња; jól megüli a lovat, чврсто седи на коњу; — vá tenni, прдачти се с ким; — halálában, у највећем трку; као без душе; — ról szamárra, с коња на магарца; (szój.) a — is megboltlik, noha négy lába van, и коњ од сто дуката посрпе; a kinek lova nincs, Бечсбе is gyalog jár, иде на ногах, ко коња нема.
- Ló-akol, fn. коњушара, ахар. — áros, fn. трговац с коњима.
- Lob, fn. 1.) пламен; — ot vetni, букинути; 2.) запаљење, ј. Gyuladás; sebbel — bal, журно; на врат на нос.
- Lóhál, Lóház, es. љуљати, нихати. — ódik, k. љуљати се, нихати се.
- Lohbad, Lobbadoz, k. букинети.
- Lobban, k. букинути, планути. — ékony, mn. распаљив; á. é. праница. — t, es. разбуктити, распалити; szemére — taní vkinék, пребацити кому. — tyú, fn. a) муникета; b) цилин.
- Lobbaszt, es. разбуктити, распалити.
- Lóbélü, mn. прождрлив; fn. ждера.
- Lóbetegség, fn. коњска болест.
- Lobieskol, k. брчкати се.
- Lobláz, fn. грозница од запаљења.
- Lobog, k. 1.) букинети, пламтети; 2.) ле- Lóbogár, fn. обад. [пришати се.
- Lobogó, mn. што пламти, што букити; што се леприша; fn. a) барјак; b) широк рукав на кошуљи.
- Lobogós, mn. лепришав; с барјаком; — ing, кошуља широких рукава.
- Lobogtat, es. a) чинити да пламти, распламтити; b) махати, витлати; a kendőt —, махати марамом.
- Lobonezos, mn. лепришав.
- Lobor, fn. пирамида. — alakú, — dad, mn. пирамидалан.
- Lóborsó, fn. вýка, грахорица.
- Loboz, es. разбуктити; k. брчкати се.
- Loces, fn. бýk; брчкање; minden lében —, у свакој чорби мирођија. — an, k. пљуснути, бљечкати се. — ant, es. испрекати; á. é. избрбњати.
- Locs, fn. брља, пљошта.
- Locsadék, fn. 1.) бућкуриш; оплачина; Locs-fecs, fn. торокање. [2.) снежаница.
- Lócsimbe, fn. коњска уш; пундрав.
- Lócsiszár, fn. трговац с коњима, коњотржа.
- Locska, mn. брбњав; fn. брбњов, брб- Loeska-fecske l. Loeska. [ъуша.
- Loeskál, k. брљати се, брчкати се.
- Loeskálkodik, k. блебетати, брблјати.
- Loeskáság, fn. брбњавост.
- Loeskol, k. брљати се, брчкати се.
- Loeskos, mn. убрљан, улонан; á. é. — nyelvű, погана језика. — ít, es. брљати. — odik, k. лопати се, брљати се; брчкати се.
- Loesog, k. 1.) брбњати; 2.) брчкати се.
- Loesol, es. полевати.
- Loesos l. Loeskos.
- Loespocs, fn. брчкавица; mn. убрљан.
- Loespol, k. брчкати се.
- Lóczsa, fn. клупа (уз вид); (szój.) egy lóezán fekünni, у један рог дувати. — kar, — tám, fn. наслон, леђа од клупе.
- Lódaráz, fn. стриљен.
- Lóding, fn. фишеклук; припојаснице.
- Lódint, Lodít, k. покренути, замахнути.
- Lódül, k. покренути се; á. é. торњати се.
- Ló-fark, fn. коњски реп. — farkfű, fn. (трава) коњски реп. — fésű, fn. че-

| | |
|--|--|
| шагија. — fi, — fö, fn. коњаник. — futtatás, fn. утркивање на коњи. | Lomboz, es. оденути липићем. — at. fn. Lombásátor, fn. сеница. [лишће.] |
| Lóg, k. висети; климатати. | Lombtalan, mn. gö, без лишћа. |
| Lóga, fn. љуља, љуљашка. | Lomha, mn. тром, лен, ломан. |
| Lóganaj, fn. коњска балега. | Lombán, ih. ломно, тромо, лено. |
| Lógároz, k. тумарати, шалабазати. | Lombálkodik, k. бити тром, леновати. |
| Lógász, fn. клуподер, шиподер. | Lomhás, mn. полен, тром. |
| Lógat, es. покретати, љуљати. | Lomhaság, fn. леношт, тромост. |
| Lógáz, es. љуљати, махати. — ik, k. ли- бати се, нихати се. | Lomhít, es. тромити, чинити леним. |
| Lógó, mn. што виси; — ban van, ништа не привређује; fn. логов; — ra eresz- teni, попустити; — ra fogni, при- прећи на логов. | Lomhúl, k. отромити, уленити се. |
| Lógony, fn. шеталица. — óra, — os óra, fn. сат са шеталицом. | Lomköd, fn. студена магла. |
| Lógóhal, fn. нека риба што лети. | Lomló, fn. кој за вучење пртљага. |
| Lógós, mn. што виси; што климата; fn. логов; á. é. закрила, фигурант. — út, fn. странџутница. | Lomniez, tn. (брдо) Ломниц. |
| Lógószíj, fn. ремен на колском седалу. | Lomos, mn. a) пун пња; b) упрљан; c) цун траља. |
| Lohad, k. ублажити се, спласнути (оток, гнев, ватра). | Lomotol, Lomotoz, es. преметати. |
| Lóhajtász, fn. цамбас; коњотржа. | Lomoz, es. 1.) брљати; 2.) преметати. — ik, k. пада пње. |
| Lohaszt, es. ублажити, учинити да спласне. | Lompos, mn. a) аљав, шлампав; b) космат (реп); fn. 1.) димлије, плун- дре; 2.) рундов, чушав пас. |
| Lóhát, fn. коњска леђа; — on, јашући, на коњу; á. é. браз; — ról beszélni, á. é. говорити с висине. — as (ember), fn. коњаник. | Lomszekér, fn. кола за пртљаг. |
| Lóher, Lóhere, fn. детелина; réti —, ли- вадека (првећа) детелина; német —, плава детелина, луцерна. | Lomitár, fn. соба за стареж. |
| Lóherélő, fn. увртач коња. | Lones, fn. прљеж, прљавштина. — os, mn. прљав, маслен. — osan, ih. пр- љаво. маслено. — osít, es. прљати. — osodik, k. прљати се. |
| Lóheveder, fn. колан. | Lonez, fn. кереће грожђе. — méteng, fn. зимзелен. |
| Lohog, k. 1.) торњати се; 2.) леприша- ти се: 1. Lobog. | Ló-puom, fn. коњски траг, коњска стона. — orvos, fn. коњски лекар. |
| Lohol, es. лемати; k. торњати се. | Lop, es. красти; (pb.) ki tüüt —, ökröt is próbál, ко једаред јаје украде, украшиће и коку. |
| Lohosodik, k. линјати се; перутати се. | Lopadék, fn. краћевина. |
| Ló-iga, Ló-járom, fn. ајам. — ismerő, fn. дамбас. — ka, fn. a) коњичак, коњиц; b) клупа. — kaloda, fn. обор. — kefe, fn. чешагија. — kereskedés, fn. трго- вина с коњи. — kereskedő, fn. коњо- трга. — köröm. fn. конита. — kötő, fn. коњокрадица. — légy, fn. обад. | Lopakodik l. Lopódzik. |
| Lom, fn. 1.) траље, стареж, пртљаг; 2.) | Lopás, fn. краћа. |
| Lomb, fn. лишће, лиснато грање. [пње.] | Lópatkó, fn. коњска потковица. |
| Lomba, fn. вретено. | Lopdos, es. крадукати. |
| Lombár, fn. (во)јако размакнутих ро- | Lópiacz, fn. коњски сајам. |
| Lombik, fn. дестилациона справа. [гова. | Lopieskál, Lopkod(ik), es. крадукати. |
| Lombos, mn. лиснат, брснат, шушњат, шумнат. — odik, k. листати, одевати се лишћем. | Lopó, mn. који краде; за крађу; fn. 1.) лопов, крадљивац, тат; 2.) натегача. |
| | Lopócska, fn. барилце. |
| | Lopódkodik, Lopódzik, k. шуњати се. |
| | Lopogat, es. крадукати, поткрадати. |
| | Lopótök, fn. 1.) јургет; 2.) натегача, натег. — öz, es. вадити на натегачу. |
| | Lopózkodik, Lopózik l. Lopódkodik. |
| | Loppal, Lopva, ih. крадом, крадимице. |
| | Lopvanószés, fn. криптографија (код би- Lopvanósző, mn. криптограмски. [ња]. |
| | Lóránt, fn. ужина (вечерња). — ozik, k. ужинати. |

Lóri, tn. Елеонора; fn. лемур (мајмун).
 Lóris, fn. шарга, жуја (тица).
 Lórom, fn. неки кисељак.
 Losláng, fn. плочаст сумпор. — os, mn. сумпорисан (вино). — oz, es. сумпорисати.
 Ló-sóska, fn. штавољ (трава). — szamár, fn. мазга, мудра. — szemszilva, fn. шљива јајача, пруцела. — ször, fn. és mn. коњска длака, струна; од струне. — takaró, fn. покровац.
 Lót, k. климатати се. — fint, k. трчкати.
 Lótás-futás, fn. трчкарење, трчање.
 Ló-tenyésztés, fn. гајење коња. — terítő, fn. покровац. — tetű, fn. ронац, коњитак.
 Lótolvaj, fn. коњокрадица.
 Lottyad, k. угњилити, убљечкати се. — ék l. Lötye.
 Lottyan, k. 1.) треснути, бушити; 2.) кламитати се; 3.) бљечкати се. — t, es. чинити бљечкавим.
 Lotyó, fn. лоћа, дроља.
 Lotyog l, Lottyan.
 Lovacska, fn. коњичак, коњиц.
 Lovag, fn. коњаник, коњик; витез, каваљер. — da j. Lovas csarnok, fn. јахоница. — i, mn. коњанички; витешки. — ias, mn. витешки, каваљерски. — iasan, ih. витешки, каваљерски. — iasság, fn. каваљерство, куртоаџна. — ilag, ih. витешки.
 Lovaglás, fn. јахање.
 Lovagló, mn. који јаше; за јахање. — hely, — tér, fn. јахалиште.
 Lovagol, k. és es. јахати.
 Lovag-regény, fn. витешки роман. — rend, fn. витешки ред. — ság, fn. витези. — szobor, fn. статуа на коњу. — úl, ih. витешки.
 Lóvakaró, fn. чешагија.
 Loval, es. дражити, подбадати.
 Lovar, fn. венитак у јахању, j. Mülovas. — da, fn. школа за вештачко јахање; циркус, j. Lovas kör.
 Lovas, mn. на коњу, с коњем; коњанички; fn. коњаник, хатлија.
 Lóvásár, fn. коњски вашар.
 Lovas-csapat, fn. коњаничко одељење. — di, fn. игра „коња“. — ezred, fn. коњаничка пуковнија. — kapitány, fn. коњанички капетан. — kázik, k. јахати. — kerülő, fn. латов. — kör, fn. школа за јахање, циркус. — kötél,

fn. једек за коње (код лађе). — lőveg, fn. коњанички топ. — örs, fn. стража на коњу. — poroszló, fn. латов. — ság, fn. коњаништо, коњица. — század, fn. ескадрон. — szobor, fn. статуа на коњу. — üteg, fn. коњаничка батерија.
 Lovász, fn. 1.) коњушар; 2.) чикош. — mester, fn. коњушник.
 Lovatlan, mn. без коња; који не јаше.
 Lovatos, mn. на коњу.
 Lovaz, k. јахати. — ás, fn. јахање.
 Lóverseny, fn. утркивање па коњих.
 Lő, es. és k. пући, пущати.
 Lőcs, fn. левча; (szój.) odább állani а — árával, стругнути, загрепсти.
 Lőese, tn. Лажава (град).
 Lőeskánya, Lőeskáva, fn. шепутка.
 Lőeskél, es. пабирчићи, l. Böngész.
 Lőeslábj, fn. крива, левчаста нога. — ú, mn. ерлав, раскочен.
 Lőesös, mn. с левчом.
 Lőcsöz, es. 1.) снабдевати с левчом; 2.) бити левчом.
 Lőczél, fn. нишан, белега.
 Lődör, Lődörgő, fn. тумарало, скитница.
 Lődörög, k. скитати се.
 Lődöz, k. пущати; es. убијати.
 Lő-fegyver, fn. оружје за пуштање. — gyűíszű, fn. капела. — ház, — hely, fn. стрелиште.
 Lök, cs. гурати, турати, гурнути; вура-
 Lök ... l. Lökő. [ти, хитати.
 Lökdécsel, Lökdös, es. гурати, хитати.
 Lökemény, fn. хитати.
 Lökés, fn. хитате, вурање; хитат; á. é. мах; — t adni vminek, дати чему по-
 Lökészlet, fn. цебана, муниција. [лета.
 Löket, fn. хитат; пројектил.
 Lökint, es. окрзнути, очешати (лонта лопту на билијару).
 Lökkenő, mn. гредовит, храпав.
 Lökkenet, es. турнути; k. спустити се у равницу.
 Lökö-erő, fn. замахита снага. — fegyver, fn. оружје за хитате.
 Lőküpac, fn. капела.
 Lőment(es), mn. нецробојан танету.
 Lőpénz, fn. плата за пущтање.
 Lőpor, fn. барут, j. Puskaror. — kamra, — komra, — tár, fn. барутана. — szem, fn. зрио барута. — tüllök, fn. пор за барут. — zacskó, fn. кеса за Lőre, fn. чингер. [барут.

- Lő-rés, fn. пушкарница.
 Lörincz, tn. Лаврентије.
 Löseb l. Löttseb.
 Lőszer, fn. 1.) справа за пуцање; 2.) цебана, муниција; vak —, празна цебана; éles —, оштра цебана.
 Lötér, fn. стрелиште.
 Lötet, cs. распирштати.
 Löttseb, fn. рана од танета.
 Löttyn l. Lottyant.
 Löttye(dék), fn. бућкуриш.
 Lötyög, k. кламитати се.
 Lövedék, fn. справа за пуцање.
 Löveg, fn. топ; előltöltő —, топ, што се спреда пуни; hátultöltő —, топ што се састраг пуни.
 Lövegöntö(de), fn. тополивница.
 Lövel, cs. пуцати, стрељати; k. шикнати. — kedik, k. шикнати. — lik, k. шикнутти; пренутти, распирштати се. — lés, fn. шиктање; праштање.
 Lövés, fn. пуцање, пуцањ, хитац, метак. — nyire, ih. на дomet, на пушкомет. — tav, fn. дomet, пушкомет.
 Lövész, fn. стрелац, пушкар. — et, fn. пуцање. — mester, fn. учитељ у пуцању. — pálya, fn. стрелиште.
 Lövet, fn. хитац, метак.
 Löveték, пројектил.
 Lövetvonál, Lövonál, fn. дomet, пушкомет, топомет.
 Lövő, fn. пушкар; mn. који пуца; за Lövöcs, fn. топ. [пуцање].
 Lövölde, fn. стрелиште, j. Lövöház, Lövöhely.
 Lövöldöz, cs. és k. чаркати се, пушка.
 Lövölyuk, fn. пушкарница. [рати се].
 Lözér, fn. 1.) скитница; 2.) ветронир; 3.) лакријаш.
 Lubiezkol, k. брчкати се.
 Lueskol, cs. прекати, пръзати; k. брчкати се.
 Lueskos, mn. упрекан, убрњан; á. é. — száju, погана језика.
 Luces, fn. брља, као.
 Luczerna, fn. плаветна детелина.
 Lúcz-fa, fn. боровница. — fenyü, fn. бела јела.
 Lúczvér, fn. варљива светлост; l. Denevér.
 Lúd, fn. гуска; — dá tenni, залуђивати; — dá lenni, бити туђа луда; (szój.) tengeren innen s tengeren túl — а —, Мартин у Загреб, Мартин из Загре- ба; sok — disznót győz, два лоша избиште Милоша.
 Ludaeska, fn. гушчица, гушче.
 Lúdaprólék, fn. ситнеж од гуске, пилав.
 Ludas, mn. са гуском, са гушчјом машћу; који има гусака; fn. кривоклетник, кривац.
 Ludasdi fn. игра „гусака“.
 Lúd-bőr, fn. гушчја кожа; најежена кожа. — láb, fn. гушчја нога; „које ноге“ (наводни знак). — máj, fn. гушчја чигерица. — méreg, fn. напраситост. — mérges, mn. напрасит, прзница. — ól, fn. гушчињак, гушчак. — pásztor, fn. гушчар. — recsenye, — sült, fn. гушчје печење. — toll, fn. гушчје перо. — vércs, fn. варљива светлост. — zsír, fn. гушчја масти.
 Lúg, fn. луг, цељ; kivinni a — ját, платити, искијати.
 Lugas, fn. хладник. — szín, fn. сеница. — szőlő, fn. чардаклија.
 Lúg-hamú, fn. непео за луг. — nemű, Lugos l. Lugas. [mu. пејаст].
 Lúgos, mn. цејав, од цеји.
 Lúgoz, cs. лужити; á. é. мокрити у кревет. — ó l. Lúgzó.
 Lúgsó, fn. со за луг, пепељача.
 Lúgszürő, fn. цедило за луг.
 Lúgzás, fn. лужење.
 Lúgzó, fn. лужница. — dézsa, — kád, fn. лужница.
 Luk, fn. јама. — aces, fn. јамица.
 Lukács, tn. Лука.
 Lukacsol, cs. бушити, избушити.
 Lukacsos, mn. избушен, шупаль. — an, ih. шупље, избушено.
 Lukad, k. добити јаму.
 Lukas, mn. с јамом.
 Lukaszt, cs. бушити, вртети.
 Lukma, fn. поповски бир у вину и храни.
 Lusta, mn. лен; fn. ленштина.
 Lustán, ih. лено.
 Lustálkodik, k. ленити се, леновати.
 Lustaság, fn. леношт.
 Lustít, cs. ленити, правити леним.
 Lustos, mn. ирљав, убрњан; á. é. — száj, поган језик. — ít, cs. брљати, поганити. — odik, k. брљати се.
 Lustoz, cs. пръзати, каљати.
 Lnstúl, k. уленити се, ленити се.
 Luteránus, fn. лутеран; mn. лутерански. — ság, fn. лутеранство.

Lutri, fn. лутрија.

Lúzfa, Lúzfenyű, fn. бела јела.

Lüük, es. купати, ударати. — get, es. ударати. — ken, k. ударити се о нито.

— ö l. Lükü. — ög, k. кламитати се.

— tet, k. лупати, бити, купати (жиле). — tető(ér), fn. бйло.

Lükü, fn. стуна.

Ly.

Lyánka, Lyámy l. Leányka, Leány.

Lyék l. Lék.

Lyuggat, es. бунити, пробушити.

Lyuk, fn. руна, јама, отвор, буна; ушица (од игле); јазбина.

Lyukacs, fn. руница, јамица; — ok, норе, шупљике.

Lyukacsol, cs. бунити, избунити.

Lyukacsos, mn. пун јама, порозан, шупљикав. — ít, cs. избунити. — odik, k. добити руне. — ság, fn. порозност, шупљиковост.

Lyukad, k. добити руну, буну; hová akarsz ezzel — ní? куд смераш с овим?

Lyukal, es. правити ушину (на игли); бунити. — ó, fn. који прави кућице (при сејању).

Lyukas, mn. с јамом, с буном; шупљикав. — ít, cs. бунити. — odik, k. добити руну. — os, mn. избуниен.

Lyukaszt, cs. бунити, вртети. — ás, fn. бунчење. — ó(vas), fn. сврдао.

Lyukbahányócska, Lyukbaverőcske, fn. игра „жмуре“.

Lyukgat l. Lyuggad.

Lyukvéső, fn. сврдао.

Lyükü, mn. гечав; — ember, геча, кенец.

M.

M. e. (é) = múlt esztendei (évi), лајски.

Ma, ih. és fn. данас; данашњи дан; má-hoz egy hétre, од данас осам дана; — vagy holnap, а данас а сутра; (pb.) — nekem, holnap некед, иде коло наоколо, а невоља редом; mit — elvégezhetesz, не halasd holnapra, што ће бити јесенас, нека буде вечерас; mától kezdve v. fogva, од данас (по-

Mácsik, fn. резанци. [чијући].

Macsha, fn. 1.) мачка; zsákban maeckát árulni, продавати мачку у цаку; eltörte a — szarvát, превалио је сирће; — is szereti a halat, de kerüli a vizet, и мачка би јела рибе, или се боји воде; nehéz maeskat egérről leszoktatni, што дикла навикла, то невеста не одвиче; 2.) átkozott — l. Maeskatövis.

Maeska-ezüst, fn. маџио сребро. — gém, fn. морска звезда. — here, fn. киселјача, зечји кунус. — karmolós, fn. сврачје ноге, ширбаше. — köröm, fn. мачји покат; апостроф. — majom, fn.

репати мајмун. — méz, fn. смола на дрвету.

Macskás, mn. узет (болестан), згрчен. — odik, k. збећи се, згрчти се.

Maeska-tövis, fn. мачја трава. — zene, fn. мачја музика.

Mácsolya, Mácsonya, fn. чениља (трава).

Macza, fn. милосница.

Maczabirka, fn. ћулава овца.

Maczat, fn. прљавштина, гад. — ol, es. гнусити. — os, mn. прљав.

Maezi, fn. ждребенце, ишише.

Maczkó, fn. 1.) име за медведа, магарца или ждребе; 2.) чекић за растиньи-

Maczóka, fn. маца(на дрвећу). [вање.

Madár, fn. тица, птица; éneklő —, тица певачица; (szój.) madarat fogathatni vele, да га око прета обвијеш; hol a madár se jár, куд ни тице не одлеху; у даљну даљину; (pb.) hitvány — az, ki fészket rútitja, лома је тица, која тори у своје гнездо; kicsi — nak kicsi fészke, мала тица, па мало и гнездо; madarat szólásán, fazekat kon-

gásán, позије се тица по перју; ha — ra tárgyalsz, јадат ne pengesd, сувишна преша миши не лови; jó —, Madár-áros, fn. тичар. [утуреуз. Madaras, mn. са тицом; пун тица (прет-
Madarasdi, fn. играње „тица“. [део]. Madarász, fn. тичар; k. тичарити, хватати тице. — at, fn. хваташе тица, тичарство.

Madarászgat, k. ловити тице, тичарити. Madár-bogyó, fn. брекиња (плод). — csapta, fn. вигови за тице. — csevęgés, fn. цвркнут тица. — fi, fn. тиче. — fogó, fn. клоња за хваташе тица. — ganéj, fn. гуано. — háló, fn. пружло за тице. — ház, fn. кавез. — húr, fn. тичја трава. — húsú, mn. мришав. Madari, fn. неко грожђе. Madár-író, fn. тичар, орнитолог. — jós, fn. аугур. — jóslat, fn. аугурство. — ka, fn. тиче, тичица. — orr, fn. кљун. — sóska, fn. киселача (трава). — szállás, fn. летење тица. — szó, fn. тичје певање. — tan, fn. орнитологија. — távlat, fn. ноглед с тичје висине. — tej, fn. тичја трава; á. é. тичје млеко. — tudós, fn. орнитолог. — váz, fn. страшило за тице.

Mádra, fn. материца. — esep, fn. канчице, водица од материце.

Madrácz, fn. модроц, миндер.

Madzag, fn. канаш, шнагат; á. é. mézes — омам, замама; vkinék mézes — от húzni el száján, правити кому зазубице. Mag, fn. семе, зрино, коштица, језгра; — nak hagyni v. tartani, оставити за семе; — ba indúlni v. menni, семенити се; — ról termett, из семена; (pb.) minemű a —, olyan a gyümölcs, какво семе, такав плод; a dolog magva, суштина ствари; a hadsereg magva, језгра, цвет војске.

Maga, mn. 1.) сам; magam, magad, maga ..., ja сам, ти сам, он сам...; magához jöni, доћи к себи; magában imádkozik, у себи се моли богу; — ura, свој господар; másod, harmad, negyed, többet magával, он са још једним, с двојицом, с тројицом, с више њих; magáévá tenni; a) усвојити; b) присвојити; magában, по себи; magán hagyni vkit, оставити кога на само; magának él, живи за себе; magától értődik, по себи се разуме;

magától, од своје воље, из добре воље; magamra maradtam, остављен сам сам себи; (szój.) közelebb az ember magához, свак је себи најближи; megfelel magáért, остаје на мегдану; magára gyűjtja a házat v. magára fojtja a kötelet, сам себи никоди, сам се упропашћује; 2.) Ви = Ön.

Magábaszállás, Magábatérés, fn. удублјење у мисли.

Maga-birás, fn. савлађивање самог себе. — biró, mn. који уме себе савладати; снажан; jól — biró, имућан. — bizott, mn. уображен. — dicsérés, — dicséret, fn. самохвалисање. — hitt, mn. l. Önhitt. — kellő, mn. себичан.

Magamagától, ih. сам собом, од себе.

Magamféle, mn. — ember, човек као што сам ја.

Magamszínű, Magamszörű, mn. мени раш. Magán, ih. саморано, приватно. [ван. Magánakvaló, mn. усамљен; себичан.

Magánállét(el), fn. присебитост.

Magánálló, mn. самосталан. — ság, fn. самосталност.

Magán-beszéd, fn. монолог. — birtok, fn. приватно добро. — dal, fn. соло-певање. — érdek, fn. приватан интерес. — hangzó, fn. самогласник, вокал. — iskola, fn. приватна школа. — játek, fn. солоигра; пасиане-игра. — jog, fn. приватно право. — jogi, mn. из приватног права. — kivület, fn. незнан, несвестица. — kodik, k. самовати; живети од свога. — kör, fn. приватан круг. — lag, ih. приватно. — lét, fn. самовање. — os l. Magányos. — oz, k. самоћовати; живети од свога. — tanító, fn. приватан учитељ. — tanuló, fn. приватан ученик. — ügy, fn. приватна ствар. — váltó, fn. соло-меница.

Magány, fn. осама, самоћа. — kodik l. Magánkodik. — os, mn. és fn. усамљен, засебан; приватан; соло; приватан човек. — oskodik, k. самоћовати. — osság, fn. осама. — ság l. Magány.

Magányzó, Magánzó, fn. приватан човек.

Magas, mn. висок; — miniszterium, високо министарство; fn. вис, висина; (pb.) a ki — ra hág, nagyon esik, ко се високо диге, ниско пада.

Magas-an, ih. високо, извишено. — bít. es. узвисити, узвишити. — dad,

мн. повисок. — dàdan, ih. повисоко. — hang, fn. тенор. — hegység, fn. високе планине. — ít, cs. извишити, извишивати. — lat, fn. висина; узвишеност. — lik, k. издизати се. — odik, k. издигни се, издизати се. — róna, fn. висораван. — ság, fn. висина; (као наслов) Височанство. — ságos, mn. узвишени. — úl, k. издизати се, бивати висок. — últ, mn. претеран, егзалиран.

Magasztal, cs. величати, узносяти. — ás, fn. величанье; — ó beszéd, похвалило слово.

Magasztaltság, fn. узвишеност.

Magasztas, Magasztos, mn. узвишени. — an, ih. узвишено. — ít, cs. преузносити.

Magatartás, fn. држање, понашање; — végett, ради управљања.

Maga-tartóztatás, Maga-türtetés, fn. уздржливост. — türtető, mn. уздржлив.

Magaveti, fn. хвалиша. — ség, fn. хвалисанье, хвалисавост.

Magaviselés, Magaviselet, fn. понашање. Mag-barom, fn. стока за пасму, за приплод.

— bél, fn. язgra. — borjú, fn. тело за пасму. — disznó, fn. свинче Magdolna, tn. Магдалена. [за приплод. Mag-fa, fn. дрво из семена. — fedő, fn. епигониум. — folyás, fn. течење семена. — fiúvek, fn. семенячe. — gyümöles, fn. плод с коштицом (семеном). — hal, fn. риба за приплод. — ház, fn. a) хамбар; b) яшиште. — hon, fn. яшиште, яйник. — kereskedés, fn. трговина са семењем. — kö, — la, fn. грави

Maglapél, fn. лобода. [нит. Magló, fn. 1.) кобила са жребетом; 2.) настух, ајгир; 3.) крмача за приплод.

Máglya, fn. ломача, гломача.

Magmék, fn. пчела за приплод.

Mágnás, fn. великаш, магнат.

Mágnes, fn. магнет. — ez, cs. магнетисти. — i, mn. магнетски. — ség, fn. магнетизам. — tű, fn. магнетска игла.

Magnövények, fn. биљке семенячe.

Magnyító, fn. (тица) трешњарка.

Magoeska, fn. 1.) семенце; 2.) коштичица.

Magol, cs. бубати (лекцију).

Magos, mn. 1.) висок; 2.) зриат.

Mag-ömlés, fn. отицање семена. — ömlésztés, fn. опашница. — pénz, fn. капитал; уложен новац. — pille, fn. житни мозац. — por, fn. a.) цветни

прах, l. Hímpor; b.) биљна рђа. — rejtő, fn. оплодница. — szakadás, fn. изумирање семена и колена. — szár, fn. петељка. — szem, fn. зрио, семе. — szín, fn. житница.

Magtalan, mn. без семена; без коштице; á. é. неплодан; бесплодан. — ság, fn. неплодост; бесплодност. — úl, ih. неплодио; бесплодио.

Magtár, fn. житница, хамбар.

Magtok, fn. љуска од семена, омотач.

Magál, ih. за семе.

Magv l. Mag.

Magvarótt, fn. горка трава.

Magvas, mn. зриат; ици семена; á. é. жејгрорит.

Magvaskender, fn. кудеља са семеном.

Magvasodik, k. зриши се, семенити се.

Magvaszakadt, mn. бесплодан. — ság, fn. бесплодност.

Magvatlan, mn. без семена; неплодан; — fellők, ялови облаци.

Magvaváló, mn. што се може оделити од коштице; — baraczk, (бреска) лушија; — szilva, (шљива) ценача.

Magvazik, k. семенити се.

Mag-vetés, fn. сејање. — vető, fn. сејач.

Magz-ás, fn. семенење. — ik, k. семенити се.

Magzat, fn. 1.) плод; 2.) пород; 3.) плодник. — elszülés, fn. недоношче. — hajtó, mn. што побацује пород. — ing, fn. a) водењак, блоча (на яјету); b) афодил. — lan — talan, mn. беспородан. — letétel, fn. погемт порода. — ölös, fn. чедоуморство. — ölö, fn. чедоубица.

Magyal, fn. мирта, мрча. — os, fn. шума од мирте, мрчик.

Magyar, tn. Mađar, Маџар; mn. мађарски.

Magyarán, Magyaránt, ih. одесечно, отворено.

Magyaráz, cs. разлагати, тумачити. — ás, — at, fn. тумачење. — at-tan, fn. егзегетика. — gat, cs. тумачити, разјашњивати. — hatatlan (-ható), mn. неразјашњив (разјашњив). — ó, fn. тумач, разјашњивач.

Magyarbors, fn. паприка.

Magyarhitű, mn. és fn. калвински; калвии.

Magyarhon, tn. Угарска. — i, mn. угарски.

Magyarít, cs. 1.) помађаривати; 2.) преводити на мађарски.

Magyarka, fn. 1.) „јадан Мађар“ (под-

ругљиво име за Мађаре, који се да-
ше ухватити); 2.) дугачка мађарска
хаљина.

Magyar-Miskásan, ih. својски, ваљано.

Magyarország, tn. Мађарска, Угарска.
— i., mn. из Угарске.

Magyaros, mn. по мађарски. — an, ih.
по мађарски; á. é. својски. — it, es.
помађаривати. — odás, fn. помађари-
вање. — odik, k. помађаривати се.
— ság, fn. мађаршина.

Magyarság, fn. 1.) мађарштина; 2.) Ма-
ђарство.

Magyarúl, ih. мађарски, мађарски.

Máhola, fn. бели слез.

Maholnap, ih. данас-сутра, скорим.

Mahol, Máhol, k. халапљиво јести, гумати.

Mahomedán, tn. мухамедански; tn. Му-
хамеданац.

Mahóni, fn. (дрво) махагони; махаго-
новина.

Mai, Mái, mn. данашњи, садашњи; —
időben, у данашње време; а — világ-
ban, у данашњем свету; — napon, —
napság, данас, у наше дане.

Máig, ih. до данас.

Máj, fn. црна цигерица, јетра.

Májaló, fn. част о рођен-дану.

Májas(hurka), fn. цигеријача, јетрењача.

Májbaj, fn. јетрена болест.

Májbeli, mn. јетрени; — métely, метиљ.

Majd, ih. већ; скоро, по готову; па —
kikapsz, а добићеш ти своје! — meg-
látom, хајде видећу: — bizony, како
не би! — elestem, умал не падох:
majd-majd, мало фали...; — itt —
ott, час овде, час онде; tanult Bécs-
ben, majd Berlinbe ment..., учил је
у Бечу, за тим је отишао у Берлин.

Majdan l. Majd.

Majdani, es. потоњи, будући, блиски.

Majdanság, fn. близка будућност.

Majdnem, ih. скоро, мал не.

Májféreg, fn. метиљ. — folt, fn. крпа
(бол.). — gombócz, fn. гомбоц са ци-
герницом. — gyulladás, fn. зашављење
јетре. — kő, fn. камен у цигерици
(бол.). — kór, fn. јетрена болест. —
kóros, mn. који пати од јетрене бо-
лести. — lob, fn. зашављење јетре (бол.).

Majmol(gat), es. мајмунисати, подражавати. — ás, fn. мајмунисање, подра-
жавање.

Majmoz l. Majmol.

Majom, fn. мајмун: (pb.) а — nak is

szép a maga űja, сваком се своје чи-
ни најлепше.

Majomarcz, Majomkép, fn. мајмунско лице.

Majomszeretet, fn. луда љубав.

Majomszerü, mn. мајмунски. — leg, ih.

Major, fn. мајур. [мајмунски.]

Majoránna, fn. мајоран.

Major-beli, es. из мајура, мајурски. —
ház, fn. кућа с повластицом (слободна од данка). — kodik, k. газдо-
вати, кућити.

Majoros, fn. мајурџија, одација. — ko-
dik, k. служити као одација. — ság,
fn. одгаџство.

Majorság, fn. 1.) мајурство; 2.) алодијум;
3.) живина. — i., mn. алодијалан.

Majortelek, fn. алодијално добро.

Májos, mn. с јетром; fn. цигеријача.

Májsárga, fn. дорат; доруша (коњ).

Májsorvadály, fn. сушење јетре.

Majszog, Majszol, es. глодати, глабати.

Május, fn. мај, свибањ.

Májvész, fn. сушење јетре. — es, mn.
који пати од јетре.

Majzol l. Majszol.

Mák, fn. мак.

Makacs, mn. јогунаст, упоран, осоран.
— it, es. чинити јогунастим. — ko-
dik, k. јогунити се. — papagáj, fn.
индијански папагај. — ság, fn. a) јо-
гунство, јогундук, упорност; b) кон-
тумација (кад ко не дође на суд). —
úl, ih. упорно, јогунасто.

Mákbuga, Mákej, fn. чаура од мака.

Mákesik l. Mácsik.

Makk, fn. 1.) жир. жирка; 2.) жирење;
(szój.) egészséges mint a —, здрав је
као тресак; otthon süti a — ot, чучи
у запећку; (km.) a magas tölgyfa is
csak kis — volt valaha, од прута би-
ва велико дрво; 3.) мак (карта); 4.)
омча; 5.) главић.

Makk-bér, fn. жировница, такса за жи-
ровину. — disznó, fn. макови кец. —
filkó. — kolop, fn. макови горњак. —
ocska, fn. орашић, орах (плод).

Makkol, es. жирити, хранити жиром. —
ás, fn. a) жирење; b) купљење жира.
— tat, es. жирити, хранити жиром.
— tatás, fn. жирење.

Makkonhízó (sertés), fn. жировњак.

Makkos, mn. жиром урађен, жирован.

Makkpént, fn. жировница.

Makk-récze, fn. кверкведула (патка). —

sertés, j. Makkos(sertés), fn. жировињак.
 — termő, mn. жирован (предео).
 Makktyú, fn. горића опија. — tlan, mn.
 обрезан.
 Máklé, fn. опиум. — mag, fn. маково
 семе. — nedv, fn. маков сок, опиум.
 — nyi, mn. мајуша.
 Makog, Mákog, k. 1.) квичати (о зецу);
 2.) писнати.
 Mákony, fn. опиум, j. Máknedv. — szer,
 fn. опијат.
 Mákos, mn. с маком.
 Mákosszürke, mn. са сивастим бобицама.
 Mákoz, cs. посипати маком.
 Makra l. Makranczos.
 Makrancz, fn. пркос, каприц, цинделе.
 — os, mn. јогунаст, пркожија. — os-
 kodik, k. јогунити се, пркосити. —
 oság, fn. јогунство.
 Makrapipa, fn. земљана лутка.
 Mákszem, fn. маково зрио.
 Máktok, fn. чаура од мака.
 Mákvirág, fn. турчинак; gyönyörű —,
 препредена хула.
 Mál, fn. 1.) издубљење са стране; 2.)
 пабушина.
 Malacz, fn. прасе, прасац; á. é. свиња.
 Malacz-hús, fn. прасетина. — ka, fn.
 прасенце. — kodik, k. правити сви-
 њарије. — ozik, k. прасити се. —
 ság, fn. свињарија. — úl, ih. свињ-
 ски, прасећи.
 Malaszt, fn. благодат, милост.
 Maláta, fn. слада.
 Malátás, mn. са сладом, од сладе.
 Malátáz, k. правити сладу.
 Málé, fn. 1.) проја (печена); 2.) кукуруз.
 Málészáju, fn. блесан.
 Málha, fn. пртљаг, богажија.
 Málhál, cs. товарити (пртљаг)
 Málhaló, Málhásló, fn. кој за пртљаг,
 сенсана.
 Málhaszekér, fn. кола за пртљаг.
 Málház l. Málhál. — at, fn. пртљаг.
 Málinkó, fn. жуја.
 Málladék, fn. трулотина, што се распа-
 ло, изветрило втд.
 Mállaszt, es. раскокати, чинити да по-
 труне, да се распадне, да изанђа.
 Mállékony, mn. (лако) распадљив.
 Mállík, k. распасти се, раскачкати се,
 отрунити.
 Málly, fn. 1.) страна од пећи; 2.) ман-
 даниел на билијару.

Malmosdi, fn. игра „воденица“, мице,
 лекови.
 Málna, Mál nabogyó, fn. малина (јагода).
 — lé, — nedv, fn. сок од малине.
 Málnás, mn. са малином; обрастао ма-
 Malogya, fn. неки храст. [лином].
 Malom, fn. млин, воденица; ez víz mal-
 mára, то је вода на његову воденицу;
 forog a malma, a) иде му све по же-
 љи; b) брбла непрестано; két — van
 örülnek, не везе се на једних ко-
 лих; (km.) ki előbb megy a malomba,
 előbb örül, ко пре девојци, онога
 девојка.
 Malom-bogár, fn. брашиар (буба). — czé-
 dula, fn. цедуља од мељаве. — gát,
 fn. брана. — i, mn. воденични. — já-
 ték l. Malmosdi. — kerék, fn. воде-
 нично коло. — kő, fn. жрван, воденич-
 ни камен. — pénz, fn. млинарина. —
 por, fn. паснаљ. — rekesz, fn. брана.
 — vám, fn. ушур, ујам. — zörgés,
 fn. клопот млина.
 Malozsa, fn. суво (крупно) грожђе.
 Málva, Málva, fn. слезовача, слез; er-
 dei —, прии слез.
 Málvány, fn. малахит (кам.).
 Málvarózsa, fn. тридофил, трандевиље.
 Mama, fn. мама, мамица, мајчица.
 Mamaliga, fn. мамалуѓа.
 Mameluk, fn. мамелук; á. é. амишаш, при-
 Mamlasz, fn. мамлаз. [шишетља].
 Mammog, Mammog, k. мрмљати.
 Mamó, fn. мртва коприва.
 Mamóka, fn. штерц (неко тесто), жганци.
 Mámor, fn. һор, мамурлук. — ít, es, опи-
 јати. — ka, fn. а) мали һор; b) (биљ-
 ка) каљужница. — os, mn. напит, һор-
 нут, мамуран. — osan, ih. напито, ма-
 мурно. — osít, es. опијати. — osodik,
 k. ојорити се.
 Mámuk, mn. што мрмља, што гунђа.
 Manatrozmar, fn. манат.
 Mancs, fn. 1.) дрвена кугла за игру;
 ћушка; 2.) конита. — osok, fn. кони-
 тари. — oz, k. играти се с дрвеном
 Mandola, fn. бадем. [лонгтом].
 Mandragora, fn. нека чудотворна биљка.
 Mangalicza, fn. врста свиња.
 Mangol, Mángol, cs. рољати. — ás, fn.
 рољање. — ó, fn. роља.
 Mangolt, fn. 1.) мангурса, мрака; 2.) мрва.
 Mángorl-ás, fn. рољање. — ó, fn. роља-

Mángornyi, mn. малечак, иезнатан.

Mángorol, es. рољати.

Mankó, fn. штака, штула, гигаље.

Mankóez, fn. шинтвин.

Mankó-fej, fn. кука од штаке. — láb.

fn. штака, дрвена нога. — s, mn. és

fn. са штаком; штака, штула.

Manna, fn. мана.

Manó, fn. 1.) ђаво, враг, демон; mi a
—? који враг? eredj a — ba! иди

до беса! 2.) иека буба; 3.) tn. Манојло.

Mántul, ih. иза (преко) данашњег дана.

Mány, наставак за именице: találmany,

Manyó, fn. бáка, баба. [проналазак.

Mar, fn. шија (у марве); es. гристи, ује-

дати; törni — ni magát, педепсати се,
патити се..

Már, ih. већ; — pedig, а, но, али.

Mára, ih. за данас.

Marad, k. 1.) остати, остајати; 2.) за-

држати се; боравити; 3.) (tól, től) nem

— hatok as álomtól, обрвоа ме сан;

nem — hatni a legyektől, не може се

опстати од мува; nem — hat, не мо-

же да мирује.

Maradás, fn. остајање; uines — а, нема
му станка.

Maraddogál, k. заостајати.

Maradék, fn. a) остатак; — étel, огри-
зине; — tartozás, остатак дуга; b)
потомак, потомство.

Maradó, mn. што остаје, што преостаје.
— an, — lag, ih. трајно, постојано. —

ság, fn. трајност.

Maradoz, k. заостајати; задржавати се.

— ó, fn. потрагушар, који доцније

Maradság, Maradtság, fn. глоба. [стиже.

Maradvány, fn. остатак. — adósság, fn.

остатак дуга. — föld, fn. реманенци-

алица земља. — ilag, ih. у преостат-

ку. — os, mn. рестаурисан, неис-

плаћен. — tartozás, fn. остатак дуга.

Marakod-ás, fn. кавџење. — ik, k. ује-

дати се; кавжити се. — ó, mn. за-

једљив, свадљив.

Marás, fn. уједање, ујед.

Maraszt(al), es. a) задржати, задржава-

ти; b) (ban, ben) осудити; csalásban

— ni vkit, ухватити у превари; fején

marasztalni vkit, осудити кога на смрт.

Marat, es. најести, нагризати (кисе-
лином).

Márcz, fn. мартовско, марачко чиво.

Marczal, fn. мочар, подводна земља.

Marczangol, es. мрцварити; á. é. растр-

Marczi, tn. Mrata. [зати, мучити.

Marczigál, es. глодати, грискати.

Márczius, fn. март, ожујак; — i virág,
виенбаба.

Marczona, mn. горопадан, лъут. — ság,
fn. горопад.

Marczong(ol), Marczongat, es. разглода-
вати, растрзати.

Mardalódik l. Marakodik.

Mardos, Mardoz, es. гристи, уједати, гло-
дати; á. é. заједати; — sa a lelkis-
merete, гризе га савећт; gond — sa a
szívét, мори га брига. — ó, mn. што

Marék l. Marok. [гризе; заједљив.

Márga, fn. (минерал) марга.

Márganemű, Márgás, mn. маргаст.

Márgáz, es. гнојити маргом.

Margit tn. Маргита.

Márgó, fn. пильак. — z, k. пильати се.

Marha, fn. марвинче, говече, марва,
стока, благо; á. é. марва, глупак.

Marha-állás, fn. обор. — bőr, fn. говеђа
која. — csapás, fn. утрине. — czí-
mer, fn. говеђи черег. — dög, k. мар-
вена куга. — fej, fn. говеђа глава.
— hús, fn. говеђина. — járás, fn. у-
трине. — levél, fn. марвени насочш.
— ól, fn. обор. — pecsenye, fn. го-
веђе печенење.

Marhás, mn. сточан, пун стоке; á.é. глуп.

Marha-sült, fn. говеђе печенење. — tartás.
— tenyésztés, fn. сточарство. — vásár,

fn. марвени вашар. — vész, fn. мар-

Mari, tn. Mara, Марина. [вена куга.

Mária, tn. Марија. — kép, fn. лик мате-
ре божје, Богородица. — nap, fn.
Богородичин дан.

Máriás, fn. марјаш (новац = 17 кр.).

Maricskál, es. пїпати, опипати.

Márig, ih. већ, сад већ.

Marika, Márika, Maris, tn. Марица.

Máris, ih. већ, већ сад; — ? кад брж?

Marizsgál, Marizskál, es. пїпати.

Marj, fn. шија.

Márvás, fn. 1.) марјаш (игра карата);

2.) новац марјаш (= 17 кр.).

Marjít, es. изместити, уганути.

Marjúl, k. изместити се, испчашити се.

Márk, tn. Марко.

Márka, fn. марка.

Markaköpi, Markapöki, fn. хвалисавац.

Markász, Markolász, es. és k. опипати,

пипати (руком).

Markol, cs. és k. ухватити руком, ичепати; kardot — ni, потегнути мач; (km.) ki sokat —, keveset szorít, ко тражи веће, изгуби и оно из вреће.
 Markolat, fn. балчак; држак.
 Markos, mn. а) чврст, јак; тренат; б) од . . . шаке.
 Markotán, Markotányos, fn. маргетаин. — kodik, k. маргетанини, бити маргетан. — né, fn. маргетанка. — ság, fn. маргетанство.
 Márkus I. Márk.
 Marmota, fn. мрмот, гореки мини.
 Márná, fn. мрен (риба).
 Maró, mn. што гризе, разједа.
 Marogat, cs. разгризати, уједати.
 Marok, fn. шака; két —, прегршт; (szój.) markába szakadt a hazugság, ухватио се у лажи; köpi v. pöki a markát, почињува руке (да се туче); á. é. egy — nép, шака људи; (km.) jobb egy — szerencse, mint egy köböl ész, боља је унча памети, него сто липара снаге.
 Maróka, fn. бухач (жив.).
 Maroklat I. Markolat.
 Maroknyi, mn. за једну шаку; мајушиан.
 Marokorsó, fn. велико вретено.
 Marókö, fn. паклени камен (серебров нитрат).
 Marokvas, fn. морокваша. — az, cs. оковати мороквашом.
 Marokverő, fn. који веже сношеље.
 Marokzálog, fn. ручни, покретни залог.
 Marós, mn. што разједа; á. é. заједњив.
 Maros, tn. Морини (река). — vásárhely, tn. Вашарељ (на Морини).
 Marószer, fn. средство за разједање.
 Mars, fn. марш; — ot verni, ударати
 Marschall, fn. маршал. [марш.
 Mars-gyakorlat, fn. вежбање у маршу.
 — ol, k. марширати. — zene, fn. по-
 Mart, fn. обала. [путница, марш.
 Márt, cs. умочити, умакати; gyertyát —
 ani, лити свеће; kést — ani vki szí-
 vébe. ej. рити нож кому у срце.
 Martalék, fn. илен, шињар; — úl ejteni,
 упљачквати; fn. сужник, заробљеник.
 Mártalek, fn. сос, умак, приемочак.
 Martalékhajó, fn. заплешена лађа.
 Martalócz, Martalóz, fn. а) разбојник; б)
 трговац с робовима. — legyek, fn.
 музе зољарице.
 Mártás, fn. 1.) умакање; 2.) умак, сос.
 Mártat, fn. умак, умакање.

Marti, mn. пообалски; — fecske, брегуница; — lapi, подбео.
 Mártil, fn. мученик.
 Mártilomáság, Mártilság, fn. мученинштво.
 Martius, fn. март, марат, ојујак.
 Mártoget, cs. 1.) умакати, замакати; 2.)
 играчицу дизати и спуштати. — ó,
 fn. дизање и спуштање играчице при
 мађарској игри
 Márton, tn. Мрата, Мартин; — lúdja,
 мартовска кљукана гуска (у Јевреја).
 Marúl, k. изместити се, ишчашити се.
 — ás, fn. ишчашење, угои.
 Márvary, fn. мрамор, мермер; mn. мраморан, од мрамора. — asztal, fn. мраморни сто. — kép, fn. кип од мермера. — os, mn. мраморисан. — oz,
 cs. мраморисати. — ozat, fn. мраморна работа. — ozott, mn. мраморисан.
 — tábla, fn. таблица, плоча од мрамора.
 Más, mn. други, ини; (szój.) mindenkor kövérebb — ember szalonnája, у тубој руци увек је већи комад; á. é.
 — nem, лепи (женски) пол; — világ,
 други, онај свет.
 Más, fn. 1.) други, друга; egyet — t, ово или оно, што-шта; 2.) друга половина, пар; nincs — а, нема му пара;
 3.) преис, копија; 4.) szakasztott — а,
 слика и прилика, други он; 5.) по-
 смрче.
 Másfél, mn. један и по, подруг. — felé,
 ih. другамо, на другу страну. — féle,
 mn. другачији. — feles, mn. од једног и по. — felől, ih. с друге стране.
 hol, ih. другде. — honnan, ih. с друге стране. — hova, ih. другамо, другуд.
 Másik, mn. други; — anya, мајка; — ара, деда, деда.
 Masisit, cs. преиначивати. — ás, fn. преиначивање. — hatlan, mn. непреиначив. — hatlanul, ih. непреиначиво.
 — ható, mn. преиначив.
 Maskara, fn. машкара, маска.
 Maskarás, mn. у маски; — bál, бал с маскама. — mulatság, — társaság, fn. машкарада.
 Mésként, Másképen, ih. друкчије, иначе.
 Máskor, ih. други пут, иначе.
 Máslás, fn. чингер (вино).
 Másló I. Másolo.
 Másmilyen, mn. друкчији.
 Másnemű, mn. другачији, разнородан.
 Másod, mn. други; — napra, други дан

| | |
|--|--|
| по том ; — magam, — magad... ja и још један, ти и још један итд.; ez az asszony — magával van, ова жена је трудна. | Maszlag, fn. 1.) татула, бикови (бил.); 2.) отров. — fű, fn. татула. — os, mn. a) отрован; b) накресан, пијан. — osít, es. тровати, отровати. |
| Másod-alispán, fn. други подкупан. — becslés, fn. друга, нова процена. — bérslés, fn. подзакуп. — bérslő, fn. подзакупник. — bolygók, fn. споредне планете (месечеве). — fél, mn. један и по, подруг. — fű, mn. двогоче, од две године. — hó, fn. Фебруар, велјача. — ik, mn. други (по реду). — kezes, fn. јемац у другом реду. — kifogás, fn. дуплика (у менич. праву). — lagos, mn. секундарац. — lat, fn. дупликат. — nyiretű, mn. овце што се дваред стригу. — örökös, fn. наследник у другом реду. | Maszog, k. бочити се, натезати. Mázsók, fn. пузавци. Maszuta, mn. луцкаст, тупав. Matász, fn. сиррова свила. Máté, tn. Мата, Матија. Mátka, fn. вереница, заручница. Mátkás, mn. заручена, испрошена. Mátkaság, fn. невестовање, невовање. Mátkásít, es. заручити, верити. Mátkásúl, k. верити се, заручити се. Mátkatál, fn. дар невести. Mátkázik, k. заручити се, верити се. Matoha, fn. авет, утвора, сабласт. Mától, ih. од данас, à dato. Matóla, fn. мотовило. Matólál, k. сукати, мотати. Mátra, tn. Матра (планина). Matrácz, fn. модроц. Matring, fn. повесмо, пасмо. — kötör, fu. (трава) зимзелена каменика. Matróz, fn. морнар, мрнар. Mátýás, fn. крещалица, сојка; tn. Матија; — ugrása, преступни дан. Mavog, Mávog, k. маукати. Máz, fn. глазура, маз, глеђа. Mázag, fn. глачина, глеђа. Mázít, es. глеђејисати, глачати. Mázló l. Mázoló. Mázmű, fn. глачарска работа. Mazna, mn. мазан, кнезав. Mazola, fn. бели слез. Mázol, cs. мазати; углачавати. — at, fu. мазање, глачање. — ó, fn. мазало, Mázos, mn. умазан, углачан. [шкрабало. Mazúr, mn. 1.) убог; 2.) одрипан; прљав; 3.) јадан. — kodik, k. прљати се. Mázsa, fn. цента, мажа; кантар, вага. — bér, fn. кантарина, вагарина. — hivatal, fn. вагарница. Mázsál, cs. мерити на вагу (мажу). — ó, fn. мажа (мера). Mázsamester, fn. кантарџија. Mázsányi, mn. од маже, центаш. Mázsás, mn. од... маже. Mázsatartó, fn. поднојже од ваге. Mécs, fn. жижак. — bél, fn. стењак, фитиль. — el, k. радити при жијику. — elő l. Mécs. — es, fn. цреп за жижак. Mecsér, fn. свитац (буба). Mecset, fn. цамија, мунара. |
| Másol, cs. преписивати, копирати. — ás, fn. преписивање, копирање. — at, fn. препис, копија. | |
| Másoló, fn. преписивач; mn. за преписивање. — gép, fn. машина за копирање. — könyv, fn. књига за копирање (из ње). | |
| Másonnan, ih. с друге стране. | |
| Másott, ih. другде. | |
| Mássalérhető l. Melléknév. | |
| Mássalhangzó, fn. сугласник, конзонант. | |
| Másszor, ih. други пут. — i, mn. другогратни. — ra, ih. за други пут. | |
| Másutt, ih. другде. | |
| Masült, mn. новајлија; — báró, новопостали барон. | |
| Mász, k. пузити, милети; пузати се; képeré mászni vkinék, понети се коме на | |
| Mászás, fn. пузење, миљење. [грбачу. | |
| Maszat, fn. ѡубре, прљавштина. — ol, es. прљати. — os, mn. прљав. — osan, Mászik l. Mász. [ih. прљаво. | |
| Mászkál, k. пузати се, пентрати се. | |

- Mecsevész, mn. слаб, кржљав. — тад неки! а) дао си му ветра; б) ала си баш израдио! С. vh. magát — Megadás, fn. предаја. [ni, предати се. Megadózik, k. (ért) платити, искијати. Megádóztat, cs. ударити порез, намет Megagg, Meggúl, k. остатети. [на... Megagyal, es. измлатити (храну); á. é. промакљати. Megággyaz, cs. 1.) насадити (секицу); k. а) наместити кревет (за запавање); б) насадити вршај. Megajándékoz, es. обдарити; наградити. Megakad, k. застати; — t a kocsi a kátyubába, заглавила се кола у блату; запети (хальином); заквачити се (vmin); запети, застати (у говору); minden esekelységben —, свуд има што да забави; (szój.) mindenki szeme — гајта, еваком упада у очи. Megakadályoz(tat), cs. спречити, предупредити. Megakaszt, es. 1.) и препречити; спречавати; 2.) заквачити; a kereket — ani, упаочити точак; az ajtót — ani, запети, везати врата (куком); 3.) задржати, затомити. Megalakít, es. установити, склонити. Megalakúl, k. склонити се, установити се. Megalapít, es. основати, створити. Megaláz, es. понизити; magát — ni, понизити се; á. é. снисходити се. Megáld, es. благословити; — j az Isten! да си благословен! Megálodozik, k. причестити се. Megalkuszik (Megalkudni), k. погодити се (у цени). Megáll, A. k. 1.) застати, стати; — j! стој! стани! 2.) истрајати, постојати на месту; 3.) стати, преестати (ветар, сат); 4.) (szój.) — az esze az embernek, стане човеку памет; 5.) отрпети, издржати, окупити; nem állom meg szó nélkül, не могу да не рекнем; B. es. 1.) одржати, истрајати; — ták helyük, издржали су на њом месту, показали су се (као момци); — ani a fáradságot, поднети папоре; 2.) — otta a szavát, одржао је реч; meg nem állhatom a nevetést, не могу се уздржати од смеја. Megállapít, es. одредити, установити. Megállapodás, fn. 1.) застајање, застој; 2.) одлука; 3.) утанаачење, углувак. Megállapodik, k. 1.) зауставити се, за-

стати; 2.) стинчати се, стати; megállapodott a szél, ветар је утолио; 3.) учовечати се, постати озбиљан; 4.) (ban, ben) погодити се, сложити се; abban állapodtunk meg, на то смо се Megállás, fn. застанак. [одлучили.
Megáll-hatlan, mn. што не важи, што не може постојати. — ható, mn. што вреди, што важи.
Megállít, cs. 1.) зауставити; 2.) установити.
Megálmodik, cs. уснити, сневати; meg sem álmodtam, ни у сну ми није било.
Megaludt, mn. згуснут, угруашан.
Megalszik, Megaluszik, k. згуснути се.
Megalut, cs. учинити да се згусне.
Megannyi, mn. све сам, све само; — vitézek, све сами вitezи.
Megapad, k. опасти, уступкунти.
Megaprít, cs. издробити, иситнити.
Megárad, k. надоћи, набујати, нарасти.
Megaranyoz, cs. позлатити.
Megáraszt, cs. поплавити, потопити.
Megarat, cs. пожети.
Megárt, k. научити, нашкодити; — ott neki a bor, ушло му вино у главу; mindennek soka —, преко мере никаква добра није.
Megás, cs. ископати.
Megaszik, k. сасушити се, осушити се.
Megátalkod-ás, fn. упорност, тврдокорност. — ott, mn. тврдокоран. — ott-ság, fn. тврдокорност, закорелост.
Megátkoz, cs. проклети.
Megavasodik, k. упрелавити се, ужећи се.
Megázik, k. покиснути; накиснути.
Megáztat, cs. наквасити, напотити.
Megbabázik, k. побабити се, породити се.
Megbabonáz, cs. урећи, опчинити, уврата.
Megbájol, cs. очарати, опчинити. [чати.
Megbajuszosodik, k. обркатити.
Megbakol, cs. — ja magát, упети се, уконистити се.
Megbámól, cs. забленути се у што.
Megbán, cs. пожалити, пекајати се; — od! кајаћеш се ти због тога! — ja az erszénye, засена му у цеп.
Megbánt, cs. увредити, учинити на жао кому.
Megbarátkozik, k. (val, vel) спријатељити се, збрратити се.
Megbarnít, cs. овранити, смагнути (сунце).
Megbarnúl, cs. постати вран, посрнети.
Megbátor-ít, cs. охрабрити, осоколити.

— odik, k. ослободити се, окуражити се, охрабрити се.
Megbecstelen-ít, cs. обешчастити, оскврнити. — úl, k. бити обешчашићен.
Megbecsül, cs. 1.) попитовати, уважити; 2.) проценити; vh. magát — ni, попитивати се, лепо се владати.
Megbecsülhetetlen, mn. неоценчив, бесцен.
Megbékél, k. измирити се. — tet, cs. измирити.
Megbékít, cs. измирити, помирити.
Megbékül, k. измирити се, поравнати се.
Megbéklyegez, cs. 1.) обележити; 2.) жигосати; 3.) наказати.
Megbénít, cs. осакатити; á. é. укочити, укезечити.
Megbénül, k. оронути, узети се.
Megbeszél, cs. испричати, приповедати; — ni a dolgot, поразговорити се о ствари.
Megbetegszik, Megbetegül, (Megbeteged-ni) (vmben), k. оболети, разболети се (од...).
Megbetegedés, fn. оболелост, побол.
Megbicsaklik, k. опузнути се; megbicsaklott a nyelvem, зарекао сам се.
Megbicsakol, Megbikacsol, cs. — ja magát, узјогунити се, усићити се.
Megbír, cs. издржати; бити дорастаочему, савладати.
Megbirál, cs. оценити, пресудити.
Megbirkózik, k. порвати се, ухватити се.
Megbirságol, cs. оглобити. [у коштац.
Megbíz, cs. (vkit vniivel) поверити (кому што). — ás, — at, fn. налог. — ható, mn. поуздан. — ik, k. (ban, ben) поуздати се (у кога, у што). — ó, fn. поверавач, мандатор.
Megbizonysodik, Megbizonysodik, k. потврдити се, показати се, обистинити се.
Megbízott, fn. мандатар, опуномоћеник.
Megbocsát, cs. опростили. — hatatlan, mn. неопростив. — ható, mn. оправдати.
Megbódít, cs. занети, опити. [стив.
Megbódúl, k. занети се, онесвеснути.
Megbokrosodik, Megbokrosúl, k. 1.) убокорити се; 2.) зазрети, поплашити се (коњ); ушћудити се, усићити се.
Megboldogúl, k. упокојити се, преставити се. — t, mn. покојни; покојник; покојница.
Megbolondít, cs. залудити.
Megbolondúl, k. полујети, побудалити.

Megbomlik, k. 1.) раснасти се, растројити се; 2.) пореметити се (здравље); á. é. megbomlott az esze, номерно памбомлить.

Megborosodik, k. опити се. [меху.]

Megborotvál, es. обријати. — kozik, k. обријати се.

Megborsol, Megboroz, es. обиберити.

Megbosszankodik, k. ражљутити се, разгневити се, разједити се.

Megbosszant, es. ражљутити, разглевити.

Megboszúl, es. осветити, покајати; vh. (magát vkin) осветити се кому.

Megbotlik, k. забатргати се, посрупнути, спотаћи се; szavábau v. beszédében —, зарећи се; — a nyelve, заплеће језиком; (pb.) a lónak négy lába van, mégis —, копь има четири ноге па онет по.

Megbotránkozik, k. саблазнити се. [срнис.]

Megbotránkoztat, es. саблазнити, саблаживати. — ó, мн. саблажњив.

Megbődüll, k. зарикати, рикнути.

Megbök, es. убости.

Megbőröl, es. поставити кожом; á. é. начибукати, избити.

Megbővít, es. 1.) проширити; 2.) умножити;

Megbővíll, k. 1.) проширити се; 2.) умножити се.

Megbukik, k. 1.) пасти, срушити се; 2.) погнути се, ишубурити се; 3.) банкротирати, фалирати; 4.) пасти, постать платка (у картама); 5.) про пасти (на испиту).

Megbuktat, cs. 1.) стровалити, свалити; 2.) упропастити, сатарити, учинити банкротом; 3.) a vizsgán — ві, срушити на испиту; 4.) распрыштати (банку у игри).

Megbúsít, es. ожалостити, сневеселити.

Megbüdösödik, k. усмрдеть се.

Megbünhödik, k. és es. испанити; vétkeért v. vétkét —, откавити грехе.

Megbüntet, es. казнити.

Megbüvöl, es. очарати, опчинити.

Megbüzhödik, k. усмрдеть се, упашкити се.

Mugesal, es. преварити, обманути. — atkozik, — ódik, k. преварити се.

Megesáporodik, k. почести цикнути, пропицнути (вино).

Megesap, es. ударити, ћопити; jól — ták, добро су га извошли.

Megesapol, es. начети (буре), ударити славину.

Megesappan, k. 1.) испустисти се, спасти с меса; 2.) заклонити се.

Megesattan, k. 1.) пукнути, пивићнути; 2.) пребацити се, прећи у други глас.

3.) — t az esze, није му чисто у глави.

Megeslekszik, es. урадити, учинити.

Megesendől, k. зазвечати, запишати.

Megesépel, es. 1.) оврћи; изматити; 2.) издеветати.

Megeserél, es. променити, изменити.

Megeserepesedik, k. испуцати се (успео).

Megesikland, es. проголицати.

Megesinál, es. направити, сачинити.

Megesíp, es. 1.) упитнути; 2.) убости (чела); 3.) ујести (змија); 4.) укебати, ухватити; — te a fagy, мраз га је онрлио (упитницу).

Megesipdel, es. искувати, избобати.

Megesiszol, es. углачати.

Mugesodál, es. és k. забленути се, загладити се (трудна жена), задивити се чему.

Megesókol, es. пољубити, целивати.

Megesonkít, es. 1.) орезати, пократити; окрьити; 2.) осакатити.

Megesonkül, k. бити окръен, осакаћен.

Megesontosít, es. претворити у кост. — úl, k. a) скочанити се; b) окрушиити.

Megesorbít, es. 1.) окрьити; 2.) оиптетити.

Megesorból, k. 1.) окрьити се; 2.) бити оштећен.

Megesordúl, k. потећи, поцурити; könnyei — tak, грунуще му сузе.

Megesömörlik, k. очемерити се.

Megesüsít, es. унакарадити, наружити.

Megesúfol, es. изружити, наругати

Megesunyíl, k. прожгадити се, погружнити.

Megesusszan, k. склизнути, опузнути се.

Megesúsz(amlík), k. поклизнути, склизнити.

Megezáfolt, es. опровргнути. [нути.]

Megezirógat, Megezirókál, es. погладити, почешати.

Megezukroz, es. ошћерицати.

Megdagad, k. 1.) отеки, набубрить; подустати; 2.) забрекнути; 3.) надоћи, набујати; нарасти.

Megdagasz, es. промесити; дати да пабубри, отече, забрекве.

Megdarál, es. самлети, ужрнати.

Megderekal, es. изгрувати, промлатити.

Megdermed, k. 1.) укочити се, упропитити се; уштанити се; 2.) скапати.

Megdermeszt, es. учинити да се укочи; стегнути.

Megdézsmál, cs. покуинти десстак; á. é. Megdicsér, cs. похвалити. [десетковати]. Megdob, cs. погодити хитцем, ударити. Megdobban, k. закуинти, луиннути; — a szíve, срце му јаче закуца. Megdohosodik, k. укварити се, упlessинити се. Megdolgoz, cs. обработати, утицати на Megdorgál, cs. покарати, укорити. [кога]. Megdöbben, k. успахирити се, упрепастити се. — és, fn. упрепашћење. — t. cs. упрепастити, пренеразити. Megdöglik, k. прхи, липсати, скапати, Megdögleszt, cs. окужити. [мањкати]. Megdögönyöz, cs. провошити, истући. Megdöl, k. пасти; — t a gabona, храна је полегла. Megdönget, cs. издевстати, провошити. Megdönt, cs. 1.) оборити; превалити; a zápor — ette a búzát, пљусак је повалио жито; 2.) опровргнути, обеснажити. Megdönthetetlen, mn. необорив. — íl, ih. Megdörgöl, cs. истрти. [необориво]. Megdörzsöl, cs. отрти, протрти. Megdrágít, cs. учинити скупљим. Megdrágul, k. поскупнити. Megdurál, vh. укопистити се, узјогуни. Megdül, k. полећи (храна). [ти се. Megé, nu. за (на питанье: камо?); hárta —, за леђа. Megeczetes-edik, k. ускиснути. — ít, cs. чинити да ускине. — íl, k. ускиснути. Megeczetez, cs. посугти сирћетом; метнуты у сирће. Megédesít, cs. осладити. — íl, k. постити сладак, осладити се. Megedz, cs. очеличити. — ödik, k. очвреноности, очеличити се. Megég, k. сагорети, изгорети; vmiivel — ní, паграбусити. Megéget, cs. сажећи, спалити; опећи; опрљити; — te a körmét, опрљио се. Megegen-esedik, k. поравнити се, постити раван. — csít, — get, — lít, cs. поравнити, исправити. Megegyez, k. погодити се, сложити се. — és, fn. погодба, договор; согласност. — ik, k. слагати се, једнако гласити (сведоци). — ó, mn. сагласан, складан, — öleg, ih. складно, сагласно. — öség, fn. согласност. — tet, cs. довести у склад.

Megéhez-ik, k. огладнисти. — tet, cs. дати да изгладни; напатити главу. Megehüll, k. огладнисти. Megejt, cs. 1.) обавити, извршити; a választást — eni, обавити избор; 2.) присвојити; 3.) преварити; a leányt — eni, девојку завести; — ette a bor, свалило га је вино. Megékel, cs. заглавити, закуцати. Megékez, cs. 1.) заглавити; 2.) означити акцентом. Megél, cs. доживети; k. а) оживети, предићи се (из болести); б) моћи живети, живовати; — het az ember, може се живети. Megelézed-és, fn. задовољство. — etlen, mn. незадовољан. — etlenség, fn. незадовољство. — ett, mn. задовољан. — etten, ih. задовољно. Megelégel, cs. а) сматрати за доста, задовољити се чиме; б) бити сит чега, парасити се. Megelégít, cs. задовољити. Megelégszik, Megelégüll, k. задовољити се. Megellik, k. окотити се; отелити се (крава); ојагњити се (овца); ојарити се (коза); оштенити се (кучка); омачити се (мачка)... Megelőz, cs. а) претећи, преухитрити; б) предупредити; с) надмашити. — ó, mn. претходан; — ó intézkedések, предупређајис мере. Megemberedik, k. зачовечити се, стати на снагу. Megemberel, cs. 1.) уљудно примити, дочекати; 2.) поверовати, дати вере; magát — ní, а) учовечати се, постити уљудан; б) окуражити се, охрабрити се. Megemberesedik, Megemberesüll, k. зачовечити се, стати на снагу. Megemel, cs. 1.) дићи; 2.) прецепити (карте); 3.) скинути (шешир). Megemészt, cs. 1.) сварити; 2.) стварити, потрошити. — ödik, k. а) сварити се; б) потрошити се. Megemlékez-ik, k. (ra, re; ról, ről) сестити се, опоменути се чега. — tet, cs. опоменути на што. Megemlít, cs. споменути. — és, fn. помен. Megénekel, cs. опевати, спевати. Megenged, cs. а) допустити; б) опростити; пристати, одобрити. — és, fn. допуштење; опроштене.

Megengesztel, es. умирить, ублажити. — és, fn. умиренье, ублаженье. — ödik, k. ублажити се.

Megengeszt l. Megengesztel.

Megént, ih. опет.

Megeped, k. погинути (од чежње).

Megepés-edik, k. ожучити се. — ít, es.

Megépít, es. назидати. [ожучити]

Megépíl l. Felépíl.

Mégér, cs. 1.) доживети, дочекати; 2.) вредити; k. (val, vel) изићи на крај с чиме.

Mégérik, k. сазрети, приспети.

Mégérdemel, cs. заслужити, заслуживати; megérdemli a fáradtságot, вреди труда.

Mégérdemlett, mn. заслужен.

Megered, k. 1.) потећи; — t a vére, удаврида му је крв; 2.) ухватити корена, примити се (воћка); 3.) почети живот, у велико.

Megereszt, es. 1.) попуштати; попустити (жине); 2.) дати маха, пустити на волу; 3.) одрешити.

Megérez, cs. осетити, намирисати. — tet, es. (vkivel vmit) дати кому да осети.

Mégérint, cs. додирнути, коснути се.

Me érkez-és, fn. долазак. — ik, k. сти-ху, приспети.

Me :érlel, es. чинити да сазре.

Megeröltet, cs. напрегнуть, пресилити; претерати. — és, fn. напрезање, напор. — ett, mn. пресиљен.

Megerősít, cs. 1.) утврдити; 2.) потврдити. — és, fn. a) потврда; b) утврђене. — ö-irat, — vény, fn. потврдница.

Megerösödik, k. ојачати, очврснути.

Megerőtlenedik, k. онемоћати.

Megerőtlenít, cs. обеснажити.

Mégért, cs. разумети, разабрати.

Mégérezékít, cs. изнети пред чула.

Mégérik, k. осетити се.

Megesett, mn. поклизао; — lány, (мопади) поклизла девојка.

Megeshető, mn. могућ, што се може збити.

Megesik, k. 1.) догађати се, додигити се, случити се, збити се; megesett rajtam a szerencsétlenség, снашила ме је несрећа; 2.) megesnék, ha . . . , још би добро било, кад би . . . ; 3.) (szój.) — az ember szíve rajta, ражали се човеку на . . . , заплакао би се . . . ; 4.) поклизнути, пасти (женска); 5.) зло проки, награбусити; ennek ugyan meg-estett, a, тај је налепио!

Megesköt, cs. 1.) заклести; 2.) венчати.

Megesküszik (Megeskünni), k. (ra, re) заклести се (чиме); vkivel —, венчати се е киме.

Megesleg, Megest l. Megint.

Megeszesedik, k. опаметити се.

Megészlez, cs. приметити, опазити.

Megesztelenül, k. полудети.

Megesz, Megeszik, cs. појести; извести; egye meg a kutya a dolgát, ћаво га однео с таким послом; — a méreg, да пукнем од једа!

Megetet, Megétet, cs. 1.) пахранити (дете, коља); 2.) потрошити пићу; 3.) отровати; k. извести зоб, пахранити се.

Megett, nu. за; hártram —, за моји леђи.

Megeüstöz, cs. посребрити.

Megfaggat, cs. 1.) измучити, намучити; 2.) строго испитати; 3.) поисецедити, посећи (бубуљице).

Megfagy, k. 1.) смрзнути се, скочати се; 2.) усирити се (крв). — aszt, — asztal, — lal, cs. заледити.

Megfaggyúz, cs. памазати лојем.

Megfájdúl, Megfájúl, k. заболети.

Megfájít, cs. увредити, дирнути.

Megfakad, k. распуши се, отворити се; annyit eszik, hogy majd —, једе толико, да скоро пукне; nevetéstől majd — funk, мало ипсмо пукли од смеја.

Megfakaszt, cs. провалити, пробости(чир).

Megfásít, cs. отупити, учинити неосетљивим.

Megfásodik, Megfásúl, k. отушити, одрвенити, огуглати.

Megfattyaz, cs. почупати заперке, изданке... — ik, k. родити копиле.

Megfáz-ás, fn. назеб. — ik, — úl, k. прозепсти, назепти.

Megfeeskendez, cs. упрекати.

Megfedd, cs. покарати, укорити. — és, fn. укор, покуда.

Megfegyelmez, cs. стегнути, дисципилиновати.

Megfej, cs. помусти; á. é. опанољити.

Megfejel, cs. наглавити (чизме).

Megfejez, cs. направити главу (игли).

Megfejt, cs. 1.) протумачити, разјаснити; 2.) одгоненути, решити. — és, fn. разјашњене, одгонет. — hetetlen, mn. неразјашњив; нерешив.

Megfekélyesedik, k. очирајивити се, добити отоке.

Megfekszik, k. és cs. приљубити се. се-

сти, лећи, прашити се (хаљина); 2.) одлежати (батине).
Megfelelőkezik, **Megfelejtezik**, k. (ról, ről) 1.) заборавити на што, сметнути с ума; megfeledkeztem a nevéről, заборавио сам му име; 2.) заборавити ее; hogy tudtál annyira megfeledkezni? како ји се могао тако заборавити?
Megfelel, k. 1.) одговорити, одговарати; jó — nő vkinék, насадити кога; 2.) бити складан, одговарати; a kivánlomnak —, одговара захтеву; 3.) бити добрастао; — két embernek, вреди за двојицу.
Megfelelő, mn. што одговара (потреби), сходан, одмерен. — leg, ih. сходно, одмерено.
Megfélemit, **Megfélemlít**, cs. застравити.
Megfélemlík, k. застравити се.
Megfélénkít, cs. заплашити.
Megfélénkül, k. заплашити се.
Megfelez, cs. преполовити.
Megfen, cs. наоштрити.
Megfenekek, cs. 1.) заднити, направити дно; 2.) излемати.
Megfeneklik, k. насести (лађа); заглавити се (у блату).
Megfeneget, cs. 1.) попретити, загрозити; 2.) казнити; 3.) месо истући да
Megfenyít, cs. казнити. [омекне].
Megfér, k. (val, vel) слагати се; nincs mód vele — ni, не може се с њиме изићи на крај; (ban, ben) стапи, памати места.
Megfertez, **Megfertőz**, cs, овренгати, опоганити.
Megfertőztet, cs. оскврнити, обешчастити.
Megfésül, cs. очешњати. — ködik, k. очешњати се.
Megfeszít, cs. 1.) затегнути, напрегнути; 2.) распети (на крест); erejét — eni, упети се.
Megfészkel, vh. — i magát, угнездити се.
Megfeszül, k. 1.) напрегнути се, бити затегнут; 2.) прекинути се, пући.
Megfiadzik, k. окотити се.
Megfigyel, cs. посматрати, пазити.
Megfizet, cs. платити, исплатити; (ért) наградити; — ezért neked az Isten, Бог ће ти платити за ово.
Megfog, cs. 1.) ухватити, дохватити; предржати; 2.) укечити (лонту); nesze semmi, fogd meg jó!, на — аш! 3.) ухватити, укебати; схватити, раза-

брати; 5.) (о боји) ухватити; 6.) — — ta az átok, стигла га је клетва.
Megfogad, cs. 1.) узети, најмити (слугу); 2.) заветовати се, заверити се; 3.) tanácsot — nő, послушати савет.
Megfogan, **Megfoganolik**, **Megfoganszik**, **Megfogamzik**, k. 1.) зачедити се, зачети се; 2.) ухватити корена.
Megfogaz, cs. ударити зупче, назубити.
Megfoghatatlan, mn. недокучљив, не-појмљив. — ság, fn. непојмљивост. — úl, ih. непојмљиво.
Me:fogható, mn. схватљив, појмљив. — la., ih. схватљиво.
Megfogódzik, k. (ba, be) ухватити се за што.
Megfogy, k. сманити се, збећи се.
Me:fogyaszt, cs. потрошити, смањити.
Megfogyatkozik, k. истрошити се, по-пестати, изгубити се; elméjében —, умом ослабити; erejében —, онемомити.
Megfojt, cs. угушити, угњавити. [ћати].
Megfold, cs. искрпнити, закрпнити.
Megfoltoz, cs. искрпнити, оправити. — gat, cs. поизоправљати.
Megfon, cs. оплести, опрести.
Megfonnyad, k. увенути, учманути.
Megfonnyaszt, cs. осушити, спржити.
Megfontol, cs. измерити, премерити (на фунту); á. é. промислити, расудити. — ás, fn. расуђење. — atlan, mn. непромишљен.
Megfordít, cs. 1.) окренути, вратити на-траг; 2.) преврнути (хаљину); 3.) прометнути (новац).
Megfordúl, k. вратити се, окренути се, обрнути се; (vhol) евратити, долазити; sokszor — házunknál, често нам долази; az idő — t, време се про-менило; — t az eszemben, пало ми је на ум.
Megfogat, cs. обратити, превртати; (szój.) vkit — nő, узети кога на миндро.
Megforral, cs. обарити, скувати.
Megforráz, **Megforróz**, cs. опарити.
Megfoszt, cs. (tól, től) 1.) лишити, оду-зети; 2.) очупати (живину); 3.) ољу-шитити, окомити (кукуруз).
Megfő, k. скувати се.
Megfőz, cs. скувати, обарити.
Megfrieskáz, cs. зврџнути по носу.
Megfű, cs. пирити, духнути на...
Megfűl(ad) k. угушити се, задавити се. — ás, fn. задављење.

- Megfúlaszt, es. угушити, угнавити.
- Megfűr, es. пробушити; (szój.) — om a filedet, пробушиу ја теби уши.
- Megfut, k. побећи; es. прећи (пут живота).
- Megfutamít, Megfutamiaszt, es. разбити, развијати.
- Megfutanlık, Megfutamik, Megfutamodik, k. дати се у бегство, разбеки се.
- Megfutos, es. a tehén — ott, крава је имала бика.
- Megfuttat, es. 1.) дати да трчи; 2.) описаночити, уоквирити
- Megfűl, Megfűlik, k. 1.) угрејати се; 2.) упарити се (храна).
- Megfürdik, k. окунати се.
- Megfüröszt, es. окупати.
- Megfüstöl, es. надимити, накадити. — ödik, Megfüstösödik, k. надимити се.
- Megfüvesedik, k. обрасти, побусити се.
- Megganajoz, es. нагнојити, нађубрите.
- Meggátol, es. спречити.
- Meggazdagít, es. обогатити, огаждити. — odik, — szik, — úl, k. обогатити се.
- Meggazemberez, es. назвати нитковом, испрескакати.
- Meggazol, es. носути ћубретом; á. é. изгрдити.
- Meggebed, k. скапати, мањкати, липсати.
- Meggéemberedik, k. 1.) укочити се; 2.) поскорушити се (лед).
- Meggéemberít, es. укочити.
- Meggerebel, Meggerebenel, es. изгребен.
- Meggereblyél, es. ограбити. [нати.]
- Meggondol, es. промислити, размислити, расудити; — ja magát, a) промислити се; b) предомислити се. — atlan, mn. непромишљен. — atlanság, fn. непропришишљеност. — atlánul, ih. нерасудно.
- Meggondolt, mn. смотрен, промишљен. — sár, fn. промишљеност.
- Meggörbeszt, Meggörbít, es. искривити.
- Meggörbed, Meggörbüll, k. искривити се.
- Meggugásodik, k. добити гуку.
- Meggy, fn. виньга; марела.
- Meggyaláz, es. наружити, нагрдити; тагát — ui, одати се блуду.
- Meggyalúl, es. орендесати.
- Meggyantáz, es. наколофонити.
- Meggyarapodik, k. 1.) памножити се; 2.)
- Meggybor, fn. виньковик. [обогатити се.]
- Meggyengít, es. ослабити, обеспажити.
- Meggyengül, k. онемоћати, ослабити; поустити (време).
- Meggyepesedik, k. обрасти, побусити се.
- Meggyerekezik, k. породити се, побабити се.
- Meggyérít, es. проредити; растанити.
- Meggyérül, k. проредити се.
- Meggyes, fn. виньник; mn. виньков; с виньвама.
- Meggyfa, fn. виньково дрво, виньовина.
- Meggyilkol, es. убити.
- Megykert, fn. виньник.
- Meggyógyít, es. излечити, исцелити.
- Meggyógyül, es. оздравити, исцелити се.
- Meggyomlál, es. оплевити.
- Meggyomosodik, k. обрасти травуљином.
- Meggyón, es. исповедити (попу). — ik, k. исповедити се (попу). — tat, es. исповедити (попи).
- Meggyökerez-ett, mn. укоренен. — ik, k. укоренити се.
- Meggyőz, es. 1.) победити; 2.) издржати, поднети; 3.) (vkit vmiről) уверити, доказати. — ō, mn. уверљив. -- ödés, fn. уверене. — ödik, k. уверити се; arról meg vagyok győződve, о том сам уверен.
- Meggy-pej, fn. виньникаст коњ. — szín, fn. виньникаста боја. — szín, — színi, mn. виньникасте боје.
- Meggyújt, Meggyúlaszt, es. запалити.
- Meggyúl(ad), k. упалити се, запалити се.
- Meggyúr, es. умесити, прогълечити.
- Meggyüll, k. скупити се, нагомилати се: — a bajod vele, имаћеш с њиме кубу-
- Meggyüleszt, es. дати да се загноји. [ре.]
- Meggyülik, k. разгијити се.
- Meggyülöll, es. омрзнути.
- Meggyürr, es. промлатити, промакњати.
- Megháborít, es. узнемирити; vki elméjét — ani, заудити.
- Megháborodik, k. 1.) узнемирити се; elméjében —, померити памећу; 2.) разгневити се.
- Megháborodott, mn. сметен; шенут.
- Meghág, es. 1.) попети се; 2.) газити, расти (нетао).
- Meghagy, es. 1.) оставити; 2.) ez a szín — ja magát, ова боја избели; 3.) наложити, заповедати.
- Meghagyás, fn. налог; fizetési —, платежни налог.
- Meghajigál, es. хитати се, вурати се на...
- Meghajít, es. бацити се, хитнути се на...
- Meghajlik, Meghajol, k. 1.) превити се, савити се; 2.) сагнути се, поклонити се.

Meghajt, es. 1.) савити, превити; magát — aní, поклонити се; 2.) претерати, уморити (коње); 3.) отворити (лекарија столицу).

Meghajtás, fn. 1.) прегибање, пресавијање; 2.) отвор (столица).

Meghal, k. умрети; (ban, ben) од чега. Meghál, k. именохити, конаковати.

Meghálál, es. захвалити.

Meghaláoz-ás, fn. упокојење, смрт. — ik, k. упокојити се, умрети.

Meghalás, fn. умирање, смрт; (szój.) megkell lenni, mint a — nak, сигурно је, као смрт.

Meghall, cs. чути, дочути; — ottam, дошло ми је до ушију.

Meghallgat, es. 1.) саслушати; 2.) усљедити, послушати. — ás, fn. усљешање. — lan, mn. несаслушан.

Meghalllik (Meghallani), k. чути се.

Meghalt, cs. умр'о, мртав. — an, ih. мртво.

Meghamisít, es. покварити, направити што лажно.

Meghámoz, cs. ољуштити, отребити; á. é. опуљити, огулити.

Meghánt, cs. ољуштити; обрезати (кошиту).

Meghány, es. набацати на што; поразбацији, расути; — ni vethi, проучити, расудити ствар. — tat, cs. поразбацији; набацати; натерати на бљување. — torgat 1. Meghányni vethi.

Megharagít, es. рзжљутити, разједити.

Megharap, es. јести, угристи. — dál, cs. изуједати.

Meghasad, k. распнути се, расцепити се. — a szívem, цепа ми се срце. — oz, k. поиспуцати се.

Meghasasodik, k. растрбушити се, отрбушати; á. é. затруднити.

Meghasonl-ás, fn. разједињење, завада. — ik, k. побркати се, разићи се, разјединити се.

Meghasznál, es. употребити; k. — t neki a bor, добро се убрадио.

Meghat, es. 1.) проникнути; 2.) ганути, тронути.

Meghatalmaz, es. овластити, опуномоћити. — ás, fn. повера, овласт. — ó, mn. овластитељ; — ó levél, овлашница. — ott, mn. és fn. овлашћен; овлаш-

Meghatárol, es. омећашити. [ћеник.

Meghatároz, es. одредити, одлучити; a fogalmat — ni, дефинирати. — ás,

fn. одређење; дефиниција. — ott, mn. одређен, углављен. — ottság, fn. одређеношт.

Megható, mn. што дира, потреса, дирљив. Meghatott, mn. тронут, ганут. — ság, fn. тронутост, ганутост.

Meghátrál (tól, től), k. устукнути испред ...

Megházas-ít, es. оженити. — odik, úl, k. оженити се.

Meghazudtol, es. утерати у лаж.

Meghéjáz, cs. ољуштити, отребити.

Megherél, es. уврнути, ушкодити.

Meghever, cs. одлежати; az ágyat — ni, лежати у кревету (болан); a verést — ni, одлежати батине.

Meghí, es. позвати.

Meghibban, k. изместити се, иначашити се; á. e. клонути, опасти (снага).

Meghídal, cs. направити мост. [ремо- Meghidegít, cs. расхладити. [стити.

Meghidegszik (Meghídegedni), k. расхла- Meghidegül, k. охладнити. [дити се.

Meghimlősödik, k. обогињавати.

Meghint, cs. посугти, пошкропити. — ez, cs. посипати.

Meghisz (Meghinni), cs. поверовати; — em, Meghiteletesít, es. оверити. [верујем!

Meghiteltet, Meghiteztet, cs. заклети.

Meghitt, mn. 1.) поверљив, поуздан, присан; — barát, пријени пријатељ; 2.) уображен. — ség, fn. 1.) поверљивост, искреност; 2.) уображеност.

Meghitvánkozik, Meghitványkodik, k. омршавити.

Meghityányodik, k. олонити, пробрнуну- Meghiúl, k. испразнити се. [ти се.

Meghiús-ít, cs. осујетити. — odik, — úl, k. бити осујећен.

Meghív l. Meghí. — ás, fn. позив. — ó, fn. позив; — ó levél, позивница.

Meghízakodik, k. угојити се, уранити се.

Meghízlal, es. угојити, уранити.

Meghízik, k. угојити се, уранити се.

Meghódít, es. 1.) покорити, потчинити; 2.) освојити. — ás, fn. покореље; освојење.

Meghódol, k. покорити се. — tat, cs. по- Meholt, mn. умр'о, мртав. [корити.

Meghonosít, cs. одомаћити. — ás, fn. одомаћење.

Meghonosod-ás, fn. одомаћење. — ik, k. одомаћити се.

Meghorgad, k. искривити се, пресавити се.

Meghosszabbít, es. продужити, проду́жити. — ás, fn. продужење. — odik, — úl, k. продужити се.
 Meghoz, cs. 1.) донести; 2.) вратити.
 Meghökken, k. убезекиути се, успахирити се. — és, fn. убезекнотост. — t, es. смести, успахирити.
 Meghugyoz, es. умокрити.
 Meghunyászkodik, k. подвухи рен, поку́пить се.
 Meghurezol, es. 1.) вући, вуцарати; 2.) изнети (одело); 3.) олајавати.
 Meghurít, es. дрекиути на кога.
 Meghurogat, es. дрекати на кога.
 Meghúz, es. 1.) повући; a harangot — ni, ударити у звоно; vkinék haját — ni, прочерупати; a hegedűt — ni, свирати у егеде; 2.) исцедити, ослабити (болја); 3.) преварити, одерати; 4.) — za az álmot, ваздан чмава; vh. — za magát, повући се.
 Meghűl, k. 1.) расхладити се, назепети; 2.) захладнети. — és, fn. назеб; расхлађене.
 Meghűt, es. раехладити; vh. — ette magát, назебао је.
 Meghűvesedik, Meghűvesíl, k. застудети.
 Meghűvesít, es. расхладити.
 Megidéz, es. позвати (пред суд), цитирати.
 Megifjaszt, Megifjít, es. помладити, подмладити. — ás, fn. помлађење.
 Megifj-odás, fn. помлађење. — odik, — úl, k. помладити се. — odás, — úlás, fn. помлађење, помлађеност.
 Megigazít, cs. 1.) исправити, поправити; 2.) оправити (сат).
 Megigazodik, k. обистинити се, потврдити се.
 Megigazül, k. оправдати се; 1. Megigazodik.
 Megigér, es. обећати, обрећи. — kezik, k. обећати се.
 Megigéz, cs. очинити, очарати, урећи. — és, fn. опчињење, урок.
 Megihlel, Megihlet, es. падахнути, одушевити.
 Megijed, k. поизлишити се, упланити се.
 Megijeszt, cs. поизлишити, упланити. — és, fn. страшнење, плашење, планња.
 Megillet, cs. 1.) дираути, дотаћи се; 2.) принадати; a győztest — i a babér, победоцу принада ловорика; 3.) дираути, ганути.

Megilletőd-és, fn. тронутост. — ik, k. бити тронут.
 Megindít, es. покренути; 1. Indít; á. é. ганути, тронути.
 Megindül, k. кренути се, дићи се, поћи; á. é. бити ганут; — t a szívem, коснуло ми се срца. — ás, fn. полазак, кретање; тронутост.
 Meginat, es. потрести, разъуљати, по-
 Megint, Meginten, ih. онет. [љуљати].
 Megint, es. опоменути. — és, fn. опо-
 Megintlen, ih. онет. [мена].
 Megír, es. написати.
 Megirígyel, es. позавидети (на чему).
 Mégis, ksz. инак, онет.
 Megismer, es. 1.) упознati; 2.) призна-
 ти (дуг). — és, fn. упознанье. — ke-
 dik, k. упознати се.
 Megismertet, es. 1.) упознati кога с чи-
 ме; vkivel hibáit — ni, казати кому
 мање; — te magát, казао се ко је;
 2.) приказати (ново дело).
 Me-isz, Megiszik, es. попити, испити;
 megitta magát, опио се.
 Megiszonyodik, k. (tól, töl) ужаснути се.
 Megitél, es. 1.) пресудити, оценити; 2.)
 досудити; 3.) осудити.
 Megittasod-ik, k. опити се. — ás, fn. па-
 Megittat, es. напојити. [питост].
 Megíved, Me-ívik, k. угњилити.
 Megízelít, es. 1.) окуенти, окончати;
 2.) добити анетит.
 Megízel, es. окончати.
 Megizen, es. поручити, јавити.
 Megizzad, k. озиојити се.
 Megizzaszt, cs. ознојити, натерати зној.
 Megjár, es. 1.) проћи, пропутовать; —
 ta az egész vásárt, обиграо је читав
 вашар; 2.) прорети, пробити; a ned-
 vesség — ta a földet, пробила вла-
 га земљу; — ta a bor a fejét, поче-
 му се вино у главу; k. — ja, под-
 иоси, насира; — ja tréfának, под-
 иоси за шалу; (val, vel) награбуен-
 ти, насети; nagyon — ta, баш је
 награбусено.
 Megjátszik, Megjátszodtat, es. прдачити
 се, титрати се са . . .
 Megjavít, es. поправити; díjat — ni, по-
 већати плату.
 Megjavúl, k. поправити се.
 Megjegyez, es. 1.) обележити, назначи-
 ти; 2.) приметити, опазити; 3.) је-
 gyezd meg magadnak! запамти!

- Меџејеззés, fn. примедба, опаска; означение.
- Мегјелеl, cs. означити, обележити. — és, fn. облажај.
- Меџјеленés, fn. 1.) појављење; 2.) појава, призор (драмски); 3.) долазак (пред суд).
- Меџјеленik, Megjelen, k. 1.) појавити се, показати се; 2.) излазити (новине); 3.) излји (на позорницу); 4.) доћи
- Мегјеленít, es. предпочити. [пред суд.]
- Мегјő, Megjön, k. доћи, приспети, стићи.
- Мегјövendöl, es. прорећи, предсказати.
- Мегјуталмaz, es. обдарити, наградити. — ás, fn. обдарење.
- Мегкаца-, es. смејати, смејати се кому.
- Мегкаларапál, cs. 1.) истући калапачем; поковати; 2.) промакњати.
- Мегканеснáz, es. скамацјати, избити камцијом.
- Мегкандикál, cs. пиљити у кога.
- Мегкар, cs. 1.) добити; 2.) укебати, дочепати се.
- Мегкарál, cs. окопати, прекопати.
- Мегкарапárít, cs. 1.) згрнути, накуцкати (новаца); 2.) укебати.
- Мегкарó, mn. што задобија, дирљив.
- Мегкаречол, cs. огрести.
- Мегкармол, cs. огрести.
- Мегкаросит, cs. оштетити.
- Мегкаросодик, Megkárosúl, k. претриети штету, бити оштећен.
- Мегкарóz, cs. 1.) кољем опасати; 2.) притачкати, притаћи, отркњати.
- Мегкáváz, cs. оградити.
- Мегкедвел, cs. заволети, замиловати. — tet, cs. (vkivel vmit) омилити, ослађати кому што.
- Мегкефél, cs. испечеткати; á. é. избрисити.
- Мегкегечmez, k. помиловати; vkinek v. vki eletének — ni, помиловати кога, оправдати живот. — és, fn. помиловање. — ett, fa. помилованник.
- Мегкел, k. нарасти (тесто).
- Мегкелlet, vh. — i magát, умилити се.
- Мегкемény-edik, k. отврднути, стврднути се. — ít, cs. стврђивати, стезати. — ül l. — edik.
- Мегкен, cs. 1.) намазати, умазати; (km.) nem megy a szekér, ha meg nem ke-nik, кола ненамазана ширине; 2.) подмазати, подмитити; 3.) á. é. измазати, извоштити.
- Мегкендőz, cs. нафракати, намазати.
- Мегкенеget, cs. памацкарити; á. é. jól — ték a hátát, ала су га измазали!
- Мегкér, cs. 1.) молити; 2.) заискати (дуг); 3.) запросити (девојку).
- Мегкérd(ez), cs. запитати, упитати.
- Мегкeres, cs. 1.) потражити; 2.) искать, посетити; 3.) умолити, заискати; 4.) заедужити, зарадити. — és, fn. умољење — ett tamú, умољен свједок. — ö levél, Megkeresvén, fn. умолница.
- Мегкерештель, cs. крестити; á. é. e bor megvan keresztelve, ово је вино крштено. — kedik, k. дати се крестити.
- Мегкéret, cs. 1.) дати молити; 2.) просяти (девојку).
- Мегкергет, cs. повијати, растерати.
- Мегкерít, cs. 1.) изнаћи, набавити; 2.) обградити, заградити; 3.) завести (на зло).
- Мегкérlel, cs. умолити, ублажити. — ödik, k. ублажити се, попустити.
- Мегкерül, cs. обићи; az ellent — ni, обићи непријатеља; jó szóval — ni, лепим речма задобити; k. a) наћи се (изгубљено); b) вратити се.
- Мегкésel, cs. пробуразити, заклати.
- Мегкесерít, cs. 1.) загорчти; 2.) огорчти.
- Мегкесерül, k. постати горак; cs. горко пожалити; — öd te azt, присешће то теби.
- Мегкéslel(tet), cs. задржати, упорити.
- Мегкétszerez, Megkettőz(tet), cs. удвојити, удвостручити. — és, fn. удвостручење.
- Мегкеver, cs. 1.) промешати; — ni a kártyát, измешати карте; 2.) смешати, збркнати; 3.) a földet — ni, по други пут узорати, двојачити.
- Мегкеzd, cs. 1.) почети, започети; 2.) начети (хлеб, сланину, буре); 3.) узети на нишан, на око.
- Мегкимél, cs. 1.) поштедети; 2.) заштедети.
- Мегкínál, cs. понудити. — ás, fn. понуда.
- Мегкínoz, cs. намучити, напатити.
- Мегкísért, cs. 1.) покушати, огледати; 2.) довести у искушење, кушати.
- Мегкíván, cs. 1.) пожелети, захтети; 2.) захтевати, очекивати; — tató tulaj-donságok, потребна својства. — tatóság, fn. захтев.
- Мегкócsagosodik, k. наувји се, опити се.
- Мегкoldúl, cs. испросити, испросјачити.

- Megkondít, es. зазвонити, огласити.
- Megkondúl, es. сазвонити, затутынти.
- Megkonokodik, Megkonokúl, k. узјогунити се; vh. — ja magát, узјогунити се, усийити се.
- Megkopaszodik, k. 1.) охелавити; 2.) оперутати се.
- Megkopaszt, es. 1.) очищати; 2.) опульти.
- Megkorbácsol, es. ишибати, избити корбачем.
- Megkorhol, es. изгрдити, накарати.
- Megkoronáz, es. круникати, венчать кру-
- Megkóstol, es. окусити, окоштати. [ном.]
- Megkoszorúz, es. увенчать.
- Megkoszósít, es. напунити крастá.
- Megkoszosodik, k. окрастати се.
- Megkotlik, k. расквоцати се.
- Megköttyan, k. звекнути, зазвечати (буре).
- Megkótyagosodik 1. Megkócsagosodik.
- Megkovászol, es. укиселити (квасцем).
- Megkölt, es. учинити да укисне, да парасте (тесто).
- Megkölykezik, k. окотити се.
- Megkönyebedik, k. одланути; megkönyebedett a szívem, одлануло ми
- Megkönyeubbít, es. олакнати, [je].
- Megkönyeubbül 1. Megkönyuebedik.
- Megkönyörül, k. смиловать се, сажалити се.
- Megköp, Megköpdös, es. испльувати, ис-
- Megkörmöl, es. согреисти. [пъуцкати].
- Megköszön, es. 1.) захвалити; 2.) одбигти са захвалишћу. — és, fn. оставка, захвала.
- Megköszönt, es. поздравити; честитати. — és, fn. поздрав; честитка.
- Megköszörűl, es. наоштрити.
- Megköt, es. везати, завезати; a ke-reket — ni, унаочити точак; magát — ni, узјогунити се, заиннатити се; a fegyvert — ni, уврачати пушку да не пукне.
- Megkövéredik, k. одебъати, угоjити се.
- Megkövérít, es. угоjити.
- Megköveszt, es. онарити, запарити.
- Megkövet, es. молити за опроштење; — em aláson, молим иокорио. — és, fn. искање опроштења.
- Megkövez, es. 1.) побити камењем, каменикати; 2.) калдрмисати.
- Megkövít, es. окаменити. — ül, k. окаменити се, скаменити се.
- Megközelít, es. приближити се; — i a százat, близу стотине; meg se közelíti,
- није му ни близу. — hetetlen, мн. не-приступац, недомашан. — hető, мн. приступан. — ō, мн. приближен. — öleg, ih. приближно.
- Megkuporít, es. згрнути, пакуцкати.
- Megkurt-it, es. пократити. — úl, k. покрајати, ократити се.
- Megküüklik, k. олињати се, оперутати се.
- Megküld, es. послати, принослати.
- Megkülönböztet, es. различовати; одликовати. — és, fn. разликовање; одликовање. — ett, mn. одличан.
- Megkülönöz, es. различовати; карактерисати. — és, fn. разликовање.
- Megküzd, k. по'рвати се, ухватити се с киме, l. Birkozik.
- Megláb, Meglábol, es. прегазити; á. é.
- Meglágyít, es. умекшати. [прекужити].
- Megiágyúl, k. одмекнути.
- Meglakol, k. (ért) откавити, l. Lakol.
- Meglakott, mn. сит. — an, ih. сито.
- Meglapít, es. растињити.
- Meglapoczkáz, es. дати нацке.
- Meglápul, k. иђућурити се, погијути се.
- Meglassúdik, Megglassúl, k. овлашити, успорити се; á. é. уленити се.
- Meglát, es. угледати, смотрити; majd — od, видећем! meglásd, ennek rossz vége lesz, чекај само, ово неће изићи на добро; — јук, идемо да видимо.
- Meglátogat, es. 1.) обићи, посетити; 2.) снаћи, снаходити (беда). — ás, fn. посета, невоља.
- Meglátszik, k. види се, познаје се.
- Megleczzék, es. очитати буквицу.
- Meglehel, es. задахнути, надахнути.
- Meglehet, k. може бити; — hoću jön, можда ће деси. — ós, mn. приличан. — ösen, ih. прилично.
- Meglékel, Meglékez, es. пробушити (лу-
- Meglel, es. наћи, изнаћи. [беницу].
- Meglep, es. изненадити; изненада за-теши; застати. — és, fn. изнена-ђење, — etés, fn. изненађеност, из-ненађење.
- Meglepő, mn. што изненађује, изнена-дан. — leg, ih. изненађујући.
- Megles, es. увредати, укебати.
- Meglesz (Meglenni), k. бити ту; нала-зити се; — ek én nélküle is, могу бити и без њега; l. Megvan.
- Meglett, mn. одрастао, зрео, свршен; — ember, свршен, зрео човек; — do-log, свршен чин, факт.

Meglevő, mn. што је ту; — pénz, но-
ван у готовини.

Meglisztesedik, k. убрашнавити се.

Meglisztez, cs. убрашнавити; посугти бра-

Meglocsol, cs. испити. [шном.]

Meglohol, cs. издеветати, измакњати.

Meglop, es. 1.) покрасти; 2.) тајно за-
тећи, пришуњати се.

Meglő, es. пући на . . ., убити, устре-
лити. — döz, es. пущати на . . ., уби-

Meglőcsez, cs. истући левчом. [јати.]

Megmagyaráz, cs. разјаснити, потумачи-
ти. — ás, fn. протумачење. — hatat-
lan, mn. нерајашњив. — hatatlanúl,
ih. нерајашњиво.

Megmagyárít, cs. превести на мађарски.

Megmagyarosít, cs. помаљарити.

Megmagyarosodik, k. помаљарити се.

Megmalaczozik, k. опрасити се.

Megmangol, Megmángol, cs. изрољати.

Megmar, es. ујести.

Megmarad, k. 1.) остати; 2.) преостати;
vni mellett —, остати при чему.

Megmaraszt(al), cs. задржати (да остане).

Megmarkol, cs. шчепати, зграбити.

Megmásít, cs. преиначити; igéretét —
ani, тргнути обећање, одрећи.

Megmásithatastan, mn. непреиначив, не-
поречив. — ság, fn. непоречивост. —
úl, ih. непреиначиво, непоречиво.

Megmász, cs. успузати се, успети се.

Megmátkásodik, k. верити се, обручити

Megmázsál, cs. премерити мажом. [се.]

Meg-meg, ih. час-по . . . — szakadó, —
szakadólag, ih. на махове, махомице.

Megmelegedik, k. угрејати се.

Megmelegít, cs. угресати, загрејати; az
érett — eni, погрејати јело. — és, fn.
загревање; погревање.

Megmelegszik 1. Megmelegedik.

Megmelegíl, k. угрејати се, одгрејати се.

Megmelleszt, cs. очупати; á. é. опуљити.

Megmenekedés, fn. спасење, избављење.

Megmenekedik, Megmenekszik, Megmenek-
kül, k. (tól, től) избавити се, спасти
се од чега.

Megment, cs. спасти, избавити; a vesze-
delemtől — eni, курталисати беде.

Megmentés, fn. избављење, спасење.

Megmér, cs. измерити.

Megmered, Megverevül, k. укочити се.

Megmereszt, Megmerrevít, cs. укочити.

Megmerevedés, fn. укочење, укоченост.
— ik. k. укочити се.

Megverevül, k. укочити се.

Megmérgez, cs. отровати.

Megmérhetetlen, mn. непизмеран. — ség,
fn. непизмерност.

Megmerít, cs. 1.) загнурити; 2.) написти.

Megmérkezik, Megmérközik, k. огледати
се, порвати се.

Megmerül, k. 1.) потонути; 2.) напунити

Megmeszel, cs. окречити. [се (воде).]

Megmételyesedik, k. ометиљавити.

Megmételyez, cs. заразити, окужити.

Megmivel, cs. обрадити.

Megmoeskol, cs. умръзати; á. é. избрюсити.

Megmohosodik, Megmohosúl, k. обрасти
маховином.

Megmolyosodik, k. напунити се мољаца.

Megmond, cs. 1.) рећи, казати; 2.) јавити.

Megmorog, cs. зарежати па кога.

Megmorzsál, cs. окрунити; измрвти.

Megmos, cs. опрати; умити; jól — ták
a fejét, добро су га избрисали.

Megmosdik, k. умити се, опрати се.

Megmosolyog, cs. насмејати се на кога.

Megmotoz, cs. испреметати. — ik. k. a)
обрвљивити; b) прејести се (овце).

Megmotszan, k. маћи се, мрднути; пи-
снути; meš ne motszanj! да се ниси
макао (мрднуо!).

Megmozdít, cs. покренути, помаћи.

Megmozdúl, k. помаћи се, покренути се.

Megmozgat, cs. покретати.

Megmunkál, cs. обрађивати, обрадити.

Megmustrál, cs. разгледати, муштрати;
á. é. измуштрати, избрюсити.

Megmutat, cs. 1.) показати; 2.) доказа-
ти. — ás, fn. показивање, доказ.

Megnádol, cs. поковати, окалити раоник.

Megnádpálcáz, cs. избити трсковачом.

Megnadrágol, cs. испичубукати, испраши-
ти тур.

Megnehezedik, k. отежати, отештати.

Megnehezit, cs. отежавати.

Megneheztel, k. расрдити се, наљутити се.

Megnemesít, cs. оплеменити, облагоро-
дити.

Megnemezel, cs. поставити клубучином.

Megnémit, cs. ућуткати.

Megnémül, k. занемети.

Megnépesedik, Megnépesül, k. населити се.

Megnépesít, cs. населити, настанити.

Megnéptelenít, cs. опустити, раселити.

Megnevel, cs. пустити да расте (брада).

Megnevett, cs. смејати се на кога. — tet,
cs. засмејати, засмевати.

Megnevez, es. назвати, именовати. — és, fn. именование.
 Megnéz, cs. поглядати; разглядати. — del, — eget, cs. разглядати. — és, fn. разгляданье. — gél, cs. пыльти у кога.
 Megnő, Megnöl, k. нарасти, израсти; Ménősi, cs. оженити. [нахнити].
 Megnősi, Megnöszik, k. оженити се.
 Megnött, mn. нарасто, одрастао.
 Megnöveszt, cs. пустити да нарасте.
 Megnyaggat, cs. памучити, измучити.
 Megnyal, cs. олизати, лизнути.
 Megnyálaz, cs. попъзвати, попъзнути.
 Megnyekken, k. учинити „ме“, мекнути; meg se nyekkent, иије ни мекнуо.
 Megnyelez, cs. насадити, направити државе.
 Megnyer, cs. задобити. — ó, mn. што задобија, пријатан.
 Megnyergel, cs. оседлати; á. é. објахати.
 Megnyes, cs. орезати, окресати. — del, — eget, — gél, cs. поизокресати.
 Megnyilaz, cs. 1.) устрелити, стрељати; 2.) потковати (коња).
 Megnyílik, k. отворити се; отпочети; megnyílt a szüret, берба је отпочела.
 Megnyír, Megnyirbal, cs. острви, ошишати; окресати, пократити.
 Megnyít, cs. отворити; az ülést — ni, отпочети седницу. — ás, fn. отворене. — ó, mn. што отвора; — ó beszéd, пролог. — ó, fn. увертира.
 Megnyivogat, cs. расплакати, раскинеслити.
 Megnyom, cs. 1.) притиснути, припушнити; (szój). — ja az ágyat, лежи у кревету (болестан); 2.) довести у инкриниц.
 Megnyomorít, cs. учинити кржљавим; убогальти; унесрећити.
 Megnyomorodik, k. окржљавити; убогальти се; постати пројек.
 Megnyomtat, cs. 1.) притискнити, притиснути; 2.) оврхи.
 Megnyugaszt(al), cs. умирити; Isten пунegaszsa meg, Бог да му душу прости.
 Megnyugszik (Megnyugodni), k. одморити се; (ban, ben) пристати на што, задовољити се чим; (on, en) оставити као што је.
 Megnyugtat, cs. 1.) умирити, задовољити; 2.) квитирати, дати признањицу. — ás, fn. a) умирсенье; b) квирирање.
 Megnyugvás, fn. 1.) одмор; 2.) умирсенье.

Megnyújt, cs. продолжити, протегнути; — ás, fn. продужене.
 Megnyúlik, k. продолжити се, протегнути се.
 Megnyúlósodik, k. преврнути се (вино).
 Megnyúz, cs. сдерати, огулити.
 Megnyügöz, cs. везати споном.
 Megó l. Megóv.
 Megokosodik, Megokúl, k. онаметити се.
 Megolesódik, Megolesúl, k. појефтинити.
 Megold, cs. одрешити; á. é. решити (задатак); одгоненити; a) кечкет — ani, a) отнаочити точак; b) загренст.
 Megoldás, fn. решење, одгнет.
 Megoldhatatlan, mn. нерешив.
 Megolt, es. 1.) угасити; 2.) усирити; 3.) пакаламити; 4.) искалити гнев; 5.) затомити, угушити (дух).
 Megolvas, cs. 1.) прочитати; 2.) избројати.
 Megónoz, cs. калајисати; залити оловом.
 Megorrol, cs. 2.) наѹашкати; 2.) превући преко поса.
 Megostoroz, cs. пишибати.
 Megostromol, cs. напонасти, навалити на...
 Megoszt, cs. поделити. — ozik, k. поделити се међу собом.
 Megótalmaz, cs. одбранити.
 Megóv, cs. (tól, töl) сахранити, сачувати; одбранити; одвратити.
 Megöl, cs. 1.) убити, уморити; 2.) за-
 Megöl, mn. иза. [клати].
 Megölel, cs. загрлити.
 Megölés, fn. убиство, уморство.
 Megöregszik, Megöregedik, k. отарети.
 Megöriz, cs. сачувати; emlékében — ni,
 Megörökít, cs. овековечити. [запамитити].
 Mngöröl, cs. самлете.
 Megörül, k. (nak, nek) обрадовати се.
 Megörüll, k. полуитети, помахнитати. — és, fn. мањнитост.
 Megörvendeztet, Megörvendít, cs. обрадо-
 Megörzés, fn. сахрана, чување. [вати].
 Megöszül, k. осёдети. — t, mn. оседрео.
 Megpáhol, cs. провоштити, пролемати.
 Megpálezáz, cs. ишибати, избити палицом.
 Megpállik, k. разјести се, отрухнути (од зноја).
 Megpanaszol, cs. 1.) потужити се на; 2.) закратити.
 Megpántol, cs. оковати цантом (точак).
 Megparancsol, cs. заповедити.
 Megpárgol, cs. упрагати (месо).
 Megpárlík l. Megpállik.
 Megpárol, cs. упрагати.

- Megpaskol, cs. ишопати.
 Megpatkol, es. потковати (коња).
 Megpeezkel, es. подупрети; úgy áll mint-ha — ték volna, одрвечно се као кин.
 Megpecsétel, es. запечатити.
 Mégedig, ksz. и то, па још.
 Megpendít, es. дати да зајечи; á. é. покренути, потегнути (ствар).
 Megpendíl, k. 1.) јекнути, зазвечати ; 2.) бити покренут, потегнут (ствар).
 Megpenészlik, Megpenészül, k. улеснивти се.
 Megpézel, vh. (magát) оновчти се, обогатити се.
 Megperel, cs. тужити, оптужити.
 Megpergel, Megperkel, es. упржити (каву).
 Megperget, cs. ударити у ито; — ni a dobot, ударити у добони.
 Megperzsel, cs. спржити, сажећи. — ödik, k. спржити се, спурити се.
 Megpesel, es. умокрти, попиширати.
 Megpílen, k. одморити се, отпочинути.
 Megpillant, cs. сназити, угледати.
 Megpillogat, cs. пильти у кога.
 Megpirít, es. упржити, упригати ; á. é. поерамити.
 Megpirongat, cs. укорити, искризмати.
 Megpirosodik, k. поруменети.
 Megpirül, k. бити уприган; á. é. поруменети.
 Megpiszkol, cs. упръжати; á. é. изгрдити.
 Megrofoz, es. ћушити, испијушати.
 Megrök, cs. пљунути на; попљунути.
 Megrontoz, cs. обележити тачкама, пунктирати.
 Megporoz, es. 1.) попрашити, посугти; 2.) l. Kiporoz.
 Megpróbál, es. 1.) пробати ; покушати; 2.) огледати; 3.) доводити у искушење; 4.) оштетити. — tatás, fn. искушење.
 Megpukkan, k, расиући се; majd — ne-vettében, да пукне од смеја.
 Megrabol, cs. поарати.
 Megragad, es. 1.) зграбити; á. é. потрести душу ; k. залепити се ; á. é. остати у памети.
 Megragadó, mn. што дира, дирљив. — an, — lag, ih. дирљиво.
 Megrág, es. 1.) оглодати; 2.) ужватати; jól megrágni a szót, испећи па рећи.
 Megrak, es. 1.) натоварити ; 2.) начицкати; 3.) поставити војску ; 4.) избрисати; 5.) излемати, избокати.
- Megrakodik, k. натоварити се, напунити се.
 Megrakott, mn. натоварен; — asztal, Megrándít, es. покренути. [пун сто. Megrándlúl, k. петрнути се, изместити се. Megránt, es. 1.) новући, тргнути ; 2.) уганути, увинути; 3.) увалити (у дуг); 4.) опалити, преварити.
 Megrápol, es. опилити, остругати.
 Megráz, es. 1.) потрести, ипродрмати ; 2.) стрести; 3.) промућкати. — kodik, k. потрести се. — kodtat, es. потрести. — ó, mn. што потреса. — ódás, fn. потрес. — ódik, k. потресати се, потрести се. — ogat, es. потресати; á. é. испитивати, егзаминовати. — ott, mn. потресен.
 Megreked, k. 1.) застати, запети; а ко-szi a kátyuban — t, кола се заглавила у блату ; — ta széke, затворен је (нема столице); 2.) промукнути.
 Megrekken, k. 1.) пизгубити столицу, затворити се ; 2.) стати, занети (радња).
 Megrémit, es. престравити, пренеразити.
 Megréműl, k. упрепастити се, престравити се.
 Megrendel, cs. наручити, поручити; наредити (књигу); — és. fn. наручбина.
 Megrendsabályoz, cs. искризмати.
 Megrendül, k. потрести се, усколебити се. — és, fn. потрес.
 Megreped, k. пући ; препући (срце). — ez, k. испуцати се.
 Megrepeszt, cs. 1.) провалити; чинити да пуца. да се цепа, парат.
 Megrészeg-ít, es. опити. — szik, — ül, k. опити се.
 Megreszel, cs. опилити, петрти.
 Megreszkedtet, cs. потрести, учинити да задрхке.
 Megretten, k. устранити се. — és, fn. престрављене. — t, cs. престравити.
 Megrezdüll, k. задрхтати.
 Megrezzen, k. стрести се од страха; задрхтати. — t, cs. престравити.
 Megriad, k. 1.) поплашити се; 2.) зазвечати, затутњити; 3.) шући, расиући се (лед).
 Megriaszt, cs. поплашити.
 Megrikat, cs. расплакати.
 Megritkít, es. растањити (течност); проредити; прокрчти (шуму); прорешати (војску).

Megritkúl, k. проредити се; прорешетати се (војска); поетати редак.
 Megrivogat, es. дрекнути на кога.
 Megró, es. 1.) убележити (коме); 2.) разрезати (порез); 3.) укорити.
 Megrohan, es. панасти, склептати; јуришнати (на град). — ás, fn. паертај, навала.
 Megrojtoz, es. накитити, уреесити ројтама.
 Megoml-ás, ýn. укварење. — ík, k. укварити се, пропасти.
 Megronesol, es. 1.) раздрукати, размрекати; 2.) пореметити.
 Megrongál, es. некварити, пореметити; — t egészség, парушено здравље.
 Megront, es. 1.) покварити; а törvényt v. paranesot — aní, погасити закон; 2.) урећи, очинити.
 Megrontott, mn. 1.) покварен, окужен; 2.) очиниен.
 Megrosszabb-ít, es. погоршати. — odik, k. дати се на зло, погоршати се.
 Megrostál, es. изрешетати, извејати; á. é. прокритиковати, прорешетати.
 Megrothad, k. иструхнути, потрухнути.
 Megrothaszt, es. учинити да трухне.
 Megrovás, fn. укор, прекор.
 Megrozsdás-ít, es. чинити да зарђа. — odik, — úl, k. зарђати.
 Megrőföl, es. измерити на риф; á. é. пабити рифом.
 Megrögzik, k. отврднути; укоренити се.
 Megrögzött, mn. укрењен, застарео; — részegség, древно пијанство.
 Megröhög, es. церити се кому, и немевати.
 Megrökönyödik, k. 1.) устајати се, уплеменити се; 2.) (tól, től) згадити се.
 Megrövidít, es. скратити; укратити, оштетити; закинути (коме што). — és, fn. скраћење, оштећење.
 Megrövidül, k. окраћати; бити опитећен.
 Megrugaszkodik, k. појурити, потрчати.
 Megrúdal, es. избити, изударати.
 Megrúg, es. ударити ногом. — dal, — dos, es. изударати ногама.
 Megrútít, es. 1.) нагрдити; 2.) упръжати.
 Megrútul, k. 1.) унакарадити се; 2.) проружити се.
 Megrühesedik, k. окрастати се.
 Megrójánál, es. пожалити, сажалити.
 Megrántit, es. убогаљити.
 Megrántul, k. ошантавити, охронути.
 Megrarczol, es. оглобити, ударити намет.
 Megrárgul, k. пожутети.

Megsavany-ít, es. закиселити. — odik, — úl, k. пастати киео.
 Megsebes-edik, k. донасти рана. — ít, es. ранити. — ül, k. донасти рана.
 Megsegít, es. помоћи; ha Isten —, ако бог да.
 Megsejdít, Megsejt, es. наслутити, назрети, приметити.
 Mégsem, ksz. иначе.
 Megsemmisít, es. уништити; сатрти (војску); затрти. — és, fn. уништење.
 Megsemmisül, k. бити уништен, пропасти.
 Megsemmit, es. уништити, учинити ништавним. — és, fn. уништење.
 Megseper, es. почистити, помести.
 Megseprőz, es. избити метлом.
 Megsért, es. увредити; позледити. — és, fn. увреда, позледа. — ödik, k. бити поврећен, уврећен.
 Megsérül, k. 1.) бити уврећен; бити повлећен; 2.) струнити се, окилавити.
 Megsikál, Megsikárol, es. изрибати.
 Megsikamlik, k. цоклизнути, омакнути се.
 Megsiketedik, Megsiketül, k. оглувити.
 Megsiketit, es. заглушити, учинити глум. Megsiklik, k. склизнути. [вим.
 Megsimít, es. углачати; á. é. — otta a guta, дирнула га капња.
 Megsimogat, es. погладити, помиловати.
 Megsínel, es. оковати, стегнути шином (точак); l. Megsínl.
 Megsínl, es. кајати се (збор чега); осетити, искијати; — ed te azt, осети.
 Megsirat, es. оилакати. [ћеш ти то.
 Megsógorosodik, Megsógorosul, k. оштогорити се.
 Megsokall, es. држати за дуго, за одвех много; — tam azt, годијало ми је.
 Megsokas-ít, es. умножити. — odik, — úl, k. памножити се.
 Megsováný-ít, es. учинити мршавим. — kozik, k. омршавити, уговорити.
 Megsóz, es. посолити, осолити; nagyon — ni, пресолити.
 Megsúg, es. примишнути, дошишнути.
 Megsugárol, es. обајати.
 Megsújt, es. ударити, згодити; Isten — otta, Бог га је покарао.
 Megsulykol, es. убити земљу (маљем).
 Megsúny, vh. (ja magát), покујити се.
 Megsúrol, es. изрибати, орибати.
 Megsük... l. Megsiket...
 Megsüll, k. 1.) испећи се; 2.) спржити се
 Megsűrít, es. згуснути. [(од сунца).]

- Megsürűdik, Megsürűl, es. згуснути се.
 Megsüt, es. 1.) испећи, испржити (ипле);
 2.) смагнугти, оналити (сунце). — öget,
 es. жигосати (марву).
 Megsüvegel, es. поздравити скідањем
 шевира.
 Megszab, es. 1.) скројити; 2.) одреди-
 ти, установити.
 Megszabadít, es. ослободити, избавити.
 — ás, fn. ослобођење.
 Megszabadul, k. ослободити се, опро-
 стити се. — ás, fn. ослобођење.
 Megszaggat, es. раздерати, поцепати.
 Megzagol, es. 1.) омиришати; оњушити;
 2.) нањушити.
 Megszagosodik, k. усмрдити се.
 Megszakad, k. 1.) распасти се, пукн.;
 majd — ta szívem, мал није пукло ср-
 це у мени; 2.) прекинути се, струнити
 се; 3.) бити прекинут (разговор).
 Megszakadt, mn. — tábor, пресечен та-
 Megszakajt 1. Megszakaszt. [бор.
 Megszakallasodik, k. обрадатити.
 Megszakaszt, es. 1.) раскинути, расце-
 пти, раздерати; 2.) пресећи, преки-
 нути (говор). — ás, fn. прекид.
 Megszakít, es. 1.) раскинути, развалити;
 продерати; 2.) распрштати; vmiét —
 ani, прекинути се; 3.) прекинути.
 Megszalad, k. 1.) побећи; 2.) испаста
 (уже из руке).
 Megszalaszt, es. разбити, нагнати на
 бегство.
 Megszáll, k. 1.) сврнути, свратити, од-
 сести; 2.) утаборити се, наместити
 се; cs. 1.) посести, онесести; 2.) напа-
 сти, спопасти; attól való félelem szállta
 meg, спопао га страх, да неће...;
 3.) населити се, настанити се; 4.)
 задахнути (св. дух).
 Megszállít, es. населити, настанити.
 Megszallónáz, es. наденути сланином.
 Megszámít, Megszámlál, es. изброяти, од-
 бројати; meç vannak számlálva a nap-
 jai, дани су му избројани. — hatatlan,
 mn. неизбројан, безброј.
 Megszámol, es. срачушити, збројити.
 Megszámoz, es. означити бројевима, ну-
 мерисати.
 Megszán, es. сажалити, смиловати се:
 — tam a szegénykét, жао ми би си-
 ромашка. — ás, fn. сажаљење.
 Megszánt, es. преорати, поорати.
 Megszaporít, es. 1.) намножити, наспо-
- рити; 2.) убрзати, ускорити; 3.) при-
 додати, дати прида.
 Megszaporodik, k. намножити се; нарочи-
 Megszappanoz, es. насаџунити. [дити се.
 Megszapul, es. 1.) излужити; 2.) измити
 главу (чећем); á. é. прочешљати кога.
 Megszárad, k. сасунити се, пресахнути.
 Megszáraszt, Megszárít, es. сасунити.
 Megszavaz, es. одобрить, гласањем по-
 тирати.
 Megszed, es. 1.) обрати, побрати; 2.) на-
 брати (корпу воћа); 3.) преварити;
 k. довршити бербу, добрати; vh. — i
 magát, нагумати се, обогатити се.
 Megszédít, es. занети, опити; á. é. за-
 вести.
 Megszédiúl, k. занети се, онесвеснути;
 á. é. бити заведен.
 Megszeg, es. 1.) засећи, начети (хлебац);
 2.) погазити (закон); — ni magát, у-
 копистити се.
 Megszegés, fn. 1.) засецање, начињање;
 2.) прекријај, преступање.
 Megszegez, cs. заковати, приковати.
 Megszegiúl, k. 1.) штроцинути, слагати
 (пушка); 2.) уснити се (коњ).
 Megszégyenít, es. осрамотити, посрами-
 ти; обешчастити.
 Megszégyenl, es. постидети од чега.
 Megszégyenül, k. осрамотити се, ошва-
 нисти се. — és, fn. осрамођење.
 Megszel, cs. начети, расећи (дињу).
 Megszelel, cs. провејати, извејати.
 Megszelidít, es. упитомити, укротити; á.
 é. ублажити. — és, fn. упитомљење;
 ублажење.
 Megszelidúl, k. упитомити се, укротити
 се; á. é. ублажити се. — és, fn. у-
 кроћење; ублаженост.
 Megszemlél, es. посмотрити, разгледати.
 — és, fn. разгледање.
 Megszentel, es. посветити, осветити. —
 és, fn. посвећење.
 Megszenttelenít, Megszentségtelenít, es.
 обесветити.
 Megszeneved, es. претрпети, откавити.
 Megszeplősít, es. оскврнити, обешчасти-
 ти. — és, fn. осквијење, обешчаш-
 ћење.
 Megszeppen, k. убезекнути се, узвери-
 ти се. — t. es. смести, пренеразити.
 Megszeret, es. заволети, оволети.
 Megszerez, es. 1.) зачатити, прибави-
 ти, стећи; 2.) (vinit vmiel) додати,

дати уз . . .; magát — ni, стечи, на-
гумати се.
Megszerzés, fn. 1.) набавка; 2.) додатак.
Megszid, es. изгрдити, иенсовати. [прид.
Megszigorít, es. пооштрити (закон).
Megszínel, es. напарати; обелити.
Megszínlel, es. преобразити.
Megszítál, es. просејати.
Megszok, es. навикнути се, привикнути
се. — ás, fn. навика. — ik, k. обик-
нугти, навикнути се. — tat, es. нау-
чить, навикнути.
Megszól, es. оговарати, клеветати.
Megszólal, k. прозборити; — t a ha-
rang, зазвонило је.
Megszólás, fn. оговарање, онадање.
Megszolgál, es. 1.) зарадити, заслужити;
2.) вратити услугу, послужити; а jó-
téteményt — ni, вратити доброчинство.
Megszólít, cs. ословити. — ás, fn. ослов-
ить.
Megszomjuhozik, k. ожедиести. [ъење.
Megszomorít, cs. сневеселити, ојадити.
— odik, k. сневеселити се.
Megszop, es. посисати, осисати; az újja-
kat — ni, осисати, олизаги прсте.
Megszoptat, cs. надојити.
Megszór, es. 1.) посугти; 2.) извејати.
Megszorít, es. 1.) стиснути, стегнути,
потешнити; 2.) ограничити, сúзити; 3.)
чврсто свезати; 4.) довести у теснац.
Megszorúl, k. 1.) бити стешњен; 2.) ста-
ти једно уз друго, збити се; 3.) до-
ћи у скрипција.
Megszök, es. напасти, спопасти. — és,
fn. a) навала, нападај; b) бег, изми-
цај. — ik, k. умаћи, утећи. — tet, cs.
пропустити, дати да утече.
Megsző, cs. откати, наткати.
Megszönyegez, es. покрити ћилимовима.
Megszözől, es. изгребенати; á. é. на-
брүсити.
Megszür, es. убости: пробуразити. — ás,
Megszürkál, es. испробадати. [fn. убод.
Megszükköl, k. 1.) сузити се, стиснути се;
2.) постати редак, орећати; онасти;
3.) допасти оскудице, отанчати, уда-
рить у танке нити.
Megszül, es. родити. — emlik, k. родити
се (мисао), зачети се. — etik, k.
родити се.
Megszün-és, fn. престанак. — ik, k.
престати. — tet, es. обуставити; у-
кинути.
Megszürg, es. оцедити, процедити; фил-

трирати; á. é. — te a betegség, бо-
лест га је исцедила.
Megtagad, es. (vkitől vmit) коме што од-
рећи, ускратити, устегнути; порећи.
— ás, fn. ускраћење; порицање.
Megtagar, es. уштедети. — gat, es. за-
штитећивати. — ít, es. a) уштедети, за-
штитити; b) спремити (собу).
Megtalál, es. наћи. — ás, fn. налазак.
Megtalpal, es. метнути ћонове, попла-
тити.
Megtámad, es. напасти; szóval — ni, на-
попасти (речма). — ás, fn. нападај.
Megtámaszt, es. цодупрети.
Megtanít, es. научити.
Megtánczoltat, es. дати или натерати да
игра; á. é. намајторити, научити
памети.
Megtántorít, es. потрести, поколебати;
á. é. завести.
Megtántorodik, k. поколебати се; á. é.
завести се.
Megtanúl, es. научити.
Megtapint, es. додирнути, опипати се.
Megtapogat, es. пинати, опипати.
Megtapsol, es. поздравити пљескањем.
Megtart, A. es. 1.) подржати, чувати; az
Isten tartsa meg, Бог нека га подржи;
2.) одржати, задржати; — otta a szavát,
одржао је реч; elméjében — ani.
запамтити; 3.) метнути на страну,
сачувати; 4.) испунити, одржати (за-
кон, завет); B. k. 1.) потрајати, тра-
јати; 2.) издржати, послужити (халь-
ина, књига).
Megtartás, fn. одржавање; задржавање (об-
ичаја); обдржавање (закона); спа-
сење.
Megtartó, fn. који одржава; спаситељ,
Спас.
Megtartózkodik, k. држати се чега, о-
стать при чему.
Megtartóztat, es. задржати, уздржати;
magát vmitől — ni, уздржавати се,
уздржати се.
Megtébolyodik, k. полудети, померити
памчы.
Megtejfölöz, es. посугти скорупом.
Megteker, es. обвити, заврнути, обмотати.
Megtekint, es. погледати, разгледати. —
és, fn. поглед, разгледање.
Megtelepedik, Megtelepül, k. насељити се.
Megtel, Megtelít, es. заситити (течност).
Megtelik, k. напунити се; megtelt a mér-

- ték, навршила се мера...; megtelt a hold, пун је месец.
- Megtép, cs. рачшупати, раскинути. — áz, cs. рачшупати. — del, cs. почуничати, покидати.
- Megtér, k. 1.) вратити се, врнути се; 2.) стати, имати места; 3.) поправити се; 4.) (val, vel) слагати се с ким.
- Megterem, k. нарасти, расти, пртити; es. a) родити, донети плода; b) прозвести, створити — tő, fn. творац.
- Megtérés, fn. поправљање, обраћење.
- Megtéretlen, mn. непоправљен. — ség, fn. непоправљеност.
- Megterhel, es. оптеретити; — te magát, претоварио се. — és, fn. претоварење.
- Megterhes-edés, fn. затрудњење. — edik, k. затруднити. — ít, cs. обременити.
- Megterít, cs. поставити (сто).
- Megtérit, cs. 1.) обратити, поправити; 2.) накнадити. — és, fn. a) обраћење, поправљање; b) накнада.
- Megtermett, mn. израстао, узрастан.
- Megtermik, k. 1.) нарасти; 2.) лепо узрасти; ugyan csak meg van teremve ez az ember, ала је лепа раста овај човек!
- Megtért, fn. обраћеник; обраћеница.
- Megtérül, k. 1.) накнадити се, наплатити се (штета); 2.) вратити се, поправити се.
- Megtestes-edik, k. угојити се, раширити се. — ít, cs. оваплотити, оличити. — ités, fn. оваплоћење, оличење. — ül, k. оваплотити се, оличити се. — ült, mn. оваплоћен, оличен.
- Megtesz (Megtenni), cs. 1.) учинити; 2.) (nak, nek), поставити за...; birónak megtenni, наместити за судца; 3.) ugyan megtette, дао му је ветра; 4.) ez megtessi, то подноси; добро је.
- Megtetéz, cs. 1.) нагомилати; начичкати; 2.) склонити под кров.
- Megtetszik, k. 1.) види се, јасно је; 2.) допости се.
- Megtilalmaz, cs. забранити. — ás, fn. забрана
- Megtílól, cs. пистрлiti лан; á. é. избити.
- Megtílt, cs. забранити, закратити, запретити. — ás, fn. забрана.
- Megtisztel, cs. почаствовати. — és, fn. Megtisztít, cs. очистити. [почаст.]
- Megtisztál, k. рашчистити се; избистрити се.
- Megtold, cs. наставити, продолжити; — ani a ruhát, дometнути парче на халјину; á. é. намножити. — oz, es. скрпнити.
- Megtop, cs. притиснити; расти, газити. — ik, k. шћућурити се, чучнити.
- Megtorkol, cs. ухватити за гушу, гушати.
- Megtorlatlan, mn. неосвећен, некажњен. — ül, ih. без освете, некажњено.
- Megtorol, cs. осветити.
- Megtorpad, (ra, re) k. упети се, укоинити се.
- Megtölt, cs. 1.) испунити, напунити; 2.) intat — epí, насыти пут; 3.) напунити, набити (пушку, лулу).
- Megtöltözik, k. набацати се, набокати се.
- Megtöm, cs. 1.) напунити; zsebeit — ni, напунити цевове, нагумати се; 2.) преситити, препунити.
- Megtör, cs. сломити, пребити, разлущати, истући (у авану); á. é. a hallgatást — ni, прекинути ћутање; a törvényt — ni, погазити закон.
- Megtörök, k. скрхати се, пребити се, сломити се; a hajó megtört, разбила се
- Megtöröl(get), cs. утирати, отрти. [лађа].
- Megtörpít, cs. чинити (учинити) кржњавим.
- MegtörpüI, k. закржњавити, окржњавити.
- Megtört, mn. разбијен; á. é. скрушен.
- Megtörténik, k. догоditи се, збити се, случити се.
- Megrátyáz, cs. нагнојити, наћубритьи.
- Megréfál, cs. збијати шалу с киме.
- Megtud, cs. дознати, разабрати.
- Megtudakol, Megtudakoz, cs. распитати.
- Megtüzzel, cs. 1.) опишити; 2.) надевати, наденутити.
- Megtüzesedik, k. угрејати се, зажарити се.
- Megtüz, cs. 1.) приденути, прибости (иглом); 2.) прошити; 3.) наденути сланином.
- Megtüzöget, cs. 1.) поизбадати; опишити; 2.) наденути сланином.
- Megugat, cs. залајати, ланути на кога; a kutya sem nećatja meg, ни испи га не залајавају.
- Megugrat, cs. покренути, отерати.
- Megugrik, k. утећи, умаћи.
- Megújít, cs. обновити; á. é. освежити.
- Megújul, k. обновити се; á. é. освежити се; — t a hold, нов је месец.
- Megún, cs. омрзнути; — tam már azt, то ми је већ догрдило; á. é. — ja magát, дуго му је време.

Megunkodik, Megunkozik, Megunkozkzik, k. постать досадно.

Megundorodik, k. (tól, től) згнущти се, згадити се на што.

Megural, Meguraz, es. назвати господином.

Megutál, es. згиушати се, омрзнути. — tat, es. (vmit vķivel) огадити кому што.

Megül, nu. иза; a ház —, иза куће.

Megül, k. седети, засести (дugo); es. 1.) jól — i a lovat, чврсто седи на кону; 2.) светковати, празновати.

Megüllen, es. светковати (празник).

Megülepszik, k. сталожити се, слећи се.

Megünnepel, es. прославити.

Megüresedik, k. непразнити се, упразнити се.

Megüresít, Megürit, es. непразнити, упразнити.

Megürrül, k. непразнити се, упразнити се.

Megüstököl, es. ирочерупати, прокикати.

Megüszögösödik, k. ужећи се, оглавничавити.

Megüüt, es. 1.) ударити, лушити; magát — ni, ударити се, лушити се; 2.) убить (у картању); á. é. — ötte a szél, a menükő, кашља га ударила, погодио га је гром; — i a mértéket, удара под меру; 3.) одговарати захтевима; — ötte a hő a gabonát, препека је спржила (опалила) храну; jajgatás — ötte a fülét, јаук му је допрo до ушију.

Megütközés, fn, 1.) зазор, изненађење; 2.) судар.

Megütközik, k. 1.) (ban, ben) спотаћи се, ударити се о што; 2.) (val, vel) поћити се, сударити се; 3.) (on, en; van, ben) непријатно се изненадити, саблазнити се.

Megütlegel, es. избубати, изгрувати.

Megütdik, k. (ban, ben) спотаћи се, запети за што; (on, en) непријатно се изненадити, саблазнити се.

Megütoget, es. изударати.

Megüzen, es. поручити, јавити; a háborúrt — ni, објавити рат.

Megvadász, es. проловити, половити.

Megvadít, es. подивљачити.

Megvadul, k. подивљати.

Megvág, es. 1.) одесћи, пресећи, посећи; — tam az újjamat, посекао сам прст; 2.) a malomkövet — ni, поковати камен у воденици; 3.) apróra — ni, исецквати; 4.) звекнути, грунути; 5.) зајести, убости (речма).

Megvagdal, es. исецквати; изударати; заједати, боцкати.

Megvagyonosodik, k. помоћи, се, обогатити се.

Megvajaz, es. премазати путером.

Megvakar, es. огриести, остругати.

Megvakít, es. осленити, оћорити.

Megvakol, es. осленити, омалтерисати.

Megvakul, k. осленити, оћоравити.

Megválás, fn. растанак, разлазак; развод; решење (зајлете).

Megválaszt, es. 1.) изабрати; 2.) разликовати, оделити; 3.) решити.

Megválik, k. 1.) (tól, től) растати се, опростити се, раздвојити се; — a szándékától, одустати од намере; nem akar szokásától megválni, неће да се окапи обичаја; 2.) решити се, показати се; majd —, видеће се.

Megvall, es. признати. — ás. fn. признање.

Megválogat, es. избирати, одабрати.

Megvalósít, es. остварити.

Megvalósul, k. остварити се, обистинити се, стећи се.

Megvált, es. ослободити, искупити.

Megváltás, fn. 1.) искупљење; 2.) откупљење. — i, mi. откупни

Megváltó, fn. Избавитељ, Искупитељ.

Megváltoz-ás, fn. промена. — ik, k. променити се. — tat, es. променити, изменити. — tathatlanul, ih. непроменљиво.

Megvámol, Megvámoz, es. ударити царину.

Megvan, k. 1.) има, ту је; — valahogy, протуроје се; 2.) збити се; ha meg kell lenni, ако мора бити; 3.) доћи на свет; 4.) наћи се; meg van, ту је; 5.) готово је; meg volt már az ebéd? је ли прошао већ ручак?

Megvár, es. дочекати, сачекати.

Megvarázsol, es. очаровати, учинити, уврачать.

Megvarr, es. учинити, саштити.

Megvasal, es. 1.) оковати, стегнута; 2.) опасати точак, набити шину; 3.) исеглати, утлесати

Megvásárol, es. накуповати, вишарити; á. é. покупити.

Megvasaz, es. оковати, опасати гвожђем.

Megvásik, k. отријати се, искрзати се; отунити, утрнути (зуби).

Megvastagít, es. направити дебљим. — odik, — úl, k. одебљати, ојачати.

Megvéd, Megvédelmez, es. одбранити.

Megvedlik, k. оливати се.

Megvehetetlen, mn. неосвојив; á. é. не-
поткупљив.
Megvehető, mn. освојив; á. é. поткупљив.
— ség. fn. поткупљивост.
Megvendégel, es. угостити, почастити.
— és. fn. угошћење.
Megvénít, es. учинити маторим.
Megvénhedik, Megvénül, k. сматорити.
Megver, os. избити, истући, излунати;
— te az Isten, Бог га је покарао, каз-
нио; — t az eső, испибала ме кина;
szemével — ni, урећи, набацити чини.
Megvereget, cs. истући; потапкати.
Megverekedik, Megverekszik, k. потући
се, истући се.
Megveresedik, k. поцрвенети.
Megvéresedik, k. раскрававити се.
Megveresít, cs. нацрвенити.
Megvéresít, cs. раскрававити, окрвавити.
Megvérez, cs. 1.) истући да лопи крв;
2.) крвљу попрекати.
Megverődik, k. бити истучен.
Megvesz, Megvész (Megveszni), k. побес-
нети, помахнити.
Megvesszőz, cs. ишибати.
Megveszekedik, k. побеснети.
Megvesz, Megveszen (Megvenni), cs. ку-
пити: (vkin vmit) наплатити се: —
em rajta, платиће он то мени; várat
—, освојити, узети град; a tüzet meg-
venni, савладати ватру; megvette a
hídeg, смрзао се.
Megveszés, fn. беснило, бесноћа.
Megveszett, mn. побеснео, махнит; á. é.
покварен.
Megveszteget, cs. окужити; á. é. подми-
тити, поткупити, потплатити. — és,
fn. окужење, пропаст; подмита. —
hetlen, mn. неподмитљив, безмитан.
— hető, mn. подмитљив. — hetőség,
fn. подмитљивост.
Megvet, cs. 1.) одбацити, презрети; 2.)
az ágyat — ni, наместити постељу;
alapját vminek jól — ni, добар темељ
положити; lábat — ni, ухватити ко-
реня; 3.) здати се, укопати се.
Megvét, cs. погрешити, промашити.
Megvétel, fn. 1.) куп; 2.) заузеће.
Megvetem-edett, mn. савијен (дрво), ви-
топер, — el, — ül, k. извитоперити
се. — ült, mn. извитоперен.
Megvetendő, mn. за одбацивање.
Megvetés, fn. одбацивање, презирање.
Megvetett, mn. одбачен, презрен.

Megvetöleg, ih. презорно.
Megvettetés, fn. презрење.
Megví, k. (vkivel) с ким се огледати;
es. 1.) издржати бојак; 2.) освојити
јуришем; 3.) јуришати на град.
Megviaszoz, cs. навоштити, намазати
воском.
Megvigasztal, cs. утешити. — ódik, k.
утешити се.
Megvihatlan, mn. неосвојив; несавладив.
Megvilágít, cs. осветлити, обасјати.
Megvilágosít, cs. осветлити; (szóval) об-
јаснити.
Megvilágosodik, k. осветлити се, разви-
деть се; á. é. разјаснити се.
Megvilágtalan-ít, cs. ослепити, оћорити.
— odik, — úl, k. ослепити, обне-
видети.
Megvillan, k. севнути; — t eszemben
(agyamban), спнуло ми је кроз главу.
Megvirad, Megvirrad, k. сванути.
Megvirágosodik, k. 1.) расцветати се;
2.) упlesнити се (вино).
Megvisel, cs. изнети, исхабати; á. é. пе-
чедити, истрошити (болест).
Megvisz (Megvinni), cs. однети, доставити.
Megviszál, cs. смотати, намотати (конац).
Megvitat, cs. расправити, претрести.
Megvitel, fn. достава.
Megví 1. Megví. — ás, fn. бојак.
Megvivő, fn. достављач, доноситељ.
Megvizes-ít, cs. овлашити, наквасити. —
— edik; k. наквасити се.
Megvizez, cs. наводнити, наквасити.
Megvizsgál, cs. испитати. — ás, fn. ис-
питивање.
Megvon, cs. 1.) (tól, től) одузети, усте-
ћи, одузимати; — ta tőle a szót, оду-
зео му је реч; 2.) ослабити, исцеди-
ти (боља); magát — ni, повући се,
повлачити се.
Megzabál, k. прејестъ се, претоварити
се. — tat, cs. накљукати.
Megzabol, cs. најобити.
Megzaboláz, cs. зауздати, укротити.
Megzajdúl, k. побунити се.
Megzákányosodik, k. узмутити се, пре-
врнути се (вино).
Megzaklat, cs. измучити; уклатити (спли-
ним терањем).
Megzálogol, cs. уписати у залогу, у-
запитити.
Megzápul, k. 1.) укварити се, усмрдити
се (jaje); 2.) постати шупљ (зуб).

Megzavar, es. 1.) узмутити, замутити; 2.) пореметити, покварити; 3.) смести, збунити; 4.) сувине истерати.
 Megzavarodik, k. 1.) узмутити се; 2.) збунити се; 3.) пореметити се.
 Megzavarodott, mn. узмућен, мутан; á. é. еметен, збуњен.
 Megzavarosodik, k. замутити се.
 Megzend-ít, es. учинити да зајечи, да заори, да зазвечи. — ül, k. заорити се, јекнути; зазвечати, заневати, за-
 Megzeng, es. оневати. [свирати.
 Megzőldűl, k. озеленети.
 Megzördűl, k. шунути.
 Megzörget, es. 1.) закуцати, лупнуги; az ablakot — ві. лупнуги у прозор; 2.) ударати (добош), добовати.
 Megzúdúl, k. захујати, зазујати.
 Megzúz, es. истући, истуцклати.
 Megzsebel, es. испразнити кесу, пот-крадати; magát — ni, накрасти се.
 Megzsibb-ad, k. укочити се, утрнути. — aszt, es. укочити.
 Megzsíndelez, es. покрити шиндром; (szój.) jó volna a fejét — ni, нема четврте даске у глави.
 Megzsinegel, es. угунити, угњавити.
 Megzsíroz, es. омастити, намастити,
 Megzsugorgat, Megzsugorít, es. наитеде-ти, накуцклати.
 Megy, fn. виниња, l. Meggy.
 Megy (Menni), k. 1.) ићи, ходати гре-сти; gyalog —, пешачи; kocsin —, вози се; lovón v. lóháton —, јаше; hajón —, плови; veszendőbe —, ра-спада се, пропада; férjhez —, удаје се, полази за . . .; fejébe ment a bog, ударило му вино у главу; tüské ment a lábomba, забо ми се три у ногу; 2.) (ra, rc) износити, чинити; sokra —, много износи; jóval többre — az ember, леним се више постиг-не; semmiré sem mehet, не може доћи ни до чега; semmiré sem mehet vcle, не може да дође с њиме ни до чега; mire mentél? шта си израдио? egypte meg, на једно излази, све једно; nagyra menni, далеко дотерати; vé-gére menni vminek, испитати, доку-чити што; feledékenységhe —, забор-равити се, прећи у заборав.

Megye, fn. 1.) жупанија, међа, област; 2.) egyházi —, спархија, дисецза; 3.) граница, међа.

Megye-beli, mn. жупанијски; спархијски. — főnök, fn. поглавар жупаније. — ház, fn. жупанија, жупанијско здане. — járás, fn. канонична визитација.
 Megyek, k. (menni) = идем.
 Megyen, иде, l. Megy.
 Megyés, mn. спархијски; — püspök, ди-цезан.
 Megye-szállás, fn. смештање војске у ми-ру. — tanya, fn. смештање војске у рату.
 Megyei, mn. жупанијски; — törvényszék, жупанијски суд.
 Megyéz, es. међашити.
 Megyünk = идемо.
 Méh, fn. 1.) чела; dolgozó v. mézhordó —, чела радилица; 2.) материца, у-троба; méhébe fogadni, затруднити; — gyümölse, плод утробе. бреме.
 Méh-állás, fn. челињак. — anya, fn. ма-терица. — baj, fn. бол у материци. — be-fogadás, fn. зачећење.
 Méhbeli, mn. egy —, од једне матере.
 Méhbenhagyott, fn. поемрче.
 Méh-csípés, fn. убод (ујед) челин, бебук, — eső l. Méhkürt.
 Méhe, fn. чела, ичела.
 Méhes, mn. чун чела; — gazda, че-лар; fn. челар; челињак.
 Méhész, fn. челар. — et, fn. пчеларство. — gazda, fn. челар. — kedik, k. чела-рити. — ség, fn. челарство, кованлук.
 Mehét, k. може ићи.
 Méh-fajás, fn. бол у материци. — fojtás, fn. убијање порода. — fiú, fn. меде-ника, мелиса. — görés, fn. хистерија, материца (протисли у жене). — gör-ésős, mn. хистеријан, материџав. — gyümölcs, fn. плод утробе. — hajlék l. Méhállás. — hajtó, fn. средство за пометање. — ház, fn. челињак. — hüvely, fn. усмина — ivadék, fn. у-љеви (младе челе). — kaptár, — kas, — kelencze, fn. кошиница. — kenyér, fn. воштине. — királyné, fn. матица. — kosár, — köprü, fn. кошина. — kürt, fn. материџица цев. — lepény, fn. постељица, ложа. — magzat, fn. за-чедак. — raj, fn. пој. — rajzás, fn. појење пчела. — ser, fn. медовина, шербет. — tanya, fn. уљаник. — tar-tás, — tenyésztés, fn. челарство, ко-ванлук. — testvérek, fn. браћа или сестре по матери. — tetem, — üszög, fn. изродина, плодина.

Mekeg, k. мекати, јарити, се, вечати.
Mekkora, mn. колики. — ság, fn. количина.

Méla, mn. тужан, сетан; fn. сета. — bú, fn. сетност, сета. — búsan, mn. сетан. — búsan, ih. сетно. — kór, — ság, fn. сетност, меланхолија. — kóros, mn. меланхоличан, турован.

Melák, fn. мелак (пас); á. é. блесан.

Méláz, k. бити сетан, меланхоличан.

Meleg, k. тонал, врућ; fn. топлота, врућина; — ében, за врућа трага; — ében rajta kapni, ухватити на делу; á. é. szívem egész — ével, свим жаром срца.

Meleg-ágy, fn. топла леја, кљило. — ese, — ecske, mn. поврүћ. — edik l. Melegszik. — en, ih. топло. — ház, fn. стаклена (топла) башта. — ít, es. грејати. — ítés, fn. грејање. — ítő, fn. és mn. мангала; за грејање. — ség, fn. топлота, врућина.

Melegszik, k. грејати се; (km.) а ki a füstöt nem szenvedheti, nem melegszik v. a ki melegedni akar, türje a füstöt is, ко се дима не надими, тај се ватре не нагреја.

Melegtartó, mn. és fn. што држи топлоту, погревач.

Melegül, k. загрејати се.

Melevérü, mn. толокрван; á. é. жесток. Melenget, cs. грејати, парити. — és, fn. грејање, парење.

Mell, fn. 1.) груди, прен; szorúl a — e, усих је груди; 2.) еиса; 3.) предњи део оргуља.

Mell-baj, fn. грудна болест. — bajos, mn. болесних груди. — beteg j. — bajos. — betegség, fn. грудна болест. — bodor, fn. набор на грудма. — esont, fn. грудна кост; кобилица (у тица). — dolmány, fn. пришњак.

Mellé, 1.) na. уз, украй; a szék —, уз столицу; mellém, melléd . . ., уза ме, уза те итд; 2.) ksz. уз то, покрај тог.

Mellé-áll, k. стати уз кога, приклучити

Melled, Melledzik, k. перутати се. [се.

Melledzö, fn. пришњак; кајин преко груди (у коња).

Mellék, fn. és mn. што је поред чега; околина; Duna — e, Подунавље; Tisza — e, Потисје; Száva — e, Посавина; tenger — e, приморје.

Mellék, mn. побочни, споредни; успо-

редни. — adó, fn. прирез. — ág, fn. побочна грана; á. é. изванъ род. — ajtó, fn. побочна врата. — bolygók, fn. трабанти, побочне планете. — czél, — czélzat, fn. споредна цел, — czikk, — czikkely, fns споредна роба. — darab, fn. побочни комад, премац. — díj, fn. узгредна плата. — dolog l. Mellékes dolog.

Mellékel, cs. приклучити, додавати. — és, fn. приклучивање. — et, — mény l. Melléklet.

Mellékes, cs. што је поред чега; побочан; — dolog, споредна ствар; — jövedelem, споредан приход. — en, ih. узгред. — ség, fn. споредна ствар.

Mellék-étel, fn. приодато јело. — fal, fn. вид са стране. — fizetés, fn. дејпутат, побочна плата. — foglalatosság, fn. споредно занимање. — fonál, fn. навитак (у тикача). — galy, fn. тић. — haszon, fn. узгредна корист. — ház, fn. суседна кућа. — hivatal, fn. споредно звање. — hold, fn. памесец.

Melléki, mn. погранични, суседни; Duna —, подунавски.

Mellék-irat, fn. прилог, додатак. — íz, fn. други (tyl) укус. — jövedelem l. Mellékes jövedelem. — kérdés, fn. споредно питање. — költség, fn. споредни трошак. — körülmény, fn. споредна околност. — lap, fn. додатак (листу). — let, fn. прилог, додатак — mondat, fn. споредна реченица. — nap, fn. паунце. — név, fn. приdevil, придавник; споредно, друго име. — örökösl, fn. побочни (латерални) наследник. — pénz, fn. узгредан приход. — rokon, fn. побочни еродник. — rokonság, fn. побочно еродство. — szag, fn. други (страница) мирише. — szándék, fn. узгредна, друга (таяна) намера. — szoba, fn. побочна соба. — szög, fn. побочни кут. — út, fn. естранптица. — uteza, fn. побочна улица.

Mellelő, fn. пришњак.

Mellény, fn. прслук, пруслук. — fűző, fn. стан за утезање. — ke, fn. прешупчић.

Mellérendelés, fn. приређивање.

Mellérendelt, cs. координован, приређен. — ség, fn. приређеност.

Mellérendezett(ség) l. Mellérendelt(ség).

Melles, mn. пресат, грудат, сисат, обнадан. — edik, k. постати пресат.

Mellesleg, ih. узгред; мимогредно. — es, — való, es. мимогредан; узгредан.

Melleszt, cs. чупати, очупати; ne melleszd, a mit meg nem fogtál, на врби свирале; (спрема ражањ, а зец у шуми); á. é. опулити, очерупати (у игри).

Mellett, nu. поред, крај, уз, мимо; nyugtatvány — adni vmit, дати на призијаницу; — em, — ed, — e..., крај ме не, крај тебе, крај њега...; a —, e —, уз то, покрај тога; ki — vagy te? с ким си? с ким држиш ти?

Mellettes, fn. побочник, помоћник; mn. Melléz l. Mellékel. [l. Mellékes.

Mell-fa, fn. (предње) вратило. — fájás, fn. бол у грудима. — fedél, fn. предлук.

— burut, fn. катар у грудма. — kas, fn. грудни кош, каблина. — kép, fn. попреје. — nyavalya, fn. грудоболја.

Mellől, nu. од, иза; a széket a fal — venni, уклонити столицу од зида.

Mellőz, es. метнути на страну, уклонити; занемарити. — és, fn. остављање на страну, занемаривање. — heteflen, неотклонив, неопходан. — hető, mn. што се може изоставити.

Mell-pénz, fn. колајна, медаља. — rész, fn. попреје. — revaló, fn. прињак, грудњак. — ső, mn. предњи. — szobor, fn. попреје. — szorongás, — szorulás, fn. стезање у грудма. — tű, fn. игла за груди. — tyű, fn. прињак. — üreg, fn. грудна дупља. — véd(fal), fn. преобран. — vért, fn. окlop. — vértes, mn. és fn. с опклоном; оклон.

Melly... l. Mell... Mely. [ник. Mellyed, Mellyedz, k. перутати се.

Méltalmas, mn. правичан; поверљив. — Méltalmatlan, mn. неправичан; неповерљив. — ság, fn. неповерљивост. — úl, ih. неправично.

Méltalom, fn. правичност; поверљивост. — Méltán, ih. правично, с правом.

Méltány, fn. правичност. — l, — ol, cs. ценити, удостојавати. — lás, fn. одобрavanje, цењење. — lat, fn. цењење. — os, mn. правичан, достојан. — osan, ih. правично.

Méltánytalan, mn. неправичан. — kodik, k. радити неправично. — ság, fn. неправичност. — úl, ih. неправично.

Méltat, cs. (vmire) удостојавати (чега). — ás, fn. удостојавање.

Méltatlan, mn. (ra, re) недостојан; (iránt) неправичан. — kodik (vkin), k. поступати недостојно с ким, бити неправичан. — ság, fn. неправда, неправичност. — úl, ih. неправично; недостојно.

Méltó, mn. (ra, re) достојан, вредан. — kép, — lag, ih. достојно.

Méltól l. Méltat.

Méltóság, fn. a) достојанство, чин; b) високородство (као титула). — ol, es. називати високородним. — os, mn. достојанствен; високородан (титула).

— oskodik, k. градити се високород. — Méltóztat l. Méltat. [ним.

Méltóztatik, k. благоизволети; méltóztassék, изволите.

Mely, mn. који, што; који?

Mély, mn. és fn. дубок; дубина, дубљина; — ére hatni, проникнути.

Mélyed, k. задубити се, удубити се; дубоко тонути (лађа). — ék, — és, fn. удубљење.

Mélyelmű, mn. опироуман, дубокоуман. — ség, fn. дубокоумље.

Mélyen, ih. дубоко; — hallgat, ћути као заливен.

Mélyeszt, cs. одвећ натоварити (лађу) да tone.

Mélyfelhang, fn. алт. — os, fn. алтиста; Mélyföld, fn. миља. [алтисткиња.

Mélyhang fn. бас, дубок глас.

Melyik, mn. који; који?

Mélyít, es. дубити, удубити. — és, fn. Mélymérő, fn. каламир. [дубљење.

Mélyreható, mn. што дубоко засена.

Mélység, fn. дубљина, безданица. — es, mn. дубок, бездан.

Mélytiszteletű, mn. високопонитован.

Mélyút, fn. сурдук.

Mélyzet, fn. дубљина.

Men, Mén l. Megy.

Mén, fn. ждребац, ајгир, пастух. — bér, fn. плата за ждренца. — csikó, fn. мушки ждребе.

Mendegel, Mendegél, k. лагано иши.

Mendemonda, fn. ha-hy, празни разговори.

Menedék, fn. прибежнице, уточините.

Menedékes, mn. стрм, низбрдит. — en, ih. стрмо. — ség, fn. низбрдитост.

Menedék-hely, fn. прибежиште. — irat,

- levél, fn. иисмо за слободан про лазак. — ség, fn. јаметво. — vár, fn. цитадела, тврђавица.
- Menek-edés**, fn. спасење, бегство. — edik, — szik, k. бегати, спасти се; опростити се.
- Meneküll**, k. спасти се, избавити се; избегни, иселити се. — és, fn. спасење, бег, исељење. — t, fn. ускок, одбегнавац. [лица.]
- Menekvő**, fn. одбеглица, ускок.
- Menés**, fn. ход, ходање.
- Ménes**, fn. ергела.
- Meneszt**, cs. отправити, послати. — ō, fn. отправљач.
- Menet**, fn. ход; марш; ih. у ходу.
- Menét** l. **Menyét**.
- Menetel**, fn. ход, ток.
- Meneteles**, Menetes, mn. стрм, одседит. — en, ih. стрмо.
- Menet-jegy**, fn. карта за путовање. — térti jegy, fn. карта за путовање тамо и натраг. — kész, mn. спреман за полазак. — levél, fn. пасон. — rend, fn. a) ред пловидбе или возидбе; b) ред марширања.
- Ménez**, es. пуштати ждрепца.
- Menház**, Menhely j. **Menedékház**.
- Menít**, es. угнути.
- Menkő** l. **Menykö**.
- Ménlő**, fn. ждребац, пастух.
- Mennél**, ih. што, чим; — előbb, што пре, чим пре; — inkább, што већма.
- Menny**, fn. небо. — beli, mn. небесни; fn. небесник.
- Mennybemenet(el)**, fn. Спасово, Вазнесение. — Mennycsarnok, fn. пантеон. [сење.]
- Mennydörg-és**, fn. громљавина. — ō, mn. és fn. што грми; громовник. — ō fű, fn. чуваркућа. — ós, mn. што грми, Mennydörög, k. грмети. [громак.]
- Mennyég**, fn. небо.
- Mennyei**, mn. небески.
- Mennyez**, cs. сводити, зидати на свод. — et, fn. свод; фирмамент; небо; таваница.
- Mennyi**, mn. колико; fn. количина. — ben, ih. у колико. — en, ih. колико (њих, нас). — féle, mn. коликострук. — leg, ih. квантитативно. — leges, mi. квантитативан. — n, ih. по што? — re, ih. докле, колико; — re becsülőd? колико цениш то? — re annyira, како-тако. — ség, fn. количина, коли-
- коха. — séges, mn. квантитативан. — ségi, mn. квантитативан. — ség-tan, fn. математика. — szer, ih. колико пута?
- Mennykö**, fn. гром, тресак; — üsse meg, гром га ударио. — csapás, fn. тресак, гром. — fiú, fn. хула, лола. — fogó, — háritó, fn. громовод. — ütés, fn. Mennykövez, cs. сипати муње на... [гром.]
- Mennylég**, fn. етер.
- Mennyország**, fn. небеско царство, рај. — i, mn. рајски.
- Mennyütés**, fn. удар муње, гром.
- Menő**, mn. што иде; arra —, мимоходац. — asszony l. **Menyasszony**.
- Menőke**, fn. 1.) мала шет да; 2) жудња за одласком.
- Ment**, mn. слободан, прост од...
- Ment**, cs. ослобађати, спасавати; Isten — sen, да Бог сачува! magát — eni, изговарати се.
- Menta**, Ménta, fn. нана (биль.); ló —, коњски босиљак.
- Mente**, fn. ћурдија, мента; (szój.) közellebb az ing mint a —, ближа је конопљу, него долама.
- Menteget**, cs. извињавати, правдати, изговарати. — és, fn. изговарање. — ödzik, — özik, k. извињавати се, правдати се. — özés, fn. правдање.
- Mentekez-és**, fn. правдање, изговарање. — ik, k. правдати се, изговарати се.
- Mentelék**, fn. хипербола. — es, mn. хипербола.
- Mentelem**, fn. имунитет. [перболичан.]
- Mentelmi**, mn. имунитетски.
- Menten**, ih. a) одмах, таки, с места; b) слободно од, проето; — maradni, проћи на лихо.
- Mentén**, Mentében, ih. дуж; Tisza —, дуж Тисе.
- Mentére**, ih. — hagyni, пустити да иде како хоће.
- Mentes**, mn. 1.) слободан од... l. **Ment**; 2.) víz —, неизробојан води; tüz —, спуран од ватре.
- Mentés**, fn. извина, правдање.
- Mentés**, mn. у менти.
- Mentesít**, es. a) ослобађати; b) осигурати; c) франкирати. — és, fn. осигуривање.
- Mentesség**, fn. a) имунитет; b) диспензација.
- Menthetetlen**, mn. a) неспасив; b) неизвињив. — ül, ih. a) неспасиво; b) неизвињиво.

Menthető, mn. а) спасив; б) извишлив.
 Mentő, fn. спаситель: бранитель. — szer,
 Mentiől I. Mennél. [fn. амайца].
 Mentség, fn. извина, изговор.
 Mentsvár, fn. угръщче бедемом без зпи.
 Mentvény, fn. диспензација. [дова].
 Menül, k. изместити се, изгнанити се.
 — és, fn. угон.
 Meny, fn. 1.) снаха; (pb.) leányának szól,
 hogy — e is értsen belőle, мајка ћер-
 ку кара, спаси приговара; 2.) је-
 трва (жена млађег брата жени ста-
 ријег.)
 Menyasszony, fn. невеста, млада, нева.
 — i, mn. невестин; — i ruha, вен-
 чана хаљина. — ság, fn. невовање,
 младовање.
 Menyecske, fn. млада (скоро доведена).
 Menyecskés, mn. а) невестински; б) ко-
 воли младе. — en, ih. невестински,
 као нева.
 Menyegző, fn. сватови, свадба, дан вен-
 чања. — dal, fn. сватовац. — i, mn.
 сватовски, свадбен. — par, fn. дан
 венчања. — ruha, fn. венчана хаљина.
 Menyegzős, mn. сватовки; — nép, сва-
 ти, сватови. — ök, fn. младеници. —
 ködik, k. свадбовати.
 Menyekzik, Menyekzik, k. а) удати се,
 удавати се; б) свадбовати.
 Menyekzet, Menyekzö I. Menyegző.
 Menyét, fn. ласица. — ezik, k. ловити с
 ласицама (белe зечеве).
 Menyez, k. женити се.
 Menyhal, fn. манин.
 Menyhárt, Menyhért, tn. Мелхиор.
 Mer, fn. nincs — је, нема петље.
 Mer, es. присти, грабити.
 Mer, es. смети, усуђивати се; a ki —
 az nyer, брзо почето, пола дочето.
 Mér, es. мерити; bort —, точити вино;
 (szój.) végig — ni vkit szemeivel, ко-
 га премерити очима (од главе до
 пете); hozzá — pi, примерити; hozzá
 — ni a kezét, метнути руку на кога.
 Mér-arány, fn. симетрија. — arányos, mn.
 Mérce, fn. скала. [симетричан].
 Mereze, fn. 1.) мера, мерница; ваган; 2.)
 скала, мерило; 3.) мера, кантар. —
 Mérczéz, es. мерити. [vám, fn. ушур].
 Mérdegel, es. одмеривати, премеривати;
 á. é. преминъвати.
 Mered, Meredez, k. кочити се; изди-
 зати се.

Meredék, mn. стрменит, окомит. — es,
 mn. избрдит, стрм. — ség, fn. стр-
 Meredt, mn. укочен. [мен].
 Méreg, fn. отров; лутина, јед, срцба;
 mérgét kiadni, искалити гнев; eszi a
 —, иун је лутине; á. é. — ár, па-
 прена цена; — drága, ирескуп.
 Mereget, es. 1.) присти (по мало); 2.)
 гледати укочен; — i szemét vkire,
 буьти очи на кога.
 Mereget, es. премеривати.
 Méregétek, fn. отровник; отровница.
 Meregető, fn. мередов.
 Méreg-fog, fn. отровни зуб у змија. —
 keverés, fn. отровништво. — keverő,
 fn. отровник, отровница. — liszt, fn.
 Mereglye, fn. виле. [белi сичан].
 Meregölő, fn. сутук. — tutu, fn. пакосно
 дерните, злоћа.
 Méregyen, fn. симетрија. — es, es. си-
 метричан.
 Méregység, fn. јединица за меру.
 Mereklye, fn. виле.
 Mereng, k. загурувати се, гнурати;
 á. é. дати се у мисли. — és, fn. за-
 мишљеност. — ó, mn. замишљен.
 Merény, fn. предузетак; окушај, смело
 дело; атентат. — el, es. усудити се,
 дрзнути. — es, mn. дрзак. — kedik,
 k. лаћати се смелих послова. — ke-
 dő, mn. смео. — let, fn. дреко дело,
 атентат. — lő, fn. дрзак предузимач.
 Merés, fn. 1.) црпање; 2.) усуђивање.
 Mérés, fn. 1.) мерење; 2.) точење.
 Merész, mn. смео, одважан, дрзак. —
 el, es. усуђивати се, усудити се. —
 en, ih. смело; одважно. — kedik, k.
 дрзнути, усудити се.
 Mereszkedik, k. 1.) пружати се, теглити
 се; 2.) (ra, re) гледати укоченим по-
 гледом, упрети у кога очи.
 Merészles, fn. усуђивање.
 Merészlet, fn. дреко дело, атентат, сме-
 лост. — es, mn. смео, дрзак. — eseñ,
 ih. смело. — esség, fn. смелост.
 Merészség, fn. смелост, одважност.
 Mereszt, es. укочти, упрети; szemet —
 eni vkire, избечити очи на кога; раз-
 рогачити се на кога.
 Mérét, fn. размер, мера. — ékeny, mn.
 измерив. — len, mn. неизмерен. —
 lenül, ih. неизмерено.
 Merettyű, fn. мередов.
 Meret, mn. укочен, крут. — edés, fn.

- кочење. — edett l. Merevedt. — edik, k. кочити се, крутити се.
Merevedt, mn. укочен, укрућен. — ség, fn. укоченост.
Merevén, ih. сасвим.
Mereven, ih. укочено, круто. — ít, es. кочити, укочити. — ség, fn. укоченост, крутост. — ül, ih. укочено, круто.
Merevit l. Merevenít.
Merevség, fn. крутоћа.
Merevül, ih. укочено, круто.
Merevül, k. крутити се, кочити се, укочити се. — és, fn. кочење. — t, mn. укочен. — tség, fn. укоченост, мртвило, каталепсија.
Mér fogyaték, fn. размерак.
Mér fok, fn. мерило, размер.
Mér föld, fn. миља. — oszlop, fn. стуб за [миљу].
Mergátló, fn. трапан.
Mérgedik, k. neki —, ражљутити се, сунути.
Mérgelőd-és, fn. љућење. — ik, k. љутити се.
Mérges, mn. отрован; једак, љутит; — seb, љута рана. — edik, k. a) постати отрован; b) упаједити се (рана). — en, ih. отровно; љутито, јетко. — kedik, k. бити љутит, једовит. — ség, fn. отровност; љутитост.
Mérgez, es. тровати. — ö, fn. тровач, отровник; отровница.
Mérhetetlen, mn. неизмерив; неизмеран, безмеран. — ség, fn. неизмерност. — ül, ih. неизмерно.
Mérhető, mn. мерив.
Mericske, fn. кантица.
Mericskél, es. присти, грабити.
Mériga, fn. дивчик.
Meringlő, fn. нека рибарска мрежа.
Merit, es. a) присти, грабити (воду); b) гибулати.
Merítő, mn. што црпе; за црпање; — edény, ведро. — háló, fn. алов. — hely, fn. врутак. — kanál, fn. кутња.
Mérkél l. Méreget. [ча; мистрија].
Mérkezik, Mérközik, k. мерити се, огледати се (с киме), поделити мегдан.
Merkőcze, fn. мрква.
Mérleg, fn. 1.) мера, теразије, кантар, вага; tizedes —, децимална вага; vízi —, хидростатична вага; 2.) билансија; zárlati —, закључни рачун; a — be vetni, метнути на вагу.
Mérleg-biró, fn. кантарџија. — csésze, fn. тањир на теразијах. — esináló, fn. кантарџија. — el, es. мерити. — ez, es. закључивати рачун. — hivatal, fn. вагарница. — iga, fn. дивчик. — jegy, fn. цедуља од ваге. — mester, fn. кантарџија. — nyelv, fn. језичац на кантару. — pénz, fn. кантарина. — rúd, fn. дивчик. — serpenyő, fn. кантарница. — számla, fn. билансија, закључни рачун. — zö, fn. a) мотка за држање равнотеже, за балансовање; b) еквилибриста.
Mérnök, fn. мерник, инџинир. — i, mn. мернички, инџинирски; — i kar, мернички кор. — ség, fn. мерништо; мерници.
Mérón, fn. каламир. — ol, es. каламирити.
Merő, mn. a) крут, укочен; b) чист, сунит, прави; — ezüst, чисто сребро; hazungság, пресна, пухка лаж; — holt, mn. мртав, ни да макне; — süket, mn. глув као топ. — vak, mn. слеп као ноћ; c) за црпање, за сипање.
Mérő, fn. a) који мери; b) меров; mn. за мерење; — asztal, сто за мерење.
Merőben, ih. сасвим, сасема.
Merőedény, fn. ведро, кабао.
Merően, ih. a) круто, укочено; b) смело.
Merőkanál, fn. велика кантика за сипање.
Merőködik, k. бити смео, дрзак.
Merőkörmiék, fn. копитари.
Merőleges, mn. вертикалан, усправљен; — hely, fn. круто. [fn. нормала].
Mérőpénz, fn. вишарина, кантарина.
Mérőség, fn. 1.) укоченост; 2.) дрекост.
Mérőserpenyő, fn. кантарница.
Merőszíp, fn. сисаљка (у буба).
Merőveder, fn. ведро, кабао.
Mérővessző, fn. ирут за мерење.
Mérőz, es. мерити на меров.
Mérőzsineg, fn. канап за мерење.
Merre, ih. камо, на коју страну.
Mérsék, fn. мера, умереност; температура.
Mérsékel, es. умеравати, умерити; a hárját — ni, утишати гњев. — t, mn. умерен. — ten, ih. умерено. — tség, fn. умереност.
Mérsékes, mn. умерен. — ség, fn. умереност.
Mérséklés, fn. умереност. [реност].
Mérséklekt, fn. 1.) умереност; — i egylet, друштво умерености; 2.) температура.
Mérséklelt, mn. неумерен. — ség, fn. неумереност. — ül, ih. неумерено.
Mérséklett, mn. умерен.

- Mersz, fn.; nincs — е, нема нетъе.
 Merszíp j. Merőszíp. — osok, fn. (бубе)
 Mert, ksz. јер, јербо. [пите]
 Mért, ih. зашто ?
 Mért, mn. измерен. — en, ih. (hez, hez) одмерено, према.
 Mértañ, fn. геометрија; ábrázoló —, описна геометрија; elemző —, аналитична геометрија. — i, mn. геометричан. — ilag, ih. геометрично.
 Mérték, fn. мера; мерило; метрум (у пешми); a — et megüti, удара под меру.
 Mérték-egység, fn. единица за меру. — el, cs. умеравати; мерити. — es, mn. умерен; метричан (стих). — föl, fn. пресипаше. — fölött, ih. преко мере. — fölötti, mn. прекомеран. — haladó, mn. претерац, прекомеран. — esen, ih. умерено. — esség, fn. умереност.
 Mértekletlen, mn. неумерен. — kedik, k. бити неумерен. — ség, fn. неумереност. — ül, ih. неумерено.
 Mértekszerintež, cs. баждарити. — és, fn. баждарење.
 Mértektan, fn. прозодика.
 Mértekteleñ, Mértekltúli, mn. неумерен, l. Mértekletlen.
 Mérteleñ áruk, fn. кратка роба.
 Mértföld l. Mélyföld.
 Méritudomány, fn. наука о мерењу.
 Merül, k. тонути, утонути, загнурити се, уронути; gondolatokba — ni, занети се у мисли; álomba — ni, дубоко заспати; adósságba — ni, заглубити се у дуг; adósságba — t, предадужен. — és, fn. тоњење.
 Merültfa, fn. пловац (код сплавова).
 Mérv, fn. размер, мера, j. Kiterjedés; a lázadás nagy — eket ölt. побуна се шире.
 Méravadó, mn. што даје правац, j. Irányadó.
 Mérzsínór, fn. канап за мерење.
 Mese, fn. прича, гатка, басна, бајка; találós —, загонистка.
 Mese-beszéd, fa. ба-ћу, ћајрданье, приклапање. — fejtés, fn. одгонетање. — fi, fn. гатало, приклапало. — gyűjtemény, fn. збирка басана. — hasonlat, fn. парамитија. — író, — költő, fn. писац басана. — könyv, fn. книга басана.
 Mesél, cs. причати, гатати; баснословити. — get, cz. причати; приклапати. — ö, fn. és mn. гатар, приповедач: баснослован.
- Mesemaga, mn. саморац, сам-самцит.
 Mesés, mn. a) измишљен, баснослован; b) пун прича; c) á. é. — ár, претеше.
 Meséz l. Mesél. [рана цена].
 Mesgye, fn. међа; склад (међу њивама).
 Mesgyés, mn. пограничан, суседан.
 Mesgyéz, cs. омећашити.
 Messiás, tn. Месија.
 Messze, mn. далек, даљни; ih. далеко, удаљено. — eske, mn. és ih. подалек; подалеко. — ható, mn. замашан. — látó, a) mn. далековид; b) fn. дурбин. — látás, fn. далековидост.
 Messzell, cs. сматрати за врло далеко.
 Messzely, fn. сатъник. — es, mn. од сатъника.
 Messzeség, fn. даљина. [ъника].
 Messzetünő, mn. што се губи у даљини.
 Messzi l. Messze. — re, ih. на далеко.
 Mester, fn. 1.) мајстор, вештак; (szój.) nem lehet az ember mindjárást — ré, нико се није научен родио; a munka dieséri — ét, дело показује мајстора; 2.) учитељ, магистер; 3.) старешина; polgár —, градски начелник; 4.) целат; 5.) лисац, лукав човек; 6.) te vagy annak a — е, твоје је то масло.
 Mester-asszony, fn. мајсторица — darab, fn. ремек. — ember, fn. занатлија; — embernek aranyos a keze, занат је златан. — emberiesen, — emberileg, ih. занатлијеки.
 Mester-ének, fn. a) ремек-песма; b) занатлијска песма. — énekes, fn. занатлија-песник. — ez, cs. поучавати. — fogás, fn. мајсторија. — gerenda, fn. слеме. — i, mn. мајсторски, вештачки. — ileg, ih. мајсторски. — ke, fn. мајсторчић. — kedés, fn. мајсторисање. — kedik, k. (ban, ben) мајсторијати, довијати се чему.
 Mesterkél, cs. извијати, извештачити; испарати. — és, fn. извијање. — etlen, mn. неусиљен. — etlenség, fn. неусиљеност, неизвештаченост. — t, mn. усиљен, извештачен. — tség, fn. извештаченост, усиљеност.
 Mester-kéz, fn. вешта рука. — legény, fn. занатлијски момак. — munka, — mű, fn. мајсторско дело. — né, fn. мајсторица; учитељица.
 Mesterség, fn. 1.) вештина, занат; (szój.) — et üzni, терати занат; vki — ébe avatkozni, мешати се у туђ занат; (km.) minden ember a maga — ét foly-

tassa, свак нек се држи свог заната; minden — nek arany a feneke, занат је златан; 2.) мајсторија; (km.) ahol nem elég az erő, ott a — álljon elő, мајсторија козе насе.

Mesterséges, mn. вештачки. — en, ih. вештачки. — ség, fn. мајсторија.

Mesterűl, ih. мајсторски.

Mestertárs, fn. друг у занату.

Mész, fn. креч; vízálló —, хидраулични креч; oltatlan —, незагашен креч; oltott —, загашен креч; (pb.) a kinek mesze nincs, sárral tapaszt, ако не можемо како хоћемо, а мы ћемо како

Mészag, fn. кречни оксид. [можемо.

Mészany, fn. калциум.

Mészárlás, fn. касапљење, мрцварење. — at, fn. иоколь, крепево, сеча.

Mészárol, es. касапити, мрцварити.

Mészáros, fn. касапин, месар. — imas, fn. касапски момак. — kodik, k. бити касапин. — kutya, fn. касапски нас. — legény, fn. касапски момак. — ság, fn. касапски занат.

Mészárszék, fn. месарница, касапница. Mész-égetés, fn. печене креч; кречана.

— égető, fn. a) кречар; b) фуруна за креч. — éleg, fn. калциумоксид.

Meszel, cs. кречити. — és, fn. кречење. — ó, fn. a) који кречи; b) перајица.

Meszés, mn. за креч; — gödör v. verem, Meszet l. Maszat. [кречана.

Meszez, es. метати у креч; — ó hordó v. kád, буре за креч.

Mész-festés, fn. фреско-сликање. — festemény, fn. фреско-слика. — foltos, mn. од креча, искречен. — föld, fn. креч на земља. — gödör stb. j. Meszesgödör.... — ít, cs. претворати у креч. — kékleny, fn. цианкалиум. — kemencze, fn. кречна пећ, кречана. — kovacs, fn. кречни шпат. — kö, fn. кречни камен, вапнац. — kőbánya, fn. кречни мајдан. — nemű, mn, кречни.

Metél, cs. комадати, сечи, резати. — és, fn. сечење, комадање. — get, cs. рецкati, сецкati. — ke, fn. резанчићи.

Metélő, mn. који сече; за сечење; — deszka, даска за сечење; — hagyma, порилук, прас; — káposzta, кунус за сечење; — kés, ножеви за сечење.

Metélt, fn. резаници. — esik, fn. резаници; чорба од резанаца.

Mételey, fn. метиль; зараза. — es, mn.

метиљав; заражен. — esedik, — esűl, k. ометљавити; заразити се. — esít, — ez, es. напушити метиља; окужити. Meténg, fn. зимзелен.

Metsz, cs. сечи, резати; гравирати. — eget, es. сецкati, рецкati; гравпрати. — ék, fn. абсциса (матем.). — élék, — lék, fn. одрезак. — és, fn. сечење, резање.

Metszet, fn. одек, одрубак; пезура (у стиху); felmenő v. nehéz —, мушка пезура; lemenő v. könnyű —, женска пезура.

Metszetlen, ти. неорезан. — ül, ih. неорезано.

Metsző, mn. који сече, реже; за сечење; á. é. оштар (реч); fn. резач; резац (у бакру); — bér, fn. резарина. — deszka, даска за резање (у књиговезана); — fog, зуб секутинъ, предни зуб; — kalapács, сечивица; — kés, нож за резање; — szer, сечиво, справа за резање.

Mez, fn. оргтач, покривало.

Méz, fn. мед. — alma, fn. слаткача. — edény, fn. суд за мед.

Mezei, mn. пољски. — galamb, fn. дивљи голуб.

Mezeigazda, fn. пољоделац, ратар. — ság, fn. ратарство, пољека привреда.

Mezei-lompos, fn. вук, курјак. — munka, fn. пољеки поеао. — rozsnok, fn. овчик. — tücsök, fn. цврчак.

Mézel, es. правити мед (чела).

Mézelke, fn. (билька) матичњак.

Mézes, mn. медан, меден; с медом; — mázos száj, слаткорека уста; — beszéd v. — szavak, медне, слатке речи.

Mézes-báb, fn. медени колач. — hetek, fn. медне (прве) недеље у браку. — kalács, fn. медени колач; гурабија. — kalácsos, fn. колачар, лицедер. — madzag, fn. омам, мамац.

Mézez, es. замедљавати.

Mézga, fn. гума, смола (на дрвећу); rugó v. törlő —, гумаластика; keményítő —, декстрин.

Mézga-gyanta, fn. смола, гума. — nemű, од гуме.

Mézgás, mn. гумает, пун гуме.

Mézgáz, cs. мазати гумом.

Mezgérel, k. és cs. пабирчити, палетко-Мезгérlés, fn. пабирчење. [вати.

Mezgés, mn. сирупаст.

- Mézgyűjtőmél, fn. чела радилица.
 Mézharmat, fn. цвек.
 Mezítelen, mn. го, наг, голишав; — mint az egér, го-голицат; — karddal, с голим мачем; — fövel, гологлав; ih. голо, наго, голишаво.
 Mezítelenség, fn. нагота, босота.
 Mezítelenül, ih. наго голо.
 Mezítfagy, fn. голомразина.
 Mezítláb, ih. босоног. — as, mn. бое, босоног, необувен.
 Mezitlen l. Mezítelen. — edik, к. остати го, наг, оголишавити. — ít, cs. оголити. — ség, fn. нагота. — ül, ih. голо.
 Méz-körte, fn. слатка крушка.
 Méz-madár, fn. колибри. — nád, fn. пчела трека. — nemű, mn. медан.
 Mező, fn. поље, пољана, мезево; — n lakik, живи на селу.
 Mező-ke, fn. пољска шева. — kép, fn. пътица. — pat, fn. пољски пипат. — ség, fn. пољана. — város, fn. варовница.
 Méz-szüret, fn. убијање кошиница. — tar-tó, fn. медна чаша (у цвећа).
 Meztelen, mn. és ih. 1.) го, наг; 2.) голуждрав, голушав; — falak, голи зидови (без уреса); — kard, го мач; — igazság, гола петина; — fövel, гол
 Meztelenedik, к. остати го. [логлав.
 Meztelenít, cs. чинити голим, открыти.
 Meztelenség, fn. нагота, голотиња.
 Meztelen-ül, ih. голо, наго; k. l. — edik.
 Mi, nm. 1.) шта, што? — az? шта је то? — szép! како је лепо; (szój.) — t nekem? шта ће ми? шта ми је до...?
 2.) — mink, ми.
 Mia, fn. нека николька.
 Miá l. Miatt.
 Miákol, к. маукати, павркати.
 Miatt, nu. 1.) због, са; — am, — ad, — a..., због мене, тебе, њега...;
 2.) — am elmehet, по мени може отићи.
 Miatyánk, fn. „Оче-паш“; (szój.) úgy tudja mint a — ot, зна као „Оченаш“; még a — ot sem tudja, не зна ни „Оченаш“; не зна ни две унакрст.
 Mibenlét, fn. стање; a dolog — e, шта је у ствари.
 Mieske, fn. нешто мало; a micskéje volt, оно мало удила.
 Miesoda? mn. шта?; какав?: — dolog az! какве су то ствари!
 Miesodás? mn. какав?; (szój.) már a —, већ какав јесте.
- Miczereg, k. цвилети.
 Miezergés, fn. цвиљење.
 Midőn, ksz. кад, када, кад ал'.
 Mielött, mn. пре него, пре него ито.
 Mienk, mn. наши.
 Miért? ih. за што? што? са шта? ранита?
 Miféle? mn. а) какав? б) као ми; — emberek között, међу људма као што смо ми.
 Míg, Míglen, ih. док, дакле; mig a világ s az örök, док је света и века.
 Mignem, ih. док не.
 Mihál, Mihály, tn. Михаило, szent — hava, сентембар, рујан; szent — lova, Mihánt l. Mihelyt. [носила.
 Mihaszna, fn. ; nagy —, rha, седихлеб.
 Mihelyen, Mihelyest, Mihelyt, Mihent, ksz. чим, како.
 Miheztaartás, fn. равнање, управљање.
 Mihók, fn. 1.) шмокљан, блесан; 2.) ћо-
 Mihóka, fn. дивље слатко дрво. [роња.
 Mijura, fn. овца, јагиље (женска).
 Miként, Mikér, Mikéren, ih. како; ksz. Miklós, tn. Никола. [да, како.
 Mikó, fn. 1.) неки мајмун; 2.) Miklós.
 Mikor? ih. кад?
 Mikorára l. Mikorra.
 Mikoron l. Mikor.
 Mikorra, ih. за кад?
 Miksa, tn. Максимилијан.
 Mile, fn. могила (гомила) дрва за прављење угља. — hely, fn. могилиште. — közép, fn. ередња мотка у могили.
 Milét, fn. биће, суштаство, l. Mibenlét.
 Miletakaró, fn. земља над могилом (угљарском).
 Millió, Milliom, fn. милион. милиуни. — s, — os, fn. милионар.
 Millora, fn. (овица од две године), дви-
 зарка.
 Mily, mn. какав? — szép! како је леп!
 Millye, Milye, fn. кутија.
 Milyen l. Mily. — ség, fn. каквоћа.
 Mím, fn. мимика. — beszéd, fn. мимика.
 Mímel, cs. подражавати. — és, — et, fn. подражавање, мимика. — ő, fn. мимичар.
 Mímész, fn. мимичар. — et, fn. пантомимика. — eti, mn. пантомимички.
 Mímez l. Mímel ...
 Mímjáték, fn. пантомима. — i, mn. пантомимичан.
 Mimód, Mimódon, ih. како, на који начин?
 Mímtan, fn. наука о мимици, мимика.

- Minap, Minapában, ih. ономадне, ту скоро.
 Minapi, mn. ономадашни.
- Mind, mn. сав, сва, све; сви; све; — arany, све је злато; — hazugság, све је лаж; testvéreim — jöttek, сва су ми браћа дошла.
- Mind, ksz. и - и, како - тако; — én — те, и ја и ти; — a mellett, при свему том, ипак; — addig, све дотле. — eddig, све до сада; — annyi, толико исто; — örökke, до века.
- Mindannyiszor, ih. толико пута. — i, mn. свагдашињи.
- Mindazáltal, Mindazonáltal, ksz. ипак.
- Mindég, ih. свагда, увек.
- Mindegy, ksz. свеједно, макар. — ig, ih. све до једног. — ik, сваки. — re, ih. свеудиљ, непрестано. — iitt, ih. укупно.
- Mindekkorig, ih. све до сада.
- Minden, mn. сваки; сви; fm. целина, цело; свашта. — em, — ed, — e... све што имам, имаш, има...; — e rongy, сва је ритав; te vagy — em, ти су ми све и сва; — ek előtt v. — ek felett, пре свега, сврх свега.
- Mindenbizon(y)nal, ih. јамачно, за цело.
- Mindenes, mn. свеопшти. универзалан; fn. фактотум.
- Mindenesetre, ih. свакако, на сваки начин.
- Mindenest, Mindenestülfogva, ih. са свим, с целом богајијом.
- Mindenfelé, ih. на све стране.
- Mindenféle, mn. свакојаки, сваковрстан. од сваке руке. — kép(en), ih. на сваки могући начин, свакојако.
- Mindenfelöl, Mindenfelülröl, ih. одасвуд.
- Mindenfelül, ih. на све стране, на далеко.
- Mindenha, ih. свагда, увек, ваздан. — i, mn. свагдашињи, вечни.
- Mindenható, mn. свемогућ, свесилан. — ság, fn. свемоћ.
- Minden-hol, ih. свугде, свуд. — honnan, ih. ода свуд. — hová, ih. свакуд, на све стране. — időn, ih. у свако доба.
- Mindenik, mn. сваки; — ünk, свак од нас.
- Mindenként, Mindenkép(en), ih. свакојако.
- Mindenki, mn. свак, свако.
- Mindenkor, ih. свакад, увек. — i, mn. свагдашињи. — on, ih. у свако доба.
- Mindenlátó, mn. свевидећ, који све види.
- Mindennap, ih. дневно, сваки дан. — i, mn. свакидашни; á. é. обичан. — os, mn. свакидашни.
- Mindennemű, mn. сваковрстан.
- Mindenség, fn. васељена, свемир.
- Mindenszentek, fn. Сви Свети.
- Mindentehető, mn. свемогућ. — ség, fn.
- Mindentelen, mn. без чега, го. [свемоћ.
- Mindentevő l. Mindentehető.
- Mindentudás, fn. свезналаштво.
- Mindentudó, mn. és fn. свезнао; сне-знац. — ság, fn. свезналаштво.
- Mindenünnen, ih. одасвуд.
- Mindenütt, ih. свугде, свуд; — jelenválo — levő, — való, који је свуд (свуда-сунт). — jelenváloság, — lét, fn. „свуда-сушност.“
- Mindenüve, Mindenüvén, ih. свакуд.
- Mindétilig, Mindéltig l. Mindég.
- Mindezideig ih. све дојако.
- Mindholtig, ih. све до смрти.
- Mindig, ih. свагда, увек, удиљ.
- Mindinkább, ih. све више, све већма.
- Mindistenhit, Mindistenítés, Mindistenlés, fn. пантензам.
- Mindjárást, Mindjárt, ih. одмах, таки; ha —, све ако, па баш да.
- Mindkét, mn. оба, обе, обоје, обадва. — féle, mn. ол обе врсте.
- Mindketten, ih. обојица: обоје.
- Mindkettő mn. обадва; обоје.
- Mindnyája, mn. сви, свикилици (они).
- Mindnyájan, ih. сви (ми, ви, они).
- Mindnyájatok, ih. ви сви.
- Mindnyájok, ih. они сви.
- Mindnyájunk, ih. свак од нас, ми сви; — ott legyen, тамо да смо сви.
- Mindössze, Mindösszeséggel, Mindösszesen, Mindösszve, ih. укупно, сви заједно.
- Mindszent, fn. Сви Свети. — hava, — hó, fn. октобар.
- Minduntan(úl), ih. непрестано, увек.
- Mindvégig, ih. до краја, увек.
- Minek, ih. на што? чему? — neked az? шта ће ти то? — előtte, ih. пре него. — okáért, ih. чега ради, због чега. — utána, ksz. пошто, када.
- Minél, ih. што, чим; — több, annál jobb, што више, то (тим)боље. — előbb, ih. што пре, што скорије. — fogva, ih. због чега, чега ради.
- Minemű, mn. какав. — ség, fn. каквоћа. — sít, es. квалификати.
- Miniom, fn. миниум.
- Miniszter, fn. министар; tárcza nélküli —, министар без портфеля; — elnök, министар-председник. — i, es. министарски,

- Miniszterium, fn. министарство.
 Miniszter-tanács, fn. министарско веће.
 Mink, mn. ми.
 Minkmagunk, mn. ми сами.
 Minn, Minnen, Minnenmagunk, mn. ми сами.
 Minnyog, k. маукати, цвилети.
 Minő mn. какав. — leg, ih. по каквоји.
 — leges, mn. квалитативан. — ség,
 fn. каквоћа. — ségi, mn. квалитати-
 ван. — ségileg, ih. по каквоћи.
 Minősít, cs. квалификовати. — és, fn.
 квалификање. — vény, fn. квали-
 фикација, — hetetlen, mn. чему се не
 може име дати.
 Mint, ih. као што.
 Mint, ksz. него, од; erősebb — te, јачи
 него ти.
 Minta, fn. форма, мустра, образац, калуп.
 Minta-áru, fn. роба за пробу, мустру.
 — darab, fn. тестебаша. — fa, fn. ка-
 луп. — fillér, fn. фениг за одређење
 тежине новаца. — gazdaság, fn. узор-
 газдинство. — gödör, fn. јама за са-
 левање звона. — idom, fn. шаблон.
 — kép, fn. слика за узор, образац.
 — könyv, fn. књига с мустрама. —
 mérték, fn. баждарска мера. — rajz,
 fn. картон, цртеж. — súly, fn. баж-
 дарска мера.
 Mintász, fn. моделар. — at, fn. моде-
 ларство.
 Mintáz, cs. градити мустре, калупити.
 Mintegy, ih. 1.) од прилике, око, до; —
 tíz éves, дете од својих десет година;
 — száz évvvel ezelőtt, пре једно сто
 година; 2.) некако, у неку руку, чи-
 сто; — magánkivül, чисто изван себе.
 Mintha, ksz. као да, јави, бајаги.
 Minthogy, ksz. будући да, јер, почем.
 Mintflét, fn. стање, нахођење.
 Mintsem(hogy), ksz. а да..., него...;
 jobban szeretek itthon maradni, — el-
 utazni, волим овде остати, него от-
 путовати; sokkal erősebb, — félne, и
 сувише је јак, а да би се бојао.
 Mintszinte, ih. као и.
 Miog l. Miákol.
 Miokért, ih. чега ради, са шта, ранита?
 Mión, fn. звездаста маховина.
 Mióta, ksz. од како, од када.
 Mire, ih. па што? па што; ksz. док; —
 segély elérkezett, már meg volt hal-
 va, док је стигла помоћ, већ је био
 умро.
- Miren, fn. сичан, миномор, арсеник.
 — es, mn. са сичаном.
 Mirha, fn. измирна, мира (биль.).
 Mirigy, Mirígy, fn. 1.) жлезда; (szój.) — е
 szökött, окужио се, отекао је; 2.) о-
 Mirigyébáka, fn. заноктица. [тров, куга].
 Mirígyes, mn. жлездаш; кужан. — edik,
 k. добити жлезде. — ít, es. кужити.
 Mirígyhalál, fn. куга. — kelevény, fn.
 мицина. — kór, fn. отечено жлезде.
 — szökes, fn. нараслица.
 Miriszló, tn. Мирослав.
 Mirkénég, fn. sárga —, зриак, хрмза.
 Mirnye l. Mirtus.
 Mirtus, fn. мирта, мрча. — fa, fn. мир-
 тово дрво; миртовача. — koszorú, fn.
 миртов венац.
 Misa, Misi, Miske, tn. Миша.
 Mise, fn. миса, служба; fekete v. gyász
 —, парастое; öreg v. nagy —, велика
 миса; halottas —, опело; misét mon-
 dani, служити мису.
 Mise-áldozat fn. божја служба. — bor,
 fn. вино за пристест.
 Miség fn. суштина (ствари), каквоћа.
 — i, mn. квалитативан.
 Mise-ing, fn. стихар. — könyv, fn. служ-
 беник, мисал.
 Misél, k. служити службу божју.
 Mise-mondás, fn. богослужење. — mon-
 dó, mn. és fn. који служи службу, бо-
 гослужитељ; за службу божју.
 Misemondókönyv, fn. службеник, мисал.
 Misemondóruha, Misérulta, fn. одежда.
 Misés, mn. што спада на службу божју.
 — könyv, fn. мисал, службеник. —
 pap, fn. поп који служи. — szolga,
 fn. црквењак. — szolgálat, fn. служ-
 ба божја.
 Miséz, k. читати мису, служити — tet,
 es. дати читати мису.
 Misi, Miska, tn. Миша.
 Miskárol, cs. устројити (свиче).
 Miskásan, ih. magyar —, онако поштено.
 Mismás, fn. 1.) тандара-мандара. кала-
 бурња; 2.) мазафарија, мајсторија.
 Missásol, cs. употребити мазафарије.
 Miszerint, ksz. да, l. Hogy. ksz.
 Mitevő, Mitévő, mn. nem tudom — legyek,
 не знам шта да радим.
 Mitill, fn. (шкољка) пучница; gyöngytermő
 —, бисер школјка.
 Mintán, ksz. пошто, кад.
 Mivel(hogy) ksz. јер, будући да.

Mível, es. 1.) радити; 2.) обраћивати (земљу); 3.) пеговати (науке); 4.) образовати.
 Mívelet, fn. радија, дело; операција.
 Míveletlen, mn. необраћен; á. é. неизображен. — ség, fn. неизображеност. — ül, ih. необраћено; á. é. неизображен.
 Mívelőd-és, fn. образовање; образованост. — ik, k. образовати се.
 Mívelőnap, fn. тежатник, радни дан.
 Mívelt, mn. обраћен, обделан; á. é. образован, изображен. — ség, fn. образовање, образованост.
 Míveltető (ige), mn. фактический (глагол).
 Míves, fn. работник, радник. — par, fn. радни дан, тежатник — ség, fn. заштитство.
 Mívész ... l. Művész ...
 Mívolt, fn. својство, каквоћа.
 Mizura, fn. мишји реп (биљ.).
 Mizzót, fn. мишје уво (биљ.).
 Mozzan, k. писнути, кркнути, мрднути. — ás, — at, fn. мрдање.
 Mocsár, fn. бара, баруштина, мочар. — húr, fn. звездуша (биљ.). — i, mn. мочарски, барски. — os, mn. баровит. — virág, fn. конитац, масни листак.
 Mócsing, fn. жила (анатомски). — os, mn. животински.
 Mocsatlan, l. Mocsoktalan.
 Mocskít, es. прљати, каљати.
 Mocskol, es. прљати, каљати; á. é. грдити, — ás, fn. прљање; á. é. грђња. ódás, fn. грђња. — ódik, k. грдити.
 Mocskos, mn. прљав, мрљав. — an, ih. прљаво. — odik, k. прљати се. — ság, fn. прљавост, гад.
 Mocskoz, es. прљати, каљати.
 Moesok, fn. пега, мрља, á. é. јага.
 Mocsoktalan, mn. неокашан. — úl, ih. неокашано.
 Mocsola, Moesolya, fn. мочило, топило.
 Moczog, k. смешити се; осмехивати се.
 Moczorog, k. мущати.
 Mód, fn. начин; метод; средство: maga — jár, на свой начин; mi — on? којим путем? како? semmi — on, никако, никојим начином; szép — dal v. szép — jával, с лепим; maeska — ra, као мачка; gomba — ra szaporodik, расте као печурке; szokott — szerint, убичајеним начином; — ját találja v. ejti v. — ot talál, наћи пут

та и начина; ha minden — ból ki-fogynak, кад све жице попуцају: vime-nek — ját megadni, дати чему форме (убичаја ради); 2.) мера; — jával, с мером, умерено; — felett v. — nélkül, преко мере; — ot tartani, држати се мере; okkal — dal, паметно; (pb.) — jával jó minden, све с мером; 3.) могућност: nincs — benne, не знам како бих; 4.) имање; van jó — ja, има лепог имања; nagy — u v. jó — u, врло имућан.
 Módi, fn. мода, адет; mn. походни.
 Módint, ih. довођане.
 Módis, mn. модерни, походни.
 Módiz, k. живети по моди.
 Módol, es. дотеривати, калупити.
 Modor, fn. начин, манира, j. Mód.
 Modoros, mn. усиљен, манириран. — an, ih. манирирано. — ság, fn. манирираност.
 Módos, mn. 1.) учтив, уљудан; 2.) имућан. — ít, es. преиначивати, преиначити. — ítvány, fn. преинака; исправак. — odik, k. преиначити се. — ság, fn. учтивост, уљудност; имућност. — úl, k. препнажити се, преиначивати се. — ulat, fn. преиначење.
 Modozat, fn. пут и начин.
 Modroz, es. манирирати.
 Módszer, fn. начин, метод. — es, mn. методичан. — esen, ih. методично. — tan, fn. методика.
 Módtalan, mn. 1.) неумерен, без мере; 2.) без имања. — ság, fn. неумереност. — úl, ih. неумерено.
 Mogor, Mogorva, mn. мргодан.
 Mogorválkodik, k. бити мргодан.
 Mogorvaság, fn. мргодност, мргодастост.
 Mogy, fn. бобица, пуче.
 Mogyoró, fn. лешник; egy férge — t sem ér, не вреди ни пушнича боба. — bot, fn. лесковача. — bokor, fn. леңтак. — fa, fn. лешниково дрво; лесковина — fajd, fn. лештарка, кочкица. — nyest, fn. сибирска веверица. — olaj, fn. уље од лешника. — pöle, fn. пух (жив.).
 Mogyorós, mn. пук лешника; с лешником.
 Mogyorótörő, fn. клеште за лешнике.
 Mogyoróvessző, fn. лесковац.
 Moh, Moha, fn. маховина.
 Mohar, fn. мухар.
 Moharez, fn. жидовска трешња.

Moh-lepte, mn. обрастао маховином. — nemű, mn. маховинаст.
 Moló, mn. лаком, граблив, алав.
 Mohodzik, k. обращивати маховином.
 Mohókodik, Mohólkodik, k. гумати.
 Mohón, ih. халанъиво, лакомо. — kodik, k. бити лаком, алав.
 Mohós, mn. обрастао маховином; á. é. с науеницама.
 Mohóság, fn. халанъивост, лакомост.
 Mohósodik, k. добивати науенице; обращивати маховином.
 Molosság, fn. маховина.
 Molosúl, k. обращивати маховином.
 Mohozik, k. добивати науенице.
 Mohrépa, fn. панириак.
 Mokány, mn. неотесан, простачки, дивъячки; препреден. — kodik, k. бити дивъяк; бити распуштен. — ság, fn. дивъяштво, неотесаност. — úl, ih. дивъе; распуштено; препредено.
 Mókázik, k. шалити се, спрдати се.
 Mokog, k. буцинати (у сну).
 Mókus, fn. веверица. — fiú, fn. веверче.
 Moláka, fn. млѣка, ритина.
 Moldva, Moldvai, mn. карабогдански.
 Moldva(ország) tn. Карабогданска.
 Molnár, fn. млинар (воденичар, сувачар), Molnár-kalás, fn. сомун. — legény, fn. млинарски момак; (у шали) уш. — ostya, fn. лепињаст колач. — szeker-cze, fn. сечивица. — szemű, mn. шкильав, жмирав. — színű, mn. отворе.
 Molton, fn. мълдои (сукно). [но mrk.
 Moly, fn. гризлица, мольца, прв. — ét, fn. сагрињавина, мольчевина. — ette, mn. изеден од мольца, сагрињао. — fű, fn. кокотац, ждрањика.
 Molyh, fn. маље па биљу. — os, mn. маљав. — osság, fn. маљавост.
 Molyos, mn. маљчав. — an, ih. маљчаво. — odik, k. напунити се мольца.
 Monak, fn. монах, калуђер.
 Monarcha, fn. монарх.
 Monarchia, fn. монархија.
 Mones, fn. исцећен сок. — ol, cs. гњечити, цедити, грувати (јабуку).
 Mond, cs. казати, рећи, казивати, говорити; — ják, велс, говори се; tollba — aní, диктовати; beszédet — aní, држати говор; imádságot — aní, молити се Богу; ítéletet — aní, изрећи пресуду; jövendőt — aní, предсказивати будућност; köszönetet — aní, из-

рећи хвалу; törvényt — aní, судити; (pb.) nem a ki — otta, de mikér — otta, не гледи се, ко је рекао, већ шта је рекао; vmit ukivel — atni, метати кому у уста.
 Monda, fn. скаска. — kör, fn. скаске.
 Mondalom, fn. мудра изрека.
 Mondás, fn. казивање, изрека.
 Mondat, fn. 1.) реченица; betoldott v. közb既vetett —, уметнута реченица; meztelen —, гола реченица; 2.) изрека.
 Mondatalkat, fn. склон реченице.
 Mondatlan, mn. неказан, незаповеђен. — úl, ih. неказано.
 Mondatos, Mondatszerű, mn. у изрекама.
 Mondattan, fn. наука о реченицама, синтакса.
 Mondékony, mn. простодушан, искрен.
 Mondhatatlan, cs. неисказан. — úl, ih. неисказано.
 Mondogál, cs. диктовати, казивати.
 Mondogat, cs. казивати; причати.
 Mondóka, fn. мали говор (за ученье на изуст).
 Mondol, cs. диктовати, казивати,
 Mondola, fn. бадем. — baraczk, fn. кайеня. — fa, fn. бадемово дрво. — olaj, fn. зејтин од бадема. — szappan, fn. бадемов сапун.
 Mondolás, mn. с бадемом.
 Mondolat, fn. име познатог списка против новотарија у мађарском језику.
 Mondolatej, fn. млека од бадема.
 Mondolatos, cs. речитативан.
 Mondomány, fn. предикат; категорија.
 Mondsza ísz. рећи дер!
 Mondva, ih. — csinált, наручен (одело); — csináltatni, наручити.
 Monocle, fn. монокл, наочник.
 Monorú, mn. дугуљаст, јајаст.
 Monostor, fn. манастир, намастир.
 Montika, fn. титрица.
 Mony, fn. мушки уд; јаје, мудо.
 Monyas, fn. ајгир, жребац.
 Monyatlan, mn. уштровен, уврнут.
 Monyók, mn. с великим уdom.
 Mopsz, fn. мупе.
 Mór, fn. 1.) Maур, прнац; 2.) моар (нека тканица); 3.) чернић, вальак; 4.) tn. Мавро.
 Moraj, fn. шум, жагор, жамор, жубор.
 Mord, mn. суморан, потмуран, туробан; дивљи, l. Mordon.

Mordály, fn. мали самокрес, пипитоль терцерол.
 Mordány, fn. клеветник; l. Mordály.
 Mordiás, l. Mord.
 Mordiáz, k. сунутн, згранути се.
 Mordít, es. подивъячити.
 Mordon(os) l. Mord. — kodik, k. бесенети, гороцадити се. — ság, fn. дивъаштво.
 Mordúl, ih. упорно, дивље; k. замумлати; брецинути се.
 Mórfal, fn. дувар од блата.
 Morfondi, mn. мргодан, кисео.
 Morga, fn. гореки мини.
 Morgály, fn. мрмот, l. Marmota.
 Morgás, fn. мумлање, мрмљање.
 Morgó, mn. намргоћен, који мумла, гунђа; fn. гунђало.
 Morgolód-ás, fn. гунђање. — ik, k. гунђати.
 Morgyas, Morgyiás, mn. дивљи, бесан.
 Móriás-kodik, k. ћаирдати, лакрдисати.
 Möring, fn. мираз. — levél, fn. брачни уговор. — ol, cs. донети мираз.
 Morj l. Marj.
 Morkoláb, fn. 1.) помрчање сунца; 2.) маркграф; 3.) змај (што чува благо.)
 Morkony l. Mirok.
 Mormiczol, k. мумлати, мрмљати.
 Mormog, k. мрмљати, мумлати; режати. — ás, fn. мумлање.
 Mormojál, k. зукати, бумбарати.
 Mormol, k. мрмљати, мумлати; режати. — ás, fn. мрмљање; режање.
 Morog, k. гунђати, зујати.
 Morotva, Morotvány, fn. 1) бара, мочар; 2) рибњак,
 Morotványos, Morotvás, mn. баровит.
 Morotvásodik, k. постати баровит.
 Morrog l. Mormog.
 Mórszalag, fn. трака од моара.
 Mortály, fn. малтер.
 Mórtéglá, fn. ћернич, чернић.
 Mórul, ih. мавријески, приачки.
 Morva l. Murva, fn.
 Morva, tn. a) Моравац; b) Морава (река); mn. моравски. — i, tn. моравски. — ország, tn. Моравска.
 Morvául, ih. моравски.
 Morzsa, fn. мрва, трунак; egy morzsát sem, ни мрве, ни труни, ни мало.
 Morzsál, es. мрвiti; тринити; крунити. — ódik, k. мрвiti се, крунити се, дробити се.

Morzsalék, fn. мрве, трине; дробац. — ony, mn. мрваст, дробљив.
 Morzsányi, mn. за једну мрву.
 Morzsás, mn. што се мрви, круни; дробљив.
 Morzsika, Morzsinka, fn. мрвица; mn. сићушац.
 Morzsóka, fn. 1.) дробац; жганица; 2.) тарана.
 Morzsol, es. крунити, тринити, мрвiti; a kukoriczát — ní, крунити кукуруз; — ja kezeit, таре руке.
 Morzsolbat, k. мрвiti (непрестано); крунити (по мало); грискати.
 Morzsolódik, k. мрвiti се, крунити се.
 Morzsológgép, fn. машина што круни.
 Mos, es. 1.) прати; 2.) мити, умивати; 3.) запљускывати (река обалу).
 Mosadék, fn. помије, оплачине.
 Mosakodik, k. прати се, мити се.
 Mosás, fn. прање; мијење.
 Mosatlan, mn. неопран; неумивен. — úl, ih. неопрано, неумивено.
 Mosda l. Moslház.
 Mosdat, es. прати, мити.
 Mosdatlan, mn. неопран, неумивен; á. é. — szájú ember, човек, који срамно говори.
 Mosdik, k. умивати се, мити се.
 Mosdó, mn. који се пере; за прање; fn. умиваоница, лавор.
 Mosdó-asztal, fn. столац за умивање. — edény, — medencze, fn. суд за умивање. — szappan, fn. сапун за умивање. — víz, fn. вода за умивање.
 Moshely, fn. перило, место где се нере.
 Moslék, fn. помије, оплачине; mn. неопран, маслен. — eledel, fn. буркуњиши. — os, mn. a) помијаст; b) за помије; — os edény, помијара.
 Moslicza, fn. мушица (у вину).
 Mosó, mn. ко нере; за прање; fn. перилац. — asszony, fn. праља. — dézsza, fn. лужница. — fa, fn. пратљача. — fű, fn. конјски реп.
 Mosogat, es. пепирати, пиркати. — ó, mn. és fn. за пепирање; суд за пепирање.
 Mosóház, fn. перионица. — kád, fn. када за прање.
 Mosoly, fn. осмех, осмејак. — gás, fn. смештење. — gó, mn. смешљив. — ódik, k. насмехнути се, насмешити се. — og, k. смешкати се, смешити се.
 Mosómedve, fn. американски медвед.

- Mosóné, fn. праља, иериља.
- Mosony, tn. Моноњ (град). — vármegye, tn. моногьска жупанија.
- Mosó-rongy, fn. судоопера, опирача. — szék, fn. ногачи, ногарци. — da, fn. иерионица. — teknő, fn. корито. — teknőke, fn. карлица. — víz, fn. вода за праље.
- Most, ih. сад, јако; — majd. час-час, сад-сад.
- Mostan, Mostanában, ih. сада; — tól fogva, од сада, од јако, од селе. — i., mn. садашњи, садашни. — ig(lan), ih. до сада, до селе, до јако. — kor, ih. сада. — kori, mn. садашњи. — ra, ih. за сада. — ság, ih. сада, данас. — sággal, ih. овог пута. — tól, ih. од сада, од јако.
- Mostig, ih. до сада, до овог доба.
- Mostoha, mn. мађијеки; очувеки; — hártya, полубррат; — atra, очув; — anya, мађеха, мађија; — testvérek, полубраћа, полусестре; 2.) á. é. свирен, тежак; — idők, темпка времена; — év, перодна година.
- Mostoha, fn. очув; мађеха; á. é. немати.
- Mostohai, mn. мађијеки; очувеки.
- Mostohálkodik, k. мађијеки. очувеки постунати.
- Mostohán, ih. очувеки, мађијеки; á. é. Mostohaság, fn. окрутност. [свирено. Mostoháskodik l. Mostohálkodik.
- Moszat, fn. 1.) вога (трава); 2.) прљавштина.
- Moszt. Mosztika, fn. 1.) иштељка, l. Torzsa; Motol 1. Motoz. [2.) прљавштина.
- Motóla, fn. мотовило, сукаљка.
- Motólál, es. мотати, сукати.
- Motorkál, es. пинати, тражити.
- Motoz, a) es. és k. преметати, превртати; пинати. — ás, fn. преметање, преметачница; пинате; b) fn. бръз; á. é. — van fejében, има бубу у глави.
- Motozik, k. 1.) прејести се (овце); 2.) обрвљивити; — agyában, иже чист
- Motozó, fn. преметач. [у глави.
- Motring, fn. пасмо, пасма.
- Motszan, k. мрдијти, l. Moezan.
- Motyó, fn. пртљаг.
- Motyog, k. 1.) шалити се; 2.) гуњати.
- Mozaiк, fn. мозаик.
- Mozdít, es. покретати, покренути; мицати; füлt sem — ja, и не шумиња. — ás, fn. мицане, кретање. — hatat-
- lan, mn. иеномичан. — hatatlanúl, ih. иеномично. — lan, mn. иенокренут. — lanúl, ih. иенокренуто. — ó, fn. покретач.
- Mozdony, fn. локомотива, j. Locomotív.
- Mozdúl, k. кретати се, мицати се. — ás, fn. мицане, покрет.
- Mozdúlatlan, mn. иенокренут, иеномичан. — ság, fn. иеномичност. — úl, ih. иеномично.
- Mozgadóz, k. мицати се, покретати се.
- Mozgalmas, mn. покретљив; узрујан. — ság, fn. покретљивост; узрујањост.
- Mozgalmi, mn. покретни.
- Mozgalom, fn. покрет, кретање; á. é. маневар.
- Mozgás, fn. кретање; — ba hozni, покренути; — ba jóni, покренути се.
- Mozgat, es. покретати, помицити; nagy fát — ni, латити се мучна посла.
- Mozgatag, mn. покретан, покретљив. — ság, fn. покретљивост.
- Mozgatás, fn. покретање.
- Mozgató, fn. покретач; што покреће.
- Mozgékony, mn. покретљив. — ság, fn. покретљивост.
- Mozgó, mn. покретљив; — vá tenni, мобилисати; — had, мобилна војска; — híd, хурија што се скита.
- Mozgolódik, k. окретати се, вртети се.
- Mozgony, fn. машина, сирава; örök —, „perpetuum mobile“.
- Mozgony-báb, fn. автомат. — műves, fn. машиниста.
- Mozgósít, es. мобилизовати. — ás, fn. Mozgószer, fn. мобил. [мобилизование.
- Mozog, k. мицити се, кретати се. — hatató, mn. покретљив.
- Moztan, fn. динамика.
- Moztér, fn. простор за кретање.
- Mozzau, k. покренути се, макнути.
- Mozzanat, fn. момент. — os (ige), mn. тренутан (глагол).
- Mozsár, fn. аван. — ágyu, fn. праћија. — ka, fn. авашија. — kótis, fn. туџањ. — törő, — ütő fn. туџањ, туџало. — virág, fn. матичњак (трава).
- Mózsés, tn. Моја, Мојсило, Мојсије.
- Möcsköl, es. гиљечити, размрскати; утишнути, набити.
- Möcsörög, Möczörög, k. ашиковати.
- Mög l. Meg.
- Mögé, nu. за; az ajtó —, за врата.
- Möglet, fn. стражни простор, l. Háttér.

Mögött, mn. за; ajtó — за вратима.
 Mögül, mn. иза; az ajtó —, иза врата.
 Muezkorodik, k. ишукородити се.
 Muha, Muhar I. Moh. Mohar.
 Muhát, fn. 1.) роља; 2.) гладило.
 Mukk, fn. egy — от sem szólni. иш иш
 Mukkan, k. ишечути. [енчуты].
 Mulandó, mn. пролазан, непостојан. — ság, fn. непостојаност.
 Múlás, fn. пролажење, нестајање.
 Mulaszt, cs. пропуштати, занемарити. — ás, fn. занемаривање; — ási bűn, грех
 Mulat, fn. Мулат. [учињен нехатом].
 Mulat, k. 1.) забављати се, веселити се;
 2.) задржавати се, боравити; cs. ве-
 селити, забављати; vñ. веселити се,
 проводити се.
 Mulatag, mn. пролазан, непостојан.
 Mulatás, fn. 1.) весеље, забављање; 2.)
 борављење.
 Mulatkozik, k. веселити се, забављати се.
 Mulató, fn. és mn. (место) за весеље. —
 ház, — kastély, fn. весели двор. —
 kert, fn. перивој. — kör, fn. венчић
 (забављање). — társ, fn. друг у весељу.
 Mulatoz, k. веселити се, проводити, за-
 бављати се; боравити. — ás, fn. за-
 бава, весеље, борављење.
 Mulatság, fn. весеље, забава. — os, mn.
 забаван. — osan, ih. забавно.
 Mulattat, cs. забављати, веселити. — ás,
 fn. забављање. — ó, mn. és fn. заба-
 ван; забављач, весељак.
 Mulékony, mn. пролазан, непостојан. —
 an, ih. пролазно. — ság, fn. пролазност.
 Múlhatatlan, mn. непропустив, неопход-
 дан. — úl, ih. неопходно; — úl szük-
 séges, преко потребно.
 Múlik, k. 1.) пролазити, проћи; — a da-
 ganat, пролази оток; 2.) нестajати;
 — az idő, пролази време; 3.) rajtam
 nem múlt, hogy..., ишам ја крив,
 што...; rajtunk ne műljék, ми ћемо
 учинити своје; abban múlt, изостало
 је, одустало се; kevésben v. kicsinu-
 ben múlt, hogy... мало је фалило,
 што...
 Múló, mn. пролазан, непостојан. — lag,
 ih. пролазно.
 Múlt, mn. прошли, пређашњи, минули;
 — évi, лајски; fn. прошлост.
 Múlya, ih. након, после; rövid idő —,
 након кратког времена.
 Mulya, mn. муласт, ћамнаст; fn. мула,

глупак. — ság, fn. ћамнастост, глу-
 павост, сметеност.
 Mumia, fn. мумија, сухотина.
 Mumu, Mumus, fn. баук, гвоздензуба.
 Munka, fn. мука, труд; посао, радња,
 рад, дело, работа; munkára termett.
 створен за рад; munkába venni, узети
 у посао; munkába kerülv, стаје труда:
 (km.) embernél —, Istennél áldás, чо-
 век налаже, а Бог располаже; — után
 édes a nyugalom, после труда елатко
 се одмара; а ruha munkában van, ха-
 лине су у послу.
 Munka-bér, fn. радничка наплата. — bi-
 ró, mn. који може радити, који је за
 посао. — díj l. — bér. — felosztás, fn.
 подела рада. — idő, fn. време радње.
 — kedv, fn. радњивост. — képes l.
 — biró. — (ra)képesség, fn. способ-
 ност за рад. — (ra)képtelen, mn. не-
 способан за рад. — kerülés, fn. нера-
 диност. — kerülő, mn. нерадин. —
 kör, fn. круг делања.
 Munkál, cs. радити, пословати, работати;
 oda — ni, порадити, поделати;
 — benne a gyógyszer, лекарија ради
 у њему; a földet — ni, радити (земљу).
 Munkálat, fn. посао, дело, операт. — i,
 mn. операциони. — lan, mn. необра-
 ћен, необделан.
 Munkalátó, fn. надгледач радње.
 Munkálatos, mn. за обрађивање.
 Munkálódik, k. радити.
 Munkálódik, k. делати, пословати.
 Munkás, mn. радин, радњив, делатан;
 fn. радник, последник, работник; —
 — ság, fn. делатност, рад.
 Munkásosztály, fn. радничка класа.
 Munkász, fn. радник, работник.
 Munka-szünet, fn. прекид рада, одмор.
 — szünetelés, fn. обустава рада, страж.
 — társ, fn. сурадник, сарадник. —
 tehető, mn. способан за рад. — tér,
 fn. поље за рад. — téTEL, fn. посло-
 вање, радња.
 Munkátlan, mn. беспослен, без посла;
 нерадин, бадаван. — kodik, k. бес-
 посличити, бадавадисати. — ság, fn.
 беспосленост, нерад. — úl, ih. бес-
 послено.
 Mura, tn. Мура (река). — köz, tn. Meby-
 мурје.
 Murezos, mn. прљав, чађав. — an, ih.
 прљаво.

Murmutér, fn. мрмот, горски мини.
 Murnya, fn. истриньена, иструхла плева; приханђало камење.
 Murok, fn. мрква.
 Murrog, k. мрмљати, гунђати, мумлати.
 Murva, fn. 1.) плева, трине; 2.) шљунак; 3.) залиек (бильни).
 Murzsol l. Morzsol.
 Muskata, Muskatály, fn. миришавка (јабука, крушка, грожђе).
 Muslieza, Muslineza, мушница (у вину).
 Must, fn. мост, слатко вино, шира.
 Musta, fn. мушта.
 Mustallik, k. миришати на мост.
 Mustár, fn. сенеф, слачица; горушица. — millye, fn. судњ за сенеф.
 Mustol, es. музлати. — ó-fa, fn. мульдо.
 Mustos, mn. пун моста, винован.
 Mustra, fn. 1.) мустра, углед; 2.) преглед, смотра.
 Mustrabirka, Mustrajuh, fn. олони оваџа.
 Mustrál, es. 1.) мунтрати, разгледати;
 Muszáj, мора бити. [2.) пребирати.
 Muszka, tn. Москов, Рус; mn. руски. — báránybőr, fn. крзио младог јагњета. — ország, tn. Русија.
 Muszkájl, ih. руски.
 Muszkol, Muszol, cs. музлати.
 Mutat, es. показивати; не mutasd magadat, да се иши дао видети! utat — ni, показати пут; k. (oda, ra, re), указивати (на кога); vh. magát — ni, a) показивати се; b) продуцирати се.
 Mutat-ás, fn. показивање. — ék, fn. таблица. — kozik, k. показивати се, показати се. — lan, mn. непоказав, — lanúl, ih. непоказано. — mány, fn. приказ, продукција.
 Mutató, fn. 1.) сказалька; 2.) мустра, проба (робе); — úl, за пробу; 3.) списник, листа; садржај, индекс, регистар.
 Mutató-áru, fn. роба на углед. — névmás, fn. показна заменица. — óra, fn. сат на сказальке. — tábla, fn. регистар, списак. — új, fn. кажипрест. — vég, fn. окрајак робе за мустру.
 Mutatvány, fn. 1.) мустра, проба, углед; 2.) представа, продукција.
 Mutatvány-darab, fn. ремек-работа. — ív, fn. први табак за пробу. — lap, fn. ногавић на углед. — szám, fn. број нови.
 Mutilla, fn. лажна чела. [на на углед.
 Mutogat, es. показивати; magát — ni, a) показивати се; b) продуцирати се.

Múzeum, fn. музей.
 Muzulman, fn. Мусулман.
 Muzsika, fn. свирка, музика. — értő, mn. és fn. музикалан; музичар.
 Muzsikál, es. свирати.
 Muzsikamester, fn. музичар.
 Muzsikás, fn. свирач, музикант.
 Muzsika-szerző, fn. компониста. — sző, Muzsikus, fn. свирач. [fn. свирка.
 Muzzog, k. зујати, хујати.
 Mű, fn. дело, посао; вештачко дело. — alak, fn. вештачки облик. — alkotmány, fn. вештачко дело. — áros, — árus, fn. који продаје вештачке ствари. — avatott, mn. és fn. који се разбира у вештици, вештачки; вештак. — barát, fn. који миљује вештине. — biráló, — bíró, fn. критичар. — esarnok, fn. галерија вештина. — darab, fn. вештачко дело. — egyetem, fn. техника, политехника. — egyetemi, mn. (политечнички). — egylet, fn. друштво за неговање вештина. — elmélet, fn. теорија вештине. — emlék, fn. вештачки споменик. — értő, fn. és mn. вештак, који се разуме у вештицима. — érzék, — érzelem, — érzet, fn. смисао за вештине. — faragás, fn. вајарство. — faragmány, — faragvány, fn. вајарски посао. — faragó, fn. вајар. — festész, — festő, fn. сликар; вештачки бојација. — festés, — festészet, fn. сликарство; вештачко бојадисање. — fogás, fn. мајсторија, смицилица.
 Müge, fn. лазаркиња, првенац (биль.).
 Mű-gond, fn. марљивост, пажња. — guakorló, mn. који се занима вештином. — hely, fn. радионица. — ipar, fn. радиост; вештина. — iparos, mn. индустријалац. — iskola, fn. академија за вештине. — ismerő, fn. вештак. — kedvelés, fn. љубав према вештицима; дилетантство. — kedvelő, fn. љубитељ вештина; дилетант. — kedvelőség, fn. љубав према вештицима. — kereskedés, fn. трговина вештачким творевинама. — kereskedő, fn. који тргује с вештачким творевинама. — kertész, fn. вештачки вртар. — készítmény, fn. вештачка работа. — kiállítás, fn. изложба вештина.
 Műköcs, fn. (билька) пупаквица.
 Működ-és, fn. делање, пословање. — ik,

k. делати, пословати. — ё, мн. делатан. — ёсег, fn. делатност.

Mű-költészet, fn. уметничко писништво. — költő, fn. уметнички песник. — kör, fn. круг делања. — lovas, fn. вештачки јахач. — lovaglás, fn. вештачко јахање. — nyelv, fn. a) уметнички језик; b) терминологија. — nyelvi, mn. терминологшки. — remek, fn. ремек-дело. — régiségek, fn. вештачке ствари. — szabály, fn. правило вештине. — szabályos, mn. уде-шен према правилу вештине. — szaki, mn. технички.

Műszer, fn. вештачка справа, инстру-мент. — i mn. механичан. — ileg, ih. механично.

Mű-szerkezet, fn. механизам; компози-ција. — szerzemény, fn. вештачки производ. — szó, fn. вештачка реч, термин. — szoba, fn. радионица, ла-бораторија. — szorgalom, fn. инду-стија, радиост. — szótan, fn. тер-минологија. — szótár, fn. терминологија.

ки речник. — tan, fn. технологија. — tani, mn. технологији. — tár, fn. музеј. — tárlat, fn. изложба вештина. — társ, fn. сауметник. — társaság, fn. друштво за вештине. — terem, fn. атеље; лабораторија; музеј. — termék, fn. вештачки производ. — termelés, fn. вештачко производство. — tét, — téTEL, fn. операција. — tevő, fn. оператор. — út, fn. друм, шосе. — üggyes, mn. és fn. вештак, уметник. — ügyesség, fn. уметништво.

Művel... l. Mivel...

Műves, fn. радник, l. Míves.

Művész, fn. вештак, уметник.

Művészett, fn. вештина, уметност; képző —. пластика; faragó —, вајарство. — i, mn. вештачки, уметнички.

Művészsi, mn. вештачки, уметнички. — leg, ih. уметничко. — ség, fn. уметништво.

Művészkedik, k. бавити се вештином.

Művészsgég, fn. уметништво; уметници.

Művezető, fn. пословођа.

Műzet, fn. механизам.

N.

N (on, en), nu. 1.) на; az utezán, на у-лици; a padon, на клупи; a vízen, на води; 2.) за; tíz márkán, за десет ма-рака; két forinton, за два форинта.

Nád, fn. трска.

Nádal, cs. a) сећи трске; b) покривати или ограђивати трском; c) á. é. ши-бати трском (трсковачом). — ás, fn. сечење трске. — ё, fn. који сече трске.

Nadály, fn. пијавица. — fű, fn. гавез. — os, mn. пијавичав. — oz, es. ме-тати пијавице. — tő, fn. лазаркиња (биль.).

Nádas, mn. a) трсковит; b) покрiven трском; fn. тршчаник, тршчак, рит. — odik, k. обрасти трском.

Nádaz, cs. покривати трском. — at, fn. кров од трске.

Nád-bot, fn. трсковача, трсковац. — bu-zogány, fn. кунина. — erdő, fn. трш-чак. — fedél, fn. тршчан кров. — fe-deles, mn. трском покривен. — fonat, fn. ленга; асура. — hajlék, fn. колиба од трске.

Nádi, mn. тршчан; — bika, букавац, водени бик; — fű, шаш, шевар; — madár, водени дрозд; — tyúk, лиска.

Nádika, fn. пиница, нека (тица) пото-Нádkerítés, fn. еведра. [чарка.]

Nádlás, fn. сечење трске.

Nádméz, fn. шећер (из трске). — el, — ez, cs. шећерити, шећерисати. — es, mn. ошећерисан.

Nádol, cs. 1.) покривати, поишывати тре-ком; 2.) калити (твожбе, раоник).

Nádor(ispán), fn. палатин. — i, mn. па-латински. — ság, fn. палатинство. — szék, fn. палатински суд.

Nádoz l. Nádaz.

Nádpáhol, cs. бити трсковачом.

Nádpáleza, fn. трсковац, тршковача.

Nádpálezáz, cs. туђи трском.

Náparipa, fn. коњ од трске; á. é. оми-лела ствар.

Nádra, fn. материца, l. Mádra.

Nadrág, fn. чакшире, хлаће, ногавице; alsó —, гаће.

Nadrág-ellenzö, fn. растрој. — hám, fn.

пораменице. — hasiték, — hasadék, fn. растряж. — kengyel, fn. стремен, штруфна. — kötő, fn. пâc од чакнира. — ol, es. деветати. — os, mn. у чакнира. — övező, fn. пâc од чакнира. — szár, fn. ногавица. — szíj, fn. кајши за чакнире. — talan, mn. без чакнира. — talpaló l. — kengyel. — tartó, fn. пораменице.

Nádragulya, fn. насквица; бенђелук (биль.). Nadrág-ülep, fn. тур од чакнира. — zseb, fn. цеп од чакнира.

Nádrapártamag, fn. материличъак.

Nád-rekesz, fn. главчише за ловљење рибе. — síp, fn. карабе, дудалка. — szál, fn. трска (једна); (szój.) lenge mint a — szál, повија се као трска. szegés, fn. еведра. — szék, fn. столица од трске. — termő, mn. трсковит. — toló, fn. толја.

Nádverés, Nádverő l. Nádolás, Nádoló.

Nagy, 1.) mn. és fn. велик; великан, великам; — ban, у великим (продадја); — jából dolgozik, ради овлаш; á. é. — ideje már, већ је у велико време: — ideig volt távol, дуго времена је био на страни; — kor, дубока старост; — száj, лајава уста; — ot hall, тешко чује, наглув је; — ba fogni v. kapni, латити се великог; — ra becsülni, врло поштовати; — ra tartja magát, поноси се; — ra lenni vmiével, држати много на што, поносити се чиме; — ra venni, узети за круину ствар; — ra vágyni, — ra látni, ићи за великим; — ra ment, далеко је дотерао; — ra nyitni szemteit, разрогачити се; kicsinye — ja, велико и мало; minden —nak kicsiny a kezdete, из малог бива велико: 2.) ih. врло; — keservesen, прегорко; — bölcsen, врло мудро; — ritkán, одвећ Nagyagyúhal, fn. липен (риба). [ретко].

Nagy-álmu, mn. поспан. — alvó, mn. врло дремован. — ánt, ih. већим делом. — anya, fn. мајка, баба. — anyai, mn. мајчин. — apa l. — atya.

Nagyasszony, fn. 1.) мати божја, Богородица; — napja, Вел. Госпојина; 2.) милостица гостођа. — körte, fn. великоноскојска крушка.

Nagy-atyai, fn. дед, деда. — atyai, mn. дедин, дедински. — bátya, fn. стрин; ујак; теча. — bélű, mn. és fn. алав;

ала. — bizvást, ih. сасним поуздано. — boldogasszony (напја), fn. велика госпојина. — bőgő, fn. виолон, велики бегем. — bőjt, fn. велики, чесни поет, четиридесетница. — britannia, tn. Велика Британија. — csütörtök, fn. велики Четвртак. — dad, mn. горојасан.

Nagyehető, mn. прождрљив, несит, алав; fn. ала, изелица. — ség, fn. прождрљивост, алавост.

Nagyér, fn. аорта (жила у телу).

Nagyérdemű, mn. многозаслужан.

Nagyeszű, mn. даровит, онстроуман. Nagyét, fn. алавост. — ii, mn. алав, поједљив.

Nagyfarú, mn. широких стражњица, гузат.

Nagyfejedelem, fn. велики кнез. — ség, fn. велика кнежевина.

Nagyfej, fn. главура, главурда. — ii, mn. és fn. глават; главурдан.

Nagyfennjen, ih. високопарно, охоло.

Nagyfogú, mn. зубаст.

Nagyfővezér, fn. врховни заповедник.

Nagyfülű, mn. уват; fn. увоја.

Nagyhangú, mn. хвалисав; fn. хвалиша.

Nagyhasú, mn. трбушат; fn. трбоња; — asszony, трудна жена.

Nagy-hatalmasság, fn. велика сила. — hatalmú, mn. силан. — hatalom, fn. велика сила. — ható, mn. врло силан.

Nagyherczeg, fn. велики херцег. — i, mn. великохерценики. — ség, fn. велико херцештво.

Nagy-hét, fn. велика недела. — hétfő, fn. велики Понедељак.

Nagyhírű, mn. гласовит, чувен.

Nagyidő, fn. крајње време.

Nagyiható, mn. és fn. пошилица, ждера.

Nagyít, es. увеличавати, увећати; претеривати. — ás, fn. увеличавање. — ó, mn. што увеличава, величав; fn. (ü-veg) величаво стакло. — ott, mn. увећан; претеран.

Nagyivó, fn. пошилица, цијанац.

Nagykedd, fn. велики Уторник.

Nagyképű, mn. уображен. — ség, fn. уображеност.

Nagykereskedés, fn. велика трговина.

Nagykereskedő, fn. велики трговац.

Nagykereszt, fn. велики крст.

Nagykor, fn. дубока старост.

Nagykorú, mn. és fn. пунолетан; пунолетник. — ság, fn. пунолетност.

Nagykönnyes, ih. врло лако, без по муке.
 Nagylelkű, mn. великовушан. — en, — leg, ih. великовушно. — ség, fn. великовушность.
 Nagymellű, mn. пресат. [ликовушность].
 Nagyméltóság, fn. преувешеност, Екселенција: — od, Ваша Преувешености! — ú, mn. преувешени.
 Nagymérvű, j. Messzeható.
 Nagymessze, ih. врло далеко, предалеко.
 Nagymester, fn. велики ментар.
 Nagymise, fn. велика миса.
 Nagynehezen, ih. с натегом, једва једвице.
 Nagynéne, fn. тетка; стрина; ујна.
 Nagynevű, mn. гласовит, чувен.
 Nagynyakú, mn. вратат.
 Nagynyelvű, mn. хвалисав; зубат.
 Nagynyolezad, fn. велика осмина (код оргуље). — rét, fn. велика осмина (код књига).
 Nagyobb, mn. већи. — acska, mn. мало већи. — adán, — ára, ih. већином, понажвише. — ít, es. увећати, повећати. — odás, fn. повећање. — odik, k. повећавати се. повећати се. — részint, ih. по већој чести, мањом. — úl, l. — odik.
 Nagyocsa, mn. повелик, величак.
 Nagyol, es. 1. обрадити (у главном); сећи на велика парчад; 2.) сматрати за (врло) велико.
 Nagyolvasottságú, mn. који је много чи-
 Nagyon, ih. врло, веома, весма. [тако].
 Nagyorrú, mn. носат; fn. носоња.
 Nagyos, mn. величак, повелик. — kodik, k. керебечити се.
 Nagyot-hallás, fn. наглувост. — halló, mn. наглув.
 Nagyoz, es. 1.) сећи на велике комаде; 2.) увећавати; k. величати се.
 Nagypéntek, fn. велики Петак.
 Nagyra, ih. врло, веома. — becsül, es. высоко ценити, врло поштовати. — becsülés, fn. высоко поштовање. — lát, k. дизати нос, кочити се. — láttás, fn. кочење, пучење. — látó, mn. уображен, поносит. — tart(ja magát), vli. диже нос. — megy, k. далеко дотерати. — termett, mn. створен за великим. — törő, mn. који тежи за великим. — vágyás, fn. славољубље. — vágyó, mn. славољубив.
 Nagyreménységű, Nagyreményű, mn. који улева пуно наде.
 Nagyrészint, Nagyrészt, ih. већином.

Nagyriadal, fn. генерални марш.
 Nagyság, fn. величина; — od, fn. Ваше Високоблагородие! — ol, es. називати високоблагородним. — os, mn. високоблагородан.
 Nagysietve, ih. брже боље.
 Nagyszájú, mn. устат; á. é. дајав.
 Nagyszámu, mn. многобројан.
 Nagyszében, tn. Сибињ.
 Nagyszemű, ih. 1.) крупнозр; 2.) круп-
 Nagyszerda, fn. велика Среда. [ноок].
 Nagyszerű, mn. величанствен. — en, — leg, ih. величанствено. — ség, fn. величанственост.
 Nagyszívű, mn. великовушан. — en, — leg, ih. великовушно. — ség, fn. великовушность.
 Nagyszombat, fn. велика Субота; tn. Тирнава, Суботините.
 Nagy-szüle, fn. деда; мајка. — szülék, fn. деда и мајка. — tapasztalatú, mn. многоискусан. — tehetséggű, mn. врло даровит. — tiszteletű, mn. врло поштован. — torkú, mn. és fn. a) грлат; — gyermek, дречкаво дете; b) почилица. — tudományú, mn. високоучен.
 Nagyúj, fn. налак.
 Nagyúl 1. Nagyobbodik.
 Nagyúr, fn. султан.
 Nagyuraság, fn. висока госпоштина.
 Nagyúri, mn. господски; султански. — lag, ih. господски; султански.
 Nagyút, fn. друм.
 Nagyvad, fn. крупна дивљач. — ászat, fn. лов на јелене.
 Nagyvárad, tn. Велики Варадин.
 Nagyváros, fn. велика вароши. — i. mn. és fn. великоварошки; великоварошанин. — ilag, ih. великоварошки.
 Nagyvezér, fn. велики везир.
 Nagyvígán, ih. врло весело.
 Nál (nél), nr. 1.) код, у, при, уз; аtyánknál, у нашег оца; az asztalnál, при столу, за столом; holdvilágánál, спрам месечине; — am, — ad, — a..., код мене, код тебе, код њега...; 2.) — fogva, за; hajánál fogva, за косе; 3.) — am, — ad... nélküл, без мене, без тебе...; ksz. него, од (при упоређењу); az egér kisebb a patkány —, мини је мањи од пацова; jobb, szébb nálánál, бољи, лепши од њега.
 Nancesi, tn. Аница.

Nándor, tn. Фердинанд. — fehérvár, tn. Београд.

Nap, fn. 1.) сунце; (szój.) — alatt lenni, а) бити под прстеном; в) бити изложен пресуди света; (km.) nínes új a — alatt, нема ништа ново под сунцем (у свету); lementével v. nyugtával v. multával diesérd a — от, не хвали дана пре вечери; 2.) дан; keresztjáró —, дан литије; — ról — га, с дана на дан; (szój.) több — mint kolbász, више је дана него кобасица; holnap is —, и сутра је дан.

Nap, Napa, fn. свекрва; пуница.

Nap-áldozat, fn. залазак сунца. — bér, fn. дневница, надница, — bogár, fn. буба мара. — bökés fn. сунчарица. — díj, fn. дневница. — éjegyet, fn. еквиликум. — ellenző fn. штит од сунца. — enyészet, fn. залазак сунца. — ernyő, fn. штит од сунца (сунцобран). — eset l. Napnyugat. — estig, ih. од јутра до мрака. — esztendő, — év, fn. сунчана година.

Nápész l. Nápiez.

Napfény, fn. сунчана светлост, сунчани сјај; világos mint a —, јасно као сунце; — re hozni, изнети на видело; — re jöni, изићи на видело.

Nap-fogyás, — fogyatkozás, — fogyatkozat fn. помрчање сунца. — fogytig ih. до сунчева захода. — folt, fn. сунчана исега. — fordító, — fordulat, fn. обрт сунца. — forduló, fn. хелиотроп (звездарска справа). — forgás, fn. окретање сунца. — füve, fn. сунцокрет. — hanyatlás, fn. залажење сунца. — hossz, fn. дужина дана. — hosszant, ih. цео богословни дан. — hő, fn. сунчана жега.

Napi, mn. 1.) дневни; — bér, надница; — díj, дневница; — díjnok, дневничар; — lap, дневни лист; — rances, дневна заповест; — rend, дневни ред; 2.) — пар, сунчани дан.

Nápiez, mn. мршав, прорицан; fn. сита.

Napigyaló, mn. за дан два, пролазан.

Napjában, ih. преко дан, обдан; дневно.

Napjövet, Napkelés, fn. исход сунца.

Napkelet, fn. исток; излаз сунца. — i, mn. és fn. источни; источничики; источник. — ileg, ih. источничики.

Napköz, fn. дан. — ben, ih. обдан.

Napközépi, mn. хелиоцентричан.

Naplemenet, fn. заход сунца.

Naplesi, fn. минодер, дангуба; — Jankó, Napló(könyv), fn. дневник. [пебрига.

Naplropó l. Naplesi.

Naplós, fn. који води дневник. — it, es.

уводити у дневник.

Naplóz l. Naplósít; — ó l. Naplós.

Napnyugat, fn. запад; заход сунца. — i, mn. és fn. западни; западиачки; западњак. — ias, mn. западиачки. — iasan, ih. западиачки. — ilag, ih. западно.

Napnyugvás, fn. залазак, заход сунца.

Napol, es. és k. дановати, преданити.

— ó, fn. који мора да чека један дан.

Nápoly, tn. Напуљ. — i, mn. és fn. папуљски; Напуљац.

Naponként, ih. сваки дан. дневно. — i, mn. дневни.

Naponna, Naponta, ih. дану, обдан.

Napóra, fn. сунчаник, сунчани сат.

Napos, mn. 1.) сунчан; — hely, присое, пригревница; — oldal, ченоек; 2.) од ... дана; — tiszt, официр који има дневну службу.

Napos-szoba, fn. соба на дан.

Napotszaka, ih. преко целог дана: обдан.

Napölö, fn. дангуба, клуподер.

Nappal, ih. дану, обдан; fn. дан. — i, mn. по дану.

Nappallik, Nappalodik, k. оевитати, сва-ливати.

Nappaloz, k. преданити, дановати.

Nappénz, fn. дневница, j. Napidij.

Napraforgó, Napranéző, fn. сунцокрет.

Naprendszer, fn. сунчана система.

Napság, fn. дан; ма —. mai —, данашњим даном.

Napsugár, fn. сунчев зрак.

Napsütötte, mn. од сунча опаљен, смагнут.

Napszám, fn. надница (посао и плата).

— os, fn. надничар, аргатин.

Napszurás, fn. сунчарица.

Naptár, fn. календар, свечаник. — i, mn.

Naptérítő, fn. обртник. [календарски.

Naptérülés, fn. солстициум.

Napton, — nappal, — napotszaka, ih. цели дан, новаздан.

Napüveg, fn. стакло за сунце.

Napvesztegető, fn. дангуба, бадавација.

Napvilág, fn. дневна, сунчана светлост;

— nál, за вида; — ra jöni, изићи на

видело; — ra hozni, изнети на видело;

Napvirág, fn. сунцокрет.

Naranes(alma), fn. пераница, помораница.
— os, mn. és fn. е пераницама; пун
помораница; врт од помораница. — szín,
fn. пераница боја. — szín, — színi, mn.
пераницине боје. — sárba, mn.
жут као пераница.

Nárezis, fn. зеленкада, парцса.

Násfa, fn. 1.) дрвена реза; 2.) минђуше;
3.) пакит.

Náspágol, Náspáhol, Náspál, es. деветати.
Naspolya I. Naszpolya.

Nász, fn. свадба, сватови; родитељи
младенца.

Naszád, fn. корвета, ратни брод.

Nász-ágy, fn. брачна постела. — ajándék,
fn. невестин дар, женичество. — anya,
fn. а) провођачница; б) не-
вестина или женикова мати. — atya,
fn. а) провођачија; б) отац жеников
или невестин. — dal, — ének, fn.
сватовац. — isten, fn. Бог брака, хи-
мен. — készület, fn. пријаја, оправа
невестина. — kocsi, fn. кола с мла-
дом. — koszorú, fn. невестин венац.
— leány, fn. југа. — legény, fn. де-
вер. — levél, fn. венчана пецирана.
— nagy, fn. кум, стари сват. — nagykodik,
k. кумовати. — nagyság, fn.
кумство. — nap, fn. венчани дан. — nép,
fn. свати. — oló asszony (leány),
fn. жена (девојка) уз младу. — ruha,
fn. венчана хаљина. — űnner, fn.
свадба. — vendég, fn. сват. — vers,
Naszpolya, fn. мушикула. [fn. сватован.

Nátha, fn. кијавица, балабан. — hirtet,
fn. велика кијавица, хронотина.

Náthás, mn. кијавичав. — ít, es. причи-
нити кијавицу. — odik, k. окијави-
чити. — ság, fn. кијавица.

Ne, ksz. не; не menj, немој пћи.

Ne, isz. на! ево на!

Né, наставак за женске именине; csá-
szárné, царица; bíróné, сучевица.

Nebeleg, k. дедачити се, лудовати.

Nedély, fn. хумор, j. Humor. — es, mn.
хумористичаи, j. Humoros.

Nedmérő, fn. хигрометар.

Nedv, fn. 1.) сок; 2.) влага. — es, mn.
a) мокар, влажан; b) сочан; (km.)
örömestebb esik, a hol —, где се има,
ту се и преенда; ћаво растовара на
вељи стог.

Nedvesedik, k. влажити се, одвукнути.

Nedvell, es. сматрати за влажно.

Nedveshideg, mn. влажнохладан.

Nedvesít, es. влажити, квасити. — és,
fn. влажење, квашење.

Nedvesség, fn. 1.) влага; 2.) сочност.

Nedvesűl I. Nedvesedik.

Nedvetlen, mn. без сока, несочан.

Nedvez, es. влажити, квасити.

Nedvít, Nedvűl I. Nedvesít, Nedvesűl.

Nefelejts(mizsót), fn. споменак (цвет).

Negéd, fn. охолост, обест. — el, es. пре-
немагати се, афектирати, поносити се.
Negédes, mn. поносит, охол, напет. —
kedik, k. поносити се, кочити се —
ség, fn. охолост, напетост.

Negédlet, fn. афектација.

Negédség, fn. поноситост, напетост.

Negély, fn. пренемагање, афектација. —
es, mn. који афектира. — ez, es. афекти-

Négyel, fn. барилце, буренце. [рати.

Néger, fn. Црнац.

Négy, mn. четири.

Négyalj, fn. тетраедар.

Negyed, fn. четврт, четвртина; квадрант.

Negyedel, es. делити на четворо; раши-
чережити.

Negyedes, fn. 1.) који купи порез или
уквартиљава војнике; 2.) (-fejedelem),
четврарх.

Negyedév, fn. четврт године. — i, mn.
четворогодињи.

Negyed-fél, fn. три и по. — fél, mn. у
четвртој години. — hang, fn. четврт
тона. — hó, fn. април. — ik, mn. че-
тврти. — ikszer, ih. четврти пут. —
jog, fn. кварталициум. — kóta, fn.
четврт јоте. — kötet, fn. повез киље-
ре на четвртини. — lap, fn. страна
четвртине табака. — levél, fn. лист
на четвртину. — lő, fn. квадрант [ма-
тем.] — mester, fn. надзорник четвр-
ти. — napí, mn. четвртодневни. —
napos, mn. од четири дана (деге). —
óra, fn. четврт сата. — óráj, — órányi,
mn. од четврт сата. — osztályos, fn.
четвртошколац. — rész, fn. четврти-
на. — rét, fn. кварт (киље). — rét-
lap, fn. страна па четвртини. — rét-
levél, fn. лист на четвртини табака.
— szer, ih. четврто; по четврти пут.
— szögi, mn. правокутан. — szünet,
fn. четврт паузе (у музичији). — telek,
fn. четвртина еесије. — telkes, fn.
који има четврт еесије.

Négyel, es. чережити; делити на четворо. — ö, fn. 1.) хаякача, волујски бич; 2.) Kisfa.

Négyen, ih. четворо; четворица; — négyen, у четворо; по четворица. — kékent, ih. у четворо, четворица по четворица.

Négyes, A. mn. четвороеструк; — fogat, спрега на четири коња; B. fn. 1.) четворка, кадриј; 2.) четворонев, квартет, 3.) припрега на четири коња; 4.) четворка (карта).

Négyesít, es. учетвороестручи.

Négyesség, fm. кватериа (у матем.)

Négyez, es. учетвороестручи. — et l. Négyzet.

Négy-féle, mn. четвороеструк. — felé, ih. на четири стране. — fogatos, — fogatú, mn. és fn. на четири коња. — garasos, mn. és fn. од четири гроша; четворогрош. — hang, fn. четворонев, квартет. — hangú, mn. у четири гласа. — igáju, — igás, mn. на четири коња, вола. — keszegoldal, fn. трапезоедар.

Négy-kézláb, ih. четвороношике. — kezű, mn. на четири руке. — lábu, mn. четворошог; (ph.) — lábu is megbollik, пма и мудра глава по неку луду жилу. — lap, fn. тетраедар. — lovas, — lovú, mn. на четири коња. — ökrü, — ökrös, mn. на четири вола. — rét, ih. четворогубо; fn. четвртина табака, кварт. — rétű, mn. четворогуб. — ség, fn. четвороеструкост. — soros, — sorú, mn. од четири реда. — szeg l. — szög. — szem, fn. четврка (цифра).

Négyeszer, ih. четири пута. — es, mn. четвороеструк, четворогуб, — esen, ih. четворогубо. — ez, es. учетвороестручавати. — i, mn. четвороократан. — te, ih. четири пута. — szótagú, mn. четворосложан.

Négyzsög, fn. квадрат; четврокутник; mn. четврокутан; квадратан; — hűvölyk, mn. квадратан налац; — kő, коцкасти камен; — láb, квадратна стона; — mélyföld, квадратна миља.

Negyszegít, es. делити на квадрате. — es, fn. квадратура.

Négyzöglet, fn. четврокутник. — es, — ü, mn. четврокутан.

Négytagú, mn. четвороочлан.

Négyülléses, Negyüllésü. mn. ea четири единица.

Negyven, mn. четрдесет. — ed, fn. a) четрдесетина; b) карантена, контумац. — edik, mn. четрдесети. — edszer, ih. четрдесети пут. — es, mn. és fn. четрдесетгодини; четрдесетогодишак.

Négyzet, fn. квадрат. — es, — i, mn. квадратичан. — el, — ez, es. квадрирати. — láb, fn. квадратна стона. — szám, fn. квадратни број.

Neh, fn. тежина.

Néha, ih. каткад, кадито; — néha, овда-онда. — пар, — parján, ih. a) по-каткад; некад, пре, још кадгод (szój.) — parján seidön, о светом никад.

Néhai, mn. негданыи; покојни.

Néhány, Nehány, ih. неколико. — an, ih. неколицина. — szor, ih. неколико пута.

Nehez, Nehéz, mn. тежак; тегобан; — fizető, — fizetésü ember, рђав илатиши; — emre, — edre, — ére... esik, van, пада ми (ти, му) тешко; замет ми је.

Nehez-bedik, k. отежати, бивати тешко. — bít, es. отештавати, отештати. — bül, — ebbedik, — ebbül, k. отежати, постати тежи. — ecske, mn. потежак.

Nehezedik l. Nehezül.

Nehezék, fn. квант, драм.

Nehezelg, k. гравитовати l. Nehézkedik. — és, fn. гравитација.

Nehezell, Nehezel, es. 1.) сматрати за врло тешко; 2.) замерати, узети за зло.

Nehezen, ih. тешко, мучно, тегобно; — jónék, тешко да ће доћи.

Nehézerkölesű, mn. позгодан (нарав).

Nehezethalló, mn. паглув, којитешко чује.

Nehéz-fejű, mn. тупоглав. — hallás, fn. паглувост. — hallásu, mn. паглув.

Nehezít, es. отештавати. — és, fn. отештавати.

Nehézke, mn. потежак. [штаваше.]

Nehézked-és, fn. гравитација. — ik, k. притискивати тежином; гравирати.

Nehézkedyű, mn. зловољан. — ség, fn. Nehezkés, mn. потежак. [зовоља.]

Nehézkes, mn. незгранан, тром, тежак; á. é. — asszony, трудна жена. — edik, k. затруднити. — en, ih. тромо, незгранан. — ít, es. обременити, отеготити. — ség, fn. незгрананет; á. é. бремениност.

Nehézkór, Nehézkórság, fn. велика болест, падавица. — os, mn. падавичав.

Nehézl-és, fn. гравитација. — ik, k. гравитовати.
 Nehéznyávalya l. Nehézkör.
 Nehézség, fn. 1.) тежина, важина; 2.) тешкоћа, тегоба; 3.) падавица.
 Nehézségel, cs. забављати, замерати.
 Nehézséges, mn. падавичав, епилептичан.
 Nehézségi, mn. — ergő, тежа; — pont, тежиште.
 Neheztel, k. а) замерати; срдити се, мрчати на ... — és, fn. срдиња.
 Néhéztermészetű, mn. мргодан, мрзовољаст.
 Néhéztestű, mn. és fn. тром, трунгав: трунтоња. — ség, fn. тромост, трунгавост.
 Neheziől, k. отежати; падати на терет.
 Néhogy, ksz. да не, да не би.
 Néhol, Néhon, Néhott, ih. овде-онде.
 Néhova, ih. некуд, некамо.
 Néhun, Néhutt l. Néhol.
 Neki, nm. њему, њој; ih. на, против; Isten —, просто му било; па нека.
 Neki-bátorít, cs. охрабрити. — bátorodik, k. охрабрить се. — bolondül, — böszüл, k. помамити се. — búsl(ja magát), vh. сневеселити се. — ered, k. захукати се. почети (киша). — esik, k. бацати се на што, прионути, навалити, наклонити се. — gömbölyödik, k. исцунити се, одебљати. — hízik, k. угојити се. — húzalkodik, k. замахнуть, захукати (на удар). — iramodik, k. устремити се. — készül, k. спремити се. — megy, (mén), k. поћи... отићи на ... — melegül, k. загрејати се. — rohan, k. насрнути. — szalad, k. потрчати. — szépül, k. пролепшати се. — vet (— i magát). vh. отети се, опоравити се.
 Nélkül, ih. без.
 Nélkülez, Nélkülöz, cs. лишавати се, бити без чега; j. Ellenni vmi nélkül, Hiával lenni vminek. — és, fn. немаше, немаштина. — hetetlen, mn. преко потребан. — hetlenség, fn. прека потреба. — hetlenül, ih. преко потребно. hető, mn. излишан. — hetőség, fn. из-Nem, ih. не, није: јок, ајак. — лишност.
 Nem, fn. род, племе, колено. лоза: szép —, лепи спол.
 Néma, mn. нем, мукло; (pb.) — gyermeknek szavát anyja sem érti, немом детству ни мајка не може помоћи; fn. немак, немакиња.

Néma-barát, fn. камалдулезац. — bűn, Némajáték, fn. пантомима. [fn. онанија]. Nemakarás, fn. противљење.
 Némán, ih. немо, мукло.
 Némaság, fn. немоћа, немост.
 Némáskodik, k. немо посматрати.
 Némaszemély, fn. штатистика.
 Nembeli, mn. по роду; сполнни. — ség, fn. колено, род.
 Némer, fn. жена. — i, mn. женски.
 Nemesak, ih. не само.
 Nemde? Nemdenem? ih. је ли? зар не?
 Némely, mn. гдекоји, неки. — ik, nm. гдеко, гдекоји. — kor, ih. кадшто.
 Nemember, fn. одъуд, нечовек.
 Nemere, fn. северни ветар.
 Nemes, mn. племенит, благородан; племићки; fn. (-ember) племић; (-aszszony) племићкиња. — bít, cs. оплеменити, оплемењавати, облагорђавати. — bül, k. облагородити се, облагорђавати се. — edik, k. постати племић; облагородити се. — en, ih. племенито. — ház, fn. племићки дом. — i, mn. племићски. — ít, cs. оплемењавати, облагорђавати; чинити племићем. — ítés, fn. облагорђење; подарење племства.
 Nemeslekű, mn. племенит. — en, — leg. ih. племенито, велиcodушно. — ség, fn. племенитост.
 Nemeslevél, fn. племићска диплома.
 Nemesség, fn. племство, племићи; племенитост.
 Nemesszívű l. Nemeslekű. [менитост].
 Nemestelek, fn. племићско двориште, курија.
 Nemesül, k. а) постати племић; б) облагородити се.
 Német, tn. Немац; tn. немачки. — Alföld, tn. Низоземска. — alföldi, fn. és mn. Низоземац; низоземски. — árpa, fn. немачки јечам. — bárodalom, fn. немачка царевина. — es, mn. по немачки. — esedik, k. немчти се. — esít, cs. немчти — esség, fn. немаштина. — esül, k. немчти се. — ez, cs. немчти. — hon, tn. Немачка. — honi, mn. из Немачке, немачки. — ít, cs. понемчти; превести на немачки.
 Nemetlen, mn. без рода.
 Német-ország, tn. Немачка. — országi, mn. из Немачке. — ség, fn. а) нем-

штина; б) Немци. — ül, ih. немачки; k. l. Németesül.
Nemez, fm. клобучина, пуст. — botos, — cziró, fn. ципеле ботуше (од клобучине). — el, cs. поставити клобучином. — fa, fn. (нидијеко) дрво са вунастим гранама. — gyártó, fn. клобучар. — kalap, fn. шешир од клобучине. — kalló, fn. клобучар. клобугчија. — papír, fn. крут, дебео папир (шапендел).
Nembogy, ksz. а камо ли, а некмо ли.
Nemi, mn. плотски, телесни; сполни, гениричан: — ösztön, плотски нагон; — szeretet, телесна љубав.
Némi, mn. неки, некакав, гдекоји. — kér(en), — leg, ih. некако, у неку.
Némminemi, Néminemű l. Némi. [руку].
Nemiség, fn. сполност.
Nemismerés, fn. непознавање.
Némít, cs. ујуткивати.
Nemkülönbén, ih. исто тако, не мање.
Nemleg, mn. негативно. — es, негативан. — esen, ih. негативно. — esség, fn. негација.
Nemlét, fn. недостајање, недоскудица; ennek — ében, кад тога нема.
Nemisor, fm. генеалогија, родословље.
Nemiszó, Nemiszóeska, fm. честица за род.
Nemtelen, mn. 1.) без рода; 2.) не-племенит; низак, нитковски: неплемић. — edik, k. постати неплеменит, понизити се, — ít, es. чинити не-племенитим, онеблагородити. — ségtű, простота, искрост. — ül, ih. не-племенито; k. l. — edik.
Nemtő, fn. геније, анђео-хранитељ.
Nemtudás, fn. незнанье, неумење.
Némül, k. умукнути, занемети.
Nemű... уз придеве: од ... врсте, руке, pl. hason —, сродан.
Némüinemű l. Némi.
Némütt, ih. где-где.
Nemz, cs. родити, произвести.
Nemzedék, Nemzék, fn. поколење, колено, наративај. — rendsor, fn. родослов.
Nemzés, fm. рађање, произвођење.
Nemzet, fn. народ, нација.
Nemzetes mn. благородан, коленовић. — edik, k. понародити се. — ít, es. понародити.
Nemzetgazda fn. национални економ.
Nemzetgazdaság, Nemzetgazdászat, fn.

народна привреда, народно газдинство. — tan, fn. народна привреда (као наука).
Nemzeti, Nemzeties, mn. народни; nemzeti viselet, народна ношња.
Nemzetileg, Nemzetiesen, ih. народно.
Nemzetiesít, cs. понародити, национализати.
Nemzetesség, fn. народни дух, особина.
Nemzetised-és, fn. понарођивање, понарођење. — ik, k. понародити се, понарођивати се.
Nemzetiség, fn. народност.
Nemzetisít, cs. понарођивати — és, fn. понарођивање.
Nemzetközi, mn. међународни; — jog, међународно право.
Nemzetlenít, cs. однародити, одродити.
Nemzetör, fn. народни гардиста. — ség, fn. народна гарда.
Nemzetség, fn. својта, родбина, породица, колено, сој, племе. — es, mn. наследни. — fa, fn. лоза, колено. — i, mn. а) породични; б) наследни. — ismét, fn. генеалогија, родослов. — tábla, fn. родословна таблица. — tudomány, fn. родословље.
Nemző, mn. који рађа, производи; fn. Nemződés, fn. рађање. [родитељ].
Nemző-erő, fn. производна снага. — eset, fn. генитив. — rendszer, fn. система рода. — rész, fn. мушки уд — szerv, fn. орган за рађање.
Néne, fn. старија сестра, нена.
Nénike, fn. сестрица.
Nép, fn. народ, пук; házi népestől jötték, дошли су сви с кућом; hadi —, ратници; udvari —, дворани; (pb.) — szava, Isten szava, глас народа, глас сина божјег.
Népféreg, fn. водени јакреп.
Nép-babona, fn. народна празноверица. — barát, fn. народни пријатељ. — dal, fn. народна пеесма. — dalnok, fn. народни певач.
Népellenes, mn. непопуларан, — ség, fn. неинопуларност.
Népes, mn. настањен, насељен; врло похођен, пун народа. — edés, fn. насељавање. — edik, k. насељити се. — ít, cs. насељити, насељавати. — ítésh, fn. насељавање. — ség, fn. становништво, житељство. — ül l. — edik.
Nép-etlen l. Neptelen. — faj, fn. сој, ра-

са. — fö, fn. конзул. — fölkelés, fn. народни устанак, кука и мотика. — fölkelő, fn. народни војник. — fölség, fn. народно суверенство. — gyülés, fn. народна скунштина. — had, fn. народна војска. — hagyott, mn. опустео, без житељства — hit, fn. народно веровање.

Népi, mn. народни пучки.

Népies, mn. народни популаран. — en, ih. народно, популарно, — ség fn. популярност.

Népiség, fn. народни дух, народност.

Nép-iskola, fn. народна школа. — isme, fn. етнографија, народопис. — jog, fn. народно право. — kormány(zat) fn. народна управа. — költözés, fn. сеоба народа. — monda, fn. народна скаска. — nagy, fn. народни трибун. — nyelv, fn. народни језик. — oktató, fn. народни учитељ. — osztály, fn. нижа класа, народ. — rajz, fn. народопис, етнографија. — rajzi, mn. етнографски. — rege, fn. народна прича.

Népség, fn. 1.) племе, народ; 2.) становништво.

Népszám, fn. број души, становништво.

Népszerű, cs. популаран. — en, — leg, ih. популарно. — sít, cs. популарисати. — tlen, mn. непопуларан. — tlenít, cs. чинити непопуларним. — tlenség, fn. не-популарност.

Népszokás, fn. народни обичај.

Néptelen, mn. опустошен, расељен; слабо настањен. — edik, k. опустети, остати без народа. — ít, cs. опустошити, раселити.

Nép-törzs, fn. племе. — uralkodás, uralom, uraság, fn. народна влада, демокрација. — úri, úrias, mn. демократски — ünner, fn. народна слава. — vándorlás, fn. сеоба народа.

Nesz, fn. 1.) шушањ, шум; 2.) (потајан) глас; neszét kapni minek, нешто наприсати, најуникати: nincs semmi — е. нема га ни од крова; 3.) изговор, вент, излика.

Nesze, isz. ето! ето ти! ето вам!

Neszél, cs. 1.) њушити, наприсати; 2.) правити шум. — ö, fn. нос у јелена.

Neszés, cs. 1.) што преза, зазире, плашићи. 2.) ветрењаст. — edik. — ül, k. презати, зазирати.

Neszsez, k. 1.) ослушкывати 2.) шуштати; 3.) скуньвати глаесове.

Nesztek, isz. ето вам!

Netalán, ih. можда, како год. — i, mn. Netalántán l. Netalán. [могући.]

Netek, isz. нате!

Netovább, fn. највећи степен; а takarékkosság — ja, врхунац интедије.

Név, fn. 1.) име; mi a neved? како ти је име? nevén szólítani, звати по имени; nevénel v. nevénel fogva, по имени; csak nevéről ismerni, познавати само по имени; umit jó néven venni, что год добро примити; rosz — en venni, за зло примити, замерити; az Isten panasz — en ne vegye, прости Боже грех; micsoda nevet adtak? какво су му име наденули? nevemben, nevédben, nevében stb. у моје, твоје, његово име; Isten nevében, a) у име божје; b) за прав. бога, забадава: veszett neve indul, изашао је на рђав глас: holt nevét hordozták, говорили су да је умр'о; nevet szerezui magának, стећи глаес; (km.) mindenmél jobb a jó — . бољи је добар глас него златан пâc.

Név-aláírás, fn. потпис (имена). — becs, fn. номиналиа вредност. — becsüüsés, fn. припмање (менице) из почасти. — beli, mn. поминалан. — esere, fn. промена имена; автономазија (грам.)

Nevedék, Nevedékeny, l. Nevendék.

Neveked-és, fn. растење. — ik, k. расти. множити се.

Nevel, cs. 1.) васпитавати, неговати; nevelten — ni, брижљиво васпитавати; 2.) дати да расте; 3.) умножавати.

Nevelés, fn. 1.) васпитање; 2.) умножавање. — beli, mn. васпитни; васпитачки.

Neveléstan, Neveléstudomány, fn. педагогика. — i, mn. педагошки.

Neveletlen, cs. 1.) неваспитан, неучтив; 2.) неодрастао, нејак. — kedik, k. бити неваспитан, неучтив. — ség, fn. неваспитање, неучтивост. — ül, ih. неваспитано; неодраело.

Nevelkedik, l. Nevekedik.

Névelő, fn. честица, члан.

Névelő, mn. és fn. васпитни; васпитач. — atya, fn. хранитељка. — atya, fn. хранитељ. — ház, — intézet, fn. васпит-

талиште. — nő, fn. васпитачица, гувернантка.
 Nevelősködik, k. бити васпитач.
 Nevelőszülök, fn. хранитељи.
 Nevelt, mn. одрањен, одрастао; васпитан, образован; — gyermek, дете на васпитању; — leány, хранешица. — ség, fn. васпитаност, васпитање.
 Nevendék, mn. што приращује; fn. питомац, питомица.
 Nevendékeny, mn. што расте.
 Nevendék-ház, fn. хранилиште, алумнеј, pap, fn. клирик. — új, fn. кажишрет — vessző, fn. изданак.
 Nevenként, ih. по имену.
 Névérték, fn. номинална вредност.
 Neves, mn. гласовит. — ség, fn. гласовитост.
 Nevet, A. k. смејати се; — rá a szerencse, срећа ми се осмејкује; ki sokat — keveset van otthon, где је много смеја, ту је мало памети; B. cs. исмејавати, смејати се кому; — em a bolondokat, смејем се лудима.
 Nevetés, fn. смејање, смех; kelletlen v. erőltetett —, усиљено смејање.
 Nevetgél, Nevetkezik, k. церити се.
 Nevetlen l. Névtelen.
 Nevetős, mn. смешлив, који се много смеје.
 Nevetség, fn. смех, смејање; смешни послови; ez kész —, то је баш за смејање.
 Nevetséges, mn. смешан. — en, ih. смешно. — ség, fn. смешне ствари.
 Nevettet, cs. засмејавати, натеривати на смеј. — ö, mn. és fn. шаљив; шаљивчина.
 Nevez, cs. називати, звати, именовати; hogy — ik azt magyarul? како се каже то мађарски? Péternek — ik, зове се Петар; vkit vminek — ni. парчи, наименовати кога за...
 Nevezéktan, fn. номенклатура (била и минерала).
 Nevezés, fn. 1.) називање; 2.) наименовање.
 Nevezet, fn. назив, име; — szerint, по именито.
 Nevezetes, mn. знаменит, зната. — edik, прославити се, изаћи на глас. — en, ih. именито; навластило. — ít, cs. чинити знатним. — ség, fn. знаменитост, знатност.

Nevezetlen, mn. неименован, неизван. Nevezgél, es. 1.) називати; 2.) именовати. Nevezget, es. називати. Nevezhetetlen, mn. неизречив. — ül, ih. неизречиво. Nevezhető, tn. изречив; что се може назвати. Nevező, fn. 1.) називник (у матем.); 2.) (-eset) номинатив. Névhatározó, fn. 1.) частница, члан; 2.) l. Névtutó.
 Névirat, fn. бланкет, чист лист. Névjegy, fn. 1.) иницие, парафа; egysévont —, монограм; 2.) карта постаница. — ez, es. параФирати, неписати име. Név-jegyzék, fn. именник, каталог. — képzés, fn. прављење помина. — képző, fn. наставак за помина. — költetmény, fn. акrostихон. — könyv, fn. именитам. — leg, ih. именито, l. Névszerint — leges, mn. номиналан. — más, fn. заменица. — másítás, fn. метоинија. — mutató, fn. частница, l. Névjegyzék. — nap, fn. имендан; невен парја, neved парја, neve парја..., мој, твој, његов имендан. — rag, fn. именски наставак. Név-ragozás, fn. мењање именница. — rokon, fn. именак. — sor, fn. каталог, именник. Névszerint, ih. a) поимение; b) по имени; — ismerem, познајем га по чувију; c) особито, наиме. — i, mn. по имену; нарочит; номиналан; — i érték, номинална вредност. Névszó, fn. именница. — ige, fn. глагол Névtan l. Nevezéktan. [од именице. Névtár, fn. именик, регистар; tisztí —, Névtárs, fn. именяк. [именитам. Névtelen, mn. безимени, анониман; неизречив. — ül, ih. без имени, анониме — ség, fn. безименост. — ül, ih. безимено, анонимно. Névtutó, fn. предлог, постпозиција. Nevű, mn. по имену; János — ember, човек по имену Јован. Név-ünnep fn. празник имендана. — változás, fn. промена имени. — változtatás, fn. мењање имени. — vers, fn. акrostихон.
 Néz, k. és es. 1.) гледати, мотрити, пазити; a mi azt — i, что се тога тиче, гледе то; (szój.) oda se —, чини се

- невешт, не узима ни у фриите; 2.) (nak, nek) сматрати за...
Nézdegél. Nézegél l. Nézgél.
Nézeget, k. és es. посматрати, проматрати.
Nézel, es. посматрати; á. é. премишљати. — ödik, k. обзирати се, гледати око себе; шпекулирати.
Nézellét. fn. поглед.
Nézés, fn. гледање, посматрање; поглед.
Nézet, fn. гледање, посматрање; мишљење, иззор, суд.
Nézet-küllömbseg, fn. разлика у мишљењу. — különezség, fn. парадоксија.
Nézgel, Nézgél, k. és es. разгледати.
Nézlel, es. посматрати, разгледати. — et l. Nézlet. — ō tehetség, fn. моћ посматрања.
Nézlet, fn. посматрање. — i. mn. интуитиван, посматрачки.
Néző, mn. за гледање; који гледи; fn. a) гледалац; b) мустра, проба; c) гратар (по картама).
Nézö-cső l. Láteső. — hely, fn. место се кога се гледи. — játék, fn. иззорје. — leg, ih. посматрачки. — leges, mn. посматрачки. — lencse, fn. луна (у Физици). — pont, fn. гледиште. — ség, fn. гледаоци. — szín, — tér, fn. позориште, гледалиште.
Nézpont l. Nézöpont.
Nézve, ksz. (ra, re) ито се тиче, гледе, по; е dologra —, што се тиче ове ствари; Pátra —, но Пају, за Пају.
Ni, isz. где!
Nilló, fn. нилски (водени) коњ.
Nimfa, fn. локвањ; vízi sárga —, дивески кордон.
Nincs, Nincsen, ksz. није, нема; nincsenek, нема их; — pénzem, немам новаца; (km.) az Isten sem vesz ott, а hol — в. а hol —, ott ne keress, где
Nini, isz. где где! [нема ту не тражи!]
No, isz. но, ну!
Nódít l. Nogat.
Nódúl, k. бити подстакнут.
Noé, tn. Ноје.
Nogat, Nógat, es. нукати, подбадати. — ás, fn. нукање, — ozik, k. пањкати.
Nógrádvármegye, tn. Ноградека жупа-
Nolia, isz. ма да, премда, иако. [нија.
Nohát, isz. но дакле!
Nohiszen, Nojszen! а, бре! међер.
Nos, isz. но! — aztán! но па?
- Nosza, isz. де! — rajta! хайде! живо!
Noszit, Noszogat, Noszol l. Nogat.
Nászpolya, fn. мушмула.
Nóta, fi нота, песма; арија; (szój.) esak a régi nótát fiúja, једно те једно.
Novella, fn. новела.
November, fn. новембар, студен.
Noverga, mn. будајет, тупав.
Nő, k. расти; множити ее; — a víz, надолази вода; puakára — ni vkinék, позицији кому на врх главе.
Nő, fn. 1.) жена; супруга; — ül adni, дати за жену, удати; — ül venni, узети за жену; 2. (код биља) стубић.
Nőalak, fn. женски створ, женско.
Nőali, mn. хипогиничан (лист у биља).
Nőbarát, fn. обожавач женскиња, женар. — ság, fn. женарство.
Nödögél, k. дорашћивати, припришћивати.
Nőék, Nőékesség, fn. женски накит.
Nőfélités, fn. љубомора.
Nőföli, mn. епигиничан (лист у биља).
Nőhozomány, fn. мираз, женинство.
Női, mn. женин; женски; — ág, женска лоза, танка крв; — hang, женски глас; — munka, женски посао.
Nőies, mn. женски. — en, ih. женски. — ség, fn. женска природа.
Nőintézet, fn. женски институт.
Nőirás, fn. женски рукопис.
Nőkalap, fn. женски шешир.
Nőkaropcs l. Nősténykaropcs.
Nőköröság, fn. женарство. — os, mn. és fn. женар.
Nőköri, mn. перигиничан (лист у биља).
Nől, k. расти, l. Nő, k.
Nőlak, fn. хarem.
Nőnem, fn. женски род; женскиње. — ü, mn. женскога рода (реч).
Nő-név, fn. женско име. — országglás, fn. женска влада. — orvos, fn. лекарица, докторкиња. — pipere, fn. женски накит. — rablás, fn. отмица жена. — rák, fn. рак у утроби (бол.). — rész, fn. женски део наследства. — rím, fn. женски елик. — ruha, fn. женско одело, женска хаљина.
Nős, mn. ожењен; fn. муж. — ít, es. женити.
Nősparázna, fn. прелъбочинап. — ság,
Nősség, fn. брак. [fn. прелъба.
Nőstény, fn. женско, женка, mn. женски; — bárány, женско јагње; — nyúl, зечица; — kutya, кучка; — oroszlán, лавица.

Nősténykapoes, fn. женска конча.
 Nősülf, k. женити се.
 Nősvirág, fn. цвет с прашинцами, сту-
 бићем и тучком.
 Nőszár, fn. тучак, стилус.
 Nőszemély, fn. женско, женскиње. —
 zett, fn. женске.
 Nősz-és, fn. спаривање; жењење. — ik,
 k. спаривати се; женити се.
 Nőszinger, fn. нараст, нагон за спари-
 [вањем.
 Nőszírom, fn. перуника.
 Nőszö, mn. који хоће да се жени.
 Nőszöfű, fn. дивља перуника.
 Nősztehetetlen, mn. немоћан, импотен-
 тан. — ség, fn. мушка немоћ.
 Nősztet 1. Házasít. — ő, fn. провођаци-
 ја, провођачница.
 Nőszül 1. Nőszik.
 Nőszvágy, fn. нагон за спарењем.
 Nőtelen, mn. неожењен, ижењен. — ől,
 ili. неожењено. — ség, fn. неожење-
 Nőtestvér, fn. сестра. [ност.
 Nőtlen, mn. неожењен, 1. Nőtelen.
 Nővedék, fn. прирастак.
 Nővedékeny, mn. што прирашћује.
 Növekedik 1. Nevekedik.
 Növekvés, fn. прирашћивање; множење.
 Növel 1. Nevel. — de, fn. васпиталише,
 j. Nevelő(intézet).

Növendék 1. Nevendék.
 Növény, fn. биљка, рашке; virágos — ek,
 флорогаме; virágltalan — ek, крип-
 тогаме.
 Növény-ágy, fn. леја. — állat, fn. зоофит,
 биљка-животиња. — élet, fn. биљни
 живот. — élet-tan, fn. физиологија
 била. — ész, fn. ботаничар; k. бота-
 ничарити, биљарити. — gyüjtemény,
 fn. збирка биља, хербариум. — ház,
 fn. стаклена башта, пртавник. — is-
 kola, fn. растило. — isme, fn. биљар-
 ство. — ismerő, fn. биљар. — ke, fn.
 биљчица. — kocsanya, fn. пектин (у
 хемији). — ország, fn. царство биља.
 — rajz, fn. ботаника; флора. — tár,
 fn. хербариум, травник. — tan, —
 tudomány, fn. ботаника. — zet, fn.
 вегетација, флора.
 Növér, fn. сестра, j. Leánytestvér, Nö-
 testvér.
 Növés, fn. растење, раст; израстао.
 Növeszt, cs. дати да расте. — és, fn.
 пуштање на раст.
 Növet, fn. раст, растење.
 Növevény 1. Növény.
 Növirág, fn. женски цвет.
 Nünü, fn. карабе.
 Nünüké, fn. кокица (буба).

Ny.

Nyaffan, Nyaffant, k. пъвркати; врчати.
 Nyafog, k. квечати; трабуњати, къеф-
 кати, кефкати.
 Nyaggat, cs. кињити, мучити.
 Nyáj, fn. чопор, крд, стадо; (km.) egy
 röhres juh az egész — at megrontja,
 једна шугава овца све стадо окужи.
 Nyájas, mn. умиљат, благојудан; љуба-
 зан; — beszédlő, који умиљато гово-
 ри, сладак. — ít, cs. чинити љубаз-
 ним, умиљатим. — kodás, fn. умиља-
 вање. — kodik, k. бити нежан, уми-
 љавати се. — odik, k. бивати уми-
 љат, нежан; разведрти се. — ság, fn.
 пријатност, љубазност, благојудност.
 Nyájbeli, mn. из стада, што се тиче
 Nyájeb, fn. чобанско посто. [стада.
 Nyájvezér, fn. чобанин, који предија-
 чи стаду.

Nyak, fn. врат, шија; — át kitekerni,
 заврнути шију; — át törni vkinék,
 скрхати кому врат; — ába borúlni
 vkinek, пасти кому око врата; — ig-
 van adósságban, грца у дугу; — on
 csapni v. teremteni v. ütni, ћупити; —
 csípni v. kapni, зграбити за јаку; —
 ba van, ојорен је; — ába hágni, доћи
 хака; — ára hágni vagyonának, спи-
 кати, спурдисати имање; — ára jární,
 наваљивати на кога, досађивати,
 попети се на душу; — ára tolni v.
 hárítani, набацити, натоварити на ко-
 га; — ára törni, напасти с леђа; —
 ra före, па врат на пос; — ába verni
 a világot, отићи у бели свет; — ába
 verni az útat, узети пут за уни; —
 ába nött, изнинио му на врх главе;
 — áról lerázni, стрести с врата;

— ába varrni magát vkinék, уести кому за врат; — ába varrni vkinék vmit, а) пристыни кому штогод; б) замазати кому очи; — amon van, если ми на врату; — a közé szedni lábat, скочити на ноге (лагане); — iz vagyok vele, сиж сам га; — ába kerülnhet, може га стати главе: 2.) грло Nyák, fn. бала, елина, слуз. [(у стакла). Nyakal, k. частити се вином. Nyakas, mn. 1.) с вратом; вратат: — tők, јургет; 2.) тврдоврат, тврдокорпун, јогунаст.

Nyakas-án, ih. тврдоврато, јогунасто. — ít, es. чинити тврдокорпум. — kodik, k. бити тврдоврат, јогунасти се. — odik, k. уајогунасти се. — ság, fn. тврдовратост, јогуство.

Nyakaszakadtában, ih. да пукне врат, да се сломије врат.

Nyakatört, mn. заврзан; вратоломан.

Nyakaz, es. 1.) обезглављивати, рубити главу; 2.) ударати по врату.

Nyakbaöltő, Nyakbavető, mn. што се веже на врат (ланци).

Nyakbeli, fm. és mn. поша, овратник; за врат.

Nyak-bonecz, fn. ланац око врата. — esatló, fn. овратник, поша. — csiga, fn. потилак. — esigolya, fn. шија. — dísz, — ék, — ékesség, fn. ћердан. — érem, fn. медаљон. — fájás, fn. вратобоља. — flüggő, fn. ћердан. — gat l. Nyaggat. — gerinez, fn. хрбат у врату. — hártya, fn. слузавица. — int, k. климати. — kaloda. — káva, fn. огрлак. — kendő, fn. поша, марама за врат. — kötő, fn. овратник. — lánc, fn. ланац око врата.

Nyaklé, Nyakleves, fn. ћушка, заушница.

Nyakló, fn. 1.) огрлица; 2.) дизген за чакшире, пораменице; 3.) стремен; 4.) омча.

Nyaklóláncz, fn. ланчић на руди за оградне.

Nyaklóz, es. метнути огрлине; (о лађи) запети једек.

Nyakmirígy, fn. вратне жлезде, жабица.

Nyák nemű, mn. слузаст, балав.

Nyakó, fn. (биљка) сволина.

Nyaklócz, fn. трава од вратобоље.

Nyakócz, mn. головрат.

Nyakonesapás, Nyakonütés, fn. ћушка.

Nyákos, mn. слузаст, балав.

Nyakperecz, fn. 1.) ланац за врат; 2.) шија: 3.) (биль.) кортуза.

Nyakpirics, fn. шиба.

Nyakprém, fn. јака од лисичине.

Nyakravaló, fn. поша, рубац за врат, краватна. — s, mn. с попом.

Nyakrész, fn. гр'оник, нараслица.

Nyaksi, mn. кратковрат.

Nyakszalag, fn. трака за врат.

Nyakszeg, fn. налица у јарму.

Nyakszegés, fn. вратолом.

Nzakszegő, mn. вратоломан.

Nyakszer, fn. амајлија.

Nyakszirt, fn. крк, кркача. — csont, fn. Nyakszorító, fn. краватна. [затилак.

Nyaktekeres, Nyaktekerő, fn. вијоглав (живот.).

Nyaktiló, fn. гилотина. — z, es. гилотинирати.

Nyak-tő, fn. потиљак, кре. — törés, fn. вратолом — törő, mn. вратоломан. vas, fn. гвожђе око врата.

Nyakzsínór, fn. гајтан око врата.

Nyal, es. лизати; minden telén a maga bojját — ja, свака крава своје телце лиже; mindég egymást — ják, лижу се.

Nyál, fn. пљувачка, пљувањак; (szój.) foly a — a érte, расту му зазубине, облизује му се.

Nyaláb, fn. дењак; спон, свежањ; замотуљак. — dad, mn. спонаст. — ka, fn. спонић. — ol, es. свезивати у спонье, дењкове; á. é. обгрлити. — onként, ih. спон по спон; у спонье.

Nyaladék, fn. слаткиш, посластице.

Nyáladék, 1.) mn. млад, незрео, зелен; — ember, жутокљунац; 2.) fn. a) спинац, бала; b) жутокљунац.

Nyáladzik, k. балити, спинити.

Nyalakodás, fn. лизање; обланориост.

Nyalakodik, k. лизати; бити обланоран, лаком; лизати се; mindig csak nyalakodnak, непрестано се лижу.

Nyalakodó, mn. és fn. обланоран; лакомац.

Nyalánk, mn. обланоран, лаком. — odik l. Nyalakodik. — oskodik, k. лакомити се, бити обланоран. — ozik l. Nyalakodik. — ság, fn. слаткиш, посластице; обланориост, лакомост. — szer, fn. слаткиш, посластице.

Nyalás, fn. лизање.

Nyálás, mn. балав, спинав; слузав. — száju, fn. жутокљунац.

Nyálasít, es. балавити, спивавити.
 Nyálaskodik, k. будалити, дедачити се.
 Nyálasodik, k. постати балав, обалавити.
 Nyállasság, fn. балавъет, спивавост.
 Nyalat I. Nyaladék.
 Nyalató, fn. солило.
 Nyálaz, es. балити, избалити. — ó I. Nyá-
 Nyaldogál, Nyaldos, es. лизати. [lító].
 Nyal-fal, es. лизати, бити узисица.
 Nyálfolyás, fn. елињење, балење.
 Nyali-fali, mn. és fn. лаком, обланоран;
 лакомац, овркивало, овркуша.
 Nyálíkra, fn. жлезда што луци слуз.
 Nyalint, k. лизнути, лазнути.
 Nyalinta, mn. обланоран; fn. овркивало,
 овркуша.
 Nyálító, fn. слаткин, посластица.
 Nyalka, mn. гиздав, кичелив; fn. гиз-
 делив, кицои.
 Nyálka, fn. слуз, пљувачка. — hal, fn.
 (риба) балавац.
 Nyalkálkodik, k. кицошити се.
 Nyalkán, ih. кицопики, гиздаво.
 Nyálkas, mn. пун пљувачке, балав. —
 an, ih. балаво. — ít, es. балавити. —
 odik, k. постати слузав. — ság, fn.
 балавост, слузавост.
 Nyalkaság, fn. гиздавост, кицошенье.
 Nyálkaválasztó mirígy, Nyálmirígy, fn.
 Nyállik I. Nyállik. [слузна жлезда].
 Nyaló, fn. лизавац, лакомац; језик у
 јелена.
 Nyalogat, es. лизати, олизивати; — ó
 orvosság, лек који се сиса.
 Nyalóka I. Nyalánk.
 Nyalósó, fn. со за лизање.
 Nyalószer, fn. лек који се сиса.
 Nyálvérü, mn. флегматичан. — ség, fn.
 Nyálzó I. Nyálító. [флегматичност].
 Nyámándi, Nyámi, глуп; fn. глупак.
 Nyámog, Nyámmog, k. примизгивати,
 Nyápicz I. Nápicz. [лено јести].
 Nyár, fn. 1.) лето; — on, лети; sz. Mi-
 hály nyara v. vén asszonyok nyara,
 бабије лето; 2.) I. Nyárfá.
 Nyaral, k. летовати, провести лето. —
 ás, fn. летовање; — ó kert, летњико-
 Nyaranta, Nyarantan, ih. лети. [вац].
 Nyaras, Nyáras, mn. пун топола; fn.
 тополик, јасик.
 Nyáras, mn. што цикне (вино). — odik,
 k. почети цикнути (вино).
 Nyaratszaka, ih. лети, преско лета.
 Nyárelő, fn. месец јуни, липаш.

Nyárfá, fn. 1.) топола, јасика; јегенуе
 —,jabla; 2.) јасиковина: шр. од то-
 поле, од јасике.
 Nyárfás, fn. јасик, тополик.
 Nyárfordalat, Nyárforduló, fn. сунчеви
 обртници, најдужи летни дан.
 Nyargal, k. јурити, трчати у скок. —
 ás, fn. трк, јурење. — ást, ih. у трку.
 — ász, k. трчати, јурити тамо амо.
 Nyargaló, fn. 1.) стражар, чувар на ко-
 чу; 2.) трк, галоп; — óba bocsátani,
 пустити у галоп; 3.) сачма; 4.) пла-
 та за јахање; mn. који трчи.
 Nyargalócz, fn. северни јелен.
 Nyargalódzik, Nyargalózik, k. јурити, гре-
 Nyárhó, fn. јули, срнац. [банити].
 Nyári, mn. летни; за лето.
 Nyárias, mn. летни. — an, — ilag, ih.
 као у лето; — an öltözködni, улетити
 Nyárlík, k. цикнути (о вину). [се].
 Nyárlott, mn. што је прелетовало.
 Nyárol, k. угарити. — ás, fn. угарење.
 Nyárs, fn. ражањ; копље, бодило. — ra-
 húzni v. vonni, натаћи на ражањ. —
 at nyelt, упронити се, укинио се.
 Nyársalávaló, fn. тепенија, тава.
 Nyársal, es. натицати на ражањ.
 Nyárs-forgató, fn. који окреће ражањ.
 — gerely, fn. кратко копље, цилит.
 — polgár, fn. пулгер, гога.
 Nyár-szak, fn. лето. — utó, fn. август.
 Nyáskál, Nyáskálodik, k. врпољити се (де-
 Nyávadt, mn. исцеђен; изможден. [ца]).
 Nyavalaya, fn. 1.) болест, недуг; невоља;
 megtanít a —, невоља свему човека
 научи; 2.) I. Nehéznyavalaya.
 Nyavalayás, mn. болестан, невољан; бе-
 дан. — an, ih. болно, јадно. — kodik,
 k. боловати, куњати; злопатити. —
 ság, fn. јад, невоља. — ul, ih. бегно.
 Nyavalyatörés, fn. велика болест, пада-
 Nyavalyatörös, mn. иадавичав. [вица].
 Nyavalygás, fn. злоната, голема невоља.
 Nyavalygó, mn. невољан, јадан.
 Nyavalyodik, k. донасти невоље; пасти
 у болест.
 Nyavalyog, k. куњати; злопатити.
 Nyávog, k. маукати, њавркати (мачка);
 кревељити се, завевати. — ás, fn.
 маукање, кревељење.
 Nyefseg, k. кефкати, чантрати.
 Nyegget, es. чинити да мечи: á. é. мучити.
 Nyegle, mn. хвалисав; fn. хвалиција.
 Nyeglélkedik, k. хвалисати се.

- Nyegleség, fn. хвалисанье.
- Nyekeg, k. вечати, векетати. — és, fn. вечање.
- Nyekge, mn. ито вечи; мушав.
- Nyekereg l. Nyekeg.
- Nyekget l. Nyegget.
- Nyekken, k. њекнути (нпр. бречен о зем-
Nyekő, fn. кобилица (кост). [љу].
- Nyektet, cs. чинити да вечи.
- Nyel, Nyél, fn. 1.) држаље; ostor — e, бичаље; balta — e, сашните; kasza — e, косните; villa — e, вилиште; falu — e, тороњ; — be ütni v. sütni, a) штогод добро извести; b) поправити; majd — be ütöm én azt, поправићи ја то; — et ütni a baltába, насадити секиру; 2.) петељка.
- Nyel, cs. гутати, ждерати.
- Nyelcső, fn. једњак.
- Nyélcze, fn. петељка.
- Nyeldeklő, fn. једњак, ждрело.
- Nyelecs, fn. држаљце.
- Nyeles, mn. с држаљем, насађен; с пе-
Nyelés, fn. гутање. [тельком.
- Nyelet, fn. гутњај, ждркања.
- Nyeletlen, mn. без држаљета, ненасађен; á. é. — furkó, простак, грубијан.
- Nyelez, cs. метати држаље, насађивати; á. é. деветати. — et, fn. насађивање;
- Nyelifali l. Nyalifali. [држаље.
- Nyelízü, mn. — bor, питко вино, вино што се омиче.
- Nyelke, Nyélke, fn. држаљце.
- Nyellik, k. опадати (боће).
- Nyelöfa, Nyelőfő, fn. воденично грло.
- Nyelv, fn. језик; felvágni vkinék — ét, одрешити кому језик; jó — e van, има добру језичину, зубат је; — ére adni, метати у уста; — emen v. — em hegycén van, ту ми је на језику, мете ми се по устима; fogd meg a — ed! језик за зубе! mi a szívén az a nyelvén, што на срцу то и на језику; csak a — ve jár, говори у ветар.
- Nyelv-alakú, mn. језичаст. — alakúlag, ih. језичасто. — béka, fn. жабица (болест). — beli, mn. језички. — betű, fn. зубни глас. — botlás, fu. језичка омашка. — buvár, fn. језичар. — csallád, fn. лоза по језику, породица језикâ. — csap, fn. језичац. — csont, fn. вратна кост. — ded, mn. језичаст.
- Nyelvel, k. брњати, лајати; оглашавати.
- Nyelves, mn. 1.) језичаи, брњав; 2.) који радо говори; 3.) с језиком. — kedik, k. блебетати. — ség, fn. бле-бетавост.
- Nyelvész, fn. језичар, филолог; лингви-ста. — et, fn. језичарство, филологија; лингвистика. — eti, mn. — etileg, ih. језичарски, филолошки. — ség, fn. филологија.
- Nyelvetlen, mn. без језика, нем.
- Nyelv-czet, fn. дикција, слог, стил. — fék, fn. a) жвала; b) споница испод језика, уларац. — fekely, fn. отечен Nyelvfű, fn. бобовњак. [језик, жабица.
- Nyelv-hang, fn. дентал, зубни глас. — hasonlítás, fn. упоређивање језика. — i, mn. језички. — ileg, ih. језички. — járás, fn. наречје, дијалект. — kincs, fn. језичко благо. — különösség, fn. неразумевка, идиотизам. — mester, fn. учитељ језика. — műszer j. Be-szédszerv. — rontó, mn. és fn. квариша језика. — szokás, fn. обичај у језику.
- Nyelv-tan, fn. граматика. — taní, mn. граматички. — tanító, fn. учитељ језика. — tiszta, fn. чистота језика. — tisztító, fn. a) стругач за језик; b) туриста. — tudomány, fn. Филологија. — tudós, fn. филолог. — újítás, fn. не-ологија, новотарење. — váltság, fn. глоба због грешења у језику. — zavar, fn. збрка језика.
- Nyenyeré, fn. лира.
- Nyenyerés, fn. свирач у лиру, лириста.
- Nyenyeréz, k. és cs. свирати у лиру.
- Nyer, Nyér, cs. добити, добивати; mit — szazzal? која ти је вајда отуд? (km.) a ki — ni akar, annak tennie is kell; ко ништа не пробира, ништа и Nyércz, fn. видра. [не добија].
- Nyereg, fn. 1.) седло, самар; két nyer-
get ülni, не мож' две лубенице под једно пазухо; а — ből kiütni, избити из седла; 2.) коњиц, кобилица (на инструменту).
- Nyereg-ágas, fn. бисаге. — csináló, fn. седлар. — csont, fn. седласта кост. — fa, fn. самарица (на крову). лук од седла. — fej, — fő, fn. ункаши. — gyártó, fn. седлар. — gyártóság, fn. седларски занат. — heveder, fn. ко-лано. — kápa, fn. ункаши. — kocsi, fn. кола за јахање. — szán(ka), fn. со-нице за јахање. — takaró, — terítő,

- fn. абајлија. — tarsoly, — táska, fn.
бисаге. — törés, fn. жуљеви од јахања.
- Nyereked-és, fn. грамзивост. — ik, k.
грамзити. — ő, mn. грамзив.
- Nyereinény, fn. добитак, пробитик, згодитак. — es, mn. és fn. добивац (на Nyerés, fn. добивање, добит. [лутрији]).
- Nyereség, fn. добит, шићар; (km.) egynak — e, másnak vesztesége, један добива, други губи.
- Nyereséges, mn. пробитачан.
- Nyereségvadászat, fn. грамзивост.
- Nyerész, fn. (трговац) инекулант; mn. инекулантеки. — kedik, k. бити инекулант, тражити пробитка. — et, fn. инекулација.
- Nyeretlen, mn. који није добио (нпр. коњ при утркивању); недобивен.
- Nyergel, es. седлати, оседлавати, са-марити. — és, fn. самарење, седлање. — etlen, mn. неоседлан. — ő, fn. коњух.
- Nyerges, mn. са седлом, оседлан; за јахање; fn. a) седлар; b) јахањи коњ.
- Nyerges-ár, fn. еврдао, бургија. — bogár, fn. подмуклица. — ség, fn. седларски занат.
- Nyergez, es. седлати, l. Nyergel. — ő, mn. који оседлава; fn. оседлавање; — őt fúní, свирати на седлање.
- Nyerít, es. хрзати; á. é. mit — sz, шта се церин? — és, fn. хрзање.
- Nyerkém, fn. инекулант, l. Nyerész.
- Nyerlet, fn. добитак.
- Nyerő, mn. és fn. који добива, за добивање; добивач, добитник. — szám, fn. згодитак. — tőzs, fn. активна трговина.
- Nyers, mn. сиров, необрађен; — bőr, неучињена кожа; пресан, некуван; — fa, сирово дрво; á. é. неотесан, сиров. — erő, груба сила.
- Nyersbe-festés, fn. фреско-еликане.
- Nyersen, ih. сирово; á. é. супово, грубо.
- Nyersed, mn. погруб, нагруб. — edik, k. бивати груб.
- Nyerseség, fn. сировост; á. é. супровост.
- Nyersesít, Nyersít, es. чинити сировим.
- Nyers-festés, fn. фреско-моловање. — festmény, fn. фреско-слика.
- Nyersűl, k. бивати сиров, груб.
- Nyertes, 1.) mn. победоносан, победан; — fél, страна која је добила, победилац; 2.) fn. победилац, добитник.
- Nyertesség, fn. победништво, победа.
- Nyervágы, fn. грамзивост.
- Nyervény, fn. згодитак, добитак.
- Nyes, Nyés, cs. сећи, кресати. — del, es. сасецати, срезивати. — dék l. Nyesőlék. — gél, cs. сасецати, резати, срезивати. — és, fn. сасенаше, кре-санье. — ő, mn. és fn. за кресанье; који креши; косир, кресач; кресачка. — ő kés, fn. a) кресач, косир; b) бри-јау. — ölék, fn. окресано грање.
- Nyest, Nyestmenyét, fn. купа.
- Nyestike, fn. невен.
- Nyeszetel, Nyeszetüll, k. сећи туним по-жем, l. Nyiszál.
- Nyi, придевски наставак за меру; ölnyi од хвата; méternyi, од метера.
- Nyí, k. квичати, цикати, цвијати.
- Nyífa, mn. és fn. уњкав; уњкавац. — hang, fn. назал (носни глас).
- Nyifanes, fn. који се кревељи, квичало.
- Nyifantás, fn. кевкање.
- Nyifog, k. 1.) уњкавати; 2.) кревељити се.
- Nyiggat, es. расплакати, раскнезити.
- Nyiharász, k. церекати се.
- Nyihelödzik, Nyihelőzik, k. чешати се (халинама) због свраба; врнољити се.
- Nyihog, k. хрзати; á. é. јарити се, кин-котати се. — ás, fn. хрзање, кикот.
- Nyikácsol, k. кревељити се, завевати.
- Nyikgat l. Nyiggat.
- Nyikkán, k. заквичати, цикнути. — t, es. чинити да дрекне, цикне.
- Nyikog, k. плакати, квичати.
- Nyikorog, k. 1.) књезити се, кревељити се; 2.) цврчати; чантрати.
- Nyíl, fn. 1.) стрела; Isten — a, муња; verje meg az Isten — a, гром га спа-
- Nyíl l. Nyílik. [лио! 2.) конка.
- Nyiladék, fn. отвор, пукотина, дёра.
- Nyilal, es. дизати мотком.
- Nyilalakú, mn. стреласт.
- Nyilalik, Nyilamlik, k. пробадати; — az oldalomban, противскује ме са стране.
- Nyilalás, Nyillamlás, fn. пробадање, про-Nyilány, mn. редак (платно). [тисли.
- Nyílas, mn. са стрелом; fn. стрелац.
- Nyilás, fn. отвор, пукотина; провалја, паселина; иропланак; ведрик; á. é. nines —, нема изласка.
- Nyilásos, mn. пун отвора, пукотина.
- Nyilatkoz-ás, fn. откривење, изјава, о-читовање. — at, fn. изјава, очитова-ње. — ik, k. изјаснити се, очитовати се. — mány, — vánny, fn. очитовање,

- манифест. — tat, cs. очитовати, изјављивати.
- Nyílaz, es. 1.) стрељати; 2.) поткивати (коња).
- Nyíldad, cs. стреласт. — on, ih. стреласто.
- Nyílegyenest, ih. правце, стрелимке.
- Nyíl-húzás, fn. жребање.
- Nyíllövés, fn. хитац стреле. — nyire, ih. на стреломет.
- Nyílik, k. отворати се; расцветавати се.
- Nyílong, k. јапити, стајати широм отворен.
- Nyílsebes, mn. брз као стрела. — en, ih. брзо као стрела.
- Nyílt, mn. 1.) отворен; 2.) искрен, спрочан; 3.) јасан (глас). — an, ih. отворено; искрено. — eszű, mn. отворен, бистар. — levél, — parancs, fn. отворено шемо, патент. — ság, fn. отвореност, искреност. — szívű, mn. спрочан, искрен. — szívűen, — szívüleg, ih. искрено. — szívüség, fn. искреност.
- Nyilván, ih. 1.) јавно; 2.) јамачно.
- Nyilvánít, cs. очитовати, изјавити. — ás, fn. очитовање. — vány l. Nyílatkozvány.
- Nyilvánlik, Nyilvánodik, k. показувати се, бити јасан.
- Nyilvános, mn. јаван, изречан. — an, ih. јавно, изречно. — ít, cs. изнети на видик. — ság, fn. јавност.
- Nyilvánság, fn. очитост, очевидност, истина. — ban tartás, fn. држање у евиденцији. — gal, ih. очевидно. — os, mn. очевидан. — osan, ih. очевидно.
- Nyilvántartás, fn. држање евиденције.
- Nyilvánul, k. очитовати се, показати се. — ás, fn. изјава. — at, fn. очитовање, изјава.
- Nyilvánvaló, mn. очевидан, јасан. — ság, fn. јасност, очевидност.
- Nyilvány, fn. јавност. — ít l. Nyilvánít.
- Nyíl-vessző, fn. шипка на стрели. — vétés, fn. жребање. — vónás, fn. вучење коцке. — zápor, fn. пљусак од стрела.
- Nyír, Nyír, fn. брез, l. Nyírség; mn. брезов; cs. сећи, шипати; резати; подрезивати (коњице); чупати.
- Nyíradék, Nyírás, Nyíró l. Nyíredék, Nyírés, Nyíró.
- Nzirbál, cs. 1.) просјачити; 2.) стрићи.
- Nyíredék, fn. острвижине. — gyapjú, fn. прва вуна.
- Nyireget, cs. подстризати, стрићи.
- Nyírerdő, fn. брезник.
- Nyíres, mn. пун бреза; fn. брезник.
- Nyírés, fn. стрижење.
- Nyíret, fn. стрижња. — len, mn. неострижен. — lenül, ih. неострижено.
- Nyirettyű, fn. гудало. — rántás, — vonás, fn. превлак гудалом.
- Nyírfa, fn. брез, брезовина; mn. брезов.
- Nyírfajd, fn. мали тетреб.
- Nyírfás, fn. брезник.
- Nyiries, fn. буза од бреза.
- Nyirjes, fn. брезник.
- Nyirk, fn. мезга, лимфа.
- Nyirkál, cs. стрићи, шипати.
- Nyirkedény, Nyírkér, fn. лимфатичан суд, мезганица.
- Nyírkos, mn. влажан; лимфатичан. — ít, cs. влажити. — odik, — úl, k. овлашити, одвукнути. — ság, fn. влага.
- Nyírköz l. Nyírség.
- Nyirog, k. шипати, крештати.
- Nyirok, fn. 1.) мезга, лимфа; 2.) смола.
- Nyírolló l. Nyírőlló. [ница]
- Nyíró, mn. és fn. за стрижење; који стриже. — olló, fn. маказе за стрижење. — pénz, fn. плата за стрижење.
- Nyírrák, Nyírrohadás, fn. сакагија.
- Nyírség, fn. брезник; tn. предео у Са-
- Nyírtyúk, fn. тетреб. [болчу.]
- Nyiszál, cs. сећи кебом или тупим маказама.
- Nyíszít, k. цвилети, квичати, пичати.
- Nyiszlett, mn. мршав.
- Nyiszol l. Nyiszál.
- Nyit, cs. отворити, отворати; szőlőt — ni, одгртати виноград; útat — ni, проокрчити пут; k. цветати, цвасти; már — nak a fák, већ цветају дрвста; fn. á. é. кључ; nem tudom a dolog — ját, не знам како да почнем ту ствар; — jára talált, погодио је куд треба; (szój.) mindenek van — ja, све има свој пут и начин.
- Nyitány, fn. 1.) увертира, j. Megnyitó; 2.) кључ за какву позицију у рату.
- Nyítás, fn. отварање, отворање.
- Nyitatlan, mn. неотворен.
- Nyítódik, k. отварати се, отворати се.
- Nyitogat, cs. отварати, отваризати.
- Nyítószer, fn. справа за отварање.
- Nyítóvas, fn. кука за отварање.
- Nyitra, tn. Ньитра. — vármegye, tn. Ньитранска жупанија.
- Nyitva, ih. отворено.

Nyivácskol, Nyivácsol, Nyivákol, k. кревельти се, завевати, квечати, пъвркати; — ó gyermek, киезаво дете.
 Nyív l. Nyí.
 Nyivog, k. кревельти се, кмезити се, пъукати. — ás, fn. кревељење.
 Nyolez, mn. осам. — aeska, fn. станица, октава (иека строфа). — ad, fn. a) осмина, октав (формат књиге); b) октава (у музичи); mn. осми.
 Nyolczad-fél, mn. седам и по. — hó, fn. август. — ik, mn. осми. — kötet, fn. книга на осмину. — levél, fn. лист на осмину. — rész, fn. осмина, осми део. — rét, fn. осмина, октав (формат). — szor, ih. осми пут; осмо.
 Nyolczan, ih. осморица; осморо.
 Nyolczas, mn. осморострук; fn. a) осмак; b) осмица.
 Nyolczlap, fn. октоедар.
 Nyolczszor, ih. осам пута. — i, mn. осмократии. — os, mn. осморогуб, осмопрострук. — osan, ih. осмороструко.
 Nyolczszög(let), fn. осмокутник. — ii, mn. осмокутан.
 Nyolczvan, mn. осамдесет. — ad, mn. осамдесети; fn. осамдесетина. — adik, mn. осамдесети. — as, fn. осамдесетогодишњак.
 Nyom, fn. 1.) траг; (szój.) — ába akadni, наићи на траг; vki — ában lenni, ићи за трагом, ићи узастопце; vkit — on követni, кога узастопце пратити; — ába sem hághat, није му ни за слугу; — on érni, ухватити на делу; bottal ütheted — át, већ је преко брда и долина; nem egy — on beszélnek, не слажу се; annak — án, због тога; vminek — án, по . . . , на основу . . . ; 2.) стопа (мера); 3.) поколение; késő —, потомство.
 Nyom, cs. 1.) притисквати, притиснути; agyon — ni, пригњечити; az ágyat — ni, лежати (болан); 2.) притеснити, естерати у теснац; 3.) важити, прете зати; sokat (keveset) —, много (слабо) претеже (на вазі), много (мало) вреди; 4.) a szöllöt — ni, мулжати грожђе; 5.) штампати.
 Nyomadék, fn. 1.) превага; 2.) нагласак, важност; 3.) компреса (лекарска справа). — os, mn. важан.
 Nyomag, fn. морија, ноћница.
 Nyomakodik, k. гурати се, турати се.

Nyomakozik, k. ићи за трагом; 1. Nyomakodik.
 Nyomantyú, fn. клавиатура, тасна (на клавиру). — zat, fn. даска с таснама.
 Nyomás, fn. 1.) притисак, притискивање; 2.) мулjanje; 3.) штампање; 4.) пашњак, утриче.
 Nyomasz, fn. припушач (справа).
 Nyomaszt, cs. притискывати. — ó, mn. что притискује; — ó levegő, загушиљив ваздух.
 Nyomat, fn. жиг, тип; типак, штамина; cs. дати штамиши; бити штамиши.
 Nyomaték, fn. 1.) превага, претега, приложак; 2.) компреса (справа у ранара); 3.) нагласак, сила, важност (у говору); 4.) момент (у статици и динамици); 5.) баласт (на лађи), саворија.
 Nyomatékos, mn. наглашен; важан. — an, ih. наглашено; важно.
 Nyomatékoz, cs. акцентовати, наглашивать.
 Nyomattyú, fn. квака где се притискује.
 Nyomban, ih. у маx, с места, таки.
 Nyombél, fn. колачић, плендеш.
 Nyomda, fn. штампарија, типографија, књигонечатња, j. Könyvnyomtató(műhely). — i, mn. штампарски; — i ügyvívő, фактор, пословођа у штампарији.
 Nyomdász, fn. штампар, j. Könyvnyomtató. — at, fn. типографија, штампарство, књигонечатња.
 Nyomdatulajdonos, fn. власник штампарије.
 Nyomdazsengék, fn. инкуиабуле (најстарије штампарске работе од средине 15-ог века до краја му).
 Nyomdogál, cs. притискывати, гњечити.
 Nyomdok, Nyomdék, fn. траг, ногостоп. — ol, cs. пратити узастопце.
 Nyomdos, cs. притискывати, припушывать.
 Nyom-erő, fn. притисак, снага притиска. — hely, fn. траг од ногу, ногоступ.
 Nyomít, Nyomint, cs. притиснути.
 Nyomkod, cs. притискывати; угњетавати.
 Nyomó, mn. что притискује, гњечи, мулја; fn. 1.) газач; 2.) преса.
 Nyomódik, k. бити притиснут, згњечен.
 Nyomogat, cs. притискывати, гњечити.
 Nyomó-gép, fn. тесак, преса. — kád, fn. када за мулjanje. -- mű, fn. преса.
 Nyomon, ih. 1.) узастопце, назорце, l. Nyom; 2.) одмах, таки.

- Nyomor, fn. беда, злопата, невоља.
 Nyomorék, mn. és fn. јадан; сакат; јадник; богаљ, наказа.
 Nyomorg, k. злопатити, кубурити. — ás, fn. злопата, кубура. — at, cs. мучити, патити. — atás, fn. мучење.
 Nyomorít, cs. 1.) унесрећити; 2.) осакатити, унаказити; 3.) упропастити.
 Nyomorkodik, k. кубурити.
 Nyomorodik, k. 1.) убогаљити се; 2.) осиромашити.
 Nyomorog, k. кубурити, натезаги.
 Nyomortárs, fn. плашидруг.
 Nyomorú, mn. 1.) бедан, убог; 2.) кљасти, сакат; 3.) тричав; — párr forinttal ki akarja szúrni a szemetemet, с тричава два-три форинта хоће да ми замаже Nyomórúd, fn. мотка на сену. [очи].
 Nyomorúlt, mn. чемерац, јадан; деран; fn. јадник; јадница. — an, ih. јадно. — ság, fn. јад, невоља. — úl, Nyomorún, ih. бедно, јадно.
 Nyomorúság, fn. злопата, кубура. — os, mn. бедан, кубуран. — osan, ih. кубурно, бедно.
 Nyomos, Nyomós, mn. важан, значајан. — an, ih. значајно. — bít, — ít, cs. чинити значајним. — ság, fn. значај.
 Nyomósuly, fn. тежина, притисак. [истота].
 Nyomoz, cs. трагати, тражити по трагу. — ás, fn. гоњење, трагање; истраживање. — ási eljárás, fn. инквизициони поступак. — at, fn. истрага; инквизиција. — gat, cs. истраживати. — ódik l. Vizsgálódik. — ó, fn. és mn. истраживач; истражни; — ó küldött-ség, истражна комисија; — ó levél, писмо у потеру.
 Nyomózsák, fn. врећа за муљање.
 Nyomszer, fn. компреса(ранарска справа).
 Nyomtalan, mn. — úl, ih. без трага.
 Nyomtat, cs. 1.) штампати, печатати; 2.) врћи.
 Nyomtatás, fn. 1.) штампање; 2.) вршидба. — hiba, fn. штампарска погрешка.
 Nyomtaték, fn. 1.) претег, приложак; 2.) баласт.
 Nyomtató, A. mn. 1.) што врши; за вршидбу; 2.) што штампа; штампаћи; — intézet v. műhely, штампарија; — festék, штампарско црнило; — rariros, штампаћа хартија; B. fn. a) штампар; b) вријач.
 Nyomtatvány, fn. тискарија.
 Nyomút, k. продирати, пробијати се; помицати се (даље). — ás, fn. продирање; помицање.
 Nyomvad, k. бити згњечен на окржљавити. — t, mn. кржљав, окржљавно.
 Nyomvaszt l. Nyomaszt.
 Nyoszolya, Nyoszolyó, fn. одар, постеља.
 Nyoszolyó-asszony, fn. жена уз младу. — leány, fn. девојка уз младу.
 Nyő, Nyöfög l. Nyű, Nyefeg.
 Nyög, k. стењати; cs. jarmot —, стењати под јармом.
 Nyögdécsel, k. гукати; уздисати.
 Nyögdel, Nyögel, k. стењати. — és, fn. a) стењање; b) довиђавање (дивљачи).
 Nyögés, fn. стењање; (km.) nemakarásnak — а vége, кад човек што нерадо чини, обично се пренемаже.
 Nyökken, Nyökög l. Nyekken, Nyekeg.
 Nyökörög l. Nyekereg.
 Nyöstény l. Nöstény.
 Nyöszög, Nyöszörög, k. цвилети, цичати.
 Nyöször, Nyüszörgés, fn. цвиљење, цикут.
 Nyöv . . . l. Nyüv . . .
 Nyug, fn. мир, одмор; пауза.
 Nyug-ágy, fn. диван, канабе. — állapot, fn. почивање.
 Nyugalmas, mn. миран. — an, ih. мирно. — ság, fn. мирноћа.
 Nyugalmaz, cs. умиривати, пензионавати. — ás, fn. умирөвљење. — ott, mn. és fn. пензионован; пензионирац.
 Nyugalom, fn. 1.) мир, покой; nyugalmából kivenni, извести кога из флегме; — ba vonálni, повући се у мир; — ra térní, лећи па одмор; 2.) мировина, пензија; — ba helyezni, пензионавати.
 Nyugaszt(al), cs. умирити, упокојити; Isten nyugassza (nyugasztalja), Бог му дао душни покоја. — ás, fn. умирење.
 Nyugat, fn. запад, заход. — i, mn. és fn. западни; западњачки; западњак.
 Nyugat, cs. l. Nyugaszt(al).
 Nyugdíj, fn. мировина, пензија, ј. Nyuggalomdij. — alap, fn. пензиони фонд. — as, mn. és fn. умирөвљен; пензионирац; — as állapot, мировина.
 Nyugdíjaz, cs. умиривати, пензионавати. — ott, mn. és fn. умирөвљен, пензионован; пензионирац.
 Nyugdíjtalom, fn. узанђење пензије.
 Nyughatatlan l. Nyugtalau.

Nyug-hely, fn. почивилните, j. Nyugvó-hely. — hétfő, fn. понеделък после теревенеке. — idő, fn. време одмора. — ív, fn. пензионни табак. — jel, fn. пауза. — nap, fn. ден одмора.

Nyungodalmás, Nyungodalom l. Nyugalmás, Nyngodik l. Nyugszik. [Nyugalom]. Nyugodt, mn. миран, спокојан; — lélekkel, с мириом душом. — an, ih. мирно. — ság, fn. мирноћа.

Nyungóra, fn. час одмора.

Nyungoszik l. Nyugszik.

Nyungoszt(al), cs. умирти, l. Nyugaszt(al). Nyugot, fn. запад, l. Nyugat.

Nyugott, mn. миран. — an, ih. мирно. Nyugpéntz, fn. пензија, мировнина. — es, mn. пензионован; fn. пензионирац. — ez, cs. пензионовати. — i, mn. пензиони.

Nyugpunkt, fn. тачка мировања; одмор. Nyugság, fn. мир.

Nyugszak, fn. пауза, почивка (у музичи); одесек за одмор на степеницима.

Nyugszik, k. одмарати се, почивати; мировати; спавати; залазити (сунце).

Nyugta j. Nyugtatvány.

Nyugta, Nyngtad, Nyugtam stb., мир његов, твој, мој итд.; nincs nyugta, нема мира; nyugtomat nem találom, не могу да се смирам; nem hágy nyugtot, не да мира.

Nyugtalan, mn. немиран; бесспокојан. — ít, es. узнемиривати. — ítás, fn. узнемиривање. — kodás, fn. немировање. — kodik, k. немировати. — ság, fn. немир. — úl, ih. немирно; бесспокојан.

Nyugtan, fn. статистика. [којно]. Nyugtat, es. 1.) умиривати; 2.) потврдити призначницом, квитирати.

Nyugtató, mn. што умирује; fn. a) (-levél) квита; b) који квитира.

Nyugtatvány, fn. квита, призначница, назарница. — oz, cs. квитирати.

Nyugtér, fn. одесек за одмор (на степеницима).

Nyugton, ih. мирно; — nyugodni, бити сасвим миран.

Nyugvás, fn. мировање.

Nyugvó, mn. миран, који мирује; за почивање; fn. a) починак, мир, покой;

— ra jár a nap, сувце се клони заходу; b) — ra dobolni, добовати у знак

Nyuja, fn. потребушина. [легања.

Nyujt, Nyújt, es. 1.) пружати, додавати,

давати; 2.) протећи, протезати; ширити; 3.) отезати (песму); 4.) растезати, развијати (тексто).

Nyujtás, fn. пружање, протезање; отезање (песме); растезање (текста).

Nyujtékonj, Nyujtható, mn. растегљив. — ság, fn. растегљивост.

Nyujtó, fn. 1.) оклагија; 2.) срчаница (у колих); 3.) елеме; 4.) рек (за турнирање).

Nyujtodeszka, fn. даска за мешњу.

Nyujtófa, fn. оклагија.

Nyujtogat, cs. пружати, додавати; продуживати; отезати; растезати.

Nyujtó-henger, fn. ваљак за растезање. — jel, fn. знак за отезање. — kalapács, — pöröly, fn. чекић за растегивање. — rúd, fn. мотка на реку (тимаист).

Nyújtott, cs. отегнут, продужен (глас). — ság, fn. продужење гласа.

Nyujtóvas, fn. гвожђе за раскивање.

Nyujtózik, k. 1.) пружати се; addig nyujtózzál, meddig a takaró ér, пружај се према губеру; 2.) лепнати, теглити се.

Nyujtózkodik, k. пружати се; теглити Nyujtóztat, cs. протезати, пружати. [се.

Nyujtovány, fn. продужење (анатомски).

Nyúl, fn. 1.) зец; vető —, зечица; fél mint á —, плашљив као зец; ki két — után jár, egyet sem ér el, ко два лиса хвата, не ухвати ни једног; vélletlen bokorban gyakran — fekszik, излети лисица, где јој се човек не нада; 2.) disznó — ја, црна печенница од свинчеста.

Nyúl, k. машати се, машити се; hozzá — ni vmihez, дотаћи се, машити се чега; kézzel a tálba — ni, заграбити у чинију.

Nyúladzik, k. пружати се, теглити се.

Nyúladt, mn. опружен, протегљаст.

Nyúlajak, Nyúlajk, fn. риба (расцепљена усна). — ú, mn. ријав.

Nyúlánk, Nyúlánk, mn. вит, протегљаст, танаи, вицкаст; опружен (лист у била). — ság, fn. витост, протегљастост.

Nyúl-aprólék, fn. ситијеж (пилав) од зечија. — árnyék, fn. 1.) зечиј сен; 2.) шпарга (биль.).

Nyúláš, fn. 1.) протезање; 2.) машање (руком).

Nyúlas, mn. пун зецова; fn. зечињак.

Nyulász, fn. ловац зецова; k. ловити

зецове. — at, fn. лов на зецове. — csüd, fn. зечје ноге. — czímer, fn. зечји бок. — derék, fn. зечја леђа. Nyúlékony, mn. растегљив. — ság, fn. растегљивост. Nyúlfark, fn. 1.) зечји реп; 2.) кадифица (биль.). — fek, — fekvés, fn. зечја ложа. — fi, fn. зече, зечић. — fülholgyomál, fn. мишије ухо (билька). — hamárja, fn. зечје стражње ноге. — hát, fn. зечја леђа. — hús, fn. зечевина. — ka, fn. зече, зечић. Nyúlik, k. отезати, се, бити растегљив. Nyulós, Nyúlós, mn. што се отеже; — bor, балаво вино. — ít, es. чинити да се отеже. — odik, k. постати отегљивим. — ság, fn. отегљивост. Nyúl-pecesenye, Nyúl-sült, fn. зечје печење. — saláta, fn. млечац, l. Csorbóka. — szák l. Nyúlajak. — szív, fn. зечје срце. — szívű, mn. зечјег срца, плашљив; fn. страшљивац, шупа. — szívűség, fn. страшљивост. — szökés, fn. зечји скок. Nyúlt-agy, fn. продужени мозак. Nyúlvány, fn. продужење; ризалит. Nyúlzsír, fn. зечја маст. Nyúrga, mn. мршав, сув, вит. Nyurgúl, k. омршавити, опасни. Nyuszka l. Nyuzga. Nyuszt, fn. куна. Nyusztmenyét, fn. племенита куна. Nyuvad, k. удавити се, угушили се. Nyúvaszt, es. угушили, удавити. Nyúz, es. 1.) дерати, гулти; meg sem fogta a rókát, már is — za, гради ражаљ, а зеј још у шуми; 2.) тлачити, кламати, жарити; 3.) крзати, хабати. Nyúzár, fn. кожодер; mn. огуљен.

Nyúzás, fn. гуљење; á. é. глобљење. Nyuzga, mn. мршав, сувоњав. Nyúzó, fn. животдер, кожодер. — hely, fn. кожодерница. Nyúzott, mn. одеран, огуљен; á. é. оглобљен; — hús, црканица, месо од мрцине. Nyú, fn. прв (у меју). Nyú, es. 1.) чупати (кудељу); 2.) ргати, хабати; k. крзати се, трцати се. Nyúig, fn. 1.) иегве, спона; — be vetni, спутати; 2.) паочаница; 3.) кубура. Nyúgölödés, fn. неволја, мрдића, натега. Nyúgölödik, k. a) кубурити, натезати; b) бити на терет. Nyúgös, mn. окован, спутан; — növény, билька, која се обмотава око друге; — ködik l. Nyúgölödik. Nyúgöz, es. сапињати, сапети, спутати; á. é. сметати, женирати; vh. женирати се, устручавати се. Nyúgvas, fn. вериге, букагије, путо. Nyúnnýög, k. мрмљати, жаморити. Nyürrög, k. цвркутати (млади чворци). Nyüst, fn. нити (код тикача). — öl, k. мувати се; врпољити се; es. ргати. Nyúszög, Nyöszörög l. Nyöszög, Nyöszö. Nyütt, mn. изрган, отрцан. [röög. Nyúv l. Nyú. Nyúved, k. хабати се, ргати се. Nyúvés, fn. чупање (из корена). Nyüves, mn. првљив. — edik, k. уцрвљати се. — ít, es. напунити први. — ség, fn. прв (марвена боља). Nyúvész, fn. првојдер (жив.). Nyüzsgeteg, mn. што гмиже, кипти; á. é. немирко. Nyüzsög, k. 1.) киптети, гмизати, крчати, камтити; 2.) врпољити се. Nyüzzög, k. уњкати.

Ó, Ó.

Ó l. Oh
Ó (Óni) l. Óv.
Ó, mn. стари; — kor, старо доба; — bor, старо вино; — viselet, стара ношња. Ó-áros, fn. антиквар, старудар. [ња. Óbégat, k. јаукати, њакати. — ás, fn. Obon, fn. унча (мера). [јаукање. Obsit, fn. 1.) отпушт (војнички); 2.) отпушница, обшишт. Obsitos(katona), fn. отпуштен војник.

Óbuda, tn. Стари Будим. Óbuvár, fn. старинар. Ócs, mn. стари, овештани. Ócsál l. Ócsárol. — kodik, k. махнисати, забављати. Ócsár, mn. погрдан. — kodik, k. кудити, махнисати. — láš, fn. кућење. — ló, fn. кудилац. — ol, es. кудити, Ócska, mn. стари, похабан. [махнисати. Ocsmány, mn. гадан; гнусан, грозан;

ераман. — ít, es. унакараћивати; гиусити. — kodik, k. бестицио, срамно говорити или радити. — odik, k. постарати гиусан, сраман. — ság, fn. гиусоба. — ságos, mn. гиусобан, грубахан. — úl, ih. гадно, срамно; k. l. Óeső l. Olesó. [— odik. Ocsódik, k. будити се, долазити к себи. Ocsú, fn. очињци. Ocsúd-ás, fn. буђење. — ik l. Ocsódik. Ocsúl l. Ocsódik. Oda, ih. онамо, тамо; á. é. — van, прошаје! — vagyok, страдао сам; ide —, тамо-амо. Odaad, es. дати (даље). — ás, fn. ода. Óda, fn. ода. — báns, ih. одано. [ност. Odább, ih. даље. — ol, es. отуривати. Oda-ékel, es. углавити. — enged, es. устанити, дати. — erősít, es. причврстити. — gondol, es. замислити уз што. — hagy, es. оставити, махнути, батити. — haza, ih. код куће, дома. Odáig, ih. дојде, дотле; á. é. — van, прошао је; једном је ногом у грбову. Odaitél, es. досуђивати, досудити. Ódal l. Oldal. Oda-marad, k. изостати; заостати. — mond, es. казати у брк. — sajnál, — szán, es. прегалити, прегорети. — tart, k. унущити се, ићи право к чему. — való, mn. тамошићи, онданићи. Odáz, es. отклапати; одлагати. Odébb l. Odább. Odera, tn. (река) Одра. Ódivatos, Ódivatú, mn. старински. Ódon, mn. старински. — ság, fn. старина. — szerű l. Ódon. Odor, fn. 1.) пећина; 2.) амбар, штагаль. Odorias, Odorjas, mn. чудноват, мореки. — an, ih. чудновато. Odros, mn. 1.) шупаљ; 2.) прождрљив. Odroz, es. дубити. Odú, fn. дупља, пећина. Odvas, mn. шупаљ. — odik, k. бивати Odvaz, es. дубити. [шупаљ. Ódzik, k. дрешити се. Oh, Óh, isz. o! ox! avaj! uh! Óhajt, es. желети, жудети. — ás, fn. жеља. — ozik, k. жудети. Óhatatlan, mn. неодбрањив. Óhétozik, k. уздисати, стечати. Óhit l. Óhajt. Óhitű, mn. староверац; fn. староверац; староверкиња.

Óirattan, fn. палеографија. Ok, fn. 1.) узрок, повод; — ot adni vimore, дати повода; ō az — a, он је крив тому; azon — ból, из тога разлога; — kal móddal, с мером; — át adni vimek, образложити; 2.) разOka, fn. ока. [лог, l. Érv. Okád, es. бљувати, повраћати. — ás, fn. бљување, повраћање. Okadat, fn. разлог, мотив. — ol, es. разлагати, образложити, мотивовати. Okádék, fn. изблјувак; бљувотина. Okádoz, es. бљувати, побљувати се. Okatlan, mn. безразложен. — ság, fn. безразложност. — úl, ih. безразложно. Okbeli, mn. узрочни. — ség, fn. узрочност. Okellenes, mn. неизметан, против разума. Ok-fejtés, fn. pragматизам. — forrás, — fő, fn. основно начало. Oki, mn. узрочни. — lag, ih. узрочно. — lagos, mn. узрочни. — lagosság, fn. узрочност. Okik, k. 1.) опамећивати се; 2.) ушућивати се, навикавати се. Okirányos, mn. рационалан. — an, ih. Okirat, fn. исправа. [рационално. Okiság, fn. узрочност, каузалност. Okkötés, fn. силогизам. Oklevél, fn. повеља, берат, диплома. Oklevelész, fn. бератлија, дипломатичар. — et, fn. дипломатика. Oklevéltan, Oklevéltudomány, fn. дипло-Oklevéltár l. Levéltár. [матика. Okmány, fn. исправа, писмено, j. Okirat. — ol, es. доказивати исправама. — os, mn. потврђен исправама. Okol, es. кривити, бедити. Ókor, fn. старо доба, стари век. — i, mn. старовечни. — tan, fn. наука о старинама. Okos, mn. изметан, разборит, разуман; — abb enged, изметнији попушта; nem mind — a ki tanult, друго је учен, а друго мудар. Okosdi, Okoska, mn. стармали, свезнао. Okoskod-ás, fn. мудричење; сиологизам. — ik, k. мудричити; закључивати. Okosság, fn. мудрост, разборитост. Okosúl, k. опамећивати се. Okoz, es 1.) причинявати, узроковати, задавати; 2.) кривити, бедити. Okozat, fn. учинак, последак. Okra, fn. опер, жута земља.

Okránd, k. натраг одекочити од страха.
 Okság, fn. узрочност.
 Oksúly, Okszer, fn. доказ.
 Okszeres, mn. рационалан.
 Okszerkezet, fn. силогизам. — tan, fn. силогистика.
 Okszerű, mn. разуман, рационалан. — en, — leg, ih. разумно. — tlen, mn. неразуман, нерационалан.
 Oktalan, mn. 1.) бесловесан, неразуман; безуман; 2.) безразложан. — ít, es. обезумљивати. — kodik, k. радити безумно. — odik, k. обезумити. — ság, fn. безумље. — úl, ih. безумно; k. l. — odik.
 Oktan, fn. каузалистика; дипломатика.
 Oktat, es. поучавати, настављати. — ás, fn. настава, поучавање.
 Oktató, mn. поучан, што поучава; fn. наставник, учитељ. — rend, fn. учитељски сталеж. — ság, fn. учитељство.
 Oktétel, fn. аксиом.
 Oktundi, mu. прост, бенаст; fn. бена, глупак, слута. — ság, fn. глупаштво.
 Okúl, ih. за узрок, за повод; k. опаметити ее, опаметити се; (vmin) учить се (на чему); saját kárán — az ember, на својој штети учи се човек памет.
 Okvetés, fn. приговор. [ти.
 Okvetetlen, mn. неопходан; аподиктиван. — kedik, k. хтети имати право. — úl, ih. неопходно, неминовно.
 Ól, fn. коњушница, ахар.
 Oláh, tn. Влах; mn. влашки. — eczet, fn. спрће од дивљаке (крушике, јабуке). — ficsor, fn. Влашче. — ország, fn. Влашка, Каравлашка. — országi, mr. влашки, по влашки. — osan, ih. по влашки. — osít, es. влашити. — osodik, k. влашити се. — ser, fn. сурутка. — úl, ih. влашки. — virág, fn. невен.
 Olaj, 1.) fn. уље, зејтин, олј; szent —, свето миро: (szój.) tüzre — t önteni, сипати зејтин на ватру, потпиривати; 2.) mn. уљани, од зејтина.
 Olaj-ág, fn. маслинова гранчица. — bogyó, fn. маслина, маслинка. — bogyós-szín, fn. мургаста боја. — dió, fn. маслина. — ezüstfa, fn. рајеко дрво.
 Olajfa, fn. маслина, уљика; олеастер; mn. маслинов. — bogyó, fn. маслинка.
 Olaj-festék, fn. зејтин-боја. — festés, fn. сликање зејтином; уљана слика. —

kő, fn. неки смрђив камен. — millye, fn. зејтинница, уљаница. — nemű, mn. зејтинаст, уљаст. — os, mn. és fn. уљан; са зејтином, с уљем; за уље; уљар. — oz, es. зејтинити, уљити. — sav, fn. уљана киселина. — sutú, fn. олајница. — sonkoly, — szak, fn. колач, погача од уља. — szín, — szinű, mn. мургаст. — törköly l. — sonkoly. — ütő, fn. a) олајција; b) олајница. — verő, fn. олајција, уљар.
 Ólála, Ólalkodik, k. вребати, уходити.
 Olasz, tn. Талијан, Талијанац; mn. талијански. — bab, fn. пасуљ тачкаш. — fal, fn. заелон, шпански зид. — fedél, fn. талијански (раван) кров. — gesztenye, fn. марун, талијански кестен. — hon, — ország, tn. Талијанска. — honi, — országi, mn. és fn. талијански; Талијанац. — os, mn. талијански. — osan, ih. по талијански. — szőlő, fn. персун-грожђе. — tézsta, fn. тесто с маслом. — úl, ih. талијански.
 Ólbér, fn. коњушница, шталарица.
 Olcsárol l. Ócsárol.
 Olcsít, es. чинити јевтиним.
 Olcsó, mn. јефтин, цен. — dik, k. појефтињавати. — II, es. сматрати за јефтино. — ság, fn. јефтиноћа, ценобија.
 Olesúl, k. појефтињавати.
 Old, es. дрешити; á. é. ослобађати.
 Olda, fn. флуор.
 Oldal, fn. страна; бок: fúrja az — át, копка га, тишти га; kifúrja az — át, пукати би да не каже (тајну); az elennek — ába törni, напасти непријатеља с бока.
 Oldal-ág, fn. побочна грана; á. é. — ági rokon, изванчи род. — igos, mn. побочни. — agosan, ih. са стране.
 Oldalas, fn. месо од ребара, ребарца; mn. побочан; са странама. — lag, ih. са страче; индиректно. — lagos, mn. побочни, са стране. — t, ih. са стране, поребарке.
 Oldalaz, es. снабдити странама, побрвати.
 Oldal-borda, fn. ребро; вито ребро: á. é. (брачна) половина, жена. — csapás, fn. окрз, ударац са стране; напад с боком. — csík, fn. крило на обртњу уз лотру. — csont, fn. ребро. — ék, fn. бок, страна. — ékos, mn. на бокове. — épület, fn. побочна зграда,

крило. — erő, fn. побочна снага, компонента. — fájás, fn. пробадање, противијли. — fájós, mn. ко има противили. — fegyver, fn. кратко оружје, ханџар. — félt, ih. испрека, с бока. — gás, fn. искривљен ход. — gós, mn. крив, нахрен. — ház, fn. кабинет, побочна собица. — írás, fn. скрајно писање. — ít, es. сипати ватру са стране. — jegyzék, fn. скрајна белешка. — kép, fn. профил. — köz, fn. бураг; jól megrakta az — közt, набој од врата. — lagos, mn. индиректан. — II I. — og. — lap, fn. страна (у књизи); површина са стране. — lökés, fn. ударац у ребра или са стране. — más, fn. трапезоид. — nyillalás, fn. противили. — og, k. a) уни нахеро; (у војеци) траверзијати; b) (vki körül) чечати. — oslag, ih. са стране. — oz, k. сипати ватру са стране; фланкирати. — örökösl. fn. побочни наследник. — örökség, fn. побочно наследство. — rajz, fn. профил. — rokon, fn. изванци сродник. — rokonság, fn. изване сродничтво. — ról, ih. са стране. — sült, fn. нечена ребарца. — szalonia, fn. пола (сланине). — szegvény, fn. ордината. — szelet, fn. ребарце, котлет. — szoba, fn. побочна соба. — szúrás, fn. a) противили; b) ударац с бока.

Oldalt, Oldaltt, ih. на стране; fél — fekszik, лежи на једној страни.
Oldal-tamadás, fn. нападај са стране. — tűz, fn. ватра са стране. — út, fn. страмијутница, охоба. — vágás, fn. окрз. — vást, ih. са стране, поребарке, изребар.

Oldat, fn. 1.) раствор; 2.) á é. ослобођење, разрешење; 3.) размер.

Oldatlan, mn. нерастворен. — úl, ih. не-Oldékony, mn. растворив. [растворено. Oldhatatlan, mn. нераздренив; нерастворив. — úl, ih. нераздрениво; нераствориво.

Oldható, mn. раздренив; растворив. Oldik I. Oldódzik.

Oldódzik, k. дренити се.

Oldólevél, fn. опросница (грехова).

Oldószer, fn. 1.) средство за растворавање; 2.) средство за отворање столице.

Oldoz, es. одренивати, одвезивати; á é. разрешавати, ослобађати. — ás,

fn. одренивање; ослобађање. — at, fn. ослоб ћење. — vány, fn. опросница, I, Oldólevél.

Olló, fn. 1.) мәказе; fanyíró —, маказе за кресање; — ba venni vkit, напасти кога с две стране; 2.) (младо) козле, јагње, јеленче, сридаћ; 3.) стуб. Olló-bogár, fn. ухолажа, ухолеж. — dad, mn. маказает. — fa, fn. гредица (на крову). — l, es. сећи маказама. — s, mn. és fn. с маказама; маказар; брусаар; á. é. рак. — talp, fn. велика греда од крова. — tlan, mn. без ма- Ollótság, fn. испадање косе. [каза. Ollóz, es. сећи маказама. — ik, k. отепити се, ојарити се, l. Ellik.

Olly I. Oly.

Ólmaes, fn. (оловна) писалька.

Olmár, fn. зубна трава.

Olmít, es. заливати словом.

Olmonecz I. Olmár.

Ólmos, mn. олован; — eső, иоледица.

Ólmoz, es. заливати оловом, пломбирати.

Oloesán, fn. шевар.

Ólom, fn. олово; mn. олован, оловски. — bánya, fn. оловски мајдан. — cincor, fn. куриум-шебер. — eczet, fn. спире. — eleg, fn. оловни оксид. — fehér, fn. черса. — féle, mn. оловаст. — forrasztás, fn. заливаше оловом. — irasz, fn. оловка — kör, fn. оловна колика. — mű, fn. носао од олова. — műhely, fn. оловарница. — nemű, mn. оловаст. — pír, fn. миниум. — szem, fn. оловно зрно. — szín, fn. чисто олово. — szín, — szinü, mn. оловне боје. — teke, fn. оловна кугла. — üveg, fn. тврдо стакло, бильур.

Óloz, es. затворати у штalu.

Olpénz, fn. коњушини, шталашина.

Olt, es. 1.) гасити (ватру, креч), тулити; 2.) навртати, каламити (богиње); 3.) прицепљивати, каламити (дрво); szemre — ani, очити; 4.) сирити, Olta I. Óta. [згроздити.

Oltalmaz, Oltalom I. Ótalmaz, Ótalom.

Oltár, fn. олтар, жртвеник. — fi, fn. црквенjak. — fiaskodik, k. црквењаковати, цркнењачити. — i szentség, fn. свита тајна. — ka, fn. олтарак, — nok I. — fi. — oz, es. приносити, жртвовати. — terítő, fn. свети покров.

Oltás, fn. 1.) гашење; 2.) каламъење; 3.) прицепљивање; 4.) сирење.

Oltatlan, mn. негашен. — úl, ih. негашен.
 Oltmány l. Oltovány. [иено].
 Oltó, fn. 1.) сприните; 2.) који калами;
 3.) гасац; 4.) калам; mn. за гашење;
 за каламљење.
 Oltóág, fn. калам, каламак. — dézsa,
 fn. дежа за гашење. — fecskendő, fn.
 ватрогасна штрицаљка. — fű, fn. ивањ-
 ско цвеће. — gerely, fn. лекарски нож
 за каламљење. — gyomor, fn. спирит.
 — kád, fn. барило, када за гашење.
 — kés, fn. косир, вртарски нож.
 Oltogat, es. 1.) загашивати; 2.) прицеп-
 ливати; пелшвати.
 Oltott-lábu, mn. у плундрама. — lé, fn.
 нитије, паче.
 Oltovány, fn. калам, наврт. — ág, fn.
 каламак.
 Olu, fn. флуор; растоп. — láng, fn. лак
 при топљењу.
 Olvad, k. 1.) топити се; 2.) квартити се,
 копнети; 3.) нестажати.
 Olvad-ás, fn. топљење; крављење. — ék,
 fn. растоп. — ékony, mn. растопљив.
 — ékonyság, fn. растопљивост. — ha-
 tatlan, mn. нерастопљив. — hatatlanúl,
 ih. нерастопљиво. — ható, mn. растоп-
 љив. — mány, fn. растоп. — oz, k.
 растапати се, раскрављивати се.
 Olvas, es. 1.) читати, чатити, штити; 2.)
 бројити, бројати; (km.) pént — va,
 asszony verve jó, (новац треба више
 пута бројати, а жену кроз шаке про-
 пуштати).
 Olvasás, fn. 1.) читање; 2.) бројење.
 Olvasatlan, mn. 1.) нечитан, непрочи-
 тан; 1.) небројен, неизбројан; 3.) не-
 начитан, неучен. — úl, ih. непрочи-
 тано; небројено.
 Olvasgat, es. 1.) прочитавати; 2.) пре-
 брајати.
 Olvashatatlan, mn. 1.) нечитак; 2.) не-
 бројан, неизбројив. — ság, fn. 1.)
 нечиткост; 2.) неброј. — úl, ih. не-
 бројено.
 Olvasható, mn. 1.) читак; 2.) избројив.
 — au, — lag, ih. читко; избројиво.
 — ság, fn. читкост; бројивост.
 Olvasmány, fn. комад за читање, лектира.
 Olvasó, fn. 1.) читалац, чатац, чи-
 тач; 2.) бројанице; mn. који чита;
 за читање.
 Olvasó-alakú, mn. као бројанице. —
 könyv, fn. читанка. — lámpa, fn. лам-

па при читању. — óra, fn. час чи-
 тава. — tám, fn. налони.
 Olvasott, mn. 1.) учеван, многочатив;
 2.) прочитан; 3.) бројен. — ság, fn.
 многочативост, начитаност.
 Olvaszt, es. топити, растапати; крави-
 ти; растворати. — ás, fn. топљење;
 крављење; растворење. — hatatlan,
 mn. нерастопљив. — hatatlanság, fn. не-
 растворимивост. — ható, mn. растворимив.
 Olvasztó, mn. што растапа; за топљење;
 fn. a) топилац; b) топионица; пећ за
 топљење. — ház — hely, fn. топиони-
 ца. — kemencze, fn. пећ за топљење.
 Olvasztott, mn. отопљен, растворимив.
 Olvatag, mn. лако растворимив.
 Oly, Olyan, mn. такав, таки; — a mi-
 lyen, какав-такав.
 Olyan-féle, mn. такав. — kép, ih. тако.
 — kor, ih. у тако време.
 Olyas, Olyatén l. Olyan.
 Olybá, ih. тако; (km.) — vezsi mint a
 kutyauagatást, и не зарезује.
 Olyha, ih. каткад.
 Olyik, mn. такав.
 Olykor(on), ih. каткад, кадито; — oly-
 Olymódon, ih. тако. [kor, кад-и-кад].
 Olyszerű, mn. такав.
 Omboly, fn. вога, морска трава.
 Omlad, k. рушити се, распадати се.
 — ék, fn. рушевина, урвица. — ékony,
 mn. распадљив. — oz(ik), k. рушити
 се, одваљивати се. — vány l. — ék.
 Omlás, fn. рушење; падање.
 Omlaszt, es. рушити, обарати.
 Omlatag, mn. распадљив, трошан, ло-
 ман; fn. водопад. — ság, fn. распад-
 љивост, трошиност.
 Omlék, fn. рушевина.
 Omlík, k. рушити се, распадати се.
 Omlít, es. 1.) рушити; 2.) полагати (лозу).
 Omló(félben), mn. трошан, што се руши.
 Omlófürdő, fn. куцатило са тушием.
 Omlós, mn. трошан; крт; мек.
 Omol l. Omlík.
 Ompolna, fn. крчаг, суд.
 Ón, fn. коситер, калај, цин; fekete — ,
 олово; mn. коситеран, цинен; оло-
 Ónaes, fn. цин-оксидул. [ван].
 Ónag, fn. цин-оксид.
 Ónas, mn. 1.) — idő, поледица; 2.) l.
 Ónaz l. Ónoz. [Onos].
 Ónbogár, fn. á. é. оловно ћуле.
 Onboly l. Omboly.

- Óndárdag, fn. антимониум.
 Ondó, fn. 1.) сперма, животинско семе; 2.) љуска (бильна).
 Ondokol, k. радити којешта.
 Ónélecs, fn. цин-оксидул. — élég, fn. цин-оксид. — foglalék, fn. цинен оков.
 Óníksz, fn. онекс (камен).
 Onka, fn. ягуар. — macska, fn. пантера.
 Ónmáz, fn. глачина. — műves, fn. калажија.
 Onnan, ih. отуд, оданде, одонуд. — i, — való, mn. онданни, тамонни.
 Onnat, Onnét l. Onnan.
 Onoka l. Unoka.
 Ónos, mn. калајисан.
 Ónoz, es. калајисати.
 Ónsík, fn. станиол.
 Ont, cs. левати, лити, сипати; vért — ani, лити, пролити крв.
 Ontás, fn. сипанье, пролевање.
 Ontogat, es. пролевати, просипнати.
 Ontok, fn. потка, поучница (у тикача).
 Ontora, Ontra, fn. уторе (на бурету).
 Ontráz, es. обрезивати (буре). — ó, fn.
 Ónverő, fn. калајар. [справа за уторе].
 Opál(kő), fn. опал.
 Opera, fn. опера. — ház, fn. опера.
 Operenciás, tn. Океан.
 Operment, fn. опирмент, жути сичан.
 Ópium, fn. опиум.
 Opitka, fn. оптика. — i, mn. оптички.
 Or, fn. 1.) крађа; 2.) тат, крадљивац; mn. крадљивачки, l. Orv.
 Óra, fn. 1.) сахат, сат, час, ура; 2.) часовник, сахат, сат; (szój.) tudom, hánnyat ütött az —, знам, колико је избило сати (= начисто сам с тим); minden órára való, чека се сваки час (жена на том доба).
 Óra-billegő, fn. несмир у часовнику, пыхалица. — fedél, fn. поклонац од сата. — i, mn. од . . . сата. — köz, fn. време међу часовима. — kules, fn. кључ за сат. — láncz, fn. ланац за сат.
 Óralkodik l. Ólkodik.
 Órállat, fn. грабљива животиња.
 Óra-mutató, fn. еказаљка. — mű, fn. оправа у сату. — műves, fn. сајција.
 Orangutáng, fn. орангутан.
 Óranként, ih. еваког сата. — i, mn. од
 Órányi l. Órai. [сваког часа].
 Órás, mn. са сахатом; fn. сајција. — ság, fn. сајцијетво.
- Óra-súly, fn. тер на сату. — tű, fn. сказалка. — ütés, fn. купање, избијање.
 Orbán, tn. Орбан; (szój.) föltette az — süvegét, пасвирао се, накресао се.
 Orbáncz, fn. поганчина, брика, пламеник, црвени ветар (болест). — os, mn. с бриком, поганчинаст, гр'оничав. — osodik, k. добити брику, пламен.
 Órbarlang, fn. разбојничка пећина. [ник].
 Órbötög, fn. потковичар (слепи мини).
 Oreza, fn. лице, образ.
 Orezátlan, mn. безобразан, бестидан, безочан. — kodik, k. бити безобразан, бестидан. — odik, k. обезобразити, обезобразити се, обезочити. — ság, fn. безобраситина, безочност. — úl, ih. безобразно, безочно.
 Orczimbora, fn. сукрадац, сутат.
 Orczúl l. Arczúl.
 Orczáz, es. кринити, грдити.
 Ord, fn. велико ребро; mn. l. Ordas.
 Orda, fn. урда, вурда, слатки сир.
 Ordacs l. Ordas.
 Ordács, fn. морски греч.
 Ordany, in. казеин.
 Ordas, mn. вучје боје; fn. вук. — gérm, fn. букавац. — leve, fn. сурутка.
 Ordít, k. рикати; букати; урлати, урликати; њакати. — ás, fn. рикање, рика, урлик. — oz, k. és es. урликати, заурлавати.
 Orfészek, fn. разбојничко легло.
 Orgazda, fn. јатак.
 Orgona, fn. оргуље. — fa, fn. јоргован. — fuvó, fn. мех од оргуља. — korall, fn. цевасти полин, оргуљице. — lila, fn. јоргован. — mű, fn. оргуље. — nyomó, fn. који притискује оргуље.
 Organál, k. és es. оргуљати.
 Organás, mn. с оргуљама; fn. организта; оргуљар (који свира или прави оргуље).
 Orgona-síp, fn. писак од оргуља. — szín, — színű, mn. лила боје. — szó, fn. свирка, глас од оргуља. — virág, fn. јоргован (цвет).
 Organáz, k. és es. оргуљати.
 Organista, fn. организта.
 Orgoványfa l. Orgonafa.
 Orgyilkol, es. убити мучки, из заседе. — ás, fn. мучко убиство.
 Orgyilkos, fn. крвник, ашашин, мучки убица; mn. мучки. — ság, fn. мучко убиство. — úl, ih. мучки, ашашински.

Or-gyülevész, fn. разбојство, пустахије. — hal, fn. грабљива риба. — hely, fn. пустахијеко гнездо. — hideg, fn. по-тајна грозница.

Óriás, mn. горостасац, исполински, циновеки, дивски; fn. див, цин, горостас, исполин, грдосија, голијат.

Óriási, mn. циновеки, горостасац, исполински. — lag, ih. горостасено, циновеки.

Óriás-káma, fn. цинска школјка. — kígyó, fn. царска змија, боа.

Orj, fn. 1.) полеђина од свињетине; 2.) њушка; ћуша; 3.) продужен обртањ (анатом).

Orjas, mn. са свињском полеђином.

Orkádelfin, fn. кит са дебелом зубастом

Orkán, fn. оркан, вихар. [главом].

Or-kereskedés, fn. кријумчарство. — kules, fn. појајни кључ. — lak, fn. крадљивачко гдездо. — láz, fn. појајна грозница. — madár, fn. грабљива тица.

Ormány, 1.) сурла; рило; 2.) (подругљиво) пијук, ноенина; 3.) á. é. бонпрес (на броду).

Ormányosok, fn. сурлаши; рилаци.

Ormó, fn. 1.) забат, кибла; 2.) жила на листу; бранник (на мотици, коси).

Ormos, Ormós, mn. 1.) са забатом; 2.) жиласт (лист).

Ormoscsiga l. Biborescsiga.

Ormótlan, mn. без забата; á. é. незграпан. гадап.

Ormoz, Ormóz, cs. градити на врх, шиљити. — at, fn. врх, главица; пошиљач. — atos, mn. шиљат; што пде у

Orny l. Ormány. [врх]

Ormúlt, mn. шиљаст.

Orom, fn. врх; забат. — cserép, fn. шупљи, криви цреп.

Orondi, fn. 1.) који свуд забада нос; 2.) жабиру, амерички јестреб.

Oront, cs. њушити.

Orosz, tn. Рус; mn. руски. — birodalom, fn. руска царевица.

Oroszlán, fn. лав; (km.) döglött — t szamár is rugdossa, кад је лав мртав и мини га прескачуј.

Oroszlánbőr, fn. лавља кожа; az — alól kilátszik a szamárfül, магарац остаје магарац и у лављој кожи.

Oroszlán-eb, fn. лавче (мушки). — fóka, fn. морски лав. — majom, fn. грива-

сти лавић. — szívű, mn. лавовског ерца, ерчан.

Oroszország, tn. Русија. — i, mn. руски.

Oroszúl, ih. руски.

Oroszvirág, fn. кадива, кадивица.

Orot, cs. крчиши. — vány, fn. крчевина.

Oroz, cs. красти. — ba, — ban, ih. крадом; мучки. — kodik, k. шуњати се, прикрастити се, ушикати се. — va, ih. крадом, мучки, из потаје.

Orr, fn. 1.) нос; — ból beszél, уњкати, говорити кроз нос; — a vére foly, иде му крв из носа; — át fintorgatni, прћити се на што; (szój.) vmit vki — ára biggyeszteni, обесити о нос; — ot kapni, бити укорен; beleütni az — át, забадати нос; fennhordaní v. nagyratartani az — át, дизати нос; — od tôle foghaagymás! себи руке! bor-sot törni v. tormát rezselni vki — a alá, натрти кому рена под нос; fogd meg az — odat, убрши нос! hosszú — ral ment el, отишао је с покуњеним носом; nem lát tovább az — ánál, не види даље од носа; — ánál fogva hurczolni, вући за нос; — ára venni, замерати, примити за зло; 2.) њушка, рило; 3.) кљун; 4.) врх.

Orradzó, fn. губица; брњица. — fa, fn. вело.

Orr-atlan, mn. без носа; без кљуна; без њушке. — betű, fn. носно слово. — bogár, fn. жижак. — csiptető, fn. a) губица; b) цвикер. — csont, fn. носна кост. — czimpa, fn. мршталаца, рескавица. — fintorgatás, fn. мрштење, прћење. — hang, fn. носни глас, назал. — hely, fn. врх носа. — lyuk, fn. ноздрва. — mány, fn. њушка; сурла. — ny, fn. рило, њушка. — oes, fn. кљун. — odzó l. Orradzó. — ók, mn. és fn. (врло) носат; носоња.

Orrel, cs. 1.) прћити нос, замерати; 2.) њушити, њушкати.

Orrondi, mn. (врло) носат; fn. носоња.

Orront l. Oront.

Orrony, fn. кљун.

Orros, mn. с носом; с кљуном; с рилом.

Orrott, ih. на нос; — esett, пао на нос.

Orroz, cs. правити на кљун, као кљун. — ó, fn. предња крма.

Orr-peczek, fn. зврчка по носу. — porez l. Orrezimpa. — szarvú, fn. (тица) но-

орога. — szarvú-eserebüly, fn. (буба) носорога. — üreg, fn. носна дупља. Ors, mn. бухав. Orsa, fn. змијуљица (риба). Orság, fn. краља. Orsó, fn. 1.) вртено; 2.) коло. Orsó-alakú, mn. вртенаст. — csont, fn. кљак, жбица. — dad, mn. вртенаст. — fa, fn. куриковина, машњика; машњиковина. — féreg, fn. глиста, пијавица. — hal, fn. змијуљица. — karika, fn. коло што окреће. Orsonya, fn. гујавина, глиста. Orsópergetyi, fn. агринак, приљен. Orsós, fn. вртенар. Orsóz, es. прести на вртено. Ország, fn. земља (држава), царство; — világ tudja, зна цео свет. Ország-heli, mn. земаљски, државни. — biró, fn. земаљски судац. — fntó, fn. és mn. пробисвет, паингалоз; који је утекао из земље. — gyűlés, fn. земаљски (државни) сабор; — gyűlési képviselő, земаљски посланик. — ház, fn. саборница. — isme, fn. статистика. — kerüлő, fn. скитница, бегунац. — kormány, fn. земаљска управа. — lakó, — lakos, fn. држављанин. — lár, fn. државни министар. — láс, — lat, fn. земаљска, државна управа. — ló, fn. és mn. државни управник; који влада, управља. — nagy, fn. великаш, магнат. — ol, k. управљати, владати. Országos, mn. 1.) земаљски; рег николапан; — eső, киша по целој земљи; — ügy, земаљска ствар; — vásár, велики, годишни сајам; 2.) опште поznат; — gazember, познати хитров; — divatú, свуд уобичајен. Ország-rajz, fn. етатистика. — szerte, ih. по целој земљи. — tan, — tudomány, fn. политика. — törvény, fn. државни закон. Országút, fn. 1.) друм; (szój.) nyakára v. nyakába ölténi az — at, узети пут за уни; отирити; 2.) млечни пут. Ort, es. крчиши, l. Irt. Ortály, fn. инат, кавга. — oz, k. инати. Ortanya, fn. хајдучко легло. [ти се. Ort-ás, fn. крчење. — ó кара, fn. трно-коц, будак. — ol, es. крчиши. Orúl, ih. мучки, из потаје. Orv, fn. тат, крадљивац, лупеж. Orvadász, fn. који краде дивљач.

Orv-állat, fn. грабљива животиња. Orvaly, fn. брадави. Orgazda, Orgyilkos l. Orgazda, Orgyilkos. Orv-irat, fn. плагиат. — író, fn. плагиатор, књижевни крадац. — madár, fn. већа крадљиватица. Orvos, fn. лекар, видар, доктор, медик. — fű, fn. лековита трава. — i, mn. лекарски; медицински. — kovács, fn. ветеринар, марвени лекар. — láс, fn. лечење. — lat, fn. лек. — növendék, fn. медицинар. Orvosol, es. лечити, видати; излечити. hatatlan, mn. неизлечив. — ható, mn. излечив. Orvosság, fn. лекарија, лек, медицина. — i, mn. лекаријеки. — os, mn. a) лековит; b) за лекарију, с лекаријама (стакло). Orvos-segéd, fn. асистент. — szer, fn. лек, лекарија. — tanár, fn. професор медицине. — tanuló, fn. медицинар, медик. — tudomány, fn. лекарска наука. — i, mn. медицинеки. — tudor, fn. доктор медицине. Orz l. Orosz. — ó, fn. крадац, тат. Oság, fn. старина, антиквитет. — árus, fn. старинар, антиквар. — tan, fn. палеологија. — os, mn. старински. Ósdi, fn. пријатељ старина, старовоља. Oskola l. Iskola. Oson, Osont, k. умицати, умаћи, утећи; Osonna l. Uzsonna. [шумкунути у... Ostábla, fn. даска за игру „даме“. — játék, fn. игра „даме“. Ostábláz, k. играть се „даме“. Ostoba, mn. глуп, глупав, будааст; fn. букван, бедак, шмокњан. Ostobáska, mn. лудачак, наглуц. Ostobálkodik, k. лудовати, будалити. Ostobán l. Ostobául. Ostobaság, fn. глупост, будалаштина. Ostobáska, mn. лудачак, наглуц. Ostobálkodik l. Ostobálkodik. Ostobál, ih. глупно, лудо. Ostobít, es. заглушивати. Ostoból, k. глупавити. Ostor, fn. бич, камција; (km.) végén csattan az —, конац дело краси; Isten — а, божја казна. Ostor-esapás, fn. шиба, ударац камцијом. — csapó, fn. швигар. — csattanás, fn. фиук, пуцањ бича. — fa, fn. шиба, шишика (на бунару). — hegы,

- fü. шигар, — hegyes, fn. којь ком треба бич. — inda, fn. стржаја, лоза. — kodik, k. бити дрзак. — mén, fn. камшиловина. — nýél, fn. бичање. — os, mn. és, fn. е бичем; хајкач, гончии. — oz, es.шибати, бичевати, камчијати. — pattanás, — pattantás, fn. прасак бича. — pénz, fn. напојница почијашу. — ú, tn. као бич. — vágás, fn. ћиба бичем.
- Ostrom, fn. јуриш; опада. — állapot, fn. опада, опадно стање. — árok, fn. опадни шанац. — karó, fn. колац за јуришање. — kos, fn. ован за разбијање зидова. — láš, fn. јуришање; наваљивање. — ló, mn. és fn. који јуриша. наваљује; нападач. — ol, es. јуришати на што, наваљивати; опедавати. — zár, fn. блокада, муасера.
- Ostya, fn. поскура, остија. — sütőasz-szony, fn. поскурна баба.
- Ószabásu, mn. старог кроја, стариински.
- Ószer, fn. стареж, старетина. — es, fn. старетинар, ритар. — ú, tn. старински. — üség, fn. стародревност.
- Oszlás, fn. раздељивање; распадање.
- Oszlat, es. раздељивати, разгањати, растеривати. — lan, mn. нераздељен. — ó, mn. што растерије, дели, разгања.
- Oszlik, k. делити се; растављати се, распадати се.
- Oszlop, fn. стуб, ступ, ступац; колумна. — alakú, mn. стубаст. — bolt, fn. аркада. — csa, fn. стубић. — csarnok, fn. покривен ходник. — dad, mn. стубаст. — dadon, ih. као стуб. — fej, — fő, fn. глава од стуба, капитал. gyám, fn. подунирач. — híd, fn. мост на кољу. — ka, fn. стубић. — kép l. Szobor. — korlát, fn. парапет, ограда. — köz, fn. размак међу стубовима; колонада. — láb, fn. подножје од стуба. — mű, fn. стубови. — orom, fn. фриз. — oz, es. дизати на стубове. — rend, fn. ред, врста стубова. — sikátor l. — csarnok. — sor, fn. колонада. — zat, fn. стубови.
- Oszol, k. делити се; распадати се, расипати се, растркивати се. — hatlan, mn. нераздељив. — hatlanság, fn. нераздељивост. — ható, mn. раздељив. — hatóság, fn. раздељивост.
- Oszt, es. делити; kártyát — ani, мешати (делити) карте.
- Osztag, fn. одељење, дивизија. — fő, fn. Osztalék, fn. дивиденда [дивизионар].
- Osztály, fn. 1.) деоба; 2.) раздео, одељење, одељак; 3.) разред, клаес; 4.) одсек, департма; 5.) дивизија.
- Osztály-сапат, fn. дивизиона колона. — fő, fn. дивизионар. — fönök, fn. a) старешина секције; b) разредни старешина. — igazítás, fn. исправак наследне деобе. — levél, fn. исправа о наследној деоби. — nok j. Osztály-fő. — onként, ih. по дивизијама; по разредима. — os, fn. еунаследник.
- Osztályoz, es. делити у врсте, класе; разређивати, класификовати. — ás, — at, fn. класификација, подела.
- Osztály-per, fn. парница због деобе. — rend, fn. ред класа. — rész, fn. наследни део; á. é. удео; — részül jutni, допасти, паести у део. — szellem, fn.сталешки дух. — tanácsnok j. tanácsos, fn. секционни саветник. — újítás, fn. обнова деобе (наследне). — zat, fn. Osztán I. Aztán. [квалификација].
- Osztandó, fn. дивиденд.
- Osztás, fn. 1.) делидба, деоба; 2.) мешије, дељење (карата); 3.) дељење, дивизија (рачун).
- Osztat, fn. квоциент.
- Osztatlan, mn. неподељен, нераздељен. — úl, ih. неподељено.
- Osztthatatlan, mn. недељив, нераздељив. — úl, ih. нераздељиво.
- Oszttható, mn. дељив. — ság, fn. дељив. Osztmány, fn. квоциент. [вост.]
- Osztó, mn. што дели; за дељење; fn. a) делилац; b) који меша карте; c) дигизор (у рачуну).
- Osztogat, es. раздељивати; даривати.
- Osztó-jel, fn. знак дељења. — lap, fn. површина дељења (на минералу).
- Osztott, mn. раздељен, подељен; kétfelé —, преполовљен.
- Osztovát(a), fn. разбој, стайн.
- Osztozás, fn. 1.) деоба, дељење; 2.) кавжење.
- Osztozik, Osztokodik, Osztózódik, k. 1.) делити међу собом; á. é. vki véleményében —, бити истог мишљења; vki fajdalamanban v. öröknében —, осећати с ким жалост или радост; 2.) пнатити се, препирати се.
- Osztrák, tn. Аустријанац; mn. аустријанец.

ски. — ország, tn. Аустрија. — os, mn. — osan, ih. аустријски. — ih, ih. Osztriga, fn. острига. [аустријски]. Osztrigász, fn. a) остригар, који лови остриге; b) морски детлић; k. ловити остриге. — at, fn. хватанье острига. Osztrigateknő, fn. николька од острига. Osztrigáz, k. хватати остриге. Óta, mn. од; két év —, од две године, има две године; tegnap —, од јуче. Ótalmatlan, mn. незакриљен, незаштићен. — úl, ih. без обране, незаштићено. Ótalmaz, cs. штитити. — ás, fn. штитићење. — kodik, k. бранити се. — ó, mn. és fn. што брани; штитилац. Ótalom, fn. заштита, обрана, окриље. — levél, fn. ишемо за слободан пролаз, проводница. Ótás, fn. елатки еир. Ótott, fn. штитије, наче. Otromba, mn. незграпан, неотесан; не-спретан; fn. глупак; неспретник. Otrombálkodik, k. бити неотесан; бити неспретан. Otrombán, ih. неотесано; неспретно. Otrombaság, fn. неотесаност; неспрет. Otrombáskodik 1. Otrombálkodik. [ност. Otrombául, ih. неотесано; неспретно. Otrombít, cs. чинити неотесаним, грубим; заглушиљивати. Otrombúl, k. глупавити; бивати неспретан, неотесан. Ott, ih. 1.) онде, тамо; 2.) ту, онда. Ottan, ih. 1.) онде; 2.) одмах; legottan, одмах, с места; — ottan, овда-онда. Ottani, mn. онданији, тамоњи. Otthon, ih. (тамо) код куће; fn. дом, кућините. Otthoni, mn. домаћи; кућеван. — as, mn. кућеван; одомаћен. — atlán, mn. не-обичан. OTHONKA, fn. кућевна хаљиница, зубун. OTHONOS, mn. кућеван; одомаћен; á. é. вичан, венит. — kodik, k. живети код куће, чуhatи у запећку. — ság, fn.

кућевност, кућеван живот. — úl, k. одомаћивати се. Otthonról, ih. од куће. Ottontalan, mn. непријатан, j. Barátság-Öttlét, fn. приеуство (онде). [talan. Ottlevő, mn. тамоњи, онданији. Ótvar, fn. краста, темењача, гринта. — as, mn. крастав, гринтав. — asodik, k. окрастати се. Óv, cs. бранити, штитити, чувати; од-Óva, ih. смотрено, опрезно. [враћати. Ovadék, fn. 1.) каутела; 2.) предохрана. Óvakodás, fn. чување, обазривост. — ik, k. чувати се, бити смотрен. — ó, mn. смотрен, опрезан. Ovalmaz, es. осигурати. Ovalom, fn. осигурање. Ovas 1. Avas. Óvás, fn. 1.) чување, смотреност; 2.) протестовање, ограђивање; — t tenni vmi ellen, оградити се против чега; — t tenni, протестовати (меницу). Óvási, mn. — költségek, трошкови око Óvást, ih. смотрено. [протеста (менице). Óvástétel, fn. протестација. Óvat, fn. чување; кауција. Ovat, fn. протест. Ovaték, fn. каутела; протест. — os, mn. смотрен — osan, ih. смотрено. Ovatol, es. протестовати (меницу). — ás, fn. протестовање. — ási 1. Óvási. — ó, fn. који протестује. — t, mn. és fn. протестован (меница); протестат. Óvatos, mn. 1.) опрезан, смотрен; 2.) l. Óvatolt. — an, ih. смотрено, опрезно. Óvhatalatlan, mn. несахранљив. Óvintézkedés j. Óvóintézkedés. Óvlevél j. Óvólevél. Ovik, Ovúl 1. Avik, Avúl. Óvoda, fn. дечје забавиле, j. Kisdedovó. Óvó-eszköz, fn. предупређајна мера. — intézkedés, fn. предохрана. — levél, fn. реверз. — szer, fn. предупређајна Ozsonna, fn. ужина. [мера. Ozsonnál, Ozsonnáz, k. és es. ужинати.

Ö, Ő.

Ö, mn. он; она. Öb, fn. нешто шупље, облина. Öblevíz, fn. вода за испирање грла. Öblít, es. испирати, плакати, мућкати; — ö víz, вода за испирање.

Öblöget, es. 1.) испирати; 2.) пућкати (хурак); 3.) торокати. Öblös, mn. обао, конкаван, коритаст. — en, ih. обло, коритасто. — ít 1. Öblöz. — ség, fn. шупљина. издуњеност.

Öblöz, es. дунети, дубити. — et, fn. удубљење.

Öböl, fn. 1.) облина, ишупљина, копкавност; 2.) залив; 3.) котао (рударски); 4.) цев за барут; 5.) еинус (у матем.); 6.) главница, снет. I. Öböly.

Öbölke, fn. мало удубљење; мали залив. Öbültárs, fn. косинус.

Öböly, fn. главница, снет.

Öbös, Öböz 1. Öblös, Öblöz.

Öcs, Öcse, fn. млађи брат; á. é. öcsém!

Ödön, tn. Едмунд. [млади пријајане!]

Ödöng, k. шенчелјити, гамбати (у ходу).

Ög, fn. 1.) пункт; 2.) стакло.

Ögyeled-és, fn. мешање. — ik, k. a) меша-ти се, смешати се; b) забасати, заћи.

Ögyeleg, k. трапати, кланцати, басати.

Ökle, fn. нека срђела, I. Tejháj.

Ökled, k. забости се (трн).

Öklel, es. бости; гурати; борити се. — dez, es. бости. гурати. — és, fn. бодење; борба. — kedik. — kezik, — ödik, — özik, k. бости се. — ös, mn. што се радо боде, бодац.

Öklendez 1. Ökrendez.

Öklész, fn. песничар, борац е песнициом. — kedik, k. песничати се.

Öklöes, Öklönes, fn. мањица.

Öklik, Öklödik, fn. куљати, лопити (као Öklöndözik 1. Ökröndözik). [песница].

Öklönez, fn. мањица, чекић.

Öklös, mn. као песница, од песнице,

Öklöz, es. песничати, бубати. — és, fn. песничаше. — et, fn. вештина песничаша. — ködik, k. песничати се. — ö. fn. који се бори песнициом.

Ököl, fn. песница; — he szorítani a kezetz, стиснути песничу.

Ököl-csapás, fn. буботак. — jog, fn. право јачега. — máj, fn. буботак. — nyí, mn. с песнице, као песница. — via-dal, fn. песничаше. — vivás, fn. вештина песничаша.

Ökör, fn. во; (km.) — alatt is borjút ke-res, под биком јуне тражи; дерко би и муве, да зна од њих кожу добити; (szój.) ökröbb az — nél, глупљи од вола.

Ökör-bika, fn. пеликан, гем, ненасит. — borjú, fn. телац. — csorda, fn. целец волова. — csordás, fn. волар. — éh, fn. велика глад. — farkfű, — fark-kóró, fn. дивизма. — fi, fn. глупак. — — hajcsár, — hajtó, fn. говедар. — hús, fn. волујеко месо. — kereskedő,

fn. целебција. — légy, fn. говећи штрок. — nyál, fn. јесења свила. — nyelv, fn. волујски језик. — nyelvfű, fn. волујски језик. — pásztor, fn. волар. — pos-ta, fn. спора пошта. — szarv, fn. волујски рог. — szekér, fn. волујска кола. — szem, fn. a) волујско око; b) жутовољка. — szemfű, fn. волујско око. — szilva, fn. бардаклија.

Ökös, mn. конвексан.

Ökrend, fn. ригање. — ez, Ökrend, k.

Ökrész, fn. волар. [ригати; бљувати.]

Ökrödik, Ökrend 1. Ökrend(ez).

Ökrös, mn. с воловима; за волове.

Öl, fn. 1.) хват; — be rakni, садевати ухватове; 2.) крило, наручје; — ébe venni, узети у крило (у наручје).

Öl, es. 1.) убијати; vízbe — ní, уточи-ти; 2.) клати (живину, марву; 3.) á. é. мучити; 4.) időt — ní, убијати време.

Ölbeli, mn. за крило, из крила.

Öldöklés, fn. убијање, клање; крешево.

Öldöklö-angyal, fn. анђео што дави.

Öldököl, es. убијати, клати.

Öldös, Öldöz, es. касапити, мрџварити.

Öleb, fn. пеето за држање у крилу.

Ölel, es. грлiti; обухватати. — és, fn. грљење. — kezés, fn. грљење. — ke-zik, k. грлiti се.

Öles, mn. од ... хвата.

Ölös, fn. убијање; клање.

Ölez, es. слагати ухватове.

Ölfa, fn. дрво ухватовима.

Ölnyi, mn. од хвата.

Ölö, mn. што убија; убијачки; fn. убија, Ölöget, es. убијати, смртати. [убијац, Ölt, es. 1.) облачити, обући; 2.) nyelvet

—, плазити се; 3.) czérnát a tübe —, удавати коњац; 4.) бости, убадати; 5.) karjára —, натицати, натаћи на руку; 6.) egyik szavát a másikba —, дуго извијати; 7.) — kiált, дерати се,

Öltény 1. Öltöny. [дрекати.]

Öltés, fn. бод (од игле).

Öltö, fn. колено, поколење.

Öltöny, fn. ограч; хаљине, j. Öltözet. — ke, fn. туника.

Öltöruha, fn. 1.) капут на рукаве; 2.) одело.

Öltöz-ék, fn. одело; тоалета. — és, fn. облачење. — et, fn. одело, одећа. — etlen, mn. неоденут. — etlenül, ih. не-оденуто. — ik, — ködik, k. облачити се, одевати се; (nak, nek) прерушити

се, заоденути се у... — ö, fn. és ти. одело; за облачење; — ö asztal, сто за облачење; — szoba, соба у којој се облачи. — tet, es. облачити, одевати; (nak, nek) одевати у..., Ölii, Ölyü i. Ölyv. [прерушити у... Ölyv, fn. 1.) јастрећ; 2.) i. Örv. Ölz i. Ölez.

Ömled, k. тећи, лопити, лити. — és, fn. течење. — ez, — ezik i. Ömled.

Önleng, k. улевати се, утицати.

Öml-és, fn. течење, утицање. — eszt, es. левати, сипати. — ik, Ömöl, k. тећи, улевати се. — int, es. линути.

Ön, fn. риба с бодљама.

Ön, mn. 1.) Ви; 2.) свој, сопствен.

Önakarat, fn. своја (елободна) вола. — ú, mn. својевољан. — úlag, ih. својевољно. [вољно.]

Önállásu, mn. самосталан. — an, — lag, ih. самосталан. — ság, fn. самосталност, самовласност. — sít, es. чинити самосталним. — tlan, mn. несамосталан.

Önáltatás, Önámítás, fn. варање самог себе, самообмана.

Ön-árulás, fn. монопол. — árus, fn. монополиста.

Önbecs, Önbecsiélés, fn. поштовање себе.

Önbeszélgetés, fn. монолог.

Önbizodalom, fn. самопоуздање.

Öndieséret, fn. хваљење самог себе.

Önelégedett, Önelégült, mn. задовољан собом. — ség, fn. самозадовољство.

Önélet-írás, fn. автобиографија. — író, fn. автобиограф. — rajz, fn. автобиографија.

Önelhatározás, fn. сопствена одлука.

Önelmüi, mn. самосталан у минијењу. — leg, ih. самостално. — ség, fn. самосталност (у минијењу).

Önerdék, fn. себичност, себезналост.

Önerejü, mn. самосталне сваге. — leg, ih. својом снагом. — ség, fn. самостални.

Önerő, fn. сопствена снага. [сталиност.]

Önérzés, Önérzet, fn. частолубље.

Öneszü, mn. 1.) самосталне памети; 2.) евоје главе, самовољан. — leg, ih. a) самостално; b) јогунасто. — ség, fn. самовољство.

Önfejü, mn. своје главе, самовољан. — leg, ih. самовољно. — ség, fn. самовољство.

Önfél, fn. сопствена странка.

Ön-feledés, fn. заборављање себе; немар. — feledő, — feleadt, mn. немаран.

Önfenntartás, fn. самоодржавање.

Önfertez-és, Önfertöz-és, fn. онанија. — ö, fn. онаниста.

Ön-gyilkolás, Ön-gyilkosság, fn. самоубиство. — gyilkos, fn. самоубица.

Öngyülölés, fn. мржиња на самог себе.

Önhangzó j. Magánhangzó.

Ön-haszon, fn. себичност, користољубље. — hasznú, mn. себичан.

Önhatalmú, mn. самовластан. — lag, ih. самовласно.

Önhatásu, Önható, mn. специфичан.

Önhatóság, fn. автономија.

Önhiteget-és, fn. самообмана. — ö, mn. који се сам вара.

Önhitt, mn. уображен, надут. — ség, fn. уображеност, надутост.

Önígazgatás, fn. самоуправа.

Önígazság, fn. аксиома.

Önindultából, ih. из своје побуде.

Önismeret, fn. познавање себе.

Önjogú, mn. самосталан, својевластан. — lag, ih. својевласно. — ság, fn. своја власт.

Önkellő, mn. самољубив. — leg, ih. самољубиво. — ség, fn. самољубље.

Önként, ih. својевољно, од добре воље, l. Önkény stb.

Önkény, fn. самовоља, пустовоља. — es, mn. самовољан, самовластан. — esen, ih. самовољно. — esség, fn. самовласност, апсолутизам. — kedik, k. бити самовољан, терати ћеф, растресати се. — leg, ih. самовласно. — leges, mn. самовластан. — t, ih. од своје воље. — telen, mn. нехотиџан. — telenül, ih. нехотице. — tes, mn. és fn. евојевољан; евојевољац. — ü, mn. хотимичан. — üség, fn. самовоља.

Önképzőkör, fn. коло за изображење својих чланова.

Önki, fn. субјект. — leg, ih. субјективно. — leges, mn. субјективан. — ség, fn. субјективност.

Önkívület, fn. несвест, j. Eszméletlenség.

Önkormány(zat), fn. автономија.

Önleg, ih. себично. — es, mn. себичан.

Önmaga, mn. он сам, она сама.

Önmegttagadás, fn. самопрегорење.

Önmegtartóztatás, fn. уздржљивост.

Önmi, fn. објект. — leg, ih. објективно.

— leges, mn. објективан. — ség, fn. објективност.
Önmozgony, fn. автомат, „perpetuum mobile“.
Önnön, mn. сопствен. властит, l. Ön.
Önös, mn. себичан. — ség, fn. себичнот.
Önség, fn. себичност. — es, mn. себичан.
Önsúly, fn. сопствена тежина.
Önszántából, ih. од своје воље.
Önszeretet, fn. самољубље.
Önt, es. 1.) лити, левати, спнати, то- чити; 2.) салевати (звона итд.).
Öntanált, fn. és mn. самоук.
Öntelék, fn. лев, улев, долев, налев.
Öntés, fn. левање, лев, спање.
Öntézet, fn. ливење као вештина.
Öntet, fn. лев, улев, налев.
Öntetsz-és, fn. самољубивост. — ö, mn. самољубив. — öleg, ih. самољубиво. — öség, fn. самољубље.
Öntő, mn. што лије; за левање; fn. a) ливац; b) ливница. — de, j. Öntő, b)
Öntöget, es. левати.
Öntö-huta, Öntö-koh, fn. ливница, ковница. — mesterség, fn. ливничка вештина. — műhely, fn. ливница.
Öntött, mn. ливен; — betük, ливена слова; — vas, ливено гвожђе, звијдан.
Öntöz, es. залевати, полевати. — és, fn. залевање. — get, es. залевати. — ködik, k. полевати се, прескати се. — ö, mn. és fn. који полева; за полевање; канта.
Öntudat, fn. свест, самосвест; — ra ébredni, свестити се. — lan, mn. несвестан. — lanúl, ih. несвесно. — lanság, fn. несвесност. — os, mn. свестан, самосвестан. — osan, ih. само-
Öntvény, fn. салев, лев. [свесно].
Önür, fn. самодржац, самовласник.
Önuralkod-ás, fn. самодржава, самовластије, автократија. — ó l. Önür.
Önuralom, fn. савлађивање самог себе.
Önuraság, Önúrság, fn. самовласт.
Önvád, fn. окривљивање самог себе.
Önvakítás, fn. самозаварање.
Önvédelem, fn. самообрана.
Önvisellet, fn. ионашање, владање.
Önz, k. бита себичан. — és, fn. себичност, себезналост. — éstelen, mn. несебичан. — etlen, mn. несебичан. — etlenül, ih. несебичко. — ö, mn. és fn. себичан, себезнао; себичњак, само-живица.

Ör, fn. 1.) стража; — t állani, стражи-ти, стражарити; — t járni, патроли-рати; 2.) стражар, чувар.
Ör-állás, fn. стражарење. — álló, fn. стражар. — állomás, fn. стражка; стражара. — angyal, fn. анђео хранитељ. — butyka, fn. стражара. — csapat, fn. стражарска чета. — díszlet, fn. парада на стражи.
Örd fn. звездарница.
Ördög, 1.) fn. ћаво, враг, сотона, неча-стиви, бес; — öt idézni, призивати нечастивог; — öt úzni, терати беса; az — van vele v. az — bújt bele, сам је ћаве с њиме; ћаво му помаже; — gel bellett, ћаво је у њему; tudja az —! андрак би га знао! vigye az —! ћаво да носи; аратос га било! mi az —! шта врага! mi az — lelte? који му је ћаво? az — öt! ћавола! беса! (pb.) nem oly rettenetes az —, a mint írják, није ни ћаво тако црн као што га пишу; az — nek is kell néha gyertyát gyújtani, добро је и ћаволу кад-што свећу упалити; 2.) mn. врашки.
Ördög-bocskor, Ördög-borda, fn. чичак у житу. — edénye, fn. угуреуз, лола. — faj, — fajzat, fn. вражји род. — i, mn. ћаволов, ћаволеки, вражји. — idéző, fn. који призива нечастивог. — keringő l. Ördög borda. — lova, — motolla, fn. љуљашка. — ös, mn. вражји, ћаволски. — ösködik, k. бити велик ћаво. — össég, fn. махнитост. — ség, fn. ћаволство. — szekér l. — borda. — tej, fn. нека млечпка.
Ördöng l. Ördög. — ös, mn. és fn. a) махнит, бесан, сотонеки; b) опсенар. — össég, fn. махнитост.
Öreb, fn. покућар, домаћи пас.
Öreg, mn. 1.) стар, матор; 2.) велик; — betű, велико писмо; — csizma, велике чизме; — harang, велико звено; — kötél, дебело уже; — véres, дебела крвавица; — este volt, било је у велико вече; két — óra, два добра сата; — re törni, истуцати на крупно; csak úgy — éböl csinálni meg, на двоје на троје, грубо израдити; (pb.) víznek — ében fogják a nagy halat, на дну воде највећа риба стоји.
Öreg-ágyn, fn. велики топ. — anya, fn. баба, мајка. — atya, fn. a) дед, b) сензор. — bedés, fn. намножава-

ње. — bedik, k. памножавати се, памножити се. — bél, fn. дебело црево. — bérés, fn. најстарији слуга. — biró, fn. велики судац. — bít, cs. a) повећавати, памножавати; унапређивати; b) чинити старим. — bül, k. повећавати се; унапређивати се. — edik, k. старети, осталети, маторити. — en, ih. као стар; l. Nagyon. — es, mn. постар, старачак. — firész, fn. велика пила (тестера). — hegedű, fn. велике егеде. — horgony, fn. завојита котва. — ít, cs. чинити старим. — legény, fn. најстарији калфа. — mester, fn. старешина. — ráspoly, fn. велика туршија. — ség, fn. старост. — szemű, mn. крупнозрн. — szik, k. старети, маторити. — új, fn. велики прст (на нози). — ül l. szik. — valólat, fn. прекан малтер.

Őretlen, mn. нечуван. — ül, ih. нечувано. Örfa, fn. 1.) катарка; 2.) мотка на торњу. Ör-fal, fn. погранични зид. — fátlan, mn. без катарке. — föl, fn. таборска стража. — gébics, fn. еврачак. — gróf, fn. маркграф. — had, fn. телесна стража. — hajó, fn. лађа за стражење. — halom, fn. брежуљак за стражење. — ház, fn. стражара. — hely, fn. чардак, караула. — hölgy, fn. гардедама. — ispán, fn. маркграф.

Őriz, cs. чувати, хранити; — ni adni, дати на сахрану; Isten — z! сахрани Боже!

Őrizet, fn. 1.) чување; аманет, остава; 2.) посада, гарнизон.

Őrizetlen, mn. нечуван. — ül, ih. нечу-

Őrizget, cs. чувати и чувати. [вано.

Őrizkedik, k. чувати се, клонити се.

Őrjár, k. патролирати. — at, fn. патрола. — ó, fn. ноћни стражар.

Őrjöng, k. беснети, опакивати. — és, fn. беснило.

Őrjül, k. помахнитати, обезумити. — és, — et, fn. махнитост. — t, mn. махнит. — tség, fn. махнитост.

Őrkanonok, fn. чувар капитула.

Őrkerül-és, fn. кретарење, стражарење унакрст. — ök, fn. крестари.

Őrkincs, fn. амајлија.

Őrkiséret, fn. оружана пратња.

Őrköd-és, fn. надгледање, стражарење. — ik, k. бдити, мотрити.

Őrl l. Örl. — emény, fn. самлевина,

мелјава. — és, fn. млење, жрвица, жрица. — et, cs. дати млети. — ető, fn. помилар. — ök, fn. глодари. — ös, fn. помилар.

Őrlánez, fn. стражарски ланац.

Őrlecs, fn. мореко прасе.

Őrmadár, fn. прдавац, l. Haris.

Őrment(es), mn. слободан од страже. — esség, fn. ослобођеношт од страже.

Őrmény, tn. Јерменин; mn. јерменски. — ország, tn. Јерменска. — ül, ih. јерменски.

Őrmester, fp. наредник, стражментер.

Őrnagy, fn. мајор.

Őrnök j. Örmester.

Őrök, 1.) mn. вечит, вечан; наследан; — áron eladni, продати на вечно; 2.) fn. наследство; — ül hagyni, оставити у наследство; — ül karpní v. nyerni, наследити; — be fogadni, узети под своје, адоптирати; — be tartani, држати под своје.

Őrökbefogad-ás, fn. посинаштво; адопција. — ó, fn. поочим. — ott, mn. посињен, узет под своје, адоптиран.

Őrökben, ih. наследно, по наследству.

Őrökbér-jószág, fn. закуп који прелази на потомке.

Őrök-bevallás, fn. фасија. — emlékű, mn. покојни, блажене успомене. — étig, ih. за вечно. — etlen, mn. бешчадан, без наследника. — hagyás, fn. остављање у наследство, опорука. — hagyó, fn. који оставља у наследство, опоручитељ. — haszonbér, fn. закупни уговор који прелази на наследнике. — ít, cs. овековечавати. — ítésh, fn. овековечавање. — jog, fn. наследно право. — jószág, fn. наследно добро, баштина.

Őrökké, ih. вечно, вавек. — való mn. вековечан. — valóság, fn. вековечност.

Őröklés, fn. наслеђивање, наследство. — i, mn. наследни, наследствени.

Őroklet, fn. наследство.

Őröklét, fn. вечност, вечност. — ü, mn. вечит.

Őroklik, k. овековечавати се; наслеђивати се.

Őröklő, mn. 1.) вековечан; 2.) наследни;

Őröklöleg, ih. наследно. [fn. наследник.

Őrökösztály, fn. деоба наследства.

Örökökés, fn. наслеђење, наследство; — i háború, рат о наследство.
 Öröködik, k. наслеђивати се.
 Örököl, cs. наслеђивати, наследити.
 Örökön, ih. вечито. — örökékké, ih. вавек.
 Örökös, mn. 1.) вечит, вечан; 2.) наследнички, наследни; fn. наследник, наследница. — társ, fn. сұнаследник.
 Örökösén, ih. 1.) вечито; 2.) наследно.
 Örökösi, mn. наследнички.
 Örökösít, es. овковечити, овковечавати.
 Örökösödik, k. 1.) наслеђивати; 2.) не престано трајати, наслеђивати се.
 Örökösségek, fn. наследништво.
 Örököstelen, mn. бешчадан, без наследника.
 Örököstétel, Örökösvallás, fn. постављање наследника.
 Örökösül 1. Örökösödik.
 Örkpént, fn. наследни новци.
 Örökre, ih. за навек.
 Örökrész, fn. наследни део.
 Örökség, fn. 1.) вечност, вечитост; 2.) наследство. — i, mn. наследни. — leső, mn. és fn. који мажно наслеђује. — ül, ih. у наследство.
 Öröktautományok, fn. наследне земље.
 Öröktelek, fn. баштина.
 Örökül, ih. у наследство; k. l. Örökösödik.
 Örökült, mn. наслеђен. [dik.
 Örökvallás 1. Örökösvallás.
 Örökvétel, fn. куп наследства.
 Örökzöld, fn. зимзелен.
 Öröl, cs. 1.) млети, жрнати; a ki előbb jő, előbb —, ко пре девојци, онога девојка; 2.) торокати. — és, fn. млење.
 Örlötet, cs. дати млети. — ö, fn. помилар.
 Öröm, fn. 1.) радост; — ében nem tud hová lenni, не зна шта ће од радости; — üröm csak egy betüben külömböznek, дим и мириш иду нераздеоно из кадила.
 Öröm-anuya, fn. мати женика или младе. — apa, — atya, fn. отац женика или младе. — érzet, fn. осећање радости.
 Örömest. ih. радо, драговољно, весело. — ebb, ih. радије.
 Öröm-esztendő, Öröm év, fn. година радости, јубилеј. — hír, fn. весео, радостан глас. — (töl)ittas, mn. пијан од радости. — — kiáltás, fn. весело клицање. — köny, fn. суза радости. — lak, fn. весели дворец. — leány, fn. блудница. — nap, fn. дан радости.

— rivalgás, fn. весело клицање. — telen, mn. — telenül, ih. без радости. — ünner, fn. радосни дан. — zaj, fn. ра-Öröng l. Örjöng. [досна вика.
 Örz 1. Öriz.
 Ör-parancsnok, fn. заповедник страже. — pént, fn. стражарина. — rovat, fn. сконтро.
 Örs, fn. стражар. — csata, fn. чаркање стражара. — vezető, fn. четовођа.
 Örség, fn. 1.) стража; 2.) посада, гарнир.
 Örsereg, fn. 1.) гарда; 2.) посада. [зон.
 Örsor, fn. ред стражарења.
 Örsparancsnok, fn. заповедник страже.
 Örszellem, fn. анђео хранилац.
 Örszem, fn. 1.) патрола, ведета; 2.) (у штампарји) сигнатурा.
 Örszemélyzet, fn. чувари, стражари.
 Örszemkedik, k. патролирати.
 Örszemle, fn. парада на стражи.
 Örszent, fn. светац заштитник, патрон.
 Örszer, fn. 1.) предохрана; 2.) амаљија.
 Örszó, fn. 1.) лозинка; 2.) кустос (штампак).
 Örszoba, fn. стражара. [пареки].
 Örszolgálat, fn. стражарење.
 Örtanya, fn. главна стража.
 Örtelen, mn. нечуван. — ül, ih. без Örtorony, fn. караула. [страже].
 Örtfűz, fn. стражарска ватра.
 Örül 1. Ürül.
 Örül, k. (nak, nek; on, en) радовати се, веселити се. — és, fn. радовање.
 Örül, k. помахнитати, полудети. — és, fn. махнитост, лудљо.
 Örült, mn. махнит, лут; полудео. — en, ih. махнито. — ség, fn. помама, лудило.
 Örv, fn. литар; беочуг; á. é. вент, изговор, цалика.
 Örváltás, fn. одмена страже.
 Örvend, k. (nak, nek; on, en) радовати се; честитати; cs. обрадовати. — et, fn. радост. — etes, mn. радостан, мио. — ez l. Örvend, k. — ezés, fn. радовање; честитање. — ező, mn. радостан, весео. — eztet, — ít, cs. веселити, обрадовати.
 Örvény, fn. 1.) вртача, вртлог, вир, матица; 2.) бездан, содом, понор; az — szélén, на ивици пронасти.
 Örvényes, mn. бездан; вировит.
 Örvény-fű, fn. оман. — gyökér, fn. корен од омана. — ke, fn. a) вртложић; b) неки налевњак (полип). — kő, fn. у врућем виру сталожен камен. —

lik, — zik, k. вртети се као вир. — sertesék, fn. оман.
 Örves, mn. 1.) с беочугом, с літаром; 2.) с прстеном, с белим колутом око врати.
 Örvéz, es. 1.) олітарити; 2.) заврзинати, изговарати се.
 Örvézető, Örsvezető, fn. вођа страже.
 Örvidék, fn. грапина, крајина.
 Örvonal, fn. кордон.
 Örvös, Örvöz l. Örves, Örvéz.
 Örzemény, fn. остава, аманет.
 Örz-és, fn. чуванье. — ö, fn. чувар.
 Örzse, Örszi, Örsike, tn. Ержа, Лиза.
 Örzsébet, tn. Јелисавета, Јеца.
 Ös, mn. пра..., прастари; fn. праотац, дед; — ök, пречи; — eink, наши стари.
 Ös-állapot, fn. прастање, првобитно становище. — állat, fn. праживотиња. — anya, fn. прабаба, прамајка. — anyag, fn. праградиво, праматерија. — atya, fn. праотац, прадед. — báin, fn. праотачки грех. — elem, fn. прастихија. — ember, fn. прачовек. — erdő, fn. прашума. — egedeti, mn. првобитни, неконески. — erő, fn. праснага. — gőg, fn. поноситој због предака.
 Ösi, mn. прадедовски, вајкадашњи, давнишњи. — jószág, fn. законина, дедовина. — ség, fn. прастарост, старина, аниципитет.
 Ös-kép, fn. праслика. — kor, fn. вајкадашње доба. — lak, fn. првобитно седиште. — lakó, lakos, fn. староседилац. — lény, fn. прабиће. — lénytan, fn. налеонтологија.
 Ösme, Ösmer l. Isme, Ismer.
 Ösnyelv, fn. прајезик.
 Ösrégi, mn. прастари, стародревни.
 Össze, ih. е, ea; на..., раз., но..., из...; — meg —, саевим.
 Össze-ad, es. 1.) сабирати, сабрати, скупити; 2.) венчати. — adás, fn. сабирање; скупљање; венчање. — aggat, es. сплетљавати, скопчати. — akad, k скубити се; á. é. сударити се. — akaszt(al), es. сплетљати, принетљати. — aklál, es. накупити, скрпити. — alkalmaz, es. принојити, углобити. — alkot, es. сачинити, сроочити. — áll, k. a) скупити се у гомилу; b) поревенити се; c) прогрушати се, згусити се. — állít, es. a) саставити; b)

суючити (сведоке). — állítás, fn. a) састављање; b) суючење. — aprít, es. издробити, испитити. — aszik, k. сасунити се. — atyafiasodik, k. сродити се. — ázik, k. скроз покиснути. Összébb, ih. тешње, ближе; — ülni, збити се.
 Össze-barátkozik, k. спријатељити се. — békél, k. помирити се. — békéltet, — békít, es. помирити. — beszól, es. ваздан наговорити, набръдати; k. договорити се. — bont, es. помрсити, замрсити. — bontódik, k. замрсити се. — bonyolít, es. замршивати, преплести. — bonyolódik, k. замрсити се, замршивати се. — borzad, k. претравити се. — búg, — búvik, k. скркати се у гомилу; á. é. заједно шуршавати. — büdösít, es. напунити смрадом.
 Össze-esap, es. a) склонити; kezeit — ni, пљеснути рукама; b) упрскати, улонати; k. a) сударити се; b) склонити се (талаец). — esapódik, k. склонити се (вали). — csatol, es. скопчати. — csempelődik, k. улонати се, угрядати се; á. é. заверити се. — csinál, es. сачинити; á. é. саставити, стећи (суму новаца). — csirizel, es. слепити чиризом. — csókolgat, es. исцмакати. — csókolkozik, — csókolódzik, k. исцмакати се, изљубити се. — csorogtozik, k. слећи се, стећи се, нагрнути. — csödít, es. начетити, привуки. — csödűl, k. начетити се, стеки се.
 Össze-dagad, k. патећи, набухнути. — dagaszt, es. смесити. — darabol, es. искомадати. — dobol, es. скунити бубњем. — dolgozik, es. нарадити. — döl, k. сурвати се. — dönt, es. сурвати. — dörgöl, — dörzsöl, es. истрети, натрти. — dug, es. скунити (главу уз главу); kezeit — dugni, склонити (у крило) руке.
 Összeég, k. сагорсти, згорети. — et, es. попалити, сажећи.
 Összeegyecz, k. 1.) подударати се; слагати се; 2.) поравнати се, погодити се. — tet, es. a) сложити; поравнати; b) спречити; c) упоредити, колационирати.
 Össze-ér, k. 1.) заједно присети; 2.) срести, сусрести; 3.) додиривати се.
 Összeereszt, es. принојити. [(линије).]

Össze-esket, cs. венчати. — esketés, fn. венчање. — esküdik, — esküszik, k. заверити се. — esküdt, mn. és fn. заверен; завереник. — esküvés, fn. завера. — esküvő, fn. завереник.

Összeesik, k. 1.) заједно падати; стицати се; 2.) усукати се, омршавити. Össze-faggat, cs. намучити, напатити; разгњечити. — fagy, k. замрзнути се. — fázik, k. прозенети. — fér, k. пмати места заједно; á. é. слагати се. — férczel, cs. скрпити; á. é. сачинити, скрпити. — férhetlen, mn. непогода, незгодан. — férhető, mn. ногодан. — firkál, cs. надръжати; издръжати. — fog, cs. a) спречути (коње); b) притећнути; c) похватати. — foglal, cs. склонити, припојити, зглобљавати; сабрати, скупити; — foglalt számok, комплексни бројеви. — foglalás, fn. зглобљавање, припајање, склон — fogódzik, — fogózkodik, — fogózik, k. похватати се за руке. — foltoz, cs. покриити. — foly, k. a) стицати се; b) прелевати се (боје). — fon, cs. преплести; — fonni karjait, склонити руке. — forr(ad), k. срасти, зарасти. — forraszol, — forraszt, cs. припојити. — forrt, mn. срастао (цвет). — főz, cs. a) накувати; b) покувати. — fut, k. стрчати се, згрнути се, стегнути се; á. é. згроздити се; усирити се, прогрушати се; збегнути се; cs. протрчати, оптрчати.

Összefügg, k. стајати у свези. — és, fn. свеза. — éstelen (beszéd), mn. (говор) без свезе. — eszt, cs. склонити. — ö, mn. у свези. — öleg, ih. у свези.

Összefüz, cs. 1.) нанизати; 2.) спојити. Összeg, fn. свата, сумма.

Össze-gabajít, cs. збркати. — gazembezrez, cs. испресакати, избрусити. — gazol, cs. напунити ћубрета; á. é. избрусити. — gereblyél, cs. награбити.

Összeg-el, cs. скупљати, скупити, сумирати. — es, mn. укупан, сумаран. — esen, ih. укупно — esít, cs. сумирати. — esül, k. сумирати се, скупљати се. — ez, cs. скупљати, сумирати. — let, fn. сумма.

Össze-gombol, cs. скопчати. — göngyölget, cs. изгужвати; смотати. — guzsorodik, k. збечи се, згрчи се. — gyilkol, cs. поубијати — gyógyál, k.

залечити се. — gyömoröl, — gyömoz, cs. изгужвати. — gyűr, cs. смесити; збркљати. — gyűjt, cs. скупити, сабрати; скучати, приштедети. — gyűl, k. скупљати се; нагомилати се. — gyűr, cs. изгужвати, изгњечити. — gyűrödzik, k. изгужвати се. — habar, cs. промешати, размутити; á. é. набръжати. — háborít, cs. поевадити, раздвојити. — háborodik, k. свадити се. — hajlik, k. конвергирати. — hajt, cs. 1.) збити, збијати, стерати; 2.) утерати (дугове); 3.) пресмотати, пресамитити. — hajtogat, cs. испресавијати. — halmoz, cs. нагомилати. — hangzás, fn. складност, склад. — hangzik, k. слагати се, подурати се. — hangzó, mn. складан, срочан. — hány, cs. a) набацати; поразбацати; испреметати; b) слупати, збубати (посао); c) наблијувати, убљувати. — hasad, cs. популацији; поценати се. — hasít, cs. поценати, покидати. — hasogat, cs. поценати.

Összehasonlít, cs. испоредити, испоређивати, поредити. — ás, fn. испоређивање. — ó nyelvész, fn. поређена (компаративна) наука о језику.

Összehat, k. суделовати.

Összehazudtoz, cs. (ваздан) налагати.

Összehí, cs. сазвати, сазивати. — vás, fn. сазив.

Összehord, cs. 1.) нанети (на гомилу); 2.) свести, свозити; 3.) комилирати; 4.) избрусити.

Összehozni, cs. довести заједно, скупити.

Összehugyoz, cs. свог измокрити.

Összehúz, cs. 1.) скучати; homlokátni, сабрати чело; vh. magát — ni, повући се; стегнути се.

Összehúzódik, k. скучати се; повући се.

Össze-illik, k. подударати се, приликовати. — illeszt, cs. удесити (да буде прикладно). — illő, mn. прикладан.

Összeír, cs. 1.) пописати; 2.) написати; 3.) збијено писати. — ás, fn. попис.

Össze-jár, cs. обићи; пропутовати. — jő, — jön, k. саставати се, саставјати се. — jövet(el), fn. састанак.

Össze-kap, k. сударити се, побркнати се; cs. саставити заједно. — kapar, cs. начепркнити; á. é. накуцкнити. — kapcsol, cs. скопчати, скопчавати. — kapkod, cs. награбити, згрнути. — kel

к. венчати се; удати се; оженити се. — kelés, fn. венчанье; уда́ба; же́ни́ба. — ken, cs. умазати. — kérgeget, cs. напросячти. — keres, cs. ис-тражити, скунити. — kerget, cs. сте-рати у гомилу. — kerít, cs. a) при-појити; b) саставити, набавити (сво-ту). — kerül, k. стећи се. — kever, es. збркъяти, смешати. — kocezan, k. еударити се; á. é. споречкати се. — koczódik, k. споречкати се, здринити се. — koldúl, cs. напросити. — köt, cs. припојити, спојити, свезати. — kötés, fn. спајање. — kötöz, cs. по-свевавати. — köttetés, fn. свеза. — kulcsol, cs. склонити; пресомитити.

Összel, cs. комбинирати.

Összeláncol, cs. цепланчти.

Összeleg, ih. укунио. — es, mn. укупани. — ez, cs. сумирати.

Összelít, cs. смешати.

Összemarék, Összemarok, fn. прогрнит. Össze-marakodik, k. стати се једати (валике); á. é. здринити се. — mázol, cs. умазати, измръзти. — megy, — mén, k. иди заедно; стећи се, слећи се; á. é. прогрушисти се, усирити се; збе-ћи се; растонити се (план.). — mocs-kol, cs. убръзнати; á. é. изгрдити.

Összenemférő, mn. нескладан; незгодан. Össze-nő, k. срасти. — nőtt, mn. срастао.

— nyom, cs. притиснути, згъвачити.

Össze-okág, cs. убъзвати. — olvad, k. растонити се; стонити се. — olvaszt, cs. растонити, стонити. — omlik, — omol, k. срушити се, стронопштати се.

Összeölel, cs. обгрлити. — get, cs. из-грлити. — kezik, k. загрлити се.

Össze-paramesol, cs. запсведити да се скупе, сабрати. — párosít, cs. спари-ти. — párosodik, — párosúl, k. спа-рити се, здружити се.

Össze-rabol, cs. пахарати, наотимати. — rág, cs. разглодати, разгристи. — ga-gad, k. сленити се; cs. скунити на брезу руку. — ragadoz, cs. награбити, накрасти. — ragaszol, — ragaszt, cs. сленити. — rak, cs. сложити, саде-нути. — ráz, cs. протрести, стрести. — rogy, k. сурвати се, стронопштати се. — rokonít, cs. сродити, срохавати. — rokonúl, k. сродити се. — roskad, k. срушити се, сурвати се.

Ös-szerződés, fn. прастари уговор.

Összes, mn. укупаш, целокупаш; — gyűlés, главна (велика) скупинтина.

Összeség, fn. укупност, сума. — es, mn. укупаш, целокупаш. — gel, ih. укупно, скупа.

Összes-en, ih. скупа, укупно. — ít, cs. скуньлати, скунити, сумирати.

Össze-seper, cs. шицитети. — sereglék, k. скунити се, стећи се. — sereglés, fn. навала, налога. — sógorosodik, k. опогорити се. — sógorosít, cs. опо-горити. — súg, k. домунђавати се, домунђати се. — sül, k. поцрнсти (од сунца); препећи се. — süt, cs. пре-пећи. — szaggat, cs. исценати, иски-дати. — számlál, cs. прорачунити, срачунити; збројити. — számol, cs. срачунити; збројити. — szárad, k. сасунити се — szed, cs. скунити; magát — szedni, прибрати се; minden erejét — szedni, прикупити сву снагу. — szentel, cs. венчати. — szerez, cs. скунькати; набавити; á. é. спан-ђати, свести. — szólalkozik, k. споречкати се. — szorít, cs. стиснути; збити. — szorúl, k. стегнути се, с'узити се. — szokik, k. навикнути се једно на друго. — sző, cs. уткати једно у друго.

Össze-tagol, cs. разглобити; а. é. избо-кати. — takarít, cs. a) распремити, спремити; b) скунькати, приштедети. — talál, k. бити конгруентан. — találkozás, fn. стицај, сутинаже. — találkozik, k. саставати се, срести се. — tapad, k. сленити се. — tapod, cs. у-газити, изгазити. — tapos, cs. утач-кати; изгазити, угазити. — társasít, — társít, cs. здружити. — társúl, k. здру-жити се. — tart, cs. és k. заједно др-жати, бити сложан; бити конверген-тан. — tartás, fn. a) слова; b) кон-вергенција; c) кохезија. — tartóerő, fn. кохезија. — tartozik, k. спадати заједно. — tataroz, cs. покрпти. — tes, mn. конкретан. — tép, cs. поки-дати; потргати. — tesz, cs. a) мет-нути заједно, смотати, сложити; ке-zezeit — tenni, склонити руке; b) са-ставити, скончити (своту). — testvérit, cs. збратити. — testvérül, k. збра-тити се. — tét(el), fn. састав, састав-љање. — tétes, — tett, mn. састав-љен, сложен. — téveszt, cs. помести,

побркати. — tevő, mn. синтетичан. — tevőleg, ih. синтетично. — tódül, k. згрунти се, слећи се. — told, es. саставити (парчад). — tör, es. изломити, искрхати, полупати; измрекати, изгрувати. — török, k. искрхати се, скрхати се, разбити се; изгрувати се. — törödik, k. искрхати се; изгрувати се; á. é. навићи се једно на друго. — túr, — turkál, es. разрзти, разврћи. — tűz, k. (val, vel) сударити се; es. припојити, пришетљати.

Őssze-üt, es. ударити једно о друго; k. сударити се, сукобити се. — ütközés, fn. судар, сукоб. — ütközik, k. сударити се. — ütődik, k. ударити се једно о друго.

Őssze-vadász, es. наловити; половити. — vág, cs. сасећи, расећи; k. подударати се, слагати се. — vagdal, es. исецкати. — vágó, mn. што се подудара; конгруентан. — való, mn. што заједно спада. — válogat, — választ, es. набирати; побрати. — varr, es. пришити, сашити. — varrogat, es. посашивати. — vásáról, es. покуповати, накуповати. — vegyít, es. смешати. — vegyíl, k. смешати се. — ver, es. збити; á. é. извошти, испрецијати. — vergődik, k. једва се наћи или састати. — verődik, k. збити се у гомилу; l. — vergődik. — vesz (-venni), es. науцимати, напазарити. — vesz (-veszni), k. завадити се. — veszejt, — veszít, es. посвађати. — veszett, mn. a) завађен; b) — haj, раџбашена коса. — vet, es. a) скупити у гомилу; b) упоредити, испоредити; c) прохесапити; срачунити; d) vettet vállakkal, здруженом снагом. — vissza, ih. és mr. на све стране, у нереду, овамо-онамо; разбачен, развршен. — visszaság, fn. дар-мар, тандара-мандара. — von, es. стегнути, скупити; увући, смотати (јадра); набрати (чело). — vonódik, k. скупити се. — vont, mn. скупљен; контракован; конкретан. — vonúl, k. скупити се, склопити се.

Ősszez, cs. сумирати.

Őssze-zavar, es. a) помрсити, побркати; b) кренути, нагонити (дивљач). — zavarodik, k. помрсити се. — zendüll, k. здринти се; потући се. — zengés,

fn. резонанција. — zördül, k. здрпiti се. — zúz, es. размрекати, раздрушекати. — zsarol, es. згрунти, паграбити. — zsugorít, es. стегнити, чинити да се збегне, згрчи. — zsugorodik, k. збећи се.

Ősszfogalom, fn. укупни појам.

Ősszhang, fn. склад; акорд, хармонија. — os, mn. складан. — osan, ih. складано. — ú, mn. складан, хармоничан. — úlag, ih. хармонично. — zás, — zat, fn. склад, складност. — zó, mn. складан. — zólag, ih. складно.

Ősszít, es. сабирати, сумирати.

Ősszkép, fn. укупна слика.

Ősszméret, fn. симетрија. — es, mn. симетричан.

Ősszpontos, mn. концептричан. — ít, es. концептровати. — ítás, fn. концептровање.

Ősszpontoz, cs. прикупити; концептровати; централизовати.

Ősszporhonúak, fn. синантре (биљке са сраслим прашницима).

Ősszrendezők, fn. координате.

Őstenyészeti, Östermelés, fn. прапроизводња.

Őstör, fn. дивља лобода. — paraj l. Mán-

Ősvény, fn. стаза, путања. [golt.]

Ősvilág, fn. прасвет. — tan, fn. палеонтологија.

Ősz, fn. јесен; — szel, у јесен, с јесени; — utólja, мртва јесен.

Ősz, mn. сед, сив; — be csavarodott, — просед; fn. старац.

Őszellik, k. јесенити се.

Ősz-elő, fn. септембар, рујан.

Őszes, mn. спваст, еур.

Ősszfoglalat, fn. збир; сумариум.

Őszhang l. Összhang.

Őszhő, fn. октобар.

Őszí, mn. јесењи, јесенски. — es, mn. јесенски, као у јесен.

Őszike, fn. мразова сестрица (биљ.).

Őszinte, mn. искрен. — ség, fn. искрено.

Őszintén, ih. искрено. [ност.]

Őszít, es. чинити седим.

Őszkor, ih. у јесен, о јесени.

Őszlet, fn. скуп, свата. — ez, es. скупљати.

Ősszméret, Öszpont l. Összméret, Összpont.

Őszel, k. јесеновати, провести јесен.

Őzség, fn. седоћа.

Őszszakállu, mn. седобрад.

Őszsszel, ih. у јесен, с јесени.
 Őszsző, j. Összetettszó, fn. сложена реч.
 Ősztényező, fn. коефициент.
 Őssztét l. Összetét.
 Ősztöke, fn. орнитак (уз плут).
 Ősztökél, cs. подбадати, подетрекавати.
 Ősztön, fn. нагон, побуда.
 Ősztöndij, fn. штипендија. — as, fn. штипендија.
 Ősztönös, mn. лен, ког треба цагати.
 Ősztönöz, cs. подбадати, цагати.
 Ősztönszerű, mn. инстинктивно. — leg, ih. по нагону, инстинктивно.
 Ősztönzés, fn. подстицање, подетак.
 Ősztör, Ősztörje, Ősztorű, fn. 1.) мотка за лепак; 2.) чивилук, вешалица (за заклану марву); 3.) насић, долнна; 4.) на што се ступа.
 Ősztövér, mn. мршав, сух. — en, ih. мршаво. — edik, k. мршавити. — ít, es, чинити мршавим. — ség, fn. мршавост, сухота.
 Őszató, fn. новембар, студен, мртва јесен.
 Őszül, k. 1.) сéдеть; 2.) јесенити се.
 Ősszv... l. Össz...
 Őszvér, fn. мазга, мула. — es, fn. мазгар.
 Öt, mn. пет; — ön, петорица; петоро; (szój.) — ön venni, купити с пет престију тј. украсти; nincs ki mind az —, фали му четврта даека; úgy tudom mint az — újjamat, знам га у прете.
 Ötlekezik, k. бацити се иосред...
 Ötlet, fn. досетка, мисао.
 Ötlik, k. (ba, be) 1.) продрети, упасти; tüske ötlett a kezembe, ушао ми трни у руку; 2.) köbe ötlett a lábam, ударио сам ногу о камен; 3.) á. é. пасати на ум; eszébe ötlett, пало му на ум; nem akar eszembe ötlenti, не могу да се сестим; szemembe —, упада ми у очи.
 Ötletes, mn. досетљив, домишљат.
 Ötlödik l. Ötlik.
 Ötméretű(vers), fn. пентаметар.
 Ötöd, mn. пети; fn. петина. — ik, mn. пети. — ikször, ih. пети пут. — osztályos, fn. петошколац. — öl, es. узлмати петину. — rész, fn. пети део, петина. — ször, ih. пето; пети пут.
 Ötlöhatol, k. трабуљати; забашуравати.
 Ötös, mn. петострук, петорострук; fn. a) петица; b) квинтет; c) квинтерно; d) пентаметар. — ség, fn. квинтерно.
 Ötöz, es. упеторостручити.

Ötrét, ih. петорострук. — ü, mn. петоругуб.
 Ötszög(let), fn. петокут. — ü, mn. петокутан.
 Ötször, ih. пет пута. — i, mn. петократан. — ös, mn. петорострук. — ösen, ih. петорострук.
 Ötújjashal, fn. петопрстани.
 Ötü, fn. 1.) (шкољка) морски путир; 2.) маљ.
 Ötven, mn. педесет. — ed, fn. és mn. педесетина; педесети. — edik, mn. педесети. — en, ih. педесеторо; педесеторица. — es, fn. педесетица.
 Ötvény, fn. мешање руда, легирање.
 Ötvös, fn. кујуција, златар. — mű, fn. златарски посао. — öl, cs. радити са златом или сребром.
 Ötvöz, cs. мешати руде, легирати.
 Öv, fn. појас, паес; пафта; тканица; — ét eloldani, распласати; 2.) зона, појас; forró, hideg, mérékelt —, жарки, хладни, умерени појас.
 Övdákós l. Handzsár.
 Övé, mn. његов, њен, њезин.
 Övedz l. Övez.
 Överszér, fn. ћемер, l. Tüsző.
 Öves, mn. ћпасан; с пафтом. — állat, fn. оклонник (деветопасни).
 Övetlen, mn. без појаса, распојас.
 Övez, cs. пасати, онасивати; á. é. обграђивати, окруживати. — et, fn. a) појас, паес; b) зона.
 Öv-kés, fn. ханџар. — szalag, fn. о-пасач. — szíj, fn. kajac; ремен, појас.
 Öz, fn. ериа; félénk mint az —, плашиљив као зец.
 Öz-bak, fn. еридаћ. — borjú, fn. лане; ериче. — czímer, fn. ерићни черег. — ezomb, fn. ерићни бут. — esont, fn. нека коњска болест. — eeske, fn. ериница. — fi, — gide, — gödölye, fn. лане, ериче. — hát, fn. ерићна леђа. — hús, fn. ернетина. — olló, fn. ериче, лане.
 Özön, fn. 1.) струја; 2.) потоп, поплава.
 Özöndék, fn. бели лентир.
 Özönl-és, fn. струјење, матица. — ik, k. тећи, разлевати се.
 Özönnel, ih. потопом, сплесија.
 Özönöl, es. пләвити, точити.
 Özönvész, fn. потоп, поводаш.
 Özönvíz, fn. потоп. — előtti, mn. препо-

топски. — i, мн. потопски. — utáni, мн. послепотопски.
 Özöny, fn. 1.) дилувиум, поток; 2.) океан.
 Öz-szín, Öz-színi, мн. срнчє боје. — telén, fn. кошута. — tetem l. Özesont.
 Ozvegy, fn. удовица; удовац; мн. удов. — állapot, fn. удовство. — asszonuy, fn. удовица. — ember, fn. удовац. —

en, ih. удово. — eskedés, fn. удовство. — eskedik, k. бити удован; бити удовица. — i, мн. удовички; — i jog, удовичко право. — ít, es. чинити удовицом или удовицем. — ked ... l. — esked ... — ség, fn. удовство; — ségre jutni, обудовети. — íl, k. обудовети; ih. удово.

P.

Pl. (például) = напр. (на пример).
 P. o. (példának okáért) = примера ради.
 Pacsangol, k. брчкати се, бръзати се.
 Paesi, fn. поча, поч (у дечјем говору).
 Pacsirta, fn. шева, чеврљуга. — fű, — virág, fn. смрдљиви бели л; к.
 Pacskol, cs. шопати, шопити, пълеснути.
 Pacskondál, cs. грудити, кризмати.
 Paesmag, fn. 1.) пајалица, крошило; 2.) кичница; 3.) пашуча.
 Paesmagol, cs. 1.) кропити; 2.) превла-
 чти кичицом; k. a) терати се (див-
 лач); b) мрчили, радити које како;
 c) шљоћкати.
 Pacz, fn. пацка; — ot adni, дати пацке.
 Pácz, fn. пац; á. é. — ban van, у шкри-
 Pácsa l. Pálcsa. [пу је.
 Paczal, fn. каурма.
 Paczika, Paczkó, fn. палица.
 Paczka l. Pacz.
 Paczkálódik, k. ругати се, заједати.
 Paczkamester, fn. казивач код пога-
 ђања у циљ.
 Paczkáz, k. (он, ен) исмевати се с ким.
 Paczkol, cs. 1.) туцати месо; 2.) гре-
 бенати кога.
 Paczkona, мн. (о цвету) једнострук.
 Páczlé, fn. пац.
 Páczol, cs. пацовати, заварити; vkit —,
 кога прочешљати.
 Pad, fn. 1.) клупа; 2.) скамија; 3.) та-
 ван, l. Padlás; 4.) отњиште.
 Padág, fn. кревет от дасака.
 Padhát, fn. леђа од клупе.
 Pádiment, Pádimentom, fn. под, патос.
 — ez, — oz, cs. патосати.
 Padka, fn. 1.) клупница; 2.) скамијница;
 3.) банак; 4.) отњиште.
 Padkapocs, fn. гвоздена конча (велика).

Padláb, fn. сопница; нога од клупе. — ember, fn. жгеба, патицврк.
 Padlan l. Padmaly.
 Padlás, fn. 1.) таван; 2.) таваница. — ablak, fn. баца. — ajtó, fn. таванска врата. — hágeső, fn. таванске мердевине. — ol, es. таванини.
 Padlat, fn. 1.) патос; 2.) таваница.
 Padlábat, fn. 1.) таваница; 2.) патос.
 Padló, fn. 1.) патос; 2.) дебела даска (за излажење из лађе).
 Padlódeszka, fn. 1.) тавањача; 2.) даска у чуну.
 Padlóz, cs. патосати, постављати даскама. — ás, fn. патосање. — at, fn. a) патос; b) таваница.
 Padmaly, fn. 1.) свод (од гробнице); 2.) издубљење обале (водом).
 Padol, cs. патосати; таванини; паркетирати. — at, fn. a) патос; b) тава
 Padolatgyékény, fn. асура. [ница.
 Padoz l. Padol.
 Padszék, fn. клупа.
 Padusz, fn. патуца (риба).
 Páfrán, fn. сладић, — félék, fn. папрати.
 Pagód, fn. нагода (индијски храм).
 Pagony, fn. млада шума, дубрава.
 Págony, fn. стрелац.
 Pagonya, мн. геџав; fn. геџа, кепец.
 Pagonyász, fn. шумар.
 Páhó, fn. стовариште, магазин; хамбар.
 — bér, fn. магазинарина.
 Páhog, k. дахтати.
 Páhol, cs. лемати, деветати.
 Páholy, fn. ложа.
 Paizs, fn. штит. — alakú, — dad, мн.
 штитаст. — bogár, — da, fn. штитата-
 ста буба. — hordozó, fn. штитоноша.
 — ka, fn. штитић. — ócz, fn. (эмја)

шаран, присојкиња. — os, mn. сашититом; шититаст (лист). — oz, es. паоружати шититом. — pár, fn. двострук шитит.
 Pajkos, mn. несташан, раскалашиан. — an, ih. раскалашино, несташнио. — kodik, k. илаховати, несташовати. — odik, k. постати несташан, одударити се. — ság, fn. раскалашиност.
 Pajod, Pajód, Pajót, fn. ронац (буба).
 Pajta, fn. пјатка, хамбар, кош, котобаша. — ſia, fn. штагаль, хамбарић.
 Pajtás, fn. друг, другар, пјаташ. — kodik, k. друговати. — ság, fn. другого.
 Pajtaszer, fn. штагаль. [вање.
 Pajzán, ih. несташан, раскалашиан. — kodik, k. несташовати, илаховати. — ság, fn. раскалашиност. — úl, ih. рас-
 Pajzs l. Paizs. [калашино.
 Pák, Páka, fn. палацка (на рогозу).
 Pákász, mn. алав, халацљив; fn. ала, лакомац. — kodik, k. бити алав; цу-
 њати, цујућати.
 Paklimes, fn. 1.) стеница; 2.) крља (овчја).
 Pakocsál, es. ругати се, немевати.
 Pakocsás, mn. подругљив — an, ih. подругљиво.
 Pakol, es. наковати, умотавати.
 Pákosz, Pákosztos, mn. алав, облапоран; ала, лакомац; á. é. улицица. — kodik, k. бити лаком, облапоран; бити ули-
 Pakulár, fn. овчар, чобанин. [зица.
 Pál, tn. Павао, Павле, Паја; — fordulás, обраћење Павла (25.јан.); (szój.) tudja —, mit kaszál, зна браца шта ради.
 Pala, fn. листај (минерал); mn. од лис-
 ца. — agyag, fn. иловача; глина.
 Palacsinta, fn. налачинта, налачинка.
 Palacz, Palaczk, fn. боца, стакло.
 Palaczka, Palaczkaféreg, fn. стеница.
 Palaczkafű, fn. тарчужак, хоћу-нећу.
 Palamár, fn. поламар, једек за котву.
 Palánk, fn. штакетна, проштац. — ke-
 rítés, fn. прошће. — ol, — oz, es. о-
 градити прошћем. — olat, fn. пали-
 сада. — sövény, fn. прошће.
 Palánta l. Növény.
 Palántál, es. садити.
 Pálanya, fn. кулен, кулин.
 Palást, fn. иланит; á. é. излика, планит.
 Palástdíj, fn. штола.
 Palástol, es. сакривати, забашуривати. — ás, fn. забашуривање.

Palaszk, fn. боца.
 Palaszka l. Poloska.
 Pala-tábla, fn. таблица од лисца, дечја
 Palattyol l. Pittypalattyol. [табла.
 Palavessző, fn. пишљка.
 Palázol, k. тумарати.
 Páleza, fn. палица; 25 pálezára itélni
 vkit, осудити кога на 25 батина.
 Páleczaló, Pálczaparipa, fn. дрвени или
 трпчани коњ.
 Pálcáz, es. бити палицом.
 Pálcika, fn. наличница, штапић.
 Palesi, tn. Најица.
 Paléta, fn. даничица за боју, l. Festék.
 Pálha, fn. уметак (у хаљину), латица.
 Pálház, es. уметати латицу.
 Pali, tn. Најица.
 Pálinka, fn. ракија. — főzés, fn. печење
 ракије; ракијиница. — főzde, — fő-
 ző, — ház, fn. ракијиница. — mérés,
 fn. точење ракије.
 Pálinkás, mn. за ракију; од ракије.
 Pálinkáz, k. ракијати, шти ракију.
 Palkó, tn. Наја, Најица.
 Pálkő, fn. паулит (камен).
 Pall, es. 1.) лупати, чибукути; 2. реше-
 Pálka l. Pálha. [тати, вејати.
 Pallag l. Parlag.
 Pallás, fn. 1.) лупање, чибукање; 2.) ре-
 шетање, вејање; 3.) l. Padlás.
 Pállás, fn. трухљење, разједање (прсти-
 Pállaszt l. Pállit. [ју од зноја.
 Pallér, fn. полир, надзорник зидара. —
 agyag, — föld, fn. трипел (минерал).
 — kodik, k. бити полир. — os, mn.
 полиран. — oz, es. полирати, глачати.
 — atlan, mn. ненеполиран; á. é. не-
 углађен.
 Pállik, k. трухијти, разједати се.
 Pállít, cs. чинити да се зноји, да тру-
 хне, да се разједа (знојем).
 Palló, fn. даска; луцијица. — deszka,
 fn. стуб.
 Pallól, es. вејајти, решетати (храну).
 Pallos, fn. палби, целатки мач.
 Pállos, mn. отрио, разједен.
 Pallosjog, fn. право на живот и смрт,
 „jus gladii“.
 Pallósajtár, fn. лужница, лужило.
 Pallótámasz, fn. наслон на ћупријици.
 Pállott, mn. труо, разједен; што наши.
 — száju, mn. жвалав.
 Palláz, es. патосати, постављати даска-
 ма. — at, fn. даске; патос; таваница.

Pálma, fn. палма, пома. — bab, fn. урма. — erdő, fn. палмик. — fa, fn. палмо-во дрво; палмовина. — gally, fn. вр-бица. — gyümölcs, fn. урма. — koszorú, fn. палмов венац.

Palócz, tn. Половац (племе мађарско).
Palol l. Pall.

Palota, fn. палата, палача. — gróf, fn. пфалцграф. — grófság, fn. пфалцграфство.

Palotás, fn. 1.) вратар; 2.) (-táncz), све-чана игра у старих Мађара.

Palozsna, fn. 1.) полог (jaje); 2.) мућак.

Pálya, fn. пут, путања; micsoda pályára szánod magadat? на какву ћеш се струку одати?

Pályabér, fn. награда за победу. — darab l. Pályamunka. — díj, l. Pályabér. — fa, fn. препречено дрво, капија на железном пути, ћерам. — fő, fn. жељезничка станица. — futás, fn. а) уткривање; б) путања, стаза. — futó, fn. уткривач. — ház, fn. жељезничка станица. — hely, fn. уткривалиште. — írás, — irat, fn. дело за награду. — játék, fn. игра у опкладу. — kér-dés, fn. читање, задатак за расписану награду. — koszorú, fn. победни венац. — kör, fn. тркалиште, циркус. — munka, — mű, fn. дело за награду. — ōr, fa. чувар на жељезничком пу-ту. — szak, fn. стадиум. — szín, fn. палестра. — társ, fn. а) друг по зва-њу, колега; б) премац, конкурент. — tér, fn. тркалиште. — törő, fn. про-крчитељ, утирач пута. — udvar, fn. жељезничка станица.

Pályáz, k. надметати се; уткривати се; (— vmiért), тражити се за што, ком-петовати. — ás, fn. натицање; ком-петовање. — at, fn. натицање; ут-кривање; компетовање. (за службу); стечај, конкурс. — ó, fn. а) конку-рент, натицатель; који се тражи за што; б) уткривач.

Pamacs, fn. четка (за мазање), велика кичица. — ló, fn. мазало. — ol, cs. мазати, премазивати.

Pamat, fn. кита, струк; toll —, перјаница.

Pamlag, fn. канабе, софа. диван. — os, mn. с диваном. — oz, cs. снабдити диваном.

Pampus(ka), fn. неке гушанице (крофне). Pamuk, Pamut, fn. памук; mn. памучан.

— fa, fn. памуково дрво. — fonál, fn. памучина, памучна преха. — szövet, fn. памучно платно, картун.

Pánácz, fn. паштранак.

Panasz, fn. тужба, жалба; — t tenni, жалити се; Isten — szá (— on) ne vegye, прости, Боже!

Panasz-kép(en), ih. као тужбу, жалећи се. — kodik, k. тужити се, жалити се, јадати се. — lás, fn. јадање, жа-љење. — ló, fn. тужитељ, парап. — lott, mn. és fn. тужени; туженик. — ol, cs. тужити, туживати. — olkodik l. — kodik.

Panaszos, mn. тужбен; fn. тужитељ, тужилац; (szój.) — minden falat kenyereim, приседа ми сваки залогај; leg-jobb ízü a —, ко хули купује, а ко

Panaszszó, fn. јадање. [хвали продаје.

Panasz-tétel, fn. тужба, тужење. — tevő, fn. тужилац.

Pánczél, Pánczér, fn. оклоп, панцир. — hajó, fn. лађа оклопница. — os, mn. оклонијен, опанцирен, — osodik, k. (о јаребицц, кад јој перје почиње шаре-нети). — oz, cs. обући у оклоц, опан-цирити. — ruha, fn. оклонничко руво.

Pandal, fn. 1.) пролокана обала; 2.) ви-дрина јазбина.

Pandúr, fn. пандур, четник.

Pang, k. 1.) устајати се, усмрдити се од стајања; 2.) застати, зачамити;

— a kereskedeleml, трговина је са свим

Pangás, fn. застој, стагнација. [стала.

Pangyola, fn. покујна хаљина, покујни

Pank l. Pók. [огртач; неглиже.

Pankányok, fn. научинари (живот.).

Pankota, fn. динка; ружица (грожђе).

Panna, Panni, Pannika, Pannus, tn. Ан-

Pánt, fn. панта. [чица.

Pantalló, fn. хлаће, панталоне.

Pántalódik l. Pántolódik.

Pántliká, fn. пантъика, трака.

Pántlikás, mn. — an, ih. с пантъиком, на пантъике.

Pántlikáz, cs. китити тракама.

Pántol, cs. 1.) стезати пантом, опантити; 2.) деветати.

Pántolód-ás, fn. кавжење. — ik, k. кав-жити се.

Pántoz l. Pántol. — at, fn. оков пантом.

Panyóka, fn. огртач за пребацивање.

Panyókán, Panyókásan, ih. с пребаче-ним огратачем.

Pányva(kötél), fn. у же, кононац (обично с омчом за дављење марве, 1. Hungarokkötél).

Pányváz, cs. пристети (коња уз колац).

Pap, fn. 1.) пон, попа, свештеник; — rá szentelni запонити; kis —, клирик; (szój.) — se mondja kétszer, ни попа не придикује дваред; jó — holtig tanúl, човек се учи док је жив; (pb.) kinek a —, kinek a papné, густови су различни; 2.) Thalia — ја, свештеник Талије, глумач; 3.) горњи, највиши епон, курјак; 4.) белега за ишашење, ишпан; 5.) стуб (у мај-Пара, fn. татица. [дану.]
Pápa, tn. Пана (варош).
Pápa, fn. папа; — katonája, шуша, ку-
Papagály, fn. папагај. [кавица].
Pápai, mn. папин; — követ, папин по-
сланик, пуниције.
Pápaság, fn. папинство.
Pápasüveg, fn. папин шешир, тиара.
Pápaszem, fn. паочари, 1. Szemüveg; áspis —, змија аспида; bohócz —, паочарка.
Pápaszemes, mn. с паочарима; — kigyó, паочарка.
Paperszénysű, fn. тарчужак, хоћу-нећу,
Papgyülés, fn. синод. [русотама].
Papház, fn. парохија, парохијски дом.
Papi, mn. поповски, свештенички.
Papies l. Pipacs.
Papiilleték, fn. свештенички бир, иопо-
Papir, fn. папир, хартија. [вина].
Papirend, fn. свештенички ред.
Papirfa, fn. папирус (дрво).
Papirkál, cs. пабирчти, палетковати.
Papiros, fn. папир, хартија; eltitri a —, akár mit írsz rá, папир је стрпљив; mn. од хартије, од папира.
Papiros-ablak, fn. прозор од папира. — bélű, mn. слаба стомака. — ellenzék, fn. штит од хартије. — héjufa, fn. папирус. — hulladék, fn. папирићи. — kereskedés, fn. хартијарница, трговина е папиром. — nyíredék, fn. трине од папира, папирићи. — pénz, fn. папири новац, банке.

Pápista, fn. папишта, римокатолик; mn. l. Pápistás.

Pápistás, mn. папиштански.

Pápistaság, fn. папиштанство.

Pápistaszínű, mn. блед, блеђан.

Pápistavarjú, fn. пољски гачац, врана.

Pap-jelölt, fn. свештенички кандидат. — képezde, fn. богословија, семинар. — kéve, fn. заврши епон, курјак. — kormány, fn. свештеничка управа; је-пархија. — lak, fn. парохијски дом. Paplan, fn. јоргани, бел. — áros, fn. ка-памација, јорганџија. — os, fn. ка-
Paplan I. Pipan. [памација].
Papné, fn. попадија.
Papnevelde, fn. богословија, семинарија.
Papnevendék, fn. богослов, клирик. — ház, fn. семинарија, богословија.
Papnő, fn. свештеница; Vesta — i, Весталинке; Thalia — je, глумица; Venus
Pápol, fn. деда. [— је, блудница].
Pápoeska, fn. попица, млад пон.
Papol, cs. поповати; á. é. торокати.
Páponya, fn. жидовска трениња.
Papos, mn. — an, ih. поповски, као поп.
Páprád, fn. (трава) слезињача.
Páprág, fn. сладић, папрат.
Papramorgó, fn. мученица (ракија).
Paprika, fn. паприка.
Paprikás, 1.) mn. папрен; á. é. — ár, паприна цена; 2.) fn. паприкан. — an, Paprikáz, cs. паприти. [ih. папрено].
Papság, fn. свештество; свештеници.
Papsajt, fn. слезовача; (pb.) nem minden nap —, није сваки дан божић.
Papseged, fn. капелан.
Papszentelés, fn. рукоположење, запоп-љење.
Papucs, fn. папуча; — alatt lenni, бити под папучом; — viszi ott a kormányt, тамо папуча (жена) влада.
Papueskormány, fn. женина влада.
Papueszvarga, fn. папучар, папуција.
Papulya, fn. minden jár a papulyája, ни-
кад му не стоје уста.
Papuralkodás, Papuralom, Papurság, fn. поповска влада.
Pár, fn. 1.) пар; 2.) препис, дуплум; — ban, у препису; дупло; 3.) двобој; — t vinni, дуелирати се; 4.) ritkítja — ját, нема му равна; 5.) квасац.
Para, fn. 1.) плуто, јагњеда; пераје (у рибе).
Pára, fn. пара, душа (у животиња); a ló kiadta páráját, коњ је мањкао; szegény —! а) кукавно створење! б) богац, сиротац.
Paraeskó, fn. њушкало, вижља (пас).
Parádé, fn. парада. — z, k. парадпрати.
Paradies, Paradlesom, fn. 1.) paj; 2.)

патиџан. — alma, fn. патиџан. — fa, fn. рајско дрво, дифина. — mādár, fn. рајска тица.

Paradiesomi, mn. рајски. — lag, ih. рај-Paradugasz, fn. запушач од плута. [ски. Párádzik I. Párázik.

Parafa, fn. јагњеда, плута.

Paraj, fn. зеље; коров; büdös —, штири. — libatop, fn. гуаше ноге (биль).

Párál, es. парити. — lik, k. испаравати

Páramérő, fn. атмометар. [се. Parancs, fn. заповест; nyílt —, патент.

Paranesár, fn. заповедник, диктатор.

Paranesnok, fn. заповедник. — ság, fn. заповедништво.

Paranesol, cs. заповедати. — ás, fn. заповедање.

Parancesolat, fn. заповест, заповед; tíz —, десет заповеди; (szój.) olyan mint a --, све иде као по заповести.

Parancsolat, es. заповедати.

Parancsoló, mn. — lag, ih. заповеднички. — mód, fn. заповедни начин, императив.

Parancsőr, fn. ордонант. — tiszt, fn. ордонацциофицир.

Paranezszó, fn. команда.

Parancsúr, fn. диктатор.

Parancsvívő, fn. ордонант, I. Parancsőr.

Parány, fn. атом; монада (у филоз.). — ban, ih. у минијатури, у малом. — i, mn. мален, мајушан, сићушан. — ság, fn. сићушност, мајушност.

Paránymérő, fn. иониус (у физии).

Parányosdi, fn. атомиста. — ság, fn. атомистика.

Paránysúly, fn. атомска тежина.

Paránytan, Paránytudomány, fn. атоми-

Parányvédő, fn. атомиста. [стника.

Parapács, Parapáty, mn. разговоран, говорљив.

Párás, mn. запущен, пун паре, дима; — állat, безумна животиња.

Parás I. Apacsok.

Parászborsó, fn. грапак у мајунама.

Paraszt, fn. 1.) сељак, тежак, паор; á. é. простак; 2.) неизвесен део на хални, обући итд.; ти. тежачки, сељачки, паорски; á. é. простачки; — ga őrölni, прекрупити, самлете круно.

Paraszt-asszony, fn. сељакиња, сељакуши, сељанка, тежакиња, паоркиња. — báró, fn. сеоски кнез. — dal, fn. про-

стачка песма. — élet, fn. сељачки живот. — ember, fn. паор, сељак, тежак. — gőg, fn. паорска гордост. — háború, fn. сељачки рат. — ház, fn. сељачка кућа. — ít, es. попаорити, посељачити; á. é. попомити. — kenyér, fn. паореки хлеб. — kecsí, fn. проста кола. — kodik, k. живети паорски. — leány, fn. паорека девојка. — legény, fn. паорски момак. — ló, fn. сељачки коњ. — munka, fn. сељачка работа; мучна радња. — né, — nő, fn. сељакиња, сељакунија. — nép, fn. сељаци, паорија.

Parasztos, mn. — an, ih. простачки. — odik, k. попаорити се.

Paraszt-rend, fn. сељачки ред (сталеж). — ruha, fn. паореко одело. — ság, fn. паорија; á. é. просташтво, паор-лук. — szokás, fn. паорски обичај. — szolga, fn. паореки слуга. — szolgáló, fn. паорска слушкиња. — táncz, fn. паорска игра. — tuskó, fn. гејак, простак, парасник. — úl, ih. сељачки, простачки; k. попаорити се; á. é. упитомити се. — viselet, fn. паорска ношња. — zendülés, fn. сељачка буна.

Páratlan, mn. без пара; непаран; беспримеран, неупоређив. — úl, ih. без пара; беспримерно.

Párázat, fn. испаравање, пара.

Párázik, k. испаравати се.

Parázna, mn. блудан, похотљив; срамотан (говор); fn. блудник, блудница.

Paráznlákkodás, fn. блудништво, блуд. — ik, k. бити похотљив, блудничити.

Paráznság, fn. блудништво.

Paráznt, es. чинити блудним.

Parázs, fn. жеравица, жар; mn. усјан. ражарен; крт, I. Porhanyó. — odik, k. тињати. — ol, es. пржити. — tűz, fn. жеравица, жар, угљевље.

Párbaj, fn. двобој, мегдан, I. Párviadal; — ra hívni, звати на мегдан; — t víni, делити мегдан; — t vívó, мегданџија.

Parbjsegéd, fn. секундант, дёвэр.

Párbeszéd, fn. диалог. — i, mn. диа- Paesfű, fn. акантус (цвеће). [лошки.

Párdal, fn. двопев, дует.

Párdarab, fn. слика и прилика.

Párducz, Párducz, fn. пантер, леопард. — bőr, fn. кожа од пантера, пантерина. — os, mn. у пантерској кожи.

- Paré, Paréj, fn. зеље, l. Paraj.
- Párgol, cs. пригати,
- Pargyóka, fn. лептир.
- Párhagyma, fn. прас.
- Párhangoz, mn. у два гласа; fn. двошев, дует. — an, ih. у два гласа.
- Párhangzat, fn. паралелизам (у јевреј-)
- Párholt l. Párol. [екој поезији].
- Párhuzam, fn. паралела, напоредност. — os, mn. паралелан, напоредан. — osan, ih. паралено, напоредно.
- Paripa, fn. 1.) парип, јахаћи кој; увр-
Paripáz, k. јахати. [нут коњ.]
- Páris, tn. Париз.
- Párit, cs. спаривати.
- Paritya, fn. праћка, пударка. — kő, fn. камен за праћку.
- Parityás, mn. с праћком; fn. праћкин.
- Parityász, fn. праћкам.
- Parityáz, cs. бацати из праћке, убијати
- Párizs, tn. Париз. [из праћке].
- Párizsfű, fn. вранино око, крсташ.
- Párizsi, mn. париски; fn. Паризлија.
- Párizsmádár, fn. сеница (тица).
- Párvjál, cs. конирати, преписивати.
- Párkány, fn. надстрешница, афтуља; симе; (у биља) сеченица. — os, mn. са надстрешницом; са симсом; са сеченицама (лист).
- Párkányoz, cs. направити надстрешни-
цу. — at l. Párkányzat.
- Párkányzat, fn. надстрешница, афтуља.
- Parket, fn. паркет.
- Parlag, fn. парлог; mn. запарложен, ба-
тал. — föld, fn. упарложен земља.
— i, mn. што расте у парлогу; — i
ember, рејак. — ilag, ih. á. é. про-
стачки. — odik, — osodik, k. упар-
ложити се. — on, ih. упарложено,
запуштено. — úl, ih. запуштено, упар-
ложено; k. l. — odik.
- Párlás, fn. испарајање.
- Párlaszt, cs. чинити да се испараја.
- Párlík, k. 1.) испарајање се; 2.) l. Pállík.
- Párló, fn. 1.) (биљка) агримона; 2.) луж-
ница, парионица, l. Szapuló.
- Párlúg, fn. цеђ, луг.
- Párna, fn. узглавље, јастук; heverés párnája, магарећи мост. — haj, — héj,
fn. навлака. — nyereg, fn. јахаћи ја-
- Párnás, mn. с јастуком. [стук.]
- Párnaszék, fn. столица с јастуком.
- Párnáz, cs. снабдевати јастуком.
- Párnazsák, fn. перина, еламарица.
- Paróka, fn. парока, власуља.
- Parókás, mn. с пароком; fn. који пра-
ви пароке.
- Parol, cs. пирити, махати (ватру).
- Párol, cs. 1.) парити; 2.) лужити.
- Parola, fn. парола, давање руке, вера.
- Paroláz, cs. давањем руке што потвр-
Paroló, fn. мехови. [дити].
- Párolog, k. испарајање се, пушити се;
á. é. — а жеје, пуни му се глава.
- Páronként, ih. пар по пар.
- Páros, mn. с паром; спарен; паран
(брой); — ával, по два, по две.
- Párosdi, mn. „лихо или тако“ (игра).
- Párosít, cs. спаривати, спајати.
- Párosodás, fn. спаривање.
- Párosodik, Párosúl, k. спаривати се, спа-
Pározik l. Párzik. [рити се].
- Parra, fn. нека туђа тица мамузастих
- Párszén, fn. жеравница, угљевље. [крила].
- Part, fn. 1.) обала, брег, байр; — от érni,
дохватити се обале, изићи на обалу;
— ra szállani, искрцати се; 2.) бре-
жуљак, узвишење.
- Párt, fn. странка, партажа, партија; vki
— jához állani, пријурити се, стати
уз кога; vkinet — ját fogni v. — jára
kelni, држати кому страну, заузимати
се за кога; — ot ütni, побунити се.
- Párta, fn. девојачки венац на глави ма-
ђарских девојака; elejteni a pártát,
изгубити венац (невиности), поклиз-
нути; fejében sült a — v. pártában
maradt, (о девојци) остало је неуда-
та, плете седе; 2.) крушица у биља.
- Párt-alaknálás, fn. партажска организа-
ција. — állás, fn. партажско држање.
- Pártamag fn. трава од зуба.
- Partatlan, mn. без обале.
- Pártatlan, mn. непартажичан, беспри-
стран. — ság, fn. непартажичност, бес-
пристраница. — úl, ih. непартажично.
- Pártáz, cs. китити главу; бордира-
ти. — at, fn. бордирање; афтуља.
- Párdüh, fn. партажска обест, жестина.
- Parterődítés, Parterősítés, fn. утврђење
обале.
- Párt-fél, fn. приврженик. — fogás, fn.
држање стране (коме), заштићавање.
— fogó, fn. заштићник, бранич.
- Pártfogol, cs. штитити, j. Pártul fogni.
— ás, fn. заштићавање. — t, fn. за-
штићеник.
- Pártfogóság, fn. заштита, обрана.

Pártgyűlőlet, fn. партаяска мржња.
 Parthajó, fn. пообалеки брод. — s, fn. пообалеки бродар. — zás, fn. брођење покрај обале.
 Parthíd, fn. суви мост.
 Párhív, fn. приврженник, присталица.
 Parti, mn. обалеки; — feeske, брегуница.
 Pártít, cs. преводити на другу страну.
 Partjog, fn. обалеко право.
 Partkerülő, fn. приморски стражар.
 Pártközlöny, fn. партаяски лист.
 Pártküzdelem, fn. партаяска борба.
 Part-lakos, fn. становник на обали. — mál, fn. изложен у обали.
 — mellék, fn. приморје. — melléki, fn. приморац. — melletti, mn. пообалски, приморски.
 Pártol, cs. држати кому страну; помагати; k. (hoz, hez) прелазити на другу страну или партажу.
 Pártolás, fn. помагање, протекција.
 Pártolkodik 1. Pártoskodik.
 Partoš, mn. бреговит, брежуљаст; fn. a szántóföld — a, стрмина њиве.
 Pártos, fn. присталица, приврженник; mn. a) партаяичан, пристран; b) факционан, странчар; c) бунтовничи.
 Pártoskodik, k. 1.) придрживати се (партажи); 2.) правити партаже; 3.) бити бунција, бунити се.
 Pártosság, fn. партаячност; странчар.
 Partfőr(ség), fn. пообалска стража. [ство.
 Partraszállás, fn. искрицање, искривање.
 Partrév, fn. пристаниште.
 Partsövény, fn. ограда, утврђење обале.
 Párt-szellem, fn. партаяски дух. — töredék, fn. фракција. — tusa, fn. партаяска борба.
 Pártul, ih. — fogni vkit, држати кому страну, протежирати; — fogott, штићеник; cs. 1. Pártol.
 Pártügy, fn. партаяска ствар.
 Pártüt-és, fn. буњење, побуна; — ö, mn. és fn. бунтовничи; бунтовник.
 Pár-tűz, fn. жеравица, жар.
 Párt-üzelem, fn. партаяска смутња.
 Part-vám, fn. такса за искривање.
 Párvvezér, Partvezető, fn. партаяски вођа.
 Partvidék, fn. приморје.
 Párviszály, Párvillongás, fn. партаяска задевица, партаяски раздор.
 Párvita, fn. партаяска свађа.
 Párol 1. Párosodik.
 Párvers, fn. дистихон.

Párvvetés, fn. „нари“ при коцкању.
 Párviadal, fn. двобој, меѓдан. — os, Párvivó, fn. меѓдаџија, дуелант.
 Párvonal, fn. паралела, напоредна линија. — az, cs. вући паралелне линије. — os, mn. паралелан, напоредан, — osan, ih. паралелно, напоредно. — osság, fn. паралелност.
 Párz-ás, fn. спаривање. — ik, k. спаривање.
 Paskol, cs. ударати, лупати. [вати се.
 Paskorta, mn. алав, пројдрљив.
 Paskortáskodik, k. ждерати, локати.
 Pass, fn. наш (игра); — t vetni, нашо-
 Pastétom, fn. паштета. [вати се.
 Paszat, fn. ѡубре, прљавштина. — ol, cs. прљати. — os, mn. прљав.
 Paszita, fn. част о крштењу детета.
 Paszkoncza, Paszkócza, mn. a) немоћан, импотентан; b) рђаво уштројен. — kender, fn. кудеља са семеном. — név, fn. подругљиво, издено име.
 Pászma, fn. пасмо, повесмо.
 Paszomán(t), Paszomány, fn. кита, гомба, кићанка. — csináló, fn. гомбар. — munka, fn. гомбарска работа. — os, mn. és fn. с ројтама, с гомбама; гомбар. — oz, cs. китити, красити гомбама.
 Pászta, fn. 1.) откос; 2.) простор који захвата ловци у једанпут.
 Pásztánként, ih. на откосе; на делове.
 Pásztás, mn. у одецима, на комаде; — eső, киша, која захвати један крај; — szelek, пасатеки ветрови.
 Pásztáz, k.) 1.) косити на комаде, делимично; 2.) крстарити (ловац); 3.) 1. Pásztázik.
 Pásztázik, k. о киши кад пада с прекидом или само овде-онде.
 Paszternák, Pasztinák, fn. паштриак.
 Pásztor, fn. пастир, чобанин; liba —, гушчар; szőlő —, пудар; a jó — lelkét adja a juhaiért, добар пастир душу полаже за овце.
 Pásztor-bér, fn. плата пастиру, пастиршина. — bot, fn. пастирски штап, пастирска палица. — dal, fn. пастирска песма; идила. — eb, fn. чобанско писмо.
 Pásztori, mn. пастирски, чобански. — költemény, fn. пастирски песма. — lag, ih. пастирски. — levél, fn. пасторала, владичанско писмо.
 Pásztor-isten, fn. пастирски бог, Пан. — kodás, fn. пастиривање. — kodik, k.

настрировати, бити чобанин. — leány, fn. овчарка, настрирка. — nép, fn. настри, чобани. — nő, fn. настрирка, чобаница. — os, — osan, ih. настрирски. — ság, fn. настрирска служба; настрирство; настрири. — síp, fn. фрула. — táncz, fn. настрирска игра. — tarsóka, — táska, fn. „хоћу-нећу“, тарчужак, русомача (биль.). — tűz, fn. настрирска ватра. — vers, fn. идила. Paszuly, fn. насуљ. Pat, fn. шпат (минерал). Pata, fn. 1.) копито, копита; папак; lapsos —, равниа копита; 2.) права кокица (буба); 3.) нека дечја игра. Patacs l. Pipacs. Patács, fn. поткивач. Patacsorba, fn. пукотина међу папцима. Patacosak, fn. папкари; копитари. Pata-fekély, fn. отечно копито. — hantó, fn. етругач за копита (у ковача). — hasadék l. Patacsorba. — ház, fn. рожњача (у оку). Patak, fn. поток; — ként folyt a vér, крв је текла потоком. — i, mn. поточки, око потока, из потока. — os, mn. пун потока. Patakosz, fn. оток на копиту. Patakvíz, fn. поточна вода. Patakzik, k. тећи као поток; шиктати. Patás, mn. с копитом, копитар. Pataszor, fn. справа за стезање копита. Patavágó, fn. чаккало за копито. Patár, k. играти се неке дечје игре. Patécs, fn. петехије (болест). Patél, cs. тући, бити. — ó, fn. маљ. Paties, fn. илтер. Patika, fn. апотека. Patikáros, Patikás, fn. апотекар; mn. апотекарски. — ság, fn. апотекарство. Pating, fn. орачица (на плугу). Patint, cs. кљуцнути, ударити. — ó, fn. справа за пуштање крви. Patkány, fn. пацов. — fogó, fn. пацоловка, гвожђе за пацove. — méreg, — vesztő, fn. отров за пацove. Patkó, fn. потковица, цоткова. Patkócz, fn. сова, утина. Patkol, Patkól, cs. поткивати. — ás, fn. поткивање. — at, fn. потков. — atlán, mn. непоткован. Patkós, mn. 1.) поткован; 2.) потковичаст. Patkó-szeg, fn. ексер за потковицу. —

vakaró, fn. извојац за потковицу. — vas, fn. поткова, потковица. Patok, fn. зврчка. Patriárcha, Patriárka, fn. патриарх. — ság, fn. патриаршија. Pattan, k. 1.) одекочити, одбрекнути, одбити се; 2.) пући, праснути; 3.) пренути, раенући се; lóra —, скочити на коња; tüzről — t, ватрен, жив. Pattanás, fn. 1.) праска, прасак; 2.) осна, јантерице. Pattant, cs. 1.) пући (с бичем), праснути; 2.) распрштати. Pattantyú, fn. топ. — s, fn. тобџија, гранадир. — ság, fn. топништво, артиљерија. — tanuya, fn. батерија. — z, cs. бомбардовати, лубардати. Pattany, fn. граната, кумбара. — lövet, fn. лубарда. — os, mn. с гранатом. — siüveg, fn. гранадирска капа. — zápor, fn. плъвеак од граната. Pattibúza, fn. кокан кукуруз, кокице. Pattog, k. 1.) пуцати, праскати (нпр. бич); 2.) устајати против чега, противити се. — ás, fn. праскање. — at, cs. праскати, чинити да праска, пуца; kükoriczát — atni, кокати кукуруз. — ó, mn. праскав. — ós, mn. a) што праска, праскав; b) противуречив. — zás, fn. a) оспа; b) пуцање; кокаше. — zik, k. осути се, избити (оспа). Patvar, fn. кавга, инат; mi a —! шта врага! Patvarista, fn. правнички практикант. Patvarkod-ás, fn. кавжење, инаћење. — ik, k. кавжити се, инатити се. — ó, mn. és fn. инатљив; кавгација. Patvaros, mn. цандрљив, инатљив. — an, ih. инатљиво. — ság, fn. инатљивост, цандрљивост. Patvarság, fn. инаћење, инат. Patying l. Pating. Patyóka, fn. повезача, шамија. Patyókál, 1.) cs. повезивати главу (од зиме); 2.) макљати, деветати. Patyolat, n. најфиније платно, батист; mn. од батиста. Paulina, tn. Пава, Паулина. Páva, fn. паун; nőstény —, паунница. Pávászkodik, k. кочити се као паун. Pávaszem, fn. пауново око; nagy — неки ноћни лептир. Pávatoll, fn. пауново перо. Pávián, fn. павиан (мајмун).

Pazar, mn. és fn. разметљив, раскошан; расинник, распикућа. — fény, fn. раскош. — lás, fn. расипање, раскош. — ló, fn. расинкућа, расиниач. — ol, cs. расинати, разбацити, трахити. — úl, ih. раскошно. — vágy, fn. раскошност, расинљивост.

Pazzorja l. Pozdorja.

Pázér, Pazor... l. Pazar...

Páznát, fn. комад земље, l. Pászta.

Pázsint l. Pázsit.

Pázsit, fu. бусен, бус, ледина. — félék, fn. траве, граминеа. — os, mn. бусовит. — oz, cs. бусити, побусати. — ozik, k. обращавати травом, побусати се. — szelet, fn. бусен. — szelő, fn. бусач, који побушава.

Pecczeg, k. куцати (шеталица); пущката (свеха).

Pecczen, k. куцнути, пущнуги, — t, cs. кврпнути, зврпнути по носу.

Pécs, tn. Печуј; Pécsre v. Pécsesé, у Печуј; Pécssett, у Печују.

Pecsenye, fn. печење, печеница. — for-gató, fn. који окреће печење. — lé, — zsír, fn. масти од печења. — bolt, fn. пршварница.

Pecsét, fn. печат, жиг; крмача (у писању), мрља. — agyag, fn. земља за печат.

Pecsétel, cs. печатити. — és, fn. печење. — etlen, mn. незапечаћен.

Pecsétes, mn. под печатом, запечаћен; á. é. умрљан; искрмачен.

Pecsétez, cs. мрљати, крмачити.

Pecsét-gyűrű, fn. прстен за печаћење. — isme, fn. сфрагистика, наука о познавању печата. — metsző, fn. који реже печате. — nyomó, fn. печат (справа). — ostya, fn. облатна. — ög, fn. чувар печата. — tan, fn. сфрагистика. — viasz, fn. восак за печаћење.

Pécsi, mn. печујек; fn. Иччујац.

Pécze, fn. ознака (за граничу).

Peczeget, cs. лупкати, куцкати, кљуцвати.

Peczek, fn. 1.) чавлић, језичац (у пређици, компасу); 2.) дрво за стезање. Peczér, fn. 1.) надгледач паса; 2.) шинтерски момак; 3.) l. Úrgyű. — kedik, k. шинтерисати. — ség, fn. шинтерство.

Péczéz, cs. бележити (граниче) моткама.

Peczk, fn. запушач, чеп. — el, cs. a) подупирати; b) пущати прстима.

Peczelődik, k. пропињати се.

Peczkes, mn. са заглавком, с чавлићем, с иглицом; подупрт; á. é. укочен, крут; — en tartja magát, вркочи се, косири се. — kedik, k. кочити се, ше-Peder, fn. врста маховине. [шурити се. Peder, cs. окретати, увртати, сукати.

— edik, k. сукати се, увијати се. — int, — ít, cs. заврнути, засукати.

Pedig(len), ih. пак, али; nem jött, — megigérte, није дошао, а оваме је обећао; még —, и то, па још.

Pedrő, fn. бркомаз.

Pedrődik, k. сукати се, увијати се.

Pedz, cs. гристи, загристи (удицу); — i a nyelvét, оштријаји језик (зубе) за одговор. — ô, fn. пловац уз мрежу.

Pegazhal, fn. морски коњ.

Peheley, fn. 1.) прамен, паперје: (szój.) kezdi a — kiverbi az állát, пробијају му науснице; 2.) кончић у била.

Peheleyzik l. Pelyhedzik.

Pej, mn. мрк, доратаст (коњ); fn. (ló) мрков, дорат.

Pék, fn. пекар. — inas, fn. пекарски шегрт. — legény, fn. пекарски момак. — mesterség, — ség, fn. пекарски занат.

Példa, fn. пример, прилика, углед; rél-dának okáért v. például, на пример, на прилику; példát venni vkitől (vki-ről), угледати се на кога.

Példa-adás, fn. давање примера. — beszéd, fn. узречица, пословица. — beszédi, mn. пословички. — kent —, kép, — képen, ih. као пример. — kép, fn. образац, мустра.

Példálódz-ás, fn. нишање на кога у говору. — ik, k. нишанити на кога.

Példány, fn. 1.) образац, мустра, узор; 2.) примерак, егземплар. — irat, fn. прегледалица. — kép, fn. образац; формулар. — lap, fn. образац.

Példányszerű, mn. примеран, узоран. — en, — leg, ih. примерно, узорно. — ség, fn. узорност.

Példánytár, fn. хрестоматија.

Példányrege, fn. парамитија.

Példás, mn. 1.) у примерима, с примерима; — oktatás, учење на примерима; 2.) примеран, узорит; 3.) озлоглашен, l. Czimeres.

Példáskodik, k. служити за узор.

Példaszó, fn. пословица, узречица.

Példatár, fn. хрестоматија.

Példátlan, mn. беспримеран. — úl, ih. беспримерно. — ság, fn. беспримерност.
 Például, ih. на пример, на прилику.
 Példáz, cs. és k. 1.) представљати у еликама; ниншанити на кога у говору, l. Példálódzik.
 Példázat, fn. парабола. — os, mn. параболичан. — osan, ih. параболично.
 Példázgat, Példázkodik, Példázolódik, k. ниншанити на кога у говору.
 Pele, fn. паков; éti —, пух.
 Pelehal, fn. сръбела.
 Pelel l. Pállo.
 Pelengér, fn. пеленгир, брлина, срамотините; — re kíteni v. állítani vkit, метнути на пеленгир. — ez, cs. метнути на пеленгир.
 Pelenka, fn. пеленка, пелена.
 Pelikán, fn. пеликан, несит.
 Pelye l. Pele.
 Pelyh, fn. прамен, чанерје, маља. — edzik, k. добијати маље; пробијају му бруци.
 Pelyhes, mn. маљав, праменаст. — edik, k. а) добивати маље; б) напунити се чанерја; с) добивати брке, l. Pelyhedzik. — ít, Pelyhez, cs. пунити Pelyhezik l. Pelyhedzik. [прамења].
 Pelyp, mn. што муца, муџав. — eg, — eskedik, k. муцати, тенати.
 Pelyva, fn. плева, l. Polyva. — kutyó, Pemeacs l. Pamaes. [fn. плевара].
 Pemet, Pemete, fn. 1.) ометач; 2.) тортлан (биљ.).
 Pemetel, es. пајати, чистити (пећ).
 Pemetfű. fn. тортлан (биљ.).
 Pemhed, k. трухнугти; клонугти. — és, fn. трухленье; клонулост. — ez, k. дембелисати.
 Pempő, fn. 1.) мандара; 2.) гњецов хлеб.
 Pendel, fn. доња кошуља (дечја и женска). — es, mn. с дугачком кошуљом.
 Penderít l. Pederít
 Pendít, es. затегнути (жицу), загудети. — ö, fn. тангент (на клавију).
 Pendüll, k. зајекнути, зазвечати; (szój.) egy húron — nek, један као и други.
 Penész, fn. плесан, буђевина. — búz, fn. заударање на плесан. — edik, k. плеснити, плеснивити се, буђавити. — es, mn. плеснив, буђав. — esít, — ít, cs. чинити плеснивим. — eség, fn. плеснивост, буђавост. — le-

dik l. — edik. — les l. — es. — ül l. — edik.
 Peng, k. звечати; cs. ударати (да звечи).
 Penge, fn. општица, сечиво. — él, fn. рез. — bát, fn. леђа од пожа итд.
 Pengés, fn. звечаше.
 Penget, cs. звекетати, ударати (да звечи), звечкати, тандркати.
 Pengetoldat, fn. насаћен нож.
 Pengéz, cs. ударати ншадом.
 Pengő, 1.) mn. што звечи; — pénz, сребрни новац; két — forint, два сребра; 2.) fn. a) жврк на мамузи; b) карика на осовини.
 Pengőtégla, fn. клинкер, пренечена цигла. [гља].
 Péntek, fn. петак. — el, k. és cs. постити петак. — es, fn. који пости петак. — i, mn. од петка; (szój.) — i öröm, vasárnap szomorúság, ко у петак пева, плакаће у недељу.
 Pentőke, fn. омања бунда.
 Penyhed, Penyved, k. поискинивти се.
 Pénz, fn. 1.) новац, новци; — t verni, ковати повије; — zé tenni, прстворити у новац; apró — zel kifizetni vkit, кога на кратко отиравити; se —, se posztó, све је страхио; (pb.) — emberség, ruha tisztelesség, хаљине праве человека; — zel járják a vásárt, новци праве вашар, а не људи; rossz — el nem vész, неће гром у коприве; mindenek hiával van, kinek — e nincsen, коме новци фале, том среће фали; kinek mennyi — e, annyi hitelc, новцу је сав свет отворен; — en mennyor-szágot is vehetni, шта неће новац израдити; новац-чудотворац; 2.) иераје у рибе; vékony — ѕ, мршав.
 Pénz-adó, fn. порез у новцу. — alap, fn. фонд. — áldozat, fn. новчана жртва. — állapot, fn. новчано стање, финансие. — arany, fn. злато за дукате. — becs, fn. курс, течај. — beli, mn. новчани. — birság, fn. глоба. — büntetés, fn. новчана казна, глоба. — csaló, fn. крадилеса. — csarnok, fn. берза. — el, cs. a) оновчити се; b) управљати новцем. — érték, fn. вредност новца, валута.
 Pénzes, mn. а) новчан, богат; б) за новце; — láda, сандук за новце; — levél, писмо с новци, новчано писмо; — zacskó, кеса за новце.

Pénzetlen, mn. пеновчан, без новаца. — ség, fn. убогство. — ül, ih. без новаца, сиротињски.

Pénz-folyam, fn. кура, течай, ажиа. — forgalom, fn. новчани промет. — hamisító, fn. који прави лажне новце.

Pénzít, cs. ковати новац, сковати у новац.

Pénz-jog, fn. право на ковање новца. — jogos, mn. és fn. овлашћен на ковање новаца. — kezelés, fn. руковање новцем. — kezelő, fn. који рукује новцем. — kiadás, fn. новчани издатак. — lág, fn. основа новцу. — levelűfű, fn. поточњак.

Pénz-mag, fn. (szój.) — magra tett szert, стекао је неку мангуре. — nem, fn. врста новца. — nemesség, fn. плутократија, новчани великанчи. — sovár, mn. és fn. среброљубив; среброљубац. — szedés, fn. скупљање новаца, колекта. — szekrény, fn. каса, орман за новце. — szomj, fn. среброљубље. — szomjas, mn. és fn. среброљубљев; среброљубац. — szükség, fn. новчана оскудица.

Pénztár, fn. благајница, каса. — napló, fn. каса-журнал. — nok, — os, fn. благајник. — nokság, fn. благајништво. — i, mn. благајнички.

Pénztarsoly, fn. буџелар.

Pénztelen, mn. a) без новаца, сиротан; b) без пераја, без крљушти. — ül, ih. сиромашки; без крљушти.

Pénztőzsér, fn. банкар.

Pénzúrhad, fn. новчана аристократија.

Pénzügy, fn. финансија.

Pénzügyi, mn. финансијски, финансијалан; — miniszter, министар финансија. — ör, финанц; — örség, финанција.

Pénzügy-igazgatás, fn. финансијална управа. — tan, — tudomány, fn. наука о финансијама.

Pénzül, ih. у новцу (гетову).

Pénzüzlet, fn. новчана радња.

Pénz-vágy, fn. грамзивост за новцем, среброљубље.

Pénzváltó, fn. мењач, банкар, сараф.

Pénzverés, fn. ковање новаца.

Pénzverő, fn. који кује новац. — ház, — hivatal, fn. новчана ковачница.

Pénz-vesztegetés, fn. расипање новаца. — veszteség, fn. новчана штета. — vizsgálás, fn. испитивање новца. — vizsgáló, fn. испитивач новаца.

Pénzzavar, fn. новчана невоља.

Penyhed, k. уплеменити се, побуђавити.

Penyhes, mn. буђав, племенит.

Penyved, k. одмекнути, угњилити.

Pép, fn. пена, каша, замућено брашно.

Pépe, fn. пасти, кит, лепак.

Peresel, k. 1.) правити буркуљин, калабурити; 2.) ситничарити, бавити се тричаријама.

Pépes, mn. кашаст, брашнав.

Pépez, cs. лепити, китовати.

Per, fn. 1.) парница, парба, процес; — be fogni vkit, дићи парницу против кога; — re kerüll a dolog, доћи ће до процеса; — t indítani, покренути процес; 2.) расира, кавга.

Péra, fn. мишји трн (биљка).

Per-alku, fn. погодба, поравнање.

Perbefog-ás, fn. дизање парнице, тужење. — ott, mn. тужен.

Perbeli, mn. парнички, парбени.

Perbeszéd, fn. парнички спис, алегација.

Percz, fn. 1.) минут; kis —, тренутак, секунд; csak egy — вен v. — ен múlt, за један тренутак ока, па би...; 2.) зглавак (на прстима); 3.) чварак I. Pörcz.

Perczeg, k. 1.) куцати (шеталица); 2.) пукати (свећа); шкрипање (пера).

Perczen, k. куцнути; шкрипнути. — et, fn. магновење, тренут. — tés, fn. удар шеталице.

Perczim, fn. титула парнице.

Percz-inga, fn. шеталица за секунде. — mutató, fn. сказалька за minute.

Perdit, cs. сукати, увијати, вртети. — ö, fn. вретсно.

Perdül, k. стати се вртети, окретати се; tánczra — pi, почети се вртети (играти).

Perecz, fn. 1.) перец, переца; só —, слан перец; 2.) беочуг; 3.) венац за главу (при ношењу терета).

Pereczes, fn. перечар; mn. a) са гравијом; b) за перце (корпа, штап).

Pereczvas, fn. лисичине, цуто.

Pereg, fn. изварак, бронза (од гвожђа).

Pereg, k. 1.) окретати се, вртети се; 2.) чегртати, чангртати; (szój.) — a nyelve, тороче; 3.) котрљати се.

Perel, k. правдати се, парничити се;

Perém l. Prém. [процесати се].

Peremér, fn. невен.

Peremfa, fn. дебело дрво уоколо на падуби од лађе.

Perepúty, fn. 1.) (простачки) својта, родбина; minden — ostül, са свом родбином; са свим амбуљама; 2.) елени мини.

Peres, mn. који тера парнициу; парнички; — fél, парничар, парничарка; — dolog v. ügy, парничка ствар; — eljárás, парнички поступак.

Pereskéd-és, fn. парниччење, процесањо. — ik, k. парничити се, процесати се.

Pereszlen, Pereszlény, fn. пришлен, агринак.

Perfolyam, Perfolyamat, fn. ток парнице; (законски) термин за парницу.

Perfolytatás, fn. вођење парнице.

Perfölvétel, fn. левата (примање про-

Pergamen, fn. пергамент. [цсеа.

Perge, fn. црв, прегаљ; mn. спиралан. — cső, fn. спирална цев.

Pergecz, fn. камарица (кобасица).

Pergedez, k. цурити, капати.

Perge-fűró, fn. увијен еврдао.

Pergel, cs. пржити (шпр. каву). — és, fn. пржење. — ödik, k. пржити се.

Perget, es. окретати, вртети, увијати.

Pergetyű, fn. чигра; жврк.

Pergő, fn. 1.) клепетуша; 2.) коловрат, сукалька; 3.) окрсташе (у мађарској игри).

Pergő-fűró, fn. спиралан еврдао. — kalit, fn. кавез за мучење. — rokka, fn. коловрат, сукалька.

Pérhal, fn. линен, липљен (риба).

Per-hányad, fn. парнички постотак, quo- Peri, tn. Лизица. [ta litis.

Perirat, Períromány, fn. парнички спис. Perje, fn. концуља (трава).

Perjel, fn. приор. — ség, fn. приорат.

Perje-rozsnok, fn. неки љубъ, овсик.

Perjész, cs. требити ивиу од концуље.

Perkál, fn. сукно од кострети, паргар.

Perkáta, fn. неки хладолеж.

Perked, k. осушити се, сушити се.

Perkel l. Pergel.

Per-költség, fn. парнички трошак.

Perlekéd-és, fn. парниччење. — ik, k. парничити се; — ö felek, парци; — ö, процежија.

Permet, Permeteg, fn. росуља, ситна кипша. — es, mn. упрскан од кипе (ситне). — eső l. Permet. — ez, — ezik, k. ромнијати, сипити.

Pernahajder, Pernahajder, fn. дембел.

Pernye, fn. пухор (ненео од пламена).

Pernyés, mn. посут пухором. — edik, k. бити посут пухором.

Pernyeszt, cs. потирити, потиалити.

Perorvoslat, fn. помоћно средство у парници.

Perpatvar, fn. ипат, глажба, кавга. — kodás, fn. инаћење. — kodik, k. инатити се, гложити се.

Perrenceze, fn. дрмусало (у млину).

Perrend, Perrendtartás, fn. парнички по-

Pers, Persedék, fn. осна. [ступак.

Persel l. Perzsel.

Persely, fn. 1.) кутија, ковчежић (лемозница); 2.) карика на главчини; 3.) што тресе над воденичним каменом валов.

Persen, k. осути се (бубуљицама), добити осну. — és, fn. осна.

Perszakasz, fn. одсек парнице.

Persze, ih. дабогме, дакако.

Per-szünet, fn. јуристиција. — tár, fn. парничара. — tárgy, fn. предмет распре. — tárgyalás, fn. парничка расправа. — társ, fn. супарничар.

Pertyóka, Pertyuska l. Pille.

Per-újítás, fn. обновљење парнице. — út, fn. пут парнице. — ügy, fn. парничка ствар.

Perváta, Pervéta, fn. проход, ála.

Pervesztes, mn. који је изгубио парницу.

Pervitel, fn. вођење парнице.

Perzsa, tn. Перзијанац; mn. перзијски.

Perzsául, ih. перзијски.

Perzsibűz, fn. паљевина (мирие). — ü, mn. што заудара на паљевину.

Perzsel, es. пржити, палити.

Perzsia, tn. Перзија.

Perzsszag, fn. паљевина. — ú, mn. што заудара на паљевину.

Pes, fn. пиштевина, пиштањак, мокраћа. — el, k. пишати.

Peshed, k. устајати се, упашити се, протрухнути; клонути, омлитавити. — t, mn. устајан, укварен.

Peslet, k. трчкарати, мутити.

Pesszeg, k. пичати, пискати, l. Sziszeg.

Pest, tn. Пешта; fn. пећ (у мајданима).

Pesti, mn. пештански; fn. Пештанац.

Pestis, fn. куга, l. Dögvész.

Pestszem, fn. баџа на фуруни (у мајдану).

Peszeg, k. сикати (гуска). [дану.

Peszér, fn. 1.) слуга, чувар; 2.) стрвоконац (буба).

Peszérez, fn. вучја шапа (трава).

Peszérkedik, k. служити, чуварити.
 Peszlek, fn. тричарија, ситница.
 Peszmeg, mn. és fn. 1.) гњемав; 2.) l.
 Peszmet, fn. маџун, пекмез. [Peszmet].
 Peszmét, fn. двопек, цексимит.
 Peszméte, fn. кулина.
 Pesztenák, fn. пастрниак.
 Peszter, fn. кратка шпада за бодење.
 Pesztereze, fn. врста тотрљана.
 Peszterkedik, k. ударати шпадом; мла-
 Pesztonka, fn. дадиља. [тити око себе].
 Peták, fn. петак.
 Petárda, fn. петарда.
 Pete, fn. јаје. — alakú, mn. јајаст. — áros, fn. јајар.
 Petécs, fn. петићи, розеола (болест).
 Petéded, mn. јајаст. — en, ih. јајасто.
 Petefészek, fn. јајчаник, јајиште.
 Petek, fn. трка, гужва, русавај.
 Petkör, fn. елипса.
 Petél, es. газити, расти (тице).
 Péter, tn. Петар. — szakálla, fn. венац
 од крчме. — fejű, mn. тврдодлав (у
 Peterke, fn. чен, врань. [шали].
 Péterke, fn. Перица.
 Peterkéz, es. заврањити, зачепити.
 Péter-szeg, fn. чвор (у дасци).
 Pétervár, tn. Петроград.
 Pétervárad, tn. Петроварадин.
 Peteszék, fn. жуманце.
 Petéz, es. газити, расти (тице).
 Peti, Pető, tn. Перица.
 Petrencze, fn. навиљак (сена).
 Petrezselyem, fn. першун. — levek, fn.
 чорба с першуном. — szölő, fn. пер-
 шун-грожђе.
 Pett, Petty, fn. пегица, педица, бобица.
 — eget, cs. правити бобице, педице;
 кропити. — egét, mn. бобичаст, пе-
 Pettyes, mn. бобичаст, пегаст. [дичав].
 Pettyez, cs. правити бобице. — ó-ramacs,
 fn. кронило.
 Pettyhinár, fn. (билька) линија.
 Petymenét, fn. пегаста куна.
 Petyeg, k. мучати.
 Petyereg l. Pityereg.
 Petyhed, k. омлитеавити, ослабити. — t,
 mn. млитав, раслабљен.
 Petyhüdik, k. ослабити, омлитеавити.
 Petyhüdség, fn. млитавост, клонулост.
 Petyhüszik l. Petyüdik.
 Petyke l. Pityke.
 Petymeg, fn. ласица.
 Petyves, mn. труо, гњио.

Pezder . . . l. Peszter . . .
 Pézma, fn. мошус, мошак.
 Pezsdlít, es. заненущити, узбуркати.
 Pezsdlől, k. узварести, уекомешати се.
 Pezsog, Pezsg, k. 1.) пенушити се, коме-
 шати се, врети, кипети; 2.) гами-
 зати, врвети.
 Pezsgés, fn. 1.) врење, комешање; 2.)
 гмизање, врева.
 Pezsgő, mn. 1.) што се пенуши; 2.)
 што гамиже, кипти; fn. (-bor) шам-
 пањац. — por, fn. прах за пењење.
 Pézsma, fn. 1.) мошус (мирие); 2.) l.
 Pézsmány. — csüküllő, fn. мошус-цвет.
 — jáczint, fn. мускат-зумбул. — kocs-
 kagyöngy, fn. лазаркиња, првенац
 Pézsmály, fn. мошус (животиња). [(биль)].
 Pézsma-macska, fn. цибета. — mag, fn.
 мошкатово зрно.
 Pázsmány, fn. мошус (животиња).
 Pézsmás, mn. што мирише на мошус.
 Pézsmaszag, fn. мошусов мирие.
 Philosophia, fn. Филозофија.
 Philosophus, fn. Филозоф.
 Physika l. Természettan.
 Piacz, fn. пијаца, трг, чаршија. — i, mn.
 пијачки, чаршијски. — ol, k. тума-
 рати по чаршији.
 Piaczos, mn. пијачарски; за пијацу.
 Picsog, k. слинити, киснати.
 Pícke, fn. пецалъка, удлица.
 Píczéz, es. пепати.
 Piczi, Piczinke, Picziny, es. мајушан, си-
 Piczibeg, fn. совица [Ћушан].
 Piczus, fn. мачица, l. Cziecus.
 Pifeg-Pufog, k. пузати; esak úgy pife-
 gett-pufogott a háta, све су му пу-
 зала леђа.
 Píraf, fn. пљесак, буботка. — oz, k.
 пузати неједнако са заостајањем.
 Piga l. Pige.
 Piha! ih. ихи! их!
 Pihe, fn. прамен, паперје, маља.
 Piheg, Pihel, k. дахтати, дувати. — és,
 fn. дахтање, тешко дисање.
 Pihekönnyű, mn. лак као перо.
 Pihen, k. одмарати се, почивати. — és,
 fn. одмараше, починак.
 Piheng l. Piheg.
 Pihenő, fn. 1.) одмор, починак; — t tar-
 tani, одмарати се; 2.) одмориште (од-
 сек на степеницама).
 Pehenő-nap, fn. дан одмора. — óra, fn.
 час одмора. — tanya, fn. одмриште.

- Pihent, k. дисати; мн. одморан.
 Pihentelenül, ih. без одмора.
 Pihentet, cs. пустити па одмор.
 Pihe-szakáll, fn. мека брада. — ször, fn.
 Pihetlen, mn. голушав; голобрад. [маље.
 Pihetoll, fn. паперје.
 Pihez, es. нашупити паперја. — ik, k. падати у прамену.
 Pikkely, fn. крљушт, пераје; (a fejen) перут. — ded, mn. крљуштаст. — edzik, k. перутати се. — es, mn. крљуштаст, љускав, перутав. — ez, es. покрити оклоном, љускама, наперутати. — ke, fn. љускар (животиња). — nemű, mn. крљуштаст, љускаст. — röpk, fn. лентири.
 Pikós, mn. ѡорнут, накресан. — an, ih. ѡорнуто. — odik, k. нађорити се.
 Pila, fn. јунак под наручом.
 Pilácsol, k. тињати, светлуцати.
 Pili, fn. прамене од пепела.
 Pilinga, fn. оптрица, гвожђе.
 Pilis, mn. пун прамене од пепела; по- пао пепелом.
 Pilis, fn. 1.) тоңзура (на глави); 2.) ме- деница (у цвету). — es, mn. a) с тоң- зуром; b) с меденицом.
 Pilla, fn. очни каџак.
 Pillanat, fn. 1.) поглед; 2.) тренутак; egy — ban, за тили часак. — i, mn. тренутан. — ilag, ih. тренутно. — nyi, mn. од тренутка.
 Pillang, k. светлуцати. — ó, mn. светлуцав.
 Pillangó, fn. 1.) телеј, титрејка; 2.) лептир; feeskefarkú —, ластин реп (лептир); kardos —, једрилац.
 Pillangó-ezüst, fn. сребро у листовима. — lemez, fn. злато у листовима.
 illangós, mn. лентираст. — ak, — felék, fn. лептирише (бильке).
 Pillant, k. 1.) гледати, погледати; uram — s! Боже помози! 2.) мигати.
 Pillantás, Pillantat, fn. 1.) поглед, миг; Pillantyú, fn. телеј. [2.) тренутак.
 Pillás, mn. маљав, длакав.
 Pilla-ször, fn. трепавица.
 Pille, fn. лептир, лентир; 2.) кожица на млеку; 3.) пупушка, окрајка.
 Pilled(ez), k. клонути од врућине(живина).
- Pilléded, mn. лентираст.
 Pillempáty, fn. 1.) посујратак (од ха- лине); 2.) апендикс у биља. — os, Pillér, fn. стуб. [mn. посујраћен.
 Pillés, mn. превучен кожицом (млеко). — edik, k. превући се кожицом (млеко).
 Pilleszívü, mn. малодуши.
 Pillézik, k. превући се кожицом.
 Pillog, Pillogat, k. 1.) жмирати, жмири- ти, чкиљити; 2.) светлуцати, трене- рити. — ás, fn. жмирање; светлуцање.
 Pillonga I. Pilliga.
 Pilula, fn. илула, l. Labdaes.
 Pimasz, fn. шмокљан. — úl, ih. бедасто; Pimók, mn. глупац, неотесан. [гејачки.
 Pimpinella, fn. аниж, онајз.
 Pimpó, fn. 1.) петопретац, потентила; 2.) палмова грана, врбица.
 Pinez 1. Pinty.
 Pineze, fn. поддум, лагум, пивница; bo- ros —, поддум за вино.
 Pineze-ajtó, fn. поддумска врата. — bér, fn. поддумарина, — bogár, fn. мокрица. — cselédség, fn. поддумари, ко- нобарство. — féreg, fn. мокрица. — kules, fn. кључ од поддума, поддум- ски кључ. — lak, — lakás, fn. под- земни стан. — mester, fn. пивничар, поддумар, конобар.
 Pinczér, fn. поддумар, конобар, келнер. — kedik, k. поддумарити.
 Pinczés, fn. поддумар, конобар.
 Pinczetok, fn. бочњак.
 Pinezéz, cs. држати у поддуму; k. ве- селити се (у поддуму).
 Pindirkó, Pindurka I. Picziny.
 Pindzsi, fn. (пас) пинци.
 Pingál, cs. малати, моловати; (szój.) majd — ok én neki, подмесићу ја
 Pinka, fn. врањ, чен. [ијему.
 Pint, fn. ока, мос.
 Pintér, fn. бачвар, качар, пинтер. — ez, es. наобручати, обручати. — munka, fn. бачварски посао.
 Pintes, mn. од оке; fn. боца од оке.
 Pintol, cs. прљати, кљати.
 Pinty, fn. зеба (тица); fehér v. házi —. канарица; havasi —, зимовка; egész- séges mint a —, здрав као кремен.
 Pintyegeg, k. певати као зеба.
 Pintyel, cs. прести танак кончић.
 Pinyháló, fn. мрежа за зебе.
 Pintyő, fn. зевалица (биљ.). — ke, 1.) l. Pinty; цуцица, цуцила (за децу).

Pinyéd l. Pinnyéd.

l'iózea, fn. пијавица.

Piom, fn. каламир. — oz, es. каламирити.

Pip, fn. пијук, цвркут.

Pip, fn. пипа (кокошја болест); (szój.) leereszteni a — jét, покуњити главу, сневеселити се.

Pipa, Pípa, fn. лула; pipát tölteni, набити лулу; pipára gyűjtani, запалити лулу; egy — dohányt sem ér, не вреди ни лулу дувана; pipát cserélni vkel, збратити се; azt sem mondta hogy cseréljünk pipát, збоде па оде! feltartani a pipáját, држати високо ноге.

Pipabéka, fn. пипа, суринамска жаба.

Pipacs, fn. турчинак.

Pipa-esináló, fn. лулар. — csutora, fn. зарог, имам, дулац. — fedél, fn. заклоап од луле, l. Кирак. — fő, fn. луда. — gyújtó, fn. фидибус.

Pipákol l. Pipál.

Pipál, k. пушити; á. é. — nak a hegyek, пуше се брегови.

Pipamaradék, fn. багов.

Pipan, fn. вилина коса, l. Pippán.

Pipás, mn. és fn. с лулом; који пупи на лулу.

Pipaszár, fn. камши. — bot, fn. чибук.

Pipaszár-lábu, mn. танконог, сухоног.

Pipa-szopóka, fn. зарог, дулац. — szóval, ih. дуванећи, пушећи. — szurkáló, fn. шабица, чачкалица за лулу. — tajték, fn. истива. — tartó, fn. лулара. — tisztító, fn. чачкалица за лулу. — tok, fn. футрол за лулу. — töltő, fn. набијач за лулу. — vájó, fn. чачкалица за лулу. — varangy, fn. суринамска жаба, пипа.

Pipáz, es. Pipázik, k. пушити.

Pipázgat, es. пушити на тенани.

Pipe, fn. пиле, гушче; sok — ludat győz, два лоша избише Милоша.

Pipeember, fn. бедак, лудак.

Pipefű, fn. гушчја трава.

Pipeg, k. пијукати, пиштати.

Pipék, fn. голуждравац.

Pipel, k. пијукати, l. Pipeg.

Pipere, fn. накит, урес, кинђур. — mű, fn. накит.

Piperés, mn. окићен, накинђурен. — ep, ih. накинђурено. — kedik, k. китити се, кинђурити се.

Piperétlen, mn. без накита, без уреса.

Piperevágы, fn. каћиперство.

Piperéz, cs. китити, ресити, кинђурити.

— és, fn. киће се, кинђурење. — kedik, k. китити се, кинђурити се.

Piperkőz, Piperőcz, fn. гизделин, гиздавац, каћипер; гиздуша, каћиперка.

Pipervágы, fn. каћиперство.

Pipes, mn. 1.) надут, напет; 2.) окићен.

— búbos, mn. надут, напет. — kedik, k. ресити се, кинђурити се.

Pipes, mn. пипљав, с пипом (болест)

— edik, k. добити пипу (болест).

Pipez l. Piperéz.

Pipik, fn. пипа (болест кокошја).

Pipis, Pipiske, fn. пољска шева.

Pipiskedik, k. поносити се, печити се.

Pipite l. Pip.

Pipitér, fn. титрица, жабљак (биљ.).

Pipogya, mn. глупав, бедаст; јадан.

Pipogyás, mn. јадан, чемеран, болешњив. — an, ih. јадно.

Pipök(e), fn. 1.) гушче, пиле; 2.) педант.

Pippán, Pippány, fn. вилина коса (трава).

Pípta, fn. пипа (кокошја болест).

Pir, fn. румен; hajnali —, јутарња ру.

Pirany, fn. штронциум (минерал). [мен.

Pirék, fn. 1.) кермес, скрлетна уш; 2.) Pirföld, fn. целестин(минерал). [кармин.

Pirhalagos, Pirhanyagos, mn. првенкаст.

Piri, mn. малечан, мајушан.

Pirics, fn. палица, прут. — ke, fn. прутнић, прутак.

Pirieskel, es. шибати прутом.

Plrinczes l. Pirinkó.

Pirinkel, k. сипно вејати (о снегу).

Pirinkó, Piringó, mn. сићушан.

Piriplio, fn. тица жуња.

Pirit, es. пригати, пржити, пурити; á. é. застићивати, срамити. — ás, fn. пригатење, пржење; пепрженост

Piritófű, fn. воловски језик (биљ.).

Piritos, Piritós, fn. прженица.

Piritott, mn. пржен, уприган.

Pirkad, k. рудети, руменети.

Pirkál, es. 1.) руменисати; 2.) требити, љуштити (пасуљ); 3.) откопати, одгртати (виноград).

Pirkende, fn. кармин.

Pirköszén, fn. коакс.

Pirók, fn. 1.) зимовка (тица); 2.) првенкаста крава; mn. првенкаст, руменкаст.

Pirong, k. руменети, првенети, срамити се. — ás, fn. румењење, стид. — at, es. корити, карати. — atás, fn. ка-

- ране. — atózik, k. грдити. — ó, mn. стидљив, срамежљив.
- Pironkodik, k. поруменети, застидете се.
- Pironlik l. Pirong.
- Pironlat, fn. стидљивост.
- Pironság, fn. 1.) стид, румен; 2.) укор. — os, mn. сраман.
- Pironszó, fn. нсовка, прекор.
- Piros, mn. румен. — an, ih. румено. — acska, mn. руменикаст. — burany, fn. племенити корал, мерџан. — festék, fn. руменило, кармин.
- Pirosít, cs. руменисати, руменити; фракати, бакамити. — ó, fn. руменило.
- Piroska, mn. руменикаст; tn. Нироника.
- Piroslik, k. руменити се, црвенити се.
- Pirosodik, k. руменети, рудети.
- Pirospej, mn. риђаст; fn. риђан.
- Pirosság, fn. црвен, црвенило.
- Pirossárga, fn. риђа.
- Pirosszürke, fn. сиваст којь (с црвеним пегама).
- Pirostikszem, fn. мишјакиња (трава).
- Pirosvérü, mn. румене крви.
- Pirúl, k. црвенети, руменети; nem — t hozzájönnyi, није се устручавао к мени доћи.
- Pirulás, fn. румен стида.
- Pirulat, fn. стид. — lan, mn. бестидан. — lanúl, ih. беестидан.
- Pis, fn. пишевина, мокраћа, пиштаљак, пиштаћка. — ál, k. és cs. пишати.
- Pise l. Pizse.
- Piseg l. Pezseg.
- Piskolez, Piskolt, fn. расток (минерал).
- Piskóta, fn. бешкот, пишкота.
- Pisla, fn. очни капак, каше; mn. жми.
- Pislákol l. Pislog. [прав, чкиљав.
- Pislákoló, fn. мрачњак.
- Pislánk, mn. што тиња, светлуџав.
- Pislant l. Pillant.
- Pislog(at), k. 1.) жмирити, жмирати, чкиљити; (ba, be) ишиљити. — ás, fn. жмиранье, чкиљење; тињање, светлуџав.
- Pista, Pisti, tn. Стевица. [цање.
- Pissz! isz. пис! ис!
- Pisszeg, Pisszeget, k. иискати, сикати.
- Pisszege, fn. персифлажа.
- Pisszegtet, cs. извиждати.
- Pisszeng l. Pisszeget.
- Pisszen, k. писнути. — t, cs. писнути
- Pisz l. Pissz. [(коју реч).
- Piske, mn. писав.
- Piszeg, k. кревељити се, кискати.
- Piszeng, k. завевати, кревељити се.
- Piszcorr, fn. писав, прчасти пос. — ú, Piszi, fn. штенац. [mn. писава носа.
- Piszka, Piszkafa, fn. жарач.
- Piszkál, cs. жарити; á. é. а) бурлати, преметати; b) иенати, боцкати.
- Piszkálódik, k. 1.) жарити; 2.) бурлати; 3.) иенати.
- Piszkatű, fn. чачкалица за ваље.
- Piszkavas, fn. ватраљ, жарач.
- Piszkavilla, fn. жарач, жарило.
- Piszke, fn. 1.) огроуз; 2.) нека кука на лађама.
- Piszkit, cs. 1.) прљати, мрљати, каљати; 2.) збацати ћубре.
- Piszkócz, fn. (тица) зеба.
- Piszkol, cs. прљати, каљати; á. é. грдити. — ódás, fn. грдња. — ódik, k. a) упрљати се; b) грдити.
- Piszkos, mn. прљав, мрљав; — beszédek, срамотни разговори.
- Piszkosít, cs. прљати, каљати, брљати.
- Piszkosodik, Piszkosul, k. прљати се, каљати се, мрљати се.
- Piszma, mn. тупав, l. Pimasz.
- Piszmálkodik l. Pismog.
- Piszmatol, cs. прљати, ћубрите.
- Piszmög, k. лено радити, мркчељати.
- Piszmota, fn. és mn. мркчељало.
- Piszok, fn. 1.) прљеж, прлавишина, гад; 2.) ругло, љага; 3.) ћубретара.
- Pisztácz, fn. пиетација, клокоћика (биль.).
- Pisztáczla, fn. пиетацит (минерал).
- Pisztoly, fn. пиштол. — tok, fn. кубура (токе од пиштола).
- Pisztráng, fn. пастрма.
- Pita, Pite, fn. пита.
- Pitihangos, Pitis, mn. ћорнут, накресан.
- Pitzál, k. пијанчити.
- Pitle, fn. сејало (у млину).
- Pitli, fn. музица, ведрица, крављача.
- Pitlik l. Pitle.
- Pitmällik l. Pitymallik.
- Pitmánlik, l. Villámlík.
- Pitty, fn. пущање устима.
- Pittyed, k. прћити се (усне); отромбољити се; — t ajkú, прћеуснаст.
- Pittyeget, cs. és k. пущати устима.
- Pittyen, k. пущнити устима.
- Pittyeszt, cs. отпуштити (будзуле).
- Pittypalatty, fn. 1.) пущурикање; 2.) и препелица. — ol, — oz, k. пущурикати. — olás, -- ozás, fn. пущурикање.

Pitvar, fn. предворје, предсобље, трем, препрата; подстрешје, доксат.

Pityeg, k. пијукачи, пиштати. — és, fn. пи.

Pityer, fn. пољска шева. [јукање, пијук.]

Pityere, fn. 1.) човечја балега, поган; 2.) ала, проход.

Pityereg, k. књезити се, кревељити се,

Pityergés, fn. слињење. [слинити.]

Pityerke l. Pipiske.

Pityke, fn. пљоснато дугме. — kő, fn. пљак.

Pitymallás, Pitymallat, fn. свитање, осви-

Pitymallik, k. свитати, свањивати. [так.]

Pitymorodik l. Pitymallik.

Pityóka, fn. кромпир, земљача.

Pityókos, Pityos, mn. ѡорнут, наквашен.

Pityorog, k. слинити, l. Pityereg.

Pitypalaty l. Pittypalatty.

Pitypang, fn. маслачак (цвет).

Pitypirity, fn. препелица.

Pizang, fn. рајска смоква.

Pizse, fn. 1.) шиленце, пиле; 2.) зубак.

Pizseg, Piszserg, k. гмизати, киптети.

Piszsitnek, fn. шумска шева.

Plajbász, fn. плајваз, l. Czeruza.

Planéta, fn. планета.

Plánta, fn. биљка, l. Növény.

Plántál, cs. садити. — ás, fn. сађење.

Plébánia, fn. плебанија, курија.

Plébános, fn. парох.

Pléh, fn. лим, плех; mn. лимов, плехан.

Pléhmester, fn. лимар.

Pletyka, fn. сплетка, блебетање, ландање.

Pletykál, k. блебетати, ландати. — kodik, k. сплеткашти.

Pletykaság, fn. оговарање, плетке.

Pletykatársaság, fn. сплеткашко друштво.

Pletykáz l. Pletykál. [тво.]

Plünnejög, k. дерати се као теле.

Pocs, fn. бара, брља, пљошта.

Pocsalék, fn. 1.) брља; 2.) оплачине.

Pocsék, fn. бара, брља; (szój.) — ká tenni, упропастити, сатрти; — ká lenni (menni), пропасти; пајаловити се.

Pocsékol, k. брљати се, брчкати се; cs. каљати, брљати; b) траћити, расипнати.

Pocsékos, mn. каон, брљав. — an, ih. [брљаво.]

Pocséta, fn. брља. [брљаво.]

Pocsétás, mn. брљав, каон. — an, ih. брљаво, каоно.

Pocskol, k. брљати се, брчкати се; cs. каљати, брљати; á. é. ружити. — ódik, k. a) брљати се; b) срамно говорити о коме.

Pocskos, mn. брљав, каон. — an, ih. бр-
Pocsog, k. бљечкати се. [љаво.]

Pocsok l. Pocsék.

Polesola, Pocsolya, fn. локва, брља, ка-

Pocsol, cs. брљекати. [љуга.]

Pocsolyás, mn. баровит, пун брљи.

Pocsos l. Pocskos.

Pocz, fn. водени пацов, штакор.

Pócz, fn. подметач, l. Polcz.

Poczaſfű, fn. татула, бикови.

Poczak, fn. потрбушина.

Poczakos, mn. трбунаст; á. é. скотан.

Paczánférég, Poczeġér, fn. водени пацов.

Poczi, fn. прасе.

Poczik l. Pocz.

Póczik, fn. банак (пред кућом).

Poczkol, cs. подупирати, издизати.

Poczkos, mn. с петељком.

Poczkő, fn. зуб у зидарству.

Poczok, fn. 1.) држак (у биља); 2.) пацов; 3.) подметач, подупирач; 4.) кука од олуха; 5.) потрбушина, l. Poczak.

Poczokfa, fn. паш за подметање.

Poczokos, mn. трбунаст, l. Pótrohos; á. é. скотан. — odik, k. добивати трбу.

Póczol, l. Polczól.

Poczos, mn. скотан, l. Poczokos.

Podgyász l. Poggýász.

Podva, fn. меко, отруло дрво.

Podvás, mn. мек, отруо; — retek, крпава ротква.

Pof, fn. образ, лице; заушница, заушњак; — on vágni v. ütni v. csapni, ћушити, ошамарити; — on verni, ћушити; majd — on felejtelek, иекој само да те ћушим!

Pofa, fn. лице, образ; két pofára enni, гумати, гушити се; csunya pofát vágani, бурити се, мргодити се; vholá oda tolni a pofáját, забадати нос кудгод.

Pofacsont, fn. јабучица, очна кост.

Pofadék, fn. страна од кундака.

Pofás, mn. буџмаст.

Pofaszíj, fn. кајиш од главника коњског.

Pofázik, k. халапљиво јести, гумати.

Pofitos, mn. буџмаст.

Poflé, Pofleves, fn. ћушка, заушница.

Pofók, mn. буџмаст.

Pofon, fn. ћушка, шамар. — csapás, — ütés, — vágás, fn. ћушка.

Pofoz, cs. ћушнати. — kodik, k. ћушати

Pofszakáll, fn. залисци. [се.]

Pogácsa, fn. погача, погачица; колач (у

олајници); манес. — alma, fn. ногачка (яблука).
Pogácsás, mn. за ногаче; с ногачом; — ünner, светац (чывутеки) бесквасных хлебова.
Pogány, fn. ноганик, незнабожац; mn. ноганички, незнабожачки; á. é. свиреп.
Pogánybors, fn. паприка.
Pogányka I. Pohánka.
Pogányság, fn. погаништво, незнабонитво.
Pogányúl, ih. ноганички, незнабожачки; á. é. свирепо.
Poggýász, fn. пртълаг, бреме, богажија.
— ka, fn. пртъжиш. — koesi, — szekér, fn. кола за пртълаг. — targoneza, fn. колница за пртълаг.
Pogonya, mn. гефав, кржљав, ситан.
Pogyész I. Poggýász.
Poh I. Potroh. — ad, k. добивати трбух.
Pohánka, fn. капа од хелде.
Pohár, fn. пехар, чаша, стакленица; poharat köszönni vkiere, наздравити, напити кому; — mellett vitézkedni, момчити се, јуначити се при чаши; csordúltig van a —, чаша је препуна.
Poharaeska, fn. чашница.
Pohár-alakú, mn. чашаст, пехараест.
Poharaz, k. пијанчити, пити.
Pohár esergés, fn. звекет чаша. — köszöntés, fn. наздравица, здравица.
Pohárnok, fn. пехарник. — ság, fn. пехарништво.
Pohárszék, fn. стаклени орман; креденц.
Pohaszt, Pohít, cs. испупичти, направити трбух.
Pohók, fn. квочка; mn. трбушат.
Pohos, mn. трбушат. — ság, fn. трбу.
Pojika I. Bákány. [шастост].
Pók, fn. 1.) наук; 2.) оток на коњским ногама.
Póka, fn. կորակ, пуран, կորка. — kakkas, fn. կորан, կորак, пуран. — képü, mn. նակարնա, գրվենա лица.
Pókáz, cs. гребенати, чешљати (кога).
Pókháló, fn. паучина.
Pókhálós, fn. пун паучине; мрежаст; — szemek, мутне очи. — odik, k. превући се паучином; замутити се (очи пред смрт).
Pókhálóz, cs. 1.) превући паучином 2.) Pokla, fn. пометина. [замутити].
Poklos, mn. губав. — ít, cs. заразити губом. — odik, k. огубавити. — ság, fn. губавост, губа.

Pokol, fn. пакло, ад; eredj — ба! иди до Pokolbeli, mn. паклени, адски. [врага!] Pokol-biró, fn. судија у паклу, Минос. — bogár, fn. жилица под језиком у бесна пса. — faj, fn. паклени пород. — fenék, fn. дно пакла, пакло. — isten, fn. бог пакла, Плутон. — kín, fn. паклена мука. — kő, fn. паклен камен. — ör, fn. чувар пакла, кервер. — ra-szállás, fn. пут у пакло. — ra-való, mn. проклет; fn. обешенъак (за пакло). — szökés, fn. пришит. — var, fn. пришит, злић. — varas, mn. пришита в. — var-fű, fn. трава против пришита.
Pókos, mn. што болује од паука (коњ).
Pokrócz, fn. покровац, ћебе, губер; (szój.) goromba mint a —, прост као вагов; ráborítani vkiere a vizes — от, насадити кога; rövid a —, не дотеже, не дотиче; addig nyújtozzál, meddig a — ér, не пружај се преко беља.
Pokrócz-csináló, fn. ћебеџија, бељар.
Pokróczos, mn. с ћебетом, с покровцем; á. é. груб, суров; fn. ћебеџија.
Pókszövet, fn. паучина.
Póla ... I. Pólya ...
Polesa, fn. гладница (биљка).
Polcz, fn. 1.) полица, фиока (за књиге); 2.) ступањ; 3.) подлога.
Polczesölöpök, k. подупирачи.
Polczol, cs. подупирачи.
Pólé, Póléj, fn. пулиш (трава).
Pólészigoráll, fn. мишјакиња (трава).
Polgár, fn. грађанин. — asszony, fn. грађанка. — ember, fn. человек из грађанског реда. — fi, fn. грађанин.
Polgári, mn. грађански, цивилан. — erény, грађанска врлина. — öltözet, цивилно одело. — háború, грађански рат.
Polgárias, mn. 1.) грађански; 2.) цивилизован, I. Polgáros ...
Polgárilag, ih. грађански.
Polgáriság, fn. грађанство.
Polgárisít I. Polgárosít.
Polgárisodás, fn. образованост, цивилизација.
Polgárisodik, k. цивилизовати се.
Polgárisult, mn. цивилизован, образован. — ság, fn. цивилизација.
Polgárít, cs. цивилизовати.
Polgár-jog, fn. грађанско право. — mes-

ter, — nagy, fn. градски начелник. — nép, fn. грађанство, грађани. — nő, fn. грађанка. — odik, k. цивилизовати се. — os, mn. пун грађана; грађански, из грађанској реда. — osít, es. цивилизовати. — osodás, fn. цивилизација. — osodik, k. цивилизовати се. — rend, fn. грађански ред. — ság, fn. грађанство. — társ, fn. су-грађанин. — úl l. — osodik. — zat, fn. Poliánt, fn. божур. [држава]. Pólíng, fn. (тица) крстокљунка. Politia, fn. полиција. Politika, fn. политика. — i, mn. политика. Politikus, fn. политичар. [тички]. Politizál, k. политизирати, терати политику. Poloska, fn. стеница. [тику]. Poloskás, mn. стеничав. Polosna, Polozsna, Polozsnak, fn. a) по-лог (jaje); b) мућак. Poltora, Poltra, fn. потура. Poltrás, fn. што вреди потуру. Pólya, fn. 1.) пелена, повој; 2.) завој за Pólyadal, fn. несма уз колевку. [рану]. Pólýál l. Pólýáz. Pólya-ruha, fn. пелена, повој; — gyermek, повојче. Pólyás, mn. у пеленама, повијен; у за-воју, превијен. Pólyáz, cs. 1.) повијати, умотавати; 2.) превијати (рану). Polyva, fn. 1.) плева; 2.) кожа, љуска. — csukk, fn. светла трава. — hordó, fn. попино прасе. — kutyó, fn. пле-Поливás, mn. пун плеве. [вара]. Polyváz, cs. посипати плевом. Pomagranát, fn. шипак, магран (биль.). Pompa, fn. помпа, блесак, сјај, парада. Pompabogár l. Pompály. Pompa-fa, fn. калошево дрво. — hintó, fn. парадна кола. — kard, fn. парадан мац. — ló, fn. парадан коњ. Pompály, fn. гундеваљ, говноваљ. Pompa-nap, fn. свечан, парадан дан. — ruha, fn. свечано, парадно одело. Pompás, mn. сјајан, парадан. — an, ih. парадно, сјајно. — kodik, k. паради-рати, блистати. — ság, fn. сјајност. Pompáz, k. парадирати, блистати. Pompos, fn. медени колачи. Ponce, fn. 1.) длето; 2.) јероглиф; 3.) közönséges —, пузавац (жив.). Ponzol, cs. жлебити. — ás, — at, fn. жлеботина; јероглифи.

Pondré, Pondré, fn. црв, цундрав. Pondrós, mn. црвљив. — ít, es. напуни-ти црви. — odik, — úl, k. уцрвљати Póné, fn. ручна мрежа, l. Bóné. [се. Ponráez, tn. Панкрације. — cseresznye, fn. крајишка трешња. Pongyola, fn. покућно одело, неглиже; mn. у неглиже-у; апа-драна. Pongyolán, ih. у неглиже-у; апа-драна. Pongyolás, mn. у неглиже-у; апа-драна. Pongyola-pitypang, fn. маслачак (трава). Pongyolaság, fn. аљкавост; нехатост. Pongyoláskodik, k. 1.) бити у неглиже-у; 2.) бити аљкав, бити апа-драна. Ponk, fn. брежуљак. Pont, fn. тачка, пункт, бобица, педица. Pontatlan, mn. без тачке; á. é. нетачан. — ság, fn. нетачност. — úl, ih. без тачке; á. é. нетачно. Pontban, ih. 1.) тачно; — három órakor, равно у три сата; 2.) одмах. Pontol, es. пунктирати, правити тачке. Pontos, mn. 1.) тачан, акуратан; 2.) тачкаст, с тачкама. — an, ih. a) тач-но, акуратно; исправно; b) тачкасто. Pontosság, fn. тачност, акуратност. Pontosvessző, fn. тачка са запетом. Pontoz, cs. правити тачке, пунктирати. — ás, fn. прављење тачака; интер-пункција. — at, fn. интерпункција. — ott, mn. с тачкама; бобичаст. Pontra, ih. тачно. Ponty, fn. шаран. Ponyva, fn. поњава; — hada, чергаш; — irodalom, простачка књижевност. Pomyás mn. с поњавом. Pópiom, fn. сок од тополине пупе. Por, fn. 1.) прах, прашина; — rá törni v. zúzni, сатрти у млево; истуцати у прах; — t ütni, дизати прашину, за-прашити; nagy — t felverni, дићи гра-ју; elütni vkin a — t, кога прочибу-кати; — ban czúszni v. mászni vki előtt, пузити пред киме; kiemelni vkit a — ból, подићи кога из прашине; — t hinteni vki szemébe, коме пра-шину сипати у очи; — ába sem ér neki, није му ни за слугу; 2.) прашак; 3.) барут; — és ólom, прах и олово. Pór, fn. тежак, паор; mn. паорски. Porarany, fn. златан песак. Póráz, fn. конопац, узица, поводаш; (szój.) hosszú — ra ereszteni, коме

много слободе дати; rövidebb — ра fogni, притегнути узде; — on vezetni vkit, водити кога за узде.
Pórázos, mn. везан (на новоцу).
Poresfű, fn. слак (трава).
Poresin, fn. тросток (трава). — fű l.
Porez, fn. рекавица. [Poresfű].
Porezellán, fn. порцулан. — csiga, fn. порцулански нуж. — föld, fn. порцулан-земља. — kö, fn. порцулан.
Poresfű, fn. килавица (трава).
Porezhártya, fn. перихондриум.
Perezika, fn. 1.) кошница, кост; 2.) egy porezikát sem, ни мрвице! 3.) кила-виша (трава).
Porezió, fn. порција, оброк.
Porzog, k. пущати (кости). — at, es. чинити да пуша, да се ломи. — ó l.
Porez. — ós l. Porezos.
Porzogtat, es. чинити да пуша.
Porezos, mn. рекавичав. — ak, — ha-lak, fn. рекавци.
Porezukor, fn. истуцан шећер.
Pórdagály, fn. охолост, напетост.
Pórdal, fn. сокачка песма.
Pordohány, fn. бурмут, l. Burnót.
Pördölyf, fn. паорска надувеност.
Póré(hagyma) l. Párhagyma.
Porenuyv, fn. кит, лен.
Poreső, fn. ситна киши.
Porfelhő, Porfelleg, fn. облак од прашине.
Pórfelség, fn. пучка влада, охлократија.
Portfir, fn. порфир.
Porforgatag, fn. вихор.
Porgolat, Porgolát, fn. ограда на њиви.
Porgomba, fn. пухара (гъива).
Pórgög, fn. паорека надувеност.
Porha, fn. трулеж, иструхла земља; mn. нетруо; трошан; крт, бухав, l. Porha-
Porhad, k. трухнути, распадати се. [пó].
Pórhad, fn. сељачки рат.
Porhadék, fn. трулеж у земљи, хумус.
Porhajas, fn. положница (лоза).
Porhajaz, es. полагати (лозу).
Porhál, es. 1.) претварати у прах; 2.) прашити; копати или орати трећи пут, трећачити.
Porhany, fn. трула земља. — ít, es. чинити меким, бухавим. — itó, fn. (плуг) екстрипатор.
Porhanyób, mn. мек, крт, бухав.
Porhanyodik, k. бивати мек, крт, распадати се.
Porhanyóság, fn. кртост, мекост, гъилост.

Porhanyóz, es. чинити, правити меким.
Porhanyú l. Porhanyó.
Porhaszt, es. чинити меким; дати да Porhó l. Porhanyós. [прианђа].
Porhatag, mn. распадљив, мек, дробан.
Porház l. Porhüvely.
Porhó, fn. ситан снег.
Porhon, fn. крешица код биља.
Porhúl l. Porhad.
Porhüvely, fn. земни остатак, тело.
Póri, Pórias, mn. простачки, пучки, паорски. — an, ih. простачки. — asság, fn. простанство, паорлук.
Póries l. Póris.
Pórihagyma l. Párhagyma.
Póris, fn. боракс (минерал).
Porít, es. туцати, мрвiti.
Pórit, es. грдити, крпiti.
Porkál, es. пригати.
Porkefe, fn. четка за прашину.
Porkoláb, fn. тамничар, профуз.
Porköpeny, Porkörönyeg, fn. јапунце за Porladék, fn. трухлеж. [прашину].
Porladoz, k. распадати се, трухнути.
Porlaszt, es. претворати у прах; чинити да труне. — ó, fn. дрљача.
Porlatag, mn. распадљив.
Pórlázadás, fn. сељачка буна.
Porlé, fn. сок за оплођење, замет.
Porlékony, mn. распадљив, дробан, труо.
Porlik l. Porladoz.
Porliszt, fn. паспљ.
Porló, Porlós l. Porlékony. — ság, fn. распадљивост.
Pórnép, fn. пук, светира. — i, mn. про-
Pórnő, fn. цаоркиња. [стачки].
Pornyal(tat), es. пасти овце на сухој пашни; леновати.
Pórnelyelv, fn. простачки језик.
Poroda, fn. мушики прашник.
Porol, es. прашити, чибукати; k. прашити, дизати прашину.
Porond, fn. 1.) песак; 2.) барска врба. — lakó, fn. пољски брзак (буба). — óra, fn. пешчани сат.
Porondos, mn. пешчан, песковит.
Porondszem, fn. зрно песка.
Porontó l. Pattantyús.
Poronty, fn. жкембе, дериште.
Poronyú, mn. крт, мек, гънио. — ság, fn. гъилост, мекост.
Poros, :mn. прашан. — an, ih. прашнаво, напрашено. — odik, — úl, k. напрашити се.

Porosz, tn. Пруе; mn. пруски. — hon, tn. Пруска.
 Poroszka, fn. касач; mn. што каса.
 Poroszkál, k. касати. — ás, fn. касање; — ó ló, кој касач.
 Poroszkateve, fn. камила; дромедар.
 Poroszló, fn. пандур, четник. — kodik, k. четниковати, пандурити.
 Poroszország, tn. Пруска. — i, mn. пру-
 Poroszos, mn. — an, ih. по пруски. [ски.
 Poroszúl, ih. пруски.
 Poroz, es. 1.) прашити, напрашити; 2.) посугти неском, попрашити; 3.) напудеровати; 4.) l. Porol, k.
 Porozgat, es. прашити, чибукати, пати.
 Porozka, fn. чакало, чекало (у млину).
 Porörvény, fn. вихор.
 Pórprimász, fn. шмокъян, дедак.
 Pórrend, fn. сељачки ред.
 Porrúha, fn. 1.) крпа за прашину; 2.) огратач за прашину.
 Porrúha, fn. паорска хаљина.
 Pórság, fn. простота, паорија; простак.
 Porseprő, fn. пајало. [лук.
 Porsó, fn. ситна сб.
 Pórszabály, fn. народно гатање.
 Porszem, fn. зрно праха.
 Portál, fn. портал, двери.
 Portár, Portárház, fn. барутана.
 Portartó, fn. рог за барут; прашоница.
 Portáz, k. крстарити, ићи у четовање. — ás, fn. четовање, крстарење. — ó, fn. приврженик, присталица.
 Portéka, fn. роба, еспап; (szój.) vásár nélkül is elkél a jó —, добра роба продаје се и сама.
 Pórtélek, fn. сељачка земља, сесија.
 Portok, fn. кесица (биљна).
 Portugál, tn. Португалац; mn. порту-
 Portugália, tn. Португалија. [галски.
 Portülök, fn. рог за барут.
 Portüsző, fn. кеса за барут.
 Portyáz l. Portáz.
 Pórul, ih. простачки, паорски; á. é. — járni, грдно проћи, награбујити.
 Póruralkodás, Póruralom, Póruraság, fn. охлократија.
 Porva, fn. 1.) мољац, гризлица; 2.) окер, жута земља.
 Porvasárga, fn. окерско жутило.
 Pórviselet, fn. простачка ношиња.
 Porzik, k. прашити се, прави се прах.
 Porzékony, mn. распадљив.

Porzó, fn. 1.) песак, писаћи прах; 2.) пајалница, пајало.
 Porzódik, k. распасти се, распадати се.
 Porzótartó, fn. пескаоница, прашоница.
 Porzsa, fn. трухлеж, мека земља.
 Porzsás, Porzsavás, mn. крт, мек, гњио,
 Porzsog, k. препржити се. [распадљив.
 Porzsol, cs. пећи (у мајдану).
 Pos, fn. трухлеж, гњилост.
 Posadék, mn. што гмиже, кипти.
 Posár, fn. шаран.
 Posdúl, Posgás l. Pozsdúl, Pozsgás.
 Poshad, k. трухнити, гњилити, устајати се. — ék, fn. нечистота, брља. — oz, k. трухнити, бити устајан. — t, mn. устајан, труо, укварен. — tság, fn. гњилост, устајаност.
 Poshaszt, es. дати да се уквари, да испруне, да се устоји.
 Poshatag, mn. труо, устајан.
 Poskos, mn. једар, забрекао, задригао.
 Posláz, fn. барска грозница.
 Poslég, fn. укварен, барски ваздух. — es, mn. мефитичан, загушљив.
 Posog, k. 1.) бити пун, једар, забрекао; Possad l. Poshad. [2.) кипети, врети.
 Posszan, Posszant, k. одврнути, прднути.
 Posta, fn. 1.) пошта; postán, поштом; postán tartva v. hagyva, „poste restante“; — fordultával, с првом поштом; 2.) сачма.
 Posta-bélyeg, fn. поштанска марка. — bér, — díj, fn. поштарина. — fogat, fn. поштанска кола. — földkép, fn. поштанска мапа. — galamb, fn. голуб-пцимоноша. — hajó, fn. поштанска лађа. — hely, fn. поштанска штација. — hivatal, fn. поштанско звање. — jövedék, fn. поштански приход. — kiadó, fn. поштански експедитор. — kocsi, fn. поштанска кола. — kocsis, fn. поштански кочијаш. — könyv, fn. поштанска книга. — kürt, fn. поштански рог. — legény, fn. поштански момак, постиљон.
 Postálkodik, k. телалити, проноситигласове.
 Pozta-pénz, fn. поштарина. — ság, fn. пошталук; á. é. телаљење. — síp, fn. поштански рог.
 Postáskodik l. Postálkodik.
 Posta-tiszt, fn. поштански чиновник. — tisztség, fn. поштански чин. — ügy, fn. поштанска ствар.

Posvány, fn. бара, млака. — odik, — osodik, k. постати баровит. — os, mn. баровит, глибовит. — ság, fn. баровитост.

Posvaszt l. Poshaszt.

Posz, fn. 1.) предж; 2.) l. Poszgomba.

Poszaliomok, fn. ситни песак.

Poszáta, mn. јадан, кржљав; fn. (-bille-gény) пиница (тица).

Poszátás, mn. јадан, кржљав. — odik, k. кржљавити.

Poszgomba, fn. пухара (гъива).

Poszméh, fn. бумбар.

Poszkonceza l. Paszkonecza.

Poszog, k. предмети, предмети.

Posztó, fn. сукно, чоја; (szój). kétszínű —, лицемер.

Posztó-áros, fn. сукнар. — áru, fn. сукнена роба. — darab, fn. комад сукна. — feszítő, fn. сукнарске палице. — kereskedő, fn. сукнар. — nemű, mn. сукнаст. — nyíró, — nyíró, fn. сукнар. — ruha, fn. чојана одећа.

Posztós, fn. сукнар, чојар; mn. чојан, сукнен; с чојом. — bolt, fn. сукнарница.

Posztó-szél, fn. дизга. — szövő, fn. чојар, сукнар.

Pót, fn. 1.) накнада, допуна, додатак; 2.) латица (на харьини); 3.) медница (цветна); mn. накнадни.

Pótadó, fn. прирез; községi —, општински прирез.

Pótalj, fn. (билька) бискупова капица.

Pót-csapat, fn. допуна војсци. — díj, fn. додатак, доплата. — érintő, fn. котангента. — érték, fn. еквивалент. — értékű, mn. еквивалентан. — eskü, fn. допуна доказа заклством. — falazás, falazat, fn. дозиђивање. — függvény, fn. кофункција. — had, fn. допуна војсци. — híd, fn. мост за невољу. — inga, fn. компензована штетица. — kávé, fn. сурогат-кава. — kábel, fn. косинус. — költség, fn. наплата, накнада. — könyv, fn. трговачки тештер за сумњиве дужнике.

Pótłás, fn. допуњивање, допуна, накнада.

Pótlat l. Pótlék. [нада.]

Pótlegénység, fn. резерва (војска).

Pótlék, fn. додатак, допуна, дометак; мантиса (у матем.).

Pótlék-adó, fn. прирез. — díj, fn. доплата. — ló, fn. ремунда (коњ). — ol,

es. попуњивати. — pénz, fn. доплата. — sereg, fn. допуна војсци.

Pótlevél, fn. накнадно писмо.

Pótól, mn. 1.) накнадан; — eskü, заклства у допуну; — vizsgálat, накнадни испит; 2.) (Pót-ló) l. Pótlékló.

Pótólalag, ih. накнадно, у допуну. — os, mn. накнадни.

Pótónyújtás, fn. ширење у накнаду (графика).

Pótlovaz, cs. ремундирати. [мат.].

Potnya, fn. (билька) сводница, l. Torzsika

Pót-oktatás, fn. коренетиција. — oktató fn. коренетитор.

Pótol, Pótolgat, cs. надокнађивати, допуњивати, накрмити, накрмљивати.

Pótolhatatlan, mn. ненакнадив. — ság, fn. ненакнадивост. — úl, ih. ненакнадиво.

Potom, mn. невредан, тричав, незната; — ember, никоговић; — ár, багатела, бесцење; — ba menni, пропасти, изјаловити се; — ra, у зајам, па не вратити.

Potomság, fn. 1.) тричарија; 2.) багатела.

Potosz, fn. морски балавац (риба).

Pótpénz, fn. доплата.

Pótész, fn. допуна.

Potroh, fn. трбушина, потребушина. — os, mn. és fn. куљав, трбушат; трбоња, трбушко. — osít, cs. угојити. — osodik, k. отрбушатити, окуљавити.

Pótósuly, fn. приц на мери.

Pót-szelő, fn. косеканта. — szer, fn. сурогат. — szó, fn. надовезана реч. — szög, fn. комилментаран кут. — tengely, fn. накаламљена осовина.

Pottyan, k. части, бућнути. — t, cs. дати да бућне, падне.

Pótura, fn. потура.

Potya, mn. мукте; szereti a potyát, воли мукте; potyára, забадава, ни за што; potyába beszélni, говорити у ветар; potyára játszani, играть се на веру.

Potyadék, fn. отиадак.

Potyár l. Potya.

Potyka, fn. шаран, l. Ponty.

Potyog, k. надати, отиадати. — at, — tat, cs. пуштати да пада, сваљивати.

Potyol, cs. грувати, гњечити. — ódik, k. згњечити се, угрувати се.

Potyós, mn. угруван, истучен, угњечен. — an, ih. угрувано.

Pótvágó, fn. косеканта.

Pótvizsgálat, fn. накнадни испит.

Pozdor, fn. (билька) гавез.

- Pozdorja, fn. поздер, поздеруша.
 Pozdorján, fn. водени мољан.
 Pozdorjás, mn. пун поздера.
 Pózna, fn. мотка.
 Póznál, cs. подуцирати мотком.
 Póznaseprű, fn. пајало, пајалица.
 Pozsadék, mn. што врви, ишо гамиже.
 Pozsár, fn. шаран.
 Pozsga, fn. красула (биль.).
 Poszgár, fn. кактус (билька).
 Pozsgás, A. mn. és fn. буцмаст, задригао, једар; задриглост, једриша; B.
 Pozslár, fn. сабља, мач. [l. Pezsgés.
 Pozsog, k. 1.) бити набрекнут, задригнут; једар; 2.) кинети, врети; l. Pezseg.
 Pozson, Pozsony, tn. Пожун. — i, mn. és fn. пожунски; Пожунац.
 Pöcs, fn. китица, кита, реса (дечја).
 Pöcse, fn. собни нужник, l. Pöcze.
 Pöcsik, Pöcsök, fn. обад, штрк.
 Pöcze, fn. 1.) собни нужник; 2.) (-gödör) проход.
 Pöczk, Pöczköl, Pöczök l. Peezk...
 Pöcztej, fn. грушавина, l. Feestej.
 Pödör l. Peder.
 Pöf, fn. надутост.
 Pöfekel, k. дувати, пушити с пуним образима.
 Pöfeteg, fn. 1.) полин (болест); 2.) пухара (гљива). — es, mn. с полином,
 Pöffedék, fn. оток. [полипезан; бухав.
 Pöffed, k. набухнути, отећи, подустати; á. é. напети се. — ez, k. отицати; á. é. распињати се, печити се. — t, mn. подустао, отечен.
 Pöffeszkek-és, fn. надутост, напетост. — ik, k. надимати се, распињати се. — ó, mn. надувен.
 Pöfög, k. бућити се, правити мејурое.
 Pök, fn. пљувањак, пљувачка; cs. és k. пљувати. — csésze, fn. суд за пљување. — dös, — döz, cs. és k. пљуцкати. — edelem, fn. пљувањак; á. é. гнусоба. — és, fn. пљување. — fiók, — fogó l. — csésze.
 Pökhendi, fn. хвалиша. — ség, fn. хвалисавост.
 Pökláda, Pökládika j. Pököláda.
 Pökkik, k. és cs. пљувати.
 Pököláda, fn. пљуваоница.
 Pöktető, mn. што помаже пљување.
 Pôle, fn. пацов, l. Pele. — denevér, fn. велики американски слепи миш. — Pölü, fn. пацов. [hal, fn. срђела.
- Pör l. Per.
 Pörez, fn. 1.) чварак; 2.) l. Perez.
 Pöre, a) mn. гđ, наг, голишав; pörére vetkezni, скинути се до кошуље; — gatyásan (gatyában) járni, ићи у гаћама; b) fn. санкилота.
 Pöreköntös, fn. покућна хаљина, узурка.
 Pörgé, mn. спиралан, усукан, l. Perg...
 Pörgévonál, fn. спирала, завојница.
 Pörje l. Perje.
 Pörken, k. спржити се.
 Pörkőcze, fn. чварак.
 Pörköl, es. пригати, пржити, пурити. — ödik, k. пржити се, пригати се.
 Pörkölthús, fn. пригано месо.
 Pörlekédik, Pöröl l. Perlekédik, Perel.
 Pöröly, fn. калапач, чекић; simító —, калапач за растрињивање. — hal, fn. морски чекић. — öz, es. ковати, ударати.
 Pörs, fn. 1.) мехурићи, оспа; 2.) нека маховина. — ed, — edez, k. осути се, осипнати се; исприштати се. — edék, fn. мехурићи, јаштерице.
 Pörsen l. Pörsed. — és, — et, fn. бубу-
 Pörszbüz, fn. паљевина. [љине.
 Pörszöl, cs. палити, пржити. — ödik, k. бити паљен, пржити се.
 Pörzszag, fn. паљевина. — ú, mn. што се оцећа на паљевину.
 Pös l. Pes...
 Pösz l. Szösz.
 Pösz l. Selyp.
 Pöszke, mn. плав (коса) l. Szöszke.
 Pöszlék, fn. 1.) отпаци (код обућара, кројача), парчад; 2.) стареж; 3.) никоговић, невредник.
 Pöszmété, fn. огров; купина.
 Pöszög, k. кискати, говорити јецајући.
 Pöt, Pött, fn. пега, l. Petty.
 Pöttön, mn. мајушан, сићушан; fn. жгеба, кепец.
 Pötyeg, k. аљкаво висити, климатати. — ó, fn. подгрљак, подваљак, подвратник. — ós, mn. што виси, отцу-
 Pözs, fn. снопље од прућа. [штен.
 Prága, tn. Праг, Златни Праг.
 Pranda, mn. прљав, гадан.
 Prandán, ih. прљаво, гадно.
 Prandaság, fn. прљавшина, гад.
 Préda, fn. 1.) плеи, пљачка; prádára menni, пропасти, пајаловити се; pré-dát vetni umiben, пљачкати; 2.) распикућа.

- Prédál, k. пленити, пъячкати; cs. разипати, трахити.
- Prédikáció, fn. предика, проповед.
- Prédikál, cs. és k. предиковати.
- Prédikátor, fn. проповедник. — ság, fn. проповедништво.
- Prém, fn. 1.) перваз; 2.) крзно. — bőr, fn. курдија.
- Prémes, mn. оперважен; обрубљен (лист
- Prémez, cs. опервазити. [у биља].
- Prémzet, fn. перваз.
- Prépost, fn. препошт. — ság, fn. препоштво.
- Prés, fn. преса, l. Sajtó. — el, cs. пресовати, тенитити. — ház, fn. муљар.
- Présmítál, cs. торокати. [ица].
- Pribég, Pribék, fn. 1.) пребег, ускок; 2.) никоговић, уштва.
- Primás, fn. 1.) примас; 2.) примааш (еви-
- Prior, Priorság l. Perjél, Perjelség. [рач].
- Prittyel, k. торокати.
- Próba, fn. 1.) проба, оглед, окушај; próbat temni, огледати; — alá tenni vkit, метнути кога на искушење; kiállani a próbát, издржати пробу; 2.) доказ.
- Próba-álló, mn. што може издржати пробу. — beszéd, fn. беседа ради пробе. — év, fn. година на пробу. — köő, fn. проба, оглед; a barátság — köve a nyomor. у невољи се огледа пријатељ.
- Próbál, cs. 1.) пробати, огледати, окупшати; szerenesét — ni, огледати срећу; 2.) искусити; sokat — t, много је искусено; 3.) доказати, доказивати.
- Próbálat, fn. оглед, окушај.
- Próbálgat, cs. покушавати, огледати.
- Próbalövés, fn. пущање у пробу.
- Próbált, mn. огледан, опробан, доказан.
- Próbás, mn. опробан, огледан (злато, сребро); што може издржати пробу.
- Próbátét(el), fn. оглед.
- Próbavásárlás, Próbavétele, fn. куп на про-
- Professor, fn. професор, l. Tanár. [бу.]
- Próféta, fn. пророк.
- Prófétál, k. пророковати.
- Prófont, fn. 1.) профунта; 2.) заира, тајни. — ház, fn. магазин за заиру.
- Profósz, fn. профус; тамничар.
- Prókátor, fn. прокатор, адвокат; fogadatlan —, незван адвокат.
- Prókátorokodik, k. адвокирати, прокато-
- Prósza, fn. просо, l. Málé. [рисати].
- Protestál, k. протестовати. — ás, fn. протестовање.
- Protestáns, fn. протестант; mn. протестантски.
- Próza, fn. проза. — i, mn. — ilag, ih. у прози. — író, fn. прозацchar.
- Pruszlik, fn. прслук, прислук.
- Prúzinka, fn. мутвара, дробац.
- Prüesök l. Tücsök.
- Prüsszen(t), Prüsszög, k. кијути, кијати.
- Prüszköl, Prüsszög, k. кијати.
- Pszt, isz. нет!
- Ptrięsök l. Tücsök.
- Ptriüsszen, stb. l. Prüsszen.
- Púpdenevér, fn. слеии миш.
- Puczér, mn. rô, наг. — an, ih. наго.
- Puczik l. Púczok. — pad, fn. банак.
- Púczok, fn. 1.) мало огњиште; 2.) кртина. — túrás, fn. кртињак, крторовина.
- Puezor, fn. 1.) бураг, трбух; megtölteni a — ját, набокати се; 2.) кулен, пваргла. — os, Puezros, mn. трбушаст.
- Puezu, fn. китица, реса (дечја).
- Pudli, fn. пудла, l. Uszkár.
- Pudva, fn. мека, трула земља.
- Pudvás, mn. труо, мек; — retck, крпава ротква. — odik, k. трухнуги.
- Puf, Puff, 1.) isz. пу! пућ! бућ!. 2.) fu. буботка, звидац; — ra játszani, играти на веру (на пух).
- Puffad, k. отећи, подустати, надути се. — ék, fn. оток. — oz, k. отицати, подустајати. — t, mn. отечен, подбуо. — tság, fn. отеченост, подбуклост.
- Puffan, k. бубнути, ударити, праснути, бућнути. — ás, fn. пущањ, прасак. — cs, fn. вреста пецива (теста). — ó, fn. пушка, пущаљка. — t, cs. бубнути, ударити, праснути.
- Puffaszkod-ás, fn. надутост. — ik, k. надувати се.
- Puffaszt, cs. надимати, чинити да отиче.
- Puffinholcsa, fn. неки галеб.
- Puffog, Puffogat, k. бубати; пущати,
- Puffol, cs. ударати, бубати. [праскати].
- Pufók, mn. буџмас,
- Puha, mn. мек, мекан, гъно. — kenyér, влаж, мек хлебац; — ember, мекушац, мртван.
- Puhácska, mn. помекан, мекушан
- Puhád, k. мекнути, одмекнути.
- Puhálkodik, k. бити мекушац, живети
- Puhán, ih. меко, гънило. [мекушки].
- Puhant, cs. лупати, бубати.
- Puhantós, mn. што чини да отиче, да
- Puhány, fn. мекушац (живот.). [забреца].

Puháság, fn. мекота, гъилост; á. é. мекоуст (коњ). [куштво].
 Puhaszáju, mn. мекоуст (коњ). [куштво].
 Puhaszt, cs. умекшавати.
 Puhatag l. Pöfeteg.
 Puhatal, cs. испитивати, истраживати.
 — ás, fn. истраживање. — ódik, — ódzik, k. испитивати, истраживати.
 Puhít, cs. 1.) умекшавати; 2.) чинити гъилим, разнеживати; bottal — ani vki hátát, кога продеветати.
 Puhitás, fn. јумекшање, разнежење.
 Puhogat, cs. умекшавати.
 Puhos l. Polos.
 Puhubagoly l. Fülesbagoly.
 Puhúl, k. мекнути, постајати мек.
 Puja, fn. 1.) дечак, деран; 2.) мекушац,
 1. Pulya; mn. малодушаш, страшљив.
 Pujaság, fn. малодушност; несмелиштво.
 Pujka, fn. ћурка, l. Pulyka.
 Pukkad, k. пуцати, распушчавати се; праштати, праскати.
 Pukkan, k. распући се, пукнути; пренутти, праснути. — ás, fn. пуцањ, прасак. — t, cs. чинити да праска. — tó, — tyú, fn. a) бешика (рибља); b) пуцалка.
 Pukkaszt, cs. чинити да се распада, да пуца.
 Puleder, fn. углављен део остраг у мађарским чакширама другачије боје.
 Puliczka, Puliszka, mn. кржљав, пуласт, кепецаст; á. é. плашљив, малодушаш; fn. a) мекушац, мама, несмелица; b) дере, дериште.
 Pulyaság, fn. малодушност, несмелиштво; мекуштво.
 Pulyka, fn. 1.) ћурка, цура. — gunár, fn. ћурак, ћуран, пуран. — méreg, fn. напраситост. — orr, fn. a) креста; b) бобица у ћурка; 2.) (биљка) ћуркова креста.
 Puma, fn. бомба, лубарда.
 Pumi, fn. (пас) покућар.
 Puncs, fn. пунш.
 Punty, fn. пунђа, l. Konty. — tó l. Hajtű.
 Púp, fn. грба, тура; пупчастост (код лађа); — ot vetni, смотати се, савити се; 2.) хрбат (код школјке); 3.) пупак; 4.) скрајка, пупушка.
 Pupa, fn. чаура.
 Pupázik, k. чаурити се.
 Púpos, mn. грбав, турав; пупчаст. — kodik, k. печити се, шепурити ее. — odik, k. постајати грбав, огуравити.

Purdé, fn. циганче, l. Rajkó.
 Purgoma, fn. епиграм.
 Purh... l. Porh...
 Purhás, fn. мек, труо, гъно.
 Purhásodik, k. трухнути, гъилити.
 Purhásság, fn. трухлост, гъилост.
 Puruttya, mn. прљав, апа-драпа.
 Puruttyán, ih. нехатно, апа-драпа.
 Puruttyálkedik, k. бити простак; бити апа-драпа.
 Puruttyaság, fn. аљкавост; распуштеност.
 Puska, fn. пушка; kétsövű —, двоцевка; előltölött —, пушка што се сапред пуни; hátultölött —, острагуша; (szój.) nem sült el a puskája, није му пошло за руком.
 Puskaagy, fn. кундак. — műves, fn. пушкар.
 Puska-eső, fn. цев (пушчана). — fogó, fn. пушконоша (који ловцу пуни пушку). — gyilok, fn. бајонет, l. Szurony. — kakas, fn. петао на пушци. — lövés, fn. пушкомет. — műves, fn. пушкар. — művesség, fn. пушкарство.
 Puskapor, fn. барут, (пушчани) прах; (szój.) nem találta fel a — t, није пронашао барут.
 Puskaporos, fn. који прави барут, барутар; mn. за барут; с барутом.
 Puskáportár, fn. барутана.
 Puska-rántó, Puska-ravasz, fn. обарача, језичац (на пушци); опонац, тетик.
 Puskás, mn. с пушком; fn. a) који носи пушку, шицар; b) пушкар.
 Puska-sárkány, fn. петао. — serpenyő, fn. прашница. — szerszám, fn. чакмак. — szó, fn. пуцањ пушке. — töltő l. Puskafogó. — tusa, fn. кундак. — tűz, fn. ватра од пушака. — vessző, fn. шипка за набијање пушке.
 Puskáz, cs. és k. пуцати; чаркати се. — ás, fn. пуцање из пушака.
 Pusmog, k. шаптати, шушкати.
 Puszi, fn. 1.) голуждравац; 2.) цмок, пољубац. — l, cs. цмокнути.
 Puszprán, Puszpráng, fn. шимшир; mn. шимширов.
 Puszta, A. mn. пуст, дивљи; напуштен; pusztádon —, сасвим пуст, á. é. сам, чист, гô; az — vélemény, то је цигло минијење; — szó, тандара-мандара; — kézzel, голим рукама; B. fn. пустинја, пустош, пустара.

Pusztai, mn. са пусте, са пустинье, пустиньски.
 Pusztán, ih. пусто; á. é. голо, цигло.
 Pusztás, mn. пун пустиня, пустареки.
 Pusztaság, fn. пустиня, пустоши. — os, mn. пун пустоши, пустареки.
 Pusztít, cs. пустошили, тлачили, разоравати; конабити. — ás, fn. пустошне. — ó, mn. што пустоши, пълкашки.
 Pusztúl, k. остајати пуст, опустети, оголети; á. é. торњати се. — ás, fn. опустошне; — ásba menni, опустети.
 Putnok, fn. пулиш, пульашак (трова). — démutka, fn. поповац.
 Putok 1. Párna.
 Putra, fn. (риба) балавац.
 Putraszék, fn. заход, проход.
 Putri, fn. земуница, путрије.
 Putton, fn. путуња. — hordó, — os, fn. путунција.
 Puzdra, fn. 1.) тул; 2.) футрол, корице.
 Puzduri, mn. прзница, пршљив.

Púzon, fn. труба. — oz, k. трубити. — ozó, fn. трубач.
 Púzsa, Púzsu, fn. l. Kagyló.
 Pücsök, fn. зрикавац, l. Tücsök.
 Pünkösdi, fn. духови. — hava, fn. мај, свибањ. — hétfő, fn. други дан духовна. — i, mn. духовски; — i királyság, кратковека влада; — i rózsa, божур.
 Püspök, fn. 1.) владика, бискуп, епископ; czímzetes v. felszentelt —, титуларен, посвешени владика; 2.) суперинтендент (код протестаната).
 Püspök-falat, fn. тртица; најелаћи део. — i, mn. епископски, владичански. — megye, fn. епархија, диецеза. — pálcza, fn. владичанска штака. — ség, fn. а) владичанство, епископат (владике); б) владичанство, владичански чин. — süveg, fn. владичанска митра.
 Püstök, fn. клокоћника, l. Pisztácz.
 Püsske, mn. плав, беле косе, l. Szőszke.
 Püsszöget, k. és cs. цмакати.

R.

Ra, nr. на; у; до; az asztalra, на сто; Budára, у Будим; szombatra, за суботу; a zajra, на вику, због вике; ráám, rád, rája..., на мене, тебе, ње-
 Rá, ih. на, уз то, на то. [га...]
 Ráad, cs. 1.) метнути на што; пре-
 бацити (хаљину); 2.) дати, платити
 прида; 3.) — ni magát vmiре, дати се
 на што; fejét — ni vmiре, одлучити
 Ráadás, fn. прид, радаш. [се на што.
 Ráadat, fn. ажија.
 Ráakad, k. наићи, намерити се; ugyan
 — t! наишао је на врага!
 Rááll, k. стати на; á. é. пристати,
 приволети се; vki tanácsára — ani,
 послушати кога.
 Rab, fn. роб; служник.
 Rába, tn. река Раба. — köz, tn. Ме-
 ђурабље.
 Rab-áros, fn. трговац с робљем. — asz-
 szony, fn. робиња, ропкиња.
 Rabarbara, fn. (биљка) равед.
 Rabbi, fn. равин, рабин.
 Rabelmű, mn. ропског духа, сервилан.

— leg, ih. ропски. — ség, fn. сер-
 вилност.
 Rábeszél, es. наговорити, наговарати.
 — és, fn. наговор, наговарање.
 Rab-fia, fn. ронче. — ház, fn. тавница.
 — i, mn. робовеки, ропски. — iga, fn. ропско иго; — igába döntení, под-
 јармити. — ilag, ih. ропски.
 Rábír, es. наговорити, приволети.
 Rábíz, es. поверити, оставити на кога.
 Rablás, fn. отимање, арање, отмица.
 Rabló, fn. 1.) отимач, арамија, пуста-
 хија, разбојник; 2.) мува зољарица;
 mn. разбојнички. — banda, — csapat,
 fn. хајдучка чета. — czinkos, fn. су-
 разбојник. — fónök, fn. харамбаша.
 — gyilkos, fn. разбојник-убица. —
 gyilkosság, fn. разбојничко убиство.
 — hajó, fn. гусарска лађа. — vezér,
 fn. харамбаша.
 Rabmunka, fn. робовеки посао, робовеки
 Rabnő, fn. робиња. [рад.
 Rabol, es. арати, отимати.
 Ráborít, es. поклонити; (szój.) — ani

- vkire a vizes pokróczot, избриси-
ти кога.
- Ráborúl, k. пасти на . . ., заклонити
се над . . .
- Raboskod-ás, fn. тамновање, сужањство.
— ik, k. тамновати, бити сужань.
- Rabol I. Robot.
- Rabság, fn. сужањство. — os, mn. суж-
Rabszíj, fn. окови. [нички].
- Rabszolga, fn. роб; сужањ. — i, mn.
ропски. — ilag, ih. ропски. — ság, fn.
ропство. — vásár, fn. трговина с роб-
Rabtárs, fn. тамнички друг. [љем].
- Rábukkan, k. натрапати, набасати.
- Rabúl, ih. ропски.
- Rács, fn. 1.) решетка; 3.) мердевине над
Rácsa, fn. мрежа за раке. [јасли].
- Rács-ablak, fn. прозор са решетком. —
alakú, mn. као решетка.
- Racsál, k. бръбъяти.
- Rácsap, cs. ћапнути, ћопити.
- Raczáz, k. ловити раке мрежом.
- Rácskál I. Rágésál.
- Rácsdál, k. загледати се (трудна жена).
- Rácsol I. Rácsoz.
- Rácsos, mn. с решетком.
- Rácsoz, cs. преградити решетком. — at,
fn. решетке; штакет.
- Rácz, tn. Рац, Србин; mn. рацки, срп-
ски. — kő, fn. агат, копана смола. —
úl, ih. рацки, српски.
- Raczka, fn. полуутанска овца. — gyapjú,
fn. лоша овчја вуна.
- Radina, fn. част о крштењу.
- Radó, fn. бојиџија, кавгација. — skodik,
k. бити кавгација.
- Ráér, k. a) доспевати, бити доколан; nem
érek rá, немам кад; b) — t az álom,
- Ráérés, fn. доспевање. [спопао га сан].
- Ráerőszakol, Ráerötet, cs. наметнути,
натурити.
- Ráesik, k. пасти на; á. é. навалити.
- Ráf, fn. шина. — húzó, fn. натег. —
szeg, fn. мороклинац.
- Ráfér, k. имати места; á. é. nagyon is —,
не би било згорег, не би му шкодило.
- Ráfizet, es. доплатити, платити прида.
— és, fn. доилата. — mény, fn. ажија.
- Ráfog, cs. 1.) циљати на што; — tam a
fegyvert, наперио сам оружје на ње-
га; 2.) притећи; vkit a tanulásra
— ni, притећи кога да учи; 3.)
потварати, подметати, пришивати.
- Ráfogás, fn. потвора, подметање, подвала.
- Ráfogó, fn. мала повезача.
- Ráförmed, k. осећи се, обрећнути се.
- Rag, fn. 1.) наставак за облике, су-
фикс; 2.) додатак.
- Rág, cs. 1.) жватати; körmét — ni, гри-
сти нокте; (szój.) szájába — ni vki-
nek vimit, ужватати кому што; fülét
— ni, подстрекавати; 2.) гристи; свр-
бети; — ja a belement, гризе ме у
- Ragacs, fn. лем, кит, цемент, [превих].
- Ragad, A. k. лепити се, приањати; á. é.
e nyavalya —, ово је прилепчива бо-
лест; szájában — t a szó, запе му
реч у грлу; elment, aztán ott is — t,
отишао па тамо и пропао (дugo се
задржао); B. cs. грабити, зграбили,
уграбити; á. é. отргнути (коњи); ma-
gával — ni, усхитити.
- Ragadó, mn. 1.) прилепљив; 2.) прилеп-
чив; 3.) што трза.
- Ragadógyagyánca, fn. уставица (риба).
- Ragadmány, fn. плен, грабеж.
- Ragadós, mn. 1.) лепљив; 2.) прилепчив,
заразан; 3.) што радо трза (коњ). —
ság, fn. лепљивост; прилепчивост.
- Ragadóvília, fn. који рогови (биль.).
- Ragadoz, cs. 1.) трзати, вући; 2.) оти-
мати, грабити; k. прилепљивати се.
- Ragadozás, fn. трзаше; отимање.
- Ragadozó, mn. грабљив; — állat, граб-
љива животиња; — madár, тица граб-
љишица; — nép, пустахије; fn. граб-
љивац; пустахија.
- Ragadvány, fn. зараза. — os, mn. заразан.
- Rágalmas, mn. опаднички, клеветнички.
— ság, fn. клеветништво.
- Rágalmaz, cs. клеветати, опадати, бе-
дити. — ás, fn. клеветање, клевета.
— ó, mn. és fn. клеветнички; кле-
ветник, опадач.
- Rágalom, fn. клевета, потвора.
- Ragály, fn. a) зараза; b) помор пчела.
— os, mn. a) заразан, прилепчив,
прелажљив; b) смрдљив (кошиница).
— osít, — oz, cs. заражавати, кужити.
- Rágás, fn. гризење, жватање.
- Ragasz, fn. кит, лем.
- Ragaszkod-ás, fn. придржавање чега,
приврженост. — ik, k држати се
чега; бити одан.
- Ragaszol, cs. лепити, лемити.
- Ragaszos, mn. гњеџав (хлеб).
- Ragaszpor, fn. прах од лема.
- Ragaszt, cs. лепити, прилепити; прико-

- вати; приклъучити; á. é. украсти. — ék, fn. додатак; суфикс; — ó, mn. што лепи, што припаја; за лепљење; fn. a) рагастов, довратак; b) (-szeg) зангоч (на ојету).
- Rágatlan, mn; неужватаан.
- Rágesál, k. гриекати, жвакати, жватати.
- Rágdal, Rágdogál, cs. глодати, глабати.
- Rág(ó)fog, fn. кутъяк.
- Raggat, es. прилепливати.
- Rágicsál, Rágicskál, cs. глодати.
- Raglap l. Falragasz.
- Ragmál, cs. карати.
- Rágmány, fn. мастика.
- Rágodik, k. (он, ен) глодати, глабати; á. é. премишљати.
- Rágolódik, k. разглођавати, гриекати.
- Rágoly, fn. крпель, криуша (буба).
- Rágony, fn. вилица (у буба).
- Ragoz, cs. мењати наставцима. — ás, fn. мењање наставцима. — at, fn. наставци.
- Ragya, fn. 1.) храпа, ожилjak од богиња; 2.) медљика, рђа; 3.) киша при сунцу.
- Ragyabanka, Ragyabari, mn. храпа (од богиња).
- Ragyabura, fn. лорбер-ружа (отровна).
- Ragyállik, k. зарлавати, жижљивити се.
- Ragyás, mn. 1.) храпав од богиња; 2.) жижљив, спетљив. — ít, es. a) чинити храпавим; b) жижљивити. — odik, k. a) охрапавити од богиња; b) l. Ragyalílik.
- Ragyáültött, mn. медљикав, снетљив.
- Ragyázik, k. пада киша а сунце сија.
- Ragyív, mn. пријатан; fn. славолук.
- Ragyog, k. ејати, блистати се. — ás, fn. сијање. — ó, mn. ејајан, блистав. — vány, fn. a) ејај; b) брилиант. — ványoz, es. брилиантирати.
- Rágújt, es. упалити; k. (ta, re) запалити (дулу); ударити (у инструмент).
- Ragyva, fn. подртне од брода; mn. лопи.
- Ráhagy, es. 1.) остављати на кога; 2.) допустити; 3.) одобрити.
- Ráhajt, es. 1.) натерати на; 2.) надвигти.
- Ráhízik, k. кихнути (у знак да је истина).
- Ráhurkol, es. обвити, обмотати.
- Ráigér, es. обећавати више, натеривати.
- Ráijeszt, es. застрашити.
- Ráilleszt, es. прилагођивати.
- Ráillik, k. приликовати, пристајати.
- Ráismer, es. упознати, спознати.
- Raj, fn. пој; hajó —, флота.
- Rája, fn. (риба) рая.
- Rajka, fn. жабица (играчка с ватром).
- Rajkas, fn. кошница за примање роја.
- Rajkó, fn. циганче.
- Rajmélh, fn. младе челе.
- Rajna, tn. Рајна. — i, mn. рајски. — melléki, mn. порајски; Норајнац.
- Rajong, k. чезнути, сањати о чем, лудовати за... — ás, fn. чежња, лудовање. — ó, mn. és fn. сањалачки, гибан; занесењак.
- Rajos, mn. пун чела; á. é. запесењачки; fn. занесењак. — kodik, k. летети
- Rajoz, k. ројити се. [уоколо.
- Rájön, k. 1.) напћи; срести; 2.) rám jött a sor, на мени је ред; 3.) досетити се, довити се; rájöttem végre, mi volt az oka, нашао сам, шта је био узрок.
- Rajröppentű, fn. праскава ракетла.
- Rajt, ih. на; nem fog — a, не лепи га се; — lenni, пријати; — am, — ad, — a..., на мени, теби, њему...; — am kívül, осим мене.
- Rajta! isz. држ! дед! терај;
- Rajta-csap, k. насрнути, нагрнути. — ér, cs. укебати. — függ, k. висити на; á. é. бити срастао за...; — kap, cs. укебати. — lenni, k. бити за чим, настојати. — létel, fn. настојање. — megy, k. напасти, навалити. — tör, — üt, k. насрнути. — ütés, fn. нападај — való, fn. што је на њему, одело; nincs egyebé a — valónál, то је све, што је на њему. — veszt, k. страдати, пропасти, заглавити.
- Rajtűz, fn. ватра од ракетли.
- Rajviasz, fn. чист восак.
- Rajz l. Rajz. — ás, fn. ројење. — at, fn. пој; á. é. легло.
- Rajz, fn. нацрт; описание. — eszköz, fn. цртачи прибор. — iskola, fn. школа за цртање. — mester, fn. учитељ цртања. — mesterség, fn. вештина цртања.
- Rajzol, cs. цртати, рисати. — ás, fn. цртање; á. é. описивање. — at, fn. цртеж; á. é. описание. — mány, fn. нацрт, цртеж. — ó, mn. és fn. цртачи, за цртање; fn. цртач.
- Rajzón, fn. писалька, цртачи плајваз. — papíros, fn. папир за цртање. — szer, fn. справа за цртање. — tábla, fn. таблица за цртање. — tanító, fn. учитељ цртања. — vázlat, fn. контура.

Rak, cs. 1.) товарити, триати; слагати; денути; fészket — ni, вити (градити) гнездо; tüzet — ni, ложити; 2.) паковати.

Rák, fn. 1.) рак; remete —, пустыняк; 2.) бубина, жива рана, рак (болест).

Rakás, fn. 1.) слагање; товарење; садевање; грађење; 2.) гомила, рпа, ръага. — ka, fn. гомилица. — ol, es. згртати, гомилати.

Rakasz, fn. преграда, претин.

Rákász, k. ловити раке; fn. a) који лови раке, рачар; b) биберождер (тица). — at, fn. хватање рака.

Rakat, fn. 1.) товар; 2.) гомила; 3.) мозаик. Rakatlan, mn. ненатоварен. [занк.]

Rakatos, mn. уметнут (посао); — mű,

Rakesiga, fn. витао, чекрк. [мозаик.]

Rákel, tn. Рахила.

Ráken, cs. намазати; пришабањити.

Rákényszerít, cs. наметнути, натуристи.

Rakéta, fn. ракетла.

Rák-fekély, fn. бубина, оток. — fene, fn. рак (болест). — fenés, mn. који има рака (болест).

Rakhajó, fn. товарна лађа.

Rákhát, fn. рачја леђа; (szój.) — on járni, споро ићи, гегати се.

Rakhely, fn. стовариште. — bér, fn. (плата за држање робе на стоваришту) магазинарина.

Rákiált, k. дрекнути на кога.

Rakitta, fn. ракита; l. Rekettye.

Rakkönyv, fn. магазинска книга.

Raklevél, fn. товарни лист.

Rákmenet, fn. ход у натраг. — ü, mn. Rakmű, fn. мозаик. [назадан.]

Rák nemű, mn. рачји.

Rakó, fn. који товари; mn. за товарење; — bér, плата за товарење; — hely, товариште.

Rakoda, fn. товариште, j. Rakóhely.

Rakod-ás, fn. товарење; истоварење. — mány, fn. таван, слој, l. Rakomány. — ik, k. товарити се; истоваривати се. — ó, fn. és mn. који товари или истоварује; за товарење; — ó ház, товарница; — ó hely, товариште. — vány, fn. слой.

Rakogat, cs. товарити; садевати; слагати;

Rakol, cs. паковати, товарити. [гати.]

Rák-olló, fn. рачје маказе.

Rakomány, fn. 1.) товар; 2.) градња; 3.) остава, депозит.

Rakoneza, fn. 1.) рукуница; греда; (km.) nincs víznek rakoneczája, у води нема греде; 2.) солинац; 3.) крило од (колског) обрња.

Rakonezátlan, tn. одуздан, разуздан. — kodik, k. бити разуздан, плаховати. — ság, fn. разузданост. — úl, ih. разуздано.

Rákos(gat), k. спремати, распремати; cs. l. Rakogat.

Rakoskodik, k. паковати.

Rakott, mn. 1.) натоварен; 2.) постављен.

Rakottya l. Rekettye. [каменом.]

Rákösönt, cs. напијати, напити.

Ráköt, cs. привезати; á. é. натурити; magát — ni vkiire, наставити се на кога, попети се кому на врат.

Rákövetkező, mn. потоњи, будући.

Rak(odó)part, fn. калдрмисана обала, кеј.

Rakszekér, fn. тарнице.

Rakszekrény, fn. излог.

Raktanya, fn. товариште.

Raktár, fn. магазин, депо. — nok, — os, fn. магазинар. — ol, cs. метати у магазин.

Rakúl, k. товарити се.

Rakvány, fn. товар.

Rákveres, mn. црвен као рак.

Rákvéryü, mn. флегматичан. — ség, fn. флегма.

Rákvers, fn. цалинором (у поетици).

Rálapol, cs. оплатити. — ás, fn. оплата.

Ráles, cs. вребати, кебати.

Rálép, k. стати на, очепити.

Raló, fn. ортак, пајташ (у злочину).

Ráma, fn. 1.) рам, оквир; 2.) калуп.

Ramaes, fn. процеп.

Rámarad, k. остати на кому, припасти.

Rámáz, cs. уоквирити, — at, fn. оквир.

Rámegy, k. 1.) стати на...; 2.) напасти, поћи на...; 3.) износити (свота); 4.) наићи (чизма).

Rámér, cs. одмерити; huszonötöt — ni, оцепити двадесет и пет.

Ráncz, fn. бора; мрштина; — ba szedni, набрати; a ruha — ot vet, на халъини се праве боре; homlokát — ba szedni, намрштити се; á. é. vkit — ba szedni, намајсторити, стегнути.

Ránczbaszedett, mn. набран, сабран.

Ránczigál, cs. трзати, трњесати.

Ránczol, cs. набрати, правити боре. — t, mn. набран.

Ránczos, mn. набран; намрштен. — ít,

es. набрати, правити боре. — kígyó,
fn. слепиň. — odik, k. добити боре,
Ránczoz l. Ránezol. [набрати се.
Rándít, es. 1.) тргнути; 2.) уганути.
Rándul, k. бити уганут; á. é. банути
куд. — ó, fn. излет.
Ránehezedik, Ránehezkedik, k. навалити
се теретом, l. Nehezedik.
Ránchezl, k. 1.) навалити се теретом;
2.) á. é. притискивати.
Rang, fn. ред, ранг.
Ráng, k. дрхтати, трзати се. — ás, fn.
дрхтавица.
Rángat, cs. трзати. — ag, mn. дрхтав.
— ódzás, — ózás, fn. дрхтање, треш-
ња, трзваница. — ódzik, — ózik, k.
трзати се, дрхтати, трести се.
Rangfokozat, Rangosztály, fn. степен ран-
га, јерархија.
Ranguraság, fn. олигархија.
Ránt, cs. 1.) чупати, трзати; вући; трг-
нути; kardot — aní, потегнути мач;
2.) запражити; 3.) испржити, пржити
(месо); 4.) á. é. отргнути, повући
(са собом).
Rántás, fn. 1.) трзање; вучење; 2.)
запрашка.
Rántabócz, fn. неспретан наклон.
Rántott, mn. 1.) новучен; 2.) пржен; —
csirke, пржено пиле; — levek, запра-
жена чорба; — tojás, кајгана.
Rántotta, fn. кајгана.
Ráolvas, k. преврнути књигу; á. é. оп-
чинити.
Ráparancsol, cs. строго заповедити.
Rápergel, Ráperkel, Ráperzsel, cs. 1.)
стерати у теснац; 2.) преварити.
Raponcz, fn. рапункула (врста салате).
Rapos, mn. рапав, богињав.
Ráriaszt, cs. заплашити.
Rárvall, k. продерати се, осећи се.
Ráró, fn. 1.) морски орао; 2.) вранац.
Ráröffen, k. осећи се, обреџнути се.
Rása, fn. рапш, арас (лака вуна).
Rásóz, es. пришити кому лаж за скупе
Ráspó l. Ráspoly. [новце.
Ráspol, cs. пилити, турпејисати.
Ráspoly, fn. пила, турпија. — hulla-
dék, fn. пилотина. — oz, cs. пилити,
турпејисати.
Rásúlyosodik l. Ránehezül.
Rásüt, es. 1.) причврљити, ударити жиг;
2.) опалити на кога; 3.) подвалити
кому што; k. сјати на... .

Rászáll, k. 1.) слетсти на; 2.) припа-
сти, прећи на... .
Rászán, cs. одредити, наменити; — ja
magát, одлучити се.
Rászed, cs. преварити, надмудрити; vki-
re — ni, издеветати. — és, fn. превара.
Rászorít, es. 1.) приљубити, притиснути
уз... ; 2.) á. é. натерати, приморати.
Rászorúl, k. (ra, re) снасти на... .
Rászt, fn. хипохондиум (анатомски). —
kór, fn. далак, хипохондија. — kó-
ros, — os, mn. делаčљив; fn. хипохон-
дит.
Rátalál, cs. погодити, наћи. [дриста.
Rátámad, k. напасти; кидисати.
Rátámaszkodik, k. наслонити се; осло-
нити се.
Rátart, k. држати на..., рачунати
на... ; vh. — ja magát, поносити се.
Rátarti, Rátartó(s), mn. поносит, напет.
— ság, fn. поноситост, напетост. —
an, ih. поносито.
Rátesz, cs. метнути на... ; (szój.) ráten-
ném a fejemet, дао бих главу да... ;
kezét ráteanni, а) метнути руку на
што; b) укебати, добити.
Rátermett, mn. створен, способан. —
ség, fn. способност.
Rátér, k. вратити се; — t az útra, опет
је нашао пут; á. é. a beszéd — t a
háborúra, повела се реч о рату.
Rátó, fn. тава, тавица.
Rátol, cs. навући; reteszt v. závárt —
ni, спустити резу; á. é. натурити,
наметнути.
Rátotta, fn. пржено, l. Rántotta.
Rátukmál, Rátuszkol, cs. натурити.
Ráún, k. (ra, re) додијати, омрзнути;
— t már, већ му је досадило.
Ráuszít, cs. напујдати.
Ráüt, es. és k. 1.) ударати по; 2.) на-
пасти; 3.) дати прида; 4.) ударити,
уметнути се на... .
Ravasz, mn. лукав, препреден; fn. a)
лисац, препредењак; b) реза на бра-
ви; c) тетик (на пупици), обарачи.
Ravaszdi, fn. препредењак, лисац.
Ravaszkodik, k. лисичити, бити лис.
Ravaszodik, k. пролукавити се.
Ravaszpöcz, fn. тетик.
Ravaszrugó, Ravaszrugony, fn. обарача,
отноац (на пупици).
Ravaszság, fn. лукавство.
Ravaszül, ih. лукаво.
Ravatal, fn. мртвачки одар.

Rávesz (Rávanni), cs. 1.) узети на се, обући; 2.) наговорити, склонити.
 Rávitel, fn. 1.) одношај (филозофски); 2.) наговор.
 Rávisz (Rávinni), cs. 1.) одвести на...; 2.) наговорити; nem visz rá a lélek, не може ми поднети.
 Ráz, cs. трести, дрмати, мућкати. — ás, fn. тресење; мућкање. — at, fn. сноп сена и сламе. — int, cs. дрмнути. — kodás, fn. потрес. — kodik, k. трести се, дрхтати. — kodtat, es. потресати, дрмати. — lövet, fn. пуцање „рикоше“ (где се кугла одбија). — ó fa, fn. дрмало (у млину). — ogat, cs. потресати. — ós, mn. храпав, труцкав. — ó vas, fn. вретено.
 Rázúdít, cs. бацити с треском на...; á. á. побунити против.
 Rázúdúl, k. сунути, ударити на.
 Rázsa 1. Rása.
 Réa ... 1. Rá.
 Rebbe, k. пренути, поплашити се; пр-Rebbedez, Rébedez 1. Ijedez. [пути.
 Rebeg, k. és cs. 1.) муџати; 2.) дрхтати.
 Rebeka, tn. Ревека.
 Rebeng 1. Rebeg.
 Rebesget, cs. проносити глас, зуцати.
 Rebzik, Rebzsík, k. чини се, 1. Rémlük.
 Reccs! кврц, кр!
 Reccsen, k. кврџнути, кврџати, — és, fn. кврџање, кврџање. — t, cs. чинити да кврџа.
 Recseg, k. кврџати. — és, fn. кврџање.
 Récsiga, fn. витао.
 Recske, fn. решетка (устава).
 Recze, fn. 1.) мрежа; 2.) решетка.
 Récke, fn. патка; tarajos —, капорка; kaesa —, глувара.
 Reczeg, k. кламитати.
 Réczechártya, fn. очна мрежица.
 Reczemű, fn. решетка; мрежа.
 Reczés, mn. мрежаст; с мрежом.
 Reczéshaj, fn. плена (чревна опна).
 Réczesíp, fn. пачје дерање.
 Reczésröpük, fn. мрежокрилица.
 Récész, k. ловити патке.
 Réczetengerimakk, fn. телина (шкољка).
 Réczetojás, fn. пачје јаје.
 Reczéz, cs. плести мреже.
 Réczéz, cs. ловити патке.
 Rector, fn. 1.) ректор; 2.) сески уча.
 Redő, fn. бора, набор, сабор; — kbe szedni, набрати.

Redőcsög, fn. набрана гљива (за јело).
 Redől 1. Redőz. — t, mn. набран.
 Redőny, fn. капци (на прозору).
 Redős, mn. боран, набран. — it, cs. набрати, сабрати, правити боре. — ödik, Redőszírom, fn. татула. [к. набрати се.
 Redötlen, mn. — ül, ih. без бора.
 Redőz, es. сабрати, набрати (боре). — et, fn. боре, сабор, набор.
 Redy, fn. трулеж у дрвећу. — es, mn. труо. — esedik, k. трухнути. — ség, fn. Reformáció, fn. реформација. [трулеж. Református, fn. реформат; mn. реформат-Reg, fn. јутро, 1. Reggel. [ски. Rég, ih. одавно; — óta, од заманде.
 Rege, fn. прича; (szój.) tud hozzá, mint a tik a regéhez, разумева се у том као магарац у кантару.
 Regedal j. Ballada.
 Regehasonlat, fn. паромитија.
 Regél, es. причати, казивати.
 Regel, k. крекетати.
 Régen, ih. давно; nem —, ту скоро.
 Régente, Régenten, ih. давно.
 Regény, fn. ромањ. — es, mn. романтичан. — esen, ih. романтично. — esség, fn. романтичност. — író, fn. писац роман. Regés, mn. баснослован. [мана.
 Regész j. Régiségbüvár. — et j.: Régiség-Regeszerű, mn. баснослован. [тан.
 Regéz 1. Regél.
 Reggel, fn. јутро; ih. с јутра; holnap —, у јутру; ma —, јутрос; (pb.) néha — táncz, este pedig láncz, данас јесмо, сутра нисмо.
 Reggeledik, k. свитати; одјутрити.
 Reggelenként, ih. свако јутро.
 Reggelez 1. Reggeliz.
 Reggeli, mn. рани, јутарњи; fn. доручак. — z, k. доручковати.
 Reggelik 1. Reggeledik.
 Reggély, fn. јутарње весеље, „матине“. Régharczos, fn. ветеран.
 Régi, mn. стари, давнашњи; (kitört a — belőle, показује своју стару ћуд.
 Régies, mn. — en, ih. старински.
 Régimódi, mn. — lag, ih. но старој моди.
 Régiség, fn. старина, старо доба. — áros, fn. старинар, антиквар. — bivárvár, fn. старинар, испитивач старина. — tan, — tudomány, fn. старине.
 Régít, cs. чинити старим.
 Regmise, fn. јутрење.
 Régóta, ih. издавна.

Regő, mn. што крекеће; — béká, крекет. Regudvarlás 1. Reggély. [кетуша]. Regula, fn. правило; (szój.) regulába szedni, узети у корду. Reguláz, cs. 1.) регулирати, l. Szabályoz; 2.) l. Fegyelmez. 1. Régül, k. старти, l. Avúl. Réhhely l. Rév. Rejlik, k. скривати се; vmi rejlik az alatt, има нешто иза грма. Rejt, cs. крпти. — eget, es. скривати. — ek, — ék, fn. скровиште, зачкољина. — ékeny, mn. тајанствен, скривен. — ekezik, k. скривати се. — ékfiók, fn. тајно чекмеце. — ek-hely l. Rejtek. — elein, fn. тајна. — elmes, mn. тајан, тајанствен. — elmesség, fn. тајанственост. Rejtély, fn. 1.) загонетка; 2.) скровиште — es, mn. загонетан; тајанствен. Rejtemény, fn. тајанственост. Rejtett, mn. скривен, скровит, тајан. — en, ih. скривено. Rejtez-és, fn. a) скривање; b) притајивање, обамрlost. — ik, k. скривати се; á. é. притајивати се, обамрети. Rejthely, fn. скровиште, зачкољина. Rejtmátkás, fn. (цвет) њипогам. Rejtődzik, Rejtőzik l. Rejtezik. Rejtvény, fn. загонетка. — es, mn. загонетан. — esen, ih. загонетно. — esség, fn. загонетност. Rékás, fn. неопрано посуђе. Rekcsel l. Rikácsol. Reked, k. 1.) запињати, запети; a kocsis ott — t a nagy sárban, кола се запалила; 2.) промукнути. — és, fn. a) запињање; b) промуклост. — ez, k. запињати, застајати; бити промукао. Rekdt, mn. застао; á. é. промукао, l. Rekkenő. — hasú, mn. тврде стонице. — ség, fn. a) промукло; b) омар. Rekeg, k. крекетати. — és, fn. крекет. Rekenyő, fn. 1.) стрјаја, одрина; ластар; чардаклија; 2.) (билька) жуманак. Rekesz, fn. 1.) преграда, претин; 2.) устава; 3.) мечвица, диафрагма; 4.) заграда (у писању); — be tenni, заградити; 5.) брашинара (у манастиру). Rekeszel, cs. 1.) преграђивати; 2.) делити у фиоке; 3.) заграђивати (речи). Rekeszes, mn. 1.) преграђен; 2.) с фио. Rekeszizom, fn. брашина, мечвица. [кама. Rekeszkedik, k. преградити се.

Rekeszrúd, fn. руда као преграда у штади. Rekeszt, cs. 1.) преграђивати, затворати; 2.) заклучити, завршити; 3.) le-vélbe —, метнути у писмо. Rekett(es), mn. промукао, l. Rekdt. Rekettye, fn. 1.) жуква; 2.) (-füz), ива. Rekken, k. запети, застати. — ö, mn. a) што застаје, запиње; d) зашара (вружница). — öség, fn. зашара, омар. — t, cs. a) чинити да застаје, заустављати; b) скривати. — tett, mn. скривен, увијен (смијао). Rékli, fn. реклија. Rékmány, mn. прљав, неопран. Rekruta, fn. новак, регрут. Rekrutáz, cs. новачити, регрутити. Réli, tn. Златојка. Rém, fn. страцило, утвора. — alak, fn. страхотиња. — állat, fn. неман, чудовините. Remeg, k. дрхтати; стрепити. — és, fn. дрхтање; стрепиња. Remek, fn. 1.) ремек, урнек, вештачка работа; 2.) жила (волујска, јелења). 3.) öszi fehér —, ранетла (јабука); mn. вештачки, ремек. Remekel, k. бити вештач, правити ремек-дела. Remekelő, fn. вештач, виртуоз. Remek-író, fn. класичар. — irodalom, fn. класична књижевност. — let, fn. ремек-дело. — lő, fn. вештач, виртуоз. — mívű, mn. мајсторски. — munka, — mű, fn. ремек-посао. — ség, fn. мајсторија; класичност. — ül, k. мајсторски. Remél, Reméll, cs. надати се. — hetőleg, ih. по свој прилици. Remény, fn. нада, над; — nyel tartani, тешкати, обнадеждавати; — nyel táplálkozni, тешкати се. Reményel, cs. надати се. Reményfa, fn. багрен, акација. Reményfosztott, Reményhagyott, mn. безнадеждан. Reményked-és, fn. молење; плакање. — ik, k. молити; плакати. Reménylel, cs. надати се. Reménység, fn. надаше, нада. Reménysugár, fn. зрачак наде. Reményszikra, fn. искра наде. Reménytelen, mn. безнадеждан. — ség, fn. безнадежност. — ül, ih. безнадежно.

Reményteli, Reményteljes j. Nagyreményű.
 Reményvesztett, mn. обезнадежден.
 Remesc, fn. чмар (црево). — fodor, fn. опорњак од чмара.
 Remete, fn. пустинјак; mn. пустинјачки.
 — barát, fn. Павловач. — élet, fn. пустинјачки живот. — holló, fn. шумски орао. — rák, fn. рак пустинјак.
 Remetés, mn. — en, ih. пустинјачки.
 Remeteség, fn. пустинјаштво.
 Remeteskedik, k. живети као пустинјак.
 Rém-fa, fn. вешалица за заклане овце итд. — gondolat, fn. страшна мисао.
 — hír, fn. страшан глас. — ít, cs. ужасавати; страшити. — itő, mn. ужасан, страшан. — itőleg, ih. ужасно. — jelenet, fn. страшан појав. — ke, fn. лемур, маки. — látás, fn. привид.
 Rémlél, cs. слутити. [ћење авети.
 Rémlet, fn. страва; слутња. — es, mn. страховит, ужасан. — esen, ih. ужасно.
 Rémlük, k. чинити се, привиђати се; —, mintha látnám . . . , чисто видим . . .
 Rempel, Rempül, k. шушкati; оговарати.
 Rémrendszer, fn. тероризам.
 Rémség, fn. страшило, страхота. — es, mn. страховит, страхотан. — esen, ih. страховито.
 Rémuraság, fn. страшило-влада.
 Rémül, k. препадати се, ужасавати се.
 — etes, mn. страховит. — etesen, ih. страховито. — etesség, fn. страховип.
 Rémváz, fn. страшило. [тост.
 Rencze, fn. водени шлем (билька).
 Rend, fn. 1.) ред; поредак; napi —, дневни ред; — be szedni, довести у ред; уредити; á. é. притети на ред; magát — be szedni, прибрати се; minden — én van, све је у свом реду; — be hozni, уредити, намести; annak — e szerint, као што је ред; — re utasítani, упутити на ред; 2.) ред, l. Sor; három — ben, у три реда; — re v. — iben, редом; 3.) откос; — én van a szénája, ствари су му у реду; 4.) ред, класа; 5.) стапеж; чин; polgári —, грађански стапеж; egyházi —, црквени стапеж, јерархија; — ek, стапежи; 6.) капућерски ред.
 Rendbeli, mn. több —, вишекратан.
 Rendbeszedés, fn. уређење.
 Rend-bontás, fn. кварење реда. — bontó, mn. што 'квари' ред. — csillag,

fn. звезда од ордена. — czímer, fn. орден.
 Rendel, cs. 2.) нарећивати, наредити; (km.) sokat — nek Bécsben, de nem így — ík az égben, човек налаже, а Бог располаже; 2.) наручивати, наручити; 3.) приредити, l. Rendez; 4.) преписати (лекар).
 Rendelés, fn. 1.) наређење; 2.) наручивање, наруџбина.
 Rendelet, fn. 1.) наредба; 2.) наруџбина; 3.) (код меница) saját — emre, на моје сопствено наређење, на мој „ордр“. Rendeletkönyv, fn. књига од наруџбина.
 Rendeletlen, mn. ненаређен.
 Rendelked . . . l. Rendelkez . . .
 Rendelkezés, fn. наређење; vki — ére állani, стајати на услуги, бити на служби кому; — alá bocsátani, ставити на расположење.
 Rendelkezik, k. (ról, ről) располагати, расположити, наредити; направити тестамент.
 Rendellenes, Rendelleni, mn. — en, ih. против реда.
 Rendelmény, fn. налог, l. Rendelet. — es, fn. нарећивач (менички). — ez, cs. a) издавати меню по наређењу; b) наручити (робу). — ezett, mn. (меница) издана по наређењу. — ező, fn. наручивач.
 Rendelő, fn. 1.) располагач; 2.) реми-тент (менички).
 Rendeltetés, fn. опредељење, одредба; намена; позив; — helye, место одре-
 Rendelvény, fn. наредба, декрет. [ћења.
 Rendén, ih. у реду; — van, у реду је.
 Rendes, mn. 1.) редован; — év, нормална година; 2.) уредан; чист; 3.) чудноват, смешан.
 Rendesen, ih. 1.) редовно; 2.) уредно.
 Rendetlen, mn. неуредан; неправилан.
 — kedik, k. бити неуредан, кварати ред. — ség, fn. неуредност, неред; боклук. — ül, ih. неуредно.
 Rendez, cs. урећивати; удешавати, уде-
 сити; приредити. — et, fn. уређење.
 — ō, fn. редитељ, режисер.
 Rendhagy-ás, fn. неправилност. — ó, mn. неправилан. — ólag, ih. неправилно.
 Rendike, fn. неки царин.
 Rendít, cs. потресати, потрести.
 Rendíthetetlen, mn. непоколебљив. — ség,
 fn. непоколебљивост. — ül, ih. непоко-
 Rendjel, fn. знак ордена. [лебљиво.

más — ről, с једне стране... с друге стране; — t venni, учествовати; 2.) партажа, странка; vki — ére állani, прибити се кому, стати уз кога; — emről, с моје стране; Pál — ére, за Пажу.

Részarány, fn. симетрија. — os, mn. симетричан. — osan, ih. симетрично.

Részaráató, fn. рисар.

Részbeli, mn. честимичан.

Részcecske, fn. 1.) делић; 2.) парцела; 3.) честица, партикула.

Részeg, mn. пијан, ождеран; holt —, пијан-трештен, пијан као земља.

Részegedik, k. опијати се.

Részegen, ih. пијано.

Részeges, mn. напит; одан пићу; fn. пижаница. — en, ih. пијано. — kedik, k. опијати се. — ít, es. опијати. — ség, fn. пијанетво; þop.

Részegszik, Részegül, k. опити се.

Reszel, cs. трти; пилити. — ék, fn. пилотина; струготина. — és, fn. пилење; стругање

Részsel, cs. растворати у делове, детаљирати. — és, fn. раствораше, детаљирање.

Részselő, mn. аналитичан. [љирање.]

Reszelő, fn. 1.) пила; 2.) треница.

Reszelt(tészta), fn. тарана, трвено тесто.

Részeltet, es. учинити учеесником.

Részenként, ih. честимично, делом.

Rézes, mn. који има дела; fn. учеесник. — arató, fn. рисар. — edik l. — ül. — ít, cs. чинити учеесником; jó nevelésben — íteni, дати добро васпитање; sok jótéteményben — íteni, учинити кому много добра. — társ, fn. саучесник. — ül, k. (ban, ben) имати дела.

Rézesesülő, mn. és fn. a) учеесник; b) Résez 1. Részletesít. [партицип.]

Résfizetés, fn. делимична отплата.

Résföld, fn. парцела.

Részilleték, Részilletmény, fn. тантисма.

Részint, ih. делом, од чести. — es, mn. честимичан, партикуларан. — esség, fn. партикуларност.

Részít, es. чинити учеесником.

Részjószág, fn. делидбено добро.

Reszket, k. дрхтати; á. é. vmi után — ni, гинути, цркавати за чим.

Reszketeg, mn. дрхтав; fn. дрхат.

Reszkető 1. Rezgőtű.

Részleg, ih. посебно; делимично.

Részlel, cs. набрајати делове.

Részlét, fn. одек; рата; детаљ; парцела. — enként, ih. у ратама; у парцелама. — es, mn. опширан, потанак; по парцелама; посебан. — esen, ih. опширио, потанко; специфично; посебно. — esség, fn. потанкост, појединост. — esít, cs. специфицирати. — ez, es. детаљирати, наводити поједности. — fizetés, fn. отплата на рате. — i, mn. партикуларан. — tőzs, fn. продаја на мало.

Részmaslat, fn. сингдоха.

Részrehajlás, fn. пристраност, партичност.

Részrehajlatlan, mn. непристрани. — ság, fn. непристраница. — úl, ih. непристрани.

Részrehajló, mn. пристран, партацичан.

Rézszzivárvány, fn. непотпуна дўга.

Rézsztárs, fm. саучесник, заједничар.

Resztó, fn. стражње уже (на лађи).

Részvéný, fn. деоница, акција. — birtokos, — es, fn. деоничар. — társaság, fn. акционарско друштво. — töke, fn. акционарски капитал. — üzlet, fn. акционарска радиња.

Részvét, fn. учешће (нпр. у тузи).

Részvétlen, mn. равнодушан. — ség, fn. равнодушност.

Részvevő, mn. és fn. који учествује; учеесник, заједничар; абонент.

Rét, fn. 1.) рит; ливада; (szój.) más — jábe vágja a kaszát, задире у туђе; 2.) слој, таван; 3.) формат књиге; negyed —, nyolczad —, четвртина, осмина књиге.

Réteg, fn. слој, лист, таван; szántott v. termő —, плодна земља.

Réteges, mn. — en, ih. на елојеве, на листове. — edik, k. праве се елојеви. — ez, cs. a) елагати на таване, на слојеве; b) превртати земљу, риголо.

Rétegfelhő, fn. наслаган облак. [вати.]

Rétegzet, fn. елојеви.

Retek, fn. ротква; hónapos —, месец.

Reteny, fn. селениум. [чарка.]

Rétes, mn. 1.) с ливадама, с ритовима; 2.) на листове, на таване; 3.) на боре, набран, сабран; fn. гибаница, гужвара, савијача.

Retesz, fn. реза (на брави); кука (на пушци).

Retesz, cs. затворати (резом).

Retesz-zár, fn. брава с резом.

Rétez, es. 1.) слагати (слојеве); 2.) пра-
Rét föld, fn. ритеха земља. [вити боре.
Réti, mn. ритехи, ливадски.
Rétike, fn. пољска шева.
Rétség, fn. ритина; ритови.
Retteg, k. és es. стренити, дрхтати. —
és, fn. страховање, стренча. — et,
— tet, es. застрашити.
Retten, k. ужасавати се, ужаснути се.
— et, fn. страва.
Rettenetes, mn. страховит. — en, ih.
страховито. — ség, fn. страховитост.
Rettenetlen, mn. неустрашив; небојша.
ség, fn. неустрашивост. — ül, ih. не-
устрашиво.
Rettenhetetlen, mn. неустрашив; fn. не-
бојша; l. Rettenetlen.
Rettent, es. престрављивати. — hetlen,
l. Rettenetlen.
Rettentő, mn. страхотан, страховит. —
en, — leg, ih. страховито. — ség, fn.
страхота, ужас.
Retyeg, k. торокати, бръзати.
Retyemotya, fn. траље, пртълаг.
Retyerutya, fn. 1.) својта; 2.) трабун.
Retyerutyál, k. трабунити, трабуљати.
Rev, fn. трухлеж.
Rév, fn. 1.) скела; 2.) пристаниште,
лука; á. é. vminek — én, путем . . .
— fa, fn. ћерам за затворање при-
станишта. — bér, fn. 1.) скеларина;
2.) илата за пристаниште.
Reve, fn. трухлеж; мека земља.
Reved, k. протрухнути. — t, mn. труо.
Révedez, k. блудести, тумарати.
Revelhamu, fn. пепео од трухлих дрва.
Reves, mn. протруо, труо. — edik, k.
трухнущи.
Rényesz, fn. скелерија, вазар.
Revetapló, fn. трухлеж на дрвећу.
Révvágat, fn. моло. — hely, fn. пристаја.
— kalauz, fn. вођ по пристаништу,
шилот. — korlát, fn. ћерам иред при-
стаништем. — kötél, fn. узе уз скел-
ду. — part, fn. пристаниште; моло.
Révváros, fn. вароши с пристаништем.
Rész, a) fn. бакар, мѣд; sárka —, спри-
нач, жута мѣд; b) mn. бакарни, ба-
крени, мѣден.
Rézag, fn. бакарна рђа. — os, mn. зарђан.
Réz-arany, fn. тумбак, l. Tonprak. — bá-
nya, fn. бакарни мајдан. — csillam,
fn. тамарит. — deres, fn. јрков с бе-
Rezdüll, k. задрхтати. [лом гривом.

Rezeda, fn. резеда; fogas —, катанац.
Rézedény, fn. бакрен суд.
Rézeg, fn. бакарна смеса.
Rezeg, k. дрхтати; кламитати; вибри-
рати. — tet, es. тремулирати, грок-
тати, трилирати.
Rézélecs, fn. бакарни оксид.
Rezel, k. онередити се.
Rézércz, fn. бакарна руда.
Rézes, mn. бакаран, бакрен. — edik, k.
обакрити се.
Rezez, es. побакрити, бакарисати.
Rézfonál, fn. бакарна жица.
Rezg l. Rezeg.
Rezge, fn. дрхтав; fn. мишје ухо (трава).
Rezgékeny, mn. дрхтав.
Rezgélyez, k. гроктати, трилирати.
Rezgenyár(fa), fn. јагњеда.
Rezgés, fn. дрхтање; вибрација; осци-
лација.
Rezget, es. чинити да дрхће, да осци-
лира; k. шушитати (јелен).
Rezgeteg, mn. дрхтав (глас).
Rezg(ő)ív, fn. лук осцилације.
Rezgetű, Rezgettyű, fn. трепчаница.
Rezgöly, fn. шумска сова.
Rész-hab, fn. тиролит (минер.). — hámor,
fn. бакарница. — kék, fn. плава руда.
— kör, fn. бакрена грозница. — kürt,
fn. труба. — metszés, fn. резање у
бакру. — metszet, — metszvénny, fn.
бакрорез. — metsző, fn. бакрорезац.
— müves, fn. казашција, котлар.
Reznek, fn. дропљица.
Réz-nemű, mn. бакраст, меден. — nyom-
mat, fn. бакрорез. — nyomó, fn. штам-
пар у бакру. — öntő, fn. медоливац.
— pénz, fn. бакаран новац. — rozs-
da, fn. бакарна рђа, драгац. — sárca,
fn. жута мед. — sark, fn. бакарни (не-
гативни) пол. — serpenyő, fn. кастро-
ла. — szín, fn. бакарна боја. — szín,
— színű, mn. бакаран. — tányér, fn.
тешција, леђен. — vegyes, mn. с ба-
кром, бакраст. — virág, fn. а) драгац,
бакарна рђа; б) бакарно лице. — vi-
rágos, mn. бакарна лица.
Rezzen, k. тргнути се, пренути се; за-
дрхтати. — t, es. уплашити, учи-
нити да задрхће.
Rézzöld, fn. драгац, l. Részrosda.
Rézs, fn. засек.
Rézsel, es. ограђивати прућем.
Rézsent, ih. косо. — es, mn. кос.

- Rézslet, fn. шпалетна.
 Rezső, tn. Рудолф.
 Rézsuka, fn. гр'оница (билька).
 Rézsunt, Rezsut, Rézsutt, ih. нахеро, побарке, косо. — os, mn. кос.
 Rí, k. плакати, дерати се.
 Riad, k. побунити се; дрекнути, вришнути, уплашити се.
 Riadal, fn. знак (војнички) за устајање, будница; — t verni v. fúni, ударати или свирати будницу.
 Riadalom l. Riadal.
 Riadás, fn. 1.) устрављење; крик; аларм; 2.) пукотина на леду.
 Riadó, fn. 1.) пукотина на леду; 2.) аларм, узбуна, l. Riadal.
 Riadob, fn. аларм-бубањ.
 Riadoz, k. устрављивати се; крикати.
 Rajel, fn. знак узбуне.
 Rian l. Riad.
 Riaszkodik, k. продерати се на...
 Riaszt, cs. страшити, бунити; rá — ani vkire, заплашити кога.
 Riaszgat, cs. застрашивати.
 Ribacza l. Ribancz.
 Ribahal, fn. рибице.
 Ribál, es. дрмусати, трести.
 Ribanez, fn. дроњци. — ol, es. дерати; тргати. — os, mn. ритав, чупав.
 Ribiszke, fn. огроуз; fekete —, рибизле.
 Rideg, mn. усамљен; недружеван, одвратан. — ít, cs. чинити недружевним; отуђивати. — legény, fn. старожења, матор момак. — ség, fn. хлад.
 Rifol, cs. кидати. [ноћа, одвратност.
 Rigás, mn. редак; — erdő, пропланак.
 Rigó, fn. 1.) кос; 2.) вранац.
 Rigolya, fn. кавга, инат.
 Rigolyás, mii. инатљив, цандрљив; fn. кавгација.
 Rigópohár, fn. госпина папуча, цревљача (билька).
 Rigómező, tn. Косово поље.
 Rigya, fn. 1.) засека (бедем од дрва); 2.) пупна, l. Rügy.
 Rigyás l. Rigás, Tisztás.
 Rigyáz(gat), cs. сасецати (грање).
 Rigyázik, k. пупъти.
 Rigyet, k. рикати (бик, јелен).
 Riha, fn. блудница.
 Rihál l. Riszál.
 Rijjong, k. урлати, урликати.
 Rikáes, fn. крештање. — ol, k. крештати, кричати; — oló hang, крештав глас.
- Rikat, cs. расплакати, терати на плач.
 Rikit, k. дречати; á. é. бости очи (боја); — ó szín, боја што дречи.
 Rikkant, k. дрекнути, осећи се.
 Ríhkanes, fn. 1.) боктер; 2.) чувар; сви.
 Rikogat l. Rikoltoz. [њар.
 Rikolt, k. дречати, дерати се. — oz, k. дерати се.
 Rím, fn. елик, срок; hang —, асонанција.
 Rima, fn. блудница, дроља.
 Rimál, Rimálkodik, k. терати блуд.
 Rimány, fn. понизно прошење. — kodás, fn. мољакање, понизно мољење. — kodik, k. понизно молитви.
 Rímel, cs. правити сликове, стихове, срочавати; k. бити сличан, срочан. — és, fn. срочавање.
 Rímes, mn. сличан, у сликовима.
 Rímetlen, mn. — úl, ih. без сликова.
 Rímez l. Rímel.
 Rímfaragó, Rímgýártó, fn. творац сликова.
 Rímjáték, fn. играње са сликовима.
 Rímtan, fn. наука о слику.
 Rímzik, k. бити сличан, срочан.
 Ring, k. гибати се, љуљати се; вибратори. — adoz, k. љуљати се. — at, cs. љуљати; á. é. уљуљкавати.
 Ringyó, fn. дроља, блудница.
 Ringyrongy, mn. одрипан, ритав; fn. одрапаница; á. é. лола.
 Rinya, fn. скорак; стонога (буба).
 Riog, Riogat, cs. застрашивати.
 Rióka, fn. гњеветало, књезало (дете).
 Rip, fn. крпа, дроњак.
 Ripacs, fn. рушица; рапа од богиње.
 Ripaeschal, fn. нека северна риба с отровним бодљама на леђи.
 Ripacso, tn. 1.) издеран, ритав; 2.) богињав, рапав; 3.) рупичав (лист).
 Ripakodik, k. (nak, nek; ga, re) дрекнути, продерати се на кога.
 Ripók, mn. рапав, богињав.
 Ripő, Ripők, fn. простак, гејак, клипан.
 Ris, fn. пиринач. — föld, fn. пириничиште.
 Riska, mn. првенкаст; fn. првена ћрава кратких рогова.
 Riskása, fn. 1.) каша од пиринча; 2.) пи-
 Risleves, fn. чорба с пиринчом. [ринач.
 Rispálinka, fn. арак (пиће).
 Rispor, fn. пудер. — oz, cs. пудерисати.
 Risszant, Risszent, cs. одрезати, одјакарити.
 Riszál, cs. 1.) дрмусати, трести; 2.) сећи кебом.

Ritka, mn. редак, рехав; — vetés, местишав усев; á. é. необичан, редак; — szeretnese, ретка срећа.

Ritkáll, Ritkál, cs. сматрати за ретко.

Ritkán, ih. ретко, мало кад.

Ritkaréj, fn. (билька) рањеник.

Ritkás, mn. обредак; местишав.

Ritkaság, fn. реткост; рехавост.

Ritkít, cs. проређивати; тајити, водити (течност); á. é. — ja párrát, нема му пара.

Ritkódik, Ritkúl, k. проређивати се, ро-
Rityalódik, k. ругати се. [háti.]

Rityeg(tet), Rityent, cs. пущкати.

Rityen, k. пущнути.

Rityent, cs. пући; vkit pofon — eni, кога

Rityog l. Rityeg. [звизнути.]

Rivaes, fn. gräd, туча, лед.

Rivad l. Riad.

Rivaj, fn. вика, река, галама.

Rival, Rivalkodik, Rivalg, k. кликати, викати; дрекнути.

Rivalgás, fn. вика, клицање.

Rivalgó, fn. és mn. дрекало.

Rivalkodás, fn. викање, река.

Rivanes l. Rivacs.

Rívás, fn. ридање, плакање.

Rivaszkodik l. Rivalkodik.

Rivaszt, Rivotat l. Riaszt, Riogat.

Rívóka, fn. 1.) икрица, мехурица (црв); 2.) гњеветало, књезало (дете).

Rizma, fn. рис (напира).

Rizs l. Ris.

Ró, cs. 1.) урезивати; ровашити; á. é. vkiire vmit rá — ni, наметнути кому што; adót — ni, порезивати порез.

Robaj, fn. бук, тувањ, лупа, грмљава,

Robar l. Rovar. [урнебес.]

Robban, k. грмнути, затутнити, запуштати. — t, cs. расирштати. — tyú, fn.

Róbért, fn. Роберт. [торпедо.]

Robog, k. тутњити, грмети, шуштати. — ó, — ós, mn. што тутњи.

Robot, fn. работа, кулук, беглук, робија. — bér, fn. кулучина. — ol, cs. és k. кулучити,, беглучити, работати. — olás, fn. беглучење, кулучење. — os, mn. под кулуком; fn. работар, робијаш. — pénz, fn. кулучина.

Roeska, fn. ручка, ведрица.

Roggyan, k. стропоштати се, пасти. — t, cs. стровалити, рушити.

Rogya l. Ragya.

Rogyás, fn. падање.

Rogosz, fn. рогоз.

Rogy, Rogyik, k. стропоштати се.

Roh, fn. 1.) трухлеж; 2.) вранац.

Rohad, k. трухнути; гњилити. — ás, fn. трухљене. — ék, fn. трухлеж. — t, mn. труо, гњио.

Roham, fn. навала, јуриш; várat — mal bevenni, узети град на јуриш.

Rohamos, mn. силан, бурац, нагао.

Rohan, k. јуришати; навальзвати; неки — ni, насрнути. — ás, — at, fn. јуриш; навала. — ó, fn. јуриш. — ólag, Rohany l. Roham. [ih. из небуха.]

Rohaszt, cs. чинити трухлим, гњилим.

Rohatag, mn. што лако трухли, распад-
Rohfekete, mn. загасит. [лив.]

Rohsárga, fn. кулаш (коњ).

Rojt, fn. кита, кићанка, ројта, гомба. — kötő, fn. гомбар. — os, mn. с ројтама; (о бильу) кончаст. — osodik, k. цепати се. — oz, cs. китити ројтама.

Róka, fn. лисица; (szój.) — farkát csóválni; лисичити, улагивати се; rókát kapni v. fogni, опръжти прсте; rókaval béllett, пун бува, препреден; rókát nyúzni, дерати лисицу; (pb.) ritka — kerüli el a csávát, кад лисица дозре, сама ћурчији кожу донесе; — esak szörét, nem bőrét változtatja, вук длаку мења, али ћуди никада.

Róka-barlang, fn. лисичја јама. — bőr, fn. лисичина. — csaptatás l. Rókátáncz. — fark, fn. лисичји реи (такође билька). — fogó, fn. велики нож.

Rókálkodik, k. лисичити.

Rókapré, fn. јака од лисичине.

Rókás, mn. 1.) пун лисица; 2.) постављен лисичином; 3.) рић; 4.) опрљен.

Rókásodik, k. бити опрљен.

Rókász, fn. лисичар; k. ловити лисице. — at, fn. лов на лисице.

Róka-táncz, fn. окретање лисице у ваздуху док не скапа. — vas, fn. лисичине.

Rókáz, k. ићи на лисице; á. é. дерати лисину.

Rokka, fn. преслица; (szój.) kitették a rokkáját, показали му врата.

Rokkan, k. 1.) охронути; 2.) хтети се стропоштати.

Rokkant, A. mn. a) охронуо, укљајен; b) трошан (зграда); B. fn. инвалид; — ak laktanyája, дом за инвалиде; C. cs. чинити да охроне; чинити трошиним.

Rokkantság, fn. охронулост, трошиност.

- Rokolya, fn. реклија, рекла.
- Rokon, mn. сродан; fn. рођак, сродник; — ок, своји, евојта, родбина.
- Rokon-értelmű, mn. сродног значења. — érzés, fn. еаосећај. — érzet, fn. симпатија. — érzetű, мн. што симпатише, сродан. — fél, fn. сабрат. — i, mn. сроднички. — ság, fn. сродство, род.
- Rokonsenj, fn. симпатија. — es, mn. симпатичан. — ez, k. симпатисати. — ii, мн. што симпатише.
- Rokonszó, fn. сродна реч, синоним. — csere, fn. метонимија.
- Rokontalan, mn. несродац; без рода.
- Rokonúl, ih. сроднички; k. сроћавати се.
- Rokonvér, fn. рођена крв.
- Ról, нч. са, с; о; из; по; a fáról, с дрвета; Pálról, о Павлу; Budáról, из Будима; járásról, по ходу.
- Rom, fn. развалина, рушевина; — ba dölni, распасти се; пронаци; — ba dönteni, развалити. упропастити.
- Róma, tn. Рим; á. é. Romába készül, (о жени) хоће да се породи.
- Római, mn. римски; tn. Римљанин. — lag, ih. по римском начину.
- Román, fn. роман; l. Regény; tn. a) Роман (име); b) Роман, Влах.
- Románcz, fn. романца.
- Rombol, cs. рушити, квартити, упропашћивати. — ás, fn. рушење. — ó, mn. што руши.
- Romlad l. Romlik. — ék, fn. рушевина. — oz, — ozik, k. распадати се.
- Romlandó, mn. распадљив. — ság, fn. распадљивост.
- Romlás, fn. распадање, пронаст. — os, mn. пронадљив.
- Romlatlan, mn. непокварен.
- Romlék, fn. развалине.
- Romlékony, mn. распадљив. — ság, fn. распадљивост.
- Romlik, k. распадати се, квартити се, рушити се, пропадати.
- Romlott, mn. покварен. — ság, fn. поквареност.
- Romolhatlan, mn. непронадљив. — ság, fn. непронадљивост. — úl, ih. непр.
- Romol l. Romlik. [падљиво.
- Romos, mn. a) пун рушевина; b) трошан.
- Romrés, fn. пролом, мазгала.
- Róna, mn. раван; fn. a) рâван, равница; b) стаза; c) колосек.
- Rónás, mn. пун равница; раван.
- Rónaság, fn. равница, рâван.
- Rones, Ronesalék, fn. рушевине од лале.
- Ronesa, fn. лубарда, кумбара.
- Ronesár, fn. лубардар.
- Ronesol, es. рушити, разбијати. — t, mn. разорен, порушен.
- Ronda, mn. прљав, каљав; андрав; аљкав. — ság, fn. гад.
- Rondául, ih. прљаво, гадно, андраво.
- Rondít, es. каљати, гнујити; квартити.
- Rondúl, k. каљати се.
- Rongál, es. раскваривати, рушити; — t egészség, порушено здравље.
- Rongy, fn. крпа, рита, дроњак. — ász, fn. ритар. — ika, — ocska, fn. крпица. — ol, es. дерати, цепнати. — ollik k. дерати се, цепнати се.
- Rongyos, mn. ритав, подрапан; fn. адраповач. — an, ih. подрапано, адраповачки. — kodik, k. ићи као адраповач, ићи подеран. — odik, k. подерати се. — ság, fn. ритавост.
- Rongyszedő, fn. ритар, крпар.
- Ront, cs. рушити, квартити; á, é, urečki.
- Rontás, fn. квартене; a. é, чини, урок; — van rajta, опчињен је.
- Rontatlan, mn. непокварен. — úl, ih. непокварено.
- Rontó, mn. és fn. који руши; рушитељ. — fű, fn. старачац. — pál, fa. штеточина, квариша (у шали).
- Rop, cs. — ja a tánczot, игра.
- Ropog, k. пущати, кврчати; праскати. — ás, fn. пущање, кврчање. — ós, mn. a) праскав; — ósra sütni, испећи „реш“; — ós gyümölcs, воће пито пуша под зуби; b) l. Rugékony.
- Ropp! кврц! кр! прас!
- Roppad, k. распадати се с праском.
- Roppán, k. праснути, кврцнути. — t, cs. чинити да праска, да кврца.
- Roppant, mn. голем, грдан. — ság, fn. големост. — úl, ih. страшно, големо.
- Roppantó, fn. орашчић (на пушци).
- Roppaszt l. Roppant, cs.
- Roskad, k. суршити се, сурвати се. — ó, mn. трошан, распадљив; — ó félfben van, хоће да се сруши. — oz, k. рушити се, опадати. — t, mn. порушен, разваљен; трошан; — tan, ih. у рушевинама; трошно. — tság, fn. трошност.
- Roskatag, mn. трошан. — ság, fn. трош.
- Rosnyó, tn. Рожњава (град). [ност.

Rossz, mn. рђав, худ, зао, злочеет, онак; — betegség, зла, погана болест; (szój.) — színben van, рђаво изгледа; fn. зло; — at ecelekedni, радити зло; — ban törni fejét, мыслити о злу; зло смерати.

Rosszabbít, cs. погоршавати, погоршати. — mány, fn. погоршање.

Rosszabbodik, Rosszabbál, k. погоршавати се.

Rosszakarat, fn. злоћудност, злоча, пакост. — ú, Rosszakaró, mn. злоћуд, злоћудан, пакостан. — úlag, ih. злоћудо, пакосно.

Rosszalás, fn. неодобравање, замерање.

Rosszall, Rosszal, cs. неодобравати, замерати.

Rosszalatos, Rosszalható, mn. невредан.

Rosszaló, mn. замеран. — lag, ih. замерајући.

Rosszaság, fn. злеудност, опачина, небаљество.

Rosszat-hivés, fn. пессимизам. — hívő, mn. пессимиста.

Rosszbélii, mn. зложран. — ség, fn. зложраност.

Rosszelvű, fn. пессимиста. — ség, fn. пессимизам.

Rossz-hírű, mn. злогласан. — hiszemű, mn. зломишљен. — hiszeműleg, ih. злорадице. — indulatú, mn. злоћуд, злобан. — indulatúlag, ih. злоћудно.

Rosszít, cs. квритьи, погоршавати.

Rosszkedv, fn. зловоља. — ü, mn. зловољан, мрзовољаст. — üleg, ih. зловољно. — üség, fn. зловољност.

Rosszkor, ih. у зао час, у невреме.

Rosszlelkű, mn. зао, пакостан, онак; — leg, ih. онако, бесавесно. — ség, fn. злоча, опачина, бесавесност.

Rossztermészet, fn. злоћудност. — ü, mn. онак.

Rosszúl, ih. рђаво, зло; — hangzik, немило звони; — járni, зло проћи, натрабусити; — lett, позлило му је; — venni, замерати; — teremni, омахнути.

Rosszúl, k. бивати рђав.

Rosszúlhangzó, mn. што рђаво звони, нескладан. — lag, ih. нескладно.

Rosszúllét, fn. болест, слабост.

Rost, fn. 1.) жилица; 1.) ројта, реса; 3.) роштиљ, пећме; 4.) á. é. két, három — ban, дваред, триред.

Rosta, fn. решето, вејача, ветрењача;

(szój.) rostába vetni, прорешетати, строго критиковати.

Rostaal, Rostaalj, Rostaalja, fn. (жито) испод решета.

Rostacsont, fn. решетаста кост.

Rostál, Rostálgt, cs. 1.) решетати, везјати; 2.) á. é. строго критиковати. — ás, fn. решетање, вејање.

Rostany, fn. жичина.

Rostély, fn. 1.) роштиљ, пећме; 2.) решетка.

Rostélyos, mn. као решетка, с решетком; — ablak, прозор с решетком; fn. приганица, прженица.

Rostélyoz, cs. правити решетке, оградити решетком. — at (Rostélyzat), fn.

Rostika, fn. жилница. [решетке.]

Rostol, cs. цепката, чимкати.

Rostos, mn. жилав, кончав.

Rostoz l. Rostol.

Rostya, fn. кимова чорба.

Roszog, k. 1.) праскати, пущкати; 2.) касати; 3.) клобучити се, бућити се.

Róta, fn. 1.) урез, усек; 2.) чета, рота; 3.) партија (игре).

Rótás, mn. 1.) ровашен, урезан; 2.) учетама; 3.) у партијама; — eső, мештимична кина.

Rothad, k. туухнити, l. Rohad stb. — ékony, mn. распадљив. — t, mn. труо.

Rothaszt, cs. чинити да трухне, l. Rothaszt. — ó láz, fn. барска грозница.

Rothatag, mn. што трухне, распадљив; fn. трухлеж. — os, mn. пун трухлени, гњиво.

Rött, mn. 1.) урезан, усечен, ровашен; 2.) порезан (данак).

Rottyan, k. усекнити.

Rottyog, k. праскати, бацати кључ,

Rov l. Ró ... [кључати.]

Rovács, fn. жлеб (у кости).

Rovacsos, mn. пругаст.

Rovancs, fn. сконтро. — ol, cs. сконтрати, срачујавати (благајнице).

Rovar, fn. зарезник, буба. — ász, fn. бубар; k. бавити се бубама.

Rovás, fn. 1.) ровашење, урезивање; 2.) рабош (дрво); 3.) рачун; конта; má-sok — ára, на туђу штету; elvesztette a — t, изгубио је рачун, помео се.

Rovásfa, fn. рабом.

Rovásol, cs. зарезивати, записивати у рабош.

Rovat, Rovát, fn. урез, зарез; рубрика.

Rovatal, fn. 1.) зарез; 2.) l. Ravatal.
 Rovatezím, fn. рубрум.
 Rovaték, fn. урез, зарез. — ol, cs. урез-
 зивати; рубрицирати. — oz, cs. из-
 Rovatív, fn. таблица. [резивати].
 Rovátk, fn. урез, l. Rovaték stb.
 Rovatol, Rovatoz, cs. рубрицирати.
 Rovatos, mn. рубрициран.
 Rovogat l. Ró...
 Róza, tn. Ружа, Роза.
 Rozga, mn. раскламкан; млитав; тро-
 шан; — épület, опала зграда.
 Rozmár, fn. водени коњ.
 Rozmarin, Rozmarining, fn. рузмарин.
 Rozog, k. кламитати се, кламкати се.
 Rozoga, mn. опао, l. Rozga.
 Rozomák, fn. ровомак (живот.), ждера.
 Rozzan, k. сурвати се, пасти.
 Rozzant, mn. опао, трошан; á. é. раслаб-
 Rozs, fn. раЖ. [ъен, ровит.
 Rózsa, fn. ружа; mindignyílő —, ружа
 месечарка; (pb.) а — sines tövis nél-
 kül, нема руже без тр. на.
 Rózsa-bazsál, fn. божур. — gyémánt, fn.
 румени алем. — hal, fn. арбун. — kert,
 fn. ружичњак. — kö, fn. розета, румен
 мерџан. — méz, fn. равак. — olaj, fn.
 ружино уље, ѡулијан. — piros, mn.
 румен као ружа.
 Rózsás, mn. пун ружа; ружичаст; fn.
 ружица (грожђе). — gerely, fn. (биль-
 ка) прдељ. — szín, fn. ружичаста боја.
 — szín, — színű, mn. ружичасте боје.
 — viz, fn. водица од руже, ѡулс.
 Rózsázat, fn. розета, румени алеми.
 Rozsda, fn. рђа, црн; nemes —, малахит.
 Rozsdállik, k. рђати, зарђавати.
 Rozsdara, fn. прекрупа од ражи.
 Rozsdás, mn. зарђан. — an, ih. зарђано.
 — odik, — ál, k. рђати.
 Rozsföld, fn. ражиште.
 Rózsi, Rózsika, tn. Ружица.
 Rózsika, fn. алпска (северна) ружа.
 Rozskenyér, fn. хлеб од ражи.
 Rozsnok, fn. овсик.
 Rozsnyó, tn. Рожнава.
 Rozspálinka, fn. батакурњача, комадара.
 Röcsköl, cs. гъечити.
 Rőf, fn. риф, аршин; — számra, на риф.
 Pőf-áru l. Rőfös-áru.
 Rőffen, Rőffent, k. грокнути; á. é. (vkire)
 обрецнути се.
 Rőfög, k. гроктати. — és, fn. грок-
 тање.

Rőföl, cs. бити рифом; к. теревенчти,
 бекријати.
 Rőfös, mn. од аршина, од рифа; за риф;
 — áru, сечена роба, роба на риф;
 — kalmár v. kereskedő, трговац се-
 чене робе.
 Rög, fn. груда, грудва; чагаљ. — czú-
 kor, fn. грудвари шећер.
 Rögény, fn. оток.
 Rögeszme, fn. фикса идеја.
 Rögös, mn. грудав; чагљовит, цамбо-
 вит, труцкав.
 Röttön, ih. одмах, с места; из ненада, на
 пречаш. — ész, fn. импровизатор. —
 itélet, fn. преки суд. — öz, cs. импро-
 визирати. — özve, ih. од стика. —
 törvény, fn. преки суд. — vers, fn.
 импровизиран стих. — zés, — zet,
 fn. импровизација. — ző, fn. импро-
 визатор.
 Röttörő, fn. справа што туца груде.
 Rögz-eszme, fn. фикса идеја.
 Rögzés, fn. укорењивање, закорелост.
 Rögzik, k. 1.) грудвати се; 2.) укоре-
 њивати се.
 Rögzött, mn. укорењен, окорео, огре-
 зао, закован; — szokás, укорењен
 обичај; — betegség, застарела бо-
 Röhej, fn. церек, кикот. [лест.
 Röhren, Röhent, k. насмејати се.
 Röhög, k. церекати се; гроктати.
 Rökken, k. 1.) застати, запети; 2.) по-
 стати заштаран, загрејати се; — ö hö-
 ség, запара, омарা, жега, препека; —
 t, устајан, покварен (од влаге).
 Rököny, Rökönyfolt, fn. пега од стајања.
 Rökönyödik, k. 1.) укварити се од вла-
 ге, устајати се; 2.) ужаснути се.
 Rökönyös, mn. укварен, устајан.
 Römpöl, Römpöly, fn. полић.
 Rökköcz l. Renkesz.
 Röp, fn. лет; mn. за летење.
 Röpdös, Röpdöz, k. летуцати.
 Röpékeny l. Röpke.
 Röperő, fn. замахита снага. — mű, fn.
 справа за летење.
 Röpet, fn. лет; röptében, у лету.
 Röpgyik, fn. зелени змај.
 Röpirat, fn. брошира.
 Röpit, cs. пуштати, пустати да лети.
 Röpke, mn. хитар, лак.
 Röpkeirat l. Röpirat.
 Röpködik, k. летуцати, лепршати се.
 Röplábuk, fn. птеропода, перајани.

- Röpös, k. летуцати, лепршати се.
 Röppen, k. принути.
 Röppentyű, fn. ракетла. — s., fn. ракетлија.
 Röptelen, fn. пингвин, дебела (патахон).
 Röpten, ih. у лету. [ска] гуска.
 Röptet, es. дати да лети.
 Röpujj, fn. лети-змај (гуштер).
 Röpüll, k. летети. — és, fn. летење.
 Rörödik, k. отрти се, искрзати се.
 Rösgye, fn. нечист, гад, ћубре.
 Röst, fn. решетка, роштиль; mn. l. Rest.
 — öl, cs. пржити, сушити.
 Röt, mn. црвено-мрк. — barna, mn. кестенаст. — ércz, fn. црвени, убојни камен. — fakó, fn. és mn. кулаш; кулашаст. — récze, fn. морека патка. — szakállu, mn. риђобрад. — vad, fn. крупна дивљач, јелени.
 Rövid, mn. кратак; — nap málva, кроз кратко време; — ebbet húzni, „новући краће“, оптетити се, изгубити; — végét fogni vminek, на кратко што свршити; — re fogni, затегнути; leg- — ebb úton, на пречан.
 Rövideső, fn. мешана.
 Rövidebbít, cs. пократити, скратити.
 Rövided, mn. пократак. — en, ih. у кратко, на кратко. — ik, k. краћати (дан). — en, ih. кратко, у кратко.
 Rövidfarkú, mn. прикус.
 Rövidít, cs. скраћивати, скратити; á. é. оптетити. — és, fn. скраћивање. — mény, fn. скраћење. — ō jel, fn. знак скраћивања.
 Rövidke, mn. врло кратак; fn. кратак ограч.
 Rövidlátás, fn. кратковидост. — ó, mn. кратковид.
 Rövidleg, ih. у кратко, сумарно. — es, mn. сумаран.
 Rövidlet, fn. кратак преглед. — ez, cs.
 Rövidnap, ih. за који дан [рессумирати].
 Rövidpuska, fn. шешмана.
 Rövidröptyüüsök, fn. краткокрилици.
 Rövidség, fn. краткоест, краткоћа; á. é. штета; — et szenvendni v. vallani, бити опитећен; — et okozni, учинити штету.
 Rövidül, k. краћати.
 Rözgödik, Rözgölödik, k. шуштати; грохотати.
 Rözse, fn. пруће, режа, фашина. — gát, — mű, fn. устава од прућа. — nya-láb, fn. сноп прућа.
- Rubel, fn. рубља.
 Rubiánka, fn. лобода, гушчија трапа.
 Rubin, fn. рубин.
 Rueza, fn. патка, l. Récze.
 Rueczan, k. искочити, искрснути.
 Rúd, fn. мотка, руда; колека руда; (szój.) rá jár a —, њега (ње) се тиче; kifelé áll a — ja, обрао је бостан.
 Rudaes, fn. 1.) писаљка (у старо време); 2.) метална руда.
 Rudacska, fn. моткица.
 Rudal, cs. 1.) утврђивати мотком; 2.) á. é. деветати; 3.) раскивати у руде.
 Rudaló, Rudalókötél, fn. остожје.
 Rúdarany, fn. златна руда, злато у шинкама.
 Rudas, mn. с мотком; с рудом; fn. a) (-ló) коњ уз руду; рудњак; b) навиљак, l. Petrence.
 Rudasfürdő, fn. купатило у Будиму.
 Rudaz, es. раскивати у руде. — ó kötél, fn. остожје.
 Rúdežüst, fn. сребро у шинкама.
 Rúdkarika, fn. карика за руду.
 Rudolf, tn. Рудолф.
 Rúdszárny(ak), fn. крак(ови) на колих.
 Rúdvas, fn. 1.) гвожђе на врху руде; 2.) гвожђе у шинкама, меч.
 Rúdvégszeg, fn. клин на врху руде.
 Rúdvitorla, fn. лантана.
 Rúg, cs. és k. 1.) ударати или вурати се ногама; farba — ni, дати ногу у чакшире; a port — ni, отпирити, побећи; 2.) чинити, износити; száz forintra —, износи сто форинти.
 Rugal-om, fn. растегљивост; — mas, ела-
 Ruganyj. Rugó. — os, Rugalmas. [стичан].
 Rugás, fn. 1.) ударавање, вурање ногама; 2.) одбој пушке.
 Rugaszkodik, k. одекочити, одјурити; neki —, патрчати.
 Rugaszt, cs. ударити о шито; завитлати.
 Rugdal, cs. ударати, вурати се ногама на . . . — ódik, — ózik, k. вурати се, баџакати се.
 Rugdeszka, fn. даска за захукавање. . .
 Rugékony, mn. еластичан. — an, ih. еластично. — ság, fn. еластичност.
 Rugerő, fn. замахита снага.
 Ruggyanta, fn. гумаластика.
 Ruglökés, fn. удар на одбој.
 Rugmészga, fn. каучук.
 Rugó, fn. витоперо, перо; á. é. побуда.
 Rugoldoz, Rugoldozik l. Rugdalódik.

| | |
|---|---|
| Rugómérleg, fn. еластичне теразије. | Rusnyúl, k. прљати се. |
| Rugony, fn. перо, витоперо. — csavar, fn. еластични заворањ. — os, mn. еластичан. — osan, ih. еластично. — osság, fn. еластичност. | Rusnyák, tn. Русин, Рушњак; mn. — úl, ih. русинеки, рушњачки. |
| Rugós, mn. 1.) који се вура (коњ, крава); 2.) с витопером, перан; 3.) еластичан. | Rút, mn. ружан, гнусан. |
| Rugótoll, fn. перо, витоперо. [стичан.] | Ruta, fn. рутва (биљ.). |
| Rugottborjú, fn. одвијено тело. | Rútalkodik, k. 2.) поружнети, прожтадити се; 2.) гадно се владати. |
| Ruglat, es. чинити да се одвија; неки — ní, нагонити, натерати (коња) на... | Rútalkodó, mn. који срамотно говори; гнусник. |
| Ruha, fn. 1.) јуво, одело; халцина, риза, одора; (szój.) а — elszakadjon, a gazda maradjon, (при честитању на новом оделу) колико жица, толико годиница; (pb.) — ékesség, pénz tisztesség, храна храбра а рухо господара (чини); — folttal jár, крпеж кућу држи; 2.) törlő —, крпа (за брисање). | Rútall, es. сматрати за ружно. |
| Ruha-akaszték, fn. вешалица. — féreg, fn. мољац, гризлица. — kefe, fn. четка за хаљине. — kereskedés, fn. трговина с халцинама. — koppadék, fn. рите, траље, дроњци. — kosár, fn. корпа за рубље. — kötél, fn. уже за кошуље. — moly, fn. мољац. — radó, — rézmin, — rontó, fn. који дере (не чува) хаљине. | Rútalmas, mn. гадан, непријатан. — an, ih. гадно. |
| Ruhás, mn. с халцинама; за халчине. | Rútalmaz, es. прљати; á. é. ружити. |
| Ruhaseprő, fn. метлица (за халчине). — szekrény, fn. орман за халчине. — tár, fn. магазин од халчине; гардероба. — tartó, fn. вешалица за халчине. — tetű, fn. мољац. | Rútalom, fn. ругоба; á. é. срам. |
| Ruház, cs. одевати, облачити; á. é. преносити (чин, право). — ás, — at, fn. одело. — atlan, mn. без халчине, неодевен. — kodik, k. одевати се. | Rútít, es. калати, нагрђивати. |
| Rúkerez l. Rúkerez. | Rútol, k. és es. 1.) урлати (вук); 2.) сматрати за гадно; 3.) ружити, грдити. |
| Rukufesték, fn. орлеан. | Rútság, fn. ружност, грдобра. |
| Rum, fn. рум. | Rútúl, k. поружнети; ih. ружно |
| Ruskó l. Salak. | Rutyó, fn. гад, прљеж. |
| Rusnya, mn. ружан; прљав; аљкав. | Ruzsnya, mn. ружан, l. Rusnya ... |
| Rusnyálkodik, k. бити аљкав, прљав. | Rücskös, Rücsök l. Mocskos, Moesok. |
| Rysnyít, es. прљати, l. Rondít. | Rügy, fn. чупа, око; á. é. rossz —, зла |
| | Rügyees, fn. чупница. [жена.] |
| | Rügyes, mn. с пупом. — edik, k. чупити. |
| | Rügyezik, k. чупити, терати. |
| | Rüh, fn. шуга, евраб. — atka, fn. шугар. — eder, mn. és fn. шугав; шугавац; á. é. пробијевет, скитница. — ed, k. опшугати се. — elődzik, k. чештати се, драпати се. — e rózci, — e rongya, mn. és fn. пробијевет. |
| | Rühes, mn. шугав, еврабљив. — ség, fn. Rühész, fn. шугар (буба). [шугавост.] |
| | Rüheszt, es. опшугати, осврабати. |
| | Rühhet, k. букарити се, цвепити се (свиње). — és, fn. букарење, цвепење. |
| | Rühfű, fn. трава од шуге. |
| | Rühír, fn. маст од шуге. |
| | Rühőczí, mn. шугав; fn. шугоња. |
| | Rühölödik, k. драпати се, чештати се. |
| | Rühvakaronez, fn. шугар (прв.). |
| | Rükerez, fn. красуљак, белка (биљ.). |
| | Rüköl, k. рикати, букати. |
| | Rüp . . . l. Rip . . . |

S.

| | |
|--|---|
| S, ksz. и, l. És. | Sáf, fn. шафоль. |
| Sat, st., stb. = s a többi, s többi, и т. д. итд. (и тако даље). | Sáfar, fn. 1.) управљач; 2.) фактор. |
| Sába l. Zsába. | Safarina, fn. дрожа, наложница. |
| Sadar, Sadarint, es. бацати, бацити. | Safarinálkodik, k. терати блуд, дрояти |
| | Safarináság, fn. блуд, швалерење. [се.] |

Sáfár-kodás, fn. управљање, газдовање. — kodik, k. газдовать, управљати. — lás, fn. управљање, газдовање. — nő, fn. кућница, газдарица. — ol, es. газдовать, кућити. — ság, fn. газдовање. Sáfrány, fn. шафран. — os, mn. са шафраном; fn. шафранција. — oz, es. зашафранити. — sárba, mn. жут као шафран. — sav, fn. шафранова киселина. — szeklicze, fn. дивљи шафран, Sál i. Sáv. [шафранника]. Saja, mn. чврст, дебео (сукно). — fátyol, fn. двоструки флор (вео). — szalag, fn. трака од два лица, дебела трака. Saját, mn. свој, сопствени, властити; fn. својина, добро, сопственост; — jává tette, присвојио је; приграбио је. Sajáti, mn. прави. — lag, ih. управо. — ság l. Sajátság. Sajátít, cs. присвајати. — ás, fn. присвајање. — ó, fn. генитив. Sajátképen, ih. управо, баш. — i, Saját-képi, mn. прави. Sajátkezű, mn. својеручни. — leg, ib. својеручно. Sajáttag, ih. управ. — os, mn. прави, особени. — osan, ih. управ. — osság, fn. особитост, особина. Sajátlan, mn. неправи. Sajátnemű, mn. особит, необичан. — leg, ih. особито, необычно. — ség, fn. особитост, особеност. Sajátnév, fn. сопствено име, l. Tulajdon-Sajátol l. Sajátít. [név. Sajátos, mn. сопствен, особен, властит; fn. власник. — ság l. Sajátság. Sajátság, fn. особина. — os, mn. особен, оригиналан. — osan, ih. особено. Sajátszerű, mn. особел. — en, — leg, ih. Sajátül, ih. као властитост. [особено. Sajdít, cs. 1.) осећати мали бол; 2.) слушати, l. Sejt, es. Sajdúl, k. почети бридети, штрецати. Sajg l. Sajog. — ás, fn. бридење. Sajgat, cs. 1.) причинявати бол; 2.) слушати. Sajgató(hal), fn. паја (риба). [тичи. Sajgó, mn. што бриди. Sajgóez l. Sajgatóhal. Sajka, fn. шајка; чамац. Sajkás, fn. бродар; шајкаши. Sajkaverseny, fn. регата. Sajkáz, k. возити се на шајки или чамцу. Sajkorr, fn. окситропис (биль.). Sajlik l. Sajog.

Sajlod-ik, k. мучити се. — tat, es. мучити. Sajmeggy, fn. дивља винова. Sajna, ih. на жалост. Sajnakodik l. Sajnálkozik. Sajnál, es. 1.) жалити; — om a szegényt, жао ме је сиротана; не — jor, имајте доброту; 2.) кајати се, вајкати се; esak pénzemet — om, жао ми је само новца; (szój.) — ja a lábat, рамье на једну ногу; 3.) (tól, töl) уекраћивати. Sajnálat, fn. жаљење. — os, mn. жалостан, бедан. — osan, ih. жалосно. Sajnálkodik, Sajnálkozik, k. (on, en) жалити. Sajnít, es. осећати бол; (szój.) — ja a lábat, боли га нога. Sajnos, mn. жалостан; што боли. — an, ih. жалосно; на жалост. Sajó, tn. (река) Шајо. Sajog, Sajong, k. тишити, бридети, Sajon, fn. жаљење. [штрецати, пећи. Sajt, fn. сир; bezzeg —, ударила руда Sajtalan, mn. неслан. [у брег! Sajtár, fn. музлица, ведрица, крављача. Sajtatka, Sajtféreg, Sajtkukac, fn. пре- Sajtnemű, mn. сираст. [галъ у сиру. Sajtó, fn. 1.) преса, цедило, тесак; 2.) штампа. — ház, fn. качара. — hiba, fn. штампарска погрешка. Sajtol, es. цедити, муљати. — ás, fn. пећење, муљање. Sajtóper, fn. преска парница. Sajtos, mn. са спром, од спра; fn. који прави сир. Sajtó-szabadság, fn. слобода штампе. — törvény, fn. закон о штампи. — iigy, fn. Sakál, fn. шакал. [штампарска ствар. Sakk, Sakkjáték, fn. шах (игра). Sakkoz, k. играть се шаха. Sál, fn. шал. Sala, fn. berzes —, турмалин (минерал). Salak, fn. шлакња, трюска, дрождина; измет. — ol, es. чистити од шлакње. — os, mn. шлакњаст; á. é. лопи. — szappan, fn. сапун од ћибре. Salakníl, k. ушлакњати се. — ás, fn. ушлакњење. Salamon, tn. Соломон. — kodik, k. мудричити, вадити се за мудра. Salapol, k. 1.) ликовати, кликати; 2.) улагивати се, липичити. Saláta, fn. салата, лоћика. — pille, fn. копривац (лентир). — torma, fn. дивљи Salavár, fn. азил, прибежиште. [рен.

| | |
|--|--|
| Salétron, Salitrom, fn. салитра. — nemű, mn. салитраст. — os, mn. са салитром; од салитре. — sav, fn. салитрена киселина. | Sántalj, fn. скаленоедар. |
| Sallang, fn. 1.) ројта на ремену; 2.) окрајак (на листу); 3.) празна реч, гола фраза. | Sántál I. Sántit. |
| Salangos, mn. 1.) са ројтама; 2.) изрецкан (лист); 3.) бомбастичан, фразовит. | Sántaság, fn. хромоћа, бангавост. |
| Sáloeska, fn. свилац, шалић. | Sántika I. Sánta. |
| Sállik, k. пасти се (кобила). | Sántikál, k. 1.) храмати, шантутати; а hasonlítás —, упоређење није згодно; 2.) (ban, ben) намеравати, смерати, сновати што; nem jó dologban —, не мисли добро. |
| Sám, fn. 1.) шам, калуп; модел; 2.) кочици, кобилица (на егеди). | Sántikáló, mn. ерлав, хром, бангав. |
| Sámfa, fn. калуп, дрво у ципелара. | Sántít, k. шантати, храмати; a hasonlat —, упоређење храма (није згодно); cs. ошантавити кога. |
| Sámfáz, cs. ударати на калуп. | Sántúl, k. ошантати, охронути. |
| Sámol, Sámoz, cs. 1.) ударити на шам или калуп; 2.) метнути кобилицу на Sámson, tn. Самсон. [егеди. | Sanyar, fn. беда, злопата; cs. I. Sanyarít. |
| Samu, Sámuel, tn. Самуило. | Sanyarg I. Sanyarog. — ás, fn. злопата, кубура. — at, cs. мучити, патити. — atás, fn. мучење. |
| Sánchez, fn. шанац, опкон; — ra itélmí, осудити на робију. — ásó, fn. робијаш (који копа опконе). — fogoly, fn. робијаш. — munka, fn. посао око опкопа. — munkás, fn. који копа шанчеве. — mű, fn. опкопи. | Sanyarít, cs. патити, мучити. |
| Sánczol, cs. опкопавати, опшанчити. — ás, fn. опкојавање. — at, fn. опшан- | Sanyarkodik I. Sanyarog. |
| Sánczter, fn. калимегдан. [чење. | Sanyarodik, Sanyarog, k. таворити се, патити се, педепсати се. |
| Sanda, Sandal, mn. шкиљав, разрок; (km.) a vakok közt — a király, међу слепшима је разроки краљ; — szemekkel nézni, гледати испод ока, злобити. | Sanyarú, mn. мучан, невољан, кубуран, чемеран. — an, — n, ih. бедно, кубурно. — ság, fn. невоља, кубура. |
| Sandalag, k. шкиљити, гледати разрок; гледати попреко, злобити. | Sáp, fn. бледоћа, бледило. |
| Sandaság, fn. шкиљавост, разрокост. | Sápad, k. бледети. — ás, fn. блеђење. — oz, k. бледети. — ság, fn. a) бледоћа; b) бледило (болест). |
| Sandikál, k. шкиљити, гледати испод ока, завидљиво. | Sápadt, mn. блед, пребледео. — an, ih. бледо. — ság, fn. пребледелост, бле- |
| Sandít, k. шкиљити; (ta, re) попреко, завидљиво гледати. | Sápaszt, cs. чинити бледим. [доћа. |
| Sándor, tn. Бранко, Александар, Шандор. — ka, tn. Шаца. | Sápatag, mn. поблед, блеђан. |
| Sandra, fn. блудница, лоћа. — ság, fn. Sápékodik, k. лелекати, кукати. | |
| Sándri, tn. Шаца. [неваљалство, блуд. | Sápít, k. јадиковати, кукати; cs. чинити бледим. — oz, k. кукати, нарицати. |
| Sank, fn. 1.) талог, мутљаг, стеља; 2.) шљунак. — ol, cs. чистити, бистрити, цедити. — os, mn. мутан, стељаст. | Sapka, fn. капа, шепа. — alakú, mn. капаст. — csináló I. Sapkás. |
| Sanny, fn. увелост, прецвалост. — ad, k. венути, сушити се. — aszt, cs. сасушивати, чинити да вене. | Sapkás, mn. с капом; fn. капар. |
| Sánta, mn. хром, шантав, бангав; fn. шантоња, хромац; (pb.) a ki sántával jár, sántitni tanúl, с каквим пристајеш, онакви постајеш. | Sapkór, fn. бледило (болест). — os, mn. који има бледило. |
| | Sápodik I. Sápékodik. |
| | Sápog, k. гакати, дерати се (натке). |
| | Sápol, Sápolódik I. Sopánkodik. |
| | Sáppad, Sáppaszt I. Sápad, Sápaszt. |
| | Sár, 1.) fn. блато, као; — ral dobálni vkit, бацати се блатом на кога; ki-állani a sarat, издржати, показати се момак; belevinni a — ba, навести на танак лед; kihúzni a — ból, извући из блате; 2.) mn. I. Sárba. |
| | Sára, tn. Сара. |
| | Sarab, fn. баштованска сирава, креса- |

ло. — ol, es. кресати, сасеци. — oló, fn. 1.) који крепи; 2.) кресало. Saraglyá, fn. шараге, l. Saroglyá. Saral, k. газити по блату; es. 1.) пра- вити блато; 2.) мазати блатом; лепити. Sarampó l. Sorompó. Sarany, fn. изданак, младица. — ozik, k. терати, израшћивати. Sárarany, fn. сухо злато, l. Színarany. Sáresa, fn. сарка. Sárcsatorna, fn. клоака. Sarez, fn. уцена; — ot vetrni a városra, ударити намет на град, уценити град. — ol, es. уценити, уцењивати. Sárczipő, fn. ципеле за блато, каљаче. Sárda, fn. сида (нека топола). Sáredény, fn. земљани суд. Sárepés, mn. мелаихоличан, туробан. Sárfal, fn. ленђен зид. Sárfehér(szőlő), fn. неко грожђе. Sárfészek, fn. каљуга. Sárfű, fn. царевац. Sárfürdő, fn. блатно купатило. Sárfűz, fn. жута врба. Sárga, mn. жут; fn. жутило; tojás sár- gája, жуманце. Sárga-ezukor, fn. жути шећер. — csörü, fn. жуточљунац. — dinnye, fn. диња. — felfolyó, fn. драгољуб (цвет). — föld, fn. жута земља. — gomba, fn. кантарела (биљ.). Sárgakór, fn. жутица (блест). — os, mn. Sárgaláz, fn. жута грозница. [жутичав. Sárgállik, k. жутети се. Sárgamurok, fn. мрква. Sárgán, ih. жуто. Sárgarépa, fi. жута репа, шаргарепа. Sárgaréz, fn. жута мёд, месинг; mn. од месинга, мёден. — müves, fn. медо- Sárgarigó, fn. жуја (тица). [ливац. Sárgás, mn. жућкаст. Sárgaság, fn. 1.) жутина; 2.) жутица (бо- Sárgasik, fn. телј (од злата). [лест). Sárgaszilva, fn. бела шљива, белица. Sárgatarka, fn. шарац. Sárgatök, fn. храпава бундева. Sárgéleg, fn. ураноксија. Sárgít, es. жутити. — ó, fn. жутњак. Sárgúl, Sárgodik, k. жутети. Sárgyóka, fn. стрнатка, стрнадица. Sárgyuradék, fn. гажено (мешено) блато. Sarha, fn. кожодер, живодер. Sárhat, Sárhít, k. бити опасен (кобила). Sárház, fn. кућа од блати, од земље.

Sárhodik l. Sárhozik, Sárhat. Sárhoz, es. скакати на кобилу, насти (ајгир). — ik l. Sarhat. — ó, mn. aj- Sári, tn. Capa. [гировит. Sárvári, mn. és fn. будаласт; будала. Sárika, fn. нека биљка. Sarj, fn. 1.) изданак, прорашњика, шиб- льика; 2.) сеченица (на ножу); 3.) до- датак од теста уз печење. Sarjad, k. прорашћивати, терати из- данке, замлађивати се. — ék, fn. из- растао, изданак; á. é. потомак. — zás, fn. израшћивање (шуме). — zik Sarjangozik l. Sarjazik. [l. Sarjad. Sarjás, mn. 1.) пун изданака, шибљика; 2.) еа сеченицом. Sarjazás, fn. израшћивање. Sarjazat, fn. огранак, изданак, шибљика. Sarjazik, k. терати, израшћивати. Sarjerdő, fn. млада шума (за расад). Sarjfa, fn. дрво за сечење. Sarju, fn. отава. — ág, fn. положница, l. Sarj. — betyár, fn. млад хуљов. — fa l. Sarjfa. Sark, fn. 1.) пета; (szój.) — ába sem hághat v. léphet, идије му ни за слугу; — ára hágna vkinkek, коме не дати ни ока отворити; állj a — odra! чврсто стоји! hátul v. hátra kötni vkinkek a — át, научити кога шамети, намај- сторити; — ában lenni vkinkek, иди за ким узастопице; 2.) петица, пета, штикли; 3.) шарка, чеп (од врата); 4.) пол; északi —, северни пол; 5.) рогаљ, ћопак; 6.) леђа од књиге. Sarkal, es. гонити, иди за ким; á. é. подетицати. — ás, fn. подетицање. Sarkalat, fn. шарке (на вратих); á. é. суштина ствари. — kenyér, fn. окрај- ка, пупушка. — os, mn. главни, кар- динални. Sarkallik, k. оснивати се, имати темеља. Sarkantyú, fn. мамуза, патпетица, о- струга. — gát, fn. моло (у зидарству). — ka, fn. мамузица; дивљи хрен. — müves, fn. мамузар. — révész, fn. нау- тилус, морска лађица (шкољка). — s, fn. мамузар; mn. с мамузом. — ták, fn. кајини за мамузу. — taraj, fn. жврк на мамузи. Sarkantyúz, es. мамузати; á. é. подбадати. Sárkány, fn. 1.) змај, ајдаја, ала; 2.) петао на пушци; — t húzni, зане- ти пушку.

Sárkány-asszony, fn. оштроконђа, наџак-баба. — csillagzat, fn. северњача, попларна звезда. — fi, fn. змајић — fű, змијинац. — gyík, fn. летизмај. — hal, fn. морска ајдаја. — pegáz, fn. морска ајдаја. — tej, fn. a) млеко од ајдаје; b) крамбамбоља.

Sarkas, fn. гонитељ, гонилац.

Sark-bőr, fn. петица. — csillag, fn. попларна звезда, северњача. — csont, fn. петна кост. — czím, fn. натпис књизи Sárkefe, fn. четка за блато. [с леђа. Sark-elv, fn. аксиома. — fa, fn. калуп за пету. — fény, fn. северна, поларна светлост. — i, mn. поларан. — ilag, ih. поларно. — igazság, fn. основна петина. — iság, fn. поларитет. — ítás, fn. поларизација. — ító, mn. поларизациони. — köldök, fn. чеп, петица на вратих. — kór, fn. поларни круг. — magasság, fn. поларна висина.

Sárkonya, fn. крв од ајдаје.

Sárkór, mn. жутичав. — ság, fn. жутница. Sark-öv, fn. поларни појас. — peczek l. Sarkköldök. — pont, fn. a) надир; b) обртна тачка. — rendszer, fn. поларна система. — szám, fn. основни број. — szeg, fn. ексери за потпетице. — tengely, fn. поларна осовина. — tener, fn. поларно море. — téTEL, fn. аксиома.

Sarkul, k. поларизовати се. — ás, — at, fn. поларизовање.

Sarkvas, fn. шарка (на вратих).

Sarkvidék, fn. поларни предео.

Sarkvirág, fn. челебин перчин (биль.).

Sarla, m. жижак, рогуша (буба).

Sarlang l. Sallang.

Sárl-ik, k. пасти се (кобила). — ó, mn. (кобила) што тражи ајгира.

Sarló, fn. срп, шалов. — alakú, — dad, mn. српаст.

Sarlós, mn. a) са српом; b) српаст; — boldogasszony(парја), fn. Сретење.

Sarlószárny, fn. српасто пераје.

Sarlóz, cs. жети, косити српом, шаловом.

Sárma, fn. 1.) пољски лук; 2.) стрнијадица (тица). — linkó, fn. жуја (тица).

Sarmalódik, k. пунити уши (говором).

Sármány, fn. стрнатка (тица).

Sármű, fn. лончарска работа.

Sármüves, fn. лончар. — ság, fn. лон-

Saroglyá, fn. шараге. [чарство.

Sarak, fn. 1.) рогал, угао, ћопак, буџак;

— ba szorítani, стерати у буџак; 2.) шарка (на вратих); l. Sark.

Sarok-esont, fn. петна кост. — dílez, fn. стуб у рогљу. — fal, fn. контрфор. — ház, fn. кућа на ћошку или рогљу. — kő, fn. камен на ћошку. — kötés, fd. повез унакрст. — szám, fn. основни број. — vas, fn. шарка на вратих.

Sarol, cs. жети, сећи српом, шаловом.

Sarolta, tn. Шарлота, Драгиња.

Sáros, mn. блатав, каон, каљав. — an, ih. каоно, блатаво. — ít, cs. каљати, блатавити. — odik, — úl, k. каљати се, лопати се.

Sároz, cs. каљати, блатавити, мазати блатом, лепити. — ódik l. Sárosodik.

Sárgpecsenye, fn. печење од бедара.

Sárszagú, mn. што заудара на блато, труо.

Sárszalonka, Sártyúk, fn. жута шљука.

Sártök, fn. жута, брадавичава бундева.

Saru, fn. сара, чизма. — tás, — s, fn. чизмар. — tlan, mn. необувен. — z, cs. обувати, обути.

Sárvíz, fn. жуч, јед.

Sárzódik, k. каљати се, лопати се.

Sas, fn. 1.) орао; á. é. vén —, стари лис; 2.) справа за утврђење беочуга.

Sás, fn. шап, шевар.

Sásafű l. Zsázsa.

Sásas, mn. обрастао шапом, шеваром.

Sasi, fn. орлић.

Sáska, fn. скакавац. — járás, fn. поплава скакаваца.

Saskánya, Saskeselyü, fn. јастреб.

Sarkó, fn. 1.) талог од цећи; 2.) доњи Saskő, fn. аетитис. [део снона.

Sasköröm, fn. орлови нокти (такође билька).

Sáslijom, Sásnöszírom, fn. дивља перу-
Sasóka l. Sasszeg. [ника.

Sasorr, fn. орловски нос.

Sasos, mn. са орлом.

Sásos, mn. обрастао рогозом, ситом. — papiros, fn. регални папир.

Sassad, Sassud, Sassudik, Sassul, k. су-
Sasszeg, fn. l. Sas, 2.) [стајати.

Sasszem, fn. орловско (á. é. оштро) око.
Sátán, fn. сотона; mn. сотонски. — i, mn. сотонски.

Satnya, mu. кржљав; јадан, лош. — d, Satnyúl, k. кржљавити.

Satnyít, cs. чинити да кржљави.

Sató, fn. преша. — l, cs. тештити l. Satu.

Sátor, fn. 1.) шатор, чадор; — t ütni,

- разанети шатор; а páva — t von, паун се шенури; 2.) чатрља, дашчара, шатра.
- Sátor-alja, fn. место под шатором. — bolt, fn. чатрља, шатра, — ezővek, fn. ишиша. — csavar, — kanyar, fn. бранник на пишци. — fa, fn. мотка за шатор; fölszedt a — fáját, a) покунио је шатру; b) узео аљку на батаљку; hordd el a — fádat, сели се, чисти се! — kanyar l. Sátorcsavar. — karó, fn. ишиша. — lakos, fn. који живи под шатором, чергом.
- Sátoros, fn. чатрљар; mn. 1.) са шатором; испод шатре; — czigányok, чергани; 2.) шатраст; — székér, покривена кола; 3.) — ünner, a) главни светац; b) сенице (у Језреја).
- Sátoroz, k. живети под шатором. — ik, k. ширити рен (паун); á. é. (vmivel) разметати се, шенурити се.
- Sátorpéntz, fn. плата за шатру.
- Satrafa, fn. бабускера.
- Satrat, k. скитати се, луњати се.
- Satu, fn. према, муљаоница; олајница; тезга. — l, cs. педити муљати.
- Sav, fn. киселина.
- Sáv, fn. масница, модрица, млаз, музга; пруга.
- Savafogyott, mn. á. é. фадан, отридан, блутав.
- Savany, fn. киселина. — dad, — édes, mn. накисео.
- Savanyít, cs. киселити, закиселити. — atlan, mn. незакисељен, бесквасан. — ó, fn. што се меће за укисивање, квасац; — ó ugorka, краставци за кип.
- Savanykás, mn. накисео. [сењење.]
- Savanyó l. Savanyú.
- Savanyodik, k. киснути, постајати кисео.
- Savanytalanít, cs. обескисељити.
- Savanyú, mn. кисео, канитар. — an, ih. кисело. — alma, fn. кисељача, кисела јабука; á. é. — arcot vágni, правити кисело лице. — l, k. укиснути, киснути. — n l. — an. — s, mn. накисео. — ság, fn. киселост.
- Savanyúvíz, fn. кисела вода, кисели из-
- Savar, fn. слана трава. [вор.]
- Savasság, fn. киселост, ацидитет.
- Savastó, fn. слано језзеро.
- Savít, cs. оксидирати.
- Savó, fn. сурутка. — dik, k. усирити се. — gyógymód, fn. лечење сурутком.
- Sávol, cs. правити модрице, пруге.
- Sávoly, fn. 1.) пруга; 2.) масница. — os, mn. 1.) пругаст; 2.) модричав.
- Savós, mn. суруткаст. — an, ih. суруткасто. — odik, k. сирити се.
- Sávos, mn. 1.) модричав, масничав; 2.) пругаст (материја). — aczél, fn. димитићански челик, цевер.
- Se, ksz. ни, l. Sem; — baj, ишита за Sé, fn. поток. [то, све једно!]
- Seb, fn. 1.) räna; horzsolt —, огуљена кожа; vak —, ожиљак, зарасла рана; — be esni, — et karpi, допасти ране; — et ejteni, ранити, задати рану; (km.) ha begyógyul is a —, megmarad a helye, и кад зарасте рана, познаје се белега; 2.) брезба, брезина; — bel lobbal, на врат на нос.
- Sebbalzam, fn. мелем за ране.
- Sebes, mn. 1.) брз, хитар, нагао; — вешта рука; — elme, бистар ум; 2.) рањав; — edik, k. а) ранавити се, допасти рана; б) убрзавати се.
- Sebesfuttában, ih. у трку, трком.
- Sebeshajó, fn. брзопловка, јахта.
- Sebesít, cs. 1.) ранити, обрањивати; 2.) убрзати, ускоравати.
- Sebesjáró, mn. брзоног.
- Sebeskedik, k. брзати, бити нагао, пре-наглавити.
- Sebesmentében, ih. журним кораком.
- Sebesnyelvü, mn. брз на језику. — ség, fn. брз језик.
- Sebesség, fn. брезина, журност, хитрина.
- Sebestyén, tn. Севестијан
- Sebesü l. Sebesedik.
- Sebesvágtatva, ih. у загребце, у скок.
- Sebész, fn. рапар, видар, фелчер. — et, fn. ранарство, видарство. — i, mn. — ileg, ih. видареки, рапареки. — ség, — tudomány, fn. видарство, хирургија. — tudor, fn. доктор хирургије.
- Sebetkapott, mn. рањен, блезиран.
- Sebez, cs. ранити, обрањивати.
- Sebfa l. Körisfa.
- Sebfertözés, fn. подњута на ране.
- Sebforrasztó, fn. трава од ране.
- Sebfű, fn. бетонија.
- Sebhed, k. орањавити. — t, mn. рањав. — ten, ih. рањаво.
- Sebhely, fn. ожиљак, пожиљак. — es, mn. пун ожиљака.
- Sebheszt, Sebhet, cs. ранити. — etetlen,

мн. који се не може ранити, нерантив. — ség, fn. нерантивост.
Sebhetik, Sebhüdik l. Sebesedik.
Sebír, Sebkenőcs, fn. мелем за рану.
Sebláz, fn. грозница од ране.
Seborvos l. **Sebész**. . .
Sebő, Sebök, tn. Севастијан, Сава.
Sebtében, Sebten, Sebtiben, ih. журно.
Sebz l. **Sebez**. — és, — et, fn. ране. — etlen, мн. неранчен. — ik, k. допасти рана, l. Sebesedik. — ő, мн. што за [даје рану].
Séd, fn. поточић.
Sedre, mn. нагао, хитлен, брзоцлет.
Sedrélkedik, k. бити хитлен, брзоцлето радити.
Sefűsefá, fn. павитина; живичњак (билька).
Seg, fn. пркно, l. **Segg**.
Segéd, fn. 1.) помоћ; 2.) помоћник, помагач; 3.) побочник, ађутант; мн. помоћни.
Segéd-asszony, fn. помагачица. — biró, fn. приедник. — csapat, fn. помоћна чета. — díj, fn. помоћ, штипендија. — díjás, fn. штипендијиста.
Segédel, k. министрирати (у цркви).
Segedelem, fn. помоћ, припомоћ.
Segedelmes, mn. помагачки. — en, ih. помагачки. — kedik, k. помагати. — ség, fn. помагање, помоћ.
Segedelmi, mn. помоћни.
Segéd-eszköz, fn. помоћно средство. — forrás, fn. помоћни извор. — ige, fn. помоћни глагол. — iroda, fn. ађутантутра. — kar, fn. ађутантски кор. — kedik, — kezik, k. помагати, асистирати. — kéz, fn. рука помоћни; vkinék — kezet nyújtani, притећи коме у помоћ. — könyv, fn. помоћна књига. — lelkész, fn. капелан. — let, fn. помоћ, рука помоћни. — nép, fn. помагачи; моба. — nő, fn. помагачица. — par, fn. капелан. — pént, fn. новчана потпора. — püspök, fn. коадјутор. — szereg, fn. помоћна војска. — személyzet, fn. помоћно особље. — szer, fn. помоћно средство; начин помоћни. — tan, fn. наука помагачица. — tanító, fn. учитељски помоћник. — társ, fn. помагач. — tisztt, fn. ађутант, побочник. — tudomány, fn. наука-помагачица
Segél, Segéll, k. és es. помагати, помоћни; Isten úgy — jen, тако ми Бог помагао! — és, fn. помагање, помоћ.

Segély, fn. помоћ, j. **Segedelelm**. — alap, fn. фонд за помагање. — ez, es. помагати. — pénz, fn. потпора у новцу. **Segélytelen**, мн. потребит, без помоћи. — ség, fn. потребитост, невоља. — ül, ih. невољно, без помоћи.
Segesvár, tn. град у Ердељу, Шезбург.
Segg, fn. стражњица, дупе; — be rugni, дати кому ногу у тур; majd a — ébe býjik, увикао би му се у тур; — gel kelt fel, устао је нагуске или левом ногом из кревета (љутит је); — e vége, девете пећке жарило (срдник); nem lehet egy -- gel két nyerget ülni, не може се једном стражњицом на два седла седети.
Segg-boszantók, fn. репова од фрака. — dagasz, fn. жгеба, прдавац. — el, k. ићи натрашке. — es, mn. гузат; á. é. тврд, ципција. — lyuk, fn. пркно. — part, — pofa, fn. гуз. — ruholó, fn. деригузица. — törlő, fn. утирак, прња. — vágany, fn. међугузаје. — vakarcs, — vakaró, fn. шипак (од руже).
Segít, es. 1.) помагати, помоћни; 2.) (vmire) припомоћни; k. (on, en) vki terhéni v. baján — eni, олакшати тетет; segítsen rajta, помозите му! езен nem lehet — eni, томе нема помоћи.
Segítő, fn. помагач.
Segítség, fn. помоћ, потпора; — ül v. — ére lenni vkinék, бити кому од помоћи; — emre van, он ми је од помоћи.
Segítségre-kész, mn. који радо помаже, услужан. — készen, ih. на услуги.
Segítségülvívás, fn. викање у помоћ, за-
Segrestye l. **Sekrestye**. [помагање, Sehogy, Sehogysem, ih. 1.) никако; 2.) Sehol, Seholsem, ih. никде. [нишошто. Sehonnai, fn. пробисвет, протува. Sehonnan, Sehonnét, ih. ни од куда. Sehova, Sehová, Sehovássem, ih. никуда. Sehutt l. Sehol. [никамо. Sejdelem, fn. слутња.
Sejdít, es. слутити, кобити; — em, предсказује ми се. — és, fn. слутња.
Sejt, fn. ћелија (у меду или у биљу); — et rakni, правити саће; — et szedni, вадити мед, подрезивати кошничце.
Sejt, es. слутити, домишљати се; nem — a dolgozoz, нема ни појма о ствари; nem — ett a tréfához, није се надао шали.

Sejtalakú, mn. ћелијаст. — lag, ih. ћелија. — Sejtecs, fn. ћелијица. (јасто.) Sejtemel, Sejtemény, fn. слутња, предсказивање. Sejtes, mn. 1.) — méz, мед у сађу; 2.) пун ћелија (билька). Sejtés, fn. слутња. Sejt-képzény, fn. протоплазма. — kés, fn. челарски нож. — lyuk, fn. ћелија у сађу. Sejtőleges, mn. што се предсказује. — en, ih. пресумтивно. Sejt-szövet, fn. тканина па сађу. Sekély, fn. плићак, пруд; mn. плитак; á. é. лош, плитак. — edik, k. опливати. — es, mn. иоплитак. — ség, fn. плиткоћа, пличина. Sekrestye, fn. сакристија. Sekrestyés, fn. црквењак, сакристан. Selejt, fn. бофл, измет — áru, fn. бофл, шофл, лоша роба. — el, cs. одбирати бофл. — es, mn. лош, пун бофла. — esen, ih. с бофлом. — marha, fn. лоша марва. Seleny, fn. тешки метал, неки туч. Selep, Sellep l. Zsilip, Serleg. Selma, fn. угурсуз, лупеж. — ság, fn. угурсузлук. Selmeez(bánya), tn. Шљавница (град). Selyem, fn. свила; mn. свилен, од свиле. Selyem-áros, fn. свилар. — áru, fn. свилена роба. — birka, fn. свилоруна овца. — bogár, fn. свилене буба. — bolt, fn. свиларница. — czérla, — fonál, — fonal, fn. ибришим. — eperfa, fn. бели дуд. — fonó, fn. а) свило-преља; б) свилара; в) свилене бубе. — gubó, fn. кокон, чаура од свилене бубе, галета. — gyár, fn. свиларница. — gyárnok, — gyáros, fn. свилар. — hernyó, fn. свилене гусеница. — him, — himzés, fn. везење или вез на свили или свилом. — himző, fn. везилац, везиља на свили. — juh, fn. свилоруна овца. — kalap, fn. свилен шешир; клобук од зечје длаке. — nemű, mn. свиленкаст. — pille, fn. свилен лептирица. — rózsa, fn. кадифица. — szál, fn. свилен кончић. — szövet, fn. свилен тканина, ерир. — tenyésztés, fn. свиларство, бубарство. Selymék l. Semlyék. Selymér, fn. свилене гусеница. Sclymes, mn. свилен, свиласт.

Selymész, fn. свилар. — et, fn. свиларство. Selyp, mn. што шапче; што врстеца, музав. — eg, k. шаптати; врстеати. — en, ih. шапатом. — es, mn. музав. — ít, k. врстеати, музати; шаптати. Sem, k. ни, нити; ó sem jön, ни он неће доби; sem —, ни-ни, нити-нити; — füle, — farka, ни рена ни ушију. Semeddig, ih. ни докле. Semer l. Sömör. Semhogy l. Hogysem. Semilyen, mn. никакав. Semjegy, fn. пула. Semleg, ih. неутрално, ни тамо ни овамо. — es, mn. неутралан. — esít, cs. неутралисати. — esség, fn. неутралност. Semlyék, fn. бара, лаш. — es, mn. баром. Semmed, k. трнути, коцити се. [вит. Semmerre, ih. никако, никуд. Semmi, mn. ништа; — ember, никакав човек; fn. ништа; — je sincsen, нема ништа; — vé lenni, осујетити се, пронасти; — vé tenni, уништити, сатрти; — v. nem tesz — t, не чини ништа; нека! ништа за то! — sem, баш ништа. Semmi-felé, ih. никуд, никако. — féle, mn. никакав. — házi, fn. гоља, голаћ; пробијеват. — kép(en), — módon, ih. никако. — nemű, mn. никакав. Semmirekellő, mn. és fn. невредан, неваљао; rha, неваљалац, неваљалица. — ség, fn. неваљалство. Semmirevaló l. Semmirekellő. Semmis, mn. ништав, ништаван. — edik l. Semmisűl. Semmiség, fn. ништавоест, ништавило, ништа; — i panasz v. folyamodvány тужба или молба ради уништења пресуде. Semmisít, es. уништити, уништавати, l. Semmisleg, ih. ништаво. [Semmir. Semmisűl, k. уништити се, растопити се. Semmir, cs. уништити, уништавати, анулирати; касирати. — és, fn. уништење; касација; амортизација. Semmi-tevés, fm. перад, беспослица, бадавадисање. — tevő, mn. és fn. неради; бадавација. Semmitő-híröság, — szék, fn. касациони Semmittevés stb. l. Semmitevés stb. [суд. Semmivététel, fn. уништење. Semmitudó, fn. незналица. Semmiünnen, ih. ни откуд. Sempont, fn. тачка обележена нулом.

Senki, Senkisem, Senkinem, mn. нико; senki fia, ма ко, никоговић. Sennyed 1. Sennyved. Sennyedék, fn. евраб, шуга; сугреб. — es, mn. шугав, еврабљив. Senyv, fn. слабост, болешљивост, трухледж. — ed, k. сушити се, венчути, трухнути. — edés, fn. сушица; трухдење. — eszt, cs. чинити да трухне, вене; сушити. Seper, cs. чистити, мести; kiki maga háza előtt —jen, сваки нек чисти испред својих врата. Sepped(ék) 1. Süppred(ék). Sepredék, fn. смет, ћубре, талог; шуга међу створењима; mn. низак, презреи. Sepreget, cs. чистити, мести. Seprés, fn. чишћење, метња. Seprő, fn. 1.) метла; 2.) који чисти; 3.) талог, стења, мутњаг; 4.) метла (трава). — jeneszter, fn. ковиље. — kötő, fn. метлар. — ke, — libatop, fn. метловина. — ruta, fn. божје дрвце. Seprős, mn. a) пун талога; b) с метлом. Seprőüröm, fn. ћул. Seprőz, cs. ударати метлом. Seprü, Seprő 1. Seprő. Seprülék, fn. талог; олон. September, fn. септембар, рујан. Ser, fn. 1.) пиво; 2.) врћење. Sér, fn. 1.) штета; 2.) продор, l. Sér; k. болети; — a lábam, боли ме нога. Seresarnok, fn. пивара, пиварница. Sercseg, Serczeg, k. пушкати; прштати; шкришати. Serde, mn. ветрењаст, ветропир. Sérdekel, es. поврећивати, позлећивати. Serdény, fn. подмлађена шума. Serdit, cs. вртети, окретати. Serdül, k. a) израшћивати, дорашћивати; b) окретати се, вртети се. — és, fn. прирашћивање. — etlen, mn. недорастао. — ő, mn. што дорашћује; — ő leány, швигаруша. — t, mn. одрасто, одрастан. — ten, ih. одрасло. — tség, fn. одраслост. Seréb, fn. повесмо, пасма (конца). Ser-eczet, fn. пивско сирће. Sereg, fn. 1.) гомила, јато; 2.) војска, Serege l. Seregély. [армада. Seregel, k. скупљати се, стицати се. Seregély, fn. чворак. — szeder, fn. кулина. — szürke, fn. зеленко, чилаш. Seregenként, ih. јатомице, гомилом.

Sereges, mn. — en, ih. у гомили; km. parányi gyönpöröség, — jaј, за једам часак радости, хиљаду дана жалости. Sereg-hajtó, fn. 1.) мародер; 2.) крајњи у војци. — java, fn. језгра војске. Sereglés, fn. стицање, слегање. Sereglík, k. скупљати се, гомилати се. Seregtüz, fn. дешаржа. Sérélem, fn. уверда, повреда; позледа; á. é. тегоба, жалба; штета. — kedik, k. врећати, заједати. Serélesztő, fn. пивски квасац. Sérélmes, mn. икодљив, штетан; увреда. Sereny, fn. отава, l. Sarju. [љив. Sérény, fn. грива; mn. вредан; жустар, бадар, кочоперан. — en, ih. вредно; бадро. — es, mn. гриват. — ír. cs. подстрекавати. — kedés, fn. вредноћа; бадрост. — kedik, k. приањати, трудити се, бити бадар. — ség, k. вредноћа, окретност, бадрост. — ül, ih. вредно; бадро. Seres, mn. пивски; сд пива; за пиво; — hordó, бечка; — pohár, пивска Sérés, fn. бол; позледа. [чаша. Sérész, Sérérszharea, fn. неки сом. Serét, fn. сачма. — es, mn. за сачму, са сачмом. — piroska, fn. пушка за тици, тичарица. — szem, fn. зрно сачме. — zacskó, fn. кеса за сачму. Serevényfűz, fn. жуква. Serez 1. Sért. Serez, k. шти пива. Sérköz-és, fn. пиварство, пиварница. — ö, fn. a) пивар; b) (-de) пивара. Sérffű, fn. трава против укваре, килавица. Serge, fn. застор, завес; шпански зид. Serház, fn. пивара. Sérhüdik, k. поврећивати се, повреди. Sérhüdt, mn. позлећен, l. Sérült. [ти се. Sérifkál, Séríkál, k. ситничарити. Sérincez, fn. мали окун (риба). Serít, cs. 1.) вртети; сукати; 2.) развијати (тесто); 3.) крадукати, l. Csenni. Sérít, l. Sért. Serke, fn. гњида. Serked, k. 1.) истерати, израсти; 2.) избити, извирати (вода); — ez, k. 1.) а) израшћивати; б) извирати. Serkefű, fn. нека маховина. Serkeget l. Serkentget. Serken, k. пробудити се, тргнути се. — get l. Serkentget. — t, cs. будити; подSerkentés, fn. подстак. [стирати.

Serkentget, cs. подстичати, подстрекавати. — és, fn. подстрекавање.
 Serkentő, mn. што буди; á. é. што подстиче; fn. будилац; (-bőr) сат што буди. — leg, ih. подстичући.
 Serkény, fn. копље.
 Serkés, mn. пун гњива.
 Serkoesma, fn. пивара.
 Serkoesmáros, fn. пивар.
 Sér-kötész, fn. који привезује ране. — kötő, fn. потисач, утега.
 Serleg, fn. чаша, пехар. — ez, k. пити из пехара, пити.
 Sérlel, cs. 1.) примати за увреду, љутити се; болети; a lovam sérlel egyik lábat, мог коња боли једна нога.
 Sérlík, k. увијати се, сукати се.
 Serméres, fn. точење пива.
 Sérő, mn. што боли, вредован.
 Serpeg, Serpen, k. крећати.
 Serpeny, fn. праник, чанак (на пунци).
 Serpenymérleg, fn. теразије.
 Serpenyő, fn. 1.) шернења; 2.) шоља (од ваге). — nyel, fn. држак од шернење. — s, fn. шернењар.
 Serpetel, Serpetél, k. вући се, шуњати се; ситничарити.
 Serseprű, fn. киселица од пива.
 Sérszik, k. бити увређен, позлеђен.
 Sérszorító, fn. потисач, утега.
 Sért, es. позлеђивати; á. é. вређати.
 Sértartó 1. Sérszorító.
 Serte, fn. 1.) чекиња; 2.) длака, осје. — csék, оман. — féle, mn. чекињаст.
 Sérteget, cs. позлеђивати; á. é. вређати. — özik, k. вређати, заједати.
 Sertehajú, mn. чекињаст, опшре косе.
 Sértekny, mn. увредљив, на крај срца.
 Sértemény, fn. позледа; увреда.
 Sertepertél, k. шврљати; шумкati (које шта).
 Sertés, fn. свинче, крмче, крме; — ek, свини; mn. чекињаст.
 Sértés, fn. вређање; ожалошћивање.
 Serteseprű, fn. умета, (велико) пајало.
 Sérzetlen, mn. неповређен. — ség, fn. неповређеност. — ill, ih. неповређено.
 Sertevad, fn. дивље свинче.
 Sérthetetlen, mn. неповредив, неприкосновен. — ség, fn. неповредивост; неприкосновеност. — ill, ih. неповредиво; неприкосновено.
 Sértő, fn. вређало; mn. увредљив, заједљив. — leg, ih. заједљиво, вређајући.

Sértődik, k. наћи се увређен.
 Sertvély 1. Serte.
 Serű, fn. колац.
 Sérű, fn. продор, l. Sérv. — dik. k. бити позлеђен, l. Sérűl. — kés, fn. нож за оперирање килавости.
 Sérűl, k. 1.) исклизнути; 2.) усукати се.
 Sérűl, k. бити позлеђен, повређен. — és, fn. позледа, повреда.
 Serűlködik, Sezűlközük, k. усуквати се; á. é. мотати се, потуцати се; сплеткарити.
 Sérült, mn. повређен, позлеђен. — ség, fn. позледа, уквара.
 Sérv, Sérvés, fn. кила, продор, извала.
 Sérvszorító, fn. утега.
 Sérz, cs. позлеђивати.
 Serzik, k. усуквати се, умотавати се.
 Sérzik, k. болети; — a kezem, боли ме рука.
 Sese, fn. жамор, жубор, шапат. — susa, fn. дошантавање, домунђавање. — susál, k. дошантавати, домунђавати се.
 Sét, fn. поточић.
 Séta, fn. шетња, проходња. — bot, fn. лица за шетњу. — hely, fn. шеталиште. — kocsizás, fn. шетња на колих.
 Sétál, k. шетати (се), ходати. — ás, fn. шетање, шетња. — gat, k. прохадати се, прошетивати се. — ó, mn. és fn. за шетњу; који се шета; шеталиште.
 Sétalovaglás, fn. шетња на коњу.
 Sétány, fn. шеталиште, j. Sétatér.
 Sétáltözet, fu. одело за шетњу.
 Sétár, fn. музлица, каблица.
 Séta-sor, fn. алеја. — tér, fn. шеталиште. — út, fn. пут ради шетње.
 Sete, mn. és fn. леворук, шуваклија; á. é. неспретан; шепртња; — nézet, криво (лајио) мишићење.
 Setesuta, mn. неспретан; fn. шепртња.
 Setét 1. Sötét
 Setéül, ih. лажно, криво.
 Sétifikál 1. Sérifikál.
 Sétika, fn. шетњица, мала шетња.
 Sétikál, k. шетујати, лагано се шетати.
 Settenkedik, k. шуњати се, ићи шумке.
 Sí, Sí-rí, k. урликати, дерати се.
 Sian, k. продерати се, кревељити се.
 Siákol, k. 1.) екомрачити, кубурити; 2.) дерати се, цвилети.
 Sibság, fn. раскалашност.

Sicz, isz. шиц! — eget, cs. викати „шиц“. — egetés, fn. викање „шиц“. Siedelem, fn. наглост, хитња, журба. Siedelmes, mn. журан, хитан. — en, ih. хитно.

Siet, k. журити (се), хитати, брзати, наглити; siess! жури! похитай! az óram —, сат ми је истрачо, сат ми иде напред.

Sietés, fn. хитња, журење.

Sietest, ih. врло журно, нагло.

Siettesség, fn. плахост, хитленост.

Siető, mn. журан, нагао, брз; хитлен, жив. — leg, ih. журно. — s, mn. жустар, жураив; журан, хитан. — ség, fn. ужурбаност.

Sietség, fn. брзоћа, журба. — es, mn. журан, хитлен.

Sietten, ih. у броћи, живо; хитлено.

Siettet, cs. убрзавати, ускоравати, журити. — és, fn. журење, ускоравање.

Sietve, Sietvést, ih. журно, на брезу руку.

Sigér l. Siiger.

Siheder l. Süheder.

Sik, Sík, fn. 1.) ројта, гомба; 2.) тележ.

Sík, mn. раван; гладак; — ga gyalúlni, оренденсати; — tenger, отворено, сиње море; á. é. — has, мека столица; fn. а) равнина; б) равница, рâvan, пољана; — ga szállani vkiel, изнад кому на мегдан.

Sík-ábra, fn. диорама. — abroszok, fn. равне карте, мапе. — ajos l. Sikos.

Sikál, Sikáll, cs. глачати, полирати; рибати. — ó, mn. за глачање; fn. глачало (који глача и справа за глачање).

Sikamít, cs. углажисати, глачати.

Sikamlík, k. омакнути се, опузнути се; á. é. измакнути се, умаћи.

Sikamló l. Sikamlós. — kigyó, fn. гуја, аспида. — s, mn. клизав, гладак; á. é. срамотан, непристојан. — ság, fn. клизавост; á. é. срамотан разговодник. — [вопр.]

Sikamos, mn. гладак, клизав, l. Sikamlós.

Sikánkozik, k. тоциљати се.

Sikár, fn. коњски реп (трава); mn. гладак, политиран.

Sikár-aczél, fn. гладило, глачало. — kefe, fn. четка за рибање. — kő, fn. камен за глачање.

Sikárl l. Sikál, Sikárol. — ás, fn. глачање; рибање. — at, fn. политура.

Sikárló, mn. што глача; што риба;

— asszony, рибаља; fn. а) глачар; б) справа за глачање, гладило.

Sikárol, cs. глачати, рибати; полирати. Sikár-reszelő, fn. турпија за глачање. — ruha, fn. крија за рибање, судопера. — vakolat, fn. малтер за рибање. — vas, fn. гладило, глачало.

Síkat, cs. расплакивати, l. Ríkat.

Sikátor, fn. 1.) узан сокачић; 2.) ходник.

Sikkattyú, fn. пијавица, скоба.

Siker, fn. успех, напредак.

Sikér, fn. као, блато, леп; mn. плитак.

Sikerdús, mn. успешан. — an, ih. успешно.

Sikerel, cs. унапређивати, помагати.

Sikeres, mn. 1.) успешан, напредан; берићетан; 2.) лепљив. — ít, cs. унапређивати, унапредити; уделотоврить. — ség, fn. а) успешност, берићетност; б) лепљивост.

Sikeretlen, mn. безуспешан. — ít, cs. чинити безуспешним; осујетити, осујећавати. — ítés, fn. осујећавање, осујећење. — ül, ih. безуспешно.

Síkerít, cs. помагати, унапредити (ствар).

Sikerül, k. поћи, испасти за руком, успети; nem — t neki, није успео.

Sikerület, fn. успех, напредак.

Siket, mn. глух, глув; потмуо, мукао (глас); fn. глувак. — ít, cs. чинити глувим (да оглухне). — néma, mn. és fn. глухонем; глувонеми. — ség, fn. глухота, глухоћа. — ül, k. глухнути, оглухнути, оглувили.

Síkföld, fn. râvan, равница. — i, mn. са равнице.

Síkháromszögtau, fn. тригонометрија у равници.

Síkhas, mn. мека столица, пролив, лијавица. — ú, mn. који има пролив.

Sikhéj, fn. lík, лика.

Sikit, k. врискати, вршитати, пиштати.

Sikit, cs. глачати, углажисати.

Sikkad, Sikkan, k. бити затајен, пронесен.

Sikkantyú, fn. удовица (биљ.). [верен.]

Sikkaszt, cs. проневеравати, затајавати (новце). — ás, fn. проневера.

Sikkő, Sikla, fn. маснац (минерал).

Síklap, fn. равнина, равна површина; lejtős —, коса равнина.

Siklik, k. клизати, клизити.

Sikló, mn. клизав; fn. справа за спуштање. — [ње с брега].

Sikló-fű, fn. коњски реп (трава). — kigyó l. Sikló, fn.

Siklónyálkahal, fn. нека врло дебела риба е кратком љуском.

Síklöveg, fn. пољски топ.

Síkmértan, fn. планиметрија.

Síkmező, fn. пољана, равно поље.

Síkol, es. глачати; правити клизавим.

Sikolt, k. врискати, викати. — ás, fn. вриска, цик, крик. — oz, k. врискати, поврсекивати.

Sikoltyú, fn. гвожђе на врху руде, l. Sí-

Sikong, k. грактати; вриштати. [kattyú].

Sikonkázik, k. тоциљати се (на леду).

Sikos, mn. телесне.

Sikos, mn. 1.) пругаст; 2.) гладак, клизав. — ság, fn. глачина, клизавост.

Síkoz, es. шарати пругама.

Síkpala, fn. листац од маенца.

Síkság, fn. равница, рavan.

Síktalp, fn. пољска лафета (топовска Síktükör, fn. равно огледало. [кола].

Síktüüzérség, fn. лако, пољско топништво.

Síkúl, k. постати гладак, углјисати се; á. é. — t has, мека столица.

Síküteg, fn. пољска батерија.

Sila, mn. кратковид.

Silák, fn. жеравица. — ol, k. тињати.

Silámlík, k. светлуцати, шкиљити, тињати.

Silány, mn. лош, уд, траљав, јбен. — ít, es. чинити удим, лошим. — odik, k. бивати лош, уд, олошати. — ság, fn. злеудост, аберост, траљавост. — úl, ih. лоше, траљаво; k. l. Silányodik.

Silap, fn. 1.) шлем; 2.) поклонац парне машине.

Siláp, fn. ћула, тољага. — ol, es. макљати, деветати; k. тињати.

Silaság, fn. шкиљавост, кратковидост.

Síleány, fn. девојка уз младу.

Siliom, fn. љиљац.

Sillám, fn. шала, лакрија. — ol, k. шалити се, лакришати.

Sima, mn. гладак, углјисан; á. é. углажен, фини у (понашању).

Simaköszörüs, fn. оштрар, глачар.

Simándi, mn. паметљив, наертиљив; fn. наертиљивац, безобразан просјак.

Simánkodik, k. богорадити; наертиљиво

Simárd, mn. углажен, фини. [просити].

Simaság, fn. глаткоћа; á. é. политура.

Simátlan, mn. неполиран.

Símít, es. глачати, глајисати; поравнити; á. é. гладити, лепнати, забавшувати; hátát — ani vkinék, кога пропустити кроз шаке.

Símítás, fn. глачање, поравнивање; улешавање.

Símítatlan, mn. неуглачен, неполиран. — ság, fn. неуглачаност.

Símító, fn. који глача, глачач; справа за глачање; tn. за глачање; за поравнивање.

Símító-kalapács, Símító-pöröly, fn. калапач за поравнивање. — kö, fn. гладило. — rongy, fn. крипа за глачање. — vas, fn. гладило.

Simogat, cs. гладити; á. é. миловати, мазити. — ás, fn. 1.) глађење; 2.) миловање, мажење.

Simon, tn. Симеун, Сима. — biró, fn. нацаг-баба, оштроконџа. — ka, fn. мама, шуша.

Símúl, k. постати гладак; (hoz, hez) приљубити се, придржити се, привити се; — ó szóeska, енклитика.

Simulékony, mn. што приана, приљубљив. — ság, fn. приљубљивост.

Sín, fn. 1.) слабост, слабота; 2.) шина (на точку), l. Kerévas.

Sinár, fn. цимрија, тврдица.

Sincs, Sincsen, k. нема ни, нити је; itt —, ни ту нема (није); sehol —, никде нема, никде није; senki — itthon, нико није код куће; (nak, nek) такођер немати; Pálnak —, нема ни у Павла.

Sindel, Sindely stb. l. Zsindel, Zsindely.

Sindik l. Sínlik.

Sindevész, mn. немоћан, болешљив. — ik, k. венути.

Sínel, es. стезати, окивати (точак).

Sínfogó, fn. натер за навлачење шине.

Sing, fn. рифић. — el, es. мерити рифићем.

Singes, mn. — áru, fn. кројна, сечена роба. — kereskedés, fn. трговина са Singvas l. Sínvas. [сеченом робом].

Sinkó, fn. 1.) тоц иљајка, l. Ironga; 2.) нека ћачка кана.

Sinkofa, Sinkófa, fn. орјатин, лунеж.

Sinkófa, fn. клада.

Sinkofál, Sinkófál, es. проневерити (новац); трахити, проћердати; k. улагавати се, лисичити.

Sinkozik, Sinkózik, mn. тоциљати се.

Sínlés l. Sinlődés.

Sínlik, k. сунити се, куњати, венути; es. кавити због чега, осећати зле последице.

Sínlőd-és, fn. сушење, слабост; чама.

— ik, k. сушити се, венути; чамити.
 — ő, mn. és fn. слаб; који чами.
Sínór stb. l. **Zsinór** stb.
Sínszeg, fn. мороклиана.
Sintér, fn. шинтер, кожодер, живодер.
 — ez, cs. гулити; кињити, глобити.
kedik, k. шинтерисати.
Sínvas, fn. гвожђе за шину; шина, l.
Kerévas. — húzó, fn. руда за на-
 влачење шине.
Síó, fn. поточић, тиха текућа вода.
Síp, fn. 1.) свирала, свираљка; писак;
 (km.) ki a nádiban ül, könnyű annak
 — от esinálni, лако је ћаволу у ка-
 рабе свирати (kad има у риту доста
 трске); 2.) глас, крик; 3.) á. é. — га
 oltani, цепити, каламити под кору.
Sipak l. **Sipka**.
Sipákol, k. дерати се, пиштати.
Sipákos l. **Sipkás**.
Sipánkodik l. **Sopánkodik**.
Síp-bordó l. **Bordósíp**. — csont, fn. ци-
 пац. — fa, fn. нека врба. — fű,
 fn. кукута.
Sipirez, isz. чисти се! сели! иш!
Sipít, k. пиштати гласом, цичати.
Sipka, fn. капа, шеша.
Sipkás, mn. с капом; fn. капар.
Sipkonez, fn. цеваница; ципац.
Sípláda, fn. вергљ.
Sípmű, fn. свирале.
Sipog, k. пијукати, l. **Csipog**.
Sípol, cs. свирати, пиштати. — ás, fn.
 свирање. — gat, cs. свирукати.
Sipoló, fn. лончарски алат за бушење
 грла крчагу.
Sípoly, fn. фистула (оток). — os, mn.
 фистуласт.
Sípos, fn. који свира у карабе, свирале.
Sípoz, cs. каламити под кору.
Sippad, k. упадати, тонути, l. **Sülyed**.
Sípszó, fn. свирање, пиштање.
Síptalp, fn. даска с пискови (у оргуљи).
Síptartó, **Síptok**, fn. токе од свирала.
Sípújju, mn. á. é. припијених тесних
 рукава.
Sír, fn. гроб, рака; k. és cs. плакати;
 ölte —, плаче, хоће да се држи (де-
 те); — ni-ríni, запевати, дрекати.
Sirallik, k. заплакати се.
Siralmas, mn. плачеван, јадан. — ház,
 самрничка кућа. — an, ih. плачев-
 но, јадно.
Siralom, fn. плакаше, кукњава; — völ-

gye, „јудол плачевна“; Jeremias síral-
 mai, плач Јеремијин, јеремиаде.
Siralom-ház, fn. соба осуђених на смрт.
Sírály, fn. галеб.
Síránk, mn. књезав, плачан, плачлив.
 — ozás, fn. плач, плакаше. — ozik,
 k. плакати, јадиковати.
Sírás, fn. плакаше, плач.
Sírásó, fn. гробар. — temetőbogár, fn.
 стровокаца.
Sírás-rivás, fn. кукање, запевка.
Sirat, cs. оплакивати, нарицати за . . .
 — andó, mn. јадан. — atlan, mn. не-
 оплакан. — atlanul, ih. неоплакано.
Sirató-este, fn. вече уочи сватова. —
 asszony, fn. нарикача, нарицаља.
Sír-beszéd, fn. надгробно слово. — bolt,
 fn. гробница, рака. — esarnok, fn.
 катакомба, маузолеј.
Sírdogál, k. запевати.
Sír-domb, fn. брежуљак од гроба, гроб.
 — edény, fn. урна. — emlék, fn. над-
 гробни споменик. — ének, fn. самрт-
 на песма. — fa, fn. крест чело главе.
 — halom, fn. гроб. — hely, fn. гробље.
Síri, mn. гробни; — csend, гробна ти-
 шина; — sötétség, прна помрчина.
Sí-rí, k. кукати, нарицати, запевати.
Sír-irat, fn. надгробни натпис. — jel, fn.
 надгробни знак. — kereszt, fn. над-
 гробни крест. — kert, fn. гробље. —
 köő, fn. камен над гробом. — lepedő,
 fn. покров.
Sirodalmas, mn. плачеван. — an, ih. пла-
Sírol, cs. полагати у гроб. [чевно].
Sírutáni, mn. és fn. посмртни; посмрче.
Sírül(ködik) k. обрнути се.
Sírverem, fn. 1.) рака; 2.) житна јама.
Sírvfers, fn. надгробни натпис.
Sisak, fn. 1.) шлем; 2.) заклопац у
 парне машине. — alakú, mn. шле-
 mast. — bokréta, — forgó, fn. перја-
 ница од шлема. — fű, fn. једић. —
 kötő, fn. врица од шлема. — ol, cs.
 покривати шлемом. — os, mn. са
 шлемом. — rostély, — szem, fn. визир
 од шлема. — taré, — taréj, fn. перја-
 ница од шлема. — virág, fn. једић.
Siseg l. **Sisereg**.
Sisereg, k. пущкати, приштати (вода на
 врелом гвожђу).
Siska, fn. 1.) крофна, гушаница; луку-
 мић; 2.) шевар, трска; 3.) земљана
 пећ; 4.) врста клопавих свиња.

- Siskó, fn. земљана пех.
 Sisterékel, Sistereg l. Sisereg.
 Sistergő, mn. праскав.
 Sív l. Sí.
 Sivad, k. опустети.
 Sivalkod-ás, fn. дераше, цикање, цвиљење. — ik, k. вршитати, цикати.
 Sivan, Sivant, k. прошиштати, никнути.
 Sivány, mn. изношен, отрцан, искрзан; á. é. голетан. — homok, fn. живи песак. — homos, mn. пун живот песка.
 Sivár, mn. пуст; á. é. подивљао. — ság, fn. пустош; á. é. подивљалост.
 Sivás-rívás, fn. запевка, вриска, лелек.
 Sivatag, mn. пуст, дивљи; fn. пустинја. — ság, fn. пустош, стена, пустопољина. — tó, fn. језеро у пустарима.
 Sivít, k. урлати, хујати, зујати, фијукати (ветар, тапе).
 Sívó, mn. што илаче, што цичи; fn. кла-
 Sívóhomok, fn. живи песак. [ринет.
 Skarapna, fn. никорпија, јакреи.
 Skarlát, fn. скрлет, скерлет; mn. скрлетан. — atka, fn. неки црвић. — bogár, fn. крмез, кошенила. — piros, mn. црвен као скрлет. — szín, fn. скрлетна боја. — szín, — színű, mn. скрлетне боје.
 Skófiom, fn. златан кончић.
 Skorpió, fn. шкорпија, јакреи.
 Skót, tn. Шкот; mn. шкотски. — ország, tn. Шкотска. — ul, ih. шкотски.
 Sneff, fn. шљука, l. Szalonka.
 Só, fn. cô; alji —, базна cô; savas —, кисела cô; (szój.) savát borsát meg-adni, зачинити; nálunk is — val sóz-nak, (и код нас се солу соли); kevés só a sótartóban, нема четврте даске.
 Só-akna, fn. солни мајдан. — aknász, fn. који кона соли. — áros, fn. солар. — áruda j. — árulás, fn. продаја соли, солара.
 Sobak, mn. швалски; fn. Шваба, l. Sváb. — fejü, mn. és fn. глуп; глупак.
 Sóbánya, fn. солни мајдан.
 Sódar, fn. шунка, пршут. — lé, fn. са-
 Só-daráló, fn. жрило за со. [ламура.
 Sódarka, fn. шунчица.
 Sodor, fn. 1.) жица, дрот; 2.) правац; víz sodra, folyam sodra, ток реке; 3.) á. é. улога, колосек; kiött sodrából, изгубио је скок; kihozni a sodorból, смести, збунити.
 Sodor, es. 1.) сукати, увијати, вртети;
- 2.) трзати, грабити; örvénybe — ni, гурнути у пропаст; bajba — ni, уважити у зло.
 Sodorgat, es. усуквати, увијати.
 Sodorint, Sodorít, es. заврнути, завити.
 Sodor-mérő, fn. справа за мерење струје какве реке. — mű, fn. филигран рабоча са жицама. — rác, fn. решетка од Sodradék, fn. усукано, увијено. [дрста.
 Sodrás, fn. увијање, сукавање.
 Sodrat, fn. жица.
 Sodró, fn. 1.) усукавач; 2.) намотавач (дрво); 3.) l. Sodrókanál; 4.) l. Sodrófa.
 Sodróbogár l. Iloncza.
 Sodrófa, fn. ваљак; оклагија. — kanál, fn. међајица.
 Sodrony, fn. жица. — mű, fn. работа од жица. — müves, fn. дротар. — rác, — rostély, fn. решетка од жице.
 Sodrórokka, fn. коловрат, сукаљка.
 Sodros, mn. 1.) што се лако усукује; 2.) што трза, вуче (вода).
 Sodrott, mn. усукан, увијен.
 Sógor, fn. шурак, шогор, шашеног.
 Sógor-asszony, fn. шогорица, снаја, свастика.
 Sógoros, mn. опријатељен. — ít, es. опријатељити. — odik, k. опријатељити се. — oz, es. називати шураком, шогором. — ság, fn. шураштво, шогоршаг, својта, пријатељство.
 Soha, ih. никад, никада; — napján, о св. никад; — se mondja! немојте то говорити!
 Sohaj, fn. уздисај, уздах. — g, k. узди-
 Sóhajó, fn. лађа са сољу. [сати.
 Sohajt, k. és es. уздисати, уздахнути. — ás, fn. уздисање, уздах, уздисај. — oz, — ozik, k. уздисати, јецати. — ozás, fn. јецање.
 Sóház, fn. солара.
 Sóhivatal, fn. солара, сопо звање.
 Sohol, Sohon l. Sehol, Sehon ...
 Sóíz, fn. слан кус. — ü, mn. слан.
 Sójövedék, fn. приход од соли.
 Sok, mn. много, тушта, сила; — ra megy, то далеко води; — ra becsülni, високо ценити; — ra vitt, далеко је дотерао; — ba venni, скупо рачунати; — ad magával jött, дошао је с много њих; — at szekér sem bir v. mézből sem jó a — v. mindennek — а megárt, предобар-недобар; преко мере никаква добра није.

Soká, ih. дуго; beh — jön! ала је дуго остало!

Sokaeska, mn. подоста, мало много.

Sokadalmas, mn. 1.) што се тиче вашара; 2.) који прави, држи вашар; — nép, вашарције. — kodik, Sokadal-maz, k. држати вашар, вашарисати.

Sokadalmi, mn. вашарски, сајамски.

Sokadalom, fn. вашар, сајам.

Sokáig, ih. дуго, за дуго.

Sokalakú, mn. многолик, многострук. — ság, fn. многоликост.

Sokall, Sokal, cs. сматрати за премного.

Sokalvó, fn. чмавало, спавалица.

Sokan, ih. многи; много нас, вас, њих.

Sokára, ih. дуго; касно; — lesz öreg ember, неће скоро остати; nem — megtudjuk, скорим ћемо дознати.

Sokas, mn. помного, подоста, приличан.

Sokaság, fn. множина, силоство, мноштво.

Sokasít, Sokasbít, cs. умножавати. — ás, fn. умножавање.

Sokas-odás, fn. умножавање. — odik, — úl, k. умножавати се, расти.

Sokat, ih. 1.) много, сила, тушта; 2.) дуго; 3.) често.

Sokátartó, mn. дуготрајан.

Sokatérő, mn. драгоцен.

Sokbeszédű, mn. разговоран, говорљив. — ség, fn. говорљивост.

Sokérdemű, mn. многозаслужан.

Sokértelmű, Sokérteményü, шп. од много Sókerülő, fn. који готови со. [значења].

Sokétű, mn. пројдрљив, поједљив.

Sokfalkás, fn. многобратаца (биљка).

Sokfejű, mn. многоглав.

Sokfelé, ih. на много страна; на много делова; — ágazik, врло се разграђава.

Sokféle, mn. многострук, различан. — kép(en), ih. различно, многоструко. — ség, fn. многострукост.

Sokfeleségű l. Soknejű.

Sokférjű, mn. са много мужева. — ség, fn. многомаштво, полиандрија.

Sokgyermekű, mn. с много деце.

Sokhasznú, mn. врло користан.

Sokhatalmú, Sokható, mn. силан.

Sokhímés, mn. многомужица (биљка).

Sokhozlátó, fn. који се многог чега лаха, усталаци.

Sokisten-hivés, fn. многобоштво. — ségi, политеистичан, многобожачки. — ſű, fn. многобожац. — ſüség, fn. многобоштво.

Sokjelentésü, mn. од много значења.

Sokkal, ih. много, сила; — jobb, много боли.

Soklábu, mn. многоног; fn. стонога (буба).

Soklap, Soklapony, fn. полиедар.

Soknejű, mn. са много жена. — ség, fn. многоженство.

Soknemű, mn. многострук, разновид, различит. — leg, ih. многоструко, различито. — ség, fn. разновидост.

Soknevű, mn. многоимен. — leg, ih. раз-

Soknős l. Soknejű. [ноимено.

Sokoldalú, mn. многостран, свестран. — ság, fn. многостраност, свестраност.

Sokorlat, fn. различак.

Sokotál, cs. умножавати, умногоструча-

Sókö, fn. сони камен. [вати].

Sokrendbeli, Sokrendi, mn. различит; мно-

Sokrétü, mn. многостручен. [гострук.

Sokság, fn. множина.

Sokszakértő, fn. полихистор.

Sokszámú, mn. многобројан.

Sokszavú, mn. различнога гласа; — rigó, американски славуј; á. é. говорљив.

Sokszemű, mn. 1.) многоок; 2.) многозрн.

Sokszerű, mn. многострук, различан. — en, ih. разноструко.

Sokszínű, mn. многобојан, шарен. — ség, fn. шаренило.

Sokszor, ih. често, много пута. — i, mn. чест, многократан.

Sokszoros, шп. многостручен. — an, ih. многостручно. — ít, cs. умножавати, умножити, l. Sokszoroz. — ság, fn. многостручност.

Sokszoroz, cs. 1.) множити, мультилико- вати; 2.) умножити. — andó, fn. мультиликанд. — ás, fn. умножавање; мультиликација. — mány, fn. производ, продукт. — ó, fn. умножитељ, мульти-

Sokszorta, ih. l. Sokszor. [плакатор.

Sokszög, fn. многокутник, полигон. — tan, fn. наука о полигонима. — ſű, mn. многокутан, полигоналан.

Soktag, fn. полином. — i, mn. полиноли- чан. — ú, cs. многочлан; многолист. — úság, fn. многочланост.

Soktehetségű, mn. врло даровит.

Soktudás, fn. многознаност.

Soktudó, mn. многознао, свеуман; fn. многозналица.

Sokurú, mn. који има много господара.

Sókút, fn. слан бунар.

Sólé, fn. саламура.

- Solosma, fn. химна, света иесма.
 Sólya, fn. 1.) синдара; 2.) кантир. — tér, fn. место где стоје лађе.
 Solymár, Solymász, Sólymász, fn. који лови са соколовима.
 Solymász, Sólymász, k. és cs. ловити са соколовима.
 Solymászat, fn. 1.) ловљење са соколовима; 2.) соколарство.
 Sólyom, fn. соко; (km.) a bagolynak nem leszen — fia, из вране што испана, тешко соко постане. — madár, fn. соко. — mester, fn. соколар. — vadászat, fn. лов са соколовима.
 Sóm, fn. дрен; дреньина; veres gyűrű —, сивбовина; — puelye, дреновац.
 Soma, tn. Корнел, Корнелце.
 Sómázsza, fn. мера за со.
 Somfa, fn. 1.) дрен, дреново дрво; 2.) Somfordál, k. шуњатице. [пратљача.
 Somkóró(lóhere), fn. ждральника, кокотац.
 Somlyai, mn. шомловски (вино).
 Somma, fn. сумма, свота.
 Sommál, cs. сабирати, сабрати.
 Sommás, mn. сумаран. — an, ih. сумарно. — eljárás, fn. сумаран (кратак) поступак. — odik, k. накупити се, нагомилавати се.
 Sommáz, cs. скупљати, сабирати.
 Somogy, fn. 1.) унутарњи део надстремнице; таван; 2.) tn. Шомоћ. — vár-megye, tn. шомоћска жупанија.
 Somolyog, k. смешквати се, l. Mosolyog.
 Sómörzsälék, fn. ситна, истуџана со.
 Sompolyodik, k. пришуњати се, прикра-
 Sompolyog, k. шуњати се. [сти се.
 Sompordál l. Somfordál.
 Sompordi, fn. шуњало.
 Sonda l. Sanda.
 Sónemű, mn. као со, солани.
 Sonka, fn. шунка, l. Sódar. — lé, fn. саламура.
 Sonkoly, fn. 1.) саће (восак); 2.) — méz, fn. мед из једаред исечени погаче. — szőlő, fn. неко грожђе.
 Sónyalató, fn. солило (у економији).
 Sóolda, fn. раствор соли.
 Sopánkodik, k. уздисати, кукати.
 Sopár, mn. és fn. тврд; тврдица, ципија. — kodik, k. тврдовати, бити ципија. — ság, fn. ципилук, тврдовање.
 Soprony, tn. Шопрон. — vármege, tn. шопронска градомеђа.
- Sor, fn. 1.) ред; — jában, редом, редими-
 це; rám került a —, на мене је дошао
 ред; rajtam a —, на мени је ред; — ról — ra, редом; egy — gyöngy, низ
 бисера; — ba szedni, наместити у
 ред; — ba állít, стављати у ред;
 — t tartani, остати у реду, држати
 ред; — t venni, по реду, редом узи-
 мати; — t v. — ban inni, по реду
 ити (док се не обрећају); — tenni,
 метнути у један ред; испоредити;
 egy — ban áll veletek, раван вам је,
 у једном реду стоји с вами; — ba v.
 — ra jární, заредити; — ba csókolni,
 редом изљубити; — ba buktatni, по-
 сваљивати; (szój.) nem úgy van a
 — a v. nem úgy van annak a — а, није
 то тако; úgy intézni — át, hogy . . .,
 тако ствар удешити, да . . .; nagy an-
 nak a — a v. nagy — a van annak, о
 том би се много могло говорити; kijő
 annak is a — ja, доћи ће ред и на
 то; nem ez ennek a — ja, не бива
 то тако; 2.) вреста, ред, линија (у
 књизи); 3.) судбина, стање; szegény
 — ban van, сиромах је; 4.) nagy —,
 велико, замашно (нешто); ez már nagy
 sor, то је већ велико, важно нешто;
 kiki tuđa a maga — át, свак зна
 своју невољу; свак зна где га тиши;
- 5.) (у војсци) гомила, чета; vak —,
 слепи, незаклоњени ред; — ba gyüll-
 ni, скупити се; 6.) ћинђуве (у течно-
 Sór, fn. луг, гај. [сти.
 Sorakozik, k. стати у ред, наместити се; á. é. e müveklicz sorakznak . . .,
 уз ова дела пристају . . .; sora-
 kozz! у ред!
 Sorakoztat, cs. поставити у ред.
 Sóráktár, fn. солара. — nok, fn. мага-
 зинар од соли.
 Sórál, k. крстарити, тумарати.
 Sorállás, fn. стајање у реду (војска).
 Soratlan, mn. — úl, ih. без реда.
 Sorbeli, mn. из реда, што се тиче реда.
 Soresapat, fn. регуларна, редовна војска.
 Sordék, fn. запећак.
 Sordély, fn. стрнатка.
 Sor-ezred, fn. пешачка регимента. — fü-
 zet, fn. низ. — gyalogság, fn. регу-
 ларна пешадија. — hadak, fn. регу-
 лаши. — hajó, fn. велика ратна лађа,
 — hegyek, fn. ланац брда. — jában,
 ih. редом, редимице. — jegyzék, fn.

списак, каталог, регистар. — jegyző, fn. регистратор. — katona, fn. регуляш. — katonaság, fn. регулаши. — könyv, fn. регистар. — köz, fn. размак међу редовима. — lovasság, fn. редовна коњица. — lővés, fn. плотун (ватра). — menet, fn. литија — metszet, fn. пресек стиха, цезура. — mivelés, fn. сејање на редове. — mítatő, fn. регистар; (у штампара) ска-
Soróf, fn. шроф, l. Sróf . . . [залька].
Sorofol, k. скитати се, витлати се.
Sorol, cs. врстати, низати, рећати.
Soromp, l. Sorompó.
Sorompó, fn. преграда, ћерам, калија. — s, fn. капиција, ћерман. — z, cs. преграђивати (пут). — ör, fn. ћерман.
Soronként, ih. редом, редимише; у редовима.
Soronkivüli, mn. мимо ред. — ség, fn. миморедност, екстраординалност.
Soros, mn. у редовима, на редове; који је на реду; fn. редњак, чредник; ре-
Sorošmívelés l. Sormivelés. [душа].
Soroz, cs. 1.) метати у редове; реги-
стровати; класификовати; 2.) уврши-
ћивати. — at, fn. ред, регистар, кла-
са, класификација. — ó, fn. регистратар.
Sorpár, fn. дистихон. [топ.
Sors, fn. 1.) коцка, жреб; — ot vetni
v. húzni, бацати коцку, жребати; 2.) судбина, судба, удес, усуд; а — úgy akarta, судбина је хтела; szegény v. vékony — ú, сиромах; vki-
vel — át megosztani, делити с ким судбину; mint lesz — om! како ли ћу проћи! vak —, слепа (корава) срећа, случај.
Sors-csapások, fn. ударци судбине. — húzás, fn. жребање. — játék, fn. лутрија. — jegy, fn. срећка, лоз. — kölcsön, fn. лутријски зајам. — ol, cs. жребати, вући лозове. — olás, fn. жре-
баше. — os, fn. друг, садруг. — oz, cs. жребати. — szám, fn. нумера лоза (срећке). — végzet, — veszély, fn. коб, судбина. — vetés, fn. вучење лозова итд. — vető, fn. жребач, који даје да се жреба.
Sor-szakos, mn. — vers, (стих) глоеса. — szám, fn. редни број. — táncz, fn. коло. — tav, fn. размак између линија у књизи. — tüz, — tüzelés, fn. пуцање у редовима. — tüzérség, fn.

регуларно топишишво. — ültetés, fn. сађење у редове (шуме итд.).
Sorv, fn. сушица, суха болест.
Sorvad, k. сушити се, венути. — ály, — ás, fn. сушица, сухобоља.
Sorvaszt, cs. сушити, чинити да вене.
Sorvag mn. јектичав.
Sorvetés, fn. сејање по редовима (машина). — Sorvető, fn. сејача машина. [ном.
Sorzat, fn. 1.) серија, низ бројева; 2.) прогресија; 3.) листина, списак.
Sorzik, k. (о пићу кад се распада у ђинђуве).
Sorzdók, k. низати се, врстати се.
Sorzhenger, fn. ваљак од сејаче машине.
Sorzójegyzék, fn. списак по рангу.
Sós, mn. слан; осољен; преслан. — an, ih. слано; посољено; пресољено.
Sósav, fn. сёна киселина. — as, mn. са сёном киселином.
Sósdi, fn. кисељача (трава).
Sósfürdő, fn. слано купатило, слана бања.
Sóska, fn. кисељак. — borbolyafa, fn. сутека, дивљи шимшир. — sav, fn. шећерна киселина.
Sós-lé, fn. саламура. — lórom, fn. воловско око. — pörje, fn. окрек. — ság, fn. осољеност, сё. — tej, fn. кисело млеко.
Sószelencze, fn. сланик; сланица.
Sótalan, mn. неслан; fn. неки колачи. — ság, fn. несланост. — úl, ih. неслано.
Sótartó, fn. сланица; сланик.
Sotó l. Sotú.
Sótörő, fn. калапач за разбијање соли.
Sotra, fn. нека дивља патка.
Sotú, Sotú, fn. преша, тесак; тезга.
Sotul, cs. цедити, тештити, пресовати; стезати (у тезги). — ás, fn. цећење, муљање; стезање. — atlan, mn. не-цећен, непресован. — ó, fn. који пе-
Sóügy, fn. соларство. [ди, пресује].
Sóválu, fn. валов за со, солило.
Sóvám, fn. ћумрук на со.
Sovány, mn. мршав, сух; á. é. неплодан, крт (земља). — ít, cs. мршавити, чинити мршавим; чинити неплодним. — kodik, — odik, k. мршати, сушити се, мршавити. — ság, fn. мршавост. — úl, ih. мршаво; k. l. Soványodik.
Soványviola, fn. пећка љубичица.
Sovár, mn. жељан, гибан, попашан.
Sovárg l. Sovarog. — ás, fn. чежња, жудња. — ó, mn. гибан, жељан.

Sovarog, k. чезнути, жудети, гинути.
 Sóviz, fn. 1.) саламура; 2.) слана вода.
 Sóz, es. солити, заеалати; маринирати;
 метати у саламуру; á. é. oda — ott
 egy forintot, тутну му у руку једну
 форинту; jół oda — ni vkikek, очи-
 тати буквицу; bottal oda — ni, ода-
 ламити кога.
 Százás, fn. солење; маринирање; мета-
 ње у саламуру.
 Sózatlan, mn. иеносољен, исосољен. —
 úl, ih. иеносољено.
 Sózó, mn. киселаст, накисео.
 Sömör, fn. липај; rágó —, зверинац.
 — g l. Sömörög. — get, cs. смежу-
 равати, набрати.
 Sömörgös, mn. смежуран, набран.
 Sömörgőz, Sömörít l. Sörmörög, Sömörget.
 Sömörög, k. смежуравати се, нарозати
 Sömörös, mn. лишајив. (се.
 Sönnyledék, fn. шуга, евраб. — es, mn.
 шугав, еврабљив.
 Söp . . . l. Sep . . .
 Sör . . . l. Ser . . .
 Söre, fn. угојена марва.
 Söreg, fn. кечига.
 Sörény l. Serény.
 Söreökör, fn. дебео во.
 Sörész, fn. који тргује с воловима, це-
 лебија. — ség, fn. целебијество.
 Sörét, fn. сачма, l. Serét . . .
 Söröly, fn. турмалин.
 Sörös l. Seres.
 Sörte, Sörtés l. Serte . . .
 Söt, ih, шта вине, на још, чак.
 Sötét, 1.) fn. тама, мрак; 2.) mn. мра-
 чан, таман, таван; угасит; тмаст; —
 este, мркла ноћ; — kék, угасито плав;
 á. é. — arcz, суморно аице.
 Sötét, Sétetedik, k. смркавати се, мра-
 чити се, мркнути, тамнети.
 Sötézellik, k. изгледати угасит, мрк.
 Sötétermü, mn. суморан, турван, сетан.
 — en, — leg, ih. турвио, сетно. —
 ség, fn. сета, турвност.
 Sötéten, ih. мрачно; á. é. суморно.
 Sötétes, mn. загасит; á. é. потмуран.
 Sötétít, es. мрачити, чинити тавним.
 Sötétkék, mn. угасито плав, мор.
 Sötétlik l. Sötézellik.
 Sötét-pej, mn. és fn. вран; вранац. —
 piros, mn. угасито црвен, мургаст. —
 sárga, mn. és fn. угасито жут; риђан.
 — színű, — szög, mn. угасит.

Sötétség, fn. помрчина, мрак, тама, тмина.
 Sötétil, k. смркавати се, мркнути се.
 Sötétültig, ih. до сумрака.
 Sötétvágat, fn. проређивање шуме.
 Sövény, fn. живица, плот, ограда. — el,
 — ez, cs. ограђивати. — ezet, fn.
 плот, ограда. — fonadék, — kerítés,
 — kert, fn. плетер. — zés, fn. огра-
 ђивање. — zet, fn. ограда, плот.
 Spanjol, tn. Шпанијолац; mn. шпанијол-
 ски. — hon, tn. Шпанијолска. — lóher,
 fn. турска детелина, граховина. —
 meggyl, fn. шпанска вишња, марела —
 ország, tn. Шпанијолска. — os, mn.
 osan, ih. шпански, па шпански начин.
 — ul, ih. шпански. — viasz, fn. печат-
 Spár(hal), fn. деверика. [ни восак.
 Spárغا(fü), fn. a) вилина метла, кале-
 нац, шпаргла; b) шпагат, l. Zsinéreg.
 — kerep, fn. звездан (нека детелина).
 Spéhely, fn. шипиља.
 Spék, fn. сланина. — el, cs. надевати
 Spináth, fn. спанаћ, l. Paraj. [сланином.
 Spongyia, fn. сунђер, l. Szivacs.
 Srét, fn. сачма, l. Serét.
 Sróf, fn. шраф, шараф, l. Csavar. — ol, cs.
 шарафти. — os, mn. — osan, ih. на
 Staféta, fn. штапета. [шроф; као шраф.
 Stajerország, tn. Штајерска. — i, mn.
 és fn. штајереки; Штајерац.
 Statisztika, fn. статистика. — i, mn.
 статистички.
 Státus, fn. држава, l. Állam.
 Stincza, fn. младица (нека смрдљива ри-
 Stoikus, fn. стојик. ба).
 Stóla, fn. штола.
 Stompf, fn. ступа.
 Strázsa, Strázsál l. Őr . . .
 Strúez(madár), fn. ној. — tojás, fn. но-
 јево яје. — toll, fn. нојево перо.
 Stylus, fn. стил, слог, l. Irály.
 Suba, fn. гуњ, гуњац.
 Subieza, fn. кратак гуњац.
 Sublevél, fn. лист за протеривање.
 Sudamlik, k. умаћи, умицати.
 Sudamos, mn. што лако умакне, исклизне.
 Sudar, Sudár, fn. 1.) врх, овршина (од
 дрвета); 2.) швигар; mn. вит, танан.
 Sudaras, mn. с врхом; са швигаром.
 Sudarfa, fn. мотка; шиба на бунару.
 Suفا, fn. 1.) чорба са сурутком; 2.) ша-
 до, шато.
 Súg, es. шантати, шанутати; — ni búgní,
 домуњавати се, шункати.

Sugal, Sugall, cs. шаптати, дошаптавати.
— ás, fn. дошаптавање. — at, fn. задахнуће, инспирација.

Sugalom, fn. пришаптавање.

Sugalmaz, cs. дошаптавати, добаџивати гласове; — ott lap, инспирован лист.

Sugár, A. fn. 1.) зрак; 2.) радиус, по-лупречник; В. mn. вит, танан, прав.

Sugár-ágyu, fn. шиба (врета топа). — állatok, fn. зракари.

Sugaras, Sugaraz I. Sugáros, Sugároz.

Sugárkör, fn. сјајни круг, ауреола (око Sugárlik I. Sugárzik. [главе].

Sugárnyaláb, fn. кита зракова.

Sugarol I. Súg.

Sugáros, mn. 1.) зрачан, светао; 2.) зраковит, зракаст.

Sugároz, cs. 1.) обаџявати, озаривати; 2.) везати швигар на бич.

Sugár-szorító, fn. мрачило (у телескопу). — szög, fn. кут упада. — tan, fn. оптика. — törés, fn. преламање зрака. — törődés, fn. ломљење зракова. — út, fn. булвар, венац. — verő, fn. рефрактор. — zás, fn. светљење. — zat, fn. зраци, зрак. — zik, k. зрачити, пуштати зрак. — zó, mn. сјајан, свет.

Súgás, fn. шаптање, дошаптавање. [тадо.]

Sugdogál, k. шапутати.

Sugdos, Sugdoz, cs. шапутати, пришаптавати. [тавати.]

Súgó, fn. шаптач, шаптало. [тавати.]

Suhad, k. угињати се, слегати се.

Suhan, k. 1.) умаћи, побећи; 2.) пасти;

Suhanez, fn. момче, деран.

Suhanczár, fn. узрастao момак. — odik, k. нађикати.

Suháng, fn. шиба, прут, младица. — ol, cs. шибати.

Suhant, cs. 1.) дати да утече; дати да падне; 2.) швићнити, швићкати.

Suhanték, fn. (бистра) запрашка.

Suhatag, fn. 1.) изданак; 2.) мотка.

Suhint, cs. бацити, хитнути; швићнити. — ás, fn. хитац; швићкање.

Suhít I. Suhint.

Suhító, fn. изданак.

Suhog, k. роморити, жаморити. — ás, fn. ромор. — at, cs. швићкати; az ostort — atni, пущати бичем; (vkit) шибати. — ó, fn. а) дугачак танак бич; б) швигар; с) јахаћи бич; mn. шуман, што ромори.

Suholy, fn. nagy —, сова, совуљага.

Sujt, cs. 1.) ударити; agyon — ani, уби-

ти; földhöz — ani, лупити о земљу; á. é. — va érezni magát, осећати се погоћен; büntetéssel —, казнити; 2.) хитнути, бацити.

Sujtás, fn. 1.) ударац, удар; 2.) бацање; 3.) неки гајтан за хаљине; 4.) цифрање (у говору).

Sujtás-os, mn. украшен гајтаном; á. é. китњаст. — oz, cs. красити гајтаном; цифрати.

Sujtogat, Sujtol, cs. ударати; казнити.

Suli, mn. ћулав.

Sullog, k. шуњати се, вући се.

Súly, fn. 1.) тежина, тежа; 2.) терет; 3.) важност; nagy — t fektetni v mire, много полагати на што; 4.) нагласак,

Súlyag, fn. барит [l. Hangsúly.]

Súlyaszték, fn. баласт.

Súlybecs, fn. тежина (мера) новца.

Súlyegyen, fn. равнотежа. — lítő, — rúd, fn. мотка за држање равнотеже.

Súlegyít, cs. постављати равнотежу.

Súlyerő, fn. тежа, важина.

Súlyérték I. Súlybecs.

Súlyföld, fn. барит.

Súlyhiány, fn. мањак у тежини, размерак.

Súlyirány, fn. перпендикуларан праваци. — lag, — osan, ih. перпендикуларно. — os, mn. перпендикуларан.

Sulykol, Sulykoz, cs. ударати мањем;

Súlykö, fn. волфрам. [грувати.]

Súly-méret, fn. мера нагласка. — mérfő, — mérfü, fn. барометар. — mérték, fn. тежина. — mondat, fn. доказ, аргумент.

Sulymos, mn. пун враголића. [мент.]

Súlyogat, cs. премеравати, мерити.

Sulyok, fn. маљ; (szój.) messze vettő a sulykot, забраздити, сукати, пресно лагати; lágyjára esett a —, стали су му на жуљ.

Sulyom, fn. враголић, водени орах.

Súlyos, mn. 1.) тежак; á. é. тегобан, мучан; — betegség, тешка боља; — körülmények, незгодне прилике; 2.) важан, замашан.

Súlyosbít, cs. отештавати; заоштравати; — ó körülmény, отежица.

Súlyosból, k. постајати тежи; погоршати се.

Súlyosít, cs. отештати, чинити тежим.

Súlyosodik, Sulyosúl, k. отежати, погоршати се.

Súlypat, fn. барит.

Súlypont, fn. тежиште.

Súlysúrmérő, fn. ареометар за тежину.

Súlytalan, mn. 1.) без тежине; — ok, v.
— anyagok, импондерабилија; 2.) без акцента, без нагласка.

Súlyteher, fn. баласт.

Sumák, mn. глупав, глупаст.

Sunma, fn. сума, l. Somma stb.

Sunda, mn. гадан.

Sundabunda, fn. per sundám bundám, кришом, шурујући.

Sunka, fn. шунка, l. Sódar.

Sunnya, Sunnyi, mn. подмукао; fn. шуњало, муклац.

Sunnyog, Sunnyogat, k. бити подмукао, претварати се.

Sunnyászkodik, Sunydorkodik, k. шуњати се, бити лукав.

Sunyik, k. скрити се, завлачити се.

Sunyorg l. Sunnyog.

Super, fn. шупер, калават (на броду). — ez, cs. калаватити, шуперити. — szer, fn. калаватило.

Supp, fn. ракун, американски медвед.

Suppad, k. упадати, слегати се.

Suppan, k. пући, пукнути, распукнути се. — t, cs. треснути.

Supra, fn. прут, шиба.

Suprál, Suprikál, cs. шибати.

Suramlik, k. умаћи, клиснути.

Surán, fn. 1.) жутовољка; 2.) локарда

Surdé, fn. миндер, модроц. [(риба)].

Surján, Surjány, fn. млада (ограђена) шума; mn. вит, витак.

Surla, fn. смериљ (минерал).

Surló, fn. коњски реп (бивка).

Surlócsutak, fn. судонера; омут за бришење или рибање.

Surlód-ás, fn. трење; á. é. трвење, раздор. — ik, k. трти се.

Surló-föveny, fn. песак за рибање. — fű, fn. коњски реп. — rongy, — rónha, fn. крпуљина, крпа за бришење.

Surol, cs. трти, рибати. — ódik, l. Sur-

Surran, k. клиснути, умаћи. [lódik].

Surrantó, fn. мали пролазак кроз долмушу

Susa, fn. шамат, шушањ. [(за чамац)].

Susárló, fn. врач, чаробник, мађоник.

Susárol, cs. 1.) шапнати; 2.) бајати.

Suska, fn. 1.) шишарка; 2.) футрол, корице; 3.) сува јабука; mn. l. Suskás.

Suskás, mn. похотан, блудан.

Susnya, mn. лен, тром, шуњало.

Susog, k. шуштати, шумити: роморити; шушквати. — ás, fn. ромор, шум, жа-

Susoglik, k. шумити, жаморити. [мор.]

Susogló, mn. што шуми, шуман.

Susogó, fn. сводитељ, подводник.

Susong, k. шуштати, хујати; шантати.

Susták, fn. шестак, десетак.

Sustorékol, k. притати, l. Sustorog.

Sustorgás, fn. притате, пункање (нпр. воде на врелу гвожђу); пиштање.

Sustorog, k. притати, пунккати (вода на ватри); пиштати.

Sut, fn. запећак; — ban ülni, седети у запећку.

Suta, mn. 1.) шут, шутав, шушав; без рогова; без рена, кус; 2.) шуваклија.

Suti, fn. шуваклија, l. Balog.

Suttog, k. шапнатати, мунђати; шушквати; шуштати. — ás, fn. шуџитање; шушкање. — ó, mn. што шушти, шуман; — ó szellő, шуман ветар. — ó, fn. l. Suttom l. Suttong. [Suhancz.

Suttomban, ih. тајно, кришом,

Sutton l. Suttong.

Suttong, k. шуровати, домунђавати се.

Suttong, fn. зачкољина, скровиште; — ban, кришом, шапински, из потаже.

Sutty l. Sajtó.

Suttyan, k. умаћи, клиснути.

Suttyú l. Süheder.

Suttyol l. Sajtol.

Sutní, fn. 1.) преса, тесак; муљарница; 2.) кука, чакља; 3.) тезга.

Sutúl, 1.) cs. стезати, тештити, цедити, муљати; 2.) k. губити рогове.

Suvad, k. слећи се, l. Suhad.

Suvaszt, cs. пустити да се омакне, да Sű l. Sűv. [исклизи].

Südő 1. Süldő; — leány, шиварица.

Süfítöl, k. силанцати се, скитати се.

Sügér, Sügér, fn, греч, бандар.

Süheder, fn. момче, дерините.

Süker stb. l. Siker stb.

Süket, mn. глух, глув, l. Siket.

Süll, fn. морско (бодљикаво) прасе; k. бити печен, пећи се; á. é. — ni fölni, до ушију поцрвенети.

Sülbige, fn. неко трење.

Süld, k. чистити псе (ловац).

Süldisznó, fn. јеж.

Süldő, fn. 1.) младо свинче, назиме; 2.) крмача; 3.) младо зече (овогодишње); 4.) жутокљунац; — diák, ћак новак; — leány, шиварица.

Süleb, fn. јеж с псећом њушком.

Sülékeny, fn. спржен, испечен (земља).

Sületlen, mn. непечен, недопечен, гње-

- иав; сиров; пресан; á. é. неслан, бъутав; недотупаван; — tréfa, неслана шала. — ség, fn. бъутавост; недотупавност. — íl, ih. непечено; бъутаво; недотупавно.
- Sülevényes, mn. врео, угрејан (земља).
- Sülfű, fn. l. Súlyfű.
- Sülhal, fn. морски јеж.
- Süllő, fn. смућ.
- Süllös, mn. сипљаин.
- Sülködik l. Hizelkedik, Sünderködik.
- Sült, fn. печење; (szój.) borral mosdik, — tel törülközik, живи за три света.
- Sült, mn. печен; á. é. — bolond сакалуда.
- Sült-esirás, mn. с вртоглавицом (коњ). — szürke, fn. жерав.
- Súly, fn. шубъ.
- Súlyed, k. тонути; слегати се, угињати се; á. é. изопачавати се. — és, fn. утолегање, угињање; изопачавање.
- Súlyest, cs. чинити да тоне, спуштати,
- Súlyfű, fn. змијинац, козалец. [утопити.]
- Súlyös, mn. шуљаин.
- Sümöles l. Szemöles.
- Sün, fn. јеж, l. Sül.
- Sünde, fn. морско прасе.
- Sündör, mn. ласкав; fn. улагивало, лъсац. — ködik, — ög, k. улагивати се, лисичити.
- Süntaj, fn. чкаљ са округлости цветови.
- Sünmag, fn. сминоспермум.
- Süpped, k. упадати, уgliбъивати се. — ék, fn. глиб. — ékes, mn. глибовит. — és, fn. упадање, уgliбъивање. — ez, k. уgliбъивати се, упадати.
- Süppeszt, cs. уgliбъивати; чинити да тоне, да упада.
- Sürge, Sürgefürge, mn. жив, окретан.
- Sürgel, cs. пожуривати, журити.
- Sürgélem, fn. окретност, живот.
- Sürgelmes, mn. жив, окретан, прогав, жураин. — kedik, k. бити жураин. — ség, fn. окретност, жураивост.
- Sürgelődik, k. журити се, l. Sürgölödik.
- Sürgés, Sürgésforgás, fn. журба.
- Sürgeség, fn. окретност, жураивост.
- Sürgét, cs. пожуривати, наваљивати на... — és, fn. пожуривање. — ési irat, fn. пожурница. — ó, mn. журан, хитан; — ó levél, иожурница; — ó szükség, прека потреба. — ós, mn. журан, хитан; прешан. — ózik, k. журити се,
- Sürgödik l. Störög. [l. Sürgölödik.
- Sürgölödik, k. журити се, живо радити.
- Sürgöl, cs. пожуривати.
- Sürgöny, fn. депеша, j. Telegramm. — öz, cs. телеграфисати.
- Sürgős, mn. журан, читан; прешан. — ség, fn. хитност, прешност.
- Sürgye, Sürgyefa, fn. тестика.
- Sürit, cs. згушињавати; á. é. vki körül — ní, много облетати кога. — és, fn. згушињавање. — ó, fn. кондензатор.
- Sürjés, fn. честа, гуштара, честац.
- Sürmérő, fn. ареометар.
- Sürög(forog), k. мухати се, проважати се; ужурбати се.
- Sürlöködik, k. облагивати, облетати кога.
- Sür-forog l. Sürgöförog.
- Sürü, mn. густ, чест, збијен; á. é. láto-gatás, учестане походе; fn. 1.) густож; 2.) честа, гушта, гуштара.
- Sürrüdik, k. згуснути се, згушињавати се; sürrüdnek látagatásai, учестава походе своје.
- Sürrü-fésü, fn. чести чешаљ. — hely, fn. гушта, честа. — kárt, fn. честе граб-
- Sürrül, Sürrün l. Sürrüsödik, Sürrüien. [ње.
- Sürrürosta, fn. често решето.
- Sürrüség, fn. 1.) густина; збијеност; 2.) честа, гуштара.
- Sürrüsödik, k. згуснути се, згушињавати се; бивати чест.
- Sürrüsita, fn. често сито.
- Süsétek, Süsölék, fn. пољска шева.
- Süstörög, k. праскати, l. Sustorog.
- Süsü, mn. глупав, тупав.
- Süt, k. ејати; а пар —, сунце сија; cs. пећи; sütni fözni, приварити; bélyeget — ni vkire, жигосати; földre — ní sze-meit, оборити очи; puskát —, опалити; (szój.) — i a makkot, кује планове.
- Sütemény, fn. пециво.
- Sütet, fn. egy — кенуér, једна мешња.
- Sütés, fn. печење, пржење; egy —, једно
- Sütkérezik, k. сунчати се. [пециво.]
- Sütkő l. Süheder.
- Sütkörész, cs. кувати по мало.
- Sütnivaló, fn. elment a — ja, полудео је.
- Sütő, fn. 1.) пекар, симиција; 2.) пекарница, симициница; mn. за печење.
- Sütőde, fn. пекарница, j. Sütő.
- Sütöget, cs. 1.) пећи; 2.) жигосати.
- Sütő-ház, fn. пекарница. — lapát, fn. пећна лопата. — melencze, fn. препиња. — pénz, fn. пекарина. — szoba, fn. пекарница. — teknő, fn. наћве.
- Süttöö l. Süheder.

Süv, fn. шогор.

Süveg, fn. 1.) капа, шенир; — et vetni, скинути шенир; (szój.) e háznál az asszony viseli a — et, у овој кући жена гоенодари; 2.) egy — czukor, глава шећера; 3.) (линија) завојница. Süveg-bolt, fn. капааст свод. — csizma, fn. чизме од клобучине. — cső, fn. писак. — czukor, fn. глава шећера. — el, cs. цоздрављати скидашем капе. — es, mn. с капом, под капом; fn. капар. — gomba, fn. смрчак, l. Kicsmaszömörösöг. — posztó, fn. клобучина, шенирина (материја). — toll, fn. перјаница.

Süvit, k. Süvölt, cs. звиждати (устма); хујати (ветар), зујати (танајд).

Süvöltény, fn. брекиња, оскорупша.

Süvöltés, fn. звиждање, хујање.

Süvöltinkörte, fn. брекиња.

Süvöltő, mn. што звижди, хучан; fn. 1.) свирала; 2.) зимовка.

Süvöltyű, fn. свирала. — s, fn. свираљо, звиждало.

Sváb, tn. Шваба; mn. швапски. — os, cs. швапски. — úl, ih. швапски.

Szájcz, tn. Швајцарска.

Svéd, tn. Швеђанин; mn. шведски. — ország, tn. Шведска. — országi, mn. шведски. — ül, ih. шведски.

Sz.

Sz. — szent, свети.

Sz. k. v. — szabad királyi város, слободна краљевска варош.

Szab, cs. 1.) сећи, кројити; 2.) одређивати (цену); одмеривати (казну); проширавати (дужности); vh. magát vimehez — ní, владати се по . . .

Szabad, mn. слободан; (km.) a mi — redves, a mi tiltott kedves, слађа смоква преко плета; — ra hagyni, остављати на вољу; — szem után, од ока; á. é. — arany, чисто злато; — ! слободно! (кад се лупа на вратих); k. слободно је; hogyha — na, кад би се смел; — jon! нек је допуштен; fn. a — ban, у слободи, под ведрим небом.

Szabadakarat, fn. слободна војса. — ú, mn. és fn. својевољан; својевољац. — úlag, ih. својевољно.

Szabadalmas, mn. овлаштен, привилегисан.

Szabadalmaz, cs. овлашћивати, привилегисати. — ott, mn. овлашћен; еманципован. — ottság, fn. овлашћеност. — várny, fn. патент.

Szabadalom, fn. повластица, привилегија.

Szabadék, fn. повластица. — os, mn. патентиран. — oz, cs. патентирати.

Szabad-Életi, mn. распуштан, распуштен. — elmű, mn. слободоуман, либералан. — elmúleg, ih. слободоумно. — elműség, fn. слободоумност. — elműskodik, k. градити се либерал.

— elvű l. — elmű stb. — had, fn. добровољна војска.

Szabadít, cs. 1.) ослобађати; 2.) (га. гс) овлашћивати. — ék, fn. допуштење, лиценција. — ó, fn. ослободилац. — várny, fn. сведоуба о ослобођењу ше-

Szabadka, tn. Суботица [грта].

Szabad-kézirájz, fn. цртање слободном руком. — kozás, fn. противљење, нећкање. — kozik, k. противити се, изговарати се. — köműves, fn. слободан зидар (члан тајног друштва). — köművesség, fn. слободно зидарство (удружење). — lakás, fn. слободан (бесплатан) стан. — lelkű 1 Szabadelmű. — levél, fn. повеља; патент. — lővész, fn. добар ловац.

Szabadon, ih. слободно; без запреке. — bocsátás, fn. ослобађање, пуштање на слободу. — bocsátott, mn. és fn. ослобођен; ослобођеник.

Szabadonez, fn. 1.) својевољац; 2.) ослобођеник, j. Szabados.

Szabados, mn. 1.) слободан; 2.) пуштен; 3.) распуштен; fn. ослобођеник.

Szabadosít, cs. пустити на слободу.

Szabadoság, fn. 1.) слобода; — omban, — odban, stb. áll, просто ми је, смеј итд.; 2.) допуст, урлауб; 3.) сајам, трг.

Szabadságlevél, fn. пропусница; допусница.

Szabadságol, cs. отпуштати, давати допуст.

Szabadságos, mn. на допусту (војник).
 Szabadszáju, mn. лајав.
 Szabadszellem, fn. слободњаштво. — ū, mn. слободњачки. — ūség, fn. слобод-
 Szabadszerű, mn. равнодушан. [њаштво].
 Szabadtalan, mn. неслободан.
 Szabadúl, k. ослобађати се. — ás, fn. ослобођење.
 Szabadváros, fn. слободан град.
 Szabály, fn. правило. — ellenes, — el-
 leni, mn. против правила. — kép, fn.
 Формула. — os, mn. правилан. — osan,
 ih. правило. — osság, fn. правилност.
 — oz, cs. уређивати; исправљати, ре-
 гулисати. — ozás, fn. уређивање; ре-
 гулисање. — ozó, mn. és fn. што уре-
 ђује, регулише; регулатор. — rende-
 let, fn. уредба, штатут. — szerű, mn.
 правилан, исправан. — szerűen, —
 szerüleg, ih. правило, исправно. —
 szerüség, fn. правилност. — talan, mn.
 неправилан. — talanság, fn. непра-
 вилност. — talanúl, ih. неправилно.
 — zat, fn. правила, правилник. — zó,
 fn. норма, l. — ozó.
 Szabás, fn. 1.) сечење, кројење; крој;
 2.) пропис.
 Szabat, fn. крој; форма; мера.
 Szabatlan, mn. неправилан. — úl, ih.
 неправилно.
 Szabatos, mn. правилан, тачан, преци-
 зан. — an, ih. тачно, прецизно. —
 ság, fn. тачност.
 Szabatszerű, mn. правилан, нормалан.
 — en, — leg, ih. правило. — tlen,
 mn. неправилан.
 Szabda, fn. правило, норма, l. Szabály.
 Szabdal, cs. сецкати, комадати.
 Szablya, fn. сабља, ћорда. — bóda, fn.
 Szablyár, fn. сабљарка (риба). [балчак].
 Szabmány, fn. одредба; погођен посао.
 Szabó, fn. кројач, терзија.
 Szabodik, Szabódik, k. устручавати се;
 изговарати се, нећати се.
 Szabó-gallér, fn. широки резанци. — le-
 gény, fn. кројачки момак. — mester,
 fn. кројач, терзија. — mesterség, fn.
 терзијук. — munka, fn. кројачки по-
 сао. — ság, fn. терзијук. — oskodik,
 k. бити кројач, терати кројачки занат.
 Szabott, mn. 1.) скројен; 2.) одређен,
 прописан; 3.) — ár, утврђена цена;
 4.) тачан, одрешит.
 Szabvány, fn. нормала.

Szacska, fn. сечка.
 Szácska, fn. усташа.
 Szád, fn. врањ; руна за врањ.
 Száda, fn. ушће.
 Szádfal, fn. прецлетене даске (устава).
 Szádla, fn. нека риба с дебелим уснама.
 Szádló, fn. који заврањује (бурад).
 Szádol, es. заврањивати.
 Szádor, fn. водњача (биљ.).
 Szag, fn. мирие, воња; rossz —, смрад,
 задах.
 Szagatlan, mn. без мириза. — ít, es. од-
 узимати миризе.
 Szaggat, cs. 1.) тргати, кидати, цепати,
 дерати; брати (боће); чупати (тра-
 ву); 2.) — ja minden tagomat, сви
 ми удови севају.
 Szaggatás, fn. 1.) кидање; 2.) севање
 (удова).
 Szaggatott, fn. трганичићи; mn. растргани,
 искидан.
 Szaglál, cs. мирисати; њушкати. — ódik,
 k. љушкати.
 Szaglik, k. мирисати, воњати.
 Szaglás, fn. мирисанье; чуло мириса,
 Szagló, fn. нос. [воњање].
 Szaglódič I. Száguld.
 Szagol, cs. мирисати, омирисати. — gat,
 cs. омирисавати.
 Szagos, mn. миришљив; — szőlő, ми-
 рисавка, тамјаника.
 Szagoskodik, k. мирисати.
 Szagosodik, k. добивати миризе.
 Szagtalan, mn. без мириза, l. Szagatlan.
 Szagú, mn. jó —, мирисав, миришљив;
 rossz —, смрдљив.
 Szaguld, Száguld, Száguldoz, k. трчати
 у скок (коњ). — ó(had), извидница
 Szágyfa, fn. вратило (предње). [(чета)].
 Szahány, fn. тава, тепсија.
 Száj, fn. 1.) уста; — át feltátani, разја-
 пити вилице; — át tátani, зјати; fogd
 be a szádat! једну мање! језик за
 зубе! — ától elvonni, закидати од
 уста; (szój.) számból vettet ki, баш
 си ми из уста извадио; — ába rágni,
 ужватати кому; megégette a — át,
 опарио се; опрљио прстете; mintha —
 ából pökté volna ki, као пљунут (на-
 лик); soh' se áll be a — a v. — át hüti,
 никад му не стоји језик; eszem a
 szádat, изем ти уста! (при тепању);
 bedugták a — át, запушили су му
 уста; mosdatlan —, злорек човек; ссе-

repes —, a) испуцана уста; b) лајава уста; (pb.) ne szólj szám, nem fáj fejem, језик пали, а рен плати; 2.) пљушка; 3.) á. é. község — a, говорник оштина; 4.) грло (на јами, нећи, бурету); 5.) окно (мајданеко).

Szájadzó, fn. вран.

Szájal, es. торокати, бръзати; — ó, fn. Szájjang l. Szájpong. [торокало.

Szájas, mn. 1.) устат; с грлом; 2.) језичан, лајав; fn. лајавац, букач.

Szájaskodik, k. бити језичан; олајавати.

Szájatlan, mn. без уста.

Szájaz, es. зауздавати.

Szájazat, fn. уста; á. é. језик.

Szájbarát, fn. пријател на језику.

Szájbavető(falat), mn. залогај.

Szájesukula, Szájgöres, fn. грч у вилици.

Szájgyűrű, fn. усна, бузула.

Szajha, fn. дроља, лоћа.

Szájhagyomány, fn. усмено предање.

Szajhálkodik, k. дрољати се, бити дроља.

Szajház, es. називати дрољом.

Szájhős, fn. јунак на језику, букач. — ködik, k. водити се за јунака.

Szájiz, fn. укус; nincs szája íze szerint, није му по хефу; jó — t mutatnai a keserűhez, чинити се невеџит.

Szájkelep, fn. á. é. торокуша, бръзуша.

Szajkó, fn. сајка, креја, крешталица.

Szájkosár, fn. корпа на устих, губица.

Szajkóskodik, k. блебетати.

Szájók, mn. (врло) устат.

Szájpong, k. зјати, зијати, блејати. — ás, fn. зијање. — ó, fn. блејало, зурла.

Száj-pad(lás), fn. непца, непце. — puszczek, fn. справа за запушавање уста. — penész, fn. крупа, пузла. — szél, fn. усна. — táti l. Szájpongó. — tátva, ih. зијајући.

Szak, fn. 1.) део; одеск (времена); 2.) елој, таван; 3.) (нека овча и свињска болест, вртоглавица; 5.) некmez, маџун; — ká tenni, разгњечити.

Szaka, fn. (биљ.) јарич; бобовијак.

Szakács, fn. кувар; (pb.) sok — elsózza a levest, много кувара пресоле чорбу. Szakács-inas l. Kukta. — kodik, k. куварити, бити кувар. — könyv, fn. кувар (књига). — mesterség, fn. куварство. — né, fn. куварка. — nő, fn. куварина. — ság, fn. куварство.

Szakad, k. 1.) кидати се, дерати се; — csizmában, у подераним чизмама;

(szój.) törik —, на куд пукло; 2.) пучнати, ломити се (лед); á. é. szívem —, срие ми се цепа; 3.) рушити се; azt hittem, rám — t az ég, мислио сам, да се небо на мене срушило; 4.) улевати се (река); 5.) произлазити, долазити; 6.) vége —, свршти се; vége sem —, ни краја ни конца; nem — vége a lármának, никако да престане вика; magva — t, без наследника, бешчадан; felhő —, провалио се облак; eső —, пљушити киша.

Szakadár, fn. отпадник, j. Eretnek.

Szakadás, fn. 1.) кидање, пешање, дераше; пукотина; продор, кила; 3.) ушће; 4.) á. é. раздор.

Szakadat, fn. 1.) пукотина; 2.) рушевина; 3.) прекид, l. Szünet.

Szakadatlan, mn. непрекидан. — úl, ih. непрекидно, ципом.

Szakadék, fn. 1.) дера, пукотина; 2.) рушевина, урвина; 3.) рукавац (реке); 4.) парчад, лом; 5.) чингер; 6.) искра зола.

Szakadékony, mn. што се кида, ломи, цепи.

Szakadhatlan, mn. непрекидљив. [љив.

Szakadó, mn. што се цепа, кида; á. é. mind egy — szálig, а) до последњег парчета; б) до последњег човека; — eső, плаха киша.

Szakadoz, k. 1.) дерати се, кидати се; 2.) рушити се; 3.) распадати се.

Szakadozik, k. цепати се, одметати се.

Szakadozók, fn. потрагушари, дундаши.

Szakadozott, mn. покидан; непрекидан; растројен. — ság, fn. растројство, расуло.

Szakadt, mn. раздеран, покидан; á. é. растројен; (szój.) lelke — ában dolgozni, учињати се из петних жила; torka — áig, колико га грло доноси.

Szakaér, fn. југуларна вена.

Szakafű, fn. јарин.

Szakafülfű, fn. чуваркућа.

Szakajt l. Szakaszt.

Szakál, Szakáll, fn. 1.) брада; vki — ára, на чију браду (кредит); 2.) kules — a, перо од кључа.

Szakállas, fn. 1.) теника пушчана цев; 2.) иеки топ.

Szakállas, mn. брадат; — keselyü, брадан. — odik, k. брадатити.

Szakállatlan, mn. голобряд.

Szakállka, fn. брадица.

Szakállkés, fn. бријач, l. Borotva.
 Szakállosodik, k. брадатити.
 Szakálltalán, mn. голобрад.
 Szakállverő, fn. брица, бербер.
 Szakasavar, fn. барска биљка пуна пењаче.
 Szakasz, fn. 1.) одеск, одељак; струка, члан (виноградски); 2.) одељење војника, цуг; пелотон.
 Szakaszjegy, fn. параграф.
 Szakaszkodik, k. делити се.
 Szakaszos, mn. с одељцима; у одсечима;
 — tizedes tört, периодичан децимал.
 Szakaszt, cs. 1.) кидати, брати, ломити; цепати; 2.) делити, отргнути једно од друго; 3.) месити (хлеб); 4.) árat — aní, утврдити цену; 4.) v kivel —, прекинути с ким, раскрстити; végét — aní, учинити крај чему; sort —, прекинути ред.
 Szakasztó, fn. сађура, котарица; mn. — szális, до једног човека; a vetés — szálig kiveszett, усев је пропао сасвим.
 Szakasztott, mn. 1.) узабран, откинут; — gyümölcs, бранница; 2.) раздеран; 3.) сасвим сличан; — arja, сушти или исти отац; — mása, слика и прилика; — így, исто тако.
 Szakasztűz, fn. пелотонски огањ.
 Szakaszvezér, Szakaszvezető, fn. вођ одељења.
 Szakavatott, mn. és fn. стручан; стручњак, вештак. — an, ih. стручњачки.
 — ság, fn. стручњаштво.
 Szakbeli, mn. стручан, струкован.
 Szakcsont, fn. вратна кост.
 Szakember, fn. стручњак.
 Szakért-elem, fn. стручно разумевање.
 — ő, fn. és mn. стручњак, стручњачки. — öleg, ih. стручњачки.
 Szakgat l. Szaggat.
 Szakismer-et, fn. стручно знање. — ő, fn. стручњак.
 Szakít, cs. кидати; v kivel —, раскрстити,
 Szakkör, fn. струка, песор.
 Szakközlöny, Szaklap, fn. стручан лист.
 Szakma, fn. 1.) струка; 2.) подручје.
 Szakmány, fn. 1.) парче (работе), комад;
 2.) кулук. — bér, fn. плата од комада.
 — munka, fn. радња од комада. — os, mn. és fn. који ради по комаду.
 Szakócza, fn. нека мала секира.
 Szakonként, ih. на претине.
 Szakos, mn. 1.) са брадавичавом чељу-

сти (болест код прасаца, јагањаца);
 2.) опор; 3.) повремени; — láz, наступна грозница.
 Szakosztály, fn. одељење, секција. — oz, cs. делити на секције.
 Szakoz, cs. делити на претине, претинити. — at, fn. претини, фиоке. — ott, mn. одељен.
 Szakrendszer, fn. струковна система.
 Szaksor, fn. ред строфа.
 Szakszerint, ih. — i, mn. на претине; на струке.
 Szakszerű, mn. стручан. — tan, fn. стручно знање. — tanár, fn. стручњак-професор. — társ, fn. друг по струци. — tudomány, fn. стручно знање. — tudós, fn. стручњак.
 Szaktűz, fn. непрекидна ватра (пуцањ) код војника.
 Szak-újoncz, fn. новајлија у каквој струји.
 Szakúl, k. кидати се, ломити се. [ци.
 Szakvány l. Szakmány.
 Szál, fn. 1.) нит, конац; жилица; струк; egy — haj, длака; сламка; стабљика; egy — fű, струк, паљ; egy — virág, цвет; nagy — ember, танковит (висока раста) човек; egy — gyertya, свећа; (szój.) egy — kardra kihíni, звати на мегдан; mind egy — ig, сви до једног; 2.) á. é. az összesküvés — ai, конци завере; egy — at sem félek töle, не бојим га се баш ни најмање; 3.) сплав, повлака.
 Szálaeska, fn. жилица.
 Szalad, fn. слада. — adó, fn. сладарина.
 Szalad, k. трчати, бежати. — ás, fn. трчање.
 Szaladár, fn. ној (тица); sisakos —, капа.
 Szaladgál, k. трчкарати. [зуар.
 Szaladgálók, fn. типе брзоходице.
 Szaladóczi, fn. трчкало.
 Szalados, fn. колач од сладе; mn. од слада.
 Szaladoz, k. трчати, трчкарати. [сладе.
 Szalad-rács, fn. пущница. — ser, fn. пиво од сладе. — szérű, fn. пущница.
 Szalag, fn. 1.) трака, уплетник; 2.) плоча на афтуди.
 Szálag, fn. кончић, жилица.
 Szalag-bokor, fn. шепут од траке. — dad, mn. тракаст. — féreg, fn. тракавица, пантљикара. — os, mn. с тракама.
 — osság, fn. тракарство. — oz, cs. поставити тракама.
 Szalakóta, fn. смрди-врана.

Szaimandra, fn. саламандер, дуждевињак.
 Szalam(a)só, fn. салмиак, пишиадор.
 Szálankozik l. Szállong.
 Szálas, mn. жиласт, кончаст; — erdő, висока гора; — fa, високо дрво; — ember, a) виеок човек; b) силавар.
 Szalaszt, es. 1.) слати улака; 2.) вијати; 3.) пунтати да бежи.
 Szálesa, fn. прашни конац (бильни).
 Szálembér, fn. узрастан човек.
 Szálerdő, fn. виеока гора.
 Szálfa, fn. 1.) високо дрво; једно дрво; (szój.) — nem erdő, један цвет не чини лета; 2.) силав.
 Szálfegyver, fn. голо, светло оружје.
 Szálhajó, fn. силав.
 Szálhid, fn. мост на еплавове.
 Szálinkó, fn. прашни конац (бильни).
 Szalingoz l. Szállong.
 Szálka, fn. 1.) трун, рбак; (kin.) más szemében meglátja a szálkát, magáéban nem látja a gerendát, у тућем оку види трун, а у свом не види балван; 2.) онтра кост (рибља).
 Szálkacsék, fn. роенпас (биль.).
 Szálkanyak, fn. кретушак (биль.).
 Szálkás, mn. 1.) цепкав; 2.) кошиљив, пун костију; 3.) бодљикав.
 Szálkátlan, mn. без бодљи, без костију.
 Száll, k. 1.) летети; 2.) пењати се, дигати се (прах); 3.) слетати, спуштати се; alább v. feljebb — a búza ára, пада и скаче цена житу; a bor a fémbe — t, вино ми ушло у главу; 4.) (hoz, hez) одесести; 5.) (ra, re) hajóra —, укрцати се у лађу; tengerre —, павести се на море; partra —, некрцати се; tárborba —, отићи у војну; vkel szembe —, ухватити се у коштац; magába —, усаветовати се; дати се у мисли; vagyona rokonaira — t, имање ми је прешло на ероднике; a vezérség nem reá — ott, војводство није на њега прешло.
 Szállás, fn. 1.) стан, конак; — ra fogadni, примити на конак; 2.) насекобина; 3.) салаш.
 Szállás-adó, fn. конагција, — bér, fn. станарица. — ol, k. бити у квартиру, кантонирати. — oz, es. уквартиљава-
 Szálldogál, k. облетати, летуцати. [ти.
 Szállékony, mn. хитар, лак; пролазан. — ság, fn. хитрост.
 Szállernyő, fn. штит за слетање.

Szállingozik, Szállinkozik, k. леприша ти се, летати.
 Szállít, es. 1.) отирављати, опремати; насељавати, настанивати; 3.) leeb — ani az árat, спуштати цену.
 Szállítás, fm. опремање, отправљање; — i költség, трошак око пошиљања; — i üzlet, инспедициона радња.
 Szállítmány, fn. пошиљка, транспорт. — os, fn. пошиљач, инспедитер.
 Szállító, fn. опремилац, пошиљач; mn. за шиљање; — lajó, товарна лађа.
 Szállítvány, fn. пошиљка, отиравка.
 Szálló, mn. што лети, што се диже; што се спушта; пролазан; fn. 1.) гостиница; 2.) гост.
 Szálloda j. Szálló, fn. гостиница.
 Szállomány, fn. кадуциитет (правнички).
 Szállomásos, k. штационирати.
 Szállong, k. лётати, вејати, трунити
 Szállós, mn. полетарац. [(снег).
 Szalma, fn. слама; szalmát csépelni, млатити працу сламу. — ágy, fn. слами кревет. — fedél, fn. слами кров. — fonadék, — fonat, fn. сламијак. — kalap, fn. слами шешир. — kosár, fn. корпа за сламу. — özvegy, fn. муж кад му жена или жена кад јој муж на неко време куд оде.
 Szalmás, mn. 1.) са сламом; за сламу; á. é. — út, кумовска слама; 2.) сламаст, сув.
 Szalma-szál, fn. сламка. — szék, fn. сламна столица. — tüz, fn. ватра од сламе. — vár, fn. ваздушна кула.
 Szalmáz, es. посыпати сламом, трунити; k. трабуњати, лупнати као путо о лотру.
 Szalmazsák, fn. сламијача.
 Szálnyi, mn. за длаку; egys — t sem enged, не попушта ни за длаку; nincs egy — jó benne, нема ни труни доброте у њему.
 Szalonka, fn. шљука.
 Szalonkáz, k. ловити шљуке.
 Szálonként, ih. струк по струк.
 Szalonna, fn. 1.) сланина; rájárni a szalonnára, загристи у...; mindig kövérreb a más szalonnája, комад у туђој руци свагда је већи; 2.) гиџавост (на хлебу).
 Szalonna-áros, fn. сланинар. — bogár, fn. сланинар (буба). — bőr, fn. кожура. — dag, fn. неки меки оток. — féreg, — porva, fn. сланинар (буба).

Szalonnás, mn. са сланином; мастан; á. é. гъещав (хлеб).
 Szalonna-szeg, fn. сламина за надевање.
 tú, fn. игла за надевање.
 Szalonnáz, k. јести сламине.
 Szálszalma, fn. дугачка слама.
 Szám, fn. 1.) број; üres —, нула; nagy — mal, у великим броју; — szerint tíz, на броју десет; 2.) рачун, тифтер; — ot adni v kinek vmiről, дати кому рачуна о...; — ot kérni vkitől, тражити од кога рачуна; — ot vettí v kivel, раскрстити с ким; — on adni, дати рачун; — on kérni vkitől, звати кога на одговор; — ba venni, бројити у...; — ot tartani vmire v. v kire, рачунати на што или на кога; — omra v. magam — ára, за мене; — ra, бројно; 3.) egyes —, једнина; többes —, множина (грамат.); 4.) — ban, као; inas — ban, као шегрт.
 Számadás, fn. давање рачуна, рачун. — i, mn. рачунски.
 Számadó, fn. 1.) тефтар; 2.) l. Baesó.
 Számadol, k. давати, полагати рачун.
 — tat, cs. тражити рачуна.
 Számadóság, fn. тефтарство.
 Szamár, fn. магарац; kaneza —, магарица; szamarat filéről, познаје се магарац по ушима; illik mint — ra a bársonynyereg, није седло за магарца; a hol ló nincs, — is jó, боље је и магарац јахати него пешице пхи; a — esak —, ha Bécsbe viszik is, ако ће магарац свет прохи, опет ће магарац кући дохи; mn. магарећи.
 Szamaragol, k. јахати на магарцу.
 Számarány, fn. бројни размер.
 Szamaras, fn. магарција; mn. с магарци; за магарце; á. é. магарећи.
 Szamaraz, cs. магарчти; agyon — ni, измагарчти.
 Szamár-csikó, fn. магаре, пуле. — hajtó, fn. магарција, ослар, магараши. — hurut, fn. магарећи кашаљ, хрипавац. — kodik, k. магарчти се, владати се магарећи. — ordítás, fn. њакање. — összvér, fn. масак. — ság, fn. магарећи посао, магарећи лук. — tej, fn. млеко од магарице. — tövis l. Iglicze. — ul, ih. Számatlan l. Számtalan. [магарећи].
 Számba-vehetetlen, mn. незнан. — vehető, mn. знатан, бројив. — vétel, fn. узимање у рачун.

Szám-betű, fn. алгебраичан број. — birálat, fn. преглед рачуна. — biráló, fn. прегледач рачуна. — fejtés, fn. ликвидација. — fejtő, fn. ликвидатор. — feletti, mn. прекобројан. — ilag, ih. бројно. Számít, cs. бројати, рачунати; k. a) (vmire) рачунати на што; b) ez nem —, то не чини много.
 Számítás, fn. рачунање; рачун, хесап; — i hiba, покрешка у рачуну.
 Számítvány, fn. рачун, конта, l. Számla.
 Számjegy, Számjel, fn. цифра. — ez, cs. Számkiűz l. Számkivet. [нумерисати].
 Számkivet, cs. прогнати. — és, fn. прогонство. — ett, mn. és fn. прогнан; прогнаник, изгнаник.
 Számkivitel, Számkivitetés, fn. заточење.
 Számkönyv, fn. теттер.
 Számla, fn. рачун, хесап, ракам, конта; feles —, Conto à meta. — könyv, fn. конто-књига.
 Számlál, cs. бројати; рачунати. — ás, fn. бројање; рачунање. — atlan, mn. небројен. — gat, cs. пребрајати; хесапити. — hatlan, mn. неизбројив, неброј. — ó, fn. бројник.
 Számlík, k. орати се; ez a föld jól —, ова се земља добро оре.
 Számlap, fn. плоча с цифрама (на сату).
 Számlazárlat, fn. завршетак рачуна.
 Számnév, fn. број (граматички).
 Szamócza, fn. јагода.
 Számol, cs. рачунати; (ról, ről) дати рачуна; v kire —, рачунати на кога.
 Számoló, fn. рачуновођа; фурије.
 Számoltató, fn. ликвидатор.
 Számolya, fn. самосовина (биљ.).
 Számonként, ih. по броју, бројно.
 Számontartás, fn. држање у евиденцији.
 Számos, mn. 1.) нумерисан; 2.) много-броян; 3.) Számbavehető. — ít, cs. умножавати. — odik, k. умножавати се. — ság, fn. многобројност.
 Számoz, cs. нумерисати. — ás, fn. нумерисање. — at, fn. бројеви. — atlan, mn. ненумерисан. — atos, mn. нумерисан.
 Számpala, fn. таблица за рачунање.
 Számpénz, fn. рачунски новац.
 Számra, ih. 1.) на броју; 2.) rőf, font ... számra, на риф, на фунту.
 Számsor, fn. низ бројева.
 Számszer, fn. 1.) логаритам; 2.) справа, опрема. — íj, fn. катапулта, справа за бацање. — íjás, fn. катапултаси.

- Számszerint, ih. на броју. — i, mn. бројан.
 Számtalan, mи. безбројан. — szor, ih. небројено пута.
 Számtan, fn. közönséges —, аритметика; általános —, алгебра. — i, mn. аритметичан. — ilag, ih. аритметично.
 Szám-tartás, fn. рачунарство. — tartó, fn. рачунар. — tartókönyv, fn. тефтер. — tartóság, fn. тефтедарство. — tétel, fn. рачунска ставка. — tiszt, fn. рачунар, официал. — tudomány l. Számtan. — tudós, fn. аритметичар.
- Száműz, es. изгнati, прогнati; á. é. nem tudom — ni a gondolatot, не могу да се отресем мисли. — és, fn. изгнанство. — ött, mn. és fn. изгнан; изгнаник.
- Szám-vétel, fn. примање рачуна. — vétés, fn. рачунаше; хесан. — vető, fn. рачунар. — vevőkönyv, fn. рачунница. — vevés, fn. прегледаше рачуна. — vevő, fn. прегледач рачуна, егзактор. — vevő hivatal, fn. егзакторат. — vevő szék, fn. рачунарско звање. — vevő tiszt, fn. рачуновођа, тефтедар. — vezető, fn. рачунар, тефтедар. — vitel, fn. рачунарство. — viteli, mn. рачунарски. — vivő, fn. рачуновођа, тефтедар. — vivőség, fn. тефтедарство. — vizsgálat, fn. преглед, ревизија рачуна. — vizsgáló, fn. прегледач, ревизор
- Szán, fn. саонице. [рачуна].
 Szán, es. 1.) жалити; — om bánom, жао ме је и срце ме боли; nem — nájak pofon esapni, чисто бих те ћуштио; 2.) (nak, nek) наменити, одредити; 3.) (ra, re) одлучити се; mire — tad magadat? на што си се одлучио? 4.) (tól, től) ускраћивати.
- Szánakod . . . l. Szánakoz . . .
- Szanakoz-ás, fn. жаљење, сажаљавање. — ik, k. (on, en) сажалити се на кога, жалити кога. — ó, mи. милостив, бо-
 Szánalja, fn. саонице. [лећи].
 Ssánalmas, mn. јадан, кукаван. — an, ih. јадно, жалосно.
- Szánalom, fn. сажаљење, туга.
- Szánandó, mn. бедан, јадан. — lag, ih. Száanas, mn. — út, саоник, прт. [бедио].
 Szánás, fn. жаљење.
- Szanaszét, ih. растркано, на све стране.
- Szánat, fn. жаљење. — os, mn. јадан. — osan, ih. јадно.
- Szándék, fn. намера, накана, смер; — át vált-eztatni, предомислити се; szánt — kal, намерио, хотимице, навалице; (pb.) szegény ember — át, boldog Isten birja, човек налаже, Бог располаже.
- Szándéklás, Szándéklat, fu. намера. Szándéklott, mn. намеран, намерен. Szándékol, es. намеравати. Szándékos, mn. намеран, хотимичан. — an, ih. хотимице, навалице, навлани. — ság, fn. хотимичност.
- Szándékozik, k. капити се, намеравати. Szándéktalan, mn. ненамеран, нехотичан. — ság, fn. нехотичност. — úl, ih. нехочати.
- Szándok l. Szándék . . . [тичио].
 Szaniszlo, tn. Станислав.
- Szánka, fn. саонице.
- Szánkáz-ás, fn. санкање. — ik, k. сан-
 Szánkó . . . l. Szánka . . . [кати се].
 Szánomány, fn. намена, намењено.
- Szánom-bánom, fn. туга, l. Dinomdámom.
- Szánt, es. орати; (szój.) ördög — jon a hátadon, да те ѡаво носи.
- Szantalfa, fn. бакам.
- Szántalp, fn. солинац.
- Szántás, fn. орање, орба. — vetés, fn. орање и сејање, земљорадња.
- Szántatlan, mn. неоран. — úl, ih. неорано.
- Szántó, fn. орач. — föld, fn. ораница.
- Szántogat, es. орати. [ораћа земља].
- Szántóka, fn. пољска шева.
- Szántóvas, fn. раоник, лемеш.
- Szántóvető, fn. тежак, земљоделаш.
- Szántszándék . . . l. Szándék.
- Szánút, fn. саоник.
- Száp, fn. вреста шарана.
- Szap, fn. пећ. — alj, fn. клупа уз пећ;
- Szápaly, Szápoly, fn. 1.) исполац; 2.) Szapor, fn. умножавање. [ашов].
- Szapora, mn. 1.) родан, обилат, издашан; 2.) брз, лак; — beszéd, течан говор. — munka, нагао рад; 3.) чест, многи; — tréfa, meddő okosság, где је много емеја, ту је мало намети; fn. a) пристак; издашист; b) трибрахис.
- Szaporaffű, Szaporagalambocz, fn. спориш.
- Szaporán, ih. брзо, на често.
- Szaporaság, fn. 1.) родиост; издашист; 2.) прћење, успевање; 3.) брзоћа.
- Szaporáskodik, k. брзати, l. Hamarkodik.
- Szaporátlan, mn. 1.) неиздашан; јалов; 2.) епор.
- Szaporáz, es. брзати (у раду, говору).
- Szaporekony, mn. плодан, издашан.
- Szaporicza, mи. брбљав; fn. брбљало.

Szaporít, es. 1.) наспорити, умножити, множити; szót —, торокати; 2.) убрзати (кораке).

Szapornieza, fn. балавост (коњска бо-
Szaporniezás, mn. балав (коњ.) [лест].

Szaporod-ás, fn. умножавање. — ik, k. умножавати се.

Szaporoszik, Szaporúl l. Szaporodik.

Szaporlat, fn. умножење, приплодак.

Szappan, fn. сапун; (szój.) megmosták a fejét — нeкюл, обријаше га без сапуна.

Szappan-buborék, fn. мехур од сапуна. — főzés, fn. кување сапуна; сапунчица. — főző, fn. a) сапунчија; b) сапунчица. — fű, fn. пинерат. — kö, fn. стеатит. — nemű, mn. сапунаст. — odás, fn. претварање у сапун, сапуњење.

Szappanos, mn. са сапуном; fn. сапунчија, сапунар. — műhely, fn. сапунчица. — odik, k. сапунити се. — ság, fn. сапунарство.

Szappanoz, es. сапунити.

Szapu, fn. 1.) луг; 2.) меров.

Szapuka, fn. биљка с вунастим лишћем.

Szapul, es. лужити; á. é. vkit — ni, кога кризмати, чешљати; szót — ni, бле-бетати; téglát — ni, радити којешта.

Szapuló(kád), fn. лужница.

Szar, fn. поган; ne piszkáld a — t, не копај трипа.

Szár, fn. 1.) стабљика, петељка, струк, бадръшица; цев; држак; a gabona — ба-индӯ, жито влата; kukoricza — a, кукурузовина, тулај; 2.) пога; szárábа szállott v. száradt az esze, полудео; 3.) воћица, дизген, улар; megereszteni (meghúzni) a — akat, попустити (затег-

Szár, mn. l. Szárd. [нути] узде.

Szarabanka, fn. пупавац.

Szárad, k. сушити се, пресисати; rajta —, прилепити се. — ás, fn. сушење. — t, mn. осушен. — tan, ih. осушено.

Szarakota, fn. пупавац.

Száras, mn. са стабљиком; с петељком. — odik, k. терати стабљику; бокорити се.

Száraszt, es. сушити. — ó, mn. за сушење; fn. пушница.

Száratlan, mn. без петељке; без стабљике; без цеви.

Száraz, 1.) mn. сух, сув; á. é. мршав; сухопаран; — betegség, сушница; — kenyér, окорео хлеб; — dajka, суха

баба, дадиља; — mentség, празан изговор; 2.) fn. суво, конно.

Szárazan, ih. суво, l. Szárazon.

Szárazföld, fn. суво, конно. — i, mn. су-воземеки; fn. сувоземац.

Szárazfü, fn. бухача,

Szárazkodik, k. сушити се.

Szárazmalom, fn. сувача, суважа.

Szárazon, ih. 1.) суво; á. é. azt nem viszi el —, неће проћи на лихо; 2.) на суху, Szárazság, fn. сушица, сувоћа. [на кону].

Szarbabuk, Szarbabuta, fn. пупавац.

Szárcsa, fn. лиска, сарка. — fű, — gyökér, fn. сарзапарила (лек). — mony, fn. сарчије јаје.

Száresi, mn. мршав; fn. para, мрцина.

Száresont, fn. лисињача, лисена кост.

Szárd, mn. го, голетан.

Szárdella, fn. срђела.

Szárfű, fn. петопрстай.

Szárharrisnya, fn. (чарапе) доколенице.

Szárhégy, fn. голо брдо.

Szárhús, fn. лист, l. Lábikra.

Szariesóka, fn. смрдиврана.

Szarić, k. срати, торити.

Szárika, fn. кабаница.

Szárit, es. сушити. — ás, fn. сушење. — gat, es. сушити. — ott, mn. сушен.

Szarka, fn. сврака; (szój.) csörög mint a —, брбља ваздан; sokat akar a —, de nem biri a farka, хтео би или не може. Szarka-gáborján, fn. неки соко. — láb, fn. a) евраџа нога; b) челебџин перчин (биљка). — tövis, fn. шипак.

Szárkapocs l. Szárcsont.

Szarlégy, fn. погана мува.

Szárma, fn. сарма.

Szarmadár, fn. пупавац.

Szármata, fn. 1.) винова сарма; 2.) надев.

Származás, Származat, fn. произлажење; порекло; постанак; — i rend, родослов. — ilag, ih. пореклом, родословно.

Származatos, mn. што доводи порекло.

Származék, fn. 1.) изведена реч; 2.) по-томак; 3.) след, последица. — os, mn. деривативан. — szó, fn. изведена реч.

Származatrend, fn. родослов, генеалогија.

Származik, k. произлазити, постајати.

Származtat, es. доводити порекло; изводити, деривирати. — ás, fn. извођење, етимологија.

Szárny, fn. крило; — on járni, летети; — ra kelní, полетети; megyírni a — át, подрезати крила; — át megégetni,

онрълти крила; — a alá venni vkit, узети кога у закриље; á. é. ajtó — a, крило од врата; köpeny — a, скут од хълмие; a had — a, крило војске. Szárnyal, k. летети; az a hír —, тай се глас ироноси.

Szárnyas, mn. крилат; fn. живина; az ég — ai, тице небеске; — ajtó, двокрилна врата, двери; — állatok, живина; — asztal, сто за извлечење; — benge, чалија (билька); — eb, лети-нас, крилати нас; — egér, слени миш, лильак.

Szárnyás-ít, es. дати крила. — odik, k. окрилатити.

Szárnyaszeggett, mn. сломљених крила.

Szárnyatlan, mn. бескрилан. — ít, es. лишити крила. — ok, fn. бескрилица.

Szárnyaz, es. 1.) дати крила; 2.) инициалити у крила.

Szárnyék, fn. крило. — ol, es. фланкирати, опасати с бока. — os, mn. крилат; с крилом. — párr, fn. два крила (на грбу). — segéd, fn. побочни ађутант. — zongora, fn. фортепиано.

Szárnyember, fn. човек на боку, на крилу. — épület, fn. зграда на крило. — fedél, fn. поклонци на крилих (у буба). — intő, fn. човек на боку. — kürt, fn. ловачки рог. — lábuak, fn. итеропода. — legényl. — intő. — onez l. Szárnyaseb. — ók, fn. мехунаста детелина. — segéd, fn. побочни ађутант. — takaró, fn. поклонци крила (у буба). — vonal, fn. побочна пруга

Szárogat, es. еушити. [Железничка].

Szaros, mn. говнен; fn. уера, посерко.

Szaroz, es. посрести, срати на ...

Szaru, fn. рог. — dad, mn. рожаст. — fa, fn. гредица. — fény, fn. амфибол. — gyám, fn. слеме. — hártya, fn. рожища, корнеа. — kö, fn. рожнац. — mű, fn. рожана работа. — müves, fn. који израђује рожане послове. — nemű, mn. рожаст. — zat, fn. рогови (на крову).

Szár, fn. рог; — át leütni, почупати рогове; — a nő, тели се од дуга времена; — at adni, охрабрити.

Szarva, fn. рог за барут.

Szarval, es. патицати на рогове.

Szárvas. fn. 1.) ялен; nőstény —, кошута; 2.) криваја, кифла; mn. рогат; á. é. — hiba, груба погрешка.

Szarvas-bika, fn. ялен (самец). — bogár, fn. яленак (буба). — borjú, fn. яленче. — bőr, fn. ялења кожа; mn. од ялење коже. — buga, fn. млад рог (што ће отнасти). — emreke, fn. ялења трава (чим се ялен лечи). — fa, fn. сирћетово дрво. — fi, fn. яленче. — fű, fn. ялења трава; горчица. — gím, fn. ялен; конута; спна. — gomba, fn. гомольника. — gyilok, fn. велики нож. — gyökér, fn. ялења трава. — ka, fn. a) яленче; b) кифлица. — madár, fn. носорога (тица). — mák, fn. змијино млеко. — marha, fn. рогата марва. — odik, k. добивати рогове. — tehén, fn. кошути. — tinóru, fn. козја брада (биль.). Szarvatlan, mn. без рогова.

Szarvaz, es. снабдевати роговима. — at, Szarvkő, fn. рожнац. [fn. рогови.

Szarvorrú, fn. носорог, риноцерус. — madár, fn. носорога.

Szász, tn. Сас; mn. саски. — föld, fn. саска земља. — ország, tn. Саксонска. — úl, Szászpa l. Zászpa, Húnyor. [ih. саски.

Szatócs, fn. трговчић, крајџари, ћифта, грк. — kodik, k. тржарити, ћифтарја, fn. чубар.]тарити.

Szattyán, fn. сактиан; mn. од сактиана. — os, fn. који прави сактиан.

Szattyú, fn. подбој (биль).

Szaty l. Szatyus.

Szatyár, mn. сраман, срамотан.

Szatying, fn. врпца, узина.

Szatyingga, Szatyinghal, fn. оселић.

Szatyók, fn. мула, l. Szajók.

Szatyor, fn. саћура; vén —, бабетина.

Szatyra l. Szatyor.

Szatyus, fn. дроља, блудница.

Száva, tn. (река) Сава.

Ssavaeska, fn. речица.

Szavahihető, mn. поуздан.

Szaval, es. декламовати. — ás, — at, fn. декламовање. — mány, fn. декламација. — ó, fn. декламатор.

Szavatartó, mn. од речи (човек).

Szavatol, es. јемчити.

Szavatos, fn. јемац. — ság, fn. јемство.

Szavatozó, fn. јемац.

Szavattyú, fn. говорни орган. — s, mn. jacan; грлат; брблав.

Szavaz, k. és es. гласати; вотирати. — ás, fn. гласање. — at, fn. глас, вотум; — ati jegyek, гласанице.

Száz, mn. сто, стотина.

Század, fn. a) столеће; b) компанија; скадрон; мн. стоти. — ik, mn. стоти, стотинити. — ol, cs. делити на стотину; узимати стоти део. — onként, ih. у компанијама.

Százados, fn. 1.) стотник, капетан; 2.) стотина (цифра); мн. стогодишњи.

Százalék, fn. постотак, процент.

Százalja, fn. компанија.

Szá zal, cs. устостручавати,

Százan, ih. стотина, сто. — kent, ih. по сто.

Százannyi, mn. сто пути толико.

Százas, fn. 1.) стотинарка; 2.) стотина (брой).

Száz-féle, mn. стострук. — felé, ih. на сто страна. — féleképen, ih. на сто начина. — lábu, fn. мокрица; стонога. — levelű, fn. столиста ружа.

Százrétyü, mn. стогуб, стострук; — gyökér, чепљез; — gyomor, књиге.

Százsor, ih. сто пута. — i, mn. стократан. — ka, fn. (биль.) овчица; кадифица. — os, mn. стогуб. — oz, cs. устостручавати. — szép, fn. кадифица, красуљак, овчица. — ta, ih. сто пута.

Száztóli, fn. постотак, процент.

Szebb, mn. лепши. — en, ih. лепше. — ít, es. лепшати, улепшавати. — ül, ih. лепшати се, проленишавати се.

Szeben, tn. Сибињ. — i, mn. és fn. сибињски; Сибињац.

Szecska, fn. сечка (храна). — metsző, fn. a) који сече на сечки; b) сечка (справа). — vágó, fn. сечка (справа).

Szed, cs. купити; брати; слагати (слова); вадити (јело); katonákat — ni, дизати војнике.

Szeddegél, Szedegél, Szedeget, cs. сабирати, пребирати.

Szédeleg, k. вртети се (мозак); á. é. лутати; l. Ámit.

Szedelék, fn. купљење, колекта.

Szédelgés, fn. 1.) вртоглавица; 2.) l. Ámitás.

Szédelgő, mn. несвестичав; вртоглав; fn. лутало; варалица, j. Ámitó.

Ssédelgős, mn. вртоглав.

Szeder, fn. 1.) јагода; купина; 2.) прни

Szederész l. Szedrész. [дуд.]

Szederj l. Szeder. — es, — kék, mn. угарсито плав.

Szedés, fn. 1.) купљење; 2.) брање; 3.) слагање (слова).

Szedetlen, mn. 1.) некупљен; 2.) небран; 3.) несложен (штампарски).

Szedett-vedett, mn. с брда дола скупљен.

Szédít, cs. заносити, чинити вртоглавицу.

Szedő, fn. 1.) бераč; скупљач; 2.) слагач (штампар). — fiók, fn. фиока за слова. — kanál, fn. велика кашика.

Szedrész, fn. који купи јагоде; к. брати прне јагоде.

Szedtevedte, Szedtevedtét! isz. сто му мука!

Szédiől, k. добивати вртоглавицу. — és, fn. вртоглавица. — etes, mn. вртоглав.

Szeg, mn. l. Szög, mn.

Szeg, cs. 1.) сећи, ломити; nyakát — ni, скрхати врат; szárnyat — ni, подрезати крила; hitét — ni, погазити вепру; törvényt — ni, преступити закон; kedvét — ni vkinék, карати кому вольу; 2.) опшивать, рубити; оплатити; 3.) пошивати (кров); 4.) окрепати кола.

Szeg, fn. 1.) ексер, клин, чавао; — nek hegyét behajtani, закаврајсати; — re akasztani, обесити о клин, махнути; — et — gel, шило за огњило; клин се клином тера; kitetszik a — a zsák-ból, вири му копита; az üt — et a fejébe, то га узнемираје; fejére ütni a — et, погодити куд треба; 2.) буџак, угао; — ről végre, с брда с дола, на дохват; 3.) полуострво.

Szeg-alakú, mn. клинаст. — csíró, fn. клеште. — csiptető, fn. справа за каврајсаше.

Szegdel, cs. сецкати; рескати.

Szegecs, fn. 1.) клинац, чавлић; 2.) гору-

Szegecsel, cs. забити клиницама. [шица.

Szeged, tn. Сегедин. — i, mn. сегедински; fn. Сегединац.

Szegel, cs. рубити, опшивать.

Szegély, fn. 1.) поруб; оплата; 2.) одсек. — elt, — es, mn. оплаћен, обрубљен. — ez, cs. опшивать, рубити. — telen, mn. необрубљен. — zés, fn. рубљење. — zet, fn. руб, поруб.

Szegény, mn. убог, сиромах, сиромашан, ништ; á. é. кукаван; fn. сиромашак, божјак; á. é. јадник, кукавац; — ek, сиромаш, сиротиња; (szój.) — mint a templomba szorult egér, спромах како прквени миш (или како сирће); — ember vízzel főz, кад не можемо како хоћемо, а ми ћемо како можемо; föld-

ето; — et ülni, судити; 6.) срж: јез-
гра; tojás — е, жуманце; 7.) сода, l.
Széka, fn. жуманце. [Szík.
Székács, fn. гравиаш; дупљаш (голуб).
Szék-állás, fn. судске Ферије. — álló,
fn. касаиски момак. — biró, fn. су-
дија. — dugulás, fn. заштитеност сто-
мака, патезавица.
Székel, k. имати седиште, становати.
Székely, tn. Сикуљац; mn. сикуљски. —
föld, fn. Сикуљска. — ség, fn. Си-
куљци; Сикуљска.
Szekér, fn. кола; тарнице; ekhós v. fe-
deles —, покривена кола; fakó —,
неокована кола; nőtlen —, колица.
Szekéral, Szekéralj(a), fn. стан од кола.
Szekérbér, fn. кирија, вазарина.
Szekercze, fn. секирица; брадва.
Szekérernyő, fn. арњеви.
Szekeres, fn. кириција, кочијаш. — ke-
dik, k. кирицовати. — ség, fn. ки-
рицилук.
Szekerez, k. кочијашити. — és, fn. во-
зарство, комора. — ök, fn. коморција
Székergyártó, fn. колар. [(у војсци).
Székérke, fn. колица.
Székérkezik, k. возати се на колих.
Székermester, fn. настојник кола поштан.
Szekernye, fn. котурн, чизме. [ских.
Szekernyéz, cs. облачити у котурне.
Szekérnyom, fn. колосек, вагаш.
Székérolodal, fn. лотра.
Székerőltetés, Székerötetés, fn. тврда
столица, напон.
Székér-pénz, fn. вазарина, кирија. —
posta, fn. возна пошта. — szín, fn.
колница, шупа. — út, fn. кённик, кол-
ник. — vár, fn. бедем од кола у рату.
— vonat, fn. колија.
Székes, mn. 1.) престолнички; 2.) пун соде.
Székesegyház, fn. саборна, катедрална
прква.
Székesfehérvár, tn. Столни Београд.
Székfia, fn. судија.
Székföld, fn. содовита земља, слатина.
Székfű, fn. титрица, царев цвет.
Székhát, fn. леђа (паслон) од столице
Székhely, fn. 1.) престолница; 2.) ме-
сто са судом.
Székkár, fn. ручица од столице.
Székla, fn. мотка за учвршење сплава.
Székláb, fn. нога од столице.
Szeklicze, fn. шаврањика.
Székmü, fn. спрат (у мајдану).

Székoszlop, fn. греда од рога на крову.
Székpont, fn. средиште шестара.
Székrekedés, Székrekedség, fn. затво-
рена столица.
Szekrény, fn. шкриња, орман; ковчег.
— ágy, fn. клупа с постељом. — ke,
fn. шкрињица, орманчић, ковчежић.
Székre-vágás, fn. месарење. — vágó, fn.
Székső, fn. сода, шикшов. [месар.
Széktalp, fn. гредница од рога на крову.
Szék-újítás, fn. обнова суда, бирање чи-
новника. — ülés, fn. судничко веће.
— város, fn. престолница; место са
Szel, cs. сећи, резати. [судом.
Szél, fn. крај, окрајак, руб, ивица, гра-
ница; száj — е, усна; posztó — е,
дизга; 2.) ширина; — t hosszat, пре-
ко и уздуж; — e hossza egy, једнако
широк и дугачак; 3.) пола; hánу —
ben van ez a ruha, од колико је по-
ла ова хаљина?
Szél, fn. 1.) ветар; nagy — lel járni v.
szelet csapni (ütni), дизати грају; раз-
махивати се; — nek beszélni, гово-
рити у ветар (у тартањ); — nek bo-
csátani v. ereszteni, не хаяти; (km.)
ki szelet vet, vihart arat, ко ветар
сеје, буру жање; 2.) á. é. szelek bánt-
tják, има ветрове (у стомаку); 3.)
rossz — fú belőle, зло се о њему гу-
ди; hallik a szele, иде глас, проноси
се; szelét vette hogy . . ., намирисао-
је, да . . .; 4.) прека смрт, капља;
megütötte a —, умръ од капље.
Szélanya, fn. ветреница. — baj, fn. за-
вијање, колика. — csapás, fn. нагло
дување ветра; á. é. ветропирство. —
csapó, fn. ветропир, ветрогоња. —
csend, fn. мировање ветра, махина.
— csendes, mn. тих, махинав. — cső,
fn. дувалица. — dag, fn. оток.
Szeldel, cs. сецкати, рескати. — et, fn.
кришке, одрезак. — ö, fn. који кро-
ји, кројач.
Széldeszka, fn. даска за покривање.
Szeleberdi l. Szeleburdi.
Szeleburdi, mn. és fn. лакомислен; ве-
тропир, ветрогоња. — ság, fn. ветро-
пирство. — skodik, k. бити ветропир,
терати ветар капом.
Széled, k. разићи се, расути се, растр-
кati се. — és, fn. разлаз. — ez, k.
разлазити се.
Széleg, k. вући се, гегати се.

Szelel, cs. вејати (храну); k. a) одесати (камин); b) разметати се, хвастати се; c) пуштати ветар, пувати; d) бегати, перјанити.
 Szelelö(-lyuk), fn. 1.) баџа, одупика; 2.) (-rostá) ветрењача, вејача.
 Szélelt, mn. порубљен.
 Szelemen, fn. слеме; греда. — ház, fn. кућа на киблу.
 Szelemény, fn. 1.) одрезан комад; 2.) шиндра; 3.) раоником преврнута земља.
 Szeleményes, mn. покривен шиндром.
 Szelencze, fn. 1.) кутија; кутијица, пакетуља; burnót — бурмутица; dohány —, дувањара; só —, еланник; 2.) (-fa) зова; 3.) ђурђин.
 Szeléndek l. Szelindek.
 Széleng, k. вући се, гегати се.
 Szélenszáradt, Szélenszakadt, mn. пресув.
 Szelentyű, fn. вентилатор, одушник. — zet, fn. одушке.
 Szelep, fn. вентил, одушка. — zet, fn.
 Szélernyő, fn. шитит од ветра. [одушке].
 Szeles, mn. ветровит; á. é. ветрењаст; fn. ветроопир, ветрогоња.
 Széles, mn. широк, простран; — e vi-lág, широки свет; — jókedv, раздраганост.
 Szélesb-edik, k. ширити се. — ít, es. ширити, распиривати. — ül, k. распиривати се.
 Szelesedik, k. бивати ветрењаст.
 Szelesedik, k. распиривати се.
 Szclesít, cs. чинити ветрењастим.
 Szélesít, cs. распиривати.
 Szelesked-és, fn. лудовање. — ik, k. лудовати, бити брзоцелест. — ö, mn. és fn. ветроопир.
 Széleslapu, fn. лоцих, рецих.
 Szélesmetélt, fn. широки резанци.
 Szélesség, fn. ветроопирство.
 Szélesség, fn. ширина; á. é. опишиност.
 Szélesüл, k. распиривати се.
 Szélevállu, mn. плећат.
 Széleszt, cs. расипнати, растркавати.
 Szelet, fn. 1.) кришак; режањ; 2.) колона, ступац; 3.) куон.
 Szeletel, cs. сећи на кришаке; делити у ступце, рубрике.
 Szeletke, fn. кришчица.
 Szelevény, fn. одсечено парче, l. Szele-Szeleverdi l. Szeleburdi. [mény].
 Szelez, cs. махати, хладити.
 Szélez, cs. рубити; оплатити.

Szél-fél, fn. страна од куд ветар дува. — fodor, fn. руб, набор. — fogó, fn. ветровник. — forgatag, fn. вихор; шмрк (на води). — forgony, fn. ветреница. — fű, fn. штир. — gyalú, fn. ренде за оплату. — gyüjtő, fn. справа за купљење ваздуха. — hajtó, fn. хвалиши, ветрогоња, — hajtószer, fn. средство против ветрова у stomaku. — hal l. Ón. — házi, fn. ветропир.
 Szélhüd-és, fn. узма, хромоћа. — ik, k. бити узет, узети се. — ség, in. узетост, хромост. — t, mn. узет, хром.
 Szelid, mn. благ, кротак; питом.
 Szelidít, cs. припитомљавати, питомити. — és, fn. питомљење. — hetetlen, mn. неукротив, што се не може припитомити. — ö, fn. укротитељ.
 Szelidség, fn. кротост, благост; питомост.
 Szelidül, k. припитомити се; ублажити се.
 Szelindek, fn. самсов, булдок, касапска пешица.
 Szél-írás, Szél-irat, fn. глоса, бележење на страни. — isten, fn. бог ветра, Еол. — kakas, fn. ветреница. — kár, fn. штета од ветра. — ke l. Szilke. — kelep, fn. ветрењача; á. é. брбљов, брбљуша. — kemencze, fn. нећ с про мајом. — kerék, fn. вентилатор. — kiáltó, fn. галеб. — kín, fn. колика.
 Szelkó, fn. дивља патка; á. é. ветропир.
 Szélkör, fn. ветрови (болест у stomaku), надам. — os, mn. који пати од ветрова. — ság, fn. ветрови, надам.
 Szélkö l. Határkö.
 Szélkör l. Szélrózsa.
 Svéllabda, fn. ваздушна лопта.
 Szélled l. Széled.
 Széllelbéllett, mn. ветрењаст.
 Szellem, fn. дух; kor — e, дух времена. — dús j. — es, mn. духовит. — esen, ih. духовито. — elviség, fn. спиритуализам. — i, mn. духовни, душевни. — ileg, ih. духовно, душевно. — iség, fn. духовност, спиритуализам. — ít, es. претворати у дух. — rokon, mn. сродан по души. — rokonság, fn. сродност душе. — tö, fn. вентилатор. — tyű, fn. ветрионик, вентил. — világ, Szelleng l. Lézeng. [fn. свет духова].
 Szellentyű, fn. ветрионик, вентил.
 Szellentő, fn. вентилатор.
 Szélleszt l. Széleszt.
 Szellet, fn. дах.

Szellő, fn. ветрић, поветарац. — s, mn. пун ветрића, машина.
 Szellőz, es. ветрити. — ik, — ödik, k. ветрити се. — tet, es. промахивати; а. е. претресати, вентилирати.
 ~zélyel l. Szét.
 Szellyed, Szélyeszt l. Széled, Széleszt.
 Szélmalom, fn. ветрењача, ветни млин.
 Szélmécs, fn. машала.
 Szélmentes, mn. заштићен од ветра; — hely, заветрина.
 Szelmény, fn. исек, l. Szelemény.
 Szélmérő, Szélméri, fn. анемометар.
 Svélmolnár, fn. ветрењачар.
 Szélmonjy, fn. яже без динара, чистац.
 Szélokozó, mn. што напирају, што прави ветрове.
 Széloldal, fn. страна од куд ветар дува. — t, ih. на ветар.
 Szélpuska, fn. (пушка) ветрењача.
 Szélrosta, fn. вејача, ветрењача.
 Szélrózsa, fn. плоча на компасу са обележеним странама света; (szój.) а — minden irányában, куд који, на све
 Szélről, ih. с краја. [стране света.
 Szélső, mn. крајњи, скрајњи. — ség, fn. крајност, екстрем.
 Szélszekrény, fn. ветровница.
 Szélszó, fn. ha-ky, шук-мух, андара-ман.
 Szélszorulás, fn. надам. [дара.
 Szélszünet, fn. машина.
 Széltáj, fn. страна (крај) света.
 Széltében, ih. широм, свуд; у опште; 2) у ширину.
 Széltére, Széltiben, Széltire l. Széltében.
 Szeltorrúak, fn. цепокљунке.
 Széltoló, fn. ветрогоња, голонгра.
 Széltömlő, fn. машина за ветрове.
 Szél-ittés, fn. капља, узма. — ütött, mn. узет, ударен капљом. — úzõ, mn. што тера ветрове.
 Szelvény, fn. 1.) купон; 2.) оплата.
 Szélvész, fn. олуј, бура, вихар. — es, mn. буран. — madár, fn. галеб.
 Szélvirág, fn. турчинак.
 Szélvitorla, fn. ветреница, ветарница.
 Szélvonal, fn. ветромет.
 Szélvonat, fn. промаја, промаха.
 Szélzet, fn. поруб.
 Szem, fn. 1.) око; — et mereszteni, избуњити очи, избечити се; koppan a — e, пиши кући прошало; — ére venni vkinék vmit, пребацити, преговорити; — ére hányni, пребаџивати,

преговарати; — be, a) у очи, у брк, пред очи; b) спрођу; — ébe mondani, рећи у брк; — töl — be, очи у очи; — be szállni, хватати се у коштац; — et húnyni, зажмурити, гледати кроз прсте; — be v. — re venni, узети на око; — mel tartani, пратити очима, мотрити; — eit venni vmire, бацити око на што; kiszedték a — e szörét, лено су га преварили; — mel látott tanú, очвидан; — ét száját eltátni, разрогачити очи; — mel megvernii, опчинити; szégyen — re, на срамоту свету; több — többet lát, вишне очију више виде; az úr — ei hizlalják a lovrat, господареве очи вола тове; 2.) око = пуша; 3.) око = поен; 4.) машлија, бод (на везу); 5.) беочуг, каприка; 6.) боба, пунце, семе, зрно; egy — szőlő, пунце; egy — búza, зрно шенично; — en szedni, одабирати, одас Szembaj, fn. окобоља. [брати.
 Szembeállít, cs. 1.) суючи; 2.) ставити на супрот. — ás, fn. суючење.
 Szem-behúnyva, ih. жмурећке. — bekötös, — bekötörsdi, — bekötő játék, fn. жмуря, слепи миш (игра).
 Szembeállás, fn. супротење.
 Szembesít l. Szembeállít.
 Szembeszéd, fn. разговарање очима, на-мигивање.
 Szembeszökő, mn. што удара (упада) у очи, ванредан.
 Szembeteg, mn. окоболан. — ség, fn. окобоља.
 Szembetűnő, mn. што упада у очи, осо-бит. — en, — leg, ih. особито.
 Szembetiintet, cs. изнети пред очи.
 Szembor, fn. вино за доливање грожђа.
 Szemese, fn. оканце; (у инсекта) споредно око; 2.) зрине; 3.) гран.
 Szemcsés, mn. зрааст.
 Szemeseszappan, fn. најбољи сапун.
 Szemcsillag, fn. дужица, ирис (у оку).
 Szemcső, fn. перспектив, дурбин.
 Szemecs, fn. гран.
 Szemel, cs. олабирати. — vény, fn. експерит, извод. — vények, fn. антологија.
 Szem-ellenző, fn. шtit од светлости.
 Személy, fn. лице, особа; — szerint, лично; vki — ében, у име кога.
 Személybeli, mn. лично.
 Személyes, mn. личан. — en, ih. лично, главом. — ít, cs. оличавати. — ítés,

fn. оличавање. — kedik, k. лично се врећати. — kedés, fn. лично врећање. — ség, fn. личност. — ül, k. оличавати. Személyez l. Személyesít. [вати се. Személyi, mn. лични; — létszám, особље. Személyiség, fn. личност. Személyít l. Személyesít . . . Személy-jog, fn. лично право. — költés, fn. прозонопеја. — nők, fn. персонал. — pótlás, fn. сунституција. — rab, fn. лични роб. — rabság, fn. лично ројство. — rag, fn. лични наставак. — ragoz, es. добавати лично наставке. — ség, fn. личност; особље. Személytelen, mn. безличан. — ül, ih. безлично. Személyviselő, fn. заменик, ћаја, већил. Személyvonat, fn. особни воз. Személyzet, fn. особље; szolgálati —, служитељи. Szemeng, k. ретко се појављивати. Szemenszedett, mn. одабран, чиет-овејан. Szemer, fn. гран. Szemercesés, mb. зринаст. Szemercze, fn. 1.) материја за чињење коже; 2.) l. Szömörze. Szemere, tn. Дезидерије. Szemerég, k. ромињати, сипити. Szemérem, fn. смрност, срам, етид; á. é. l. Szeméremtag. — ajkak, fn. притвори. — tag, — test, fn. тајни уд. Szemergél, k. ромињати; es. одабирати. Szemerize l. Szömörze. Szemerike, Szemerke, fn. смрека, венча. Szemerkél l. Szemergél. Szemérmes, Szemérmetes, mn. срамежљив, стидљив, смеран, чедан. — en, ih. срамежљиво, смрно. — kedik, k. бити срамежљив. — ség, fn. срамежљивоест. Szemérmétlen, mn. безобразан. — ség, fn. безобразнина. — ül, ih. безобразно. Szemérmí, mn. срамни; — tag, тајни уд. Szemernyi, mn. за један гран Szemernyő, fn. штит за очи; наочњак. Szemes, mn. 1.) окат; 2.) — tanú, очевидац; 3.) á. é. опрезан, позоран; мукает; (km.) — nek áll a világ, (опрез-ноге стоји свет отворен); 4.) знат. Szemesedik, k. 1.) знати се; 2.) отворити очи, бивати опрезан. Szemeked-ik, k. бити опрезан, мукаети. — és, fn. опрезност. Szemesen, ih. пажљиво, опрезно.

Szemesség, fn. будноћа, опрезност. Szemész, fn. очни лекар, окулист. — et, — ség, fn. окулистика. Szemet, Szemét, fn. смет, ћубре. — domb, fn. сметиште, буниште. Szemetel, Szemetez, k. 1.) ћубрити, трунити; 2.) сипити, ромињати. Szemetes, mn. a) ћубревит; b) за ћубре. Szemétgödör, fn. јама за ћубре. Szemetlen, mn. 1.) без зрина; 2.) без очију. Szemez, es. 1.) очити, приценљивати; 2.) одабирати; k.) ромињати, сипити. Szemfájás, fn. окобоља. Szemfájós, mn. кога боле очи. Szem-fény, fn. зеница; vigyáz rá mint — e fényre, нази га као очи у глави. Szemfényveszt-és, fn. онсенана, онсенарство. — ö, mn. és fn. онсенареки; онсенар. Szem-fog, fn. очњак, наји зуб. — folyás, fn. цурење очију. — forgatás, fn. превртање очију. — födéł, fn. покров. — fü, fn. дидак, видац. — füll, — füles, mn. пажљив; á. é. очан. — füleskedik, k. мукаетисати, бити опрезан. — fülesség, fn. помњивост, пажња; á. é. уочност. — golyó, fn. очна јабучица. — gödör, fn. очна душља, куктура, очница. — gyöngy, fn. крупни бисер. — gyuladás, fn. запаљење очију. — hályog, fn. мрждалица, мрена. — hegy, fn. (szój.) — hegyre venni, узети оштро на око. — héj, fn. bel;a, очни капак, кање. — hunyás, fn. жмурење. — hunyoritás, fn. жмирање, шкиљење. — hunyvást, ih. жмурећке. — intés, fn. миг. — ít, es. дробити, мрвити. — ív, fn. обрва, већа. — kámpulás, fn. скотомија. — ke l. Szemese. — kémlő, fn. окулар (у микроскопу). — kés l. Szemcsés. — kö, fn. неки Szemközbe l. Szemközt. [белутак. Szemközt, ih. (val, vel) на домак, на доглед; епроћу; — nézni vkinék, погледати кому у очи. Szemlátomást, ih. на очиглед, очвидно. Szemle, fn. смотра, преглед; szemlét tartani, прегледати. Szemlél, es. посматрати, разгледати. — et, fn. посматрање. — get, es. посматрати, разгледати. — hető, mn. очигледан. — hetőség, fn. очигледност. — kedés, fn. инекулирање, проминирање. — kedik, k. проминљати, инек-

кулирати. — kedő, mn. посматрачки, шпекулативан; fn. шпекулант. — kez . . . l. ked . . . — ö, mn. és fn. посматрачки; који посматра, посматрач. — ödés, fn. посматрање, шпекулација. — ödik, k. посматрати, шпекулирати. — ödö, mn. контемплативан, посматрачки.

Szem-lesés, fn. удварање. — lesi, — leső, fn. удворица.

Szemlészkedik, k. разгледати.

Szemletér, fn. место за смотру.

Szemling, fn. семга, лосо (риба).

Szem mellátható, mn. очевидан. — lag, ih. очевидно. — ság, fn. очевидност.

Szem-meresztve, — meregetve, ih. разрогачено.

Szemmirétek, fn. мера од ока.

Szemnyi, mn. од грана, за један гран.

Szemoltás j. Szemreoltás, fn. очење.

Szemorvos, fn. очни лекар.

Szemőcz, fn. 1.) гранулит (минерал); 2.)

Szemőcze l. Szamócza. [неки лентир.

Szemök(e), mn. (врло) окат.

Szemöles, fn. брадавица, пупила.

Szemöld, Szemöldök, fn. сброва; á. é. (-fa)

Szemöresök, fn. ваљушак. [горњи праг.

Szempatkó, fn. модро испод ока.

Szempilla, fn. капак, веђа.

Szempillanat, fn. тренут ока. — nyi, mn.

Szempillantás, fn. тренут. [тренутан.

Szempont, fn. гледиште.

Szemrázó, fn. чакало у млину, l. Porozka.

Szemre, ih. првиџно, од ока. — bees-lés, fn. процена од ока. — hánýás, fn. прекор. — oltás, fn. очење. — való, mn. на очима, наочит, леп. — vehető, mn. очигледан.

Szemszegez, cs. оштро гледати, фикси-

Szemszöglet, fn. очни кут, буџак. [рати.

Szemször, fn. трепавица; (szój.) kiszed-ték szeme szörét, преварили су га.

Szemszűr-ás, fn. пробадање ока. — ó, mn. што боде у очи, што дречи.

Szemtajték, fn. крмљ.

Szemtanú j. Szemmel látott tanú, fn. оче

Szemteke l. Szemgolyó. [видаш.

Szemtelen, mn. безочан, безобразан. — kedik, k. бити безобразан, обезочити се. — ség, fn. безочност, безобраштина. — ül. ih. безобразно, безочно.

Szemtompaság, fn. кратковидост.

Szemtölszembe, ih. очи у очи.

Szemügy, fn. гледање; — ge venni, узе-

ти на око; szeme ügyében van, пред (на) очима му је.

Szemügyrevétel, fn. узимање на око.

Szemüreg, fn. очна дупља, l. Szemgödör.

Szemüveg, fn. наочник, наочари. — es kigyó, fn. наочарка. — tok, fn. футрол за наочари.

Szemvaj, fn. крмељ, l. Csipa . . .

Szemvéd, fn. штит за очи.

Szemvég, fn. очни кут; — ról nézni, жмирити на кога; esak — ról ismer-ni, познавати само из виђења.

Szemvesztett, mn. без очију.

Szemvétel, fn. пазар од ока.

Szemvilág, fn. очна светлост.

Szemzet, fa. око, пупа.

Szemzik, k. 1.) синити, ромнијати; 2.) пупити, терати ока.

Szén, fn. угљен, угљъ; vasas —, графит; (szój.) mintha tüzes — en állana, седи као на угљевљу.

Széna, fn. сено; sarju —, отава; szénát gyüjteni v. takarni v. takarítani, купити сено; (szój.) jó rendin van szénája, у рдју су му ствари; nines rendén szénája, нису му све козе на броју.

Széna-boglya, fn. пласт сена. — gyüjtő, fn. a) који купи сено; b) грабље за сено. — piacz, fn. сенска пијаца. — rács, fn. мердевине над јаслих. — rúd, fn. остожје, стожина.

Szén-áros, fn. угљар.

Szénás, mn. са сеном; за сено; сенски; — szekér, сенска кола.

Szénatakárítás, Szénatakárás, fn. купљење сена.

Szénáz, k. хранити се сеном. — tat, es. хранити сеном.

Szénczinege, Szénczinke, fn. сеница.

Szende, mn. благ, тих; tn. Благоје.

Szendén, ih. благо, тихо.

Szender, fn. дремеж. — edés, fn. дремање. — edik, — eg, k. дремати. — félék, fn. ноћни лепири. — gés, fn. дремање, дремеж. — it, cs. успављавати. — ül, k. дремати.

Szendeség, fn. благост, тихост.

Szendít, cs. ублажавати.

Szendül, k. ублажавати се, стишати се.

Szén-égetés, fn. угљарство. — égető, fn. a) угљар; b) угљара. — élecs, fn. карбоноксидул. — éleg, fn. карбонов оксид.

Szenel, k. угљарити, пећи угаљ. — ö, fn. a) тава за угаљ; b) огњиште; камин.

Szenes, mn. с угљем; за угљ; угљан; ужарен; fn. кеса за кресиво. — edés, fn. претварање у угљ. — edik, — ül, k. a) претварати се у угљ; b) угравити се. — ít, es. a) претварати у угљ; b) гаравити.

Szén-fogó, fn. ватраль, машинце. — fúvó, fn. мехови. — huta, fn. угљени мајдан.

Szénit, Szenit, es. претварати у угљ, карбонизирати. — és, fn. a) карбонизација; b) угљарство.

Szénkénég, fn. угљени сулфид.

Szenkuezi, fn. прва љубичица.

Szénlapát, fn. пећна лопата.

Szennafa, fn. сена (дрво).

Szennalevél, fn. сено во линије.

Szenny, fn. прљавштина; á. é. иега, ља-
га. — es, mn. прљав, гнусан. — esen,
ih. гнусно. — esedik, k. упрљати се;
окалити се. — esít, es. прљати, мр-
чити. — esséz, fn. прљавост, гнусоба.
— esül l. — esedik. — etlen, mn. не-
укањан; неокалитан. — ez, es. прља-
ти, гнусити. — ít l. — esít.

Szén-oltó, fn. бакрен суд за гашење
жеравице. — por, fn. угљени прах.
— sav, fn. угљена киселина.

Szent, mn. свет; — Isten! свети Боже!
— kereszt, часни крест; fn. светац,
светитељ, богоугодник; — ek életí-
rása, житија светих; á. é. csodálatos
—, чудан светац.

Szénserpenyő, fn. тигањица.

Széntakarító, fn. жарило, ватраль.

Szent-Andráshava, fn. новембар, студен.

Széntartó, fn. мангала.

Szent-atyák, fn. свети оци. — beszéd,
fn. проповед, предика. — egyház, fn.
света црква.

Szentel, es. 1.) посветити, светити; bla-
госиљати; 2.) müvet — ni vkinék, при-
казати (посветити) дело кому.

Szentelés, fn. посвећивање, посвета.

Széntelen, mn. без угља. — ít, es. де-
карбонисати.

Szenteletlen, mn. непосвећен, неосвештена.

Szentelő, fn. 1.) који освећује; 2.) кро-
шило, босилъкача.

Szenteltetés, fn. посвећивање.

Szenteltvíz, fn. света водица; (szój.) még
a — et is levette róla, изгрдио га на

Szenteltvíztartó, fn. котлић. [сву меру.

Szentély, fn. светилиште, ј. Szenthely.

Szentes, mn. свет.

Szentesít, es. посветити, санкционисати.
— és, fn. посвећење, санкција. —
vény, fn. санкција.

Szentesked-és, fn. лицемерство, свети-
њаштво. — ik, k. градити се светац.
— ō, mn. és fn. лицемер, светињак.

Szentetlen, mn. несвет, профан. — ít, es.
обесвекивати. — úl, k. бити обесвек-
ен; ih. профано.

Szent-föld, fn. света земља, Палестина.
— gellérthegye, tn. Герзелез (код Будима). — györgyhava, fn. април, тра-
вань. — háromság, fn. свето Тројство.
— hely, fn. светилиште, храм, све-
то место.

Szentírás, fn. свето писмо, библија. —
beli, — i, mn. библијски.

Szentirat, fn. свето писмо, библија.

Szentít, es. посвећивати, прогласти за
свешта, канонизирати. — és, fn. про-
глашивање за свешта, канонизирање.

Szent-Ivánalma, fn. петровача. — Iván-
hava, fn. јуни, лицаи. — Jakabhava,
fn. јули, српаш. — Jánoskenyere, fn.
рогач, рошчић. — kép, fn. икона.

Szentlélek, fn. свети Дух; — segítségül
hívása, призывање св. Духа.

Szent Mihály-hava, — hó, fn. сентембар,
рујан. — lova, fn. носила. — nyár,
fn. бабије лето.

Szentolaj, fn. свето уље, миро

Széntoll, fn. угљена писалька.

Széntörek, fn. угљени прах.

Szentség, fn. светост; светиња; света
тајна; причепиће; ō — е, његова
светост (папа или патријарх); — ed!
Ваша Светост!

Szentség-árulás, fn. симонија

Szentséges, mn. свети, „свјатјејши“; —
atyá, свети отац, папа.

Szentség-ház, fn. свето хранилиште. —
tartó, fn. дароносцица. — telen stb. 1.

Szentetlen stb. — törés, fn. светотат-
ство. — törő, fn. светокрадац; без-
божан.

Szentszék, fn. конзисторија. — i, mn.
конзисторијалан.

Szenttetem, fn. свете мошти.

Szentűl, A. ih. свето; — hinni, веровати
као свето; — meg vagyok győződve,
тврдо сам уверен; B. k. посвећивати се.

Szén-tűz, fn. угљевље, жеравица; ватра
од угљена.

Szenüll, Szénüll, k. претварати се у угљ.

- Szentvacsora, fn. тајна вечера ; причест.
- Szenv. fn. страст, афект.
- Szenvéd, cs. трпети, подносити, патити; szükséget —, трпи оскудицу ; á. é. két-séget nem —, нема сумње. — elem, — ély, fn. страст. — ély-becs, fn. о-миље. — elmes, — élyes, mn. страстан. — élyesít, cs. распаљивати. — esség, fn. страшност. — és, fn. триљење, патња.
- Szenvedhetetlen, mn. несносан, несношиљв. — ség, fn. несносност. — ül, ih. несносно.
- Szenvedhető, mn. сношљив. — ség, fn. сношљивост.
- Szenvedő, A. mn. што трпи; патнички; трпљив ; пасиван ; — alak, пасив ; B. fn. 1.) патник ; 2.) бдење.
- Szenvedőleg, ih. пасивно. — es, Szenvedős, mn. пасиван.
- Szenvedőtárs, fn. сашатник.
- Szenvelleg, Szenvelg, k. пренемагати се, афектирати. — és, fn. пренемагање,
- Szenvelmes, mn. патетичан. [афектација].
- Szenvelem, fn. патос.
- Szenvetlen, mn. индолентан.
- Szenvhiány, fn. апатија.
- Szénvízegy, fn. угљохидрат.
- Szénvonó, Szénvonu, fn. (нећно) гриало. — lapát, fn. пећна лопата.
- Szenvtelen mn. индолентан.
- Széneleny, fn. креозот.
- Szennyü I. Szennye.
- Szép, mn. леп ; — szerivel, — módjával, лепим ; fn. леп човек, дилбер ; лепожка, лепотица ; — et tenni, удварати се.
- Szép-anya, fn. пррабаба. — ара, fn. прадед.
- Szepe, mn. плав, бео ; fn. зеленко.
- Szépecske, mn. лепушкаст, леп.
- Szépecskén, ih. лепо.
- Szepegeg, Szepeleg, k. страховати, зенсти. — és, fn. зебња.
- Szépeget, cs. китити.
- Szépel, cs. сматрати за лепо.
- Szépelg, k. удварати се, ласкати. — és, fn. удварање. — ó, fn. удварач.
- Szepelked-és, fn. упирање, коприцање. — ik, k. копрятти се, укопавати се.
- Szépelmű, mn. који се гради духовит. — ség, fn. надри-духовитост.
- Szépen, ih. лепо ; — vagyunk, (иронично) лепо смо прошли ! благо јама !
- Szepentyó, fn. блудница, l. Szatyus.
- Szepes, Szepesség, tn. Сепешка.
- Szepesvármegye, tn. Сепешка жупанија.
- Szépész, fn. естетичар. — et, fn. естетика. — eti, mn. — ileg, ih. естетички.
- Szepesszürke, fn. чилаш с црним пегама.
- Szepet, fn. телечак, ћемадан.
- Szépfestő, fn. мастилац, бојаџија. — ség, fn. бојаџијство.
- Széphang, fn. еуфонија. — ú, mn. благогласан. — zat, fn. благогласност, еуфонија. — zatú, mn. благогласан.
- Szépike, fn. кицоми.
- Szép-írás, fn. краснопис, калиграфија. — író, fn. калиграф. — irodalom, fn. лепа книжевност, белетристика. — irodalmi, mn. белетристичан.
- Szépit, cs. лепшати ; улешшавати ; á. é. заглађивати. — és, fn. лепшање ; á. é. заглађивање.
- Szépítő, mn. és fn. што улешшава. — bizottság, fn. одбор за улешшавање (града). — fü, fn. чубар. — szer, — tapasz, fn. средство за улешшавање.
- Szeplén, fn. нека титрица.
- Szeplő, fn. шега (од сунца), лећа ; á. é. љага, шега ; kiverte a —, опегавио.
- Szeplős, mn. пегав, лећаив ; á. é. окаждан. — ít, cs. окаљати, скврнити.
- Szeplőtelen, Szeplőtlen, mn. без љаге, неокаждан. — ség, fn. неокажданост. — ül, ih. неокаждано.
- Szépmű, fn. вештачка творевива.
- Szépnem, fn. лепи спол.
- Szépnönye, fn. буника.
- Szeppen, k. успахирити се, препасти се. — t, cs. поплашити, препasti.
- Szépség, fn. лепота, красота. — es, mn. леп, красан.
- Széptan, fn. естетика. — i, mn. — ilag, ih. естетички.
- Széptev-és, fn. удварање. — ó, fn. удварач.
- Szépül, k. улешшавати се. — és, — et, fn. улешшавање.
- Szer, fn. 1.) градиво ; средство ; élélmى —, jestиво, храна ; — ek, опрема ; — ével v. szép — ével v. szép — rel, лешим ; könnyü — rel, олако, шалећке, шале ; olesó — rel, јефтино ; 2.) ред ; мера ; a túlsó — en, у оностроном реду ; se — e se száma, ни краја ни конца ; 3.) — t tenni umire v. — ét tenni v. ejteni uminek, запатити, стећи.
- Szer = пут . . . , ред . . . ; két —, двапут, Szeraczél, fn. најбољи туч. [дваред. Szerály, fn. сарај.

- Szeráros, fn. материалиста.
- Szereseg, k. ширинати, зврънати, l. Ser-
- Szerda, fn. среда. [czeg.]
- Szerdás, fn. теленак.
- Szerdék, fn. течевина, текциво, l. Szerék.
- Szérdék, Szérdék, fn. 1.) кисело млеко; 2.) помије; 3.) чорба с млеком.
- Szereesen, fn. прицац; (szój.) — t mosni, радити залудан посао.
- Szereesen-dió, fn. орачић, мушкат. — disznó, fn. емгало. — i, mn. приначки. — nő, fn. прикиња, негарка. — tyúk, fn. прип фазан.
- Szerel, cs. опремати, ађустирати.
- Szerelem, fn. љубав (сполнна); — be esni, — re gerjedni, заљубити се; (km.) a régi — nem hamvad el, што омиле, не омрзну.
- Szerelem-dalos, fn. љубавни песник. — isten, fn. бог љубави. — istennő, fn. богиња љубави. — (töl)ittas, mn. онојен љубављу. — vallás, — vallomás, fn. изјава љубави.
- Szerelmes, mn. заљубљен; vkibe — lenni, заљубити се у кога; fn. драган; драгана. — en, ih. заљубљено. — kedés, fn. провођење љубави. — kedik, k. ашиковати, бити заљубљен. — levél, fn. љубавно писмо. — ség, fn. заљубљеност. — t, ih. радо.
- Szerelmetes, mn. омиљен, благољубан.
- Szerelmi, mn. љубавни; — viszony, љубавни одношај; — dal, љубавна песма.
- Szerelvény, fn. опрема, оправа.
- Szerém(vármegye), tn. Срем, Сремска.
- Szerencse, fn. срећа, талија; szerencsémnek tartom, ja сам срећан, што...; jó szerenesével járj! сретно пошао! jó szerencsét! сретно! szerencséje akadt, сретно се удала (оженио); hor-dozza a —, потерала га срећа; szeren-csét próbálni, пробати срећу; szeren-cséje nagyobb mint maga, више среће него памети; a bátor szívekkel — jár, смелом и срчаном увек и срећа помогне; (pb.) kiki maga szerencséjének kovácsa, свак је своје среће ковач; jobb egy marok —, mint egy köböl ész, боље је драм среће, него сто ока памети.
- Szerenese-fi, fn. срећко. — fordulat, fn. обрт среће. — haj, fn. прва седа влас. — hír, fn. сретан глас. — hős, fn. противува. — istennő, fn. Фортунा.
- játék, fn. коцкање, хазардна игра.
- kivánás. — kívánat, fn. честитка.
- Szerencesélkedik, k. тражити срећу по свету.
- Szerenceséltet, cs. 1.) урећавати; 2.) пробати срећу.
- Szerencesés, mn. сретан, срећан; — utat! срећан пут! (pb.) ki —, annak kapa-nýél is elsül, роди ме, мајко, срећна, па ме баци на ћубре.
- Szerencsésen, ih. сретно, срећно.
- Szerencsésít, cs. урећавати.
- Szerencsétlen, mn. несрећан; fn. зло-сретник; злосретница. — ség, fn. не-срећа, напајает; (pb.) nem jár társ nél-kül a — ség, ни једно зло само не дође. — ül, ih. несрећно.
- Szerencsevadász, fn. пробисвет.
- Szerencséz, cs. 1.) урећавати; 2.) чес-тирати.
- Szerencsít, cs. урећавати, урећити.
- Szerént l. Szerint.
- Szerény, mn. смеран, скроман. — en, ih. скромно. — ke, mn. врло скроман. — kedik, k. градити се скроман.
- Szerénytelen, mn. нескроман. — ség, fn. нескромност. — ül, ih. нескромно.
- Szerényüll, ih. скромно; k. бивати скроман.
- Szerep, fn. улога; — et játsz, игра улогу. — el, k. играти улогу. — lő, fn. фигурант, играч.
- Szeret, A.) cs. волети, љубити, бегени-сати, марити; — ném tudni, волео бих знати; — nék haza menni, ишао бих кући; (szój.) — i mint eb a macskát, воле се као мачка и кер; — i mint szeme fényét, воли га као зеницу у очу; B. k. (ba, be) заљубити се.
- Szeretet, fn. љубав, милошта.
- Szeretetlen, mn. нељубљен, без љубави. — ül, ih. без љубави.
- Szeretetreméltó, mn. мио, милокрван.
- Szeretett, mn. љубљен; — barátom! дра-ги пријатељу!
- Szeretkez-és, fn. ашиковање, миловање. — ik, k. миловати се, ашиковати.
- Szerető, mn. који воли; fn. љубазник, драган, швалер, љубавник; љубазни-ца, драгана, швалерка, — leg, ih. љу-
- Szeretség, fn. љубав, миловање. [бавно.]
- Szerez, cs. набављати, запаћати, стећи, добавити; á. é, bajt —, прави нево-ље; békét —, израдити мир; dalt —, компоновати песму.

Szerfelett, Szerföltt, ih. преко мере, одвех, — i, mn. претеран, прекомеран.
— iség, fn. прекомерност.

Szerezmeg, fn. приј.

Szerfü, fn. лековита трава, 1. Gyógyfü.

Szerha l. Házfedél.

Szerház, fn. магазин.

Szerhivatal, fn. оружничко звање.

Szerint, nu. по, према; véleményem —, по мом мишљењу; szokása —, по свом обичају; hír —, као што се гласа.

Szerintes, mn. сходан, прикладан. — ség, fn. прикладност.

Szerintez, cs. 1.) чинити прикладним, удесним; 2.) баждарити.

Szerkeszkedik, k. стављати се у ред.

Szerkeszt, cs. уређивати; састављати (дело). — és, fn. састављање; уређивање.
— et l. Szerkeszt. — ménny, fn. композиција. — ō, fn. уредник. — ōség, fn. уред.

Szerkez l. Szerkeszt. [ништво, редакција].

Szerkezet, fn. 1.) склоп, створ, грађевина; редакција; 2.) композиција; организација.

Szerkezmény, fn. склоп, композиција.

Szerkeződik, k. стварати се, правити се.

Szerkeztet l. Szerkeszt . . .

Szerkonyha, fn. лабораторија.

Szerkovács, fn. ковач оруђа.

Szerkönyv, fn. 1.) церемонијална књига;
2.) попис фабричке робе.

Szermester, fn. церемонијаш.

Szerszám, fn. оруђе, справа, алат; серсам.

Szerszem, Szerszen, mn. окретан, жив; fn. живо момче.

Szertár, fn. магазин; кабинет; természet-tudományi —, природописни кабинет.

Szertárnok, fn. магазинар.

Szertartás, fn. обред, церемонија. — kódik, k. изводити церемоније. — os, mn. церемонијалан.

Szertartó, fn. 1.) церемонијаш; 2.) за-
клопац на пушци.

Szertartólagoz, cs. церемонисати.

Szerte, ih. свуд, на све стране; ország —, по свој земљи; Európa —, по целој Европи.

Szertejáró, mn. пасејан, непажљив.

Szertelen, mn. és ih. прекомеран, пре велик. — kedik, k. претеривати. — ség, fn. претераност, прекомерност.
— ūl, ih. превећ, претерано.

Szerteszélyel, Szerteszerint, Szerteszét, ih. на све стране.

Szertiszt, fn. официр над оружјем.

Szérü, fn. гувно, гумно.

Szerülszerte, ih. овде-онде.

Szerv, fn. орган, оруђе. — es, mn. органичан. — etlen, mn. неоргански.

Szervez, cs. уређивати, организовати.
— et, fn. организација; организам.
— eti, mn. организован; организацији.
— kedik, k. организовати се, склапати се. — kedés, fn. организовање.
— ō, mn. за организацију.

Szervi, mn. организован.

Szerz . . . l. Szerez . . .

Szerzék, fu. залиха, готовина

Szerzel, cs. набављати (трг.). — ék, fn. додатак.

Szerzemény, fn. 1.) тековина, течевина;
набавка; добит; 2.) композиција, дело.

Szerzés, fn. набављање, добављање.

Szerzet, fn. 1.) калуђерски ред; 2.) ма-
настир; 3.) á. é. miféle — az? какво
је то чудовиште?

Szerzetbeli, mn. калуђерски, манастирски.

Szerzetes, mn. калуђерски, монашки;
fn. калуђер, монах, прноризац.

Szerzetes-hölgy, fn. дувна, калуђерица.
— rend, fn. монашки ред. — ruha,
fn. мантија, црна риза, манторос. — ség, fn. калуђерство.

Szerzet-fő, fn. игуман. — köntös, fn. мантија, манторос. — társ, fn. брат, ка-
луђер. — társak, fn. братија.

Szerző, fn. 1.) стечник, који је стекао;
набављач (нпр. чељади); 2.) виновник; 3.) писац, списатељ, аутор.

Szerződés, fn. уговор, контракт; — t
kötni, подвезивати, подвезати уговор;
— t felbontani, развргнути уговор.

Szerződési, mn. уговорни, по уговору.
— leg, ih. по уговору.

Szerződik, k. главити, склопити уговор.

Szerződő(fél), fn. уговорник, уговорач.

Szerződtet, cs. најмити, ангажовати.

Szerződvény, fn. уговор. — i, mn. — illeg, ih. по уговору.

Szerzőök, fn. побуда.

Szerzőség, fn. виновништво; ауторство.

Szerzőtárs, fn. 1.) сустечник, ко је с ким
стекао; 2.) списатељ, друг-автор.

Szesz, fn. шипирит; гас; á. é. изговор.

Szeszeg, k. пиштати од бола.

Szeszeleg, k. показивати ћуд.

Szeszelgős, mn. ћудљив.

Szeszély, fn. ћуд, чинделе. — es, mn. ћуд-

ъив. — eskedik, k. бити ћудљив, ћудити се. — esség, fn. ћудљивост. Szeszemusza, fn. оклевало, шепртља. Szeszenés, fn. ћудљивост, ћуд. Szeszenet, fn. навада, ћуд. Szeszenő, mn. ватрен, жесток (беседа). Szeszereg l. Szeszeg. Szeszes, mn. шипритуозан; — italok, шипритуоза. Szesz-fözde, fn. где се кува шипритуозно пите; ракиџица. Szeszpetel, k. копрцати се, трудити се. Szeszen, k. навадити се; kedve —, дошао му ћеф. — és, fn. навада. Szesztelen, mn. без шиприла. Szesztra, Szesztrabarát, fn. чистершта. Szeszvilágítás, fn. осветљење гасом. Szét, ih. раз..., од..., про... Szét-ágazik, k. разграђавати се, разгранати се; á. é. разилазити се (мишљења). — áll, k. јапити. — árad, k. разлевати се, разлити се. — bonczol, cs. растворити, распорити. — bont, cs. растворити, раскварити, разградити; расправити (косу). — darabol, cs. раскомадати. — dörzsöl, cs. растрти. Szetem, fn. нешто мало. — nyí, mn. малечак. Szét-fejt, cs. расцирати (хальину). — forgácsol, cs. расути, l. Elforgácsol. — foszlik, k. поценати се. — foszlat, cs. поценати, олупитити. — fő, k. раскувати се. — főz, cs. раскувати. — fú, cs. раздувати, развејати. — fut, k. разићи се, разбечи се. — hajlik, k. дивергирати. — hajló, mn. дивергентан. — hangzat, fn. дисонансија; дисхармонија. — hánny, cs. разбацити. — hánnyogat, cs. поразбацати. — hasad, k. распукнути се. — hasgat, cs. порасцепати. — hasít, cs. расцепити. — helyez, cs. разместити. — húz, cs. развући; развлечити; á. é. дерати свак на своју страну. — járó, mn. раскорак (коњ). — kalapácsol, cs. расковати. — kerget, cs. развијати, расстерати, распудити. — küld, cs. разаслати. — mállik, k. распасти се, раскачкати се. — megy, k. распасти се; á. é. разлазити се (мишљења); дивергирати. — néz, k. обазрети се, разглелати око себе. — nyom, cs. разгњечити. — old, cs. одрешити. —

omlik, k. расути се. — oszt, — osztogat, cs. разделити, пораздавати. — ömlés, fn. дифузија. — pattan, k. распукнути се. — pattant, cs. распринати, раздрускати. — porlik, k. расути се (у прах). — pukkan, k. распукнути се. — rak, cs. растоварити, — rekeszt, cs. обашка затворити (робље). — repeszt, cs. разбити, распринати; á. é. majd — ettem a torkomat, да се одрем: вичући; прикамући. — repül, k. разлетити се. — riaszt, cs. расплатити. — rombol, cs. разрушити. — szaggat, cs. раскидати; растргнути. — szakad, k. издерати се. — szakasz, — szakit, cs. разчупати, раскидати. — szalad, k. разбечи се. — szalaszt, cs. развијати, распудити. — szed, cs. расточити, растворити; разграбити (побу). — szór, cs. расути, разбацити; á. é. распудити. — szóródás, fn. расценање (светlostи). — szóródik, k. расипати се. — tagol, cs. разчланити, разпорити. — tapod, — tapos, cs. разглизити. — tekint, k. обазрети се. — tép, cs. покидати; á. é. смождити. — terpeszkedik, k. — terpeszt, cs. (lábat) раскречити се, раснечити се, раскорачити се. Szettyin, fn. млечика. — lepke, fn. млечикован. Szét-tör, cs. покрхати, разломити. — ugraszt, — ugrat, cs. развијати, кренути. — üt, cs. *растући. — üz, cs. разгонити. — választ, cs. разлучити, одвојити; раставити, разгадити. — válik, k. одвојити се; раставити се. — ver, cs. разбити; растући; развијати. — vet, cs. раснечити (ноге); распринати (барутом). — vetődik, k. бити распринтен. — vettet, cs. распринати. — zavar, cs. расплатити. — zúz, cs. размрекати, раздрескати. Szí, cs. учијати; увлечити, удисати; bort —, вадити вино на натер; dohányt —, пушити; bornótot, — шимркати. Szíacs, fn. кончић; жила; ивер; остружина; опшела. Sziat, fn. склад (на њиви). Szicső, fn. цев за удисање, за пијење. Szid, cs. грдити, карати, исовати. Szidalmas, mn. карљив, ногдан. Szidalimaz, cs. грдити, карати, исовати. — ás, fn. исовање.

- Szidalom, fn. исовка, грудь.
- Szidás, fn. псовање.
- Szidogat, cs. попсивати, карати.
- Szienkő, Szienle, fn. сиенит.
- Szigár l. Szikár.
- Sziget, fn. ада, остров, оток. — beli, mn. островски. — csoport, fn. гомила острова. — el. — ez, cs. осамљивати. — es, mn. пун остров. — i, mn. островски. — ke, fn. островце. — lakó, — lakos, fn. островљанин. — nép, fn. островљанин. — tenger, fn. архипелаг. — vi-lág, fn. Полинезија. Австралија.
- Szigony, fn. остава; бодва. — ász, fn. оставар: cs. бости, хватати оставама. — oz l. — ász, cs.
- Szigor, fn. 1.) строгост; á. é. јад; 2.) l. Szigoráll, fn. разгон (билька). [Szigorlat.
- Szigorgás, fn. злопата, кубура.
- Szigorgat, cs. 1.) пооштравати; 2.) мучити.
- Szigor.at, fn. строги испит, ригорозум.
- Szigormag, fn. тропска бодљикава билька.
- Szigorodik, k. 1.) постати строг; 2.) допасти јада.
- Szigorog, k. кубурити, злопатити.
- Szigorú, mn. строг; á. é. јадан. — ság, fn. строгост; á. é. беда, јад.
- Szigszeg, fn. кривудавост, веругавост. — es, mn. веругав.
- Szíj, fn. кајиш. ремен; колан; (szój.) megrágja á — at, разуверити се.
- Szijacs, fn. кајишаш.
- Szijács l. Sziács.
- Szijál, cs. сећи у кајише.
- Szijás, mn. 1.) с кајишем; 2.) срчан, l. Szívós.
- Szijaz, cs. утврђивати кајишими. — at, fn. кајиши.
- Szijgyártó, fn. ременар, сарач.
- Szikkanyar, fn. стремен.
- Szijtartóvas, fn. бранник на пушки.
- Szik, Szik, fn. 1.) котиледон, клица; 2.) Szik, fn. сода. [tojás — e, жуманце.
- Szikaes, fn. исушена земља. — os, mn. испечен (земља).
- Szikag, fn. натрум-оксид.
- Szikályos, mn. лепљив.
- Szikánes, fn. ивер.
- Szikány, fn. натрум.
- Szikár, mn. сух, мршав, сувоњав. — ság, fn. сувоњавост.
- Szike, fn. скалpel (у кројача).
- Szikéleg, fn. цецељ, патриум-оксид, на-
- Szikeny, fn. натриум. [трон.
- Szikes, Szikes, mn. с натроном.
- Szikföld, Szikfű l. Székföld, Székfű.
- Szikkaesos, mn. заастао, укорељен.
- Szikkad, k. сушити се.
- Szikkaszt, cs. сасушити, сушити.
- Szikla, fn. стена, клисура, криш; függő —, гребен. — csont, fn. део слепоочне кости. — csúcs, fn. лицица, врлет, лом. — fal, fn. стењак. — hát, fn. гребен. — kö, fn. стена, криш. — nemű, mn. стеновит.
- Sziklár, fn. псећа трава (отровна).
- Sziklás, mn. стеновит, врлетан, ломан; fn. гребени.
- Szikla-szál, fn. лицица. — talaj, fn. гребен. — vár, fn. тврђава на стени.
- Szikör, fn. камфор (билька).
- Szikra, fn. искра; варница; szikrát hányni, кресати варнице; á. á. egy — sem, ни искре.
- Szikrahányás, Szikrázás, fn. искакање варница.
- Szikrázik, k. кремшу, скажу, севају варнице; — a szeme, зажагрио очима.
- Szikrázat, cs. севати, чинити да искакају варнице.
- Szikós, fn. сода, шицшов, цецељ, натрон.
- Szil, fn. бреест.
- Szila, fn. неки чичак.
- Szilács, fn. ивер.
- Szilag, fn. крпа, дроњак, рита; комад. — os, mn. ритав: мрваст.
- Szilág, fn. брестовник.
- Szilaj, mn. несташан, помаман; дивљи. — ít, cs. подивљачити, покурјачити. — kodik, k. дивљати, бити помаман. — odik, k. подивљати, покурјачити се — ság, fn. дивљаштво, обест. — úl, ih. помамно, дивљачки; k. l. — odik.
- Sziklak l. Szilag.
- Sziklál, cs. дрннати (вуну); á. é. разбацити. — ás, fn. дрнданье. — ó, fn. a) дрндар; b) (-íj) дрндало, дрида.
- Szikláng, Szilánk, fn. ивер, трештина. — ol, cs. тесати, правити иверје. — os, mn. жилав (дрво).
- Sziklárd, mn. тврд. чврст; á. é. постојан; tn. Коста; Станко; Станша. — ít, cs. утврђивати, учвршћивати. — ság, fn. чврстоћа; постојаност. — ul, ih. чврсто; постојано; k. учвршћивати се, консолидовати се.
- Szilas, mn. с брестовима; fn. брестовник, Sziléne, fn. силена (билька). [брешће.

- Szilerdő, fn. брешће.
- Szilézia, tn. Шлезија. — i, mn. és fn. шлески; Шлезијанац.
- Szilfa, fn. брест; брестовина.
- Szilfélék, fn. брестови.
- Szilke, fn. 1.) неки лонац; 2.) тоља, филџан; 3.) сектар (мера = $\frac{1}{2}$ метар).
- Szilogy, fn. град, лед, крупа. [рова].
- Szilony, fn. иоледица.
- Szilva, fn. шљива. — bor, fn. шљивовица. — fa, fn. шљива (дрво); шљивовача. — fiú, fn. прунила. — mag, fn. шљивова контица.
- Szilvány, fn. црвено месо под шкргама.
- Szilvapép, fn. мацуи (пекmez) од шљива.
- Szilvás, mn. са шљивама; пун шљива; fn. шљивик.
- Szilvaszak, fn. пекmez, мацуи.
- Szimatol, es. њушкати.
- Szimmog, k. оклевати, радити као од Szimócza l. Szamócza. [беде.]
- Szín, fn. 1.) боја, фарба, маст; — ét hagyni v. veszteni, белети, губити боју; (szój.) jó — ben van, добро изгледа; — ról — re, очи у очи; á. é. привидност; изговор; — ből v. — re, бајаги, привидно; — ét sem látni, нема га ни од корова; 2.) површина; a víz — ége, на врх воде; a föld — éről, с лица земље; a hely — én, на лицу места; — re hozni vmit, изнети на среду; 3.) лице на материји; 4.) скоруп, кајмак; 5.) шупа, коланица, стаја; 6.) позорница; — re hozni, давати (комад); — re alkalmazni, удесити за позорницу; — re kerül, представљати се (драма); 7.) најбоље, језгра, цвет; az ország — e, прваци у држави; a sereg — e java, језгра војске; az ifjuság — e, цвет омладине.
- Szín, mn. 1.) бојан, бојен; 2.) фини, чист.
- Szín-alj, fn. стаја, коланица. — anyag, fn. бојена материја. — arany, fn. суво злато. — barát, fn. назови пријатељ. — beszéd, fn. лаж, — birálat, fn. позоришна оцена. — biráló, fn. драматург. — bogár, fn. крмез, кошенила. — bor, fn. башница, самоток. — cser-kor, fn. фини шећер. — dalnok, fn. оперски певач. — darab, fn. позоришни комад. — dísz, fn. преља, лептирица. — díszítmény, fn. декорација. — dohány, fn. најбољи дуван.
- Színehagyós, mn. што губи боју, што бели.
- Színehagyott, mn. избелено.
- Színék, fn. дугац, дугинац (лепир).
- Színel, cs. 1.) бојити, бојадисати, мастити; 2.) á. é. претварати се, l. Szín-lel; jó barátnak színli magát, издаје се за пријатеља; 3.) фини рендеисати, k. színlek hozzá, чини ми се познат.
- Színes, mn. бојан, шарен; á. é. претворан; — ok, привидан узрок; — барάтсág, тобожње пријатељство.
- Színes-edik, k. бојити се. — it, es. бојити. — kedik, k. претварати се. — kedő, mn. претворен; fn. претворница. — ség, fn. претворство.
- Színész, fn. глумац. — et, fn. глумаштво. — eti, mn. глумачки. — kedik, k. глумовати. — kedés, fn. глумовашње. — pő, fn. глумица. — ség, fn. глумаштво.
- Szinetlen, mn. безбојан; á. é. простодушан. — edik, k. губити боју. — it, es. одузимати боју.
- Színevesztett, mn. избелено.
- Színez, cs. бојити, спликати, колорирати. — et, fn. колорит, боје. — ű, fn. ко-Színezüst, fn. чисто сребро. [лоратер.
- Színpa, fn. 1.) варзило; 2.) језгро др- Színpal, fn. кулисна. [вета.]
- Színpém, fn. регулус.
- Színfogás, fn. изговор, l. Ürügy.
- Színpold, fn. ледина, l. Televény.
- Színgallér, fn. миције ухо, споменак.
- Színgerenda, fn. слеме.
- Szín-halál, fn. обамрlost. — halott, mn. обамръо.
- Színház, fn. позориште, глумиште, театр. — i, mn. позоришни.
- Színhely, fn. лице места; позорница.
- Színi, mn. позоришни; — előadás, по- зоришна представа.
- Színig, ih. до врха, вршком.
- Színirodalom, fn. позоришна књижевност.
- Színít, cs. прекаљивати; претапати; дезокендирати.
- Színjáték, fn. позоришна игра, глума.
- Színjátszás, fn. прелевање боја.
- Színjátszó l. Színész.
- Szinke, fn. цитинус.
- Szinkedik l. Színeskedik.
- Szín-költemény l. Színmű. — költészet, fn. драматика. — költészeti, mn. драматеки. — költő, fn. драматичар. — kör, fn. амфитеатер. — lap, fn. по- зоришни лист.

- Színlátás, fn. играче боја (у оку).
 Színleg, ih. привидно, бајаги, токоресе.
 — es, mn. привидан, тобожњи, то-
 коршишни.
 Színlel, cs. претварати се; barátságot —,
 издаје се за пријатеља. — és, fn.
 претварање. — t, mn. претворан.
 Színlés, Színlet, fn. претварање.
 Színelett, mn. претворнички, лажан.
 Színlík, k. сјати се, блистати се.
 Színlógós, fn. штатиста.
 Színlő(bárd), fn. ванџага.
 Színméz, fn. равак, чист мед.
 Színmust, fn. оцећен маєт, самоток.
 Színnutat-ás, fn. претварање. — ó, mn.
 és fn. претворан; претворица.
 Színmű, fn. позоришно дело, глума, дра-
 ма; énekes v. dal —, мелодрама. —
 irodalom, fn. драмска књижевност. —
 író, fn. драматичар. — tan, fn. дра-
 матургија. — vecske, fn. драмолет.
 Színművész, fn. драматург. — et, fn.
 драмска вештина.
 Szín-nádméz, fn. фини шећер. — nép, fn.
 цвет народа. — nézstan, fn. ваздушна
 перспектива. — olaj, fn. чисто уље.
 — oldal, fn. лице (на материји). —
 ólom, fn. чисто олово.
 Színpad, fn. позорница; — ra hozni,
 изнети на позорницу, представљати.
 — elő, fn. просцениум. — i, mn. по-
 зоришни.
 Színre, ih. привидно, бајаги; — szép,
 изгледа леп; l. Szín.
 Színréz, fn. чист бакар.
 Színsajt, fn. мастан сир.
 Színszerű, mn. сценичан.
 Szint l. Szinte. — akkor, ih. такође тада.
 Színtáncz, fn. балет. — os, fn. играч у
 балету. — osnő, fn. балеткиња.
 Szintannyi, mn. толико исто.
 Szintár, fn. чаратан, шарлатан. — ko-
 dik, k. шарлатанити.
 Szintársulat, fn. позоришно друштво.
 Szintaz, mn. исто тај, та, то.
 Szinte, ih. 1.) готово, скоро; чисто; —
 látom, чисто видим ...; — megfagyott,
 готово се смрзао; 2.) баш; ha — tud-
 nám, све баш да знам; 3.) такође,
 исто тако; Pál is — azt mondja, и
 llaја то исто каже.
 Szinteg, Szintég l. Szinte.
 Szintekkor, ih. омет онда, у исто доба.
 Színtelen, mn. безбојан. — edik, k. гу-
- бити боју, бледети, белети. — ít, es.
 одузимати боју. — ség, fn. безбојност;
 Szintén l. Szinte. [бледоћа].
 Szintennyi, ih. толико исто.
 Színtér, fn. 1.) позорница; a háború szín-
 tere, поприште, разбојиште; 2.) хо-
 ризонт у зидарству.
 Szintes, mn. 1.) хоризонталан; 2.) мни-
 ми, тобожњи. — en, ih. хоризонтално.
 Szintez, mn. овај исто.
 Szintez, cs. нивелирати. — és, fn. ниве-
 Szintigy, ih. овако исто. [лирање].
 Szintily, Színtilyen, mn. овакав исто.
 Színálltig, Színjártig l. Színültig.
 Szintoly, Szintolyan, mn. такав исто.
 Szintúgy, ih. тако исто.
 Szinület, fn. боје, колорит.
 Színültibe, ih. површино.
 Színültig, ih. до врха (пун).
 Színügy, fn. позориште, глумаштво.
 Színváltozás, fn. преобразење; преобра-
 Színvas, fn. чисто гвожђе. [жај].
 Színvesztett, mn. избелео.
 Színvevő, mn. ахроматичан, што уништа-
 Színvilág fn. елегантан свет. [ва боју].
 Színvonal, fn. ниво; egy — on lenni,
 стаяти на истој висини.
 Színzár, fn. гредица (у зиду).
 Színezet, fn. колорит, боје.
 Szíp, fn. сисаљка, пипак; cs. 1. Szí.
 Szipa, fn. 1.) бáка; 2.) сисаљка; 3.) l.
 Szívar és Szípirtyó.
 Szipákol, Szipál, k. увлажити, шмркati.
 Szipat, fn. шмркање, шмрк.
 Szípirtyó, fn. дроњетина, блудница.
 Szípká, fn. 1.) зарог, имам; 2.) писак.
 Szipog, k. кревељити се.
 Szipogat, cs. усисавати, сисати; шмркati.
 Szipóka, fn. 1.) сисаљка; 2.) зарог, бо-
 Szipoly, fn. мољац, гризлица. [кин].
 Sziporka, fn. искрица, варница.
 Sziporkázik, k. севати, кресати варнице.
 Szippant, cs. сркнутти; шмркнутти (бу-
 мут). — at, fn. шмрк (бурмута).
 Sziralj, fn. ерантие (биљка).
 Sziriesöl l. Szüresöl.
 Szirkó, fn. 1.) жарило; 2.) угљена писаљ-
 Szirkotál, cs. жарити, чаркати. [ка].
 Szirmányult, fn. дивљи хрен.
 Szirmatlan, mn. без цветова.
 Szirmos, mn. 1.) жуљаив; 2.) — növé-
 nyek, биљке с круницом.
 Szirmoz, Szirnyol, cs. красити шареним
 кашицами.

Szírom, fn. листић на круници (цветној). — pár, fn. цирцеа (северна биљка). — talan, mn. без крунице.

Szironták, fn. љутин. — félék, fn. љутини, жабичнице.

Szirony, fn. 1.) уска, обожена кожа; 2.) l. Szilvány. — bőr, fn. пергамент. — os, mn. с кожицама.

Szirt, fn. A. (t. sz. — ok) 1.) потињак; 2.) гад, прљавштина; B. (t. sz. — ek) стена, врлет, гребен. — es, mn. врлетан, стеновит. — fok, fn. гребен. — kova, fn. горски кремен. — os, mn. прљав, гадан. — osodik, k. каљати се. — osság, fn. прљавштина, гад. — vár, fn. градић на стени.

Sziszeg, k. сикати, пискати. — és, fn. сикање; — ö hang, сикаћи глас.

Sziszereg, k. вриштати (од страха).

Szí-szó, fn. ha-ху, шу-ху-му-ху; — re szóra hallgatni, слушати шта свет говори.

Szita, fn. сито; (pb.) új — szeggen függ, ново сито о клин виси.

Szít, cs. потпиравати, жарити; (pb.) kiki a maga fazeka mellé —, свака бака под свој котао пуше; k. (hoz, hez, mellé) бити приврженник, нагињати кому.

Szita-kötő, fn. 1.) ситар; 2.) вилин коњиц.

Szitál, cs. сејати на сито; k. ромињати.

Szitalap, fn. широка гљива.

Szitás, mn. са ситом; fn. ситар.

Szitaszövet, fn. сито за одвајање мекиња.

Szitat, cs. упијати, пролевати (папир).

Szitka, fn. 1.) ситанце; 2.) цедило (за Szitkos, mn. који хули, псује. [млеко].

Szitkozód-ik, k. хулити, псовати. — ás, fn. хуљење, псовање.

Szító, mn. што потпишује; (hoz, hez) који нагиње, привржен; за жарење, за потпиравање; fn. 1.) потпиравач; 2.) жариле, ватраљ.

Szitogat, cs. чаркати, жарити.

Szitok, Szitokszó, fn. псовка; грудња.

Szittya, tn. Скићанин; mn. скитечки.

Szittyeget, cs. пущкати, шклоцати.

Szittyó, fn. сита. — s, mn. са ситом.

Szityszoty, fn. тричарије.

Szív, fn. 1.) срце; egy — vel lélekkel, једнодушно; — emre hatott, тронуло ме је; — ből, од срца; teljes — em-ből, од свег срца; (szój.) mi a — én, az a nyelvén, што на срцу то и на језику; (pb.) kinek a — telve, megnyilik a nyelve, весело срце кудељу

преде; 2.) á. ё. срчаност; lábszárába szállott a — е, отишло му срце у не ту, ужегао мекиње; 3.) — em! срце моје! лане моје!

Szivacs, fn. сунђер, спонџија. — os, mn. Szivács l. Sziács. [сунђераст, бухав.]

Szivajk, fn. глина.

Szivány l. Szíp, fn.

Szivar, fn. цигара, увијач.

Szivár, fn. 1.) натегача; 2.) филтрум.

Szivárkodik, Szivárkozik l. Szivárog.

Szivárkő, fn. сига.

Szivárog, k. искрити, тајати.

Szivaros, mn. са цигаром; за цигаре; — bolt, трговина цигара.

Szivaroz, k. пушити цигаре. — ás, fn. пушчење цигара.

Szivar-szopóka, fn. дулац (писак) за цигаре. — tárcza, — táska, fn. кутија за цигаре.

Szivárvány, fn. 1.) дуга; 2.) шмрк; 3.) натегача. — hal, fn. нека дебелоуста риба. — hártya, fn. дужица. — kút, fn. бунар на шмрк. — láb l. — rész. — os, mn. a) с дугом; b) на шмрк. — oz, cs. снабдити шмрком; присти шмрком. — pillangó, fn. дугац, (леитир). — rész, fn. непотпуна дуга. — — színek, fn. дугине боје; — színeket játszani, прелевати све боје. — zik, k. прелевати се (боје).

Szívás, fn. упијање, сисање.

Szivat, fn. потег, гутљај, шмрк; (a dohányzásnál) један дим; cs. дати да сиса, ушија.

Szivattyör, Szivattyör, fn. пожарник.

Szivattyú, Szivattyú, fn. шмрк. — s, fn. a) шмркар; b) пожарник; mn. са шмрком. — z, cs. вући на шмрк. — zat, fn. шмркови.

Szív-baj, fn. срчана болест. — bánat, fn. туга у срцу. — beli, mn. срдачан. — — birok, fn. перикардиум, кошуља на срцу. — ded, mn. срцаст. — dobogás, fn. лупање срца. — elfogódás, fn. стезање срца, терет на срцу.

Szível, cs. 1.) волети; 2.) трпети.

Szivély, fn. срдечност, j. Szívesség. — es, mn. срдачан, усрдан. — esség, fn. усрдност.

Szives, mn. 1.) срдачан, усрдан; legyen oly —, будите тако добри! 2.) срцаст.

Szivesen, ih. 1.) срдачно, радо; 2.) l. Örömest; — látott vendég, мио гост.

Szivesked-ik, k. бити уердан; — jék!
будите тако добри! изволите!

Szivesörömest, ih. од срца радо.

Szivesség, fa. уердност; љубав, доброта;
tedd meg azt a — et, учини ми ту
љубав!

Svívetlen, mn. бездушан, l. Szívtelen stb.
Szív-feszülés, fn. терет на срцу. — fű,
fn. нека лековита трава. — fülcse,
fn. ушница. — gödör, fn. ожница. —
hártya, fn. кошулја на срцу, перикар-
диум. — (re)ható, mn. што дира у
срце. — lob, fn. кардитис.

Szívó, Szívó, mn. што сиса, за пијење,
за сисање; fn. натегача.

Szivogat, cs. сисати, испијати.

Szívóka, fn. натег, натегача.

Szívókés, fn. бачварски нож.

Szívómű, fn. шмрк.

Szivorga, fn. изворак.

Szivornya, fn. 1.) натег; 2.) сисаљка.

Szívós, mn. срчан, жилав, чврст. — an,
ih. срчано, жилаво. — odik, k. по-
стати срчан, очврснути. — ság, fn.
срчаност, жилавост.

Szivóssék, fn. дељача.

Szivótök, fn. натег, натегача.

Szív-ömledezős, — ömlengés, fn. излив
срца. — öröm fn. веселост. — örven-
dezettető, mn. és fn. што или који уве-
сељава. — reható, mn. дирљив, што
троне. — rekesz, fn. цика, комора у
срцу. — szakadva, ih. жудно. — szakasztó,
mn. што паря срце. — szorulás, — szorulat, fn. стезање срца.

Szívtelen, mn. бездушан. — ség, fn. без-
душност. — ül, ih. бездушно.

Szívüreg, fn. комора у срцу.

Szívvágy, fn. жудња, ватренा жеља.

Szó, fn. 1.) глас, реч; muzsika —, свир-
ка; harang —, звона, звоњење; kakas
—, кукурекање; árva — t sem tudni,
не зна ни укресати, не зна ни беле;
elállott a szava, застала му реч; nagy
— val, гласно; — val, једном речи,
у кратко; szaván v. szavánál fogni
vkit, ухватити кога за реч; — ról —
ra, од речи до речи; — szerint, буквально;
csak fél — val mondta volna,
да је бар издалека напоменуо; vkinék
szavára állani, одобравати; egy — mint
száz, доста то; једном речи; једном
за свагда; — t fogadni, слушати, по-
коравати се; (km.) szép — nem elég

a hasnak, лепе речи не масте купуся;
megrágd a — t, úgy köpd ki, испеци
на реци; embert szaván, ökröt szaván,
човек се веже за језик, а во за ро-
гове; 2.) разговор; miől van —? о
чему је реч? — sines róla, нема ни
разговора о том; ez — t sem érdemel,
не вреди трошити речи о том; — t
kivánni, искати реч, јавити се за го-
вор; — ba hozni vmit, споменуты; —
a mi —, што јесте јесте! 3.) језик;
francia —, француски језик.

Szó-alkat, fn. склон речи. — ár, — áradat,
fn. сувишне речи, обиље. — azon-
ság, fn. таутологија.

Szoba, fn. соба изба, одаја. — ajtó, fn.
собна врата. — kules, fn. кључ од
собе. — leány, fn. собарица. — mes-
ter, fn. кастелан. — őrző, fn. који
ваздан седи код куће, чучало. — társ,
fn. собни друг. — tudós, fn. науч-
ник из књига.

Szóbeli, mn. 1.) усмен; — eljárás, уе-
мени поступак; — vizsga, усмени ис-
пит; 2.) злогласан. — leg, ih. усме-
но, наустице. — ség, fn. усменост.

Szóbeszéd, fn. разговор, диван.

Szobor, fn. кип, статуа.

Szóbóség, fn. богатство речи.

Szobrász, fn. кипорезац, вајар, j. Képfra-
ragó. — at, fn. вајарство, j. Képfaragás.

Szobros, mn. с кипом, с киповима.

Szobroz cs. красити киповима. — at,
fn. кипови.

Szócsaplár, fn. блебетало, блебетуша. —
ság, fn. блебетање.

Szócsavarás, fn. извртање речи.

Szócsere, fn. анастрофа

Szócső, fn. говорна цев.

Szódagály, fn. прекипелост, бомбаст.

Szódara, fn. трабун, торокаше.

Szódé, mn. прождрљив. — ság, fn. про-
ждрљивост. — skodik, k. бити прождр-

Szódok(fa), fn. липа; липовина. [љив.

Szóejtés, fn. 1.) изговарање; 2.) наречје.

Szóelemz-és, fn. анализовање речи. — ő,

Szóellentét, fn. антитета. [fn. етимолог.

Szóértelmezés, fn. дефиниција из саме

Szófaragó, fn. који кује речи. [речи.

Szófejtjeget-és, Szófejt-és, fn. етимологи-
ја. — ő, fn. етимолог; mn. етимолошки.

Szófia l. Szófiabeszéd.

Szófiabeszéd, fn. ha-hy, шућ-мућ.

Szófiazsombor, fn. нека горушица.
 Szófogad-ás, fn. иослушност, слушање.
 — atlan, mn. непослушан. — atlanság, fn. непослушност. — atlanúl, ih. непослушно. — ó, mn. послушан.
 Szó-foglalás l. Szókötés. — fordulat, fn. тронус. — fölösleg, fn. плеоназам. — fukar, mn. ћутљив, j. Kevésszavú. — fűzés, — füzet, fn. склапање речи у реченице, синтакса. — szízeti, mn. синтактичан. — hagyomány, fn. усмено предање, традиција. — hajtás, fn. распроспиртире гласова. — hajtó, — hor-dó, fn. трчилаџа. — hős, fn. јунак на језику.
 Szójárás, fn. 1.) узречица; ez neki szavájárása, то му је узречица; 2.) l. Nyelvjárás.
 Szójáték, fn. играње речма, каламбур.
 Szokál, k. имати обичај.
 Szokás, fn. 1.) обичај, навика, навичај; — sá válni, прећи у обичај, уобичајити се; (pb.) ifjú —, öreg gyakorlás, што дикла навикла, то невеста не одвиче; nehéz a megrögzött — t el hagyni, навика је једна мука, а одвика две; 2.) узо (у меници); — ra kelt váltó, узо-меница.
 Szokás-beli, mn. обичајни. — jog, fn. оби-чајно право. — os, mn. уобичајен. — váltó, fn. узо-меница.
 Szokásszerű, mn. уобичајен. — leg, ih. уобичајено. — ség, fn. уобичајеност.
 Szokatlan, mn. неуобичајен; необичан. — ság, fn. необычность. — úl, ih. не-Szokdogál l. Szokik. [обычно].
 Szóképzés, fn. прављење речи.
 Szokik, k. 1.) имати обичај; jókor szok-tam kelni, обично рано устајем; 3.) (hoz, hez) навикавати се; mindenhez szokni kell, на свашта се ваља научити; bele —, упутити се.
 Szókimondó, mn. простодушан, искрен.
 Szoknya, fn. сукња.
 Szoknyás, mn. са сукњом; fekete —, попа.
 Szokodi, fn. пулгер, филистар, тога. — — as, mn. — asan, ih. филистерски.
 Szokott, mn. обичан; уобичајен; — an, ih. уобичајено. — as, mn. свуд уоби-чајен. — ság, fn. уобичајеност.
 Szó-könyv, fn. речник.
 Szókötés, fn. синтакса, склапање речи. — i, mn. синтактичан.
 Szóközben, ih. у разговору.

Szoktat, cs. (ra, re; hoz, hez) нави-кавати. — gat, cs. мало по мало нави-кавати. — ás, fn. навикавање.
 Szókurtítás, fn. кричење речи, синконе.
 Szokva, mn. вичан, научен.
 Szokványos, mn. уобичајен.
 Szól, cs. 1.) говорити, зборити; úgy — ván, тако рекући; 2.) á. é. звучати; — a zene, чује се свирка; — a fuvola, јечи фруда; — az ágyu, грми топ; — a harang, бруји звон; 3.) гласити; kinek — e levél? на кога је ово писмо? ez neked —, то се тебе тиче.
 Szólal, cs. прозборити, зборити. — ko-zik, k. разговарати се; кошкати се.
 Szólam, fn. изрека, фраза, j. Szólás. — i, mn. — ilag, ih. фразеолоники. — tan, fn. фразеологија.
 Szólás, fn. говорење; изрека, Фраза; új —, неологизам. — mód, fn. начин го-вора, наречје. — mondás, fn. говор. — szabadság, fn. слобода говора. — tan, fn. ортоепија.
 Szoldogál, cs. проговарати (често).
 Szolga, fn. слуга, службеник; alázatos szolgája, слуга понизан! (km.) mennyi szolgád,annyi ellenséged, колико слу-гу, толико непријатеља.
 Szolgabiró, fn. солгабиров. — ság, fn. солгабироват.
 Szolgaelmüség, fn. ропски дух.
 Szolgafa, fn. 1.) дрвена кука за вешање котла; 2.) слушкиња (дрвена за изу-вање); 3.) коза (зидарека).
 Szolgahit, fn. слепо веровање.
 Szolgai, mn. — lag, ih. ропски. — ság, fn. ропство; á. é. ропски дух.
 Szolgakenyér, fn. хлеб у служби.
 Szolgál, A. k. служити; kiñél — sz? код кога служиш? (nak, nek) mivel — hatok? чим могу служити? (km.) nem lehet két úrnak — ní, један слу-га а два господара (не може бити); á. é. — neki a szerenese, срећан је; hogy — egészsegéd? како служи здрав-ље? (ra, re) javára —, на добро му же; nagy öröömre —, на велику ми је радост; az ablak az utcazára —, прозор гледи на улицу; ezen út a városba —, овај пут води у град; a hold ablakomra —, месец ми сија у прозоре; B. cs. служити, дворити; користовати.
 Szolgálat, fn. службовање, служба; услу-

- ra; v̄kinek — jára lenni, бити кому на услузи.
- Szolgálat-adó, fn. који даје службу. — beli, mn. службени. — bér, — díj, fn. плата за службу. — biró, mn. за службу (споеован). — év, — esztendő, fn. година службе. — i, mn. службен, служитељски. — ka, fn. службица. — (ra)képes, mn. способан за службу. — köteles, mn. дужан служити. — os, mn. услужан. — osság, fn. услужност. — rakész, mn. услужан. — rakészség, fn. услужност. — tét, — téTEL, — tévés, fn. услуга, послуга.
- Szolgaleány, fn. слушкиња, служавка.
- Szolgálkodik, k. дворити, служити.
- Szolgálmány, fn. послужје, l. Szolgalom.
- Szolgálni-kész, mn. услужан. — köteles, mn. дужан служити.
- Szolgáló, mn. што служи; fn. слушкиња.
- Szolgalom, fn. послужје, сервитут.
- Szolgálóskodik, k. бити слушкињом.
- Szolgáltat, cs. 1.) давати у службу; 2.) дати се послуживати; 3.) давати; alkalmat, okot, anyagot —, дати прилике, повода, градива; igazságot —ni, делити правицу; kézhez v. kézbe —, уручити.
- Szolgaság, fn. 1.) служба, службовање; 2.) млађи, слуге и слушкиње.
- Szólít, es. 1.) звати; — sđ öt! зовни га! 2.) (nak, nek) титулисати.
- Szólító, fn. вокатив.
- Szólka l. Szajkó.
- Szolnok, tn. Солнок (град).
- Szóló, fn. (szój.) semmi — m sincs ellene, немам ништа против; neki is van — ja, и он има ту реч.
- Szólogat, es. звати, позивати.
- Szólóka, fn. крещиталица, сојка.
- Szólomány, fn. говор, разговор.
- Szólomás l. Szólás.
- Szólómüvészletek, fn. речите вештине.
- Szólóngat l. Szólogat.
- Szólószerv, fn. говорни орган.
- Szomak, fn. војничка боца, плоска.
- Szomásítás, fn. алегорија. — i, mn. алегоријски.
- Szombathely, tn. Суботиште (град).
- Szombat, fn. субота. — i, mn. суботни. — ol, — oz, k. проводити суботу; светковати суботу. — os, fn. који пости суботу.
- Szomj, fn. жеђ. — an, ih. жедно. — as, mn. жедан. — asan, ih. жедно. — az, cs. бити жедан чега, жеднети за ... — azik, k. жеднети. — hiány, — talanság, fn. немање жеђи. — oltó, mn. што гаси жеђ.
- Szomjú, mn. жедан. — an, ih. жедно. — dik, — hozik, k. жеднети — hoztat, cs. патити жеђу. — körö, fn. сукнарска чешља. — ság, fn. жеђ. — zik, k. жеднети. — ztat l. — hoztat.
- Szomogy, tn. опорина. — os, mn. опор.
- Szomor, fn. туга, жалост. — fűz, fn. жалостинка, стрмоглед. — gat, — ít, cs. жалостити, ожалошћивати, цвилити. — játék, fn. трагедија. — kodás, fn. жалошћење. — kodik, k. жалостити се, јадиковать. — odik, k. жалостити се, сневесељавати се. — og, k. жалостити се. — ság, fn. жалост.
- Szomorú, mn. жалостан, жалостив, тужан; — vége lett, јадно је свршио. — an, — ún, in. жалосно. — játék, fn. трагедија. — ság, fn. жалост, туга. — ságos, mn. жалостив, жалостан.
- Szomorvígjáték, fn. трагедија.
- Szompolyodik, k. сневеселити се.
- Szomszéd, fn. сусед, комијија; mn. еуседан, комијиски. — asszoný, — né, — nő, fn. сусетка, комијница. — i, mn. суседов, комијин. — os, mn. суседан. — ság, fn. суседство, комијлук. — szög, fn. побочни кут.
- Szómutató, fn. регистар речи.
- Szonett, fn. сонет.
- Szónok, fn. говорник, беседник. — i, — ias, mn. говорнички. — iasan, — ilag, ih. говорнички.
- Szónoklat, fn. 1.) беседа, говор; 2.) беседништво. — tan, fn. реторика.
- Szónokol, es. беседити; предиковати.
- Szónokság, fn. беседништво.
- Szónoktan, fn. реторика.
- Szontyolod-ik, k. 1.) смутити се, сневеселити се; 2.) збеђи се. — ott, mn. смућен.
- Szónyomoz-ás, fn. етимологија. — ási, mn. етимолошки. — ó, mn. és fn. етимолошки; етимолог.
- Szónyújtás, fn. продолжавање речи.
- Szop l. Szopik. —acsol l. Szopogat.
- Szopás, fn. сисање.
- Szóper, fn. 1.) инат; 2.) усмена парница.
- Szopik, cs. és k. сисати.
- Szopít, Szoppít, cs. лизати прсте.

Szopó, mn. за съсаше; — edény, си-
саљка. — fog, вучић, млечни зуб; —
gyermek, сисаче.

Szopogál, Szopogat, cs. сисати.

Szopóka, fn. имам, зарог.

Szopornycza, fn. бале (коњска болест).

Szopornyczás, fn. балав (коњ).

Szopos, Szopós, mn. пого сиса; fn. (gyer-
mek) сисаче.

Szoptat, cs. дојити, давати сисе. — ás,
fn. дојење. — ó(dajka), fn. дојила,
мокра баба. — ós l. — ó. — ó-szilke,
fn. сисалька, цуцла.

Szor, fn. теснац, кланац.

Szór, cs. 1.) расипати, сипати; pénzt —,
разбацивати новац; 2.) вејати.

Szó-rács, fn. решетка за говор. — rago-
zás, fn. склањање речи (наставцима).

Szórakoz-ik, k. расејавати се, расејати
се: разонодити се. — ás, — at, fn.
расејање; разноноћење. — ott, mn.
расејан. — ottan, ih. расејано. — ott-
ság, fn. расејаност.

Szórás, fn. 1.) расипање; 2.) вејање.

Szórat, fn. кртог, плева.

Szóratlan, mn. невејан. — úl, ih. неве-
Szórejtvény, fn. логограф. [јано.]

Szórend, fn. ред речи (у реченици).

Szorgalmas, mn. вредан, марљив. — an,
ih. вредно, марљиво. — kodik, k. бити
вредан, трудити се. — ság, fn. рад-
љивост, вредноћа.

Szorgalmatlan, mn. нерадин. — ság, fn.
нерадиност. — úl, ih. нерадино.

Szorgalmatos l. Szorgalmas.

Szorgalmaz, cs. пожуравати, журити. — ó,
fn. пожуритељ. — tat, cs. журити.

Szorgalom, fn. труд, вредноћа. — kocsi,
— székér, fn. дилижанс.

Szorgás, fn. журба, хитња.

Szorgat, Szorgol, cs. пожуравати,

Szorgolódik, k. бринути се, трудити се.

Szorgos, mn. 1.) хитан, журан; 2.) бри-
жан, забринут; 3.) што се тешко на-
бавља; — a jó hús, ретко је добити
добра меса; 4.) жустар, пргав, жу-
раив; тачан.

Szorgoskodik, k. бити пргав, ужурбати се.

Szorgosság, fn. хитња; ужурбаност; тач-
ност, акуратност.

Szorgoz(tat), cs. пожуравати.

Szorgól, k. журити се, бити жураив.

Szórgyázik, k. расипати се.

Szorít, cs. 1.) притискивати, притиснути;

— sd! стисни! стегни! 2.) — a ezi-
róm, жуље ме цинеле; 3.) пожури-
вати, журити; — sd! жуљај! жури!
(коње); 4.) тлачати, притискивати;
5.) (vmiré) a) натеривати; b) стегну-
ти, ограничити; 6.) ez az orvosság —,
овај лек стеже.

Szorítás, fn. стискивање, стисак; á. é.
притисак, угњетавање.

Szoríték, fn. оков (на палици).

Szorítkoz-ás, fn. ограничење. — ik, k.
a) ограничавати се; b) стезати се.

Szorító, mn. што стеже; fn. a) иác, по-
jac; утега; b) оков, l. Szoríték; c)
(szer) лекарија што стеже.

Szorítócsék, fn. патег, навлачило. — fa,
fn. справа за стезање. — szeg, fn.
(гвозден) клин за стезање у тезги.

Szoríttyú l. Szoríték.

Szóró, mn. és fn. за вејање, за раси-
пање; који веје, вејач.

Szóród-ás, fn. расипање, — ik, k. ра-
сипати се.

Szorrog, k. журити се, наваливати.

Szóról-apát, fn. лопата за разбацивање
или вејање.

Szóról-szóra, ih. од речи до речи.

Szorong, k. гурати се, бити стиснут;
á. é. бити притегнут, наћи се у за-
пари. — ás, fn. гурање; налога; á. é.
невоља, запара. — at, cs. притиски-
вати, заокупити; á. é. тлачати. —
attatás, fn. притешињеност, невоља,
мука. — ó, mn. притиснут, у невољи.

Szoronkodik l. Szorong.

Szórórosta, fn. ветрењача, вејача.

Szoros, fn. кланац, теснац, богаз; mn.
тесан, узан; á. é. строг.

Szorosköz, fn. сокачић.

Szorosmarkú, mn. тврд, цимрија.

Szorosmíse, fn. велика миса.

Szorosság, fn. тесноћа, тескоба.

Szorostenger, fn. морска узина.

Szorosút l. Szoros, fn.

Szoroz, cs. множити, мултилицирати.
— mány, fn. продукт (у рачуну).

Szorszám, fn. логаритмус.

Szórtság, fn. расутост.

Szortyog, k. фркати; шмркати.

Szorul, Szorul, k. 1.) с'ужавати се, стеш-
њавати се, стезати се, бити притис-
нут; vhovala oda —, углавити се где-
год; (hoz, hez) прибити се, припити
се; á. é. бити скучен, доћи у теснац;

2.) бити затворен (стомак); 3.) бити у невољи; *vkire v. vmire* —, спасти на кога или на што; *még rám — sz!* требаћем ти мене још!
Szorulás, fn. 1.) с'ужење; á. é. притешиће; невоља; 2.) затворен стомак.
Szorulat, fn. теснац, кланац.
Szorult, mn. 1.) притешићен, у невољи; 2.) затворен, запечен (стомак). — *ság*, fn. невоља, мука.
Szórványos, mn. растркан, растурен; — *szigetek*, споради. — *an, ih.* растркано.
Szorz I. **Szoroz**. — *andó*, fn. мултиликанд. — *ás*, fn. множење, мултиликација; — *ási jegy*, знак множења. — *at*, fn. продукт. — *ó*, fn. és mn. мултиликатор, множитељ; — *ó jegy*, знак множења.
Szós, **Szósbeszédes**, mn. разговоран, говорљив.
Szószapor, fn. таутологија. — *ítás*, fn. опширност, развезивање. — *ító*, fn. који на широко казује.
Szószármaztatás, fn. извођење речи, етимологија.
Szószátyár, fn. говорљивац, блебеташ. — *ság*, fn. блебетавост; андара-мандара.
Szószeg-és, fn. вероломство. — *ő*, mn. és fn. вероломан; вероломник, невера.
Szószék, fn. говорница; предикаоница.
Szószerint, ih. од речи до речи. — *i*, mn. буквалан.
Szószerkezet, fn. конструкција.
Szószerv I. **Beszédszerv**.
Szószól-ás, fn. заузимање, молба. — *ó*, fn. говорник, заступник.
Szótag, fn. слог. — *ol*, cs. растворати (у словове). — *olás*, fn. растворење. — *vonás*, fn. наглашивање слова.
Szótalan, mn. без речи, нем. — *ít*, cs. чинити да занеми. — *odik*, k. занемети. — *ság*, fn. немоћа. — *úl*, ih. немо; k. занемети.
Szótan, fn. наука о речма.
Szótár, fn. речник, лексикон. — *írás*, fn. писање речника, лексикографија. — *író*, fn. лексикограф.
Szótartó, mn. који држи реч.
Szótétetlen, mn. не рекавши речи.
Szótlan, mn. нем, l. **Szótalan**.
Szotyan, k. испasti, бућнути; (*szój.*) kedve — *t*, добио ћеф; *bele belé* — a beszédbe, упада у реч.
Szottyan, cs. свалити, фућнути.

Szotyka, fn. лоћа.
Szotykos, mn. 1.) гњио, бљечкав (боће); 2.) каљав.
Szotyog, k. 1.) испадати; 2.) кламитати се; 3.) бљечкати се.
Szotyogós, mn. гњио. — *odik*, k. гњи.
Szotyorodik, k. ићи шумке. [лити.]
Szotyos, Szotyós I. **Szotyogós**.
Szotyva, fn. сок.
Szotyvás, mn. сочан.
Szóval, ih. 1.) усмено; 2.) једном речју.
Szóváltás, fn. 1.) разговор; 2.) реплика.
Szováta, fn. разбој, l. **Szövöszék**.
Szovatos I. **Szavatos**.
Szó-vesztegetés, fn. трошење речи. — *virág*, fn. флокула. — *visszázás*, fn. анаграм. — *vita*, fn. препирање, кошкање, речаше. — *zagyalék*, fn. збрка.
Szózal, cs. диктирати. [речи.]
Szózat, fn. реч; глас; позив; сокољење. — *ol* l. **Szavaz**. — *os*, mn. a) звонак, звучан; b) речит. — *osság*, fn. звонкост.
Szózavar, fn. збрка речи, галиматијас.
Szózene, fn. вокална музика.
Sző, cs. ткati; плести; á. é. *cselt* —, плести замке; *ismeretséget* —, правити.
Szöcs I. **Szűcs**. [познанства.]
Szöeske, Szöcskő, fn. 1.) (зелени) скакавац; 2.) пиница (тица).
Szödögel, Szödögél, cs. ткati.
Szög, fn. 1.) кут, угао; ћопак; 2.) ексер; чавао; mn. галичаст, вран, кестенаст; отворено мрк.
Szögecs, fn. клинички, чавлић; заглавак. — el, cs. нитовати, закивати.
Szögelet, fn. 1.) ћопак; 2.) угао, кут.
Szögellik, k. свршивати се у ћопак, зашиљивати се; (*hoz, hez*) сучевљавати.
Szögez I. **Szegez**. [се.]
Szöghaj, fn. галичаста, врана коса. — ú, mn. врा�не косе.
Szögirányos, mn. диагоналан; — *vonal*, диагонала.
Szöglet, fn. ћопак; рогаљ, буџак; кут, угао. — *dúcz*, fn. кантуњак, стуб у ћопку. — es, mn. ћопкаст, угласт; á. é. неспретан, пипав. — *ez*, cs. правити ћопкастим. — *ház*, fn. кућа на рогљу. — *kő*, fn. камен на ћопку. — *mérés*, fn. мерење кутова. — *mérő*, fn. a) катетометар; b) теодолит (звездарски). — *mérték*, fn. шквадра. — *vármű*, fn. редута.
Szög-másoló, fn. транспортер. — *mérés*,

fn. гониометрија. — mérő, fn. гониометар. — mértan, fn. гониометрија.
 Szögsárga, mn. галичаст; fn. дорат; до-
 Szögszín l. Szög, mn. [руша].
 Szökese 1. Szokesö. — 1, 1. Szökdéssel.
 Szokesér, fn. 1.) скочибуза; 2.) скакавац.
 Szökesont, fn. глежњевац.
 Szokesö, fn. 1.) скакавац; 2.) цев куд
 Szökdéssel, k. скакутати. [скоче вода].
 Szökdel, k. скакутати, подскакивати.
 Szökdös, k. 1.) скакутати; 2.) умишати.
 Szöke, mn. рус, плав (коса); fn. плаву-
 ша; белокосац.
 Szökel, Szökeldez l. Szökdéssel.
 Szökell-ik, k. скукати, шик-
 нути. — és, fn. шиктање; излив. — ö,
 fn. (szój.) itt a — öje, ту лежи зеп.
 Szökés, fn. 1.) скок; 2.) бегство; 3.)
 оток, чир.
 Szökés, mn. мало плав (коса).
 Szokeség, fn. плавост; белоћа.
 Szökevény, fn. бегунац, ускок; бегуница.
 Szökik, k. бежати; szembe —, удара у очи.
 Szökít, cs. чинити плавим.
 Szökken, k. скочити, поскочити; поле-
 тети; (szój.) kedve —, добио је ћеф.
 Szökkentő, fn. отер.
 Szökő, fn. јамб.
 Szökő-csont, fn. глежањ, глежњевац. —
 év, fn. преступна година. — hónap,
 fn. преступни месец. — kút, fn. ше-
 дрван. — nap, fn. преступни дан.
 Szökött, mn. és fn. одбегао, утекао; од-
 беглица; — katona, војнички бегунац.
 Szökövív, fn. шедрван.
 Szöktet, cs. 1.) дати да бежи, пронуши-
 тати; 2.) растеривати, терати.
 Szökül, k. бивати плав, бео.
 Szöllő, Szölő, fo. 1.) грожђе; 2.) вино-
 град. — csósz, fn. пудар. — fa, fn.
 лоза; чокоће. — fej, — fürt, — ge-
 rezd, fn. грозд. — fű, fn. лобода. —
 gyógymód, fn. лечење грожђем. —
 hegy, fn. виноград. — hegység, fn. ви-
 ноградска планина. — kacs, fn. лас-
 тар. — karó, fn. тачка, притка. —
 kert, fn. виноград. — kötő, fn. a) везач,
 везилац; b) везање; c) рогоз (шаш)
 за виноград. — lé, fn. сок, чорба од
 грожђа. — levél, fn. винов лист. —
 levélszárma, fn. винова сарма. — lu-
 gas, fn. чардаклија, сеница. — met-
 szés, fn. резање винограда. — metsző,
 fn. a) резач; b) косир. — mivelés, fn.

виноградарство. — mives, fn. вино-
 градар. — nedv, fn. сок од грожђа,
 вино. — pásztor, fn. пудар. — pép,
 fn. випов маст. — rigó, fn. бели дрозд.
 — s, mn. с грожђем; с виноградом;
 — s gazda, fn. виноградар. — szedés,
 fn. берба. — szet, fn. виноградарство.
 — termő, mn. винородан. — tő, — tőke,
 fn. чокот. — vástolás, fn. заламање
 лозе. — venyige, — vessző, fn. лоза.
 Szömölc l. Szömörcs. — ke, fn. бобица.
 Szömör, fn. неко сочиво.
 Szömörcs, fn. брадавица. — ös, mn.
 брадавичав.
 Szömörceg, Szömörcsög, Szömörcsök, fn.
 Szömörce, fn. сирћетово дрво. [смрчак].
 Szömörögő, fn. бора. — s, mn. набран. —
 — zik, k, набрати се, смежурати се.
 Szömörít, cs. набрати, смежурати.
 Szömörke, fn. сирћетово дрво.
 Szömörödik, Szömörög, k. смежурати се.
 Szönyeg, fn. ћилим, саг, шареница; про-
 стирка, тапета; á. é. тапет; а — en
 való kérdés, питање које је на тапету
 (на реду). — áros, fn. тапетар. — es,
 mn. застрт ћилимима; потапетан; fn.
 тапетар, ћилимар. — ez, cs. тапетати;
 застирати. — zet, fn. тапете.
 Ször, fn. длака, маља; (szój.) — östüл
 bőröstüл, сасвим; — e megy, лиња се;
 — én szálán v. — én lábán elveszni,
 у часу нестати; — e mentibe, како
 коса расте; kiszedték a szeme — ét,
 преварили су га.
 Ször-alj, fn. миндер, модроц. — cse, fn.
 Szöresöl l. Szürcsöl. [длачица].
 Szöresuha, fn. гуњ, гуњац.
 Szörderekal, fn. миндер, модроц.
 Szördisznó, fn. јеж.
 Szörécs, fn. (биљна) чекиња. — elt, mn.
 чекињаст.
 Szörekopott, mn. искрзан, овештан.
 Szörenetlen, mn. без длаке, гладак. — e-
 dik, k. губити длаке, лињати се. —
 ít, cs. одузимати длаке. — ség, fn. ли-
 Szörfark, fn. (нека) сабљарка. [њавост].
 Szörféreg, fn. 1.) трихина; 2.) суједац.
 Szörhántófa, fn. коса (справа кожарека).
 Szörkalap, fn. шенир од пусти.
 Szörke l. Szörese.
 Szörkötél, fn. витиль, фитиль.
 Szörme, fn. крзно, кожа.
 Szörmentiben, ih. како коса расте; á. é.
 Szörmentin, ih. по жици. [благо].

Szörny, fn. страшило, неподобра, грдобра, чудовиште; á. é. — et halni, остати мртав. — alak, fn.наказа, нагрда. — ed, k. ужасавати се. — eg, fn. страшило, чудовиште. — en, ih. ужасено, страховито. — eteg, fn. грдобра, страшило, чудовиште; mn. ужасан. — it, es. ужасавати.

Szörnyű, mn. ужасан, грозан. — dik, k. ужасавати се, грозити се. — ködik, — közik, k. a) ужасавати се, упрепастити се; b) чинити грозоте. — l, — lközik, k. ужасавати се, препадати се. — séges, fn. ужас, страхота, грозота. — séges, mn. ужасан, страхотан.

Szörödzik, k. добивати длаке.

Szöröngyártott, mn. учињен заједно с длаком.

Szörönyő, fn. камен за дестиловање.

Szörös, mn. длакав, маљав, руњав, рутав. — baraczk, fn. бресква. — fige, fn. купина; огроз. — it, cs. длакавити. — ödik, k. рутавити. — vad, fn. крзно.

Szöröz, cs. пунити длака.

Szörp, fn. спруп, растоп.

Szörpárna, fn. миндер, модроц.

Szörpár, fn. слаб ток.

Szörpent, cs. скрнути, метнути на уста.

Szörplé, fn. меласа.

Szörpöget, cs. скрутати.

Szörpöl, cs. скрати.

Szörszál, fn. длака, маља. — hasogatás, fn. цепидлачење. — hasogató, fn. цепидлака, педант. — hasogatva, ih.

Szörszövet, fn. кострет [цепидлачењи. Szörtyöl, cs. скрати.

Szörü, mn. magam, magunk — ember, Szörzsineg, fn. фитиль. [човек као ја, ми.

Szösz, fn. влакно; трљена лика; луба. — haj, fn. бела коса.

Szöszke, mn. плав; fn. плавојка; плаво-

Szöszmötöl, k. пипати по мраку. [косац.

Szöszöl, cs. трлити, гребенати, чешљати.

Szösszörög, k. стењати.

Szösszs, mn. влакнаст. — bogács, fn. магарећи чкаљ.

Szövedék, fn. тканина; á. é. склон.

Szöveg, fn. текст. — ez, cs. саставити, стилизовати. — zet, fn. контекст, свеза (у стилу).

Szövekedik, Szövekezik, k. преплести се. Szövemény, fn. ткање, ткајина.

Szövény l. Szövevénny.

Szövér, fn. обични косац (пјак).

Szövet, fn. сукно, материја, тканина.

Szövetkez-ik, k. удружити се, свезати се. — és, — et, fn. удружење, свез.

Szövetműház, fn. творница сукна.

Szövétnek, fn. букиња, машала.

Szövetnemű, mn. сукнаст.

Szövetség, fn. 1.) свез, удружење; — et kötni v. — re lépni, склопити свез; 2.) ó —, új —, стари, нови завет.

Szövetséges, fn. свезник; mn. свезнички, удружен; — államok, сједињене

Szövetségi, mn. свезнички. [државе.

Szövetségtárs, fn. свезник, друг.

Szövevény, fn. тканина; á. é. заплет. — es, mn. заплетен, замршен. — esséz, fn. замршеност. — ez, cs. замршивати.

Szövindek l. Szövétnek.

Szövő, fn. ткалац, тикач. — asszony, fm. тикачица, ткаља.

Szövőd-és, fn. заплетање, замршиваше. — mény, fn. замршај. — ik, k. замршивати се.

Szövő-fonal, fn. нити. — madár, fn. ткалац. — pókok, fn. тикачи (паучи). — szék, — te, fn. разбој. — zénér, fn. ткалац.

Szú, fn. гагрица, мољац; прв.

Szuantag, ih. косо.

Szucza, fn. ражањ.

Szú-étek, fn. црвоточина. — ette, mn. гагричав, изеден.

Szúfa, Szúffű, fn. вранилова трава.

Szug, fn. ћопак, кут.

Szugolyá, fn. запећак.

Szugoly, fn. ћопак, кут. — esapszék, fn. потајна крчма; ћумез.

Szugolyék, fn. кут, угао, ћопак.

Szugas, mn. ћопкаст, угласт.

Szuhar, fn. цистус (билька).

Szuka, fn. кучка, куја.

Szú-kár, fn. црвоточина.

Szukmány, fn. гуњ, l. Szűr...

Szulák, fn. 1.) орлови нокти; kis —, попонац; nagy —, хладолеж; 2.) бодља.

Szulákos, mn. бодљив.

Szuliszt, fn. црвоточина, прах.

Szulok, fn. орлови нокти (билька).

Szultán, fn. султан.

Szundikál, k. дремати.

Szundít, cs. успављивати.

Szunnyá, Szunnyadat, fn. дремеж.

Szunnyad, — oz, k. дремати.

Szunnyaszt, cs. успављивати. — ek, fn. морфин, бенђелук.

Szunnyatag, mn. дремълив, дремован; fn. дремъивост. — ság, fn. дремъивост.
 Szúnyadag l. Szunnyatag.
 Szúnyad l. Szunnyad.
 Szúnyák, mn. дремълив; á. é. лен.
 Szúnyákol, k. дремати, l. Szunyókál.
 Szúnyál, k. дремати, климати.
 Szúnyaszt, Szunnyatag l. Szunnyaszt, Szunnyatag.
 Szunyáta, mn. дремован; á. é. лен.
 Szunyátán, ih. дремъиво.
 Szunyátáság, fn. дремъивост; á. é. лен.
 Szunyátol, k. дремати. [ност.
 Szunydék, fn. бенхелук, морфин.
 Szunydiák l. Szundiákál.
 Szunydlít l. Szunnyaszt.
 Szúnyi, mn. дремълив.
 Szúnyik, k. дремати.
 Szúnyog, fn. комарац. — csípés, fn. уед, ипклонац од комарца. — háló, fn. ко-
 Szunyókál, k. дремати, климати. [марник.
 Szúpille l. Fúzpille.
 Szúpolyka, mn. прчав (нос).
 Szú-por, fn. црвоточина. — rágás, fn. првоточина. — rágta, mn. гагричав, пзеден
 Szúr, es. бости; szemet —, упада у очи.
 — ás, fn. бодење; убод; иробадање.
 — at, fn. бод. — atos, mn. изубадан, тачкаст. — esap, fn. трокар (лекарска справа).
 Szurdal, es. бадати, бости.
 Szurdancs, fn. a) прв (у дрвету), штампар; b) (биль.) бабини зуби.
 Szurdék, Szurdik, fn. зачкољина, сурдук.
 Szurdogál, k. боцкати, бадати.
 Szurdok, fn. 1) сурдук, провалија, јамура; 2.) богаз; 3.) колиба. — os, mn. пун богаза; пун зачкољина.
 Szúrfegyver j. Szúrófegyver.
 Szurkál, es. 1.) боцкати; 2.) á. é. пецкати; 3.) бости, жацати (чела). — ó, fn. шипка за чачкање или чишћење.
 — ódik, k. бости се; á. é. пецкати се.
 Szurkol, es. смолити; k. стрепити.
 Szurkos, mn. смолов; á. é. — kéz, ду-
 гачки нокти. — fenyő l. Lúczfenyő.
 — odik, — úl, k. осмолити се.
 Szurkoz, es. смолити. — at, fn. насмо-
 љеност, смола.
 Szúrlap, fn. браник на мачу.
 Szurmos, mn. маслен, прљав. — ít, es.
 прљати. — odik, k. прљати се, упрљати се.

Szúró, mn. бодљив; за бодење; који боде. — fegyver, fn. бајонет.
 Szurok, fn. смола; görög —, колофониум; hegyi v. földi —, асфалт; (szój.) meg-
 ette a szurkot, награјисао је; meg-
 etették vele a szurkot, преварили су га; (km.) ki — kal bánik, megszur-
 kosodik, не мож' бити ковач, а не о-
 мрчити се.
 Szurok-égető, fn. a) смоларница; b) који пиче смолу. — fáklya, fn. машала.
 — fű, fn. вранилова трава; мравинац.
 — gyanta, fn. смола. — korom, fn. кириус. — nemű, mn. смоласт. — olaj, fn. олаж. — szén, fn. копана смола.
 Szúromgyak, fn. цилит.
 Szurony, fn. 1.) бајонет, пашганет; — t szegezni, окомити бајонет; 2.) рапир, шиљат мач.
 Szuronyeső, fn. балчак од бајонета.
 Szúrós, mn. бодљив; fn. a támadás — a, оштрина нападаја. — an, ih. бодљиво.
 — odás, fn. киселост, кад цикне вино.
 Szurt, fn. гад, прљавшина; путњица.
 — os, mn. прљав, гадан; путњичав.
 Szusz, fn. дах, дахтање; kifogyott a — belőle, задувао се; (szój.) alig gyözi — szal, све дахће; á. é. nagy — szal járni, охолити се, керебечити се; nagy benne a —, диже лос.
 Szuszak, fn. маља, рута.
 Szuszák l. Szuszék.
 Szuszakodik, k. шепртљити, шмрдати.
 Szuszakol, es. 1.) цуњати, шушкати;
 2.) прекривати.
 Szuszakos, mn. маљав, рутав.
 Szuszál, k. затисквати уста.
 Szusza-musza, mn. неспретан, шепртља.
 Szuszék, fn. кош за брашно.
 Szuszi, Szuszi-muszi, mn. лен; шепртља.
 — ság, fn. пипавост, леност.
 Szuszka, fn. уњкање.
 Szuszkó l. Kuczkó.
 Szuszma, mn. és fn. спор; шмрдало.
 Szuszmálkodik, k. шепртљити, l. Szuszakodik.
 Szuszmán, ih. лагано, шмрдајући.
 Szuszmáság, fn. пипавост, тромост.
 Szuszmog, Szuszog, k. дахтати; á. é. шепртљити, шмрдати.
 Szusztora, fn. жижак, цреп.
 Szutykos, mn. балав, слинав; гадан.
 Szutyok, fn. бала, слина; гад.
 Szútyol, es. 1.) кињити; 2.) грудити.

- Szútyongat, cs. корити; цагати.
- Szúvas, Szuvás, mn. црвоточан, гагричав. — odik, k. црвљати се, јести се. — ság, fn. a) црвоточина; b) одљуснут леп (креч).
- Szuvat, fn. 1.) црв у дрвету, штампар; 2.) црвоточина; 3.) одљуснут леп (креч).
- Szü 1. Szív.
- Szücs, fn. крзнар, коњушар, ћурчија. — áru, fn. крзно, кожа. — árukereskedés, fn. кожара. — bogár, — moly, fn. мозг.
- Szücső, fn. аорта. [ъац.]
- Szücsöl, cs. опервазити крзном.
- Szücsportéka 1. Szücsáru.
- Szücsség, fn. 1.) кожушарство, ћурчијски занат; 2.) кожушари.
- Szügy, fn. прси, груди. — elő, fn. прсина. — es, mn. пресат. — hám, fn. прсина, силембе.
- Szügymor, fn. срчана комора.
- Szük, 1.) mn. узан, тесан, тескобан; á. é. оскудан; — esztendő, гладна година; — termés, неродица; — fejű, празноглавић; 2.) fn. оскудица; pénz — ében van, скомрачи с новцем.
- Szükebbít, cs. потеснити.
- Szüken, Szüken, ih. узано, тесно; á. é. оскудно; — mérni, слабо (амишно) из-
Szükes, mn. потесан, узачак. [мерити.]
- Szükés, fn. тарчужак; русомача.
- Szükidő, fn. оскудно време, скупоћа.
- Szükít, cs. 1.) сужавати, потешњавати; — ve körözni, (о псу) улагивати се; 2.) штетити.
- Szükkeblü, mn. узаних груди; á. é. тесногруд. — ség, fn. тесногрудост.
- Szükkezü, mn. тврде руке, тврд.
- Szükkörű, mn. уска круга, ограничен. — ség, fn. ограниченост.
- Szükmarkú, mn. és fn. тврд; тврдица.
- Szükmellü, mn. усих груди; fn. сиавац.
- Szüköl, k. 1.) кубурити, скомрачити; 2.) цичати (пас); 3.) подвући реп, покуњити се.
- Szükkölköd-és, fn. оскудица, скомрачење. — ik, k. (ban, ben, j. vmi nélkül) кубурити, трпети оскудицу. — ö, mn. оскудан, потребит.
- Szükön, Szükö 1. Szüken, Szükes.
- Szükség, fn. 1.) оскудица, невоља, нужда; — esetén v. esetében v. esetére. ако устреба; arra — em van, то ми треба; pénzre most nines — em, новаца ми сад не треба; — et látni,
- трпети невољу; (km.) — törvényt bont (v. ront), нужда закон мења; 2.) — et végezni, ићи напоље, свршити нужду; ráért a —, навалило га напоље; már két napja nem volt — em, већ два дана нисам ишао напоље.
- Szükségbeli, Szükségbeni, mn. по невољи; — segély, помоћ у невољи.
- Szükségel, cs. потребовати.
- Szükségérzet, fn. осећање потребе.
- Szükséges, mn. потребан, нуждан, од потребе. — képen 1. Szükségképen. — ség, fn. нужност, потреба.
- Szükséghely, fn. проход.
- Szükségkép(en), ih. нужно; ennek — meg kellett történie, ово се морало догодити. — i, mn. што мора бити, нуждан.
- Szükséglet, fn. потребоћа, потреба; захтев.
- Szükségtelen, mn. непотребан, излишан. — ül, ih. непотребно.
- Szüküll, k. сужавати се, потешњавати се; á. é. сиромашти. — t, mn. осиромашно, потребит. — tség, fn. потреб.
- Szül, Szül, cs. родити, рађати. (битост.)
- Szüle, fn. родитељ, родитељка; szülék, родитељи. — i, mn. родитељски. — könyv, fn. матрикула.
- Szülemedik 1. Szülemlük.
- Szülemény, fn. пород, род. — ez j. Szül.
- Szülemlük, k. рађати се, родити се.
- Szülemz, cs. рађати, родити. — ik, k. родити се. — ö, mn. што рађа, производ.
- Szülep, fn. пометина, плодва. [изводан.]
- Szülös, fn. рађање; idéten v. kora —, пометина, побаџивање.
- Szüleség, fn. пића; á. é. готовина.
- Szülesi, mn. — fájdalmak, напоп, приноси.
- Szülezs, fn. акушер. — nő, fn. бабица, примаља. — et, fn. бабичлук, примаљство. — kedés, fn. бабљење, бабичење. — kedik, k. бабити, бити бабица.
- Születés, fn. рођење. — helye, fn. место рођења, завичај. — i, mn. што се тиче рођења; — i év, година рођења. — könyve, fn. матрикула. — nájra, fn. дан рођења. — ü, mn. родом, род.
- Született, mn. рођен. [ћенjem.]
- Születlen, mn. нерођен.
- Születlen, mn. без родитеља. — ség, fn. Szil... j. Szülö... [сиротанство.]
- Szilő, mn. што рађа; fn. родитељ, родитељка; nem —, нероткиња, штиркиња.
- Szülö-fájdalom, fn. приноси, напон. — föld, fn. завичај, баштина. — i, mn. роди-

тельски. — szék, fn. столица за по-
родиљу. — tlen, mn. без родитеља.
Szülöött, fn. 1.) порођај; 2.) пород. — há-
gyó, fn. која измеће дете. — ség, fn.
Szülöváros, fn. град рођења. [рођеност.
Szülszék 1. Szülösék.
Szültet, es. помагати да роди.
Szümeső, fn. бодљикава слачица.
Szümolcs, fn. брадавица.
Szünnállapot, fn. мировање.
Szünesengettyű, fn. звонце што звони
на одмор.
Szünedez(ik), k. престајати, губити се.
Szüinés, fn. престајање, попуштање.
Szünet, fn. престанак, застанак; одмор.
— el, k. мировати; одмарати се. —
enként, ih. на махове, по мало. — jel,
fn. пауза; знак за одмор. — len, mn.
stb. 1. Szüntelen. — len mozgó, fn.
„perpetuum mobile“.
Szünidő, fn. одмор, вакација.
Szünik, k. престајати; попуштати.
Szünjel, fn. пауза, 1. Szünetjel.
Szünnap, fn. дан одмора; — ok, ферије.
Szüinóra, fn. час одмора, j. Szünet.
Szünő, fn. одмор; — t fúni (dobolni), ду-
вати (доловати) на одмор.
Szünrendez, es. штранцирати, обуставити
(трговину). — és, fn. штранцио.
Szüntelen, mn. непрекидан, непрестан.
— mozgó, fn. „perpetuum mobile“. —
ül, ih. непрестано, ципом.
Szüntet, es. обустављати, прекидати. —
ő, fn. обустава (нпр. јуришања).
Szür, fn. кабаница.
Szür, cs. 1.) пeditи; 2.) брати виноград.
Szürcsepapir, fn. папир за процеђивање.
Szürcsöl, fn. еркати.
Szürdögel, es. процеђивати.
Szüredék, fn. оцеђено.
Szüremlik, Szürenkedik, Szürenkezik, k.
тајати, прокашавати.
Szüret, fn. берба, винобер. — el, k. бра-
ти (виноград). — elés, fn. брање, берба.
— elő, fn. берац; берачица. — i, mn.
бербанска. — kor, ih. о берби.

Szüretyű, fn. ћедило.
Szürke, mn. сив, сур; чилашаст; fn. чи-
лаш. — barát, fn. Францијанкац. —
nénék, fn. калуђерице.
Szürkéllik, k. беласати се.
Szürkés, mn. сиваст, суркаст.
Szürkeség, fn. сивост, сивоћа.
Szürkit, es. чинити сивим, сурим.
Szürköny(et), fu. сумрак. — ödik, k. су-
мрачавати се.
Szürkül, k. 1.) постајати сур, сив; 2.)
сумрачавати се.
Szürkület, fn. сумрак, сумраџе. — es,
Szürle, fn. тек. [mn. сур, сив.
Szürlik, k. 1.) пресушивати (виме); 2.)
цурити.
Szürő, fn. ћедило, ћетка; mn. за ћеђење.
Szürödik, k. ћедити се; тајати; á. é. мр-
Szüröget, es. процеђивати. [шавити.
Szürö-kő, fn. камен за процеђивање. —
ruha, fn. крипа за процеђивање.
Szürös, mn. с кабанином; fn. кабаничар.
Szürtyű 1. Szüretyű.
Szürű 1. Szürő.
Szütelem stb. 1. Szívtelen.
Szütyő, fn. хемер; кеса.
Szütyőke, fn. скакавац.
Szüz, mn. чист, певин, девичански; fn.
девица. — anya, fn. пречиста дева.
— arany, fn. чисто (суво) злато. —
en, ih. девичански. — eség, — esség,
fn. девичанство, девојаштво, неви-
ност. — eségi, mn. девичански. — fa,
fn. нека врбена. — fertezés, fn. раз-
девичење. — föld, fn. нова земља.
— i, mn. девојачки, девичански. —
iség, fn. девичанство, девојаштво. —
koszorú, fn. девичански венац. — le-
ány, fn. девица, невишина девојка. — le-
ányi, mn. девичански. — Mária, fn.
дева-Марија. — ség 1. Szüzeség. —
szeplősítés, fn. раздевичење. — tej,
fn. девојачко млеко. — tojás, fn.
чистац (јаје без клице). — viasz,
fn. нов, млад восак. — virág, fn.
крип, љиљан.

T.

T. cz. = teljes czímű, и. н. с пуним на-
Tabak, fn. табак, козкар. [словом.
Tábla, fn. 1.) плоча, таблица; 2.) таблица,
комад (земље); 3.) корице (од књиге);

4.) á. é. a) сто, трпеза; a táblához híni,
звати на част; b) судбени сто.
Tábla-bíró, fn. приседник (асесор) суд-
беног стола. — i, mn. табуларан. —

kő, fn. листац, l. Pala. — legény, fn. најстарији момак (код кројача). — olaj, fn. фино уље. — papír, fn. дебели папир, картон.

Táblás, mn. табличаст, у таблицама.

Tábláz, cs. постављати даскама. — at, fn. даске.

Tábor, fn. 1.) табор, стан, око, логор; — ba szállani, поћи у војну; — t szedni, кренути логор; — t ütni, утаборити се; 2.) војска.

Tábor-fő, fn. војвода. — hely, fn. табориште.

Tábori, mn. логорски; ратни; — ágy, таборска постеља; — par, војнички свештеник; — tüzérseg, пољско топништво; — üteg, пољска батерија.

Tábor-járás, fn. поход, војна. — kar, fn. генералштаб. — lat, fn. a) војна; b) опсада. — nagy, fn. маршал.

Tábornok, fn. генерал; — i örnagy, генерал-мајор; — i test, коначије. — kar, fn. ћенерални штаб. — né, fn. генералица. — ság, fn. генерали. — segéd, fn. генерал-ађутант.

Táboroz, k. бити утаборен, бити у лого.

Tábor-őr, fn. таборска стража. [ру.

Táborszem, fn. ведета, предстража.

Táborszer, fn. ратна опрема. — nagy, fn. фелдцајгмајстер.

Táborvégőr, fn. мртва стража.

Táborzene, fn. ратна, војничка музика.

Tacska, fn. умотач, у коме сељакиње износе децу на њиву итд.

Taecskó, fn. 1.) јазавац-пас; 2.) éretlen —, балавандер, жутокљунац.

Tácsza, fn. филцан, таџла.

Tádé, Tadus, tn. Тадија.

Tafota, fn. тафет; tn. тафетан.

Tag, fn. 1.) уд, члан; 2.) члан; levelező —, дописни члан; 3.) друг у радњи; 4.) поље, њива; 5.) чета, гомила.

Tág, mn. простран, широк; алватан.

Tagad, cs. порицати; одрицати.

Tagadás, fn. порицање, тајење; mi — benne, чему тајити.

Tagadhatatlan, ih. непоречив. — úl, ih. непоречиво.

Tagadó, mn. што одриче, негативан. — lag, ih. одричући, одбијајући. — lagos, mn. негативан.

Tagalkat, fn. састав, склоп удова.

Tágan, ih. пространо, на широко.

Tágas, mn. простран, широк. — an, ih.

пространо. — ból, k. проширавати се. — ít, es. проширавати. — ság, fn. пространост.

Tagbénulas, fn. узма, узетост.

Tagbeszéd, fn. гестикулација.

Taghordozás, fn. махање, гестикулација.

Tágít, A. cs. 1.) проширавати; 2.) раскламкавати, чинити лабавим; B. k. попуштати, попустити; уступати.

Tágítás, fn. 1.) проширивање; 2.) попуштање.

Tagjártatás, Tagjáték, fn. гестикулација.

Taglal, cs. разглабати, рашичлањавати; растварати (речи); verset — ni, скандирати. — ás. — at, fn. разглабање,

Taglejtés, fn. гестикулација. [анализа.

Taglevétel, fn. ампутација.

Tagló, fn. касапска справа за убијање

Tagmozgatás, fn. гестикулација. [марве.

Tagók, mn. костат, крупан.

Tagol, cs. 1.) разглабати; 1. Taglal; 2.) деветати, фурдекати.

Tagolt, mn. артикован.

Tagoló, mn. аналитичан.

Tagonként, ih. члан по члан.

Tagos, mn. на чланове; разглобљен. — ít, es. састављати, комасирати. — ítás, fn. комасација.

Tagosztály, fn. комасација.

Tagoz, cs. делити у чланове, разглабати; растварати (речи). — ás, fn. разства.

Tagszaggatás, fn. севање удова. [рање.

Tagtárs, fn. друг, сучлан.

Tágúl, k. попуштати, лабавити; узмицати; торњати се. — ás, fn. проширивање, попуштање; узмицање.

Táj, fn. крај, предео, страна; ez idő — ban v. — on v. — t, у ово доба; akkor — ban, тада; négy óra — ban, око четири сата.

Tájag l. Tályog.

Tájatt, Tájban, Tájt, ih. око, около; dél —, око подне.

Tájaz, cs. ориентовати, казати правац.

Tájbeszéd, fn. областан говор, провинција.

Tájdivatos, mn. провинцијалан. [ализам.

Tajbász, mn. глупав; fn. глупак.

Tajdok, mn. прљав; шлампав, аљкав. — ol, cs. прљати, каљати. — ság, fn. прљавшина, неопраншина.

Tájejtés, fn. провинцијализам.

Tájék, fn. предео, крај; ez idő — án, од прилике у ово доба.

Tájékoz, cs. ориентовати; k. ориентова-

ти се. — ás, — at, fn. ориентовање, управљање. — tat, cs. ориентовати.
 Tájfestés, fn. сликање предела.
 Tájjirás, fn. топографија.
 Tájkép, fn. насликан предео.
 Tajkonez, Tajkos, fn. корњача; — teknő, коританце од корњаче.
 Tájnyelv, fn. диалект, областан говор.
 Tajok, fn. кора од корњаче.
 Táj-rajz, fn. топографија. — szó, fn. областна реч, провинцијализам. — szólam, — szólás, fn. областан говор. — szótár, fn. речник областних речи.
 Tait, fn. пена; истива, морска пена.
 Tájték, fn. 1.) пена; száj —, бала, пљувачка; — ot túrní, пенушилти се од једа; 2.) истива.
 Tájték-kő l. Tajtkő. — os, mn. запенушен, пенаст; од истиве. — oz, cs. скидати пену, пенити. — rípa, fn. лула од истиве. — zás, fn. пенушење. — zik, k. пенити се, пенушилти се;
 Tajtföld, fn. истива. [горопадити се.
 Tajtkő, fn. плавац.
 Tájtnemű, mn. од истиве; пенаст.
 Tájtpipa, fn. лула од истиве.
 Tájtű, fn. магнетска игла.
 Ták, fn. 1.) закриа; 2.) уметак (у хљани; 3.) (цветна) чашица.
 Takács, fn. тикач, ткалац. — kötés, fn. употребак. — ság, fn. тикачки занат; тикачи.
 Takar, cs. 1.) покривати, поклапати, застирати; 2.) спремати, чистити; 3.) увозити; szénát — pi, возити сено; 4.) штедети, куцкати.
 Takarás, fn. 1.) застирање; 2.) увожење.
 Takaratlan, mn. незастрт, l. Takar.
 Takarék, fn. 1.) покривало, покривач, губер; 2.) уштеда.
 Takarékos, mn. штедљив, чуваран; fn. штедишина, штедљивац. — an, ih. штедљиво, чуварно. — kodás, fn. штедљаша. — kodik, k. штедети, чувати. — ság, fn. штедљивост.
 Takarék-papíros, fn. папир за паковање. — pénz, fn. уштеда. — pénztár, — tár, fn. штедионица. — tűzhely, fn. огњиште за штедење дрва.
 Takargat, cs. 1.) покривати, претрпавати, застирати; 2.) штедети.
 Takarít, cs. 1.) штедети; 2.) спремати (себу); 3.) саранити, погрепести; 4.) увозити, свести (сено).

Takarítatlan, mn. неспремљен, непаменик. — Takarítmány, fn. заштеда. [тен.
 Takarmány, fn. пића, храна; szálas —, сламска пића (сено, слама); szemes —, пића у зриу.
 Takarmány-baltačím, fn. граховина, турска детелина. — oz, k. набављати пићу. — tartó, fn. сандук за пићу (сечку). — vetés, fn. сејање пиће.
 Takaró, mn. што покрива; fn. 1.) покривач, покровац; 2.) прут на коси; 3.) halotti —, покров.
 Takarod-ás, fn. 1.) торњање; 2.) увожење хране. — ik, k. 1.) торњати се; 2.) увозити (храну).
 Takarodó, fn. 1.) вечеरње добовање (код војника), 2.) јација, звоно на јацију.
 Takaródzik, k. претрпавати се, покрива. — Takaróháj, fn. мрежа око црева. [ти се.
 Takaros, mn. убав, чист, красан. — an, ih. чисто, убаво. — ság, fn. чистота, Takarózik l. Takaródzik. [убавост.
 Takart, mn. покривен.
 Takarúl, k. купити се, заштедити се.
 Takaruló, fn. (szój.) ez adta meg neki a végső — t, то му је дошло хака.
 Taknyos, mn. балав, сливав; fn. балавац, балоња, балавандер. — ság, fn. балавост, елиновост.
 Tákol, cs. крпити, уметати.
 Takony, fn. бале, слине. — hártya, fn. слузна опна. — mirígy, fn. слузна жлезда. — pócza, fn. балавац, дериште. — szivár, fn. балење (болест).
 Tákoz, cs. крпити, уметати.
 Taksa, fn. такса.
 Taksál, cs. таксирати; процењивати.
 Taksás, fn. који таксира, таксалиста.
 Tál, fn. здела, чанак, чинија; egy — étel, једно јело.
 Talabér, fn. новац за најену ствар.
 Talabor, mn. раширен; fn. a; паочаник; b) паштит (цвет).
 Talaj, fn. тле, под; земља, земљиште. — gyékény, fn. асура. — isme, fn. наука о земљишту. — szönyeg, fn. ћебе, ћилим за под. — víz, fn. издан.
 Talál, cs. 1.) налазити, находити, наћи; 2.) погодити, згодити; k. (ra, re) 1.) наћи, намерити се; 2.) nem — ok haza, не могу да погодим кући; 3.) слагати се, подударати се; az én órám nem — a tieddel, мој се сат не слаже с твојим; 4.) ha nem találnék ott

hon lenni, ако случајно не бих био код куће; ha ott — sz maradni, ако би тамо остао; vh. jól — ja magát, добро му је.

Tálal, cs. изнети на сто, сипати.

Találás, fn. нахоћење, налажење.

Találás, fn. сипање (јела).

Találékony, mn. домишљат, умешан, промућуран. — an, ih. умешно. — ság, fn. умешност, промућурност.

Találka, fn. састанак, „рандеву“.

Találkozás, fn. налажење, сретање.

Találkozik, k. 1.) налази се, находит се, има; 2.) (val, vel) срести се, сретати се, сукобити се, састати се; 3.) слагати се, подударати се.

Találkozó, fn. састанак, „рандеву“.

Találmány, fn. 1.) изналазак, проналазак; 2.) наход. — os, mn. l. Találékony.

Találó, mn. згодан; fn. налазач. — an, ih. згодно.

Találó, mn. за постављање, за сипање. — asztal, fn. сто на који се поставља. — kanál, fn. велика кашика.

Találóan, Találólag, ih. згодно.

Találomra.ih. Találomszerű, mn. на сумце, на срећу, на божју вересију.

Találós, mn. 1.) умешан, домишљат; 2.) за погађање; — mese, загонетка. — ság l. Találékony.

Találtatik, k. находити се, налазити се; — olyan ember, има таквог човека; 2 а 8-ban négyszer —, 2 у 8 иде 4 пута.

Találtató, mn. што се находит, чега има.

Találtgyermek, fn. находите.

Talám, Talán, Talántán, ih. можда.

Talány, fn. загонетка. — os, mn. загонетан.

Talap, fn. 1.) подножје, постоље; 2.) лапа.

Talapaes l. Talponjáró. [фета.]

Talapít, cs. извалити топ на лафету.

Talapkő, fn. станац камен, темељ.

Talapzás, fn. терасирање.

Talapzat, fn. темељ; постоље.

Tálas, fn. даска, орман за чиније.

Tálbanfölt, fn. 1.) кувано; 2.) кох (тесто).

Táleska, fn. чинијица.

Tálczia, fn. зделица, филџан.

Talentom, fn. 1.) талент, дар; 2.) фунта, талант.

Talián, tn. Талијанац; mn. талијански.

Talieska, fn. 1.) колица; 2.) мазга.

Talieskás, mn. који тура колица; с колици.

Taliga, fn. таљиге, двоколице. — rúd, fn. рукунице.

Taligás, fn. таљигаш; који тура колица; mn. — ló, коњ таљигаш.

Taligaszékér, fn. двоколице. таљиге.

Taligáz, cs. és k. возити и возити се на таљигах.

Talizmán, fn. амајлија, талиеман.

Talkő, fn. маснац.

Tallér, fn. талир.

Tallóz, cs. l. Tarlóz.

Tálmester, Tálnok, fn. трпезник.

Tályaló, fn. чанколиз.

Talóka, fn. кретен, тупоумник. — ság, fn. тупоумље, кретенство.

Talp, fn. 1.) табан; tetötöl — ig, од главе до пете; — ig becsületes, скроз поштен, прáвац; — on lenni, бити на нокту, бити опрезан; — ra állt, исправио се; — ra esni, испасти за руком; — ra esett ember v. ember (legény) a — áp, човек на свом месту: момак од једаред; 2.) ћон, потплата; 3.) наплатак; 4.) подножје, темељ; 5.) сплав; 6.) лафета; löveget a — ra emelni v. helyezni, топ наместити на

Talpaes, mn. равних табана. [лафету.]

Talpal, cs. метати ћонове; потплатити; k. пешачити; á. é. торњати се.

Talpalatnyi, mn. за једну столу; — föld стопа земље.

Talpalló, fn. 1.) подвеза, зенгија; 2.) паочник.

Talpas, mn. 1.) ногат, великих стопа; 2.) с постољем; — óra, сат на постољу; fn. 1.) (-vítéz) пешак; 2.) медвед, меда.

Talpaz, cs. опасати, опасивати точак.

Talp-bőr, fn. кожа за ћонове. — csap, fn. можданик (у наплатку).

Tálpeszér, fn. пузавац, чанколиз.

Talpfa, fn. 1.) јастук дрвени на железничком путу; 2.) дрво за спајање, сапињач; 3.) talpfák, балвани за сплав.

Talp-gerenda, fn. основна греда. — hajó, fn. сплав. — hid, fn. мост од сплавова. — kerekítő, fn. бичкија. — kereskedés, fn. трговање са сплавови. — kö, fn. станац-камен. — kötő, fn. узо за сплавове. — mérték, fn. чизмарска мера. — objárók, fn. животиње табанаци. — pont, fn. надир.

Talpraesett, mn. згодан, испао за руком.

Talpúsztató, fn. сплавција.

Talpverő, fn. муштва.
 Talpyonal, fn. основа у цртању.
 Táltartó, fn. орман за посуде.
 Táltos, fn. талтони (свенитеник незападничких Мађара); мн. мађијеки, чакоци.
 Talyiga I. Taliga. [робаи, вилинеки.
 Tályog, fn. чир, оток.
 Tám, fn. налоњи; стуб; ih. I. Tán.
 Támad, k. 1.) постајати, постати; tűz — t, букиула је ватра; 2.) подићи се, устати; а пар —, сунце се раља; 3.) (ra, re) устати, навалити на кога, напасти; а kutyák rám — tak, нарнуле вашке на мене.
 Támadás, fn. 1.) постајање; 2.) побуна, буна; 3.) навала, нападај, јуриш. — i, мн. нападаји.
 Támadat, fn. исток, сунчани рођај.
 Támadék, fn. подупирач, ослонац.
 Támadó, мн. 1.) што постаје; 2.) нападајни; — fegyverek, оружје за нападање; — harcz, офензиван рат; fn. a) нападач; b) бунтовник, усташа.
 Támadólag, ih. нападачки, офензивно.
 Támadólagos, Támadós, мн. нападачки.
 Támadószövetség, fn. савез за нападање.
 Tamarik, fn. тамарика, метљика.
 Tamarind, fn. тамаринда.
 Tamás, tn. Тома; (szój.) — vagyok benne, у том сам неверни Тома.
 Tamáskodik, k. сумњати, ис веровати.
 Támasz, fn. 1.) подупирач; ослонац; 2.) Támaszfal, fn. темељ, основ. [налоњи.
 Támaszkod-ás, fn. подупирање, наслажање. — ik, k. (ra, re) подупирати се, наслажати се; pálczára — ik, попитати.
 Támaszpont, fn. ослонац, наслон. [на се.
 Támaszt, cs. 1.) подупирати, исправљати; létrát —, исправити мердевине; 2.) проузроковати, причинjavati; félelmet — ani, проузроковати страх; igényt —, потраживати; tüzet — ani, начинити ватру.
 Támaszték, fn. ослонац, подупирач.
 Támasztó, fn. подупирач. — bot, fn. тачка.
 Tambura, fn. тамбура. [ка, притка.
 Tamburás, fn. тамбураш.
 Támfai, fn. призид.
 Támogat, cs. 1.) подупирати; 2.) исправљати, замештати (путке на куглани); 3.) á. é. поткрепљивати.
 Támogatvány, fn. доказ, потврда.
 Támok, fn. побуда, доказ. — ol, cs. образложити.

Támolygás, fn. батргање, посртавање.
 Támolyog, k. батргати се, посртати.
 Támoszlop, fn. стуб, подунирач.
 Támpont I. Támaszpont.
 Tan, fn. наука, наук.
 Tán I. Talán.
 Tanács, fn. 1.) савет, предлог; — ot tartani, већати, саветовати се; jó — soha nem késő, добар савет никад није поздат; adnak — ot, de nem adnak kálásot, лако је саветовати, тешко је помоћи; hamar —, hamar bánás, ко бразду суди, бразду се и каде; a ki nem tud jó — csal élni, azon nem lehet segélni, коме није саветовати, није му ни помоћи; 2.) савет, веће; helytartó —, намесничко веће; 3.) магистрат.
 Tanács-adás, fn. саветовање, световање. — adó, fn. саветник; који саветује.
 — beli, fn. саветник, већник, сенатор.
 — fő, fn. председник већа. — gyűlés, fn. веће. — ház, fn. варошка кућа. — kodás, — kozás, fn. саветовање, договарање. — kodik, — kozik, k. саветовати се, договарати се. — kozmány, fn. саветовање, већање, диван, збор, конференција. — lás, fn. саветовање. — lat, fn. савет. — nok, fn. сенатор. — ol, cs. саветовати, саветовати, предлагати.
 Tanácsos, mn. саветан; nem —, није саветно; fn. саветник; udvari —, дворски саветник; miniszteri —, министарски саветник.
 Tanáctalán, mn. непромишљен, нерасудан. — úl, ih. нерасудно.
 Tanács-tartás, fn. саветовање, договарање. — terem, fn. већница, — ülés, fn. a) већничка седница; b) конзилиум.
 Tanagra, fn. кос. [лекара.
 Tanakod-ás, fn. саветовање, договор. — ik, k. саветовати се, договарати се.
 Tanállitmány, fn. догма.
 Tananyag, fn. учевно градиво.
 Tanár, fn. професор. — i, мн. професорски; — i kar v. testület, професорски збор, професорско тело. — jclölt, fn. кандидат професуре.
 Tanárkari, fn. преграда, љерам.
 Tanárság, fn. професура.
 Tanbölcsek kedés, fn. догматизам.
 Tanbölcselő, fn. догматичар.
 Táncz, fn. игра, плес, танац; forgó —, окретна игра; — ba kerekedni, ухва-

тити се у игру; — от jár, играть; három a —, ник Jovo на ново! néha reggel —, este pedig lánez, данас јесмо, сутра ипсмо; данас везир, су-тра резил.

Táncz-estély, fn. соаре, вечерња забава с игром. — iskola, fn. школа за играње. — kör, fn. једна тура (обрт) у игри. — mester, fn. учитель играња. — mulatság, fn. забава уз играње. — mű, fn. балет. — ol, k. és es. играть, пlesати, танцати. — os, fn. играч, играчица; mn. ко ради игра. — színmű, fn. балет. — terem, fn. дворана за играње. — vezér, fn. коловођа. — vigalom, fn. васеље с играњем.

Tan-díj, fn. школарина, j. Leczkepénz. — elv, fn. начало учења. — eszköz, fn. учило, учебно средство. — év, fn. школска година. — folyam, fn. школски течај.

Tángál, Tángálódik, k. скомрачити, кубити; es. лемати.

Tanintézet, fn. школа.

Tanít, es. учити, поучавати, настављати.

Tanítás, fn. учење, настава. — dij l. Tan-díj. — mód, fn. начин наставе.

Tanítgat, es. поучавати.

Taníthatatlan, mn. непоучљив.

Tanitható, mn. поучљив.

Tanítmány, fn. наука, доктрина.

Tanító, fn. учитель; mn. који учи. — i, mn. учительски. — képezde, fn. препарандија. — könyv, fn. учебник, школска књига. — mester, fn. учитель, мештер. — szék, fn. катедра. — terem, fn. соба за учење, школа.

Tanítvány, fn. ученик, ћак.

Tankó, mn. глуп; fn. шмокљан, глупак.

Tan-költemény, fn. дидактична песма. — költészet, fn. дидактично песништво. — kölött, fn. дидактичан песник. — könyv j. Iskolakönyv. — menet, fn. ток наставе. — mondatos, mn. афоризам.

Tanoda, fn. школа, j. Iskola. [ристичан].

Tanogat, es. поучавати, настављати.

Tanoncez, fn. шегрт, шегра, ћаче.

Tanóra, fn. школски час, час учења.

Tanórok, fn. плот, ограда. — kari, fn. ћерам, преграда.

Tan-szak, fn. струка науке. — szék, fn. катедра. — szer, fn. учебни прибор. — szerű, mn. научан, доктринарен; догматичан.

Tantal(madár), fn. тантал (тица).

Tan-tárgy, fn. учебни, школски предмет. — terv, fn. учебни, наставни план. — tételel, fn. теза, теорем.

Tántorgás, fn. посртавање.

Tántorgó, Tántorgós, mn. батргав.

Tántorít, es. потрести, поколебати; valamire — ani, навести.

Tántorítthatatlan, mn. непоколебив. — ság, fn. непоколебивост. — úl, ih. непоколебиво.

Tántorodás, fn. батргање, колебање; á. é. погрешка, грешење.

Tántorodik, Tántoroszik, k. посрнуты, посртати; á. é. грешити.

Tántorog, k. посртати, батргати се, колебати се, клещати.

Tantoredék, fn. афоризми. — es, mn. афористичан.

Tanu, Tanú, fn. сведок; — számba venni, kao сведока узети.

Tanú-állítás, fn. стављање сведока. — bizonyítás, fn. доказ са сведоцима. — bizonyiság, fn. сведок, сведочанство, сведоцба; — bizonyiságot tenni, по-сведочавати.

Tanuirat, Tanuiromány j. Okirat.

Tanujegyzet, Tanujel, fn. сведоцба, доказ.

Tanul, Tanúl, es. учити, учити се; a jó pap holtig —, човек учи док је жив.

Tanulás, fn. учење.

Tanulatlan, mn. неук. — ság, fn. неукост.

Tanulékony, mn. поучљив. — an, ih. поучљиво. — ság, fn. поучљивост.

Tanulevél, fn. сведоцба, атестат.

Tanulgat, es. по мало учити.

Tanulmány, fn. наука; штудија. — oz, es. учити, штудирати.

Tanuló, mn. што учи; за учење; fn. ученик, ћак. — év, fn. година учења. — kor, fn. доба учења. — levél, fn. исправа о свршеном занату. — ság, fn. ученици. — szoba, fn. соба за учење. — társ, fn. саученик.

Tanulság, fn. поука, наук. — os, mn. поучан.

Tanult, mn. учен. — ság, fn. ученост.

Tanú-példa, fn. образец, пример. — próba, fn. доказ са сведоцима.

Tanuság, fn. a) сведоцба, доказ; b) сведоци; c) l. Tanulság. — téTEL, fn. по-сведочење.

Tanusít, es. посвежочити, засвежочавати. — vány, fn. писмена потврда, цертификат.

Tanuskodik, k. (ról, ről) сведочити.
 Tanuvallás, fn. исказ сведока. — vallatás, fn. преслушање сведока. — vallo-más, fn. исказ сведока.
 Tanvita, fn. научна полемика.
 Tanya, fn. 1.) стан, станиште, боравиште; 2.) ложа; лежаје; tanyát ütni, настанити се, разапети шатор; 3.) мажур, салаши; 4.) конак; tanyát fogni, наместити се на конак.
 Tanyafogság, fn. затвор у касарни.
 Tanyasaraglyá, fn. обор, тор.
 Tanyáz, k. боравити, пребивати; лежати у логору; бити уконачован.
 Tányér, fn. тањир, калажија. — alakú, mn. тањираст. — alma, fn. погачунка, тањирача.
 Tányérvonal, fn. чанколиз, погузијаш, муктани. — skodik, k. мукташити, бити чанколиз.
 Tányértartó, fn. орман за тањире.
 Tányérvirág, fn. сунцокрет, l. Napraforgó.
 Táp, fn. 1.) храна; сок што храни; 2.) стана, војничка постаја.
 Tapad, k. (hoz, hez) приањати (за), прионути, прилепити се. — ás, fn. адхезија.
 Tapadékony, Tapadó, Tapadós, mn. леп.
 Tápanya, fn. хранитељка, помајка. [ъив.
 Tápanyag, fn. храна, градиво које храни.
 Tapasz, fn. 1.) мелем, фластер; 2.) блато, тесто за лепљење, лен. — fal, fn. зид од блата. — ka, fn. мелемак, фластерчић.
 Tapaszol, cs. 1.) мазати, лепити; 2.) метати мелем.
 Tapaszos, mn. 1.) олешљен; 2.) с мелемом.
 Tapaszt, cs. 1.) лепити; 2.) піпнати.
 Tapasztal, cs. икусити, сазнати; находити; azt — om, hogy itt nincs hideg, находим, да овде није хладно.
 Tapasztalás, fn. икуство, сазнање.
 Tapasztalat, fn. a) икуство; експеримент. — i, mn. a) емпиричан; експерименталан. — ilag, ih. по икуству. lan, mn. неук, иенikuсан.
 Tapasztalt, mn. икусан. — an, ih. иекуено. — sag, fn. икуеност, вештина.
 Tapasztás, fn. лепљење.
 Tapaszték, fn. леп, блато.
 Tapasztó, fn. лепар.
 Tapaszviasz, fn. груб восак.
 Tápcső, fn. цев за храну.
 Tápház, fn. кућа за храњење оскудних.
 Tapicskál, k. ситно корачати.

Tapint, cs. опипати, попипати. — ás, fn. пиште. — at, fn. пишање; á. é. такт, тактичност. — atlan, mn. нетактичен. — atlanság, fn. нетактичност. — atos, mn. тактичен.
 Tápintézet, fn. конвикт, алуминеј.
 Tapintó, fn. тастатура.
 Tapintyú, fn. пипак, рог (у пужа).
 Tapir, fn. тапир (животиња).
 Táplál, cs. хранити, питати; á. é. reményt — ni, гајити наду.
 Táplálat, Táplálék, fn. храна.
 Táplálékony, mn. што добро храпи, питав.
 Táplálkoz-ik, k. хранити се. — ás, fn. Táplálmány, fn. храна, јело. [храњење.
 Tápláló, mn. што храни, снажан; fn. хранитељ, одржатељ. — intézet, fn. дом за израњивање.
 Táplálós, mn. питав, снажан.
 Tapló, fn. труд (за кресање); fözni a — t, сновати злоковарне намере; kvitt a —, сад смо на чисто.
 Taplós, mn. као труд, бухав. — odik, k. бухавити.
 Taplótartó, fn. у чему се држи труд.
 Taplótinórú, fn. брезова губа, гљива;
 Tapmalom j. Taposómalom. [труд.
 Tápnedv, fn. сок од хране, химус.
 Tapod, cs. газити, стајата на што.
 Tapodat, fn. корак; egy tapodtat sem tovább, ни стопе даље!
 Tapog, k. бутати, ударати (ногама).
 Tapogat, cs. és k. пипати, опипавати; kinek hol fáj, ott — ja, где кога сврби, ту се чеше.
 Tapogató, fn. 1.) иска рибарска мрежа; 2.) пипак.
 Tapogatódzik, Tapogatózik, k. истраживати; á. é. пипати, шепртљити.
 Taporjánférég l. Medve.
 Tapos, cs. газити, ченати, — ó, fn. који гази, муља, газач; — ó kerék, точак за муљање; — ó malom, млин за му
 Taps, fn. пљескање, тапшање. [љање.
 Tapséros, mn. плећат, снажан.
 Tapsi, Tapsifüles, fn. уши у зена.
 Tapsír, fn. ћуранова креста (биль.).
 Tapsol, cs. пљескати, тапнати. — ás, fn. пљесак, пљескање. — gat, cs. по-пљескавати.
 Tapsoncz, fn. букач, клакер, j. Tapsoló.
 Tápszer, fn. храна, јело.
 Tapszia, fn. колач с млеком.
 Tápszüleség, fn. залиха јестива.

Tar, mn. гô; ѫелав; ѫулав; fn. a) ѫедоња; b) l. Taréj.
 Tár, mn. отворен; fn. стовариште, магазин; cs. отворати, отворити; одјапити; az ajtó — va nyitva van, врата су широм отворена, врата јане.
 Tara, fn. тара.
 Taraczk, fn. 1.) зубача (трава); 2.) прандија, можар. — búza, fn. пиревина. — os, mn. обрастао зубачом.
 Tarafaráš, mn. накинђурен.
 Taraj, fn. 1.) креста; 2.) жврк (на музи); l. Taréj. — fürt, fn. петлова креста (биль.). — ka, fn. кокарда. — os, mn. a) с крестом; b) на жврк.
 Táral, cs. отварати.
 Taránd, fn. северни јелен, l. Nyargalócz.
 Tarangy, fn. прљавштина, гад.
 Tarattyú, fn. стареж, дроњци, рите. — s, fn. ритар. — ság, fn. рите.
 Taratyú, fn. рало, лемеш.
 Taráz, cs. шишати до главе.
 Tárbér, fn. магазинарина.
 Tarbúza, fn. озимна шеница.
 Tares, fn. улар, поводац.
 Táresa, fn. 1.) плоча; tárcsára lőni, пунати у нишан; 2.) штитић.
 Táresalövés, fn. пущање у нишан.
 Tárcsált, mn. штитаст.
 Táreza, fn. 1.) новчаник, буџелар; 2.) miniszteri —, министарска столица или портфель; 3.) подлистак, фељтон.
 Taré, Taréj, fn. 1.) креста; ugyan meg-nött a — a, већ кипи у њему; — t emelni, понети се; 2.) жврк; 3.) (-fürt) петлова креста (биль.).
 Taréjolt, mn. крестаст, капораст.
 Taréjos, fn. патка капорка; l. Tarajos.
 Taréjosan, ih. — beszél, охоло говори.
 Tagék l. Taraj.
 Tarfejű, mn. ѫелав.
 Targancz l. Targonezsa.
 Targoncz, fn. ратна кола.
 Targonezsa, fn. 1.) колица; 2.) двоколица; 3.) кола за топове.
 Targonezás, fn. који тура колица.
 Targonezáz, Targanczáz, cs. 1.) турати на колицих; 2.) намештати и спуштати.
 Tárgy, fn. предмет, ствар. [ти топ.
 Tárgyal, cs. 1.) претресати, расправљати; 2.) циљати, нишанити. — ás, fn. расправа, претрес; — ás alá venni, узети у претрес. — ási, mn. расправни.
 Tárgyas l. Tárgyi.

Tárgyaz, cs. 1.) имати за предмет; сметати на . . . ; 2.) расправљати. — at, fn. супстрат, предмет.
 Tárgybeli, mn. предметни.
 Tárgyeset, fn. четврти падеж, акузатив.
 Tárgyi, mn. објективан; стваран. — lag, ih. објективно. — lagos, mn. стваран. — lagosság, fn. стварност.
 Tárgylagos, mn. објективан, l. Tárgyilag.
 Tárgymondat, fn. реченица објекта. [gos.
 Tárgymutató, fn. регистар, садрјај.
 Tárgyszerű, mn. објективан, стваран.
 Tárház, fn. магазин.
 Tarhely, fn. ѫела.
 Tarhó, fn. укисељено млеко; (km.) kinek a kása megégette száját, — jat is megfúja, жежен кашу хлади.
 Tarhomag, fn. згрушене млеко.
 Tarhonya, fn. тарана, трвено тесто.
 Tarhudik, Tarhuszik, k. згуснути се.
 Tarisznya, fn. торба.
 Tarisznyás, mn. с торбом.
 Taritarka l. Tarkabarka.
 Tarituppos, mn. грбав, гурав.
 Tarjag, fn. 1.) пега, лећа (на лицу); 2.) врста маховине. — folt, fn. крпа (болест), осна. — os, mn. a) пегав, лећав; b) маховинав. — ozik, — zik, k. лећавити, добивати неге.
 Tarka, mn. шарен, шаровит. — barát, fn. цистернита. — barka, mn. шарен, шаренкаст, шаровит. — gérm, fn. ноћни гавран. — hírek, fn. различни гласови.
 Tarkál, cs. 1.) шарати; 2.) сматрати за сувише шарено. — lik, k. шаренити се. — t, mn. шаренкаст.
 Tarkán, ih. шарено; разнолико.
 Tarkapej, fn. шараш.
 Tarkás, mn. шаренкаст, бобичаст.
 Tarkaság, fn. шаренило.
 Tarkásít, Tarkáz, Tarkít, cs. шарати, правити бобице.
 Tarkó, fn. потиљак, шија. — godrőcske, fn. потиљна јама, бањина рупа. — kés, fn. ловачки нож.
 Tárkony, fn. ситна салата.
 Tarkúl, k. бивати шарен.
 Tárlat, fn. изложба; mű —, изложба вештина.
 Tarló, fn. стрњика; — t aratni, купити влаће, палетковати.
 Tarlóz, cs. купити влаће; пабирчити. — at, fn. пабирчење.

Tarnics, fn. крижатица, горчица (биль.).
 Tárnok, fn. таверник, чувар.
 Tárnokmester, fn. таверник, благајник.
 Tárnokszék, fn. таверничка столица, суд.
 Tárogat, cs. отварати, одјапљивати.
 Tárogató, fn. трубља, ратна труба. — s, — sípos, fn. трубач.
 Tarok, fn. тарок. — játék, fn. играње тарока. — kártya, fn. карте тароке. — oz, k. играть тароке.
 Tarol, cs. шишати, резати до коже.
 Táron, ih. разјапљено, отворено.
 Tarorja, fn. (биль.) дупчаш.
 Társ, fn. друг, садруг, коморат, другар, ортак; — úl állani, удржити се.
 Társadalmas, mn. друштвен, дружеван.
 Társadalmi, mn. друштвени.
 Társadalom, fn. друштво.
 Tarság, fn. ћелавост.
 Társalg, k. дружити се, друговати; конверзијати. — ás, fn. дружење, друговање; конверзација; — ás nyelve, обичан говор.
 Társalkod-ás, fn. дружење, друговање. — ik, k. дружити се, друговати, братати. — ó, mn. дружеван; fn. друг, другар; (-né) друга, другарица.
 Társalog l. Társalg.
 Társas, mn. друштвен, дружеван. — an, ih. дружевно.
 Társaság, fn. друштво, дружина, ортаклук, другура. — os, mn. друштвен, дружеван. — talan, mn. недружеван.
 Társas-biróság, fn. колегијалан суд. — élet, fn. друштвени живот. — ít, cs. удржити, удрживати, уортачити. — kereskedés, fn. трговина у ортаклуку. — kör, fn. друштвени круг. — mulatság, — vigalom, fn. ревена, икник. — ság, fn. друштвеност. — odik, — úl, k. удрживати се, удржити се.
 Társfél, fn. садруг, ортак.
 Társféltes, fn. ревење, ривалитет
 Társít l. Társasít.
 Társnő, fn. друга, другарица.
 Tarsóka, fn. тарчужак (биль.).
 Tarsoly, fn. торба, торбица.
 Tarsony, fn. швоља, иверак (риба).
 Társpohár, fn. братинска, пријатељска чаша.
 Társpüspök, fn. суфраган, приододат епископ.
 Társrokonság, fn. братинство, побратимство.

Társúl, k. удржити се, l. Társasúl; ih. за друга; као друг.
 Társulat, fn. друштво, задруга, удруга.
 Társulékony, mn. удрожан.
 Társzekér, fn. кола за храну (провизант).
 Tart, A. cs. држати, одржавати; gyülést — ani, држати збор; szavát — ani, држати реч; becsben — ani, ценити; drágára — ani, држати на цени; haragot — ani, водити срце на кога; szem előtt — ani, имати пред очима; szemmel — ani vkit, мотрити на кога; igazat — ani, имати право; nagyra — ja magát, уображенавати себи; rá — ja magát, бити охол; igényt — ani vimore, потраживати што; kedvem — ja, воља ми је; 2.) садржавати; ez a hordó 50 litert —, у ово буре стаје 50 литри; 3.) одржавати, хранити; örökbén — ja, држи га под своје; 4.) судити, мислити; azt — от róla, hogy..., судим о њему, да...; azzal — ják róla, мисле о њему, држе за њега...; szerencsésnek — ja magát, држи се за сретна; 5.) vmihez — ani magát, држати се чега; 6.) szóval — ani, вонтати; 7.) oda — ani, пружити; tartsd! држи! предржи! В. k. 1.) трајати, потрајати; meddig — az erdő? докле се пружа шума? 2.) држати, узимати праван; jobbra — ani, држати на десно; Bécsnek — ani, упутити се Бечу; 3.) (val, vel) vki mellett, држати с киме; 4.) (tól, től) бојати се, презати; attól — ok, тога се бојим.
 Tárt, mn. отворен, расширен; — karokkal, расширеных руку.
 Tártalék, fn. 1.) уздржај; резерва; 2.) појас, конча.
 Tártalék-csapat, fn. чета у резерви. — os, fn. резервиста. — parancsnokság, fn. резервкоманда. — pénz, fn. бела парса за прне дане. — sereg, fn. војска у резерви.
 Tártaléktőke, fn. резервни фонд.
 Tártalmas, mn. језгромит, пун садржине.
 Tártalmatlan, mn. без садржине, празан.
 Tártalmilag, ih. по садржини.
 Tártalmaz, cs. садржавати, имати у себи.
 Tártalom, fn. садржај, садржина. — jegyzék, — mutató, fn. садржај, где је
 Tartály, fn. фиока, шкриња. [што?
 Tartam, fn. трајање. — os, mn. трајан.

Tartás, fn. 1.) држане; 2.) издржавање, храњење; 3.) трајање.
 Tartási, mn. — költségek, трошкови око издржавања.
 Tartašan, mn. што не може да се одржи.
 Tarték, fn. 1.) шкриња; 2.) барка за рибе.
 Tartékony, mn. трајан; — emlékezet, добро памћење.
 Tarthatatlan, mn. што не може да се одржи; неистинит. — ság, fn. неистиност.
 Tartható, mn. што се може одржати.
 Tártiszt, fn. часник над магазином.
 Tártó, mn. 1.) што држи, што одржава; 2.) трајан; 3.) бојажљив; fn. 1.) улар; 2.) кутија.
 Tartódzik, k. држати се, придржавати се.
 Tartófa, fn. дрво које придржава роготве на крову.
 Tartogat, cs. држати; чувати. — ás, fn. чување.
 Tartóláncz, fn. гвожђе на врх руде.
 Tartomány, fn. земља, покрајина, нахија, област. — i, mn. провинцијални, обласни. — nagy, fn. намесник провинције.
 Tartós, mn. 1.) трајан, трајашан; 2.) одржив; 3.) дуготрајан.
 Tartósság, fn. 1.) трајашност; 2.) одрживост; 3.) дуготрајност.
 Tartozandó, mn. што припада.
 Tartozás, fn. 1.) дуг; 2.) обвеза.
 Tartozék, fn. добитак, припадак.
 Tartozik, k. 1.) морати, бити дужан, требати; a hazát védeni tartozunk, домовину морамо бранити; sokkal — nemekem, много ми је обвезан; 2.) дуговати; mivel — neked ez az ember? колико ти је дужан овај човек? 3.) (hoz, hez) припадати, спадати; 4.) (ra, re) тицати се; az reám nem —, то се мене не тиче.
 Tartózik, k. 1.) задржавати се, боравити; 2.) чувати се, бојати се.
 Tartozkodás, Tartózkodás, fn. 1.) уздржавање, предомишљање; 2.) борављење, задржавање, бављење.
 Tartózkodik, k. 1.) уздржавати се (tól, től); 2.) пребивати, задржавати се; 3.) придржавати се.
 Tartózkodó, mn. 1.) уздржљив, опрезан; 2.) који пребива, који се бави.
 Tartozó, mn. 1.) дужан; 2.) (hoz, hez) a) што припада; hozzá — k, мој

род, моји; b) надлежан, што припада.
 Tartóztat, cs. задржавати, уздржавати; vh. — ja magát, уздржава се.
 Tartozvány, fn. што припада, апертинен.
 Tartravágó, fn. рудар. [ција].
 Tarts, fn. устезање; — nélkül, без устезања.
 Tartvány, fn. конзерва (у апотекара).
 Tarúl, k. ћелавити.
 Tárúl, k. отворити се, отворати се; ja-Tárujgelyő, fn. магазинар. [пити].
 Tárva, ih. отворено; — nyitva, широм.
 Tárvinnye, fn. ратна ковачница.
 Táska, fn. 1.) торбица; 2.) ћемадан, сандучић од коже; 3.) ташак.
 Tasza, fn. мрен (риба).
 Taszigál, cs. турати, гурати. — kodik, k. гурати се, турати се.
 Taszít, cs. турати, турати, гурнути, турнути. — ás, fn. гурање; ударац. — at, fn. хитац, удар.
 Tászli, fn. манџета, таџлија, запонци.
 Tat, fn. крма, стражњи део лађе, фара.
 Tát, mn. отворен, разјапљен; cs. отворити; száját — ja, разјапити уста, Tata, fn. тата, татица. [зијати].
 Tatár, tn. Татар, Татарин; tn. татарски; eredj a — ba, иди у врага! mi a —! шта врага!
 Tatarbatar, mn. искриљен, абав, изнот.
 Tatarbér, fn. плата за крпеж. [шен].
 Tat-árboocz, fn. стражње једрило.
 Tatárbúza 1. Tatárka.
 Tatardíj 1. Tatarbér.
 Tatárjárás, fn. татарски поход (под Бета-Татарка, fn. хељда. [лом IV.]).
 Tatárkötél, fn. уже при прављењу лађе.
 Tatárország, tn. Татарска.
 Tataros, mn. искриљен, оправљен.
 Tatáros, mn. татарски; á. é. врашки.
 Tataroz, cs. крпiti, оправљати. — óhely, fn. место где се оправљају лађе.
 Tatárul, ih. татарски.
 Tátat, fn. баџа у лагуму.
 Tathal, fn. леви бок од брода.
 Táté, mn. тупоуман, блесааст.
 Tatfedél, fn. горњи део стражње лађе.
 Tati, Táti, fn. tátta, тата. — ka, fn. тат.
 Tátint, k. отворити, разјапнути. [тица].
 Tátkanaf, fn. мртва коприва.
 Tátó, mn. отворен, што јапи, што зија.
 Tátog, mn. јапити, зијати. — at, cs. és k. разјапити, јапити.

- Tátoga l. Tátonga.
 Tátong, k. зијати, јапити; — ó seb, отво-
 Tátonga, fn. провалија. [рена рана.
 Tátorján, fn. тотрљан (билька).
 Tátos l. Táltos. — fog, fn. телећи зуб (у
 зидарству). — ló, fn. пегаз, крилати
 Tátra, tn. (гора) Татра. [коњ.
 Tatuhét, fn. деветнаеси окошник, па-
 санец.
 Tátulat, fn. зијање, одјашњеност.
 Tatupikk l. Tatuhét.
 Tátva, ih. отворено, разјашњено.
 Tátvány, fn. провалија, раселина, ајан,
 јан. — os, mn. пун провалија, јановит.
 Tatvitorla, fn. стражње једро.
 Táv, fn. даљина, растојање.
 Taval, Tavaly, ih. лане. — i, mn. лањски.
 Tavas, mn. баровит, пун језера.
 Tavasz, fn. пролеће; — szal, у пролеће.
 — árpa, fn. јарик. — búza, fn. јарица.
 — elő, fn. прамалеће; март. — hó, fn.
 април. — i, mn. пролетни; fn. јарис-
 ца, јаро жито. — ika, fn. јагорчевина
 (биль.). — kor, ih. у пролеће. — lik,
 — odik, k. слави пролеће. — utó, fn.
 мај. — vető, fn. јарините.
 Táveső, fn. телескоп, дурбин; j. Látócső.
 Tavi, mn. барски, језерски.
 Távír, cs. l. Táviratoz. — at, fn. телег-
 рам. — atol, — atoz, cs. телеграфиса-
 ти. — da, fn. телеграф, j. — ó(-hivatal).
 Táv-ív, fn. азимут. — köz, fn. одстоја-
 ње. — lat, fn. перспектива, — lát,
 fn. изглед. — mérü, fn. справа за
 мерење даљине.
 Távol, fn. даљина; — ban, у даљини; —
 ból, из даљине; ih. далеко; mn. да-
 лек; — lenni, бити одеутан, не бити
 ту; — rokon, род из далека.
 Távolad, Távolag, Távoldad, mn. пода-
 лек; — ról atyafi, род из далека.
 Távoli, mn. далеки.
 Távolít, cs. уклањати, удаљавати.
 Távolköz, fn. одстојање, дистанција.
 Távollát-ás, fn. далековидост. — ó, mn.
 далековид.
 Távollét(el), fn. одсуство, одеутност.
 Távollevő, mn. 1.) одеутан; 2.) уда-
 љен, скровит.
 Távolmérő, fn. справа за мерење даљине.
 Távolodik, k. уклањати се, удаљити се.
 Távolpont, fn. тачка одстојања.
 Távolról, ih. из даљине; — sem, ни из
 далека.
- Távolság, fn. удаљеност, даљина, одсто-
 Távolvaló, mn. удаљен, скровит. [јање.
 Távozás, fn. одлазак, удаљавање.
 Távozik, Távozkodik, k. удаљавати се,
 одлазити.
 Távoztat, cs. удаљити, удаљавати.
 Távol l. Távol stb.
 Tazét, fn. тазета (биль.).
 Te, mn. ти; — s tu lenni vkel, говорити
 Té l. Tova. [кому „ти“.
 Tea, fn. теј, чај.
 Teás, mn. за теј, за чај; од теја.
 Teáz, k. пити теј, чај.
 Teb, k. колебати се.
 Téboly, fn. лудило. — da, fn. лудница.
 Tébolygás, fn. 1.) лутање, блудња; 2.)
 лудило.
 Tébolygó, mn. 1.) који блуди; 2.) махнит.
 Tébolyod-ás, fn. лудило, махнитост. —
 ik, k. помахнитати; полудети. — ott,
 mn. махнит, луд; fn. луда.
 Tébolyog, k. 1.) лутати, тумарати; 2.)
 бити махнит, луд.
 Teddegél, cs. по мало радити.
 Teeget, Teegez, cs. 1.) злостављати;
 2.) (Teez) говорити „ти“.
 Teendő, mn. és fn. што се има радити;
 посао.
 Tégely, fn. тегла, цреп. — ke, fn. теглица.
 — pest, fn. фуруна од црена.
 Tegez, fn. тул; (km.) illik hozzá mint a
 bot a — hez, доликује му као магарцу
 Tegez, cs. говорити „ти“. [седло.
 Tégla, fn. цигља, опека; öblös —, ћера-
 мида; téglát vettí, правити цигље;
 téglát szapulni, матити празну сламу.
 Téglá-égetés, fn. печење цигља; цигља-
 на. — égető, fn. a) цигљар; b) (-hely)
 цигљана. — fal, fn. зид од цигља,
 зидан зид. — gyártó, fn. цигљар. —
 ház, fn. a) цигљана; b) кућа од ци-
 гља. — kemencze, fn. цигљана. —
 kövezet, fn. калдрма од цигља. —
 — minta, fn. калуп за цигље.
 Téglány, fn. паралеленипед.
 Téglapor, fn. прашина од цигље.
 Téglás(mester), fn. цигљар, опекар.
 Téglaszin, fn. 1.) цигљена боја; 2.) стаја
 за сушење цигља.
 Téglavas, fn. утија, пеглаја.
 Téglavető, fn. 1.) цигљар; 2.) (-hely)
 цигљана.
 Tégláz, cs. пеглати, утијати. — ás, fn.
 пеглање. — at, fn. цигље, калдрма.

Téglázóvas, fn. пеглајз, утија.

Tegnap, ih. јуче, јучер; — előtt, прекјуче; — előtti, прекјучерашињи. — i, Tegzes, mn. с тулом. [mn. јучерашињи.

Tehát, ksz, даклс, елем.

Téhely, fn. 1.) кутија; 2.) мистрија. — ez, cs. равнити мистријом (леп). — röpük, fn. колеоптери.

Tehen, Tehén, fn. крава; hasas —, стенона крава; hamarább lesz — nek csi-kaja, кад роди на врби грожђе; — sötétkben minden — fehér, у поморчини је свака крава црна; a mely — sokat bög, kevés tejet ad, која крава много муче, мало млека даје.

Tehén-esorda, fn. чопор крава. — csordás, fn. кравар.

Tehenedik, k. незграпно се навалити.

Tehenes, fn. бојтар.

Tehenész, fn. кравар, говедар. — leány, fn. говедарица.

Tehénhimlő, fn. кравље богиње.

Tehenkedik, k. (ra, re) незграпно се навалити.

Tehén-sajt, fn. крављи сир. — tej, fn. кравље млеко.

Teher, fn. терет, бреме; товар; á. é. тегоба; vkinék terhére lenni, бити кому на терет; — ben járni, бити на том добу, бити под бременом; — be ejtени, обременити, учинити да затрудни; terhűl írni, уписати у дуг.

Teherbe-esés, fn. затрудњење, зачеђење.

Teher-hordó, fn. амалин. — vonat, fn. теретни воз (железнички).

Tehet, cs. моћи; hogy — em? откуд могу? — ék, fn. дар, способност.

Tehetetlen, mn. неспособан; немоћан. — ség, fn. неспособность; мушка немоћ.

Tehető, mn. могућ, могућан.

Tehetős, mn. 1.) могућ, имућан; 2.) моћан.

Tehetőség, fn. усталаштво, активност.

Tehetősség, fn. имућност.

Tehetség, fn. 1.) могућност; maradási —, осталност; 2.) моћ, воља; 3.) способност, дар, талент.

Tehetséges, mn. способан, даровит.

Tej, fn. млеко; — et szedni, скидати скоруп; — ben vajban fürdeni, живети као бубрег у лоју.

Tejbekása, fn. мамалуга, куја с млеком.

Tejberis, fn. пиринач у млеку.

Tejcukor, fn. млечни слад.

Tejedzik, k. давати млеко.

Tejel k. давати млека.

Tejes, mn. млечан; с млеком; за млеко; — kávé, кава с млеком; — esésze, шоља за млеко. — asszony, fn. млечарица. — edik, fn. постјати млечан; (о крави) добија млека. — hal, fn. млечац. — leány, fn. млечарица.

Tejetlen, mn. без млека.

Tejfel, fn. скоруп, кајмак; — t szedni, скидати скоруп; feladni a — t, оставити да се ухвати скоруп; ez sem fenékig —, ни то није скоруп до дна.

Tej-feles, mn. са скорупом. — fog, fn. млечни зуб. — gyomor, fn. сириште. — hal l. Ökle. — kék, mn. отворено плав, плавичаст. — kő, fn. галактит.

— köprü, fn. качица. — láz, fn. огњица од млека. — mészkő, fn. (камен) млечац. — nedv, fn. млечни сок, лимфа. — nemű, mn. млечан. — oltó, fn. сириште. — sűrű, fn. густо млеко. — szín, fn. a) боја од млека; b) скоруп.

— szín, — színű, mn. млечне боје. — ször, fn. научнице, мале. — út, fn. Тéka, fn. орман, шкриња. [млечни пут.

Teke, fn. 1.) кугла; 2.) ћушка, дрвена лопта; 3.) купа. — alakú, mn. кугласт, купаст. — asztal, fn. билијар. — bot, fn. даков, штап за билијарење.

Tekéded, mn. кугласт.

Teke-féreg, fn. вијун. — gomoly, fn. гомила кугала. — hal, fn. бодљива гушавица.

Tekejáték, fn. куглање; билијарење.

Tekeno, Tekenyő I. Teknő.

Tekeör, fn. маркер.

Tekepálya, fn. куглана.

Teker, cs. сукати, увијати; вртети.

Tekeres, fn. 1.) чекрк; 2.) котур за главу под терет.

Tekeresdohány, fn. дуван у свежњима.

Tekeresél, cs. увијати, усукивати.

Tekereses, mn. на завојке, усукан, увијен.

Tekeresrugó, fn. запер на завојице.

Tekered-és, fn. вијугање, савијање. — ik, k. увијати се, увртати се.

Tekereg, k. вити се, увијати се, сукати се; котурати се; á. é. мотати се, лу-

Tekerék, fn. увој, нешто увијено. [тати.

Tekeres, mn. увијен, усукан.

Tekereszik I. Tekeredik.

Tékereszt, fn. пламеник, првени ветар.

Tekerget, cs. усукивати, завијати.

Tekergő, mn. који тумара; fn. тумарало.

Tekergödzik, k. савијати се, смотавати се.
 Tekergős, mn. кривудав, увијен, вијугав.
 Tekergözik 1. Tekergödzik.
 Tekerint, Tekerít, es. заврнути, завинути.
 Tekeróta, fn. партија, игра кегле.
 Tekerő, mn. што увија; усукује; fn. мот.
 Tekerőes, fn. заворањ, шараф. [твилја].
 Tekerősíp, fn. вергл.
 Tokerözik, Tekerül 1. Tekergödzik, Текередик.
 Tekerület, fn. савијутак, окрет, окука.
 — es, mn. исавијан, кривудав.
 Tekervény, fn. 1.) кривина, савијутак;
 2.) извијање, околишчење; 3.) завој
 у шрафу.
 Tekervényes, mn. искривудан, вијугав.
 — ség, fn. кривудавост; á. é. извијање, околишчење.
 Tekervényút, fn. стражницица, охое.
 Tekeszín, fn. куглана.
 Teketória, fn. околишчење; minden — nél-
 küll, без околишчења; с неба па у ребра.
 Teketőriás, mn. који околиши, извија.
 Teketőriáz, k. околишити, извијати.
 Tekéz, k. куглати се, кеглати се. — és,
 fn. куглаше; — ö pálya, куглана.
 Tekint, es. és k. 1.) гледати, назити; 2.)
 тицати ее; azt v. arra — ve, с обзи-
 ром на то, гледе то; 3.) (nak, nek)
 сматрати.
 Tekintély, fn. углед, уважење. — es, mn.
 угледан, знатан, виђен. — eskedik,
 k. вадити се за нешто, градити се
 великим.
 Tekintet, fn. 1.) поглед; 2.) изглед; 3.)
 обзор, поглед, смотрење; azon — ből,
 с обзором на...; — be venni vmit v.
 — tel lenni vmire, обазирати се на
 нито; — be véve, узевши у обзор;
 bizonyos — ben, у неку руку; 4.)
 углед, l. Tekintély.
 Tekintetbevétel, fn. обзор, призрење.
 Tekintetes, mn. 1.) угледан; 2.) славан;
 поглавит; — törvényszék, славни суде!
 Tekinteteskedik, k. градити се важним.
 Tekintetlen, mn. неугледан.
 Tekintget, cs. ногледати, посматрати.
 Teknő, fn. 1.) корито; 2.) трбух од ла-
 ће; 3.) школка, карлица.
 Teknöke, fn. кориташе.
 Teknös-állat, fn. љуекар (жив.). — béká,
 fn. корњача.
 Tékozlás, fn. расинање, раскошињост.
 Tékozló, mn. раскошан; fn. расишац,

раскошник, расикућа; a — fiú, блуд-
 ни јени.
 Tékozol, es. расипати, траћити, харчити.
 Tel 1. Telj.
 Tél, fn. зима; — en, зими; — en nyá-
 ron, лети-зими.
 Tele, mn. пун, пунан, напуњен; dugva
 —, дунком пун; — a feje, напукао
 се, пијан је; — enni magát, набокати
 се; — inni magát, надућкати се.
 Telek, fn. 1.) земљиште, баштина, зем-
 ља; 2.) кајишац на бичу.
 Telek-abrosz, fn. карта земљишта. —
 adó, fn. земљарина. — bíró, fn. у-
 правитељ грунтовнице. — jövede-
 lem, fn. приход од земље. — könyv,
 fn. грунтовница, баштинска књига.
 — törvény, fn. баштински (аграр-
 ни) закон.
 Telel, k. зимовати, презимити. — ö, mn.
 што траје преко зиме.
 Télelő, fn. десембар, просинијац.
 Teleltet, es. држати преко зиме, оста-
 вити да зимује.
 Telep, fn. 1.) седиште, насеобина; 2.)
 етаблисман, радња; 3.) домицил (за
 меницу); 4.) таван (мајданеки); 5.)
 родница (бильна).
 Telepedés, fn. насељење, настањење.
 Telepedik, k. насељити се, настанити се.
 Telepes, fn. домицилијат за меницу.
 Telepez, es. домицилирати меницу.
 Telephely, fn. место за насеобину.
 Telepít, es. 1.) насељити, насељавати;
 2.) домицилирати меницу.
 Telepítvény, fn. насеобина.
 Telepszik 1. Telepedik.
 Települ, k. настанити се, насељити се.
 — és, fn. насељење.
 Telepzet, fn. етаблисман, радња.
 Telés, fn. 1.) напуњење; 2.) испуњење;
 3.) дотицање, достајање.
 Telesdedteli, mn. пун пунцат, пун врхом.
 Teleszt, es. заситити (течност).
 Teletalpú, mn. равних, пуних табана.
 Teletszaka, ih. зими, преко зиме.
 Televény, fn. хумуе, плодна земља,
 цриница.
 Televér, mn. пунокрван; fn. пунокрв-
 Telez 1. Telel. [ност.
 Telfordulat, fn. обрт зиме.
 Telhetetlen, mn. ненастив, незајазан;
 fn. несита хала, гладница. — kedik,
 k. бити несит, незајажљив. — ség,

- fn. неситост, незајазност. — ül, ih. незајазно, несито.
- Telhető, mn. могућ, што се може; а mi tölem —, што могу. — leg, ih. колико се може; tölem — leg, колико ми је
- Télhó, fn. јануар, сецањ. [могуће.]
- Teli, mn. пун, напуњен, l. Tele.
- Téli, mn. зимски, зимњи; — idő, зимље доба; — ruhát öltéri, узимити се; — tanya, запомовалиште.
- Telid, mn. пунан; — en teli, пун-пунцат.
- Télies, mn. зимски.
- Telik, k. 1.) пунити се; — a hold, ме- сец расте; 2.) пролазити; az idő ha- mar —, време бразо пролази; nem felt bele egy honap, није прошло ни ме- месец дана; 3.) (ból, ből) дотећи, до- стати; e darab posztóból nem — kö- pönyeg, из овог комада чоје неће изићи капут; 4.) (tól, től) моћи, бити у моћи; a mi tölem —, што могу, што ми је у моћи; csak úgy élünk a mint telik (kitelik), живимо како мо- жемо; 5.) стајати, коштати; sok pénz- be —, стаје много трошка; 6.) ked- vem telik abban, у том уживам; hogy hedvem teljék, да ме жеља мине; 7.) зависити, стајати до...; az Pétertől —, то до Петра стоји; azon —, hogy, од тог зависи, до тог стоји, да...; kevésbe telt, hogy, умало што...
- Télideg, ih. зимски, за зиму.
- Teliség, fu. пурноћа.
- Telivér l. Televér.
- Télibold, fn. шимшир.
- Telj, fn. пурноћа; munkásság — ében, у јеку рада.
- Teljes, mn. пун, потпун; — szívból, од свега срца. — edés, fn. испуњење, — edik, k. испунити се. — en, ih. сасма, потпуно. — erejű, mn. пуноснажан. — értékű, mn. пуноважан. — hangú, mn. пуна гласа. — hatalmú, mn. овлашћен, пуномоћан. — hatalom, fn. пуномоћ, овлашћење.
- Teljesít, cs. испунивати, испунити, извр- пивати. — és, fn. испуњење. — mény, — vény, fn. извршење, дело. — ő, mn. који извршује; fn. извршитељ.
- Teljeskor, fn. пунолетност, пунолетство. — ú, mn. пунолетан. — ság, fn. пунолетност.
- Teljesség, fn. потпуност. — gel, ih. пот- пуно, сасвим, свакако.
- Teljesszámu, mn. целокупан.
- Teljesül, k. испунити се. — és, — et, fn.
- Teljhatalom l. Teljeshatalom. [испуњење.]
- Teljkürt, fn. изобиље, рог изобиља.
- Teljnyereség, fn. бруто-дбитак.
- Teljsúly, fn. бруто-тежина.
- Telkes, mn. који има земље, сесијаш. — ít, cs. прокрчти, обрадити. — ül, k. бити прокрчен, обрађен.
- Telki, mn. — szolgalom, сервитут на Télrevaló, fn. зимница. [земљи.]
- Télutó, fn. Фебруар, вељача.
- Telől, k. (vivel) бити засићен (течност).
- Telve, ih. (val) пун, напуњен (чега).
- Teménytelen, Temérdek l. Töméntelen, Tömérdekk.
- Temet, cs. саранити, сарањивати. — és, fn. сарана, погреб, укоп.
- Temetésdíj, fn. погребарина, сарана.
- Temetési, mn. погребни; — költségek, трошкови око погреба; — szertartás, обред при погребу.
- Temetetlen, mn. непогребен, неископан, несарањен. — ül, ih. непогребено.
- Temetkez-és, fn. погреб, укоп. — ik, k. бити сарањен — ő, fn. гробље.
- Temető, fn. гробље — bogár, fn. стрво- копац. — hely, — kert, fn. гробље.
- Temetség, fn. сарана, укоп, погреб.
- Temjén l. Tömjén.
- Temonda, fn. оговарање, „оглаголавање“.
- Temondál, cs. оговарати, „оглаголавати“.
- Templárius, fn. темплар, божјак. — rend, fn. темпларски, божјачки ред.
- Templom, fn. црква, храм. — atya, fn. (црквени) тутор. — beli, mn. црквен. — biró, fn. црквени старатель, тутор. — os, mn. који има цркву; fn. божјак, темплар. — szolga, fn. црквењак, црквени служитељ.
- Tendenevér, fn. слепи мили.
- Tenfereg, Ténfereg, k. вальати се, ко- трикати се; шалабазати.
- Teng, k. вегетирати, таворити се, ку- бурити; csak úgy — leng, живи тек с краја на крај.
- Tengelicz, Tengelicze, fn. штигљиц.
- Tengely, fn. осовина; — en szállítani, пре- возити на колих; — t akasztani v. üttetni, зашети кола о кола, скобити се.
- Tengely-ágy, fn. туљак. — fuvar, fn. во- жење еспана с коли. — nyíl, fn. ру- кавац. — szeg, fn. чивија. — tok, fn. туљак.

Tenger, fn. море; — re szállani, навести се на море; mn. силан, тма; — nép, сијасет света; — az adóssága, дужан Tengercsék, fn. лагуни. [је тма]. Tengerellennagy, fn. контраадмирал. Tengerentúli, mn. прекомореки. Tengerész, fn. морнар, мриар, мореплан. — et, fn. мриарство, марина. Tengerfelhő, fn. облак у слојевих, стратус. Tengerhinár, fn. морска трава, вога. Tengeri, mn. мореки, помореки; — hatalom, морека сила; fn. кукуруз. Tengeri-baraczk, fn. кајенја. — borjú, fn. морско тело, тулен. — csalán, fn. медуза (билька). — disznó, fn. морско свинче. — hárnyadék, l. Tengerlápa. — kő, fn. аквамарин. — kutya, fn. мореки пас, тулен. — malaez, fn. морско прасе. — nyúl, fn. питоми, бели зец. — orsó, fn. лампреда, лакерда (риба). — rák, fn. мореки рак. Tengeristen, fn. бог мора, Нептун. — nő, fn. богиња мора. Tengeri-síl, fn. мореки јеж. — szem, fn. кукуружије зрио. — szőlő, fn. рибизла. Tenger-íz, fn. заударање на море. — járás, fn. a) морепловство; b) осека и плима. — járó, fn. морепловац. — lára, fn. измет мора. — mellék, fn. приморје. — nagy, fn. адмирал. — öböl, fn. мореки залив. — part, fn. морска обала. — sík, fn. пучина, морека површина; — síkra szállani, навести се на дебело море. — szem, fn. језеро. — szín, fn. морско зеленило. — szín, — színű, mn. зелен као море. — szoros, — szorulat, fn. мореки теснац. — táj, fn. приморје. — tár, fn. арсенал. — tárulás, fn. залив. — túli, mn. прекомореки. — túli kék, fn. ултрамарин (боја). — ügy, fn. мриарство. — vész, fn. морека бура. — zöld, fn. морско зеленило; mn. зелен као море. Tengés, fn. вегетирање, таворење, скомрачење, натега. Tenget, cs. кубурно проводити; életét — ni, животарити, таворити се. Tengleng, mn. — munka, посао на тешане; k. кубурити, скомрачити. Tengődik, k. натезати, скомрачити. Tenk l. Tönk. Tenkely l. Tönköly. Tennagad, Tennenmagad, mn. ти сам.

Tennivaló, fn. посао; ma más — ja volt, данас је имао другог посла. Ténta, fn. мастило, тинта. Tente-Tente! isz. паји-буји! Tény, fn. чињеница, чин, факт. — állandék, — állapot, — állás, fn. стање ствари, у чему је ствар. Tényér, fn. длан; tenyeren hordani, носити на длану; kend meg a tenyeredet, s megnyered ügyedet, намазана кола лакше иду. Tenyerestalpas, mn. чврет, снажан. Tenyerez, cs. ударати дланом, тапкati. Tenyérjós, fn. који прориче по длану, хиромант. Tenyérnyi, mn. за шаку, са шаке. Tenyész-barom, fn. стока за приплод. — bika, fn. бик за приплод, за запаћање. — csödör, fn. ајгир за приплод. — edik l. Tényészik. — és, fn. прћење, успевање; расплођавање. — et, fn. вегетација. — etlen, mn. неплодан, неродан. — föld, fn. плодна, родна земља. — hal, fn. млада рибица. — ik, k. пртити, успевати; расплођавати се, множити се. — ít, es, оплођавати, оплодити. — marha, fn. матица. — ö, mn. плодан, родан; што прти, берићетан. — szervek, fn. органи за плођење. Tenyészt, cs. расплођавати, гајити, одрањивати. — és, fn. гајење, одрањивање. Tényező, fn. чинилац, фактор. Ténykedik, k. делати, пословати, радити. Tényleg, ih. у истини, стварно, фактично. — es, mn. истинит, стваран, фактичан. — esség, fn. стварност. — esít, cs. делом потврђивати. Tép, cs. чупати, кидати, тргати. — del, — degél, cs. чупкати, тргати, кидати. Teréczkél, Teréczkel, k. вући се, гегати Tépeget, cs. чупкати, тргати. [се. Tépelőd-ik, k. кидати се, бринути се, крзнати се. — és, fn. крзњење, лунање Téremény l. Tépet. [главе. Terer, cs. обарати, рушити; láb alá — ni, свалити. — edik l. Törörödik. Tépet, fn. свилац, чешљаница, шарпија. Teretupa, mn. неваљао, којекакав. Teriezkel, k. врзати се, бацакати се. Téplő, fn. сеџалица, трлица. Tépőfog, fn. очњак. Tepsi, fn. тепенија, тава, тавица. — láb,

fn. равни табани, дустабан. — lábu,
mn. равных табана. — száj, fn. вели-
Tepszi 1. Tepsi. [ка уста.
Tér, fn. 1.) простор, просторија; 2.) мес-
то, нијаца; emelt —, тераса, заподина.
Tér, mn. слободан, простран, раван.
Tér, k. 1.) вратити се, враћати се, вр-
пути се; 2.) (ba, be; hoz, hez) свра-
тити, сврнути; más párhoz — ni, пре-
ћи на другу страну; nem — ek hozzá,
не могу се домаћи; 3.) magához — ni,
доћи к себи, освестити се; magába
— ni, дати се у мисли; замислiti се;
eszére tért, опаметио се; 4.) (ra, re)
jobb útra — ni, ударити бόљим путем;
más vallásra — ni, примити туђу веру;
5.) (ba, be) stati, имати места, l. Fér.
Terasz, fn. балкон, доксат.
Térbeli, mn. просторан; — mennyiség,
просторна количина.
Térd, fn. колено; — re borúlni, пасти
Térdbók, fn. наклон. [ничице.
Térdel, k. клечати. — tet, cs. метнути
да клечи.
Térden-álló, mn. који клечи, понизан.
— állva, mn. клечећке.
Térdel 1. Térdel.
Térd-hajlás, fn. потколеница. — hajtás,
fn. савијање колена. — kalács, fn.
чашица. — szalagrend, fn. неки ен-
глески ред (орден). — szék, fn. шам-
ла за клечање.
Tereb, fn. паштит (бильни).
Terebély 1. Terépely.
Terecs, fn. скрунула (мера).
Terecsel, cs. брњњати, талаварити.
Terefere, fn. блебет, торокање.
Tereferél, k. блебетати, говорити у ветар.
Tereget, cs. простирати, стрти, вешати
Téreget, cs. враћати. [(рубље).
Tereh, fn. терет, бреме, l. Teher.
Terel, cs. 1.) терати, јавити, вратити
(стадо); 2.) jobb útra — ni vkit, кога
на бољи пут навратити.
Terél 1. Tereferél.
Terély, fn. обим, простирање. — es, mn.
Terem, fn. дворана, сала. [простран.
Terem, cs. родити, рађати, носити плод;
k. расти, родити; á. é. искренути,
створити се; mindjárt itt — jen! нек
с места дође!
Teremt, cs. створити, саздати, стварати;
képen v. pofon —, звижнути, пљеснути.
Teremtés, fn. стварање; створење, створ;

nyomorult —, јадно створење! egy —
sem volt jelen, није било живе душе.
Teremtette, isz. и ко те је! и ко га је!
Teremtettéz, k. грдити, псевати.
Teremtmény, fn. створ, створење, твар.
Terengettét! isz. нуто! до врага!
Terep, fn. простирање, простор.
Terepély, Terepélyes, mn. простран, шир-
ок; — almafa, граната јабука. —
esség, fn. пространост, гранатост.
Terepenyfa, fn. терпентин (дрво).
Terepes 1. Terepély(es).
Téres, mn. простран, широк, кабаст.
Térés, fn. враћање, повратак; обраћање.
Téresedik, k. ширити се.
Teretura, fn. брњњање, торокање.
Tereturál, cs. торокати.
Térfogalom, Térfogat, fn. површина са-
држина, простор.
Térfoglalás, fn. ширење, заузимање про-
Terföld, fn. иловача, глина. [стора.
Térföld, fn. раван.
Térfölvétel, fn. снимање простора.
Tergenye, fn. дењак, бреме.
Terh 1. Teher.
Terhel, cs. 1.) товарити; 2.) теретити,
онтерећивати; á. é. ne — tessék, из-
волите.
Terhetetlen, mn. неоптерећен; незаду-
жен; — jószág, чисто добро.
Terhelő, fn. колан.
Terhenye 1. Tergenye.
Terhes, mn. натобарен, с теретом; á. é.
тегобан, досадан. — nő, трудна (теш-
ка) жена, l. Viselős.
Terhesed-ik, k. 1.) отежати; постати до-
садан; 2.) зачедити, затруднисти. —
és, fn. 1.) отежање; 2.) затрудњење.
Terhesség, fn. 1.) тегота; 2.) трудноћа;
Terhesül 1. Terhesedik. [зачећење.
Terhetlen, mn. без терета.
Térime, Terime, fn. волумен.
Teríték, fn. тањир (место при ручку); 50
— ü asztal, сто за њих 50 постављен.
Terít, cs. ширити, простирати, стрти;
asztalt — ni, поставити сто; terítve
van, постављено је.
Térít, cs. 1.) обраћати, обратити; hitre —
eni, обратити у веру; eszére — eni,
опаметити; 2.) накнадити, накрмити.
Térítget, cs. обраћати. — ö, fn. пропо-
ведник vere.
Térithetetlen, mn. непоправљив.
Terítmény 1. Teriték.

Térítmény, fn. накнада, одштета.
 Terítő, fn. простирач, чаршав; 2.) који поставља, трпезар.
 Térítő, mn. és fn. који обраћа у веру,
 Térítőkör, fn. обртник. [мисионар.
 Térítőség, fn. пропаганда.
 Térítvény, fn. рецепис, реверз.
 Terj, fn. површина садржина. I. Terjedék.
 Terjed, k. ширити се.
 Terjedék, fn. пружање, простирање.
 Terjedékeny, mn. растеглив, опружив.
 — ség, fn. растегљивост.
 Terjedelem, fn. обим, простирање.
 Terjedezik, k. распростирати се.
 Terjedt, mn. распрастрт, распрострањен.
 Terjedség, Terjedtség, fn. распрастртост.
 Terjék, fn. турjak.
 Terjeng, k. ширити се, простирати се.
 — ös, mn. растегљив, опружив.
 Terjeszked-ik, k. ширити се, простирати се, доцирати. — és, fn. простирање.
 Terjeszt, cs. 1.) ширити, раепростирати; birt — eni, проносити глас;
 2.) представити, представљати; по-
 дастирати.
 Terjesztmény, fn. представка, поднесак.
 Térjmeg, Térjmegutcsa, fn. ћор-сокак.
 Térkapitány, fn. месни капетан.
 Térkép, fn. мапа, земљописна карта.
 ez, cs. мапирати. — gyüjtemény, fn.
 Térköz, fn. размак. [атлас.
 Terme, fn. стубић, тучак.
 Termecske, fn. двораница.
 Termék, fn. производ, продукт; mn. при-
 родан, нативан.
 Termék-adó, fn. порез на пољске про-
 изводе. — arany, fn. сухо злато.
 Termékeny, mn. плодан, родан, продук-
 тиван. — edik, k. постајати плодан.
 — ít, cs. оплодити, оплођавати. —
 ség, fn. плодовитост, родност. — ül,
 k. постајати плодан.
 Termékércz, fn. сирова, необраћена руда.
 Terméketlen, mn. неплодан, неродан, ја-
 лов. — ség, fn. неплодност, неродица.
 Termékkénkő, fn. чист сумпор.
 Termékréz, fn. чист бакар.
 Termel, cs. производити. — és, — et,
 fn. производња. — ö, fn. произвођач,
 Termelék I. Termék. [продуцент.
 Terménk, mn. 1.) чист, сиров, необра-
 ћен; 2.) плодан, родан.
 Termény, fn. пољски производ, j. Ter-
 mék. — bér, fn. депутат. — erő, fn.

производна снага. — ez, cs. произ-
 водити. — tár, fn. магазин за цољске
 производе. — zés, fn. произвођење.
 — zö, fn. произвођач.
 Térémérés, fn. мерење површине.
 Térémérték, fn. мера за површину.
 Termés, fn. 1.) растење, прћење; 2.)
 рађање, производење; 3.) производ,
 плод, род; летина; 4.) раст, израст.
 Termés-adó, fn. пореза на пољски про-
 извод. — ág, fn. грана с родом. —
 arany, fn. сухо, чисто злато. — jég,
 fn. доњи лед. — kö, fn. неотесан ка-
 Termész, fn. црв у дрвету. [мен.
 Természet, fn. 1.) природа, јестаство;
 2.) нарав, ћуд.
 Természet-adomány, fn. природни дар. —
 beli, mn. природни, јестаствени. — bu-
 vár, fn. природњак, природословач. —
 elleni, mn. против природе, неприро-
 дан. — ellenileg, ih. неприродно. —
 es, mn. природан, нараван. — esen,
 ih. природно, наравно, да како. —
 esség, fn. природност.
 Természet-fölötti, mn. неприродан. —
 gyüjtemény, fn. природописна збирка.
 — hivő, fn. природњак, натуралиста.
 — hű, mn. — hűn, — híven, ih. по-
 природи, верно.
 Természeti, mn. 1.) природан, јестас-
 твен; 2.) урођен, богодан, I. Veleszü-
 letett; 3.) рођени, по крви; 4.) ван-
 брачан, незаконит.
 Természet-ileg, ih. природно. — iség, fn.
 природност. — isme, fn. природослов-
 је, јестаственица. — jog, fn. при-
 родно право.
 Természetlen mn. неприродан. — ség, fn.
 неприродност. — úl, ih. неприродно.
 Természet-ország, fn. царство природе.
 — rajz, fn. природопис. — rajzi, mn. при-
 родописни. — szerinti, mn. при-
 родан. — szerű, mn. szerűleg, ih. по
 природи. — tan, fn. физика. — tani,
 mn. физикални. — tár, fn. природо-
 словна збирка. — tudomány, fn. при-
 родне науке. — tudós, fn. физичар.
 — vizsgáló, fn. природњак.
 Termesz, cs. производити, произвађати,
 гајити. — és, fn. производење, гаје-
 ње. — mény, fn. производ. — ö, mn.
 произвођачки; fn. произвођач.
 Termet, fn. раст, узраст, стас, струк.
 — es mn. узрастao, стасит.

Termett, mn. 1.) родан, плодан; 2.) (ra, re) способан, створен за . . .; világra —, човек од света.
 Termettség, fn. 1.) родност, плодност; 2.) способност.
 Térmező, fn. råvan, пољана, равница.
 Termő, mn. плодан, родан. — erő, fn. производна снага. — fa, fn. вођка. — föld, fn. плодна земља, хумус. — parány, fn. мајушак (жив.). — sit, — ztet, cs. крчити, искрчити (земљу).
 Térnagyság, fn. величина површине.
 Ternye, fn. метловина.
 Ternyő(fa), fn. тиса, тисовина (дрво).
 Térőr-nagy, fn. градски мајор. — parancsnok, fn. градски заповедник. — parancsnokság, fn. градско заповедништво.
 Terped, Terpeszkedik, k. раскречити се, раскорачити се.
 Terpeszt, cs. раскречити, раширити.
 Terpetin, fn. терпентин. — fa, -- pisztácz, fn. дрво терпентин. — olaj, fn. терпентинско уље.
 Térrajz, fn. нацрт земљишта.
 Térség, fn. просторија, равница, пољана.
 Tértan, fn. геометрија, наука о просторним количинама.
 Tértartalom, fn. површина садржина.
 Tértet, cs. окренути, обрнути, свратити.
 Tértivevény, fn. рѣтур-рецепис.
 Tertyed, k. постати пљоснат, расплятити.
 Térút, fn. раван пут. [нити се].
 Terű, fn. 1.) простор, терен; 2.) терет. — egység, fn. јединица за површину.
 Terül, k. ширити се, простирати се; földre — ni, прућити се на земљу.
 Térül, k. 1.) поврнути се, враћати се; 2.) накнадити се; — fordúl, враћати се.
 Terület, fn. 1.) земљиште, просторија; 2.) слој; 3.) површина.
 Területenkívüliesség, fn. екстерриторијалност.
 Tériütközet, fn. бој на отвореном пољу.
 Terv, fn. умишљај, смер, намера, план.
 Tervel 1. Tervez.
 Tervez, cs. смишљати, ковати план. — et, fn. нацрт. — get, cs. ковати планове.
 Térvídeék, fn. råvan, раван предео.
 Tervkoholó, fn. који снује планове.
 Tervnélküliség, fn. несмишљеност.
 Tervrajz, fn. нацрт, план.
 Tervszerű, mn. — en, ih. по плану.
 Tésbarát, fn. побра, побратим. — né, fn. Tésla, fn. оје, l. Tézsla. [посестрима].

Tesped, k. устајати се; чамити; застасти, стати (занат, трговина). — és, fn. застој, трухлеж. — ez, k. устајати се, чамити; стајати (радња). — ség, fn. застој, мртвило.
 Test, fn. 1.) тело; — estűl lelkestűl, телом и душом; lassan a — tel! лакше море! csak — e és lelke van, убоги сираќ; 2.) кор, војска.
 Test-alkat, fn. строј тела, телесни састав, грађа. — alkotás, — alkotmány, fn. телесни састав, комплексија. — állás, fn. стас.
 Testál, cs. завештати, тестирати.
 Testamentum, fn. опорука, тестамент. — ilag, ih. тестаментално.
 Téstárs, fn. другар, побра.
 Testes, mn. 1.) пун, дебео, крупан; 2.) плотски, телесни.
 Testesedik, k. крупнити, дебљати.
 Testesít, cs. 1.) оваплотити, оличити; 2.) присјединити.
 Testesség, fn. пунаност, крупноћа.
 Testesül, k. оличавати се, бити оличен. — és, fn. оличење. — et 1. Testület. — t, mn. оличен, оваплоћен.
 Testeszakadt, mn. узет. — an, ih. узето.
 Testetlen, mn. бестелесан. — edik, k. опростити се тела. — ség, fn. бестелесност. — ül, ih. бестелесно; k. l. — edik.
 Testgyakorlás, Testgyakorlat, fn. вежбање тела, гимнастика. — i, mn. гимнастички.
 Testhordó, fn. који носи на носилцих.
 Testi, mn. телесан; плотан; чулан; — élvezet, чуливо уживање; — lelki bárát, присни пријатељ. — leg, ih. телесно. — ség, fn. телесност; чулност.
 Testjáték, fn. мимика.
 Testmér-és, fn. мерење тела (геометријески). — tan, fn. стереометрија.
 Testova, ih. овамо-онамо, тамо-амо.
 Testőr, fn. телохранитељ, гардијста, перјаник. — lovasság, fn. коњаничка гарда. — ség, fn. телесна гарда.
 Testőrző, fn. гардијста.
 Testparanesnok, fn. командант кора.
 Testszin, fn. боја тела.
 Testtan, fn. наука о телу, соматологија.
 Testtőlvált, mn. одлучен од тела.
 Testület, fn. тело, корпорација; tanári —, професорска колегија.
 Testvér, fn. és mn. 1.) брат; 2.) сестра;

- бátya, рођени старији брат; — öes, рођени млађи брат; — néne, рођена старија сестра; — húg, рођена млађа сестра.
- Testvér-atyaiak, fn. деца од браће или сестара.
- Testvéresít, es. побратити; посестрити.
- Testvérésül, k. побратити се, посестрити се.
- Testvér-gyilkolás, fn. братоубиство. — gyilkos, fn. братоубица.
- Testvéri, Testvéries, mn. братски, братински, братињ ; сестрин, сестрински.
- Testvérileg, Testvériesen, ih. братински; сестрински.
- Testvériesség, fn. побратимство.
- Testvérít l. Testvéresít.
- Testvérkezik, k. братимити се, побратити се.
- Testvérség, fn. братимство, побратимство.
- Testvérűl, k. братити се; посестрити се.
- Tesz, Teszen, Tészen (Tenni), es. 1.) ради, чинити; nem — semmit, не чини ништа, ништа за то! jól teszed! имаш право! nem tud mit tenni, не зна шта да ради; majd teszek én arról, доскочију ја тому; nem tehetek róla (arról), не могу шта силом, шта могу ја?! ha nem tetszik neki, tegyen róla, ако му се не допадне, нек пољуби па остави; kérdést tenni, ставити питање; következtetést tenni, правити закључке; tönkre tenni, упропастити, сатарити; semmivé tenni, унишити, стаманити; vkin szégyent tenni, покријати кога; vmiré szert v. vminek szerét tenni, набавити, прибавити; pénzzé tenni, претворити у новац; (km.) a mit örömest teszünk, nem esik nehezünkre, што ко рад чини, оно му је лако, макар и тешко било; 2.) метати, метнути; helyére tenni vmit, метнути, оставити на своје место; fát a tüzre tenni, заложити; hozzá tenni, додати; nem teszem magamat hozzá, не упоређујем се с њиме; lotteriára tenni, метати на лутрију; hová tettet a sok pénzt? куд си део оне сиљне новце? 3.) значити; mit tesz e szó? шта значи ова реч? 4.) претпостављати; teszem hogy..., узимам, да је... Tesz-vesz (Tenni venni), k. окљувати; бактати се око чега, шврљати; sem teszi, sem veszi, не хаје за то.
- Tesziveszi, fn. нека мрежа за рибе.
- Tészta, fn. тесто. — leves, fn. чорба с тестом. — mű, fn. колачи, пециво.
- Tésztás, mn. од теста; fn. (-étek) тесто.
- Tét, fn. дело, чин. — bün, fn. злочин
- Tetejez l. Tetöz. [учина]
- Tétel, fn. 1.) ставка, позиција; 2.) учин; дело; 3.) улог; 4.) изрека; теза.
- Tételes, mn. позитиван.
- Tételepénz, fn. улог, уложен новац.
- Téteszám, fn. број посте (у тргов.).
- Tetem, fn. уд, кост; лепина; szent —, свете мошти.
- Tétemény, fn. 1.) дело, чин; 2.) теза. — es, mn. позитиван.
- Teteimes, mn. знаменит, знатац, замашан. — ség, fn. знатност.
- Tetemetlen, mn. бестелесан. — ség, fn. бестелесност. — ül, ih. бестелесно.
- Tetemház, fn. костурница.
- Tetemkorom, fn. чај од кости.
- Tetemoldófű, fn. трава против укваре.
- Tetemtartó, fn. у чему се држе кости,
- Tetemváz, fn. костур. [кивот.]
- Téterő l. Tetterő.
- Tetést, ih. нагомилано.
- Tetet, Tétet, es. дати да се прави.
- Tetétlen, mn. без крова, без врха.
- Tetéz, es. 1.) обасинати, засипати; 2.) гомилати; 3.) покривати куђу; завршивати (камару); á. é. круникати (девета).
- Tetézet, fn. допуна, врх у мере. [ло].
- Tetézve, ih. обасуто; напуњено; гарнир.
- Tétleg l. Tettleg. [рано].
- Tétlen, mn. нерадин, беспослен. — ke-dik, k. беспосличити. — ség, fn. беспосленост, нерад. — ül, ih. беспослено, бадавно.
- Tétova, ih. овамо-онамо; fn. неприлика, пепртљење, колебање; mn. немиран.
- Tétováz, k. колебати се, бити неодлучан, шепртљити, оклевати, окљувати.
- Tétovázás, fn. колебање, неодлучност.
- Tető, fn. 1.) врх, вршак; 2.) кров; 3.) заклопац; 4.) теме; — töl talpig mérni, мерити од главе до пете; — nütni, ударити по глави; ennek tetejében, поврх тога, сувише.
- Tető-ablak, fn. баца. — él, fn. пошивач. — fa, fn. жиока. — gerincz, fn. венчаница, слеме. — irányos, fn. усправљен, вертикалан.
- Tetőleg, ih. усправљено. — es, mn. усреднен, усреднено.
- Tetőlyuk, fn. олук. [прављен.]

Tetőpont, fn. зенит; á. é. врхунац; a di-csőség — jára hágott v. ért, достигао је врхунац славе.

Tetőponti, mn. — szög, азимут.

Tetőpontos l. Tetőirányos.

Tetőtlen, mn. 1.) без врха; 2.) без крова.

Tetőz, cs. 1.) завршивати, завршити (камару); 2.) покривати (кућу); 3.) гомилати; сбасипати; прециунити.

Tetőzet, fn. 1.) покривање (куће), кров; 2.) перинетија.

Tetszékeny, mn. допадљив, кађиперан, кокстан. — en, ih. кокетно. — ság, fn. кокетност, кађиперство.

Tetszelg, k. 1.) налазити задовољства; 2.) кокетовати.

Tetszelked-és, fn. кокетовање. — ik, k. кокетовати, тражити да се допадне.

Tetszemény, fn. плацетум.

Tetszés, fn. допадање; — ed szerint, ка-ко хоћеш. — kedik, k. тражи да се допадне, кокетовати. — re, ih. по воли; — re szóló váltó, меница à pia-

Tetszésszerinti, mn. „произволан“. [eere.

Tetszet, fn. 1.) допадање; 2.) пријатност, љупкост, убавост; 3.) изглед, причињавање.

Tetszet, vh. — i magát, тражи да се допадне.

Tetszetes, mn. 1.) љубак, мио; 2.) то-божњи, првидан.

Tetszeteskedik l. Tetszeskedik.

Tetszetesség, fn. 1.) љупкост, пријатност; 2.) привидност.

Tetszetileg, ih. привидно.

Tetszetlen, mn. непријатан, неугледан.

Tetszetős, mn. пријатан, љубак.

Tetsz-halál, fn. привидна смрт, j. Ál-halál. — halott, fn. који се претајао.

Tetszik, k. 1.) допадати се, допасти се; свидети се; mi — ? шта желите? tes-sék! изволне! 2.) чинити се; изгле-дати; некем úgy —, мени се тако свиди, тако ми изгледа.

Tetsző, mn. 1.) мио, допадљив; 2.) при-видан. — leg, ih. 1.) допадљиво; 2.) привидно.

Tetszvágy, fn. тежња за допадањем, кокетност.

Tett, fn. дело, чин, рад; — en érni v. kapni, ухватити на делу.

Tettenkapott, mn. ухваћен на делу.

Tetterő, fn. делатност, усталаштво. — s, mn. делотворан, усталашт.

Tettes, mn. фактичан, стваран; fn. кривац.

Tettet, cs. лицемерити, издавати лажно. — i magát, претварати се, правити се.

Tettetés, fn. претварање, претворство.

Tettetett, mn. претворан, тобожњи.

Tettleg, ih. стварно, фактично; — bántalmazni, шакачки напасти, метнути на кога руку.

Tettleges, mn. стваран, фактичан. — it, cs. доказати, делом потврдити.

Tettvágы, fn. усталаштво.

Tetű, fn. уш, ваш; vizes — пундрав. — fészkek, fn. гнездо вашију; ушљивац. — keresés, fn. поискање, бискање. — ölöfű, fn. трава против ушију.

Tetves, mn. ушљив; fn. ушљивац, уштва. — edik, k. напунити се ушију (вашију). — it, cs. напунити ушију. — ség, fn. ушљивост.

Tetvez, cs. поискати, бискати. — és, fn. бискање, поискање.

Tév, fn. забуна, заблуда, погрешка.

Teve, fn. камила, дева.

Téved, k. бунити се, блудити, грешити. — és, fn. блудња, пометња, заблуда. — ez, k. блудити, лутати. — ség, fn. блудња, заблуда.

Téveg, fn. лавиринт.

Teveg, cs. премештати с једног места на друго.

Tevehajtó, fn. који тера камиле.

Tevékeny, mn. радијин, делатан, радљив; — részt venni, живо учествовати. — kedik, k. бити усталашт. — ség, fn. радиност, усталаштво.

Tévely, fn. 1.) заблуда; 2.) лутња; 3.) лавиринт; 4.) l. Tévtan. — edés, fn. грешење, блудња. — edik, k. лутати, заблудити. — eg, k. тумарати, блудити. — gés, fn. лутање, блудња. — it, cs. завести, заводити. — kert, fn. лавиринт.

Teverárducz, fn. жирафа (животиња).

Tevés, fn. рад, радња, делање.

Teveször, fn. кострет.

Téveszt, cs. промашати; бркати; szem elől — eni, губити из вида.

Tévesztett, mn. промашен.

Téveteg, mn. погрешан; fn. вијугавост.

Tévhiedelem, Tévhít, fn. лажно веровање, j. Balhit.

Tévkör, fn. „циркулус вициозус“.

Tévémentes, mn. непогрешив. — ség, fn. непогрешивост.

- Tévokoskodás, fn. лажно мудроване.
- Tevő, mn. 1.) што ради; а — leszek, то
ху ради; mi — vagy? пита ћеми ра-
дити? 2.) a száz forintot — adosságod,
дуг твој у износу од 100 фор.; fn. a)
који чини, делатељ; b) који меће (у
картању); c) лим као штит од фурунс.
- Tevőkanál, fn. велика канала, варјача.
- Tevőleg, ih. позитивно. — es, mn. по-
- Tévolg, fn. заклонац. [зитиван]
- Tévtan, fn. лажна наука, јерес, l. Eret-
nekség. — i, mn. јеретички.
- Tévtanító, fn. јеретик.
- Tévút, fn. страшница; — ga vezetni, за-
- Téz, cs. ословљавати са „ти“. [вести]
- Tézsla, fn. оје; csikoltýús —, ојић; —
феје, поврта. — rúd, fn. оје.
- Thea, fn. теј, l. Tea.
- Ti, mn. ви.
- Tibáz, cs. чупати, черупати.
- Tied, Tiéd, mn. твој, твоја, твоје.
- Tiéitek, mn. ваши.
- Tiectek, mn. ваши.
- Tigris, fn. тигар. — ló, fn. зебра.
- Tik, fn. кока, l. Tyúk; mn. l. Ti.
- Tikácsol, k. кашљуцати.
- Tikhúr, fn. мишјакиња (трава).
- Tikkad, k. клонути, сустајати. — ság,
fn. умореност, сусталост. — t, mn.
уморен, еустао.
- Tikkán, k. панити, упанити се.
- Tikkaszt, cs. умарати; гушити. — ó, mn.
загушљив; — forróság, занара, омара.
- Tikimony, fn. кокошије јајце.
- Tikszen, Tiktara, fn. мишјакиња (трава).
- Tikvakos, mn. és fn. ко има кокосију еле-
- Tikverő, fn. пир, част. [поћу.]
- Tilalmas, mn. забрањен; fn. забран.
- Tilalmaz, cs. забрањивати, кратити; за-
грађивати (шуму).
- Tilalom, fn. забрана, запрека. — fa, fn.
стуб са исписом забранам. — ra-
ranes, fn. запрека.
- Tilatlan, mn. незабрањен, незакраћен. —
- Tilfa, fn. дридало. [úl, ih. незабрањено.]
- Tilhatár, fn. граница забране.
- Tili, tn. Отилија.
- Tilinka, Tilinkó, fn. фрула.
- Tilinkáz, Tilinkóz, k. свирати у фрулу.
- Tiló, fn. трлица, сецалица.
- Tilól, Tilol, cs. трлити, дридати, сецо-
вати (лан, кудељу).
- Tilos, mn. забрањен; fn. забран; — van
jární, пћни по забрану.
- Tiloz l. Tilalmaz.
- Tilt, es. бранити, кратити, поечити. —
ás, fn. забрана. — akozás, fn. огра-
ђивање, протестовање. — akozik, k.
ограђивати се, протестовати.
- Tiltó, fn. ћерам, преграда, капија.
- Tiltott, mn. забрањен, запрећен.
- Tilú l. Tiló.
- Tim, Timany, fn. алюминијум.
- Timár, fn. табак, кожар. — bak, — fa,
fn. тезга кожарска. — cser, fn. строј,
сепија. — műhely, fn. кожарница, та-
бакана. — ság, fn. табаштво, табачки
занат. — só l. Timsó.
- Tim-ércz, fn. руда стипса. — föld, fn.
стипсана земља. — gyártott, mn. чист
од стипсе. — kö, — la, fn. каме-
нита стипса.
- Timmed, k. хабати се, отрицати се.
- Timmel, es. удешавати (инструмент).
- Timpala, fn. листац од стипсе.
- Timpó, fn. тврдић, стежник (трава про-
тив срдобоље).
- Timsó, fn. стипса; l. Tim . . . — nemű,
mn. стипсаст. — s, mn. стипсовит. —
z, es. посипати стипсом.
- Tines, fn. чуперак, прамен; egy — haj,
прамен косе. — es, mn. праменаст.
- Tinesödik, k. дебљати, гојити се.
- Tini, tn. Тинка, Тина.
- Timmagatok, Tinnenmagatok, mn. ви сами.
- Tinnhal, fn. туна.
- Tinnye, fn. палисада.
- Tinó, fn. јуне.
- Tinórú, fn. букова труд.
- Tinta, fn. мастило, приило. — féreg, fn.
сира, улигань. — folt, fn. крмача, мр-
ља. — foltos, mn. искрмачен, умрчен.
— peesét l. Tintafolt. — por, fn. пра-
шак за тинту.
- Tintás, mn. искрмачен, умрчен; за ма-
стило; — üveg, мастионица, дивит.
- Tintatartó, fn. дивит, мастионица.
- Tip, fn. — pá tenni, разглизти, згњечити.
- Tipeg(tépog), k. ситно корачати.
- Tipes(tapos), k. пипати око себе.
- Tipiczkel, k. ситно газити.
- Tipod l. Tapod.
- Tipoly, fn. мушица.
- Tipor, cs. газити; most — ja a 10-ik
évet, сад је у 10-ој години; á. é. тла-
- Tippán, fn. еита. [чити.]
- Tiprás, fn. гажење, тлачење.
- Tiprat, es. пустити да се гази.

Tipródik, k. разгазити се, бити згажен. Tiprózsák, fn. врећа за гажење, муљање. Tiran, fn. тиранин. — kodik, k. (он, ен) бити тиран с киме, тиранисати. Tricsel, Tirihol, k. цвркнутати (тисва). Tisza, fn. Тиса. — i, mn. тиски. — fa, fn. тис (дрво). Tiszamellék, fn. потисце. — i, mn. потиски. Tiszáninnen, ih. с ове стране Тисе. — i, mn. с ове стране Тисе. Tiszantúl, ih. с оне стране Тисе. — i, mn. с оне стране Тисе. Tiszt, fn. 1.) чиновник, званичник, чашник; офицер; 2.) звање, чин; — ében eljárni, вршити дужност; — ét letenni, мањнути звање; 3.) дужност; — emben áll, у дужности ми је. Tiszta, A. mn. чист; — súly, нето-тежина; — vér, пресна крв; — ég, ведро небо; — víz, бистра вода; — lap, чист, празан лист; — magyar, прави Мађар; — igazság, сушта истини; fn. 1.) чистина; tisztára leírni, преписати на чисто; 2.) чисто рубље. Tisztadontiszta, mn. чист-чистацки. Tisztál, cs. чистити, требити, бистрити. — ás, fn. чишћење. — kodik, k. чистити се, лицкати се. Tisztán, ih. чисто; — csak, цигло, само; — olyan, сасма такав. Tisztás, mn. 1.) чист, чисменит; 2.) обредак; fn. чистац. — an, ih. a) чистац; b) обредак. Tisztaság, fn. чистота. [сто; b) обредак]. Tisztátlan, Tisztátlan, mn. нечист. — ít, cs. прљати, кањати. — kodik, k. бити нечист; á. é. терати блуд. — ság, fn. нечистота. — úl, ih. нечисто. Tisztáz, cs. пречишћавати; писати на Tiszbeli l. Tiszti. [чисто]. Tisztecske, fn. 1.) официрчић; 2.) службичаца. Tisztel, cs. 1.) поштовати; 2.) поздрављати. Tiszteleg, k. 1.) частвовати, чинити по дворење; 2.) (пушком) презентирати. Tisztelemdő, mn. частан; — úr, часни господине (парохи); — séged! ваша пречасност! (проти). Tisztelels, fn. поштовање, пошта. Tisztelet, fn. 1.) поштовање, част, пошта, подворење; — tel lenni v. viseltetni vki iránt, указивати част кому; vki-nek az utolsó — ét megadni, одати последњу почаст (кому); — tel illet-

nek bennünket, указују нам почаст; — ben tartani, поштовати; — becsület annak, a ki..., част и поштење оном, који ...; 2.) богослужење. Tisztelet-adás, fn. одавање почасти. — beli, mn. почастан. — czím, fn. почасна на титула. — díj, fn. хонорар. Tiszteletes, mn. поштован; — úr! ваша пречасност! — ség, fn. пречасност. Tiszteleti l. Tisztelelbeli. Tiszteletlen, mn. непоштован. — ül, ih. с непоштовањем. Tiszteletreméltó, mn. вредан поштовања, Tiszteletteljes, mn. високопоштовани. — en, ih. с високопоштовањем, ј. Teljes Tisztelettételel, fn. поштовање. [tisztelettel. Tiszteleg l. Tiszteleg. Tisztelegés, Tisztelkedés, fn. 1.) презентирање (пушком); 2.) честитање. Tisztelkedik, k. 1.) одавати почаст; 2.) презентирати; парадирати. Tisztellenes, Tiszelleni, mn. против дужности. Tisztelel, mn. поштован, уважев. [ности]. Tisztes, mn. частан, поштован. — en, ih. пристојно; часно. — kedik, k. пазити на етикецију. Tisztelesség, fn. частност; пристојност; — gel, с поштовањем. — adás, fn. одавање поштовања. — es, mn. частан; уљудан. — telen, mn. неуљудан, не-пристојан. — téTEL, fn. частвовање; последња почаст. Tisztetlen, mn. без службе, без звања. Tiszteviselt, mn. испуњен. Tiszfeled-és, fn. пренебрегавање дужности. — ö, mn. немаран, нехатан. Tiszthatóság, fn. власт, суд. Tiszti, mn. званичан, службен. — eljárás, fn. званични поступак. — kar, fn. a) официрски кор; b) магистрат, чиновништво. — rang, fn. a) официрски степен; b) чиновнички ред. Tisztilszemély, fn. званична особа. — zet, fn. званично особље. Tisztit, cs. 1.) чистити; бистрити; 2.) hátul — ani, отварати (столицу). Tisztitárs, fn. дрѓу у звању. Tisztitatlan, mn. нечишћен. Tisztitkozik, k. чистити се; á. é. правдати се. Tisztitó, mn. за чишћење; што чисти; fn. a) спремач; b) глачач. — szer, fn. лек за чишћење. — tüz, fn. чисти-

- лиште, нургаторија. — vessző, fn. шинка за пушку.
- Tisztügyész, fn. жупанијски (варошки) фишкар.
- Tisztmálasztás, fn. пренебрегавање дужности. — ó, fn. иебрига.
- Tisztogat, cs. чистити; сиревати, тиришти. — ó, mn. és fn. који чисти,
- Tisztosztály, fn. писарница. [спремач.
- Tisztség, fn. 1.) звање, чин; 2.) чиновништво, чиновници; 3.) офицерска маржа; 4.) официри.
- Tisztsegéd, fn. пристав, адјункт.
- Tisztéggosztás, fn. лишење звања, касати.
- Tiszszoba, fn. писарница. [ција.
- Tiszttárs, fn. друг у звању, колега.
- Tisztartó, fn. управљач, настојник. — ság, fn. настојништво.
- Tisztújítás, fn. избор званичника, реизбратаурација.
- Tisztül, k. 1.) чистити се, бистрити се; 2.) ведрити се; 3.) чистити се, торпијати се; — j! вуци се!
- Tisztulás, fn. чишћење; havi —, женско прање.
- Tisztulóhely, fn. чистилиште, нургатот.
- Tisztügyész I. Tisztügyész. [рија.
- Tisztvadászat, fn. отимање о звање.
- Tisztválasztás I. Tisztújítás.
- Tisztviselés fn. вршење звања, службовање.
- Tisztviselő, fn. званичник, чиновник. — i, mn. званичнички. — ség, fn. чиновништво, чиновници.
- Titkár, fn. тајник, секретар. — ság, fn. тајништво, секретарство.
- Titkol, cs. тајити, тајати. — ás, fn. тајање. — ódás, fn. затајивање. — ódik, — ódzik, k. затајивати, шурорвати.
- Titkolt, mn. скривен, затајен.
- Titkon, ih. тајно, крилом, крадом.
- Titkos, mn. потајан, тајан; — írás, тајна буквица; — szer, тајно средство; потајни лек; — tanácsos, тајни саветник.
- Titkosan, ih. тајно, тајанствено.
- Titok, fn. тајна; (km.) nincs oly —, melyki ne nyilatkoznék, заклела се земља пају, да се сваке тајне знају.
- Titok-ban, ih. потајно; у тајности. — nok I. Titkár. — rejtély, fn. загонетна тајна. — szerű, mn. тајанствен. — talan, mn. јаван, познат. — tartó, mn. који чува тајну. — teli, — teljes, — zatos, mn. тајанствен, тајниен.
- Titulál I. Czímez.
- Tivadar, Tivador, tn. Тодор, Божидар.
- Tivornya, fn. пир, бекријање.
- Tivornyáz, k. пировати; бекријати, банди.
- Tíz, mn. десет. [чити.
- Tized, fn. 1.) десетак; 2.) десетина, десети део; одељење од десет војника; mn. десети.
- Tized-alja, fn. декурија. — el, cs. десетковати, десимирати; купити десетак. — elő, fn. који купи десетак. — es, mn. десетичан, десималан; fn. (званичник) десетичар. — fél, mn. девет и по. — hó, fn. октобар. — ik, mn. десети. — ik-szer, ih. десети пут. — kéve, fn. десети европ. — köteles, mn. који плаћа десетак. — mentes, mn. који не плаћа десетак. — szedő, fn. скупљач десетка. — szer, fn. десето; десети пут.
- Tízen, ih. десеторо; десеторица.
- Tizenkétalj, fn. додекаадер.
- Tizenketedik, Tizenkettődik, mn. дванаести.
- Tizenkilencz, mn. деветнаест; (szój.) eggyik — a másik egy hián húsz, два дедака обадва једнака.
- Tizes, fn. десетица, десетка (карта).
- Tizesrendszer, fn. десетични систем.
- Tízkrajczáros, fn. десетак.
- Tízparancsolat, fn. десет заповеди.
- Tízszer, ih. десет пута. — es, mn. десетогуб, десеторострук. — esen, ih. десетороструко. — ez, cs. десеторостручи. — i, mn. десетократни. — te, Tízzög, fn. десетокут. [ih. десет пута.
- Tó, fn. језеро, бара.
- Tóállás, fn. блато. — os, mn. блатав.
- Tobak, fn. табак, кокар.
- Tobák, fn. тубак, бурмут. — ol, cs. és k. ширклати бурмут. — oló, fn. ширккало, — os, mn. с бурмутом; за бурмут; fn. ширккало. — tartó, fn. бурмути.
- Tóbeli, mn. језерски, барски. [тица.
- Tóbiás, tn. Товија, Јов. — hala, fn. смуђ.
- Tobor, k. és cs. врбовати, новачити. — ás, fn. врбовка, новачење. — ó, fn. а) који врбује; б) бањус (стопа у стиху); с) (игра) врбонка.
- Toborzok, fn. врбонка (игра).
- Tobosz, fn. 1.) тоболац, кутија; 2.) нека сламна котарина.
- Toboz, fn. борова иншарка; љуска од иншарке. — termők, fn. кониферс (бильке).

Tobzás, fn. заглавак за цепање.
 Tobzód-ás, fn. бекријање, пирровање. — ik. k. бекријати, пировати. — ó, mn. és fn. који пирује; бекрија, бекримуја.
 Tobzosak l. Toboztermők.
 Tobzoska, fn. љускар (животиња).
 Tócsa, fn. брља, бара.
 Tócska, fn. језерце.
 Tód, Tódít l. Toldit, Toldít.
 Tódor, tn. Тодор.
 Tódúl, k. наваљивати, насртати, слегати се; a vér a fejbe — t, крв ударила у главу.
 Tódulás, fn. навала, насртaj.
 Tofa, fn. туф (камен).
 Tógy, fn. барски саламандар.
 Tóhal, fn. риба из рибњака.
 Tói, mn. језерски, барски.
 Tojás, fn. 1.) јаје; 2.) ношење јаја, l. Tojik; (szój.) — akar okosb lenni tyúknál, сад јаја какоху.
 Tojás-áruló, fn. jajap. — dad, mn. jaјаст, дугуљаст. — fehér, fn. беланце. — fé-szek, fn. јајињак. — héj, fn. лупина љуска. — levek, fn. супа с јаји. — os, mn. од јаја, с јајетом; — lé, супа с јајима. — sárba, — széke, fn. жуманце.
 Tojik, k. és cs. носити јаја.
 Tojó, mn. што носи јаја; женка.
 Tojomány, fn. јаје.
 Tojós(tyúk), fn. (кокош) која носи.
 Tojóz, cs. рести, газити. — ik l. Tojik.
 Tok, fn. 1.) токе, корице, футрол; 2.) мехуна; — ba indúlni, мехунити се; (km.) ha mondolát akarsz enni, meg kell törnöd a — ját, ко хоће самлести вала засути; нема рака без мокрих гаћа; 3.) кесица (у биља), мошица; 4.) писак од пера; клица; 5.) јесетра.
 Toka, fn. по-вољак, гуша.
 Tóka, fn. 1.) језерце; 2.) дивља патка.
 Tokaj, tn. Токай (варош); — i bor, тока.
 Tokány, fn. пржено овчје месо. [јаи].
 Tokás, mn. гушаст, с подвољком; — gall, гушанац. — odik, k. добивати
 Tokász, fn. прв у јабуци. [подвољак].
 Tokataréj, fn. доња креста.
 Tokbör, fn. учињена кожа, шагрин.
 Tokgyümölcs, fn. мехунаст род, чаураља.
 Tokhal, fn. јесетра.
 Tokjuh l. Toklyó.
 Tokla, fn. 1.) љуска, опна; 2.) „патрон“. — Toklász, fn. љуска, осија. [таш].
 Toklat, fn. корице.

Tokló, Toklyó, fn. младо јагње. — kos, fn. млад јарац. — ürű, fn. млад сван. Tokinány, fn. 1.) водир; 2.) „патронташ“. Tokmányorr, fn. носина. — ú, fn. носочна; шп. носат.
 Tokos, mn. 1.) с корицама; с мехуном; 2.) кличав (живина); 3.) с подвољком, l. Tokás; 4.) мехунаст плод; fn. плундре.
 Tokosodik, Tokosúl, k. бивати кличав.
 Tol, es. турати, гурати; наметати; hibát vkiре — ní, бацати на кога кривицу; időt v. парот — ni, дангубити.
 Tól, mn. од; по.
 Tolakodás, fn. налога, навала, гурање; á. é. насртљивост, наметање.
 Tolakodik, k. гурати се, наваљивати; á. é. наметати се, трпати се, натуривати се.
 Tolakodó, mn. намельив; fn. налена. — ság, fn. наметљивост.
 Tolakozik l. Tolakodik.
 Tolás, fn. турање, гурање.
 Told, es. настављати, продуживати; допуњивати; — fold, крпарити, петљати.
 Toldal l. Toldoz.
 Toldalag, fn. додатак, наставак.
 Toldalék, fn. додатак, дometак.
 Toldás, fn. настављање, продуживање; дometак, приј, крпеж.
 Toldat, fn. 1.) продужење, додатак, дometак; 2.) кодицил, допуна тестаменту.
 Toldít, es. наставити, допунити.
 Toldoz, es. 1.) допуњивати, дometати; 2.) састављати, крпити; — foldoz, крпарити, петљати.
 Toldozat, fn. крпеж, петљанија.
 Toldozgat, es. крпарити, састављати.
 Toldúl, k. наваљивати, l. Tódúl.
 Tolkerék, fn. точак у сату.
 Toll, fn. перо; перје; más — ával dicsé-kedik v. édeskedik, кити се туђим перјем; á. é. jó, élés — a van, има вешто.
 Tolláros, fn. перјар. [добро перо].
 Tollaš, mn. 1.) пернат; 2.) перјем за-кићен; 3.) перјав.
 Tollašdi, fn. нека игра с перјем.
 Tollašít, es. 1.) китити перјем; 2.) перја-
 Tollašnép, fn. пернате животиње. [вити].
 Tollaskodik, k. пернатити, добивати перје.
 Tollászkodik, k. вивати се, чистити перје; á. é. траћити време.
 Tollatlan, mn. без перја, голуждрав.
 Tollaz, es. 1.) китити перјем; 2.) перјавити. — at, fn. перје.

Toll-bokréta, fn. перјаница. — cséve, fn. бадрљица. — fosztás, fn. чијање, чешљање перја. — fosztó, fn. és mn. који чешља перје. — fű, fn. ковиље. — gatyás, mn. гаћаст, гаћан. — harez, fn. бој на перу. — hiba, fn. оманка у писању. — hős, fn. јунак на перу. — húzás, fn. потез пера. — kalász, fn. нека мека трава. — kés, — metszö, fn. ножић, бртва. — nok, fn. первовођа, j. Tollvivő. — rajz, fn. цртање пером, опис. — rántás, fn. потез. — seprő, fn. перуника. — szár, fn. бадрљица. — taraj, fn. перјаница. — tartó, fn. пероница. — tok, fn. a) писац; b) пероница. — tő, fn. држач за перо.

Tollú, fn. прво перје, l. Toll.

Toll-vakarítás, fn. ограб, потез пером. — váz, fn. страшило (у лову еа сколи). — víta l. Tollharcz. — vivő, fn. первовођа. — vonás, fn. потез.

Tolma, fn. сита.

Tolmács, fn. тумач. — ol, es. тумачити. — olás, — olat, fn. тумачење.

Tolna, tn. Толна (варош). — vármegye, fn. толнашка жупанија.

Toló, fn. реза (на брави); mn. за турање; — ablak, прозор који се у страни отикује; — ágy, кревет за

Tolocsík, fn. неки резанци. [турање. Tolodik, k. турати се; помицати се.

Tolofánk, fn. лукумићи.

Tolofiók, fn. чекмеџе.

Tolofogas, Tolgereblye, fn. тоља.

Tolóka, fn. 1.) колица; 2.) реза.

Tolókása, fn. нека мамалуга.

Tolókasza, fn. тоља (за сечење треке).

Tolonez, fn. ипротераница. — oz, es. ипротеривати.

Tolong, k. гурати се, турати се; јагмити се. — ás, fn. навала, гурanje, јагма.

Toloszék, fn. столица у којој се ко гура.

Tolozár, fn. реза.

Tolu l. Toll.

Tolul, k. 1.) наваљивати, гурати се, турати се; 2.) нагомилавати се.

Tolvaj, fn. крадљивац, тат, лупеж; (km.) a nagy — leszakad, de a kicsi felakad,

мали ловови ноше гвоздене ланце на ногама, а велики златне око врата.

Tolvaj-esapat, fn. чета лупежа. — ezimbor, fn. сукрадљивац. — csín, fn. лупешки чин, угуреузлук. — fészkek, fn. легло лопова. — kodás, fn. крађа. —

kodik, k. красти, бити крадљив. — kodó, mn. крадљив. — kules, fn. тајни кључ. — láš, fn. краља. — láz, fn. по-тајна грозница. — méh, fn. трут, l. Dúmhéh. — nép, fn. крадљивци. — ol, es. красти. — tanya, fn. легло лупешка. — ság, fn. крадљивост, крађа. — társ, fn. друг у краји. — út, fn. тајни пут. — vadász, fn. који лови по забрану.

Tom, fn. 1.) иир, чает; 2.) веселост.

Tomb, fn. подутирач, стуб.

Tombáez, fn. балвац под воденицом.

Tombász, fn. нај, подметач; (km.) egy — on faragnak, у један рог дувају.

Tombol, k. 1.) лунати ногама, беснети; 2.) клизати, подвиживати; подскакивати; — ó tér, поигриште.

Tombura l. Tambura stb.

Tomburál, k. és es. свирати у тамбуру, Tomolykó, fn. (риба) липец. [тамбурати.

Tompa, mn. 1.) туп, затубаст; 2.) потмуо (глас); 3.) бедаст, тушав; — elmű, — elméjű, туноглав, туњав; — elmüség, туноћа, туњавост.

Tompahegyű, mn. затубаст.

Tompak, fn. (минерал) томбак.

Tompa-látásu, tn. слаба вида.

Tompán, ih. 1.) тупо; 2.) потмуло; 3.) глупо.

Tompa-orru, mn. 1.) пљосната носа; 2.) затубаст.

Tompaság, fn. 1.) тупоћа; 2.) тупоглав.

Tompaszögletű, mn. тупокут. [вост.

Tompít, es. тупити; чинити потмулим; á. é. заглушијивати.

Tompor, fn. бедро, бок.

Tompól, k. 1.) тупити се; 2.) бивати потмуо; 3.) глупавити.

Tompultság, fn. тупавост.

Tongyó, fn. равни табани.

Tonka, mn. затубаст; — orrú, пљосната носа.

Tonkit, es. тупити, правити затубастим.

Tonkúl, k. тупити се, бивати затубаст.

Tonna, fn. тона.

Top, k. чучати; чучнуги; es. погнути.

Topán, Topány, Торанка, fn. цицеле с гајтапом, топанке.

Topáz, fn. топаз (минерал).

Topog, k. лунати, бахтати. — ás, fn.

Topoly(fa), fn. топола. [Бахат.

Topor, fn. брадва.

Topora, fn. кенец; tn. кржљав.

Toporesol, k. пипати.

Toporeczol, k. вући се у ходу.

Toportyán. Toporján(féreg), fn. ритски курjak.
 Toporzékol, Toporzikál' k. лупати ногама.
 Toppad, k. кочити се, трпнути.
 Toppanes, mn. темких ногу; fn. l. Topánka.
 Toppan, Toppant, k. 1.) грунтути, банути, рупити; 2.) лупати.
 Toprongyos, mп. ронђав, одрпан.
 Tor, fn. 1.) част, пир, гозба; halottas —, даћа; 2.) грудни кош.
 Torboncza, fn. колица.
 Torbonezás, fn. којп тура колица.
 Torda, fn. бела алка, пингвин.
 Tordacs, mn. вучје боје, сив; шараст.
 Torének, fn. несма на даћама.
 Torfa, fn. тресет.
 Torha l. Turha.
 Torhad, k. трунтути.
 Torhúl l. Zsíbbad.
 Torj, Torja, fn. грудни кош.
 Torkol, cs. грдити, псевати, карати.
 Torkolat, fn. 1.) грло, ждрело; 2.) ушће, уток; 3.) богаз, раселина.
 Torkolat-ér, fn. грлена жила.
 Torkollik, k. 1.) гомилати се; 2.) улевати.
 Torkonfojtás, fn. гњављење. [се (река).
 Torkos, mn. прождрљив, алав; обланопран; fn. 1.) ала, ждера; 2.) пијаница,
 Torkosborz l. Falók. [ждера.
 Torkoskodik, k. ждерати, локати.
 Torkosláz, fn. гладна грозница.
 Torkosság, fn. прождрљивост, алавост, пијанство.
 Torla, fn. 1.) кврга; 2.) коб, усуд.
 Torladék, fn. барикада, гомила, препрека.
 Torlás, fn. 1.) нагомиланост, загушење; 2.) освета.
 Torlasz, fn. бариера, преграда, барикада. — ol, cs. препречити, преграђити. — t, cz. гомилати.
 Torlat, fn. 1.) греда, пруд; 2.) барикада; 3.) освета.
 Torlatlan, mn. неосвећен, непокајан. — úl, ih. неосвећено.
 Torlik, Torlódik, k. гомилати се, зачревати се.
 Torlóvíz, fn. загаћена, нагомилана вода.
 Torma, fn. хрен; (szój.) tormát reszelni vki orra alá, натрти кому хрена под.
 Tormáncs, fn. врста горушице. [нос.
 Tormareszelő, fn. треница за хрен.
 Tormás, mn. с хреном; од рена.
 Tormatilla l. Timpó.
 Tormos l. Tornyos.

Tornácz, fn. предворје, трем.
 Tornyikol, k. торокати.
 Tornyos, mn. 1.) с кулом, на торањ; 2.) нагомилан, наваљан; fn. чувар куле.
 Tornyosodik, Tornyosníl, k. гомилати се.
 Tornyoz, cs. гомилати, нагомилати.
 Toroczk, fn. бронза, плакња.
 Torok, fn. 1.) грло, гробло, чељуст; szálka akadt a torkába, запела му кост у грлу; torkig enni v. — inni magát, најдерати се, налокати се; torkig vagyok vele, сит сам тога; majd torkára forr még, присешће му; torkán lekoresolyázott, отпшао (залогај) у цигански сокак; — szakadtág, из свег грла, колико га грло доноси; 2.) ушће.
 Torok-betű, fn. грлено слово. — búb, fn. подгрлан. — csap, fn. језичац, реса. — dió, fn. берикат, јабучица под грлом. — fájás, fn. грлоболъа, вратоболъа. — gyík, fn. гуштер, ангина. — mirígy, fn. крајници, жлезде. — mondola, fn. крајник, жабица. — rojt, fn. олеандер. — tátva, ih. с разјашњеним чељустима. — víz, fn. вода за испирање грла.
 Torol, cs. 1.) светити, покајати; 2.) држати даћу кому; 3.) l. Torlódik.
 Torolatlan l. Torlatlan.
 Torolya, fn. кравојац (биљка).
 Torom l. Torony.
 Toromba, fn. забат, зачеље, кибла.
 Torongy, fn. 1.) брадавица; 2.) жиље у превих; mn. одрпан.
 Torontálpók, fn. (наук) тарантула.
 Torotálvármegye, tn. торонталска жупанија.
 Torony, fn. торањ, тороњ, кула, звоник, звонара; — iránt, право, право. — óra, fn. сат на звонику. — oszlop, fn. обелиск. — örg, fn. стражар на кули.
 Toroz, k. частити се, пировати. [кули.
 Torpad, k. кочити се, трпнути.
 Tors l. Torzs.
 Torta, fn. торта.
 Tortyog, k. бљечквати се.
 Torz, mn. нагрђен, наказан; fn. нака-
 Torzad, k. кострешити се. [рада.
 Torz-alak, fn. накарада, карикатура.
 Torzankodik, k. противити се, костре-
 Torzan l. Torzad. [шити те.
 Torzas, mn. чупав, накострешен. — kostre-
 dik l. Torzankodik.
 Torzaszt, cs. накострешити (косу).

- Torzfej, fn. накарада.
 Torzfestész, fn. сликар накарада.
 Torzit, es. накараћивати.
 Torzkép, fn. накарада, карикатура.
 Torzomborz, mn. разбарашен.
 Torzon, fn. рекавичица (јужна биљка).
 Torzs, Torzsa, fn. патур, чапур, петелька, кочан; стрњика од трске.
 Torzsalék l. Torzs.
 Torzsalg, k. кавжити се, трти се, кошкати се. — ás, fn. кошканье, инат.
 Torzsalkodik l. Torzsalg.
 Torzsás, mn. са стрњиком; са чапуром.
 Torzsátlan, mn. без кочана, без чапура.
 Torzsika, fn. сводница (биљка).
 Torzsol, es. трти, протирати.
 Torzsonkodik, k. трти се; кавжити се.
 Torzsúl, k. добијати стабљику, петельку.
 Tós l. Tavas.
 Tosz, es. гурати. — ogat, es. гуркати.
 Tót, tn. Словак, Tot; csípkés v. gyołcsos —, ћочар; mn. словачки, тоцки; — ágast állani, чловити.
 Totaláz, Totoláz, k. шалабазати, шеврањити.
 Tót-ország, tn. Славонија. — i, mn. славонски.
 Tótos, mn. — an, ih. словачки. — ít, es. словачити. — odík, k. словачити се.
 Tótság, fn. Словаци; Словашто.
 Tottyad, k. бити прљав, мутан (вино); гњилити (воће).
 Tottyadt, mn. 1.) гњио; 2.) лен; 3.) по-
 Tottyan, k. бућнути, пасти. [кварен.
 Tótul, ih. тоцки, словачки.
 Totya, fn. 1.) покућна капа; 2.) vén —, бака; 3.) оклевало; mn. лен, спор.
 Totyakos, Totyalakos, Totyka, Totyma, mn. спор, лен, тром; fn. оклевало, скањивало.
 Totyog, k. гегати се, тумбати се. — ós, mn. és fn. неспретан; неспретник.
 Tova, ih. даље, далеко; ide s —, овамо онамо; innét —, одјако; se té se —, sem ide sem —, ни овамо ни онамо, ни овако ни онако; — adni az árut, распачати робу; — siettek, одјурише.
 Tovább, ih. даље; доцније; дуже; — adni, даље пронети (глас); senkinek tovább nem adni, не казати даље другом; én — vártam, ја сам дуже чекао.
 Továbbá, ih. по том, даље.
 Továbbacska, ih. по даље; мало доцније.
 Továbbad, ih. доцније.
- További, mn. даљи; доцнији.
 Továbbít, es. даље елати.
 Továbbra, ih. на даље.
 Tovaszállítás, fn. отпремање, отправљање.
 Tő, fn. 1.) стабло, дебло, корен; tövess-től kiirtani, из корена истребити; tövéről hegycrére, törül hegyre kikérdezni, испитати скроз и скроз; tövéről hegycrére járni vmelv dolognak, ствар испитати од кон до кон; tövel hégygyel, развршено, развашарено; у среду; 2.) подножје, подгорје; 3.) близина; a tüz tövében, украй ватре; töszomszéd, најближи сусед; töszomszédos, тик уз . . .
 Több, mn. више; — ed magával, с њих виши; — a soknál, одвише; — kevesebb, мање више.
 Többé, ih. више, даље.
 Többecske, ih. повише.
 Többen, ih. (нас, вас, њих) више; — voltunk, било бас је више.
 Többes, mn. вишеструк, вишебројан; fn. (-szám) множина, плурал.
 Többfélé, mn. вишеструк, вишестран, од више руку. — kép(en), ih. на више начина.
 Többférjúség, fn. многомуштво, полигандрија.
 Többi, mn. és fn. остали; és a —, s a —, и тако даље, и друго.
 Többire, ih. у осталом.
 Többízbeli, mn. вишекратни.
 Többlap, fn. полиедар.
 Többlet, fn. сувишак, вишак.
 Többnejű, mn. с више жена. — ség, fn. полигамија.
 Többnyire, ih. понавише, махом, већи.
 Töboldalú mn. вишестран. [ном.
 Többszárás, mn. с папцима; fn. папкар.
 Többség, fn. већина.
 Többszerű, mn. вишегуб, сложен. — sít, es. увишестручити.
 Többszög, fn. вишекутник, полигон.
 Többször, ih. више пута, чешће. — i, mn. чешћи. — ít, — ösít, es. учествати, множити, увишестручавати. — ós, mn, чешћи, вишекратан. — öz, es. умножавати. — te, ih. често.
 Többül, k. множити се, умножавати се.
 Tőbetű, fn. коренити глас.
 Töbör, fn. 1.) дупља, удуђење; 2.) личичја јама; 3.) кратер; 4.) ћор-сокак.
 Tőcsavar, fn. курјук у пушке.

- Tőcsér, fn. точир, левак.
 Tőcsik, fn. банак.
 Tőczímer, fn. породични грб.
 Tődz, cs. вести. — ött, mn. везен.
 Tögy, fn. 1.) виме; — et ereszteni, отпustiti вимена; szarva közt a — it, мало ешиже па у нету, таман погоди!
 Tőgyel, k. добивати вимена.
 Tőgyes, mn. вимат; што доји.
 Tőgyök, fn. поданак, изданак.
 Tőhajtás, fn. младица, огранак.
 Tőhatáros, mn. погранични, суседан.
 Tök, fn. 1.) бундева; тиква; — kel ütöt-ték a fejét, нема четврте даске; — is este virágzik, под ноћ тикве цветају; 2.) бундева, тиква (у картама); 3.) мошнице, кеса.
 Tök-agyu mn. глуп. — alsó, fn. тиквени доњак. — dinnye, fn. зелена, недозрела лубеница, „краставац“. — disznó, fn. тиквени кец.
 Töke, fn. 1.) пањ (на ком се ради); 2.) главница, капитал, главно; neverő v. holt —, мртав капитал. — adó, fn. пореза на капитал.
 Töked, k. (ba, be) ударити се о што.
 Tökehal, fn. бакалар.
 Tökél, vh. (magát umire) одлучивати се на што.
 Tökélet, fn. 1.) одлука, смер; 2.) савршенство.
 Tökéletes, mn. савршен, потпун. — edés, fn. усавршење, усавршивање. — edik, k. усавршивати се, усавршити се. — en, ih. савршено, потпуно. — ít, cs. усавршивати, усавршити. — kedik, k. градити се савршен. — ség, fn. савршенство. — ül, k. усавршивати се, усавршити се.
 Tökéletlen, mn. несавршен, непотпун. — kedik, k. показивати се неприостојан. — ség, fn. несавршеност.
 Tökéll 1. Tökél.
 Tökélt, mn. одлучан, науман. — en, ih. одлучно. — ség, fn. одлученост, одлука.
 Tökély, fn. савршенство, j. Tökéletesség. — es, mn. савршен, j. Tökéletes . . .
 Tőkerépz, fn. главница, главно. — es, fn. капиталиста.
 Tökés, mn. кладовит, пун пањева; fn. капиталиста. — ít, cs. капитализовать, дати под камату.
 Töketlen, mn. уврнут, устројен, ушкопљен.
- Tökfej, fn. тикван, звекан, букван. — ѕ, mn. тушав, глупав.
 Tökfélék, fn. бундеве.
 Tökfelső, fn. тиквенци горњак.
 Tökflirkó, fn. тиквени горњак; á. é. де-дак, шмокљан, слута.
 Tökgyerek l. Tökalsó.
 Tökít, Tökkent, cs. проневерити.
 Tök-kétszem, fn. тиквени кец.
 Tökkirály, fn. тиквени краљ.
 Tökkobak, fn. тиква (као суд), тиквица.
 Tökmag, fn. семе од бундеве.
 Tök nemű, mn. бундеваст.
 Tökocsán, fn. петељка, кочан.
 Tökös, mn. килав. — ödik, — ül, k. окилавити. — ség, fn. килавост.
 Tökprép, fn. бундеве у мосту.
 Töksérv, fn. киле, уквара.
 Töktizes, fn. тиквена десетица (десетка).
 Tökzaeskó, fn. кеса, мошница.
 Töl, nu. од; по.
 Tölesér, fn. 1.) левак, точир; büvös —, чудотворни точир; 2.) кратер. — alakú, — ded, mn. точираст.
 Töleséres, mn. 1.) с точиром, на левак; 2.) точираст; fn. лимар, l. Bádogos.
 Tölesérforma, mn. точираст.
 Tölg, fn. 1.) храст, дуб; 2.) l. Tögy.
 Tölgyerdő, fn. храстова шума.
 Tölgyes, mn. 1.) пун храстова, растов; 2.) 1. Tögyes; fn. храстова шума, грмљак.
 Tölgifa, fn. храстово дрво; храстовина.
 Tölgigomba, fn. труд на храсту.
 Tölt, mn. пун, напуњен; cs. 1.) пунити; надевати, наденути, káposztát — eni, правити сарму; csirkét — eni, надевати пиле; hordót tele — eni, налити буре; 2.) насугти; наточити; buzát ham-barba — eni, изручивати жито у хамбар; 4.) набити, пунити пушку; 5.) на-сугти, наспнати долму; 6.) подгртати, закопавати; 7.) hold — e, пун месец, уштан; á. é. az időt — eni, провести време; пробавити; bosszuját — eni vkin, искалити срце на коме; kedvét — eni umin, наслаждати се чим.
 Töltelék, fn. чим се пуни; сукија (код пиштоља); надев. — bor, fn. долевањ (вином). — föld, fn. земља за набијање. — ser, fn. пиво за долевање.
 Töltémény, fn. надев.
 Töltény, fn. фишек, патрона; teljes —, фишек с куглом; — táska, — zacsikó, fn. припојасница, фишеклук.

Töltés, fn. 1.) леваше, сипање, точење; набијање, пуњење; надев; 2.) патрона, фишак; 3.) насан, долма, шосеја. Töltés-föld, fn. земља за насан. — tartó, — tok l. Tölténytáska. — út, fn. насан, Töltet, fn. мет, метањ. [долма]. Töltetlen, mn. иенапуњен; иенасут, иена- Töltevény, fn. насут пут, насан. [точен]. Töltike, fn. точирић, левчић. Töltöget, cs. пунити, надевати; — ö eke, науг за подграње. Töltö-kanál, fn. чим се пуни тои. — kan- na, fn. капица за сипање. — rúd, fn. мотка за набијање топа. — szer, fn. што се меће у топ, пушку итд. Töltött, mn. нацујен, набијен; надевен; — káposzta, гарма; — út, долма. Töltövessző, fn. пишика, харбија. Töltözík, k. 1.) пунити се; borral töltözött, налио се, налипао се винуине; kinesesel töltöztek, нагумали су се; 2.) теревенчити, пировати. Töltözködik, k. загунивати се, зачепљава- Töltvény, fn. врата од пивнице. [вати се. Töm, cs. 1.) пунити, набијати; 2.) кљукати. Tömb, fn. група, l. Csoport. — esít, — ez, cs. груписати. — ül, k. груписати се. Tömedék, fn. 1.) надев; 2.) надевено; 3.) интензивност. — ször, fn. длаке за модроц. Tömeg, fn. 1.) маеа; гомила; 2.) свети- на, пук; mn. маеван, громоран. Tömeges, mn. многобројан, у гомили; масиван, громоран. — en, ih. у гомили. Tömejjondnok, fn. старатељ масе, маса- Tömemény l. Tömet. [куратор. Tömény, fn. силесија, тма божја; mn. концентрован; — ezer, сијество. — it, cs. концентровати. — telen, mn. без- бројан, сијан. Tömér, mn. тма, сила, тушта. Tömérdek, mn. голем, сијан; мноштво, силесија, сијасет, сијество. — edik, — ül, k. безброжно се множити. — it, cs. сијно множити, увећавати. — ség, fn. безброј, сијество. Tömés, fn. 1.) набијање; пуњење; 2.) Tömet, fn. надевено. [кљукање. Tömetlen, mn. 1.) иенапуњен, иенабијен; 2.) некљукан. Tömhüd-ik, k. бивати громоран, масиван; бујати. — t, mn. громоран; набујао. Tömjén, Tömjény, fn. тамјан. — ez, cs. кадити, тамјанисати; k. (nak, nek) ка-

дити, ласкати. — ező, fn. кадионица, кадило. — fa, — fenyő, fn. тамјан. — füst, fn. кад (од тамјана). — füstölö, fn. кадионица. — millye, — tartó, fn. кутија за тамјан. — tarorja, fn. (грожђе) тамјаника. Tömkeleg, fn. лавиринт; j. Útvesztő. Tömlö, fn. мех, мешина. Tömlöcz, fn. тамница, апсана. — i, mn. тамнички. — öz, cs. апсити. — tartó, fn. тамничар. Tömlödag, Tömlödagánat, fn. мртва кост. Tömlös, fn. мешинар. Tömlösip, fn. гајде, гадље. Töm-mértan, fn. стереометрија. — mér- ték, fn. јединица за мерење садржине. Tömnyomat, fn. стереотипија. — ol, cs. стереотиповати. Tömnyomtatás, fn. стереотипија. Tömö, fn. 1.) гурач (при набијању); 2.) пробојац. Tömöcserepü, fn. кучине за пуњење, сукија. Tömödik, k. пунити се, закрчивати се. Tömöfa, fn. гурач, набијач. Tömöl l. Töm. Tömör, cs. 1.) громоран; масиван; 2.) зденаст, дежмекаст, сабијен, темељан; 3.) језгровит, једар, збијен. Tömörcsök, mn. зденаст, дежмекаст. Tömörsa, fn. метљика. Tömörít, cs. збијати. Tömörlátmányi, mn. — lag, ih. стереос- Tömörmértan, fn. стереометрија. [копски. Tömörmutató, fn. стереоскоп. Tömörség, fn. језгровитост, једрина, чвр- Tömörödik, k. збијати се. [стоћа. Tömörűd, fn. набијач. Tömött, mn. 1.) набијен, испуњен; 2.) накљукан; 3.) збијен, масиван; 4.) — iraly, збијен етил. Tömöttség, fn. 1.) густина, збијеност; 2.) једрина, језгровитост. Tömött-testű, mn. зденаст, дежмекаст. Tömpe l. Törpe. Tömül l. Tömödik. Tömüs, mn. густ, збијен. Tömzs, fn. спрат у руднику. Tönk, fn. 1.) дебло, стабло, стабљика, пань, клада; 2.) банкротство; — ge jut- ni, пропасти; — ge juttatni, доћи хака, упропастити; — ge tenni, еатарити, упропастити; — ge verni, сатрти. Tönkesz, mn. зденаст, дежмекаст. Tönkö, fn. стабљика, стабло; пань.

- Tönköly, fn. пир, крупник (биль.).
 Tönköös, mn. са стабъликом.
 Tönyelv, fn. коренини језик.
 Tőök, fn. прави узрок.
 Tőrépz 1. Tőkerépz.
 Tőpör, mn. згрчен, збегнут, скупъен.
 — ít, cs. згрчти, скупъати. — ödik,
 к. згрчти се, збегнути се. — ödött,
 mn. згрчен, збегнут.
 Töpörtő, fn. чварак. — s, mn. с чварци.
 Töpött, mn. густ, збијен; — sötétség,
 густ мрак.
 Töpped, k. сушити се, сасушивати се.
 Töppeszt, cs. сушити, сасушивати.
 Töpreng, k. страховати, вајкати се, стре-
 пити. — és, fn. вајкање, узнемирење.
 Töprenked-és, fn. зебња, стрешња. — ik,
 l. Töpreng. — ö, mn. брижан.
 Töpröndi, mn. забринут за малености;
 фантаст.
 Tör, fn. 1.) нож, анцар; 2.) замка, пру-
 гло; — t hányni v. vetni, плести зам-
 ке; — be esni, пасти у замку, доли-
 јати; — be ejteni, уловити.
 Tör, A. cs. 1.) ломити, крхати, кршити,
 пребијати, разбијати; kukoriczát —
 ni, брати кукурузе; — i a német nyel-
 vet, штрабеца немачки; diót, mogyorót
 —, разбијати, лупати, крцати орахе,
 лешњике; sót v. borsót —, туцати со,
 бабер; festéket — pi, трти боју; ken-
 dert —, набијати кудељу; lent —, трп-
 лити лан; utat — pi, крчити пут; 2.)
 á. é. fejét — i, лупа главу; a hideg
 törí, ломи га грозница; a nyavalyla
 törí, има велику болју; B. k. (ra, re)
 тежити; nagyra — pi, тежити на ве-
 лико; vki életére — pi, ићи о глави ко-
 му; C. vh. magát — ni, мучити се,
 кидати се; előre — ték magukat, про-
 били су се напред.
 Tördel, cs. ломити, преламати, крхати;
 туцкати, лупати; мрвити; kezeit —
 ni, кршити руке.
 Tördelék, fn. одвајено парче; комаде.
 Tördelékeny, mn. ломљив, мек, крт.
 Tördelődzik, Tördelőzik, k. одвајивати се,
 Tördes l. Tördel. [одламати се].
 Töredék, fn. одломак; рапсодија.
 Töredékeny, mn. ломљив, трошан, крт.
 — kígyó, fn. слепић. — ség, fn. лом-
 љивост, кртост.
 Töredékes, mn. у одломцима, афористи-
 Töredékgondolatok, fn. афоризми. [чан.
- Töredelem, fm. кајање, покажање.
 Töredelmes, mn. — en, ih. показнички.
 — kedik, k. кајати се, чинити поко-
 ру. — ség, fn. показање, покора.
 Töredelmetlen, mn. који се није показајао.
 — ség, fn. непоказање.
 Töredezik, k. ломити се, кидати се.
 Törek, Törék, fn. плева.
 Töreked-és, fn. тежња, прегнуће, насто-
 јање. — ik, k. тежити, трудити се.
 Törékeny, mn. ломљив, крт, трошан. —
 ség, fn. ломљивост, трошност.
 Törekes, Törékes, mn. плеваст, с плевом.
 Törekszik l. Törekedik.
 Törekrosta, fn. решето за плеву.
 Töreksalma, fn. ситна слама, трине.
 Törekvés, fn. тежња, труд.
 Törés, fn. крхање, ломљава; лупање,
 туцање; брање; kukoricza —, куку-
 рузна берба.
 Töret, fn. ломљавина, лом.
 Töret, cs. 1.) дати кидати, крхати; 2.)
 цепати ледину, преоравати.
 Töretlen, mn. неистуцан, ситан (бабер);
 2.) непрокрчен, непроходан.
 Törf, fn. тресет.
 Törhagyű, mn. шиљаст (лист.)
 Törhetetlen, mn. несавладљив, несавлад;
 — hűség, истојана верност.
 Törk . . . l. Török.
 Törik, k. ломити се, разбијати се; (szój.)
 — szakad, ма пуцало, куд пукло; bele
 — a késed, неће те ујести буха, не-
 ћеш успети.
 Törköly, fn. тркуљ, комина, шепурина.
 — bor, fn. чингер, половник. — ös,
 mn. пун комине. — pálinka, fn. комо-
 Törleget l. Törlöget. [вица].
 Törlekez-ik, k. брисати се, отирати се.
 — ö, fn. убрус, пешкир.
 Törlés, fn. брисање, отирање.
 Törléskedik, k. брисати се, трти се.
 Törleszt, cs. укидати, уништавати; adós-
 ságot — eni, пречистити дуг. — és,
 fn. укидање, брисање; амортизација.
 — ési alap, fn. фонд за амортизацију.
 — ö kölcsön, зајам на амортизацију.
 Törlő, fn. отирач, убрисач, брисало.
 Törlödik, Törlödzik, k. брисати се, оти-
 рати се.
 Törlöget, cs. брисати, отирати. — ö, fn.
 убрисач, крпа.
 Törlö-kendő, fn. убрус, отирач, пешкир.
 — rongy, fn. крпа (за брисање), оти-

рач. — ruha, fn. a) убрус, пешкир; b) крипа (за брисање).
 Törmelék, fn. камичин, рушевина.
 Tőrokon, fn. блески рођак.
 Törö, fn. 1.) ступа, трлица; 2.) туцањ, туцало, маљица; 3.) клеште за разбијање; 4.) стубић (бильни); mn. за разбијање; — bunkó, маљ.
 Törödés, fn. 1.) стрепни; 2.) кајање; сета, скрушеност; 3.) угруваност (вога); 4.) гужвање (хальни).
 Törödik, k. 1.) ломити се, крхати се, лунати се, разбијати се; 2.) угрувавати се (воге); 3.) угужвати се, изгужвељати се; 4.) изломити, измождити се (од напора); 5.) (val, vel) хајати, марити, жестити се (за); mit törödjem más bújával, шта ми је до туђе не воље; semmivel sem —, не брине се ни за што; 6.) (on, en) страховати, дати се у бригу; törödöm rajta, страх ме је за њега; 7.) (hoz, hez; nak, nek) огуглјати, навикнути се; már neki törrödtem, већ сам огуглао.
 Törödött, mn. 1.) угрухан, излупан; 2.) изможден, искрхан; — ануόка, кукуљава баба; 3.) скрушен, сетан.
 Török, mn. туреки; tn. Турчин; (szój.) nincs — a hátadon, није ти стала краја на ногу; — öt fogott, награбуено је.
 Török, fn. 1.) шило; 2.) вигови, l. Tör; 3.) неки лађарски колац.
 Török-bors, fn. пацрика. — borsó, fn. пасуль. — búza, fn. кукуруз. — farkas, fn. хијена. — hon, tn. Турска. — körsság, fn. падавица, велика болест. — köles, fn. пиринач. — maszlag, fn. опијум.
 Törökórság 1. Törökkórság.
 Török-ország, tn. Турска. — ös, mn. туреки. — róka, fn. шакал. — ség, fn. Турадија, Туретво. — szilva, fn. урма. — ül, ih. туреки.
 Töröl(get), cs. брисати, утирати; á. é. укидати. — ö l. Törlö.
 Törölhetetlen, mn. што се не може убрисати.
 Törölköz-és, fn. брисање. — ik, k. брисати се, утирати се. — ö(kendő), fn. убрус, пешкир.
 Törömalom, fn. рудни млин.
 Törömozsár, fn. аван.
 Töröny, fn. неке красте дечи на глави.
 Törös, mn. ломљив, крт.
 Törös, mn. 1.) с антаром; 2.) са замком.

Törött, mn. 1.) истуцац, ситан; — czakor, ситан шећер; 2.) утревен, угажен Törövas, fn. (гвоздени) туцањ. [(пут).
 Törge, mn. геџав, патљикав, кржлав; fn. геџа, кенец, маљеница.
 Törpefa, fn. патуљак, патуль.
 Törpeség, fn. геџавоств, кржљавост.
 Törpit, cs. чинити да кржљави; убогаљити; смањити.
 Törpíl, k. кржљавити, геџавити; смањити се, згрчили се.
 Tört, mn. 2.) разбијен, искрхан, разлупан, преломљен; 2.) утревен, прокрчен (пут); fn. разломак.
 Törtesontú, mn. који има улом.
 Történelem, fn. повесница, историја.
 Történehní, mn. — leg, ih. повеснички.
 Történész, fn. историчар, j. Történetíró. — et, fn. писање историје.
 Történet, fn. 1.) догађај, забитије, пригода, случај; — szerint, случајно; 2.) историја.
 Történet-beli, mn. случајан. — hól, ih. случајно. — buvár, fn. историчар. — es, mn. случајан. — esen, ih. случајно. — esség, fn. случајност. — i, mn. — ileg, ih. историјски. — írás, — irat, fn. писање историје. — író, fn. историк, историчар. — isme, fn. познавање историје. — ke, fn. историјица. — tudós, — vizsgáló, fn. историк.
 Történhető, mn. могућ. — leg, ih. могућно. — ség, fn. могућност.
 Történik, k. догађати се, збивати се, догоditи се, десити се.
 Történt, mn. што се збило; — dolog, истинити догађај.
 Tört-írás, fn. фрактура, дебело готско
 Törtöly, fn. грлица, дивљи голуб. [писмо.
 Törtszám, fn. разломак.
 Törül(közük) l. Töröl(közük).
 Törvadászat, fn. лов с виговима.
 Törvas, fn. гвожђа.
 Törve-bab, fn. размушљан пасуль, пире од пасуља. — borsó, fn. пире од грашка. — lencse, fn. пире од сочива.
 Törvény, fn. 1.) закон; — t szabni, наредити законом; — t hozni, узаконити; доносити законе; — crejére emelkedni, озаконити се; — ercjére emelni, озаконити; 2.) суд; — t állani, a) стати пред суд; b) јемчити за кога пред судом; — t látni, судити; — t ülni, држати суд; — t szolgáltatni, делити правину.

Törvény-adó, mn. законодавац. — beli, mn. законски. — bíró, fn. судмет (у селу). — csavaró, fn. који изврће закон, рабулиста. — elleni, mn. против закона, незаконит. — erejű, mn. озакоњен. — erő, fn. сила закона.

Törvényes, mn. законит; — származás, порекло из брака. — en, ih. законито. — ít, cs. озаконити, легитимирати. — ség, fn. законитост; правда.

Törvényetlen, l. Törvénytelen.

Törvény-fa, fn. вешала. — folyamat, fn. рок држању суда. — folyás, fn. судски, правни ток. — gyakorló, fn. патвариста, судски практикант. — hatalóság, fn. муниципија, јурисдикција. — ház, fn. судница. — hely, fn. судиште. — hozás, fn. законодавство.

Törvényhozó, mn. законодаван; fn. законодавац, законар, законотворац. — ság, fn. законотворство, законарство — test, fn. законодавно тело.

Törvényi, mn. законски, легалан.

Törvény-javaslat, fn. законски предлог.

Törvénykedik, Törvénykezik, k. парбити се, парничити се.

Törvénykezés, fn. 1.) суђење; 2.) парничење; — i eljárás, судски поступак.

Törvénykivüli, mn. незаконит, безаконит. — ség, fn. безаконитост.

Törvénykönyv, fn. законник, кодекс. — látás, fn. суђење. — látó, fn. судија. — nap, fn. судски дан. — oldás, fn. диспензација. — orvoslat, l. Perorvoslat.

Törvény-szabta, mn. законит. — szak, fn. време док се суд држи. — szegés, fn. гажење закона, прекорачавање закона. — szegő, fn. који гази закон; mn. незаконит. — szék, fn. судбени сто. — széki, mn. судбени, судски.

Törvényszeres, mn. законит. — en, ih. законито.

Törvényszerű, mn. законит. — en, — leg, ih. законито. — ség, fn. законитост. — tlen, mn. незаконит.

Törvény-szerzés, — szerző l. Törvény-adás. — adó. — szolgáltatás, fn. правосуђе. — szünet, fn. судске ферије. — tábla, fn. таблица закона. — tár, fn. „корпус јурис“.

Törvénytelen, mn. незаконит, безакон; — gyermek, ванбрачно дете. — kedik, k. радити против закона. — ség,

fn. незаконитост, неправда. — ül, ih. неправедно, против закона.

Törvény-terem fn. судница. — téTEL, fn. суђење. — tevő, fn. судија, судац. — tudás, fn. познавање права и закона. — tudó, mn. és fn. јуриста, правник. — tudomány, fn. правна наука. — tudor, fn. доктор права. — tudós, fn. правник, јуриста. — zár, fn. секвестар, узашење законом.

Törvető, fn. који меће замке.

Törzs, fn. 1.) дебло, j. Törzsök; 2.) војнички штаб. — állomás, fn. штапска штација. — anya, fn. прамати. — atra, — atya, fn. праотац. — fa, fn. стабло. — kar, fn. штаб у војсци. — orvos, fn. штапски лекар.

Törzsök, fn. 1.) стабло, дебло; 2.) цањ, клада; 3.) труп; 4.) племе, колено.

Törzsöknyelv, fn. првобитни језик.

Törzsökös, mn. што има основа, темеља; — nemes ember, племић по по-

Törzsökszám, fn. основни број. [реклу.

Törzsökszó, fn. коренита реч.

Törzsöktelen, mn. без стабла.

Törzsöl, es. трти, l. Dörzsöl. — ködik, Törzsönködik, k. трти се, кавжити се.

Törzs-szám, fn. основни, кардиналан број.

Törzsszó, fn. коренита реч.

Törzstiszt, fn. штапски официр.

Tös, mn. што има стабло, с кореном.

Tő-sarjadék l. Tőhajtás. — sarjak, fn. издани.

Tősgyökeres, mn. коренити, радијалан; á. é. укорењен; заковани, затуцани;

— szokás, укорењен обичај; — magyar, прави Мађар; — nemzetseg, вјакадашња породица. — tül, Töstül, ih. из корена, с кореном.

Tőszám, fn. основни број.

Tőszó, fn. коренита реч.

Tőszomszéd, fn. најближи сусед. — ság, fn. најближе суседство.

Tötög, k. гегати се, швагати се, вући Tövér, mn. бујан, обиљан. [се.

Töves, mn. с кореном, стабљикаст.

Tövesrépa, fn. мрква.

Tövestül, mn. с кореном; из темеља.

Tővetőkapa, fn. будак.

Tövis, fn. трн, бодља, бодљика, драча.

— bokor, fn. трњак. — es, mn. трновит, трнов, бодљикав. — es disznó l.

Süldisznó. — es hal l. Sülhal. — kerítés, — sövény, fn. трнова ограда,

- живи плот. — etlen. — telen, mn. без бодли, без трява.
- Tőzeg, Tőzek, fn. тресет. — el, cs. гнојити, ћубрить; палити тресет. — föld, fn. тресет.
- Tőzgölödik, k. вриољити се, l. Tőzög-
- Tőzike, fn. висибаба. [mozog.]
- Tőzög, Tőzögmozog, k. 1.) вриољити се, мигољити се; 2.) будити се (десца из сна).
- Tőzs, fn. трговина, трг. — czím, fn. фирма. — czímez, cs. Фирмирати, потписивати.
- Tőzsde, fn. берза. — játék, fn. играње
- Tőzsdíj, fn. провизија. [на берзи.]
- Tőzsér, fn. трговац, грк. — kedés, fn. тргованье. — kedik, k. трговать. — ség, fn. тргование, трговина.
- Tőzshajó, fn. трговачки брод. — s, fn. капитан трговачког брода.
- Tőzs-mérleg, fn. трговачка билансија. — — segéd, fn. трговачки помоћник. — társ, fn. ортак у трговини.
- Trágár, mn. скаредан, развратан. — kodik, k. срамотно, скаредно говорити. — ság, fn. скаредност, срамотан разговор, безобразнина.
- Trágya, fn. ћубре, гној. — bogár, fn. говноваљ. — lé, fn. пиштевина.
- Trágyál l. Trágyáz.
- Trágyás, mn. паљубрен.
- Trágyáz, cs. ћубрить, гнојити. — ás, fn.
- Trébely l. Törköly. [ђубрење.]
- Trécsel, k. торокати, блебетати.
- Tréfa, fn. шала, попалица; tréfából, од шале, из шале; tréfán kívül, без шале, шала на страну; tréfát üzni, забијати шалу; vkitiböl v. vkitivel tréfát üzni, исмевати се, спрдати се с киме; tréfára fordítani a dolgot, ударити у шалу; nem vette tréfára a dolgot, није узео за шалу; nem érti a tréfát, не зна за шалу; ez már fele sem —, то богме није шала; torkába verték a tréfát v. felében esett a tréfa, присела му је шала; (km.) jó a — de nem mind éltig, вала посвирати, па и за појас заденути; szapora —, meddő okosság, где је много смеја, ту је мало памети.
- Tréfabelséged, fn. шаљив разговор. — czéggér, fn. предмет поруге. — költemény, fn. шаљива песма.
- Tréfál, k. шалити се.
- Tréfálódik, Tréfálódzik, Tréfálkodik, k.
- Tréfálódó, fn. шаљивчина. [шалити се.]
- Tréfanév, fn. изденуто име.
- Tréfás, mn. шаљив; fn. лакријаш, ша-
- Tréfaság, fn. шала, попалица [љивчина.]
- Tréfásan, ih. шаљиво.
- Tréfátlalan, mn. незграпан, неспретан.
- Tréfaüzzö, fn. баекло, лакријаш.
- Trencsén(vármegye), tn. Треччи.
- Treszka, Trézi, tn. Треска.
- Trilla, fn. трила.
- Trilláz, k. és cs. трилирати, извијати.
- Trizsábol, cs. деветати, лемати.
- Trombita, fn. трубља, труба, трумпета. — csiga, fn. тритонов рог (пуж). — hang, fn. глас трубе. — kürt, fn. ловачки рог.
- Trombitál, k. és cs. трумбетати, сви-рати у трубу.
- Trombitás, fn. трубач; tn. с трубом.
- Trombitaszó, fn. трумбеташе.
- Tromf, fn. тронфа, адут; — ot — fal, мило за драго, шило за огњило.
- Tromfol, Tromfoz, k. адупирати, убијати адумом; á. é. vkitivel — ni, насадити кога.
- Trón, fn. престо, трон. — örökletrirend, fn. ред о наследству престола. — örökkötés, fn. наследство престола. — örökkös, fn. престолонаследник, наследник
- Trónus, fn. престо. [престола.]
- Trónutód, fn. наследник престола.
- Truez, fn. пркос; — bol, уз пркос. — ol, — olkidik, k. пркосити.
- Trücsök, fn. зрикавац, (цири) попан.
- Trüsszen l. Tüsszen.
- Tuba, fn. голуб.
- Tubák, fn. тубак.
- Tubi, Tubieza, Tubika, fn. голунче.
- Tuczat, fn. тесте, туце. — számra, ih. на туце.
- Tud, cs. és k. 1.) знати; tud ön magyarúl, зните ли мађарски? — e egy forrintot váltani, можете ли променити једну форинту? 2.) (hoz, hez) разумевати се, разбирати се у чему; tud hozzá mint a hajdú a harangontéshesz, разуме се у том како магарац у кантару; á. é. azt is hozzá — ván, подразумевајући, урачујући и то; tudtomra, tudtödra, tudtára . . . , колико ја знам, колико ти знаш . . . ; tudtára v. tudtul adni, дати кому на знање; tudtomra jött, дошло ми је до ушију; tudtul vettem, дознао сам; tudtom nélküll, без мог знања; az atya tudta nélküll, без очева знања; a mit nem tu-

dok, azon nem bűsülök, незнано не-
питано, здано вољено; 3.) мислити;
azt tudom, úgy tudom, тако мислим.
Tudakol, es. распитивати, разбирати;
azt tudakolá az apától, питао је она. .
— ás, — ódás, fn. распитивање, про-
питивање. — ódik, k. пропитавати,
распитивати се.
Tudákos, mn. разметъив; fn. свезналица.
— ság, fn. разметање, свезналаштво.
Tudakoz, es. распитивати, l. Tudakol stb.
ólag, ih. раепитујући.
Tudalékos, mn. многознао; fn. многозна-
Tudalmas, mn. свестан. [лица.
Tudalom, fn. знање; — mal bírni vmiről,
знати о чему или за што.
Tudás. fn. знање; разумевање.
Tudat, fn. свест; es. (vkivel vmit) јавити,
саопштити кому што. — ás, fn. саоп-
штити, нотификација.
Tudatlan, mn. és fn. незналица. — oz, es.
називати незналицом. — ság, fn. не-
зналаштво, незнаше. — úl, ih. a) у не-
знању; b) невешто, с неразумевањем.
Tudniglič, Tudnillik, ih. т. ј. то јест, то
ће рећи, на име.
Tudni-méltó, mn. вредно знати. — vág-
yás, fn. радозналоест, љубопитство. —
vágýó, mn. радознао, љубопитан; fn.
љубопитљивац.
Tudnivaló, mn. — dołog, наравна (поз-
ната) ствар; ih. наравно, дабогме;
fn. белешка.
Tudomány, fn. наука, знање; — t tenni,
свдоочити.
Tudomány-beli, mn. научан, знанствен.
Tudymányos, mn. научан, знанствен; у-
чен. — ság, fn. наученост.
Tudomás, fn. знање; — sal bírni, знати
о чему; nínes — om róla, није ми поз-
нато; — és ahhoz tartás végett, ра-
ди знања и равнања; — ul, на зна-
ње; vkinék — ul adni v. — ára hozni,
дати на знање, доставити; — ul vé-
tetik, узима се на знање.
Tudomásvétel, fn. узимање на знање.
Tudor, fn. доктор; jog —, доктор пра-
ва; orvos —, доктор медицине; bölg-
esészet —, доктор филозофије.
Tudorság, fn. докторат.
Tudós, fn. ученик, научник; mn. учен,
учен.
Tudósít, es. (vkit vmiről) обавестити
о чему; — ják, јављају. — ás, fn.

извещтај, глас. — ó, fn. извещтач;
mn. што објављује; — ó levél, авиза.
Tudósítvány, fn. 1.) авиза, глас; 2.) из-
вещтај, програм; iskolai —, школски
известај.
Tudóskodik, k. вадити се за научена.
Tudósság, fn. ученост.
Tudóstag, fn. академичар.
Tudva, ih. 1.) познато; — van előttem,
познато ми је; 2.) навалице, хотими-
це; nem —, у незнању.
Tudvágý j. Tudvágýás.
Tudvalevő, mn. познат, здан. — leg, ih.
као што је познато.
Tuhad, k. гомилати се, закрчивати се.
Tuhaszt, es. гомилати, закрчивати.
Tújafa, fn. дрво живота.
Tukánborsevő, fn. биберождер, тукан.
Tukina, fn. 1.) уговор; 2.) трата (мени-
ца); 3.) тетивика (трава).
Tuku, fn. адраповац; шмокљан.
Tukmál, k. 1.) склопити, склапати уго-
вор; á. é. reá — ui, наметнути, на-
тутнути; 2.) трасирати (меницу).
Túl, ih. над, врх; — lenni vmin, бити го-
тов е чим; — tenni magát vmin, преко-
рачити, пренебрегнути; — tette magát
a kötelességén, занемарио је дужност.
Túl, mn. с оне стране, с ону страну,
преко; — a Dunán, с оне стране Ду-
нава; 6 órán — van az idő, већ је
прошло 6 сати; а nehézségen már
— vagyunk, претурили смо тешкоћу;
kelletén —, преко мере.
Túl-ad, k. (vmin) дати даље, опростити
се, курталисати се; gondjain — ott,
опростио се брига; vkin — ni, кога
отерјати.
Tulajdon, mn. сопствен, властит; fn. a)
својина, властитост, сопственост; b)
особина, својство. — i, mn. што се
тиче својине.
Tulajdonít, es. 1.) присвајати; 2.) прида-
вати; annak nagy fontosságot — anak,
том придају велику важносг; 3.) упи-
сивати, урачунавати; maga magáuak
— sa, нек сам себи присише.
Tulajdonitás, fn. 1.) присвајање; 2.) прида-
вање; 3.) урачунавање, присецивање.
Tulajdonító, fn. датив; mn. атрибутиван.
— lag, ih. атрибутивно.
Tulajdonkép(en), ih. управ, баш; mit
akarsz —, шта управо хоћеш? — i,
Tulajdonlag l. Tulajdonkép. [mn. прави.

Tulajdonnév, fn. сопствено (особно) име.
 Tulajdonos, fn. власник, господар, баш-
 тиник. — ság, fn. властитост, сопстве-
 Tulajdonság, fn. особина, евојство. [пост.
 Túlakozik, k. протурити се, протуривати
 Tulba, fn. машина (за иливаше). [се.
 Túlbeeslés, fn. прецењивање.
 Túlbeesül, cs. прецењивати, преценити.
 Túlesapong, k. калашити се, претерива-
 ти, пребацити се. — ás, fn. прете-
 ривање, развратност. — ó, fn. és mn.
 развратник; развратан.
 Túlesigáz, cs. претеривати, претерати.
 Túlél, cs. преживети, j. Tovább élni vkinél.
 Túlér, cs. премашати, домватити преко
 Túlérett, mn. презрео. [чега.
 Túlerő, fn. надмоћ, премоћ.
 Túlesik, k. насти на ону страну; mun-
 kán túlesmí, претурити посао.
 Túlfelől, ih. с оне стране; окром тога.
 Túlfeszít, cs. одвећ затегнути, напрегнути.
 Túlfeszült, mn. презатегнут, напрегнут.
 Túlfinom, mn. одвећ фини, j. Felettesebb
 фином.
 Túlhág, k. és cs. прећи, прекорачити.
 Túlhajt, cs. претерати, претеривати.
 Túlhalad, cs. és k. прекорачивати, пре-
 машати.
 Túli, mn. оностради; dunántúli, с оне
 стране Дунава.
 Tulipán, fn. лада. — os, mn. закићен
 лалом; пун лале.
 Tuliz, cs. бости рогом.
 Túljár, k. премашати; прећи; vkiniek
 eszén — ni, надмудрити.
 Túlkap, k. пребацити се, претеривати.
 — ás, fn. претеривање, изгред.
 Túlkodik l. Túloz.
 Túlköltség, fn. сувишни трошкови.
 Túlmegy, Túlmén (vmin), k. прећи, l.
 Túlnan, ih. испрека. [Átlép.
 Túlnépes, mn. пренасељен.
 Túnyomó, mn. надмоћан, претежан. —
 lag, ih. претежно. — ság, fn. надмоћ-
 ност, превага; — ságra jutni, доћи до
 Túlok, fn. јунац, јуне. [превласти.
 Túlontúl, ih. одвећ, премного.
 Túloz, cs. претерати, претеривати.
 Túlság, fn. претераност.
 Túlságos, mn. претеран; развратан. —
 an, ih. претерано; развратно. — kodik,
 Túlsó, mn. онострани. [к. претеривати.
 Túlsúly, fn. превага, претега; — t nyer-
 ni, добити превагу.

Túlszáryal, es. наткрилити, j. Felülke-
 rekedik (on, en).
 Túlteher, fn. претега, сувишан терет.
 Túltelt, mn. пренуци, пресит.
 Túlterhel, es. претоварити, претова-
 ривати, j. Szerfelett megterhelni.
 Túlterhelt, mn. претоварен. — ség, fn.
 претовареност.
 Túltesz, k. (vkin) превазилазити, прева-
 зићи, премашити; (vmin) пренебрег-
 нути што, не обзирати се на што.
 Túlterjeszkedik, k. преко граница се ши-
 рити; á. é. из далека захватити.
 Túlvisz, cs. претерати, претеривати.
 Túlvitt, mn. претеран, пренапет.
 Túlzás, fn. претеривање. — ó, fn. пре-
 теранац. — ott, mn. претеран. — ott-
 ság, fn. претераност.
 Túlzeng, cs. надвишити, натпевати.
 Tumka l. Tukma.
 Tungos, mn. дебео; fn. гузош.
 Tunya, mn. лен, нехатан; туњав.
 Tunyálkodik, k. леновати.
 Tunyán, ih. нехатно, лено.
 Tunyaság, fn. нехат, леност.
 Tunyít, cs. тромити, чинити леним.
 Tunyúl, k. ленити се, бивати нехатан.
 Túr, A. fn. 1.) жуљ од седења, јахања;
 2.) изривена земља; B. cs. конати,
 ровити, рити. — ás, fn. ровење, ри-
 вење. — at, fn. кртињак, крторовина.
 Turba, fn. торба, телећак.
 Turbán, fn. турбан. — liliom, fn. чепљез.
 Turbás, mn. с торбом; fn. торбар (мајстор).
 Turbékol, k. гукати, гугукати. — ás, fn.
 гугут, гукање.
 Turbikál, Turbikol, cs. мутити, бућкати
 Turbokló, fn. бућкало. [(воду).
 Turbokol l. Turbikál.
 Turbolya, fn. стидак (биљка).
 Turezos, mn. рутав, маљав.
 Túrdogál, Túrész, cs. рити; чеврљити.
 Turfa, fn. тресет.
 Turha, fn. слуз, хракотина; turhát köpni,
 пљувати хракотину, слуз.
 Turhás, mn. пун слуз, хракотине.
 Turház, k. хракати, закашљивати се.
 Turjány, fn. баровит илићак, млака. —
 os, mn. млаковит.
 Turkál, Turkapiszkál, cs. рити.
 Túró, fn. сир (мекани). — csík, fn. ре-
 занци са сиром. — dzik, k. сирити се.
 Túrony, fn. казејин (составни део сира).
 Túrórács, fn. цедило за сир.

Túros, mn. најуљен, огуљен од јахања.
 Túróz, mn. са сиром; сираст.
 Túrósajt, fn. сир за размазивање(на хлеб).
 Túrosít, es. најуљити, одерати се. — ódik, k. најуљити се, одерати.
 Túrósodik, k. сирити се.
 Túroz, es. посипати сиром.
 Turul, fn. орао.
 Turz, es. копати, тражити руде. — ás, fn. тражење руда. — ási engedély, дозвола за тражење руда. — ó, fn. који тражи руде.
 Tus, fn. 1.) здравица, наздравица; — t inni, пити на здравицу; — t húzni, свирати на здравицу; (szój.) az nem nagy —! то није бог зна шта! 2.) кундак; 3.) туш (боја).
 Tusa, fn. 1.) борба, бој; 2.) кундак.
 Tusak, fn. пањ; буџа, маљ,
 Tusakod-ás, fn. борба, бојак. — ik, k. борити се, бити бојак.
 Tusakol, es. натеривати, набијати.
 Tusalg, k. борити се собом.
 Tusaütés, fn. удар кундаком.
 Tusáz, k. борити се.
 Tusfesték, fn. боја за туширање.
 Tus-ivás, fn. наздравица.
 Tuská, Tuskáz l. Duska, Duskáz.
 Tuskó, fn. пањ; маљ; á. é. будак, бедак. — z, es. лупати, ћускати.
 Tusol, es. туширати.
 Túsz, fn. талац; — ok, таоци.
 Tusza, fn. удео,deo.
 Tuszkol, es. гурати, турати; натеривати; reá — ni, наметнути.
 Tuszkoló, fn. узбијач (справа) за трску
 Tuszli, fn. колчак. [на крову].
 Túsztárs, fn. суталац.
 Tutaj, fn. сплав. — híd, fn. мост од сплавова. — mester, fn. сплавција (мајстор). — os, fn. сплавција (пловач). — oz, es. спуштати хватове.
 Tutajrév, fn. где се воде дрва из воде.
 Tuti, fn. напуче.
 Tutú, fn. свиrale, карабе.
 Tutál, Tutul, k. заурлавати, вити, урливати. — ás, fn. урлик.
 Tutuska, fn. гомилица.
 Tutyi, fn. напуче.
 Tutyma, mn. уњкав. — ság, fn. уњкавост.
 Túzok, fn. дроња; (pb.) jobb ma egy veréb, mint holnap egy —, боље да нас јаје, него сутра кокошка.

Tü, fn. игла, шиваћка; füles —, игла

с ушицом; — vé tenni mindent, све пепреметати, пробурлати.
 Túalakú, mn. игласт. — lag, ih. игласто.
 Túcsináló, fn. иглар.
 Túcskérez, k. 1.) љутито тражити, предметати; 2.) тратити време, дангубити.
 Túcsök, fn. цврчак; mezei —, црни попац, зрикавац; házi —, бели попац; — bújt a fejébe, дошле му лутке; túcskei vannak, има бубу (прва) у глави; összehordott túcsköt, bogarat, наговорио је тамо ваздан којепита.
 Túded, mn. игласт. — en, ih. игласто.
 Tüdő, fn. 1.) плућа, бела цигерица; 2.) утробице на кисело, „пајшл“.
 Tüdőbajos, mn. преоболан.
 Tüdögyuladás, fn. запаљење плућа.
 Tüdökör, fn. 1.) сушица, јектика; 2.) járványos —, марвена куга; 3.) l. Tüdökóros.
 Tüdökóros, mn. és fn. преоболан, јектичав.
 Tüdökórság, fn. суха болест. [чав.
 Tüdőlob 1. Tüdögyuladás.
 Tüdös, mn. с цигерицом; с кашом од Tüdősorv, fn. сушица. [цигерице.
 Tüdővész, fn. 1.) сушица, суха болест; 2.) марвена куга. — es, mn. јектичав.
 Tüdz, es. ситно прошивати, штеповати.
 Tüfej, fn. иглена глава.
 Tüfok, fn. ушка од игле.
 Tühegy, fn. врх од игле; — re állítanf, терати до крајности; — re szedni a beszédet, свести беседу на најкраће.
 Tükör, Tükör, fn. огледало, зрцало. — borítás, fn. облог огледала.
 Tükörkö, fn. гипсаст шпат.
 Tükörzsék, fn. огледало за облачење.
 Tükördz-ik, k. огледати се. — és, fn. огледање.
 Tükörös, mn. с огледалом; катоптричан; fn. огледалар.
 Tüköröz, es. износити, показивати као у огледалу. — ódik, k. огледати се, одејајивати. — et, fn. огледање. — tet, l. Tüköröz.
 Tüled, isz. стук! se — se hozzád, ни овамо ни онамо.
 Tülevél, fn. игленасто лишће, четина.
 Tülelevelű, mn. четинаст; fn. игленасто
 Tüll, fn. тил (материја). [дрво.
 Tülök, fn. 1.) рог; 2.) парожак од рога јелењег. — ded, mn. рогаст, рожаст.
 Tülökszelencze, fn. рожана кутија.
 Tümives, fn. иглар.

Tün 1. Tünik.

Tünde, mn. што брзо нестаје, пролази; варљив; вилински; fn. a) зна-
мен, знак; b) вила.
Tündelevény, Tündemény, fn. елени мии.
Tündér, mn. чаробаи, вилински; fn. ви-
ла. — es, mи. вилински; á. é. што па-
мах нестаје, тренутан, варљив. —
fény, fn. чаробни сјај. — i, — ies,
mn. чаролијски, вилински. — kastély,
fn. вилински двор. — kedés, fn. ча-
ролија, мањие. — kedik, k. вратати,
бајати. — kert, fn. вилински врт.
— kör, fn. вилинско, врзино коло. — lő,
mn. чаролијски. — mese, — rege, fn.
вилинска прича, бајка. — ország, fn.
вилинско царство. — ség, fn. чаролије.
— vár, fn. вилински град. — vessző,
fn. чаробна палица.

Tündevény 1. Tündelevény.

Tündik 1. Tünik.

Tündök, fn. слени мии.

Tündökít, es. чинити сјајним, блеставим.
Tündökl-ik, k. блестати, јати се, тре-
нерити. — és, fn. блестање, сјајце.
— et, fn. блесак, сјај. — etes, — ö,
mn. сјајац, трептав.

Tünevez, k. нестајати, ишчезавати.

Tünekedik, k. хтети јати.

Tünékeny, mn. што брзо пресија, пре-
лази, тренутан. — en, ih. тренутно,
прелазно. — ség, fn. прелазност,

Tünelem, fn. појава, појав.

Tünelg, k. полако се губити, ишчезавати.

Tünelmes, mn. прелази, тренутан.

Tünmény, fn. појава; természeti —, при-
родна појава, феномен.

Tünés, fn. појављивање, појав.

Tünet, fn. 1.) појава, појав; 2.) причи-
њавање, утвора.

Tünetkövek, fn. метеори.

Tünik, Tünik, k. 1.) појављивати се,
указивати се, појавити се; szembe
—, упада у очи; 2.) нестати, проћи.

Tünle, fn. блеставац (камен).

Tünöd-és, fm. размишљање, премисља-
ње, стрења, брига. — ik, k. премис-
љати; стрењити, бринути се.

Tüntet, es. изнети, представљати; k.
бунити се, демонстровати. — és, fn.
демонстрација.

Tüparna, fn. јастучић за задевање игала.

Tüpépz, fn. новац за ситне трошкове.

Tür, es. és k. 1.) трпети, спосити, под-

носити; akár mit is — ve ér el az
ember, триен спасен; 2.) пресамити-
ти, посувраћивати.

Türedék, fn. увијено, умотак.

Türedelem stb. 1. Türelem stb.

Türékeny, mn. стриљив, трпљив. — en,

ih. трпљиво. — ség, fn. стриљивост.

Türelem, fn. стриљење; трпљивост, то-
лераница.

Türelmes, mn. стриљив; трпљив, толе-
рантан. — en, ih. стриљиво. — ség,
fn. трпљивост, толераница.

Türelmetlen, mn. нестриљив; истриљив,
нетолерантан. — ség, fn. нестриљив,
нетолерација, истриљивост. —
ül, ih. нестриљиво; истриљиво.

Türem, fn. посувратак, подавијутак.

Türemlik, k. посувратити се, посувра-
живати се.

Türemppikk, fn. одољен, мацна трава.

Türés, fn. 1.) триљење, трпеж; пажња;
békességes —, стриљивост; mi — ta-
gadás, чему тајити; keserű a —, de
édes a gyümöliese, трпен-спасен; 2.)
подмотавање, посуврађање.

Türet, fn. умотак; egy. — vászon. труба

Türetlen 1. Türhetetlen. [платна].

Türhetetlen, mn. неспособан, неспособљив. —
ség, fn. неспособност. — ül, ih. неспособно.
Türhető, mn. што подноси, спошљив; —
приличан. — en, — képen, — leg, ih.
колико подноси, прилично.

Türhetös 1. Türhető. — ség, fn. споши-
љивост, подносивост.

Türköl, es. бости роговима. — ödzik,
k. бости се.

Türközik, k. 1.) заекувати се, задигнути
се, заекувати се; neki —, прионути
око чега; 2.) 1. Türkölödzik.

Türköztet, vh. уздржавати се.

Türő, mn. који споси, пати; fn. патник.

Türödelem, Türödelmes 1. Türelem, Tü-
relmes.

Türödzik, k. заекувати се, запрезати се.

Türök, fn. por.

Türömfű, Türömölaj, fn. стриљење.

Türtet, vh. (-i magát), Türtözködik, Türt-
özük, k. стрпети се, уздржавати се.

Türtszírom, fn. колутка (биль.).

Tüs, fn. иглар; mn. a) игласт, бодљи-
кав; b) с иглом. — erdő, fn. шума
од четинастог дрвећа.

Tüsege, fn. бодљикави пуж.

Tüske, fn. 1.) бодља, бодљика, трн; tüs-

kén ülni, седети као на иглама: szerb v. gilicze —, дикаца; 2.) рибља кост. Tüskebokor, fn. трњак; tüskén bokron keresztül, и у ватру и у воду. Tüskéborona, fn. трнова брана. Tüskeparások, fn. бодљоперке. Tüskés, mn. 1.) трновит, бодљиков; 2.) чиу костију, длакав (риба). Tüskés állatok, fn. бодљивци, ехинодермата. — csiga, fn. гриницијак. — férereg, fn. морски јеж. — sövény, fn. трнова ограда. — szárny, fn. бодљикаво пераје. — úszonyúak, fn. тврдоперке. Tüskönczök, fn. бодљивци, ехинодермата. Tüsök l. Tüske. Tüstént, ih. одмах, у мах, таки. Tüstön-tübből, ih. 1.) из корена, са жилама; 2.) с места, таки. Tüsszen, Tüsszent, k. кихнути; — ö rög v. szer, прах за кихање, бурмут. Tüsszög, Tüszköl, k. кихати. Tüsző, fn. 1.) кеса, врећа, ћемер; 2.) омотач плода, мехурац. Tüsszuras, Tüsszurat, fn. убод, бод. Tüszz l. Tüsző. Tütartó, Tütök, fn. иглењача. Tüttüs, fn. кулен, шваргла, кожуричница; á. é. дебело дете, туљак. Tüti, fn. ту-ту (вода, у дејствјем говору). Tüves, mn. игленаст, бодљиков. — csga, fn. гриницијак. — fa, fn. трње, l. Kökény. — fejű, fn. вења, смрека. — hal, fn. змијушица. — káposzta, fn. артичок. Tüz, fn. 1.) ватра, огань, пожар; — et venni, запалити; — nek víznek neki menni, сржати и у ватру и у воду; — zel vassal rajta lenni, радити из петних жила; — zel vassal pusztítani, жарити, пустошити огњем и мачем; — ve menne érted, скочио бы у ватру за тобом; égő — et gerjeszteni, распиревати ватру; а — et piszkálni nem jó, не ваља се с ватром играть; — et rakni, ложити; 2.) ватруштина, връхина; — zel, ватreno; — ről pattant, ватрен, жесток, огњевит; csupa —, жива жеравица; tüzbe jönni, доћи у ватру, распламтити се. Tüz, cs. 1.) бости, прошивати; 2.) a lobogót — ni, побости барјак; Tüz-fűz l. Tüztollaz. Tüz-álló, mn. неупаљив. — anyag, fn. гориво. — béka, fn. ватреная жаба. —

biztosított, mn. осигуран од ватре. — csáklya, fn. пожарничка чакља. Tüzdel, cs. 1.) прошивати, бости; 2.) задевати; 3.) убадити, надевати; — ö szalonna, сланина за надевање; — t, надевен. Tüzel, k. 1.) ложити; 2.) палити, пушати; — j! пали! cs. подстицати. Tüzelő, mn. за ложење; — anyag v. szer, гориво; fn. 1.) отгишите, камин; 2.) лот. Tüzeleg, k. пламтети, буктети. [кар. Tüzelék, fn. гориво. Tüzelés, fn. 1.) ложење; 2.) пальба, ватра; — re fogni a fegyvert, наместили пушку за пушање. Tüzelgés, fn. букћење; á. é. жестија. Tüzellenző, fn. штит против ватре. Tüzér, fn. тобција, артиљеријста. — i, mn. тобцијски. — ség, fn. топништво, артиљерија. — szer, fn. тобцијски прибор. — tanya, fn. тобцијски парк. Tüzes, mn. 1.) ватрен, усјан; 2.) реван, жесток; 3.) огњане боје. Tüzesbetegség, fn. петехије, бубуљице. Tüzesedik, k. усјати се, зажарити се; neki tüzesedett, распалити се. Tüzesen, ih. ватreno; жестоко. Tüzesít, cs. жарити, ужарити, усјати. Tüzesked-ik, k. узаврети, бити жесток, распалити се. — és, fn. узаврелост. — ö, mn. жесток; fn. прзница. Tüzesróka, fn. лисица црна трбуха. Tüzzesség, fn. ватреност, жестина. Tüzesvaspróba, fn. проба са усјаним гвожђем (суд божји у средњем веку). Tüzetes, mn. нарочит; темељит, опширн. — en, ih. опширо, темељито. Tüz-fal, fn. забат, огњак. — feeskendő, fn. штрцалица за гашење. — fegyver, fn. оружје за пушање. — fogó, fn. ватраль, машице. — folt, fn. мехур. — golyó, fn. ватрена, усјана кугла. — gyík, fn. саламандер. — halál, fn. смрт у ватри. — hárang, fn. a) отпините; b) згарите. Tüzhordó, fn. ватрогасно буре. [ште. Tüzi, mn. за ватру; из ватре; — fa, дрво за ложење, гориво. Tüz-ihlet, fn. крштење ватром. — imádás, fn. обожавање ватре. — imádó, fn. обожавач ватре. — játek, fn. ватромет, пуштање ватрених жабица. — játékos, fn. ватрометник. Túzkár, fn. штета од ватре или пожара.

ра. — mentés, — mentesítés, fn. осигуравање против пожара. — mentesítő, fn. друнитво за осигуравање против пожара.
 Tűzkárosult, mn. és fn. погорелец.
 Tűzkelme, fn. материја што гори.
 Tűzkő, fn. кремен.
 Tűzlapát, fn. ватраль.
 Tűzlárma, fn. узбуна на ватру.
 Tűzlépés, fn. корак за јуриш.
 Tűzmentes, mn. 1.) неунаљив; 2.) осигурован.
 Tűzmiv 1. Tűzjáték. [гуран од ватре.
 Tűzmivéssel, fn. ватрометништво.
 Tűzmunka, fn. радња ватром.
 Tűznemű, mn. огњан.
 Tűzokádó, mn. ватрометан; — hegy, огњан.
 Tűzoldal, fn. арфилада. [њедух, вулкан.
 Tűzoltó, mn. за гашење; fn. ватрогасац,
 Tűzöget 1. Tűzdel. [пожарник.]

Tűzör, fn. пожарна стража. — izet, fn. пожарна стража. — ség, fn. a) ватрогасци; b) ватрогасна стража.
 Tűzött, mn. проширен; штенован; везен;
 2.) seípőre — kezekkel, подбочено.
 Tűz-pille, fn. вентица, што лети на ветру. — piros, mn. црвен као ватра, огњан. — riadal, fn. узбуна на ватру. — rölpattant ember, fn. жеравица, прзница. — szer, fn. џебана, муниципија, прах и олово. — szerszám, fn. кресиво. — szító, — takarító, fn. жарило, жарач. — támadás, fn. пожар. — tartó, fn. жеравичњак. — teke, fn. ватрена кугла. — telep, fn. батерија, 1. Ágyutlep.
 Tűz-tollaz, es. китити.
 Tűz-veres, mn. црвен као ватра. — vész, fn. пожар. — zaj, fn. вика на ватру.

Ту.

Tyúk, fn. 1.) кока, кокошка, кокон; kotló —, квочка; tojó —, кока што носи јая; (szój.) — okkal fekünni le, легати с кокопима (рано); fekete — és fejér tojás, и црна кока носи бело јаје; enyém a —, tehát a tojás is, чија кока онога и јаје; — is kikaparja, заклела се земља рају, да се сваке тајне знају; 2.) fias —, власчићи (звезде).
 Tyúkáros, fn. пилићар. — né, fn. пилићарка.
 Tyúkász, fn. 1.) пилићар; 2.) који за паћа живину.
 Tyúkász, k. улагивати се, умиљавати се.
 Tyúk-borító 1. Tyúkketrecz. — eszű, mn. глупав; fn. глупак. — fészek, fn. коконје гнездо. — fi, fn. пиле. — hús, fn. пилетина, кокошје месо. — húsleves, fn. чорба од кокошке. — kereskedő, fn. пилићар. — ketrecz, fn. легало, кокошињак. — kosár, fn. кошар

за живину. — leveles 1. Tyúkhúsleves. — mony, fn. кокошје јајце. — nemű, mn. кокошјег рода, — ól, fn. кокоши. Tyúkos, fn. који гаји живину. [њак. Tyúkszakáll, fn. — ra becsülni, површио ценити, овлаши судити.
 Tyúkszedő, fn. пилићар.
 Tyúkszem, fn. 1.) жуљ (на нози); (szój.) vkinek — ére hágní, стати кому на жуљ; 2.) мишјакиња (трава). — es, mn. који има жуљеве на нози. — ū, mn. кратковид.
 Tyúk-tenyésztés, fn. гајење кокошака. — tenyésztő, fn. који гаји кокошке. — tetű, fn. кокошја уши. — tojás, fn. кокошје јаје. — toll, fn. кокошје перје. — tolvaj, fn. крадикокошака, који краде живину. — ülő, fn. седало, легало, кобача. — ültető, fn. који насељује кокошке; á. é. малкоња, иртван. — vásár, fn. продаја живине.

У, Ú.

U. a. — ugyanaz, исти.
 Ú. m. = úgymint, као, наиме.
 Ú. n. — úgy nevezett, такозвани.
 Uborka, fn. краставац; (szój.) felkapott az — fára, нала му скира у јед; потерала га срећа.

Uczu! isz. 1.) дед! дела! хајде! — neki, elmeséli, hogy..., ну, па исприча, како...; 2.) ују! ура!
 Udvár, fn. 1.) двор; 2.) авлија, двориште; — népe v. emberei, дворани; — hazugja, дворека луда; 3.) непо-

- кривен део крова на лађи; 4.) коло (око месеца или сунца).
- Udvar-biró**, fn. провизор. — ház, fn. племићки двор. — hely, fn. 1.) двориште; 2.) властелински двор; курија. — helyes, fn. куриалиста.
- Udvari**, mn. 1.) дворски; — bolond, дворска луда; — emberek, дворани; 2.) авлијски; 3.) учтив, уљудан.
- Udvarias**, mn. учтив, услужан, галантан. — an, ih. учтиво, галантно. — kodik, k. учтиво се понашати. — ság, fn. учтивост, галантност.
- Udvariatlán**, mn. неучтив, неуљудан, негатантан. — ság, fn. неуљудност.
- Udvarilag**, ih. **Udvaris**, mn. дворски, као на двору.
- Udvariság**, fn. галантност, етикет.
- Udvaritanácsos**, fn. дворски саветник.
- Udvarka**, fn. дворић.
- Udvarkodik**, k. удварати се, клањати се кому.
- Udvarlás**, fn. 1.) подворење; 2.) курисање, удворавање.
- Udvarló**, fn. 1.) дворски слуга; 2.) удварач.
- Udvarmester**, **Udvarnagy**, fn. дворски на-
Udvarnép, fn. дворани. [стојник]
- Udvarnok**, fn. дворанин, дворски каваљер.
- Udvarol**, k. чинити подворење, удварати се; дворити; курирати.
- Udvaroncz**, fn. удворица.
- Udvarszerű**, mn. дворски, дворански. — leg, ih. дворски.
- Udvartartás**, fn. држање двора, двор.
- Udvartelek**, fn. курија, властелински
- Udvartelkes**, fn. куриалиста. [двор.]
- Udvas** 1. **Odvas**.
- Ugar**, fn. угар; mn. пуст, незасејан. — föld, fn. угар. — hónap, fn. јуни. — lás, fn. угарење. — ol, cs. угарити. — on, ih. непосејано, пусто. — rozsnok, fn. дивља зоб. — szántás, — töréss, fn. угарење.
- Ugat**, k. лајати. — ás, fn. лавеж, лајање.
- Ugocsa(vármegye)**, tn. Угочка.
- Ugord-ik** 1. **Ugrik**. — ás, fn. скакање. — ós 1. **Ugrós**.
- Ugorgyán**, fn. шмок, l. Szivárvány, 2).
- Ugorka**, fn. краставац. — saláta, fn. салата од краставца.
- Ugorkás**, mn. с краставци.
- Ugrál**, k. скакати. — ás, fn. скакање. — gat, k. скакати.
- Ugránes**, fn. живо дете, нестанко.
- Ugrández(ik)**, k. скакати, поскакивати,
- Ugrány** l. **Ugrónyúl**. [скакутати.]
- Ugrás**, fn. 1.) скакање; 2.) скок.
- Ugraszt**, **Ugrat**, cs. чинити да скаче, расцрпнати; терати.
- Ugrató**, fn. кретикус (стопа у стиху).
- Ugratolovés**, fn. метак на одбој.
- Ugrifuti**, mn. хитар, брз, лак; fn. несемелица.
- Ugrifüles**, fn. ветронир, ветрогоња.
- Ugró**, fn. коњиц (у шаху).
- Ugrik**, k. скакати, скочити.
- Ugrócz**, fn. арлекин.
- Ugró-év**, fn. преступна година. — háló, fn. мрежа за тице. — kút l. Szökök-kút. — nap, fn. преступни дан. — nyúl, fn. египатски миш, скочац. — rúd, fn. мотка за прескакање.
- Ugrós**, mn. што скаче, скакуће.
- Ugrósik** l. **Ugrál**.
- Ugróváz**, fn. шедрван.
- Úgy**, ih. тако; — ahogy, како-тако.
- Úgy-ám**, ih. тако да! тако боме!
- Ugyan**, ksz. 1.) до душе, истина; ott vol-tam —, de nem láttam, био сам онде истина, или га не видех; 2.) ала, ма; — mond meg, ала реци ми! 3.) — csak megjártunk, баш смо насељи! 4.) такоће; — csak mi, опет ми.
- Ugyan-akkor**, ih. опет онда, баш тада. — annyi, mn. исто толико. — az, mn. исти тај. — azért, ih. опет због тога; због истог тога. — azon, mn. исти. — azonos, mn. истоветан. — ez, — ezen, mn. овај исти. — ezért, ih. за то исто; баш зато.
- Ugyanis**, ih. на име, то јест; megmondta —, рекао је наиме; јер је рекао.
- Ugyanitt**, ih. на истом месту, баш овде.
- Úgyannyira**, ih. тако, у толикој мери.
- Ugyan-oda**, ih. опет онамо, баш онамо. — onnan, — onnét, ih. опет отуд, баш одонуд. — os l. Azonos. — ott, ih. опет онде; баш на оном месту. — úgy, ih. исто тако, сасма тако.
- Úgyde**, ih. јесте али..., или онда...
- Úgye?** **Ugyebár?** јелда? јелте?
- Úgyis**, ih. и онако, и тако.
- Úgymint**, ih. наиме, као.
- Új**, mn. нов.
- Új**, fn. 1.) прст; — at húzpi, вући се прста, вући се клиника; nem szoptam — amból, нисам исписао из прстију;

úgy maradt mint az — ом, остао је го као прст; — aink sem egyenlők, ни сви прсти пишу једнаки; — odra tekerheted, можеш га обавити око прста; 2.) рукав; 3.) палац (мера); 4.) шапа; 5.) креца (на листу).
 Újal, cs. дирати прстима.
 Újan, Újantan, ih. ново; обновљено.
 Újantyú, fn. кесица на прст.
 Újas, mn. 1.) прстат, који има прсте; 2.) на рукаве; 3.) од једног палца; fn. кратак огртач, курчче.
 Újas-di, fn. играње с прстима. — hal, fn. трбоперка. — keztyű, fn. рукавице с прстима. — mellény, fn. прслук на рукаве, бена.
 Úyatlan, mn. 1.) без прстију; 2.) без рука.
 Újazott, mn. — levél, креџав лист. (ва.
 Újbeszéd, fn. разговор прстима.
 Újból j. Újra.
 Újdad, mn. претаest.
 Újdivatú, mn. нове моде, по новој моди.
 Újdon, mn. нов-новицат, нов-новаци.
 Újdondász, fn. који купи, пише новости; k, скупљати новости.
 Újdonnan, Újdonnat, ih. сасвим изнова.
 Újdomatúj, mn. нов-новицат.
 Újdonoz, k. јагмити се за новостима.
 Újdonság, fn. новост, новина.
 Újdonúj, mn. нов-новицат.
 Újesztendő, Újév, fn. ново лето, нова година.
 Újévi, mn. о новој години. [дина.
 Újfent, ih. из нова, с нова, на ново.
 Újházas, mn. нововенчан.
 Újhely, fn. врх од прста.
 Újhold, fn. нов месец, млад месец, младина.
 Újít, cs. обновљати, обновити, приновити. — ás, fn. обнова; egyházi — ás, реформација. — ási vágy, fn. новотарство. — ási szerződés, fn. новација. — gat, cs. обновљати. — ó, fn. обновљач; новотар, реформатор. — olás, fn. новација.
 Újizom, fn. батић, коленце.
 Újj, fn. прст, l. Új, fn.
 Újjá-alakítás, fn. преображај, преуређење. — szervez, cs. обновити, преуреđити. преустројити. — születés, fn. препорођај. — születik, k. препородити. [дити се.
 Új-játék l. Újasdi. [дити се.
 Újjong, Ujjongat, k. подвикивати, кликнати.
 Újkor, fn. нови век. [цати.
 Újmise, fn. прва миса.
 Újmódi, mn. по новој моди.

Újnemű, mn. нов.
 Újunutatás, fn. опомена, миг, знак.
 Újnyi, mn. с прста; с једног палица.
 Újolag, Újon, ih. на ново, из нова, по ново; ту екорим.
 Újonez, fn. новак, регрут; mn. невенит, новајлија. — állítás, fn. новачење.
 Újonezoz, cs. новачити, регрутовати. — ás, fn. регрутација.
 Újonjárók, fn. преташи, дигитиграда.
 Újonnán, k. на ново, l. Újolag.
 Újonoz, cs. обновити, обновљати.
 Újonszülött, mn. новорођен.
 Újontan, ih. на ново.
 Újonti, mn. нов.
 Újonz l. Újonoz. — at, fn. обнова.
 Újoslag i. Újon.
 Újosok, fn. прсташи.
 Újra, ih. па ново, из нова, по ново; (уз глаголе) пре...; — rakni, претоварити; — olvasztani, претонити.
 Újrakás, fn. стављање прстију при свирању.
 Újrakeresztel-és, fn. поновно криштење, прекрштавање. — ó, fn. новокрститељ.
 Újráz, cs. искати да се на ново свира или пева.
 Újság, fn. 1.) новост, новина; mi — ? шта је ново? 2.) новине. — hordó, fn. разноситељ новина. — író, fn. новинар. — kivánó, mn. радознао, љубопитан. — onkapás, fn. кечење новости, јагма за новостима. — ol, cs. доносити новост, јављати.
 Újsám, fn. 1.) калуп за рукаве; 2.) калуп за прсте (рукавичарски).
 Újszámolás, fn. рачунање на прсте.
 Újszótan, fn. неологија.
 Újtalálmanyu, mn. новопронађен.
 Újudvar, fn. борба, мегдан.
 Újúl, k. обновити се, обновљати се, освежити се. — ás, fn. обнова; освежење.
 Újult, mn. обновљен; hold — а, нов месец, младина, мена месец.
 Újvidék, tn. Нови-Сад. — i, mn. és fn. новосадски; Новосађанин.
 Újvilág, tn. Нови Свет; Америка.
 Úlászló, tn. Владислав, Влада.
 Úmakk, fn. љутница, асица.
 Ún, A. cs. мрзити; — om ezt a dolgot, додијала ми је та ствар, објутавило ми је, досадило ми је; l. Beleún; B. vh. — om magamat, досадио ми је, дуго ми је време.

Unadalmas, Unadalom l. Unalmas, Una-
Únakodik l. Uantkozik. [лом.]

Únakodva, ih. из дуга времена од, досаде.
Unakoszik, Unakozik, Unatkozik, k. дуго

му је време, досадно му је.

Unalmas, mn. досадан, несносан, тего-
бан. — an, ih. несносно, досадно. —

kodik, k. бити досадан. — ság, fn. до-

Unalmatos l. Unalmas. [сада.]

Unalmaztat l. Untat.

Unalom, fn. дуго време, досадност, не-
лагод, чама.

Unatkoz-ás, fn. дуго време, нелагод, до-
сада. — ik, k. чамати, дуго му

време, досадно му је.

Unatlan l. Untalan.

Undok, mn. гнусан, гадан, глотан, скр-
нав. — ít, cs. скривати, каљати. —
latos l. Undok. — odik l. Undokúl. —
oskodik, k. скаредно се владати. —
— ol, cs. каљати, скривати; гнуша-
ти се. — ság, fn. ругоба, гнусоба,
скаредност. — ságos, mn. гнусан, ру-
гобан. — úl, k. скривати се; бивати
гнусобан; ih. гнусно.

Undor, fn. гад, гнусност. — gás, fn.
муга (кад ко хоће да повраћа). — ít,
cs. чинити да се човек гади, гнуша.
— ító, mn. гнусан, одвратан. — odás,
fn. гађење, гнушање. — odik, — oszik,
k. гадити се, гнушавати се, грозити
се. — odó, mn. гадњив. — os, mn.
гнусан.

Unodalmas, Unodalom l. Unalmas, Unalom.
Unoka, fn. унук, унука; kis —, прау-
нуче. — fi, fn. праунук. — gyermek,
fn. братић, сестрић, братучед; сестри-
чина, братучеда. — húg, fn. нећака;
синовица. — leány, fn. праунука. —
öcs, — öcse, fn. синовац, нећак. —
testvér, fn. братић, братучед, сес-
трић; братучеда, сестричина. — nő-
vér l. — testvér b).

Unos-untalan, ih. непрестанце. — untig,
ih. довољане, изобила, бозболе.

Unszol, cs. пањкати, гањати, цагати. —
ás, fn. пањкање, подстицање.

Únt, mn. сит, пресит (чега), коме је
дотештало.

Untalan(úl), ih. без прекида, непрестано.

Untat, cs. досађивати, додијавати (кому),
— ás, fn. додијавање, досада. — ó,
mn. досадан.

Untig, ih. довољно, довољане, тушта;

— elég, доста и довољно; — tosztig,
доста и колико не треба.

Úr, fn. 1.) господин; господар; urak, го-
спода, госпоштина; magam ura vagyok,
ево сам господар; egy fillérnek sem
ura, нема ни мраке; ura légy szavad-
nak, буди господар од своје речи!
majd ura leszek én neki, намајсторићу
ја њега! nehéz két — nak szolálni,
тешко је служити два господара; nagy
urak kedve nyúlháton jár. милост велике
господе не траје дуго; 2.) муж, суп-
руг, господар; öregbik uram, девер
(старији брат мужевљев); kisebbik p-
ram, девер (млађи брат мужевљев);
3.) Urambátyám! браца, баца, чико!
(пријатељски); bátyám uram! госпо-
дине! 4.) господ, бог господ; az úr
adta, az úr elvette, господ дао, господ
узео; az — ban boldogult, преставио
се у господа; 5.) Uramfia! драговићу.

Uracs, fn. господарче, господичић. [мој!]
Uradalmi, mn. властелински.

Uradalom, fn. властелинство, спахилук.

Urahagyott, mn. без господара.

Ural, cs. 1.) звати господином; 2.) при-
знавати за господара.

Uralg, k. владати, господарити.

Uralkod-ás, fn. влада, владање. — ik, k.
владати, господарити; magán — ni,
собом владати.

Uralkodni-vágás, fn. властољубље. —
vágó, mn. властољубив.

Uralkodó, fn. владар, владалац: mn. вла-
дáлачки. — i, mn. владарски. — né,
fn. владарка. — társ, fn. сувладар.

Uralmi, mn. владалачки.

Uralom, fn. власт, влада, господство. —
köz, fn. безвластије, интеррегум.

Uras, mn. господски. — an, ih. господеки.

Uraság, fn. 1.) госпоштина, господство;

2.) господин; госпођа; — od! госпо-
дине! — ház, fn. великашка кућа. — i,
mn. великашки, властелински.

Úr-asztala, fn. причест, причениће.

Uratlan, Uraveszett, mn. без господара.

Urbér, fn. урбар. — i, mn. урбаријан.

Úr-dolga, fn. кулук, l. Robot.

Úrfi, fn. господичић.

Úrhad, fn. аристократија. — i, mn. ари-

Urhatnám, fn. властољубље. [тократеки].

Úrhölgy, fn. дама, госпа, госпођа.

Úri, mn. господеки; — módon, господ-
еки. — as — ás, mn. господеки. —

asan, ih. господеки. — askodik, k. градити се господин. — élet, fn. господски живот. — imádság, fn. молитва господьиа, „оченаш“. — lag, ih. господеки. — rend, fn. великанки ред. Úristen, fn. господ бог. Úriszék 1. Úrszék.
 Úrjog, fn. регал, властелинско право. Úrjövetel, Úr-jövetele, fn. адвент, „Пришествие господьи“. Úrkodik, k. градити се господин. Úrlak, fn. властелински дворец. Úrmenybemenetel(e), fn. Спасово, „Вознесение“. Úrmutat-ás, fn. велики вход. — ó, fn. дароносица. Úrnar, Úrnarja, fn. Брананчево. Úrné, Úrnő, fn. госпођа. Urodalom 1. Uradalom.
 Urok 1. Hurok,
 Úrrendő, mn. великанки. Urszék, fn. властелински суд. Úrszolgálat, fn. робота, кулук. Úrvacsora, Úr-vacsorája, fn. тајна вечера; Úr-vétele, fn. причест. [приченеће. Usdi! isz. чисти се! одлази! личи! Ussant, Ussint, k. умаћи, утећи. Úsz 1. Úszik.
 Uszadék(föld), fn. панесена земља, панос. Uszály, fn. скут, реи (од хаљине); шлен (лађа). — hordozó, fn. скупоноша, пришпетља. — os, mn. на скут. — ruha, fn. хаљина на скут. Uszálytartó, Uszályvívő, fn. скупоноша. Uszam, fn. пераје (у рибе). Uszamik, Uszamodik 1. Úszik.
 Uszány, fn. 1.) водена биљка; 2.) веха Uszár, fn. пливач (буба). [(на броду). Uszdogál, k. плывати, попливавати. Uszik, k. плывати. Uszít, cs. дражити; пукати. — ás, fn. дражење. Uszka, fn. смрдибуба, водена стеница. Uszkál, k. плывати тамо амо. Uszkár, fn. пудла, водени нас. Uszkorál 1. Uszkál.
 Úszó, mn. што плива; за плыванье; fn. плывач. Uszoda, fn. j. Úszóiskola, плывалиште. Úszó-hártya, fn. кожница за плыванье. — hólyag, fn. бешика за плыванье. — iskola, fn. плывалиште. — lábuak, fn. весларке, плывачице. — madár, fn. тишина плывачина. — mászó, fn. водоземац,

амфибија. — mester, fn. учитељ плывања. — mű, fn. брод, лађа, сплав. Uszony, fn. пераје; mn. пун пераја. Úszó-ruha, fn. плываће одело. — sapka, fn. пливаћа капа. — szárny, fn. пераје. Úszottfa, fn. дрво што вода панесе, Uszovány 1. Uszadék. [дрвље. Usztat, es. 1.) пустити да плива; спустити низ воду; паносити; 2.) купати; 3.) заливавати, вући за нос. Usztató, fn. 1.) место где се купају коњи (марва); 2.) који спушта дрва низ воду. Usztatottfa, fn. дрвље што низ воду плива. Ut, fn. 1.) пут, друм; járt —, утреник; fele — ja, по пута; fele — jár, на половина пута; — at nyitni v. törni, прокрчти пут; — ban, — közben, уз пут, у путу; áton útfélen, на све стране, свуд; ez — tal, овог пута, у овај пар; egy — tal, једно; útnak indítani, кренути на пут; útnak indílni v. eredni, кренути се на пут; útha igazítani, упутити, обавестити; fel is —, alá is —, широк је свет; — at veszteni, a) залутати; b) умаћи; Szedgednek vette útját, упути се према Сегедину, ударио је на Сегедин; 2.) путовање; — on van, на путу је, путује; utat tenni, путовати; 3.) пачин, пут; posta — jár, по поити. Utal, es. упутити, упућивати: (vkire vmir) на кога указивати. — ás, fn. упућивање; указивање. Utál, es. мрзити; гнушати се (чега), презирати што. — at, fn. гнушање. — atos, mn. мрзак, гнусан. — atos-kodik, k. мрзити на...; — atosság, fn. гнусност, грдило. Utálkodik, k. накостити, мрзити. Utálság, fn. гнусоба, грдило. Utalt fn. адресат. Utalvány, fn. упутница, асигнација. — os, fn. асигнат. — oz, cs. асигновати, упутити. — ozó, fn. асигнатор. — ozott, fn. асигнатор, адресат. Után, mn. после, по, након, за; — a esni v. lenni vminek, настати око чега, напитити се за чим; — a járni vminek, ићи за чим; nézz dolgod —, гледај за својим послом! Utánes, fn. орангутан. Után-csinálás, fn. подражавање. — fa, fn. младица (за плод). — fizetés, fn.

- плаћање по пријму. — járás, fn. настојање, заузимање. — kép, fn. копија. — kérez, cs. снимати, копирати. — metsz, cs. бости за чим, парезати. — metszet, fn. парезак. — nővés, fn. прираст.
- Utámyom, es. напечатати. — at, fn. патисак, пашечатак. — tat, cs. напечатати. — tató, fn. прештампавач.
- Utánoz, es. подражавати, углядати се (на..., у...). — hatlan, mn. неподражаван, непостижив. — hatlanúl, ih. пут.
- Utánpótlék I. Utánfizetés. [непостиживо.]
- Utánpótló, mn. накнадан.
- Utánpótol, es. накнадити.
- Utánvet, es. додати (чему), допунити (речи). — öleg, ih. допуњујући.
- Utánvét(el), fn. — mellett, по пријму, с наплатом на поврат.
- Utánzat, fn. подражавање, имитација.
- Utánzó, fn. подражатель; подражавач.
- Utas, Útas, fn. путник.
- Utasít, es. упутити, упућивати; напутити. — ás, fn. напутак. — várna, fn. упутство, асигнација.
- Útász, fn. пионир. — kar, fn. пионирство.
- Útatlan, mn. беспутан, непроходан.
- Uitatvesztett, mn. 1.) залутао; 2.) утекао.
- Utaz, Utazik, k. путовати. — ás, fn. путовање, пут; — ási költségek, путни трошкови.
- Utazás-író, fn. писац путописа.
- Utazó, mn. који путује; за пут: fn. путник. — sereg, fn. караван.
- Útbaigazítás, fn. упутство: опомена.
- Uteza, fn. улица, сокак, шор. — ablak, fn. прозор са сокака. — dal, fn. сокачка песма. — i, mn. сокачки. — körülön, — rovó, fn. клуподер, бесносличар. — rágó, fn. калдрчија.
- Útdíj, fn. попутница.
- Útfél, fn. 1.) средина пута; 2.) странница; háza — en van, кућа му је од мах уз пут: — re esett, остао је у страни; úton — en, на сваком кораку.
- Útféli, mn. што је уз пут; á. é. уобичајен.
- Úti, mn. 1.) што лежи, расте на путу; 2.) путни, путоваћи.
- Útifű, fn. боквица; (szój.) útifüvet tett a lába alá, отперјашно је, умакао је; útifüvet kötni vkinék lába alá, протерати, отерати.
- Úti-jegy, fn. путоваћа карта. — költség, — pénz, fn. попутница. — lapu l. Úti-
- fü. — levél, fn. пасош. — rajz, fn. путнице црта. — tarisznya, fn. путничка торба. — társ, fn. сапутник. — társaság, fn. сапутници.
- Út-kar, fn. стуб-каждун. — kerülő, fn. путовођа, пратилац. — közben, ih. уз пут. — levél l. Útilevel. — melléke l. [Útfél.]
- Útmutatás, fn. упутство.
- Útmutató, ma. és fn. који упућује; калауз.
- Utó, fn. 1.) стражњи део, крај; 2.) потомак; mn. што следи, потоњи.
- Utóbánat, fn. позно кајање; — eb gondolat, позно кајање магарцу под рец.
- Utóbb, ih. позније, доцније, кашње; за тим. — i, mn. задњи, познији, потоњи.
- Utóbeszéd, fn. поговор, епилог.
- Utóesapat, fn. задња војска.
- Utód, fn. потомак; — ok, потометво.
- Utó-dandár, fn. стражња војска.
- Utódiás, utódság, fn. потомство.
- Utó-ember, fn. стражњак. — étek, fn. ћаконија, посластице. — fa, fn. младица за плод. — fájdalom, fn. потоњи бол; непријатне последице. — fizetés, fn. доплаћивање. — gondolat, fn. примисао. — gyermek, fn. посмрче. — hang, fn. одјек. — hangzat, fn. јека. — hártyonal, fn. стражња војска. — hír, fn. глас за киме. — idő, fn. будућност, потоње време. — irás, — irat. додатак (письму), постскриптум. — íz, fn. кус што се после осети. — játék, fn. паигра. — kor, fn. потомство.
- Utól, ih. за, озад; fn. стражњи део; vminek eleje v. — ja, почетак или свршетак чега.
- Utólag, ih. накнадно. — os, mn. накнадни. — osan, ih. накнадно.
- Utólé, fn. натока.
- Utólér, es. стихи, сустави; észssel — ni, схватити. — hetetlen, mn. недостижан.
- Utóliszt, fn. пасевци, исевци.
- Utóljára, ih. напослетку, најзад.
- Utóljáró, fn. постпозиција.
- Utólmunkál, es. после дејствовати.
- Utólom, fn. задња војска.
- Utolsó, mn. és fn. последњи; крајњи; — kenet, свештање масла; — ítélet, страшни суд.
- Utólszor, ih. последњи пут, на послетку.
- Utómunka, fn. попуна, донуна.
- Utonáll-ás, fn. разбојништво, хајдуаштво. — ó, fn. разбојник.

Utó-növés, fn. прираст. — nyár, fn. бájiye лето. — örökös, fn. наследник.
— rag, fn. супике. — raj, fn. парожак. — sereg, fn. задња војска. — sör,
Utósó l. Utolsó. [fn. патока.]
Utószak, fn. аподозис, стражња реченица.
Útoszlop, fn. кажинут. [ца, спилог.
Utószor l. Utólszor:
Utó-szülött, mn. поемче. — szüret, fn. набирчье, палеткованье. — tag, fn. крајни слог; стражњи члан (у математ.). — táj, fn. дно; стражњи део.
— termés, fn. прораст, пажито. — tétele, fn. додатак. — véd, fn. задња војска. — világ, fn. потомство, пакомена.
Út-őr, fn. стражар па друму. — pénz, — rajz ... l. Úti ...
Útrakelés, fn. кртавље, полазак.
Útrakó, fn. калдрмија.
Útravaló, fn. путна опрема; путни трошак.

Útszéli, mn. уобичајен, ошити.
Úttalan, mn. беепутан, непроходан.
Úttör-és, fn. крчење, утирање пута. — ő, mn. који или што утире пута.
Útusutu, mn. és fn. трчкарало.
Útügyelő, fn. надзорник друма.
Útvám, fn. калдрмина, малтарина. — os, fn. закупник калдрме.
Útvesztés, fn. скретање, залажење.
Útvesztő(kert), fn. лавиринт.
Útvezeték, fn. виадукт, пут па стубових.
Uzsonna, fn. ужина.
Uzsora, fn. лихварство, зеленаштво, кацишарство.
Uzsorál, Uzsorálkodik, k. зеленашити, кацишарити.
Uzsorás, mn. кацишарски; fn. лихвар, зеленаш, кацишар. — kodik l. Uzsorál.
Uzsoratörvény, fn. закон против кацишарства.
Uzsukál, k. зузукъти. [шарства.

Ü, Ü.

Üde, mn. свеж.
Üdít, es. освежити, освежавати.
Üdül, k. освежавати се, опорављати се. — és, fn. опорављање.
Üdv, fn. спас, спасење, блаженство. — irat, fn. свето писмо. — író, fn. евангелист. — jóslat, fn. блага вест. — lelke, fn. валхала. — lővés, fn. пучња за спас.
Üdvös, mn. спасоносан. — en, ih. спасоносно. — ség, fn. спасоносност, спас. — séges, mn. спасоносан, благоносан.
Üdvöz, isz. — légy, здраво! да си благословен!
Üdvözít, es. чинити блаженим, усрећити. — ő, fn. спаситељ; mn. блажен, што
Üdvözlés, fn. поздрављање. [спасава.
Üdvözlet, fn. поздрав.
Üdvözöl, es. поздрављати, поздравити.
Üdvözül, k. постали блажен, стећи у рају
Üdvözület, fn. блаженство. [насеља.
Üdvözült, mn. блажен; fn. који је стекао блаженства.
Üdvzser, fn. средство за спасење.
Üdvzserző, fn. спаситељ; mn. спасонос.
Üg, fn. кас. [сан.
Üget, k. касати. — és, fn. кас, касање, — ő, mn. és fn. што каса; касач.

Ügy, fn. ствар, посао; (szój.) — gyelbajjal, с патегом, једва; nincs kezem — ében, није ми при руци, није ми на мети; kezem — ébe esett, дошао ми је под руку.
Ügyállás, fn. стање ствари.
Ügyavatott, mn. стручан, вешт; fn. стручник.
Ügy-baj, fn. мука, натега. [пак.
Ügybarát, fn. присталица, присташ.
Ügybiztos, fn. агент, повереник. — ság, fn. поверенство.
Ügydöntő, mn. пресудан. — leg, ih. пресудно.
Ügyefogyott, mn. оскудан, потребит; á. é. невешт, неук — ság, fn. потребитост; невештнина.
Üyekez-és, fn. настојање, паштење. — ik, k. трудити се, пашити се. — ő, mn. марљив, помљив; fn. усталан.
Üyekezik l. Üyekezik.
Ügyel, k. мотрити, пазити; надгледати. — és, — et, fn. надзор, пажња. — etes, mn. помљив; тачан.
Ügyelő, fn. надзорник; интендант. — ség, fn. надзориштво; интендатура.
Ügyeltet, es. 1.) навраћати пажњу; 2.)
Ügyér, fn. министар. [дати под надзор.
Ügyértő l. Szakértő.

Ügyes, mn. вешт, умешан; — bajos, мучан, тегобан. — en, ih. вешто, умешно. — ít, cs. чинити вештим, извещити; обучити. — kedik, k. бити вешт, окретан. — ség, fn. умешност, окретност. — ált, mn. вешт, извецбан.

Ügyész, fn. јавни одветник, судски адвокат. — kedik, k. адвокатисати, адвокирати. — ség, fn. одветништво.

Ügyetlen, mn. невешт, неумешан, неспретан, употан. — kedik, k. бити невешт, шепртънти. — ség, fn. невештина, уптоност. — ül, ih. невешто.

Ügyesztett, mn. изгубио парницу.

Ügyfel, fn. присталица, приврженик.

Ügyfolyam, fn. ток посла.

Ügyibe, ih. како вања, јудеки.

Ügyigazgató, fn. управитељ правних поузданија.

Ügyirat 1. Okirat. [слова.

Ügyismeret, fn. умешност у пословању.

Ügykezelés, fn. пословођство.

Ügyködik, k. пословати.

Ügykör, fn. круг делања, подручје.

Ügylet, fn. посао, пословање; — i rendtartás, пословник.

Ügymenet, fn. ток посла.

Ügynök, fn. агент, посоловођа. — ség, fn. агентура.

Ügyszoba, fn. писарница, кontoар.

Ügytárs 1. Ügyfél.

Ügyvéd, fn. одветник, адвокат. — i, mn. адвокатски.

Ügyvédés, fn. парничење.

Ügyvédked-ik, k. адвокатовати. — és, fn. адвокатовање.

Ügyvédlet, fn. одветништво, адвокатство.

Ügyvédség, fn. 1.) адвокатура; 2.) адвокатски ред.

Ügyvesztes, mn. изгубио парницу.

Ügyesztés, fn. губитак парнице.

Ügyvezető, fn. посоловођа.

Ügyviselet, fn. агентура.

Ügyviselő, fn. посоловођа, агент. — ség, fn. агентура.

Ügyvitel, fn. пословођство; режија; — i költség, трошак око пословања.

Ügyvivő 1. Ügyviselő.

Ühödik, Ühög, k. устојати се, укварити

Ük, fn. прабаба. [се.

Ükörke, fn. смрдљиковина (билька).

Ül, k. A. 1.) седети; (km.) lovát keresi s rajta —, пои кобилу јаши, а кобилу тражи; 2.) лежати (на јајих); B. es. светковати, празновати, славити;

diadalmat — ni, ликовати, триумфовати; szt. Péter székét — i, седи на столици св. Петра; törvényt — ni, држати суд, судити.

Üld, cs. гонити, вијати, терати. — és, fn. гоњење.

Üldögél, cs. непрестано седети, засести.

Üldöz, cs. гонити, вијати. — és, fn. гоњење, потера.

Üldözö, fn. és mn. гонилац, гонитељ; гоњење; — be venni, пћи у потеру за

Üledék, fn. талог, дрождина. [ким.

Ülel, k. непрестано седети, засести.

Ülep, fn. 1.) стражњица, седало; 2.) тур; 3.) талог, мутљаг; 4.) таван, слој (у мајдану).

Ülepedett, mn. сталожен; á. é. зрео, озбиљан.

Ülepedik, k. сталожити се, слегати се.

Ülephegység, fn. планина на слојеве.

Ülepít, cs. чинити да се сталожи, раз-
Ülepszik, Ülepül 1. Ülepedik. [бистри.

Ülepült 1. Ülepedett.

Ülepény, fn. 1.) напос воде, пруд; 2.) таван, слој (у мајдану).

Ülés, fn. 1.) сећење; 2.) седиште; 3.) седница; összes v. teljes —, главна

Üleszt 1. Ülepít. [скупштина.

Ület 1. Ülep.

Ülle-fülle, Üllő-füllő, fn. протува.

Üll (Ülleni), cs. светковати.

Üllöke, fn. (шкољка) чаканац.

Ülnök, fn. пршеедник, асесор.

Ülö, mn. седећив; fn. a) наковањ; b) (-hely) седиште. — hát, fn. нека спрата у бакарници. — munka, fn. радила у сећењу. — tik, — tyúk, fn. квочка (насаћена). — töke, fn. пањ за наковањ. — vas, fn. наковањ.

Ültet, cs. 1.) посадити, наместити; 2.) садити, засадити; 3.) насаћивати (квоч

Ültetés, fn. 1.) насад; 2.) сећење. [ку.

Ültető, fn. расаћивач.

Ültetett, mn. сађен; — erdő, сад.

Ültetmény, fn. сад, рукосад. — es, mn. за сећење; fn. који сади. — ez, cs. садити. — ező, fn. расаћивач, садилишта.

Ültetvény, fn. 1.) младица, расад; 2.) сад. — ág, fn. младица, расад. — es, fn. који сади, плантажар. — fűz, fn. млада врба, беква.

Ültő, fn. egy — helyében, у истом сећењу, у исти мањ.

Ümmert, k. климати, мигати.

- Ümeg, Ümög, Üng l. Ing.
 Ünner, fn. светац, празник, благодан. — dal, fn. свечана песма. — el, es. светковати, празновати.
 Ünnerély, fn. светковина, свечаност. — es, mn. свечан. — kedik, k. величати се, вадити се. — esség, fn. свечаност.
 Ünner-est, fn. „претиразнство“.
 Ünneri, mn. свечан, благодански. — es, mn. свечан. — esen, ih. свечано. — ség, fn. свечаност.
 Ünneplés, fn. светковање, празновање.
 Ünneplő, mn. свечан; — ruha, свечано, стајаће одело.
 Ünnerpar, fn. светац, празник. — os, mn. свечан.
 Ünnerprontás, Ünnepszegés, fn. обесвешћење празника.
 Ünnepszentelés, fn. светковина, слава.
 Ünneptor fn. свечана част, банкет.
 Ünnerülés, fn. светковање.
 Ünő, fn. 1.) јуницица; 2.) коза.
 Ür, fn. 1.) празнина, празан простор; 2.) калибер у тона.
- Ürbeli, mn. — mennyiségek, просторна количина. — ség, fn. просторност.
 Üre, fn. дивљак, дивља зоб.
 Üreg, fn. шумљана, дупља, пећина, јазбина; раселина, јаз. — es, mn. шумља, издубљен. — el, — ez, es. дубити, дусти.
- Üres, mn. празан; (km.) ahol — ne keress, где нема не тражи; — hordó legjobban hangzik, празно буре најбоље звучи; á. é. — idő, празно време, доколица; — dió, шумља орах; — hivatal, упражњена служба.
- Üresed-ik, k. 1.) празнити се; 2.) упразнити се (служба). — és, fn. упражњеност.
- Üresget, cs. испражњивати, празнити.
 Üresít, cs. празнити, испразнити.
 Üresség, fn. 1.) празнина; 2.) упражњено звање.
- Üresíl, k. 1.) празнити се; 2.) остати упражњен.
- Ürezab, fn. дивља зоб, дивљак.
 Ürge, fn. текуница, тркуница.
 Ürgyü, fn. бураг (утица).
 Ürit, es. празнити.
 Üritget, cs. испражњивати.
 Ürk, fn. плетена мачлија.
 Ürméret, fn. калибер.
 Ürmérték, fn. шумља мера.
- Ürmös, fu. бермет, пеленаш; mn. с пе-
 Ürog, fn. ров, лагум. [леном].
 Ürog-forog, k. мувати се, проважати се.
 Ürom, fn. пелен.
 Üros, mn. шумља.
 Ürosfekély, fn. фистула (оток).
 Ürópt, fn. квадратић у штампари.
 Ürszék, fn. собини нужник.
 Ürtan, fn. стереометрија.
 Ürtartalom, fn. кубична садржина.
 Ürü, fn. школац.
 Ürügy, fn. изговор, излика, вент; — alatt, под вентом; — ül felhozní, изговарати се на..., наводити за изговор.
 Ürügylés, fn. изговор, правдање.
 Ürügylő, mn. који правда, изговара. — leg, ih. изговарајући се.
 Ürügylő, es. наводити за узор, изговарати се на...
 Ürügyszer, fn. налијативно средство.
 Ürühús, fn. месо од школца, школче.
 Ürül, k. празнити се. [вина].
 Üriütokyó, fn. школац од једне гогине.
 Üst, fn. 1.) казан, котао, гвоздењак, ораница; 2.) сребро.
 Üstdob, fn. таламбас.
 Üstfoltozó, fn. котлар.
 Üstgyártó, Üstkészítő, Üstműves, fn. камзарија.
 Üstök, fn. перчин, кика, бућ. — haj, fn. перчин, кика. — öl, es. кикати, чунати.
 Üstökös, mn. с перчином, бућоглав; fn. (-csillag), репата звезда репатица.
 Üstököz, es. чунати, кикати.
 Üstökszíj, fn. кајишица на оглавама (у ко-
 Üstökvonás, fn. чупање, кикање. [ња].
 Üstöz, es. дубити (као котао).
 Üszke l. Üsző.
 Üszkölö, fn. налица (на јарму).
 Üsző, fn. јуницица. — borjú, fn. кравица.
 Üszög, fn. 1.) главница, снет; 2.) még — ében van a munka, ствар је још у
 Üszögör, fn. Јаковљи цвет. [поникли].
 Üszögös, mn. главничав; — szt. Péter napja, празник Петрове столице, часне вериге.
 Üszök, fn. 1.) жеравица, жар; 2.) буџац
 Üsztöke, fn. оритак (уз плуг). [(бол.)]
 Üsztökél, es. 1.) чистити плуг оритком; á. é. цагати, подстицати.
 Üszü l. Üsző.
 Üt, A. es. 1.) туки, бити, ударати; јбити (у карти); karót a földbe — ni, забити колац; kést a szívébe — ni, забити

бости нож у ерие; vkiniek a szájára — ni, конити по уетих; pofon — ni, hýumiti, ошамарити; sebet — ni vki szívén, задати рану у ерцу; az óra —, сат избија, сат куца; dobra — ni, ударити на добош, разгласти; jószág — got dobra — ni, добро продати на добош; lármát — ni, дићи грају, надати вику; tábor — ni, утаборити се; tréfát — ni vkit, забијати шалу с ким; ogrom — ni vkit, зврпнути по носу; üsd! воштац! — В.) 1.) ударили, упасти, навалити; az ellenség az országba ütött, непријатељ је упао у земљу; rajta ütöttek az ellenen, навалише на непријатеља; 2.) á. é. уметнути се; egészen az arjára ütött, уметнуто.

Üt-árny, fn. дебели сен. [се на опа.]

Üteg, fn. батерија.

Ütem, Üteny, fn. такт (у песми).

Üter, fn. дамар, било. 1. Lüktető.

Ütés, fn. 1.) ударање; 2.) ударац; 3.) претук (у карти).

Ütéshely, fn. модрица.

Ütközés, fn. судар.

Ütközet, fn. бој, битка, сукоб; — rekelni, сукобити се; побити се; — et vívni, бој бити. — beli, — i, mn. убојни, бојни. — hely, fn. разбојнике.

Ütközik, k. 1.) бити се, борити се; 2.) (ba, be) ударити се о што; 3.) задирати, засецати; ez jogaimba —, то задире у моја права; 4.) szembe —, удара (упада) у очи.

Ütköző, mn. што се судара; fn. а) борац; б) кука за врата.

Ütleg, Ütlek, fn. удра, батина, буботак. — ez, cs. ударати, батинати.

Ütő, mn. што удара; fn. 1.) маљица, маљ; 2.) клатно, климен.

Ütöd-és, fn. ударање о што, спотицај. — ik, k. ударати се, ударити се о што.

Ütöfa, fn. удра; маљ.

Ütöget, cs. ударати, күцкати, туцкати.

Ütökártya, fn. адут.

Ütökos, fn. маљ.

Ütölhatol, k. булаznити; замазивати (речь).

Ütő-óra, fn. сат што избија. [ма].

Ütősor, fn. рефрен.

Ütött-kopott, mn. ана-драпа, отрпан, ове-тű, fn. маљица; маљ; чекић. [штао.]

Üveg, fn. 1.) стакло; 2.) egy — bor, чашица (стакло) вина; téntás —, мастионица; mn. стаклен.

Üveg-ablak, fn. стаклени прозор. — ajtó, fn. стаклена врата. — áros, fn. стаклар. — áru, fn. стакло, стакларека роба. — esűr, fn. стаклана, стаклара. — edény, fn. стаклен суд. — es, fn. стаклар; mn. стаклен. — esség, fn. стакларство. — ez, cs. стаклити, глеђејисати. — féle, mn. стакласт. — festés, fn. сликање на стаклу. — fonal, fn. кончићи (влакна) од стакла. — gyár, fn. творница стакла, стаклара. — gyártó, fn. стаклар. — ház, fn. стаклена башта. — karika, fn. окно. — kereskedő, fn. стаклар. — máz, fn. глазура, глеђа. — metsző, fn. стаклорезац. — müves, fn. стаклар. — munka, — mű, fn. стакларски посао. — nemű, mn. стакласт. — olda, fn. расточњено стакло. — óra, fn. водени сат, клепсидра. — szék, — szekrény, fn. орман за стакла или стаклен. — tábla, fn. Üvegzet, fn. глазура. [окно.]

Üvölt, k. урлати, урликати; хујати, звиждати, фиукати. — és, fn. урлик; фијук. — öz, k. урликати; фијукати.

Üz, cs. 1.) гонити, вијати, терати; ördögöt — ni, гонити ћавола; 2.) kereskedést — ni, бавити се трговином; mesterséget — ni, терати занат; játteket — ni, играти се; 3.) (ból, ből) boldondot v. tréfát — ni vkitől, држати кога за луду; esufot — ni vkitől, балекати се, исмевати се с ким.

Üz-fűz, cs. извртати, искретати (речи).

Üzekedik, fn. водити се (о крави).

Üzelem, fn. смутња, ујдурма.

Üzelkedik, k. прогањати се, витлати се.

Üzem, fn. радња. [мувати се.]

Üzen, cs. поручити, поручивати; hadat — ni, огласити рат; azt — tem tôle az apámnak, то сам поручио по њему.

Üzenet, fn. порука, глас. [моме оцу ...]

Üzenget, cs. поручивати.

Üzér, fn. прометник, трговац. — kedik, k. трговати. — let, — ség, fn. промет, радња. — pajtás, fn. ортак у радњи.

Üzés, fn. 1.) гоњење, вијање, хажка; 2.) mesterség — e, терање заната.

Üzlet, fn. занат, радња, руфет, трговина. — ág, fn. струка, грана радње, руфет. — ember, fn. занатлија, трговци, руфетлија. — i helyisége, fn. радионица. — töke, главница у радњи.

Üzö, 1.) mn. што вија, гони, тера; (szój.)

— be venni vkit, дати се у потеру за ким; — be vette a szerense, потерила га ерећа; 2.) fn. пробојан.

Üzödik I. Üzekedik.
Üzöget, es. вијати, гашати.
Üzöl, k. мирикати, воњати.

V.

V. vagy, или.

V. ö. — vesd össze, упореди.

Vaeskolódik, k. врпољити се, врнати се.
Vaeskotol, es. гњечити, тињити.

Vaesog, k. кревељити се, књевкати.

Vaesora, fn. вечера; vékony —, мала ужина; szt. — v. Úr vaesorája, света или тајна вечера; причест.

Vaesoracsillag, fn. вечерњача.

Vaesorál, es. és k. вечерати.

Vacsorátlan, ih. без вечерс.

Vacsorálhatnám, вечерао бих.

Vacsoravesztő, fn. вештица, лентирица.
Vacsorálatlan, ih. не вечеравши.

Váez, tn. Вац — i, mn. ваци; fn. Ва-

Vacezkolódik, k. врпољити се. [чанин.

Vacezkor, fn. дивљака (крушка, јабука).

Vacezkos, mn. зденаст, дежмекаст.

Vacezkotol, es. гњечити.

Vacezog, k. шкргутати, цвокотати. — ás, fn. шкргут, цвокот. — tat, es. — tatja fogait, цвокоће, иклоца зубма.

Vacezok, fn. 1.) ложа, лежаје, легло; 2.) родница (у цвету).

Vad, mn. дивљи; á. é. плашњив; — latinság, покварено латински; fn. a) дивљак, дивљакиња; b) дивљач.

Vád, fn. тужба, жалба. — alkozik, k. тужакати се, тужакати.

Vadállat, fn. звер.; — ok, зверад.

Vadalma, fn. дивља јабука, зуквара.

Vadas(kert), fn. зверињак.

Vádaskod ik, k. тужакати, тужакати се. — ás, fn. тужакање.

Vadász, fn. ловац; es. és k. ловити; á. é. јагмити се о... — apród, fn. ловачко момче. — at, fn. лов, ловидба; á. é.

јагма. — ati tilalom, fn. ловачка забрана. — cső, fn. ловачка пушка. — dal, fn. ловачка песма. — eb, fn. ловачко песето. — eszköz, fn. ловачка опрема. — gat, k. ловити, хватати.

— háló, fn. ловачка мрежа, вигови. — ház, fn. ловачка кућа. — i, mn. ловачки, ловчев. — ilag, ih. ловачки. — kar, fn. ловачки кор. — kerület,

fn. ловачки округ. — kés, fn. ловачки пож. — készület, fn. ловачка опрема. — kodik, k. занимати се ловом. — kutya, fn. ловачки пас. — kürt, fn. ловачки рог. — kürtös, fn. ловачки трубач. — lak I. Vadászház. — légeny, fn. ловачки момак. — madár, fn. тица ловица. — os, mn. — osan, ih. ловачки. — ruha, fn. ловачко руво. — ság, fn. ловидба, лов; ловни. — síp, fn. ловачка звиждољка. — tarisznya, — táska, fn. ловачка торба. — zászlóalj, fn. ловачки батаљон.

Vad-bér, fn. плата за ловидбу дивљачи.

— bika, fn. түр (жив.). — borsó, fn. дивљи грах. — cseresznye, fn. дивља трешња. — disznó, fn. дивље свинче, вепар.

Vád-eljárás, fn. тужбени поступак.

Vadember, fn. дивљак. — majom, fn. орангутан.

Vad-eme, Vad-emse, fn. дивља крмача. — fa, fn. дивља воћка, дивљака. — fogás, fn. хваташе дивљачи. — föld, fn. необрађена земља. — galamb, fn. дивљи голуб. — hajtó, fn. хајкач. — — hús, fn. a) мясо од дивљачи; b) по-дивљано (дивље) мясо.

Vádirat, fn. пиемена тужба.

Vadít, es. дивљачити; плашити.

Vad-íz, fn. кус од дивљачи. — járás, fn. утрине од зверади. — kan, fn. вепар, дивље свинче. — kár, fn. потрица од дивљачи. — kecske, fn. дивокоза.

— kert, fn. зверињак. — körte, fn. дивља Vádlat, fn. тужба, онтужба. [крушка.

Vad-lencse, fn. вýка, лањик. — les, fn. ловачка заседа.

Vádleyél, fn. пиемена тужба.

Vádló, fn. тужитељ. — irat, fn. тужбеница.

Vad-lopás, fn. лов по забрану. — lopó, fn. ловац по забрану.

Vádlótárs, fn. сатужитељ.

Vádlott, fn. туженик, туженица.

Vad-lúd, fn. дивља гуска. — maeska, fn. дивља мачка. — mák, fn. турчинак. — meggy, fn. вишња дивљака. —

ménta, fn. коњски босиљак. — mester, fn. надгледач звериња. — пук, fn. траг од дивљачи.
 Vadó, fn. коба; грабљивица (тица).
 Vadoez, mn. дивљи, плашиљив.
 Vadóez, fn. љуљ, врјат (биљ.).
 Vadóka l. Vaczkor.
 Vádol, es. (vímivel v. vmiről) бедити, тужити, кривити. — ás, fn. оптужба, тужење. — gat, es. тужакати, оптужи
 Vádolkodik l. Vádoskodik. [вати].
 Vadou, fn. пустош, пустинја; mn. дивљи, пуст; ih. дивљачки.
 Vadonat, ih. — lehetetlenség, сушта немогућност; — új, нов, новцат.
 Vadonez, fn. дивљак.
 Vadonfa, fn. дивљака (за сађење).
 Vadonnat l. Vadonat.
 Vadonság, fn. пустош.
 Vadoniúj, mn. нов, новцат.
 Vador, Vadorv, fn. крадљивац дивљачи.
 Vadorzás l. Vadlopás.
 Vádos, mn. тужив. — kodik, k. тужакати, туживати.
 Vad-ökör, fn. гецав во. — ösvény, fn. путања од дивљачи — pecsenye l. Vádpont, fo. тужбена тачка. [Vadsült].
 Vad-rózsa, fn. дивља ружа, l. Csípkérózsa. — sáfrány, fn. шафранника. — ság, fn. дивљаштво. — sült, fn. печена дивљач. — szag, fn. мирис на дивљач. — tanya, fn. легло дивљачи. — tolvaj l. Vadorv.
 Vadúl, ih. дивљачки; сурово; k. дивљачти се; зазирати. — ás, fn. дивљачење.
 Vad-víz, fn. издан. — zab, fn. дивља зоб, l. Héla. — zuhony, fn. бујица.
 Vág, cs. és k. 1.) сечи; apróra vágni, и-секати; eret — ní, пустити крв; 2.) клати, заклати, убити; 3.) кљувати, кљуцати; 4.) röpon — ní, ћупити, пъеснити; földhöz — ní, бречити, треснути о земљу; magát a lóra — ní, скочити на коња; 5.) á. é. beszédbe — ní, упадати у реч; szakomba —, за-сеца у моју струку; oda vágni, горопадно приметити, осећи се.
 Vágány, fn. зарез, засека; жлеб; шина (код железнице).
 Vágás, fn. 1.) сечење; 2.) клање; 3.) сечотина, вагаш, колосек; a — ba igazítani, довести у колосек; 4.) ударац; 5.) az erdőt — okra osztani, поделити шуму на засеке како да се сече.

Vágásos, mn. пун удараца; пун секотина; извагашен (пут).
 Vágásrend, fn. ред како се секу шуме.
 Vágat, fn. сечење (шуме),
 Vágaték, fn. засек, урез. — os, mn. пун засека.
 Vágatlan, mn. непосечен, неисечен.
 Vágésál, es. сецкати, сасекати.
 Vagdal, es. 1.) сецкати, рецкати, цепкati, трицкати; сасекати; дељати; 2.) кљуцкати, кљувати; 3.) пецати, боцкати. [кати].
 Vagdalék, fn. сечка.
 Vagdalkoz-ás, fn. 1.) млаташе; размахивање; á. é. пецкање. — ík, k. млатати око себе, размахивати се; á. é. пецкати.
 Vagdalódik, Vagdalódzik l. Vagdalkozik.
 Vagdos l. Vagdal.
 Vágfog, fn. зуб секутић, предњак.
 Vágító, fn. део шуме за сечење, засека.
 Vágizom, fn. зубни мишић.
 Vágó, mn. што сече; за сечење; fn. a) вагов; b) који сече; касапин; c) (-bárom), fn. марва за клање. — bárd, fn. сатара. — deszka, fn. даска за сечење. — hal, fn. легбаба. — híd, fn. кланица. — kés, fn. велики нож (којим се коље). — legény, fn. месарски момак. — marha, fn. марва за клање. — pad, fn. клупа за сечење меса. — szék, fn. месарница, касапница. — töke, fn. пањ касапски. — vas, fn. сечивица.
 Vágott, mn. 1.) сечен; 2.) заклан. — seb, fn. рана од посека.
 Vágta, fn. скок; vágtába, у скок.
 Vágtat, k. трчати у скок, гребашити.
 — va, ih. у загрецие, у скок.
 Vágtagató, fn. ступа, трлица.
 Vagy, ksz. 1.) или; vagy-vagy, или-или; 2.) до, једно; voltunk — százan, било нас је једно стотина.
 Vágы, fn. тежња, жеља, чежња, жудња. — adozik, k. желети. — akodik, — akozik l. Vágýódik.
 Vágýás, fn. тежење, тежња.
 Vagy-igen, ih. дабогме! како неби! није него!
 Vágýik, k. (ra, re) желети што; чезнути, тежити, жудети (за чим).
 Vagylag, ih. алтернативно, или-или; fn. алтернатива. — os, mn. алтернативан. — osság, fn. алтернатива.
 Vágýódás, fn. чежња, жудња.

Vágыódik, k. (ra, re) чезиути, жудети за чим.

Vagyón, 1.) = van; 2.) fn. имање, имаовина, сермија. — adó, fn. порез на иметак. — fogyott l. Vagyónbukott. — beli, mn. имаовински; — beli büntetés, новчана казна. — bevallás, fn. показ имања. — biztonság, fn. сигурност имаовине. — bukott, mn. пострадао, пропао; fn. пропалица, банкрот. — i, mn. — ilag, ih. имаовински. — közösségi, fn. заједница имања.

Vagyónka, fn. нешто мало удила.

Vagyónos, mn. имућан, у стану. — odás, fn. течење, богаћење. — odik, k. теки, богатити се. — ság, fn. имућност.

Vagyónoz, cs. дотирати, дати имања.

Vagyontalan, mn. без имања, сиромах. — ság, fn. сиромаштинга, немаштинга.

Vágysztón, fn. пожуда (као нагон).

Vágytárs, fn. такмач. — kodik, k. ревновати, такмачити се.

Vahorász, k. врачати, бајати.

Vaj, fn. растопљено масло, шутер; isz. l. Vajh.

Váj, es. 1.) дунети, дубити; бушити; 2.) чаккати, чистити (зубе); 3.) кљувати, кљуцати.

Vajákor, fn. шарлатан, онсенар. — nő, fn. шарлатанка.

Vajas, mn. с шутером, с маслом; — ke-nyér, хлеб с шутером; — kürt, кифла с шутером.

Vájás, fn. 1.) дубљење; 2.) чаккање (зуба); 3.) кљување.

Vájat, fn. издубљење.

Vajaz, cs. мазати шутером.

Vajbödön, fn. бућка за шутер.

Vajda, fn. војвода. — ság, fn. војводство.

Vájdolgál l. Vájkál. [војводина.]

Vajfuró, fn. шупљи сврдао.

Vajh! isz. xaj! ox! авај!

Vajha, isz. о да бар! ала да!

Vajh-igen, ih. свакако! дабогте!

Vajjon, isz. да ли? еда ли?

Vájkál, cs. рити, ровити, бушити, чач-

Vajlódik l. Vajudik. [кати.]

Vajmi, isz. ox! — kevés, баш мало!

Vájnemű, mn. како масло, шутераст.

Vajol, cs. кидати, тргати (тесто).

Vajogat, es. рити, бушити, l. Vájkál.

Vájt, mn. шупаљ, издубљен; ишичакан.

Vajtartó, fn. масленница.

Vájn l. Vályu.

Vajudás, fn. порођајни болovi, приноси; vad —, претворне муке; utó — болови иза порода; непријатне последице.

Vajudik, k. порађати се, мучити се.

Vajudó, fn. породиља; mn. у порођају. у мукама.

Vajudság, fn. измученост, раслабљеност.

Vajuszik l. Vajudik.

Vájutt, mn. блед, блеђан.

Vájuz, es. жлебити. — at, fn. жлеб.

Vájvéső, fn. шупље длете.

Vajvirág, fn. маслачак.

Vak, mn. слеп; á. é. — meleg, омар; (szój.) — vezet — ot, слепац води ћоравог; — is láthatja, и слеп може видети; — a színekről, говори као слепац о бојама; — is talál olykor egy garast (v. egy patkót), и ћорава кока наће зрио; nem vakkak való a tükrőr. Ћије за слепца огледало; — ok közt sanda a király, међу ћоравима ко има једно око међу га за цара; — apád! anyád kínja! то приповедај твом деци а не мени!

Vak-ablak, fn. слепи, лебрњи прозор; баџура. — ajtó, fn. слепа врата.

Vakájtatos, mn. велик богомољац. — ság, fn. биготизам.

Vakand (Vakandok), fn. кртина, кртица. — ász, fn. који хвата кртине. — turás, fn. кртињак, кртичињак, крторовина.

Vakar, es. чешати, драпати; стругати, грепести.

Vakarász, cs. és k. чешати, гренети; чепрати.

Vakarc, fn. 1.) голуждравац; á. é. мезимче; 2.) стругач; 3.) чешагија.

Vakaresál, cs. грепести, стругати.

Vakaresmagzat, fn. мезимче.

Vakarék, fn. струготина, опиљци. — írás, fn. шкрабање, дрљотине, сврачеје

Vakarépa, fn. тврда репа. [ноге.]

Vakargat, cs. грепести, чешати, стругати.

Vakarít, cs. почешати; чешати; стругати; á. é. дрљати, шкрабати.

Vakaró, mn. што чеше, гребе; fn. чешагија; стругар, стругач; који чеше које.

Vakarod(z)ik, k. чешати се, драпати се.

Vakarókapa, fn. кресачка.

Vakarókés, fn. стругач, стругар.

Vakarós, fn. бакаров (тесто).

Vakarószer, fn. маклица.

Vakaróvas, fn. стругач.

Vak-áru, fn. забранјена роба. — árus, fn. крпјумчар. — bél, fn. заднивено прево, дангулна. — biráló, fn. који суди насумце. — bor, fn. тајно точено вино. — buzgalom, fn. слепа ревност. — buzgó, mn. фанатичан, биготан; fn. фанатик, запесењак. — buzzgóság, fn. запсеношт. фанатичност. — hír, fn. пуст глаес. — hit, fn. слепа вера. — hitű, mn. биготан; fn. бигота. — hold, fn. памесец.

Vakhonesok, fn. кртичијак.

Vakít, es. чинити слепим; á. é. заслепљивати; засенити; варати. — ás, fn. заслепљивање; опсена. — ó, mn. што

Vakjában l. Vaktában. [засењује.]

Vakjáték, fn. слепа, хазардна игра.

Vakkigyó, fn. сленић.

Vakköröm, fn. покварен нокат.

Vaklandos, mn. слаба вида. — ság, fn. слабе очи, елаб вид.

Vaklik, k. имати слабе очи, шкиљити.

Vaklégy l. Vakpőesik.

Vaklevél, fn. бланкета, празан лист.

Vaklinez, mn. угасито румен.

Vaklövés, fn. празан хитац (без танета).

Vaklyás l. Vaklandos.

Vakmarmota, fn. слепо куче (неки мили).

Vakmerész l. Vakmerő.

Vakmerő, mn. продржњив, дрзак, дрзовит; fn. продржњивац — ep, — n, ih. дрзовито. — ködik, — sködik, k. дрзнути, бити дрзовит, усуђивати се. — ség, fn. дрскост, дрзовитост.

Vakmorgály, Vakmurmutér, fn. слепо ку-
Vaknap, fn. насунце. [че.]

Vakog, k. 1.) видети слепачки, слабо ; 2.) квечати; дерати се.

Vakol, es. лепити, малтерисати.

Vakola, fn. малтер.

Vakolás, fn. лепљење, малтерисање.

Vakolat, fn. леп, малтер. — csináló, fn. лепар. — kavaró, fn. мешајица за малтер.

Vakolatlan, mn. немалтерисан, неподлејен.

Vakolatvonó, fn. лопата за малтер.

Vakoló, mn. за лепљење; fn. a) малтерија; b) мистрија. — kanál, fn. леппарка кашика.

Vakon, ih. слепо, насумче, од ока; — követni vkit, аминати кому.

Vakondak, Vakondok l. Vakond.

Vakonta l. Vakon.

Vakony, fn. слепац (неки мили у Русији). Vakos, mn. слаба вида, који назире. Vakosdi, fn. мрачијак, назадилак. — ság, fn. мрачијаштво.

Vakoskod-ás, fn. назирање, слаб вид; чипање, трапање по мраку. — ik, k. бити слаба вида, назирати; трапати, чипати по мраку.

Vakotás, mn. местичав, пегав.

Vakpőesik, fn. угрк (неки обад).

Vakság, fn. слепило, слепоћа.

Vakseb, fn. згњеченошт.

Vaksi, fn. 1.) мили слепац; 2.) нека змија; mn. слабих очију. — pila, fn. који насумче ради.

Vakszem, fn. слепо око. — csont, fn. слепоочна кост.

Vak-szerencse, fn. ћорава, слепа срећа. — szikra, fn. искра која не пали, пухор. — szoba, fn. ложница, алкови. — tában, ih. слепо, насумче, негледуш. — tetű, fn. свраб, сврабеж. — töltvény, fn. фишак без зрна. — történet, fn. слепи случај.

Vakúl, ih. слепо, ћораво; k. слепети, ћоравити. — ás, fn. слепљење.

Vak-út, fn. странпутница. — utánzás, fn. слепо подражавање. — utánzó, fn. слеп подражавач; пришишетља. — uteza, fn. ћор-сокак. — útés, fn. згњечепост. — vezető, fn. магарећи мост.

Val, nr. са, с; по.

Válad, k. растављати се, цепати се. — ás, fn. процеп. — ék, fn. разлучење;

Valag, fn. стражњица. [l. Csapadék.]

Valaha, ih. икад; негда, кадгод.

Valahány, mn. колико год, ма колико. — an, ih. ма колико наас (вас, њих). — szor, ksz. кадгод, колико год пута.

Valahára, ih. најпосле, најзад; végre —, једва једаред, већ.

Valahogy, Valahogyan, ih. како год.

Valahol, ih. и где, ма где, гдегод.

Valahonnan, Valahonnét, ih. откуд год; од некуд.

Valahová, ih. камо год, некамо, кудгод, Valaki, mn. неко, ма ко. [некуд.]

Válakozik, k. лучити се, растављати се, опепљивати се.

Válal l. Vállal.

Valameddig, ih. 1.) до никле; 2.) докле год; д, год.

Valamely, mn. неки, некакав. — es, mn. какав год. — est, ih. нешто, нешто

мало; тутдál e — est? јеси ли внао
итогод-штогод?

Valamelyik, mn. икоји, неки.

Valamennyi, mn. све; сви; коликогод;
— t láttuk, све смо их видели.

Valameunyim, ih. свиколици; колико год.

Valamennyire, ih. у неку руку, некако.

Valamennyiszer 1. Valahányszor.

Valamerre, ih. камо год; кудгод; некуд.

Valami, mn. нешто, што, штогод, шита;
jobb — mint semmi, боље шита него
ништа. — re való, ти. приличан.

Valamidön 1. Valamikor.

Valamig(len), ih. док, док год.

Valamihelyt 1. Mihelyt.

Valamiként, Valamikép(en), ksz. као год
(што); како год, на какав буди начин.

Valamikor, ih. игда, икад; кадгод, не-
кад, негда; колико год пута.

Valaminemű, mn. буди какав, какав год.

Valamint, ksz. као год (што), ка'но. —
сégesen 1. Valamint.

Valamivel, ih. нешто; — több, мало више.

Válás, fn. растајање, дејење, растанак.

Válasz, fn. 1.) одговор; kerek —, одсе-
чан одговор; tagadó — t kapni, бити
одбијен; 2.) међа, граница.

Válasz-adás, fn. одговор, порука. — fa,
fn. дрво на граници. — fal, fn. при-
зид, претин; раставни зид. — írás,
— irat, — levél, fn. писмен одговор,
отпис. — kö, fn. камен међаш.

Válaszol, cs. одговарати, одговорити;
becses levelére — ólag v. — va, од-
говарајући па ваше цењено писмо...

Válaszrúd, fn. преграда (у штали).

Választ, cs. 1.) бирати; 2.) vminek v.
vmivé — ani, бирати за...; 3.) де-
лити, одељивати.

Választás, fn. 1.) бирање; 2.) избор; 3.)
одељивање, лучење.

Választási, mn. изборни; — jog, право
избора.

Választék, fn. 1.) преграда; претин;
2.) раздељак; 3.) шукотина; 4.) из-
бор (робе).

Választékos, mn. одабран, по избору. —
an, ih. по избор, одабрано. — ság,
fn. одбраност.

Választétel, fn. отпорука, одговор.

Választhatatlan, mn. 1.) неразлучив; 2.)
који се не може бирати.

Választható, mn. који се може бирати.
— ság, fn. активно право бирања.

Választig 1. Váltig.

Választmány, fn. одбор. — i, mn. одборекп.

Választó, fn. 1.) бирач; 2.) изборни кнез;
3.) растављач, разлучитељ; mn. који
бира; који одељује; изборни, бирач-
ки; расправни.

Választó-fal, fn. претин. — fejedelem, fn.
изборни кнез, кнез бирач. — gyülvés,
fn. изборна скопштина. — hegység,
fn. планине које деле... — jegy, fn.
a) бирачка цедуља; b) знак дељења
(у речма). — jel, fn. знак дељења (у
речма). — jog, fn. бирачко право. —
képes, mn. који може бирати. — ke-
rület, fn. изборни срез. — polgár, fn.
бирач. — pont, fn. тачка што дели. —
ság, fn. a) бирачко право; b) бирача.

Választott, mn. изабран; одабран; fn.
избраник.

Választottbiró, fn. кмет, изабрани судац.
— ság, fn. избрани суд.

Választottság, fn. одбор, избранство.

Választótüzfal, fn. забат што дели ку-
ћу од куће.

Választóvíz, fn. јетка вода, тврда вода,

Választű, fn. уплетник. [хесам.]

Válaszút, fn. раскриће.

Válaszvonal, fn. линија што дели.

Válfaj, fn. фела, вреста.

Vállhatatlan, mn. неразлучив, неразде-
љив. — úl, ih. нераздельиво.

Válík, k. 1.) делити се, лучити се; ра-
стјати се; 2.) (ra, re) служити на;
beesületére —, служи му на част;
egészségedre váljék, нека ти је на
здравље; halálra —, оболети на смрт;
nagy léha — belőle, биће од њега
велика леништина; 3.) (vá, vé) пре-
тварати се у што, постајати чим; a
bor eczetté vált, вино се претворило
(преметнуло) у сирће; kövé —, ска-
менило се; emberré vált, учовећао се;
4.) akár hogy —, испало како му
драго, куд пукло да пукло.

Valjon, ksz. да ли, еда ли.

Váll, fn. 1.) плећи, плећа, раме; vállat
vonítani, слегати (сажимати) рамени-
ма; összevetett — al, удруженим си-
лама; fél — ról nézni, гледати иреко
рамена, презирати; 2.) стан, мидер.

Vall, cs. 1.) исповедати, признавати;
milyen hitet —? какве је вере? 2.)
сведочити; azt — ották reá, то су
исказали против њега; 3.) имати,

претрпети; kárt — ani, имати штете; szégyent — ani, осрамотити се; bēcsületet — ani, стечи части и поштеша; kudarczot — ani, ошвањти се.

Vállal, cs. предузети што, подухватити се, латити се чега; felelösséget — ni, примити на себе одговорност; magára — ni, узети на себе, примити се.

Vállalás, Vállalat, fn. предузетак, потхват.

Vállalkoz-ik, k. подухватити се, предузети, предузимати; ki — ik arra? ко се прима тога? — ás, fn. предузимање, подухватање.

Vállalkozó mn. подузетан; fn. подузетник, усталаш, прегалац.

Vállap, Vállapoczka, fn. плећка, лопатица.

Vallás, fn. признавање; исказ, исповест; исповед, вера, религија.

Vállas, mn. плећат.

Vallás-ágazat, fn. чланак, члан вере. — alap, fn. религиозни фонд. — beli, mn. верски, верозаконски. — czikkely, fn. члан вере. — felekezet, fn. вероисповест, секта. — gyakorlás, — gyakorlat, fn. вршење вере. — háború, fn. рат за веру. — i, mn. верски, вероисповедни. — os, mn. побожан, религиозан, душеван. — osság, fn. побожност. — szabadság, fn. слобода вере.

Vallástalan, mn. без вере, нерелигиозан. — ság, fn. безакоње, нерелигиозност.

Vallás-tan, fn. веронаука, наука вере. — tanító, fn. вероучитељ, катихета. — tét(el), fn. исказ, изјашњење, вероисповест. — tevő, fn. исповедник, исказатељ. — türelem, fn. верска терапија.

Vallat, cs. испитивати, преслушавати. — ás, fn. преслушај, испитивање.

Vallató, fn. преслушавач, испитивач; испитивање; mn. за испитивање; — ra fogni, притетгнути, испитивати. — biró, fn. истражни судац.

Vallatott, fn. испитаник.

Vállaz, cs. урезивати.

Váll-bojt, fn. еполета, нараменица. — csont, fn. лопатица, — fa, fn. обранница. — heveder, fn. пораменица. — kules, fn. клучна кост, кључац. — lapoczka, fn. плећка.

Valló, mn. што исповеда, исказује; fn. (-fél) исповедник, исказач.

Vallomány, fn. признање, исказ, фасција. — os, fn. признавач, исказач.

Vallomás, fn. признање, исказ. — tevő, fn. исказатељ; исказатељка.

Vállperecz, fn. кључна кост, котлац.

Vállrojt, fn. нараменица, еполета.

Vállvetve, ih. раме уз раме, удружене.

Váll-vonitás, fn. сажимање, слегање ремена. — vonítva, ih. сажимајући рамене. — vonogatás, fn. сажимање рамене.

Válmány, fn. одлучено, разлучено. [на.

Való, fn. 1.) истина; 2.) јава.

Való, mn. 1.) истинит, прави; 2.) (ra, re) способан, згодан за... ; nyakra —, поша; mire — az a sok beszéd? на што толики разговор? ћ nem arra —, није он за тај посао; semmire —, није ни за што! 3.) enni —, inni —, csodálni — stb., за јело, за пиће, за дивљење...; 4.) (nak, nek) ez nem gyermeknek —, ово није за децу; 5.) (ból, ból) од...; fából —, lószörből —, од дрвета, од струне...; 6.) honnan —, hová — ez az ember? од куда је тај човек? az oda — emberek, тамошњи људи...; 7.) што бива..., што се налази...; a rossz emberekkel — társalkodás, друговање с рђавима; attól — félelmében, у страху од...

Valóban, ih. доиста, заиста, зацело.

Valódi, mn. прави; истинит. — atlan, mn. неправи; неистинит. — lag, ih. у истину; за право. — ság, fn. истинит.

Valóérték, fn. права вредност. [тост.

Válog 1. Vályog.

Válogat, cs. брати, пробирати, одабирати; á. é. бити избирач, одабирач. — ás, fn. одабирање; á. é. пробирање, избирање. — ó, — ós, mn. és fn. избирачки; избирач, пробирач. — óság, fn. пробирање. — ott, mn. одабран, по избор. — ottság, fn. одабраност, избор. — va, ih. по избору.

Valogáz, cs. бити по туру, шопати.

Valójában, ih. у истину, заиста.

Valóképen, ih. заиста, у истину.

Váló-levél, fn. разводна књига, бракоразводница. — per, fn. бракоразводна

Valós, mn. стваран, реалан. [парница.

Valóság, fn. истина; јава; — gal, доиста. — os, mn. прави, истинит.

Valósít, cs. остваривати, извршити. — ás, fn. остварење. — hatlan, mn. неизведен.

Valósság, fn. реалност, стварност. [љив.

Valósodik, Valósul, k. остваривати се; обистињавати се.

- Valósulatlan, mn. неостварен.
 Valósult, mn. остварен, стваран. — ság, fn. стварност.
 Valószerű, mn. вероватан. — leg, ih. вероватно, по свој прилици. — ség, fn. вероватност.
 Valószintűtlen (jobb: nem valószínű), mn. невероватан.
 Valótlan, mn. истиинит. — ság, fn. не-
 Válóút, fn. распутица. [истинитост.
 Válpont, fn. тачка растављања; á. é. прелом, j. Válóbont.
 Válrokonság, fn. сродство по избору.
 Válság, fn. обртна тачка, криза. — os, mn. критичан; опасан.
 Vált, es. 1.) мењати; pénzt — ani, мењати новац; szört — ani, мењати длаку, линјати се; ört — ani, одменити стражара; ruhát — ani, прерушити се; 2.) избавити, искупити; 3.) e hegedű nem —, ове егеде не издају прави глас; 4.) fontos képet — ani, правити озбиљно лице.
 Váltakoz-ik, k. мењати се, изменявати се. — va, ih. наизменце.
 Váltás, fn. 1.) мењање; 2.) измена, искушење; откуп; 3.) одмена.
 Váltig(lan), ih. непрестано, једнако, све; — kész, са свим готов.
 Váltó, mn. што мења; мењареки, меничи; fn. 1.) мењар, сараф; 2.) меница; magán —, соло-меница; forgattott —, жирирана меница; első —, прима меница; helybeli —, локо-меница; saját —, сопствена меница; intézvénnyezett v. tukványozott —, прогната меница.
 Váltó-adós, fn. дужник на меницу. — adósság, fn. менични дуг. — bank, fn. менична банка. — beli, mn. менички, менични.
 Váltóesap, fn. славина за окретање.
 Váltódíj, fn. менична провизија.
 Váltóföld, fn. земља која се наизменце засејава.
 Váltogat, es. 1.) промењивати, разменять; 2.) искупънивати, откупънивати. — ó, mn. наизменичан. — va, ih. наизменце.
 Váltogazdaság, fn. наизменично земљо-
 Váltóház, fn. мењарница. [делство.
 Váltójog, fn. менично право. — i, mn. менички. — ilag, ih. по меничком
 Váltókémlet, fn. арбитраж. [праву.
- Váltóképes, mn. способан за издавање менице, j. Váltóállítható. — ség, fn. способност за меницу.
 Váltoláz, fn. наступна грозница, свагда-
 Váltólevél, fn. меница. [пънца.
 Váltólovaglás, Váltónyargalás, fn. издавање меница једно за другим.
 Váltóovás, fn. протестовање менице.
 Váltóör, fn. стража ради одмене.
 Váltópént, fn. ситни новац. — tár, fn. каса за мењање новаца.
 Váltós, fn. мењар, сараф, банкар.
 Váltószabó, fn. кројач ком наручитељ даје
 Váltótár, fn. меничка банка. [материју.
 Váltótelep, Váltólelepény, fn. домицил менице.
 Váltótoldat, fn. продужење, алонж менице.
 Váltótörvény, fn. менички закон. [нице.
 Váltótörvényszék, fn. менички суд.
 Váltott, mn. 1.) промењен; — gyermek, подмече; 2.) одмењен; — őr, одменена стража; 3.) — munka, научен посао, за који је наручитељ дао робу.
 Váltóügy, Váltóügylet, fn. менички посао.
 Váltóüzér l. Váltós.
 Váltóüzlet, fn. мењарска радња, мењарница.
 Változandó, mn. промењив. — lag, ih. промењиво. — ság, fn. промењивост.
 Váltózás, fn. 1.) мењање, промена; 2.) слабост; — a van, слаба је здравља.
 Változat, fn. промена, варијација.
 Változatlan, mn. непромењен, непромењит. — ság, fn. непроменитост. — úl, ih. непроменито.
 Változatos, mn. промењив, разноврстан, разнолик. — an, ih. разноврсно. — ság, fn. разноликост.
 Változékony, mn. промењив. — an, ih. промењиво. — ság, fn. промењивост.
 Változékos l. Változatos.
 Változhatatlan, mn. непромењив. — úl, ih. непромењиво. — ság, fn. непромењивост.
 Változik, k. 1.) мењати се; 2.) (vá, vé) прометнути се, прометати се у...
 Változó, mn. промењив, неједнак; — ünnepnapok, покретни свеци.
 Változóság, fn. промењивост.
 Változtat, es. 1.) мењати, изменявати; 2.) (vá, vé) претварати, прометати у
 Változtatás, fn. промена, мењање. [што.
 Váltság, fn. измена; откуп; откупнина. — díj, — bér, — pénz, fn. откупнина.

- Váltva, ih. наизменце, l. Felváltva.
- Válu, fn. валов. — csatorna, fn. олук уз валов. — s, mn. валоваст.
- Válút, fn. расцутница, j. Válóút.
- Válvonal, fn. раставна линија.
- Vályog, fn. ваљак, чернић, ћернич; — ot vjetni, правити ваљке. — kemencze, fn. нећ од ваљака. — minta, fn. калуп за черниће, ваљке. — vjető, fn. a) чернићар, који прави черниће; b) калуп за Vályok, Vályu l. Vályog, Válu. [чернић.]
- Vám, fn. 1.) ћумрук, царина, малта; beviti —, увозна царина; — ot vjetni, ударити царину; (szój.) a mit a — on nyernek, elveszítik a réven, што с једне стране добију, изгубе на другој; 2.) ушур; 3.) царинарница.
- Vámatlan, mn. — úl, ih. без царине.
- Vám-fa, fn. прањга, ћерам, капија. — felügyelő, fn. цариник. — ház, fn. царинара. — hely, fn. цариниште. — hatal, fn. царинарница, ћумрукана. — illeték, fn. царина, малтарина.
- Vámol, cs. подвргавати царини; k. a) примати царину; b) скидати ушур.
- Vámos, fn. царинар, ћумругција. — légeny, fn. момак који одмерава ушур, ушурџија.
- Vámoz, k. плаћати ћумрук, царину.
- Vám-pénz, fn. малтарина. — szedő, fn. цариник, царинар — terület, fn. царинска област. — tiszt, fn. царински часник. — tisztség, fn. цариништво. — törvény, fn. закон о царини. — ügy, fn. царинарство. — ügyelő, fn. царински надгледник.
- Van (lenni), k. 1.) бити; azon volt, за тим је био стао, око тога је настојао; ha én neked volnék, да сам ја на твом месту; becsületére van, служи му на част; irgalommal, színességgel lenni vki iránt v. vkihez. бити милосрдан, услужан према кому; hová legyek? mitevő legyek? шта ћу и како ћу? шта да радим? hová lett...? куд се деде? mi lett vele? шта се догодило с њиме? mi lett belöle? шта би од њега? Isten légy velünk, Бог нек нам је у помоћи; 2.) (nak, nec) имати; barátownak van, у мог пријатеља има; van-e neki? има ли он? fia lett, добио сина; 3.) (vá, vé) l. Lenni; 4.) világra lenni, родити се.
- Vánczorodik, Vánczorog l. Vánszorodik, Vánszorog.
- Vándor, fn. путник; mn. путоваћи, путнички. — bot, fn. путничка палица. — egér, fn. лемар. — év, fn. година путовања, вандрокашка година. — galamb, fn. голуб селац. — ka, fn. (буба) богомолька. — könyv, fn. путна (вандрокашка) књига.
- Vándorlás, fn. путовање, сељење, сеоба.
- Vándorló, fn. путник; mn. путнички, l. Vándor. — legény, fn. вандрокаш.
- Vándormadár, fn. тица селица.
- Vándornép, fn. скитнички,nomадски народ.
- Váendorol, k. путовати, селити се. [род.]
- Vándorruha, fn. путничко руво.
- Vándorsáka, fn. велики скакавац, шашка.
- Vanília, fn. ванилија. [ка.]
- Vánkos, fn. јастук, узглавље. — hej fn. навлака. — ka, fn. јастуче, јастучић. — os, mn. с јастуком.
- Vánszorodik, k. једва се исправити.
- Vánszorog, k. батргати се, батати.
- Ványad, k. уморити се, клонути. — ság, fn. умор. — t, mn. блед, изнурен.
- Vanyiga, mn. лош, худ.
- Ványol, cs. ваљати (сукно). — ó, fn. a) ваљак, ћупа; b) ваљар. — ódik, k. крзати се, похабати се. — ó malom, fn. ваљарица.
- Vápa, fn. 1.) дупља, издуђење; 2.) тава; 3.) брља.
- Váraphupa, fn. јама.
- Váraphupás, mn. пун јама.
- Vápás, mn. 1.) шупањ; 2.) баровит.
- Vápatag, mn. удубљен, конкаван.
- Var, fn. краста, кора.
- Vár, fn. 1.) град; тврђава; (szój.) kiszökték a felső — ból, нема четврте даске у глави.
- Vár, cs. чекати, очекивати, изгледати; (ra, re) чекати на кога.
- Varacs, fn. брадавица, крастица.
- Váraes, fn. тврђавица.
- Varacs I. Varaes.
- Varacskos, Varaesos, mn. крастав, брадавичав; — béká, крастава жаба, гувар.
- Várad, fn. утврђење, форт. [бавица.]
- Varádies, fn. повратић, уманика (биль.).
- Varadzik l. Varasodik.
- Várakozás, fn. чекање, очекивање; — ellenére, мимо очекивање.
- Várakozat, fn. очекивање.
- Várakozik, k. чекати; (ra, re) чекати на.

Várákoztat, es. дати чекати; не várákoztass magadra! имој да те чекамо!
 Váralag, fn. тавник под градом.
 Váralj, Váralja, fn. подножје града.
 Varanes, Varancság l. Varacs stb.
 Várandó, mn. што се очекује, виртуалан.
 Várandós, mn. (жена) на том добу, у велико
 Várandóság, fn. виртуалност. [трудна]
 Varangy l. Varanes.
 Varangyak, fn. крастава жаба, губавица.
 Varangyék l. Varangyak.
 Varas, mn. крастав; — béka, губавица.
 Várás, fn. чекање, почек.
 Varasd, tn. Вараждин.
 Varasít, es. окрастити.
 Varasodik, Varasul, k. окрастати се.
 Váraszt, Várat, es. пустити кога да чека.
 Várat, fn. чекање, почек.
 Váratlan, mn. неочекиван, изненадан,
 невидован. — ság, fn. неочекваност,
 ненад. — úl, lh. из ненада.
 Varazik l. Varasodik.
 Varázs, fn. драж, чар; mn. чаробан. —
 bot, fn. чаролијска палица. — cső, fn.
 калејдо скоп. — erő, fn. чаробна сна-
 га. — fű, fn. чаробна трава. — gyűrű,
 fn. чаробни прстен. — ige, fn. ма-
 ђионичка реч. — kép, fn. чаробна
 слика. — kör, fn. чаробни круг. —
 láš, fn. чарање; бајање. — lat, fn.
 чаролија, мађије.
 Varázsló, mn. што чара, чаробан; fn.
 чаробник, мађионик. — fű, fn. ма-
 ђијска трава.
 Varázs-nő, fn. врачара, бајалица, мађи-
 оничарка. — ol, es. чарати, бајати.
 — szer, fn. мађије, чини. — szó l.
 Varázsige.
 Várbeli, mn. градски; из замка.
 Várbiró, fn. дворски судац.
 Varczog, k. кврцати, ицуцати; шкрипа-
 ти. — at, — tat, es. чинити да кврица.
 Várda, fn. градић, штадела.
 Várdogál, k. чекати, цоњати.
 Vár-egyház, fn. градска црква. — erő-
 ség, fn. градско утврдење. — fal, fn.
 градски зид, бедем. — fok, fn. град-
 ски опој, редута.
 Varsfű, fn. трава од краста.
 Varga, fn. 1.) обућар, чизмар, опанчар,
 превљар; (pb.) ne tovább — a kaptá-
 nál, држи се свог запата! igen tud
 — lovat patkolni, разуме се као ма-
 гараш у кантару; 2.) кожар, табак.

Varga-ár, fn. шило. — betűt vetni, кри-
 вудати, ићи десно-лево. — cser, fn.
 обућарска шишарица. — fonál, fn. фо-
 нал, дретва. — hal, fn. лињак. — inas,
 fn. чизмарски шегрт. — kés, fn. мак-
 ла, бичкија. — legény, fn. обућарски
 момак, калфа. — mester, fn. обућар.
 — mesterség, fn. обућарство; кожар-
 ство. — munka, fn. обућарски посао.
 Vargánya, fn. варгани, вргани (печурка).
 Vargányász, k. купити варгани.
 Vargaság, fn. обућарство; кожарство.
 Vargáskodik, k. бити обућар, бити кожар.
 Varga-szeg, fn. чавлић за обућу. — szék,
 fn. обућарска столица. — tinta, fn. га-
 лица, витриол. — tőr, fn. шило. — zsib,
 fn. обућарски стареж.
 Várgondviselő, fn. старешина замка,
 кастелан.
 Várgróf, fn. надворник. — ság, fn. на-
 дворничтво.
 Várhegy, fn. брдо са замком.
 Varjas, mn. пун врана; — ló, кулаши.
 Varjú, fn. врана; hamvas v. kálvinista —,
 сива врана; (km.) nem vájja ki egyik
 — a másiknak szemét, врана врани
 очи не копа.
 Varjutövis, fn. дивља ружа; пасјаковина.
 Várkapitány, fn. надворник, градски ка-
 Varla(kö) fn. белутак. [шетаи.
 Várlak, fn. замак, дворац.
 Vármegye, fn. међа, жупанија. — ház,
 fn. жупанија, жупанијски дом. — i,
 mn. жупанијски.
 Vármező, fn. градско поље, гласија.
 Vármunka, fn. грађење тврђаве.
 Vármű, fn. тврђава, утврђење.
 Várna, fn. каста, ред.
 Várnagy, fn. кастелан. — hivatal, — ság,
 fn. кастеланство.
 Várnok-kar, Várnok-test, fn. инжињерски
 кор. — tiszt, fn. инжињерски часник.
 — ügy, fn. инжињерство. — vezér,
 fn. ћенерал-инжињер.
 Varnyú l. Varjú.
 Váromány, fn. очекивање. — os, fn. оче-
 кивач, који се чему нада.
 Varoncz, fn. крастав. — os, mn. крастав.
 Város, fn. град, варош. — beli, mn. вар-
 ошки; fn. варошанин, варошанка.
 — fél, fn. суграђанин. — ház, fn. вар-
 ошка кућа.
 Városi, mn. градски, варошки; fn. вар-
 ошанин, варошанка.

Városias, mn. — an, ih. варошански.
 Városielőjáróság, fn. варошко поглавар-
 Városilag 1. Városiasan. [ство].
 Városiság, fn. углајеност.
 Városka, fn. варошица.
 Város-kapitány, fn. варошки капитан. —
 liget, fn. варошка шумица. — nagy,
 fn. градоначелник, градеки начелник.
 — kent, ih. од града до града. — ta-
 nács, fn. варошко веће, магистрат.
 Várör-nagy, fn. градеки мајор. — ség,
 fn. градека посада.
 Váróterem, fn. чекаоница.
 Várparancsnok, fn. градеки заповедник.
 Varr, cs. шити; — ás, fn. шивење, шав.
 Varrány, Varrat, fn. шав.
 Varratlan, mn. нешивен. — úl, ih. не-
 Varrdogál 1. Varrogat. [шивено].
 Varró, mn. који шије; за шивење; ши-
 ваћи; fn. шавац, шваља. — asztal, fn.
 шиваћи сто. — eszköz, fn. шиваћа
 Varrogat, es. (ваздан) шити. [справа].
 Varrógyűrű, fn. шиваћи напретак.
 Varróiskola, fn. школа где се учи шити.
 Varromány, fn. шав, сашивен посао.
 Varró-mű, fn. шиваћа машина. — nő, fn.
 шваља. — párná, fn. шиваћи јасту-
 чак. — rámá, fn. ћерћев. — szer, fn.
 шиваћи прибор.
 Varrott, mn. шивен, сашивен.
 Varrótű, fn. шиваћа игла, шиваћка.
 Varróvánkos 1. Varrópárna.
 Varsa, fn. (рибарска мрежа) вршка.
 Vársánez, fn. градеки шанац.
 Vársík, Vársikam, fn. градско поље, гла-
 Várszeg, fn. бедем, градеко платно. [сија].
 Várta(ház), fn. стражара, чардак, карау-
 Vártás, fn. стражар на кули. [ла].
 Vártat, cs. пустити кога да чека; fn.
 чекање; kevés — va v. kis — mülva,
 Vártáz, k. стражарити. [мало по том].
 Vár-templom, fn. градека црква. — tér,
 fn. градека просторија, еспланада.
 — terjem, fn. подграђе.
 Vartyog, k. крекетати. — ás, fn. креке-
 Váriüreg, fn. казамата. [тање, крекет].
 Várvívás, fn. опсада града или тврђаве.
 Várvívó, fn. опсадник града. — sereg,
 fn. опсадна војска.
 Vas, fn. 1.) гвожђе, желеzo: ponczoló
 —, сечивица; vert —, ковно гвожђе;
 ásvány —, фосилно гвожђе; lég —,
 метеорско гвожђе; készelt —, гвожђе
 за преташање; öntött —, ливено гвож-

ђе; (szój.) csupa —, од самог гвожђа;
 — а же, има тврду главу, да бијеш
 градове њоме; (km.) addig verd (iisd)
 a vasat míg tüzes, куј гвожђе док је
 вруће; — sal szokták a — at megéle-
 síténi, гвожђе се гвожђем оштри; 2.)
 оков, вериге; — ga verni v.tenni, око-
 вати у гвожђе, везати у кврге; 3.)
 гвожђе, сечивица ножа; tn. гвозден,
 Vasag, fn. гвоздени оксид. [железан].
 Vaság, fn. гвозден кревет.
 Vasajtó, fn. гвоздена врата.
 Vasakarat, fn. гвоздена, чврста воља.
 Vasakna, fn. мајдан гвожђа.
 Vasal, cs. 1.) ковати, окивати; 2.) пег-
 лати, утијати. — ás, fn. 1.) окивање;
 2.) пеглање. — at 1. Vasazat.
 Vasaló, tn. за пеглање; fn. утија. —
 nő, fn. жена што пегла. — nyelv, fn.
 челик у пеглајзу, штогл.
 Vásár, fn. 1.) вашар, трг, сајам, пана-
 hyp; heti —, недељни вашар, пијаци;
 országos —, земаљски вашар; — t
 ütni vmiivel, изнети на пазар; (km.)
 pénnzel járják a — t, за вашар треба
 новаца; 2.) пазар; jó — t tett, добар
 је пазар имао; kettön áll a —, двоје
 треба за пазар (купац и продавац);
 3.) micsoda — ez? каква је то галама?
 Vásár-árú, fn. вашарска роба. — fia, fn.
 поклон с вашара. — hely, fn. ваша-
 риште. — hét, fn. вашарска недеља.
 Vásári, mn. сајамски, вашарски; куповни.
 Vásárjog, fn. право за држање вашара.
 Vásárlás, fn. вашарење, пазарење. —
 at, fn. пазар, куп. — ó, fn. купац.
 Vásármunka, fn. вашарски посао.
 Vásárnapi, fn. дан вашара или сајма.
 Vasárnapi, fn. недеља. — i, tn. недељ-
 ни. — ilag, ih. недељом.
 Vásárol, cs. куповати, купити, вашари-
 ти. — ható, tn. што се може купити;
 á. é. поткупљив, подмитљив.
 Vásáros, fn. 1.) вашарција; 2.) купац.
 Vasáros, fn. гвожђар. — bolt, fn. гвожђар-
 ница. — ság, fn. трговина с гвожђем.
 Vásárpénz, fn. вашарница, плата за шатру.
 Vásársátor, fn. шатра, чатрља, буда.
 Vasáru, fn. гвоздена роба. — s, fn.
 гвожђар.
 Vasas, mn. 1.) окован; 2.) што има у себи
 гвожђа; 3.) у оклопу; fn. оклопник.
 Vasatlan, mn. 1.) неокован; 2.) без гвожђа.
 Vasaz, cs. окивати, оковати. — at, fn. оков.

Vas-bánya, fn. мајдан гвожђа. — borona, fn. дрљача. — dad, mn. гвозденаст. — derék, fn. оклош, паницир. — deres, fn. чилаш, љогат. — dorong, fn. гвоздена мотка. — drót, fn. гвоздена жица. — érez, fn. гвоздена руда. — erősségi, mn. тврд као гвожђе. — eszköz, fn. гвоздена справа. — fejtés, fn. мајдан од гвожђа. — fejű, mn. тврдоглав; fn. јогуница. — festvény, fn. гвожђана прашина. — fonal, fn. гвоздена жица. — galiez(kő), fn. зелена галица. — ganaj, fn. изварак, бронза. — gyúró, fn. хвалисавац. — hámor, fn. ковница. — hüttő, fn. хладионица за гвожђе.

Vásik, k. 1.) тупити се, крзати се; 2.) трнугти (зуби); нем — benne a fogá, иће га ујести бува.

Vásít, cs. тупити; чинити да трне (зуби).

Vaskalapos, fn. етаровоћа, педант. — ság, fn. педантерија.

Vaskarika, fn. беочуг, алка; fából —, несислица, првен барјак од зелене Vaskemencze, fn. гвоздена пећ. [свише.]

Vaskeresked-és, fn. гвожђарница. — ő, fn. гвожђар.

Vaskó, fn. кеба; elejteni a — t, превалити

Vaskoh, Vaskohó, fn. ковница. [сирће.]

Vaskorona, fn. гвоздена круна. — rend, fn. ред железне круне.

Vaskos, mn. дебео, здепаст, темељан, крупан. — ság, fn. здепастост, чвртка.

Vaskő, fn. гвоздена руда. [стина.]

Vasláb, fn. троножац, саџак.

Vászlal l. Vásít.

Vaslevél, fn. илоча гвожђа.

Vaslapát, fn. гвоздена лопата.

Vasmaeska, fn. котва, ленгер, мачка, чен.

Vasmosany, fn. муљ од гвожђа. [гели.]

Vasmunka, Vasmű, fn. посао од гвожђа.

Vasmüves, fn. ковач.

Vasnemű, mn. гвожђарски.

Vásol l. Vásít.

Vasolu, fn. флуор гвожђа.

Vásodkodik, k. бити разуздан, раскалан.

Vasorrúbába, fn. гвоздензуба. [шан.]

Vasorrúmagyuitó, fn. трешњарка (тица).

Vásott, mn. иступљен; утрнуо (зуб); á. é. раскалашан, разуздан; — életű ember, бекрија. — ság, fn. разузданост.

Vas-pálya, fn. гвоздени пут. — por, fn. пилотина. — rúd, fn. мотка од гвожђа, — rügy, fn. цвет на гвожђу. — súlyom, fn. гвожђе за крадљивце. — szemer,

fn. гвоздена сачма. — szén, fn. графит. — színkő, fn. базалт.

Vastag, mn. дебео; — hang, крупан глас; — tréfa, маена шала.

Vastag-bél, fn. дебело црево. — bőrük, fn. дебелокоши. — étel l. Főzelék. — ít, cs. чинити дебелим. — ocska, mn. подебео. — odik, k. дебљати; грубити (глас). — on, ih. дебело. — ság, fn. дебљина; крупноћа (гласа). — síp, fn. кларинет. — szálu, mn. груб (платно). — úl l. Vastagodik.

Vastartalmú, mn. што има у себи гвожђа.

Vastevő, fn. штит, заклон пред пећи.

Vástol, cs. заламати, скривати.

Vastör, fn. гвожђа.

Vású, fn. паеуљица.

Vásúl, k. тупити се; трнугти.

Vasút, fn. гвоздени пут. — abrosz, fn. карта гвоздених путова.

Vasúti, mn. железнички; — állomás, железничка станица.

Vas-vágóprőrőly, fn. сечивица. — várme- gye, tn. Железна жупанија. — verő, fn. ковач. — verőte, fn. наковња. — vessző, fn. гвоздена шипка. — villa, fn. гвоздене виле. — virág, fn. a) гвоздени цвет; b) смиљ. — vonat, fn. екстракт гвожђа, здраво гвожђе.

Vaszakol, k. жарити.

Vaszki, mn. рођени (од исте матере).

Vaszkolódik, k. врпољити се, мигољити се.

Vászna, mn. е платном. — bolt, fn. плат.

Vaszok l. Vaczok. [парница.]

Vászon, fn. платно, бëз. — áros, fn. платнар, безар. — áru, fn. платнена роба. — eseléd, fn. женскадија. — fehérítés, fn. бељење платна. — gáncs, fn. грешка у ткању. — kereskedő, fn. платнар. — köpönyeg, fn. ограч за прашину.

Vaszora, fn. пуждра.

Vata, fn. вата.

Vatarász, k. грабити, пипати око себе.

Vatka, Vatuka, fn. вутка, патока.

Vatyog, k. муцати, шушњетати.

Váz, fn. 1.) скелет, костур; 2.) страшило.

Vazall, fn. вазал, клетвеник. — ság, fn. вазалство.

Vázlat, fn. нацрт, скица. — os, mn. у нацрту.

Vázol, cs. цртати, скицирати. — at, fn. Vazúl, tn. Васа, Василије. [нацрт.]

Veesek, fn. морска кокоси.

Vecsernye, fn. вечерње.

- Vecsernyéz, k. ужинати.
 Veczek l. Eviezk.
 Veczelődik, k. врцати се, врпољити се.
 Veczkendik l. Viezkándik.
 Véd, fn. обрана, заштита; заклон; брана, опкои; устава; cs. бранити, штити. — állapot, fn. стање обране, обрана. — angyal, fn. анђео хранитељ. — ануа, fn. заштитница. — árok, fn. опкои. — asszony, fn. заштитница.
 Védbér l. Hübér.
 Védbeszéd, fn. говор у обрану.
 Veddegél, cs. 1.) узимати; 2.) куповати.
 Véddeszka, fn. даска као преграда, устава.
 Védegylet, fn. задруга за заштиту. [ва.
 Védekezik, k. бранити се.
 Vedel, k. локати, лупачити.
 Védelem, fn. обрана, заштита; бранидба; заклон, браник.
 Védelmez, cs. бранити, заштићавати. — és, fn. обрана. — ő, fn. és mn. бранич, заштитник, штитилац; што заштићава, заштитни. — öleg, ih. штитећи.
 Védelmi, mn. заштитни, бранидбени.
 Védencz, fn. штићеник, брањеник, клиент. — ség, fn. штићеници, клиента.
 Veder, fn. 1.) ведро; — ből cseberbe, извек се из кала, у поток упадох; 2.) урна (за пепео од спаљеног мртвца).
 Véderő, fn. снага за обрану. — törvény, fn. закон о обрани, бранидбени закон.
 Véderösség, fn. бедем.
 Védés, fn. штићење; обрана.
 Védeszköz, fn. средство за обрану, обрана.
 Védetlen, mn. незаштићен. — ség, fn. не-заштићеност. — ül, ih. без обране.
 Védett, mn. брањен, штићен; fn. штићеник.
 Véd-fal, fn. бедем. — fegyver, fn. оружје за обрану. — frigy, fn. савез за обрану. — fúró, fn. бургија, танки сврда. — gát, fn. устава. — háború, fn. рат за обрану. — had, fn. војска за обрану, посада. — hajó, fn. лађа за заклон. — hajós, fn. проводић, калауз брода. — himlő, fn. накаламљене боргиње. — írás, — irat, fn. писмена обрана. — író, fn. апологет. — isten, fn. бог заштитник. — jog, fn. заштитништво. — kincs, fn. паладиум. — kiseret, fn. пратња за обрану. — kosár, fn. кошар за бедеме. — kötelesség, fn. војничка дужност.
 Vedl-és, fn. лињање; перутање. — ik, k. лињати се; перутати се.
- Védlet, fn. обрана, заклон.
 Vedlett, mn. олињан.
 Védlevél, fn. писмо за слободан пролаз.
 Védlő, fn. бранич, заштитник. [зак.
 Védmű, fn. бедем, опкои, браник.
 Védnök, fn. заштитник, — ség, fn. заштитник.
 Védők, fn. разлог обране, аргумент. [та
 Védő, fn. заштитник, бранич, бранилац; mn. заштитни; што оправдава.
 Védőleg, ih. бранећи. — es, mn. заштитни.
 Véd-őr, fn. стража за обрану. — őrs, fn. стражар. — párkany, fn. предњи опкои. — rend, fn. војништво. — rendszer, fn. бранидбена система. — ség, fn. заштитништво, патронат. — szelleml, fn. дух-хранитељ. — szer, fn. средство за обрану. — szó, fn. обрана. — szövetség, fn. савез за обрану.
 Védtan, fn. апологија, апологетика. — i, mn. апологитички.
 Védtelen l. Védetlen.
 Véd-úr, fn. заштитник, патрон. — uras, mn. — egyház, црква под заштитом задужбинара. — uraság, fn. патронство, ктиторство; ктитор, патрон. — úrijog, fn. ктиторско право. — útlevél, fn. писмо за слободан пролаз. — üveg, fn. обичне наочари, стакло (у звездара). — vágat, fn. проређивање шуме. — vám, fn. заштитна царина. — vonal, fn. бранидбена линија.
 Vég, fn. 1.) крај, свршетак, исход, конач; — tül — ig, од кон до кон; véges — ig, све до краја; e héj — ével, концем ове седмице; — e szakad, свршује се; — e sem szakad, никако краја; — et vetni v. szakítani v. végét vetni vminek, учинити краја чему, прекинути; — e van, крај му је, готово је' — be menni, збити се; — be vinni, довршити; — hez vinni, извршити, обавити; — re hajtaní, извршити, извршивати; (szój.) vmit kellő — én fogni, како треба започети; megfogta a dolog — ét, латио се посла; könnyű — ét fogni a dolognak, извлечити се, бирати што је лако; hátra még a vassagabb — e, тек долази најтеже; (km.) jó — köti a munka koszorúját v. — én csattan az ostor, конач дело краси, последња се броји; 2.) комад; egy — vászon, комад платна, труба беза; ezer hold föld egy — ben, 1000 јутара земље у једном комаду; (szój.) egy — ben,

цицом, све једнако; 3.) окрајак, окрајка; 4.) цел, смер, мета; mi — ből? чега ради? на што? e — re, тога ради; umely dolognak — ére járni, уђи у траг, прокљувити.

Vég-abroncs, fn. доњи обруч. — adomány, fn. исплата, памира. — akarat, fn. последња воља, тестамент. — akaratilag, ih. тестиментално. — átnézet, fn. рекапитулација. — bél, fn. чмар, гузно прево. — belféreg, fn. поздер, гујине. — belfolyás, fn. fn. шуљеви. — beszéd, fn. завршни говор. — beli, mn. завршни, крајњи. — betű, mn. крајњева, in ultima analysi.

Végbe-vitel, fn. извршење. [ње слово. Vég-bővítés, fn. прилепак на крају, епитетис. — búcsú, fn. раставак, опроштај. — csapat, fn. задња војска. — cél, fn. крајња мета.

Végek, fn. граница.

Végelemizés, fn. — ben, ih. на крају крајњева, in ultima analysi.

Végelintézés, fn. коначно извршење.

Végelőhő, fn. новембар.

Végelötti, mn. претпоследњи. — harmadik, mn. трећи од краја (слог).

Végenyész, fn. бестрв, распад.

Végérvényes, mn. коначан. — en, ih. коначно.

Véges, mn. чему има краја, ограничен, пролазан; — áru, роба на комаде. — ség, fn. пролазност, ограниченост.

Végestelenvégig, Végesvégül, ih. нај- и најисле.

Végeszakadatlan, mn. бескрајан.

Végetlen, mn. бескрајан, бесконачан. — ül, ih. бесконачно.

Végett, nu. ради, зарад..

Végez, cs. 1.) свршивати, свршити, дочети, докончати; vkel — ni, отпратити кога; 2.) закључити, доконати; — zék magok közt, нек расправе међу собом; ki mit — azt meg is tartsa, ко закон даје, нека га и први држи.

Végezés, Végezet stb. l. Végzés, Végzet stb.

Végezetre, Végezetül, ih. на послетку.

Végeződik l. Végződik.

Vég-fal, fn. зачехе. — felelet, fn. крајњи одговор. — fejlődés, fn. крајњи развитак. — fog, fn. стражњи кутњак, заставњак, каљак. — gyorsaság, fn. брзина на крају извесног времена. — hagyás, fn. криће речи на

крају, апоконе. — hang, fn. крајњи глас у речи. — határozat, fn. крајња одлука. — hely, fn. номинично место.

Véghetetlen, mn. бесконачан, бескрајан. — ség, fn. безграницност, бесконачност. — ül, ih. бесконачно, одвећ.

Véghetzihető, mn. извршив, изведив.

Véghetzitel, fn. извршење, дочетак.

Véghetzivivés, fn. извршивање, извршење.

Véghetzitlen, mn. неизвршен; dolog —, не свршили ништа.

Véghó, fn. децембар, просинец.

Vézig, ih. до краја; végetlen —, у бескрајност; — forgatni, прелистати (књигу); — nézni, разгледати; премерити (кога); — láthatatlan, непрегледан; — sétálni, — olvasni stb., прошетати, прочитати итд.

Véginnenső, mn. претпоследњи. — előtti, mn. трећи од краја.

Végintézet, fn. последње наређење, тестамент. — i, mn. — ileg, ih. тестаментски. — len, mn. — lenül, ih. без тестамента.

Vég-intéző, fn. тестатор. — ismétlet, fn. рекапитулација, понављање целога. — itélet, fn. коначна пресуда. — jelenlén, fn. извештај на свршетку.

Vékkép(en), ih. сасвим, коначно, дефинитивно. — i, mn. коначан.

Véglet, fn. крајност; — ekig menni, ићи до крајности, терати мак на коцак; — ekig vinni, дотерати до крајности.

Végletes l. Vegleges.

Végnap, fn. 1.) дан смрти; 2.) страшни

Végok, fn. крајњи узрок. [суд.

Végör, fn. 1.) мртва стража, ведета; 2.) граничар, крајишник; 3.) планета Уран.

Végórezred, fn. границарска пуковнија.

Végörs, fn. стража на граници.

Végperez, fn. последњи тренутак.

Végpont, fn. завршна тачка, крајња тачка.

Végre, ih. на послетку, напокон, најзад.

Végre-hajt, cs. извршити, извршивати; егзекурирати.

Végrehajtás, fn. извршење (пресуде), егзекуција. — i, mn. извршни, егзекутивни. — ilag, ih. путем егзекуције.

Véghajtó, fn. извршилац; егзекутор, горчило; mn. извршни. — ság, fn. извршна власт.

Vég-remény, fn. последња нада.

Végrendelés, Végrendelet, fn. последња воља, опорука, тестамент.

- Végrendeleti, mn. тестаментски.
- Végrendeletlenül, ih. без тестамента.
- Végrendelkez-és, fn. последња воља. — ik, k. оставити у тестаменту, тестирати.
- Végrendelkező, Végrendelő, fn. тестатор, Végrím, fn. слик на крају. [завештатель.]
- Végromlás, fn. пропаст, погибија.
- Végrövidítés l. Véghagyás.
- Végsereg, fn. задња војска.
- Végsor, fn. последња линија.
- Végső, mn. последњи, крајњи; fn. крајност; — re jutott, танко свира, увео у танке нити; — re vinni, дотерати до крајности.
- Végsőelötti, mn. претпоследњи, други од Végszak, fn. епилог. [краја.]
- Végszámadás, fn. закључни рачун.
- Végszámra, ih. на комаде, по мало.
- Végszándék, fn. последња одлука, улти-
- Végszeg, fn. велики клин. [матум.]
- Végszerű, mn. рационалан (у мат). — tlen, mn. ирационалан.
- Végszó, fn. епилог, завршна реч.
- Végszónoklás, fn. завршни говор.
- Végszótag, fn. последњи, крајњи елог.
- Végtag, fn. 1.) уд; — ok, удови; 2.) стражњица; 3.) крајњи елог.
- Végtanya, fn. крајња стража.
- Végtelen, mn. бескрајан, бесконачан; fn. бескрајност. — ül, ih. бесконачно. — ség, fn. бескрајност, бесконачност.
- Végtére, ih. напокон, најпосле.
- Végtisztesség, fn. последња почаст.
- Végtoldás, fn. продолжење, прилепак на крају речи, епитетис.
- Végvacsora, fn. тајна вечера.
- Végvágás, Végvágat, fn. скрешивање шуп-
Végválasztó, mn. одсудан, пресудан. [ме.]
- Végvár, fn. тврђава на граници.
- Végveszedelem, Végeszély, fn. пропаст, погибија.
- Végvetés, fn. завршетак, прекид.
- Végyonaglás, fn. последња борба, ропац, трзвица.
- Végzemény, fn. одлука, декрет. — es, mn. по одлуци.
- Végzés, fn. одлука, решење; — t hozni, решити — hozatal, fn. одлука.
- Végzet, fn. 1.) завршетак, окончај; 2.) закључак, одлука; 3.) коб, судба; megnyugodni a — ben, предати се својој судби.
- Végzetes, mn. кобан, судбоносан. — ség, fn. кобност.
- Véggethivés, fn. веровање у судбину.
- Véggethivő, fn. који верује у судбу, фаталиста.
- Végzetlen, mn. неизвршён; недовршен. — ül, ih. неизвршено; недовршено.
- Végzetszerű, mn. судбоносан, фаталан.
- Végzetől, ih. на послетку, напокон.
- Végzödés, fn. окончавање, свршивање.
- Végzödik, k. свршити се, свршивати се; окончавати се.
- Vegy, fn. смеса. — arány, fn. размер смесе. — beli, mn. хемијски. — búza, fn. наполица.
- Vegyes, mn. мешовит, изменен; — iskola, заједничка (мушка и женска) школа; — költség, заједнички трошак. — ek, fn. смесице. — en, ih. мешовито. — ít, cs. мешати, смешати. — leg, ih. помешано. — ül, k. мешати се, смешати се.
- Vegyész, fn. хемичар. — et, fn. хемија.
- Vegyfolyam, fn. хемијски процес.
- Vegyít, cs. мешати, смешати, помешати. — ék, fn. мешавина. — és, fn. мешавье. — etlen, mn. непомешан.
- Vegykém, fn. хемичар. — i, mn. — ileg, ih. хемијски.
- Vegyműhely, fn. лабораторија.
- Vegyrész, fn. ингредиенција. — ek, смешани делови.
- Vegyrokonság, fn. хемијско сродство.
- Vegytan, fn. хемија. — i, mn. — ilag, ih. хемигија.
- Vegytudós, fn. хемичар, хемик. [мијски.]
- Vegyüll, k. мешати се, смешати се, помешати се. — és, fn. мешање. — et, fn. смеса. — mény, fn. мешавина.
- Vehem, fn. ждребе, шаше, оме.
- Vejcz, Vejész, Vejsze, fn. главчине (за рибу).
- Vejszel, cs. ловити рибу у главчинама.
- Vék, fn. јама, l. Lék.
- Véka, fn. мерица, вика.
- Vékáz, cs. мерити мерицом.
- Véknyan, Véknyít stb. l. Vékonyan . . .
- Vékony, mn. танак, вит; fn. слабина, бедро; á. é. — ajándék, мршав дар; — aratás, мршава летина; — elme, слаба памет; — reménység, слаба нада; — tartás, мршава храна; (szój.) — mint a szórszál, мршав као трлица.
- Vékonyan, ih. танко; á. é. мршаво, слабо; — élni, танко дробити.
- Vékony-bél, fn. танко прево. — bőr, fn. танка кожа или љуска. — bőrű, mn.

танке љуске (грожје); танке коже. — csőrűek, fn. танкокљунци. — dad, mn. танан, потанак. — dongáju, mn. витих ребара. — ebéd, fn. мали руџак. — elméjü, mn. тулоглав. — fájás, fn. бол у слабинама. — fürész, fn. тестера за кресање. — héju, mn. танке љуске. — ít, cs. таньти. — ka, mn. танан. — képü, mn. мршава лица. — odik, k. таньти се, танчати. — ság, fn. танкоћа, тананост, виткост. — testű, mn. вита (танка) стаса. — úl, ih. танко, вито; k. l. Vékonyodik.

Vel, nn. са; kezével, руком.

Vél, cs. мислити, мнити, судити; nagyot — ni vki felöl, држати много на кога; mire — јем? шта да мислим? како да тумачим?

Velebánás, fn. поступање, поступак.

Véleked-és, fn. мишљење, суд. — ik, k.

Vélelem l. Vélemény. [мислити, судити.

Vélemény, fn. мишљење, мњење, суд; más — en lenni, бити другог мишљења; abban a — ben vagyok, тог сам мишљења.

Véleményez, cs. давати суд о чем. Véleménykülönbség, fn. разлика у мишљењу.

Véleménynyilvánítás, fn. изјашњење.

Véleményzet, fn. мишљење, суд.

Velencze, fn. 1.) петао на крову, ветренница; 2.) tn. Млеци; 3.) место у столицебоградској жупанији.

Velenczei, mn. млетачки; tn. Млечанин.

Velenczés, tn. Млечанин.

Vélés, fn. мишљење, суђење.

Veleszta, fn. откос.

Veleszületett, mn. урођен, од рођења,

Véletlen, fn. слушај, пригода; tn. слушајан, иенадан; ih. слушајно.

Véletlenes, mn. евентуалан, l. Esetleges.

Véletlenség, fn. слушајност, пригода.

Véletlenszerű, mn. слушајан.

Véletlenül, ih. слушајно, изненада.

Vélhetetlen, mn. иенадан.

Vélhető, mn. вероватан.

Velin, fn. велин. — papiros, fn. велински

Vella l. Villa. [папир.

Velő, fn. срч, срж; á. é. суштина, језгра. — nemű, mn. сржаст.

Velős, mn. пун сржи; сржаст; á. e. језгровит. — ít, cs. пунити сржи. — ödik, k. пунити се сржи. — ség, fn. језгровитост, једрина.

Velöszedő, fn. справа за извлачење сржи. Velötelen, Velötlen, mn. без срчи; á. é. Velözök, k. пунити се срчи. [беснажан. Vélt, mn. миним, минијен.

Vemh l. Vehem. — edzik, — ezik, k. ждребити се, ождребити се. — es, mn. суждребна. — esedik, — ül, k. постнати суждребна.

Vén, mn. матор, стар; fn. матори, матора, старац, бака; jobb a — árnyéka, mint az ifju kardja, више вреди стар саветом, него млад снагом; нема ударица без старца.

Vénasszonyi, Vénasszonios, mn. бапеки.

Vénbanya, fn. бабускера, матора веш-

Vénbünös, fn. матори козош. [тица.

Vencesel, fn. витао, чекрк.

Venezel, tn. Већеслав.

Vend, tn. Веңд; mn. вендски.

Vendég, A. fn. гост, гошћа; harmadnapi — nek czoki a neve, најмилијег госта за три дани доста; hivatalan — nek ajtó mögött helye, названу госту место за врати; B. mn. гостински.

Vendég-anyia, fn. двориља (у болници).

— arcz, fn. личина, ларва. — asztal, fn. гостински сто.

Vendégel, cs. гостити, дворити.

Vendéges, mn. гостољубив. — kedés, fn. гошћење, гозба. — kedik, k. гостити се.

Vendég-fal, fn. слени (шпански) зид. — fog, fn. уметнут зуб.

Vendégfogadó, fn. гостионица. — s, fn.

гостионичар; домаћин. — nő, fn. гостионичарка; домаћица. — ság, fn. гостионичарство.

Vendég-hagyma, fn. влашац. — haj, fn. лажна коса, парока. — ház, fn. гости-

Vendégi, mn. гостински. [оница.

Vendéginas, fn. послужитељ гостију.

Vendégjog, fn. гостинско право.

Vendéglátó, mn. гостољубан. — ság, fn. гостољубност.

Vendéglő, fn. 1.) гостионичар; 2.) гостионица. — ház, fn. гостионица. — s, fn. гостионичар.

Vendégoldal, fn. помоћница (уз лотру за Vendégorcza, fn. маска, образина. [воз].

Vendégség, fn. гозба, част, собет.

Vendégszem, fn. наочиџаци, наочари.

Vendégszerep, fn. гостовна улога. — el, k. гостовати, глумити као гост. — lés, fn. глумовање у гостима.

Vendégszeretés, fn. гостољубивост.

| | |
|---|---|
| Vendégszerető, mn. гостољубив. — en, — leg, ih. гостољубиво. | Verbung, fn. 1.) врбонка, новачење; 2.) игра при врбонци, l. Toborzok. — ol, cs. врбовать. — os, fn. врбонкаш, купи- војска; — os táncz, игра при врбонци. |
| Vendégszoba, fn. гостишка соба. | Verbuval, cs. врбовать, купити у војнике. |
| Vendégtelen, mn. негостољубив. | Vérce, fn. коба, тороњски соко. |
| Véndel, Véndely, fn. ступа за путер. | Vércepp, fn. кап крви. |
| Vendül, ih. вендски. | Vérceszibű, mn. угасито црвен. |
| Vénes, mn. старачак, поматор. | Véracsik, fn. крвава масница. — os, mn. е црвеним масницама. |
| Vénehedik, Véheszik, k. старети, маторити. | Vérdag, fn. отечене жиле. |
| Véheszt, Vénít, cs. чинити старим. | Verde l. Pénzverőház. |
| Véhöszik, Véhüszik l. Vénehedik. | Verdegél, cs. лупати, грухати; ковати. |
| Venicz, fn. вињага, шумска лоза. | Verdik l. Vedlik. |
| Venni l. Vesz. | Verdes l. Verdegél. |
| Vénség, fn. старост. | Vérdíj, fn. крвнина. |
| Vénszakállas, fn. старица. | Verdödik l. Vergödik. |
| Vénus, tn. Венера. — i, mn. венеричан. | Vérdugulás, fn. загашење, застој крви. |
| Vénül, k. старети, маторити. | Verdung, fn. по сатњици. |
| Vény, fn. рецепт. | Vérduzzadás, fn. пунокрвност (болест), плетора. |
| Venyige, Venyige, fn. лоза, вињага. | Veréb, Vereb, fn. врабац; (km.) sült — nem repüli senki szájába, не падају из неба |
| Venyigés, mn. лозан; развержен. | Vér-cb, fn. крволовок. [печене шеве. |
| Ver, cs. 1.) ударати, бити, тући, лупати; seggér — ni a gyermeknek, ишопати дете; huszonötöt — ni, оцепити два- десетпет; agyon — ni, уцмекати, уби- ти; 2.) ковати (новац); 3.) куцати, укуцавати; 4.) бити, лупати, куцати (срце); 5.) gyökeret — ni, хватати ко- реня; fészket — ni, градити гњездо; hordót csapra — ni, ударити славину у буре; dobra — ni, исторокати, из- доловати; a házát dobra — ték, кућа му је отишла на добош; vimbé sok pént — ni, утући (саранити) сплан новац у што; magát adósságba — ni, увалити се у дуг; fejébe — ni, уса- дити (улити) у главу; vasra — ni, оковати; nótát — ni, свирати. | Verebes, mn. пун врабаца. |
| Vér, fn. 1.) крв, крвца; — ben fagyban ott hágyni, оставити у крви; 2.) род, | Verebész, k. хватати врапце; fn. који лови врапце. |
| Vera, tn. Béra. [своја крв. | Veréb-fészek, fn. врапче гнездо. — fi, fn. врапче, врапчњ. — vesztő, fn. та- манитељ врабаца. |
| Vér-akadmány, fn. подустајање крви. — áldozat, fn. крвна жртва. — alkat, fn. темперамент, ћуд. — állatfű, fn. тра- ва од срдобоље, тврдић. — állítás, fn. заустављање крви. — állító, mn. што зауставља крв. — árulás, fn. одрица- ње сродства. — atyafi, fn. род по кр- ви. — bélű, mn. црвена меса (лубе- ница); á. é. здрав-здравцат. — biró, fn. који суди за главу, на смрт. — biróság, fn. суд за главу, суд на смрт, крвави суд — birság, fn. глоба за убиство. — bosszú, fn. крвна освета. | Véredény, fn. крвни суд. |
| Vérbő, mn. пун крви, рάњен, j. Bövérü. ség, fn. пунокрвност, рάњеност. | Véredzik l. Vérezik. |
| | Vereget, cs. ударати, куцкати, танкати. |
| | Vérehagyott, mn. без крви, блед. |
| | Verejték, fn. зној, l. Veriték. |
| | Vereked-és, fn. туча, бој. — ik, k. тући се, бити се. — ö, fn. убојница, бојција. |
| | Verem, fn. 1.) јама, рупа, рота; (km.) a ki másnak vermet ás, maga esik bele, ко другом јаму копа, сам у њу пада; 2.) житна јама. |
| | Verembörtön, fn. подземна тамница. |
| | Véren, ih. за врућа трага, на делу. |
| | Vérengéz, Vérengéz-ik, k. крвавити се, — és, fn. крвопролиће. — ö, fn. és mn. крвник, крволовок; крвнички, уби- лачки; — ö csata, крвави бој. |
| | Vérér, fn. крвна жила. |
| | Vérércsomó, Vérédag, fn. отечене жиле. |
| | Véresség, fn. венозност. |
| | Veres, mn. црвен. |
| | Verés, fn. ударање, бијење, ковање, ку- цање; — t kapott, добио је батина, извукao је боја. |

Véres, mn. крвав; окрвављен; fn. крвавица.
 Veres-barát, fn. темпляр, божјак. — begy, fn. црвендан. — bélű, mn. црвени крви (лубеница). — bor, fn. црио вино. — edik, k. поцрвенети, црвенети.
 Vereség, fn. туча, бој; vak —, оговарање; 2.) пораз; — et szennedni, претрпети пораз; 3.) батине.
 Veresel, cs. находити за црвено.
 Veresellik, k. црвенити се.
 Vereses, mn. црвенац, риђаст.
 Veres-fenyő, fn. тис. — festő, fn. és mn. који маже црвеним.
 Veres-fogoly, fn. лептарка, l. Császármádár. — foltos, mn. с црвеним пегама.
 Véresfű, fn. господи цвет.
 Veres-fűz, fn. бодљикава врба. — galó-eza, fn. шамишин-он, рудњача. — gyűrű, fn. сиба, сивовина. — hagyma, fn. црни лук. — hajú, mn. риђокос.
 Véreshurka, fn. крвавица (кобасица).
 Veresít, cs. црвенити.
 Veres-pénz, fn. бакарни новац. — pézsmá, fn. мошус-цвет. — rézmüves, fn. казанџија. — sárba, mn. риђаст; fn. риђа, риђуша. — ség, fn. црвенило, црвени. — szakállu, mn. риђобрад. — szemüpont, fn. крупнотка (риба).
 Veretlen, mn. небијен, неистучен; не-набијен; искован.
 Véreflen, mn. без крви, бескрван.
 Vérez, cs. 1.) чинити крвавим; крвавити; ez vérzi szívemet, то ми парашреце; 2.) намазати крвљу; k. l. Vérzik.
 Vérfagyalaló, mn. што заљује крв, грот.
 Vérfenyű, fn. тис (дрво). [зан.
 Vérferetelem, Vérfertőzés, Vérfertőzet, fn. скврићење, скрнављење рода.
 Várfertőző, mn. és fn. оскврнитељ рода.
 Vérftőztet-és, fn. скврићење рода. — ő, mn. скрнаван, l. Vérfertőzö.
 Vérfolyás, fn. 1.) цурење крви; 2.) шуљеви. — os, mn. коме тече крв; шуљеви.
 Vérforgás, fn. крвоток. [љави.
 Vérfű, fn. јарчија трава.
 Verfölje, fn. коцкање.
 Vérfortelen l. Vérferetelem stb.
 Vérfürdő, fn. крвопролиће, покољ, сеча.
 Vérfürt, fn. кермес (биль.).
 Vérgeny, fn. сукрвица.
 Vergődés, fn. коцкање; противљење.
 Vergődik, k. 1.) провлачити се, пропутујути се, пробити се; 2.) копрнати се; противити се.

Vergye, fn. иека ограда.
 Vérgyökér, fn. 1.) праколено; 2.) тарчужак (билька).
 Vérhajtó, mn. што тера крв. — hányás, fn. пљување, избацивање крви. — has, fn. ердобоља, црвени пролив. — hasas, mn. ердоболан. — hatalom, — hatóság, fn. власт суђења за главу, крвни суд.
 Verheny, Verhenyeg, fn. црвенило, првени (лица).
 Verhenyős, Verhenyeges, mn. бакренаст, црвен.
 Vérhugyás, Vérhugyozás, fn. крваво мочевина. — Vérhullás, fn. цурење крви. [крење.
 Verhüdik, k. ушињати се, l. Vergödik.
 Vérhüdik, k. лопи му крв.
 Vérinpök, fn. крвавица (оток у коња).
 Verint, cs. куцинути, лупнути.
 Veríték, fn. зној, крвави зној. — es, mn. у крвавом зноју. — ez, k. крваво се знојити.
 Vér-izzadás, fn. крвав зној. — kelés, fn. пришт. — kegyelet, fn. неизотизам. — keresztség, fn. крштење крвљу (у боју). — keringés, fn. крвоток. — kör, fn. шуљеви. — korona, fn. мученичка круна. — kö, fn. хематитес, убојни камен. — köpés, fn. пљување крви. — kör, fn. круг крвотока. — lábu, fn. (тица) остригар.
 Vermel, cs. полагати, укопавати.
 Vérmenyegző, fn. крвави сватови.
 Vermes, mn. 1.) пун јама, пун рупа; 2.) из јаме (жито).
 Vermés, fn. где се рибе бију; (код дивљачи) спаривалиште.
 Vérmes, mn. пунокрван; ватрен, сангвничан. — edik, k. постајати пунокрван. — ség, fn. пунокрвност, сангвничност.
 Vér-mező, fn. крваво поље. — mogyoró, fn. ломбардски лепњник. — nász, fn. a) крвава свадба; b) свадба међу блиском родбином. — növedék, fn. полин (болест).
 Vernyákol, k. крештати, њавркати.
 Vernye l. Hámor.
 Vernyeges l. Verhenyeges.
 Vernyog l. Vernyákol.
 Vérokádás, fn. бљување крви.
 Véromlás, fn. навала крви.
 Verona, Veronika, tn. Верона, Вера.
 Vérontás, fn. пролевање крви; крвопролеће.
 Vérontófű, fn. богородичина трава. [лиће.

Verő, mn. што бије, туче, кује; fn. 1.) чекић; 2.) ковач, тукач; 3.) l. Verőfény. Verőcze, fn. 1.) мала вратнаца с решетком; 2. преграда, ћерам. Verőczevármegye, tn. вировитичка жупа. Verőcér, fn. вратна жила. [панија. Verődék l. Veríték. Verődik, k. ударити се о што; бити ударен, тучен; збити се у гомилу. Verődob, fn. добош на машини што Verőér, fn. бýло, шуле. [врше. Verőfa, fn. маљ, млатило. Verőfény, fn. пригревица, припека, жеђа; — t költeni, сунчати се. Verőfényses, mn. сунчан, жўпан. Verőkos, fn. маљ. Verőmalacz l. Süldö. Vérömleg, Vérömlék, Vérömlény, fn. нава-Verőóra, fn. сат што избија. [ла крви. Verőseprő l. Vesszöseprő. Verőte, fn. ковница, l. Hámor. Verőték l. Veríték. Verőz, es. сушити на сунцу. — ik, k. сушити се на сунцу, сунчати се. Vérözön, fn. потоп крви. Vérapad, fn. губилиште. Vérparázna, fn. és mn. што или који осквријује крв (род). — ság, fn. скрнављење рода. Vér-pénz, fn. крвнина. — petty, fn. пега од крви. — pezsgés, fn. конгестија, навала крви. — pinty, fn. зимовка. — piros, mn. црвен као крв. Vérpökés, fn. пљување крви. Vérrokon, fn. род по крви. — ság, fn. иста крв, род. Vers, A, fn. 1.) стих; 2.) песма; — beszedni, сложити, срочити; — et szerezni, саставити стихове; — eket farragni v. gyártani, ковати стихове, стихотворити; 3.) l. Versszak: 4.) három — ben, триред, трипут; B. mn. пропис. Versalkat, fn. склон стиха. [тивнички. Versesinál-ás, fn. стихотворење. — ó, fn. Verse l. Varsa. [стихотворац. Vérség, fn. род, родбина (по крви). — tábla, — lajstrom, fn. родослов. Versel, k. 1.) правити стихове, стихотворисати; 2.) такмачити се, натицати се. — és, fn. стихотворење. — et l. Versezet. — ó, fn. стихотворац. Versenez, k. надметати се, такмачити се; (vmin) отимати се о ... Verseng, k. препирати се, инатити се,

— és, fn. препирање, инат. — ó, — ós, mn. és fn. инатљив: инација. Versenkédik l. Verseng. Versent, ih. утакмице, у опкладу; — futni, уткавати се, брзити се; — tanczolni, надигравати се; — kiabálni, надвикивати ее; — úszni, надилливати се; — dalolni, натпевати се, stb. Verseny, fn. надметање, утакмица; такмачење. — biró, fn. судја у опклади или надметању. — dal, fn. тенциона (врста песме у Шпаньолаца). Versenyes, mn. свадљив; fn. свађалица, инација; надметач. Versenyez l. Versenez. Versenfél, fn. такмац, супарник. Versenyg, Versenyt l. Verseng, Versent. Versenytárs, fn. такмац, премац, l. Vettelytárs. Vérsenyy, fn. пољачина, пољак, скорбут. — es, mn. који пати од пољачине. Versenyzés, fn. такмачење, надметање. Versenyző l. Versenytárs. Vérsérv, fn. бљување крви. Versez l. Versel. — et, fn. стихови, песма. Versfárag-ás, fn. стихотворење. — ó, fn. стихотворац. Versfut-ás, fn. утркавање. — ó, fn. утрVersgyártó l. Versfáragó. [кивач. Versismétlet, fn. рефрен. Versláb, fn. стопа у стиху. Versmérét l. Versmérték, fn. метрум. — es, Verspár, fn. дистихон. [mn. метричан. Versor, fn. стих, верз. Versszak, fn. строфа. Verrsszakadék, fn. рапсодија. Versszerz-és, fn. стихотворење. — ó, fn. Verstag, fn. члан стиха. [стихотворац. Verstaglalás, fn. сканзија. Verstan, fn. наука о стиху, прозодија. Vérszegény, mn. танке крви, j. Kevésvérü. Vérszem, fn. — et v. — re kapni, острви. Vérszípó, fn. пијавица, l. Nadály. [ти се. Vérszivárgó, mn. раскрвављен. Vérszemj, fn. кровожедност, кроволочност. — as, — ú, mn. кровожедан, кроволочан. Vérszopó, mn. кроволочан; fn. a) кроволок, кркопија; b) вукодлак. Vert, mn. 1.) бијен, тучен; 2.) кован (новац); — viszen veretlent, окренуо се лист; 3.) набијен; — fal, набој. Vért, fn. 1.) окlop; 2.) штит. Vértagad-ás, fn. одрицање сродства, крви. — ó, fn. који се одриче крви, одметник.

Vértálgyu, Vértály I. Vértályog.
 Vértályog, fn. упаљење слезине, бедреница.
 Vértautó, fn. мученик. — ság, fn. мученик.
 Vértarjag I. Vértályog. [ништво].
 Vérborítás, fn. оклонљеност, оклон.
 Vérte, fn. зачеље, фронт (зграде).
 Vértecs, fn. штитић.
 Vértekecs, fn. крвна куглица.
 Vértelel, mn. без крви.
 Vértelj, fn. пунокрвност, ј. Bővérüség.
 Vértermődés, fn. прављење крви.
 Vértes, 1.) mn. опанциреи, оклонљен; — Hajó, оклонница; 2.) fn. оклонник.
 Vértesít, es. вргнути у оклон, опанцирити.
 Vérgett, fn. крваво дело.
 Vértez, es. опанцирити, обући у оклон. — et, fn. оклон.
 Vértgát, fn. окован зид.
 Verthab, fn. пена од млека.
 Vértíring, fn. оклон, гвоздена кошуља.
 Véritisztit-ás, fn. чишћење крви. — ó, mn. што чисти крв.
 Véritisztulás, fn. чишћење крви.
 Vértkeztyü, fn. гвоздене рукавице. •
 Vértódulás, Vértolulás, fn. навала крви, крвна притруна.
 Vértő, fn. волујеки језик (биљка).
 Vértörés I. Vérfertözés.
 Vertpénz, fn. ковани новац.
 Vért-tan, fn. хералдика.
 Verttej, fn. млађеница.
 Vertvas, fn. ковано гвожђе.
 Vérvágy, fn. крвоточност.
 Vérveres, fn. првен као крв.
 Vérveszély, fn. пољачина, пољак, скорбут. — es, mn. који пати од пољачине, скорбутичан.
 Vérvesztés, fn. губитак крви, одилажење.
 Vérvizelés, fn. крваво мокрење. [крви].
 Vérz-és, fn. течење крви. — ik, k. бити раскрвављен, тече му крв.
 Vérzöke, fn. (трава) предељ.
 Vés, es. жлебити, дубити; вајати; бушити. — degél, es. вазда жлебити, Vese, fn. бурег. [бушићи].
 Vesalakú, Veséded, mn. бурежаст.
 Vésedék, fn. отпаци код жлебљења.
 Vese-fájás, fn. бол у бурезима. — fájós, mn. који болује од бурега. — fövény, fn. камен у бурезих.
 Véseget, es. вазда жлебити.
 Vesekór, Vesekórság, fn. болест у бурезима. — os, mn. који пати од бурега.

Vesekő, Vesekővecs, fn. камен у бурезих.
 Veselke, fn. чеки напрат за далак.
 Veselkedik, k. унијати се из петних жила.
 Vésemény, fn. гравирање; гравиран посао.
 Vesepesencse, fn. печење од бурежака.
 Veseporond, fn. камен у бурегу.
 Vesés, mn. бурежаст; fn. бурежњак.
 Vésés, fn. жлебљење, вајање, дубљење.
 Vesesült, fn. печење од бурежњака.
 Véset, fn. жлеб, жлеботина.
 Vesetáj, fn. бок, слободочина,
 Véska, fn. шафољ.
 Véskél I. Véseget.
 Vésnök, fn. резач, гравер.
 Vesnye, fn. горњи део у пресе.
 Véső, fn. длете, длето; völgyelő —, шумље длето; lapsos —, широко длето.
 Véspor, fn. трине од жлебљења.
 Vesski, fn. изигравач; ki a —? ко изиграва?
 Vessző, fn. 1.) прут; шиба; — t futni, трчати кроз шибе (у војништву); — t adni, шибати, жицнути; (szój.) kinött már a — alól, није више дете (за шибање); 2.) запета (у писању); rontos —, тачка са запетом.
 Vessző-futás, fn. трчање кроз шибе. — kerítés, fn. плетер. — nyaláb, fn. сноп прућа. — paripa, fn. коњ од трске, прут као коњ. — s, fn. a) с прућем; од прућа; b) масничав, пругаст. — seprő, fn. метла од прућа.
 Vesszőspont, fn. тачка са запетом.
 Vesszőz, es. шибати. — és, fn. шибање.
 Vésű, fn. длето, I. Véső.
 Vesz, Vész (Veszni), k. 1.) губити се, пропадати; нестајати; ott veszett a könyvem, нестало ми књиге; oda veszni, заглавити, страдати; — az élet, квари се храна; élen veszni, умрети од глади; vízbe veszett, удавио се; 2.) побеснети; 3.) vkibe veszni, заподевати кавгу с ким.
 Vesz (Venni), A. es. 1.) узети, узимати, примити; köszönettel vettetem, примио сам са захвалношћу; orvosságot venni, узети медицину; csekélybe v. kiesibe venni vmit, слабо ценити што, не зарезивати; nagyba v. komoly számba venni, много зарезивати, много држати на кога или што; semmibe sem —, не држати ни подашта; gondolóra v.

eszére —, размислити; fejébe —, уврети у главу; porázra v. szíjra —, везати, привезати; vizsgálóra —, испитати, узети под истрагу; fejét venni vkinék, скинути кому главу, погубити; vérét vették, пустили су му мало крв; gyertyának hamvát venni, усекнути свећу; lélekzetet venni, дисати, дахнути; neki venni magát, а) отети се, опоравити се; б) прионути око чега; szaladásnak vette a dolgot v. szaladásnak vette magát, окренуо пете, даде се у бегство; új erőt —, оснажити се; 2.) примити, добити; levelet vettém, добио сам писмо; hírt venni, добити глас, дознати; 3.) купити, куповати; 4.) вадити (вино на натер); 5.) magára venni, а) узети на се, огрнути; б) узети на се, примити се чега; B. vh. hol veszed itt magad? откуд ти? hol veszi magát az a sok ember? откуд овде ти силни људи?

Vész, fn. 1.) бура, непогода; 2.) пропаст, погибија, опасност; 3.) главчине, Vészesüllő, fn. галеб. [l. Vejész. Veszedelem, fn. опасност, погибија.

Veszedelmes, mn. опасан. — en, ih. опасно. — ség, fn. опасност.

Veszedelmez(tet), cs. доводити у опас- Veszejt l. Vesztit. [ност.

Veszekedés, fn. кавжеље, кавга.

Veszekedik, k. 1.) свађати се, кавжити се; туђи се; 2.) скапати.

Veszekedhetnék; fn. — je van, на зло брз, радо би се свађао.

Veszekedő, mn. свадљив, цандрљив; fn. кавгација, прзница.

Veszékel, k. кукати, ридати, лелекати. — és, fn. кукање, лелек, кукњава.

Veszekszés, Veszekszik l. Veszekedés, Ve- Veszály, fn. опасност, погибао. [szekszik.

Veszélyes, mn. опасан, ризичан. — en, ih. опасно. — ség, fn. опасност.

Veszélyez(tet), cs. доводити у опасност. Veszélytelen, mn. безопасан.

Veszen l. Vesz.

Vesszendék, mn. пролазан, ништаван.

Veszendő, mn. és fn. ништаван, пролазън, непостојан. — leg, ih. трошно, пропадъиво;

— be menni, пропадати, изгубити се. — ség, fn. пролазност, пропадъни-

Vészes, mn. 1.) буран; 2.) опасан. [вост.

Veszetlen, mn. 1.) неизгубљен; 2.) не- покварен.

Veszett, mn. 1.) изгубљен; 2.) пропао, покварен; — ennek a dolga, пропао је; 3.) бесан; — dolog, погана (негодна ствар).

Veszettség, fn. бесноћа, беснило.

Veszettűl, ih. обешењачки; — rossz, зло да не мож' бити горе.

Vész-fa, fn. дрво ветром ишчупано. — fúvó, fn. који дува на буну. — halál, fn. куга, морија, чума. — harang, fn. звено на ларму. — hely, fn. опасно место. — hirdető, mn. што објављује опасност, злогук. — horgony, fn. велика котва. — hozó, mn. опасан. — hozólag, ih. опасно. — hullám, fn. ускомешано море, бура.

Vészidő, fn. бура, бурно време.

Veszít, cs. изгубити, губити, l. Veszt.

Vészjel, fn. знак опасности.

Vészjós, fn. галеб.

Vészjóslatú, Vészjósló, mn. што прориче опасност, злогук,

Veszkiáltás, fn. запомагање.

Veszködik, k. немирвати, тражити кавге.

Vészlövés, fn. хитац у знак опасности.

Vészmadár, fn. галеб, l. Hojsza.

Vészna l. Vézna.

Veszödés, fn. мука, певоља, злопата. — ik, k. патити се, злопатити, педепсати се.

Veszödség, fn. патња, злопата, мрђња. — es, mn. мучан, тегобан.

Veszt, cs. és k. 1.) изгубити, губити; rajta — eni, заглавити, страдати; vomin rajta — eni, бити укебан при...; színét veszteni, изгубити боју, белети; 2.) стаманити, погубити; vízbe — eni, удавити, утопити.

Veszt, fn. пропаст; az az ö — e, то му је пропаст; az — edre van, то ће те сатарити; vkinék — ére törni, ићи о глави.

Veszeg, ih. мирно, беспослено; — ülni, седети беспослено; — maradj! седи с миром!

nincs — idő, нема времена улудо. Vesztег-áru, fn. 1.) устајана роба; 2.) чувар дућана.

Vesztegel, k. мировати, чекати, ништа не радити; á. é. бити под контумацијом; a hajó — a szél miatt, лађа мора да чека због ветра.

Vesztegeltet, cs. осудити на чекање, проморати на мировање, на контумацију.

Veszteget, cs. 1.) трошити, трађити, раширати; magát — ni, кидати се, мучити се; időt — ni, трошити време

улудо; az árukat — ni, давати робу у бесцење; 2.) подмићивати.

Vesztegetés, fn. 1.) трајење, расипање; 2.) подмићивање.

Vesztegető, mn. 1.) раскошан; 2.) који подмићује; fn. расинкућа.

Vesztegház, fn. дом за контумац; кон-

Vesztegidő, fn. карантена. [туман].

Veszteglés, fn. мировање, чекање; контумац, карантена.

Vesztegletes, mn. миран.

Veszteglő, fn. карантена, контумац. — ház, fn. дом за контумац. — intézet, fn. карантена.

Veszteglösség, fn. тромост, остатност (тела).

Vesztegnapok, fn. дани за лежање робе.

Vesztegség, fn. мирноћа, мировање.

Vesztegzár, fn. контумац.

Vesztelek, fn. депердита.

Vésztelec, mn. безопасан.

Vészterjes, Vészterhes 1. Veszedelmes.

Vesztes, mn. és fn. 1.) који је изгубио; én vagyok a —, ja сам изгубио; 2.) побеђен; — fél, странка која је изгубила или која је побеђена.

Vesztés, fn. 1.) губљење, губитак; 2.) погубљење.

Veszteség, fn. губитак, штета.

Vesztesen, ih. с губитком.

Vesztesseg, fn. губитак.

Vesztő, mn. és fn. који губи; губитник; — керескедés, пасивна трговина, трговина на штету.

Vesztő-állás 1. Vesztőpad. — bárd, fn. цеплата, крвничка секира. — hely, — pad, fn. губилиште.

Vesztörvényszék, fn. суд за главу.

Vesztőszék, fn. губилиште.

Vesztötözs, fn. пасивна трговина (с губитком).

Vet, es. 1.) бацити, бацити, вргнути; sorsot — ni, бацити коцку; fogásba — ni, вргнути у тамницу, у затвор;

köpönyeget magára — ni, заогрнути горњу хаљину; 2.) сејати; (km.) ki mint —, úgy arat, како ко сеје, онако ће и жети; 3.) adót — ni, ударати порез; ágyat — ni, наместити постелју; alabot — ni, упаочити точак; almot — ni, подастрти, посугти плеву;

asztalt — ni, поставити сто; csomót — ni, преметнути се; csalt v. cselt — ni, плести замке; csapra — ni,

ударити на славину (буре); fatyat — ni, окопилити; nagy dologra — ette fejét, латио се велика посла; hátat — ni, окренуты леђа; horgot — ni, a) бацити котву; b) кривудати, скренуты с пута; kenyeret — ni, метнути хлебац у пећ; lakatot — ni az ajtóra, метнути браву на врата; lánczot — ni (a lábára), оковати у гвожђе; okúl — ni, напоменути за разлог; nagy szemet — ni, разрогачити се; számot — ni, направити рачун; magára — ni, себи самом приписивати; reá — ek, и.ега окривљујем; vh. — i magát, a) бацака се; b) башкари се, размехе се; magát vmi után — ni, бацити се на што, одати се чему.

Vét fn. 1. Vétel.

Vét, k. грешити; згрешити, скривити; vmi ellen — eni, огрешити се о што.

Veteget, cs. 1.) бацати, хитати; 2.) сејати, засејавати; 3.) метати на рачун.

Véteget, k. грешити, огрешити се.

Vétek, fn. 1.) грех; égbe kiáltó —, грех што валије на небо; halálos —, смртан грех; boesátandó —, опростив грех; (pb) senki sincs — nélküll, нико без греха; 2.) кривица, преступ.

Veteked-és, fn. препирање; надметање — ik, k. препирати се; надметати се.

— ö, mn. és fn. свадљив; свађалица, препирало; надметало.

Vétekjel, fn. corpus delicti, l. Bünjel.

Véteksúly, fn. тежина, бреме греха.

Vétektelel, mn. безгрешан; недужан, без кривице.

Vetél, k. пометнути, побацити (пород).

Vétel, fn. 1.) куп, куповина; 2.) пријмање, пријам; a levél — e után, по пријму писма...

Vétel-ár, fn. куповна цена, куповина. — dij, fn. провизија за куповање.

Vetelék, fn. недонишче.

Vetélked-és, fn. надметање; препирање. — ik, k. препирати се; (vmin) отимати се. — ö, mn. свадљив; fn. препирало, надметало.

Vétellevél, fn. исправа о купу или пријму.

Vétélő, fn. чүнак. — fa l. Motóla.

Vét-előjog, fn. право првенства на куп.

Vétel-összeg, fn. куповна евота.

Vetélözsemlje, fn. клинаљ, векна.

Vételpénz, fn. куповни новац, цена.

Vetély, fn. такмачење, ј. Vételekedés. — társ, fn. такмац, премац; противник; утакмичар, конкурент.
 Vetemedés, fn. 1.) витоперенje, извијање (дрвета); 2.) дрзовитост, дрекост; безбожност.
 Vetemedett, mn. безбожан; дрзак. — ség, fn. д'ркост, безакоње.
 Vetemedik, k. 1.) извiti сe, извитоперити сe, изхериti сe (дрво); 2.) усудити сe, дрзнути, осемелити сe; (та, ге) избезумити сe; насти на (мисао), дрзнути; tolvajságra vetemedett, усудио сe да украде; прокрао сe.
 Vetemüny, fn. поврће, зелен.
 Vetemüny, fn. куп, купљена ствар.
 Vetemüny-ágy, fn. леја.
 Vetemünyes, mn. — ágy, леја; — kert, кухински врт.
 Vetemünyez, cs. сејати, засејавати.
 Vetemüny-mag, fn. семење.
 Vetemü, fn. житна вештица.
 Vetemü, cs. (ra, re) навратити, навести,
 Vetemü l. Vetemedik. [навући].
 Veteñyfű, fn. (детелина) луцерна.
 Véter, fn. врста мреже.
 Vetés, fn. 1.) бацање, хитање. хитац;
 2.) сејање, сетва; 3.) усев.
 Vétés, fn. грешење.
 Vetésforgás, fn. мењање усева.
 Vetési, mn. за сејање; — idő, време сетви; — repcze, горушица.
 Véteßég, fn. грешност, кривица.
 Vetet, fn. мет, хитац; egy — téglal, један отисак цигале.
 Veteñlen, mn. непосејан. — ül, ih. непо-
 Vetett, mn. посејан, засејан. [сејано].
 Vetít, cs. пројицирати (у матем.).
 Vétkell, cs. узимати у грех, у кривицу.
 Vétkel, cs. кривити, бедити, окривљивати.
 Vétkes, mn. грешан; крив, кажњив. — ít, cs. окривити, теретити. — ség, fn. кривица, грешност.
 Vétketlen, mn. без кривице, недужан.
 Vétkezés, fn. грешење.
 Vetkezés, fn. свлачење, склдање.
 Vetkezetlen, mn. несвучен, у халинама.
 Vétketlen, mn. недужан, невин.
 Vetkezik, k. 1.) свлачити сe, скидати сe; egy ingre vetkezett, скинуо све до кошуље; 2.) лишати сe, митарити сe; губити кошуљицу (змија).
 Vétkezik, k. 1.) грешити, огрешити сe; ember szokott vétkezní, нико без греха.

Vétkező, fn. грешник; мн. грешнички.
 Vetkezöasztal, fn. сто за свлачење.
 Vetkeződés, fn. свлачење, склдање(одела).
 Vetkeződik, k. свлачити сe, скидати сe.
 Vetkeztet, cs. свлачити, скидати. — és, fn. свлачење, склдање.
 Vétketzet, cs. кривити, бедити кога, товарити кривицу на кога.
 Vétlen, mn. безгрешан, недужан; ih. безгрешно, без кривице. — ség, fn. невиност. — ül, ih. невино. — védelem, fn. одбрана у невољи.
 Vétlik l. Vedlik.
 Vétlevél, fn. пријамница, рецепис.
 Vétivaló, mn. за сејање; — hagyma, арцацик.
 Vétő, fn. сејач; mn. за сејање, сејаћи.
 Vétödik, k. бити бачен; á. é. насти куд, забасати.
 Vétő-eke, fn. плуг сејач. — gép, fn. сејаћа машина, сејачица. — háló, jn. рибарска мрежа. — lapát, fn. лопата за метање хлеба итд. — mag, fn. семе за сејање. — mív, fn. машина за сејање. — ruha, fn. прегача за сејање. — zsák, fn. врећа при сејању.
 Vetcze, fn. фрикасе, исецкано месо.
 Vetrencze(leves), fn. чорба с јаји и кобасицама.
 Vétség, fn. преступ, кривица, грех. — es, mn. грешац, крив.
 Vetszak, fn. време коћења.
 Vétszó, fn. грешка, оманка.
 Vett, mn. 1.) примљен, добивен; 2.) куп.
 Vettan, fn. балистика. [љен].
 Vettet, cs. 1.) дати да ко баци, метне, вргне; распрштати; 2.) дати кому да Vetiület, fn. пројекција. [сеје].
 Vétre, ih. кадикад, кадшто.
 Veveget, cs. 1.) куповати; 2.) узимати.
 Vevény, fn. пријамница, рецепис.
 Vevés, fn. куповање, куп.
 Vevő, fn. купац, мунтерија.
 Vezekel, k. испаштати, чинити покору.
 Vezeklés, fn. кајање, покора.
 Vezeklö, mn. покажнички; fn. показник, покорник; покорница.
 Vezény-el, cs. управљати, командовати.
 — let, fn. управа, команда. — lő, fn. заповедник. — szó, fn. команда.
 Vezér, fn. вођ, вођа, војвода. — csillag, fn. звезда преходница. — czikk, fn. уводни чланак. — czikkez, k. писати уводни чланак. — eb, fn. вижља. —

el, es. предводити, управляти, командовати. — elv, fn. руководство начело. — eszme, fn. основна мысль. — fonal, fn. упоминание. — hajó, fn. адмиралеска лада. — i, mn. воин; заповеднички. — ige, fn. текст, цитат из св. писем. — kar, fn. генерални штаб. — kedik, k. предводити, быть вођом. — kutya, fn. виждати. — lés, — let, fn. војство, заповедништво, предвођење. — lő, mn. és fn. који предводи; предводилец. — mondatl. Vezérige. — örnagy, fn. генералмайор. — parancs, fn. генеральная заповест. — ség, fn. команда, заповедништво. — szalag, fn. поводица. — szó, fn. главная речь. — tűz, fn. фар. — ürű, fn. овап что предводи. — vonal, fn. вођа, линия (у параболи).

Vezet, cs. водити, руководити; предводити.

Vezeték, fn. 1.) поводица; 2.) упарожен конь; 3.) ходник линичке руле.

Vezetékel, cs. водити.

Vezetékeny, mn. који се може водити.

Vezeték-kerék, fn. точак који се почиња за случај потребе. — ló, fn. упарожен конь. — név, fn. презиме.

Vezetés, fn. војство, руководство; пред-

Vezetget, cs. водити. [војство].

Vezető, mn. что води; fn. вођа, вођа; предводитељ.

Vézna, mn. сух, мршав; — dongájú, витих ребара. — ság, fn. сухота, мршавость.

Véznít, cs. сушити, чинити мршавим.

Véznül, k. мршавити, сушити се.

Ví, cs. és k. 1.) быть бојак, борити се; 2.) опседавати, освајати (град).

Viadal, fn. бој, бојак, битка. — biró, fn. судија у боју.

Viadalmas, mn. храбар, ратоборан.

Viadalmentes l. Vimentes.

Viadalom, fn. бој, бојак, ограђе.

Viadilos, mn. ратоборан, храбар.

Viaskod-ás, fn. борење, борба. — i, fn. убојница, небојша. — ik, k. борити се, быть зе. — ó, mn. који се бори; fn. борац.

Viasz, fn. восак; tn. воскант, од воска. — áru, fn. воскант роба. — báb, fn. лягушка од воска. — fáklya, fn. машила. — féreg, fn. щука. — gyertya, fn. воскант свеча, воскантница. — ír, fn. воскант помада, черот. — kalács, fn. котур воска. — kér, fn. воскант кип.

— képelés, fn. салеванье воскант кипова, керопластика. — nyomat, fn. отиск у воску.

Viaszol, cs. воскити, мазати воском.

Viaszos, mn. навоштен, восктен. — tábla, fn. таблица од воска. — vászon, fn. платно од воска, воскантница.

Viaszoz l. Viaszol.

Viasz-sárba, mn. жут как воск. — szál, fn. провлак. — tábla, fn. воскант плоча. — tekeres, fn. котур воска. — vetés, fn. гатање из раствореного воска. — virág, fn. воскант цвет.

Viccesan, k. 1.) зацерекати се; 2.) расприятати се, пући.

Viesog, k. церекати се. — ás, fn. церек.

Viesor, fn. потајница (биль). — gat, — ít, cs. кезити се, режати.

Vicsorodik, Viesorog, k. церекати се, ке-

Vieza, tn. Евица. [зити се, сиктати].

Viczek, fn. рыбак.

Viczkándik, Viczkándozik, праћакати се, бацакати се.

Viczkos, mn. несташан, жив. — an, ih. немирно.

Vidám, mn. весео, чио. — an l. Vidámul, ih. — ít, cs. веселити, разглагливати. — odik, k. развеселити се, разонодити се. — on l. Vidámul, ih. — ság, fn. веселост. — úl, k. развеселити се; ih. весело, чило.

Vidatánca, fn. вртоглавица.

Vidék, fn. предео, край, область, страна; — re rándulni, чинити излет.

Vidéki, mn. обласни; из провинције.

Vidékrajz, fn. нацрт предела.

Vidékség, fn. окolina, крај.

Vidít l. Vidámít.

Vidor, mn. весео, чио; tn. Веселин, Иларион. — an, ih. весело. — ít, cs. развеселевати, развеселити. — odik, k. развеселити се. — ság, fn. веселост. — úl, k. развеселити се; ih. весело.

Vidra, fn. 1.) видра; 2.) машина за чишћење речног корита.

Vidraleczke Vidráffű, fn. барска детелина.

Vidrász, fn. који лови видре; k. ловити видре. — at, fn. лов на видре.

Vídtáncz, fn. вртоглавица.

Vidül, k. развеселити се, развеселевати се. — ás, fn. разглагление.

Víg, mn. весео, радостан.

Vigad, k. веселити се, забављати се. — ás, fn. весеље. — alom l. Vigalom.

Vigadó, fn. 1.) весеље; 2.) редута, игра.

Vigadoz, k. веселити се. [лиште.]

Vigalmi, mn. што се тиче весеља, радостан.

Vigalom, fn. 1.) весеље, забава; 2.) веселост, чилост.

Vigály, fn. проређено; пропланак, l. Vigályos. — ít, cs. скрњивати, заламати (дуван); проређивати (шуму). — os, mn. редак, обредак. — osodik, k. опрежати, постати редак. — zat, fn. пропланак. — zöld, mn. отворено зелен.

Vigan, ih. весело, радоено; izs. весело!

Viganó, fn. женска хаљина. [ују!]

Vigarda, fn. 1. Vigadó 2.).

Vígasság, fn. веселост.

Vigasz, fn. утеша.

Vigaszik, k. оздравити, оздрављати.

Vigaszt, cs. 1.) тешити; 2.) целити, лечити.

Vigasztal, cs. тешити. — ás, fn. тешење; утеша. — ásul, ih. на утешу. — atlan, mn. és ih. неутешен; неутешно.

Vigasztalhatatlan, Vigasztalhatlan, mn. неутешив, неутешан. — ság, fn. неутешност. — úl, ih. неутешно.

Vigasztaló, fn. és mn. утешитељ; што теши. — an, ih. утешћо, тешећи.

Vigasztalódik, k. тешити се, утешити се.

Vigasztó, mn. 1.) што лечи; 2.) утешан.

Vigatlan, mn. невесео, смућен.

Vigelmű, mn. весео, веселе ћуди. — leg, ih. весело. — ség, fn. веселост, весела ћуда.

Viggyan, k. њакнути, јаукнути.

Vigik, k. бити весео.

Vigjáték, fn. весела игра.

Vigság, fn. веселост, чилост. — os, mn. весео. — osan, ih. весело.

Vigyáz, k. és cs. пазити, мотрити; надгледати; — z magadra? чувай се! узми се у памет!

Vigyázás, Vigyázat, fn. пажња, помња.

Vigyázatlan, mn. непажљив, несмотрен.

— ság, fn. несмотреност, непажња.

— úl, ih. непажљиво, несмотрено.

Vigyázatos, mn. опрезан, пажљив. — ság, fn. опрезност, пажљивост. — an, ih. пажљиво.

Vigyázékony, mn. пажљив. — an, ih. пажљиво. — ság, fn. пажљивост.

Vigyázó, mn. пажљив, обазрив; fn. надгле-

Vigyázatalan stb. l. Vigyázatlan stb. [дач.]

Vigyázz, fn. лопатица у сејаћој машини.

Vigyor, fa. 1.) пукотина; 2.) vén —, матери женикова или невестина.

Vigyorg l. Vigyorog. — ás, fn. церек, кежење.

Vigyorít, cs. кезити се, клибити се.

Vigyorodik, k. зацерекати се, стати се клибити.

Vigyorog, k. церскати се, клибити се.

Vihánczol, k. церекати се, клибити се.

Vihar, fn. вихор, олуј, олујина. — madár, fn. галеб. — os, mn. буровит, буран. — szél, fn. бура, оркан. — terhes, mn. буран, пун олујина. — zás, fn. олујина. — zik, k. хујати, беснети. — zó, mn. буран, бесан.

Viheder, fn. хука, олуј; непогода.

Vihely, fn. бориште.

Vihnye l. Vinnye.

Vihog, k. церити се, церекати се. — ás, fn. церекање. — ó, mn. és fn. церекало.

Víkeztyű, fn. рукавице за борење.

Viki, tn. Викторија.

Vikog l. Vihog.

Vikotál, k. препирати се.

Világ, fn. 1.) свет; világtalan —, бели свет; сви небели; — bolondja, светска луда; — latra, права лола; — ga jönni, доћи на свет; — ért sem, ни за живу главу; — kincseért sem, ни за све благо света; — végeig sem, никад ни до века; éli — át, живи за три света; ez nem a --, није Бог зна шта! nem esik ki a — feneke, неће за то свет пронасти; 2.) светлост, видело, светило; a gyertya — a mellett, при свету; szem — а, очни вид.

Világ-alkotmány, fn. састав света, свет.

— biró, fn. владар света. — bölcs, fn. мударац, мудрац. — csaló, fn. светска варалица. — egyetem, fn. васељена. — ellenző, fn. заклон од светлости. — esemény, fn. светски догађај. — fi, — fia, fn. човек од света. — gyüllölő, fn. човекомрац, мрзовоља. — hírű, mn. светског гласа.

Világi, mn. светски, световни, мирски; — ének, световна песма; — rend, световњаци, световни ред, мирјани; — vá tenni, секуларисати, учинити световним (црковно имење).

Világiasít, cs. секуларисати.

Világig(lan), ih. док је света и века.

Világilag, ih. световно, мирски.

Világipap, fn. бели (мирски) свештеник.

Világ-irás, fn. космографија. — író, fn.

Világiság, fn. световност. [космограф.]

Világisít, cs. секуларисати, чинити световним.
 Világít, k. светлити, сијати, јјати; cs. обасјавати, осветљавати.
 Világítás, fn. светљење, осветљење.
 Világító, mn. за светљење; — torony, светињка, фар.
 Világkép, fn. мапа света.
 Világkerüllő, fn. скитница, светска пропаст.
 Világglas, fn. светљење, сијање. [тува.
 Világlatott, mn. — ember, човек који се нагледао света.
 Világlik, k. светлити, сијати.
 Világnezet, fn. мишљење о свету, поглед.
 Világodat, fn. свитање, [на свет.
 Világodik, k. свитати; сванути.
 Világol, k. јјати, светлити.
 Világos, mn. јјајан, светао; á. é. јасан; — nappal, у по дана; — virradtig, док не сване, до зоре; (színeknél) отворен, отворит.
 Világosan, ih. светло; á. é. јасно. — barna, mn. отворено мрк.
 Világosit, cs. 1.) осветљивати; 2.) разјашњивати.
 Világositás, fn. 1.) осветљивање; 2.) разјашњивање.
 Világoskék, mn. отворено-плав.
 Világoskód-ás, fn. светљење. — ik, k. светлити.
 Világosodás, fn. развиђавање, свитање; á. é. просвећивање, просвета.
 Világosodik, k. 1.) свитати, развиђавати се; 2.) просвећивати се, просветити се.
 Világosság, fn. 1.) светлост, светило; kellő — ba tenni, показати у правој светлости; — ra jönni, изаћи на видело; 2.) јасноћа, разговетност.
 Világossárga, mn. отворено жут; fn. риђа;
 Világosul l. Világosodik. [риђуша.
 Világoz(ik) l. Világít.
 Világpolgár, fn. космополита. — i, mn. космополитски. — ilag, mn. космополитски. — ság, fn. космополитизам.
 Világra-szóló, mn. светског гласа, врло чувен. — való, mn. умешан, отресит.
 Világrendítő, mn. што потреса свет.
 Világrendszer, fn. светски систем.
 Vilagrész, fn. део (чест) света.
 Világság, fn. космополитизам.
 Világsgugár, fn. (сунчев) зрак.
 Világzem, fn. божје око; јунце.
 Világszerte, ih. по свом свету.
 Világtáj, fn. крај света, страна света.

Világítalan, mn. мрачан; á. é. слеп. — ít, cs. чинити мрачним; ослепити. — odik, k. ослепити, обневидети. — ság, fn. слепило, слепоћа. — úl, ih. слепо; k. l. — odik.
 Világítan, fn. наука о свету, космологија.
 Világítenger, fn. светско море, океан.
 Világítörténet, fn. 1.) историја света; 2.) Világúl l. Világosodik. [светски догађај.
 Vilámodik, Vilámoszik, k. свиће, развијати.
 Vilany, fn. фосфор. [խավ սե.
 Vilár, fn. 1.) лустер, светилник; 2.) неки ноћни лептир.
 Viléleg, fn. фосфорни оксид. — sav, fn. фосфорна киселина.
 Villa, fn. 1.) виљушка; 2.) виле 3.) лутчи.
 Villádad, mn. виласт, раџваст. [ковац.
 Villag, fn. светљење (мора); k. l. Villog.
 Villagol, Villagoz, k. светлуцати (море).
 Villakereszt, fn. вешала, ченгел.
 Villam, fn. електрина, електрицитет.
 Villám, fn. муња; ezer — ! сто му мука!
 Villamag, fn. (биль.) петљова креста; гадос v. subás — , који рогови.
 Villámás, fn. светлуцање, севање.
 Villámbogár, fn. свитац.
 Villámdelejes, mn. електромагнетски. — ség, fn. електромагнетика.
 Villámfogó, fn. громовод.
 Villam-folyam, fn. електрична струја. — gép, fn. електрична машина.
 Villámgyorsan, ih. муњевитом брзином.
 Villamgyűjtő, fn. колектор.
 Villámhárító, fn. громовод.
 Villáml-ás, fn. севање (муња), светлуцање. — ik, k. севати; светлуцати.
 — at, fn. муња.
 Villammérő, fn. електрометар. — mozgató, fn. електромотор.
 Villámk l. Villámlik.
 Villámodik, k. 1.) севати; 2.) свитати.
 Villámos, mn. муњевит.
 Villamos, mn. електричан. — ít, cs. електризовати. — ság, fn. електричност.
 Villamoz, cs. електрисати.
 Villámoz-ás, fn. сијавица, светлуцање. — ik l. Villámlik.
 Villámsebesség, fn. муњина брзина; — gel, брао као муња.
 Villám-sugár, fn. муња. — szikra, fn. светлана.
 Villam-tartó, fn. електрофор. — vezető, fn. кондуктор.
 Villan, k. севнути, светлуцати се. — ás,

- . fn. светлуцање. — at, fn. поглед. — g.
l. Villong.
- Villany, fn. електрична материја, муњевина. — áram, fn. електрична струја. — bontás, fn. електрична анализа. — delej, fn. електромагнет. — delejeség, fn. електромагнетизам. — folyam, fn. електрична струја. — erőmű, fn. електрична машина. — ít, cs. пунити електричитетом. — mérő, fn. електрометар. — odik, k. пунити се електричитета, наелектрисати се. — os, mn. електричан; наелектрисан. — osít, — osodik l. Villanyít, Villanyodik. — ság, fn. електричност. — oz, cs. електризовати. — telep, fn. електрична батерија. — vezető, fn. кондуктор.
- Villás, mn. 1.) рашљаст, рачваст; 2.) с виљушком; с вилама; fn. 1.) вилаш; 2.) (-szarvás) јелен с парошици (у трећој години).
- Villáz, cs. бости виљушком или вилама.
- Villó, fn. фосфор.
- Villog, k. севати, светлуцати, сјати. — ás, fn. светлуцање, севотина. — ó, mn. светао, сјајан.
- Villong, k. 1.) преипрати се, прети се; 2.) севати, сијати.
- Villongás, fn. кавга, распра.
- Villósav, fn. фосфорна киселина.
- Vilma, tn. Вилма.
- Vilmos, tn. Виљем.
- Vímeister, fn. учитељ борења. — ség, fn. вештина борења.
- Vinezároz, k. трчкарати смејући се.
- Vinceze, tn. Вићентије.
- Vinczellér, fn. винцилир, пудар, вино-градар. — kedik, k. пударити. — ség, fn. пудурина.
- Vinczos, mn. несташан, разуздан. — kodik, k. бити разуздан, хајдарити се.
- Vindöly l. Véndel.
- Vinkó, fn. буза, бујкуриш (вино).
- Vinnye, fn. ковачница.
- Vinnyó l. Vittyilló.
- Vinnyog, k. церити се. — ás, fn. церен.
- Vintörög, k. ваљати се. [кање.]
- Viódik, k. борити се сам собом.
- Viola, fn. љубичица; három színű —, дан и ноћ; sárba —, шебој; sovány —, псећа љубичица. — bab, fn. вучји боб. — félék, fn. љубичице. — kékes, mn. љубичаст. — kő, fn. аметист.
- Violás, mn. 1.) пун љубичице; 2.) на-
кићен љубичицом.
- Violaszag, fn. мирис од љубичице.
- Violaszín, Violaszíni, mn. љубичаст.
- Violaszín-nünüké, fn. смрдибуба.
- Ví-óra, fn. час за учење борења. — os-
kola, fn. школа за борење. — penge,
fn. ранир.
- Vipera, fn. аспида, љутица. — fajzat, fn.
змијско колено.
- Virad, k. свитати, свањивати.
- Viradás, fn. свитање, свануће; — kor,
у зору, зором.
- Viradat, fn. освитак; — kor v. Viradta-
kor, рано у зору; viradtán, у зору;
viradtáig v. viradtig, до зоре, до сва-
нућа; világos viradtig, до белога дана.
- Viradó, mn. што свиће; fn. зора, осви-
так; — ga, зором; до зоре.
- Viradoz, k. свитати, свањивати.
- Virág, fn. 1.) цвет; — ok, цветови, цве-
ће; (km.) egy — nem hozza meg a ta-
vaszt, један цвет не чини пролеће;
— ba borúlni, осути се цвећем; 2.)
цвет на вину, плесан; 3.) akasztófa
— a, обешењак, хуља; halál —, седе-
влаџи, седина.
- Virág-ágy, fn. цветна леја. — áros, fn.
цвећар. — árulás, fn. цвећарница. —
burok, fn. цветни омотач. — cserép,
fn. прен, лонац за цвеће, саксија. —
csésze, fn. цветна чашица. — csomó,
fn. кита цвећа. — edény l. Virágce-
rép. — féreg, fn. морска саса. — fü-
zér, fn. сплет од цвећа. — gyűjtemény,
fn. цветник, антологија. — hét, fn.
цветна недеља. — hétfő, fn. цветни понедељак. — hó, — hónap, fn. сви-
бањ, мај. — istennő, fn. богиња цве-
ћа, flora. — káposzta fn. карфиол,
каулин. — kedd, fn. цветни уторак.
— kedvelő, fn. љубитељ цвећа. —
kehely, fn. цветна чашица. — kert,
fn. ћулистан. — kosár, fn. котарица
за цвеће. — koszorú, fn. венац од
цвећа. — madár, fn. колибри. —
mész, fn. цветни мед. — nyelv, fn.
говор цвећа.
- Virágos, mn. 1.) цветан, цветоносан; —
kert, цветњак, ћулистан; — növények,
цветоноше, фанерогаме; — kender,
кудеља за семе; — káposzta, a) кар-
фиол; b) извода; 2.) пун цвећа; цве-
тан; цветаст; 3.) (о вину) плеснив.

Virágosodik, k. расцветати се, расцветати се; (о вину) плеснити.
 Virágoz, cs. китити, красити цветем.
 Virágpor, fn. цветни прах.
 Virágszál, fn. струк цвета; á. é. gyönyörű — ! лукава зверка!
 Virágszamár, fn. цветна липшина (ко о Цветих најдоције устане).
 Virágzsár, fn. петелька од цвета.
 Virágzsék, fn. цветна чапница.
 Virágzsopó, fn. колибри.
 Virágtalan, mn. бесцветан; без цвета;
 — növények, скритнице, криптогаме.
 Virág-tenyésztés, fn. гајење цвета. — théa, fn. царски чај. — tok, fn. цветна чапница. — vasárnapi, fn. Цвети.
 Vlrágzás, fn. цветање; á. é. јек. — at, fn. цветање, расцветаност; цвет. — ik, k. цветати, цветсти. — ó, mn. цветан, расцветан; á. é. бујан.
 Virány, fn. цветно поље, зеленило. — lik, k. цветсти, цветати. — os, mn. цветан, покривен зеленилом.
 Viraszt, cs. és k. бдти, стражити; egészéjjel — ottam, пребдио сам целу ноћ; a gond — ja, брига му неда спавати.
 Virasztás, fn. бдение, неспавање.
 Virasztgat, cs. és k. бдти, пребдевати.
 Virasztó, 1.) mn. који бди, будан; — asszony, чуварница уз мртвача; 2.) fn. бдение (пад мртвачем).
 Virdít, cs. кренштати, дрекати.
 Virdül, k. дрекнуты, закренштати.
 Virgács, fn. фиргаз, шиба. — ol, cs. шиб. — [бати].
 Virgáz 1. Virgácsol.
 Virginia, tn. Виргинија.
 Virgonez, mn. весео, жив, чио. — kodik, k. бити весео, нестаниовати. — ság, fn. живахност, нестаниост.
 Virhudik, k. rá — , прохтело му се.
 Viribel, k. еркутати.
 Viries, fn. буза, сок из дрвета.
 Virít, k. цветсти, цветати; зеленити се. — ás, fn. цветање. — ó, mn. цветан; зелен.
 Virnáncz, fn. дивља рутва, вредовац.
 Virnyikol, k. дречати, кренштати.
 Virnyít, k. дрекнути, продерати се.
 Virogat 1. Virasztgat.
 Virrad, Virraszt stb. 1. Virad, Viraszt.
 Virradta, fn. освитеак, 1. Viradat.
 Virrog, k. инатити се, препирати се.
 Virrogat 1. Virasztgat.

Virúl, k. цветсти, цветати; зеленити се; притти, бујати. — at, fn. зеленило, цвет. — mány, fn. цвете, зеленило. — ó, mn. цветан, зелен; á. é. бујан.
 Visel, cs. носити; háborút — ni, војевати, водити рат; hivatalt — ni, отправљати звање; gondot — ni vimore v. vimek gondját — ni, бринути се око чега; vh. magát — ni, владати се, понашати се; (km.) ki mint — i magát, úgy veszi hasznát, какав је ко, онако му бива.
 Viselet, fn. 1.) владање, понашање; 2.) ношиња, ношиво.
 Viseletlen, mn. иеношен. — ül, ih. не-ношено.
 Viselhetetlen, mn. иеношив; неносив.
 Viselkedik, k. 1.) владати се, понашати се; 2.) облачити се, носити се.
 Viselő, mn. који носи; fn. герундиум.
 Viselőruha, fn. хаљина за ношење.
 Viselős, mn. под бременом, трудна, тешка, у другом стању. — ség, fn. друго стање, трудноћа.
 Viselt, mn. ношен; изношен, нохабан; — ruha, изношена хаљина; á. é. — dolt.
 Viseltes, mn. полуизношен. [gok, дела.
 Viseltetik, k. (vkihez, vki iránt v. vkivel) владати се, показивати се, понашати се према кому; jó v. barátságos indulattal — irántunk, показује нам се пријатељ; ellenséges indulattal — irántunk, показује нам се непријатељ; tisztelettel — mindenivel, поштује свакога.
 Visit, k. цичати, цикнути, врискати, цвилети, пиштати; (a malaezkról) гуњекати. — ás, fn. врисак, вриска, цикут. — ó, mn. es fn. што пиши; цичало, дрекавац. — ong, k. дерати
 Viskó, fn. колибра. [се, цичати].
 Vissza, ih. напраг, назад; на ново; fn. 1.) налије, друга страна; visszáról, напратице, наопачке; 2.) visszát vonni, заподевати кавгу.
 Visszaad, cs. вратити, враћати; (szój.) — ni a kölcsönt, одналити шалу.
 Visszaállít, cs. 1.) напраг метнути; 2.) усноставити. — ás, fn. усностава.
 Visszább, ih. већма напраг.
 Visszabeszél, k. противити се, одговарати.
 Visszaborzad, k. презати, згрозити се.
 Visszaesatol, cs. напраг прикључити.
 Visszaesavar, cs. 1.) одвернути, одшро-

фовати; 2.) распласти, расплетати (уже). — odik, k. одврнути се, распласти се.

Visszadől, k. 1.) строноштати се, изврнути се; 2.) извалити се, навалити се (у столици).

Visszaél, k. (val, vel) на зло употребљавати. — és, fn. зла употреба, злоупотреба.

Visszaemlékez és, fn. сећање, успомена. — ik, k. сећати се, опомињати се. — tet, cs. подсећати, подсетити.

Vissaes-és, fn. a) падање у стару погрешку или болест; b) назадак. — ik, k. натраг пасти у погрешку, болест итд.; назадовати. — ó, mn. што се враћа, повратан.

Visszafelé, ih. натрашке, у натраг, у назад.

Visszafénylik, k. одсјајивати, одсевати.

Visszafésül, cs. натраг чешљати косу.

Visszafizet, cs. натраг платити, вратити. — és, fn. враћање.

Visszafog, cs. 1.) наново упрегнути; 2.) натрашке узети у руку.

Visszafogad, cs. опет примити.

Visszafoglal, cs. преотети, предобити.

Visszafojt, cs. угушити; a lélezetet — ani, задржавати дисање; a szót — ani, угушивати речи.

Visszafordít, cs. окренути; поврнути.

Visszafordúl, k. поврнути се, ударити натраг. — ás, fn. повратак.

Visszafülel, cs. за уши одвучи натраг.

Visszagondol, Visszagondolkozik, cs. és k. сећати се, бацити се натраг мислима.

Visszahajlik, Visszahajol, k. савити се натраг, навалити се.

Visszahajt, cs. 1.) пресавити, пресамигити; 2.) устерати, узбити, сузбити; hajts vissza! терај натраг!

Visszahangzik, k. 1.) одекивати, одјекнути; 2.) нескладно звучати.

Visszahat, k. утицати, реагирати. — ás, fn. утицање, реакција. — ó, mn. што утиче; — névmás v. ige, повратна заменица или глагол.

Visszahátrál, k. устукнути, узмаћи, узмицати.

Visszahelyez, cs. 1.) натраг оставити; 2.) натраг поставити, повратити (у звање). — és, fn. повратак (у звање).

Visszahí, cs. позвати натраг, одазвати.

Visszahódít, cs. натраг отети, предобити.

Visszahoz, cs. натраг донети; накнадити. — hatlan, mn. неповратив, ненакнадив. — hatlanúl, ih. ненакнадиво. — ható, mn. повратив, накнадив. — hatólag, ih. накнадиво.

Visszahökken, k. презати, тргнути се.

Visszakökl, k. устукнути, узмаћи. — tet, cs. учинити да узмиче, сузбити.

Visszahúz, cs. 1.) натраг одвучи; 2.) повучи натраг; опозвати (наруџбину). — ódik, k. повучи се, повлачiti се.

Visszaidéz, cs. наново се сетити, опоменити се чега; репродуковати; — ó erő, репродуктивна снага.

Visszaír, cs. отписати.

Visszairat, fn. отпис, рескрипт.

Visszaitél, cs. натраг досудити.

Visszajár, k. 1.) враћати се; 2.) önnék — e forintból 5 kr., добивате натраг још 5 кр. од ове форинте.

Visszajö, Visszajön, k. враћати се, вратити се; á. é. visszájöttem én már onnan, давно сам ја то знаю (и већ заборавио).

Vissza-jövés, fn. враћање, повратак. — jövet, fn. повратак; ih. у повратку. — jövetel, fn. повратак.

Visszakeblez, cs. наново присјединити.

Visszakeresztel, cs. наново крестити, покрстити. — és, fn. покрштење. — ó, fn. новокрститељ.

Vissza-kerít, cs. добити натраг, предобити. — kerüll, k. 2.) вратити се; 2.) наћи се (изгубљено).

Visszakiált, cs. звати натраг; k. одзвити се.

Visszakinál, cs. понудити натраг (заклетву).

Visszakiván, cs. желети натраг. — kozik, k. искати се натраг.

Visszakozik, k. наново се наместити (команда).

Visszaköszön, k. отпоздравити кому, одјавити се. — t, cs. натраг поздравити.

Visszakövetel, cs. искати натраг.

Visszaküld, cs. послати натраг, вратити.

Visszál 1. Viszál. — ás, fn. одбијање ударада.

Visszalép, k. одступити, одустати. — és, fn. одступање.

Visszalkod-ás, — ik 1. Viszalkodás, — ik.

Visszalopódzik, k. натраг се одшуњати.

Visszalök, cs. натраг ударити, одбити. — és, fn. одбој.

Visszamarad, k. заостати, остати натраг.
 Visszamegy, *Visszamén* (*Visszamenni*), k. ићи натраг, вратити се.
 Visszamellékel, cs. натраг прикључити (спис).
 Visszamenés, *Visszamenetel*, fn. повратак.
 Visszamenő, mn. што иде натраг, назадан.
 Visszamond, cs. 1.) узети натраг реч, о-позвати; 2.) натраг рећи (погрду).
 Visszamutat, cs. és k. натраг показизвати. — ó, mn. што показује натраг; односан.
 Visszanéz, k. освртати се, осврнути се.
 Visszanyer, cs. натраг задобити, предобити.
 Visszanyom, fn. траг од повратка; cs. потиснути, потискивати.
 Visszanyúl, k. заново се машити руком.
 Visszaönt, cs. натраг усугти, одлити.
 Visszaparancsol, cs. онозвати заповест, издати противну заповест.
 Visszapártol, k. вратити се (остављеној) странници.
 Visszapattan, k. одбити се, одскочити; одбекнути. — t, cs. дати да се одбије, одбити, одбијати.
 Visszapattog, k. 1.) одбијати се, одбрецати; 2.) обрецивати се, обрецнути се.
 Visszapillant, k. натраг погледати, обазрети се. — ás, fn. поглед унатраг.
 Visszapironkodik, k. застићено се повући.
 Visszapótłás, fn. накнада.
 Visszapótłóerő, fn. репродукциона снага.
 Visszapótol, cs. 1.) накнадити; 2.) репродуктовати.
 Visszarak, cs. натраг натоварити, претоварити.
 Visszarekeszt, cs. 1.) заново прикључити (спис); 2.) опет закључати. — és, fn. повратак (списа).
 Visszarendel, cs. заповедити да се врати.
 Visszaretteg, k. презати, трзати се.
 Visszaretten, k. заплашити се, тргнути се. — t, cs. застрашити.
 Visszarezzen, k. убојати се, устравити се. — t, cs. заплашити, застрашити.
 Visszarogy, k. натраг се стропоштати, пасти наузнак.
 Visszárol, k. с леђа дувати (ветар).
 Visszáról, ih. наопачке, натрашке.
 Visszarug, cs. 1.) одбити, одбијати; 2.) натраг ударити (ногом).
 Visszás, mn. окренут, изврнут, крив; á. é. незгодан. — an, ih. натрашке,

наопако; тумбе. — hangú, mп. не-складан. — ság, fn. нескладност, ап-сурдност; незгода.
 Visszasugárlík, k. одејајивати.
 Visszasugároz, cs. одбијати, рефлектовати зраке. — tat, cs. износити.
 Visszasugárzik, k. одбија се зрак, одејајивати.
 Visszaszäll, k. 1.) одлетети натраг; 2.) припасти, прећи (наследство).
 Visszszármaztat, cs. натраг прикључити.
 Visszaszeret, cs. враћати љубав, такође волети.
 Visszaszerez, cs. натраг задобити, предобити.
 Visszaszokik, k. (ba, be) заново се прибикнути.
 Visszaszól, cs. одговарати, противословити.
 Visszaszolgál, cs. 1.) враћати услугу; 2.) накнадити. — tat, cs. натраг давати, враћати, вратити.
 Visszaszorít, cs. сузбити, потиснути, сту-
 Visszaszorúl, k. бити потиснут. [њи.
 Visszaszökés, fn. одекок.
 Visszaszökik, k. 1.) одекочити; 2.) заново утећи.
 Visszatalál, k. (ra, re) наћи пут натраг; nem találok vissza, не умем натраг.
 Visszatart, cs. 1.) уздржати, задржати; 2.) ускраћивати. — ás, fn. задржавање; ускраћивање.
 Visszatartóztat, cs. 1.) задржавати, заустављати; заустезати; 2.) ускраћивати.
 Visszataszít, cs. одгурнути. — ó, mn. што одбија; á. é. одвратан.
 Visszateker, cs. одврнути; одширофити; одсукати. — get, cs. одсукивати, одвратити.
 Visszatekint, k. гледати натраг, бјесврнути се — get, k. овртати се, погледати натраг. — és, fn. поглед у натраг.
 Visszatér, k. вратити се, враћати се. — és, fn. повратак.
 Visszatérít, cs. 1.) вратити, накнадити; 2.) вратити, окренути натраг (кога); — és, fn. накнада.
 Visszatérő, mn. што се враћа; повратан; — névmas, повратна заменица.
 Visszatesz (*Visszatenni*), cs. 1.) оставити натраг; 2.) (заново) уместити.
 Visszatétel, fn. 1.) намештање, умештај; 2.) повраћај на првашње место.

Visszatetsz-és, fm. недопадање; негодовање. — ik, k. не допадати се. — ó, mn. неугодан, одвратан.

Visszatevés, fm. остављање на старо место.

Visszatorlás, fn. одмазда, враћање миглог за драго.

Visszatorol, cs. вратити жао за срамоту (мило за драго), одмаздити.

Visszatölt, cs. натраг усугти, преручити.

Visszatükrödzik, Visszatükörzik, k. огледати се, одејајивати се.

Visszatükröz(tet), cf. чинити да се огледа, Visszaugrik, k. одскочити. [износити.]

Visszaugraszt, cs. узбити, сузбити.

Visszaút, fn. пут натраг; повратак.

Visszautasít, es. 1.) одбити, одбијати (молбу); 2.) отправити (протераницу). — ott, fn. протераница.

Visszautaz-(ik), k. отпуштовати натраг. — ás, fn. повратак.

Visszaüt, es. одударити, вратити удаџац. — ödik, k. одударити се.

Visszaüzen, es. отпоздравити, отпоручити.

Visszavág, es. натраг ударити; á. é. осечи се натраг.

Visszavált, cs. искупити, откупити. — ás, fn. откуп, искуплење.

Visszavarázsol, cs. натраг дочарати.

Visszavár, es. очекивати натраг. — ólag, ih. очекуји (спис) натраг.

Visszavásárol, cs. прекупити.

Visszavesz (Vissavenni), cs. 1.) наново узети; 2.) натраг купити, прекупити; 3.) опозвати, узети натраг.

Visszaver, cs. 1.) натраг ударити; 2.) сузбити, потиснути; 3.) одбијати, рефлексовати.

Visszaverödik, k. одбијати се.

Visszavétel, fn. 1.) узимање натраг; 2.) прекуп.

Visszavet, cs. бацити натраг; одбити; рефлексовати. — ödik, k. одбијати се. — ödés, fn. рефлексија (зрака).

Visszavevő, fn. 1.) који натраг узима; 2.) прекупитељ.

Visszavezet, cs. 1.) натраг водити; 2.) свести, сводити; az egész dolgot arra lehet — ni, цела се ствар може свести.

Visszavitel, fn. редукција. [ти на то.]

Visszavon, cs. 1.) натраг повући; 2.) опозвати, опорећи.

Visszavonás, fn. 1.) раздор; 2.) опозивање.

Visszavonhatatlan, Visszavonhatlan, mn.

непоречив. — ság, fn. непоречивост. — úl, ih. непоречиво.

Visszavonható, mn. опоречив.

Visszavonó, mn. свадњив, цандрљив; fn. кавгација.

Visszavonúl, k. повући се натраг, узмицати. — ás, fn. 1.) повлачење, узмак; 2.) повученост, самоћа.

Visszavonult, mn. повучен, усамоћен. — an, ih. у самоћи. — ság, fn. усамљеност, осама.

Visszazár, cs. натраг прикључити.

Visszeladás, fn. препродаја.

Visszér, fn. крвна жила, дамар.

Visszjelentés, fn. отпорука.

Visszkereset, fn. противна тужба, регрес.

Visszonoz, Visszony l. Viszonoz, Viszony.

Visszolgálat, fn. узајамна услуга.

Visszterher, fn. наплата, награда.

Visszterhes, mn. уз наплату.

Visszválasz, fn. одговор на одговор, дуплика.

Visz (Vinni), cs. 1.) носити, однети; возити; mennyiért —? пошто хете ме возити? magával —, понети са собом; tánczba —, водити на игру; (km.) könnyü Katót tánczba vinni, ha neki is kedve van reá, што ко рад чини, оно му је лако, ма и тешко било; jégre v. vízre —, навести на танак лед; azt el nem — ed v. azt nem — ed el szárazon, то те неће проћи блако; vigyen a manó! аратое те било! враг нек те носи! már soká nem — i, тај неће дуго (живети); 2.) gazdaságot —, водити газдинство, газдовати; mi vitte rá? шта га наведе на то? nagyra v. sokra vinni, далеко дотерати; nem kell annyira vinni a dolgot, не треба тако далеко ствар терати; hová — ez az út? куд води овај пут? számadást vinni, водити тефтер; hírül vinni, доставити, јавити.

Visza, fn. наличје, l. Vissza, fn.

Viszál, es. сукати, мотати.

Visszalkod-ás, fn. задевица, распра. — ik, k. кавжити се, гложити се. — ó, mn. свадњив, заваћен; fn. свадњивац; који живи у завади.

Viszáló, fn. чекрк, коловрат.

Viszály, fn. 1.) задевица, размирица; 2.) невоља.

Viszályos, mn. 1.) несложан, заваћен; 2.) незгодан, мучан.

- Viszás I. Visszás.
 Viszen I. Visz, Vinni.
 Viszíény, fn. одејај, одблесак, одсев.
 Viszfuvar, fn. кирија у повратку.
 Viszhang, fn. одјек, ехо, одзив; — га талални, нахи одзива; más — ја, који се поводи за другим.
 Viszhangoš, mi. што даје одјек, што од- Viszhangoz(tat), cs. давати одјек. [јекује.
 Viszhangz-at, fn. одјек, резонансија. — ik, k. одекивати.
 Viszkárpótlás, fn. осигурање накнаде.
 Viszkereset, fn. противна тужба, регрес; — i jog, право на регрес.
 Viszket, k. сврбети, бридети; — a háta, тражи кирије.
 Viszketeg, mn. што сврби; fn. свраб, сврабеж; á. é. похлена за славом. — ség, fn. свраб; á. é. похлена. — es, mn. Viszketés, fn. свраб, брид. [што сврби.
 Viszkötelezvénny, fn. реверз.
 Viszküldemény, fn. шиљање натраг.
 Visznyom, fn. траг од повратка.
 Viszolyog, k. противити се; гнушати се.
 Viszon (у свези) противни, обратни..., према, уз, узајамни... — ajándék, fn. уздарје. — ajánlás, fn. понуда с противне стране. — bántás, fn. увреда с друге стране. — bátorság, — biztonság, fn. узајамно обезбеђење. — csere, fn. трампање. — dal, fn. антифонија. — érték, fn. једнака вредност, еквивалент. — feltét, fn. услов с противнцем стране.
 Viszong, k. кавжити се, гложити се, препирати се. — ás, fn. препирка. — ó, mn. несложан.
 Viszon-hála, fn. узајамна благодарност. — hatás, fn. међусобно, узајамно дејство. — igéret, fn. обећање с противне стране. — kérdés, fn. противно питање. — kereset, fn. регрес, противна тужба. — keresztelkedő, fn. прекрштеник, анабаптиста. — keverés, fn. укрштај, укрштавање. — kezes, fn. јемац јемцу, други јемац. — kezesség, fn. друго јемство. — kodás, fn. жалба, рекриминација. — köszön-tés, fn. отпоздрав. — kötelezés, fn. међусобна обвеза. — kötelezvénny, fn. реверз. — követelés, fn. узајамно потраживање.
 Viszoplát, cs. онет видети; — ásra! до виђења!
- Viszonlátogatás, fn. враћање посете.
 Viszonlátra, ih. до виђења!
 Viszon-nyilatkozat, fn. изјава с против- не стране. — nyomás, fn. противан притисак. — nyugtatvány, fn. противна Viszonol I. Viszonoz. [признаница.
 Viszonos, mn. међусобни, узајамни. — an, ih. узајмице, узајамно. — ság, fn. узајамност.
 Viszonoz, cs. 1.) одговорити, одго- варати; 2.) вратити, накнадити, враћати.
 Viszonozás, fn. 1.) одговор; 2.) враћање зајма; одмазда, уздарје.
 Visvonszeretet, fn. узајамиа љубав.
 Viszonszolgálat, fn. узајамичка услуга.
 Viszont, Viszontag(lag), ih. међусобно, узајмице; на обрат; онет, на против.
 Viszontagol, kiszontagos I. Viszonoz, Vi- szonos.
 Viszontagság, fn. невоља, незгода. — os, mn. чун невоље, мучан.
 Viszontbiztosítás I. Viszonbiztosítás.
 Viszontlátás I. Viszonlátás.
 Viszontorlás, fn. одмазда, репресалије.
 Viszontos, mn. узајамни.
 Viszontság, fn. незгода, невоља.
 Viszonszámlít, cs. пребијати рачун, ком- пензувати.
 Viszontszámla, fn. узајамни рачун.
 Viszonszolgálat, fn. међусобна услуга.
 Viszonvád, fn. узајамно кривљење.
 Viszonválasz, fn. одговор на одговор.
 Viszonzálog, fn. међусобна залога.
 Viszony, fn. одношај, однос. — beli, mn. односан, релативан.
 Viszonyít, cs. поредити, доводити у од- ношјај.
 Viszonylag, ih. релативно. — os, mn. ре- лативан. — osság, fn. релативност.
 Viszonylik, k. односити се, стајати једно Viszonylat, fn. однос. [према другом.
 Viszonyos, mi. релативан, односан; ме- лјусобан, узајаман. — beszámítás, раз- рапочување, обрачун. — ság, fn. уза- јамност.
 Viszonyúl, k. односити се, стајати у од- ношјају. — ás, fn. одношење.
 Viszonyzik, Viszonyódik I. Viszonylik.
 Viszos, mn. чворовит, квргаст.
 Viszsugár, fn. одблесак, одсјај.
 Viszvám, fn. враћање царине.
 Vita, fn. борба, препирка, спор, диплумат. — dal, fn. тензија, l. Verseny-

dal — düh, fn. страсть за свађање.
— irat, fn. полемичан спис.
Vitálkodik, k. инатити се, препирати се.
Vitály, Vitályos l. Vitatkozó, Vitatkozás.
Vítás, mn. споран, о чёму се препира.
Vítász, fn. полемичар, препирач. — at, fn. полемика.
Vitat, cs. 1.) одрицати, побијати; расправљати; 2.) доказивати. — ás, fn. препирка, дебата, расправљање.
Vitatkoz-ás, fn. расправљање, речење, дишпут. — ik, k. препирати се, речати се, дишпутати се.
Vitatlan, mn. неоспоран. — úl, ih. неоспорно.
Vitáz, k. препирати се; расправљати, полемисати. — ás, — at, fn. препирка. — ati, mn. полемичан. — ó, fn. препирало, полемичар.
Vitel, fn. ношење, вожња. — bér, — díj, fn. возарина, кирија, подвоз; преносачина, порто. — jegyzék, fn. товарни лист. — költség, fn. подвозни трошак.
Vítér, fn. ограшје, разбојните.
Vitéz, fn. вitez, јунак, детић; коњаник, коњик; mn. јуначан, витешки. — asszony, fn. јуначиња. — en l. Vitézzül. — fű, fn. мачково ухо. — i, mn. — ileg, ih. витешки.
Vitézked-és, fn. витешко држање; војничка служба; á. é. јуначење. — ik, k. витешки се борити; служити као витез; á. é. јуначти се.
Vitézkötés, fn. вреста гајтана.
Vitézlö, mn. 1.) благородни; 2.) јуначки.
Vitézöv, fn. војнички пас.
Vitézrend, fn. витешки ред, ред вitezова.
Vitézség, fn. 1.) витештво; 2.) вitezови.
Vitéztelen, mn. нејуначан, женски.
Vitézül, ih. витешки, мушки.
Vitla, fn. 1.) прут, шибљика; 2.) витло, чекрк.
Vitlás, fn. који ради с чекрком у мајдану.
Vitorla, fn. 1.) јадро, јадрило, једро; 2.) ветреница; 3.) реи у лисице или веверице; 4.) барјак на биљу.
Vitorla-fa, fn. лантина. — kakas, fn. петло на крову. — kar, fn. лантина.
— kész, mn. спреман за пловљење.
— rúd, fn. лантина, мотка од јадра.
— rudaló, fn. ужета од јадрила.
Vitorlás, mn. 1.) с јадром, с јадрима;
— hajó, лађа на јадра; fn. 1.) који прави јадра; 2.) једрилац.

Vitorlászat, fn. пловљење са јадрима.
Vitorlátlan, mn. — úl, ih. без јадра.
Vitorlavászon, fn. платно за јадра.
Vitorláz, k. és cs. једрити. — ás, fn. жедрење. — at, fn. једрила.
Vi-tör, fn. рапир (вреста мача).
Vityillő, Vitykó, fn. колиба.
Vív l. Ví.
Vívás, Vivás, fn. 1.) борење, борба; мачевање; 2.) освајање.
Vívhatalatlan, mn. неосвојив. — úl, ih. не-Vívok l. Vívó. [освојиво.
Vivmány, fn. тековина, течевина.
Vívó, mn. és fn. који се бори, за борење; који осваја; борац, мегданција; освајач. — bárd, fn. наџак, убојна секира. — csel, — fogás, fn. смицалица у борењу.
Vívódik, k. борити се; мачевати се.
Vívó-hely, fn. бојиште, мејдан. — iskola, fn. школа за мачевање. — kard, fn. убојни мач. — mester, fn. учитељ мачевања, — pálya, fn. тркалиште, бојиште. — penge, fn. рапир. — segéd, fn. сведок, секундант, дјевер при мегдану. — szablya, fn. убојна сабља. — szál, fn. рапир. — társ, fn. сұмегданција.
Vívő, mn. који носи; за ношење; fn. носилац, ношиач. — szék, fn. палан-
Vívtér l. Vivóhely. [кин, тетриван.
Víz, fn. 1.) вода; — en szárazon, на суху и на мору; — be fojtani v. ölni v. veszteni, удавити, утонити; — be fúlni v halni v. veszni, удавити се, утопити се; (szój.) egészen — ben vagyok, про-
било ме зној; mind a — ig szárazon, иди с милим богом; -- re vinni, на-
вести на танак лед, заошијати; elöl — hátul tűz, бити међу две ватре; a — be haló ember a habhoz is kap, утопљеник се хватат и за сламку; lassú — partot mos, тиха вода брег рони; nincs a — nek rakonczája, у води нема гредицę; 2.) река.
Viza, fn. моруна.
Víz-agy, fn. водена болест у мозгу. — ágy, fn. речно корито.
Vizahólyag, fb. бешика од моруне.
Vízakna, fn. бистерна.
Vízállás, fn. 1.) стање воде; 2.) блато на њиви. — os, mn. блатав, глибовит.
Vízálló, Vízállató, mn. што не пропушта
Vizany, fn. водоник, хидроген. [воду.
Vizár, fn. поплава, потоп.

Vízarányos, mn. водораван, хоризонталан. — an, ih. хоризонтально.
 Víz-aránytan, fn. хидростатика. — árkoklás, fn. пропуштање воде (да отиче). — árok, fn. јарак за одлажење воде.
 Vízbe-fojtás, Vízbefulasztás, fn. дављење, утапање. — fuladás, — fulás, — halás, fn. удављење, уточијење.
 Vízelbeli, mn. водени; из воде.
 Vízbeölés, Vízbevesztés, fn. уточијење.
 Vízbeveszés, fn. удављење, уточијење.
 Vízbevetőhétő, fn. водени понедељак.
 Víz-buborék, fn. бућа на води. — csatorna, fn. водојажа. — csavar, fn. водена (архимедова) преса. — csepp, fn. кап воде.
 Vizelet, k. мокрти, пустити воду. — és, fn. мокрење. — et, fn. мокраћа.
 Vizelet-hajtó, mn. што тера на мокраћу. — szorulás, fn. тешко мокрење, стала (завезала се) мокраћа.
 Víz-ellenes, Víz-ellenében, ih. па воду, уз воду. — ellenes, mn. што не пропушта воду.
 Vizelőhólyag, fn. бешника од мокраће.
 Vizenkórász, fn. пливач, водена буха.
 Vizeny, fn. водени оток.
 Vizenyő, Vizenyős, mn. влажан; водњикав. — ság, fn. водњиковост.
 Víz-építés, fn. грађење на води. — építész, fn. који гради на води. — építészet, fn. градња на води. — építő, fn. који гради на води. — épület, fn. зграда на води. — ér, fn. жила од воде; блато на њиви, подводност. — eres, mn. подводан. — eresz, fn. пропуштање воде, водојажа. — erőtan, fn. хидраулика.
 Vizes, mn. 1.) воден; влажан, мокар; наквашен; 2.) водњиков; 3.) за воду; — edény, суд за воду; — hordó, буре за воду.
 Vizesedik, k. овлашити се, поквасити се.
 Vízesés, Vízeset, fn. водонад. — mérő, fn. ливел.
 Vizeshétfő, fn. водени понедељак.
 Vizesít, cs. квасити, влажити; наводњити.
 Vizesség, fn. воденост, водњиковост.
 Vizesiől, k. поквасити се; овлашити се.
 Vízeszű, mn. 1.) лакоуман, лакомислен; 2.) тупоглав. — ség, fn. 1.) лакоумноет; 2.) тупоглавост.
 Vizetlen, mn. безводан. — ség, fn. безводност, безводица.

Vizez, cs. 1.) мешати (вино) с водом; 2.) квасити.
 Vízfakadás, fn. врело воде, извор. — fogó, fn. цистерна, чатрија. — folyás, fn. 1.) водена жила, водоток; (szój.) hibátlan tudtam mint a —, знао сам као вода.
 Víz-fonal, fn. жабокречина. — forgatag, fn. вртлог, вртача, онимрк. — forrás, fn. извор, врело — gát, fn. устава, гат.
 Víz-gyógyítás, fn. лечење водом. — hajtás, fn. издан. — lányadék, fn. справа за вучење воде. — hányó, tn. водометан; fn. 1.) (-hely v. -lyuk) куд се у лађи избацује вода; 2.) (-lapát) исполац.
 Vízhát, Víz háta, fn. поверхина воде.
 Vízhatlan, mn. што не пропушта воду. — it, es. етегнути да не пропушта воду.
 Víz-hiány, fn. безводица. — hintő, fn. микропило. — hordás, fn. а) ношење воде; б) нанесена земља.
 Víz-hordó, fn. 1.) водоносна; 2.) l. Vizes-hordó, mn. — hordta, mn. водом нанесен. — húzás, fn. заитање воде.
 Vízi, mn. водени, из воде. — állat, fn. водена животиња. — bába, fn. водена богиња, вила. — betegség l. Vízkórság, — bika, fn. букавац. — bolha, fn. пливач, водена буха. — borjú, fn. водени гуштер, дуждевњак. — dió, — gesztenye, fn. водени орашић. — egér, fn. водени пацов, штакор. — guvat, fn. водени прдавац. — gyík, fn. дуждевњак, саламандер. — hídőr, fn. водена боквица, пасквица. — hunyor, fn. водени папар. — leány, fn. водена вила, нимфа. — lencse, fn. сочивица. — ló, fn. водени (нилски) конь — lóhal, fn. морски коњиц. — növény fn. водена биљка. — puska, fn. шмрк, штрцаљка.
 Vízirány, fn. хоризонталан правац. — mérő, fn. вага за нивелисање. — os, mn. хоризонталан, водораван.
 Vízirtózat, fn. бесноћа.
 Víziszásza, fn. угас, поточарка.
 Víziseregély, fn. водени кос.
 Vízisten, fn. бог мора, Нептун.
 Vízisza, fn. водопија.
 Víziszony, fn. бесноћа. — os, mn. és fn. хидрофобичан; хидрофоб.
 Vízi-tök, fn. бела локвањ, кордон. — tyúk, fn. сарка. — varjú, fn. лиска.

- Vízivás, fn. пијење воде.
 Vízivó, mn. који пије воду; fn. водопија.
 Vízjáradék, fn. добивање, набавка воде.
 Vízjáratlan, l. Vízhatlan stb.
 Vízjárómű, fn. брод.
 Vízjel, fn. слепо слово (у папиру).
 Vízkanyarulat, fn. кривудање воде, окука.
 Vízkár, fn. штета од воде, поплаве.
 Vízkárosult, mn. потопљен; fn. потопљен.
 Vízkelet, fn. извор, студенац. [ник.
 Vízkép, fn. карта од водама.
 Vízkereszt, fn. богојављење. — ség, fn. крштење водом.
 Vízkór, Vízkórság, fn. дебела (водена) болест, проказа. — os, mn. és fn. који има дебелу болест, прокажен.
 Vízköz, fn. међуречје. — i, fn. међу.
 Vízlapát l. Vízhányólapát. [речанин.
 Víz-magasság, fn. висина воде. — melék(e), fn. поречје. — melléki, — mellétti, mn. és fn. поречни; поречанин. — mentes, mn. што не пропушта воду; што не пролива вода. — meritő l. Vízmerő. — mérleg, fn. хоризонтална вага, либела. — mérnök, fn. мерник за воду. — mérő, fn. a) хидрометар; b) (на лађи) који мери дубљину воде. — merő, fn. пријало за воду. — mér-tan, fn. хидрометрија. — mosás, fn. вододерина; нанос, алувијум.
 Vízmű, fn. машина за воду (реку); nyomó —, справа за слепа слова. — tan, fn. хидротехника.
 Víz-nemű, mn. воденаст, водњикаст. — nyomás, fn. слепа штамиа. — okádó, mn. водометан. — omlás, fn. водоцад. — oszlás, fn. водомеђа, вододелница. — öntő, fn. a) вододија; b) поливање (на водени понедељак). — öntőpar, fn. водени понедељак. — öntözés, — öntés, fn. поливање, заливање. — örvény, fn. вртлог, вир, матица. — özön, fn. потоп. — özönelötti, mn. препотопски. — próba, fn. водена проба (средовечно суђење). — rajz, fn. хидро-графија. — rajzi, mn. — rajzilag, ih. хидрографски. — rekesz, fn. a) чатрња; b) водомеђа. — rekesztés, fn. одељивање воде. — sajtó, fn. хидростатична преса. — sodró, fn. водена бува. — súly, fn. тежина воде. — súlytan, fn. хидростатика. — szakadás, ln. водопад, l. Zuhntag. — szentelés, fn. освештење воде. — szín, fn. a) боја воде;
- b) површина воде. — színleg, — szint, ih. водоравно. — színleges, — szinteres, mn. хоризонталан, водораван. — szintez, cs. нивелирати. — szüke, fn. безводица. — tan, fn. хидрологија. — tár, fn. базен, плитвица. — tartó, fn. чатрња. Víztelen, mn. безводан. — ít, es. опросити воде, извући воду. — ítő, fn. дефлекатор у (ракициници).
 Víztorkolat, Víztő, fn. ушће.
 Vízválasztás, — ék, fn. водомеђа, вододелница.
 Vízválópont, fn. вододелна тачка.
 Vízvezeték, fn. водовод.
 Vízvonal, fn. површина воде; — t terhelt hajó, лађа натоварена равно с површином воде.
 Vízzuhanás l. Zuhntag.
 Vízzsák, fn. вртача, ошмрк.
 Vízsa, fn. ред чокоћа.
 Vizsga, fn. испит; mn. испитљив.
 Vizsgál, es. испитивати; истраживати; разгледати, ирегледати (рачун). — ás, fn. испитивање, истраживање. — Vizsgálat, fn. a) испит; b) истрага; — alatt levő, под истрагом; c) преглед (рачуна); d) проба, оглед.
 Vizsgálati, mn. испитни; истражни; — dij, испитна такса; — biró, истражни судац; — börtön, истражни затвор; — fogás, притвор; — fogoly, притвореник.
 Vizsgálatlan, mn. неиспитан; неистражен; непрегледан. — úl, ih. неиспитано; неистражено; непрегледано.
 Vizsgálgat, es. испитивати; истраживати.
 Vizsgálhatatlan, mn. недокучљив.
 Vizsgáló, fn. испитивач; истраживач; mn. испитни; истражни; — biró, истражни судац; — bizottság, испитна, истражна комисија.
 Vizsgáldás, fn. испитивање; истраживање; проматрање, разгледање; ухођење. — ik, k. испитивати; истраживати; проматрати. — ó, mn. és fn. испитивачки; испитивач; разгледач.
 Vizsgaság, fn. испитљивост.
 Vizsla, fn. вижла (пас).
 Vizslat, cs. пущати, шушкати.
 Vojta, fn. неко картање.
 Vojtáz, k. играти се војте.
 Voks, Voksol l. Szavazat, Szavaz.
 Volkán l. Vulkán...
 Volt, A. mn. 1.) био; што је било; (pb.)

— ért nem ád a zsidó semmit, што је било, не вреди ништа; 2.) ott — омбан, — odban stb., кад сам онде био итд.; B. fn. својство; Isten jó — а, доброта божја; a dolog hasznos v. káros — а, корист или штетност ствари; haragodnak nagy — ában, у твојој разјарености; l. Mivolt, Mibenlét. Voltaként, Voltakép(en), ih. управ, баш. Voltaszerű, mn. суштаствен. Von, cs. 1.) вући, вадити; 2.) теглити; 3.) hegedüt — ni, превлачити гудалом егеде; 4.) á, é. számadásra v. kérdőre —, узети преда се, узети на миндрос; hitre —, позвати на заклетву, magára —, навући на себе; a közfigyelmet magára — ni, павратити па се општу Vonag l. Vonaglič. [шажњу.] Vonaglás, fn. трзваница, дрхтвица, умор, ропац, самртна борба. Vonaglič, k. имати трзваницу; бити ваком часу, дати се на муке, борити се с душом. Vonakod-ás, fn. устезање, противљење; цифрање, нећкање; — nélkül, без говора. — ik, k. противити се, устезати ње, ципрати се. Vonal, fn. линија, потез, црта. — as, — os, mn. лениран, шпартан. — az, — oz, cs. ленирати, врстарити, шпартати. — da, fn. где се шпарта; шпартарница. — zó, fn. a) ленир, врстар; b) који шпарта, шпартало. Vonás, fn. 1.) вучење; 2.) потез, црта; 3.) запста. — ol, cs. правити црте, потезе (у бакрорезарству). — os, mn. лениран, шпартан, на линије. Vonasz, fn. ленир, врстар. Vonat, fn. 1.) потез, црта; 2.) извод, екстракт (хемијски); 3.) смотак (жица); 4.) железни воз; gyors —, брзовоз. Vonatkoz-ás, Vonatkoz-at, fn: однос, тицаше. — ik, k. (ra, re) тицати се, односити се. — ó, mn. односан, дотични. — ólag, ih. што се чиче, с обзиром на. — tat, cs. односити, доводити у свезу. Vonatvezető, fn. возовођа, кондуктор. Voneczalék, fn. омам, замама, мамак. Vonezol, cs. вући, вуцарити, потезати, тејмати. Vondogál, Vondogat, Vondos, Vondoz, cs. вуцарити, превлачити. Vonékony, mn. што се може вући

Vongál, cs. тргати, превлачити. Vonhangszer l. Vonóhangszer. Vonínt, cs. повући, тргнути. Vonít, cs. превлачити, вући; vállat —, слегћи раменима; k. урлати. — ás, fn. урлик. Vonó, A. mn. који вуче; за вучење; — hangszer, инструмент за гудало; B. fn. a) гудало, превлачало; b) који вуче; који превлачи. Vonóesíró, fn. · клеште. Vonódič, k. вући се, тејмати се. Vonogál l. Vongál. Vonogat, cs. превлачити, вући; vállat — ni, слегати раменима; vh. magát — ni, устезати се. Vonogatózik l. Vonakodik. Vonog l. Vonaglik. Vonogó, fn. мердевине над јасли. Vonógyanta, fn. колесфонија. — hám, fn. ам, амови. — híd, fn. мост за дизање. — horog, fn. чакља. — kés, fn. макла, макља. — kötél, fn. вренгија, паламар, пајван за лађу. — marha, fn. теглена марва. — szék, fn. дељача. — zsír, fn. устава за дизање. Vonsz ... l. Vonz. Vonszol, cs. вући, превлачити. Vonszorog l. Vánszorog. Vont, mn. вучен; вађен; растегнут; — arany, златна жица. Vontat, cs. 1.) дати вући, возити; 2.) возити; вући; 3.) отезати; вонтати. Vontaték, fn. спрега, припрега. Vontató, fn. 1.) припрега; 2.) који даје возити; 3.) за вучење; 4.) иластић, на виљак; 5.) петао на пуници. Vontató-hajó, fn. реморкер. — horog, fn. чакља. — kötél, — szál, fn. вренгија, паламар, пајван од лађе. Vontatott, mn. вучен; отегнут, развучен. Vontatva, ih. отежући, патенане, споро, у развлак. Voníl, k. 1.) вући се, повући се, превлачiti се; félre —, уклонити се; hadba —, отићи у војну; 2.) течи, ићи паралелно (линије). Vonz, cs. вући, привлачити. Vonzalmas, mn. привлачен. — an, ih. привлачно. Vonzalom, fn. наклоност, привлачност. Vonzatlan, mn. непривлачен, одвратан. Vonz(ó)erő, fn. привлачна снага. Vonzód-ás, fn. привлачење, наклоност. — ik, k. бити привлачен, бити накло-

њен; nem — om hozzá, не вуче ме
срце к њему.
Vorczag, k. кврцати, пущати.
Vő, fn. зет.
vöesög, Vöcsök, fn. велики гњурац.
Vödör l. Veder.
Vöfél, Vöfély, Vöfény, fn. девер. — ség,
fn. деверство.
Völegény, fn. младожења, ћувегија.
Völgy, fn. 1.) дô, долина, доња; 2.)
Völgylel, cs. дубити. [жлеботина].
Völgyeleg, fn. дупља, шипило, жлебо-
тина. — es, mn. пун дупљи, јаругав.
Völgyelő-fúró, fn. шупљи сврдао. — vésü,
fn. дубач, шупље длето.
Völgyes, mn. доловит, долинаст; шупаљ,
удубљен. — ít, cs. дубити, издубити.

Völgyi, mn. долински, из долје.
Völgykebel, Völgyöböl, fn. гудура, расе-
лина, провалија.
Völgység, fn. доловит крај, доња.
Völgyszoros, fn. сужавање долине.
Völgytorok, Völgyzúg, fn. кланац.
Völlgyű, fn. шипило.
Vörheny, fn. црвён, шареница, шарлах;
l. Verheny(eg) stb. — es, mn. који
лежи у црвени; á. é. — es orr, нос
што пеће ракију (првен).
Vörhenyő, — s, l. Verhenyős.
Vörnyeges l. Verhenyeges.
Vörös stb. l. Veres ...
Vörzse, fn. вршка, l. Verse.
Vulkán, fn. вулкан. — nemű, mn. вул-
кански.

Z.

Zab, fn. зоб, овас; tót —, сечка; (szój.)
— ot hegyezni, терати беспослице;
szürja a —, мучи га зоб, бесан је.
Zabakol, cs. прости, продрмати.
Zabál, cs. јести, ждерати; k. 1.) пре-
јести се, најдерати се, l. Megzabál;
2.) благовати.
Zabálás, fn. 1.) халапљивост; 2.) рахат-
Zabálócsütörtök l. Csütörtök ... [живот.
Zabálóhídeg, fn. прождрљивост (болест).
Zabált, mn. пресит.
Zabáltat, cs. нахранити, прехранити.
Zab-dara, Zab-dercze, fn. зобна каша.
— föld, fn. зобиште, овсиште. —
gyermek, fn. незаконито дете. — ke-
nyér, fn. овсеница, зобеница.
Zabla, Zabláz l. Zabola, Zaboláz.
Zabló(válu), fn. ясле, ясли.
Zabol, cs. зобити, l. Abrakol.
Zabola, fn. узда; жвала; neki ereszteni
a zabolát, отпустити узде; zabolán
tartani, држати под уздом.
Zabolás, mn. зауздан; fn. зобљење.
Zabolátlan, mn. одуздан; á. é. одуларен,
разуздан. — ság, fn. одулареност, раз-
узданост. — úl, ih. разуздано.
Zaboláz, cs. зауздавати, метати жвале.
Zabos, mn. 1.) назобљен; 2.) на зоб на-
учен; 3.) са зобљу.
Zabszalma, fn. зобна слама.
Zabszem, fn. зрно зоби; — re varrní,
шити раздалеко.

Zabtövis, fn. паламида.
Zacskó, fn. кеса, кесица, торба. — ala-
kú, — dad, — kérü, mn. кесаст. — s,
mn. с кесом. — sok, fn. торбари.
Zádok, fn. липа; неко свето дрво.
Zádor, fn. задирало, кавгација.
Zafir, fn. сафир; mn. од сафира.
Zágráb, tn. Загреб.
Zagy, fn. мутъаг.
Zagyla, fn. (камен) светлац.
Zagyos, mn. мутан.
Zagyó, fn. клоака.
Zagyva, A. fn. 1.) смеса, збрка, кала-
бурња, боклук, тандара-мандара; 2.)
сита, l. Káka, Szittyó; 3.) река у Угар-
ској; mn. збркан, смешан.
Zagyvál, cs. мешати, калабурити.
Zagyvalék, fn. збрка, тандара-мандара.
Zaha, fn. љутина (у грлу).
Zaj, fn. 1.) вика, хука, ларма, жагор,
ромор, галама, граја, тијашма; — t
ütni v. csapni, дићи грају, залармати;
Zajda, fn. торба, пртљаг. [2.) санте.
Zajdás, mn. с торбом.
Zajdít, cs. бунити, правити кавгу.
Zajdúl, k. бунити се, кавжити се. — ás,
fn. узбуна, кавга.
Zájg l. Zajog. — ás, fn. жамор; бука.
— at, cs. бунити, побуњивати. — ó,
mn. који виче; хучан; бучан; буран;
fn. сојка, l. Szajkó.
Zajharang, fn. звоно на ларму.

- Zajjég, fn. санте.
 Zajlás, fn. шутиште леда, санте; á. é. узбурканост, узварелост.
 Zajlik, k. 1.) — а Duna, иду санте Дунавом; 2.) комешати се, врети.
 Zajlővés, fn. иуцац на ларму.
 Zajog, k. лармати, викати; хујати.
 Zajong, k. зипарати, дерати се; хучати.
 — ás, fn. бука, хучаше. — ó, fn. букач, лармација.
 Zajos, mn. хучан, буран.
 Zajtalan, mn. тих. — úl, ih. нечујно.
 Zákályos, mn. гњеџав (хлеб).
 Zákány, fn. 1.) талог, мутљаг; 2.) прат; 3.) нека тица.
 Zákányít, cs. узмућкati, мутити.
 Zákányos, mn. мутан, печист; преврнут (вино); наоблачен (небо). — odik, k. Zakariás, tn. Захарија. [замутити се.
 Zákás l. Záklás.
 Zakatol, k. шклоцати, дрмусати (браву).
 Zákla, fn. гњеџавост.
 Záklás, mn. гњеџав. — ság, fn. гњеџавост.
 Zaklat, cs. терати, вијати; á. é. досађивати; мучити. — ás, fn. вијање; мучити.
 Zakota, fn. збрка. [чење.
 Zakotol, cs. оградити, ограђивати.
 Zalavármegye, tn. Заланска жупанија.
 Zálog, fn. 1.) залога, залог; иопис; — ba v. — úl adni v. tenni, дати у залогу; — ba vetni, заложити; — ot venni, узети залогу; — ban, у залогу; 2.) — játszaní, играти се „фоте“.
 Zálogadós, fn. ғужник на залогу. — ság, fn. дуг са залогом.
 Zálog-ház, fn. заложница. — hitelező, fn. поверилац на залогу. — hivatal, fn. заложница. — játek, fn. игра „Фоте“. — jegy, fn. заложни лист. — jog, fn. заложно право. — kép(en), ih. као залог. — kölesön, fn. зајам на залог. — ol, cs. иописивати (судски) ствари. — olás, fn. судски иопис. — os, mn. судски иописан; заложен; fn. који има залог. — osdi, fn. играње „Фоте“. — osít, es. заложити, залагати. — oz, es. иописати судски. — üzlet, fn. ломбардека радња. — vétel, fn. узимање залоге, судски иопис.
 Zamáncz l. Zománcs.
 Zamat, fn. арома, мирис. — os, mn. ароматичан, мирисав.
 Zándorodik, k. посвађати се, l. Zádoros-Zángóharang, fn. клепетуша. [dik
- Zanót, fn. зановет.
 Záp, fn. 1.) пречага; 2.) карва; 3.) паочило.
 Záp, mti. труо, укварен; — tojás, мурак.
 Zápfog, fn. кутњак.
 Zápit, cs. чинити да се усмрди, уквари.
 Zápor(eső), fn. пљусак.
 Zapora, mn. обилан, l. Szapora.
 Záporokodik, k. љутити се.
 Záporlik, k. цада пљусак, пљунити.
 Záporlövés, fn. киша од танади.
 Záporos, mn. 1.) што пљушти, плах; 2.) где је често пљусак.
 Záporpatak, fn. бујица.
 Zápos, mn. на пречаге или карве.
 Zápúl, k. убајатити се, укварити се.
 Zár, fn. 1.) брава; (на пушки) затвор; 2.) судска забрана; сексвестар; — alá venni, узети под забрану, сексвестровати; 3.) забрана (трговачка), заграда.
 Zár, cs. 1.) закључавати, забрављати; 2.) ide — va, приклучено (у писму).
 Záradék, fn. клаузула.
 Zárazozik l. Zárkozik.
 Záralávétel, fn. сексвестар, судска забрана.
 Zarándok, fn. хација, поклоник; — от járni, ићи у хацилук.
 Zarándoklás, Zarándoklat, fn. хацилук.
 Zarándoknő, fn. поклонница.
 Zarándokol, k. ићи у хацилук.
 Zarándokság, fn. хацилук, хацијство.
 Zárat, fn. 1.) закључавање; 2.) гвожђе на пушки.
 Záratlan, mn. незабрављен; без браве. — úl, ih. незабрављено.
 Zárbeszéd l. Záróbeszéd.
 Zárda, fn. манастир. — i, mn. манастирски. — nagy, fn. гвардијан; игуман.
 Zárdok, fn. ковчежић за новце.
 Zárék, fn. реза.
 Zárének j. Záróének.
 Zárerszény, fn. новчаник с бравом.
 Zárfa, fn. 1.) реза, l. Tolózár; 2.) ћерам.
 Zárfal, fn. зид у около. [преворница.
 Zárfogó, fn. споја на бравама.
 Zargat, cs. гонити, вијати (коње).
 Zárgondnok, Zárgondviselő, fn. куратор узашеног добра, сексвестор.
 Zárhang, fn. окончај у речи.
 Zárhatár, fn. крајни рок.
 Zárház, fn. брава (цела).
 Záridő, fn. 1.) време затворања; 2.) крајни рок.

- Záritélet, fn. завршна пресуда.
- Zárjel 1. Zárójel.
- Zárkérő, fn. који тражи секвестар.
- Zárkormány, fn. управа сектестром.
- Zárkozik, k. затворити се, склопити се; (szój.) vmi elől —, оглушити се чега, не узимати у обзор.
- Zárkozott, mn. затворен, склоњен; á. é. закопчан, ћутљив. — ság, fn. склоњеност; á. é. ћутљивост.
- Zárkö, fn. завршни камен.
- Zárlak, fn. 1.) чардак, караула; 2.) l. Zárlánc, fn. ланац за паочење. [Zárda.]
- Zárlás, fn. 1.) закључавање (резом); 2.) сектестровање.
- Zálat, fn. 1.) клаузура; 2.) закључни рачун; 3.) стечај купљених ефекта; 4.) опсада, блокада; 5.) сектестровање.
- Zármérleg, fn. закључен рачун, биланс.
- Zárnap, fn. последњи рок. [ција.]
- Zárnok, fn. 1.) тамничар; 2.) куратор се-
Zárnyitófű, fn. жива трава. [квестра.]
- Záróbeszéd, fn. завршна беседа.
- Zárójel, fn. заграда, парентеза; — ve
v. közé tenni, заградити.
- Zárójelentés, fn. закључни извештај.
- Záródik, k. затворати се, закључавати се.
- Zárol, cs. 1.) затворати, закључавати; 2.) сектестровати; 3.) блокирати, оп-
- Zárópont, fn. завршна тачка. [сести.]
- Záróra, fn. час затварања капије.
- Zárószó, fn. завршна реч.
- Záros, mn. с бравом; á. é. — határidő, одређен (преклузиван) термин.
- Zárólés, fn. завршна седница.
- Zárparancs, fn. налог за сектестровање.
- Zárpénz, fn. вратарина, плата за капију.
- Zárpont l. Zárópont
- Zárszámadás, Zárszámolat, fn. завршни.
- Zárszerkezet, fn. склон браве. [рачун.]
- Zárszeg, fn. реза, чавао у брави.
- Zárszó j. Zárószó.
- Zárt, mn. затворен; — társulat, клуб, засебно друштво.
- Zártartó l. Zárgondviselő.
- Zártét(el), fn. задња реченица.
- Zártoll, fn. витоперо.
- Zártssék, fn. засебна столица.
- Zártüsző, fn. кеса с бравицом.
- Zárülés l. Zárólés.
- Zárvonal, fn. кордон.
- Zászló, fn. застава, барјак, стег, хоругва. — alj, — alja, fn. батаљон (код пешадије), дивизија (код коњице). —
- hordó, fn. барјактар, заставник, стегоноша. — nyel, fn. барјачиште. — ör, fn. таборска стража.
- Zászlós, mn. са заставом, с барјаком; fn. ország — а, земаљски стегоноша, државни барон (у Угарској).
- Zászlósark fn. чеп за заставу.
- Zászlósúr l. Zászlós, fn.
- Zászló-szentelés, fn. освећење барјака. — tartó, fn. барјактар, стегоноша. — tiszt, fn. коњанички барјактар. — tok, fn. корице за барјак. — vivő, fn. заставник, барјактар, стегоноша.
- Zászpra, fn. чемерика, l. Húnyor. — kinetics, fn. мразова сестрица.
- Zátóny, fn. затон, плићак, пруд, греда; — ra jutott v. ült a hajó, насеља лађа.
- Zátónyos, mn. гредовит, прудовит.
- Zatvarkodik, k. инатити се, l. Patvarkodik.
- Zavar, fn. забуна, неприлика; заплет, гунгула, дар-мар; — ba hozni v. ejteni, збунити, довести у неприлику; ba jönni, збунити се, сплести се; — ban lenni, наћи се у запари.
- Zavar, cs. 1.) бркати, реметити, бунити; 2.) мутити (воду); 3.) вијати.
- Závár, fn. реза.
- Zavaratlan, mn. непомућен, — úl, ih. непомућено.
- Zavarék, fn. смеса, збрка; mn. збркан, замршен.
- Zavarékos, mn. мутан, узмућен.
- Zavargás, fn. метеж, буна.
- Zavargat, cs. 1.) замутити; 2.) вијати.
- Zavargó, mn. és fn. смутљив, побуњен; бунтовник, смутљивак.
- Zavargós, mn. бунтовнички, смутљивачки.
- Zavarít, cs. 1.) замутити, мутити; 2.) бујити, побунити.
- Zavarkozik, Zavarlik l. Zavarodik.
- Zavarod-ás, fn. збуњеност, неприлика. — ik, k. 1.) узмутити се; 2.) смутити се, сплести се. — ott, mn. сметен, збуњен, смућен.
- Zavarog, k. бунити се, дизати се.
- Zavarol l. Zavar, cs.
- Zavaros, mn. 1.) мутан, узмућен; 2.) збуњен, сметен; fn. мутно; (szój.) — ban halászni, по мутном ловити; — an beszélni, бунцати, булазнити.
- Zavaros-ít, cs. мутити, замутити. — odik, k. замутити се, мутити се.
- Zavart, mn. 1.) поремећен, сметен; 2.) мутан.

Zavartalan, mn. непомућен, незамућен.
 Zavarúl, k. забути се, ушепртљити.
 Zavarúlt, mn. забуњен, сметен. — an, ih.
 сметено. — ság, fn. сметеност, забуна.
 Závor l. Závár.
 Zebra(ló), fn. зебра.
 Zegernye, fn. вејавица, мењава.
 Zegernyés, mn. буран.
 Zegzúg, fn. тамо-амо, кривудање, l. Szig-
 szeg. — os, mn. кривудав.
 Zehernye, mn. набусит, мргодан.
 Zeke, fn. кратак капут.
 Zekernye, fn. жестина, l. Zehernye.
 Zekernyés, mn. буран, плаховит.
 Zékés, mn. у кратком капуту.
 Zekezuka, fn. покретно добро.
 Zeller, fn. целер. — es, mn. с целером.
 — saláta, fn. салата од целера.
 Zellezőld, mn. зелен као смарагд.
 Zelnicze(meggy), fn. дивља трешња,
 сремза.
 Zemes, fn. неучињена кожа, l. Irha.
 Zendít, es. 1.) чинити да звечи или
 звони; 2.) бунити, подбунити. — és,
 fn. буњење, побуна. — ö, fn. бунција,
 бунтовник; mn. бунтовнички.
 Zendül, k. 1.) зајечати; јекати, тутњи-
 ти; 2.) бунити се, дизати се.
 Zendülö, mn. 1.) што шупити или јечи;
 2.) бунтовнички; fn. бунција, бунтов-
 Zene, fn. свирка, музика. [ник.
 Zenebona, fn. устанак, буна, мстеж.
 Zenebonás, mn. бунтовнички. — kodás,
 fn. буњење, побуна. — kodik, k. бу-
 нити се; дизати буну.
 Zeneegylet, fn. музичко удружење.
 Zenejártas, mn. венит у музici.
 Zenekar, fn. оркестар.
 Zenekedvelő, fn. љубитељ свирке.
 Zenekiséret, fn. музичка пратња.
 Zenél, k. свирати. — ö, mn. за свира-
 ње; — ö óra, сат који свира.
 Zenemű, fn. музичко дело, музикалија.
 — kereskedés, fn. трговина музика-
 Zenenagy, fn. капелник. [лија.
 Zeneóra, fn. музички час, сат свирања.
 Zenész, fn. музичар, свирач.
 Zeneszerzemény, fn. музичка компози-
 Zenészet, fn. музичарство. [ција.
 Zeneszó, fn. свирка, музика.
 Zenezuna, fn. блебетање, трабун.
 Zeng, k. звечити, звечати, јечати, раз-
 легати се, орити се; — a fülem, бучи
 (пинити) ми уво; — az ég, грми; es.

певати, давати глас; dicsénekeket
 —, певати славопеве; panaszt — eni,
 гласно се тужити.
 Zengedeż, k. шуштати, звучити, l. Zeng.
 Zenget, cs. чинити да звучи, да се ори.
 Zengezunga, fn. мука, тегоба.
 Zengő, mn. звучан.
 Zengől, k. зазвучати.
 Zengzet, fn. музика, свирка, модулација.
 Zengzetes, mn. звучан, јасан.
 Zera, fn. ланс, сриче.
 Zerge, fn. дивокоза, антилопа. — bak,
 fn. дивљи јарац.
 Zergész, fn. ловац дивокоза; k. ловити
 дивокозе. — et, fn. лов на дивокозе.
 Zeri, Zerna l. Zerge.
 Zernya, fn. сива мачка.
 Zérus, fn. нула, зера.
 Zérzúr, fn. 1.) хука, бука; 2.) олуј.
 Zezamfű, fn. сезам.
 Zihál, k. тешко дисати, дахтати.
 Zilaj l. Szilaj.
 Zilál, es. 1.) ишчупати, чупати; 2.)
 растројити.
 Zilált, mn. рашчупан; поремећен, рас-
 тројен. — ság, fn. рашчупаност; рас-
 тројство.
 Zimankó, fn. слота, вејавица (снегови-
 то, ветровито, кишовито време). — s,
 mn. вејавичав, сурог (време).
 Ziliz, fn. бели слез.
 Zimony, tn. Земун.
 Zink, fn. цинк.
 Zivargó, mn. буран, l. Zimankós.
 Zivatar, fn. олуј, непогода. — os, mn.
 Zizeg, k. шуштати. [буран.
 Zízon, fn. визон (биль.).
 Zobony l. Zubony.
 Zódé, mn. неумерен у јелу и инићу.
 Zofó, fn. трлица.
 Zok, fn. ступа. — fa, fn. кржљаво дрво.
 Zokkan l. Zökken.
 Zokog, k. јециати. — ás, fn. јецање.
 Zokon, ih. тешко, мучно; — esett neki,
 горко му је нало; — venni, узети за
 зло, замерити.
 Zokúl, es. једва подносити.
 Zokszó, fn. опора реч.
 Zoldog, fn. лица, l. Szódok.
 Zolna, fn. паеквица, l. Ebszölő.
 Zólyomvármegye, fn. зволенска жупанија.
 Zománc, fn. сават, емаљ, рудеж. —
 festés, fn. саватленсање. — mű, fn.
 сават-радба. — ol, — oz, es. са-

| | |
|---|---|
| ватлесати, емаљирати. — os, mn. эмаљиран. | Zöldkert, fn. врт за зелен или поврће, кухински врт, бостан. — ész, fn. баштован, бостанција. |
| Zomány, Zómánya, fn. петлић. | Zöldleves, fn. супа од зелени. |
| Zombor, tn. Сомбор. | Zöldlő, fn. клор. |
| Zomok, mn. густ, збијен, l. Zömök. | Zöldpiacz, fn. пијанац од зелени. |
| Zonda, fn. ћерђев. | Zöldsárba, mn. зелено-жут. |
| Zongora, fn. клавир, гласовир. | Zöldsgé, fn. зелен, зеље. — kert l. Zöld- |
| Zongorál, k. és es. свирати у клавир. | Zöldtakarmány, fn. зелена пиња. [kert. |
| Zongorász, fn. свирач у клавир, пијанин. | Zöldűl, k. зеленети, озеленети. |
| Zongoratanító, fn. учитељ клавира. [ста. | Zölöp, fn. стуб, колац. |
| Zongoráz, es. és k. свирати у клавир. | Zöm, fn. језгра. |
| Zord(it) l. Zordon(it). | Zömöcsköl, es. гњечити. |
| Zordon, mn. једит, суров, дивљи; — te- | Zömöcskös, mn. збијен, темељан. |
| kintetű, злопоглеђа; — idő, сурово | Zömök, mn. здепаст, здепан, темељан, |
| време. — an, ih. једито; сурово. — | трунтељаст, дежмекаст. — ség, fn. |
| ít, cs. подивљачити, правити суровим. | здепастост, дежмекастост. |
| — ka, fn. (биљ.) пачје гнеадо. — kodik, | Zönge, fn. тон (у музичи). — menet, fn. |
| к. сурово се понашати. — odik, k. по- | Zöpög, k. јецијати, плакати. [скала. |
| дивљати. — ság, fn. непријатност, су- | Zördít, cs. учинити да звекне, лупне, јекне. |
| ровост. — úl, Zordúl, k. l. Zordonodik. | Zördűl, k. звекнути, запуштати. — és, |
| Zordúl, ih. l. Zordonúl. | fn. звекет, шум. |
| Zöesköl, cs. дрмујати. — ödik, k. дрмујати. | Zörej, fn. лупа, тувањ, звекет. |
| Zöhér-félék, fn. дрварице (бубе). [ти се. | Zörge, mn. што звечи, звекеће, шушти. |
| Zödeny, fn. крпа (болест). | Zörgés, fn. 1.) шум, звека, бук; 2.) лу- |
| Zökken, k. труцнути се (кола). — t. cs. | па, клобарање. |
| учинити да се труцне. | Zörget, cs. és k. звекетати, лупати, шуш- |
| Zökög, k. труцкати се (кола). — és, fn. | тати; az ajtó kilincsét — pí, скло- |
| труцкавица, труцкање. — ô, mn. што | пати на вратих. |
| се труцка. — ös, mn. труцкав; хра- | Zörgetü, fn. чегртаљка, звечка. |
| пав. — tet, cs. чинити да се труцка. | Zörgödik, Zörgöldödik, k. клобарати; роп- |
| Zöld, A. mn. 1.) зелен; 2.) зелен, не- | тати, зипарати. |
| зрео; (szój.) — eket beszélni, бубати, | Zörög, k. звечати, звекетати (прозор); |
| булазнити, лупати као путо о лотру; | шуштати (лишће); зврјати, тандрклати |
| úgy röfön nyalintottam, hogy — et vör- | (кола); 2.) (оп, оп) лупати, клобарати. |
| röset látott, тако сам га звизнуо, да су | Zörömböl, k. клобарати, лупати. — és, |
| му светлаци излазили пред очи; B. fn. | fn. клобарање. |
| 1.) зеленило, зелен; 2.) зелен (у карти). | Zöröny, fn. каменица за дестиловање. — ü, |
| Zöld-béka, fn. зелена жаба. — bogár, fn. | mn. што филтрира или пречишћава. |
| Zölded, mn. зеленкаст. [шпанска буба. | Zörren, k. звекнути, шушнути, лупну- |
| Zöldellés, fn. зелењење. | ти. — t, cs. учинити да звекне, шушп- не, лупне. |
| Zöldell, cs. сматрати за зелено или не- | Zöttyen, Zöttyög l. Zökken, Zökkög. |
| зрело; k. l. Zöldellik. | Zrinyi, fn. врета мађарских кацути. |
| Zöldellik, k. зеленити ее. | Zubbon, Zubbon, fn. беница, капутин. |
| Zöldellő, mn. 1.) зелен, што се зелени; | — os, mn. у беници. |
| Zöldeni, ih. зелено. [2.) зеленкаст. | Zubonesi, fn. који шије бене. |
| Zöld-es, mn. зеленкаст. — en, ih. зелен- | Zúdít, cs. 1.) учинити да шуми, хуји, |
| касто. — farsang, fn. време после Ус- <td>шуштити; треснути; пыакára — an, ба-</td> | шуштити; треснути; пыакára — an, ба- |
| крса, пасха. — fürdő, fn. бања од тра- <td>цити на врат другом; 2.) побунити.</td> | цити на врат другом; 2.) побунити. |
| ве. — galicz, fn. зелена галица, ви- | Zúdűl, k. 1.) почети шуштати; забру- |
| триол. — gránát, fn. гросулар. — har- | јати; 2.) бунити се, дизати се. |
| kály, fn. зелени детлић. — ike, fn. жу- | Zúdulás, fn. 1.) шум, хука, брујање; |
| Zöldisz, fn. неки греч. [товољка. | 2.) побуна. |
| Zöldít, cs. 1.) зеленити; 2.) чинити да озе- | |
| лени; — ô auzag, зеленило, хлорофил. | |

Zúg, fn. буџак, кут; zeget — от kikuttatni, испреметати све унакрст; a világ minden zúgában, по свих злих небелих.

Zúg, k. 1.) шумити, шунтати, хујати, брујати; — a fejem, бучи ми глава; — belé az erdő, све се шума ори; 2.) мрмљати, гунђати.

Zúgatyú, fn. чигра.

Zúg-irkász, fn. шкрабало, шкриба. — iskola, fn. надри-школа. — kikötő, fn. скровито пристаниште. — liget, fn. скровита шумница (у страни).

Zúgó, mn. 1.) шуман, хучан; 2.) што мрмља, што гунђа; fn. устава за пронуђаше.

Zúgód-ik l. Zúgolódik. — dás, fn. гунђање, роптање.

Zugoly(fa), fn. 1.) вратило; 2.) l. Zúgkis-Zúgügyvéd, fn. надри-адвокат. [kötő.

Zuhaj, fn. тресак, лом, ломњава.

Zuhan, k. треснути, буђнути, бушити доле, пасти с треском. — t, cs. треснути, учинити да буђне, тресне.

Zuhany, fn. 1.) бујица; 2.) туши. — fürdő, fn. купатило с тушеви.

Zuhatag, fn. водопад.

Zuhint l. Zuhant.

Zuhog, k. шуштати; падати с треском, о праском. — ó, mn. што шушти, шуман; fn. бујица.

Zupál, cs. макљати, лемати.

Zupp, fn. маљ (у ваљарници).

Zuppan l. Zuhán.

Zurbol, cs. бућати (воду). — ó, fn. бућ- Zur, Zurzavar l. Zavar, Zürzavar.]кало. Zúz, es. гњечити; згњечити; раздрушати; fn. l. Zuzmara.

Zúz, Zúza, fn. желудац (тичији); бубац.

Zúzat, fn. гњечење, згњеченошт.

Zúzda, fn. где се разбија, луна, гњечи (мајдан).

Zúzékony, mn. што се лако згњечи или разбије, ломљив, крт.

Zúzik, k. раздрушати се, згњечити се. Zúzkö, fn. конунац.

Zuzmara, fn. иње, смрзавица.

Zuzmarás, mn. пун иња, ињем попао.

Zuzmarász, Zuzmaráz l. Zuzmara.

Zuzmó, fn. нека маховина.

Zúzó, fn. és mn. 1.) који разбија, лупа;

Zúzómű, fn. ступа. [2.) ступа.

Zuzorka, fn. тарана (за чорбу).

Zúzos, mn. пун иња.

Zúzott, mn. размрскан, раздрушсан; згње-

Zücskkö l. Szöcske. [чен; á. é. скрушен.

Züllük l. Zúrlik.

Zür, Züür, fn. хаос.

Zürhang, fn. нескладан глас.

Zürlük, k. пресушивати (коњи, овце), l.

Zürös l. Zürzavaros. [Szürlük.

Zürzavar, fn. дармар, збрка, хаос; русвај, калабалук; cs. правити дармар, чинити русвај.

Zürzavaros, mn. 1.) збркан, испреметан, замршен, развршен; 2.) l. Zivataros.

ZS.

Zsába, fn. бол у живцима.

Zsábrák, fn. абажија, l. Csótár.

Zsaeskö, Zsajtár l. Zacskö, Sajtár.

Zsák, fn. цак, врећа; (szój.) — ba bújtatni, сабити у тикву; elválik, háný — kal telik, видеће се, шта вреди; megtalálta — a foltját, нашла врећа закриу.

Zsák-dad, mn. кесаст, као врећа. — darócz, fn. цачина.

Zsákmány, fn. плен, пљачка, шићар.

Zsákmányol, cs. пленити, пљачкати. — ás, fn. плењење, пљачкање. — at, fn. пљачка. — ó, mn. који пљачка; пљачкашки; fn. пљачкам.

Zsákmányos l. Zsákmányoló. — an, ih. с пленом.

Zsákol, es. 1.) сипати у врећу; 2.) пленити; 3.) деветати, дерати.

Zsáktü, fn. чувалдус.

Zsákuteza, fn. ћор-сокак.

Zsalu, fn. жалузије, шалукатре.

Zsályá, Zsálya, fn. жалфија, кадуна.

Zsályás, mn. са жалфијом.

Zsályog l. Sajog.

Zsámiska, fn. каша.

Zsámoly, fn. подножница, шамла. — ít l. Gyámolít.

Zsana, fn. набусита бака, наџак-баба.

Zsarát, fn. жар, жеравица. — fedő, fn.

икрепња. — nag —nak, — nok l. Zsarrát. — ol, cs. метати у жар, на жерави. Zsarlás, fn. угњетавање, жарење. [шу.] Zsarló, mn. који жари и пали; fn. угњетач, глобар.

Zsarmat, fn. кајишарске камате. — oló, mn. és fn. кајишарски; кајишар.

Zsarmol l. Zsarol.

Zsarnok, fn. тиранин, насиљник, силеција, глобар. — i, mn. — ilag, ih. тирански. — ol, — oz, cs. тиранисти, угњетавати. — oskodik, k. тиранисти, бити силеција. — ság, fn. тиранија, тиранство.

Zsarol, cs. жарити, отимати, глобити. — ás, — ó l. Zsarlás, Zsarló.

Zsaraly, fn. мухоловац (тица). — csúp, fn. гологлавац (жив.).

Zsartos, mn. насиљничи, силецијски.

Zsáspa, fn. чемерика. — kikeries, fn. мразова сестрица.

Zsázsa, fn. дивљи хрен, драгушац.

Zsazsag, fn. жарач, l. Piszkafa.

Zsazsak, fn. 1.) кажипрст; 2.) жарач.

Zzázsazsombor, fn. поточарка (биљка).

Zsеб, fn. цеп, шнаг; — re tenni, туристи у цеп; á. é. увреду срамно охјати; az én — em bánja meg, то ће мој цеп осетити.

Zsebbeli, mn. цепни, за цеп; fn. рубац, марама.

Zsebel, cs. красти из цепова. — és, fn. кесарство. — ó, fn. цепорежа, кесарон.

Zsebény, fn. мала вејача.

Zsebes, mn. с цепом. — ek, fn. топвари (животиње).

Zseb-hegedű, fn. егедице. — kalendárium, fn. цепни календарчић. — ken-dő, fn. цепна марама, рубац. — kés, fn. ножић. — könyv, fn. бележница. — óra, fn. цепни сат. — öl, fn. „цолшток“. — pénz, fn. новаш цепаш.

Zsebrák, fn. жебрак, l. Zsobrák.

Zsebre, fn. оток на устих.

Zsebrét, fn. цепни формат, мало коло.

Zsebszótár, fn. мали речник.

Zsebtolvaj l. Zsebelő. — ság l. Zsebelés.

Zsegenye, fn. жилица од воде.

Zsellér, fn. малокућанин; укућанин; укућанка; одација; жиљер. — ház, fn. кућа под кирију.

Zsellye, Zsellyeszék, fn. паслоњача.

Zsémb, fn. инат, кавга.

Zsémbel, k. инатити се, кавжити се; —

ődés, fn. чантрање. — ődik, k. инатити се, зипарати, чантрати, звонцкати. Zsémberes, mn. свадњив, чандрљив. — kedik l. Zsémbelődik. — ség, fn. чандрљивост.

Zsembök, fn. 1.) чантрало; 2.) дромбуља.

Zsemlye, fn. земичка.

Zsemlyés, mn. са земичкама; за земичке;

Zsemlyesüütő, fn. пекар. [fn. пекар.]

Zsendicze, fn. сурутка.

Zsendít, cs. чинити да дозрева.

Zsendül, k. дозревати, зрети. — t, mn. недозрео, назелен.

Zseng, k. ницати, клијати.

Zsenge, fn. прво воће; á. é. првенче, првеничад, првине, прва дела; tn. недозрео; — korától fogva, од мале ма-

Zsengehering, fn. млада харинга. [лоће.]

Zsengés, fn. клијање; tn. a) недозрео; b)

Zsengezöld, mn. зелен као јед. [гњеџав.]

Zsengicze l. Zendicze.

Zsengő, fn. морски скакавац.

Zsengűl l. Zsendűl.

Zseréb l. Pázsma.

Zsertelődik, k. инатити се, зипарати.

Zsérült, mn. напит, наћефлејисан.

Zsétár, Zsétér, fn. музлица, l. Sajtár.

Zsib, fn. 1.) дроњци, стареж, траље; 2.) онсенар, комедијаш.

Zsibaj, fn. жагор, галама, вика. — kodik, — og, k. викати, дизати галаму, l.

Zsibár, mn. слаб, болешљив. [Zsivajog.]

Zsibáros, fn. ритар, старудар. — bolt, fn. дућан са старежи. — kodik, k. радити са старежи. — nő, fn. ритарка, трговкиња са старежи. — ság, fn. Zsibáru, fn. стареж, траље. [ритарство.]

Zsibárolás l. Zsibárosság.

Zsibbad, k. трнути, кочити се; á. é. застјати. — oz, k. трнути, кочити се. — ság, k. укоченост, утрпулост.

Zsibbadt, mn. укочен, утрнуо. — an, ih. укочено.

Zsibbaszt, cs. чинити да трне, кочити. — ó, mn. што кочи. — ólag, ih. кочећи, заустављајући. — rája, fn. гњус (риба).

Zsibkomra, fn. старудара, сарачана.

Zsibláda, fn. сандук за стареж.

Zsibog, Zsibong, k. 1.) зујати, бумбајати; жаморити; 2.) киптети, гамизати, крчати.

Zsibongás, fn. 1.) зука, жамор; 2.) кипће-

Zsiborog, k. кочити се. [иље, гамизање.]

- Zsibság, fn. стареж, рите.
- Zsírvásár, fn. вишар старежи. — os, fn. ритар, старудар.
- Zsidó, tn. 1.) Жид, Чивутин; 2.) луна (справа у мајдану); mn. чивутеки.
- Zsidó-eseresznye, fn. љоскавац, l. Moharcz. — enyv, fn. аефалт. — hal, fn. мрен. — iskola l. Zsidovásár. — meggy l. Moharcz. — ság, fn. Чивутарија; Јеврејство.
- Zsidós, mn. чивутеки. — an, ih. чивутеки. — kodik, k. заносити на чивутеки.
- Zsidótömjén, fn. стораке.
- Zsidónl, ih. чивутеки.
- Zsidovásár, Zsiveesernye, fn. авра.
- Zsiga, tn. Жига.
- Zsiger, fn. чигерице, утроба, прева, дроб. — el, cs. вадити дроб. — es, tn. с Zsigmond, tn. Жигмунд. [чигерицом.]
- Zsigora, fn. несја колика.
- Zsík, fn. справа за тињење жице.
- Zsikora, fn. чварак.
- Zsilip, fn. устава. — es, mn. с уставом.
- Zsimár, fn. тирдица, цимрија.
- Zsimb, Zsimbel l. Zsémb, Zsémbel.
- Zsinagóga, fn. авра, синагога.
- Zsinár, mn. 1.) лакоуман; 2.) тврд, неиздашан; fn. a) тирдица; b) будала; женароши.
- Zsinárkodik, k. тврдовати, бити ципија.
- Zsinárság, fn. 1.) ципилук; 2.) таштина.
- Zsinat, fn. синод. — ház, fn. синагога. — i, mn. синодски. — ol, k. држати синод; á. é. лармати.
- Zsindel, Zsindely, fn. шиндра. — es, mn. са шиндром. — ez, cs. покривати шиндром. — ezet, fn. кров од шиндре, шиндра.
- Zsimeg, fn. канап, врица. — el, —ez, cs. a) обележити канапом куд ће ићи тестера; b) давити ужетом.
- Zsinór, fn. врица, узица, гајтан; низ; — egyenességü, mn. прав као гајтан; — igazában, као по гајтану.
- Zsimórka, fn. гајтапчић, узица.
- Zsimörnértek, fn. á. é. мерило, праван.
- Zsinóros, mn. на гајтан, са узицом.
- Zsinóroz, cs. 1.) красити гајтаном; 2.) давити ужетом. — at, fn. гајтани.
- Zsinórverő, fn. гомбар.
- Zsiók, fn. враголић, водени орах.
- Zsír, fn. маст.
- Zsiradék, fn. маст, роба од масти. — áros, fn. који продаје маст, сланишар.
- Zsiráf, fn. жирафа.
- Zsir atlan, mn. без масти. — bogár l. Isten-iinéje. — dag, fn. меки оток. — folt, fn. мрља од масти. — foltos, mn. Zsirká, fn. маснац [измашћен, маслен. Zsírkő, fn. стеатит.
- Zsírnemű, mn. мастан, као маст.
- Zsíros, mn. мастан, оманашен. — ít, es. мастити, замастити. — odík, k. мастити се, бивати мастан. — ság, fn. масти.
- Zsíroz, es. мастити, замастити. [спона. Zsírpeesét l. Zsírfolt.
- Zsírtalan, mn. без масти, постан.
- Zsivaj l. Zsibaj. — gás, fn. вика, галама. — og, k. лармати, жагорити.
- Zsivány, fn. крадљивац, лунеж, пустација; mn. лунешки. — barlang, — féeszek, fn. ајдучико легло. — fiú, fn. штрањгов. — kodás, fn. лунештво, аранье. — kodik, k. красти, арати. — ság, fn. ајдуштво, лунештво. — úl, ih. лунешки.
- Zsivít, k. дерати се, крештати.
- Zsizseg, k. праскати, пуккати. — és, fn. Zsizsi, fn. жика. [прасак. Zsizsik, fn. жижак (у житу, сочиву). — es, mn. жижљавив. — esedik, — ill, k. ужижљавити се.
- Zsobrák, fn. жебрак; mn. жебрачки. — ság, fn. жебраштво. — ul, ih. жебрачки.
- Zsófi, tn. Сока, Сокица.
- Zsófia, tn. Софија.
- Zsold, fn. (војничка) плата. — oncz, fn. најамник.
- Zsoldos, 1.) mn. најмљен, најамнички; — csapatok, најамничка војска; 2.) fn. најамник.
- Zsolna, fn. жуна, зелени детлић.
- Zsolosma, fn. црквена песма, молитва; délesti —, вечерње.
- Zsolosmáskönyv, fn. требник.
- Zsolozmáz, k. читати из требника.
- Zsoltár, fn. псалам. — ének, fn. псалам. — író, — költő, fn. псалмоневац. — könyv, fn. псалтир. — láš, fn. певање псалма. — ol, — oz, k. певати псалме. — os, mn. са псалмима.
- Zsoltina, fn. космати оман.
- Zsólya, fn. сандале, опанци.
- Zsombék, Zsombik, fn. цомба. — ol, cs. мргињати, правити цомбе. — os, mn. цомбовит.
- Zsombok l. Zsombik. — rét, fn. глибовита ливада.

Zsomboly, 1.) tn. Жомбољ; 2.) l. Zsombék.
 Zsombor, fn. поточарка, угае (биљ.).
 Zsomboroz, k. мољакати, богорадити.
 Zsompor, fn. крошиња, сађурица.
 Zsong, k. зујати, брујати. — bong, k.
 азузукати, бумбарати. — ás, fn. зука,
 Zsongít, es. чинити да зуји. [брояње.
 Zsöllér l. Zsellér.
 Zsölleszék l. Zselleszék, Karosszék.
 Zsörtös, mn. цандрљив; fn. зипарало,
 чантрало. — ködik, k. зипарати, чан-
 трати. — ség, fn. цандрљивост.
 Zsúta, mn. кулашаст; — fakó, кулаш.
 Zsfánka, fn. кутљача, варјача.
 Zsúfol, es. напунити, начичкати; — ásig
 v. — va tele, пун дупком, начичкан.
 Zsugor, mn. збегнут, згрчен.
 Zsugora, fn. лихвар, зеленаш, кајишар.
 Zsugoráskodik, k. зеленашити, кајишари-
 Zsugorék, fn. згрченост, збеготина. [ти.
 Zsugorgás, fn. екомрачење, кубура.
 Zsugorgat, es. куцкати, згратати твр-
 довањем.
 Zsugorgó, mn. кубуран, чемеран.

Zsugori, mn. тврд, амишан; fn. тврдица,
 цинија, цимрија. — ság, fn. ципилук.
 Zsugorít, es. чинити да се збегне, згрчи.
 Zsugorkodik, k. купити се, грчти се,
 збегнути се; смањивати се.
 Zsuporög, k. живети жебрачки, тврдо-
 Zsukotol, k. шантати, шушкати. [вати.
 Zsummog, k. гунђати. — ás, fn. гунђање.
 Zsúp, fn. сној, дењак, кровина; meg van
 verve mint a —, излупали су га преко
 и уздуж. — fedél, fn. сламни кров,
 кровната кућа. — fedeleš, mn. слам-
 мом покривен, кровнат. — lécz, fn.
 летва за кровину. — ol, — óz, es.
 везати у дењке, покривати сламом.
 Zsurlódik l. Surlódik.
 Zsurma, fn. мрва, l. Morzsa.
 Zsurmóka, fn. дробац (тесто).
 Zsurinol, es. мрвити, l. Morzsol.
 Zsurol l. Surol.
 Zsuzsa, Zsuzsi, tn. Сузана.
 Zsuzsánka, fn. дуличац, l. Gamandor.
 Zsuzsanna, Zsuzsánna, tn. Сузана.
 Zsuzsok, Zsüzsök, Zsüzsük l. Zsízsik.

Kiegészítések és javítások.

Допуне и исправци.

Ácsa, fn. вилин коњиц, l. Szitakötő 2.).
Ajaz, cs. 3.) затезати (жину).

Állhalott, mn. обамръо.

Államosít, es. учинити државним добром.
— ás, fn. претворање у државно добро.

Ám, ksz. (додај) 2.) али.

Anyafű, fn. прстенак, титрица.

Anyaméhfű, fn. (додај) титрица.

Aztán, ih. (додај) баш, но; ez — bor,
но, то је вино; az — ember, е то
је баш човек.

Бábakalács, fn. крављак (билька).

Behatás, fn. утицај, утицање.

Beigazol, es. засведочити, доказати.

Békaszáj, fn. зевалица, l. Pintyő.

Berendez, es. удејити, наместити. —
kedik k. удејити се, наместити се.

Beszámoló(beszéd), fn. давање рачуна о
свом раду (посланичком).

Beválik, k. показати се добар, подносити.

Birok, fn. мегдан; — ra kelní, ухватити
се у коштац, ићи на мегдан.

Bizalmatlan, mn. (место неповерљиво)
читај: неповерљив.

Bóbita, fn. (додај) 4.) барјачић (нпр. на
Bogernyő, fn. паштит (у биља). [перу].

Bokros, mn. (додај) 4.) — érdemű, врло
Borzon, fn. . . . стидак. [заслужан.

Bütető, mn. (читај) Büntető.

Сseccses, mn. (додај) 2.) на сисак.

Дámvad, fn. (додај) шарени јелен.

Dologbani jog, fn. стварно право.

Dologhozi jog, fn. облигационо право.

Döczögötet, es. љувјати, пункнати (дете
на колених).

Dúcz, fn. (додај) 3.) ганглион, живча-
ни чвр.

Duhajodik, k. одуларити се, постати
разуздан.

Еbgondolat, fn. несмилица, l. Bánat . . .

Édes, mn. (додај) — kevés, баш мало,
одвећ мало.

Elejt, es. изоставити; оканити се.

Élelmezés, fn. храна.

Eleve, ih. (додај) 3.) јо —, за времена.

Elfeledtet, es. бацити у заборав; vkiel-
vmit — ni, учинити да ко што забора-
Elgyatott, mn. (читај) Elhagyatott. [ви.
Elhalálozik, k. упокојити се, умрети.
Elidegenithetlen, mn. (додај) неприко-
сновен.

Elmérgesedik, k. (додај) погоршати се.
Elodáz, es. одгодити; отклонити.

Előad, vh. magát — ni, догоditи се, зби-
Előfutár, Előfutó, fn. прстеча. [ти се.

Előltöltő, mn. што се саиред пуни (пуш-
Elzülött, mn. запуштен. [ка].

Eltéveszt, es. номерити, помести, не
погодити.

Engedélyez, es. (додај) одобрити (нпр.
припомоћ).

Engesztelő szt. miseádozat, fn. подушје,
парастое.

Érdekfeszít- és, fn. навраћање пажње.
— ő, mi. што привлачи пажњу.

Érdemjegy, fn. белешка, калкула (школ-
Értesítő, fn. (школски) извештај. [ска].

Érvel, k. разлагати, доказивати, аргу-
ментирати. — és, fn. аргументација.

Фaragószék, fn. (читај) клупица за те-
сање, сечење.

Felháborgat, es. узбуркати, ускомешати.
Felhorzsol, es. огулити, одерати (руку).

Felidéz, es. (читај) 1.) изазвати (опас-
ност); 2.) споменути.

Felzaklat, es. узбунити, узбуркати.

Feszít, es. (додај) k. печити се, кочити се.

Fogant-atik, k. (читај) зачети се.
Fonálvég, fn. нити, l. Nyüst.

Fülse, fn. увенце, мало уво.

Galamboez, fn. врбена.

Gomborka, fn. (читај) жумаша . . .

Gondoz, es. бринути се, старати се за . . .

Хalottas tor, fn. даћа.

Halottmise, fn. (читај) опело.

Hányat, Hányattat, es. бити баџан; á. é.
етрадавати.

Hátultöltő, mn. (пушка) острагуша.

Héjáz, k. бити поносит; sokat — magának,
убражен је.

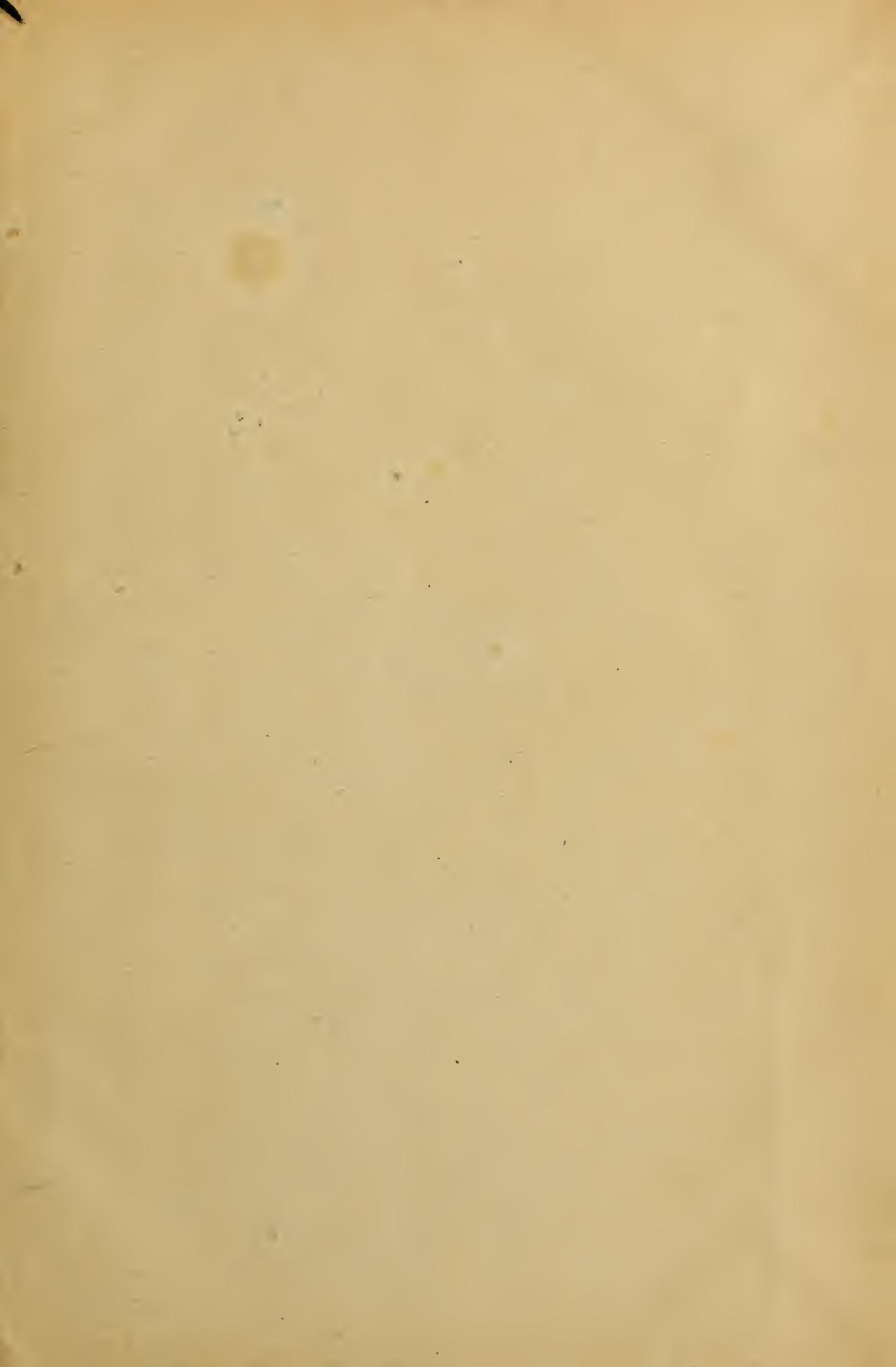
| | |
|--|---|
| Huzalkodás, fn. потрзање, узнемирење. | Mengrendiől, k. (читај) усколебати се. |
| Irhasz, fn. (читај) Irhász. | Melegförrás, fn. врућац. |
| Irkász, fn. шкрабало, дръжало. | Melencze l. Medeneze. |
| Telez, es. (додај) наговестити. | Méltatlankodik, k. (додај) жестити се, не- |
| Х арпанőr, fn. ушкољеник, евнух. | Múzsa, fn. музга. [годовати.] |
| Keeskerágó, fn. машљика, кукориковина. | N agyszabásu, mn. велика кроја; á. é. замашан, опширан (дело, беседа). |
| Kénytelen-kelletlen, mn. ésih. хтео не хтео. | Nyakatekert, mn. és fn. заврнут; заврзан. |
| Keresztfá, fn. (додај) 4.) крестак (на куглани). | Nyeregfa, fn. (читај) 1.) облучје; 2.) са- |
| Kerít, es. (додај) kézre —, ухватити, укебати. | марница (на крову). |
| Kerül, k. (додај) kézre —, долијати, донасти шака. | Odaad, es. дати, дати даље. — ás, fn. оданост. — ó, mn. одан, реван. — óan, — ólag, ih. одано, ревно. |
| Kezdeményezés, fn. иницијатива. | Olybá, ih. (km.) (читај) — veszi. |
| Kiaknáz, es. l. Kizsákimányol, á. é. | Ónos, mn. (додај) — idő, поледица. |
| Kifogásol, es. мањисати што, забављати чему. | Ormó, fn. (додај) 3.) бранник (на мотици), Orom, fn. (додај) l.Ormó. [коси]. |
| Kocsord, fn. (билька) првоточина, пре- | Ölt, es. (додај) á. é. nagy arányokat (мérveket) — eni, отимати мањ, ши- |
| Közelebb, ih. недавно. [чица.] | Összetákol, es. скрипти. [рити се.] |
| Kukoricaszár, fn. кукурузовина, тулај. | Ösztekél, es. (читај) подбадати. |
| Különiől, k. одвајати се. | Paragrafus, fn. параграф. |
| L ábáról levenni, á. é. завести, обрлать. | Puskáportár, fn. (читај) Puskaportár. |
| Lábálj, fn. (читај) Lábalj. [тити.] | Ramacs, fn. (читај) Ramács. |
| Lebonyolít, es. одмрсити; — ní a számadásokat, расправити (пречистити) ракуне. | Rendezkedik, k. наменитати се, удешавати се. |
| Legeltet, es. á. é. szemeit —, наслажа- | Sárgavirág, fn. невен, l. Peremér. |
| Légvonat, fn. промаха. [вати очи.] | Sikertelen, l. Sikeres stb. |
| Légvonásos, Légvonatos, mn. промајав. | Szajkó, fn. (читај) сојка. |
| Leszererel, es. (додај) разоружати. | Szerb, tn. Србин; mn. српски. — ül, ih. српски. |
| Letűr, es. (читај) 1.) оклонити, спустити. | Szerbia, Szerbország, tn. Србија. |
| Lószemszilva, fn. (читај) тургуња. | Szerbtövis, fn. дикица. |
| М acska, fn. (додај) 3.) мачка (гвоздена), котва, ченгел. | Szóalakzat, fn. фигура у речма. |
| Malaszt, fn. (додај) írott —, мртво слово, пуста жеља. | Szókép, fn. трон (у реторици). |
| Mállik, k. (место отрунти), читај: кру- | T ámlászék, Támlásszék, fn. наслојача. |
| нити се, тринити се. | Tanfelügyelő, fn. школски надзорник. |
| Mángoló, fn. (додај) kézi —, пратљача. | Taniügy, fn. настава, школске ствари. |
| Máskülönben, ih. другче, иначе. | Tömörül, k. збијати се у чешће. |
| Meghasasodik, k. (читај) отрбушатити. | V alamiben, mn. (додај) неки. |
| Meghimlősödik, k. (читај) обогињавити. | Vasfű, fn. врбена, l. Galambocz. |
| Megnő, Megnöl, k. (читај) нађикати. | Vergődik, k. (додај) 3.) (ra, re) уздићи се до; diesőségre —, прославити се; |
| Mengrendít, es. потрести. | túlsúlyra —, преовладати. |

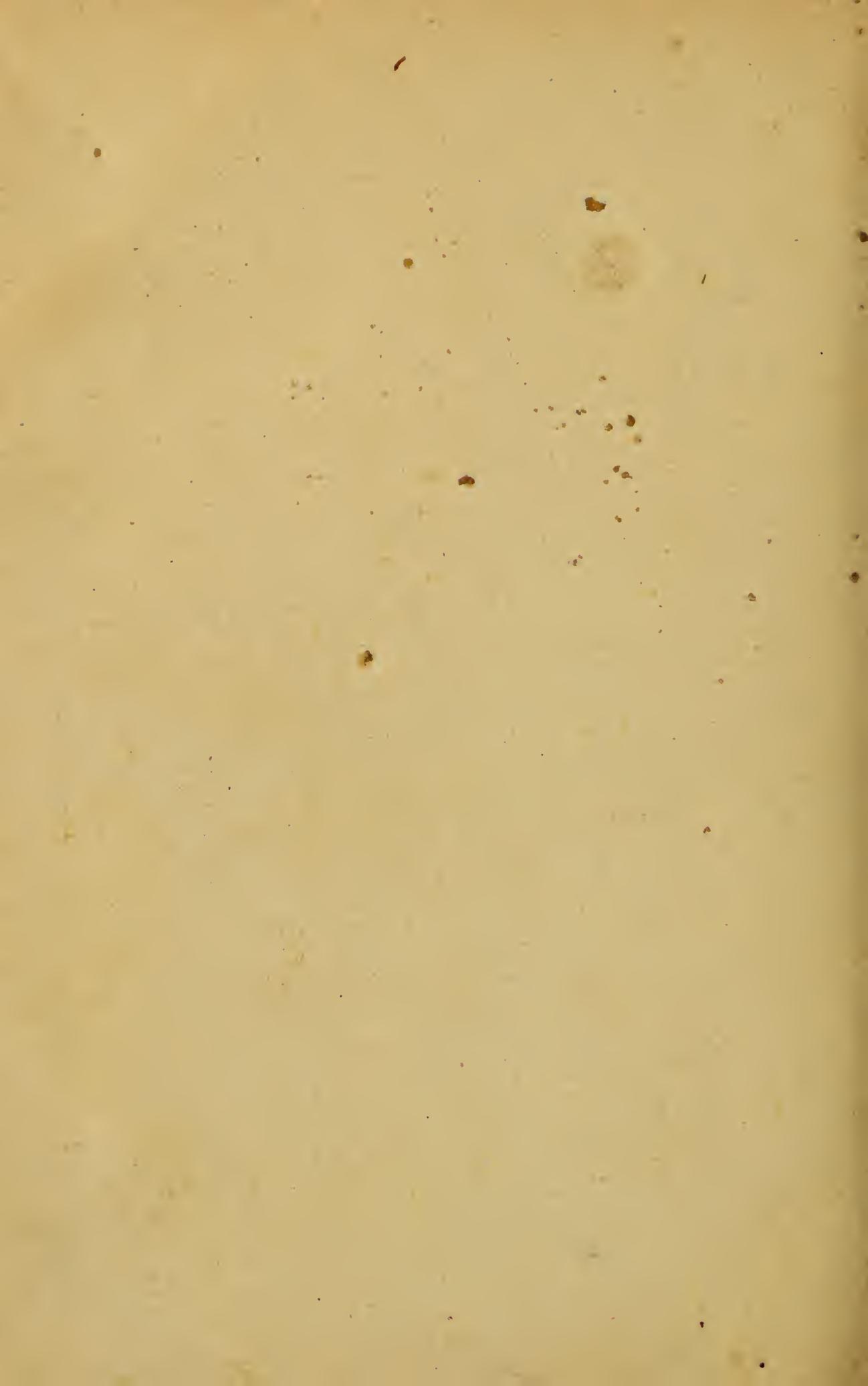


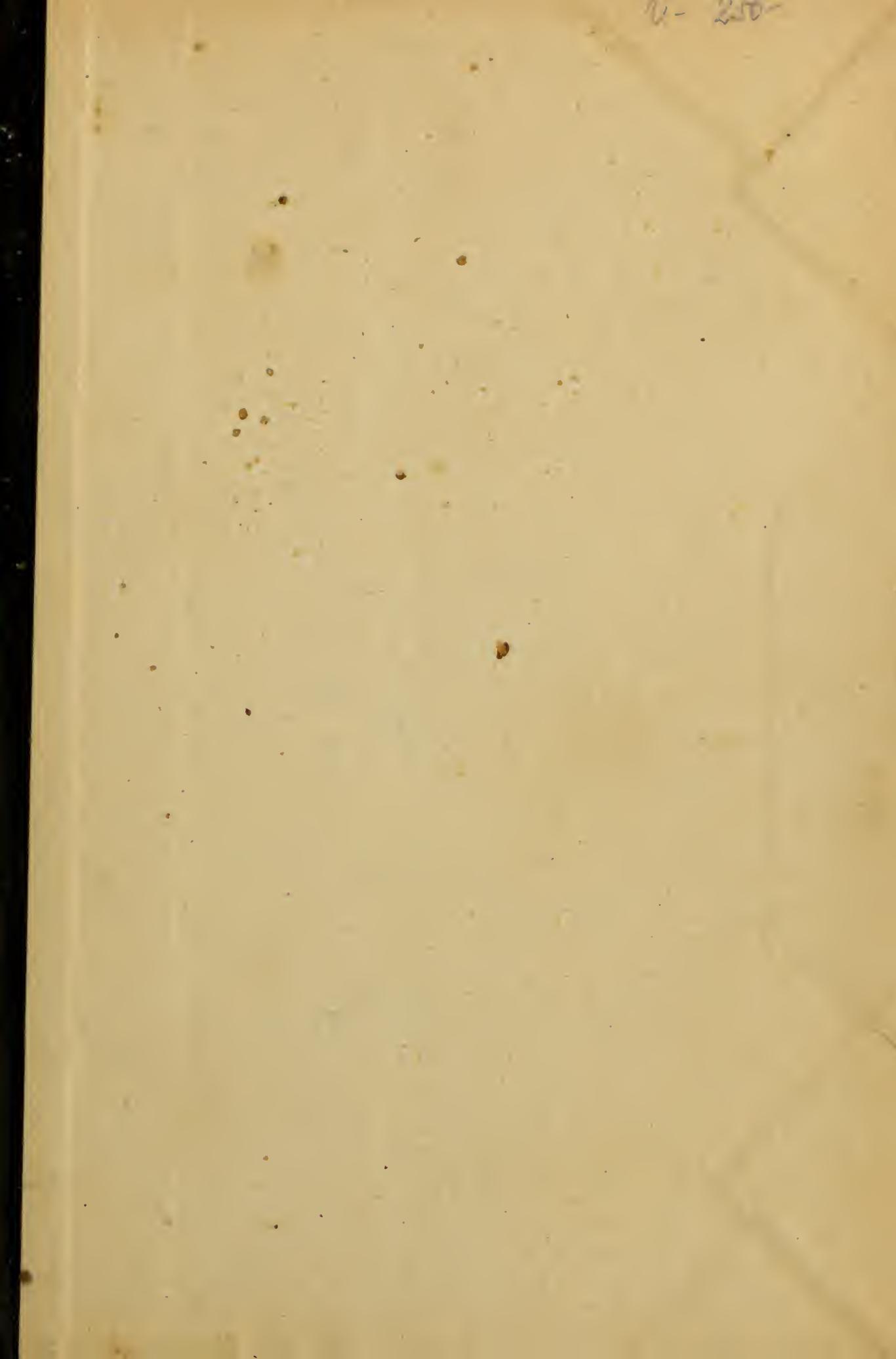
| | |
|--|---|
| Huzalkodás, fn. потрзање, узнемирење. | Mengrendől, k. (читај) усколебати се. |
| Irhasz, fn. (читај) Irhász. | Melegforrás, fn. врућац. |
| Irkász, fn. шкрабало, дръжало. | Melencze I. Medeneze. |
| Telez, es. (додај) наговестити. | Méltatlankodik, k. (додај) жестити се, не- |
| И харранör, fn. ушкопљеник, евнух. | Múzsa, fn. музга. [годовати.] |
| Kecskeágó, fn. машњика, кукориковина. | Nagyszabásu, tn. велика кроја; á. é. замашан, опширан (дело, беседа). |
| Kénytelen-kelletlen, mn. ésih. хтео не хтео. | Nyakatekert, mn. és fn. заврнут; заврзан. |
| Keresztfa, fn. (додај) 4.) крестак (на куглани). | Nyeregfa, fn. (читај) 1.) облучје; 2.) саварица (на крову). |
| Kerít, es. (додај) кезре —, ухватити, укебати. | Odaad, es. дати, дати даје. — ás, fn. оданост. — ó, tn. одан, реван. — óan, — ólag, ih. одано, ревно. |
| Kerül, k. (додај) кезре —, долијати, донасти шака. | Olybá, ih. (км.) (читај) — veszi. |
| Kezdeményezés, fn. иницијатива. | Ónos, mn. (додај) — idő, поледица. |
| Kiaknáz, es. I. Kizsákmányol, á. é. | Ormó, fn. (додај) 3.) бранник (на мотици), Orom, fn. (додај) I.Ormó. [коси]. |
| Kifogásol, es. маћисати што, забављати чему. | Ölt, es. (додај) á. é. nagy arányokat (мérveket) — eni, отимати мах, шинь. |
| Koescord, fn. (билька) првоточина, ире- | Összetákol, es. скрипти. [рити се.] |
| Közelebb, ih. недавно. [чица.] | Ósztekél, es. (читај) подбадати. |
| Kukoriczaszár, fn. кукурузовина, тулаж. | Paragrafus, fn. параграф. |
| Küllönül, k. одвајати се. | Puskáportár, fn. (читај) Puskaportár. |
| Л ábáról levenni, á. é. завести, обрла- | Ramacs, fn. (читај) Ramács. |
| Lábálj, fn. (читај) Lábalj. [тити.] | Rendezkedik, k. наменитати се, удешавати се. |
| Lebonyolít, es. одмрсити; — ni a számadásokat, расправити (пречистити) рапчуе. | Sárgavirág, fn. невен, I. Peremér. |
| Legeltet, es. á. é. szemeit —, наслађавати очи. | Sikertelen, I. Sikeres stb. |
| Légyonat, fn. промаха. [вати очи.] | Szajkó, fn. (читај) јојка. |
| Légyonásos, Légyonatos, mn. промајав. | Szerb, tn. Србин; mn. српски. — ül, ih. српски. |
| Leszererel, es. (додај) разоружати. | Szerbia, Szerbország, tn. Србија. |
| Letűr, es. (читај) 1.) окоопити, спутити. | Szerbtövis, fn. дикица. |
| Lószemszilva, fn. (читај) тургуња. | Szóalakzat, fn. фигура у речма. |
| М acska, fn. (додај) 3.) мачка (гвоздена), котва, ченгел. | Szókép, fn. троп (у реторици). |
| Malaszt, fn. (додај) írott —, мртво слово, пуста жеља. | Támlászék, Támlásszék, fn. наелоњача. |
| Mállik, k. (место отрунти), читај: крупити се, тринити се. | Tanfeliügyelő, fn. школски надзорник. |
| Mángoló, fn. (додај) kézi —, пратљача. | Tanügy, fn. настава, школске ствари. |
| Másküllönben, ih. другче, иначе. | Tömörül, k. збијати се у чешће. |
| Meghasasodik, k. (читај) отрбушатити. | Т valami, tn. (додај) неки. |
| Meghimlősödik, k. (читај) обогињавити. | Vasfű, fn. врбена, I. Galambocz. |
| Megnő, Megnöl, k. (читај) наћикати. | Vergődik, k. (додај) 3.) (ra, re) уздићи се до; diesőségre —, прославити се; |
| Mengrendít, es. потрести. | túlsúlyra —, преовладати. |



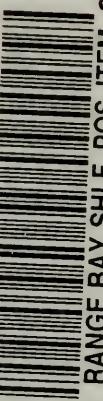








UTL AT DOWNSVIEW



D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 03 24 06 011 7